

Aizzīmogatā daļa

JĒZUS KRISTUS BEIDZAMĀ DERĪBA

Sākotnēji no plāksnēm angļu
valodā tulkojis Kristofers

Mormona Grāmatas aizzīmogatā daļa — Jēzus Kristus beidzamā derība

Teksta un vāka dizaina autortiesības © 2008 Worldwide United Publishing.

Visas tiesības aizsargātas. Neviena šīs grāmatas daļa nekādā veidā nedrīkst tikt izmantota vai kopēta bez autora vai izdevēja rakstiskas atļaujas, izņemot recenzentu, kurš drīkst citēt īsus fragmentus.

Prečzīmes: Vispasaules vienotā fonda (The Worldwide United Foundation) nosaukums un logo, kas šeit ievietots, ir „Worldwide United Foundation” sevišķais intelektuālais īpašums.

PIRMPUBLICĒJUMS 2005. GADA APRĪLĪ
OTRAIS IZDEVUMS MĪKSTAJOS VĀKOS PUBLICĒTS 2008. GADA MAIJĀ
IZDEVUMS CIETAJOS VĀKOS UN E-GRĀMATAS VEIDĀ PIRMOREIZ PUBLICĒTS
2011. GADA SEPTEMBRĪ

ENGLISH HARDBACK
ISBN 978-1-937390-04-4

ENGLISH SOFTCOVER
ISBN 978-0-9785264-6-7

ENGLISH EBOOK
ISBN 978-0-9785264-5-0

Library of Congress Catalog Number: 20088928908

Worldwide United Publishing
an imprint of Pearl Publishing, LLC
2587 Southside Blvd., Melba, ID 83641
<http://pearlpublishing.net>—1.888.499.9666

Nāciet pie Manis, ak jūs cirticībnieki, un Es parādīšu jums lielākas lietas, zināšanas, kas ir noslēptas neticības dēļ.

Nāciet pie Manis, ... un jums tiks pasludināts, cik lielas lietas Tēvs ir sagatavojis jums no pasaules radīšanas; un tās nav nonākušas pie jums neticības dēļ.

Lūk, kad jūs noplēsīsiet šo neticības priekškaru, kas liek jums palikt jūsu drausmīgajā ļaundarības stāvoklī un cietsirdībā, un prāta aklumā, tad lielas un brīnumainas lietas, kas ir tikušas noslēptas no jums kopš pasaules radīšanas — jā, kad jūs piesausit Tēvu Manā Vārdā ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, tad jūs zināsit, ka Tēvs ir atcerējies derību, ko Viņš noslēdza ar [jums].

Un tad Manas atklāsmes, ko Es liku rakstīt Savam kalpam Jānim, tiks atklātas visu ļaužu acīs.

Atcerieties: kad jūs redzat šīs lietas, jūs zināsit, ka laiks ir tuvu, kad tās patiešām tiks atklātas.

Tādēļ, kad jūs saņemsit šo pierakstu, jūs varēsiet zināt, ka Tēva darbs ir sācies uz visas zemes virsas.

Tādēļ nožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un ticiet Manam evaņģēlijam, un topiet kristīti Manā Vārdā; jo tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts; bet tas, kas netic, tiks nosodīts; un zīmes sekos tiem, kas tic Manā Vārdā.

Un svētīts ir tas, kas top atrasts uzticīgs Manam Vārdam pēdējā dienā, jo viņš tiks paaugstināts dzīvot valstībā, kas tam sagatavota kopš pasaules dibināšanas. Un redziet, Tas esmu Es, kas to ir runājis. Āmen.

Etera 4:13–19

SATURA RĀDĪTĀJS

MORMONA GRĀMATAS AIZZĪMOGOTĀ DAĻA

1. NODAĻA.....	2	35. NODAĻA.....	224	69. NODAĻA.....	432
2. NODAĻA.....	3	36. NODAĻA.....	236	70. NODAĻA.....	448
3. NODAĻA.....	4	37. NODAĻA.....	243	71. NODAĻA.....	448
4. NODAĻA.....	7	38. NODAĻA.....	243	72. NODAĻA.....	448
5. NODAĻA.....	11	39. NODAĻA.....	256	73. NODAĻA.....	452
6. NODAĻA.....	16	40. NODAĻA.....	263	74. NODAĻA.....	458
7. NODAĻA.....	20	41. NODAĻA.....	263	75. NODAĻA.....	458
8. NODAĻA.....	24	42. NODAĻA.....	263	76. NODAĻA.....	458
9. NODAĻA.....	29	43. NODAĻA.....	281	77. NODAĻA.....	470
10. NODAĻA.....	32	44. NODAĻA.....	281	78. NODAĻA.....	473
11. NODAĻA.....	39	45. NODAĻA.....	293	79. NODAĻA.....	479
12. NODAĻA.....	48	46. NODAĻA.....	298	80. NODAĻA.....	479
13. NODAĻA.....	57	47. NODAĻA.....	304	81. NODAĻA.....	482
14. NODAĻA.....	61	48. NODAĻA.....	308	82. NODAĻA.....	482
15. NODAĻA.....	66	49. NODAĻA.....	314	83. NODAĻA.....	492
16. NODAĻA.....	66	50. NODAĻA.....	320	84. NODAĻA.....	499
17. NODAĻA.....	66	51. NODAĻA.....	326	85. NODAĻA.....	499
18. NODAĻA.....	92	52. NODAĻA.....	333	86. NODAĻA.....	510
19. NODAĻA.....	99	53. NODAĻA.....	339	87. NODAĻA.....	510
20. NODAĻA.....	108	54. NODAĻA.....	345	88. NODAĻA.....	510
21. NODAĻA.....	118	55. NODAĻA.....	352	89. NODAĻA.....	530
22. NODAĻA.....	126	56. NODAĻA.....	357	90. NODAĻA.....	532
23. NODAĻA.....	133	57. NODAĻA.....	363	91. NODAĻA.....	537
24. NODAĻA.....	139	58. NODAĻA.....	368	92. NODAĻA.....	546
25. NODAĻA.....	139	59. NODAĻA.....	368	93. NODAĻA.....	552
26. NODAĻA.....	139	60. NODAĻA.....	379	94. NODAĻA.....	552
27. NODAĻA.....	167	61. NODAĻA.....	384	95. NODAĻA.....	562
28. NODAĻA.....	175	62. NODAĻA.....	392	96. NODAĻA.....	566
29. NODAĻA.....	180	63. NODAĻA.....	397	97. NODAĻA.....	568
30. NODAĻA.....	187	64. NODAĻA.....	403	98. NODAĻA.....	578
31. NODAĻA.....	187	65. NODAĻA.....	410	99. NODAĻA.....	581
32. NODAĻA.....	202	66. NODAĻA.....	414	100. NODAĻA.....	588
33. NODAĻA.....	212	67. NODAĻA.....	414		
34. NODAĻA.....	212	68. NODAĻA.....	426		

1. PIELIKUMS

AIZZĪMOGOTĀS DAĻAS NĀKŠANA KLAJĀ.....	591
TAS, KĀ ES SAŅĒMU MORMONA ZELTA PLĀKSNES	597

2. PIELIKUMS

LEHIJA GRĀMATA

NOZAUDEĒTAIS 116-LAPPUŠU MANUSKRIPTS.....	605
1. NODAĻA.....	612
2. NODAĻA.....	616
3. NODAĻA.....	620
4. NODAĻA.....	623
5. NODAĻA.....	627
6. NODAĻA.....	633
7. NODAĻA.....	635
8. NODAĻA.....	638
9. NODAĻA.....	641

3. PIELIKUMS

PIRMĀ VĪZIJA

IEVADS.....	646
PIRMĀ VĪZIJA	648

4. PIELIKUMS

JĒZUS KRISTUS EVANĢĒLIJA PILNĪBA

IEVADS	653
MATEJA 5	657
MATEJA 6	661
MATEJA 7	663

Mormona Grāmatas aizzīmogatā daļa

JAREDA BRĀĻA VĪZIJAS UN VĀRDU SAĪSINĀJUMS,
KO UZRAKSTĪJIS UN AIZZĪMOGOJIS MORONIJS, MORMONA DĒLS

Tādēļ šīm lietām jāpaliek aizzīmogatām un paslēptām no visu cilvēku acīm, izņemot tos, kuriem Tas Kungs tās atklās. Un es, Moronijs, esmu rakstījis uz šīm plāksnēm to, ko redzēja Jareda brālis. Un es esmu izgatavojis šīs plāksnes pēc parauga, ko man parādīja mans tēvs. Un Tas Kungs pavēlēja man, lai es aizzīmogotu šīs lietas; ka tanī dienā, kad kāds būs atrasts par cienīgu, patiesi kāds, kurš izrādīs ticību Tam Kungam, patiesi, kā to darīja Jareda brālis kalnā, ka tanī dienā šīs lietas tiks nodotas viņam līdz ar to izskaidrotājiem. Un pavēli es dodu viņam, kas saņems šīs lietas, ka viņš atstās šo plāksņu daļu aizzīmogotu, līdz pienāks diena, kad viņš saņems Tā Kunga pavēli tās tulkot. Un tu tulkosi šīs lietas ar Dieva dāvanu un spēku. Tādēļ es esmu aizzīmogojis izskaidrotājus ar šo pierakstu, saskaņā ar Tā Kunga pavēli, lai tu varētu tulkot ar tiem.

Un tas, kas strīdēsies pret šīm lietām, lai tas top nolādēts; un tas, kas noliegs šīs lietas, lai arī tas top nolādēts; jo tiem Es nerādīšu lielākas lietas, saka Tas Kungs. Jo tanī dienā, kad cilvēki sāks izrādīt ticību Man, patiesi kā Jareda brālis darīja, tad Es tiem pasludināšu šīs lietas, līdz pat visu Manu atklāsmju atklāšanai, saka Tas Kungs, patiesi Jēzus Kristus.

Nāciet pie Israēla Dieva, jūs, citticībnieki, un Viņš jums rādīs zināšanas, kas ir apslēptas jūsu neticības dēļ. Nāciet pie Pulku Kunga, un jums tiks pasludinātas lielas lietas, ko Tēvs ir sagatavojis jums no pasaules radīšanas; un tās nav nonākušas pie jums jūsu neticības un jūsu cietsirdības dēļ.

Lūk, kad jūs noplēšīsiet to neticības priekškaru, kas liek jums palikt jūsu drausmīgajā ļaundarības stāvoklī un cietsirdībā, un prāta aklumā, tad jums tiks darītas zināmas lielas un brīnumainas lietas, kas ir tikušas noslēptas no jums kopš pasaules radīšanas. Tādēļ, kad jūs saņemsiet šo pierakstu par Jareda brāļa pierakstiem, tad jūs zināsit, ka Tēva darbs ir sācies uz visas zemes virsas. Un, ja jūs piesauksit Tēvu Jēzus Vārdā ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, tad jūs zināsit, ka Tēvs ir atcerējies derības, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu un ar visu pasauli.

TULKOJIS KRISTOFERS MARKS NEMELKA

1. NODAĻA

Moronijs raksta to, kas tika atklāts Jareda brālim. Viņš liecina, ka Jēzus Kristus ieradās pie nefijiešiem. Viņš mudina visus būt ar ticību un paklausīt Dieva baušļiem.

UN tagad es, Moronijs, sāku rakstīt lielas un brīnumainas lietas, ko Tas Kungs pasludināja Jareda brālim.

2 Un es rakstu šīs lietas saskaņā ar Tā Kunga pavēli, kurā Viņš pavēlēja man, sacīdams: Es dodu tev pavēli, lai tu raksti tās lietas, ko Es esmu parādījis Jareda brālim tolaik, kad Viņš parādījās Manā priekšā un izrādīja lielu ticību Manā Vārdā, pat tiktāl, ka Es nevarēju atturēt Savu Garu no viņa.

3 Un atkal pavēli Es tev dodu, lai tu iekļautu šīs lietas pie Manas tautas pieraksta, kas ir Lehija bērni, kas iznāca no Jeruzālemes, kuru pēcnācēji ir Israēla nama atlikums.

4 Lūk, Es esmu sagatavojis šos divus akmeņus kā izskaidrotājus, tā kā Es esmu licis, lai jarediešu valoda tiktu sajaukta. To Es esmu darījis, lai paslēptu šīs lietas no pasaules acīm. Jo lūk, nav neviena, izņemot tikai dažus, kuriem ir pietiekama ticība, lai redzētu to, ko Jareda brālis redzēja.

5 Un Es esmu parādījis viņam visus pasaules iedzīvotājus, kas ir bijuši, un visus tos, kas dzīvos uz zemes, uz kuras tu stāvi. Lūk, Es nevarēju tos noslēpt no Viņa acīm, līdz pat zemes galiem.

6 Jo lūk, Es esmu noslēdzis derību ar cilvēku bērniem kopš iesākuma, ka, ja būs tā, ka viņi izrādīs ticību Man un turēs Manus baušļus visās lietās, ticot, ka Es varu parādīt tiem dievišķības noslēpumus, lūk, Es nākšu pie tiem ar Svētā Gara spēku, un Viņš tiem mācīs visu, ko viņi vēlēties savās sirdīs, ja būs tā, ka viņi lūgs taisnīgumā.

7 Tomēr tu aizzīmogosi Jareda brāļa vārdus, līdz Es parādīšos miesā Saviem ļaudīm.

8 Un tagad es, Moronijs, esmu rakstījis to,

ko Tas Kungs pavēlēja man rakstīt uz plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām rokām, saskaņā ar paraugu, ko man parādīja mans tēvs. Un uz šīm mana tēva plāksnēm it ticis dots pieraksts par Jēzus Kristus augšāmcelšanos.

9 Lūk, tur patiešām ir pasludināts, ka Jēzus ieradās pie Saviem ļaudīm. Viņš ne tikai apmeklēja jūdus, kas bija Viņa tauta Jeruzālemē, bet Viņš parādījās arī maniem tēviem atbilstoši solījumam, ko Viņš tiem bija devis. Jo mani tēvi bija nošķirti no jūdiem Jeruzālemē caur žēlastību un Tā Kunga nolūku dēļ.

10 Tādēļ es, Moronijs, rakstu Jareda brāļa vārdus saskaņā ar pavēli, kuru Tas Kungs man deva. Tomēr šīs lietas tiks aizzīmogotas un netiks dotas cilvēku bērniem kopā ar pieraksta pirmo daļu, ko mans tēvs Mormons ir izgatavojis uz šīm plāksnēm no rūdas.

11 Un Tas Kungs ir darījis man zināmu, ka šīs lietas tiks paslēptas no cilvēku bērniem, līdz tai dienai, kad viņi sāks izrādīt ticību Dievam un arī Viņa Dēlam, Jēzum Kristum, patiesi, kā to darīja Jareda brālis; lai arī viņi varēti tikt iesvētīti ar Svēto Garu, pārvarot pasaules grēkus un kārdinājumus.

12 Un, tā kā viņi darīs šīs lietas, Tas Kungs tiem pasludinās visas lietas, ko Jareda brālis redzēja; un visas Jēzus Kristus, Dieva Dēla, atklāsmes; jā, patiesi visas lietas, kas ir dotas cilvēku bērniem kopš pasaules radīšanas, tiks atklātas viņiem.

13 Un, kad cilvēku bērni sāks izrādīt ticību tam, par ko es esmu runājis, tad Tas Kungs atklās tiem šīs lietas.

14 Un notiks, ka tad, kad šīs lietas tiks atklātas tiem, tur nebūs neviena, izņemot tikai dažus, kas tās sapratīs un pieņems savās sirdīs. Un Gars liecinās tiem par šo lietu patiesumu.

15 Un daudzi izsmies šīs lietas un strīdēsies pret Dieva vārdu. Lūk, tā saka Tas Kungs tiem, kas izsmies un noliegs šīs lietas: Lai tie top nolādēti kopš šā laika un

mūžīgi. Jo tie ir aizzīmogojuši sevi mūžīgam lāstam, tiktāl ka Es tiem nerādīšu lielākas lietas.

16 Bet tiem, kuriem Es atklāšu šīs lietas, ir stingri pavēlēts, lai tie neizpaustu cilvēku bērniem tos vārdus, ko Es viņiem došu. Šī iemesla dēļ Es esmu licis, lai šīs lietas tiktu rakstītas un saglabātas līdz noteiktam laikam, kad visas lietas tiks atklātas Manu izredzēto glābšanai.

17 Un notiks, ka tiem, kas saņems Jareda brāļa vārdus un pieņems tos ar prieku, un neapcietinās savas sirdis, — tiem tiks dota lielāka Mana vārda daļa, kas ir Mans patiesības evaņģēlijs, līdz tie pilnībā zinās Dieva noslēpumus.

18 Un viņi saņems jaunu vārdu, ko zinās un sapratīs vienīgi tie, kas to saņems. Un viņi kļūs par Maniem draugiem, un Es būšu viņu Dievs.

19 Tagad es, Moronijs, lūdzos saviem brāļiem un arī savām māsām, jā, patiesi par visiem tiem, kas saņems šīs lietas, kas ir no Israēla nama, un arī tiem no citticībnieku vidus, kas saņems šīs lietas; jā, es saku jums: Nāciet pie Tā Kunga, patiesi Jēzus Kristus, un Viņš jums rādīs lielas un brīnumainas Dieva lietas, ko Viņš ir licis paslēpt no pasaules acīm tās ļaundarbības un neticības dēļ.

20 Lūk, es saku jums, ka tad, kad jūs sāksit noplēst to neticības priekškaru, kas liek Tā Kunga Garam attālināties no jums; jā, kad jūs nokratīsiet velna važas, ar kurām viņš ir saistījis jūs, tad, mani mīļotie brāļi un māsas, jums tiks darītas zināmas šīs lielās un brīnumainās lietas, kas tikušas paslēptas kopš pasaules radīšanas.

21 Ak, mani mīļotie brāļi, cik gan ilgi vēl Tas Kungs, mūsu Dievs, ļaus zemei būt šādā grēka jūgā? Cik ilgi Viņš var būt žēlīgs pret jums jūsu ļaundarbībās?

22 Mana dvēsele tiek mocīta bēdās to lietu dēļ, ko Jareda brālis ir rakstījis par jums. Lūk, tas ir jūsu ļaundarbības dēļ, ka Tas Kungs ir atturējies šīs lietas no jums; un, lūk,

šīs pašas lietas nosodīs jūs pēdējā dienā.

23 Un notiks tanī dienā, ka grāmatas tiks atvērtas, un jūs lasīsiet par savu samaitātību un blēdībām, un jūs raudāsiet un gaudosit, un griezīsiet savus zobus, kad jūs saskatīsiet savu ceļu bezdievīgumu un savu siržu blēdības.

24 Tieši kā Tas Kungs lūdza Savam Tēvam, tā es vēlētos, kaut šis rūgtais biķeris varētu iet gar manām lūpām, lai es nedzertu no tā un nebēdātos jūsu grēku dēļ. Tomēr Tas Kungs ir man pavēlējis, un man ir jāklausa.

25 Jo lūk, Jareda brāļa vārdi ir lieli un brīnumaini, un, ja jūs izsmejat tos, jūs izsmejat Dievu. Jo tie ir Kristus vārdi, kas doti visiem tiem, kas dara Viņa gribu un piesauc Viņa svēto Vārdu ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu.

2. NODAĻA

Moronijs sāk Jareda brāļa pierakstu. Jareda brālim tiek parādīts Jēzus gara ķermenis un Tēva valstības, un arī valstība, kur cilvēku bērnus garus radīja un audzināja viņu Mūžīgās Mātes.

UN tagad es, Moronijs, sākšu Jareda brāļa pierakstu, kā tulkojums man tika dots ar Dieva dāvanu un spēku caur Urīmu un Tumīmu, kas iztulkojot ir gaisma un pilnība.

2 Un notika, ka Jareda brālis tika Tā Kunga Gara aizrauts uz kalnu, ko sauca par Šelemu.

3 Un, kad viņš bija redzējis Jēzus gara ķermeni, Jareda brālis ārkārtīgi brīnījās, ka viņa mirstīgās acis varēja to skatīt.

4 Un notika, ka Tas Kungs saprata Jareda brāļa domas un teica uz viņu: Nebrīnies par to, ka tas ir noticis. Jo lūk, tu nevari skatīt garīgas lietas ar mirstīgām acīm. Tomēr Es esmu licis izmaiņai nākt pār tavu mirstīgo ķermeni, lai tu varētu skatīt Manu darbu un Manu godību, kas ir Mana Tēva darbs un godība, kuram Es kalpoju.

5 Un notika, ka viņa sapratnes acis tika atvērtas un Jareda brālis redzēja, it kā tur būtu daudzas pasaules un valstības bez gala.

6 Un viņš ārkārtīgi brīnījās un izsaucās, jā, patiesi visai viņa dvēselei esot piepildītai ar Dieva Garu: Ak, varenais Dievs, visa Kungs, jā, patiesi Tēvs visām lietām debesīs un visām tām lietām uz zemes, kas ir šīs pasaules, kas parādās cilvēkiem kā zvaigznes nakts debesīs?

7 Un notika, ka Tas Kungs atbildēja viņam, sakot: Tās visas ir Mana Tēva valstības un arī Viņa tēvu, kas bija pirms Viņa, valstības.

8 Jo lūk, pasaule, uz kuras tu stāvi, ir Mana Tēva radīta, kurš ir Mana gara tēvs un arī tava gara tēvs. Lūk, mūsu Tēvs ir radījis daudz šādu pasaulu, un Viņa radītā skaits ir neskaitāms; tomēr Viņš zina tās, un tās ir Viņa.

9 Un notika, ka Jareda brālis tika paņemts uz vienu no pasaulēm, ko viņš redzēja

10 Un šī pasaule bija līdzīga tai pasaulei, kurā mēs dzīvojam. Jā, tur bija daudzas savādas un brīnumainas ēkas, kuru konstrukciju viņš nekad iepriekš nebija redzējis. Un pat man, Moronijam, ir aizliegts precīzi aprakstīt to veidolu un to arhitektūras krāšņumu.

11 Un notika, ka Jareda brālis bija pārsteigts šo lietu dīvainības dēļ, tiktāl, ka viņš vaicāja Tam Kungam to lietu nozīmi, ko viņš skatīja.

12 Un Tas Kungs atbildēja viņam, sacīdams: Lūk, tā ir mūsu Tēva valstība un godība. Tas bija šajā pasaulē, kur mūsu Tēvs radīja Savus pēcnācējus, patiesi visu cilvēku bērnu garus, kas dzīvo uz tās zemes, uz kuras tu stāvi. Un reiz šī pasaule bija līdzīga tai pasaulei, kurā tu dzīvo, un tur mūsu Tēvs mācījās dievišķības noslēpumus un pienākumus.

13 Un lūk, uz šīs pašas pasaules kopā ar Tēvu dzīvo visu Dieva bērnu garu mātes.

3. NODAĻA

Jareda brālis satiek Tēvu un tiek Viņa Gara pārņemts. Viņš satiek savu debesu Māti, un viņam tiek pavēlēts paklausīt Tā Kunga pavēlēm.

UN notika, ka tad, kad Jareda brālis palūkojās uz pasauli, kur Tēvs mājā Savā godībā, viņš ieraudzīja daudzus cilvēkus runājam un apspriežamies savā starpā. Un viņš ieraudzīja viņu apgērību, ka tā baltums bija žilbinošs un pārspēja jebko, ko viņš iepriekš bija redzējis.

2 Un, kad viņš domāja par cilvēku skaistumu, viņš palūkojās un ieraudzīja augus un augu valsti, kas bija līdzīgi tiem, kas ir uz šīs zemes; tomēr tie auga patvaļīgi, it kā tie bija spiesti augt bez cilvēka palīdzības un darba. Un šī augu valsts nebija tāda, kādu viņš bija zinājis uz zemes.

3 Un cilvēki nāca uz priekšu un baudīja vīnogulāju un koku augļus, jā, patiesi no visas augu valsts, kas deva ziedus un augļus, kas bija tīkami cilvēki vēlmēm.

4 Un viņš redzēja, ka cilvēki brīvi baudīja no šiem augļiem, ņemot tikai tos, ko tie vēlējās, lai darītu sevi laimīgus. Jo lūk, izskatījās, ka cilvēki nekad nebija izsalkuši, nedz arī izslāpuši, nedz arī tie ņēma vairāk, nekā tiem vajadzēja; jā, viņi baudīja no augļiem tikai tādēļ, lai iepriecinātu sevi un piepildītu savas laimes vēlmes.

5 Un Jareda brālis turpināja šīs pasaules aprakstu, sacīdams: Un es redzēju, ka tajā brīdī, kad kāds no šiem augļiem tika noplūkts no vīnogulājiem vai no kokiem, tā vietā tūdaļ pat sāka augt cits auglis, tā ka koki un vīnogulāji vienmēr bija pilni ar augļiem un arī ar skaistiem ziediem.

6 Un mana dvēsele vēlējās, lai arī es varētu baudīt no šiem augļiem, lai es vairs nebūtu nedz izsalcis, nedz izslāpis.

7 Un, kad es tuvojos ļaudīm, kuri baudīja augļus, es ieraudzīju to vidū kādu vīru, kurš man bija tik pazīstams, ka tas lika man

nekavējoties tuvoties viņa klātbūtnē, kā mazs zēns tuvotos savam tēvam svešā pūlī. Tomēr es nebiju svešinieks viņu vidū.

8 Un, kad Jareda brālis tuvojās šim vīram, par kuru es runāju, viņa sirdi un dvēseli piepildīja neizsakāma mīlestība un siltums.

9 Un Jareda brālis turpināja savus vārdus, sacīdams: Viņa mirdzums piepildīja manu dvēseli, pat tiktāl, ka tas lika man atkāpties no viņa klātbūtnes. Jo šķita, ka mana mēle ir saistīta, ka es nevarēju runāt. Un es nokritu pie zemes, jo mani locekļi vairs nespēja mani balstīt; un es kļuvu it kā par mazu bērnu, kurš nezina, kā kustināt savus locekļus vai izmantot savu mēli.

10 Un šis vīrs panāca uz priekšu un paņēma mani aiz rokas, pavēlot man piecelties. Un, tiklīdz es pieskāros Viņa rokai, es nekavējoties atguvu savu spēku un stāvēju šīs brīnumainās būtnes priekšā.

11 Un Viņš uzrunāja mani, sacīdams: Mans dēls, no kurienes tu nāc un kādēļ tu vēlies runāt ar savu Tēvu?

12 Taču es joprojām nespēju runāt, manai dvēselei esot piepildītai ar gara esenci, kas nāca tieši no mana Tēva dvēseles. Taču es mēģināju piesaukt Jēzu, lai Viņš man palīdzētu runāt ar Tēvu. Jo lūk, Gars man sniedza liecību, ka šis vīrs patiešām bija mans Tēvs un arī Jēzus Tēvs.

13 Un Jēzus parādījās man līdzās un uzrunāja Tēvu manā labā, sacīdams: Mans Tēvs, šis Tavs dēls ir nācis pie Tevis, lai saņemtu vairāk gaismas un zināšanu, ko Tu esi apsolījis visiem tiem, kas tic Man un tur Manus baušļus; jā, patiesi visiem tiem, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu.

14 Lūk, Mans Tēvs, Es nevarēju atturēt viņu no šo lietu skatīšanas un nāksanas pie Tevis. Jo viņš ir izrādījis ticību, ko mūžīgie likumi prasa no ikviena Tava bērna, lai redzētu Tevi un nāktu Tavā klātbūtnē. Viņš ir no tās pasaules, pār kuru Tu Man esi devis varu un pilnvaras, un viņš ir Mans mācekļis.

15 Un Tēvs runāja uz Jēzu, sacīdams: Labi

darīts, Mans mīļotais Dēls. Ir tikai daži, kuri ir sagatavojuši sevi šim brīdim mirstībā. Un Es saku Tev, ka nekad iepriekš neviens no zemes, kuru Es esmu devis Tavā varā, iedzīvotājiem nav izrādījis tādu ticību. Tādēļ šis Mans dēls zinās Mani un Tevi, jo mēs esam viens, jā, patiesi Mūžīgais Dievs; un viņš zinās to, kas ticis pataupīts kopš iesākuma tiem, kas pieder mūsu Kārtai, un viņš būs viens ar mums un tiks pieņemts mūsu Kārtā.

16 Un Tu zini, Mans Dēls, ka visi, kas izrāda šo ticību un tur Manus baušļus, piederēs tai pašai Kārtai, un šī ir tā Kārta, kas valdīs un pārvaldīs mūžīgi, pasaulēs bez gala.

17 Tomēr Tu pavēlēsi viņam turēt šīs lietas no Maniem pārējiem bērniem, kas dzīvo Tavā valstībā, līdz arī tie nožēlo grēkus un rīkojas taisnīgi, esot ar ticību tam, ko Tu mācīsi tiem ar Savu paša muti un arī ar Svētā Gara muti, ko Es esmu licis Tavā varā.

18 Norādi šim Manam dēlam atcerēties to, ko viņš ir redzējis, un arī to, kas viņam tiks parādīts pēcāk. Pavēli viņam pierakstīt šīs lietas un aizzīmogot tās, lai tās nāktu klajā tām noliktajā laikā, jā, patiesi saskaņā ar pavēlēm, ko Es esmu Tev devis.

19 Un Jēzus atbildēja Tēvam, sacīdams: Tava griba tiks darīta, Mans Tēvs, kā tā vienmēr ir bijusi un vienmēr tiks darīta, un gods būs Tavs mūžīgi.

20 Un notika, ka Tēvs veda Jareda brāli un Dēlu ļaužu starpā. Un ļaudis bija ārkārtīgi skaisti un laimīgi. Jā, nekad nebija zināmi tik laimīgi ļaudis. Un viņi patiesi mīlēja cits citu.

21 Un Jareda brālis rakstīja, sacīdams: Es redzēju viņu skaistumu un viņu dvēseļu mieru, un es vēlējos būt kopā ar viņiem.

22 Un tur bija daudz sieviešu starp ļaudīm un daži vīrieši, bet izskatījās, ka sieviešu bija vairāk nekā vīriešu.

23 Tomēr viņu starpā nebija baudkāres, iekāres vai ļaunu domu. Jo šķita, ka visi

zināja visus, kā viņi bija zināmi, un redzēja citus, kā viņi bija redzami.

24 Un, kad es staigāju viņu vidū, es redzēju, ka dažas no šīm sievietēm sveicināja Tēvu, laipni paklanoties, paspiežot roku un maigi noskūpstot. Es ļoti brīnījies par maigumu, kas Tēvam bija pret katru no viņām.

25 Un es vaicāju Tēvam, sacīdams: Kas ir šīs sievietes, kas tuvojas Tev ar tādu apbrīnu un mīlestību?

26 Un Tēvs izstiepa Savu roku un pamāja vienai no sievietēm, un atveda viņu un nostādīja viņu manā priekšā. Un es redzēju viņas skaistumu un viņas taisnīgumu, kas bija pārāks nekā jebkurai citai sievietei, ko es jebkad esmu zinājis.

27 Un viņas mirdzums lika, ka mani locekļi atkal zaudēja savu spēku, ka tie nespēja noturēt manu ķermeni.

28 Bet lūk, mans Kungs, patiesi Jēzus Kristus, bija man līdzās un atbalstīja mani, lai es nekristu.

29 Un sieviete runāja uz mani, sacīdama: Lūk, mans dēls, es esmu tava gara māte, un mani sauc Marihala. Es esmu tā, kura nodrošināja nepieciešamos materiālus, lai tavš Tēvs, kurš ir mans brālis un mans draugs, varētu radīt tavu garu.

30 Un sieviete pagriezās pret Tēvu un teica: Elohim, mana dvēsele ir piepildīta ar prieku, pateicoties šim mūsu dēlam, kurš ir apliecinājis sevi cienīgu esam, lai zinātu mūs un kļūtu viens ar mums. Ak vai, mana dvēsele bēdājas par vairumu no mūsu bērniem, kas apdzīvo pasauli, kuru Tu esi nodevis viņa vecākā brāļa, Jēzus Kristus, varā.

31 Es lūdzu, lai Tu svētītu šo mūsu dēlu, lai viņš turpinātu taisnīgumā un kādu dienu varētu atgriezties mūsu Svētajā Kārtā, kas ir pastāvējusi kopš iesākuma, lai īstenotu mūsu bērnu mūžīgo dzīvi un laimi.

32 Un Tēvs paskatījās uz sievieti, un Viņš patiesi mīlēja šo sievieti no visas savas dvēseles; un Tēvs atbildēja viņai, sacīdams:

Mana dārgi mīlotā, arī Es dalos Tavās bēdās un ciešanās mūsu bērnu ļaundarības dēļ, kas pieder tai valstībai, kas atrodas mūsu dēla, patiesi Jēzus Kristus, varā.

33 Lūk, šis mūsu dēls būs līdzeklis, ar kuru daudzi no mūsu bērniem tiks vesti pie grēku nožēlošanas un izpratnes, lai arī viņi varētu rīkoties taisnīgi un sagatavot sevi savam mantojumam mūsu mūžīgajās pasaulēs.

34 Un notika, ka Jareda brāļa gara Māte apskāva Savu dēlu, un viņa sirdi piepildīja ārkārtīgi liels prieks. Un Sieviete svētīja viņu, sakot: Ej, mans dēls, un dari to, ko Tas Kungs ir pavēlējis tev darīt. Un svētīts tu esi par to, ko tu redzēsi un rakstīsi cilvēku bērniem.

35 Jo lūk, tas spīdēs uz viņiem no tumsības un tiks nests cilvēku zināšanai saskaņā ar Dieva gudrību un spēku. Un, pateicoties taviem vārdiem, daudzi no maniem bērniem kādudien atgriezīsies pie manis un zinās, ka es esmu un ka es esmu viņu Māte, kā tu to tagad zini.

36 Un tagad, mans dēls, es vēlos, lai tu atcerētos celt savu pamatu uz tava Pestītāja, patiesi Jēzus Kristus, tava vecākā brāļa, Dieva dēla, klints, kurš ir iecelts, lai valdītu un pārvaldītu Tēva valstību, kurai tu piederi.

37 Un, ja tu darīsi šīs lietas un paklausīsi Viņa vārdiem visās lietās, ko vien Viņš tev pavēlēs, tu saņemsi mūžīgo dzīvi un kādudien tu atgriezīsies pie manis un pie sava Tēva, un tad tev vairs nebūs bēdu. Un tu zināsi mani, kāda es esmu, un mēs kopā dalīsimies mūžīgā laimē.

38 Un šī, mans dēls, ir glābšana un mūžīgā dzīve.

39 Un tagad, mans dēls, es saku tev ardievas, lai tu varētu iet un darīt to, kas tev tiek pavēlēts.

40 Un notika, ka viņa gara Māte devās prom no Jareda brāļa. Tomēr viņas mirdzums nepameta viņu kādu laiku; jo viņš juta, it kā viņš bija daļa no Viņas un Viņa bija daļa no viņa.

41 Un Jareda brālis slavēja un pielūdza savu Mūžīgo Māti tāpat kā savu Mūžīgo Tēvu. Un tur bija citi tēvi un mātes tajā pasaulē, taču par tiem Jareda brālis rakstīja maz, jo tie nebija viņa mūžīgie vecāki.

4. NODAĻA

Jareda brālis redz daudzas Tēva pasaules un valstības. Viņš saņem daudz noslēpumu un zināšanu savas uzticības dēļ. Tēvs izklāsta viņa misiju. Viņš izšķir gara ķermeni un mirstīgo ķermeni un iepazīstina ar trīs godības pakāpēm Dieva valstībā.

UN notika, ka Jareda brālis turpināja savu ceļojumu kopā ar Tēvu un Dēlu.

2 Un Viņi parādīja viņam daudz lielu un brīnumainu lietu. Un Viņi parādīja viņa acu priekšā daudzas valstības un pasaules. Un viņa sapratnes acis tika atvērtas, un viņš saprata, ka pasaules, kuras viņš redzēja, izskatījās kā zvaigznes nakts debesīs — no zemes, no kuras viņš bija ieradies.

3 Un notika, ka Jēzus runāja uz viņu, sakot: Mans dēls, — un Jareda brālis patiešām bija Jēzus dēls, tā kā Jēzus bija Tēva iecelts būt par šīs pasaules Dievu, — un Jēzus teica viņam: Tu esi redzējis to, ko nekad iepriekš nav redzējis neviens mirstīgais.

4 Lūk, ir bijuši daudzi taisnīgi cilvēki, kuri dzīvojuši uz zemes, kuri ir vēlējušies redzēt to, ko tu esi redzējis. Taču ļaužu ļaundarības dēļ, kas dzīvoja to vidū, Es nevarēju tiem parādīt šādas lielas un brīnumainas lietas.

5 Jo lūk, viņu cerība un ticība tiem bija pietiekama; un, esot ar šo ticību, viņi pacietīgi gaidīja uz Tēvu, lai atklātu tiem šos noslēpumus Viņa noliktajā laikā.

6 Tādēļ Es esmu aizvedis tevi un tavu brāli, un tavus draugus no ļauno vidus; jā, patiesi, lai Es varētu radīt taisnīgu zaru Tēvam.

7 Un tas bija tavas ticības dēļ un arī tava

brāļa Jareda ticības dēļ, kas Es esmu to darījis. Un tādēļ, ka Es esmu aizvedis tevi prom no ļauno vidus, Tēvs Man ir atļāvis parādīt tev to, ko tu redzi.

8 Un tu redzēsi daudz vairāk Dieva noslēpumu, kas tev tiks parādīti, lai tu varētu mācīt šīs lietas saviem brāļiem.

9 Un, ja būs tā, ka tavi brāļi novērsīsies no Manis un neturēs Manus baušļus pēc tam, kad viņi būs saņēmuši šīs lietas no tavas rokas un tu būsi mācījis viņiem Manus baušļus, tad Es atņemšu viņiem Savu Garu un viņi tiks atstāti vieni.

10 Un tie, kas nenožēlo grēkus un paliek savās ļaundarībās, būs Sātana varā, un viņš valdīs pār tiem, jo viņš vēlas iegūt tos.

11 Tagad es, Moronijs, turpinu atstāt Jareda brāļa vārdus, ko viņš rakstīja par diženo vīziju, ko viņš bija redzējis attiecībā uz pasauli, kurā mājā visu cilvēku gari.

12 Jo lūk, visu vīriešu un sieviešu gari, kas ir dzīvojuši uz šīs zemes, piedzima mūžīgajām Mātēm un Tēviem tajā pasaulē, ko redzēja Jareda brālis. Un šajā pasaulē mūsu garus mācīja un audzināja mūsu Debesu Vecāki, līdzīgi tam, ko mēs dodam saviem mirstīgajiem bērniem. Tomēr mums tika mācīti mūžīgie likumi, kas attiecas uz to pasauli jeb, citiem vārdiem, uz pasauli, kurā mēs tikām radīti.

13 Un šī pasaule, ko Jareda brālis redzēja, mirstībā būs zināma kā Celestiālā valstība, kas ir augstākā godības pakāpe no visām godībām Dieva valstībā.

14 Un tā ir planēta, kas ir līdzīga tai, uz kuras mēs dzīvojam; un tā atrodas Dieva valstības citā daļā, un šī valstība ir milzīga un mūžīga, citiem vārdiem, tai nav ne sākuma, ne gala, tādējādi tā ir mūžīga.

15 Un tas bija uz šīs zemes, kur mūsu garu Tēvi un Mātes piedzima mirstībā un izgāja caur savām pārbaudes dienām, pierādot paši Sev, ka ir Celestiālās godības svētību un spēka cienīgi.

16 Un pēc tam, kad Viņi bija pierādījuši Sev, ka ir šī spēka un godības cienīgi,

planēta, uz kuras Viņi izgāja savas pārbaudes dienas, tika pārveidota un atjaunota, un saņēma savu paradīzes godību, un šī godība ir Celestiālā godība.

17 Un tur ir citi Dievi, kas dzīvo tajā pašā pasaulē, kur mājo mūsu Mūžīgais Tēvs un Mātes. Un šiem citiem Dieviem ir citas pasaules, kuras Viņi ir radījuši, uz kurām Viņi ir novietojuši Savus garīgos bērnus, lai arī šie Viņu bērni varētu iziet caur savas pārbaudes dienām līdzīgi mums.

18 Tomēr Tas Kungs ir pavēlējis man, lai es nestāstītu par šīm citām pasaulēm, ko Jareda brālis redzēja, bet lai es atstāstītu tos Jareda brāļa vārdus, kas attiecas uz mums un uz to pasauli, uz kuras mēs dzīvojam.

19 Taču man ir pavēlēts atklāt šo noslēpumu tiem no jums, kas saņems šīs lietas, patiesi šīs zināšanas, ka pastāv daudzas zemes, kas līdzīgas tai, uz kuras mēs dzīvojam, un pastāv daudzi Dievi un daudzi Kristi, kas attiecas uz šīm pasaulēm. Un šie Dievi un šie Kristi ir šo pasaulu radītāji un vadītāji.

20 Un daudzi no šiem noslēpumiem tiks jums atklāti caur Jareda brāļa vārdiem, taču par tām pasaulēm, kas neattiecas uz mums, es vairs neminēšu uz šīm plāksnēm. Taču ziniet, ka šie Dievi un šie Kristi, par kuriem es esmu runājis, ir saistīti ar tiem pašiem mūžīgajiem likumiem, ar kuriem ir saistīts mūsu Dievs un mūsu Kristus.

21 Tādēļ mūsu Tēva darbi un mūsu Kristus darbi ir tie paši darbi, kas tiek darīti citās pasaulēs, un šo pasaulu skaitam nav sākuma un gala, tādējādi tās ir mūžīgas. Un arī šie Dievi un šie Kristi, par kuriem es esmu runājis, arī ir mūžīgi, tādēļ tiem nav sākuma un tiem nav gala.

22 Un šis ir noslēpums, ko Tas Kungs atklāja Jareda brālim. Un šīs mūžīgās patiesības dēļ daudzi ir paklupuši un maldījušies savā vēlmē zināt un izprast patiesību par šīm lietām, jā, patiesi par Dieva valstības pašu pamatu.

23 Jo lūk, ir daudzi, kas tic, ka bija sākums

jeb, citiem vārdiem, matērijas radīšana. Taču šajā viņi kļūdās un nesaprot patiesību attiecībā uz šīm lietām. Jo kā gan var būt sākums, ja nav gala? Un arī — kā gan var būt gals, ja nav nekāda sākuma?

24 Un tā kā Dievi ir bijuši vienmēr, matērija ir bijusi vienmēr. Tomēr šī matērija pastāv neorganizētā stāvoklī. Un tas ir Dievu spēks — organizēt šo matēriju un likt tai parādīties kā pasaulēm, uz kurām pastāv dzīvība.

25 Un šiem Dieviem piemīt spēks radīt garus jeb, citiem vārdiem, organizēt matēriju garu veidolā, kas līdzīgs Viņu ķermeņiem. Un pastāv negrozāmi mūžīgie likumi, kas nosaka to, kā tiek organizēta šī matērija. Un šī matērija tiek organizēta mūsu Mūžīgo Māšu mūžīgajos ķermeņos, kuras ir mūsu garu Mātes. Un Viņas saņem pavēles no Mūžīgo Tēvu ķermeņiem, kuri ir mūsu garu Tēvi. Un šādā veidā tiek radīta visa dzīvība — vīriešu un sieviešu kārtas Dievi un Dievietes organizē matēriju saskaņā ar debesu mūžīgajiem likumiem.

26 Un notika, ka Jareda brālis redzēja garus, kas piedzima Tēviem un arī tām Sievietēm, kuras bija izvēlējušās Tēvu un dzīvojušas tajā pasaulē, ko Jareda brālis redzēja. Tomēr mūsu Mūžīgais Tēvs nebija vienīgais mūžīgais Tēvs, kas mājoja tajā pasaulē, un tur bija arī daudzas citas Sievietes, kuras tur mājoja, kas neattiecās uz to pasauli, kurā mēs dzīvojam.

27 Un Jareda brālim tika parādīti visi gari, kas bija mūsu Tēva bērni, un šie gari tika radīti no mūsu Mūžīgo Māšu ķermeņiem. Un šos garus audzināja viņu Mātes līdzīgi tam, kā bērnus audzina mirstīgās mātes; tomēr dzemdības notika bez kādām sāpēm vai pūlēm, kā arī nebija nekādu likstu, audzinot šos gara bērnus.

28 Un notika, ka šie gara bērni pieņēma augumā un zināšanās, un viņi dzīvoja savu mūžīgo vecāku vidū, kuri tiem mācīja visu, ko vien tiem bija vajadzīgs zināt savā garīgajā esamībā. Un šiem gara bērniem

pieņemoties zināšanās, viņi sāka saprast, ka viņi ir atšķirīgi no saviem vecākiem, tā ka viņiem nav ķermeņa no miesas un kauliem līdzīgi viņu Mūžīgajiem Vecākiem, kuri ir paaugstinātas būtnes.

29 Un viņi aptvēra, ka viņi nesaprot to laimi, ko baudīja viņu Mūžīgie Vecāki, nedz arī viņi saprata šīs laimes nosacījumus. Jo lūk, viņi redzēja, ka šie Dievi ēda un rada prieku tanī. Un viņi redzēja, ka viņi fiziski tuvinās viens otram un arī rod baudu tanī. Taču šie gari nespēja izprast šo baudu, nedz arī šo prieku, jo viņiem bija atšķirīgs ķermenis, nekā bija viņu Mūžīgajiem Vecākiem.

30 Un viņu Mātes tiem mācīja, ka šo baudu un prieku var pieredzēt vienīgi tad, kad gara matērija, no kā viņi tika radīti, mijiedarbojas ar citu matēriju, no kuras izriet šīs prieka sajūtas. Un šiem gara bērniem nebija šīs citas matērijas.

31 Un notika, ka Tēvs aicināja Savus bērnus pie Sevis un deva tiem padomus. Un Viņš tiem mācīja daudzas lietas attiecībā uz to, kas tiks prasīts no viņiem, lai viņiem varētu būt ķermenis, ar ko arī viņi varētu pieredzēt to, ko Viņš izbauda.

32 Un Viņš tiem mācīja, ka pavisam nedaudziem no Viņa bērniem būs tāds ķermenis kā Viņa ķermenis un viņu Māšu ķermenis, jo šis ķermeņu veids ir paredzēts tiem, kas pierādīs, ka ir tā spēka cienīgi, kas piemīt šiem ķermeņiem, — patiesi radīšanas spēks. Un šie ķermeņi ir celestiālie ķermeņi.

33 Un tur ir citi ķermeņi, kas tiks radīti un nodrošināti vairākumam Viņa bērnu, lai arī viņi varētu baudīt mūžīgo laimi un prieku, saskaņā ar tām laimes vēlmēm, kas piemīt katram garam. Un šie ķermeņi ir terestriālie un telestiālie ķermeņi, ko viņiem tā paskaidroja Tēvs.

34 Un Tēvs mācīja Saviem bērniem, ka Viņa valstībā būs trīs laimes pakāpes jeb, citiem vārdiem, godības pakāpes, kurās mājās Viņa bērni, saskaņā ar katra cilvēka individuālajām laimes vēlmēm.

Un katrai no šīm laimes pakāpēm būs trīs atsevišķas pakāpes, un katra no šīm pakāpēm būs ieviesta to cilvēku baudai un laimei, kas tur mājās.

35 Tādējādi ir celestiālie ķermeņi un terestriālie ķermeņi, un telestiālie ķermeņi — katrs attiecas uz tādu laimes stāvokli, kādu to īpašnieki vēlas.

36 Un šīs ir godības Dieva valstībā. Un katrai godībai ir noteikti likumi un svētības, lai pārvaldītu tos, kas tur mājās.

37 Jo lūk, celestiālajā godībā mājās tie, kas ir līdzīgi Tēvam. Jā, viņi ir tie, kas savu laimi gūst, pastāvīgi kalpojot citiem, un viņi neko nedara savā labā; bet viņu rīcība un vēlmes ir mūžīgi vērstas uz to, lai kalpotu savām radībām, kā arī uz to, lai kalpotu cits citam. Un viņiem prieku sagādā vienīgi šī nesavtīgā kalpošana.

38 Un sava nesavtīguma dēļ viņi kļūst par Dieviem un Dievietēm, lai mūžam valdītu un pārvaldītu pasaulēs bez gala. Jo lūk, vienīgi Viņiem ir spēks un pilnvaras radīt citas būtnes un citas pasaules, un pārraudzīt mūžīgo darbu, ko pieprasa debesu likumi. Un Viņiem ir atbilstoši — vīriešu un sieviešu — ķermeņi, lai veiktu šo darbu, un Viņi ir vienīgie, kas var baudīt to prieku, kas ir savienības starp vīrieti un sievieti pamatā.

39 Viņi ir pārvarējuši visu un pierādījuši Sev, ka ir cienīgi iegūt ārkārtīgi brīnumainos spēkus, kas piemīt visiem Dieviem. Un, ja būtu tā, ka Viņi varētu būt savtīgi Savās vēlmēs, tad Viņi izjauktu debesu kārtību un radītu lietas Savai pašu baudai un Savam pašu priekam, un Dieva mūžīgais darbs mitētos.

40 Taču nav iespējams, ka Dieva darbs mitētos, jo tad viss būtu veltīgi, tad pasaules nebūtu un mēs nepastāvētu.

41 Un tagad es, Moronijs, esot ļoti ietekmēts no Dieva gara, tā ka man tika pavēlēts sīkāk izskaidrot dažas citas lietas attiecībā uz to stāvokli, kas ir Dievi, jā, patiesi uz tiem, kas pastāv paaugstinātajā celestiālās laimes stāvoklī.

42 Un daudzām no šīm lietām ir aizskāruši pravieši, un tās aizskartas arī svētajos rakstos, kas ir cilvēku bērnu vidū mūsu pasaulē. Taču ir tikai daži, kas izprot šo lietu nozīmi. Un citi tiek vadīti ticēt, ka tādēļ, ka Dievs nevar būt samaitāts, neizjaucot Dieva darbu, tad tie, kas ir Viņa izraudzītie vadītāji cilvēku bērnu vidū, nevar būt samaitāti, jo arī viņi izjauktu Dieva darbu.

43 Lūk, tie, kas tam tic, ļoti kļūdās un ir uzņēmīgi pret velna vilinājumiem, ko tiem sniedz tie vīrieši un sievietes, kas pauž šādu apgalvojumu. Jo tie, kas apgalvo, ka Dieva baznīcas vadītājam nekad netiks ļauts tos maldināt, tiek to cilvēku maldināti, kas to paziņo. Jo viņi ir paņēmuši mūžīgu principu un padarījuši to miesisku, lai tas atbilstu viņu muļķīgajām un savtīgajām vēlmēm.

44 Jo lūk, Tas Kungs ļauj cilvēku bērniem tikt vadītiem saskaņā ar viņu sirds vēlmēm. Un, ja viņu vēlmes ir ļaunas, tad viņi tiks vadīti uz ļaunu. Un, ja viņu sirds vēlmes ir labas, tad viņi tiek vadīti taisnīgumā.

45 Tādējādi ļaužu vadītāji būs tik ļauni vai tik labi kā ļaudis, kurus tie vadīs. Un arī ļaudis būs tik labi vai tik ļauni kā tie, kas tos vadīs.

46 Jo debesu mūžīgos likumus nevar sagrozīt, un ar šiem likumiem visiem Dieva bērniem tiek garantēta viņu rīcības brīvība — vara rīkoties saskaņā ar savu sirdsapziņu atbilstoši savām laimes vēlmēm.

47 Un nevienu vīrieti vai sievieti nevar piespiest sekot kādam vadītājam bez viņa vai viņas piekrišanas. Jo, ja tā būtu, tad rīcības brīvības mūžīgais likums būtu veltīgs un tad Dievs būtu veltīgs, un Viņa darbs beigtos.

48 Un, ja kāds cilvēks akli seko un pie sevis saka: Es esmu pieņēmis šo vadītāju par savu vadītāju, un es paļaušos uz viņu; un, ja būs tā, ka šis vadītājs vadīs mani nepareizi, tad es nebūšu atbildīgs par savu rīcību, bet mans grēks būs uz mana vadītāja galvas.

49 Tad nu šis cilvēks, kas šādi domā, ir nopietnās briesmās tikt vadītam postā un

bēdās. Jo lūk, visas Dieva radības ir atbildīgas Dievam, kurš deva tām dzīvību un kurš arī ir dāvājis tām rīcības brīvību izvēlēties savas rīcības, un šīs rīcības vadīs uz viņu pašu postu vai uz viņu pašu laimi.

50 Tomēr bēdas tiem, kas ieceļ sevi par vadītājiem ļaužu vidū, jo viņi cietīs ne vien par saviem grēkiem, bet viņiem jācieš arī par savu sekotāju grēkiem. Un tādēļ viņu stāvoklis ir daudz sliktāks nekā viņu sekotāju stāvoklis. Taču viņu sekotāji arī cietīs kopā ar viņiem.

51 Tad nu šī ir tā lieta, ko Gars man norādīja izskaidrot šajā pierakstā, patiesi, ka tie, kuri ir mūsu vadītāji jeb mūsu Dievi, kuri vada mūs taisnīgumā, baudīs arī no mūsu laimes. Jā, mēs saņemsim mūžīgo laimi, ja būs tā, ka mēs sekosim Viņu vadībai, bet arī Viņi saņems vairāk laimes nekā mēs, kas tiks pievienota Viņu laimei mūsu dēļ.

52 Tad nu tas ir to cilvēku stāvoklis, kas dzīvo celestiālajā godībā Dieva valstībā. Tādēļ, tā kā viņu laime ir tieši saistīta ar to laimi, ko mēs gūstam, Viņi tiecas sniegt mums šo laimi, tādējādi ietekmējot Savējo laimi.

53 Šī iemesla dēļ viņi ir mūsu kalpi un ir mūžīgi saistīti ar savu pašu būtību, lai nodrošinātu mums pastāvīgu laimi.

54 Un ar cilvēku norādījumiem ir ticis mācīts, ka tie, kuri ir celestiālas būtnes, kļūst par Dieviem un Dievietēm, lai valdītu un pārvaldītu mūžībā, savukārt tie, kas nav celestiāli, kļūst par kalpiem šiem Dieviem un Dievietēm un mūžīgi kalpos tiem pasaulēs bez gala.

55 Un šī mācība ir pretēja debesu likumiem un arī pretēja tiem likumiem, kas pārvalda celestiālo godību. Jo lūk, Dievs ir mūsu kalps un tāds paliks mūžīgi.

56 Un mēs esam izvēlējušies šīs Būtnes, kuras ir mūsu kalpi. Citiem vārdiem, mēs esam izvēlējušies mūsu Dievu un esam pieņēmuši Viņu par savu vadītāju un savu radītāju, zinot, ka saskaņā ar debesu

nemainīgajiem likumiem Viņš kalpos mums, sniedzot mums to prieku un laimi, pēc kā mēs tiecamies.

57 Jo lūk, vai tad mūsu Dievs, jā, patiesi mūsu Kungs, Jēzus Kristus, nenonāca uz šīs zemes un neuzņēmās miesu un asinis, lai Viņš varētu kalpot mums? Kaut arī Viņš bija veidots pēc Sava Tēva līdzības un tādēļ ir Savā Tēvā, kā Viņa Tēvs ir Viņā, tādējādi kļūstot par mirstīgu Dievu, vai Viņš nenostādīja Sevi zemāk par mums visiem?

58 Jā, tas ir tas, ko nozīmē Dieva labvēlība. Jo lūk, Viņš piedzima pasaulē starp zemākas kārtas dzīvniekiem — vietā, ko vairākums no mums uzskatītu par netīru, lai tur dzimtu bērns. Un, kad Viņš pieauga un uzzināja, ka Viņa Tēvs ir Dievs, Viņš kļuva vēl pazemīgāks.

59 Un vai Viņš nemācīja Saviem mācekļiem, ka mazākais to starpā ir lielākais no visiem? Un, kad Viņš nonāca pie Lehija bērniem, vai Viņš neveda bērnus pie Sevis un nesvētīja tos, un nelika eņģeļiem kalpot tiem? Un daudzas no tām lietām, ko Viņš teica bērniem, un arī daudzas no tām lietām, ko Viņš teica Savam Tēvam debesīs, nevarēja tikt mana tēva uzrakstītas tajā viņa pieraksta daļā. Un tās ir tās lietas, ko es tagad izskaidroju, patiesi tās lietas, ko manam tēvam tika aizliegts pierakstīt. Taču es tās rakstu saskaņā ar Gara pavēli, kas ir manī.

60 Vai mana tēva pierakstā nav teikts, ka neviena mēle nevar izteikt, nedz arī kāds cilvēks var uzrakstīt tās lielās un brīnumainās lietas, ko Lehija bērni dzirdēja Jēzu runājam, kad Viņš lūdza Tēvu par tiem?

61 Un vai tur nav teikts, ka neviens nevar aptvert to prieku, kas piepildīja viņu dvēseles, jā, patiesi ārkārtīgi lielo prieku, kas pārņēma ļaužu pulku, kas dzirdēja Jēzus lūgšanu Tēvam viņu labā?

62 Un mans tēvs, Mormons, turpināja savā pierakstā, sakot: Un tie piecēlās no zemes, un Viņš runāja uz tiem un aicināja viņus

piecēlties. Un tie piecēlās no zemes, un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat savas ticības dēļ. Un tagad lūk, Mans prieks ir pilnīgs. Un, kad Viņš bija sacījis šos vārdus, Viņš raudāja.

63 Tagad es, Moronijs, liecinu jums, ka tās asaras, ko Jēzus raudāja, bija ārkārtīgi liela prieka un laimes asaras. Un šī laime ir tāda laime, ko es esmu jums izskaidrojis, ko izjūt tie, kas ir celestiālas būtnes, jā, patiesi tie, kas ir Dievi.

64 Lūk, šie ļaudis dzirdēja, ka Tas Kungs pagodināja viņus un lūdza Tēvu, lai tie izprastu Viņa misiju un Viņa godību. Viņš pauda Savu dziļo mīlestību pret ļaudīm un teica tiem, ka Viņš ir to mūžīgais kalps, kurš ticis viņu izvēlēts, lai vadītu viņus un mācītu viņiem glābšanas likumus, lai viņi varētu baudīt mūžīgās laimes augļus.

65 Un Viņš noslēdza starpnieka derību ar Tēvu ļaužu labā, ka Viņš nodrošinās tiem viņu mūžīgo glābšanu, mācot viņiem to, kas tiem ir jādara, lai iegūtu šo glābšanu. Un neiedomājamā Savas mīlestības izpausmē pret tiem, Jēzus apsolīja visiem ļaudīm, kas bija Pārpilnības zemē, jā, patiesi visiem tiem, kas bija miruši, kas bija viņu radinieki un viņu draugi, ka Viņš dosies un katram no viņiem sagatavos vietu Dieva valstībā, tādējādi mūžīgi nodrošinot viņiem to mūžīgo laimi.

66 Tad nu tādēļ ļaudis bija piepildīti ar ārkārtīgi lielu prieku, un tādēļ arī Jēzus teica, ka Viņa prieks ir pilnīgs.

5. NODAĻA

Dieva gara bērniem tiek mācīta pestīšanas iecere. Tiek minēta Lucifera sacelšanās un lielā apspriede debesīs. Tiek atklāts to stāvoklis, kas sekoja Sātanam.

TAGAD es, Moronijs, turpinu ar vīziju, ko Jareda brālis redzēja attiecībā uz Dieva gara bērniem.

2 Un notika, ka Tēvs parādīja visiem Saviem bērniem to valstību piemērus, ko Viņš jau bija radījis; jā, patiesi tās godības valstības, kas mūsu mirstīgajām acīm šķiet kā zvaigznes nakts debesīs.

3 Un Viņš paskaidroja tiem, ka tās bija Viņa paša roku darbs un ka pēc to paraugiem Viņš sagatavos pasaules, kurās mājās šie gari un ieies savā otrajā stāvoklī jeb, citiem vārdiem, mirstībā.

4 Lūk, visu būtņu pirmais stāvoklis ir tas, kurā tie tika radīti kā gari. Un šajā stāvoklī Jareda brālis atradās savā vīzijā. Un otrs stāvoklis, par ko viņš ir rakstījis, ir tas stāvoklis, kurā mēs pašlaik esam uz šīs zemes.

5 Un šis otrs stāvoklis ir pārbaudes laiks visiem Dieva gara bērniem, lai redzētu, vai tie vēlas darīt visu, ko Tas Kungs tiem pavēlēs.

6 Un tas ir arī stāvoklis, kurā visi gari sev pierādīs, ka tā godības pakāpe Dieva valstībā, kurai tie pieder, ir pelnīta, un tiem tiks pierādīts, ka tā ir vienīgā vieta, kurā tie var gūt prieka pilnību saskaņā ar laimi, ko katrs no tiem vēlas.

7 Jo lūk, visiem gariem tiek mācīti likumi, kas pārvalda dažādās godības pakāpes Dieva valstībā. Un katrs gars laikā, kad Tēvs stāda tā priekšā Savas valstības piemērus, zina, kura godības pakāpe vislabāk atbilst tā laimes vēlmēm, būdams noteicis šīs vēlmes laikā, kad pieauga un attīstījās kā gara būtne.

8 Un tiem tiek parādīti celestiālās godības likumi un laime, un tiem tiek parādīti arī telestiālo un terestriālo valstību likumi un laime. Un katrs gars atpazīst to, ko tas vēlas, lai darītu sevi laimīgu.

9 Tomēr terestriālajām un telestiālajām godībām ir piesaistīti mūžīgie sodi, tādējādi atšķirot tās no celestiālās godības, kurai nav piesaistīts neviens sods.

10 Un terestriālās godības sods ir tāds, ka tās iedzīvotājiem nebūs radīšanas spēka. Citiem vārdiem, tie nespēs radīt pēcnācējus, neesot ar tādu ķermeni, kas var radīt šīs

būtnes. Jā, to vidū nebūs nedz vīriešu, nedz sieviešu, esot bez vajadzības pēc atšķirīgiem dzimumiem un bez vajadzības pēc tām attiecībām, ko bauda vīrietis un sieviete, radot jaunu dzīvību.

11 Un tiem no šīs godības nebūs zināšanu vai spēka radīt citas pasaules vai dzīvniekus, vai augu valsti, kas ir nepieciešama, lai šajās citās pasaulēs rastos dzīvība.

12 Tomēr tiem būs ārkārtīgi liels prieks, un tie mierīgi sadzīvos cits ar citu, neraizējoties par savu labklājību, tiekot nodrošināti ar visām lietām, pateicoties to kalpošanai, kas ir no celestiālās godības. Un tie arī kalpos paši savās vajadzībās un radīs tanī lielu prieku un labpatiku.

13 Un tie ir vairākums no cilvēku bērnu gariem.

14 Un tie, kuri iemantos telestiālo godību, saņems sodu, kas līdzīgs tam, ko saņems tie no terestriālās godības, patiesi, ka viņiem nebūs radīšanas spēka vai svētību, kas saistītas ar šo spēku. Tomēr tie mūžam dzīvos ar apziņu, ka tie pieder telestiālās godības kārtai, kas ir Dieva valstības zemākā kārtā, un tas ir viņu ļoti savtīgās dabas un vēlmju dēļ. Un tas ir sods, kas piesaistīts telestiālajai godībai, patiesi šīs zināšanas, kas mūžīgi degs viņu krūtīs.

15 Tomēr arī viņi pieredzēs ārkārtīgi lielu prieku, tādu prieku, kādu mēs esam pieraduši izjust mūsu otrajā stāvoklī jeb pasaulē, kurā mēs dzīvojam, taču viņi dzīvos bez tām bēdām, ko mēs pašlaik pieredzam savu pārbaudes dienu laikā.

16 Un es, Moronijs, grasījos rakstīt vairāk par brīnišķīgajām svētībām un prieku, ko izbaudīs telestiālās būtnes tajā Dieva godības valstībā, taču Gars man to ir aizliedzis šajā laikā, un tādējādi es noslēdzu savu aprakstu par telestiālo godību.

17 Un notika, ka tad, kad Tēvs iepazīstināja ar šo glābšanas plānu Savas gara bērnus, viens no tiem piecēlās un izvaicāja Tēvu, un brīnījās, kādēļ tā jābūt, ka visiem gariem nevarētu būt celestiālās

godības pilnīgās svētības līdzīgi kā Tēvam.

18 Un šis gars bija varens to starpā, ko Tēvs bija radījis, un viņu sauca Lucifers, viņš būdams gars, kurš bija pirmdzimtais savai Mūžīgajai Mātei un līderis garu starpā.

19 Un Lucifers izvaicāja Tēvu, sacīdams: Ak, mans Tēvs, piedod par manu vārdu pārdošumu un pieļauj manu rīcības brīvību, ko Tu esi dāvējis visām Savām radībām. Jo lūk, mūsu vidū ir daudzi, kuri zina, ka tie nekļūs par Dieviem, un tādējādi ir pieņēmuši savu vietu Tavas valstības godībās, kas sniegs tiem viņu izraudzīto laimi, taču kurām ir piesaistīti noteikti sodi.

20 Un tagad, mans Tēvs, kādēļ ir tā, ka viņiem ir tā jācieš, nekļūstot tādiem, kāds esi Tu un kādas ir arī mūsu Mātes — varenas un svētītas ar spēju radīt pēcnācējus un ar prieku, ko Tu izbaudi Savā valstībā?

21 Mēs zinām, ka Tu esi Dievs un ka Tev ir vara dot mums šīs lietas, ja Tu to vēlies.

22 Un Tu esi runājis uz mums par mūsu pārbaudes laiku un esi mums parādījis piemērus tām sāpēm un ciešanām, kurām mums jāiziet cauri šīs pārbaudes dienu laikā. Un es vaicāju Tev: kādēļ ir nepieciešams, ka mums tā ir jācieš, redzot, ka mēs jau aptveram, kura no Tavām mūžīgo valstību godībām visvairāk mūs apmierina?

23 Vai tad nav iespējams, ka Tu vari mums radīt mūsu mūžīgos ķermeņus un sagatavot pasaules, kurās mēs varam dzīvot, un dot mums šīs lietas bez ciešanām un bez izešanas cauri tik lielām likstām un bēdām?

24 Un, kad Lucifers bija teicis Tēvam šos vārdus, arī daudzi citi gari sāka paust Tēvam savas raizes, pat tiktāl, ka izraisījās liels strīds garu starpā, kas bija pulcējušies, lai dzirdētu Tēva vārdus.

25 Un tur bija daudz garu, kas nostājās Lucifera pusē un pievienojās viņam tajā, kas, viņuprāt, bija taisnīgas un pamatotas vēlmes.

26 Un tur bija daudz garu, kas cīnījās pret Luciferu un strīdējās ar viņu, paskaidrojot tiem, kas sekoja viņam, ka viņiem ir jādara

tas, ko Tēvs tiem ir norādījis darīt, un kā šīs lietas vienmēr tikušas darītas saskaņā ar debesu likumiem.

27 Un notika, ka Tēvs piecēlās un nomierināja Savus bērnus, sacīdams: Mani mīļotie bērni, neesiet dusmīgi par Lucifera vārdiem, jo viņš ir attaisnots savās tiesībās teikt to, kas, viņuprāt, ir pamatots. Un, lai jūs paši gūtu norādījumus un mācītos, Es vēlos, lai jūs apspriestu šīs lietas savā starpā un noteiktu paši to, kas, jūsuprāt, ir vislabākais ikvienam no jums.

28 Un notika, ka vēl viens no gariem piecēlās to starpā. Un šis gars arī bija Tēva pirmdzimtais, taču ne no tās pašas Mātes kā Lucifers. Un šī gara māte bija Marihala, tā pati sieviete, kas apskāva Jareda brāli un nosauca viņu par savu dēlu. Un viņa vārds bija Jehova.

29 Un Jehova arī bija līderis garu vidū, būdams pirmdzimtais daudzu starpā un būdams ārkārtīgi svētīts visā sava Tēva gudrībā. Un viņš runāja uz visiem gariem, sacīdams:

30 Vai jūs nezināt, ka likumi, kas ir noteikti kopš laika iesākuma un visas mūžības, ir negrozāmi un nepieciešami mūsu glābšanai? Kādēļ gan, jūsuprāt, Tēvs ir mācījis mums šīs lietas? Vai jums nav ticības Viņa vārdiem?

31 Un Tēvs smaidīja pār Jehovas vārdiem, tomēr Viņš neiejaucās diskusijās, kas notika Viņa bērnu starpā.

32 Tādējādi mēs redzam lielo gudrību un mīlestību, kas Tēvam ir pret Saviem bērniem. Pacietībā un žēlastībā Viņš ļauj mums gādāt par savu glābšanu, iepriekš zinādams, ka mēs nonāksim pie vienīgā secinājuma, ko var veikt, — ka mums jāgodā un jāpaklausa debesu mūžīgajiem likumiem.

33 Tomēr Savā vizinošajā gudrībā Viņš zina, ka mums jātiek dotai iespējai mācīties šīs lietas ar ticību, netiekot Viņa piespiesti vai esot bez Viņa iejaukšanās, tādējādi nodrošinot mums rīcības brīvību, ko Viņš ir

dāvājis mums.

34 Un pēc tam, kad Jehova bija teicis šos vārdus, Lucifers vēlreiz piecēlās un strīdējās pret Jehovas teikto, sacīdams:

35 Mēs zinām, ka ir likumi, kas mums ir paziņoti kā mūžīgi, taču vai šie likumi nav tie, ko citi ir radījuši, lai tie kalpotu viņu pašu nolūkiem? Un vai nav tiesa, ka, lai šie likumi būtu saistoši mums, ka vispirms mums ir jāpiekrīt tiem un jāapstiprina, ka tie ir likumi, pēc kuriem mēs vēlamies dzīvot?

36 Un, ja, pielietojot savu rīcības brīvību, mēs pēc pašu izvēles izvēlamies dzīvot pēc citiem likumiem, vai mēs neesam saistīti ar tiem likumiem, ko mēs esam sev izvēlējušies, un nevis ar tiem likumiem, ko mūsu vietā izvēlējušies citi?

37 Lūk, es esmu celestiāls gars, un tā ir mana vēlme — būt par kalpu citiem, un mana spēka ritumā, kas, kā es zinu, man būs prieka dēļ, ko es gūstu, kalpojot citiem, — es radīšu vairāk prieka to starpā. Un ar šo spēku es likšu, lai tiktu izveidoti jauni likumi, kas garantē, ka visi gari, ko es radīšu, kļūs līdzīgi man un tiem būs tāda vara un godība, kāda ir man.

38 Vai tā nav taisnīga vēlme? Es to daru nevis savā labā, bet lai kalpotu mūžīgās laimes taisnīgajai lietai, jā, patiesi sniedzot šo laimi visiem bez sāpēm un bēdām, par ko ir runājis mūsu Tēvs.

39 Un Jehova atbildēja uz Lucifera teikto, sacīdams: Un kā gan tu domā, ka mēs mācīsimies par šīm sāpēm un bēdām, par ko ir runājis Tēvs, ja mēs to vispirms nepieredzēsim? Un kā gan tu domā, ka mēs sapratīsim mūžības laimi un prieku, ja mēs nezinām, kas to rada?

40 Lūk, tu zini, ka vienā no mūžīgajiem likumiem ir teikts, ka pastāv pretstats visām lietām. Ja tas tā nebūtu, tad mēs neko nevarētu zināt. Jo, ja nebūtu tumsas, kā gan mēs varētu saprast gaismu? Un, ja nebūtu sliktā, kā gan mēs varētu saprast labo? Un, ja nebūtu sāpju un ciešanu, kā gan mēs varētu saprast, kas ir prieks un laime?

41 Un šīs lietas ir saskaņā ar mūsu sajūtām. Taču, patiesi, ja nebūtu aukstuma, kā gan mēs varētu zināt siltumu? Jā, patiesi, ja nebūtu akmeņu, tad nebūtu zemes, kas ir mīkstāka nekā akmens, tomēr sastāv no tiem pašiem elementiem.

42 Kā tu, būdams celestiāla būtne, vari cerēt kalpot savām radībām, atņemot tām vienīgo prieka avotu, ko, tavuprāt, tu sniedz tām? Tu zini, ka tas nav iespējams. Klausīsimies Tēva teiktajā un paļausimies uz Viņa godību, ka Viņš nodrošinās līdzekļus, ar kuriem mēs varam pieredzēt laimi saskaņā ar savām laimes vēlmēm.

43 Un Lucifers pārmeta Jehovam un lamājās pret viņu, pat tiktāl, ka Tēvs atkal nostājās starp visiem Saviem gara bērniem un aicināja tos uz klausīt Viņu.

44 Un Lucifers stāvēja starp tiem, kas stāvēja kopā ar viņu un sacēlās pret Tēvu. Un šo garu Mātes stāvēja kopā ar Tēvu un lūdzās savus gara bērnus uz klausīt savu Tēvu. Taču Lucifera vārdi bija tiem pārliecinoši, tie lielākoties bija telestiālās būtnes, kas saprata, ka to mūžīgais liktenis ir būt telestiālajā godībā, un tie saprata sodus, kas bija piesaistīti šai valstībai.

45 Un šīs Mūžīgās Mātes raudāja par saviem gara bērniem, taču Viņas zināja, ka rīcības brīvības likumus nevar pārkāpt, un tā Viņas redzēja Savu mīļoto bērnu sacelšanos.

46 Un patiesi Tēvs bija izrādījis Savu lielo žēlastību pret Saviem bērniem viņu nekrietnībās, tā ka pēc Lucifera un garu pulka sacelšanās Tēvs izdzina tos no Savas valstības, un tie tika mūžam padzīti no Dieva valstības.

47 Tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka tas, ko Jareda brālis redzēja, tiek simboliski mācīts cilvēku bērniem tempļos, ko Tas Kungs ir pieļāvis uzcelt to starpā viņu iesvētīšanai un viņu pamācīšanai.

48 Un šis lielais zināšanu dāvinājums tika dots Ādamam un nodots tālāk no paaudzes uz paaudzi, lai mācītu cilvēku bērniem Dieva noslēpumus tādā veidā, ka viņi tos

neizpratīs bez Gara, kas viņus vadītu. Un šādā veidā Tas Kungs tur Savus noslēpumus apslēptus no tiem, kas nav saņēmuši Viņa Garu, turot Viņa baušļus.

49 Un tagad šie lielie noslēpumi tiek mācīti Tā Kunga tempļos, kā Viņš dod norādījumus Saviem bērniem mirstībā; jo patiesi Lucifers un viņa sekotāji neturēja savu pirmo stāvokli, un šo stāvokli simbolizē jaunais vārds, ko cilvēks saņem endaumenta laikā Tā Kunga templī.

50 Lūk, šis jaunais vārds ir taisnīgas dvēseles vārds, kas ir izgājusi caur mirstības grūtībām un pārbaudījumiem un ir pierādījusi sev, ka ir cienīga ieiet Dieva valstībā, — citiem vārdiem sakot, šis jaunais vārds simbolizē mūsu garīgo esamību.

51 Tādēļ tas, kurš nedzīvo pēc Svētās priesterības likumiem, kas pārvalda šo garu pasauli, tiks padzīts no mūsu Tēva valstības, — simboliski attēlojot, it kā tam būtu jāzaudē sava galva, — galva simbolizē mūsu Tēva valstību un godības.

52 Un tiem, kas netur šo pirmo stāvokli, nebūs nekādas daļas Tēva valstībā kopš viņu sacelšanās brīža un mūžīgi.

53 Tomēr mūsu Tēva lielajā gudrībā un mīlestībā tiem ir sagatavota vieta mūžībā — vieta, kur arī viņi mūžīgi sajūtīs sava radītāja mīlestību un žēlastību.

54 Šī vieta mirstībā būs zināma kā ārējā tumsība, kur būs raudāšana un gaudošana, un zobu griešana. Šī mocību vieta nebūs pašlaik vai mūžīgi zināma tiem, kas tur savu pirmo stāvokli, taču tā būs zināma vienīgi tiem, kas to iemantos.

55 Un Tēvs darīs Sevi zināmu Saviem bērniem ārējā tumsībā, un arī viņi sajūtīs Viņa žēlastību un mīlestību. Tās būs viņu mocības; jā, ka viņi sajūtīs Tēva mīlestību un baudīs no Viņa žēlastības, taču mūžīgi apzināsies savas nekrietnības un savu sacelšanos pret Viņu. Tomēr arī viņi saņems no Tēva mīlestības.

56 Tagad es, Moronijs, grasījos vairāk rakstīt par Jareda brāļa vārdiem, ko viņš

rakstīja par Tēva žēlastību un mīlestību pret tiem, kas ir padzīti no Viņa valstības. Taču Tas Kungs ir aizliedzis man, sakot: Atturi savu roku un neraksti vairāk par šīm lietām. Jo lūk, daudzi no Maniem bērniem varētu paņemt šos vārdus un zināšanas, kad tiek dotas viņiem, un attaisnot savu siržu ļaunās vēlmes; vēloties pievienoties Luciferam un viņa sekotājiem, redzot, ka viņu liktenis ir taisnīgs un žēlastīgs.

57 Un tas ir Mans darbs un godība — sagatavot visu cilvēku dvēseles tikt atrastām neaptraipītām Dieva un Viņa eņģeļu priekšā, lai tie varētu baudīt Viņa valstības brīnišķīgās svētības.

58 Lūk, Luciferam un viņa sekotājiem nav nekādas daļas izpirkšanā, ko Es esmu licis cilvēku bērniem, tādējādi viņu grēki un nekrietnības mūžīgi būs viņu prātos, un tas ir tas, ko nozīmē bezgalīgas mokas.

59 Un Es vēlos, lai visi cilvēki zinātu, ka Es esmu sajutis šo dvēseļu sāpes. Un šīs sāpes lika Man atkāpties Tēva priekšā, pat tiktāl, ka Es lūdzu, lai Es varētu tikt atbrīvots no šīm sāpēm un bēdām, — lūdzot Tēvu, lai šis biķeris iet Man garām.

60 Un šīs sāpes lika Man asiņot it kā no katras Mana ķermeņa poras, un tās sāpes nevar izskaidrot ar vārdiem, ka jūs varētu saprast.

61 Un šis ir tas darbs, ko Es uzņēmos, kad Lucifers sacēlās pret glābšanas ieceri. Viņam saceloties, viņš aizzīmogoja savu un to, kas viņam sekoja, likteni; pat tiktāl, ka tiem nav nekādas daļas pestīšanā saistībā ar Manu darbu un godību; un izpirkšanai nav nekādas ietekmes uz tiem, jo tie ir noraidījuši Tēva vārdus.

62 Lūk, tie sajūtīs savu nekrietnību sāpes un bēdas un iepazīs ciešanas, kuras nezina neviens mirstīgais, izņemot Mani. Šī iemesla dēļ Mana dvēsele bēdājas.

63 Un es, Moronijs, ļoti brīnījos par mīlestību, kas Jēzum bija pret šiem dumpīgajiem gariem. Jo Viņš patiešām mīlēja tos, tāpat kā Viņš mīlēja tos, kas

nesacēlās pret Tēvu un turēja savu pirmo stāvokli.

64 Un notika, ka es pārdomāju šīs lietas, un mana sirds un dvēsele tika piepildīta ar ārkārtīgi lielu prieku. Jo es zināju par mīlestību un žēlastību, kas Tēvam bija pret Viņa bērniem, un šī mīlestība un žēlastība sniedza man lielu cerību par manu brāļu dvēselēm, kas bija gājuši bojā cīnā, — šī cīņa plosījās viņu sirdīs viņu ļaundarību dēļ un bija izraisījusi viņu bojāeju.

65 Un notika, ka Jareda brālis redzēja Lucifera un viņa sekotāju darbus, tiem dodoties pa visu zemes virsu un pieviļot cilvēku bērnus, un novēršot daudzus no Dieva rīkojumiem.

66 Un lūk, tur bija daudz garu, kas pārņēma daudzu Ādama dēlu ķermeņus, tā ka tie darīja to, kas ir pretēji Dieva gribai, vēloties savus brāļus tādā veidā, kā sievietes vēlas vīrieti.

67 Un Tas Kungs bija žēlīgs pret šiem cilvēku bērniem un saprata viņu nedabiskā stāvokļa cēloni. Un es brīnījos par mīlestību, kas Tam Kungam bija pret šiem brāļiem, kurus bija apsēduši to gari, kas būtu bijuši sievietes, ja tiem tiktu ļauts iziet cauri savam otrajam stāvoklim.

68 Un viņi bija lēnprātīgi un līdzjūtīgi, esot ar daudzām taisnīgu sieviešu īpašībām, tomēr viņi bija mirstīgi vīrieši, esot ar līdzīgu ķermeni, kāds bija viņu mirstīgajiem tēviem.

69 Un Jareda brālis redzēja, ka šie vīrieši tika savu brāļu nicināti un apsmieti, un izsmieti par savu runasveidu un savas būtības izpausmēm.

70 Tomēr viņi bija Dieva mīlēti. Jo lūk, Tēvs mīl visus Savus bērnus, un tie no Viņa bērniem, kas sacēlās pret Viņu garu sfērā, ir Viņa mīlēti tāpat kā visi tie, kas nesacēlās pret Viņu.

71 Un tā Viņš mums ir pavēlējis mīlēt savus ienaidniekus un tos, kas nav tādi kā mēs, jā, pat tos, kas nesaprot, un darīt tiem labu, mums visiem esot Dieva bērniem.

6. NODAĻA

Tēvs stāda priekšā Saviem gara bērniem Jehovu, Mihaēlu un Serifiju. Viņš nosaka viņu aicinājumu un pilnvaras pār cilvēku bērniem. Tēvs pabeidz Savus norādījumus Saviem gara bērniem un ievieto Ādamu un Ievu Ēdenes dārzā.

UN Jareda brālis ieraudzīja milzumdaudz dvēseļu, kas tika padzītas no Dieva klātbūtnes, klejot pa visu zemes virsu, pieviļot Ādama dēlus un meitas un samaitājot viņu dvēseles, un novēršot viņus no glābšanas plāna.

2 Tomēr garu sfērā tika izveidoti arī Dieva karapulki, un tie tika sūtīti, lai cīnītos pret Lucifera karapulkiem. Un Tas Kungs Jēzus, Kristus, stāvēja kaujas priekšā un vadīja Dieva karapulkus taisnīgumā, līdz tika noteikts laiks, kad Viņam šīs pilnvaras jānodod Svētajam Garam.

3 Un tas notiek šajā vadībā garu pasaulē, ka cilvēku bērnu gari tiek izglābti no ļaunā vilinājumiem, ja ir tā, ka tie pievērš vērību to garu pamudinājumiem, kas ir aicināti aizsargāt tos.

4 Un es atkal atgriežos pie Jareda brāļa vīzijas garu pasaulē un pie padoma, ko Tēvs norādīja Saviem bērniem.

5 Un notika, ka pēc tam, kad Lucifers un viņa sekotāji tika padzīti no pārējo garu vidus, kas mājoja Dieva valstībā, Tēvs nostājās Savu bērnu priekšā un paskaidroja tiem, ka Viņš ir izraudzījis vadītāju no to vidus, lai pārraudzītu Viņa darbu šajā Viņa valstības daļā.

6 Un Tēvs pasauca Jehovu no pārējo garu vidus un nostādīja viņu to priekšā kā to vienu, kuru Viņš bija izraudzījis.

7 Un notika, ka vēl viens drosmīgs gars tikai pasaukts, un Tēvs to nostādīja garu priekšā. Un Jareda brālis turpināja savus rakstus, sacīdams:

8 Un Tēvs pasauca vienu no gariem un

nostādīja to pārējo garu priekšā, kas tur mājaja. Un es redzēju, ka šis gars bija Mihaēls, kurš kļūs par visu cilvēku bērnu mirstīgo tēvu.

9 Un Tēvs nosauca viņu par Ādamu, kas nozīmē — Cilvēka dēls. Jo tas bija šis gars, kas tika izraudzīts no visiem Tēva gara bērniem, lai būtu pirmais, kurš uzņemsies mirstību un saņems ķermeni no miesas un kauliem.

10 Un Mihaēls noietās ceļos Tēva priekšā un Dēla priekšā, kurš tagad bija ieņēmis savu vietu pie labās rokas Tēva tronī. Un Tēvs piecēlās un stāvēja Mihaēla priekšā, un pavēlēja viņam piecelties.

11 Un Mihaēls piecēlās un apskāva Tēvu. Un, kamēr Tēvs apskāva viņu, ar Mihaēlu notika pārmaiņa, pat tā, ka daudzi no gariem brīnījās par to, ko tie redzēja. Jo pēc Tēva pieskāriena un pavēles Mihaēlam tika dots ķermenis no miesas un kauliem, līdzīgs Tēva ķermenim.

12 Un es brīnījos par šo mistēriju un biju pārsteigts par tā ķermeņa skaistumu un pilnību, kas tika radīts Ādamam. Un tajā brīdī es neaptvēru, kā Mihaēla gara ķermenis tika pārveidots par ķermeni, kas līdzīgs Tēvam, taču tas tā notika.

13 Un Tēvs nolieca Savu galvu uz Mihaēla pusi un pačukstēja vārdus, ko nedzirdēja vai nesaprata neviens klātesošais. Un Ādams ieņēma savu vietu Tēva troņa kreisajā pusē, tieši pretī Tam Kungam, patiesi Jēzum Kristum.

14 Un tagad es, Moronijs, nevaru sākt izskaidrot tās prieka un pilnīgas godbijības sajūtas, ko es sajutu, kad es lasīju aprakstu par to, ko redzēja Jareda brālis. Jo viņš patiešām redzēja Dievību tās pilnībā.

15 Tur, Mūžīgā Tēva, patiesi Elohima, troņa priekšā, stāvēja Jehova, patiesi Jēzus Kristus, un Mihaēls, visi cilvēku bērnu tēvs, patiesi cilvēks Ādams. Un katrs celis liecās, un katra dvēsele dziedāja par godu šai svētajai Trīsvienībai.

16 Un Jareda brālis turpināja savu

aprakstu, sacīdams: Tur parādījās daudzu dvēseļu jūra, pat vairāk nekā smiltis jūras krastā, ikviens dziedot slavas dziesmas Dieva troņa virzienā, un visi noietās ceļos, godinot savu Tēvu un savu Dievu.

17 Tad tieši aiz Dieva troņa parādījās daudzas sievietes, kuras bija Dievietes, gara bērnu Mātes, kas mājaja šajā pasaulē; un to starpā es atradu savu māti Marihalu, kura arī bija Jehovas māte. Un mana dvēsele priecājās, un mana sirds atkal vēlējās pietverties Viņai, kā to kādreiz biju darījis iepriekš.

18 Un Tēvs žestikulēja šīm sievietēm un izrādīja viņām godu un cieņu. Nekad es nebiju redzējis tik skaistas sievietes, un nekad es nebiju izjutis tādu ģimenes prieku, kad es biju liecinieks tam, ka mana Mūžīgā Māte stāvēja aiz mana Tēva, Viņam līdzās esot maniem brāļiem, Jehovai un Mihaēlam.

19 Un es skatījos un redzēju visus Tēva gara bērnus, un mana sirds līksmoja, domājot, ka šie visi ir daļa no manas mūžīgās ģimenes.

20 Un Tēvs iepazīstināja ar debesu Mātēm dvēseļu jūru, kas joprojām slavēja šīs godpilnās Būtnes. Un gari piecēlās un nāca uz priekšu, un sapulcējās ap Tēva troni, katrs ieņemot vietu tuvāk tai Dievītei, kas deva tiem dzīvību.

21 Un tā debesu ģimenes tolaik tika iedalītas. Ak, cik liela bija mīlestība un prieks, kas tolaik tika izjūsts garu vidū! Un es redzēju Marihalu, savu Māti, un es ieraudzīju savu brāli Jaredu un daudzus no gariem, kas kādudien būs mani citi mirstīgie brāļi un māsas, esot ap Viņu un laipni paklanoties Viņai, un godinot Viņu.

22 Un Viņa maigi aizskāra ikvienu un smaidīja uz tiem. Un mans prieks bija pārāk nepanesams, un es nokritu pie zemes, raudot un paužot pateicību Tam Kungam par brīnišķīgo vīziju, kas man tika dota. Jo man patiešām bija mūžīgā ģimene, un tajā es priecājos.

23 Un notika, ka Jareda brālis rakstīja par

Tēva maigumu un lepnumu, kad Viņš smaidīja uz Saviem bērniem, kad tie pulcējās ap savām Mātēm. Un Viņu bērni slavināja Viņas un godināja Viņas. Jo Tēvs stāvēja Viņu visu vidū, taču visu godu deva Savu bērnu Mātēm.

24 Un notika, ka Tēvs pasauca vēl vienu garu no pārējo vidus un nostādīja viņu Ādama priekšā. Un šis gars bija neparasti skaists un šķīsts. Un viņas vārds bija Serifija.

25 Un Ādams bija ļoti iepriecināts un slavēja Tēvu un Dēlu.

26 Un Serifija nometās ceļos Tēva priekšā. Un, pavēlot šim gara bērnam piecelties, Tēvs nolieca savu galvu uz šī gara bērna pusi un pačukstēja vārdus, ko varēja dzirdēt vienīgi Serifija.

27 Un Tēvs apskāva viņu tādā pašā veidā, kā Viņš bija apskāvis Mihaēlu; un Serifijai tika dots ķermenis no miesas un kauliem, līdzīgs tam, kādu Ādams bija saņēmis no Tēva. Un Serifija atkal tika nostādīta priekšā Ādamam un novietota viņa labajā pusē. Un Ādams nosauca viņu par Ievu, jo viņai bija jābūt visa dzīvā mātei.

28 Un Tēvs iepazīstināja ar Mihaēlu un Serifiju visus Savus pārējos gara bērnus un svētīja viņus, sacīdams: Jums es dodu šos, mani bērni. Viņi būs pirmie jūsu starpā, kas uzņemsies mirstīgo ķermeni, sagatavojoties ieiešanai pārbaudes stāvoklī uz vienas no planētām, ko Es esmu radījis un novietojis šajā Manas valstības daļā.

29 Un viņi būs zināmi kā Ādams un Ieva, un caur viņiem visi pārējie Mani mīļotie bērni tiks svētīti ar mirstīgajiem ķermeņiem. Tomēr kādu laiku viņi dzīvos godības stāvoklī, kas līdzīga tai godībai, kurā Es pašlaik dzīvoju. Jo lūk, viņu pašreizējie ķermeņi ir izveidoti no tiem pašiem materiāliem kā ķermenis, kas Man tagad ir.

30 Jā, viņi mūžīgi dzīvos šajā stāvoklī, ja vien viņi nevēlēsies pielietot savu rīcības brīvību, lai izpildītu Manas pavēles un īstenotu Manu darbu un Manu godību —

palīdzēt īstenot jūsu nemirstību un mūžīgo dzīvi.

31 Tomēr viņi nevar tikt piespiesti veikt šo darbu, bet šī izvēle jāveic pēc savas brīvās izvēles. Un viņiem Es došu augstus baušļus, kas ir negrozāmi un ir vienmēr pastāvējuši.

32 Šie likumi ir neatsaucami, un tos nevar izmainīt, pat ne Es. Lūk, Es esmu sagatavojis Savu Dēlu, patiesi Jehovu, būt par pestītāju, kurš apmierinās šo likumu sekas, lai jūs visi varētu būt līdzīgi Man, ja ir tā, ka šāda ir jūsu laimes vēlme.

33 Patiesi, pateicoties Ādama un Ievai, — ja notiek tā, ka viņi izvēlas lietot savu rīcības brīvību, lai tā darītu, — jūs visi varat iziet cauri mirstībai un uzņemties uz sevis sava otrā stāvokļa pārbaudījumus un grūtības.

34 Lūk, ir likums, neatsaucami izdots debesīs, kas uztur to varu un godību, kas var tikt dota vienīgi tiem, kuri pierāda, ka ir cienīgi izmantot šo varu tiem nolūkiem, kuru dēļ tā pastāv. Šis likums pieprasa, ka dvēsele kritīs un pieredzēs sāpju un bēdu likstas, kas jums tiks dotas jūsu otrajā stāvoklī.

35 Pieredzot šo pārbaudes periodu, dvēselei ir jāzaudē visa vara pār elementiem un dabu un jātiek pakļautai dabisko seku spēkam, kas padara dvēseli vāju un nomāktu, pat līdz nāvei.

36 Un tur ir jābūt vienam, kurš pilnībā pakļaujas visām šī pārbaudes stāvokļa likstām un to dara perfekti, nekad neatkāpjoties no debesu likumiem. Šis viens pakļausies visiem debesu likumiem un paliks uzticīgs un uzticams visu sava pārbaudes perioda laiku.

37 Šis viens pārvarēs visu un apmierinās likuma prasības, tā ka nāvei nebūs nekādas varas pār viņu. Un šim vienam ir brīvprātīgi jāziedo sava dvēsele kā upuris, lai apmierinātu likuma prasības pārējiem Manu bērnu gariem.

38 Un Jehova, kurš jūsu starpā būs zināms kā Jēzus Kristus, ir tas, kurš pakļausies

likumam un liks nāvei zaudēt savu varu pār Maniem bērniem. Patiesi, kā Ādamā visi Mani bērni cietīs nāvē, tāpat arī Kristū visi tiks darīti dzīvi. Un visam ir jātiek darītam ar to brīvprātīgo gribu, kurus Es esmu izvēlējis saskaņā ar rīcības brīvības mūžīgo likumu.

39 Un tagad, Mani bērni, Es stādu jūsu priekšā jūsu brāļus, Jehovu un Mihaēlu, kuri dos jums dzīvību mirstībā un mūžīgo dzīvi.

40 Tas ir Mihaēls, kurš paņems Serifiju pasaulē, ko Es esmu radījis jums. Tur viņiem tiks doti likumi, kam viņiem ir jāpaklausa, lai paveiktu to darbu, ko Es esmu iesācis šeit.

41 Un Luciferu Es esmu iemētis šajā pasaulē, lai kārdinātu Mihaēlu un Serifiju, kā likums prasa. Tomēr Es vēlos, lai jūs zinātu, ka Lucifers zina debesu mūžīgos likumus un arī viņam tie ir jāievēro. Jā, viņš spēlēs savu lomu šo likumu piepildīšanā, lai arī viņš kādudien varētu tikt pacelts kā Dievs savā paša godībā un tikt pestīts par to, ko viņš ir izdarījis.

42 Tomēr viņš ir zaudējis savu godību, un šī godība un pirmdzimības tiesības ir dotas Mana dēlam Jehovam. Viņa priekšā jūs lieksit savus ceļus un dosit godu Man, un Viņa vārdā mans darbs un Mana godība tiks īstenota.

43 Lūk, Mihaēls dosies uz zemes un veiks savu darbu, un pēc tam atgriezīsies atpakaļ garu pasaulē, kur viņš ieņems savu vietu pie Jehovas labās rokas.

44 Un, kad Jehova būs paveicis savu darbu un apmierinājis likuma prasības, saskaņā ar pavēlēm, ko Es viņam došu mirstībā, tad viņš uz īsu brīdi atgriezīsies garu pasaulē. Un šajā laikā viņš nodos visu varu Mihaēlam, kurš būs zināms kā Svētais Gars.

45 Un tad Jehova pieņems tādu ķermeni, kas līdzīgs Manējam, un nāks pie Manis un kopā ar Mani mājos Manā valstībā. Tomēr viņš mūžīgi būs emisārs starp jums un Mani. Tādēļ jūs lūgsit Mani viņa vārdā, un jūsu lūgšanas tiks atbildētas ar Dieva Dēla svētās

Kārtas spēku, kas noteikts garu pasaulē, un Mihaēla vadībā.

46 Un tagad, Mani mīļotie brāļi, Es dodu Savu varu un godību jūsu vecākajam brālim, Jēzum Kristum. Viņš ir Mans mīļotais Dēls, un kopš šī brīža šis spēks tiks ietverts viņa vārda Kārtā jeb, citiem vārdiem, Dieva Dēla svētajā Kārtā.

47 Un jūs visi piederēsiet šai svētajai Kārtai un baudīsiet no tās. Un jūs to darīsiet, turot pavēles, ko viņš jums dos. Un viņš jums dos šīs pavēles vienīgi ar un caur Manu paša pavēli, jo viņš ir jūsu brālis un Es esmu jūsu Dievs.

48 Un viņš aicinās citus palīdzēt viņam Manā darbā. Arī viņi piederēs šai svētajai Kārtai; un visas lietas tiks darītas taisnīgumā, ar aci, kas vērstā tikai uz Manu godību, un šī godība ir jūsu mūžīgais prieks un laime.

49 Un tur būs liels spēks šajā Dieva Dēla svētajā Kārtā; un šis spēks tiks dots ar roku uzlikšanu. Un, kā Es esmu pieskāries Mihaēlam un Serifijai un ar šīs Kārtas spēku līcis viņu ķermeņiem tikt pārveidotiem, tāpat arī šis spēks šādā veidā tiks piešķirts cilvēku bērnu vidū, lai šī kārta tiktu saglabāta to vidū.

50 Tagad, Mani bērni, Man ir jādodas uz citām Savu valstību daļām un jāveic darbs, ko Es esmu uzņēmis darīt. Es jūs atstāju jūsu brāļa varā, patiesi jūsu Kunga, Jēzus Kristus, un to, kurus Viņš izraudzīs, lai jūs vadītu, varā.

51 Godājiet viņus un paklausiet viņu padomam. Ar šīs Kārtas spēku, kas noteikta šajā garu pasaulē, Es būšu ar jums. Jā, ar Svētā Gara spēku jūs tiksiet svētīti un ar jums vienmēr varēs būt Mans gars.

52 Es jūs mīlu, Mani bērni, un nekad jūs nepametīšu. Āmen.

53 Un notika, ka pēc tam, kad Tēvs bija devis šos beidzamos norādījumus Saviem gara bērniem, Viņš paņēma Mihaēlu un Serifiju un veda tos projām no garu pūļiem, un aizveda viņus uz vienu no pasaulēm, ko

Viņš bija radījis tajā Savas valstības daļā, kas attiecas uz mums.

54 Un notika, ka visi Viņa gara bērni sekoja Tēvam pasaulē, kas bija radīta Ādamam un Ievai. Tomēr gari pastāvēja atšķirīgā šīs pasaules sfērā — tie pastāvēja ēteriskajā stāvoklī.

7. NODAĻA

Jareda brālim tiek parādīta pasaule, kāda tā izskatījās Ēdenes dārza laikā. Viņš ir liecinieks saules un planētu radīšanai, un tiek noteiktas Dieva valstības godības. Tiek noteikta arī dabas kārtība. Tiek aprakstītas garu un mirstīgās pasaules, un tiek noteikta to kārtība.

UN notika, ka Ādams un Ieva tika ievietoti šajā pasaulē, tās daļā, kas bija nodalīta no pārējās pasaules, kas jau bija radīta, un viņus nošķīra plaši ūdeņi.

2 Un šī daļa bija zināma kā Ēdenes dārzs. Un šis dārzs bija līdzīgs tai pasaulei, ko Jareda brālis bija aprakstījis, kad viņš apmeklēja Tēva valstību un pirmoreiz satika savu Mūžīgo Māti.

3 Un Jareda brālis redzēja, ka pārējo pasauli apdzīvoja visāda veida zvēri un putni, un ka jūrās un okeānos bija papildam zivju. Tomēr Ādams neko nezināja par šiem citiem zvēriem un putniem, un zivīm.

4 Lūk, tur bija arī dzīvnieki, kas izskatījās līdzīgi Ādamam un Ievai, tie būdami dzīvojuši dzīvnieku kārtas vidū pasaules citās daļās. Taču Ādams un Ieva neko par tiem nezināja, nedz arī kādas citas mirstīgas būtnes ko zināja par Ādamu un Ievu.

5 Un Ēdenes dārzā bija dzīvnieki, kas bija sagatavoti Ādamam un Ievai, tomēr tie atšķīrās no tiem, kas bija radīti citās šīs pasaules daļās. Tomēr tajā pasaules daļā, kur bija ievietots Ēdenes dārzs, arī bija daudz citu dzīvnieku, kas bija arī citās pasaules daļās, taču tur vairs nedzīvoja, kad Ādamam

un Ievai tika sagatavots dārzs.

6 Un Jareda brālis rakstīja par daudzajiem citiem dzīvniekiem, ko viņš nekad iepriekš nebija redzējis līdz šai diženajai vīzijai, un viņš brīnījās par to varenumu un skaitu.

7 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz Jareda brāli, sacīdams: Lūk, šīs citas radības ir tās, ko dabas likumi prasa, lai visas lietas tiktu īstenotas kārtībā.

8 Lūk, kādudien visas radības būs zināmas zemes iedzīvotājiem, lai viņi varētu saprast, ka dabas un debesu likumus nevar sagrozīt vai izmainīt.

9 Jo daudzas izmaiņas notiks tajās pasaules daļās, ko nošķirtas no dārza, kurā tika ievietots Ādams un Ieva. Un šīs izmaiņas sagatavos zemi iziet cauri tās pārbaudes stāvoklim, lai arī tā var saņemt savu paradīzes godību.

10 Tagad es, Moronijs, daudz nekavēšos pie tām lietām, ko Jareda brālis tajā laikā uzzināja no Tā Kunga. Jo šīs lietas tiks darītas zināmas vēlāk šajā pierakstā, kur cilvēku bērni atklās un izpratīs atklājumus un zināšanas par šīm izmaiņām dabā un arī par šiem dzīvniekiem.

11 Man ir pietiekami pateikt, ka Tas Kungs darbojas pēc dabas likumiem, kas ir izdoti kopš iesākuma. Lūk, šos likumus nevar izmainīt, un tiem ir jāpaklusa, lai jebkāds mūžīgais darbs virzītos uz priekšu. Pat Dievs nevar izmainīt dabas likumus, kas ir debesu mūžīgie likumi; tomēr Viņš izmanto tos Saviem nolūkiem un Savai godībai.

12 Un tagad es, Moronijs, uzskatu par noderīgu izklāstīt Jareda brāļa vārdus, ko viņš rakstīja attiecībā uz šīs pasaules radīšanu un arī pasaulēm, kuras ir tuvākās saulei, ko radījis Tēvs.

13 Jo notika, ka Jēzus darīja viņam zināmas šīs lietas un pavēlēja viņam, lai viņš rakstītu par to, ko viņš redzēja.

14 Un Tēvs paņēma Jareda brāli uz kosmosa izplatījumu, kurā nav nekādas gaismas, tādējādi tas bija pildīts ar tumsu un

bez kādas gaismas, kā tas izskatās mums uz šīs zemes.

15 Un, kad viņš skatījās sev aizmugurē, viņš varēja redzēt lielu debesu izplatījumu, un viņš atpazīna šo izplatījumu pēc zvaigznēm, kas nekavējoties parādījās aiz viņa. Taču viņa priekšā nebija zvaigžņu, nedz arī tur bija kāda gaisma, ko viņš varētu saskatīt. Un lielais tumsas izplatījums bija bezgalīgs, viņa acīm uz to raugoties.

16 Un Tēvs apstājās pie debesu izplatījuma, kas bija atpazīstams Jareda brālim, malas.

17 Un Tēvs pavēlēja gan Jareda brālim, gan Jēzum palikt pie šī lielā debesu izplatījuma malas. Un Tēvs turpināja kādu laiku doties tālāk lielajā izplatījumā, līdz Jareda brālis vairs nevarēja saskatīt Viņu.

18 Un Jēzus runāja uz Jareda brāli, sacīdams: Tēvs ir atradis vietu debesu izplatījuma plašumā, kur Viņš radīs sauli, kas līdzīga tai saulei, kas dod gaismu zemei, kurai mēs piederam.

19 Un šis spēks un zināšanas ir pataupītas tiem, kas ir pierādījuši, ka ir šāda spēka cienīgi, tādēļ mēs nespējam redzēt, kā šis lielais darbs tiek paveikts, vai dzirdēt brīnišķīgās pavēles, ko Tēvs dod elementiem, kas ir nepieciešami, lai radītu saules spēku un godību.

20 Un notika, ka tur nekavējoties parādījās ārkārtīgi spožs gaismas uzliesmojums, kura lielumu un plašumu nekad neviens cilvēks nav aprakstījis, līdz Jareda brālis mēģināja aprakstīt to, kam Tēvs lika īstenoties, kā Jareda brālis savā vīzijā rakstīja attiecībā uz šo brīnumaino radīšanu.

21 Un viņš rakstīja, sacīdams: Un šī ārkārtīgi milzīgā gaisma sāka nepārtraukti griezties. Un, tai griežoties, citi elementi bija klātesoši un tika piesaistīti līdz ar šīs ārkārtīgi lielās gaismas griešanās kustību.

22 Un tur bija daudzu elementu kustības, kuras es nespēju aptvert un kuru iznākumu es neizpratu. Taču, kad es vēroju Tēvu veicam Viņa darbu, es pamanīju, ka citas

matērijas lodes izvērpās no lielās uguns lodes, ko Viņš bija radījis. Un, kad tās bija izsviestas tumsas izplatījumā, tās sāka atdzist un kļuva apaļas kā lode. Un tās atstaroja gaismu no jaunās saules, ko Tēvs bija radījis. Un tās kļuva par gaismām lielās tumsas izplatījumā.

23 Un šīs elementu lodes arī griezās tādā pašā virzienā un līdzīgā veidā, kā tās tika izsviestas no lielās saules. Un, tām griežoties, tika izsviestas citas lodes, kas atdzisa to ložu tuvumā, no kurām tās izveidojās.

24 Un šādi es biju liecinieks tam, ka Tēvs radīja sauli un pasaules, kas piederas tai saulei, līdzīgi tām, kas ir līdzās zemes, uz kuras es dzīvoju.

25 Un Tēvs parādījās manā un mana brāļa, patiesi Jēzus Kristus, priekšā un teica uz mani: Mans mīļotais dēls, šīs ir līdzīgas tai pasaulei, uz kuras tu dzīvo. Lūk, šīs ir Manas radības un pieder Manai valstībai, līdzīgi tām, kas pieder tai valstībai, ko Es esmu nodevis tava vecākā brāļa Jehovas varā.

26 Lūk, kādudien šīs planētas un šie mēneši, kas tev un taviem brāļiem pasaulē, kurā tu dzīvo, izskatās kā zvaigznes debesīs, būs Manu valstību godības tiem bērniem, kurus Es esmu radījis šai valstībai.

27 Un Manā valstībā ir trīs godības pakāpes, un katrai pakāpei ir trīs pakāpes, un uz katru no tām attiecas viena no šīm planētām, ko Es esmu licis radīt.

28 Un tā planēta, kas ir vistuvāk saulei, būs celestiālās godības pakāpe augstākā pakāpe. Un nākamā pēc tās būs nākamā pakāpe jeb, citiem vārdiem, zemāka pakāpe, un līdzīgi visas Manas valstības godības pakāpes tiks izvietotas Manā priekšā, līdz tās atkal būs sasniegušas šīs lielās tumsas robežas, ko tu redzi no attāluma aiz pasaulēm, kuras Es nupat radīju.

29 Lūk, neviena no godībām nav zemāka par citu, jo tās Manā priekšā ir izvietotas pilnīgā līnijā, katra savā orbītā riņķojot ap to

lielo gaismu, ko Es esmu licis radīt, lai dotu tām dzīvību.

30 Taču šo godību pakāpes atšķirsies, kā saules spožums atšķiras no mēness spožuma un arī no zvaigžņu spožuma. Tomēr pat mēness un zvaigznes savu gaismu saņem no saules. Un tāpat visas Manas godības saņems to pašu gaismu, patiesi Manu gaismu, Manā valstībā. Tomēr katrai būs atšķirīga tās gaismas pakāpe un katra būs pilnvarota ar atšķirīgiem spēkiem un ierobežojumiem atkarībā no gaismas daudzuma, ko katra saņem no saules jeb, citiem vārdiem, no Manis.

31 Tad nu šis ir lielais noslēpums, ko tavi brāļi nesaprot. Un tiem nebūs šīs izpratnes, nedz arī tiem būs šis spēks, jā, patiesi radīšanas spēks, ja vien tie nesaņems to no Manis. Un šo spēku saņems tikai tie, kas mājās tajās Manas valstības godības pakāpēs, kas atrodas vistuvāk Man. Un pārējiem Es došu daļu no šī spēka, saskaņā ar tiesībām un privilēģijām, kas saistītas ar to godības pakāpi, kurai tie pieder.

32 Un tagad, Mans mīļotais dēls, ir jābūt tā, ka dabas likumiem jātiek apmierinātiem saskaņā ar to pamatu. Un tie ir balstīti uz debesu mūžīgajiem likumiem, kas ir negrozāmi un kurus nevar izmainīt, taču tiem ir jāpakļaujas, lai īstenotu Manu bērnu nemirstību un mūžīgo dzīvi.

33 Un ir jābūt kārtībai visās lietās. Un ar šo kārtību notiek dzīvju saglabāšana un turpināšana.

34 Un notika, ka Tēvs parādīja Jareda brālim to, kā Viņš nošķīra ūdeņus virs zemes no ūdeņiem zem zemes; citiem vārdiem, Viņš lika parādīties gaisam un lika lietum pastāvīgi līt uz zemes.

35 Un visāda veida sēklas tika atnestas Tēvam, un Viņš svētīja tās un pasludināja, ka tās ir labas. Un tur devās daudzas Būtnes, kurām bija ķermenis līdzīgs kā Tēvam, uz zemi, kas bija radīta, un šīs Būtnes izplatīja sēklas pa visu zemi.

36 Un šīs sēklas sāka augt un saņemt

spēku no saules, un pārveidot šo spēku atmosfērā, kurā varēja rasties dzīvība. Un šie augi sāka ārkārtīgi augt, tā ka tie sāka aplāt visu zemi.

37 Un notika, ka daudzi savādi un brīnumaini dzīvnieki tika atvesti Tēva priekšā no citām pasaulēm, kas bija zināmas Viņam. Un Viņš ņēma šos dzīvniekus un svētīja tos, un novietoja tos uz zemes, lai ēstu augus, kas bija pārauguši zemi, tādējādi nodrošinot dabisku līdzsvaru visā.

38 Un šie dzīvnieki bija ārkārtīgi lieli un milzīgi, tā ka tie spēja ēst augus un nodrošināt, ka tiek radīts un uzturēts šis dabiskais līdzsvars. Un citi dzīvnieki tika atvesti Tēva priekšā un svētīti, un ievietoti pasaulē, lai nodrošinātu to dzīvnieku smalko līdzsvaru, kas saņēma savu barību no augiem. Un šie citi dzīvnieki nevarēja ēst augus, bet savu barību saņēma no to miesas, kas ēda šos augus.

39 Un tur bija ārkārtīgi liels šo dzīvnieku skaits, un drīz vien zeme tika noklāta ar tiem, katrs nodrošinot to, lai tiktu uzturēts dabiskais līdzsvars.

40 Un notika, ka tie dzīvnieki, kas savu barību saņēma no citu dzīvnieku miesas, sāka pieaugt un iznīcināt tos, kas savu barību saņēma no augiem. Un pēc tam, kad tie bija apēduši visus tos, kurus tie varēja atrast un noķert, tie sāka ēst cits citu, līdz uz visas zemes virsas vairs nebija lielu dzīvnieku.

41 Un tas ir dabas plāns un kārtība. Jo, ja augiem tiktu ļauts neapvaldīti augt, tie būtu pārņēmuši visu pasauli un dabas līdzsvars tiktu izjaukts. Un, ja tiem, kas ēda augus, tiktu ļauts neapvaldīti augt un vairoties, tie būtu apēduši visus zemes augus un tad vairs nebūtu gaisa, ko elpot, tādējādi dzīvības process nevarētu turpināties.

42 Un tā bija gudrība Tēvā, saskaņā ar dabas likumiem, ka tiem dzīvniekiem, kas barojās ar citu dzīvnieku miesu, vajadzēja apēst visus tos, ko tie varēja noķert, tādējādi sagatavojot zemi tam, lai tur galu galā varētu

mājoj Viņa bērni, un viņu pārbaudes laikam.

43 Un tur bija citi dzīvnieki, kas pastāvēja, kuru ķermeņi bija līdzīgi tiem ķermeņiem, ko Tēvs bija radījis Ādamam un Ievai. Un tie sāka izmantot savus ķermeņus, lai valdītu un pārvaldītu citas radības, kas dzīvoja ar tiem pasaulē, kurā tie bija radīti.

44 Tomēr tie nebija ķermeņi, ko Tēvs bija sagatavojis Saviem bērniem, kur mājoj. Un Tēvs deva pavēli Ādamam un Ievai, ka viņiem nevajag sajaukties vai radīt pēcnācējus ar šiem citiem dzīvniekiem, vai arī viņi nepaklausīs dabas likumiem un radīs haosu pasaulē, kurā tie ir ievietoti.

45 Un notika, ka pēc tam, kad Tēvs bija attīrījis zemi no tām radībām, kas ēda citu dzīvnieku miesu, Viņš sagatavoja dārzu, kurā Viņš ievietoja Ādamu un Ievu.

46 Un šajā dārzā nebija neviena dzīvnieka, kas ēda to dzīvnieku miesu, kas savu uzturu saņēma no augiem. Un Ādams un Ieva neēda neviena dzīvnieka miesu, un tika pavēlēts atturēties no šāda uztura; tā bija negantība — ēst kāda cita dzīvnieka miesu, kas ēda no koku un augu augļiem, kam Tēvs bija licis nepārtraukti augt uz zemes.

47 Tomēr citās pasaules daļās Tēvs atļāva, lai paliek daudzi dzīvnieki, kas ēda citu dzīvnieku miesu, lai uzturētu dabas līdzsvaru, kas bija paredzēts kopš iesākuma. Taču Ēdenes dārzā tādu dzīvnieku nebija.

48 Un tie dzīvnieki citās zemes daļās, kas bija līdzīgi Ādamam un Ievai, arī ēda citu dzīvnieku miesu, taču, to darot, tie nepaklausīja dabas likumiem un mira nedabiskā nāvē to lietu dēļ, ko tie ēda.

49 Un Ādams un Ieva mierīgi dzīvoja Ēdenes dārzā. Un viņi nenovecoja, nedz arī viņi ietērpās un apklāja savu kailumu. Jo lūk, viņi nezināja, ka ir kaili, jo viņi nekad nebija redzējuši kādu dzīvnieku, kas nebija kails. Un šādā nevainības stāvoklī viņi pastāvēja mūžīgi.

50 Un šādā stāvoklī Tēvs ļāva dzīvot Ādamam un Ievai, lai parādītu visiem Saviem bērniem to stāvokli, kurā visiem

būtu jāpaliek, ja būtu tā, ka viņi neieiet mirstībā un netiek pakļauti mirstīgās dzīves likstām un bēdām. Un Ādams un Ieva nezināja par savu kailumu, jeb, citiem vārdiem, viņi nezināja pareizo un nepareizo un bija kā mazi bērni.

51 Un, tā kā viņi neizprata sāpes un postu, tāpat viņi neizprata prieku un laimi, un tādējādi viņi nevarēja izprast mūžīgās laimes svētlaimi, ko viņu Tēvs bija tiem izskaidrojis kā gara bērniem.

52 Un, kamēr Ādams un Ieva dzīvoja Ēdenes dārzā, pārējie Tēva gara bērni vēroja visu, kas ar tiem notika pasaulē, ko Tēvs bija licis radīt tiem. Un tie redzēja arī dzīvniekus un citas radības, kas apdzīvoja citas pasaules daļas, kas bija nošķirtas no dārza, kas bija ievietots zemē, ko Tēvs sauca par Ēdeni.

53 Un visi gari vēroja tos, ka tie dzīvoja bez Dieva likumiem, esot radīti ar instinktiem, kas tiem liek dzīvot saskaņā ar dabas likumiem. Tomēr tiem nebija rīcības brīvības, un tie bija saistīti ar šo norādījumu likumiem, kas tos turēja savas individuālās radīšanas sfērā, ko tiem bija devis Tēvs, kurš tos bija radījis.

54 Un tas bija šādā veidā, kā Tēvs lika mācīt tos no Viņa gara bērniem, kas dzīvoja kopā ar savām Mūžīgajām Mātēm Viņa valstībā.

55 Jo lūk, tas bija Tēva nolūks — mācīt Saviem gara bērniem likumus, kas attiecas uz mūžīgo laimi, ko tie vēlas.

56 Un Tēvs lika, lai priekšgars tiek ievietots pasaulē, ko Viņš bija radījis. Un šis priekšgars ļāva tiem, kas bija veidoti no garīgā elementa, vērot visu, kas notiek mirstīgajā pasaulē, bet neļāva tiem no pasaules jeb tiem, kas bija mirstīgi, vērot gara pasaules lietas.

57 Un to Viņš darīja pēc dabas mūžīgajiem likumiem. Un šis likums ir noteikts ar gaismas funkcijām, kas tiek atstarota, atbilstoši elementam, ar ko tā reaģē, tādējādi liekot dažām elementa lietām būt redzamām cilvēka acij un citām lietām

būt redzamām vienīgi ar un caur gara spēku.

58 Jo lūk, pat vējš, kas tiek pūsts uz zemes virsas, ir mūžīgo elementu pārnese no vienas vietas uz citu, ko mirstīga acs nespēj saskatīt.

59 Un gars arī var pārvietoties tajā sfērā, kurā tas ir ievietots. Un, kad tas pārvietojas, esot radīts no mūžīga elementa, tas pārvieto arī citus pastāvošos elementus, un šādā veidā gars rada vēja sajūtu, ko mirstīgais sajūt. Tomēr mirstīgais nevar redzēt garu, ja vien viņam vai viņai nav ļauta šī privilēģija ar Dieva dāvanu un spēku.

60 Un tādēļ ir tā, ka visi Tēva bērni, vai tie ir gara bērni, vai tie gari, kas ir uzņēmušies ķermeni no miesas un kauliem, kas ir mirstība, pastāv tajā pašā pasaulē, kas tiem tika radīta. Tādējādi ir mirstīgā pasaule un arī garu pasaule.

61 Un šajā garu pasaulē Tēva bērni vēro visu, ko vien tie varētu mācīties, vērojot to rīcības mirstīgajā sfērā, kur šie gari reiz ir piedalījušies vai kur tie kādudien piedalīsies.

62 Tā mēs varam redzēt Dieva gudrību, ļaujot Saviem bērniem vērot mirstības pieredzes, vai nu tie ir gari, vai dzīvas dvēseles. Un šādā veidā gara bērni spēja vērot Ādama un Ievas dzīvi Ēdenes dārzā.

8. NODAĻA

Tiek izskaidrota garu pasaules pārvalde. Tiek atklāts Svētais Gars, un tiek aprakstīta garu pasaules darbība mirstīgajā pasaulē, — kā tiek saņemtas un atbildētas lūgšanas, un iedvesma sniegta caur Gara kalpošanām.

UN tagad man, Moronijam, Svētais Gars pavēlēja izskaidrot vairāk, patiesi tās pilnībā, garu pasauli, ko es esmu pieminējis Jareda brāļa vīzijā. Un Jareda brālis patiešām bija visu šo lietu liecinieks, jā, patiesi visām garu pasaules darbībām. Tomēr šīs lietas man tika darītas zināmas

ilgu laiku, pirms es izmantoju skaidrotājus, lai lasītu Jareda brāļa vārdus.

2 Un šīs lietas man tika darītas zināmas ar Svētā Gara spēku, kurš ir šīs garu pasaules Dievs jeb, citiem vārdiem, tās līderis. Un mans tēvs arī zināja par šīs garu pasaules darbību, ko es esmu pieminējis. Tomēr viņam tika pavēlēts nerakstīt tās lietas, ko viņš zināja par to, un tās lietas, ko viņš zināja, bija tās pašas lietas, ko es zinu, un arī tās pašas lietas, kuras pierakstījis Jareda brālis.

3 Un šīs lietas ir tikušas apslēptas no pasaules cilvēku bērnu ļaundarības un neticības dēļ. Lūk, šīs lietas ir pataupītas uzticīgajiem, kuri ilgu laiku ir centušies izprast garu sfēras darbības un Dieva mistērijas, kas uz to attiecas.

4 Un daudzi ir ticējuši, ka pastāv garu sfēra, ko nevar redzēt ar mirstīgajām acīm, tomēr tie nesaprot šo sfēru, nedz arī tie saprot tās darbības un tās pārvaldi.

5 Lūk, pēc tam, kad Tēvs ir radījis pasauli, kurā Viņš ļaus Saviem bērniem tikt pārbaudītiem un izmēģinātiem, un pierādīt sev, kura laimes pakāpe ir vislabāk piemērota viņu individuālajām vajadzībām un laimes vēlmēm; jā, pēc tam, kad Viņš ir radījis šo pasauli, Viņš piesaista visus Savus bērnus šai pasaulei un dod viņiem pavēli, ka viņi tur paliks, līdz Viņš būs pabeidzis Savu darbu un Savu godību un sagatavojis mājokļus, kur katrs dzīvos saskaņā ar katra cilvēka laimes vēlmēm.

6 Tādējādi visi gari ir piesaistīti tās pasaules atmosfērai, kurā tie dzīvo; un tie nevar pastāvēt ārpus robežām, ko Tēvs ir noteicis atbilstoši dabas likumiem, kas pārvalda visu to planētu robežas, kas spēj radīt un uzturēt dzīvību.

7 Un šo robežu ietvaros gari mijiedarbojas ar to gariem, kas ir piesaistīti ķermenim no miesas un kauliem sava pārbaudes laika dienās.

8 Un notika, ka pēc tam, kad Tēvs bija iepazīstinājis ar Jehovu kā mūsu vadītāju

jeb, citiem vārdiem sakot, mūsu Dievu, šajā Viņa valstības daļā, Viņš atkal atgriezās uz Savu paša planētu, kur mēs kā Viņa bērni tikām radīti. Un Tēvs deva pavēli Jehovam, ka vienīgi viņam būs ļauts šķērsot tās robežas, kas tika noteiktas, lai pārvaldītu pasauli, ko Tēvs bija radījis, taču tikai noteiktā laikā atbilstoši tai pavēlei, ko Tēvs bija devis viņam.

9 Un šādā veidā Jehova kļuva par mūsu emisāru starp pasauli, kurā mēs dzīvojam, un Tēva valstību.

10 Un Jehova bija garu pasaules līderis pēc tam, kad Tēvs bija pametis šo Savas valstības daļu, viņam esot ar visu varu, ko viņam bija devis Tēvs.

11 Un notika, ka Mihaēls devās lejā un izgāja cauri savām pārbaudes dienām un nomīra; jā, patiesi tā, viņš atkal atgriezās garu pasaulē, no kurienes viņš bija nācis.

12 Un Mihaēls valdīja pie Jehovas labās rokas un pārvaldīja viņa vietā, kad Jehovam pienāca laiks iziet cauri viņa pārbaudes dienām.

13 Un, kad Jēzus bija Savu mācekļu vidū Jeruzālemē, jā, patiesi, kad viņš bija Lehija bērnu vidū šajā kontinentā, viņš mācīja tiem, ka pēc tam, kad viņš būs aizgājis no to vidus, viņš sūtīs tiem Svēto Garu, lai vadītu un virzītu tos.

14 Jo lūk, pēc Jēzus augšāmcelšanās viņš vairs nevarēja dzīvot šajā pasaulē, netiekot mirstīgo acu ieraudzītam, esot saņēmis savu mūžīgo ķermeni no miesas un kauliem, līdzīgu kā Tēvam.

15 Jo lūk, kad Jēzus pēc savas augšāmcelšanās atkal parādījās saviem mācekļiem Jeruzālemē un tad atkal nefījiešiem un lamaniešiem, kas bija sapulcējušies Pārpilnības zemē, tie redzēja viņu nolaižamies un paceļamies debesīs. Un šajā augšāmceltajā stāvoklī viņš nevarēja atkal ieiet garu pasaulē, kā viņš to darīja iepriekš, bet viņam bija dota vara atstāt zemes robežas saskaņā ar to pavēli, ko viņš iesākumā saņēma no Tēva.

16 Un uz mazu laika brīdi starp viņa mirstīgā ķermeņa nāvi un viņa augšāmcelšanos Jēzus atkal iegāja garu pasaulē un piešķīra Mihaēlam visus spēkus un pilnvaras, ko viņš bija saņēmis no Tēva, tā lai Mihaēls varētu valdīt un pārvaldīt garu pasaulē.

17 Un tad nu šis ir noslēpums, kas nav ticis atklāts, izņemot tiem, kas ir bijuši uzticīgi un saņēmuši Dieva zināšanas caur Dieva garu. Jo lūk, Mihaēls ir cits Dievības loceklis, jā, patiesi Svētais Gars.

18 Un, kad Tas Kungs iegāja garu pasaulē pēc savas mirstīgās nāves, viņš sapulcināja visus tos, kas augšāmceltos kopā ar viņu, patiesi uzreiz pēc viņa augšāmcelšanās, viņam kļūstot par pirmo, kurš augšāmcēlās. Un tās bija taisnīgo dvēseles, kas bija dzīvojušas mirstībā un izvēlējušās paklausīt evaņģēlija likumam, kā Tēvs to bija viņiem mācījis.

19 Un tie bija gatavi savai godības pakāpei Tēva valstībā, un pēc savas augšāmcelšanās tie devās pie Tēva Viņa valstībā, lai gaidītu laiku, kad pasaules tiks sagatavotas, kas attiecas uz katru no godības pakāpēm. Un tie dzīvo kopā ar Tēvu līdz šai dienai.

20 Taču Mihaēls neuzņēmās augšāmceltu ķermeni, bet tika aicināts un izraudzīts, lai valdītu un pārvaldītu garu pasaulē kā Svētais Gars, līdz Tēva darbs attiecībā uz Viņa bērniem, kas pieder šai Viņa valstības daļai, būs pabeigts.

21 Un cik vien daudzi Dieva bērni, jā, patiesi gari, kas ir gatavi un vēlas paklausīt evaņģēlija likumam jeb, citiem vārdiem, likumam, kas pārvalda Dieva valstību; patiesi, kad kāds no tiem ir gatavs augšāmcelties, tas saņems savu mūžīgo ķermeni un atkal atgriezīsies Tēva valstībā, lai gaidītu Viņa darba beigas šajā Viņa valstības daļā.

22 Un tie gari, kas nav gatavi paklausīt evaņģēlija likumam, un arī tie gari, kas ir izvēlējušies kalpot Tam Kungam un viņa nolūkiem, vai nu pastāvīgi garu pasaulē vai

miesā uz zemes, netiek augšāmcelti. Un tie paliek kā gari, līdz tie, kas ir noraidījuši Jēzus Kristus evaņģēliju, ir pieņēmuši šo evaņģēliju un var dzīvot pēc tā mūžīgi.

23 Un daudziem no šiem gariem ir atkal jāatgriežas uz zemes, patiesi tik daudz reižu, cik tiek prasīts no tiem, lai apgūtu to, kas tiem ir jāapgūst, lai spētu mūžīgi dzīvot Dieva valstībā kā nemirstīgas būtnes.

24 Un Svētā Gara vadībā tiek noteikts, vai kāds gars ir vai nav gatavs tikt augšāmcelts. Un tas ir tas, ko nozīmē, ka jūsu aicināšana un izredzēšana jo stipra paliek. Jo šī izredzēšana tiek aizzīmogota pār tiem, kas ir sagatavojuši sevi augšāmcelties ar Svētā Gara spēku un pilnvarām. Un tie tiek izraudzīti un iesvaidīti augšāmcelšanai, balstoties uz darbiem, ko tie dara savas pārbaudes dienu laikā.

25 Un, ja savas pārbaudes dienu laikā tie uzklausa Svētā Gara pamudinājumus un ievēro pavēles, kas tiem tiek dotas caur izraudzītiem Dieva vārda praviešiem un atklājējiem mirstībā, un arī caur Svētā Gara spēku garu pasaulē, tad tie tiek uzņemti atpakaļ garu pasaulē laimes stāvoklī, atbilstoši savām laimes vēlmēm, pacietīgi un priecīgi gaidot to beidzamo dienu, kad tie tiks Svētā Gara aicināti, lai saņemtu savu augšāmcelto ķermeni un atgrieztos sava Tēva valstībā.

26 Un tie, kas izšķiež savu pārbaudes laiku, jā, patiesi tie, kas pavada savas dienas, meklējot pasaules lietas un meklējot cilvēku godu un uzslavas; jā, un tie, kas dzīvo izlaidīgu dzīvesveidu, neiegrožojot savas iekāres un kaislības, nepaklausīdami Dieva pavēlēm, kā tās tiem pasniedz Viņa pravieši un atklājēji; jā, patiesi tie atkal atgriezīsies garu pasaulē un tiks uzņemti bēdu un sāpju stāvoklī, zinot, ka viņi nav paklausījuši Dieva pavēlēm.

27 Tie atklās, ka nav sagatavoti Dieva valstībai, un atkal atgriezīsies mirstībā, lai apgūtu tās mācības, ko tie neapguva savu pārbaudes dienu laikā.

28 Un šī ir pacietība un mīlestība, un žēlastība, kas Tēvam ir pret Viņa bērniem, patiesi, tā ka Viņš sniedz tiem daudzas iespējas apgūt to, kas tiem ir jāapgūst, lai mūžīgi dzīvotu Viņa valstībās.

29 Un daudzi ir dzīvojuši mirstībā daudzas reizes. Un vistaisnīgākie gari dzīvoja tajos laikos, kad cilvēku bērniem bija visgrūtāk dzīvot uz šīs zemes, jā, patiesi vislielāko grūtību un posta laikos. Un tie ir tie, kas ir no celestiālās godības. Un vairākums no tiem jau ir augšāmcēlušies un nāks kopā ar To Kungu, kad viņš atkal atgriezīsies uz zemes savā godībā, lai apgrieztu savu vīna dārzu pēdējo reizi.

30 Tomēr ir daudzi cēli un diženi gari, kuri izvēlējās netikt augšāmcelti un ir nolēmuši palikt garu pasaulē, vai kuri nāk atpakaļ uz zemes, lai palīdzētu saviem līdzcilvēkiem apgūt Jēzus Kristus evaņģēliju un palīdzētu sagatavot visu cilvēku garus Dieva valstībai.

31 Un tie, kuri ir vājāki gari un kuri ir izvēlējušies savas laimes vēlmes atbilstoši terestriālajam vai telestiālajam stāvoklim, un nespētu panest mirstības grūtības, jā, patiesi daudzi no tiem dzīvo pēdējās dienās pirms Tā Kunga nākšanas viņa godībā, patiesi, kad Sātana spēks ir paņēmis prom daudzas no dzīves likstām un grūtībām un devis tiem to, kam bija aizliegts nākt klajā viņu priekšteču grūtību dienās.

32 Un daudzi no tiem atradīs savu laimi pēdējās dienās un meklēs pasaules lietas, un tieksies pēc cilvēku goda un uzslavam, tādējādi novirzoties no Jēzus Kristus evaņģēlija, kas tiem pirmkārt liktu meklēt Dieva valstību.

33 Taču tās laimes dēļ, ko Sātanam ir atļauts sniegt tiem, tie ticēs savās sirdīs, ka tiem nav nepieciešama Dieva valstība. Un tur būs daudzi no tiem, kuri būs pārliecināti ar cilvēku norādījumiem, ka Dieva valstība jau ir atnākusi un ka viņi jau pieder šai valstībai, un tie tic, ka šajā valstībā tie ir atraduši savu laimi.

34 Un tur būs daudzi gari, kas nebūs

gatavi augšāmcelties, kad Tas Kungs nāks savā godībā, taču tiem tiks dota vēl viena iespēja apgūt Jēzus Kristus evaņģēliju, kad viņš atkal valdīs un pārvaldīs savā godībā uz zemes.

35 Un tagad ir vajadzīgs, lai es, Moronijs, izskaidrotu to, kā tie, kas ir garu pasaulē, mijiedarbojas ar tiem, kas ir mirstībā. Jo lūk, tas ir tas, ko nozīmē — būt Gara ietekmētam vai Dieva gara aizskartam, vai Jēzus gara apskautam.

36 Jo lūk, daudzi no jums kļūdās savā izpratnē un savos uzskatos attiecībā uz šīm lietām. Lūk, Dieva gars, Tēvs, ir mūžīgi saistīts ar augšāmcelta un mūžīga ķermeņa no miesas un kauliem likumiem. Viņa gars ir piesaistīts šim mūžīgajam ķermenim, lai nekad to vairs nepamestu. Un Jēzus gars arī ir piesaistīts līdzīgi kā Tēva gars.

37 Tādēļ viņu gari nevar būt ne ar vienu mirstīgo cilvēku, un viņiem nav nekāda tieša sakara ar atklāsmēm un iedvesmu, kas tiek dota cilvēku bērniem, esot piesaistīti tai valstībai, kurā viņi pašlaik mājō. Tomēr Svētais Gars ir viens ar viņiem un iedvesmo, kā iedvesmotu gan Tēvs, gan Dēls.

38 Lūk, ja Jēzus vai Dievs Tēvs būtu jums tuvumā, jūsu mirstīgās acis redzētu viņus un viņi jums kalpotu atbilstoši to mūžīgo elementu darbībām, no kā veidoti viņu ķermeņi. Un šādā veidā viņi komunicētu ar jums. Un šī komunikācija ir līdzīga tai, ko mēs pieredzam kā mirstīgie.

39 Taču Garam nav ķermeņa no miesas un kauliem, un tādējādi tas nevar radīt skaņas, ko mūsu mirstīgās ausis var sadzirdēt; jeb, citiem vārdiem, mēs nevaram sadzirdēt Gara vārdus tā, kā mēs dzirdam cita mirstīgā cilvēka vārdus.

40 Un mūsu mirstīgie ķermeņi ierobežo mūsu garu spēju mijiedarboties ar citiem gariem. Jā, mūsu mirstība neļauj mums atcerēties garu pasauli, no kurienes mēs atnācām; un tas ir tādēļ, lai mēs dzīvotu ticībā un pierādītu sev to laimes pakāpi, ko mēs vēlamies, tīrajām zināšanām, ko mēs

saņēmām kā gari, netraucējot rīcības brīvības likumam.

41 Tomēr ir izmaiņas, kuras var veikt ar elementiem, no kā veidoti mūsu mirstīgie ķermeņi, kas mums ļauj redzēt garu sfērā un izprast to, ko Tēvs mums reiz mācīja. Un šādā veidā Jareda brālis spēja redzēt to, ko Tas Kungs parādīja viņam kā garam. Jā, šī izmaiņa notika ar viņa mirstīgo ķermeņi un deva viņam spēju atkal ieiet garu pasaulē un būt turienes lieciniekam kā mirstīgam cilvēkam.

42 Un mūsu vidū ir tādi, kam ir īpašas dāvanas un spējas, kuras pastiprina viņu gara spēks. Un mūsu vidū ir tādi, kam ir tādi mirstīgie ķermeņi, kas spēj uztvert gara lietas, ko daudzi no mums nespēj uztvert ar mirstīgajiem ķermeņiem, kas mums ir.

43 Un tas ir veids, kā mēs saņemam norādījumus un vadību no garu pasaules Svētā Gara vadībā.

44 Un, kad mēs lūdzam, kaut arī mūsu Tēvs gūst Savu prieku Savā godībā, un Jēzus vārdā mēs tuvojāties Tēvam, mūsu lūgšanas nav dzirdamas Tēvam, nedz arī tās ir dzirdamas Dēlam, bet tās tiek sadzirdētas un atbildētas saskaņā ar Svētā Gara darbībām.

45 Lūk, kad mēs nomirstam un atstājam mirstību, mēs atkal tiekam uzņemti garu pasaulē, un tur mūs sveicina un uzņem tie, kuri mums kā mirstīgajiem bija vistuvākie. Un šādā veidā mums tiek nodrošināta viegla pāreja no mirstīgā stāvokļa garīgajā stāvoklī.

46 Un, kad mēs tur esam uzņemti, mēs varam doties, kurp vien mūs vada mūsu vēlmes, un redzēt mirstības lietas garīgos veidos, ko mēs nekad nevarējām saskatīt vai uztvert kā mirstīgie.

47 Un vairākums no mums dosies pie tiem, kurus mēs atstājam mirstībā, jā, patiesi pie mūsu bērniem vai pie mūsu sievietēm, vai pie mūsu draugiem, jo tā ir mūsu izvēle — doties turp, kurp mēs izvēlamies, atbilstoši savām vēlmēm pēc zināšanām.

48 Un, kad mēs kā gari redzēsīm tos,

kurus mēs reiz mīlējām mirstībā, mēs sērosim kopā ar viņiem, kad viņi sēros, mēs priecāsimies kopā ar viņiem, kad viņi priecāsies. Un, kad viņi lūgs Tēvu, mēs redzēsīm, ka tur nav Tēva, kas dzirdētu un atbildētu uz viņu lūgšanām, bet ka tur ir citi, kas tiem ir norīkoti ar Svētā Gara spēku un pilnvarām. Un tie mēģinās tiem, kas ir mirstībā un kas lūdz Dievu, sniegt vadību un atbildēt uz viņu lūgšanām saskaņā ar Svētā Gara vadlīnijām un norādījumiem, kam viņi kalpo.

49 Un tie no mums, kas ir miruši, esot gari, kas līdzīgi tiem kalpojošajiem gariem, kas atbild uz cilvēku bērnu lūgšanām, jā, patiesi mēs mēģināsim sazināties ar saviem tuviniekiem un aizbildīsim to labā tiem, kam ir pilnvaras garu pasaulē.

50 Un lūk, mēs tur redzēsīm arī citus, kas ir tie gari, kas sekoja Luciferam un tika padzīti no Tēva klātbūtnes. Tie tika padzīti no Dieva valstības un piesaistīti zemei, kurai tie būtu piederējuši, ja tie nebūtu sacēlušies pret Dieva plānu.

51 Tiem arī ir pārvalde garu pasaulē, un tos vada Lucifers. Un tie visādos veidos mēģina, ja vien iespējams, pievilt cilvēku bērnus un atbildēt uz viņu lūgšanām saskaņā ar savas pārvaldes likumiem, kas nav Svētā Gara varā un vadībā, bet savā pašu varā.

52 Un šādā veidā Mihaēls, kas ir Svētais Gars, ir zināms kā erceņģelis, kas atrodas nemitīgā cīņā par cilvēku dvēselēm ar Luciferu, kurš ir zināms arī kā velns.

53 Jo lūk, Lucifers un viņa pakalpiņi var komunicēt ar mums tādā pašā veidā kā Svētais Gars. Jā, viņš var likt mums saņemt visāda veida atklāsmes un iedvesmu, kas mums liek justies tā, it kā mēs to saņemtu no Dieva. Un šādā veidā viņš pieviļ cilvēku bērnus.

54 Tomēr šī iemesla dēļ Tas Kungs ir aicinājis savus mācekļus un savus praviešus, un savas baznīcas vadītājus, lai vadītu un virzītu cilvēku bērnus tajā ceļā, pa kuru tiem vajadzētu doties.

55 Jo lūk, cilvēku bērniem daudz vieglāk ir sekot cita mirstīga cilvēka vārdiem, nekā tiem ir sekot Svētā Gara pavēlēm. Tomēr ir daudz gadījumu, kad cilvēki tiek pievilti no saviem vadītājiem, kas izliekas, ka māca Svētā Gara vārdus, kad tie patiesībā māca tos vārdus, ko Sātans ir ielicis viņu sirdīs.

56 Un tādēļ Tas Kungs ir sagatavojis rakstītu vārdu kā norādi un arī kā savu likumu un pavēļu standartu. Un viņš ir licis, lai vārdi, kas tiek rakstīti, tiktu nodoti no paaudzes uz paaudzi, lai visi varētu saņemt viņa vārdus un lai visi varētu tikt tiesāti par savām rīcībām, saskaņā ar praviešu un atklājēju vārdiem, ko viņš ir aicinājis, lai mācītu tiem šos vārdus.

57 Un tagad es, Moronijs, grasījos vairāk rakstīt par noslēpumiem attiecībā uz garu pasauli, kur mājō visu cilvēku gari, taču Gars ir atturējis mani no citu Dieva noslēpumu atklāšanas attiecībā uz garu pasauli šajā pierakstā.

58 Lūk, es zinu šos pārējos noslēpumus, un tie ir diženi un brīnišķīgi tiem, kas tos saņem. Un, tā kā es tos esmu saņēmis no Gara, es zinu, ka arī jūs tos varat saņemt no tā paša avota, ja būs tā, ka jūs pakļaujaties tiem likumiem, kas ir noteikti saistībā ar šādu lietu saņemšanu.

59 Un, ja jūs vēlaties zināt pārējo par šīm lietām attiecībā uz garu pasauli, tad jums ir jālūdz ticībā, godājot Tēvu, Jēzus vārdā, turot Tēva pavēles, patiesi Viņa mūžīgā evaņģēlija vārdus.

60 Un vēl es saku jums, ka, ja vien jūs neturēsīt pavēles, ko jūs saņemsīt no Kristus mutes, jā, patiesi tos vārdus, kas ir rakstīti šajā pierakstā un arī mana tēva pierakstā, un arī jūdu pierakstā, un no svēto praviešu mutes, kurus Tas Kungs ir izraudzījis, lai mācītu viņa vārdus; jā, ja vien jūs neturēsīt šīs pavēles, tad likumi, kas pārvalda garu pasauli, neļaus Svētajam Garam mācīt jums Dieva noslēpumus.

61 Un, ja jums nav Svētā Gara, lai jūs vadītu jūsu dzīvē, jūs būsīt Sātana varā, vai

arī jūs būsīt cilvēku norādījumu un mācību maldināti, kam ir dievības izskats, bet kas noliedz tās spēku.

62 Un tas ir priesterības spēks, kas ir piešķirts tiem, kam ir pilnvaras garu pasaulē, un šo spēku var pārvaldīt tikai uz taisnīguma principiem, un šie principi ir balstīti uz Kristus vārdiem.

9. NODAĻA

Tiek izskaidrota Svētā priesterība. Tiek aprakstītas priesterības tiesības un spēks. Tiek izklāstīts veids, kā atšķirt taisnīgu un ļaunu priesterību.

UN tagad man, Moronijam, Gars ir norādījis uzrakstīt izskaidrojumu par Dieva priesterību, ko es iepriekš esmu pieminējis šajā pierakstā. Un arī šis izskaidrojums ir ņemts no Jareda brāļa vārdiem. Taču atkal es saku uz jums, ka es zināju šīs priesterības patieso nozīmi, būdams saņēmis šīs zināšanas no Dieva Gara, kas mani ir pavadījis visu manu dzīves laiku.

2 Un notiks, ka zināšanas par šo priesterību būs starp jūdiem un citticībniekiem pēdējās dienās. Tomēr viņi neizpratīs šo priesterību, nedz arī viņiem būs Gars, lai mācītu viņiem patiesību par šīm lietām, jo viņi neizvēlas sekot Kristus vārdiem taisnīgumā un tādēļ ir zaudējuši tiesības zināt šīs lietas.

3 Jo notiks, ka šī priesterība tiks pārprasta un nepareizi izmantota tādā veidā, ka vīrieši sāks kontrolēt un pārvaldīt cilvēku bērnu dvēseles; jo savā lepnībā viņi apgalvos, ka viņiem ir dotas pilnvaras to darīt, ko devuši tie, kam ir pilnvaras piešķirt viņiem šo varu.

4 Iesākumā nepastāvēja nekādas Dieva priesterības, jo visi bija vienlīdzīgi ar Dieva Dēlu, tādēļ nebija nekādas nepieciešamības pēc šīs priesterības.

5 Lūk, tur pastāvēja garu Kārta, kas uzņēmās saistības attiecībā uz plānu, ar ko

Tēvs tos iepazīstināja. Un šī garu Kārta apsoliņa Tēvam, ka tie pildīs Viņa Dēla pavēles saskaņā ar visu, ko vien viņš pavēlēs tiem.

6 Un šī Kārta kļuva zināma kā Dieva Dēla svētā Kārta, tiekot izveidotai un ordinētai no tiem gariem Tēva valstībā, kuri bija glābšanas plāna, ar ko mūs iepazīstināja Tēvs, apņēmīgi atbalstītāji.

7 Un tie bija tie paši gari, kas turēja savu pirmo stāvokli un iegāja mirstībā, kur tie izietu cauri savam pārbaudes laikam.

8 Lūk, tas bija cilvēku bērnu ļaundarību laikā, kad Tas Kungs pieļāva, lai uz zemes tiktu iedibināti šīs svētās Kārtas simboliski atainojumi. Jo lūk, tā ir viņa vēlme, un tā vienmēr ir bijusi Tā Kunga vēlme, — mācīt visiem Viņa bērniem to pašu, ko katrs dzirdēja, kad katrs no tiem bija garu pasaulē, klausoties mūsu kopīgā Tēva mācībās.

9 Taču cilvēka bērnu vājību un ļaundarību dēļ, Tas Kungs pieļāva, ka tiek ieviesta Svētā priesterība, kas pildītu pienākumus amatos, kas vajadzīgi, lai mācītu cilvēkiem to, ko tiem nepieciešams darīt, lai pieminētu Viņu un Viņa pavēles.

10 Un tā ir šī priesterība pēc Dieva Dēla kārtas, ko Tas Kungs pieļāva ieviest baznīcās, ko Viņš pacieš, ka cilvēku bērni izveido savā vidū, lai viņi varētu pielūgt Viņu un mācīties par Viņa pavēlēm. Tad nu es saku, ka Tas Kungs pacieš, ka šīs lietas notiek cilvēku bērnu vidū, jo tas nav Tā Kunga plāns vai nolūks.

11 Jo, kā es esmu teicis, cilvēku bērniem ir vieglāk uz klausīt Dieva vārdu no mirstīgajiem cilvēkiem, kas lieto tos pašus saziņas līdzekļus, nekā viņi to dara, klausoties Svētā apsoliņuma Gara pamudinājumos.

12 Lūk, Tas Kungs bēdājas par jebkādas organizētas reliģijas veidošanos, kur cilvēki tiek aicināti pildīt Svētās priesterības amatus un pielikumus. Jo daudzas reizes šie ordinētie vadītāji kļūst ļauni un aizved cilvēkus prom no Viņa baušļiem, un liek

debesīm attālināties. Un, kad debesis attālinās no ļaužu vidus, Tā Kunga Gars tiek apbēdināts. Un, kad Tā Kunga Gars tiek apbēdināts, šajā priesterībā vairs nevar būt spēka, un tā kļūst par niecību.

13 Tomēr, tā kā cilvēku bērni atsakās iegūt savas zināšanas nepastarpināti no Svētā Gara, kam ir atbilstošas pilnvaras piešķirt tās viņiem, Tas Kungs pieļauj, ka Viņa bērni dzird glābšanas vārdus no vadītājiem, kas tikuši ordinēti Svētās priesterības pilnvaru amatā un ir saņēmuši šīs pilnvaras saskaņā ar reliģiju izveidi, ko Viņš pacieš, ka tiek radītas cilvēku bērnu vidū to dēļ.

14 Un to Viņš pacieš, lai uz zemes pastāvētu kāda kārtība attiecībā uz Viņa evaņģēlija sludināšanu un cilvēku reliģiju izveidošanu, lai mācītu šo evaņģēliju ļaudīm.

15 Un vēl es, Moronijs, brīdinu jūs sargāties no cilvēku reliģijām un priesterībām, īpaši no tām, kas tiks izveidotas pēdējās dienās cilvēku bērnu dēļ.

16 Lūk, šī iemesla dēļ Tas Kungs ir licis rakstīt svētos rakstus, patiesi tās lietas, ko jūs pašlaik lasāt no manu roku darbiem. Jā, šajos rakstos var tikt atrasta Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība, un ar šiem rakstiem cilvēku bērni var spriest par saviem vadītājiem, vai viņiem ir spēks viņu iedomātajā priesterībā, vai nav.

17 Un nefījiešu un lamaniešu vājības dēļ, kad Tas Kungs tos apciemoja, saskaņā ar Nefija pierakstu, Tas Kungs pieļāva, ka to vidū tiek izveidota baznīca.

18 Un Viņš aicināja divpadsmit vīrus, kuriem Viņš deva pilnvaras mācīt ļaudis. Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, kas bija tas, ko Tas Kungs pavēlēja saviem mācekļiem mācīt ļaudīm?

19 Vai jūs uzskatāt, ka šie ļaudis tika pasargāti no lielās iznīcības, kas nāca pār visu apsolīto zemi, tādēļ, ka tie bija taisnīgi? Lūk, ja jūs tā uzskatāt, tad jūs neizprotat pierakstu, ko mans tēvs ir sagatavojis jums.

20 Lūk, es saku jums, ka šie ļaudis nebija

taisnīgi. Jo vai Tas Kungs nepasludināja viņiem, patiesi no lielas tumsas, kas pārklāja Pārpilnības zemi: Ak jūs visi, kas esat saudzēti tāpēc, ka jūs bijāt taisnīgāki nekā viņi, vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenožēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs dziedināt?

21 Lūk, Tas Kungs zināja, ka šie ļaudis neklausīsies Svētā Gara pamudinājumos, un tādēļ bija nepieciešams, ka Viņš izveidoja baznīcu to vidū un noteica kārtību šajā baznīcā saskaņā ar svētās priesterības kalpošanām.

22 Un Viņš pavēlēja tiem, kurus Viņš bija aicinājis mācīt ļaudis, iet un kristīt ļaudis, un mācīt tiem Tēva baušļus, ko Viņš tiem dos.

23 Un Tas Kungs pavēlēja ļaudīm, ka viņiem vairs nevajag upurēt upurus ar asinsizliešanu, kā viņiem tika mācīts viņu tradīcijās, saskaņā ar Mozus likumu.

24 Un Viņš sacīja uz tiem: Un jūs upurēsīt Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, to Es kristīšu ar uguni un ar Svēto Garu, tāpat kā lamaniešus, kas dēļ savas ticības Man savas pievēršanas laikā tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapzinājās to.

25 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, kā tas var būt, ka lamanieši tika kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, redzot, ka viņu starpā nebija izveidota neviena baznīca, jā, tāpat viņiem nebija nekādas priesterības, lai veiktu šo priekšrakstu viņiem?

26 Jā, daudzi no lamaniešiem tika vesti pie Dieva ar Dieva praviešu, kas dzīvoja to vidū, sludināšanu un pacietību. Un šie Dieva pravieši noteikti piederēja Svētajai priesterībai pēc Dieva Dēla svētās Kārtas, tomēr viņiem nebija pilnvaru veikt priekšrakstus un rīkoties ar baznīcas pilnvarām, tomēr viņi bija Dieva pravieši.

27 Un, saskaņā ar mana tēva Mormona pierakstu, ķēniņa Limhija ļaudis, kas bija nefījieši, pieņēma Jēzus Kristus evaņģēliju, kad viņiem to mācīja Amons. Un ķēniņš

Limhijs un viņa ļaudis vēlējās tapt kristīti un izveidot baznīcu savā vidū, neizprotot Svētā Gara darbus, kas bija viņu pievēršanās iemesls.

28 Taču Amons atteicās izmantot savas pilnvaras, lai izveidotu baznīcu viņu vidū un kristītu viņus. Jo Amons zināja, ka tas nebija viņa uzdevums — izveidot baznīcu to vidū — un ka pilnvaras to darīt tika nodotas ar svētu iesvaidījumu, ko dod tie, kam ir pilnvaras Dieva baznīcā.

29 Un Dieva baznīca bija kļuvusi samaitāta, jo ļaunais ķēniņš Noa un baznīcas augstie priesteri savu piemēru dēļ bija likuši ļaudīm pastrādāt daudzus grēkus pret Dievu. Un vai Alma nebija viens šiem ļaunajiem priesteriem, kurš bija baznīcas iesvaidīts, lai tur veiktu priekšrakstus?

30 Un, kaut arī Alma bija ļauns, viņš tomēr saglabāja savu amatu Svētajā priesterībā, kas bija izveidota baznīcā, lai uzturētu kārtību tajā. Un, kad Alma bija dzirdējis pravieša Abinadija vārdus, viņš bēga no citiem augstajiem priesteriem un pazaudēja savu amatu baznīcā. Tomēr viņš nezaudēja savas priesterības pilnvaras.

31 Šī iemesla dēļ Limhija ļaudis uzmeklēja Almu un viņa priesterības pilnvaras, lai viņi varētu tikt kristīti par liecību un pierādījumu tam, ka viņi vēlas kalpot Dievam ar visu savu sirdi un turēt Viņa baušļus.

32 Un šie Dieva baušļi ir vārdi, ko augšāmceltais Kungs deva nefījiešiem un lamaniešiem, kas tika atstāti dzīvi Pārpilnības zemē, jo viņi bija taisnīgāki par tiem, kas tika nogalināti.

33 Un tie bija tie paši baušļi, ko Jēzus deva jūdiem, kad Viņš dzīvoja to vidū Jeruzālemē. Un Viņš arī pieļāva, ka baznīca tiek izveidota starp Jeruzālemes ļaudīm. Un Viņš uzlika savas rokas uz saviem apustuļiem un uzdeva viņiem jeb, citiem vārdiem, pilnvaroja viņus rīkoties Viņa vārdā, saskaņā ar pavēlēm, ko Viņš tiem bija devis, mācīt ļaudis, tādējādi parādot viņiem

piemēru tam, kā Viņš pieļauj, lai Svētā priesterība tiktu pareizi ieviesta cilvēku reliģijās.

34 Un tagad, mani mīlotie brāļi un māsas, kāda iedarbība, jūsuprāt, šim aicinājumam un priesterības pilnvarām ir Dieva valstībā?

35 Lūk, pirms jums tiek ļauts ienākt Dieva valstībā, no jums tiek prasīta spēja un izpratne dzīvot saskaņā ar Jēzus Kristus evaņģēlija baušļiem, un esat pierādījuši, ka esat cienīgi, lai mūžīgi dzīvotu pēc šī standarta. Tādēļ, kāda vajadzība, jūsuprāt, jums būs pēc baznīcas? Un kāda vajadzība būs pēc svētās priesterības, ja jūs starpā nebūtu izveidota neviena baznīca?

36 Un tiem no jums, kas pieder Dieva Dēla svētajai Kārtai, kāda vajadzība būs pēc praviešiem un apustuļiem, jā, pat pēc svētajiem rakstiem, kas jums māca baušļus, pēc kuriem jums jādzīvo, ja jūs jau piederat tai vīriešu un sieviešu Kārtai, kas zina šīs lietas un dzīvo atbilstoši tām?

37 Tādēļ es saku jums, ka Tas Kungs pieļauj cilvēku priesterības, lai Viņš varētu mācīt saviem bērniem savus vārdus tādā veidā, lai viņi tos varētu saprast. Un šīs priesterības ir vajadzīgas Viņa baznīcas kārtībai, un šī baznīca attiecas vienīgi uz cilvēku bērniem miesā.

38 Un garu pasaulē arī ir izveidota kārtība, patiesi baznīca, kas atrodas zem Svētā Gara priesterības pilnvarām, kurš kalpo cilvēku bērniem miesā un arī tiem garu pasaulē, saskaņā ar šīs priesterības kalpošanām.

39 Lūk, ir tikai viena patiesa Dieva baznīca, kas ir Dieva Jēra, kurš ir Jēzus Kristus, baznīca. Un ikkatra baznīca, kas nemāca Kristus vārdus jeb tos vārdus, kurus Viņš mācīja ļaudīm, kad Viņš nonāca lejā to vidū, nav Dieva Jēra baznīca. Un šīm baznīcām, kas nemāca Dieva Jēra vārdus, nav priesterības pilnvaru rīkoties Dieva vārdā, saskaņā ar baušļiem, ko Viņš ir devis cilvēku bērniem caur savu Dēlu, Jēzu Kristu.

40 Un tas ir tas, ko Jēzus domāja, kad Viņš pavēlēja ļaudīm saukt baznīcu Viņa Vārdā,

sacīdams: Tādēļ visu, ko jūs darīsiet, dariet Manā Vārdā; tādēļ jums jāsauc baznīca Manā Vārdā.

41 Un daudzi uzskatīja, ka tas nozīmēja to, ka Tas Kungs sankcionētu tikai tādu baznīcu, kas ir nosaukta pēc Viņa Vārda. Tad nu tas nav tas, ko Tas Kungs domāja. Jo lūk, ir uzceltas daudzas baznīcas, kas ir nosauktas pēc Jēzus Kristus Vārda, tomēr tās nav celtas uz Viņa evaņģēlija, kas ir baušļi, ko Viņš deva saviem mācekļiem, kā es jums to paskaidroju.

42 Jo lūk, Tas Kungs pavēlēja, ka baznīcai jātiek sauktai Viņa Vārdā, kas nozīmē, ka tā dara to, ko Viņš ir parādījis tai darīt. Jo Tā Kunga Vārds norāda uz Viņa darbiem, un tas bija ierasti jūdu vidū, tāpat kā tas ir mūsu vidū, ka mūsu darbi nosaka vārdu, pēc kā mēs esam zināmi.

43 Tādēļ, ja baznīca ir celta Jēzus Kristus Vārdā, tad tā darīs tos darbus, ko Viņš ir pavēlējis. Un nav svarīgi, vai šī baznīca ir nosaukta kaut kā savādāk, jo tās darbi būs redzami tajā un tā tiks Tēva pieņemta vienīgi atbilstoši saviem darbiem.

44 Tad nu ir vajadzīgs, lai es to paskaidrotu uzticīgajiem, kas saņems šo pierakstu, patiesi šo plāksņu aizzīmogoto daļu, ko es esmu taisījis ar savām paša rokām.

45 Jo lūk, pēdējās dienās cilvēku bērnu vidū būs izveidotas daudzas baznīcas, kas būs nosauktas pēc Jēzus Kristus Vārda, tomēr tās nav celtas uz Viņa evaņģēlija, bet ir celtas uz cilvēku darbiem jeb velna darbiem. Un viņu darbi sekos tiem.

46 Un jums būs šis pieraksts un arī jūdu pieraksts kā divas liecības par Jēzus Kristus mācībām. Un, ja kāda baznīca māca vairāk vai mazāk par to, ko Jēzus mācīja ļaudīm, jūs noteikti zināsit, ka šīs baznīcas ir nosauktas pēc Viņa svētā Vārda un nevis Viņa Vārdā, kā es esmu jums to izskaidrojis.

47 Un ikvienam, kas sludina Kristus vārdus, ir Dieva Svētās priesterības svētība un pilnvaras. Un ikvienam, kas māca vairāk

vai mazāk par Kristus vārdiem, kaut arī tam varētu būt piešķirta priesterība, tam nav Svētā Gara iesvētīšanas un tādēļ nav nekāda spēka savā priesterībā. Jo lūk, daudz ir aicinātu, bet maz ir izredzētu.

48 Un tur būs daudzi no jums, kas apšaubīs to cilvēku pilnvaras, kas māca Kristus vārdus, jo tiem nav baznīcas pilnvaru to darīt. Sargieties no šiem maldiem savā domāšanā, mani mīļotie brāļi un māsas, jo tā domāja jūdi Jeruzālemē, kad tie noraidīja praviešus, kas tika sūtīti sludināt grēku nožēlošanu baznīcai, kas bija izveidota to vidū. Jo Tas Kungs ir teicis: Jo, kas nav pret mums, tas ir ar mums.

49 Un, ja kāds cilvēks var izdzīt velnus Jēzus Vārdā un dara daudzus citus brīnišķīgus darbus Viņa Vārdā, tas šis cilvēks pieder Dieva Jēra baznīcai, vienalga, vai viņš pieder organizētai baznīcai uz zemes, vai viņš to dara patstāvīgi, tas ir viens un tas pats.

50 Jo ikvienam vīrietim vai sievietei, kas paklausa Jēzus Kristus evaņģēlijam, kā Viņš mums to ir devis, ir Dieva priesterība un tas var rīkoties Dieva Vārdā, saskaņā ar Kristus vārdiem.

51 Un, ja notiek tā, ka šis vīrietis vai šī sieviete vēlas izveidot baznīcu Kristus Vārdā un nosauc to savā vārdā, tad tas tiks ieskaitīts kā taisnīgums Tēva priekšā un Viņš sūtīs Svēto Garu, lai to sankcionētu.

52 Tad nu šis ir noslēpums par priesterību, ko Gars ir pavēlējis man izskaidrot jums. Un ir vēl citas lietas par priesterību, ko es neesmu izskaidrojis. Taču pašu svarīgāko daļu, kas domāta jūsu izpratnei, es esmu izskaidrojis uz šīm plāksnēm.

10. NODAĻA

Tiek darīts zināms un izskaidrots Svētais dāvinājums. Moronijs izmanto dāvinājuma prezentācijas pierakstu, ko Jehova deva Ādamam un Ievai. Tiek darīts zināms un

izskaidrots Ārona priesterības pirmais simbols.

UN tagad es esmu Gara spiests vairāk izskaidrot par dažām lietām, ko Tas Kungs atļāva dot cilvēku bērniem, lai tie pieminētu Viņu, lai tie vienmēr atcerētos Viņu un turētu Viņa baušļus, ko Viņš tiem ir devis, lai Svētais Gars varētu vienmēr būt ar tiem viņu pārbaudes dienu laikā.

2 Un daudzas no šīm lietām cilvēkiem tiek mācītas simboliski caur Svētās priesterības kalpošanām, kas ir ieviestas baznīcās, ko Viņš ir pieļāvis izveidot cilvēku bērnu vidū.

3 Un daudzas no šīm lietām tiek mācītas Tā Kunga tempļos, kā tos dēvē baznīca, un ir lielas izpratnes un mācības dāvinājuma cilvēku bērniem pamatā.

4 Lūk, Tas Kungs parādīja šo dāvinājumu Ādamam un viņa pēcnācējiem un pavēlēja viņiem mācīt saviem bērniem šo svēto priekšrakstu kā veidu, lai tie atcerētos Viņu.

5 Un šis dāvinājums tika dots daudziem Dieva praviešiem, lai dotu ļaudīm pestīšanas plāna simbolisku attēlojumu un arī mācītu viņiem daudzas no patiesībām, ko Tēvs atklāja Saviem bērniem Savā valstībā, pirms Viņš tos ievietoja pasaulē, ko Viņš radīja tiem.

6 Un šis dāvinājums tika dots Nefijam, kurš to nodeva tālāk no paaudzes paaudzē, un tas tika mācīts tempļos, ko viņš lika uzcelt savas tautas vidū.

7 Un tas bija ārkārtīgi liela prieka iemesls Nefija tautai, ka viņiem bija iespēja doties uz templi, kas bija iesvētīts Tā Kunga mācībām un norādījumiem.

8 Un tajā laikā jeb Nefija valdīšanas laikā nevienam netika liegts saņemt dāvinājuma priekšrakstu, kas ļaudīm tika mācīts simboliski ar zīmēm, simboliem un sodiem — simboliem, ko neviens nevarēja saprast, ja vien šīs zināšanas un sapratne tam netika dota ar Svētā Gara dāvanu, un šī dāvana tika dota vienīgi tiem, kas bija taisnīgi.

9 Un tas bija Nefija un viņa brāļu, kuri bija iesvaidīti par augstajiem priesteriem, nolūks — mācīt ļaudīm Kristus vārdus, lai visiem ļaudīm tiktu ļauts darīts zināmu dāvinājumu viņu priekšā, tādējādi esot ar cerību, ka viņi varētu tikt mudināti tiekties pēc izpratnes par Dieva noslēpumiem.

10 Un šis svētais dāvinājums savā skaidrībā ir pilnīgs glābšanas ieceres atainojums un sniedz cilvēku bērniem visu nepieciešamo izpratni, lai tie gādātu par savu glābšanu Tā Kunga priekšā.

11 Tagad es, Moronijs, esmu redzējis Dieva baznīcu, kas izveidota pēdējās dienās, un esmu redzējis šī svētā dāvinājuma atkārtotu ieviešanu un daudzu tempļu celšanu, kas veltīti nolūkam — sniegt cilvēku bērniem iespēju saņemt dāvinājumu, lai arī tie varētu tikt mudināti izprast tā nozīmi un dzīvot pēc tajā mācītajiem principiem.

12 Un es esmu redzējis, ka šis dāvinājums tika atklāts savā skaidrajā veidā, un šo skaidrību iepriekš bija apgānījuši cilvēku norādījumi un mācības — mācības, kas balstījās nevis Jēzus Kristus evaņģēlijā, bet gan cilvēku norādījumos.

13 Un tam pašam pravietim, gaišreģim un atklājējam, kurš sniegs šo pierakstu pasaulei, tiks arī dots šis dāvinājums savā skaidrajā veidā, kāds tas bija iesākumā. Un viņš izveidos mācīšanās skolu, kurā šis dāvinājums tika darīts zināms ļaudīm, kā tas bija Nefija un viņa brāļu Jēkaba un Jāzepa laikā.

14 Un notiks, ka tās baznīcas, ko viņš izveidos, ļaudis noraidīs Jēzus Kristus evaņģēlija skaidro vēstījumu, un tiem tiks dots zemāki upurēšanas likumi un priekšraksti līdzīgi kā Israēla bērniem, kad tie vēlējās, lai Mozus būtu viņu vadītājs.

15 Un šīs baznīcas ļaundarību dēļ šis pravietis tiks paņemts prom no to vidus. Un, tā kā viņš ir paņemts prom no to vidus, tie ir atstāti savā ziņā, lai izveidotu baznīcu atbilstoši savas sirdsapziņas vadībai, un šī

vadība nebalstās Kristus vārdos, kā es esmu tos paskaidrojis šajā pierakstā.

16 Un tādēļ, ka šī baznīca ir nosaukta pēc Jēzus Kristus Vārda un nevis Viņa Vārdā, jeb, citiem vārdiem sakot, nebalstās Viņa evaņģēlijā, šis svētais dāvinājums tiks izmainīts un pārveidots atbilstoši šīs baznīcas vadītāju vēlmēm un rīkojumiem, kuri to dara pasaules slavas dēļ.

17 Un mana dvēsele ir ārkārtīgi nomākta, kad es lasu Jareda brāļa vārdus, kurš ir redzējis šīs baznīcas parādīšanos citticībnieku vidū, jā, patiesi to pašu baznīcu, kas sludinās vārdus no mana tēva pieraksta un arī daudzus mana paša vārdus, un nesīs tos daudzviet pasaulē.

18 Jo lūk, notiks, ka šī baznīca sāks liegt Dieva bērniem saņemt šo svēto priekšrakstu, un tikai nedaudziem tiks dota iespēja tikt mudinātiem ar tā brīnišķīgajām mācībām un tās neparastajā simbolismā apslēptajiem vēstījumiem.

19 Un no tiem, kas saņems šo dāvinājumu, tikai daži sapratīs tā nozīmi to daudzo izmaiņu dēļ, kas tajā veikts, dēļ baznīcas, kas nosaukta pēc Jēzus Kristus Vārda, vadītāju nepareizās izpratnes un ļaundarbības.

20 Lūk, savā lepnībā viņi ticēs — ja kāds cilvēks nedzīvo pēc baznīcas pavēlēm, tad tam netiks ļauts redzēt šo svēto dāvinājumu, kas ir Dieva svētība visiem Viņa bērniem.

21 Jā, to vidū būs tādi, kas dzīvo pēc Kristus vārdiem un paklausa tiem ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Tomēr, tā kā tie nepaklausa baznīcas un tās vadītāju pavēlēm, kuras pavēles ir nevis Kristus vārdi, bet gan cilvēku norādījumi, tiem netiek ļauts ieiet tempļos, kas ir iesvētīti Tam Kungam — Viņa bērnu apmācīšanai un pilnīgošanai.

22 Un šī iemesla dēļ Gars man ir pavēlējis izskaidrot šīs lietas šajā mana pieraksta daļā. Un, saskaņā ar pavēli, kas man tika dota, es izskaidrošu šo svēto dāvinājumu tā skaidrībā, dodot visas zīmes, simbolus un sodus, un visu tā simbolismu un arī visu šo

lietu izskaidrojumu.

23 Un šīs lietas atklās daudz no tā, ko Jareda brālis redzēja savā vīzijā un par ko viņš rakstīja. Un lielāko daļu no izskaidrojuma, ko es sniegšu par Svēto dāvinājumu, es ņemšu no viņa vārdiem, jo tie ir diženi, un viņa vārdi mazinās manas rakstības nepilnības.

24 Un Jareda brālis ar Gara spēku vēroja, kā Ādamam un Ievai tika dots dāvinājums un mācīts veids, kā ar to iepazīstināt viņu bērnus; un tas ir saskaņā ar viņa vārdiem, kas ir rakstīti:

25 Un es redzēju Svēto dāvinājumu, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai dotu Ādama bērniem iespēju mācīties tās lietas, ko viņi nespēj redzēt aiz priekšskara, kas nolikts pār viņu prātiem mirstības ietekmes dēļ.

26 Un viņi saņēma šīs lietas no Jehovas mutes, kurš bija saņēmis pilnvaras mācīt viņiem šīs lietas no Tēva. Un Jehova teica uz viņiem:

27 Un jūs celsiet mācīšanās un norādījumu sniegšanas namus saviem bērniem, lai viņiem būtu vieta, kas veltīta tam, lai mācītos par plānu, ko Tēvs ir tiem devis.

28 Tā kā Tēvs jūs radīja un izveidoja no elementiem, un piešķīra saprātu šim veidolam, tāpat arī jūs to mācīsiet saviem bērniem ar mazgāšanas simbolisko priekšrakstu. Jo jūs tikāt radīti no mūžīgajiem elementiem, no kuriem ūdens ir daļa.

29 Un jūs viņus mazgāsiet veidā, kas ir arhetipisks viņu gara veidola radīšanai, sākot no viņu galvas un mazgājot līdz viņu pēdām. Lūk, jūs to darīsiet kā sagatavošanās etapu, kas sagatavos viņus saņemt iespēju kļūt tādiem, kāds ir Tēvs, patiesi mūžīgais Dievs, kurš mūžīgi valda un pārvalda Savā paša valstībā.

30 Un tad jūs iesvaidīsiet viņus ar eļļu, lai kļūtu par ķēniņiem un ķēniņienēm Visaugstākajam Dievam. Un jūs izmantosit tikai tādu eļļu, kas ir iesvētīta šim nolūkam.

Jo lūk, šī eļļa nav no mūžīgajiem elementiem, bet ir apstrādāta ar cilvēku roku darbu, kas simboliski attēlo to, ka neviens vīrietis vai sievietē nekļūs par Dievu vai Dievieti, līdzīgu Tēvam, ja vien tas nebūs caur viņu pašu roku darbu. Tomēr visi ir radīti kā gari, kas ir no mūžīgā elementa, kam neviens cilvēks nav pieskāries.

31 Un šī eļļa tiks iegūta no olīvkoka, kas ir miera un skaidrības simbols. Un tā būs tīra olīveļļa, un tiks aizliegti jebkādi citi piejaukumi, tādējādi saglabājot savu tīrību, kas simbolizē taisnīgumu.

32 Un šī mazgāšana tiks saistīta pār tā cilvēka galvu, kas to saņems, tādējādi simbolizējot, ka visi tika radīti kā gari un visiem tika dota rīcības brīvība rīkoties savā pašu sirdsapziņas sfērā, un visi ir atbildīgi par savām pašu izvēlēm.

33 Taču iesvaidīšana ar eļļu tiks vienīgi apstiprināta pār viņu galvām un netiks saistīta. Jo lūk, lai arī viņiem tiek dota spēja kļūt tādiem, kāds ir Tēvs, jeb, citiem vārdiem, apstiprināta pār tiem, viņi nav tam saistīti, un viņi neredzēs, ka šī apstiprināšana top saistīta, ja vien tas nebūs ar viņu taisnīgajiem darbiem un vēlmēm.

34 Un pēc tam, kad viņi būs mazgāti un iesvaidīti, jūs uzvilksit viņiem ietērpu, kas simbolizē ķermeņa no miesas un kauliem saņemšanu, citiem vārdiem, tas attēlo viņu ienākšanu mirstībā.

35 Jūs paskaidrosit viņiem un dosit viņiem pavēli valkāt šo ietērpu visu savu atlikušo dzīvi, kas simbolizē faktu, ka viņiem būs savs mirstīgais ķermenis visās viņu pārbaudes dienās.

36 Jūs paskaidrosit viņiem — ja viņi neapgānīs šo ietērpu jeb, citiem vārdiem, ja viņi neapgānīs savu ķermeni, nepaklausot tai derībai, ko viņi noslēdz, paklausot evaņģēlija likumam, tad viņi tiks pasargāti no Sātana varas, līdz tie pabeigs savas pārbaudes dienas.

37 Un jūs dosit viņiem jaunu vārdu un pavēlēsiet viņiem, ka viņiem tas vienmēr

jāatceras, taču viņi nekad nedrīkst to atklāt kādai citai personai savu atlikušo mirstīgo dzīvi. Un šis jaunais vārds būs kādas taisnīgas personas vārds, kas aizvien ir garu pasaulē vai kas ir dzīvojusi mirstībā un atgriezies garu pasaulē.

38 Un šis jaunais vārds simbolizē viņu garīgo esamību, ko viņi nevar atcerēties mirstībā, aizmirstības priekškamam esot novietotam pār tiem savu mirstīgo ķermeņu funkciju dēļ — tas ir iemesls, kādēļ tas nekad netiek atklāts viņu dzīves laikā. Tas ir vārds, kādā viņi simboliski tika saukti pirmslaicīgajā esamībā, pirms tie ienāca mirstībā. Tomēr nav svarīgi, lai viņiem tiktu dots īstais vārds, ko viņi saņēma no savas Mūžīgās Mātes, jo no Viņas viņi to saņēma, bet kāda taisnīga gara vārds būs pietiekams viņu garīgās esamības attēlojumam.

39 Un šis vārds tāpat kā visi citi vārdi, kas tiek doti šajā dāvinājumā, simbolizē tā cilvēka, kurš saņem dāvinājumu, rīcības, vēlmes un pienākumus, saskaņā ar to vārdu, ko viņiem tiks norādīts lietot atbilstošajā laikā.

40 Citiem vārdiem sakot, viņu jaunais vārds simboliski attēlo viņu darbus garu pasaulē, pirms tie ienāca mirstībā. Un jūs tiem norādīsiet lietot savu vārdu, kā tas jums tiks izskaidrots, kas simbolizē viņu rīcības, vēlmes un pienākumus jeb, citiem vārdiem, viņu darbus mirstībā. Jo šis vārds tiem tika dots viņu pārbaudes dienu laikā. Un tā jūs viņus apmācīsiet.

41 Jūs sniegsit īsu ievadu par dāvinājumu un tā nolūku. Un šis ievads simbolizēs lielo padomi, ko Tēvs sasauca Savā valstībā, kurā Viņš iepazīstināja visus Savus gara bērnus ar glābšanas plānu. Un visiem, kas vēlas saņemt dāvinājumu, jūs piedāvāsiet svinīgu izvēli — piedalīties dāvinājuma prezentācijā vai aiziet, tādējādi simbolizējot rīcības brīvības likumu, kas dots visiem Dieva bērniem.

42 Jūs aicināsiet tos, kas jums palīdzēs iepazīstināt ar šo dāvinājumu jūsu bērnus.

Un tie spēlēs lomas, pārstāvot Tēvu un visus tos, kas piedalās glābšanas plāna prezentēšanā un īstenošanā, ko Tēvs darīja tiem zināmu kā gariem Savā valstībā.

43 Un tāpat kā visiem Dieva gara bērniem tika parādīts Tēva plāns un visi bija Viņa darba un Viņa godības noslēpumu liecinieki, tā arī jūs līdzīgā veidā darīsiet zināmu dāvinājumu saviem bērniem.

44 Jūs parādīsiet tiem pasaules radīšanu un parādīsiet etapus, kuros Tēvs lika radīt pasauli, kurā jūs dzīvojat.

45 Jūs prezentēsiet tiem viņu pasaules radīšanu, lai parādītu, ka katrs no tiem piedalījās lēmumu pieņemšanā attiecībā uz pasauli, kurā tie izietu savas pārbaudes dienas. Jā, jūs aicināsiet vienu spēlēt Mihaēla lomu, kurš pārstāv visus Dieva bērnus to gara veidolā; jo tā jūs sauksiet Mihaēlu, kurš kā tāds bija zināms garu pasaulē, bet kurš, ieejot mirstībā, kļuva par cilvēku Ādamu.

46 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs saprastu, ka šī ir nozīmīga Dieva noslēpumu daļa. Jā, patiesi, ka mēs visi piedalījāmies tās pasaules veidošanā, kurā mēs dzīvojam.

47 Lūk, es jau esmu jums devis debesu likumu izskaidrojumu attiecībā uz mūsu brīvību pašiem izvēlēties un rīkoties saskaņā ar savu sirdsapziņu. Un šī likuma prasība ir tāda, ka mums visiem jābūt vienisprātis par likumiem, kuriem mēs noslēdzam derību paklausīt.

48 Un šī iemesla dēļ Lucifers pauda savu viedokli, sakot: Un, ja, pielietojot savu rīcības brīvību, mēs izvēlamies dzīvot pēc citiem likumiem, ko mēs paši izvēlamies, vai tad mēs neesam saistīti ar tiem likumiem, ko mēs paši esam izvēlējušies, nevis ar tiem likumiem, ko mums izvēlējušies citi?

49 Lūk, viņš patiešām izprata debesu likumus un atbilstoši tos izmantoja, lai tiektos pēc savas paša godības.

50 Un šī likuma dēļ pastāvēja prasība, ka katram no mums jāpiekrīt kādam veidam un līdzekļiem, ar ko mēs tiktu pārbaudīti un

izmēģināti mūsu pārbaudes dienu laikā. Tādēļ tā bija prasība, ka mums jāiesaistās tās pasaules veidošanā, kurā mēs dzīvojam.

51 Kaut arī mums nav varas pavēlēt elementiem, kā to dara Tēvs, mums ir tiesības paust savu viedokli par to, kā Viņa pavēli un varu vajadzētu izmantot mūsu pašu laimes mērķiem. Un šādējādi mūsu Dievs ir mūžīgi mūsu kalps, kā es jums to iepriekš esmu izskaidrojis.

52 Un tieši tāpat kā Tēvs mums deva privilēģiju pārrunāt savā starpā, vai mēs sev vēlamies vai nevēlamies Lucifera plānu, tā arī Tēvs ļauj mums radīt mūsu pašu pasauli to mūžīgo likumu ietvaros, kuriem Viņš ir pakļauts ar spēku, kas Viņam ir dots ar un caur celestiālo godību.

53 Un šis ir iemesls, kādēļ dāvinājums tiek prezentēts tādā veidā, kā tas ir sākumā; patiesi, ka Dievs pavēlēja Jehovam — kurš ir Viņa gribas pārraugs un nodrošina, ka mūžīgie likumi tiek ievēroti, — un Mihaēlam, kurš pārstāv mūs visus kā garus, doties un izveidot pasauli, kurā mēs varam dzīvot saskaņā ar pasaulēm, kuras Tēvs ir radījis iepriekš.

54 Un šīs simboliskās radīšanas gaitā tā ir kategoriska prasība, saskaņā ar rīcības brīvības likumu, ka Mihaēls piekrīt visām pavēlēm un norādījumiem, ko Jehova viņam dod.

55 Un arī tā ir kategoriska prasība, lai Jehova precīzi atkārtotu Tēva pavēles, kā tās viņam tiek dotas, tādējādi parādot Jehovam dotās pilnvaras darīt Tēva gribu visās lietās. Taču tam visam ir jāpiekrīt Mihaēlam, kurš simbolizē katru no mums.

56 Un tagad es atgriezīšos pie dāvinājuma skaidrojuma, kā tas ir dots Jareda brāļa vīzijā. Taču, pirms es atkal atgriežos pie Jareda brāļa vārdiem, Gars mani spiež vēlreiz runāt uz Jēzus Kristus baznīcu jeb to baznīcu, kas ir nosaukta pēc Viņa Vārda pēdējās dienās.

57 Lūk, jūsu neziņas dēļ, kas nākusi pār jums jūsu darbu dēļ, kas ir nevis tādi darbi,

kas balstās uz Kristus vārdiem, bet gan darbi, kas balstās uz cilvēku norādījumiem un izpratni, tādēļ ar jums nav Svētā Gara, lai jūs vadītu; jā, jūsu neziņas dēļ, jūs prezentējat Svēto dāvinājumu tādā veidā, kas neatbilst tā prezentācijas sākotnējam nolūkam.

58 Lūk, jūs neizprotat Ārona priesterības pirmo simbolu, kas jums ir dots, un jūs to esat iestarpinājuši tādā dāvinājuma prezentācijas brīdī, kurā tam nebija paredzēts būt; jā, tādēļ, ka jūs to esat izdarījuši, jūs esat sagrozījuši tā svēto nozīmi.

59 Šis simbols simbolizē to, ka mēs pieņemam glābšanas ieceri un ka mēs pieņemam Jehovu kā tādu, kurš piedāvās Sevi kā upuri, lai mēs visi varētu tapt izglābti ar Viņa Vārdu jeb, citiem vārdiem sakot, ar Viņa darbiem. Tādējādi šis simbols tiek saukts par Upurēšanas likumu.

60 Un šis simbols ir tas, kas mums kā gariem tika dots mūsu Tēva valstībā.

61 Tādēļ šis simbols tiek simboliski dots tiem, kas to saņem dāvinājuma prezentācijas laikā, sarokojot labās rokas un novietojot īkšķa locītavu starp pirmo un otro plauksta kauliņu, parādot, ka tas tiek saņemts ķermenī bez miesas un kauliem, plauksta kaulam esot atslēgai, un ar īkšķi simbolizējot, ka dalībniekam tiek dots gara ķermenis bez kauliem.

62 Lūk, es esmu lasījis Jareda brāļa vārdus, kuros viņš apraksta dāvinājumu un brīdina tos, kas veiktu pienākumus tajā un prezentētu to cilvēku bērniem, lai tie nemaina veidu, kādā dāvinājums tiek dots, tādējādi samulsinot cilvēku bērnus un sagrozot Dieva vārdu.

63 Un tagad es, Moronijs, vēlreiz atgriežos pie Jareda brāļa vārdiem attiecībā uz dāvinājuma prezentācijas turpināšanu:

64 Un pēc tam, kad jūs būsiet devuši viņiem šo simbolu, ko jūs sauksit par zemākās priesterības pirmo simbolu, jo tas tiek dāvāts visiem cilvēku bērniem; un šis

zemākās priesterības amati, ko Es esmu pieļāvis ieviest Manā baznīcā, kalpo visu cilvēku bērnu vajadzībām un vēlmēm; jā, pēc tam, kad viņi būs saņēmuši šo simbolu, kā es to jums esmu aprakstījis, jūs dosit viņiem ar to saistīto nosaukumu, zīmi un sodu.

65 Šī simbola nosaukums ir jaunais vārds, kas jums tika dots, kā tas jums iepriekš tika izskaidrots. Citiem vārdiem sakot, šis simbols jums tika dots, kad jūs kā gari dzīvojāt Tēva valstībā.

66 Zīme tiek rādīta, paceļot labo roku taisnā leņķī, plauksta pavērsta uz priekšu, pirksti cieši kopā un īkšķis atliekts.

67 Lūk, šī zīme simbolizē taisno un šauro ceļu, kas ir nolikts jūsu priekšā kopš pasaules radīšanas, — uz ko norāda taisnais leņķis, — un ka šis ceļš ir taisnīguma ceļš — uz ko norāda labā roka, ar to veidojot taisnu leņķi; un ka plauksta ir vērsta uz priekšu, parādot, ka jūs esat pieņēmuši Tēva plānu, kas ir jūsu priekšā, un ka jūs pieņemat to, paceļot savu roku.

68 Šī simbola soda izpilde tiek attēlota, novietojot īkšķi zem kreisās auss, plaukstai esot vērstai uz leju, un ātri pārvelkot īkšķi pāri kaklam līdz labajai ausij un strauji nolaižot roku pie sāniem.

69 Šī soda izpilde simbolizē visu to cilvēku sodu, kas nepieņem Tēva plānu un Manu izvēlēšanu par Glābēju, kurš dos Sevi kā upuri par cilvēku bērniem. Galva simbolizē Dieva valstību jeb Dievību, kas mājā tajā valstībā un kas stāda mums priekšā glābšanas plānu.

70 Īkšķis, kas ātri tiek novilkts pāri kaklam, simbolizē to, kas noraida Tēva plānu, tiek nogriezts jeb nošķirts no galvas jeb no Dieva valstības. Un šis ir sods, ko no Tēva saņēma Lucifers un tie, kas sekoja viņam, patiesi, ka tie uz visiem laikiem tika nošķirti no Dievības, un tas ir tādēļ, ka tie noraidīja jeb atklāja — kā tas simboliski tiek prezentēts — Upurēšanas likumu, kas ir zemākās priesterības pirmais simbols.

71 Jo lūk, tās ir šīs zemākās priesterības pilnvaras, un tie, kas rīkojas ar tās pilnvarām, lai veiktu upurēšanas priekšrakstu, apgriežot tīru dzīvnieku kaklus, kas izraudzīti no visiem pārējiem. Un šīs upuris tiek veikts līdzībā ar pirmo simbolu, ko Es esmu licis jums dot Svētajā dāvinājumā, kā Es nupat to jums esmu izskaidrojis.

72 Un pēc, kad jūs dalībniekiem būsit devuši zemākās priesterības pirmo simbolu, jūs iepazīstināsiet viņus ar Ēdenes dārza attēlojumu, kurā tiks prezentēta jūsu mirstīgo ķermeņu radīšana no tiem, kas ir piemēri Man un mūsu Tēvam. Un pēc tam, kad pasaule tiks radīta tās simboliskajā veidolā, Tēvs kopā ar Jehovu dosies lejā uz Zemes, kas tikusi izveidota, un radīs ķermeni Mihaēlam, kurš, ieejot no jauna izveidotajā ķermenī, būs pazīstams kā Ādams. Un jūs sniegsit viņiem īsu aprakstu arhetipa veidā par jūsu pieredzi Ēdenes dārzā.

73 Jūs parādīsiet nevainības stāvokli, kādā jūs dzīvojāt Ēdenes dārzā, un parādīsiet tiem, ka jums vēl aizvien bija zināšanas par Tēvu un par pasauli, no kuras jūs atnācāt. Tomēr jūs neizpaužīsiet kādu daļu no patiesības par patieso veidu, kā Ieva tika kārdināta un zaudēja savu varu pār nāvi, un tika izdzīta no Ēdenes dārza. Jo lūk, šīs lietas nebūs zināmas nevienam cilvēkam, izņemot tos, kuriem Es izvēlēšos atklāt šīs lietas.

74 Lūk, savā nevainībā jūs pārkāpāt Dieva likumus, un no jums nav jātiek prasītai atbildībai par to, ko jūs nesapratāt, esot Sātana spēka pieviltiem. Un, ja cilvēku bērni zinātu patiesību par jūsu izraidīšanu no Ēdenes dārza, tad tie sāktu vainot visas sievietes par pasaules problēmām un uzskatīt, ka viss ir zaudēts viņu dēļ. Tādējādi tie vainotu jūs, savus pirmos vecākus, par savu pašu ļaundarību un grēkiem.

75 Lūk, bija nepieciešams, lai Luciferam tiktu ļauts kārdināt Ievu tādā veidā, kā viņš to izdarīja, lai jūs zinātu to, ko jūs iepriekš

neapsvērāt. Un šo lietu dēļ glābšanas plāns, jā, patiesi mūžīgās laimes iecere, varēja īstenoties.

76 Lūk, Es vēlos, lai jūs mācītu saviem bērniem attēlojumu, kas simbolizē to plānu, ar ko Lucifers iepazīstināja mūsu Tēva valstībā, ko mēs noraidījām. Jā, māciet viņiem, ka Ēdenes dārzs simbolizē šo dzīvi kopā ar Tēvu un ka Lucifers mēģina vilināt Dieva bērnus sekot viņa plānam atbilstoši savām paša vēlmēm par to, kādam šim plānam vajadzētu būt.

77 Māciet dāvinājuma saņēmējam veidus, kā Lucifers solīja sagrābt mirstīgo ķermeņus, ko jūs sagādāsiet Dieva bērnu gariem, patiesi vilinājumus pēc zemes dārgumiem un slavas. Un beigās lieciet, lai viņš tiktu izdzīts no Ēdenes dārza, simboliski attēlojot, ka viņš tika izdzīts no Dieva valstības kā gara būtne.

78 Tad jūs parādīsiet ķerubus un liesmojošu zobenu, lai sargātu Dzīvības koku, kas simbolizē priekškaru, kas ir novietots pār cilvēku bērnu prātiem, lai viņi dzīvotu ticībā un lai viņi neatcerētos — izņemot, ja viņi tiek Svētā Gara ietekmēti — vietu, no kurienes viņi ieradās, jeb to, kas viņiem tika mācīts.

79 Un jūs mācīsiet saviem bērniem, ka tad, kad tie ienāk mirstībā, dzīves grūtības un likstas būs viņu pašu labumam. Un Ieva paskaidros viņiem savas dzemdību sāpes un bēdas, kas ir pretstats priekam, ko sajūt mūsu Mūžīgās mātes, kad Viņas ieņem un rada gara bērnu mūsu Tēva valstībā.

80 Un Ādams paskaidros viņiem, ka zeme radīs pārtiku un apģērbu atšķirīgā veidā, kā tas tiek radīts mūsu Tēva valstībā. Un to, ka šī pārtika un apģērbs netiks dots brīvi un bez pūlēm, bet ka zeme to radīs vienīgi ar grūtībām, kas jūs mācīs un sniegs jums pieredzi.

81 Un tas būs tādēļ, lai kādudien jūs zinātu ārkārtīgo prieku, ko pieredz tie, kas dzīvo Dieva valstībā. Jo lūk, viņi smagi nestrādā, nedz arī viņi pieredz kādas grūtības, jo

pārtika un apģērbs, kas sagādā viņiem šo prieku, tiks brīvi sniegts viņiem mūžīgi.

82 Un šajā mirstības stāvoklī Ādamam būs ķermenis, kas ir daudz stiprāks nekā Ievas ķermenis, un ar šo ķermeni viņš valdīs pār viņu taisnīgumā. Tomēr šī valdīšana notiks vienīgi jūsu pārbaudes dienās un neturpināsies Dieva valstībā. Jo lūk, visi ir vienlīdzīgi Dieva valstībā, un tur nav neviena, kas valda pār kādu citu, katrs būdams saņēmis tādu pašu godības valstības pilnību, ko tie paši izvēlējušies atbilstoši savām laimes vēlmēm.

83 Un mirstībā tiks sagaidīts, ka Ādams gādās par Ievas vajadzībām, jo viņa būs aizņemta ar pastāvīgām rūpēm par saviem bērniem un viņu vajadzībām. Un ir jābūt tā, ka Ādamam tiek ļauts piesaukt Tēvu pēc vadības un norādījumiem, tādējādi kļūstot par Ievas Galvu saskaņā ar pavēlēm, ko Es došu viņam.

84 Un Ādams vadīs viņu taisnīgumā, noslēdzot derību Tēva priekšā, ka viņš pildīs Tēva gribu visās lietās. Un, ja viņš pildīs Tēva gribu, tad viņš mīlēs savu sievu no visas savas sirds un kalpos viņai visas savas atlikušās dienas, jo tāda ir Tēva griba.

85 Un Ieva būs pakļauta sava vīra gribai, kamēr vien viņš būs taisnīgs Tā Kunga priekšā. Bet, ja viņš nedara tās lietas, ko Tas Kungs pavēlēs viņam, un sāk īstenot netaisnīgu valdīšanu pār viņu, tad viņa vairs nebūs saistīta ar derību, ko viņa noslēgs ar viņu.

86 Lūk, Tēvs mīl mūsu Mūžīgās Mātes, jā, Viņš mīl visas tās, kurām ir vara radīt ķermeņus Viņa bērniem. Un, pateicoties šai varai, kas piemīt Ievas meitām, viņas būs līdzjutīgākas un pakļāvīgākas, patiesi, ka viņas izrādīs vairāk savas Mūžīgās Mātes īpašību, nekā Ādama dēli izrāda sava Mūžīgā Tēva īpašības.

87 Un kādudien visi Tēva bērni zinās sievietes godību. Jā, tie zinās, ka sievietei ir bezgalīgi vairāk varas par to varu, kas dota daudziem vīriešiem. Kāda vajadzība,

jūsaprāt, mūsu Tēvam ir pēc tiem no mums, kas mirstībā uzņemsies vīrieša ķermeni? Vai Tēvs nevarētu pavēlēt saviem svētajiem eņģeļiem radīt bērnus no mirstīgajiem ķermeņiem, kas doti Ievas meitām?

88 Un, ja tas tā būtu, kādēļ Viņam ir vajadzīgs vīrietis, lai pildītu Viņa gribu? Lūk, bez mirstīgas sievietes nevienam Tēva gara bērnam nav iespējams iegūt savu otro stāvokli, patiesi mirstības stāvokli.

89 Un tas jums tiks parādīts, kad Tēvs pavēlēs izraudzītai mirstīgajai sievietei kļūt par Manu zemes māti. Un vai šai sievietei ir vajadzīgs vīrietis, lai radītu Manu mirstīgo ķermeni? Un tādā pašā veidā Tēvs varētu sagādāt visus mirstīgos ķermeņus, kas nepieciešami visiem Viņa gara bērniem. Tomēr Viņš ir pavēlējis Ādama dēliem rūpēties par savām sievietēm un turēt viņas augstā vērtē, lai savā necieņā pret viņām tie nezaudētu savu taisnīgo balvu, kas ir viņu spēks pār viņām mirstībā.

90 Un, ievērojot pavēles, ko Es jums došu Mana evaņģēlija veidā, jums tiks mācīti taisnīguma ceļi, patiesi veids, kā vīrs izturēsies pret savu sievu.

11. NODAĻA

Tiek turpināts dāvinājuma prezentācijas izskaidrojums. Tiek izskaidrots Ārona priesterības otrais simbols un Evaņģēlija likums, kā arī augstākās jeb Melhisedeka priesterības simboli un likumi. Tiek pabeigts dāvinājuma izskaidrojums.

JŪS turpināsiet dāvinājuma prezentāciju, simboliski ievēdot Ādamu un Ievu telestiālajā godībā jeb pasaulē, kāda tā būs zināma jūsu bērniem mirstībā.

2 Lūk, šī pasaule būs ļoti līdzīga tām pasaulēm, kas pastāv mūsu Tēva valstības telestiālajā godībā. Un tie, kas tur dzīvo, gūs tādas pašas pieredzes, kas sniedz tiem prieku šajā pasaulē, izņemot, ka tur nebūs nekādu

sāpju un bēdu, kā arī tur nebūs nevienas slimības vai nāves.

3 Taču telesiālajā godībā būs uzlikts sods, kas būs mūžīgs sods, ko tie, kuri mājo šajā godībā, vienmēr atcerēsies. Un tie, kas saņem šo sodu, ir tie, kas neklausīja evaņģēlija likumam mirstībā, tādējādi simboliski atklājot simbolu un saņemot sodu, kas ar to saistīts.

4 Un, tā kā dāvinājuma prezentācija tiek rādīta pasaulē, kas simbolizē šo godību, Es vēlos, lai jūs iepazīstinātu ar šo sodu, kā arī tā nosaukumu un zīmi, kā Es jums esmu parādījis, līdzīgi pirmajam simbolam, kas ir nosaukts par mazākās priesterības pirmo simbolu.

5 Un šo simbolu sauks par zemākās priesterības otro simbolu. Un šis simbols tiks dots dalībniekiem, kas saņem dāvinājumu, līdz ar Mana evaņģēlija likumu, ko Es došu tiem Svēto Rakstu rakstītajā vārdā, par ko Es norādīšu jūsu bērniem veikt pierakstu, lai viņi paši gūtu norādījumus un mācītos.

6 Jo lūk, nāks laiks, kad jūsu bērni sacelsies pret tām lietām, ko jūs mācīsiet viņiem, jā, patiesi pret tām lietām, ko jūs mācīsiet viņiem savā skaidrībā, būdami tās saņēmēmuši no Manas paša mutes.

7 Un viņi aizmirsīs šīs lietas un dzīvos pēc savas miesas kārtībām, ko Sātans vilinās tos darīt. Un, kā viņš sākumā solīja paņemt zemes dārgumus un lietas un uzcelt cilvēku valstības, kas neievēro evaņģēlija likumus, tādēļ viņam būs liela vara pār cilvēku bērnu sirdīm.

8 Un tā vietā, lai raudzītos uz Dievu, kurš deva tiem dzīvību, daudzi no viņiem raudzīsies uz zemi pēc savas laimes. Un lietās, kas ir uz zemes, tie atradīs savu laimi. Un tas ir saskaņā ar Sātana nolūkiem un plāniem, kurš vēlas novērst tos no Manis un evaņģēlija, ko Es esmu jums devis jūsu labumam.

9 Un jūs mācīsiet šīs lietas saviem pēcnācējiem Svētā dāvinājuma prezentācijas

laikā. Jūs parādīsiet, kā Sātans izmanto savas viltības un šīs pasaules lietas, lai novērstu cilvēku bērnu sirdis no mūsu Tēva.

10 Un tur ir tie, kurus Tēvs Man ir devis, lai Man palīdzētu Viņa darbā. Un viņi būs tie jūsu vidū, kas būs pravieši un gaišreģi, un Manu vārdu atklājēji. Viņi būs Mani mācekļi un dosies ļaužu vidū, un mācīs tiem to, ko Es viņiem došu.

11 Un šie pravieši būs vīrieši, jo pār Ievas meitām nāks bērnu dzemdēšanas slogs, un šie vīrieši, būdami bez šī sloga, varēs veltīt savas mirstīgās dienas, lai kalpotu, sludinot un aicinot cilvēku bērnus nožēlot grēkus. Tomēr tur būs daudz vairāk sieviešu nekā vīriešu, kas jau zina evaņģēliju un dzīvo saskaņā ar to, ko viņas saņems no garu pasaules kalpošanas. Un šīs kalpošanas Es likšu sniegt šīm sievietēm viņu taisnīguma dēļ, viņām esot taisnīgākām par Ādama dēliem.

12 Un šī dāvinājuma prezentācijas laikā jūs aicināsiet citus spēlēt Manu kalpotāju, praviešu, lomas. Un viņi dos tiem, kas saņem šo dāvinājumu, Mana evaņģēlija likumu un pavēlēs tiem, ka tie noslēgs derību Dieva priekšā, ka tie paklausīs evaņģēlija likumam, kā tas viņiem ir dots Svētajos Rakstos, ko Es likšu sarakstīt, kā arī no Manu kalpotāju, svēto praviešu, mutes.

13 Un, kad dāvinājums būs tik tālu noritējis līdz mirstības attēlojumam, jūs simboliski dosit viņiem zemākās priesterības otro simbolu, sarokojot labās rokas un novietojot īkšķa locītavu tieši virs plaukstas pirmā kauliņa, tādējādi simbolizējot ķermeņa no miesas un kauliem saņemšanu, īkšķim atrodoties virs plaukstas kauliņa, lai uzsvērtu, ka viņi saņem ķermeni no miesas un kauliem.

14 Nosaukums, kas saistīts ar šo simbolu, ir dalībnieku vārds jeb, citiem vārdiem sakot, vārds, ar ko viņi ir pazīstami mirstībā, tādējādi norādot, ka viņi tiks tiesāti atbilstoši saviem darbiem un savām vēlmēm, un

saviem pienākumiem, ko viņi ir veikuši savas pārbaudes mirstīgo dienu laikā.

15 Un, tā kā viņi atrodas tajā, kas simboliski attēlo telestiālo godību, jūs dosit viņiem šīs godības valstības sodu. Jo, ja viņi izvēlas šo godību, viņi cietīs šo sodu.

16 Zīme tiek rādīta, paceļot labo roku sev priekšā kausa formā, labā roka veido taisnu leņķi, un kreisā roka tiek pacelta taisnā leņķī, tādējādi simbolizējot viņu darbu attēlojumu, — plaukstai esot kausa formā, viņi it kā stāv Tā Kunga priekšā, un kreisā roka, kas ir taisnā leņķī, parāda, ka viņi neiet pa taisnīguma ceļu; jo taisnīgums tiek attēlots ar labo roku, veidojot taisnu leņķi. Un soda izpilde tiek attēlota, novietojot labo roku virs kreisās krūts — tādējādi norādot uz vietu, kur tiek uztvertas sajūtas, lai tās pieredzētu un sajustu mirstīgais ķermenis, — un tad ātri pārvelkot roku pāri ķermenim un strauji nolaižot rokas pie sāniem.

17 Sods, ko saņem telestiālās godības iedzīvotāji, ir zināšanas un mūžīgā sajūta, ka viņi mājo Dieva valstības zemākajā godības pakāpē. Kaut arī viņiem būs ārkārtīgi liels prieks šajā valstībā, viņiem mūžīgi būs pazemīga sirds un nožēlas pilns gars tās godības dēļ, ko tie ir izvēlējušies; tāds ir zemākās priesterības otrā simbola simbolisks soda attēlojums.

18 Un Es esmu nosaucis to par zemākās priesterības otro simbolu, jo ar šīs priesterības pilnvarām Mans vārds tiek mācīts cilvēku bērniem. Jo Es esmu pieļāvis, ka viņu vidū ir baznīcas un Mana vārda kalpošanas, un caur šīm kalpošanām Es pavēlēšu viņiem ieviest šo zemāko priesterību un tās pilnvaras mācīt ļaudīm no šīm baznīcām Manu evaņģēliju.

19 Un visiem tiem, kas ienāk Dieva valstībā, ir jādzīvo pēc evaņģēlija likuma, kā to iesākumā Tēvs darīja tiem zināmu. Jo, ja tie nespēj pēc tā dzīvot, tie nevar būt mūžīgi. Jo lūk, šī evaņģēlija likumi nodrošinās, ka visi tie, kas dzīvos mūžīgi, sadzīvos mierā

un laimē; un šādam nolūkam Mana evaņģēlija likums ir dots.

20 Jo lūk, šis evaņģēlijs māca visiem Dieva bērniem pareizo veidu, kā izturēties citam pret citu. Jā, tas sniedz tiem standartu, pēc kura ir nepieciešams dzīvot, lai garantētu šo mūžīgo mieru un laimi. Jo, ja nebūtu evaņģēlija likuma, tad Tēva valstībās būtu kari un strīdi, un visāda veida jucekļi.

21 Taču Dieva valstībās nav karu un strīdu, nedz arī jucekļa. Tādēļ tas, kurš nespēj dzīvot pēc evaņģēlija likuma, netiks augšāmcelts mūžīgajā ķermenī, līdz tas būs pierādījis pats sev, ka ir gatavs un spēj mūžīgi dzīvot pēc šiem mūžīgajiem likumiem.

22 Un tas ir tas, ko nozīmē — būt izglābtam Dieva valstībā. Un vēl tas ir tas, ko nozīmē — Mana upura glābjošais spēks.

23 Jo lūk, Es jums mācīšu šo evaņģēliju, kad Es nākšu uz Zemes kā mirstīgais. Un Es upurēšu Savu drošību un Savu dzīvību, sniedzot jums šo evaņģēliju. Tad nu tas ir tas, ko nozīmē — izpiršana, ko Es paveikšu jūsu labā. Jā, Es upurēšu Savu dzīvību, lai mācītu jums šīs lietas, kas padarīs jūs atkal vienotus ar Tēvu. Jo Tēvs un Es esam viens.

24 Un tādēļ, ka Es mācīšu šīs lietas, kas ir skaidras un vienkāršas glābšanas patiesības, daudzi būs dusmīgi uz Mani un apgalvos, ka Es esmu krāpnieks, kurš mēģina izmainīt svētos priekšrakstus un tradīcijas, ko Es pieļāvu, ka viņu tēvi tiem dod.

25 Un tādēļ, ka cilvēku bērnus var tik viegli vadīt citi mirstīgie, kas ir ieguvuši savu varu pār cilvēku bērnu sirdīm ar saviem noslēpumainajiem vārdiem un iedomāto izpratni par Dieva noslēpumiem, šai varai esot piešķirtai tiem ar tautas balsi; un tādēļ, ka viņi tiek šādi vadīti, viņi noraidīs tā evaņģēlija vienkāršību un skaidrību, ko Es tiem došu.

26 Un šī iemesla dēļ Es esmu apgrūtināts ar to, kas Man jādara, lai uzturētu cilvēku bērnu atmiņā glābšanas plānu, ko tiem ir devis Tēvs.

27 Un tādēļ, ka Es pieļaušu, lai cilvēku bērni izveido baznīcas savā vidū, viņi daudzos gadījumos tiek vadīti tā, ka viņi kļūdās, tāpēc ka viņiem tiek mācīti norādījumi no cilvēkiem, kas nesaprot Dieva noslēpumus; nedz arī viņi ir pietiekami taisnīgi, lai saņemtu palīdzību no tiem, kas viņiem to sniegtu no garu pasaules.

28 Un Mani apgrūtina tas, ka Man ir jādod jums šis svētais dāvinājums, lai jūs to varētu mācīt saviem pēcnācējiem un dot tiem vēl vienu iespēju dzirdēt Tēva vārdus, ko tie tik viegli aizmirst. Un Es zinu, ka arī šo dāvinājumu sagrozīs cilvēki, kam nav nekādas izpratnes par tā nozīmi un nolūku.

29 Taču Es celšu praviešus, kuriem tiks dots dāvinājums tā skaidrībā, un viņi mācīs ļaudīm tajā apslēptās patiesības, ja tā būs cilvēku vēlme — zināt dievišķības noslēpumus, un šie noslēpumi nav noslēpumaini tiem, kas tos zina un izprot. Taču tiem, kas tos neizprot, tie ir noslēpumi un tādi paliks, izņemot, ja cilvēki nožēlos grēkus un paklausīs evaņģēlija likumam.

30 Un Man nav svarīgi tas, kādā veidā jūs darīsiet zināmu glābšanas plānu saviem pēcnācējiem dāvinājuma prezentācijas laikā. Taču būtiski viņu izpratnei un izšķiroši pašam plānam ir tas, lai ikvienam no viņiem tiktu doti visi simboliskie simboli, kā arī to nosaukumi un to zīmes, un to sodi, kas attēlo viņu esamības etapus, kuriem tiem jāiziet cauri, lai mājotu Dieva valstībā.

31 Es vēlos, lai jūs iedvestu to cilvēku prātos, kas saņems šīs lietas, cik svarīgi ir neatklāt jeb neatmest šos simbolus, ko tie saņem, jeb, citiem vārdiem, lai viņi vēlētos pieņemt to, ko šie simboli attēlo, jo tie patiesi attēlo to, kas jau ir noticis Tēva ieceres gaitā, un arī to, kas vēl notiks visu Viņa bērnu nākotnēs.

32 Un tie, kas ar Manu roku tiks aicināti būt par praviešiem un atklājējiem Manu ļaužu vidū, zinās pareizo veidu, kā attēlot šīs lietas. Un katrā no savām atklāšanām tie pielāgos šo svēto dāvinājumu to cilvēku

vajadzībām un kultūrām, pie kuriem Es tos sūtīšu. Taču simboli un ar tiem saistītie nosaukumi, zīmes un sodi būs mūžīgi, jo tie attēlo tās lietas, kas ir nemainīgas un mūžīgas.

33 Un ar Mana evaņģēlija likumu, kam tie, kas saņem dāvinājumu, noslēgs derību paklausīt, jūs vairākkārt atkārtosit tiem, cik svarīgi ir izvairīties no tām lietām, kas novērš no Svētā Gara un liek cilvēku bērniem zaudēt to klātbūtni, kas tiem ir norīkoti kā to garīgie ceļveži.

34 Jūs pavēlēsiet viņiem nerunāt ļaunu par saviem brāļiem un savām māsām, kas ir viņu tuvākie un kas ir iesvaidīti par ķēniņiem un ķēniņienēm, priesteriem un priesterienēm visaugstākajam Dievam. Jo, ja viņi nepareizi tiesā savu tuvāko un viņu tuvākais top paaugstināts Tēva valstībā, un viņi nesaņem šo paaugstināšanu, ak, cik liela būs viņu vilšanās un viņu mokas — mūžīgi to klātbūtnē, kurus viņi ir nepareizi tiesājuši.

35 Un jūs pavēlēsiet viņiem velti nevalkāt Dieva Vārdu. Jā, tas netiks turēts par nevainīgu, kas Viņa Vārdu velti valkā. Citiem vārdiem sakot, ja kāds cilvēks pieņem evaņģēlija vēsti un uzņemas Dieva Vārdu tajā, ka tas noslēdz derību ar Viņu paklausīt Viņa baušļiem; un ja šis cilvēks neklausā Dieva baušļiem pēc tam, kad tas ir noslēdzis derību to darīt, tad šis cilvēks velti valkā Dieva Vārdu un netiks turēts par nevainīgu šo baušļu neturēšanā.

36 Un visās šajās lietās jūs mācīsiet savus pēcnācējus, ka viņiem tiks mācīti Dieva baušļi ar Viņa svēto praviešu muti. Un šie pravieši mācīs baznīcu vadītājus, ko Es pieļaušu uzcelt cilvēku bērnu vidū.

37 Un Es esmu pieminējis zemāko priesterību un tās pilnvaras, kuras pilnvaras ļauj cilvēku bērniem izpildīt baznīcas ārīgos priekšrakstus, un šo priesterību Es esmu pieļāvis ieviest baznīcā Manu ļaužu apmācīšanai un pamācīšanai.

38 Un vēl jūs dosit dalībniekiem, kas saņem šo svēto dāvinājumu, augstākās

priesterības pirmo simbolu, un šai priesterībai ir vara un pilnvaras būt ar priekšrocību saņemt debesu valstības noslēpumus, redzēt debesis tiem atvērtas un sazināties Mani, kurš ir jūsu šķīrējtiesnesis Tēva priekšā.

39 Un šis simbols tiks dots dāvinājuma prezentācijas laikā terestriālajā godības valstībā. Un tie, kas ir izvēlējušies terestriālo godību kā savu laimes stāvokli, arī saņems sodu par to, ko tie paši ir izvēlējušies.

40 Un tie izies cauri savām pārbaudes dienām kā godājami cilvēki, kuri tiek cilvēku viltības apžilbināti un kuri tiek pievilti ar pasaules bagātībām un godību, un uzslavu. Viņi ir tie, kas parasti paklausīja evaņģēlija likumam, bet nepieņēma Mani par savu Glābēju un neuzņēmas uz sevis Manu jūgu, un nekļuva viens ar Mani. Un viņi ir tie, kas ir Dieva bērnu vairākums.

41 Un, tā kā šī simbola galvenais uzsvars ir vīrieša vai sievietes spēja raudzīties uz Mani un sekot Manam piemēram, kā tas viņiem tiks parādīts, kad Es miesā apmeklēšu Zemi; jā, tā kā Es esmu nesavtīgas dzīves centrs, kas ir tāda dzīve, kas līdzīga tai, kas pastāv mūsu Tēva godības valstībā, tādēļ šī simbola nosaukums būs Dēla Vārds.

42 Jo lūk, Es dzīvošu Savu dzīvi saskaņā ar visiem baušļiem, ko Es esmu saņēmis no Tēva. Un tie darbi, ko Es darīšu, un vēlmes, kas Man būs, un pienākumi, kas Man tiks doti, simbolizēs Manu Vārdu, kas būs — Dieva Dēls.

43 Un tie, kas ir pelnījuši terestriālo godību, nespēj uzņemties uz sevis Manu Vārdu un nest krustu, ko Es nesīšu, nedz arī tie vēlas dzīvot citu cilvēku labad. Un šādā veidā viņi atklāj augstākās priesterības pirmo simbolu.

44 Un šis simbols tiks dots, simboliski attēlojot veidu, kā Es tikšu upurēts to lietu dēļ, ko Es mācīšu cilvēku bērniem, un šīs lietas daudzi no viņiem noraidīs.

45 Un tas būs upuris, jo Es labprātīgi

atdošu Savu dzīvību, zinot, ka Es būtu varējis izglābt Sevi no vajāšanām un galu galā no nāves, ko Es pieredzēšu, un šī nāve būs ļoti nežēlīga un mokoša nāve, ko kāds no cilvēku bērniem jebkad pieredzēs.

46 Un simbols tiks dots, novietojot rādītājpirksta galu tās personas, kas saņem šo simbolu, plaukstā un īkšķi plauksta pretējā pusē, tādējādi norādot uz Mana Vārda jeb Manu darbu piepildījuma pēdējo etapu, kā Es jums to esmu izskaidrojis, kas ir arī šī simbola nosaukums.

47 Šī simbola zīme tiek rādīta, paceļot kreiso roku jūsu priekšā ar plaukstu kausa formā, kreisā roka veido taisnu leņķi; arī labā roka tiek izstiepta uz priekšu, plauksta uz leju, pirksti cieši kopā un īkšķis atliekts — tādējādi simbolizējot Tā Kunga darbu attēlojumu — un ar kreiso roku parādot, ka tie ir apņēmušies pieņemt godības zemāko valstību, kas ir zem galvas, kas simbolizē Dieva celestiālo valstību, norādot uz to ar plauksta žestu, kas vērsts lejup.

48 Soda izpilde tiek attēlota, novietojot labās rokas īkšķi vēdera lejasdaļas kreisajā pusē un ātri pārvelkot to pāri ķermenim, tādējādi norādot, ka tie, kas iemantos godības terestriālo valstību, nekad nevarēs radīt pēcnācējus, jeb, citiem vārdiem, tie dzīvos bez radīšanas spēka, kas ir pataupīts tiem, kas ir no augstākas godības. Un tie, kas ir no telestiālās godības, arī saņems šo sodu, kā arī to sodu, ko tie saņem godības telestiālajā valstībā.

49 Un tie paliks ar ķermeni no miesas un kauliem, kas ir mūžīgs, taču to vidū nebūs dzimuma — tur nebūs vīriešu un sieviešu.

50 Jo lūk, kad Mūžīgā Māte rada un audzina savu gara bērnu, tas nav ne vīrietis, nedz sieviete, esot bez vajadzības pēc atšķirības savā dzimumā. Un, kad Tēva gara bērni ienāk mirstībā, tiem tiek dots tāds ķermenis, kādu tie vēlas, jeb tāds ķermenis, kas nāks tiem par labu viņu pārbaudes dienu laikā — atkarībā no tā, kas tiem ir jāapgūst,

vai atkarībā no tā, kas tiem ir jāpārvar; un arī atkarībā no tā, ko Tas Kungs varētu prasīt no tiem.

51 Tādēļ šajā dāvinājuma prezentācijas laikā jums tiks dots Šķīstības likums, kas ir, ka jūsu dēļiem un meitām nebūs dzimumattiecību ar kādu citu, kas nav viņu dzīvesbiedrs.

52 Lūk, šis likums tiek dots tādēļ, ka mirstībā pastāv liels baudkāres un netikumības grēks. Un šī vēlme radīt bērnus ir dabiska vēlme, kuru pastiprina cilvēku bērnu miesiskums. Un, kas nespēj sevi kontrolēt šajā lietā, tiem netiks uzticēts šis spēks nākamajās pasaulēs.

53 Jo lūk, šis spēks ir pataupīts tiem, kas to izmantos tam nolūkam, kādam tas tika paredzēts. Un, pateicoties tā nolūkam, spēja izmantot šo spēku ir saistīta ar lielām svētībām. Un šīs svētības ir augstākās prieka un laimes sajūtas, un tās pieredzēs tie no Dieva valstības augstākās godības. Jā, šīs svētības sevī ietvers visspēcīgāko prieku, ko ķermenis un gars var kopā radīt.

54 Un šī prieka dēļ, kas tiek izjūsts, pateicoties šīm svētībām, cilvēku bērni nepareizi un ļaunprātīgi izmanto šo spēku, kas tiem ir dots mirstībā, lai nodrošinātu ķermeņus pārējiem gariem, kas mājō garu pasaulē.

55 Tomēr šis spēks un šis prieks tiks atņemts lielākajai daļai Dieva bērnu un tiks dots vienīgi tiem, kas nesavtīgi mūžam kalpos citiem, šim priekam esot vienai no viņu lielākajām balvām.

56 Un tie, kas iemantos telestiālās un terestriālās godības valstības, nesaņems tādu ķermeni, kas nepieciešams, lai pieredzētu šo prieku, nedz arī tie alks pēc šī prieka. Taču viņi atcerēsies, ka tas pastāvēja mirstīgajā pasaulē, kur tie mācījās noteikt atšķirību starp to, kas tiem sagādāja prieku, un to, kas tiem sagādāja sāpes.

57 Un viņi bieži cietīs, zinot, ka viņi nebija pietiekami taisnīgi, lai baudītu šo svētību kā viņu Tēvs, nedz arī viņi pieredzēs

lielo prieku, kas gūstams, esot par mūžīgo vecāku. Un tā šo sodu saņem tie, kas ir no terestriālās godības, un arī tie, kas ir no telestiālās godības.

58 Un šie visi tiks izglābti Dieva valstībā sava cienīguma dēļ, ievērojot evaņģēlija likumu, ko Es esmu tiem devis, kā tas ir ietverts upurēšanas likumā, kas nozīmē to, ka viņi ir saņēmuši šo likumu, pateicoties upurim, ko Es esmu paveicis to labā. Un tādēļ augstākās priesterības pirmais simbols būs saskaņā ar Manu Vārdu.

59 Un, kā citi zemākās priesterības simboli simbolizē tos darbus, ko Dieva bērni apliecināja savā pirmajā stāvoklī, kas ir gara stāvoklis, kā arī savā otrajā stāvoklī, kas ir mirstības stāvoklis, tāpat arī augstākās priesterības simboli simbolizē darbus, ko citi ir paveikuši viņu labā.

60 Un šos darbus viņu labā veicu Es un Mans Tēvs. Un Es esmu veicis šos darbus viņu labā atbilstoši tai priesterības kārtai, ko Tēvs ieviesa sākumā, patiesi tai, kas tiek saukta par Svēto priesterību pēc Dieva Dēla kārtas.

61 Tādēļ, kas vien pieder šai Kārtai, tam būs privilēģija sazināties ar Tēvu un arī ar Mani, derības ar Tēvu starpnieku, un saņemt dievišķības noslēpumus, kas attiecas uz to valstību, kuras cienīgi tie ir.

62 Un tiem, kas iemantos terestriālo godību Dieva valstībā, tās nebūs, kā vien caur Mani. Un Es tiem sniegšu tās svētības, un šīs svētības ir lielas un brīnišķīgas, pat tik lielas, ka tie, kas iemantos šo valstību, tur pieredzēs ārkārtīgi lielu prieku un laimi atbilstoši savām laimes vēlmēm. Un Es būšu viņu kalps, nodrošinot to, lai mūžīgi tiktu piepildītas viņu laimes vēlmes.

63 Tādēļ šis pirmais simbols un tā nosaukums attiecas uz Mani un darbu, ko Es veikšu viņu labā.

64 Un pēc tam, kad jūs būsit devuši augstākās priesterības pirmo simbolu tiem, kas saņem šo svēto dāvinājumu, jūs mācīsīt viņiem Ziedošanās likumu saistībā ar

augstākās priesterības otro simbolu.

65 Un jūs mācīsiet viņiem, ka ziedošanās likums ir vissvētākais un svētītākais likums no visiem Dieva likumiem. Un tas ir likums, kas pārvalda Dieva valstības celestiālās godības. Lūk, tas ir likums, kas sniedz vislielāko prieku un laimi mūžīgajai dvēselei.

66 Un, ja būtu tā, ka jūs varētu mācīt šo likumu saviem bērniem un likt tiem dzīvot pēc šī likuma mirstībā, tad viņiem būtu miers un laime savā starpā visas viņu pārbaudes dienās. Tomēr šī likuma prasības ir pretējas Lucifera plānam, kura mērķis un nolūks vienmēr ir balstīts savtīgumā; un viņam ir liela vara un ietekme pār cilvēku bērnu sirdīm, un tas ir priekšvara dēļ, kas ir novietots pār viņu prātiem, ka viņi neatceras Tēva lietas.

67 Jo ziedošanās likuma ir šis: Visi tie, kas dzīvo pēc šī likuma, dos visu, ar ko tie ir tikuši svētīti, jā, patiesi katrs saskaņā ar savām spējām un saskaņā ar katra vajadzībām, lai visi varētu tikt vienlīdzīgi svētīti atbilstoši savām vajadzībām un savām vēlmēm. Un viņu vēlmes būs tikai tas, ko viņiem vajadzēs, un viņi nevēlēsies to, ko viņiem nevajadzēs.

68 Un saskaņā ar šo likumu, nebūs bagāto, jo nebūs nabago; visiem esot ar piekļuvi tam, kas piederēs visiem. Un viņiem piederēs vienīgi tas, kas tiem būs vajadzīgs savai laimei. Un viņu laimes vēlmes būs — atbilstoši savām spējām nodrošināt citu cilvēku vajadzības.

69 Tādēļ, ja viņi gūst savu laimi, dodot no sevis citiem, tad viņi saņems no citiem, ko tie sniegs; un šādā veidā viņu prieks pastāvīgi būs pilnīgs un viņiem nekā netrūks.

70 Un tie, kas dzīvos pēc šī likuma, redzēs, kā paši tiek redzēti, un zinās, kā paši tiek zināti, tādējādi esot vienlīdzīgi ar visiem tiem, kas dalās tajā pašā godībā.

71 Un viņu starpā nav nekāda savtīguma, jo viņi nerod nekādu prieku vai tīksmi, darot

to, kas nenāk kādam citam par labu. Taču viņu savtīgums ir priekā, ko viņi gūst, sniedzot prieku citiem. Un, kad viņi ir snieguši šo prieku kādam citam, viņi priecājas par to, ko ir izdarījuši, tādējādi saņemot šo prieku divkārt — esot snieguši to priekā un daloties šajā priekā, ko viņi ir snieguši.

72 Un šādi ir tie, kas mājos celestiālajā godības valstībā. Un šie saņems visas tās svētības, ko Tēvs ir saņēmis; un viņi saņems šīs svētības no Tēva.

73 Un jūs prezentēsiet augstākās priesterības otro simbolu, bez tā nosaukuma, tiem, kas saņem dāvinājumu, no tiem, kas viņiem to dod. Jo tā nosaukumu tiem simboliski dos tas, kurš spēlēs Tēva lomu dāvinājuma prezentācijas laikā.

74 Un augstākās priesterības otrs simbols ir saistīts ar šī simbola nosaukumu. Citiem vārdiem, zīme tiek rādīta, paceļot abas rokas gaisā un, nolaižot rokas, atkārtot vārdus: Ak, Dievs, uzklausī vārdus no manas mutes. Šī zīme norāda uz cilvēka vēlmi sazināties ar Tēvu, ka tas, paceļot savas rokas, piedāvā Tēvam visu, kas tam pieder, un visu, kas tas ir. Rokas tiek lēnām nolaistas, atkārtot šo frāzi trīs atsevišķas reizes, kas attiecas uz Svētās Trīsvienības svētumu un uz cieņu, ko ir pelnījis katrs Dievības loceklis.

75 Un nosaukums simbolizēs svētības, ko no Tēva saņems celestiāla būtne. Un jūs dosit šo nosaukumu, sakot viņiem: Lai ir veselība nabā un kaulu smadzenes kaulos, un spēks gurnos un cīpslās; tādējādi norādot uz lielajām spējām, kas piemītis to ķermeņiem, kas saņems celestiālo godību.

76 Un jūs turpināsiet, sakot: spēks priesterībā ar mani un ar maniem pēcnācējiem cauri visām laika paaudzēm un cauri visai mūžībai; tādējādi norādot uz celestiālās dvēseles spēju mūžīgi turpināt Tēva darbu jeb, citiem vārdiem, to, kas tiek darīts ar Svētās priesterības spēku un pilnvarām, kas tiek dota pēc Dieva Dēla

Svētās kārtas.

77 Un visi tie, kas mājo celestiālajā godībā, būs vienoti ar Tēvu un zinās Viņu, kā tos zinās Viņš. Un tādēļ jūs dosit šī simbola nosaukumu tiem, kas saņem šo dāvinājumu, atbilstoši pieciem sadraudzības punktiem, kas ir doti, lai uzskatāmi attēlotu vienotību ar Tēvu visās lietās.

78 Un tas tiks dots vienlaikus ar augstākās priesterības otro simbolu, kas attiecas uz celestiālo godību, sarokojojot labās rokas un sakrustojot mazos pirkstus, un novietojot rādītājpirksta galu to cilvēku plaukstas locītavas centrā, kas saņem dāvinājumu, tādējādi norādot uz drošību, ar kādu tie tiks turēti Tēva sadraudzības rokā, tādējādi esot kļuvuši vienoti ar Viņu.

79 Un jūs novietosit labās pēdas iekšējo malu līdzās tās personas, kas saņem dāvinājumu, labās kājas iekšējai malai, tādējādi norādot uz to, ka šī persona ir gājusi pa Tēva pēdām jeb, citiem vārdiem sakot, ir dzīvojusī savu dzīvi tā, kā Tēvs ir pavēlējis. Celis būs pret celi un krūts pret krūti, parādot, ka šī persona ir liekusi savus ceļus, pielūdzot un lūdzot Tēvu visas savas pārbaudes dienas, un ka Tēvs tai ir devis degšanu sirdī jeb, citiem vārdiem, miera sajūtu atbildē uz savām lūgšanām.

80 Un jūs novietosit savu kreiso roku uz personas, kas saņem dāvinājumu, muguras, tādējādi norādot uz Tēva tuvību un pieņemšanu, tiekot Viņa pieņemtai šādā veidā.

81 Un jūsu mute būs līdzās tās personas, kas saņem dāvinājumu, ausij, lai tie dzirdētu augstākās priesterības otro simbolu, norādot uz šī spēka svētumu un slepenību, ar ko tiks svētīti tie, kas saņems celestiālo godību. Jo lūk, tiem būs vara pavēlēt elementiem; un šo varu tiem parādīs Tēvs saskaņā ar likumiem, kas ierobežo šo varu un atvēl to vienīgi tiem, kas ir tās cienīgi.

82 Un jūs sniegsit šīs lietas tiem, kas saņem šo dāvinājumu, vietā, kas simboliski tiek attēlota kā priekšgars, kas ticis novietots

pār viņu prātiem, tādējādi norādot uz to, ka mirstībā viņi nevar redzēt jeb atcerēties savu iepriekšējo dzīvi kopā ar Tēvu.

83 Un jūs atvedīsiet tos, kas saņem dāvinājumu, pie priekškara. Un tas, kurš pārstāvēs Tēvu, pastieps savu roku un pārbaudīs viņu zināšanas, lai redzētu, vai viņi atceras simbolus, kas tiem tika doti dāvinājuma prezentācijas laikā.

84 Un to jūs darīsiet, lai parādītu, ka Tēvs neļaus nevienam ieiet Viņa klātbūtnē, kamēr tie nebūs izgājuši cauri etapiem, kas tika prezentēti glābšanas plānā.

85 Jo lūk, ir nepieciešams, lai mēs visi pieņemtu plānu, ko Tēvs darīja mums zināmu kā gara bērniem, kad mēs tikām Viņa mācīti Viņa valstībā. Un, ja mēs izvēlējamies nesekot šim plānam, mēs tikām padzīti no Dieva valstības. Un tie no mums, kas turēja šo pirmo stāvokli tanī, ka mēs neatklājām simbolu, ko mēs saņemām saistībā ar upurēšanas likumu, ko mums darīja zināmu Tēvs, jeb, citiem vārdiem, mēs nesacelāmies pret upurēšanas likumu, kas mums kā gariem tika darīts zināms, spēs turpināt dzīvi savā otrajā stāvoklī, proti mirstībā.

86 Un mirstībā jums tiks dots evaņģēlija likums, kas jums tiks mācīts caur svēto praviešu kalpošanām un Rakstiem, ko Es likšu sarakstīt cilvēku bērnu labumam; un arī ar Manis paša mutes vārdiem.

87 Un tie, kas tur šo otro stāvokli un neatklāj simbolu, kas ir saistīts ar evaņģēlija likumu, būs terestriālās godības kandidāti mūsu Tēva valstībā. Un tie, kas atklāj šo simbolu jeb pārdod šo simbolu par naudu, jeb, citiem vārdiem, pievērs savas sirdis un vēlmes pasaules lietām un tiecas pēc cilvēku goda, būs terestriālā vai telestiālā stāvokļa kandidāti atbilstoši saviem darbiem un laimes vēlmēm.

88 Un tiem no mums, kas nepadevās miesas kārībām, patiesi tām kārībām, kas tik viegli pārņem cilvēku bērnu garus, jā, patiesi tiem, kas paklausīja Šķīstības likumam, kā

tas iepriekš jums tika izskaidrots, tiem būs privilēģija saņemt celestiālo godību mūsu Tēva valstībā.

89 Un tiem, kas atklāja simbolu, kas saistīts ar Šķīstības likumu, jeb tiem, kas bija pasaules cienījamie vīrieši un sievietes, tomēr padevās miesas kārībām, tiks dota terestriālā godība mūsu Tēva valstībā, kā Es jums to iepriekš esmu izskaidrojis.

90 Un tie no mums, kas saņem to simbolu, kas ir saistīts ar ziedošanās likumu, kas ir likums, kas pārvalda celestiālo godību mūsu Tēva valstībā, nesaņems nekādu sodu. Jo lūk, kādu sodu, jūsuprāt, saņem tie, kas ir celestiālajā godībā? Jo viņiem ir dots viss, kas ir Tēvam, tādēļ tie necieš nekādu sodu.

91 Un jūs mācīsiet viņiem patieso lūgšanas kārtību. Jo lūk, cilvēku bērni teiks daudzas lūgšanas Tēvam Manā Vārdā, un šīs lūgšanās būs veltas, ja vien tās netiks veiktas patiesajā kārtībā saskaņā ar veidu, ko Es jums parādīšu.

92 Un, ja tās netiks veiktas patiesajā lūgšanas kārtībā, tad brīdī, kad cilvēku bērni izpletīs savas rokas uz Mani, jā, kad tie teiks daudzas lūgšanas, Es tajās neklausīšos.

93 Jo lūk, tas nav vajadzīgs Garam, kurš dzird un atbild uz šīm lūgšanām, lai tās tiktu daudz atkārtotas un ļoti bieži teiktas. Tomēr Es esmu jums pavēlējis vienmēr lūgt, lai jūs nekristu kārdinājumā Sātana varas dēļ, kurš arī ir garu pasaulē un arī var dzirdēt jūsu lūgšanas.

94 Tad nu Es neteicu, ka jums vienmēr jābūt lūgšanas darbībā, bet Es esmu pavēlējis, lai jums būtu lūgšanu pilna attieksme jeb, citiem vārdiem, lai jūs vienmēr apzinātos to klātbūtni, kas ir gari, kuriem Es esmu uzdevis dzirdēt jūsu lūgšanas un atbildēt uz tām.

95 Un Es neprasu no jums lūgt par visām lietām, lai ko jūs darīsit, bet ka jūs darīsit visas lietas Manā Vārdā jeb tā, kā Es tās darītu.

96 Jo lūk, ir daudzi, kas lūdz par savu ēdienu, lai to svētītu, ka tas pabarotu un

stiprinātu viņu ķermeņus. Un šo viņi dara, veltīgi atkārtojoties, jo ēdiens jau ir svētība, pēc kā tie lūdz, un papildu svētība netiks dota.

97 Un daudzi cilvēku bērni lūdz to, ko tiem nevajadzētu, ticot, ka tie saņems to, pēc kā tie lūdz, ja vien tie palūgs Tēvam. Lūk, Tēvs jau zina, kas jums ir vajadzīgs, pirms jūs to lūdzat Viņam, tādēļ jūs veltīgi atkārtojaties savās lūgšanās. Un vienīgais, ko jums vajadzētu lūgt Tēvam, ir tas, lai Viņa griba notiek attiecībā uz jums.

98 Jo lūk, ja jūsu vidū ir kāds slimais un tam ir lemts nomirt, kāds labums jums ir no tā, ja jūs cīnāties pret Dieva gribu? Jā, kādēļ jums būtu jālūdz Tēvam, lai Viņš izmainītu Savu gribu attiecībā uz laiku, ko Viņš ir noteicis šim cilvēkam mirt? Vai jūs neticat, ka šis Tēva gara bērns ir Viņa mīlēts un ka Viņš zina, kas ir vislabākais Viņa bērniem?

99 Un jūs mācīsiet šo patieso lūgšanas kārtību, norādot tiem, kas saņem savu dāvinājumu, izveidot apli, gan vīrieši, gan sievietes, cits citam blakus. Un šis aplis simbolizē mūžību, kurā mūžīgi noris patiesā lūgšanas kārtība.

100 Un jūs pavēlēsiet katram, kam ir kaut kas pret kādu citu šajā aplī, aiziet no apļa. Jo lūk, Dieva Gars nemājo ar tiem, kas ir dusmīgi, vai tiem, kas tiesā savu tuvāko, vai tiem, kas uzskata kādu par savu ienaidnieku.

101 Un jūs norādīsiet tiem, kas ir aplī, parādīt visu simbolu zīmes, ko viņi ir saņēmuši dāvinājuma prezentācijas laikā, un izpildīt sodus, kas saistīti ar katru no tām, tādējādi pavēstot cits citam, ka tie ir izgājuši caur glābšanas plāna etapiem un ir svētīti ar mūžīgo dzīvi sava taisnīguma dēļ.

102 Jo lūk, neviena lūgšana netiek to uzklausa, kam Tēvs ir uzdevis dzirdēt un atbildēt uz lūgšanām Viņa vietā, kas tiek veikta netaisnīgumā. Un šī iemesla dēļ jums tika pavēlēts lūgt Manā Vārdā.

103 Jo lūk, Mans Vārds simbolizē Manus darbus, ko Es iepriekš esmu izskaidrojis šī svētā dāvinājuma prezentācijas laikā. Un

nav vajadzīgs, lai jūs lietu Manu Vārdu, kad jūs lūdzat. Bet, pirms jūs lūdzat, skatieties, lai jūs darītu to, ko jūs redzat Mani darām, jeb to, ko Es jums pavēlēšu darīt saskaņā ar to kalpošanu, kuriem Es esmu norādījis uzklaut jūsu lūgšanas.

104 Un tas, kurš lūdz un veltīgi lieto Manu Vārdu, jeb, citiem vārdiem sakot, nedara to, ko Es tam esmu pavēlējis, netiks turēts par nevainīgu un viņa lūgšana netiks uzklautā. Un Es esmu pavēlējis visiem cilvēku bērniem nebūt dusmīgiem citam uz citu un mīlēt savus ienaidniekus, un atturēties no citu tiesāšanas, lai Mans gars varētu būt ar viņiem. Un, ja viņi dara šīs lietas, tad patiesi Mans Gars būs ar viņiem.

105 Un jūs norādīsiet tiem, kas ir aplī, paņemt vienam otru augstākās priesterības otrajā simbolā, kā tas tika jums izskaidrots, tādējādi simbolizējot ciešu vienotību Kārtā, kurai tie pieder. Un tie piederēs Dieva Dēla Svētajā kārtai, kas ir Mana Kārta, un tā būs visu to Kārta, kas ievēros tās pavēles, kuras Es tiem došu.

106 Un jūs norādīsiet tiem, kas ir aplī, parādīt taisnā leņķa zīmi ar savu kreiso roku, tādējādi norādot uz saviem netaisnīgajiem darbiem, kas tiek veikti miesā, un viņi novietos savu kreiso elkonī uz tās personas, kas atrodas no viņiem pa kreisi, pleca, tādējādi norādot, ka visi nesīs cits cita slogus un atbalstīs cits citu savos grēkos un savās ciešanās.

107 Un šādā veidā jūs mācīsiet patieso lūgšanas kārtību tiem, kas saņem šo svēto dāvinājumu.

12. NODAĻA

Moronijs turpina izskaidrot dāvinājuma nolūku. Viņš redz pēdējo dienu baznīcu un dāvinājuma sagrozīšanu. Viņš nosoda tos, kas veic ģenealoģijas darbu, un atklāj pēdējo dienu baznīcas un tās vadītāju samaitāto stāvokli.

UN tagad es, Moronijs, esmu rakstījis daudzus Jareda brāļa vārdus par Svēto dāvinājumu, ko Tas Kungs deva Ādamam un Ievai un pavēlēja viņiem prezentēt saviem bērniem, lai tiem būtu kāds zināšanu mērs attiecībā uz glābšanas plānu, ko Tēvs deva tiem Savā valstībā, taču ko cilvēku bērni nevar atcerēties mirstībā.

2 Un šis pats dāvinājums tika dots Lehijam, kad viņš iegāja apsolītajā zemē. Un Lehijs mācīja šīs lietas savam dēlam Nefijam, kurš lika uzcelt tempļus Lehija–Nefija zemē, — nefijiešu apmācīšanai un pamācīšanai.

3 Un man ir Nefija lielās plāksnes, kurās ir rakstītas šīs lietas. Tomēr Tas Kungs pavēlēja manam tēvam Mormonam neiekļaut tās tajās plāksnēs, uz kurām viņš saīsināja Nefija pierakstu.

4 Un mana tēva dienās un arī manis paša dienās šis svētais dāvinājums bija baznīcas un tās vadītāju sagrozīts. Taču šī baznīca un tās vadītāji tika pilnībā laminešu iznīcināti. Un tie iznīcināja arī tempļus un vietas, kas bija iesvētītas, lai mācītu šīs lietas ļaudīm.

5 Tomēr Tam Kungam tas nebūtu svarīgi, ja viņa ļaudis saņemtu dāvinājumu, ko mācīja baznīca manā laikā, jo tas bija izmainīts un sagrozīts, pat tiktāl, ka tajā nebija zīmes vai sodi, par ko Jareda brālis bija rakstījis.

6 Un tas apmulsināja ļaudis, kas to saņēma, vairāk nekā tas iedvesmoja tos un mācīja tiem Dieva noslēpumus.

7 Un baznīcas vadītāja pieprasīja, lai ļaudis turētu dāvinājumu slepenībā un to neapspriestu savā starpā. Lūk, kā tas nākas, ka tiem ir jāmacās par to un jānoskaidro tā patiesā nozīme, ja ir tā, ka to nevar apspriest savā starpā? Un, tā kā to nevar apspriest ļaužu starpā, viņi neizprot to. Un sava netaisnīguma dēļ tiem nav Svētā Gara, kas palīdzētu tiem izprast tā nozīmi.

8 Un šādā veidā ļaužu vadītāji samaitāja Dieva skaidrās un vienkāršās patiesības. Jo tie prezentēja dāvinājumu kā kaut ko tādu,

kas tas nebija, ticot, ka tas bija nepieciešamas viņu glābšanai. Un tā viņi sāka paaugstināt sevi pār tiem, kas nebija baznīcā.

9 Un viņi darīja to, ko pēdējās dienās darīs tā baznīca, kurai tiks atklāta Svētā dāvinājuma pilnība, patiesi, ka tie aizliegs tiem, kas neklausā baznīcas pavēlēm, saņemt dāvinājumu.

10 Un tie no manām dienām sāka ticēt, ka priekšraksti, kas tiek veikti to labā, kas ir miruši, ir glābšanas priekšraksti mirušo labā, pašiem pieņemot, ka mirušie nevarētu tikt izglābti, ja vien baznīcas dzīvie cilvēki neveiktu šos priekšrakstus, tādējādi padarot sevi par cilvēku glābējiem.

11 Un šo Tas Kungs nebija domājis, kad Viņš pavēlēja Lehimam mācīt šo svēto dāvinājumu saviem bērniem.

12 Un es esmu meklējis starp nefijiešu pierakstiem, un es esmu atradis pierakstu, kurā ir rakstīti Lehija norādījumi, ko Tas Kungs viņam deva attiecībā uz šo dāvinājumu un tā prezentāciju.

13 Un Lehijš rakstīja, sacīdams: Un, tā kā ir nepieciešams, lai mēs saprastu, ka glābšanas plāns, kas ietver visas derības, kuras mēs noslēdzam attiecībā uz likumiem, kurus mēs saņemam Svētā dāvinājuma laikā, ir mūžīgi spēkā, vai nu mēs esam miruši vai dzīvi, mums jāsniedz šīs lietas simboliski to labā, kas ir miruši un kam nebija iespējas saņemt šo dāvinājumu savu pārbaudes dienu laikā.

14 Un turklāt tas sniegs mums iespēju veikt šo priekšrakstu biežāk, kas mums palīdzēs atcerēties to, ko mēs esam noslēguši derību darīt. Un arī, lai mēs varētu pilnīgāk izprast tā nozīmi un mācīties to, ko Tas Kungs vēlas, lai mēs mācītos no tā prezentācijas.

15 Un mēs darīsim šīs lietas savam pašu labumam, jo tā šis dāvinājums tika dots un nevis mirušo glābšanai. Jo lūk, viņi zina Tēva plānu attiecībā uz tiem, aizmirstības priekškarā tiek noņemti, tiem atkal

ieejot garu pasaulē.

16 Taču es vēlos, lai tas tiktu mācīts visiem, jo vienalga, vai esam dzīvi vai miruši, mums visiem ir jāpieņem Dieva vārdi, kā tie mums tiks doti ar Svēto Garu un arī ar Tā Kunga muti, kad Viņš mums atklās Sevi miesā. Un arī tiem, kas ir garu pasaulē, ir jāpieņem šīs lietas.

17 Un tagad es, Moronijs, esmu apgrūtināts tanī, ko es esmu redzējis attiecībā uz šīm lietām, kas tiks atklātas pēdējās dienās baznīcai, kas sauks sevi pēc Tā Kunga, patiesi Jēzus Kristus, Vārda.

18 Jo lūk, tie darīs to, ko izdarīja tie vadītāji, kas sagrozīja Svēto dāvinājumu mana tēva dienās un arī viņa tēva dienās.

19 Jo šie vadītāji mācīs ļaudīm, ka dāvinājums ir nepieciešams priekšraksts, kas ir jāveic, lai cilvēks varētu ieiet Dieva valstībā.

20 Un tanī dienā tie uzcelš daudzus tempļus Tam Kungam un iesvētīs tos Tam Kungam, cerot, ka tie tiks pieņemti kā vietas, kurās šo svēto dāvinājumu var prezentēt cilvēku bērniem. Un tie izgreznoš šos tempļus ar visādām smalkām lietām; un tie gūs lielu pasaules slavu savu tempļu izgreznojumu dēļ.

21 Un tie noteiks prasības cilvēku bērniem, ļaujot ienākt templī, lai saņemtu šo dāvinājumu, vienīgi tiem, kas ir izpildījuši viņu noteiktās prasības.

22 Un šīs prasības noteiks baznīcas vadītāji atbilstoši cilvēku norādījumiem, kam nav Svētā Gara, lai tos vadītu un sniegtu tiem norādījumu. Un šīs prasības ietvers desmitās tiesas maksāšanu baznīcai, lai cilvēks varētu ieiet templī.

23 Un, ja kāds to starpā ir nabadzīgs, kas nevar atļauties maksāt pilnu desmito tiesu baznīcai, tad šim cilvēkam tiks liegta iespēja ienākt templī un saņemt dāvinājuma prezentāciju. Un šādējādi šīs baznīcas vadītāji sagroza Dieva svētās lietas; un viņi izmainīs Viņa svētos priekšrakstus un kā doktrīnu mācīs cilvēku pavēles.

24 Un šie vadītāji pieprasīs, ka templī nevar ienākt neviens tāds, kas nepieņem viņus kā vienīgos patiesos praviešus jeb vienīgos patiesos Dieva vārdu sniedzējus. Un šādā veidā viņi maldinās ļaudis un liks daudziem kļūdīties un sekot tiem viņu muļķīgajā doktrīnā, un šī doktrīna ir veidota, lai gūtu pasaules slavu.

25 Un šī baznīca pacels sevi pār visām pārējām baznīcām. Un, pateicoties evaņģēlijam, kas tiem būs savā vidū, kas ir vienīgais patiesais Tā Kunga evaņģēlijs, tie domās par sevi kā zoramieši, kas dzīvoja Almas dienās, par kuriem mans tēvs rakstīja savā pierakstā.

26 Un līdzīgi zoramiešiem šie ļaudis, kas sauks sevi par Dieva svētajiem, un viņi sapulcēsies vienā nedēļā dienā, ko viņi sauks par Tā Kunga dienu.

27 Un saskaņā ar mana tēva vīziju par tiem, kā arī saskaņā ar Jareda brāļa vīzijas vārdiem, es esmu redzējis viņu darbus un viņu pielūgšanas veidu. Jā, patiesi šajā vienā nedēļas dienā viņi uzkāps kancelē, kas atrodas viņu sinagogas centrā, un tas ir saskaņā ar vārdiem, ko mans tēvs rakstīja par zoramiešiem:

28 jo tiem viņu sinagogas vidū bija uzcelta īpaša vieta, vieta stāvēšanai, kas bija augstu pār galvu; un tur varēja tikt ielaists tikai viens cilvēks.

29 Un pēdējās dienās šīs baznīcas vadītāji arī novietos sevi pār baznīcas ļaudīm un runās uz tiem no kanceles, un mācīs ļaudīm, ka viņi ir Dieva izvēlēti un ka Dievs ir nošķīris tos no pārējās pasaules un devis tiem vienīgo patieso evaņģēliju, un ka viņi ir izraudzīti un svēti ļaudis.

30 Un, tā kā viņi ticēs Kristum un sauks savu baznīcu pēc Viņa Vārda, viņi uzskatīs, ka viņi nav līdzīgi zoramiešiem, kas neticēja Kristum un par kuriem viņiem ir pieraksts savā priekšā, kas ir tas pieraksts, ko mans tēvs un es esam izgatavojuši tiem.

31 Un viņu vadītāji tiem mācīs, ka diena, kas ir izraudzīta kā Tā Kunga diena, ir

vienīgā diena, kad tiem jāpulcējas kopā un jādara tas, ko Tā Kungs prasa no tiem. Un tā viņi pieviļ paši sevi. Jo, ja viņi ir izvēlējušies tikai vienu nedēļas dienu, lai pielūgtu To Kungu, ko tad viņi pielūdz pārējās nedēļas dienas?

32 Un es esmu redzējis viņu darbus un viņu sirds vēlmes, un es zinu, ka pārējās nedēļas dienas viņu sirdis ir pievērstas zeltam un sudrabam, un naudai, ko viņi varētu iegūt, šī zelta un sudraba, un visādu smalku mantu dēļ, tādējādi sekojot zoramiešu piemēram visās lietās, ka viņi savā sirds lepnībā paceļas līdz pat lielībai.

33 Un saskaņā ar Almas vārdiem, mana dvēsele arī piesauca To Kungu to lietu dēļ, ko es esmu redzējis pēdējās dienās.

34 Lūk, ak, Dievs, viņi piesauc Tevi, un tomēr viņu sirdis ir pārņemtas viņu lepnībā. Lūk, ak, Dievs, viņi piesauc Tevi ar savām mutēm, kamēr viņi ir uzpūtušies līdz pat diženumam ar pasaulesniecīgajām lietām.

35 Lūk, ak, mans Dievs, viņu dārgās drānas un viņu gredzeni, un viņu zelta rotājumi, un visas viņu dārglietas, ar ko viņi ir izrotājušies; un lūk, viņu sirdis ir pievērstas tām, un tomēr viņi piesauc Tevi un saka: Mēs pateicamies Tev, ak, Dievs, jo mēs esam Tevis izraudzīti ļaudis, kamēr citi ies bojā.

36 Un es, Moronijs, esmu redzējis veidu, kā šīs baznīcas vadītāji pēdējās dienās prezentē ļaužu priekšā Svēto dāvinājumu. Un pēc tam, kad ļaudis ir samaksājuši savu naudu baznīcai, un pēc tam, kad baznīca ir paņēmusi šo naudu un uzcēlusi visāda veida smalkus tempļus un izgreznojusi tos ar skaistām pasaules lietām; jā, patiesi pēc tam, kad viņi ir izdarījuši šo visu, viņi liegs tiem, kas ir trūcīgi un nabadzīgi, patiesi tiem, kas nespēj izpildīt baznīcas prasības, saņemt šo dāvinājumu.

37 Un viņi ir izmainījuši Tā Kunga priekšrakstu un laužu Viņa mūžīgo derību. Viņi nemeklē To Kungu, lai nodibinātu Viņa taisnību, bet katrs cilvēks staigā pats savu

ceļu, un pēc sava paša dieva tēla, kura tēls ir pēc pasaules līdzības, un kura būtība ir no elka, ko viņi pielūdz, tā vietā, lai pielūgtu To Kungu un darītu to, ko Viņš tiem ir pavēlējis.

38 Un es zinu, ka Tas Kungs nosoda tos, kas ir izmantojuši priekšrakstus, ko Viņš ir pielāvis cilvēku bērniem miesā, saskaņā ar priesterības kalpošanām, ko Viņš tiem ir devis, savai pašu peļņai jeb savas baznīcas peļņai.

39 Jo lūk, Tas Kungs šos priekšrakstus bija devis brīvi visiem Saviem bērniem. Un tie ir doti visu cilvēku pamācīšanai; un Tam Kungam nav svarīgi, vai Viņa bērni var vai nevar samaksāt Viņam desmito tiesu. Lūk, tas nav upuris, ko Viņš pieprasa no viņiem; jo Viņš pieprasa salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu.

40 Un visi tie, kas nāk pie Viņa ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, saņems Svētā Gara dāvanu, kā tas iepriekš tika izskaidrots Jareda brāļa vārdos. Un Svētais Gars mācīs viņiem visas lietas, ko vien viņiem nepieciešama darīt, lai ieietu Dieva valstībā.

41 Un man ir Svētā Gara dāvana, un tas ir bijis mans pastāvīgais pavadonis visas mana mūža dienas, un tas man nesaka, ka man ir nepieciešams piedalīties dāvinājuma prezentācijā, lai tiktu izglābts Dieva valstībā. Lūk, nekur Kristus vārdos Viņš nepavēl Saviem ļaudīm saņemt dāvinājumu, lai tie varētu tikt izglābti. Un šādā veidā baznīca pēdējās dienās izmainīs Dieva vārdu. Un tas ir tādēļ, ka to vidū nav Gara, un tie uzklausā savu vadītāju veltīgos vārdus un seko viņu piemēriem, kas ir nevis Kristus piemēri, bet gan cilvēku piemēri.

42 Un vai baznīca, kas ir nosaukta pēc Jēzus Kristus Vārda, pēdējās dienās nepiepilda pravieša Zēnosa pravietojumu, ko viņš deva jūdiem līdzībā par dārza un savvaļas eļļaskokiem?

43 Jo vai Zēnoss neteica uz tiem: Un pēdējās dienās, pirms Dievs vēlreiz sūtīs Savu Dēlu cilvēku vidū, jā, patiesi visā Viņa

godībā, līdzīgi tai godībai, ko Viņš parādīja nefījiešiem un lamaniešiem Pārpilnības zemē, Dievs vēlreiz sniegs Sava evaņģēlija zināšanas cītīcībniekiem un pēc tam jūdiem, lai pēdējie varētu būt pirmie un pirmie varētu būt pēdējie.

44 Un notiks, ka evaņģēlijs tiks nodibināts visās pasaules daļās; citiem vārdiem, Tas Kungs uzpotēs savvaļas zarus dabīgajiem eļļaskokiem un dabīgos zarus savvaļas kokiem, lai Viņš atkal varētu iegūt augļus, kas ir tīkami Viņam.

45 Un pēc tam, kad šis evaņģēlijs būs sludināts visās pasaules daļās, jā, pat pēc tam, kad Jēzus Kristus balss būs dzirdama visu cilvēku vidū; tad viņa dārza Kungs joprojām raudās un teiks Saviem kalpiem: Ko vēl vairāk es varēju darīt savam viņa dārzam?

46 Jo lūk, visi viņa dārza koki būs samaitāti. Un Tas Kungs vaicās Saviem kalpiem, kas bija viņa dārza samaitātības iemesls.

47 Tad Tā Kunga kalps teiks savam saimniekam: Vai tā nav tava viņa dārza augstprātība — vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņemot spēku sev.

48 Un notika, ka Zēnoss izskaidroja līdzības nozīmi augstajiem priesteriem, sakot: Lūk, pēdējās dienās Dieva baznīca būs līdzīga baznīcai Jeruzālemē. Jo Tas Kungs sniegs tiem Sava mūžīgā evaņģēlija skaidrību un nodrošinās tiem veidu, kā tie varētu tapt izglābti Dieva valstībā pēdējā dienā.

49 Tomēr zaru dēļ jeb, citiem vārdiem, Dieva baznīcas un tās iedomātās varenības dēļ, koka saknes, kas ir skaidrais Dieva evaņģēlijs, tiks nomāktas. Jā, Dieva baznīcas vadītāji un locekļi kļūs augstprātīgi un lepni, un viņu vēlmes būs vērstas uz baznīcu un nebūs balstītas evaņģēlijā, kas ir koka saknes, tādējādi zari nomāks saknes, kas ir labas.

50 Un tagad es, Moronijs, ārkārtīgi sēroju citticībnieku dēļ, kuriem tiks dots evaņģēlijs savā skaidrībā. Un es vēlos, kaut Tas Kungs pavēlētu man atturēties no turpmākas rakstīšanas par jūsu ļaunumu un Dieva baznīcas samaitāto stāvokli pēdējās dienās. Jo, man rakstot, mana dvēsele tiek mocīta bēdās jūsu lepnības dēļ. Un jūsu lepnības dēļ jūs nesaskatāt to, kā jūs esat sagrozījuši Kristus vārdus.

51 Un tagad, ja nepietiek ar to, ka man jātiek mocītam lielās bēdās jūsu dēļ, Tas Kungs ir pavēlējis man iekļaut šajā pierakstā to, ko es esmu redzējis attiecībā uz darbu, ko jūs veicat to labā, kas ir miruši, jā, patiesi darbu, ko jūs veicat tempļos mirušo labā, un šim darbam ir tikai glābšanas spēks, kā es esmu paskaidrojis jums saskaņā ar Lehija vārdiem.

52 Tā vietā, lai baudītu Kristus vārdus un veidotu savu dzīvi pēc Viņa parauga, jūs pētāt savu priekšteču ciltsrakstus, ticot, ka bez jums viņi nevar tikt izglābti Dieva valstībā. Un jūs velti šķiežat savu laiku, pētot šīs lietas, kad jums būtu jāpēta Kristus vārdi un jādzīvo pēc tiem norādījumiem, ko Viņš jums ir devis.

53 Vai jūs nelasījāt mana tēva pierakstā Nefija vārdus attiecībā uz viņa tēva ciltsrakstiem? Vai jūs nesaprotat, ka Nefijs piešķīra mazu nozīmi sava tēva tradīcijām un izcelsmei jeb, citiem vārdiem, saviem ciltsrakstiem? Vai Nefijs nerakstīja, sacīdams:

54 Un tādēļ es, Nefijs, nedodu sava tēva ciltsrakstus šinī savu pierakstu daļā, ne arī vēlāk es tos došu uz šīm plāksnēm, kuras es rakstu, jo tie ir doti pierakstos, ko ir vedis mans tēvs; tādēļ es nerakstu tos šinī darbā.

55 Jo man ir pietiekami pateikt, ka mēs esam Jāzēpa pēcteči.

56 Un man nav svarīgi, lai es rūpīgi sastādītu aprakstu par visām sava tēva lietām, jo tās nevar tikt rakstītas uz šīm plāksnēm, tādēļ ka es vēlos atstāt vietu, kur es varētu rakstīt par Dieva lietām.

57 Jo mans patiesais nolūks ir, lai es varētu pārlicināt cilvēkus nākt pie Ābrahāma Dieva un Īzāka Dieva, un Jēkaba Dieva un tapt izglābtiem.

58 Tādēļ lietas, kas ir patīkamas pasaulei, es nerakstu, bet gan lietas, kas ir patīkamas Dievam un tiem, kuri nav no pasaules.

59 Tādēļ es došu pavēli saviem pēcnācējiem, lai viņi neaizņem šīs plāksnes ar lietām, kas nav vērtīgas cilvēku bērniem.

60 Tad nu, kā gan jūs varat pārprast Nefija vārdu vienkāršību? Jo patiesi viņš jums ir parādījis, ka jūsu ģenealoģijas darbs ir veltīgs un nederīgs Dieva priekšā. Lūk, pasaules ļaudis raizējas par saviem priekštečiem. Un ģenealoģijas darbs nedara neko, lai vestu cilvēku bērnus pie Dieva, par ko runāja Nefijs, kas ir Jēzus Kristus, lai tie varēti tikt izglābti.

61 Kā gan jūs varat šķiest savu laiku un savu naudu, un savus pūliņus šādām lietām, tomēr jūs pieļaujat, ka nabagie un trūkumcietēji, slimie un nomocītie, un tie, kas ir ieslodzīti, paiet jums garām, ka jūs tos neievērojat?

62 Kā gan dāvinājuma svētību, ņemot vērā, ka tas ir tikai glābšanas ieceres attēlojums, kas ir dots visiem Dieva bērniem, jūs varat liegt visiem tiem, kas, jūsuprāt, ir grēcinieki vai tie, kas nevar samaksāt jums desmito tiesu, ko jūs no tiem prasāt?

63 Jā, kā gan jūs varat ticēt, ka ar jūsu darbiem, patiesi ar jūsu ciltsrakstu darbiem jūsu priekšteči tiks izglābti? Vai jūs nezināt, ka tas ir zaimojoši Dieva priekšā? Jo mēs tiekam izglābti tikai Viņa darbu dēļ — pēc visa, ko mēs varam izdarīt. Un jūsu darbi ir veltīgi, un netiks pielīdzināti par taisnību Tā Kunga priekšā, jo jūs tos veicat savu siržu lepnībā.

64 Jo savā lepnībā jūs raugāties uz saviem priekštečiem, esot ar cerību, ka jūs varētu būt radinieki kādam, kas ir varens un dižens ļaužu starpā. Un, ja jūs esat tāda cilvēka pēcnācēji, kas bija varens un dižens ļaužu

starpā, kāds iemesls jums ir būt lepniem? Šīs ir lietas, kas ir patīkamas pasaulei un kas nav patīkamas Dievam.

65 Lūk, jūsu vadītāji ir maldinājuši jūs un iznīcinājuši Tā Kunga taisnīgos ceļus. Un tie ir līdzīgi Dieva baznīcas vadītājiem Jeruzālemē laikā, kad Zēnoss tiem sludināja grēku nožēlošanu. Un, ja jūs turpināsiet ļaut saviem vadītājiem maldināt jūs šajā lietā, tad visi Kristus vārdi tiks piepildīti, ko Viņš teica:

66 Un Es saku jums, ka, ja citticībnieki nenožēlos grēkus pēc tās svētības, ko tie saņems, kad tie būs izklīdinājuši Manu tautu;

67 Tad jūs, kas esat Jēkaba nama atlikums, iesit starp tiem; un jūs būsit viņu vidū, un viņu būs daudz; un jūs būsit starp tiem kā lauva starp meža zvēriem un kā jauns lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, nomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābt.

68 Tava roka būs pacelta pret taviem pretiniekiem, un visi tavi ienaidnieki taps izdeldēti.

69 Un Es sapulcināšu Savus ļaudis kopā, kā cilvēks savāc kopā savus kūlīšus uz kuļamā klona.

70 Jo Es veidošu Savus ļaudis, ko Tēvs Man ir derējis, jā, Es veidošu tavus ragus no dzelzs, un Es veidošu tavus nagus no vara. Un tu sasitīsi gabalos daudzas tautas; un Es veltīšu viņu ieguvumu Tam Kungam, un viņu bagātību visas pasaules Kungam. Un lūk, Es esmu Tas, kas to dara.

71 Un notiks — saka Tēvs, ka Manas taisnības zobens karāsies pār tiem tanī dienā; un, ja vien viņi nenožēlos grēkus, tas kritīs pār tiem, saka Tēvs, jā, patiesi uz visām citticībnieku tautām.

72 Tagad es, Moronijs, saku jums — kas, jūsuprāt, ir tā svētība, ko jūs esat saņēmuši no Tā Kunga? Lūk, tas ir Viņa evaņģēlijs savā skaidrībā, jā, patiesi šis pieraksts, ko mans tēvs un es esam sagatavojuši jums. Un tā ir arī atklāsme par Svēto dāvinājumu, kas

jums ticis izskaidrots.

73 Un pat pēc tam, kad jums tiks dotas visas šīs lietas, jūs noliegsit Svētā Gara spēku un tieksities pēc pasaules lietām, un vēlēsities tās spēku un tās godību, kas ir pēc senās Bābeles līdzības, patiesi tās varenās pilsētas, kas krita Tā Kunga sodu dēļ.

74 Lūk, es saku jums — nokratiet važas, ar kurām jūs esat saistīti. Neizmantojiet Dieva priekšrakstus, lai attaisnotu savas vēlmes izpatikt pasaulei un būt tās daļai. Nesekoļiet savu vadītāju piemēriem šajās lietās.

75 Lūk, es zinu, ka jūsu vadītāji māca jums Kristus vārdus, taču viņi paši nepilda šos vārdus, bet lieto tos kā masku, lai turētu jūs savā varā, un šo varu viņiem ir devis velns, kas ir šīs Zemes Dievs.

76 Meklējiet Kristus vārdus un ziniet, ka jūsu baznīcas priekšraksti tika ieviesti, lai mācītu jums Kristus vārdus. Un, ja jums nav priekšrakstu, jums aizvien ir Kristus vārdi. Un šie vārdi ir vienīgais veids, kā jūs varat tikt izglābti. Un jūsu priekšraksti ir nekam nederīgi, izņemot Kristus vārdu dēļ, ko tie pārstāv.

77 Un tagad es saku jums: nožēlojiet grēkus un īstenojiet taisnīgumu. Neliedziet nevienam iespēju saņemt Svētā dāvinājuma prezentāciju. Prezentējiet to cilvēkam tādā veidā, kā tas jums ticis atklāts šajā pierakstā, saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem. Brīvi sniedziet to visiem cilvēku bērniem, lai viņi varētu tikt iedrošināti nākt pie Israēla Svētā un saņemt glābšanu, kas Viņam ir tiem, ko dot.

78 Un šī glābšana gūstama vienīgi ar Viņa vārdiem un arī ar Viņa Vārdu, kas ir vienīgais vārds zem debesīm un uz zemes, ar ko visi cilvēku bērni var tapt izglābti.

79 Lūk, vai jūs nezināt, ka Tas Kungs Savu glābšanu brīvi dod visiem tiem, kas piesauc Viņa Vārdu, nožēlojot savus grēkus un noslēdzot derību ar Viņu turēt Viņa baušļus?

80 Un jūs esat līdzīgi zoramiešiem, kas

izdzina nabagos viņu rupjo drānu dēļ. Un jūs sakāt pie sevi: Mēs neizdzenam nabagos. Jā, jūs izturaties pret tiem, kas ienāk kādā no jūsu sinagogām vai kādā no jūsu tempļiem, ar nicinājumu, ja ir tā, ka viņi nav ģērbusies līdzīgi jums. Un tā arī zoramieši attaisnoja sevi, padzenot nabagos no sava vidus viņu drānu dēļ.

81 Un es redzēju jūsu dienas un esmu runājis uz jums, un jums ir mani vārdi tajā šī pieraksta daļā, kas ticis izplatīts un lasīts jūsu vidū.

82 Un es rakstīju par jums, sacīdams: Lūk, es runāju uz jums, it kā jūs būtu klāt, bet tomēr jūs neesat. Bet lūk, Jēzus Kristus man ir parādījis jūs un es zinu jūsu darbus.

83 Un es zinu, ka jūs staigājat savu siržu lepnībā; un tur nav neviena, izņemot tikai dažus, kas nebūtu augstprātīgi savu siržu lepnībā, nēsājot ļoti smalkas drānas, līdz pat skaudībai un naidam, un ļaunprātībai, un vajāšanām, un visāda veida nekrietnībām; un jūsu baznīcas, jā, patiesi katra, ir kļuvušas samaitātas jūsu siržu lepnības dēļ.

84 Jo lūk, jūs mīlat naudu un savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk nekā jūs mīlat nabagos un trūkcietējus, slimos un nomocītos.

85 Ak jūs, ļaunie un samaitātie, un stūrgalvīgie ļaudis, kāpēc jūs dibināt sev baznīcas, lai gūtu peļņu? Kāpēc jūs sagrozāt Dieva svēto vārdu, ka jūs nesat sodību savām dvēselēm?

86 Ak jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdodat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājāt Dieva svēto baznīcu? Kāpēc jūs kaunaties uzņemties Kristus svēto Vārdu? Kāpēc jūs nedomājat par to, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā bēdas, kas nekad nebeidzas, — pasaules goda dēļ?

87 Kāpēc jūs izrotājat sevi ar to, kam nav dzīvības, un tomēr ļaujiet izsalkušajam un trūkcietējam, un kailajam, un slimajam, un nomocītajam paiet jums garām, un

neievērojat tos?

88 Jā, kāpēc jūs veidojat slepenas negantības, lai gūtu peļņu, un liekat, lai atraitnes sērotu Tā Kunga priekšā un arī bāreņi sērotu Tā Kunga priekšā?

89 Tagad es, Moronijs, vēlos, kaut es varētu jums rakstīt iepriecinošos Kristus vārdus, par kuriem mana dvēsele priecājas. Taču es esmu Gara spiests runāt uz jums par jūsu grēkiem un lielo liekulību, kas radusies pēdējās dienās tās lielās baznīcas dēļ, kas iznākusi laukā no krēslas un tiek saukta pēc Viņa Vārda.

90 Un es zinu, ka jūs neuzskatāt sevi par grēciniekiem un ka jūsu vadītāji sludina jums iepriecinošos Kristus vārdus, tomēr viņi neprasa tos no jūsu rokām. Tomēr, viņi ir prasījuši no jums tās lietas, ko pasaule prasa no jums, un nevis tās, ko Tas Kungs prasa no visiem tiem, kas saucas pēc Viņa svētā Vārda.

91 Vai jūs ticat, ka tie, kas nesaņem Svēto dāvinājumu, jā, patiesi tie, kas nevar ienākt kādā no jūsu tempļiem, lai saņemtu šo dāvinājumu, to prasību dēļ, ko jūs no tiem prasāt; vai jūs ticat, ka šie tiks nolādēti? Es saku jums, ka tie netiks nolādēti, bet tas ir labi, ka tiem netiek ļauts ieiet jūsu tempļos un jūsu sinagogās. Jo, neieejot tajos, tiem varētu būt iespēja pazemoties un dzirdēt Kristus vārdus no Viņa svēto eņģeļu mutes.

92 Un tas ir tas, ko Alma mācīja tiem ļaudīm, kas bija nabadzīgi un nevarēja ienākt zoramiešu lūgšanu vietās. Vai viņš tiem neteica: Lūk, es saku jums, vai jūs domājat, ka jūs nevarat pielūgt Dievu, kā vien savās sinagogās? Un vēl, es gribu vaicāt, vai jūs uzskatāt, ka jums nav jāpielūdz Dievs vairāk kā tikai vienu dienu nedēļā?

93 Un Alma mācīja ļaudis, ka ir nepieciešams, lai viņi nožēlotu savus grēkus un nāktu pie Dieva, un ticētu Viņa vārdam. Un, ja viņi ticēs Viņa vārdam un nožēlos savus grēkus, tad viņi saņems žēlastību. Un tas, kurš saņems žēlastību un pastāvēs līdz

galam, tas tiks izglābts Dieva valstībā.

94 Un Amuleks arī runāja uz viņiem, pavēlot viņiem pielietot ticību un nožēlot savus grēkus, un piesaukt To Kungu pēc žēlastības. Un pēc tam, kad viņš bija sludinājis šīs lietas ļaudīm, viņš teica uz tiem: Un tagad, lūk, mani mīlie brāļi, es saku jums, nedomājiet, ka tas ir viss; jo, kad jūs to visu būsit darījuši, ja jūs novērsīsities no trūcīgā un kailā, un neapmeklēsiet slimo un nomocīto, un ja jūs nedosit no savas mantas, kas jums būs, tam, kam trūkst; es saku jums, ja jūs nedarīsīt kādu no šīm lietām, lūk, jūsu lūgšanas ir veltas un nedod jums neko, un jūs esat kā liekuļi, kas noliedz ticību.

95 Un tagad es, Moronijs, zinu, ka jūs esat lasījuši šīs lietas, bet vai jūs esat paklausījuši Tā Kunga pavēlei, kurā Viņš ir pavēlējis jums, sacīdams: Lūk, Es esmu licis pierakstīt daudzus no Manu svēto praviešu vārdiem un arī citiem Es esmu pavēlējis vest pierakstu par Maniem darbiem cilvēku bērnu vidū. Un šie ir Mani svētie raksti, ko Es esmu pieļāvis sarakstīt, lai tie sniegtu labumu cilvēku bērniem un būtu tiem par svētību. Un Es vēlos, lai jūs pielīdzinātu visus rakstus attiecībā uz sevi. Jo lūk, tas, kas ir pagātne, ir bijis tas, kas ir tagadne, un tas, kas ir tagadne, būs tas, kas vēl notiks.

96 Patiesi Es saku jums: Dieva troņa priekšā nav nekādas vēstures par Viņa darbiem — jo Viņa darbi ir mūžīgi un ieskausti vienā mūžīgā aplī, no kura Viņš vēro visus Savu roku darbus un gūst prieku tanī.

97 Tādējādi to cilvēku rīcība, kas dzīvojuši iepriekš, atdarinās to cilvēku rīcību, kas dzīvos tagadnē, un arī to, kas dzīvos nākotnē. Jo visiem cilvēku bērniem ir doti vieni un tie paši baušļi; un šie baušļi ir vārdi, ko Es jums esmu devis.

98 Un, kā tas notiks vienā paaudzē — patiesi tās paaudzes grēki — tā tas notiks nākamajā paaudzē, jo tas pats gars, kas pastāv cilvēku bērnu vidū, jā, patiesi tas

gars, kas liek tiem grēkot, pastāvēs to vidū nākamajā paaudzē, pat līdz pasaules pēdējam brīdim.

99 Un šī iemesla dēļ Es esmu aicinājis Savus svētos praviešus un pavēlējis tiem pierakstīt tās lietas, ko tiem māca Svētais Gars. Jo no Svētā Gara, kas ir viens ar Manu garu, tiks Mana gara lietas jeb Mani vārdi doti cilvēku bērniem.

100 Un tagad es, Moronijs, esmu liecinājis jums, ka Svētais Gars ir bijis mans pastāvīgais pavadonis visas manas dzīves dienas. Un es esmu rakstījis uz šīm plāksnēm tās lietas, ko Viņš ir pavēlējis man rakstīt. Un es rakstīšu pārējos vārdus, kas man tiks pavēlēti ar to pāru Garu, kas ir arīdzan Kristus Gars, kā Viņš jums to ir paskaidrojis.

101 Un es rakstu šīs lietas jums, no pēdējām dienām, patiesi visiem tiem, kas saņems manus vārdus, kas būs aizzīmogoti un netiks doti pasaulei tolaik, kad tika doti citi mani vārdi, patiesi tie no maniem vārdiem, kas tika iekļauti pierakstā, ko mans tēvs Mormons pavēlēja man paslēpt zemē, lai tie varētu nākt klajā un būt jums par svētību; un lai tie sniegtu jums labumu, saskaņā ar Tā Kunga vārdu.

102 Un daudzas no šīm lietām es vēlējos pievienot mana tēva vārdiem, taču Tas Kungs man to aizliedza un pavēlēja, lai es nerakstītu jums šīs lietas. Taču tagad es esmu saņēmis pavēli rakstīt šos vārdus un aizzīmogot tos, lai tie varētu nākt klajā Tā Kunga noliktajā laikā.

103 Un es zinu, ka tie nonāks pie jums pēdējās dienās, kad notiks tas, par ko es esmu runājis, patiesi grēki, ko jūs veicat, kas ir līdzīgi kā zoramiešiem.

104 Un es saku jums: nožēlojiet grēkus un turieties pie dzelzs margas, kas jūs vadīs uz mūžīgo dzīvi, jā, patiesi Kristus vārdi, kas arīdzan ir rakstīti šeit. Nedomājiet, ka jūsu priekšraksti izglābs jūs tajā dienā, kad Tas Kungs nāks un pieprasīs jums atskaitīties par saviem darbiem, patiesi atbilstoši tam, ko

Viņš ir pieļāvis, lai jums tiktu atklāts.

105 Jo Viņa evaņģēlija pilnība ir ietverta pierakstā, ko jūs esat saņēmuši, patiesi šajā pierakstā, ko jūs pašlaik lasāt. Un nekur mana tēva pierakstā vai šajā pierakstā, ko es rakstu saistībā ar Jareda brāļa vīziju, un nekur svētajos rakstos nav atrodams, ka vīrietim vai sievietei tiktu pavēlēts saņemt Svēto dāvinājumu kā līdzekli, ar ko tie varētu tikt izglābti.

106 Un, ja šie pieraksti satur evaņģēlija pilnību un jūs šajā pierakstā nevarat atrast nevienu norādi uz šī priekšraksta glābjošo spēku, tad kāds gan ir labums no tā, ka jūs ticat, ka šis priekšraksts jūs var izglābt?

107 Taču jums ir pavēlēts tapt kristītiem Tēva un Dēla, un Svētā Gara Vārdā. Un šis priekšraksts ir daļa no Jēzus Kristus evaņģēlija pilnības. Taču šis priekšraksts jums tika dots kā to lietu attēlojums, kas jums ir jādara, ja jūs esat noslēguši derību kalpot Dievam un turēt Viņa baušļus.

108 Un, kā vārda simboliskais attēlojums ir jums ticis mācīts Jareda brāļa vārdos attiecībā uz Svēto dāvinājumu, ko Tas Kungs deva Ādamam un Ievai, tāpat arī jūs atzīsiet, ka tad, kad jūs esat noslēguši derību ar Dievu, jūs to darīsiet, veicot tos pašus darbus un esot ar tādām pašām vēlmēm, un esot ar tādiem pašiem pienākumiem kā Tēvam un kā Dēlam, un kā Svētajam Garam. Tad nu tādēļ jūs esat kristīti Viņu Vārdos.

109 Un vēl es esmu jums devis pareizo veidu, kā elderiem un priesteriem jāpasniedz Kristus miesa un asinis baznīcai, patiesi, kā Jēzus mācīja mācekļiem. Un daudzi no jums, ja ne visi no jums, pieņem Kristus miesu un asinis necienīgi.

110 Un šie priekšraksti arī ir daļa no Viņa pavēlēm attiecībā uz Viņa evaņģēlija sniegšanu Viņa ļaudīm. Taču šīs lietas nav Viņa evaņģēlijs, bet sniedz to baznīcai, kas ir Viņa ļaudis.

111 Jo lūk, kad Tas Kungs mācīja Savu evaņģēliju jūdiem Jeruzālemē, Viņš tiem

teica: Ja jūs neēdīsiet no manas miesas un nedzērsiet no manām asinīm, jūs nekādi nevarēsiet iemantot Dieva valstību. Un tie, kas šo dzirdēja, bija dusmīgi uz viņu un nesaprata, ko viņš ar to domāja, jo Tas Kungs mācīja viņus līdzībās. Un šādā veidā Viņš māca Savus ļaudis, kas ir uzņēmušies Viņa vārdu.

112 Un, ja jūs aplūkosiet maizes jeb Kristus miesas, ko tā simbolizē, svētīšanas vārdus, jūs pamanīsiet, ka šajā svētībā ietverti šādi vārdi: ka viņi ir ar mieru pieņemt Tava Dēla Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis.

113 Un, ja jūs pieņemat Dēla Vārdu, tad jūs darīsiet tādas pašus darbus, kādus Viņš darīja, un jums būs tādas pašas vēlmes, kādas Viņam bija, un tādi paši pienākumi pret savu tuvāko, kādi Viņam bija. Tas ir tas, ko simbolizē Dēla Vārds jeb, citiem vārdiem, Viņa darbi. Un jūs arī dzīvē atcerēsities tos darbus, ko Viņš darīja, un pildīsiet Viņa baušļus, kurus Viņš jums ir devis. Tas ir tas, ko nozīmē — ēst Kristus miesu.

114 Un, ja jūs aplūkosiet vīna jeb Kristus asiņu, ko tas simbolizē, svētīšanas vārdus, jūs pamanīsiet, ka šie vārdi tajā nav ietverti, patiesi vārdi, ka jūs pieņemsiet Viņa Vārdu un pildīsiet Viņa baušļus. Un šie vārdi ir tikuši izslēgti, jo asinis simbolizē garu, kas piešķir dzīvību ķermenim no miesas. Un, dzerot Kristus asinis, jūs noslēdzat derību, ka jūs darīsiet tos darbus, kurus Viņš darīja, ar tādu pašu mērķi jeb ar tādu pašu nolūku, kā Viņš darīja Savus darbus, tādējādi Kristus asinis simbolizē Viņa garu jeb attieksmi, ar kādu Viņš veica Savus darbus.

115 Jo, ja jūs darāt Kristus darbus bez Kristus gara, kā tie var būt Viņa darbi? Un, ja jums ir Kristus gars, jūs darīsiet Viņa darbus. Un, ja jūs nedzerat Kristus asinis, tad tie darbi, ko jūs darāt, nav Viņa darbi. Un šie darbi tiek darīti velti. Citiem vārdiem sakot, jūs esat necienīgi pieņēmuši Tā Kunga vakarēdienu un jūs esat stājušies

Viņa priekšā kā liekuļi.

116 Un vēl es saku jums: ja kāds vīrietis vai sieviete dara Kristus darbus Kristus garā un nesaņem kristību priekšrakstu vai nepieņem vakarēdiena priekšrakstu, tad šis vīrietis vai sieviete jau dara Tā Kunga gribu un ir tanī attaisnots. Jo Tas Kungs tiesā visus cilvēku bērnus saskaņā ar viņu darbiem, saskaņā ar viņu sirds vēlmēm.

117 Un, ja viņu darbi ir taisnīgi, tad priekšraksti, kas ieviesti baznīcā, nedod tiem nekādu labumu. Un, ja viņu darbi ir ļauni, arī tad baznīcas priekšraksti nedod tiem nekādu labumu.

118 Un es esmu redzējis jūsu darbus, un tie nav Kristus darbi, bet tie ir cilvēku darbi, kas ir ļauni. Un, tā kā jūsu darbi ir ļauni, jūsu priekšraksti nedod jums nekādu labumu, un jūs dzersit no Dieva dusmu vīna, kas neatšķaidīts ir ieliets Viņa bardzības kausā. Un jums būs jācieš mokas ugunī un sērā svēto eņģeļu priekšā un Jēra priekšā. Un jūsu mocību dūmi celsies augšup mūžu mūžos, un jums nebūs miera ne dienu, ne nakti.

119 Un tagad es, Moronijs, vēlos turpināt savu saīsinājumu par diženo vīziju, kas tika dota Jareda brālim. Un daudzas no šīm lietām attiecībā uz šo baznīcu, par kuru es esmu runājis, tiks dotas vēlāk, kad pēdējās dienas tiks atklātas mums caur Jareda brāļa vārdiem. Bet šo es saku baznīcai, kas sauc sevi par pēdējo dienu Jēzus Kristus baznīcu: Jā, nožēlojiet grēkus un no jauna pievērsieties Kristus vārdiem, kas jums tikuši atklāti. Jo mana liecība un mana tēva liecība stāvēs pret jums Kristus tiesas priekšā. Un grāmatas, ko Tas Kungs ir licis rakstīt ar manu roku un arī ar mana tēva roku, tiks atvērtas, un jūs tiksit tiesāti atbilstoši tām lietām, ko mēs esam rakstījuši, un šīs lietas mums pavēlēja Tas Kungs.

120 Un, ja jūs nenožēlojat grēkus, tad es saku jums ardievas uz mūžīgiem laikiem, jo jūs par saviem darbiem saņemsit taisnīgu algu. Un pēc šiem darbiem jūs būsit zināmi

mūžīgi. Āmen.

13. NODAĻA

Moronijs izklāsta skaidrojumu par taisnīgu pārvaldību. Nedaudz tiek runāts par celestiālo būtņu varu. Tiek izskaidrota pārvaldes ieviešana katrā godības pakāpē.

UN pirms es vēlreiz atgriežos pie Jareda brāļa pieraksta un viņa vīzijas par Ādamu un Ievu un viņu izraidīšanu no Ēdenes dārza, Gars ir pavēlējis man vairāk izskaidrot par Tēva valstību un mūžīgajiem likumiem, kas nosaka mūžīgo pasaulu pārvaldību, patiesi visās pasaulēs, kas pastāv, kas ir pasaules bez gala.

2 Un tur pastāv tikai viena skaidra pārvaldības forma, kas vienmēr ir pastāvējusi un turpinās pastāvēt pasaulēs bez gala.

3 Un šai pārvaldībai ir viens nolūks un prioritāte, kurā ir ietverti visi mūžīgie likumi, kas vada šo pārvaldību un liek tai darboties — nolūkam, kura dēļ tā pastāv. Un tas nolūks, kura dēļ tā pastāv, ir to mūžīgajai laimei, kam tā kalpo.

4 Un šīs pārvaldības pirmais princips un likums ir tāds, ka šī pārvaldība nekad nekalpos sev jeb, citiem vārdiem, tā nekad nerīkosies pati par sevi un sevis dēļ, un pēc savas vēlmes savas esamības dēļ.

5 Un šī pārvaldība ir ierobežota savā varā atbilstoši tiem ierobežojumiem, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu to, kā tā ievērotu šo pirmo principu un likumu.

6 Jo lūk, šī pārvaldība kalpo tiem, kas gūst labumu no tās esamības, un tie, kas gūst labumu no tās esamības, ir tie, kas dod tai varu, ko tā ir saņēmusi. Un vara, ko tā ir saņēmusi, ir dota šai pārvaldībai tāpēc, lai kalpotu tiem, kas ir devuši šo varu.

7 Un šīs pārvaldības vara mājō to mūžīgajos fiziskajos ķermeņos, kas pastāv, lai kalpotu šajā pārvaldībā. Un šī v a r a ir

ierobežota celestiālajai godības valstībai Dieva valstībā.

8 Un es jums iepriekš esmu izskaidrojis, kādas ir to laimes vēlmes, kas mājo Dieva celestiālajā valstībā. Un es jums arī dzan esmu izskaidrojis, ka šīs būtnes pastāv, lai kalpotu mums un arī lai nodrošinātu mums mūžīgo laimi, ko katrs no mums vēlas saskaņā ar mūsu katra individuālajām laimes vēlmēm.

9 Un es jums esmu arī parādījis, ka celestiāla būtne nedarīs neko citu kā vien to, kas nāks par labu tiem, kas tai ir devuši varu kalpot. Un, kalpojot citiem un sniedzot tiem laimi, šī celestiālā būtne gūst savu laimi, kas ir tās mūžīgā balva.

10 Un, esot ar celestiālu ķermeni, Dievs var pavēlēt elementiem, un tie paklausa Viņam. Un šī ir tā lieta, ko Gars atturēja, lai es jums sīkāk neizskaidrotu.

11 Jo lūk, patiesi ar savu garu mēs kontrolējam tos elementus, no kuriem ir veidota mūsu mirstīgā miesa. Un, pavēlot šiem elementiem, mēs spējam rīkoties. Un, pateicoties šīm pavēlēm, mūsu kauli kustas un ļauj mums darīt to ar mūsu ķermeņiem, ko mēs vēlamies. Patiesi mūsu ķermeņi sastāv no mūžīgajiem elementiem, pat tiem pašiem elementiem, kas pastāv visās Dieva valstības daļās.

12 Tomēr mēs esam ierobežoti savā spējā pavēlēt savas vides elementiem; patiesi mūsu mirstīgā miesa kavē mūsu spēju pavēlēt šiem elementiem, jo mūsu gars ir piesaistīts tiem elementiem, no kā sastāv mūsu mirstīgie ķermeņi, un šie ir vienīgie elementi, kam mēs varam pavēlēt.

13 Tomēr mēs nespējam pavēlēt visiem elementiem, no kā veidoti mūsu mirstīgie ķermeņi. Jo patiesi to mums uzskatāmi ir parādījušas mūsu mirstīgo ķermeņu funkcijas; jā, patiesi mēs zinām, ka mēs nevaram apturēt savas sirdis no darbošanās savā vidē, saskaņā ar varu, kas tai ir pavēlējusi funkcionēt un darboties mūsu labumam.

14 Un daudzus no elementiem, ko mūsu māšu ķermeņi izmantoja, lai radītu mūsu ķermeņus, mēs nevaram tieši kontrolēt. Un šī iemesla dēļ mātes miesās var noteikt augoša ķermeņa sirdspukstus. Un mātes ir saņēmušas pavēles, kas nepieciešamas mūsu ķermeņu radīšanas sākšanai, no mūsu mirstīgajiem tēviem. Tomēr ne mūsu mātes, nedz mūsu tēvi nespēj kontrolēt mūsu mirstīgo ķermeņu elementus.

15 Un, kad mūsu gars ieiet mirstīgajā ķermenī, tas var sākt dot pavēles daudziem elementiem, no kā tas ir veidots. Taču tas nevar pavēlēt visiem elementiem, jo šāda vara nav dota mūsu gariem, kamēr tie ir piesaistīti šim mirstīgajam ķermenim.

16 Tomēr šī vara ir pataupīta mums jeb, citiem vārdiem, šī vara var tikt attīstīta un mums iemācīta, un ar šo varu mēs varam sākt kontrolēt visus savu ķermeņu elementus. Un, ja būtu tā, ka mēs varētu kontrolēt visus savu mirstīgo ķermeņu elementus, tad mēs dzīvotu mūžīgi un mūsu ķermeņi nemirtu, jo mēs varētu pavēlēt elementiem darboties vidē un funkcionēt tur, kur tie ir radīti, tādējādi nodrošinot, ka mūsu ķermeņi mūžam paliktu mirstīgi.

17 Tad nu to nozīmē tas, ka Tas Kungs pavēlēja, lai ķerubs un liesmojošs zobens tiktu nolikts, lai sargātu Dzīvības koku, lai Ādams un Ieva neizstieptu savu roku un nebaudītu no tā, un nedzīvotu mūžīgi savos grēkos.

18 Jo, ja Ādams un Ieva varētu atcerēties tās pavēles, kuras viņi saprata, būdami Tēva gara bērni, tad viņi spētu kontrolēt visus savu mirstīgo ķermeņu elementus. Un, esot ar šo varu, viņi un viņu bērni spētu pavēlēt elementiem, no kā veidoti viņu ķermeņi. Un viņi varētu pavēlēt šiem ķermeņiem dzīvot mūžīgi, tādējādi padarot glābšanas ieceri spēkā neesošu.

19 Citiem vārdiem, neviens no cilvēku bērniem nevarētu saņemt nekādu Dieva valstības godību, ar augšāmceltu ķermeni, kas attiecas uz šo valstību, jo viņi mūžīgi

paliktu mirstīgajā stāvoklī.

20 Un, kad Tēvs radīja mirstīgos ķermeņus, kas tika doti Ādamam un Ievai, Viņš ierobežoja šo ķermeņu spēju īstenot pilnīgu kontroli pār visiem elementiem, no kuriem šie ķermeņi tika radīti. Un nav neviena no Ādama un Ievas bērniem, kam būtu dota šāda vara, jo viņi ķermeņi ir veidoti pēc to mirstīgo ķermeņu parauga, ko Tēvs radīja Ādamam un Ievai, kam nav šādas varas.

21 Tagad es saku jums, ka nevienam no Ādama un Ievas bērniem nekad nav dota šī vara, taču nepieņemiet, ka Dievs šo varu nav devis mirstīgam cilvēkam. Jo lūk, Viņa Dēlam, patiesi Jēzum Kristum, bija šī vara; jā, patiesi vara kontrolēt elementus, no kuriem Viņš bija radīts, un pavēlēt tiem pēc Savas gribas. Taču es jums teicu, ka nevienam no Ādama un Ievas bērniem nekad nav dota šāda vara. Bet Jēzus ir nevis Ādama dēls, bet Tēva dēls.

22 Jo lūk, Tēvs lietoja varu pēc Savas pavēles, lai liktu elementiem, kas bija doti Jēzus mirstīgajai mātei, radīt tādu ķermeni, kas tika izveidots pēc Viņa paša parauga. Un, pateicoties tam, ka Viņa paša ķermenis — kas arī ir ķermenis no miesas un kauliem, tomēr tas ir paaugstināts ķermenis, patiesi celestiāls ķermenis — nebija kavēts vai ierobežots savā spējā pavēlēt visas matērijas elementiem, tāds pats bija arī ķermenis, ko Viņš lika radīt Jēzum.

23 Un Jēzus bija un ir vienīgais mirstīgais, kurš jebkad dzīvojis uz šīs zemes, kuram bija Tēva vara, patiesi šī lielā vara — pavēlēt elementiem. Un šādējādi Viņš spēja paveikt daudz brīnumainu lietu, ko Viņš paveica Savu pārbaudes dienu laikā. Un šīs varas dēļ Viņš atdeva Savu dzīvību. Un jebkurā brīdī Viņš būtu varējis pavēlēt visiem Sava ķermeņa elementiem, un tie darītu to, ko Viņš tiem pavēlēja.

24 Tad nu šī lielā vara, kas pieder tiem no celestiālās kārtas, ir tikusi dota tiem saskaņā ar debesu likumiem, lai tie varētu rīkoties

mūžīgās debesu pārvaldības varas amatos.

25 Un šīs mūžīgās pārvaldības otrais princips un likums ir tāds, ka tas garantē brīvību jeb rīcības brīvību visiem, kam tā kalpo. Un šī rīcības brīvība, ko tas garantē, ierobežo tos, kam tā kalpo, aizskart kāda cita cilvēka rīcības brīvību vai kādam cilvēkam aizskart to rīcības brīvību, kas piemīt karam no tiem, kas kalpo.

26 Un šī pārvaldība nedarīs neko tādu, kas aizskars to rīcības brīvību, kam tā kalpo, izņemot, lai aizsargātu cilvēka rīcības brīvību no tā, lai to neaizskartu kāds cits.

27 Un tad nu šis ir iemesls, kādēļ Luciferam tika ļauts sacelties pret Dievu un rīkoties saskaņā ar savu sirdsapziņu, ar ko viņš noteica likumus sev un arī tiem, kas seko viņam. Un, pateicoties tiesībām, ko tiem piešķīrusi pārvaldība, kas tiem kalpo, patiesi ar varu, ko Tēvs tiem ir devis, tie spēj rīkoties saskaņā ar savām pašu vēlmēm, ja vien šīs vēlmes neiedarbojas uz kādu citu, tā ka cita cilvēka rīcības brīvība tiktu aizskarta.

28 Šī iemesla dēļ Sātanam un viņa sekotājiem ir aizliegts kārdināt cilvēku vairāk, nekā šis cilvēks spēj pretoties kārdinājumam, kas tam ir dots. Jo, ja debesu pārvaldības likumi neierobežotu Sātānu, tad viņš kontrolētu cilvēku bērnus, un tie zaudētu savu rīcības brīvību, un vairs nepastāvētu viņu personīgās atbildības par grēku.

29 Un šīs mūžīgās pārvaldības trešais princips un likums ir tāds, ka tā nodrošinās līdzekļus, ar kuriem tie, kam tā kalpo, var būt vienlīdzīgas iespējas pieredzēt laimi, ko tie vēlas. Un tā kā tiem, kam tā kalpo, nebija izvēles pastāvēt, šai pārvaldībai ir jānodrošina tās lietas, kas ir nepieciešamas, lai piepildītu viņu radīšanas mēru un nolūku, un šis nolūks ir viņu individuālā laime.

30 Tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ka, lai arī mūžīgā pārvaldība nodrošina līdzekļus, ar kuriem mēs varētu rast mūžīgo dzīvi un laimi, tā nevar mūs piespiest izmantot tās lietas, ko tā mums ir nodrošinājusi, lai mēs

varētu atrast to laimi, ko mēs vēlamies. Jo, ja šī pārvaldība mūs piespiestu kādā no šīm lietām, tad tā pārkāptu otro likumu, kas to pārvalda, atņemot mūsu rīcības brīvību.

31 Jo lūk, tāda varētu būt bijusi to garu, kas sekoja Luciferam, Mūžīgo māšu vēlēšanās — piespiest Savus bērnus sekot tai iecerei, ar ko Tēvs iepazīstināja viņus, kas, kā šīs Mātes zināja, sniegtu Viņu bērniem laimi. Taču šīs mīlošās Mātes bija ierobežotas Savā vēlmē pārvaldības likumu dēļ, kas pastāv celestiālajā godības valstībā, un šai godībā Viņas mājō.

32 Lūk, tās bija šo Mūžīgo māšu vēlmes, kas lika Tēvam radīt šos gara bērnus. Jo Viņas vēlējās laimi. Un Viņas saņem Savu laimi atbilstoši tai laimei, ko saņem Viņu bērni, un tas ir saskaņā ar celestiālās būtnes dabu, kā tas jums tika izskaidrots.

33 Un, tā kā tā bija viņu Mūžīgo māšu vēlme, šiem gariem nebija esamības izvēles. Un, tā kā tiem nebija esamības izvēles, līdzekļi to laimei tiem tiek nodrošināti saskaņā ar pārvaldības principiem un likumiem, kas garantē kārtību Dieva valstībā.

34 Un šie ir trīs galvenie mūžīgās debesu pārvaldības principi un likumi, un šī pārvaldība kontrolē visas lietas gan debesīs, gan uz zemes, gan Tēva valstībā, gan arī Viņa tēva valstībās, kas ir pasaules bez gala.

35 Un šie pārvaldības principi un likumi pastāv, lai kalpotu tiem, kas ir ieviesuši šo pārvaldību. Un tie pastāv, lai nodrošinātu brīvību tiem, kam šī pārvaldība kalpo. Un tie pastāv, lai sniegtu vienlīdzību visiem tiem, kam šī pārvaldība kalpo.

36 Un šiem trim galvenajiem principiem un likumiem ir apakš–principi un apakš–likumi, kas ir izveidoti, lai nodrošinātu šo trīs galveno likumu ievērošanu. Taču šīs pārvaldības principu un likumu apakš–formas netiks minētas. Taču es jums saku, ka visi šie likumi ir pilnīgiotgi strukturā, kurai tie ir izveidoti. Un šī strukturā garantē visu lietu kārtību.

37 Un visi šie principi un likumi, un apakš–principi un apakš–likumi ir daļa no celestiālās godības pārvaldības Dieva valstībā.

38 Taču terestriālajā godības valstībā pastāv vienīgi otrais un trešais pārvaldības princips un likums. Jo pirmais tanī nav nepieciešams.

39 Un telestiālajā godības valstībā pastāv vienīgi trešais pārvaldības princips un likums. Jo pirmais un otrais nav nepieciešami un neattiecas uz šādām godības pasaulēm. Jo tiem, kas ir no telestiālās godības, nav atļauts rīkoties saskaņā ar rīcības brīvību, kas ir piešķirta tiem no celestiālās un terestriālās godības.

40 Jo šajā godības valstībā to garu ķermeņi, kas iemanto šo valstību, ir ierobežoti līdzīgi tiem ķermeņiem, ko mēs saņemam kā mirstīgie, izņemot to, ka viņu ķermeņi būs nemirstīgi un dzīvos mūžīgi tajā stāvoklī, kas viņiem ir dots atbilstoši viņu laimes vēlmēm.

41 Tad nu tas nenozīmē, ka viņiem nav savas rīcības brīvības, lai rīkotos, kā viņi vēlas, atbilstoši tai varai, ko viņiem devis mūžīgais ķermenis, ko viņi saņēmuši, bet tas vienīgi nozīmē, ka šī rīcības brīvība ir ierobežota ar principiem un likumiem, kas pārvalda šo godības valstību.

42 Un tie no telestiālās godības tiks apgādāti ar visiem nepieciešamajiem elementiem un lietām, kas tiem vajadzīgas, lai piepildītu savas laimes vēlmes, taču šīs vēlmes būs ierobežotas ķermeņu dēļ, kas tiem būs. Un tāpat arī terestriālo būtņu vēlmes būs ierobežotas atbilstoši tiem ķermeņiem, kas būs terestriālām būtnēm. **43** Bet tiem no celestiālā stāvokļa netiks doti nekādi ierobežojumi. Un šie var rīkoties atbilstoši savas sirds vēlmēm, un šīs vēlmes nav ierobežotas ķermeņos, kas tiem būs. Tādējādi šie ir tie, kas ir pārvaldības vadītāji, kā es jums esmu paskaidrojis. Un šie dzīvo pēc tiem principiem un likumiem, kas attiecas uz šo pārvaldību, kas ir

celestiālās godības valstības principi un likumi.

44 Un šī pati pārvaldība, kas ir debesīs, ir tikusi izskaidrota un dota cilvēku bērniem caur Dieva praviešiem, kas dzīvojuši to vidū, un arī no Svētā Gara kalpošanām.

45 Un pravieši ir norādījuši cilvēku bērniem veidot savas pārvaldības pēc tās pārvaldības parauga, kas ir debesīs, patiesi pēc mūžīgās pārvaldības, kas garantē mieru un kārtību visās esošajās pasaulēs — pasaulēs bez gala.

46 Un saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem, jā, patiesi saskaņā ar manu priekšteču vārdiem, un arī saskaņā ar manu paša pieredzi — kad cilvēku bērni mēģina veidot savas pārvaldības pēc tā parauga, kas tiem ir ticis atklāts, tad uz zemes valda miers.

47 Taču, ja viņi novirzās no parauga, kas tiem ir parādīts, tad to starpā ir kari un haoss, un bads un visāda veida iznīcība.

48 Un iemesls, kādēļ viņi novirzās no parauga, kas tiem ticis parādīts, ir tāds, ka viņi noraida svēto praviešu vārdus, vai viņi aizvaino Garu, ka tas aiziet no tiem. Un, kad Gars aiziet no tiem, viņiem nav kalpošanu, kas tiem mācītu pareizo veidu, kā jādarbomas pārvaldībai.

49 Un, kad šī skaidrā pārvaldības forma ir ieviesta to vidū no tiem, kam ir pilnvaras, patiesi no tiem, kas ir uzklaušījuši praviešu vārdus vai kuriem ir Svētais Gars kā viņu pastāvīgais pavadonis, tad viņu vidū valda miers un labklājība, pat tā, ka viņu vidū nav nabadzīgo un trūcīgo.

50 Un šādā stāvoklī nefijieši un arī lamanieši bija daudzas reizes. Jā, kad viņi bija taisnīgi un uzklaušīja praviešus, kuriem Tas Kungs ļāva nākt pie tiem, tad viņi bija laimīgi un viņu starpā nebija strīdu un domstarpību, un viņi rīkojās godīgi cits pret citu. Un savā starpā viņiem viss bija kopīgs, tādēļ tur nebija nedz bagāto, nedz nabago, nedz nebrīvo, nedz brīvo, bet viņi visi bija brīvi, un visi bija debesu dāvanas dalībnieki. Un šis ir saskaņā ar mana tēva pierakstu.

51 Taču, kad viņu vadītāji paļāvās paši uz savu gudrību un savas pašu miesas atbalstu un padzina svētos praviešus, un sāka meklēt zeltu un sudrabu, un visas zemesniecīgās lietas; jā, kad viņi sāka ieviest paši savas pārvaldības formas, kas nebija veidotas atbilstoši debesu likumiem; jā, kad viņi sāka darīt šīs lietas, viņi galu galā tika iznīcināti.

52 Un tā cilvēku bērnu vēsture ir notikusi pēc šī parauga kopš tā laika, kad Ādams un Ieva atstāja Ēdenes dārzu un iegāja mirstīgajā pasaulē.

14. NODAĻA

Moronijs paskaidro, kā Bībele un citi Raksti ir tikuši sagrozīti un samaitāti. Viņš atzīst citas reliģijas un vārdus, pēc kuriem Jēzus Kristus varētu būt zināms un pielūgts. Viņš raksta skaidri, lai visi saprastu.

UN tagad es, Moronijs, vēlreiz atgriežos pie Jareda brāļa vīzijas, kurā viņš redzēja visas lietas, kas notika cilvēku bērnu vidū, pat visas lietas, kas notiks saskaņā ar vīziju, kuru viņam deva Tas Kungs.

2 Un daudzi no Jareda brāļa vārdiem satrieks muļķīgās mācības, kas nodotas no paaudzes paaudzē atbilstoši cilvēku bērnu tradīcijām un izpratnei.

3 Patiesi Svētie Raksti ir tikuši ļaunu cilvēku sagrozīti, kuru pienākums bija uzraudzīt šos svētos pierakstus un nodrošināt to, ka tos neskar cilvēku skaidrojumi un viedokļi.

4 Un tur būs daudz Rakstu avotu uz zemes pēdējās dienās. Un šie Raksti būs dažādu pasaules tautu vidū, saskaņā ar to kultūrām un to mācīšanās un izpratnes spējām.

5 Un, kad šie Raksti tika doti ar svēto praviešu muti, kam Tas Kungs ļāva mācīt pasaules tautas, saskaņā ar viņu kultūrām un saskaņā ar viņu zināšanām un viņu izpratni, tie bija skaidri un cilvēka rokas neapgānīti.

6 Un laika gaitā Tā Kunga baušļi un

norādījumi kļuva neskaidri un mulsinoši cilvēku bērniem, kas lasīja no šiem Rakstu avotiem. Un daudzi no cilvēku bērniem tiek citu cilvēku vadīti, kurus tie ir pieņēmuši par saviem vadītājiem un par saviem garīgajiem ceļvežiem. Un šie vadītāji ir likuši, ka viņu pašu skaidrojumi un viedokļi tiek sajaukti ar Svēto Rakstu nepareiziem tulkojumiem un nepareiziem citējumiem, ko Tas Kungs ir licis sarakstīt viņu labumam un viņu pamācīšanai.

7 Un pat Pats Kungs zināja par cilvēku vājībām un darbiem, kuri savos centienos izprast Dieva lietas, esot bez Dieva gara, maldina un samaitā cilvēku bērnu sirdis. Un šī iemesla dēļ Tas Kungs neatstāja nevienu rakstītu pierakstu par to, ko Viņš mācīja.

8 Un šī iemesla dēļ Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem, kas bija Jeruzālemē, neko nerakstīt, ko Viņš tiem bija teicis, kamēr Viņš bija kopā ar viņiem miesā, izņemot, ja tas tiks dots tiem pēc tam, kad Viņš būs sūtījis tiem Svēto Garu.

9 Un to Viņš darīja, lai Viņš varētu saglabāt to vārdu, ko Viņš bija runājis uz cilvēku bērniem, viengabalainību un nozīmi. Un Viņš zināja, ka ar Svētā Gara spēku Viņa mācekļiem tiks dots tas, ko Viņš vēlas, lai tie pierakstītu. Un būs zināms, ka tie bija Viņa mācekļi, kas sarakstīja šīs lietas un ka šīs lietas netika sarakstītas ar Viņa paša roku; jo, ja kādudien šīs lietas tiktu samaitātas ar cilvēku darbiem un uzskatiem, tad nebūtu nekāda iemesla kādam teikt, ka Tas Kungs sarakstīja to, ko Viņš nedarīja.

10 Un Tas Kungs ir sūtījis Savus svētos praviešus starp visām zemes tautām un ir ļāvis, lai cilvēku bērni tiktu mācīti un apmācīti atbilstoši tam veidam, kā viņi ir pieraduši dzīvot, saskaņā ar savu tēvu tradīcijām un paražām.

11 Jo lūk, pateicoties rīcības brīvības likumam, cilvēku bērniem tiek ļauts dzīvot uz zemes saskaņā ar viņu sirds vēlmēm. Un, tā kā mūsu sirds vēlmes ir tik atšķirīgas un individuālas kā ikviens no mūsu gariem,

tādēļ mūsu kultūras un tradīcijas ir savstarpēji atšķirīgas.

12 Un saskaņā ar šīm kultūrām un tradīcijām mums ir ticis mācīts Jēzus Kristus evaņģēlijs. Tomēr šis evaņģēlijs netiek saukts par Jēzus Kristus evaņģēliju, saskaņā ar daudzu atšķirīgo pasaules tautu tradīcijām un paražām.

13 Un Tam Kungam nav svarīgi, kā tas tiek saukts, jo tā ir Viņa vēlme — dot visiem Sava evaņģēlija likumus, lai šie likumi tiktu saukti vienalga, ar kādu nosaukumu tie tiktu saukti. Un arī — lai Viņš tiktu saukts jebkādā vārdā, kā Viņš tiktu nosaukts, saskaņā ar cilvēku bērnu dažādajām kultūrām un tradīcijām.

14 Un Tas Kungs runāja uz maniem tēviem, kad Viņš tos apciemoja pēc Savas augšāmcelšanās un uzkāpšanas debesīs, un Viņš tiem teica: Un patiesi, patiesi Es saku jums, ka Man ir citas avis, kas nav no šīs zemes, nedz arī no Jeruzālemes zemes, nedz arī no citām tās zemes daļām visapkārt, kur Es esmu kalpojais.

15 Jo tie, par kuriem Es runāju, ir tie, kas nav vēl dzirdējuši Manu balsi; nedz arī kādreiz Es esmu parādījies tiem.

16 Bet Es saņēmu pavēli no Tēva, ka Man ir jāiet pie tiem un ka tie dzirdēs Manu balsi, un tiks ieskaitīti starp Manām avīm, lai varētu būt viens ganāmpulks un viens Gans; tādēļ Es eju tiem parādīties.

17 Tagad es, Moronijs, vaicāju jums: vai jūs zināt vārdu, kādā To Kungu sauc šīs citas avis, kas nedzirdēja Viņa balsi laikā, kad Viņš parādījās maniem tēviem? Vai jūs nezināt, ka Viņa vārds nav svarīgs Viņam, ja ir tā, ka ļaudis tic Viņam un tur Viņa baušļus?

18 Un ko jūs sakāt par tiem, kas lasa šo pierakstu, ko Tas Kungs ir pavēlējis man pagatavot, un devis man norādījumu rakstīt tās lietas, kuras Gars man čukst; atkal, ko jūs teiktu, ja jūs dzirdētu mani izrunājam Tā Kunga, Jēzus Kristus, vārdu atbilstoši manai paša valodai, kas man tika mācīta pēc manu

tēvu tradīcijām un kultūras? Vai jūs saprastu, par ko es runāju?

19 Lūk, es saku jums, ka jūs nesaprastu vārdus, ko es teiktu, un tāpat arī es nesaprastu vārdus, ko jūs runājat. Un, ja es izrunātu Tā Kunga vārdu atšķirīgā veidā, vai ja es nosauktu Viņu citādā vārdā nekā jūs, ko tad jūs domātu par Jēzus Kristus vārdu?

20 Un, ja mana Kunga un mana Dieva vārds būtu Kummenkinins, un šo būtni es pielūgtu un tai paklausītu, ko tad jūs teiktu par manu taisnīgumu? Un, ja būtu tā, ka Kummenkinins būtu izveidojis baznīcu manu ļaužu vidū, kas būtu izveidota saskaņā ar mūsu tradīcijām un mūsu kultūru, kas noteikti ir atšķirīga no jūsējās, vai tad tas būtu grēks pielūgt mūsu Dievu šādā veidā, kuru mēs nesauktu par Jēzu Kristu, taču kurš ir tas pats Dievs, kuru jūs pielūdzat saskaņā ar jūsu tradīcijām?

21 Un, ja mūsu pravieši, kurus mēs saucam par Serihlibiem, mums māca Kummenkinina likumu, un mums māca, ka mums jāmiļ savi ienaidnieki un jādara labu tiem, kas mūs ienīst un vajā, un, ja mēs dzīvojam saskaņā ar Kummenkinina garu, kā mums māca mūsu Serihlibi, vai mēs tiksim nosodīti par Jēzus Kristus vārda neuzņemšanos tikai tāpēc, ka mēs nesaprotam šo vārdu un mēs to nevaram saprast atbilstoši mūsu valodai un mūsu kultūrai?

22 Lūk, es saku jums, ka tad, kad Tas Kungs apmeklēs šos ļaudis, kuri ir daži no citām avīm, kas nav dzirdējušas Viņa balsi, Viņš ļaus tiem saukt Sevi par Kummenkininu vai jebkurā citā vārdā, ko viņu Serihlibi ir mācījuši viņus par to, ko pielūgt.

23 Un tas nemazina Kristus svētā vārda iedarbību, ar ko visi cilvēki tiks izglābti. Jo es esmu rakstījis šajā pierakstā dotā vārda simbolisma nozīmi. Un vēl es saku jums, ka visi vārdi simbolizē darbus, kas ir saistīti ar attiecīgo vārdu.

24 Un vai nav tā, ka mēs tiekam izglābti ar

Kristus darbiem jeb ar Kummenkinina vai jebkuru citu vārdu, kādā Viņš varētu tikt saukts? Es saku jums, ka mēs tiekam izglābti ar darbiem, ko simbolizē Kristus vārds. Lūk, mēs tiekam izglābti nevis ar Viņa vārdu, bet ar to, ko Viņš ir paveicis mūsu labā.

25 Tādēļ Tēvam nav svarīgi, kādā vārdā mēs saucam Viņu vai tos, kuriem Viņš ir uzdevis kalpot mums un atvest mūs atpakaļ Viņa valstībā.

26 Un, ja ir tādas baznīcas un reliģijas, kas ir nosauktas atbilstoši atšķirīgo pasaules tautu paražām un tradīcijām; un ja tām ir pašām savs rakstītais vārds, kas ir viņu Svētie raksti, tad kā gan viņi būtu atšķirīgi Tā Kunga acīs, ja ir tā, ka viņi māca Viņa evaņģēliju?

27 Es saku jums, ka nav nekādas atšķirības. Un, ja viņi māca Kristus evaņģēlija vārdus, tad viņi ir Viņa pieņemti.

28 Tad n u tas ir tas, ka b j a d o m āts ar Nefija pravietojumu, kurā viņš redzēja vīziju par pēdējām dienām. Un Nefijs rakstīja, sacīdams: Un notika, kad eņģelis bija runājis šos vārdus, viņš sacīja uz mani: Vai tu atceries Tēva derības ar Israēla namu? Es teicu viņam: Jā.

29 Un notika, ka viņš teica man: Skaties un redzi lielo un neganto baznīcu, kas ir negantību māte, kuras dibinātājs ir velns.

30 Un Viņš man sacīja: Redzi, ir tikai divas baznīcas; viena ir Dieva Jēra baznīca un otra ir velna baznīca; tāpēc tas, kas nepieder Dieva Jēra baznīcai, pieder tai lielajai baznīcai, kas ir negantību māte; un viņa ir visas zemes netikle.

31 Un notika, ka es skatījos un redzēju visas zemes netikli, un viņa sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; un viņai bija vara pār visu zemi, starp visām tautām, valstībām, valodām un tautībām.

32 Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra baznīcu, un tās skaits bija neliels šīs netikles ļaundarbību un negantību dēļ, kura sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; tomēr es redzēju, ka Jēra baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz

visas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija neliela dēļ šīs lielās netikles ļaundarbībām, kuru es redzēju.

33 Un tagad es, Moronijs, vaicāju: vai jūs ticat, ka ir vairāk nekā tikai divas baznīcas? Es saku jums, ka, saskaņā ar Nefija vārdiem, un es zinu, ka viņa vārdi ir patiesi, ir tikai divas baznīcas.

34 Lūk, ja jūs nepiederat Dieva Jēra baznīcai jeb, citiem vārdiem, ja jūs neticat Viņa Dēla, kas ir Dieva Jērs, evaņģēlijam, un neturat Viņa baušļus, kurus Viņš jums ir devis ar Savas paša mutes vārdiem šajā evaņģēlijā, tad jūs piederat tai lielajai un negantajai baznīcai, ko Nefijs redzēja savā vīzijā.

35 Un Nefija vārdi nenozīmē, ka pastāv kāda viena noteikta baznīca, kas ir Dieva Jēra baznīca, vai ka kāda viena noteikta baznīca ir velna baznīca. Bet viņa nolūks bija paust, ka vai nu jūs ticat Dieva Jēra vārdiem un turat Viņa baušļus, vai arī jūs sekojat pasaules darbiem, kas ir velna darbi.

36 Jo vai Nefijs neaprakstīja šo baznīcu savos rakstos? Un viņš rakstīja, sacīdams: Un eņģelis sacīja uz mani: Ko tu redzi? Un es sacīju: Es redzu daudzas tautas un ķēniņu valstis.

37 Un viņš sacīja uz mani: Tās ir citticībnieku tautas un ķēniņu valstis.

38 Un notika, ka es redzēju citticībnieku tautu vidū lielas baznīcas veidošanu.

39 Un eņģelis sacīja uz mani: Skati baznīcas veidošanu, kura ir pati negantākā no visām citām baznīcām, kura nokauj Dieva svētos, jā, un spīdžina tos, un sasaista tos, un iejūdz tos dzelzs jūgā un noved tos gūstā.

40 Un notika, ka es redzēju šo lielo un neganto baznīcu; un es redzēju velnu, ka viņš bija tās dibinātājs.

41 Un es arī redzēju zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu purpuru, un smalku linu audumu, un visādus dārgus apģērbus; un es redzēju daudz netikļu.

42 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams:

Redzi, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi apģērbi, un netikles ir tas, pēc kā tiecas šī lielā un negantā baznīca.

43 Un arī dēļ pasaules slavas tie iznīcina Dieva svētos un noved tos gūstā.

44 Tagad es, Moronijs, vaicāju: vai tagad jūs neredzat Nefija vārdu nozīmi, ko viņš ir rakstījis, aprakstot šo lielo baznīcu? Jo lūk, baznīca ir cilvēki, kas tai pieder un dara tās darbus. Jā, par baznīcu var spriest pēc tās locekļu darbiem, un, ja viņu darbi ir pasaules darbi vai ja viņi dara to, ko Nefijs redzēja, ko dara velna baznīca, tad viņi pieder velna baznīcai, vai nu viņi apmeklē baznīcu, kas ir nosaukta pēc Jēzus Kristus vārda vai pēc kāda cita vārda.

45 Un baznīca, kas ir nosaukta pēc Jēzus Kristus vārda pēdējās dienās, par kuru es iepriekš esmu runājis, pieder velna baznīcai. Jo lūk, šīs baznīcas locekļi meklē pasaules niecīgās lietas un tiecas pēc cilvēku goda.

46 Tomēr ir tādi, kas ir šīs baznīcas locekļi, kas ir pazemīgi Kristus sekotāji, tomēr viņi tiek vadīti tā, ka daudzos gadījumos viņi kļūdās, tāpēc ka viņi tiek mācīti pēc cilvēku priekšrakstiem, un tas ir saskaņā ar Nefija vārdiem.

47 Un notiks, ka šiem pazemīgajiem Kristus sekotājiem būs vārdi, kurus es šobrīd rakstu. Un viņi pazemosies Tā Kunga priekšā, pēc kura viņi tiecas, un nožēlos tās lietas, kurās viņi tika maldināti ar cilvēku priekšrakstiem. Un notiks, ka viņi atstās velna baznīcu un pievienosies Dieva Jēra baznīcai.

48 Un tur būs daudzi citi pēdējās dienās, kas saņems manus vārdus, un daudzi no viņiem piederēs citām baznīcām, dažas no kurām sauc sevi vienā vārdā, un dažas — citā. Un, kad viņi lasīs šīs lietas, viņi tiks Svētā Gara ietekmēti, un Viņš liecinās tiem par viņu ļaundarību un liks tiem nožēlot grēkus un atstāt velna baznīcu, lai viņi varētu pievienoties Dieva Jēra baznīcai.

49 Un tad piepildīsies pārējie Nefija vārdi,

kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un notika, ka es redzēju, ka lielā negantību māte savāca kopā ļaužu pulkus uz visas zemes virsas starp visām cilticībnieku tautām, lai cīnītos pret Dieva Jēru.

50 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva spēku lielā slavā.

51 Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzināšana starp visām zemes tautām un ciltīm.

52 Un, kad sākās kari un karu daudzināšana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti; un, lūk, tu redzi visas šīs lietas.

53 Un, kad nāks diena, kad Dieva dusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad, tajā dienā iesāksies Tēva darbs, sagatavojot ceļu Viņa derību piepildīšanai, ko Viņš ir noslēdzis ar saviem ļaudīm.

54 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

55 Un es skatījos un redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā apmetnī.

56 Un eņģelis sacīja uz mani: Redzi vienu no Jēra divpadsmit apustuļiem.

57 Lūk, viņš redzēs un rakstīs vēl pārējās no šīm lietām, jā, un arī daudzas lietas, kas ir bijušas. Un viņš arī rakstīs par pasaules galu.

58 Tad nu lietas, ko viņš rakstīs, ir taisnas un patiesas; un redzi, tās ir rakstītas grāmatā, kuru tu redzēji iznākam no jūda mutes; un laikā, kad tās iznāca no jūda mutes, jeb laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, lietas, kas bija rakstītas, bija skaidras un tīras, un visvērtīgākās, un viegli saprotamas visiem cilvēkiem..

59 Un redzi, šis Jēra apustulis rakstīs par lietām, no kurām daudzas tu esi redzējis, un, lūk, pārējās tu vēl redzēsi.

60 Bet par tām lietām, ko tu redzēsi vēlāk, tu nerakstīsi, jo Dievs Tas Kungs ir noteicis šo Dieva Jēra apustuli, lai viņš rakstītu par tām.

61 Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noteiktā laikā.

62 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka Jareda brālis ir tas, par ko Nefijam stāstīja eņģelis, kurš bija viens no citiem, kuram ir rādītas visas lietas. Un par šīm lietām, kuras viņš redzēja, es taisu saīsinājumu saskaņā ar pavēlēm, ko mans tēvs saņēma no Tā Kunga, un arī saskaņā ar pavēlēm, ko es esmu saņēmis no Tā Kunga.

63 Un man ir pavēlēts aizzīmogot šīs lietas, lai tās nāktu klajā Tā Kunga noliktajā laikā, un, ja jūs lasāt šīs lietas, tad jūs zināt, ka šis laiks ir pienācis.

64 Un lietas, kuras es rakstīšu, darīs zināmas visiem tiem, kuru vidū ir jūdu pieraksts un arī daudzi citi pieraksti, ko Tas Kungs ir licis sarakstīt daudzu citu tautu vidū, tās lietas, kas ir skaidras un tīras, un ļoti vērtīgas un viegli saprotamas visiem cilvēkiem, saskaņā ar Nefija vārdiem.

65 Un tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis rakstīt skaidri un bez līdzībām vai alegorijām, patiesi bez tādiem vārdiem, kurus cilvēkiem ir grūti saprast, lai šīs lietas cilvēku bērni varētu viegli lasīt un saprast.

66 Un, tā kā šīs lietas būs viegli saprotamas, daudzi tiks to aizvainoti, un daudzi tās noraidīs to vienkāršības dēļ. Jo tur ir daudzi, kas vēlas, lai Dieva lietas tiem paliktu noslēpumainas, lai tie nesaprastu Dieva lietas un no tiem netiktu prasīta atbildība par Viņa baušļiem.

67 Jo lūk, Tas Kungs neprasa atbildību no tiem, kas nesaprot Viņa vārdus. Taču, kad tie iegūst sapratni par Viņa vārdiem, tad no

tiem tiek prasīta atbildība par to, ko tie saprot.

68 Un, tā kā šīs lietas, kuras es rakstu, ir viegli saprotamas visiem cilvēku bērniem, tad no visiem tiks prasīta atbildība atbilstoši viņu izpratnei. Un, ja ir tādi, kas nelasa šos vārdus, kad tie viņiem ir pieejami lasīšanai, tad no viņiem tiks prasīta atbildība Tā Kunga priekšā par to, ko viņi būtu sapratuši, ja būtu lasījuši šīs lietas.

69 Jo no vārdiem, kas tikuši atklāti cilvēku bērniem grāmatās, ko Tas Kungs licis sarakstīt, pasaule tiks tiesāta pēc tās darbiem.

70 Un notiks, ka pasaulei būs šīs lietas, ko Tas Kungs ir licis sarakstīt ar manu roku, jā, patiesi saskaņā ar Jareda brāļa vīziju, kurā viņš redzēja visas lietas. Un tās būs pieejamas itin visiem. Un tās būs skaidras un viegli saprotamas. Tādējādi pasaule tiks tiesāta pēc šīm lietām.

71 Un, kad šīs lietas kļūs pieejamas pasaulei tanī dienā, kad Tas Kungs tās atklās, tad pasaule zinās, ka Tas Kungs ir sācis sagatavot Savus svētos, sapulcinot tos laukā no lielās un negantās velna baznīcas. Un Viņš sapulcinās Savus svētos un dos tiem zīmi uz viņu pierēm, ko apustulis Jānis aprakstīja jūdu pierakstā. Un, kad Viņš būs devis zīmi Saviem svētajiem uz viņu pierēm, tad Viņš izlies Savus sodus pār lielo baznīcu, kas Viņa priekšā ir visu negantību māte.

15. NODAĻA

Tiek atklāts Ādama un Ievas krišanas patiesais iemesls. Tiek izskaidrota pasaules situācija viņu izraidīšanas laikā. Ādams un viņa pēcnācēji sāk izplatīties pa visu pasauli.

UN tagad es, Moronijs, turpinu savu saīsinājumu par Jareda brāļa vīziju.

2 Un notika, ka Jareda brālis vēroja Ādamu un Ievu Ēdenes dārzā; un viņš

redzēja veidu, kā notika viņu krišana no šī stāvokļa un tās iemeslu.

3 Un šī krišana ir tikusi attēlota daudzos dažādos veidos svētajos rakstos atbilstoši cilvēku tradīcijām un skaidrojumiem.

4 Jo Tas Kungs nav atklājis viņu krišanas pilnīgo ietekmi un veidu, kā tā notika cilvēku bērniem. Un Viņš pavēlēja Ādamam un Ievai mācīt saviem bērniem atšķirīgu versiju no tā, kas patiesībā notika Ēdenes dārzā, patiesi, kā Ieva krita Ādama priekšā.

5 Un Tas Kungs deva tiem norādījumu, sakot: Tomēr jūs neizpaužīsiet kādu daļu no patiesības par veidu, kā Ieva tika kārdināta un zaudēja savu varu pār nāvi, un tika izdzīta no Ēdenes dārza. Jo lūk, šīs lietas nebūs zināmas nevienam cilvēkam, izņemot tos, kuriem Es izvēlēšos tās atklāt.

6 Un es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka daži tika atklāta patiesība par šīm lietām. Un šī patiesība ir tikusi sagrozīta un izmainīta cilvēku bērnu vēstures laikā. Jo daži ir rakstījuši par kādu kritušu eņģeli, kurš nonācis uz zemes un vilinājis cilvēku meitas stāties dzimumsakaros.

7 Un citi ir nepareizi izskaidrojuši vārdus, kas atrodami grāmatā, kas iznāca no jūda mutes, kurā tie saka: Dieva dēli vēroja, ka cilvēku meitas bija skaistas, un tie ņēma tās sev par sievietēm, kas tiem labāk patika.

8 Un daudzi domāja, ka šie Dieva dēli nozīmē Dieva eņģelus. Un šajā tie ievērojami maldās. Jo lūk, nav tādu Dieva eņģeļu vai kalpu, kam būtu nepieciešamais ķermenis, lai radītu pēcnācējus ar mirstīga cilvēka meitu. Un tie, kas ir šādi skaidrojuši šīs lietas, nesaprot Tēva darbus.

9 Tomēr daudzas lietas, kas ir rakstītas cilvēku bērnu grāmatās, satur patiesības daļas, kas paslēptas stāstos un mītos, kas tikuši nodoti no paaudzes uz paaudzi. Taču iesākumā Ādams mācīja saviem bērniem patiesību, kuru Tas Kungs bija atklājis viņam, un pavēlēja saviem pēcnācējiem mācīt saviem bērniem patiesību visās lietās, izņemot tās lietas, kuras Tas Kungs tiem

aizliedza.

10 Un Ādams lika pierakstīt daudzas no savām mācībām, lai tās varētu tikt nodotas no vienas paaudzes nākamajā, tādējādi saglabājot skaidrās un vienkāršās patiesības, kuras Ādams saņēma no Dieva mutes Ēdenes dārzā.

11 Taču, kā es iepriekš jums esmu paskaidrojis, daudzas no šīm lietām pazuda tulkojumu kļūdu dēļ un tika cilvēku darbu samaitātas. Un valoda, kurā Ādams rakstīja šīs lietas saviem bērniem, ir pazudusi no visām pasaules valodām. Un tā bija valoda, ko Ādams iemācījās no Tēva. Un šajā valodā, patiesi Ādama valodā, Tēvs runā uz visiem tiem, kas dzird Viņa balsi.

12 Un tagad es, Moronijs, atsaucos uz Jareda brāļa vārdiem, kurus viņš rakstīja par Ādamu un Ievu:

13 Un es redzēju zemes, kas apņēma to lielo zemi, kur bija novietots Ēdenes dārzs. Un šīs zemes bija lielas. Un tur bija daudzi lieli ūdeņi, kas nodalīja šīs zemes citu no citas. Taču radīšanas iesākumā tas tā nebija. Jo zeme bija viena pati, kas bija Tēva nolūks, ļaujot augiem augt un vairoties savā starpā, lai būtu gaiss, ko elpot, un atmosfēra tiktu radīta virs planētas, kuru Viņš bija izveidojis par pasauli Saviem bērniem. Un ziedi un augi, kam Viņš lika augt uz zemes un noklāt to ar savu pārpilnību, nevarētu to izdarīt, ja zeme nebūtu viena pati.

14 Un es redzēju daudzus dzīvniekus, kas izskatījās ļoti līdzīgi tiem ķermeņiem, kurus Tēvs radīja Ādamam un Ievai. Un šie dzīvnieki bija līdzīgi Ādamam un Ievai, tomēr tie dzīvoja pēc saviem instinktiem, būdami bez gara, ko Dievs bija radījis tai ķermeņu kārtai, ko Viņš bija radījis Ādamam un Ievai.

15 Un šie dzīvnieki, kas bija tiem līdzīgi, bija nošķirti ar lielajiem ūdeņiem; un uz tās zemes, kurā Tas Kungs iedēstīja dārzu Ēdenes zemē un kopa to, nebija neviena no tiem.

16 Un es skatījos un redzēju šo dzīvnieku

kopienu izveidošanos. Un to starpā netika runāta kāda valoda; un tie neatšķīra pareizo no nepareizā, bet dzīvoja atbilstoši savām dabiskajām vēlmēm, kas turpināja to dzīvības.

17 Un es arī redzēju Luciferu ar daudziem gariem, kas sekoja viņam. Un tie klīda turp un šurp pa zemi, prātojot, kā tie varētu īstenot plānus, kurus tie bija radījuši savai pašu pārvaldības formai un savai pašu laimei.

18 Un šiem gariem bija dota vara, līdzīgi kā visiem gariem, — uz kādu laiku apdzīvot jebkura dzīvnieka mirstīgo ķermeni, ko vien tie vēlējās. Tomēr saskaņā ar ierobežojumiem, ko tiem uzlika debesu mūžīgie likumi, tie nevarēja izmantot šos dzīvniekus veidā, kas jebkādi kaitētu cilvēku bērniem, tādējādi traucējot Dieva bērnu rīcības brīvībai.

19 Taču, tā kā no Ādama un Ievas ķermeņiem nebija neviena radīta bērna, Lucifers nevarēja atrast tādus dzīvniekus, kuros viņš varētu pieredzēt prieku, būdams to mirstīgajos ķermeņos. Jo, ieejot dzīvnieka ķermenī, kas nebija sagatavots, lai tajā mājotu Dieva bērna gars, dzīvnieks kļuva apjucis un ievērojami svaidīja savu ķermeni, lai atbrīvotos no šīs nedabiskās nelīdzsvarotības.

20 Un tādējādi Lucifers un tie, kas sekoja viņam, guva maz panākumu dzīvnieku vidū, kas bija Dieva radīti, lai kalpotu savas radīšanas mēram un pēc tam izmirtu atlikušajās Viņa bērnu pārbaudes dienās.

21 Un pēc daudzu gadu klīšanas turp un šurp pa zemi, Lucifers un viņa sekotāji sāka gūt kādus vērā ņemamus panākumus ar dažām dzīvnieku sugām, kam bija tādi ķermeņi, kas līdzīgi tiem ķermeņiem, ko Dievs bija radījis Ādamam un Ievai. Un, būdams ar ierobežoto varu, ko Luciferam pieļāva izrādīt debesu likumi, viņš sāka krustot noteiktas sugas ar citām sugām, līdz viņš bija radījis dzīvnieku, kas bija ļoti līdzīgs tiem ķermeņiem, kas bija radīti

Ādamam un Ievai.

22 Un pēc tam, kad bijis pagājis daudz laika, uzlabojot šo krustošanās procesu, Lucifera sekotāji sāka iemājot šo dzīvnieku ķermeņos un likt tiem rīkoties atbilstoši savām pašu vēlmēm, un šīs vēlmes tiem sniedza ierobežotu laimes daudzumu.

23 Tomēr šiem dzīvniekiem netika doti tieši tādi paši ķermeņi, kādi bija radīti Ādamam un Ievai, un tādēļ Lucifers un viņa sekotāji nevarēja pieredzēt prieka pilnību, ko Tēvs tiem raksturoja iesākumā. Jo šiem dzīvniekiem nebija sagatavota kāda godības valstība Tēva valstībā. Un tie bija no daudz zemākas elementu kārtas, jo to radīšana un to nolūks bija saistīts ar zemes izveidi, un lai to sagatavotu Dieva bērnu pārbaudes dienām.

24 Un Lucifers iemiesojās un uzņēmās uz sevis vienu no ķermeņiem, ko viņš uzskatīja par vispiemērotāko tam, ko viņš grasījās darīt.

25 Un Sātana vēlme bija doties Ēdenes dārzā un kārdināt Ievu, un likt viņai paklausīt Tēva mūžīgajiem likumiem, lai viņš varētu saņemt godību.

26 Un Sātans izveidoja ko līdzīgu kuģim, ar ko viņš ceļoja pāri lielajiem ūdeņiem. Un, kad viņš sasniedza zemi, kuras centrā bija Ēdenes dārzs, viņš turpināja savu ceļojumu augšup pa lielu ūdens upi, līdz viņš nonāca pie Ēdenes dārza robežām.

27 Un Tas Kungs neapturēja Sātanu no tā, ko viņš grasījās darīt, un tas ir rīcības brīvības likuma dēļ.

28 Un Sātans pavadīja daudz dienu šī radījuma ķermenī; un šis radījums izskatījās ļoti līdzīgs vīrietim. Un daudzas dienas viņš slepeni vēroja Ādama un Ievas ikdienas gaitas Ēdenes dārzā. Un, kad pienāca laiks, kad Ieva vienatnē mazgājās pie dārza robežām, Sātans iznāca no savas slēptuves un iepazīstināja sevi ar Ievu.

29 Un Sātans lika šim radījumam runāt ar Ievu cilvēka balsī Tēva valodā — valodā, kurā runāja Tēva valstībā, kur tika radīti visi

gari.

30 Un Sātans runāja uz viņu, un Ieva nebaidījās. Jo Ieva nezināja, no kā baidīties, viņai esot nevainīgai Ēdenes dārzā.

31 Un Sātans pieskārs Ievai tādā veidā, kādā Ieva nekad iepriekš nebija aizskarta. Un, kad viņš pieskārs Ievai, viņa bija pārsteigta un izbrīnīta par sajūtu, kas nāca pār viņu.

32 Un Sātans teica uz viņu: Vai tu nezini, ka šīs sajūtas, kuras tu šobrīd pieredzi, ir tās svētības, ko Tēvs tev ir devis, lai tu varētu baudīt to prieku, kuru Viņš bauda?

33 Un Ieva atbildēja viņam, sacīdama: Es nezinu par prieka sajūtu, par ko mūsu Tēvs ir runājis, jo es vēl neesmu pieredzējusi šo prieku visās lietās. Jo lietās, ko es esmu pieredzējusi, es nezinu, kāds prieks man būtu jāsaņū.

34 Un Sātans teica uz viņu: Kad es tev šādi pieskaros, vai tas tev nesniedz prieka sajūtas? Un šīs sajūtas ir vienīgais veids, kā tu vari izpildīt visas Tēva pavēles. Jo vai tad Tēvs nepavēlēja tev un Ādamam vairoties un gūt prieku savos pēcnācējos? Un kā gan jums var būt prieks tajā, kā jums nav?

35 Un Sātans vilināja Ievu un parādīja viņai baudas, par kurām viņš bija runājis. Un Sātans ņēma Ievu un parādīja viņai veidu, kā citi dzīvnieki, kas bija līdzīgi tam, kura ķermenī Sātans iemājoja, radīja savus pēcnācējus.

36 Un Ieva padevās Sātana vilinājumiem un tika ieņemta.

37 Un tūlīt pēc tam, kad Sātans zināja, ka Ieva ir kļuvusi grūta savās miesās, viņš atstāja radījumu, kura ķermenī viņš bija iemājojis. Un tūlīt pēc viņa aiziešanas radījums mirstot iekrita ūdenī un tika aizskalots ar lielajiem upes ūdeņiem, kas plūda līdzās Ēdenes dārzam.

38 Un Ieva nezināja, ka viņa ir kļuvusi grūta ar bērnu. Un nekavējoties viņai līdzās parādījās Marihala, kura bija viņas gara māte. Un Marihala apspriedās ar Ievu un paskaidroja viņai, ko Sātans bija izdarījis.

39 Un Ieva kļuva ļoti bēdīga par to, ko viņa bija izdarījusi, un guva maz mierinājuma savas Mūžīgās Mātes vārdos. Jo Marihala bija apspriedusies ar Ievu un teikusi viņai doties pie Ādama, neatklājot viņam to, kas bija noticis kopā ar Sātanu, un ka viņai nevajag viņam neko teikt par bērnu, kas bija ieņemts viņas miesās.

40 Taču viņai vajadzētu runāt ar Ādamu un pastāstīt viņam par Tēva pavēli, un viņai vajadzētu parādīt Ādamam to, ko viņa bija apguvusi attiecībā uz to, kā tiek ieņemts bērns.

41 Un Ieva devās pie Ādama un pieskārs viņam. Un Ādams sajuta prieku no Ievas pieskāriena. Un Ādams sacīja Ievai: Kā gan tu zini veidu, kā mēs varam kopā pieredzēt šo prieku? Un Ieva neatklāja Ādamam šīs lietas, taču viņa paturēja tās pie sevis saskaņā ar viņas Mātes doto padomu.

42 Un Ieva paskaidroja Ādamam, ka tas ir vienīgais veids, kā viņi varētu ievērot Tēva pavēles un vairoties, un gūt prieku savos pēcnācējos. Bet Ādams atteicās uzklausīt Ievu, jo viņš nesaprata, kas viņam būtu jādara. Jo sajūtas, ko viņš juta Ievas pieskāriena dēļ, bija viņam svešas, un viņš neuzdrīkstējās pieskarties viņai līdzīgā veidā, kamēr nebija saņēmis pavēlis no Tēva.

43 Un Ieva raudāja Ādama priekšā. Un Ādams sacīja viņai: Kādēļ tu raudi? Un kas bija tavas emocijas iemesls — emocijas, ko mēs neesam pieredzējuši šeit, Ēdenes dārzā?

44 Un Ieva turpināja raudāt Ādama priekšā, lūdzoties viņu, lai viņš nāktu pie viņas un izpildītu plānu, kas Tēvam bija viņiem. Taču Ādams palika nelokāms un stingrs savā vēlmē darīt tikai tās lietas, ko viņam mācījis Tēvs.

45 Un Ieva sacīja viņam: Vai tu tici, ka Tēvam ir jāpavēl mums visās lietās? Vai tu zini veidu, kā mūsu Tēvs un mūsu Māte radīja mūsu garus? Vai tu ņem vērā to, ka šīs lietas bija apslēptas mūsu skatam, kamēr mēs dzīvojam kopā ar Tēvu Viņa valstībā?

Vai tā nevarētu būt Tēva griba, ka mēs paši iemācāmies šīs lietas?

46 Lūk, tādēļ, ka es vēlos šīs lietas, es būšu spiesta atstāt Ēdenes dārza drošību un meklēt pasauli, ko Tēvs ir radījis mums un pavēlējis mums izpētīt un to par to rūpēties. Un tavas stūrgalvības dēļ tu paliksi viens pats Ēdenes dārzā un nespēsi izpildīt Tēva pavēles, kuras Viņš mums ir devis.

47 Un pēc daudzām sarunām ar Ādamu, Ievai izdevās izskaidrot viņam Tēva plānu un vienīgo veidu, kā to varētu īstenot.

48 Un Ādams deva Ievai to, ko viņa vēlējās. Un tas viņam bija ļoti patīkami, pat tik ļoti, ka viņš pateicās Ievai par to, ko viņa bija izdarījusi.

49 Un kopš tā brīža Ādams un Ieva uztvēra viens otru atšķirīgi, nekā viņi uztvēra iepriekš. Viņu ķermeņi sāka alkt pēc tām sajūtām, ko viņi bija pieredzējuši kā vīrietis un sievietē. Un viņi aptvēra, ka viņi ir kaili.

50 Un Tēvs nonāca ar Marihalu Ēdenes dārzā un apciemoja Ādamu un Ievu. Lūk, Marihala bija devusies atpakaļ uz Tēva valstību un pastāstījusi viņam par visām lietām, ko Sātans bija izdarījis pasaulē, ko Viņš bija radījis Saviem gara bērniem. Un Tēvs smaidīja uz Marihalu, norādot, ka Viņa plāns tagad virzīsies uz priekšu saskaņā ar debesu likumiem; šie likumi bija ierobežojuši Viņu no iejaukšanās to rīcības brīvībā, kurus Viņš bija radījis, patiesi visus Viņa gara bērnus.

51 Jo Tēvs varēja dot vienīgi pavēles, taču ne no viena Viņš nevar prasīt turēt Viņa pavēles, ja vien tie labprātīgi to dara pēc savas piekrišanas.

52 Un Sātans zināja Tēva plānu un domāja, ka, ja viņš varētu izdarīt šo lietu Ievai un likt viņai paklausīt Tēva pavēlei un sākt Viņa gara bērnu mirstīgās dzīves, tad Tēvs varētu saskatīt viņā godību, ko viņš vēlējās. Jo lūk, Tēva plāns nevarētu virzīties uz priekšu bez Ādama un Ievas izvēles darīt to, ko viņi izdarīja, bez Tēva iejaukšanās.

53 Taču Sātans vēlējās šīs lietas savai paša godībai un tādējādi pārkāpa debesu pārvaldības pirmo principu un likumu.

54 Un Lucifers nostājās Tēva priekšā un pateica Viņam to, ko viņš bija izdarījis. Un Tēvs noraidīja Lucifera lūgumus, jo bija pārkāpti likumi, lai panāktu to, kas, viņaprāt, viņam sniegtu viņa godību. Un Lucifers atstāja Tēva klātbūtni un devās atpakaļ uz zemi.

55 Un pēc tam, kad Tēvs bija apciemojis Ādamu un Ievu, viņš atklāja, ka viņi kautrējās un kaunējās par savu kailumu. Un Tēvs vaicāja viņiem, vai viņi ir vai nav pieredzējuši prieku, ko sniedz kļūšana par vecākiem. Un Ādams pateica Tēvam, ka Ieva bija vilinājusi viņu darīt šo lietu.

56 Un Tēvs norāja Ādamu par to, ka viņam trūka izpratnes, un svētīja Ievas rīcību tanī, ka viņa bija izdomājusi veidu, kā Viņa plāns varētu virzīties uz priekšu. Un Ādamam tika pavēlēts kopš tā laika palikt kopā ar Ievu, un ka viņam ir jā rūpējas par viņu un arī par bērnu, kas bija ieņemts viņas miesās.

57 Un Ādams nezināja, ka šis bērns nebija viņa, un Tēvs tajā laikā viņam to neatklāja, jo Viņš vēlējās, lai Ādams mīlētu šo bērnu, it kā tas būtu viņa paša bērns.

58 Un Tēvs pieskārs Ādamam un Ievai un ar to pavēlēja viņu ķermeņu elementiem tā izmainīties, ka viņi kopš tās dienas sāka mirt. Tomēr Tēvs deva viņiem likumus un baušļus, pēc kuriem viņiem jādzīvo, lai viņi dzīvotu veselīgu un aktīvu dzīvi, tādējādi esot ar spēju nodrošināt vairāk ķermeņu Viņa gara bērniem, kuri gaidīja savu pārbaudes dienu sākšanos.

59 Un Tēvs deva dažas pavēles, kuras es nesapratu, taču kopš tā laika Ēdenes dārza robežu vairs nebija un Ādamam un Ievai tika ļauts doties pasaulē, kur vien viņu sirds vēlmes tos vadītu.

60 Un Tēvs bija devis viņiem norādījumus ēst no visas zemes augļiem, un lai viņi to darītu savai veselībai un spēkam. Un viņiem

tika norādīts apstrādāt zemi un audzēt koku un vīnakoku augļus, ko ēst, un arī augu saknes, kam bija vajadzīga kustība tajā to daļā, kas parādījās virs zemes, lai nodrošinātu savas sugas turpinājumu.

61 Un Ādams devās un stādīja vīna dārzus un augļu kokus, paņemot sev līdzīgas dažas no sēklām, ko Tēvs bija devis viņam Ēdenes dārzā.

62 Jo Ēdenes dārzā augi pastāvīgi aug atbilstoši Tēva pavēlei. Un šo augu sēklās Dievs ir nodrošinājis nepārtrauktu dzīvību katrai augu sugai. Un šīs sēklas būtu līdzeklis mūžīgajai dzīvei katram augu veidam savā vidē. Un daži no šiem augiem bija Tēva sevišķi izvēlēti, lai sagādātu ievērojamu prieku Ādamam un Ievai, kad viņi tos ēda. Un Tēvs norādīja viņiem ēst šos augus.

63 Un tur bija daudzi citi augi, kurus Dievs bija novietojis uz zemes, lai nodrošinātu pārtiku citiem dzīvniekiem, taču lielākoties — lai radītu atmosfēru, kurā varētu pastāvēt dzīvība.

64 Un Ādamam un Ievai tika aizliegts ēst citu dzīvnieku miesu, jo viņu ķermeņi nebija radīti šādam barības veidam. Un Ādams un Ieva neko nezināja par sava ēdiena gatavošanu, jo viņiem nevajadzēja gatavot ēdienu Ēdenes dārzā, nedz arī tas bija Dieva plāns.

65 Jo pārtikā, ko viņiem bija pavēlēts ēst, patiesi augļos, kas radīja sēklu sevī, un tajās saknēs, kuras bija nepieciešams izraut, lai izplatītu to sēklas ar dzīvnieka roku; patiesi tajās visās bija nepieciešamā barība, kas Ādamam un Ievai bija vajadzīga, lai uzturētu sevi veselīgus un stiprus visas savas pārbaudes dienas.

66 Un citu dzīvnieku kopienās, patiesi to dzīvnieku, kuru ķermeņus bija sagrābis Sātans un viņa sekotāji, tie ēda citu dzīvnieku miesu, un tie gatavoja savu ēdienu. Un, kad viņi gatavoja pārtiku, ko tie ēda, uguns karstums iznīcināja uzturvielas, ko Dievs bija ielicis pārtikā, lai nodrošinātu

tā dzīvnieka veselību un spēku, kas to ēstu.

67 Un šo radījumu starpā strauji ienāca nāve un paņēma to dzīvības dēļ slimībām un sērgām, kas radās no pārtikas, ko tie bija ēduši. Jo uguns iznīcina visas lietas, ko tā skar, un tas ir iznīcināšanas process, kas iesākumā netika mācīts Ādamam un Ievai.

68 Un laikā, kad Ādams un Ieva tika izraidīti no Ēdenes dārza, jeb laikā, kad Tēvs izmainīja dārza struktūru un arī Ādama un Ievas ķermeņu struktūru, pārējā pasaule palika savā virzībā saskaņā ar laiku, ko Dievs tai bija noteicis.

69 Un Sātans pavēlēja saviem sekotājiem vilināt tos radījumus, kas bija līdzīgi Ādamam un Ievai, ceļot pāri ūdeņiem uz zemi, kurā varētu būt atrodams Ādams un Ieva. Un to viņš darīja, lai viņš varētu likt Ādama un Ievas ķermeņiem kļūt samaitātiem ar to radījumu sēklu, kuru ķermeņi bija no zemākas kārtas nekā ķermeņi, kas bija radīti Ādamam un Ievai.

70 Un šie radījumi bija gudri, kādi tie bija atbilstoši tai kārtai, kurā tie tika radīti. Taču tie kļuva vēl gudrāki, pateicoties panākumiem, ko Sātans guva, sagraujot to ķermeņus un ietekmējot to prātus.

71 Jo pēc daudziem gadiem, mājot šāda tipa dzīvnieku ķermeņos, Sātans tiem bija licis kļūt līdzīgiem Ādamam un Ievai, pat tā, ka vienīgi to tumšā āda tos atšķīra no ķermeņiem, kas tika radīti Ādamam un Ievai.

72 Un Sātans mācīja tiem daudzas lietas un atveidoja daudzas lietas, ko viņš mācīja, pēc tā, ko viņš bija iemācījies no Tēva, patiesi pēc veida, kā Tēvs bija apstādījis apvidu, kas bija zināms kā Ēdenes dārzs.

73 Un tie dzīvoja ļoti tuvu lielajiem ūdeņiem, kas plūda pa visu pasauli. Jo tie bija pulcējušies visauglīgākajās zemes daļās, lai atrastu pārtiku, kas tiem bija vajadzīga.

74 Un es redzēju, ka pasaule bija sadalīta tās sauszemē, patiesi, ka tur bija septiņi atsevišķi pasaules reģioni, kuros klīda Dieva radības atbilstoši savām individuālajām

spējām un savām vēlmēm pēc pārtikas. Un šī lielā sadalīšana man bija jauna izpratne. Jā, es biju domājis, ka zeme ir viena sauszemes masa, ko apņem daudzi ūdeņi.

75 Un no šīm lielajām zemes masām tikai divas apdzīvoja vairākums no tiem, kuru ķermeņus bija sagraujis Sātans un viņa sekotāji. Un tie pulcējās zemes četru lielo upju reģionos. Un šo upju ielejās tie plauka un sāka apstrādāt zemi un padarīt to par savējo.

76 Un, patiesi kā taisnīgie gari, kas mājāja pasaules garīgajā daļā, kalpoja Ādamam un Ievai un viņu pēcnācējiem, tāpat to tur darīja tie gari, kas neizvēlējās sekot Tēva plānam, sniedzot savu kalpošanu šiem radījumiem.

77 Taču šai dzīvnieku kārtai nepiemita spēja ļaut Dieva gara bērnam mājot tā ķermenī ilgu laiku. Jo, ja tajos iemājotu uz ilgu laiku, tad tie nogurtu un ātri nomirtu savas nespējas dēļ, ko izraisīja to dabas kārtā, ko tiem bija devis Tēvs.

78 Un Sātans parādīja tiem veidu, kā tie varētu šķērsot plašos ūdeņus un ceļot uz lielo kontinentu, kur dzīvoja Ādams un Ieva. Un tā daži no tiem sāka savus ceļojumus uz turieni.

16. NODAĻA

Benelis ir pirmais mirstīgais bērns, kas piedzima Ādamam un Ievai. Viņš atklāj, ka viņš nav Ādama dēls. Benelis iepazīst savu īsto tēvu un sāk pievilt citus Ādama un Ievas bērnus. Piedzimst Kains un tiek Beneļa ietekmēts nokaut Ābelu.

UN notika, ka Jareda brālis redzēja daudzas lietas attiecībā uz veidu, kā Ādams un Ieva sāka valdīt pār zemi un arī pār lauku zvēriem, un tas bija, pateicoties Ādama un Ievas saprātam un lietām, ko viņi bija iemācījušies no Tēva. Jo zvēri bija radīti pēc zemākas kārtas nekā cilvēku bērni. Un šos zvērus vadīja to instinkti, nezinot pareizo vai nepareizo un tādējādi nespējot baudīt tos

priekus, ko bauda cilvēku bērni.

2 Un, kad pienāca laiks tā bērna dzimšanai, kas tika ieņemts Ēdenes dārzā, gan Ādams, gan Ieva priecājās par viņa piedzimšanu. Un viņi nosauca viņu vārdā Benelis, kas tulkojumā nozīmē — Dieva dēls.

3 Un notika, ka Ādamam un Ievai bija daudzi dēli un meitas. Un viņi izauga, un viņiem tika mācīts pielūgt To Kungu atbilstoši tam veidam, kā Tas Kungs mācīja Ādamu un Ievu Ēdenes dārzā, un arī atbilstoši Svētajam dāvinājumam, kas jums iepriekš tika izskaidrots šajā pierakstā.

4 Un Tas Kungs arīdzan pielāva, lai Ādams organizētu baznīcu savu bērnu labumam un arī lai Dieva svētā priesterība ar tās zemākajiem un augstākajiem pielikumiem tiktu ieviesta to vidū, lai viņi gūtu norādījumus un mācītos.

5 Jo lūk, Ādama un Ievas bērni nebija Ēdenes dārzā, un viņi nepazīna To Kungu, nedz arī viņi bija redzējuši Viņu ar savām mirstīgajām acīm. Un no viņiem tika prasīts dzīvot ticībā, patiesi ticībā tiem vārdiem, ko Ādams mācīja viņiem.

6 Un pār Ādama bērniem sāka nākt Svētā Gara kalpošanas, šīm kalpošanām apliecinot Tēvu un Dēlu, un plānu, ko viņi ir izveidojuši Ādama bērniem.

7 Un notika, ka pēc daudziem gadiem arī Ādams sāka apšaubīt to, ko iepriekš bija pieredzējis Ēdenes dārzā, pat ticot, ka tas bija sapnis. Un tā bija vara, kas Sātanam bija pār visu cilvēku sirdīm, ja iespējams, pat izredzēto pārliecināšanai, ka tiem nevajadzētu ticēt tam, ko tie nevar redzēt ar savām acīm, vai klausīties tajā, ko tie nedzird ar savām ausīm.

8 Un Tēvs sūtīja eņģeli no Savas valstības pie Ādama, lai palīdzētu viņam atcerēties to, ko viņš bija aizmirsis ticības dēļ. Jo lūk, sākumā Ādamam nebija ticības, jo viņš zināja, ka Tēvs pastāv un ka viņš bija piedzimis no Tēva, un šo viņam mācīja Jēhova tūlīt pēc izraidīšanas no Ēdenes

dārza un arī viņa paša personīgās pieredzes ar Tēvu. **9** Un tas ir mirstības stāvoklis, kas liek skaidrām un vienkāršām zināšanām pēc ilga laika kļūt par ticības jautājumu; un tas notiek domāšanas veida dēļ, ko ļauj mirstīgais ķermenis. Jo bija nepieciešams, lai Tēvs ierobežotu cilvēku bērnu spēju atcerēties savas dzīves pirms savām piedzimšanām, tādējādi nodrošinot, ka tie nepaspiedzas un nebauda no Dzīvības koka, un nedzīvo mūžīgi savos grēkos, kā es jums iepriekš esmu izskaidrojis.

10 Un Ādams turēja visus baušļus, ko viņš bija saņēmis no Jehovas, kad viņš tika izraidīts no Ēdenes dārza. Un viņš mācīja šos baušļus saviem bērniem saskaņā ar to veidu, kas viņam tika parādīts.

11 Un notika, ka Benelis izauga un kļuva par slavenu cilvēku citu Ādama bērnu starpā. Un viņš sāka pamanīt, ka viņa izskats atšķiras no to izskata, kas bija citi Ādama dēli un meitas. Jo viņa āda bija tumšāka un viņa vaibsti bija atšķirīgi nekā viņa pārējiem brāļiem un māsām. Un viņa tēvs Ādams neko nedomāja par atšķirībām, kas bija acīmredzamas Beneļa izskatā, patiesi, jo viņš tobrīd nesaprata visus Dieva noslēpumus attiecībā uz mirstīgā ķermeņa radīšanu un tādēļ uzskatīja, ka Benelis bija ieņemts no viņa.

12 Un Benelis devās pie savas mātes Ievas un iztaujāja viņu par šīm lietām. Un Ieva ilgāk vairs nevarēja noslēpt patiesību no Beneļa un paskaidroja viņam to, kas bija noticis Ēdenes dārzā.

13 Un Ieva dedzīgi lūdzās savu dēlu un lūdza, lai viņš apsolītu viņai, ka viņš neatklās šīs lietas Ādamam, kurš nezināja, ka šī lieta ir notikusi, un kurš mīlēja Beneli no visas savas sirds. Un Benelis mīlēja savu māti un uzklaušīja viņu, un tobrīd apsolīja viņai, ka viņš neteiks Ādamam to, ko viņa bija tam atklājusi.

14 Taču kopš tā laika Benelis sāka meklēt savu dabisko tēvu, pat ka viņš sāka pielūgt Sātānu un prasīt pēc viņa vadības un pēc

viņa svētības. Un Sātans atnāca pie Beneļa, nosaucot viņu par savu dēlu un dodot viņam visu, ko viņš vēlējas.

15 Un Benelis sāka mācīt saviem vecākajiem brāļiem un māsām tās lietas, ko viņš bija iemācījies no Sātana, un šīs lietas bija pretējas baušļiem, ko viņiem bija mācījis Ādams. Un, tā kā Beneļa vārdi bija vilinoši daudziem no viņa brāļiem un māsām, tie sāka sacelties pret sava tēva Ādama vārdiem un sekot Sātana pavēlēm, ko tiem mācīja viņu vecākais brālis Benelis.

16 Un šādā veidā Sātans sāka gūt sekmes, sagrābjot ķermeņus, ko Tēvs bija radījis Ādamam un Ievai. Un kopš šī laika cilvēki sāka būt miesīgi un jutekliski, un velnišķīgi savos ceļos.

17 Un Tas Kungs cēla praviešus Ādama bērnu vidū un deva viņiem Svēto Garu, un pavēlēja viņiem sludināt grēku nožēlošanu saviem brāļiem un māsām. Un Ādams veltīja lielu daļu no sava laika, lai sniegtu padomus un vadītu baznīcu caur priesterību, ko viņš bija ieviesis to vidū, lai arī viņš varētu vest daudzus no saviem bērniem pie grēku nožēlošanas.

18 Un notika, ka radījumi, kuros bija iemājojis Sātans un viņa sekotāji, atrada savu ceļu uz zemi, kurā dzīvoja Ādama un Ievas bērni. Un Ādama un Ievas dēli un meitas, kas neklausīja sava tēva vārdiem vai savu brāļu vārdiem, kuri bija Tā Kunga aicināti par praviešiem, lai sludinātu tiem grēku nožēlošanu; jā, patiesi viņi sāka augļoties ar tiem radījumiem, kas nebija Tēva radīti, lai tajos mājotu Viņa bērnu gari.

19 Un šajās savienībās radās daudzas dažādās pasaules tautas. Un ķermeņi, kas tika radīti šajās savienībās, sāka būt par traukiem, kuros Tēvam pēc debesu mūžīgajiem likumiem vajadzēja ievietot Savu bērnu garus. Un tā Sātans bija samaitājis dabiskos ķermeņus, ko Dievs bija radījis Ādamam un Ievai.

20 Tomēr tas viss tika darīts saskaņā ar to, ko Tēvs jau zināja, un to, ko Viņš sagaidīja.

Jo tādā pašā veidā citās pasaulēs, kurās bija radīta dzīvība, rodas mirstīgie ķermeņi Dieva bērnu gariem.

21 Un visas šīs lietas bija nepieciešamas, lai Dieva bērni varētu baudīt no tā, kas ir nepilnīgs, lai viņi varētu zināt to, kas ir pilnīgs. Un ķermeņi, ko Tēvs radīja Ādamam un Ievai, bija pilnīgi saskaņā ar dabas likumiem, kur tie tika izveidoti. Un viņu ķermeņi bija arī līdzīgi tiem ķermeņiem, kādi ir Viņam un viņu Mūžīgajām Mātēm.

22 Un kā gan mēs varētu zināt, ka šie ķermeņi ir pilnīgi, ja vien nebūtu tā, ka mēs pieredzam tāda ķermeņa sekas, kas ir nepilnīgs, un tādējādi gūstam sava veida salīdzinājumu, lai mēs varētu zināt šīs lietas?

23 Un Sātans turpināja darīt to, kas tika darīts citās pasaulēs, kas radītas Dieva bērnu glābšanai un laimei.

24 Tādējādi iesākumā cilvēku bērniem tika dots tāds ķermenis, kas līdzīgs Tēva ķermenim, un viņiem arī tika dotas pavēles attiecībā uz šo ķermeni, lai tas netiktu samaitāts. Taču nedaudzu paaudžu laikā visi cilvēku bērni sāka iemānot ķermeņos, kas bija nepilnīgi un atšķirīgi no pilnīgajiem ķermeņiem, kas bija radīti Ādamam un Ievai.

25 Un notika, ka Jareda brālis rakstīja par Ādamu un par viņa centieniem mācīt saviem bērniem Dieva pavēles. Jo lūk, lielākā daļa no viņiem bija sacēlušies pret šīm pavēlēm.

26 Un rīcības brīvības dēļ, kas dota viņa bērniem, Ādams nespieda tos darīt viņa gribu. Un viņš redzēja sekas, kādas bija viņa dēliem un meitām, kas radīja bērnus ar tiem, kas nebija Tēva izraudzītie trauki. Un Ādams redzēja sekas, kādas bija viņa vecākajam dēlam Benelim, kad viņš iecēla sevi par vadītāju to starpā un arī kad viņš sāka pārliecināt savus brāļus un māsas neņemt vērā Dieva pavēles un tiekties pēc pasaules lietām.

27 Un notika, ka Ieva dzemdēja vēl vienu

dēlu Ādamam un nosauca viņu vārdā Kains, ticēdama, ka viņš ir tas, ko viņa varētu audzināt taisnīgi Tā Kunga priekšā, un ka viņš paklausītu sava tēva pavēlēm.

28 Un tāda bija arī Ādama vēlme, lai viņš varētu saglabāt nākamajā paaudzē tā fiziskā ķermeņa līdzību, ko viņš bija saņēmis no Tēva, un tādēļ Ādams vēlējās, lai Kains sekotu viņa pēdās un saglabātu šo tīrību.

29 Un Ieva atkal kļuva grūta un dzemdēja Ādamam vēl vienu dēlu, un nosauca viņu vārdā Ābels.

30 Un notika, ka laikā, kad Kains un Ābels kopā auga sava tēva mājās, Kains sāka kļūt greisirdīgs mīlestības dēļ, ko viņš saskatīja, kas viņa tēvam Ādamam bija pret Ābelu. Un Ādams patiešām vienādi mīlēja visus savus bērnus, taču Kains to tā neuztvēra.

31 Un Kains iepazinās ar sava vecākā brāļa Beneļa mācībām un devās pie viņa, un izjautāja par to, ko viņš bija mācījis saviem citiem brāļiem un māsām. Un Benelis bija priecīgs par to, ka viņa jaunākais brālis bija ieradies pie viņa, un viņš svētīja to un izturējās pret viņu kā pret savu paša dēlu.

32 Un Kains sāka sekot Beneļa vārdiem un noraidīja tās lietas, ko viņa tēvs bija mācījis viņam.

33 Bet Ābels pieauga un kļuva taisnīgs, un izvēlējās tās lietas, ko no viņa sagaidīja viņa tēvs, un arī tās lietas, ko viņam bija pavēlējis Tas Kungs. Un Ābels kļuva par Augsto priesteri baznīcā, ko Ādams bija izveidojis viņu vidū. Un Ābels sāka sludināt grēku nožēlošanu saviem brāļiem un savām māsām.

34 Un notika, ka Ābels devās uz sava vecākā brāļa Beneļa mājām, lai noskaidrotu, kādēļ viņš bija sagrozījis viņu tēva mācības un kādēļ viņš nepielūdza Dievu, kā viņam bija pavēlēts.

35 Un Ābels sacīja uz viņu: Kā gan tas nākas, ka tu, būdams mūsu vecākais brālis, pārlicini mūs neklausīt tēvam? Vai tad tu nezini, ka mūsu tēvs ir mācījis patiesību mums par mūsu esamības sākumu šajā

pasaulē, un ka Tas Kungs pavēlēja viņam un mūsu mātei Ievai mācīt mums likumus, kas ir nepieciešami mūsu laimei?

36 Un Benelis atbildēja viņam, sacīdams: Es neko neesmu teicis par mūsu tēvu. Jo viņš ir daudzu sapņu un vīziju cilvēks un viņa iztēle liek viņam ticēt tādām lietām, kas nepastāv. Un šī laime, par ko tu esi runājis? — Vai mēs neesam laimīgi cilvēki? Vai mēs negūstam prieku no savām sievām un saviem bērniem, un vai mēs nedzīvojam mierā un laimē? Un, lūk, mūsu roku darbs un sasniegumi, ko mēs esam paveikuši ar zemes lietām, vai tie mums nesniedz prieku, par ko tu esi runājis?

37 Vai mūsu tēvs nedeva mums pavēli, ka mums jāvairojas un jāpiepilda zeme, un jāvalda pār lauka zvēriem un debesu putniem, un zivīm, kas ir ūdenī? Un vai mēs nevaldām pār šīm lietām un nerodam prieku tanī?

38 Es saku tev, ka mēs rodam prieku šajās lietās un ka mēs turpināsim rast prieku šajās lietās visas mūsu mūža dienas.

39 Un Ābels norāja savu brāli, sacīdams: Prieks, par kuru tu runā, nav nebeidzamais prieks, par kuru mūsu tēvs ir mācījis mūs, kas pastāv Dieva valstībā un kas tiks dots visiem tiem, kas tic Viņam un tur Viņa pavēles.

40 Prieks, par kuru tu runā, pastāvēs vienīgi starp tevi un tiem, kas seko tev, tikai neilgu laiku. Un, lai gūtu šo prieku, būs vajadzīgs, lai jūs pastāvīgi dzītos pēc tā, kas jums sniedz šo prieku tikai uz neilgu brīdi. Taču jūs neapsverat, kas notiks dēļ dzīšanās pēc šī prieka. Jā, tāpat jūs neapsverat tās lietas, kas arīdzan radīs daudz bēdu jūsu vidū tā prieka dēļ, ko jūs meklējat.

41 Jo lūk, jūs ēdat zvēru un putnu, un arī zivju, kas mīt ūdenī, miesu, un šo piemēru jums nav devis mūsu tēvs, bet to jums ir devušas tās būtnes, kuras jūs esat ņēmuši sev par sievām un kurām jūs dodat savas meitas, lai tās jums varētu radīt bērnus. Un tās nav no tiem mūsu tēva bērniem, kuros plūst tīras

asinis, bet jūs esat samaitājuši šīs asinis dēļ jūsu savienībām ar tām.

42 Un, tā kā jūs ēdat zvēru miesu un arī putnu miesu, un zivju, kas mīt ūdeņos, miesu, jūs esat samaitājuši un apgānījuši paši savus ķermeņus, un šiem ķermeņiem nebija paredzēts baudīt šādas lietas. Un, pat ja jūs būtu izsalkuši un bada dēļ spiesti ēst kāda radījuma miesu, jūs nesaņemtu barību, kas jūsu ķermeņiem ir vajadzīga, lai dzīvotu šajā priekā, par kuru tu runā. Jo jūs esat likuši uguns postošajam spēkam iznīcināt uzturvielas, ko Tēvs ir ielicis šo dzīvnieku miesā un arī augos, ko šie dzīvnieki ēd, lai gūtu savu barību.

43 Un tādēļ, ka jūs esat pieraduši pie piededzinātu tauku un vārītu augu un augļu garšas, jā, tādēļ, ka jūs gūstat šo prieku, ēdot to, kurā nav nevienas dabiskās uzturvielas, ko Tēvs ir nodrošinājis tanī, lai sniegtu mūsu ķermeņiem veselību un spēku, jūs esat likuši, lai slimības un sērgas nāktu pār jums. Un vai jūs varat to saukt par nebeidzamu prieku?

44 Un tu esi mācījis saviem sekotājiem, ka tas nav grēks — ņemt no zemes vairāk, nekā ir nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības, jo tu esi mācījis viņiem, ka pēc šīs dzīves, kurā mēs atrodamies, nav nekādas dzīves, un ka viņiem ir jāēd, jādzēr un jāliksmojas, un jāņem sev no visas zemes skaistajām lietām, lai viņiem varētu būt to pārpilnība.

45 Un ar šīm mācībām tu esi licis viņiem kļūt savtīgiem un miesīgiem un nedalīties nevienā no priekiem, par kuriem tu esi runājis, ar saviem kaimiņiem vai ar saviem draugiem, bet ka viņiem vajag slepus uzkrāt visu, ko var, savu sievu un savu bērnu labumam.

46 Un, nošķirot sevi šajās ģimenes vienībās, kurās jūs atrodat šo prieku, par ko tu esi runājis, jūs esat iznīcinājuši to sadraudzības un vienotības sajūtu, ko mūsu tēvs ir mācījis, kam vajadzētu pastāvēt mūsu starpā. Jo vai mums visiem nav viens un tas pats tēvs un viena un tā pati māte?

Tādējādi — kurai ģimenei mēs piederam, redzot, ka mēs visi esam brāļi un māsas?

47 Un šī prieka sekas, ko jūs aprakstāt, ir tādas, ka jūsu starpā būs strīdi, ka jūs vairāk rūpēsities par savas ģimenes labklājību un lietām, ko jūs būsiet slepus uzkrājuši no zemes tās labklājībai, nekā jūs vēlēsities dalīties tajā, kas jums ir, ar tiem, kam nav tā, ko jūs esat slepus uzkrājuši, jo jūs to visu esat paņēmuši sev.

48 Un jūsu prieks izraisīs bēdas citiem. Un citi — tādēļ, ka arī viņi vēlas to pašu prieku, par ko tu esi runājis, — ja nepieciešams, ņems ar varu tās lietas, ko jūs esat slepus uzkrājuši savas ģimenes labumam. Un tādējādi jūsu starpā radīsies strīdi un nesaskaņas. Un šīs lietas nerastos jūsu starpā, ja jūs darītu to, ko mūsu tēvs ir pavēlējis mums.

49 Un mūsu tēvs ir devis mums pavēles, ko viņš saņēma no Dieva mutes, kad viņš tika izraidīts no Ēdenes dārza. Un jūs zināt, ka šis dārzs pastāvēja, jo jūs esat redzējuši tā robežas un esat pieredzējuši ārkārtīgi zaļojošo dabu, kas tur pastāv, un šī daba nav līdzīga tai, ko mēs varam sastapt citās zemes daļās, kur mēs dzīvojam.

50 Un, kaut arī tā ir pakļauta dabas likumiem un šie likumi liek visām lietām tanī satrūdēt un mirt dabiskā nāvē, tomēr tās skaistums un ārkārtīgi lielā dabiskā kārtība turpina pastāvēt pat šobrīd. Un, ja šis dārzs, par ko ir runājis mūsu tēvs, pastāv, tad kādēļ gan tu domā, ka Dievs, kurš ir radījis šo dārzu, nepastāv? Un, ja Dievs nepastāv, tad no kurienes ieradās mūsu pirmie vecāki? Jo lūk, viņi ir atšķirīgi no visiem citiem dzīvniekiem, kas pastāv uz šīs zemes.

51 Un pat šī zeme — no kurienes, tavuprāt, tā ir nākusi? Un vai tu nesaskati lielo dabas kārtību, kas ir mums visapkārt? Kā šī kārtība varētu pastāvēt, ja nebūtu doti likumi, kas nosaka šo kārtību un liek tai palikt tajā stāvoklī, kurā tā tikusi ieviesta?

52 Un, ja šie likumi tika doti dabai, lai Viņš, kurš to radīja, turētu to atbilstoši

kārtībā, tad kādēļ gan tu domā, ka šī pati Būtne nedotu mums likumus, kas mums palīdzētu uzturēt kārtību mūsu starpā?

53 Jo mēs neesam no tās pašas kārtas, kāda ir mums apkārt esošā dabas kārtā. Un mums nav jādzīvo pēc šiem dabas likumiem. Jo šajā dabā pastāv prasība, lai no tās tiktu ņemts tikai tas, kas ir nepieciešams dzīvības uzturēšanai, un šim likumam ir pakļautas visas radības, kas dzīvo šajā pasaulē kopā ar mums.

54 Taču mēs neesam pakļauti šim likumam. Un jūs to esat pierādījuši ar savu rīcību, patiesi, ka jūs ņemat no dabas to, kas jums nav nepieciešams, kā vien lai izšķiestu to savās kārtībās, kas jums ir saistībā ar šo laicīgo prieku, pēc kā jūs dzenaties.

55 Un tas arī ir šīs dabas likums, ka tie, kas tai ir pakļauti, sadzīvos ar to simbiozē — tanī, ka tie atbalstīs tās kārtību, kā daba atbalsta tos. Bet kas ir tas, ko, tavuprāt, jūs sniedzat dabai, no kuras jūs saņemat daudz lietu? Lūk, jūs neko nesniedzat dabai, bet tā nodrošina jūs ar visām lietām, ko jūs vēlaties.

56 Un, tā kā tu un tavi sekotāji nav pakļauti visiem dabas likumiem, tad kuriem likumiem jūs esat pakļauti? Es saku tev, ka tu un tie, kas seko tev, ir pakļauti jūsu pašu likumiem, kas ir savtīguma un miesiskuma likumi, un kas nesīs jums vairāk bēdu un posta nekā īso brīdi, kurā jūs pieredzēsiet prieku, ko jūs meklējat.

57 Taču ir viens dabas likums, kuram jūs visi esat pakļauti, un šis likums stājās spēkā mūsu pirmo vecāku izvēles dēļ — sniegt mums ķermeņus un ļaut mums ienākt mirstībā kopā ar viņiem. Un šis likums ir nāves dabiskais likums, kuram ir pakļautas visas lietas dabā.

58 Un tu zini šo likumu un esi pārliecinājies šos ļaudis, ka no šī likuma, kuram mēs visi esam pakļauti, nevar izvairīties, tādējādi sniedzot tiem iemeslu dzīvot savas dzīves tā, it kā vienīgais prieks, ko tie var pieredzēt, ir tas prieks, ko tie gūst šeit, mirstībā.

59 Taču es jau esmu tev paskaidrojis, ka mēs neesam pakļauti dabas likumiem tāpat kā pārējās radības, kas tanī atrodamas. Bet mēs esam pakļauti Dieva likumiem, kurš mūs visus ir radījis.

60 Un, ja ir tā, ka mēs esam pakļauti Viņa likumiem, tad ir jābūt likumam, kuram Viņš ir pakļauts, kas ir augstāks par dabas likumu, kuram mēs esam bijuši pakļauti mūsu vecāku vēlmju dēļ.

61 Un tādēļ, ka mēs neesam šīs dabas daļa, mēs neesam pakļauti tās likumiem, bet, tā kā pašlaik mēs dzīvojam šajā dabas kārtībā un ņemam no tās to, kas sniedz mums prieku, mēs esam spiesti pakļauties tās likumiem. Un šī iemesla dēļ mēs mirsim, tādējādi pakļaujoties dabas likumiem.

62 Taču, kad mēs vairs nebūsim daļa no šīs dabas, tad mēs vairs nebūsim pakļauti tās likumiem. Un pēc tam, kad mūsu gari atstāj šo mirstīgo ķermeni, kas tika radīts no šīs dabas, mēs vairs neesam daļa no tās un tādējādi esam pakļauti citiem likumiem, kas pārvalda to vidi, kurā mēs atradīsimies.

63 Un šajā garīgajā stāvoklī jeb šajā garu vidē mēs būsime pakļauti Tā likumiem, kurš radīja mūsu garus, jeb Viņam, no kura mēs gūsim savu prieku. Un, ja ir tā, ka mēs neievērojam Viņa likumus, tad mēs nevaram saņemt no Viņa nekādu prieku. Un, ja mēs nesaņemam no Viņa nekādu prieku, tad mēs mūžīgi būsime nožēlojami tajā stāvoklī, kurā mēs atradīsimies.

64 Un ir Dieva likums, kas kompensē dabas likumu jeb nāves likumu. Un tāpat kā tā bija nāve, kas nāca pār mums un pārtrauca to prieku, ko mēs rodam šajā dabiskajā vidē, tāpat arī šis Dieva likums tiks dots, ka mēs atkal iegūsim dzīvi. Un šī dzīve būs mūžīga, jo tādi ir visi Dieva likumi.

65 Un upurēšanas likums, ko mūsu tēvs ir devis mums līdzībā ar šo likumu, mums sniegs mūžīgo dzīvi un mūžīgo prieku.

66 Un šo likumu mums dos Dieva Dēls, kurš nonāks mūsu vidū un mācīs mums visus Dieva likumus, kas mums sniegs

mūžīgo dzīvi, kurā mēs pieredzēsīm mūžīgo prieku un laimi.

67 Un viņš upurēs pats savu dzīvību, sniedzot pats sevi kā upuri mūsu visu labad, tanī, ka viņš mums mācīs Dieva likumus, kuriem mums jātiek pakļautiem, lai tiktu izglābti Dieva valstībā, kur laimes un prieka likumi ir mūžīgi, tāpat kā dzīvības likumi, kas arī ir mūžīgi.

68 Un tagad es vēlos, lai tu zinātu, ka šīs ir lietas, ko mūsu tēvs ir mācījis mums. Un šīs ir lietas, pēc kurām mums ir jādzīvo, lai atrastu to laimi un prieku, ko mēs meklējam gan šajā dabiskajā stāvoklī, gan arī mūsu Dieva, kurš mūs ir radījis, garīgajā stāvoklī.

69 Un notika, ka Ābels atspēkoja Beneli visos viņa vārdos. Un, pateicoties Ābela vārdiem, daudzi ļaudis pārstāja sekot Benelim un atkal ievēroja tās lietas, ko tiem bija mācījis viņu tēvs.

70 Taču bija arī daudzi citi, kas neuzklausīja Ābela vārdus. Un daudzi no viņiem bija tie, kas bija piedzimuši nepilnīgajos ķermeņos, kā es jums esmu izskaidrojis. Tomēr daži no tiem, kas bija dzimuši no nepilnīgā ķermeņa, ievēroja Ābela padomu un meklēja Ādamu, lai dzirdētu viņa vārdus. Un tur bija arī tādi, kuriem bija pilnīgā ķermeņa līdzība, tanī, ka tie bija Ādama dēlu un Ievas meitu tiešie pēcnācēji, un daži no tiem palika Beneļa varā.

71 Un kopš tā laika Benelis bija dusmīgs uz Ābelu un gudroja, kā viņš to varētu iznīcināt.

72 Un Benelis pasauca pie sevis Kainu un runāja ar viņu, sacīdams: Tu zini, ka es tevi mīlu kā savu paša dēlu un ka es atdotu savu dzīvību par tevi, ja būtu tā, ka es varētu izglābt tevi. Un tu arī zini, ka esmu devis veidus, ar ko šie ļaudis, patiesi mūsu brāļi un mūsu māsas, var rast lielu prieku. Un šis prieks ir tas, par ko es atdotu savu dzīvību.

73 Lūk, mūsu brālis Ābels ir nācis mūsu vidū un ir atņēmis prieku daudziem mūsu brāļiem un māsām, un ir licis tiem justies

vainīgiem par prieka sajūtu, ko tie ir pieredzējuši. Un viņš ir ievērojami nomelnojis mūsu ģimenes, apgalvojot, ka mūsu ģimenes vienības nav nozīmīgas un ka tās nav daļa no šī Dieva likumiem, ko neviens no mums redzējis.

74 Un šādā veidā viņš ir pievilis mūs, paņemot prom šī mūsu prieka veidus, ko mēs esam pieredzējuši. Un to viņš dara, lai viņš varētu paņemt sev to, kas mums pieder. Jo vai viņš mums neteica, ka mums vajag dot no savas mantas tiem, kam nav tā, kas mums pieder? Un viņam nav tā, kas ir mums. Un ar savu viltību viņš vēlas ņemt no mums, lai viņam varētu būt daļa no visa, kas mums ir.

75 Un tu redzi, ka šis, mūsu brālis, ir melojis mums, jo viņš ir teicis mums, ka mums nevajag ņemt no dabas, izņemot, ka mums vajag dot atpakaļ to pašu daļu, ko mēs esam ņēmuši. Tomēr viņš upurē kā upuri savu avju pirmdzimušos šim nezināmajam Dievam un aizbildinās, ka to viņam ir pavēlējis Dievs. Un viņš izlej to asinis, bet neņem no to miesas. Un šādā veidā viņš paņem no dabas, nedodot atpakaļ kādu daļu no tā, ko viņš ir paņēmis.

76 Un pat tu piepūlies visas savas dienas, lai audzētu pārtiku no zemes. Un tavi sviedri ir liecība par smago darbu, kas ir liktenis, ko tev devis mūsu tēvs Ādams. Un vai mūsu brālis Ābels neēd tavu roku augļus? Vai viņš neņem no tevis, patiesi to, ko viņš neatdod atpakaļ?

77 Un vai tas ir godīgi no mūsu tēva, ka viņš prasa no tevis šādi strādāt, lai nodrošinātu pārtiku tavam brālim, kura vienīgais darbs ir pieskatīt viņa avis un apmierināt to vajadzības — vajadzības, kuras pastāv nevis viņa rokas dēļ, bet gan dabas rokas dēļ, kas devusi viņam šīs avis?

78 Un kas viņš ir, ka viņš domā, ka viņš valdīs pār mani, viņa visvecāko brāli, un arī pār tevi, viņa vecāko brāli?

79 Un notika, ka ar Beneļa vārdiem Kaina sirds tika nocietināta pret viņa brāli Ābelu.

80 Un Benelis stājās slepenā paktā un derībā ar Kainu, ka, ja viņš nogalinās Ābelu, viņu aizsargās un pieskatīs Benelis un tie, kas viņam seko. Un Benelis pārliecināja Kainu, ka tas, ko viņš grasījās darīt, sniegtu lielāku mieru un laimi ļaužu starpā un ka viņš tiktu cienīts par to, ko viņš izdarītu.

81 Un viņi noslēdza šo paktu saskaņā ar visu, ko Benelis bija mācījis no sava tēva, kurš iesākumā bija Sātans. Un šis pakts tika turēts slepenībā viņu starpā. Un šādējādi cilvēku bērni sāka slepenībā veidot savienības un slēgt derības cits ar citu, lai viņi varētu gūt peļņu un iznīcināt tos, kas traucēja viņiem iegūt to, ko viņi vēlējas.

82 Un Kains izdarīja to, ko Benelis vēlējās no viņa. Un viņš devās pie Ābela, kad viņš pieskatīja savus ganāmpulkus, un nogalēja viņu. Un tā bija pirmā reize, kad kāds Ādama dēls tika nokauts ar kāda cita roku. Un šādējādi sāk slepkavība ienākt cilvēku bērnu sirdīs.

83 Un Benelis un tie, kas sekoja viņam, nāca pie Kaina un deva viņam titulu Kungs Mahans, šis tituls viņam tika dots pēc šīs slepenās savienības augstākās kārtas, šai savienībai tiekot izveidotai, lai gūtu peļņu un saglabātu varu ļaužu starpā. Un Benelis arī deva Kainam vienu no savām meitām par sievu — par to, ko viņš bija izdarījis.

84 Un tie, kas piederēja šai slepenajai savienībai, neuzskatīja sevi par ļauniem cilvēkiem, bet tie uzskatīja sevi par vistaisnīgākajiem ļaužu starpā. Un tie uzņēmās uz sevis zvērestus un derības, kas tos aizsargātu, kā arī aizsargātu viņu vēlmi pēc peļņas un varas ļaužu starpā.

85 Un viņu vēlme pēc varas, kā viņi paši sevi par to pārliecināja, bija lai nodrošinātu visu to cilvēku, kas piederēja šai slepenajai kārtai, labklājību un brīvību. Un viņi ņēma dāvinājumu, ko viņi bija mācījušies no Ādama, un izmainīja zīmes un simbolus, un sodus, lai tie atbilstu viņu slepenās savienības vēlmēm.

86 Un viņi sāka pārliecināt sevi, ka viņu

ceļi un viņu mācības ir pareizie ceļi, un, ka, ja pastāv Dievs, tad šis Dievs vēlētos tās pašas lietas, ko viņi vēlas, — šīs lietas ir prieks viņu ģimenēs un prieks pasaulīgajās lietās, un prieks viņu brīvībā.

87 Un šī savienība sāka uzspiest savas sirds vēlmes ļaudīm visā zemē. Un, ja kāds vīrietis vai sieviete atteicās dzīvot pēc tiem likumiem, ko viņi bija ieviesuši atbilstoši šīm vēlmēm, tad viņi sauca tos, kas bija uzņēmušies slepenus zvērestus un derības aizsargāt viņu savienību, nogalināt šo vīrieti vai sievieti.

88 Un viņi sāka ieviest likumu sistēmu, kas kalpoja šai savienībai un tās vēlmēm, patiesi vēlmei gūt peļņu un saglabāt šo peļņu savu ģimeņu labumam. Un šādējādi cilvēku likumi sāka aizstāt Dieva likumus. Un šādējādi Lucifers darīja to, ko viņš bija solījis, kad tika padzīts no Tēva klātbūtnes, patiesi, ka viņš ņems zemes bagātības un ar zeltu un sudrabu viņš uzpirks varas spēkus, un ka viņš uzpirks tiesas un likumu instances, kam cilvēku bērni būs pakļauti caur valdībām un cilvēku reliģijām, un valdīs ar asinīm un šausmām uz zemes.

89 Un šī savienība sāka lietot zeltu un sudrabu un zemes vērtīgos elementus, lai novērtētu un kontrolētu peļņu, ko tie vēlējas. Jo lūk, Ādama bērnu vidū nepastāvēja veids, ar ko tika noteikta zemes lietu vērtība. Jo visas lietas visiem bija par brīvu. Un ikviens darīja to, ko varēja, atbilstoši savām individuālajām spējām, un visi saņēma atbilstoši savām individuālajām vajadzībām. Un tas tika darīts viņu vaiga sviedros, kā to viņiem iesākumā bija pavēlējis Tēvs.

90 Tomēr jau agrāk Ādama bērnu vidū bija noticis, ka tur dzīvoja daži, kas negribēja strādāt sava vaiga sviedros, bet kas paaugstināja sevi pār saviem brāļiem un savām māsām. Un tie domāja, ka, pateicoties viņu vārdiem vai pateicoties viņu intelektam, tiem nav jāstrādā sava vaiga sviedros.

91 Un tas bija Ādama vecākais dēls

Benelis, kurš iemācījās no Sātana veidu, kā viņš varētu gūt peļņu, nestrādājot ar savām rokām. Un Sātans bija pārliecinājies viņu, ka, pateicoties tam, ka viņš bija vecākais un viens no gudrākajiem to vidū, no viņa netiek prasīts nopulēties līdzīgi kā citiem.

92 Un notika, ka Benelis pavadīja daudzas dienas, klejojot pa visu zemi, vērojot savu pārējo brāļu un māsu, un pat sava tēva Ādama un savas mātes Ievas, kuru viņš mīlēja, pūles un darbu.

93 Un Sātans viņam parādīja zeltu, kas mirdzēja savā dabiskajā stāvoklī, un ka tas ir skaists acīm un gluds taustei, patiesi, ka tas ir mūžīgs un laika gaitā neapsūbētu un nenovecotu. Un viņš arī zināja, ka šis zelts un arī sudrabs, kam piemita dažas no zelta iezīmēm, bija retums un nebija pārpilnībā atrodamas visā zemē.

94 Un Benelis savāca lielu daudzumu šī zelta un šī sudraba un sāka veidot dārglietas veidolā, kas bija ļoti skaists, ko uzlūkot, un ļoti ērts attiecībā pret to cilvēku ādu, kas tās nēsātu. Un viņš devās pie savas sievas un izrotāja viņu ar dārglietu, ko viņš bija izgatavojis, un pārliecināja viņu parādīt to savām draudzenēm un saviem kaimiņiem un ļaut viņiem pieskarties tai un redzēt tās skaistumu.

95 Un citas sievietes sāka iekārot Beneļa sievas lietas; un viņas vēlējās no saviem vīriem, lai tiem būtu tādas dārglietas kā viņai. Taču šie vīri nezināja, kur iegūt šo zeltu un šo sudrabu, no kā izgatavot šīs lietas. Un, kad viņi meklēja visā zemē, viņi nevarēja neko atrast dēļ tā, ka Benelis bija paņēmis sev.

96 Un, kad viņu sievas uzzināja, ka viņu vīri nevarēja atrast to, ko viņas vēlējās, viņas lūdzās viņus doties pie Beneļa un prasīt viņam nedaudz no viņa zelta un no viņa sudraba, lai tiem varētu būt šīs lietas.

97 Un šie vīri devās pie Beneļa un prasīja viņam, lai viņš iedotu tiem nedaudz no viņa zelta un no viņa sudraba, patiesi no tā, ko viņš pārpilnībā bija savācis sev.

98 Un Benelis atbildēja viņiem, sacīdams: Mani dārgie brāļi, tā ir mana lielākā vēlēšanās, ka es dalītos tajā, kas man ir, ar katru no jums, lai jūs varētu dot savām sievām to, ko es esmu devis savai sievai, patiesi to, kas ir sagādājis viņai lielu prieku un labpatiku. Tomēr es vēlos vaicāt jums, vai tas ir godīgi, ka es dodu jums to, ko es esmu pūlējies iegūt, patiesi daudzas dienas es esmu pūlējies un strādājis ar savām paša rokām, lai es varētu iegūt šīs lietas. Un ar savām paša rokām es esmu veidojis šīs lietas, kas sniedz prieku manai sievai un ko vēlas arī jūsu sievas.

99 Un jūs pavadāt savas dienas, pūloties sava vaiga sviedros visu labumam, patiesi pārtikas, ko mēs ēdam, un māju, kurās mēs dzīvojam, un apģērba, ko mēs valkājam, dēļ. Un kā gan tas ir, ka jūsu pūles ir svarīgākas nekā manējās? Jo lūk, jūs pūlaties, lai nodrošinātu, ka mēs dzīvojam. Tomēr, kādu gan dzīvi mēs dzīvojam, ja mums nav prieka un labpatikas, ko šī dzīve var sniegt? Un jūs esat redzējuši, ka es esmu sniedzis savai sievai to, kas sagādā viņai šo labpatiku un šo prieku, patiesi vairāk, nekā jūs esat snieguši savām sievām.

100 Bet es vēlos, ka jūs spētu sniegt savām sievām šo labpatiku un šo prieku. Tādēļ es vēlos, lai jūs man iemainītu savu darbu un to, ko jūsu darbs rada, pret to, ko mans darbs rada, patiesi to, kas sniegs prieku jūsu sievām.

101 Un notika, ka ar šiem vārdiem Benelis pārliecināja vīrus dot viņam no saviem darbiem un no savas pārtikas, un no sava apģērba. Un viņš tiem lika, ka tiem vajag celt viņam ēkas un žogus, ar kuriem viņš varētu iezīmēt to zemi, kas ir viņa, patiesi to, ko viņš bija iemainījis savos darījumos ar šiem vīriem.

102 Un notika, ka zemes zelts un sudrabs cilvēkiem kļuva vērtīgāks par viņu pārtiku un viņu ēkām, un viņu apģērbiem. Un Benelis kontrolēja zelta un sudraba tirdzniecību, pat tā, ka viņš kļuva ļoti bagāts ļaužu starpā un

viņam piederēja daudz vairāk nekā citiem viņa brāļiem un māsām.

103 Un daudzi cilvēki iekāroja lietas, kas bija Benelim; un tie vēlējās kļūt bagāti līdzīgi viņam. Un šādā veidā cilvēku bērni sāka nodalīties šķirās, patiesi nabagajos un bagātajos, jeb tajos, kam bija daudz, un tajos, kam bija maz. Un tie, kam bija maz, iekāroja to, kas piederēja bagātajiem. Taču tādēļ, ka zelts un sudrabs bija tik rets un dārgs to starpā, šie nabadzīgie nevarēja kļūt tādi kā bagātie. Un tur bija tādi nabadzīgo vidū, kas sāka zagt no bagātajiem. Un tie attaisnoja savu rīcību, jo tie uzskatīja, ka tiem jābūt tam, ko bagātie turēja no tiem, patiesi viņu zeltam un viņu sudrabam, ko tie nevarēja atrast zemē.

104 Un tā cilvēku bērni sāka nonākt Sātana kontrolē. Un viņš plosījās viņu sirdīs un kļuva par viņu Dievu.

105 Un Ādams strādāja visas savas dienas, lai pārliecinātu viņus par to kļūdām un atkal pievērstu viņus baušļiem, kurus viņš tiem bija mācījis, ko viņam bija devis Tas Kungs.

106 Un notika, ka pēc Ābela nāves Ādams sasauca visus tos, kas uzklauzīja viņa vārdus un ievēroja Tā Kunga baušļus. Un viņu vidū bija daudzi stipri un veikli vīri, tomēr viņi nekad nebija cīnījušies ar saviem brāļiem, tiekot mācīti, ka pat dusmas pret kādu cilvēku nebija attaisnojamas Dieva acīs.

107 Taču Ādams paskaidroja viņiem par to ļaundarību un samaitātību viņu starpā, kas neievēroja Dieva baušļus; un ka viņi bija likuši daudzām bēdām nākt to starpā, un ka, ja viņi ļautu šai ļaundarībai turpināties, tā noteikti novestu pie viņu iznīcības.

108 Un to Ādama bērnu, kas sekoja viņam, nebija tik daudz kā to, kas sekoja Beneļai un Kaina kārtai. Tomēr viņiem bija Dieva gars viņu vidū. Un viņi nebija apgānījuši savus ķermeņus ar dzīvnieku miesu jeb ar barību, kas tikusi gatavota. Un viņi bija spēcīgi vīri, un viņiem bija daudz vairāk izturības un spara nekā tiem, kas sekoja Sātanam.

109 Un Ādams runāja ar šiem spēcīgajiem, kas pielūdza To Kungu un turēja Viņa baušļus, un teica uz tiem: Un vēlos, lai jūs zinātu, ka manu sirdi apgrūtina to jūsu brāļu un māsu rīcība, kas nav ievērojuši Dieva baušļus un ir ieviesuši savus pašu likumus savā starpā.

110 Un es esmu pavadījis daudz gadu, sludinot viņiem un sniedzot tiem padomu cerībā, ka viņi saskatīs savu ceļu maldīgumu un atkal atgriezīsies pie Dieva. Taču mani darbi viņu vidū ir bijuši velti. Un viņi ir nokāvuši manu dēlu Ābelu, kurš bija jūsu mīļotais brālis un arī Dieva pravietis. Un tādēļ, ka viņi ir izvēlējušies atbrīvoties no visiem tiem, kas nezemojas viņu pārvaldības formas priekšā un neuzņemas tās slepenās savienības, kas ir viņu vidū, zvērestus un derības, es baidos, ka viņi varētu nākt to no mums starpā, kas tur Dieva baušļus un dzīvo saskaņā ar Viņa vārdu, un iznīcināt mūs.

111 Tādēļ tā ir mana vēlme, lai es runātu ar tiem pēdējo reizi un lūgtu tos visā pazemībā, patiesi ar mīlestību, kas man kā viņu tēvam ir pret tiem, lai tie mainītos un atkal īstenotu mieru visā zemē.

112 Un, ja būs tā, ka tie atteiksies klausīties manos vārdos un uzklauzīt manu padomu, tad es būšu Gara spiests, jā, patiesi miera un saskaņas gara spiests, kas ir Dieva gars, ka es padzišu tos no šīs zemes un pavēlēšu tiem aiziet un doties atpakaļ pa to ceļu, pa kuru atnāca tie, kam nav ķermeņu ar tīrām asinīm, ko Tēvs radīja Savu bērnu gariem; patiesi tos, kas pašlaik ir mūsu brāļi un māsas, bet kam nav tīru asiņu.

113 Un es vēlos, lai jūs zinātu, ka nav svarīgi tas, vai viņu ķermeņi ir vai nav ar tīrām asinīm. Jo tas ir gars, kas pavēl ķermenim. Un, ja viņu gars ir labs, tad tas pavēlēs ķermenim taisnīgos darbos. Un ir daudzi mūsu vidū, kas tur Dieva baušļus, kam nav tīru asiņu, un daudzi no tiem ir taisnīgāki par tiem, kam ir tīras asinis. Tādēļ ne man, nedz Dievam nav svarīgi, kāds tiem ir ķermenis, jo pēc saviem darbiem tie būs

zināmi.

114 Un, ja jūsu brāļu un māsu darbi būtu taisnīgi, tad nebūtu nekādas vajadzības pēc tā, kas man tiem ir jāpavēl, ja būtu tā, ka tie nožēlo grēkus un pievēršas Dievam.

115 Un tagad es, Moronijs, uzskatu par nepieciešamu, ka es rakstu to, ka Ādama dēli un meitas ļoti cienīja un godāja Ādamu un Ievu. Jā, pat tie, kas neievēroja Dieva baušļus, tomēr godāja savu tēvu un savu māti.

116 Un Ādams un Ieva tika mīlēti un cienīti augstāk par visiem pārējiem zemē. Un esmu jums parādījis iepriekš, ka Benelis ļoti mīlēja savu māti Ievu. Un viņš mīlēja arī savu tēvu Ādamu, taču nedarīja to, ko tēvs viņam pavēlēja, un tas bija tādēļ, ka viņš bija Sātana pārliecināts, kurš bija iemājojis tā ķermenī, kas bija viņa dabiskais tēvs. Un arī Beneļa bērni godāja Ādamu un Ievu, pat daudzus gadus pēc Beneļa nāves, kurš bija viņu tēvs un viņu vadītājs, kurš bija miris daudzus gadus pirms šī laika viņa ķermeņa nepilnību un samaitātības dēļ.

117 Un tā bija Ādama vēlme — sapulcināt visus savus bērnus uz visas zemes virsas, patiesi visus tos, kas bija viņa dēli un meitas, un arī viņu dēlus un meitas. Un tur bija daudz ļaužu uz zemes virsas un ap vietu, kur Tas Kungs bija iedestījis Ēdenes dārzu, tas būdams viņu zemes centrs un arī robežas.

118 Tad nu šajā dienā Ādams bija pieci simti un divus gadus vecs, kad viņš pasludināja visā zemē, ka visiem ļaudīm tanī vajag sapulcēties, lai uzklausītu viņa vārdus. Un bija pagājuši vairāk nekā pieci simti gadu, kopš Ādama dēli un meitas bija gājuši pa divi pa zemes virsu un audzinājuši bērnus. Tādēļ zemes pie un ap Ēdenes dārza robežām bija daudzu ļaužu pilnas.

119 Un baznīcā, ko Dievs caur Ādamu bija nodibinājis, bija daudzi gudri un taisnīgi vadītāji, tie būdami tieši Ādama pēcnācēji un ar Svēto priesterību, kas tika nodota tālāk caur Ādama dēlu patriarhālo kārtību.

120 Jo pēc Ābela nāves, kura nāve bija

notikusi daudzus gadus pirms ļaužu sapulcināšanas laika, lai uzklausītu Ādama vārdus, Ieva kļuva grūta un Ādamam dzemdēja Setu.

121 Un tagad es, Moronijs, atkal esmu Gara spiests sniegt jums, jā, patiesi tiem, kas saņems šo pierakstu, — sniegt pareizu atskaiti par Ādama gadiem un laiku. Lūk, kad Ādams tika izraidīts no Ēdenes dārza, viņš bija pieaudzis vīrietis, kurš bija sasniedzis trīsdesmit un trīs mirstības gadu vecumu; un viņa sieva Ieva bija jaunāka mirstības gados, viņa būdama astoņpadsmit mirstības gadu vecumā, kad viņa tika Sātana pievilta un izraidīta no dārza kopā ar savu vīru. Tad nu tas bija atbilstoši cilvēka gadiem, jo Dievam nepastāv cilvēka laiks.

122 Tad nu ķermeņi, kas iesākumā tika doti Ādamam un Ievai, bija veidoti līdzīgi kā vīrietim trīsdesmit un trīs gadu vecumā un sievietei astoņpadsmit gadu vecumā. Un šie ir mirstības vecumi, kad cilvēku bērni ir pilnībā nobrieduši un sasnieguši sava spēka un dzīvīguma augstāko līmeni. Jo saskaņā ar dabas likumiem, jā, patiesi saskaņā ar likumiem, kam mēs esam pakļauti mūsu pārbaudes dienu laikā, mūsu ķermeņi sasniedz šo augstāko līmeni pēc trīsdesmit un trīs gadiem — vīrietim un pēc astoņpadsmit gadiem — sievietei.

123 Un, tā kā Ādamam un Ievai tika doti pilnīgi mirstīgie ķermeņi, kas netika aizliegti lietu apgānīti, no kā Dievs viņiem bija pavēlējis atturēties, viņi dzīvoja daudzus gadus. Un veselības un spēka augstākā līmeņa vecumā, ko viņi sasniedza, viņu ķermeņi palika šajā stāvoklī daudzus gadus. Tādēļ tie, kuros plūda neapgānītas asinis, dzīvoja simtiem gadu ilgi, kamēr tie, kas apgānīja savas asinis ar lietām, kas bija aizliegtas, sāka mirt pēc tam, kad bija sasniegts viņu mirstības augstākais līmenis. Un tie, kas bija apgānījuši savus ķermeņus, dažu gadu laikā sāka palikt veci un zaudēt spēku un dzīvīgumu, ko tie pieredzēja šajā augstākajā līmenī.

124 Un tie, kas bija ēduši citu dzīvnieku miesu un gatavojuši savu ēdienu, tādējādi iznīcinot būtiskās uzturvielas, ko daba bija sniegusi viņu veselībai, un arī tie, kas bija sajaukuši savas asinis ar citu dzīvnieku asinīm, kam netika doti tādi paši ķermeņi, kādi tika doti Ādamam un Ievai; jā, patiesi tie, kuru ķermeņos daudzus gadus bija mājojis Lucifers un viņa sekotāji; jā, patiesi tie nerasniedza ilgmūžības vecumu, ar ko tika svētīti Ādama un Ievas tīrie dēli un meitas.

125 Un arī tas bija Tā Kunga gudrs nolūks. Jo Tas Kungs zināja, ka Ādama un Ievas dēli un meitas sāks padoties Sātana vilinājumiem un pavērsīsies pret baušļiem, ko viņš tiem bija devis. Un tā kā uz zemes vienmēr ir tādi, kas nepaklausa Dieva likumiem un padodas Sātana vilinājumiem; jā, patiesi viņu skaitam esot daudz lielākam nekā to skaitam, kas tur Viņa baušļus; tādējādi iesākumā Dievs nodrošināja taisnīguma līdzsvaru, lai ļaunie nenomāktu taisnīgos.

126 Un Ādama dienas bija astoņdesmit un divi, kad viņš dzemdīnāja Kainu. Un divus gadus pēc Kaina dzimšanas Ieva kļuva grūta un dzemdēja Ābelu. Un Ābels bija trīsdesmit un trīs gadus vecs, kad viņš sāka savu kalpošanu Dieva baznīcā. Un viņš mācīja baznīcā piecus gadus un sludināja daudz lietu saviem brāļiem un māsām. Un viņa tēvs iecēla viņu pār lauka ganāmpulkiem, patiesi pār tiem ganāmpulkiem, kas tika audzēti upurēšanai, ko viņi veica saskaņā ar Dieva pavēlēm. Un, kad viņš bija trīsdesmit un astoņus gadus vecs, viņa brālis Kains nokāva viņu.

127 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs kaut ko zinātu par greizsirdību, kas Kainam bija pret viņa jaunāko brāli Ābelu. Jo lūk, Ādams bija devis katram no saviem dēliem darbu, ko darīt, atbilstoši katra spējām un spēkam. Un Kains bija daudz spēcīgāks par Ābelu, viņš būdams saņēmis no sava tēva ķermeņi, kas bija ārkārtīgi spēcīgāks nekā

vairumam vīru.

128 Un Ādams redzēja Kaina spēku un svētīja viņu, un iecēla viņu pār darbu, kas tika darīts tīrumos, patiesi pār augļu un augu, ko ļaudis ievāca pārtikai, zemes apstrādāšanu un dēstīšanu, un novākšanu.

129 Un pat jaunā vecumā Kains kļuva par sava aroda meistar un parādīja lielu prasmi savā spējā ražot pārtiku ļaudīm, pat tā, ka viņš ražoja pārtiku pārpilnībā, un bija pazīstams visā zemē ar savu zemkopību.

130 Taču viņa brālis Ābels bija īsa auguma un vājš savu roku spēkā, pat tā, ka viņš nedevis ieguldījumu fiziskajos darbos, kas tika prasīti no vīriem, lai ražotu un ievāktu pārtiku, kas Ādama namam bija nepieciešama uzturam. Tādēļ Ādams uzdeva Ābelam pieskatīt ganāmpulkus.

131 Un viņš kļuva ārkārtīgi lietpratīgs ganāmpulku organizēšanā un aprūpē un to sagatavošanā tam, kam tie tika audzēti. Un tie tika audzēti vienīgi upurēšanai Dievam, kā Viņš tiem bija pavēlējis, tam esot līdzībā ar upurēšanas likumu, kas Ādamam un Ievai tika dots Svētā dāvinājuma laikā.

132 Un notika, ka Kains nesaprata, kādēļ viņa roku darbi nebija pieņemami Dievam kā upuris, līdzīgi kā viņa brāļa Ābela upuri. Un Kains atnesa savu roku darbus un novietoja tos uz altāra, ko Ādams bija pavēlējis uzcelt, lai pildītu upurēšanas likumu. Un, kad viņš to bija izdarījis, Ādams norāja savu dēlu un pavēlēja viņam nenesu šādus ziedojumus Tam Kungam, izņemot, ja Tas Kungs to pavēlēs.

133 Un Ādams mīlēja savu dēlu un centās izskaidrot viņam, ka upurēšanas likums simbolizēja to likumu, kas tiks piepildīts bez cilvēku roku darba. Un, tā kā viņa ziedojums bija cilvēku roku darbs un dzīvnieka, ko Dievs bija radījis, ziedojums nebija savienojams ar cilvēka darbiem, tad šis ziedojums nebija saskaņīgs ar upurēšanas likuma simbolisma nolūku.

134 Un Kains kļuva dusmīgs uz savu tēvu un greizsirdīgs pret savu brāli un devās pie

Ādama vecākā dēla, patiesi pie Beneļa, lai viņš varētu prasīt viņa padomu, kura padomu viņš pieņēma un izdarīja tās lietas, ko Benelis prasīja no viņa.

135 Un notika, ka kopš Ābela slepkavības pagāja astoņi gadi. Un šo astoņu gadu laikā Ādams sēroja par sava dēla zaudējumu, un viņš sēroja arī par to briesmīgo lietu, kas bija notikusi viņa bērnu starpā. Jo līdz tam brīdim vēl nekad nebija veikta slepkavība Ādama dienās.

136 Un pēc astoņu gadu sērošanas par viņas dēla Ābela zaudējumu Ieva atkal kļuva grūta un deva Ādamam vēl vienu dēlu. Un viņš nosauca to vārdā Sets. Un Tas Kungs bija ļoti līdzjūtīgs pret Ādamu un izveidoja Setu precīzā sava tēva līdzībā, pat tā, ka Ieva priecājās tanī un zināja, ka Tas Kungs to ir izdarījis, lai atvieglotu Ādama sāpes.

17. NODAĻA

Tiek noturēta lielā Ādamondiāmanas sanāksme, un Ādams sniedz saviem bērniem savu padomu. Viņš izskaidro pārbaudes perioda mirstībā nozīmi. Viņš māca savus bērnus vairāk par viņu Debesu Māti. Moronijs sniedz savu brīdinājumu attiecībā uz daudzsieviību un runā par godu un cieņu, kas jāizrāda visām sievietēm.

UN Sets uzauga taisnīgumā un sekoja sava tēva pēdās, un darīja visu, ko vien Tas Kungs pavēlēja viņam. Un Setam bija Ādama tīrās asinis, un viņam piedzima daudz dēlu un meitu. Un viņš dzemdināja dēlu un nosauca viņu par Ēnosu. Un arī Ēnoss uzauga Tā Kunga taisnīgumā.

2 Un Ēnoss dzemdināja dēlu un deva viņam vārdu Kainans. Un arī Kainans sekoja savu tēvu pēdās. Un Kainans bija ļoti spēcīgs vīrs citu vīru starpā, un viņu bija patīkami uzlūkot, un daudzas sievietes vēlējās viņu. Tomēr viņš bija uzticīgs Dieva pavēlēm un savu tēvu padomam visās lietās.

Un viņš kļuva par vienu no populārākajiem vadītājiem to starpā, kas bija taisnīgi.

3 Un Kainans dzemdināja dēlu un deva viņam vārdu Mahalaleēls, un arī viņš sekoja sava tēva pēdās.

4 Un Mahalaleēls dzemdināja Jaredu, kurš bija līdzīgs savam tēvam visās lietās. Un Jareds bija ordinēts Svētajā priesterībā un kopā ar saviem tēviem kalpoja Dieva baznīcā, kas pastāvēja viņu vidū. Un tas bija Jareda kalpošanas sākumā, kad Ādams aicināja savus bērnus no visām zemes daļām, lai sniegtu tiem savu padomu.

5 Un ļaudis sapulcējās kopā, patiesi tie, kas piederēja Dieva baznīcai, un arī tie, kas nepiederēja baznīcai. Un Beneļa pēcnācēji bija sapulcējušies vienā pusē, un Seta dēli bija sapulcējušies otrā pusē. Un Sets sēdēja ar savu tēvu Ādamu ļaužu starpā. Un Ēnoss un Kainans, un Mahalaleēls, un Jareds arī sēdēja ļaužu starpā, kā Ādams bija norādījis tiem, kas vada Dieva baznīcu.

6 Jo lūk, Ādams nevarēja pieļaut, ka ļaužu vadītāji novieto sevi pār tiem, kam viņi kalpo, vai to priekšā. Un tas bija ierasts baznīcas vadītāju starpā, ka viņi sēdēja kopā ar tiem cilvēkiem, kas bija sapulcējušies, lai dzirdētu viņu vārdus. Un, kad bija pienācis laiks, lai runātu, šis vadītājs piecēlās no ļaužu vidus un ieņēma savu vietu to priekšā, un teica, ko viņš bija iedvesmots mācīt tiem. Un nekavējoties pēc sludināšanas ļaudīm šis vadītājs uzreiz atgriezās savā vietā ļaužu starpā.

7 Un šādējādi ļaudis tika mācīti, ka viņu vadītāji ir viņu kalpi un ka ļaudīm nevajag apskaust savus vadītājus, nedz arī viņiem vajag klanīties to priekšā un pielūgt tos, jo tā ir negantība Dieva priekšā.

8 Tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka Kains nebija klāt šajā sanāksmē Ādamondiāmanā. Jo viņš bija sava tēva Ādama padzīts no ļaužu vidus pēc tam, kad Ādamam tika darīts zināms, ko viņš bija nodarījis savam brālim Ābelam.

9 Un Kainam tika dota zeme uz

austrumiem no Ēdenes dārza un pavēlēts palikt tajā zemes daļā un nebaudīt no ziedošanās likuma līdz ar pārējiem Ādama pēcnācējiem. Un Ādams un viņa ļaudis neatbalstīja Kainu un viņa pēcnācējus saskaņā ar likumiem, kas bija ieviesti viņu starpā. Tomēr viņi ļāva, lai tie dzīvotu pie viņu zemes robežām, kamēr vien tie nenāk viņu vidū.

10 Taču Beneļa pēcnācēji atbalstīja Kainu un viņa ļaudis, kā viņam bija apsolīts ar slepenajām derībām, ko tie noslēdza ar viņu. Un tirdzniecība un darījumi tika uzsākti starp tiem, kas sniedza lielu labumu tiem abiem. Un Kaina pēcnācēji pieauga un kļuva skaita ziņā daudz tajā zemē, taču tie nevarēja nākt pie Ādama bērniem un ņemt no viņu pārtikas, un šī pārtika tika nodrošināta tiem atbilstoši likumiem, ko Ādams bija ieviesis saskaņā ar Dieva likumiem.

11 Un Kains un viņa pēcnācēji kļuva par pretīgiem ļaudīm pārējiem cilvēku bērniem. Jo tie staigāja pa zemi kaili. Un pēc dažām paaudzēm saules ietekme uz viņu kailajiem ķermeņiem samaitāja viņu ķermeņus vēl vairāk, nekā tie līdz šim bija samaitāti, un tie kļuva vēl tumšāki. Un viņi cieta no slimībām un rētām uz saviem ķermeņiem, ko viegli bija pamanīt Ādama ļaudīm un tādējādi aizliegt tiem ienākt savās zemēs.

12 Un pēc daudzām paaudzēm rētas atstāja zīmi uz viņiem, patiesi, ka to izskats vairs nebija tāds kā Ādama dēliem un meitām. Un tie klīda pa zemi, kur vien tie vēlējās doties, taču tie neuzdrīkstējās ienākt Ādamondiāmanas zemē. Un šī iemesla dēļ neviens no Kaina pēcnācējiem nebija klāt, kad Ādams sapulcināja savus ļaudis.

13 Un Ādams bija pieci simti un divus gadus vecs, kad viņš sapulcināja kopā savus pēcnācējus. Un pat pēc šiem daudzajiem gadiem viņš bija ārkārtīgi aktīvs un spēcīgs un spēja izdarīt visu, kas no viņa tika sagaidīts. Un Ieva bija līdzīga Ādamam, patiesi tanī, ka viņa turpināja dzemdēt bērnus vairāk nekā visas citas sievietes.

14 Un notika, ka Ādams iznāca no ļaužu vidus un ieņēma savu vietu to starpā. Un tika izraudzīta tāda diena un stunda, kurā nebija nekāda vēja vai dabas parādību, kas atturētu Ādama pēcnācējus, kuru bija daudz, no viņa balss sadzirdēšanas. Jo ļaužu vadītāji bija izraudzījušies kādu vietu ielejā, kur Ādams varētu runāt uz ļaudīm. Un ļaudis apsēdās kalnu nogāzēs, kas aptvēra šo ieleju. Un, kad Ādams runāja uz tiem, viņa balss atbalsojās visā ielejā un aizsniedza kalnus, kas to ieskāva.

15 Un Ādams runāja uz tiem, sacīdams: Mani mīļotie bērni, jā, patiesi jūs visi, kas esat nākuši no maniem gurniem un no jūsu dārgās mātes Ievas gurniem. Patiesi Tas Kungs, mūsu Dievs, ir svētījis mūs un devis mums šo zemi, uz kuras dzīvot, un ir sagatavojis to, lai mēs varētu baudīt šo dzīvi, ko arī Viņš ir devis mums.

16 Un bez nožēlas es varu teikt jums, ka es esmu mīlējis jūs visas sava mūža dienas. Un es esmu vērojis, kā jūs augat un zeļat, un pieredzat šo dzīvi un rodāt prieku tanī. Un es esmu bijis arī liecinieks bēdām un likstām, ko jūs esat pieredzējuši savu veikto izvēļu dēļ, pateicoties brīvībai, ko mēs baudām, esot saņēmuši šo brīvību — rīkoties saskaņā ar mūsu sirds vēlmēm — no Dieva, kurš ir radījis mūs.

17 Un bez spēka vai iejaukšanās Viņš ir dāvājis mums brīvību dzīvot savas pārbaudes dienas, kā mēs jūtamies spiesti, saskaņā ar savām personīgajām laimes vēlmēm. Un tādēļ, ka Viņš ir radījis mūs un ir devis mums šo rīcības brīvību rīkoties atbilstoši mūsu pašu sirdsapziņai; jā, tādēļ, ka mums nebija izvēles mūsu pašu radīšanā jeb mūsu pašu gara radīšanā, Viņš ir devis mums visas lietas, kas ir nepieciešamas, lai mēs varētu piepildīt savas laimes vēlmes.

18 Un Viņš ir dāvājis mums visiem mirstības dāvanu, šo dāvanu Viņš ir devis mums, lai mēs varētu saprast to laimi, ko mēs vēlamies; un lai, pieredzot slikto, mēs spētu atpazīt labo. Un tas ir šajā veidā, kā

visas zināšanas tiek iegūtas. Jo bez pretstata visās lietās nekas netiktu saprasts un pieredzēts. Un šī iemesla dēļ Viņš ir devis mums mirstību.

19 Un daudzu gadu garumā Viņš atļāva jūsu mātei Ievai un man dzīvot dārzā, ko Viņš bija novietojis šajā zemē, ko Viņš ir nosaucis par Ēdeni. Un šajā dārzā Viņš mums deva ķermeņus no miesas un kauliem, kas tika radīti pēc Viņa paša tēla. Jā, patiesi pēc Dievu tēla Viņš radīja mūsu ķermeņus — gan vīrieti, gan sievieti.

20 Un tagad mani mīļotie bērni, vai jūs uzskatāt, ka, ja mēs tikām radīti pēc Dievu tēla — gan vīrietis, gan sieviete —, ka šis tēls ir vienīgi vīrieša tēls? Jūs labi zināt, ka mūsu vidū ir sievietes, un vai viņu ķermeņi arī nav radīti pēc Dieva tēla? Un es saku jums, ka arī viņas tika radītas pēc Dieva tēla un ka Dievs ir ne tikai mūsu Tēvs, bet ka mums ir arī Mūžīgā Māte, kura arī ir Dievs.

21 Un šīs lietas es esmu licis mācīt jums ticībā, zinot, ka jūs nekad neesat redzējuši Tēvu un Māti, par kuriem es runāju. Jo viņi ir jūsu garu tēvs un māte, un šos garus jūs arī nevarat redzēt ar savām mirstīgajām acīm. Tomēr mūsu Mūžīgais Tēvs un Māte nav veidoti no gara matērijas, no kā ir veidoti mūsu gari, bet viņiem ir ķermeņi no miesas un kauliem, līdzīgi kā mums. Un mūsu mirstīgie ķermeņi tika radīti pēc viņu mūžīgo ķermeņu tēla, kas ir pilnīgi. Un mūsu mirstīgie ķermeņi, kas ir nepilnīgi, tika radīti pēc viņu ķermeņu tēla, taču ne pēc precīzas līdzības kā mūsu gari.

22 Jo lūk, mūsu gari ir pēc mūsu mūžīgo vecāku precīzas līdzības, līdzīgi kā jūsu mirstīgie ķermeņi ir pēc jūsu mirstīgo vecāku līdzības. Un jūs esat redzējuši ķermeņi, kas man ir, un arī ķermeņi, kas ir jūsu mātei Ievai. Un mēs nepiedzimām mirstīgiem vecākiem, tādēļ mūsu ķermeņi netika radīti pēc nepilnības līdzības, bet tie tika radīti pēc mūsu Tēva un Mātes debesīs ķermeņu parauga. Un šī iemesla dēļ jūs esat redzējuši, ka mēs esam saglabājuši savu

spēku un savu mundrumu līdz pat ļoti lielam vecumam. Un jūsu māte Ieva ir visādā ziņā līdzīga savām meitām, pat ka viņa ir nodzīvojusi ilgāk nekā daudzas no viņas meitām, patiesi tām, kuras ir apgānījušas savus ķermeņus un padarījušas tos netīrus ar tām lietām, kas viņām tika aizliegtas.

23 Un, kā es jums esmu teicis to, ka es esmu mācījis jums ticēt mūsu Mūžīgajiem vecākiem ticībā, jo jūs neesat redzējuši Viņus ar savām pašu acīm, es vēlos, lai jūs zinātu, ka es neticu Viņiem ar šo ticību, par ko es esmu runājis. Jo lūk, manas acis ir redzējušas Viņus, un es zinu, ka Viņi pastāv. Un arī Ieva zina, ka Viņi pastāv, patiesi viņas zināšanas par Viņiem nekad nav apsūbējušas laika ietekmē, kā tas bija man uz īsu brīdi.

24 Jā, pēc tam, kad bija pagājuši daudzi gadi, kopš es pēdējo reizi redzēju savu Tēvu un savu Māti Ēdenes dārzā, es sāku ieslīgt mirstības sekās, un es sāku apšaubīt to, ko es reiz zināju. Taču jūsu māte Ieva neapšaubīja šīs lietas, un viņa man ir bijusi liela spēka un mierinājuma avots visas mana mūža dienas.

25 Un Tēvs sūtīja eņģeli pie manis un satrieca mani manās sajūtās, ka es atkal zināju par tām lietām, ko jūs pieņemat ticībā. Tomēr man būtu vajadzējis zināt šīs lietas, pateicoties šo zināšanu piemēriem, kas bijuši ar mani visas mana mūža dienas, patiesi manam mirstīgajam ķermenim, jā, patiesi zināšanām, ka šim mirstīgajam ķermenim, kas man ir, nav mirstīgo vecāku. Taču mirstības vājību dēļ, sevišķi to starpā no mums, kas ir vīrieši, es zaudēju šo tīro zināšanu sekas savas mirstības vājībā — tanī, ka es nebiju pazemīgs savos pieņēmumos.

26 Un Ieva daudzas reizes pievērsa manu uzmanību šīm zināšanām, taču es neklausījos viņā savas lepnības dēļ; jā, patiesi lepnības dēļ, ko vīrietis jūt, pateicoties spēkam, kas tam ir dots — vairāk nekā sievietei. Tomēr šis spēks, kas man tika dots vairāk nekā Ievai, nebija gara spēks —

spēks, kurš viņai ir lielākā pārpilnībā nekā man. Un tādēļ, mani mīļotie dēli, es vēlos, lai jūs uzlūkotu savas sievas un savas mātes; jā, un daudzos gadījumos pat savas meitas pēc šī garīgā spēka, kas turēs jūs pazemīgus jūsu pārbaudes dienu laikā šeit, mirstībā.

27 Un tagad, kā es esmu minējis jums attiecībā uz jūsu pārbaudes dienām, es vēlos, lai jūs vairāk saprastu par šo pārbaudes laiku, kas ir piešķirts ikvienam no mums, lai mēs varētu dzīvot mirstībā un pieredzēt to lietu, kas ir labas, pretējo būtību; lai mēs varētu saprast tās un zināt tās, un novērtēt to, kas ir labs.

28 Un es lūdzu jūs visus, lai jūs uzklautu manus vārdus un pieņemtu tos ticībā, un apdomātu tos, un pielietotu tos savās dzīvēs. Un, ja jūs pieņemsit tos ticībā, tad jūs apdomāsit tos. Un pēc tam, kad jūs būsit apdomājuši tos, jūs zināsit, ka tie ir patiesi, un jūs sāksit pielietot tos savās dzīvēs. Un, ja jūs pielietosit tos savās dzīvēs, tad jūs sapratīsit, ka tie ir patiesi, caur pielietošanas pārbaudi, ko jūs būsit veikuši ar tiem. Un šīs pārbaudes gala rezultāts būs tā laime, ko jūs vēlaties.

29 Jo es zinu, ka daudzas no lietām, ko es mācīšu jums, būs tādas lietas, ko jūs nevarat redzēt ar savām mirstīgajām acīm. Jā, šī ticība ir tādu lietu būtība, uz ko jūs cerat. Un jūs cerat uz laimi, jo tā ir jūsu vēlmju nolūks. Jo visās lietās mēs vēlamies būt laimīgi. Un, ja jūs rīkojaties pēc šīs cerības un gūstat laimi, tad jūs esat saņēmuši pierādījumu par tām lietām, ko jūs nevarat redzēt; un tad jūs sāksit pielietot lielāku ticību, līdz jūsu ticība kļūs par zināšanām.

30 Un, pielietojot savu ticību, jūs galu galā tiksit vadīti pie zināšanām, ko jūs vēlaties, jeb, citiem vārdiem, pie laimes, uz ko jūs cerat. Tādēļ, mani mīļotie bērni, klausieties manos vārdos un pielietojiet savu ticību tajos.

31 Un tagad, pirms es jums varu vairāk paskaidrot par jūsu pārbaudes dienām, par ko es esmu runājis, kas ir jūsu dzīve šeit, uz

šīs zemes, patiesi dienas no jūsu dzimšanas dienas un stundas līdz jūsu miršanas dienai un stundai, šai nāvei noslēdzot jūsu pārbaudes dienas, lūk, ir nepieciešams, lai es paskaidrotu jums, kā tas jums kļūva par pārbaudes laiku.

32 Tad nu, vispārīgi pārbaudes laiks nozīmē laika periodu, kurā tiek veikta kritiska pārbaude jeb izvērtēšana, jā, patiesi pakļautība šādai kritiskai pārbaudei jeb izvērtēšanai. Šis pakļautības laiks jeb pārbaude ir nepieciešama, lai noteiktu piemērotību jeb, citiem vārdiem, cienīgumu.

33 Un, lai pārliecināti noskaidrotu, vai mēs esam cienīgi, mums ir jāzina, kādu cienīgumu mums tiek prasīts noteikt. Citiem vārdiem, pēc kāda cienīguma standarta mēs cenšamies uzzināt noteiktību.

34 Tad nu, mūsu cerība, pēc kuras mēs rīkojamies un domājam, ir tāda, lai mēs rastu prieku un laimi. Šī laime ir labsajūtas un apmierinātības stāvoklis, kas tiek pieredzēts vienlaicīgi ar prieku, kas ir emocija jeb sajūta, ko mēs pieredzam, esot ar tā perspektīvu, ko mēs vēlamies iegūt. Un tas, ko mēs vēlamies, ir laime. Un šim nolūkam mēs tikām radīti, lai mums mūžīgi būtu šis prieks un laime.

35 Un tagad, mani mīļotie bērni, es vēlos, lai jūs zinātu, ka, pirms mēs ieradāties uz šo zemi, patiesi uz šo lielā Visuma daļu, un šo plašo izplatījumu mēs varam redzēt ar savām mirstīgajām acīm; jā, patiesi, pirms mēs ieradās uz šo planētu, uz kuras mēs pašlaik dzīvojam un izejam šīs pārbaudes dienas, mēs dzīvojām uz citas planētas kopā ar mūsu Mūžīgajiem Vecākiem, kam es esmu jūsu mācītājs ticēt visas sava mūža dienas.

36 Un mēs tikām mūsu Mūžīgās mātes radīti no materiāliem, būdama saņēmusi norādījumus mūsu garu radīšanai no mūsu Mūžīgā Tēva. Un šis process notika līdzīgā veidā kā bērna radīšana šeit, mirstībā. Tomēr šī radīšana bija pilnīga un pilnveidota, saskaņā ar tās planētas likumiem, uz kuras

dzīvo mūsu Mūžīgie Vecāki.

37 Jo mēs esam pakļauti citādiem likumiem, esot mirstībā; šie likumi būdami šīs dabiskās pasaules likumi; turpretim Viņu pasaules likumi ir mūžīgās pasaules likumi. Tādējādi pastāv dabiskie likumi un mūžīgie likumi, vieniem esot līdztekus otriem. Tomēr dabiskie likumi ir veidoti pēc to likumu parauga, kas ir mūžīgi.

38 Jo tāpat kā visas lietas izzūd atbilstoši dabas likumiem, tāpat arī visas lietas paliek mūžīgas atbilstoši mūžīgajiem likumiem, un šie likumi ir likumi, kuriem ir pakļauts viss Visums. Un patiesi šie dabiskie likumi izzudīs, taču šiem mūžīgajiem likumiem ir mūžīgi jāpaliek tajā stāvoklī, kurā tie ir doti, — patiesi mūžīgajā stāvoklī.

39 Un dabas likumi ir ieviesti, lai tie varētu izpildīt mūžīgo likumu nolūkus un prasības. Tādējādi visi dabiskie likumi ir pakļauti mūžīgajiem likumiem un tādējādi ir pakārtotie likumi, kas ir doti mūžīgajiem nolūkiem. Un mērķis, kādēļ ir dots viss mūžīgais likums, ir prieks un laime, par ko es esmu runājis.

40 Un, tā kā Dievs ir pakļauts šiem mūžīgajiem likumiem, tad Dieva nolūkam būtu jābūt Viņa paša laimei. Un šī laime, kas ir šo mūžīgo likumu mērķis, tiek sniegta Viņam, pateicoties tai laimei, ko Viņš var sniegt citiem. Un, ja nav neviena cita, kam Viņš var sniegt šo laimi, tad Viņš šo laimi nevar gūt Sev. Šim nolūkam mēs tikām radīti, patiesi, lai Viņš varētu sniegt mums šo laimi tā, lai Viņa laime varētu tikt piepildīta, un arī lai Viņš varētu izpildīt mūžīgos likumus.

41 Un es vēlos jums jautāt, kādam vēl nolūkam ir dots likums, kā vien lai tas īstenotu to laimi, ko es jums esmu izskaidrojis? Un kāds gan vēl nolūks varētu būt Dievam, kā vien lai paklausītu likumam un sniegtu šo laimi tiem, kurus Viņš ir radījis?

42 Un mūsu Mātes, kuras mūs radīja no Saviem pašu ķermeņiem, sāka mums mācīt

šo laimes mūžīgos likumus. Jā, patiesi no mūsu garīgās piedzimšanas dienas mūsu Mātes mūs pastāvīgi mācīja un audzināja, lai zinātu šo laimi. Un, mācot mūs par šo laimi, mūsu Mūžīgās Mātes guva pašas savu laimi.

43 Un šis ir mūžīgās sievietes darbs un godība, kurai ir vara un spējas, ko sniedz Viņas paaugstinātais ķermenis, patiesi radīt garīgos pēcnācējus, kuri ir Viņas mūžīgie bērni, kurus Viņa zinās mūžīgi.

44 Taču Tēvam ir citi darbi, ko Viņš dara, patiesi atbilstoši mūžīgajiem laimes likumiem, kas pārvalda Viņu. Jo, kamēr mūsu Mūžīgā Māte rūpējas par mūsu garu un ievēd citus garus esamībā, lai mūsu gars nebūtu viens pats; jā, kad Viņa ir aizņemta ar Savām pašas laimes vēlmēm, tāpat mūsu Tēvs ir aizņemts ar Savu darbu veikšanu, un šie darbi nodrošinās mums līdzekļus, ar kuriem mēs spēsim zināt to laimi, ko mūsu Mātes vēlas mums.

45 Lūk, mūsu Mūžīgās Mātes veic darbus, kas ir nepieciešami mūsu pirmajam stāvoklim, un šis stāvoklis ir tas stāvoklis, kurā mēs kā gari atrodamies mūsu Mūžīgo Vecāku valstībā. Taču mūsu Mūžīgais Tēvs veic darbus, kas ir nepieciešami mūsu otrajam stāvoklim, un šis stāvoklis ir mūsu pārbaudes laika jeb mūsu mirstības laika stāvoklis.

46 Un, tā kā mūsu Mātes ir aizņemtas ar saviem darbiem mūsu pirmajā stāvoklī, Viņas nenodarbojas ar mūsu otrā stāvokļa rūpēm un darbiem. Un mūsu Tēvs nenodarbojas ar mūsu pirmā stāvokļa darīšanām, kurā stāvoklī mūsu Mātes veic darbus. Kādam nolūkam mums vajadzētu māti, ja mūsu tēvs varētu nodrošināt visas mūsu vajadzības? Un atkal — kādam nolūkam mums vajadzētu tēvu, ja mūsu māte varētu nodrošināt mums visu, kas mums nepieciešams?

47 Tādēļ Dievi ir vīrietis un sieviete; tomēr Viņi ir vienlīdzīgi visās lietās, esot ar tādu pašu godību un tādu pašu spēku.

48 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs

zinātu, ka šī lieta, par ko Ādams ir runājis, ir mistērija, kas ir izraisījusi sava veida apjukumu un strīdus cilvēku bērnu starpā. Jo ir tādi, kas uzskata, ka sieviete ir nevērtīgāka par vīrieti un — ja mūsu Tēvs ir vīrietis, tad tai būtu jābūt norādei, ka vīriešu dzimums ir atzīstams par labāku un augstākas kārtas nekā sieviešu dzimums.

49 Un jūs arī zināt, ka mūsu Mūžīgās Mātes nav pieminētas Rakstos, kas ir jūsu priekšā. Jā, tikai pavisam nedaudz reižu mūsu Mūžīgās Mātes ir pareizi pieminētas visā cilvēku bērnu vēsturē. Jā, jūs redzēsīt, Jareda brāļa vīzijai tiekot atklātai jums, ka cilvēku bērni sāks pielūgt sieviešu kārtas Dievietes, un to senajos laikos darīja tie, kas nesaprata Dieva mistērijas, bet izmainīja tās ar muļķīgām tradīcijām, kas iezagās to starpā, jo tie neievēro Tēva pavēles.

50 Jo lūk, tā kā mūsu Mūžīgajām Mātēm ir maz sakara ar šo pasauli un mūsu pārbaudes stāvokli, kā Ādams jums to aprakstīja, Viņas nav pieminētas svētajos rakstos. Un tas ir tādēļ, ka šis ir Tēva darbs, un Viņš ir pelnījis godību no tā, kas tiek prasīts no Viņa atbilstoši mūžīgajiem likumiem, kam Viņš paklausa.

51 Tad nu tas nenozīmē, ka tiek atņemta Mūžīgās Mātes godība un slava. Jo viņa saņēma lielāko godības un slavas daļu, kamēr mēs pastāvējām mūsu pirmajā stāvoklī. Un mums kā gariem savā pirmajā stāvoklī bija ļoti maz saistības ar mūsu Tēvu tā darba dēļ, kas tika prasīts no Viņa citās pasaulēs, ko Viņš bija radījis tiem gariem, kas tika radīti pirms tam, kad tika radīti mūsu gari.

52 Jo šī nav vienīgā pasaule, uz kuras pastāv Tēva un mūsu Mūžīgo Māšu gara bērni. Jo pēc tam, kad gars ir sasniedzis brieduma vecumu un ir ticis Mūžīgās Mātes uzaudzināts līdz šim stāvoklim, tad šis gars tiek darīts zināms Tēvam, lai to varētu sagatavot tā otrajam stāvoklim, kas ir Tēva darbs. Un pēc tam, kad tas ir izgājis caur otro stāvokli, tad tas saņems savu mūžīgo

godību Tēva valstībā. Un tad Tēva un arī mūsu Mūžīgo Māšu darbs būs pabeigts.

53 Un, kad šis darbs būs pabeigts, tad Tēvs un mūsu Mūžīgās Mātes kopā baudīs slavu un godību, būdami nopelnījuši šo slavu un godību atbilstoši katra darbiem tanī stāvoklī, kurā Viņi bija iesaistīti saskaņā ar Dieva valstības mūžīgajiem likumiem.

54 Un pēc tam, kad šis darbs būs pabeigts, vai jūs domājat, ka Tēva un mūsu Māšu darbs būs beidzies? Es saku jums, ka tas nebūs beidzies, jo Viņu darbs ir mūžīgs un nevar beigties. Tādēļ Viņi pastāvīgi tieksies pēc laimes, ko Viņi vēlas, darot to, kas sniedz Viņiem šo laimi. Un šī laime tie gūta caur to laimi, ko Viņi var sniegt citiem, un šie citi ir Viņu garīgie bērni.

55 Un es vēlos, lai jūs saprastu, ka vīrietis un sieviete ir vienlīdzīgi visās lietās. Jā, es vēlos, lai tie no jums, kas domā, ka vīrietis ir pārāks par sievieti, zinātu, ka sieviete Tam Kungam ir pat dārgāka nekā vīrietis. Un tas ir viņas radīšanas spēka dēļ, kā tas iepriekš jums tika izskaidrots.

56 Lūk, taisnīgs vīrietis var radīt daudzus bērnus, taču šie bērni nevar būt taisnīgi, ja tos nemāca viņu mātas, kuras ir taisnīgas. Un, ja tas būtu radīšanas mērķa labākajās interesēs, tad Dievs atbrīvotos no vairuma vīriešu, bet paturētu Sev sievietes. Jo vienā vīrietī ir spēks radīt daudzus bērnus, taču sievietē ir spēks, ar ko viņa radīt tikai vienu bērnu vienā laikā. Un šis taisnīgais vīrietis varētu būt līdzeklis, ar ko daudzas sievietes varētu radīt bērnus.

57 Un šī lieta bija zināma kopš iesākuma, patiesi saskaņā ar Ādama vārdiem. Un noteiktos laikos Tas Kungs pavēlēja izraudzītiem vīriem ļaut savām sievām dot viņiem citas sievas — radīšanas nolūkā. Tomēr tie bija taisnīgi vīri, kas tika sevišķi Tā Kunga izraudzīti darīt šo lietu. Taču pārējiem cilvēku bērniem Viņš ir pavēlējis, lai tiem būtu vienīgi viena sieva, un tas ir viņu netaisnīguma dēļ.

58 Un mana tēva pierakstā ir dots

norādījums, patiesi ar Jēkaba, Nefija brāļa, muti attiecībā uz šīm lietām. Un mans tēvs pierakstīja Jēkaba vārdus, kuros viņš teica: Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Šī tauta sāk pieaugt nekrietnībā; viņi nesaprot Svētos Rakstus, jo, darot netiklības, viņi cenšas attaisnot sevi ar to, kas bija rakstīts par Dāvidu un viņa dēlu Salamanu.

59 Redzi, Dāvidam un Salamanam patiesi bija daudzas sievas un blakussievas, kas bija negantība Manā priekšā, saka Tas Kungs.

60 Tāpēc tā saka Tas Kungs: Es esmu izvedis šo tautu laukā no Jeruzālemes zemes ar Savas rokas spēku, lai Es varētu radīt Sev taisnīgu zaru no Jāzepa gurnu augļiem..

61 Un Es, Dievs Tas Kungs, necietīšu, ka šī tauta darītu tāpat kā tie senatnē

62 Tāpēc, mani brāļi, klausieties mani un paklausiet Tā Kunga Vārdam: Jo tur nebūs būt nevienam vīram jūsu vidū, kā tikai tam, kas ir ar vienu sievu, un blakussievas viņam nebūs būt nevienas. jo Man, Dievam Tam Kungam, tīk sievu šķīstība. Un netiklības ir negantība Manā priekšā; tā saka Pulku Kungs. Un šī tauta turēs Manas pavēles, saka Pulku Kungs, vai arī nolādēta būs zeme viņu dēļ.

63 Jo, ja Es gribēšu radīt Sev pēcnācējus, saka Tas Kungs Cebaots, Es pavēlēšu Savai tautai; citādi viņi paklausīs tām lietām. Jo lūk, Es, Tas Kungs, redzēju bēdas un dzirdēju Savas tautas meitu raudas Jeruzālemes zemē, jā, un visās Savas tautas zemēs, viņu vīru ļaundarību un negantību dēļ.

64 Un tagad es, Moronijs, zinu, ka daudzsievība ir negantība Dieva acīs, izņemot, ja tas ir atbilstoši tiem izņēmumiem, kurus es esmu minējis. Taču es zinu, ka ir daudzi no jums, kas saņems šo pierakstu, kas ticēs, ka jūs esat attaisnoti šajā lietā to izņēmumu dēļ, kurus es esmu minējis. Bet es saku jums, ka pēdējās dienās nebūs nekādu izņēmumu, izņemot, ja tos jums dos tas, kurš nesīs klajā šo pierakstu. Un vienīgi ar varu, kas viņam tiks dota, viņš

pavēlēs kādam vīram ļaut savai sievai dot viņam vēl kādu.

65 Un šī vara un pilnvaras netiks nodotas tālāk no vienas paaudzes uz nākamo, saskaņā ar pilnvaru nodošanu, kas tiek pieļauta priesterībā un Dieva baznīcā, kas būs jūsu vidū.

66 Un, ja vien tas, kurš nesīs klajā šo pierakstu, nedos šo varu un pilnvaras kādam citam ar tiešu roku uzlikšanu, un šī vara netiks Svētā Gara aizzīmogota, šīs pilnvaras netiks izmantotas. Un tiem, kam viņš dos šo varu, tiem nebūs nekāda spēka priesterībā, lai nodotu to kādam citam.

67 Taču es saku jums, ka viņš nedos šo varu kādam citam, bet šī vara paliks vienīgi viņā, kurš ir saņēmis visas Dieva valstības atslēgas. Un šī vara nav nododama tālāk ar atslēgām, kas tiek prasītas no priesterības, lai pasaulei sludinātu evaņģēliju. Jo tā nav daļa no šī evaņģēlija. Un Kristus evaņģēlijs prasa, lai vīrs mīlētu savu sievu un pieķertos viņai un nevienam citam. Un, ja vīrs pat uzlūko kādu sievieti, kura nav viņa sieva, ar iekāri, viņš ir pastrādājis smagu grēku, un, ja vien viņš nenožēlo, viņš tiks nosodīts Dieva priekšā. Jo Dievs mīl savas meitas un aizsargās viņas no vīriešu iekāres un vēlmēm.

68 Un šis spēks tiks izmantots, lai radītu ķermeņus Dieva gara bērniem. Taču pēdējās dienās nebūs vajadzības, lai vairāk ķermeņu tiktu radīti Dieva bērnu gariem, tāpat kā senatnē. Un tur nebūs daudzu vīru, kuri būtu pietiekami cienīgi, lai tiem ļautu ņemt par sievu vairāk nekā vienu sievieti.

69 Jā, Sātana spēks plosīsies vīru sirdīs tajās dienās, un viņi sāks ārkārtīgi iekārot cilvēku meitas, pat kā nekad iepriekš cilvēku bērnu vēsturē. Un viņu grēki būs līdzīgi kā tiem no Sodomas, patiesi saskaņā ar Jesaja pravietojumu, ko viņš pravietoja, sacīdams: Viņu izskats liecina pret viņiem un uzrāda, ka viņu grēks ir pat kā Sodomai, un viņi nevar noslēpt to. Bēdas viņu dvēselēm, jo viņi paši sev dara ļaunu!

70 Un šie vīri, kuri lasīs šīs lietas, uzskatīs, ka Jesaja runā par Sodomas un Gomoras grēkiem, kā tie nepareizi izskaidroti Bībelē. Un tā ir patiesība, ka Gomoras pilsētā bija daudzi vīrieši, kuri iekāroja cits citu, šai iekārei esot grēcīgai Dieva acīs un nevis mīlestībai, kas vienam vīrietim varētu būt pret citu vīrieti. Taču Jesaja sevišķi minēja Sodomu, un šī pilsēta bija pilna ar visāda veida izlaidībām, un tā bija pilna ar vīriešiem, kuri pastāvīgi iekāroja tās pilsētas sievietes. Un tur bija daudzi, kas ņēma daudzas sievas un blakussievas, lai viņi varētu lietot viņas savās kārībās.

71 Un līdzīgi kā Jēkabs bija noskumis dēļ tā, ko viņam bija pavēlēts teikt nefījiešiem, kad viņš varētu priecāties, sludinot tiem iepriecinošo Dieva vārdu, tāpat es esmu noskumis, jo man ir jāpamet Ādama lieliskie vārdi, lai aizrādītu tiem vīriem pēdējās dienās, kuri sev ņēmuši vairāk par vienu sievu, jo tie uzskata, ka ievēro Dieva pavēles.

72 Un viņi ir apbēdinājuši Dieva garu, un tā nav ar viņiem. Un to lietu dēļ, ko viņi darīs, viņi būs kā pletne cirticībniekiem, un cirticībnieki vajās viņus un ienīdīs viņus par to, ko viņi dara. Un viņu bērni sāks sacelsies pret šiem vīriem un sagādās tiem negodu.

73 Taču sievietes, kuras būs izvēlējušās pakļauties šiem vīriem, tiks svētītas. Jā, šīs sievietes pakļausies savu vīru netaisnīgajai varai, jo viņas saprot savu Mūžīgo Māšu lomu un vēlas būt līdzīgas Viņām. Un lielā ticībā šīs taisnīgās sievietes radīs bērnus un pakļausies sava vīra likumam, pateicoties savai ticībai.

74 Un notiks, ka tad, kad šī pieraksta vārdi nāks klajā viņu vidū, viņas lasīs par savu vīru ļaundarību un zinās par maldināšanu, kurā šie vīri bija turējuši viņas. Un viņas zinās, ka šī lielā saistīšanas spēka pilnvaras netika dotas viņu vīriem un ka viņas dzīvo pēc celestiālās godības likuma, pēc kura viņu vīri nevar dzīvot. Taču viss, ko šīs sievietes būs izdarījušas, tiks ieskaitīts

viņām par taisnību.

75 Un es saku jums, kas esat manas māsas, kas dzīvojat vīra pakļautībā, patiesi tāda vīra, ko jūs zināt savā sirdī, ka jūs nemīlat. Tomēr jūs mīlat Dievu vairāk, nekā jūs mīlat šo vīru, un esat pakļautas šim vīram, jo jūs esat cilvēka maldinātas attiecībā uz Dieva likumiem. Un vai jūs neaptverat, ka, ja kāds vīrs ievieš likumus sev, tad šis vīrs ieviesīs tādus likumus, lai viņš var nodoties savām kārībām? Un šie ir likumi, ko ir ieviesis kāds vīrs, kurš ir vēlējis vairāk nekā vienu sievu.

76 Un Kristus vārdos nepastāv tādas pavēles, bet viņš nosoda katru vīru par tādas sievietes iekārošanu, kas nav viņa sieva. Un, ja vien jūsu vīrs nav saņēmis tiešu pavēli no viņa, kuram ir pilnvaras atļaut vairāk nekā vienas sievas ņemšanu, — un nevis no tāda vīra, kurš domā, ka tam ir šīs pilnvaras, kas nav nododamas caur priesterības pilnvaru līniju, kā tas tika jums izskaidrots, — tad jūsu vīrs dzīvo grēkā un nekādi neiemantos Dieva valstību, ja vien viņš nenožēlos to lietu, ko viņš ir izdarījis.

77 Taču jūs nedzīvojat grēkā, bet esat godinātas tanī, ko jūs esat darījušas. Jo jūsu vēlmes ir dotas jums ar mūsu Mūžīgo Māšu piemēru, kuras Tēva valstībā dalās Tēva spēkā savas pašu laimes nolūkā, kā Ādams ir jums to izskaidrojis.

78 Lūk, jūs negrēkojat, vēloties taisnīgu cilvēku par savu vīru. Un jūs zināt, ka mirstīgo vīriešu lāsts, patiesi viņu lepības stāvoklī, var likt, ka šādas dabas vīrs var radīt jums vairāk ciešanu nekā prieku, ko, jūsuprāt, vīram būtu jums jāsniedz. Un, tā kā ir tikai daži vīri, kas ir taisnīgi, jūs esat attaisnotas tanī, ka vēlaties dalīties tajos, kas ir patiesi Dieva vīri. Tomēr taisnīgs vīrs neņems vairāk par vienu sievu, ja vien Tas Kungs viņam to nepavēlēs. Un Tas Kungs nepavēlētu kādam vīram darīt šādu lietu, bet viņš ir devis šo varu un pilnvaras tikai vienam cilvēkam. Un vienīgi no šī cilvēka, kuru Tas Kungs ir iesvaidījis šajā spēkā, var tikt piešķirta atļauja darīt šādu lietu.

79 Un tagad, manas mīļotās māsas, es rakstu jums šīs lietas, lai jūs zinātu veidu, kā jums vajag spriest par vīriešiem, kurus jūs ņemtu sev par vīriem. Jūs zināt, ka jūs esat saņēmušas šīs lietas, kas ir uzrakstītas ar manu roku un ko Tas Kungs ir pavēlējis man uzrakstīt jums. Un Dieva gars ir ietekmējis jūs un liecinājis par šo lietu patiesumu.

80 Un kā jūs esat saņēmušas šīs lietas, ja tas nebūtu no mirstīga cilvēka rokas, ko Tas Kungs ir iecēlis, lai sniegtu jums šīs lietas? Un tas ir šis cilvēks, kuru jums vajadzētu klausīties un dzīvot pēc viņa mācībām visās lietās, ko vien viņš jums pavēlēs attiecībā uz šīm lietām. Un tas ir vienīgi ar šī cilvēka roku, kurš var pilnvarot citu vīru, ka viņš var ņemt vairāk nekā vienu sievu.

81 Un lūk, es saku jums, ka šis cilvēks nepavēlēs šīs lietas nevienam vīram, kurš nav šādu lietu cienīgs. Un ir tikai nedaudzi vīri, kuri ir šo lietu cienīgi, un pat mazāk to, kas pastāvēs uz zemes pēdējās dienās jeb dienās, kad šīs lietas tiks atklātas jums.

82 Un šis cilvēks ir Dieva pravietis, Kristus vārda nesējs, kurš vadīs jūs pie Kristus vārdiem. Un, ja jūs dzīvosiet pēc Kristus vārdiem, tad jums būs tāds vīrs, kādu jūs vēlaties, vai nu šajā pasaulē vai nākamajā, jūs tiksiet svētītas ar to, kas jums sniegs prieku un laimi, ko jūs meklējat.

83 Un tagad, manas mīļotās māsas, atcerieties, kas ir jūsu Tēvs debesīs. Atcerieties, ka jums tur arī ir Māte. Jā, atcerieties, ka jūs tikāt radītas pēc jūsu Mūžīgās Mātes tēla un ka Viņa mīl jūs un vēlas, lai jums būtu tā laime, ko jūs vēlaties. Jūs esat Mūžīgā Tēva un Mātes meitas. Jūs kā šo Mūžīgo Būtņu meitas esat pelnījušas cieņu un godu. Nepievilieties no jūsu brāļiem, kas iekāro jūs un vēlas novērst jūs no Kristus vārdiem.

84 Lūk, Kristus ir jūsu brālis, taču viņš neiekāro jūs, nedz arī viņš vēlas, lai jūs kļūtu par viņa sievu. Viņš vēlas sniegt jums laimi, un viņš īstenos šo vēlmi, sludinot grēku nožēlošanu jūsu brāļiem un mācot viņiem

savus ceļus, lai viņi varētu sagatavoties būt par jūsu vīriem un par jūsu gara bērnu tēviem, kas jums sniegs mūžīgu prieku un laimi.

85 Lūk, tā saka Tas Kungs visām Dieva meitām: Manas mīļotās māsas, es vēlos, lai jūs zinātu mīlestību, ar ko jūs tiekāt mīlētas, un cieņu, ar ko šī mīlestība ir saistīta. Lūk, no visām Tēva radībām nekas nav tik skaists un saskanīgāks ar Viņa valstības godu, kādas esat jūs.

86 Atcerieties turēt manus baušļus, lai ar jums vienmēr varētu būt mans gars. Un, ja ar jums vienmēr būs mans gars, jūs netiksiet savu brāļu pieviltas. Un caur Svētā Gara kalpošanām jūs spēsīt atšķirt, kurš no jūsu brāļiem ir jūsu sadraudzības cienīgs.

87 Mācieties no manis un no mana gara. Neapgāniet templi, ko es esmu devis jums un svētījis ar radīšanas spēku. Ja kāds vīrietis vēlas būt jūsu vīrs, lai viņš apliecina, ka ir jūsu cienīgs, turot manus baušļus un sekojot manās pēdās.

88 Lūk, es esmu devis vīriešiem paraugu, kuram tiem būtu jāseko, lai kļūtu par taisnīgiem vīriem jums. Un es esmu devis savu dzīvi kā piemēru viņiem. Un, ja vīrieši mācīsies no manis un sekos manam piemēram visās lietās, tad viņi būs jūsu cienīgi. Un, ja viņi neseko manam piemēram, tad viņi nebūs līdzīgi man. Un es mīlu jūs un kalpoju jums, un daru tās lietas, kas sniedz jums laimi. Un, ja vīrieši neseko pēc šī piemēra, tad viņi nav jūsu cienīgi.

89 Un, ja viņi nav jūsu cienīgi šajā dzīvē, sekojot tam piemēram, ko es esmu tiem devis, tad viņi nebūs jūsu cienīgi mana Tēva valstībā. Un, ja viņi nav cienīgi būt par vīru mana Tēva valstībā, tad kāds labums jums ir no viņiem, esot vien kā sālij, kas zaudējusi savu garšu, kas no tā laika ir nekam nederīga, kā vien ārā izmetama un zem ļaužu kājām saminama.

90 Lūk, bausli es jums dodu, patiesi, ka jums pacietīgi jāgaida uz mani, un es sagatavošu jums vīru. Un viņš būs līdzīgs

man un darīs jums to, ko es jums darītu, ja es būtu jūsu vīrs. Un tas, ko es jums darītu, sniegs jums ārkārtīgi lielu prieku un jūsu mūžīgo laimi.

91 Es mīlu jūs, manas mīļotās māsas, un atstāju ar jums savu svētību. Āmen.

18. NODAĻA

Ādams turpina savu sprediķi un padomu saviem pēcnācējiem Ādamondiāmanā attiecībā uz mūsu pārbaudes stāvokli. Viņš ievieš evaņģēlija likumu. Moronijs izskaidro šo likumu un raksta par lielo atkrišanu no šī likuma pēdējās dienās un arī par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas liekulību.

UN tagad es, Moronijs, turpinu ar Ādama vārdiem, kurus viņš teica tiem, kas bija sapulcējušies Ādamondiāmanas ielejā.

2 Un, kad mūsu garu Mātes ir izaudzinājušas savus bērnus līdz briedumam mūsu Mūžīgo Vecāku pasaulē, tad katrs ir gatavs, lai pats noteiktu, kāda veida laimi katrs vēlas. Jo tie ir pieredzējuši laimi, kas pastāv to starpā, kas dzīvo tajā pasaulē, kurā tie tika radīti, citiem vārdiem, tie ir pieredzējuši dzīves modeli un to lietu modeļus, kas tiek veikti šajā pasaulē, kas sniedz laimi tiem, kas tanī mājo.

3 Un mums tika mācīts, ka šīs paaugstinātās Būtnes pieredz prieka pilnību, un, pateicoties savam priekam, tās mūžīgi dzīvo laimes stāvoklī.

4 Lai mums mācītu tā, lai mēs varētu saprast, mūsu Mātes parādīja mums tā prieka augļus, ko viņas pieredzēja. Sniegdamas mums piemēru, Viņas noplūca kādu augli no koka un parādīja mums šo augli. Un Viņas aprakstīja mums tā formu un tā lielumu, un tā mizas struktūru, un ļāva mums paturēt augli savās rokās un sajūst to, ko Viņas aprakstīja. Taču mēs kā gari, kas nezināja atšķirību starp labu un sliktu vai

starp mīkstu un cietu, tāpat arī mēs nezinājām atšķirību starp izsalkumu un sāta sajūtu, mēs pilnībā neizpratām to prieka sajūtu, ko mūsu Mātes centās mums izskaidrot.

5 Un Viņas ēda augli un pauda patikas sajūtas, kad Viņas garšoja tā saldumu. Un Viņu sejā izveidojās smaids, un no Viņu pilnīgajā ķermeņa izplūda laimīga sajūta. Un mēs varējām sajūst to prieku, ko sajūta mūsu Mātes, taču mēs to neizpratām.

6 Un, kad Viņas smaidīja, mēs varējām sajūst Viņu smaida prieku, taču mēs nesapratām, kas bija tas, kas Viņām lika šādi smaidīt. Un, kad Viņas mums dziedāja, mēs varējām sadzirdēt Viņu balss vārdus un melodijas maigumu, kas rezonēja mūsu garos, taču mēs nevarējām saprast, kādēļ tam vajadzētu likt mums būt priecīgiem. Tomēr mūsu Mātes guva lielu prieku, dziedot mums un mācot mums dziedāt. Un, kaut arī mūsu vidū bija tādi, kas varēja dziedāt dziesmas un melodijas, ko mūsu Mātes mācīja mums, neviens no mums nevarēja saprast iemeslu, kādēļ tās sniedza tik lielu prieku Viņu sirdīm.

7 Un Viņas mēdza maigi turēt mūs sev līdzās un raudāt ar mums, un šo raudāšanu izraisīja ārkārtīgi lielais prieks, ko Viņas izjuta mūsu dēļ. Tomēr mēs nevarējām izprast Viņu asaru cēloni. Un, kad uz mums krita Viņu asaras, mums nebija spēju noteikt to mitrumu.

8 Un, kaut arī mēs varējām sajūst izmaiņas mūsu garīgā ķermeņa sajūtās, kad šīs asaras pieskārs mums, tomēr mēs paši nespējām noteikt šādu sajūtu nozīmi.

9 Un mēs neizpratām mieru un saskaņu, kas pastāvēja to starpā, kas dzīvoja šajā pasaulē kopā ar mūsu Tēvu un ar mūsu Mātēm. Jo tur bija citi Tēvi un citas Mātes, kas neattiecās uz mums un nebija daļa no mūsu mūžīgas ģimenes. Un tur bija arī citi gari, kuri nebija radīti pēc mūsu Tēva sniegtajiem norādījumiem, bet kuriem bija doti ķermeņi no viņu pašu Mūžīgajām

Mātēm un Tēviem. Un šī pasaule bija lieliska un brīnišķīga; un tā bija piepildīta ar mūžīgo vecāku, kas rada gara bērnus, mūžīgajām ģimenēm.

10 Un, kad Mūžīgo Tēvu darbs bija pabeigts kādā no plašā debesu izplatījuma daļām, jā, patiesi, kad Viņi bija novietojuši Savus gara bērnus uz planētām tajā daļā, ko Viņi bija sagatavojuši tiem, tad šie Tēvi devās uz kādu citu daļu un radīja citas pasaules tiem gara bērniem, kas piedzima Mūžīgajām Mātēm, kuras mājoja šajā pasaulē.

11 Taču šo mieru un saskaņu, un sadarbību mēs neizpratām, jo mēs nebijām pieredzējuši neko citu kā vien to, kas tur vienmēr bija pastāvējis. Un mēs uzskatījām šīs pasaules, kurā mēs bijām radīti, lieliskumu un godību kā pašu par sevi saprotamu; un mēs pieņēmām, ka visas pasaules bija līdzīgas šai, jo nebijām pieredzējuši neko citu.

12 Un tagad, mani mīļotie bērni, ja būtu tā, ka mēs varētu ēst no augļa, kas ir labas garšas un kas padara mūs laimīgus, kādēļ gan mēs nevēlētos turpināt baudīt šo augli un prieku, ko tas mūžīgi sniedz? Un šī ir tā lieta, ko mūsu Mātes izskaidroja mums.

13 Un mēs varējām redzēt, ka Viņu ķermeņu struktūra bija atšķirīga no mūsējās. Un mēs varējām redzēt, ka, ja vien mums nav tāda ķermeņa kā Viņām, mēs nekad nevarētu baudīt no prieka pilnības, ko Viņas bauda mūžīgi.

14 Un mums kļuva acīmredzams, ka mēs visi nebijām vienādi, patiesi, ka mūsu gari bija ļoti individuāli, ar atšķirīgām vēlmēm un iezīmēm, kas padarīja mūs savstarpēji unikālus. Un mēs zinājām, ka šajās atšķirībās bija arī daudz prieka, tomēr mēs neizpratām šīs atšķirības.

15 Taču, kad mēs pieaugām garīgajā jomā, mūsu Mūžīgās Mātes sāka saskatīt atšķirības mūsu garos un mācīt mums tos prieka veidus, kas būtu piemēroti katram no mums, un vest uz to laimes stāvokli, kas vislabāk

atbilstu mūsu gara struktūrai un kas vislabāk atbalstītu mūsu personības un iezīmes, kas padarīja mūs savstarpēji unikālus.

16 Un Viņas iepazīstināja mūs ar dažādajiem laimes stāvokļiem, kas pastāv Dieva valstībā. Un caur izvēlēm, kas tika darītas mums zināmas, mēs paši izlēmām, kurš laimes stāvoklis bija tas, ko mēs vēlējamies. Un, kad mēs sasniedzām brieduma stāvokli, kad bija notikusi šī pašrealizācija, tad mēs gaidījām uz Tēvu, lai radītu mums valstības, kurās mēs varētu mājot un pieredzēt to laimes stāvokli, ko mēs paši bijām sev izvēlējušies.

17 Un tagad es, Moronijs, neatkārtošu Ādama vārdus attiecībā uz glābšanas ieceri, kas tika prezentēta Dieva bērniem, kad tie kā gari dzīvoja kopā ar Viņu. Jo šī lieta jau ir tikusi dota šajā pierakstā saskaņā ar vīziju, ko Jareda brālis saņēma attiecībā uz to. Un arī Ādama vārdi ir no Jareda brāļa pieraksta, kurā viņš vīzijā redzēja Ādamu un viņa pēcnācējus un uzrakstīja tās lietas, ko viņš redzēja.

18 Bet es turpināšu ar Ādama vārdiem, kā viņš mācīja saviem pēcnācējiem evaņģēlija likumu, kā to viņam bija devis Tas Kungs pēc tam, kad viņš tika izraidīts no Ēdenes dārza. Un šis likums tika dots viņam kā to likumu paraugs, kas pārvalda visas Dieva valstības godības. Un tas ir šis likums, kas māca vīrietim un sievietei, kā viņiem ir jādzīvo, lai uzturētu mieru un saskaņu viens ar otru.

19 Un tas ir šis likums, ko garam ir jāvēlas un jāspēj ievērot, lai tam tiktu ļauts mūžīgi dzīvot kādā no Dieva valstības godībām. Un, ja gars nespēj dzīvot pēc evaņģēlija likuma, tam netiks ļauts ieiet Dieva valstībā.

20 Jo, ja kāds gars ir tāds, kas radītu problēmas ar citiem tajā pasaulē, kurā tas tiktu ievietots uz mūžību, tad to starpā, kas mūžīgi mājotu šajā pasaulē, pastāvētu problēmas. Taču Dieva valstībā nepastāv nekādu problēmu, un tiem, kas mājo tanī, nepiemīt spēju radīt šīs problēmas, jo savu

pārbaudes dienu laikā tie ir pārvarējuši šo tieksmi.

21 Tādēļ evaņģēlija likums ir pats svarīgākais likums, ko cilvēku bērni var apgūt savu pārbaudes dienu laikā. Un tas bija likums, ko Jēzus mācīja saviem mācekļiem un ļaudīm. Un tas bija likums, ko viņa mācekļiem tika pavēlēts mācīt ļaudīm pēc tam, kad viņa vairs nebija. Un Jēzus mācīja, ka tieši pēc evaņģēlija likuma visi Dieva bērni tiek izglābti.

22 Un atkal es saku jums, ka šī iemesla dēļ Jēzus, Kristus, ir mūsu Glābējs — tanī, ka viņš ir šī likuma devējs. Un nav nekā cita, ko Jēzus var darīt mūsu labā, kas mūs izglābs Dieva valstībā, kā vien mācīt mums šo likumu, kas ir Dieva baušļi. Un atkal es saku jums, ka nav nekā, ko Jēzus, kad viņš bija uz šīs zemes, paveica mūsu labā, kas mūs izglābs, kā vien dodot mums evaņģēlija likumu.

23 Un pēdējās dienās būs daudzi, kas ticēs, ka mēs esam izglābti ar Kristus asinīm un ka Kristus asinis ir izpirkušas mūsu grēkus, un ka mums ir tikai jātic Kristum un mēs tiksīm izglābti Dieva valstībā. Un šajos uzskatos daudzi cilvēki maldās un tiek vesti projām no evaņģēlija likuma, un tiem tiek mācīti cilvēku priekšraksti.

24 Un es saku tiem no jums, kas ticat šīm lietām; jā, patiesi, kā es iepriekš esmu jums sacījis, patiesi šajā pierakstā es jums esmu sacījis šīs lietas: Jūs neizprotat Rakstus un neesat vaicājuši Svētajam Garam pēc izpratnes par Izpirkšanu un to, ko Tas Kungs bija domājis ar šo. Jo Tā Kunga nolūks bija padarīt mūs vienotus ar Dievu, patiesi viņš pavēlēja mums, ka mums jābūt pilnīgiem, kā mūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs.

25 Un vai jūs domājat, ka jūs varat kļūt kā mūsu Tēvs, ja jūs nesaprotat tās lietas, ko Tēvs dara? Un Tēvs paklausa evaņģēlija likumam visās lietās, un Viņš ir pavēlējis Savam Dēlam, patiesi Jēzum Kristum, mācīt mums šo likumu, lai mēs mācītos dzīvot pēc tā. Un, ja mēs dzīvojam pēc tā paša likuma,

pēc kura dzīvo mūsu Tēvs, tad mēs kļūstam viens ar Viņu un tad Izpirkšana tiek piepildīta.

26 Un es vēlos, kaut es varētu rakstīt jums patīkamus vārdus, līdzīgus Ādama vārdiem, kurus viņš deva saviem bērniem Ādamondiāmanā; jo šie vārdi rada labu sajūtu jūsu dvēselēs un liek jums sajūst prieku un optimismu, patiesi, ka tie jums liek raudāt ārkārtīga prieka dēļ, pateicoties tām lietām, ko viņš ir teicis saviem bērniem.

27 Taču es esmu Gara spiests, un Tas Kungs man pavēlēja, ka es runāju uz jums patiesību skaidrībā, lai jūs varētu saprast un lai jums vairs nebūtu attaisnojumu par savu netaisnīgumu un par saviem ļaunajiem ceļiem, šiem ceļiem esot pretrunā ar evaņģēlija likumu, ko es ļaušu Ādama vārdiem mācīt jūs šajā pierakstā. Un šī pieraksta daļā, kas nebija aizzīmogots un nonāca pie jums kopā ar mana tēva Mormona pierakstu, Tas Kungs man pavēlēja neatklāt jums šīs lietas savā skaidrībā, bet ka man jādod jums šo lietu līdzība un simbolisms.

28 Un tas ir mans pienākums pret jums kā maniem brāļiem un māsām, ka es mācu jums šīs lietas, patiesi, lai es varētu vest jūs pie grēku nožēlošanas un sagatavot jūs Tā Kunga lielajai un šausmu pilnajai dienai, kad viņš vēlreiz atgriezīsies uz šīs zemes kopā ar visiem tiem, kas ir augšāmcēlušies pēc viņa, patiesi ar taisnīgajiem, kas ir gatavi un vēlas paklausīt šī evaņģēlija likumam, par ko es esmu runājis.

29 Un kādēļ, jūsprāt, to dēvē par Tā Kunga lielo un šausmu pilno dienu? Vai tai nevajadzētu būt mierinājuma un prieka dienai? Vai tai nevajadzētu būt līksmes dienai, kurā jūs sajūstu tās īpašās žēlastības sajūtas, pateicoties viņa izpērkošajām asinīm, ar ko jūs esat maldinājuši sevi visas savas pārbaudes dienas?

30 Tomēr nekur svētajos rakstos nav rakstīts, ka Tā Kunga diena būs piepildīta ar prieka sajūtām, ko jūs paužat, kad jūs

domājat par viņu pie krusta; jā, kad jūs domājat par viņa caurdurtajām un asiņojošajām rokām, lai samaksātu jūsu grēku parādu. Jo lūk, viņš nesamaksāja nekādu parādu par jūsu grēkiem. Jo jūs maksāsiet paši savus parādus. Un šie parādi tiks prasīti no jums, jo jums nav izdevies turēt Viņa baušļus un dzīvot pēc evaņģēlija likuma, ko viņš jums ir devis.

31 Tādējādi Tā Kunga diena ir liela un šausmu pilna, patiesi pilna ar Dieva dusmu vīnu, kas neatšķaidīts ir ieliets Viņa bardzības kausā. Un jums būs jācieš mokas ugunī un sērā svēto eņģeļu priekšā un Jēra priekšā. Un jūsu mocību dūmi celsies augšup mūžu mūžos, un jums nebūs miera ne dienu, ne nakti. Un šīs lietas notiks saskaņā ar visu svēto praviešu vārdiem, kas jebkad bijuši.

32 Un ko tad domāsiet jūs, kas ticat, ka Tas Kungs ir nomiris par jūsu grēkiem un uzņēmis uz sevis jūsu parādus? Ko tad domāsiet jūs, kad esat sajutuši šīs nepatiesās drošības un miera sajūtas, kurām velns ir licis nākt pār jums, kad jūs raugāties uz Kristus krustu kā uz veidu, ar ko jums tiks piedots tas ļaunums, ko jūs darāt?

33 Vai jūs sajūtīsiet šo miera un drošības sajūtu viņa klātbūtnē, jā, patiesi Jēra klātbūtnē, kā tas ticis pravietots? Es saku jums, ka jūs nesajūtīsiet šīs lietas, bet atkāpsities viņa priekšā un vēlēsit, lai jūs varētu pavēlēt klintīm krist pār jums un apslēpt jūs no Tā Kunga vaiga.

34 Jo viņš nāks lejup visā savā godībā un dod jums vēlreiz savu evaņģēliju, kas ir tas pats evaņģēlijs, ko viņš deva jūdiem un ko jūs esat pierakstījuši Bībelē, kas iznāca no jūda mutes. Un vēl šie paši vārdi jums būs mana tēva pieraksta vārdos šī pieraksta daļā, kas nebija aizzīmogota. Un tad jūs vēlreiz dzirdēsiet šīs lietas no viņa paša mutes. Un tad jums būs trīs liecības par Dieva vārdu. Un tad likums būs piepildīts, ko ir teicis Tēvs, ka ar triju vārdiem Es apstiprināšu visus Savus vārdus.

35 Taču tas vēl nav viss, jo jums būs tie mani vārdi, kas jums tiks doti šajā mana tēva pieraksta daļā, kas tika aizzīmogota. Un šī būs beidzamā liecība par Jēzus Kristus evaņģēliju. Un mani vārdi būs vienkārši un skaidri saprotami. Un, ja pēc manu vārdu lasīšanas jūs aizvien nesaprotat šo lietu nozīmi, tad jums jāpaliek, līdz jūs tos dzirdat no paša Dieva mutes.

36 Un, ja ir tā, ka jūs nesaprotat un nepieņemat šo evaņģēliju un nedzīvojat pēc tā priekšrakstiem, kā tas jums ir ticis dots visās šajās liecībās, ko jūs saņemsit, tad brīdī, kad jūs to dzirdēsiet no Dieva mutes, jūs to dzirdēsiet sev par nosodījumu, jo jūs esat izvēlējušies, patiesi trīs reizes, ignorēt Viņa vārdus.

37 Un tagad es rakstu jums skaidrībā par šīm lietām. Un šīs lietas es saku visai pasaulei; jo pēc lietām, ko es saku jums skaidrībā, jūs tiksiet tiesāti pēdējā dienā, kad Tas Kungs nāks savā godībā ar saviem svētajiem eņģeļiem:

38 Lūk, visas reliģijas, visas doktrīnas, visi principi, visi uzskati, visi raksti, visi pieraksti, visi svētie vīri, visi svētie pravieši, visas institūcijas, visas baznīcas, visas valdības, visas priesterības, visi likumi, visas saistīšanas, visi priekšraksti, visi upuri, visas tradīcijas, visas ieražas, jā, patiesi viss, kas tiek darīts uz šīs zemes cilvēku bērnu vidū, nav spēkā un tam nav nekādas varas ārpus šīs pasaules. Citiem vārdiem, Dieva valstībā tam nav nekādas nozīmes.

39 Vienīgā lieta, kam ir kāda nozīme Dieva valstībā, ir evaņģēlija likums un baušļi, kas tajā ir doti.

40 Tādēļ, ja jūsu vidū ir kāds, kas dzird šīs lietas un ievēro evaņģēlija likumu, tad šis cilvēks ir gatavs augšāmcelšanai un Dieva mūžīgajai valstībai. Viņi ir tie, kas neradīs nekādus strīdus šajās valstībās un dzīvos mūžīgi kopā ar tiem, kas līdzīgi viņiem, pasaulēs, ko Tēvs ir sagatavojis mums.

41 Un, ja jūsu starpā ir kāds, kad domā, ka jūs tiksiet izglābti jebkādā citā veidā, patiesi

tanī, ka jūs ticat, ka jums ir nepieciešami baznīcas priekšraksti un doktrīnas, tad jūs nesaprotat manu vārdu skaidrību un būsit viens no tiem, par kuriem Tas Kungs sacīs: Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam pravietojuši? Un vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši? Un vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši? Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; ejiet nost no Manis, jūs ļauna darītāji.

42 Un kādēļ Tas Kungs teiks viņiem to? Tādēļ, ka viņi neievēroja evaņģēlija likumu, kā viņam Tēvs bija pavēlējis to dot viņiem. Jo tas, ko viņš pavēlēs viņiem, tā ir Tēva griba.

43 Lūk, es esmu redzējis pēdējās dienas gan savā paša vīzijā, gan arī Jareda brāļa vārdos, par kuriem es taisu saīsinājumu un rakstu jums šajā brīdī. Un tajās dienās nav neviena, nē neviena, izņemot tikai dažus, kas ir pazemīgi Kristus sekotāji, kas dzīvo pēc šī evaņģēlija likuma.

44 Un jūsu baznīcas un jūsu baznīcu vadītāji, kurus jūs uzlūkojat, lai tiktu mācīta Dieva griba, maldina jūs un liek jums kļūdoties, un nemāca evaņģēlija likumu, kā tas ir ticis dots viņiem caur svētajiem rakstiem. Un jo īpaši es runāju uz tiem no jums, kas esat no Jēzus Kristus baznīcas, patiesi uz tiem no jums, kas saucat savu baznīcu pēc viņa svētā vārda, nevis tajā.

45 Lūk, jūs esat tik ļoti pievērsušies savai baznīcai un tās priekšrakstiem un funkcijām, ka jums ir ļoti maz laika un pūļu, ko vēltīt, lai paklausītu evaņģēlija likumam. Un jūsu vadītāji ir mācījuši jums, ka šie priekšraksti un šīs funkcijas ir glābjošie priekšraksti, kas ir nepieciešami jūsu glābšanai. Un šajā jūs tiek maldināti un pēc velna gribas aizvesti kā gūstekņi.

46 Un Nefija vārdi tiek piepildīti jūsos, kuros viņš rakstīja, sacīdams: Un citus viņš nomierinās un iemidzinās laicīgajā drošībā, ka viņi sacīs: Viss ir labi Ciānā, jā, Ciāna

plaukst, viss ir labi — un tā velns apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē.

47 Un, pateicoties tam, ka jūsu baznīca ārkārtīgi plaukst, jā, patiesi vairāk par visām citām baznīcām, kas ir celtas cilvēku bērnu starpā, jūs esat kļuvuši bagāti un vareni cilvēki pasaulē. Un nauda, kas ir iegūta no šīs labklājības, kurai vajadzētu tikt dotai trūcīgajiem un nabadzīgajiem, slīmajiem un nomocītajiem, un tiem, kas ir ieslodzīti; jā, jūs izmantojat šo naudu, lai celtu lūgšanu namus, kuros jūs dodaties vienu reizi nedēļā un kuri ir tukši pārējo nedēļu, kad tie varētu tikt izmantoti, lai palīdzētu trūcīgajiem un nabadzīgajiem viņu bēdās.

48 Un, ja es varētu mitēties nosodīt jūs Dieva priekšā, lai jūs varētu nožēlot grēkus, nededzinot jūsu dvēseles vairāk ar manu vārdu karstumu, es to darītu. Taču es esmu redzējis varenus tempļus, kurus jūs esat likuši uzcelt. Un tos jūs esat uzcēluši, lai prezentētu Svēto dāvinājumu, kas jums šeitān tika izskaidrots. Un tie ir pilni ar pasaules skaistajām lietām, pat tiktāl, ka jūs no pasaules esat saņēmuši daudz uzslavu to dēļ.

49 Un jūs ieejat šajos tempļos un domājat, ka jūs esat cilvēku glābēji, patiesi, ka dāvinājums, ko jūs saņemat, ir nepieciešams jūsu glābšanai. Un pat ar to nebeidzas jūsu lepņība un jūsu negantības Dieva priekšā; jo vēl jūs ticat, ka jūsu roku darbs, patiesi darbs, ko jūs veicat šajos tempļos, izglābs tos, kas ir miruši, kas ir pati negantākā lieta Dieva priekšā.

50 Ak, mani brāļi, jūs esat tie, kas visvairāk cietīs Tā Kunga lielajā un šausmu pilnajā dienā. Tanī dienā jūs uzklūsīsiet viņa vārdus un ātri vien sapratīsiet, ka viņš nepavēlēja, lai šīs lietas tiktu darītas cilvēku bērnu starpā. Jūs sapratīsiet, ka vienīgās rūpes, kas viņam ir par pasauli, ir tādas, lai tie dzīvotu pēc evaņģēlija likuma, un šo likumu jūs nemācāt savās baznīcās un savos tempļos.

51 Un tie, kuri pieder jūsu baznīcai, šausmās skatīsies, kā Tas Kungs aicina savus kalpus no to vidus, kuri nepieder jūsu baznīcai, jā, patiesi tos, kuriem nav priesterības, kas, jūsuprāt, jums ir. Tad ko jūs tajā laikā teiksiet par darbiem, ko jūs esat veikuši savas pārbaudes dienu laikā? Ko jūs domāsit, kad Tas Kungs uzskatīs jūs par sārņiem un ka viņš nepievērš nekādu vērību jūsu baznīcas godībai un varenībai?

52 Un kādēļ ir tā, ka jūs cietīsiet vairāk nekā tie, kas nav no jūsu baznīcas? Jā, kādēļ jūs uzskatāt, ka Tas Kungs prasīs no jums lielāku atbildību, nekā viņš prasīs no tiem pārējiem, kuri ir pievilti ar brīnumu līdzekļiem, ko Sātans ir licis izpaust jūsu vidū? Es saku jums, ka no jums tiks prasīta lielāka atbildība tādēļ, ka jums jau ir divas liecības par evaņģēliju, par ko es esmu runājis, patiesi Kristus vārdi, kurus viņš deva mums, kas ir viņa evaņģēlijs.

53 Un nevieniem citiem cilvēkiem uz zemes nebūs šo divu liecību, ko Tas Kungs ir devis cilvēku bērniem. Un Tas Kungs lietos jūsu lepnību un jūsu augstprātību pret jums. Jo savā lepnībā un augstprātībā jūs domājat, ka esat labāki par pārējiem saviem brāļiem un māsām pasaulē, un ka jūs baudāt laimi, ko tie nebauda. Un ar šo lepnību jūs sūtat misionārus, lai nestu jūsu lepnības vēstījumu visā pasaulē.

54 Un jūs nesīsiet sev līdzīgu mana tēva pierakstu un izliksities, ka jūs ticat šim pierakstam. Un jūs liecināsiet pasaulei, ka tajā pierakstā ir ietverta Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība. Un šo jūs liecināsiet pareizi, taču, šādi liecinot, jūs sev nodrošināt savu sodību. Jo jūs liecināt par tām lietām, ko jūs nedarāt. Un, kaut arī Tas Kungs izrādīs ārkārtīgi lielu žēlastību pret grēcinieku, viņš nosodīs un sodīs liekuli.

55 Un šos vārdus, ko es jums rakstu šajā brīdī, patiesi plāksņū, uz kurām mans tēvs un es esam rakstījuši, aizzīmogotajā daļā, un kuras man ir pavēlēts pabeigt un paslēpt zemē, lai tās nāktu klajā Tā Kunga noliktajā

laikā; patiesi šīs lietas jūs noraidīsiet, jo tās jums nav devušī jūsu baznīcas vadītāji, un šie vadītāji visi ir pasaules cilvēki, kuri ir saņēmuši pasaules skaistās lietas un cilvēku uzslavas un pagodinājumus.

56 Bet šīs lietas nosodīs jūs un atspēkos jūsu nepareizās mācības un tradīcijas, kurām jūs esat ļāvuši iezagties tās baznīcas pamatos, kas ir nosaukta pēc Jēzus vārda. Jo iesākumā jūsu baznīcas pamats tika dots savā skaidrībā, un Tas Kungs pieļāva, lai tā tiktu izveidota saskaņā ar Svētās priesterības spēku un Svētā Gara vadībā.

57 Taču jūs noraidīsiet skaidro pamatu, kuru jums deva viņš, kurš saņems šo pierakstu no vietas, kur es to paslēpšu. Un jūsu ļaundarības dēļ pasaule noraidīs jūs un noslepkaivos viņu, kurš jums ir devis šīs lietas.

58 Taču citu, līdzīgu viņam Tas Kungs iecels, lai nestu jūsu vidū šī pieraksta aizzīmogoto daļu. Un viņam tiks dots spēks, patiesi Svētā Gara spēks, atspēkot jūs un sludināt jums grēku nožēlošanu, un parādīt jums jūsu ceļu ļaunumu.

59 Un jūs kļūsit līdzīgi jūdiem Jeruzālemē, kas bija senatnes praviešu slepkavas. Un jūs piesausit savas slepenās savienības — savienības, kas, jūsuprāt, ir no Dieva, un kas, jūsuprāt, ir taisnīgas līdzīgi tām, kas bija senatnē. Jā, jūs piesausit tās, lai noslepkaivotu šo pravieti.

60 Jā, jūs kļūsit kā nefījieši laikā, kad Samuēls–Iamanietis tika Tā Kunga aicināts sludināt tiem grēku nožēlošanu. Jo, kad Samuēls devās, lai runātu patiesību attiecībā uz Dieva baznīcas ļaundarībām, kas bija to starpā, tie vēlējās nogalināt viņu un padzīt viņu no sava vidus, lai tie nedzirdētu viņa sludināšanu. Taču Tas Kungs aizsargāja viņu, patiesi, ka to stopi un to bultas nevarēja trāpīt viņam.

61 Un viņš, kurš nesīs klajā šī pieraksta aizzīmogoto daļu, bēgs pie pārējās pasaules pēc aizsardzības, patiesi pie tiem, kas nav no jūsu baznīcas. Un tie aizsargās viņu un

sniegs viņam patvērumu, līdz viņš būs paveicis visu, ko viņam ir pavēlējis Tas Kungs.

62 Jo tā bija pasaule, kas bija atbildīga par tā nāvi, kurš nesa klajā to šī pieraksta daļu, kas nebija aizzīmogota. Un tas bija Dieva baznīcas ļaundarības dēļ, kas izraisīja viņa nāvi. Un tad nu šī pati baznīca tieksies pēc tā Dieva pravieša nāves, kurš sniegs jums šīs lietas. Un tā būs pasaule, kas atvērs savu muti un aprīs ūdens upi, kas izplūdis no čūskas mutes, kurai ir kontrole pār šo baznīcu, par kuru es esmu runājis.

63 Tad tiks piepildīti Jāņa vārdi, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un, kad pūķis redzēja, ka tas nomests zemes virsū, tas sāka vajāt sievu, kas bija dzemdējusi cilvēka bērnu.

64 Un sievietai tika doti divi lielā ērgļa spārni, lai tā varētu lidot tuksnesī savā vietā, kur viņas dzīvība, prom no čūskas acīm, tiek uzturēta laiku un laikus un puslaiku.

65 Un čūska izlaida no savas mutes ūdeni kā upi sievietai pakaļ, lai to aizpludinātu.

66 Bet zeme nāca sievietai palīgā, atvērtdama savu muti un aprīdama no pūķa mutes izlaisto upi.

67 Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu Kristu.

68 Jo lūk, ļaunie ir vajājuši Dieva praviešus kopš tā laika, ka tie pirmoreiz tika aicināti dot cilvēku bērniem evaņģēlija likumu. Un paties Dieva pravietis vienmēr tiek pasaules vajāts un ienīsts. Un šī ir tā lieta, ko es vaicāju jums, kas piederat šai lielajai baznīcai pēdējās dienās: Vai jūsu vadītāji tiek pasaules ienīsti? Vai tie, kas ieceļ sevi par jūsu praviešiem, pieredz tādas ciešanas, kādas bija senatnes praviešiem?

69 Es saku jums, ka tie nepieredz. Un kādēļ tie netiek vajāti, kā būtu jātiekt vajātam patiesam Dieva pravietim? Tādēļ, ka tie ir no pasaules un tie vairāk tiecas pēc pasaules goda, nekā tie tiecas mācīt jums evaņģēlija

likumu.

70 Un dienā, kad jūs lasīsiet manus vārdus, patiesi tanī dienā, kad Tas Kungs dos pasaulei Jareda brāļa vārdus, jūs redzēsiet, ka jūsu vadītāji celsies un nosodīs šo darbu. Un tie nosodīs šo darbu, jo tas liecina pret tiem un vērs jūsu uzmanību uz patiesību par viņu ļaundarībām un negantībām.

71 Un tie sacīs uz jums: Lūk, šīs lietas nav no Tā Kunga. Jo Tas Kungs nedotu jums neko, kā vien viņš dod caur baznīcas pilnvarām, un šīs pilnvaras ir tiem, kas ir Dieva aicināti, lai kalpotu viņa Svētajā priesterībā.

72 Un tie runās uz jums laipnībā un daiļrunībā, un maigā veidā, kā jūs esat pieraduši uzklaut viņu vārdus. Taču tādā pašā veidā Benelis vilināja un pārliecināja Kainu, ka viņam vajag noraidīt Ābela vārdus un celties, un nogalināt viņu.

73 Un tie mācīs jums savas mācības, kas attaisnos jūsu ceļu ļaundarību. Un tie pamatos jums vajadzību pēc jūsu baznīcām un jūsu tempļiem, un pasaules skaistajām lietām. Un tie darīs to, ko ir darījuši visi to reliģiju vadītāji, kas nav ieviestas saskaņā ar Kristus evaņģēlija principiem un likumiem.

74 Un tagad es, Moronijs, esmu parādījis jums dažu to ļaundarības, kas uzdodas par Kristus sekotājiem, bet noliedz Kristus spēku, un šo spēku var gūt, vienīgi ievērojot viņa evaņģēlija baušļus. Taču visa pasaule guļ grēkā un nonāks zem smaga nosodījuma, ja vien cilvēku bērni nenožēlos grēkus un nepievērsīs savas sirdis evaņģēlijam, kas tika dots viņu tēviem. Un, ja viņi nedarīs to, tad visa zeme tiks iznīcināta viņa atnākšanas laikā.

75 Un tas ir tas, ko bija domājis pravietis Maleahijs, par kuru Tas Kungs runāja, kad viņš apmeklēja manus tēvus Pārpilnības zemē. Un viņš sacīja uz tiem: Jūs atcerieties Mozus, Mana kalpa, likumu, ko Es devu viņam Horeba kalnā visa Israēla labā, ar visiem likumiem un tiesām.

76 Lūk, Es sūtīšu pie jums pravieti Eliju,

iekams nāks Tā Kunga šausmu pilnā diena;

77 un Viņš pievērsīs tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un jāsit zeme ar lāstu.

78 Un tagad es, Moronijs, vaicāju jums: Kas bija Mozus likums ar visiem likumiem un tiesām, ko Tas Kungs deva Mozum Horeba zemē? Jā, patiesi tas likums, kas viņam tika dots kalnā? Es saku jums, ka tas bija evaņģēlija likums jeb Kristus, kurš bija šī likuma devējs, vārdi.

79 Un, kad Mozus nokāpa lejā no kalna un bija liecinieks Israēla bērnu lielajām ļaundarībām, viņš nometa šo likumu zemē un deva tiem zemāku likumu, kas bija upurēšanas un priekšrakstu, un rituālu likums, kas vērsa tos uz augstāku likumu jeb, citiem vārdiem, uz evaņģēlija likumu.

80 Un, kad Jēzus nāca pasaulē, viņš liecināja ļaudīm, ka viņš bija nācis piepildīt to likumu, ko Mozus bija devis Israēla bērniem. Un viņš deva tiem tieši to pašu likumu jeb tieši to pašu evaņģēliju, ko viņš bija devis Mozum pirms Israēla bērnu sacelšanās.

81 Un šo pašu likumu, ko viņš deva Israēla bērniem, viņš deva jūdiem Jeruzālemē. Un šis pats likums tika dots maniem tēviem, un šis likums tika dots arī citiem, kas nav no Israēla nama, bet kas dzīvo citās zemes daļās, kas nebija zināmas manu tēvu laikā. Tomēr viņš bija saņēmis pavēli no Tēva — dot evaņģēlija likumu arī šiem ļaudīm. Un to viņš darīja atbilstoši viņu valodai un viņu kultūrai, un atbilstoši viņu izpratnei.

82 Un pēdējās dienās pasaulei būs šis evaņģēlijs — sludināts visiem cilvēkiem visā pasaulē. Un tas tiks nests līdz visiem pasaules galiem, līdz visi būs to dzirdējuši atbilstoši savai valodai un savai izpratnei.

83 Un tiem no jums, kas piederat šai lielajai baznīcai, kas ir nosaukta pēc Jēzus Kristus vārda, kuri ticat, ka tas ir ar jūsu vārdiem, ka pasaule saņems šīs lietas, es saku jums, ka tas ir jūsu lepņības dēļ, ka jūs ticat šīm lietām. Jo, kad šis evaņģēlijs nāks

pie jums ar mana tēva pierakstu, lūk, tanī dienā šis pats evaņģēlijs jau būs daudz šīs zemes ļaužu vidū. Un, tā kā tas viņiem tika dots atbilstoši viņu tradīcijām un paražām, un izpratnei, jūs neatpazīsit to. Taču, ja tas māca evaņģēlija likumu, tas ir Dieva atzīts.

84 Un tagad es vēlos, lai visai pasaulei būtu šī evaņģēlija vārdi un lai visa pasaule dzīvotu pēc tajā dotajiem baušļiem, un šie baušļi ne tikai jūs izglābs Dieva valstībā, bet sniegs mieru un laimi uz visas zemes.

85 Un šis evaņģēlijs iesākumā tika mācīts Ādama bērniem tādā veidā, lai viņi nepārprastu to, ko viņš runāja. Tādēļ es atkal atgriežos pie Ādama vārdiem, atbilstoši tam, kā Jareda brālis tos sniedza pierakstā, ko viņš lika sarakstīt. Jo tie ir skaidri un vienkārši, un cilvēku bērniem viegli saprotami, un šādā veidā Tas Kungs pavēlēja man pasniegt šīs lietas.

19. NODAĻA

Ādams skaidrībā izskaidro evaņģēlija likumu un Jēzus Kristus baušļus. Mīli savu tuvāko kā sevi pašu. Viņš izskaidro uzticības laulības ietvaros svētumu un nozīmīgumu.

UN Ādams turpināja savas mācības, sacīdams: Mūsu Mūžīgās Mātes mācīja mums, ka mums ir jāpaklausa Dieva valstības likumiem, lai nodrošinātu, ka mums tiktu garantēta tā laime, ko ikviens no mums sev vēlējas.

2 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka šie likumi tika doti arī jūsu mātei Ievai un man, kad mēs tikām izraidīti no Ēdenes dārza. Lūk, šie likumi ir mūžīgi un ir tādi paši kā tajā pasaulē, kur mājā mūsu Mūžīgie Vecāki, kā arī visās pasaulēs, kuras pastāv. Un šie likumi nodrošina kārtību Visumā; un lai visi tie, kas ir pakļauti šiem likumiem, īstenotu laimi, kas ir šo likumu nolūks.

3 Un, ja jūs dzīvosit pēc šiem likumiem savas pārbaudes uz zemes dienu laikā, tad

arī šeit, starp jums, būs miers un kārtība. Un šī nolūka dēļ tie tika doti mums pēc tam, kad mēs atstājām Ēdenes dārzu.

4 Un šie likumi ir balstīti vienā lielā likumā, kas ietver visus baušļus, kurus Dievs mums ir devis. Jā, tas ietver visus baušļus, kas jebkad jums un jūsu bērniem tiks doti uz mūžīgiem laikiem.

5 Un šis ir tas likums, uz kura balstās visi pārējie baušļi, ko Tas Kungs mums ir devis, patiesi, ka jums citiem jādara tas, ko jūs vēlaties, lai citi darītu jums.

6 Tad nu, no šī likuma Tas Kungs mums ir devis konkrētus norādījumus jeb baušļus, kas mums ir jāievēro, lai īstenotu šī likuma nolūku.

7 Jo viņš mums ir pavēlējis, ka mums nevajag dusmoties citam uz citu; un ka mums vajadzētu cienīt citam cita uzskatus; un priecāties tajā brīvībā, kas katram no mums ir, lai paustu savu viedokli, nebaidoties no cita cilvēka apspiešanas vai dusmām.

8 Jo šīs dusmas var mums likt uzbrukt saviem līdzcilvēkiem un nodarīt tiem ļaunu par to, kā mums šķiet, ka tie ir nodarījuši mums ļaunu. Un kādēļ tā ir, ka mums šķiet, ka tie ir nodarījuši mums ļaunu? Vai tas nav tādēļ, ka tie dara to, kam mēs nepiekrītam? Un kādēļ gan mums vajadzētu uzskatīt, ka mūsu viedoklis par to, ko tie domā vai dara, ir tas pareizais? Jā, tas varētu būt pareizais mums, bet varētu nebūt pareizais mūsu līdzcilvēkam.

9 Un šīs dusmas var pieaugt un likt jums uzbrukt jūsu līdzcilvēkam. Tad nu es saku jums, ka šī ir pati lielākā negantība Dieva priekšā, patiesi, ka jūs aizskarat savu līdzcilvēku, iepriekš nesaņemot atļauju to darīt. Jo, to darot, jūs esat atņēmuši sava līdzcilvēka rīcības brīvību. Jo tiem ir tiesības netikt jūsu aizskartiem, ja tāda ir viņu vēlme.

10 Un mūžīgais likums, kas tiek pārkāpts ar dusmām, ir rīcības brīvības likums, kas garantē ikvienam no mums tiesības rīkoties

saskaņā ar savas sirds vēlmēm. Un saskaņā ar šo likumu, jums ir tiesības kļūt dusmīgam uz savu līdzcilvēku, ja tāda ir jūsu vēlme, pat ja jūsu vēlme būtu pretrunā ar Dieva baušļiem. Taču jums nav tiesību dusmās uzbrukt un nodarīt citam cilvēkam ļaunu. Jo jūsu līdzcilvēks nelietoja savu rīcības brīvību, lai vēlētos, ka jūs tam uzbrukt.

11 Tādēļ jums ir pavēlēts cienīt citam citu un izrādīt citam pret citu šo savstarpējo cieņu, ko katrs no mums ir pelnījis. Un jums nevajag būt dusmīgiem tādēļ, ka jūs nesaprotat to, ko jūsu līdzcilvēks dara ar savu rīcības brīvību. Jo tas tiks saukts pie atbildības par to, ko tas dara, un jūs netiksiet saukti pie atbildības, tādējādi — kādēļ gan jums būtu jādusmojas?

12 Un Tas Kungs mums ir pavēlējis laipni domāt citam par citu un neiesaisīties jebkādas baumās vai tenkās par citiem. Jo, ja mēs paši ar savām acīm neesam redzējuši, ko mūsu līdzcilvēks ir darījis, tad kādēļ jūs domājat, ka jūs varat uzticēties kāda cita vārdiem, lai pastāstītu jums patiesību par to, ko tie apgalvo, ka ir redzējuši? Jo tas cilvēks, kurš stāsta jums par kāda cita cilvēka rīcību, nedarītu to, ja viņš nebūtu dusmīgs uz to cilvēku. Jo kāds vēl nolūks būtu baumām un tenkām, kā vien radīt stāstu par tādām rīcībām, kurām mēs nepiekrītam?

13 Un Tas Kungs mums ir pavēlējis atturēties no to cilvēku uzklaustīšanas, kas stāsta sliktu par kāda cita cilvēka rīcību. Un Viņš vēlas, lai mēs zinātu, ka pat tad, ja stāsts par šo rīcību ir patiesss, mums vajadzētu cienīt to, ka šim cilvēkam ir pašam sava rīcības brīvība, lai rīkotos. Un Viņš mums ir pavēlējis nekļūt dusmīgiem, kad kāds cits cilvēks lieto savu rīcības brīvību, lai rīkotos saskaņā ar savu gribu.

14 Jo mūsu Tēvs ļāva Luciferam un tiem, kas sekoja viņam, rīkoties atbilstoši rīcības brīvības likumiem. Un Viņš nekļuva dusmīgs uz tiem, bet Viņš mīlēja tos un svētīja tos. Tomēr Viņš bija saistīts ar debesu mūžīgajiem likumiem tajās robežās,

ko Viņš varēja darīt, lai glābtu tos, tiem rīkojoties atbilstoši likumam, lietojot savu pašu rīcības brīvību.

15 Un nekas labs nevar nākt no dusmīgas sirds; jo tas, kurš ir dusmīgs, nostāda savu garu pretestības stāvoklī pret savu ķermeni, un šī iemesla dēļ ķermenis reaģē uz gara dusmām, tādējādi izraisot slimību un sliktu veselību.

16 Un Tas Kungs ir devis mums šo bausli, lai mūsu starpā nerastos strīdi un nesaskaņas. Jo tur, kur ir strīdi un nesaskaņas, ātri izvēršas karš, un daudzas dvēseles tiek nosūtītas mājās pie Dieva, kurš deva tām dzīvību, būdamas nesagatavotas tam stāvoklim, kurā tās tiks uzņemtas.

17 Un tas ir bijis ar lielām skumjām, ka es esmu redzējis nāvi ar cita roku ienākam jūsu vidū dusmu dēļ, par kurām es esmu runājis. Jo patiesi, mans mīļotais dēls Kains padevās savas sirds dusmām un noslepkavoja savu brāli Ābelu. Un tajā dienā es zaudēju divus dēlus. Jo kļuva nepieciešams, lai es padzītu savu mīļoto dēlu Kainu un viņa sievas, un viņa dēlus un meitas no mūsu vidus, lai mēs varētu pasargāt sevi no šīm briesmīgajām lietām.

18 Un es vēlos, lai jūs zinātu, ka es apspriedos ar Kainu un pavēlēju viņam, ka viņam ir jānožēlo tā lieta, ko viņš bija izdarījis. Taču viņa sirds bija nocietināta pret maniem vārdiem, un viņš nepievērsa vērību manas mīlestības pret viņu maigumam. Un viņš turēja sevī dusmas, ko viņš izjuta pret savu brāli, un neatlaida tās no savas dvēseles.

19 Un Tas Kungs ir pavēlējis mums, ka, ja mūsu starpā notiek kaut kas nelāgs, tad mums vajadzētu nogludināt savstarpējās nesaskaņas mīlestībā, neļaujot dusmām kontrolēt mūs un radīt mūsos ienaidu.

20 Un tas bija arī ar lielām bēdām, ka es biju spiests būvēt cietumus mūsu vidū, kur mēs varētu turēt tos, kuri nepievērsa vērību Tā Kunga baušļiem un kuri nespēja kontrolēt savas dusmas. Un šajos cietumos

es esmu licis, lai viņiem tiktu mācīts un doti padomi, un lai viņiem tiktu izradīta lielāka mīlestība nekā tā, ko viņi pieredz ārpus cietuma sienām, lai viņi varētu zināt, kā viņiem vajadzētu rīkoties, kad viņi tiks izlaisti no šiem cietumiem.

21 Jo, ja tie ir ieslodzīti savu dusmu dēļ un cietumā pieredz lielāku dusmu un naida piemērus, tad brīdī, kad viņi tiks atbrīvoti, ar viņiem būs daudz sliktāk nekā tad, kad viņi pirmoreiz iegāja cietumā. Tādējādi es esmu pavēlējis, lai mūsu cietumi būtu apmācību un mīlestības, un maigu jūtu vietas, lai tiem, kas tur atrodas, varētu būt piemēri savā priekšā.

22 Un Tas Kungs ir pavēlējis mums, lai mēs neatmaksātu ļaunu ar ļaunu, bet ka mums visiem ir jāatmaksā ar labu. Jo šis ir tas, ko mēs vēlamies, lai citi darītu mums. Jo, kad jūsu tuvākais nodara jums ko ļaunu, viņš tajā brīdī neuzskata, ka nodara jums šo lietu — ka viņa rīcība ir nepareiza. Jo, ja viņš uzskatītu, ka viņa rīcība ir nepareiza tajā brīdī, kad viņš nodara jums ļaunu, vai ja viņš uzskatītu, ka viņa rīcība ir ļauna, tad viņš nebūtu jums nodarījis šo lietu.

23 Un Sātanam ir dota vara kārdināt mūs un likt mums uztvert to, kas ir labs, kā kaut ko tādu, kas ir ļauns; un tāpat viņš liek mums uztvert to, kas ir ļauns, kā kaut ko tādu, kas ir labs. Un tanī brīdī, kad mūsu tuvākais tiek vilināts nodarīt mums ļaunu, Sātans var kārdināt viņu un likt viņam attaisnot šo ļauno lietu kā tādu lietu, kas ir laba tanī brīdī. Tomēr Sātanam nav varas kārdināt mūs vairāk, nekā mēs spējam pretoties viņam, tādējādi padarot mūs pilnībā atbildīgus par mūsu rīcību.

24 Taču Sātana varas dēļ un mūsu tuvākā vājības pretoties viņa vilinājumiem dēļ, daudzas reizes mūsu tuvākais nodarīs mums ļaunu, uzskatot, ka tas ir labs. Un, ja ir tā, ka mēs atbildam viņam ar ļaunu, kaut arī tanī brīdī mēs to varētu attaisnot kā tādu, kas ir labs, — tās lietas dēļ, ko viņš ir nodarījis mums, — mēs neesam bijuši paklausīgi Tā

Kunga baušļiem.

25 Un Tas Kungs deva mums šo bausli, sacīdams: Lūk, Es saku jums, ka jums nebūs stāvēt pretim ļaunajam, bet ikvienam, kas tevi sitīs pa tavu labo vaigu, tam pagriez arī otru.

26 Un, ja kāds grib ar tevi tiesāties un ņemt tavus svārkus, atdod tam arī savu apmetni. un ar katru, kas spiež tevi iet vienu jūdzi, paej ar to divas.

27 Jo ir bijuši daudzi no jums, kas esat nākuši soģu priekšā, kurus es esmu licis iecelt jūsu vidū, lai izpildītu likumus, kurus mēs esam ieviesuši savā vidū, lai uzturētu mieru un kārtību. Un jūs sniedzat tiem sūdzības pret savu tuvāko. Tad nu, kad jūs to darāt, jūs jau esat pārkāpuši Dieva baušļus tanī, ka jūs esat kļuvuši dusmīgi pret savu tuvāko un vēlaties nest šo savu dusmu lietu pret viņu soģa priekšā. Un tanī jūs grēkojat. Taču ar to nebeidzas jūsu grēks, jo jūs liekat grēkot arī tam, ko jūs esat iesūdzējuši tiesā, jo savās dusmās viņš aizstāvēs sevi soģa priekšā.

28 Un jūsu savstarpējās apsūdzības nevar sniegt nekādu labumu. Bet Tas Kungs ir pavēlējis ikvienam no jums, kuru jūsu tuvākais, kam ir sūdzība pret jums, ir vedis soģa priekšā, dot savam tuvākajam visas lietas, ko tas ir prasījis no jums savā apsūdzībā pret jums. Citiem vārdiem, viņš ir pavēlējis jums neaizstāvēties, bet pakļauties apsūdzības prasībām.

29 Un, ja jūs pakļaujaties apsūdzības prasībām pret jums, tad jūs neesat dusmīgi tā dēļ. Un, ja jūs dodat to, ko no jums prasa jūsu tuvākais, tad jūs esat apturējis dusmu iemeslu, kas jūsu tuvākajam ir pret jums.

30 Un, ja jūsu tuvākais ir iesitis jums un jūs sitat tam pretī, tad jūs esat dusmīgi, kad jūs sitat tam pretī. Un savās dusmās tas vēlreiz atgriezīsies un sitīs jums. Un tad jūsu abu dusmas pieaugs un liks jums abiem grēkot Dieva priekšā, pat līdz tam, līdz jūs būsit pastrādājuši vissmagāko grēku Viņa priekšā, patiesi slepkavības grēku.

31 Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis jums pagriezt otru vaigu, lai jūsu tuvākais varētu vēlreiz sist jums savās dusmās. Bet jūs nebūsit dusmīgi un nesitīs pretī. Un, kad jūs būsit viņam pagriezuši abus savus vaigus, lai tas varētu sist pa tiem, tad viņa dusmas varētu būt gandarītas un jūsu abu dzīvības tikt izglābtas.

32 Un Tas Kungs ir pavēlējis mums, sacīdams: Lūk, Es saku jums, mīliet savus ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un lūdziet par tiem, kas ļauni izmanto jūs un vajā jūs, lai jūs varētu būt bērni savam Tēvam, kas ir debesīs.

33 Tad nu šis bauslis, ko viņš mums ir devis, nevar tikt dots ar lielāku skaidrību par to, kā Tas Kungs ir teicis.

34 Lūk, mums ir pavēlēts mīlēt citam citu, neraugoties uz to, kas mums varētu tikt nodarīts. Jo vai mēs visi neesam brāļi un māšas, kas pieder tam pašam Tēvam, kurš mūs ir radījis? Un vai mūsu Tēvs nemīl ikvienu no mums vienlīdz vienādi? Jā, es zinu, ka Tēvs mīl ikvienu no mums vienlīdz vienādi, jo Viņš nešķiro cilvēkus un mīl grēcinieku tāpat kā pravieti. Un Viņš mīl Sātānu, kā Viņš mīl ikvienu no mums, jo lūk, iesākumā Sātans bija mūsu brālis.

35 Un mums ir pavēlēts darīt labu visās situācijās un mīlēt savus ienaidniekus tāpat kā savus draugus. Un ir viegli mīlēt savus draugus, jo pat visļaunākie mūsu starpā mīl savus draugus un ienīst savus ienaidniekus.

36 Taču vīrieša vai sievietes drošs taisnīguma mērs ir nevis tanī, kā viņi mīl savus draugus, bet kā viņi mīl savus ienaidniekus un izturas pret tiem. Un, ja jūsu vidū ir kāds, kas ienīst kādu cilvēku, tad kāda atlīdzība jums ir par to, ka mīlat savus draugus? Jo jūs tiksiet arī savu draugu mīlēti, un tā ir jūsu atlīdzība. Taču, kad jūs mīlat savus ienaidniekus, tad viņi neatgriež jums šo mīlestību, bet jūsu atlīdzību jums sniegs Dievs.

37 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es vēlos,

lai jūs saprastu, ka šī miesa nav nekas Dieva priekšā, taču tas, kas ir miesā, ir no Dieva. Un, ja jūs zaudējat šo miesu, paklausot Dieva baušļiem, tad, zaudējot šo miesu, jūs tiksit Dieva pieņemti. Bet, ja jūs paturat šo miesu, jo neesat paklausījuši Dieva baušļiem, tad jūs netiksit Dieva pieņemti, bet saņemsit miesas atlīdzības, un šīs atlīdzības ir pretējas Dieva laimei.

38 Un es zinu, ka tad, kad mans dēls Kains nostājās pret savu brāli Ābelu tīrumā, viņa brālis nekļuva dusmīgs uz viņu, nedz arī viņš cīnījās pretī, lai glābtu savu dzīvību. Taču savos pēdējos vārdos viņš svētīja savu brāli Kainu un piedeva viņam to, ko viņš grasījās nodarīt viņam. Un mans dēls Ābels tika Dieva pieņemts, un viņam tika dota taisnīga atlīdzība.

39 Un Kains ir saņēmis taisnīgu atmaksu par to, ko viņš ir nodarījis. Un viņa atlīdzība bija miesas atlīdzība, un šī miesa kļuva par viņa lāstu un lika viņam zaudēt to laimi, ko viņš būtu baudījis mūsu vidū, ja viņš būtu paklausījis Dieva baušļiem.

40 Un, ja jūsu tuvākais ceļas pret jums, lai atņemtu jums dzīvību, paļaujieties uz Dieva baušļiem un svētījiet savu tuvāko, un necīnieties pret to. Un, ja jūs to darīsiet, jūs tiksiet Dieva pieņemti. Un, ja jūs aizstāvēsit sevi un stāsities pretī savam tuvākajam ar ieročiem, tad jūs iegūsit miesas atlīdzību. Un šī atlīdzība būs pastāvīgs ienaidis un dusmas, kas pastāvēs jūsu starpā daudzas paaudzes. Un jūsu starpā nebūs miera.

41 Un es vaicāju jums: Vai nav labāk mirt bez dusmām no jūsu ienaidnieka rokas un tikt Dieva pieņemtam, nekā tikt nokautam dusmās, cīnoties pret viņu? Jo pirmajā gadījumā jūs mirsiet taisnīgumā; bet otrajā — jūs mirsiet savos grēkos. Un, ja jūs uzskatāt, ka jūs varat nokaut savu ienaidnieku ar savu spēku, pirms tas nokauj jūs, tad jūs sagatavojat ceļu, ar ko karš, ko jūs esat izraisījuši, būs līdzeklis, lai nokautu daudzus no jūsu dēliem un meitām ar ienaidnieka, ko jūs esat nokāvuši, dēlu un meitu roku.

42 Un, ja jums ir ienaidis pret kādu, tad jūs nepieredzēsiet to laimes stāvokli ar Tēvu, ko Viņš ir apsolījis jums, kad būsiet miruši. Jo jūs būsiet garu pasaulē kopā ar tiem, kurus jūs esat ienīduši. Un tajā pasaulē jums nebūs miesa, kas jums ir pašlaik. Un, esot bez šīs miesas, kādu iemeslu jūs varat dot savām dusmām pret kādu cilvēku? Un jūsu dusmas tiks jums palikt bēdu stāvoklī, un, esot bez miesas, jūs nespēsiet rīkoties ar šīm dusmām.

43 Un jūs redzēsiet visus savus brāļus un māšas un sapratīsiet, ka mums visiem ir tie paši Mūžīgie Vecāki. Un jūs sapratīsiet, ka jūs neesat paklausījuši baušļiem, kurus Viņi ir devuši jums attiecībā uz to, kā jums būtu jārīkojas citam pret citu. Un vai jūs domājat, ka jūs varat pastāvēt laimes stāvoklī, zinot šīs lietas?

44 Tādēļ Tas Kungs ir devis mums šos baušļus, lai mēs varētu sadzīvot mierā un saskaņā cits ar citu, baudot brīnišķīgās svētības, ko Tēvs ir nodrošinājis mums kā Viņa bērniem Savās mūžīgajās pasaulēs.

45 Un, ja mēs nemācāmies šos baušļus un mēs nespējam tos mūžīgi ievērot, tad mēs nevarēsim mājot Viņa valstībā. Jo Viņš tanī neļauj ienākt nevienam, kas nepaklausīja Viņa baušļiem.

46 Un Viņš ir pavēlējis mums, sacīdams: Patiesi, patiesi Es saku jums: netiesājiet, lai jūs netaptu tiesāti. Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsiet tiesāti; un, ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots.

47 Un kāpēc tu redzi skabargu, kas ir tava sava brāļa acī, bet neieraugi baļķi, kas ir tavā pašā acī? Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: Laid, es izvilkšu skabargu no tavas acs — un, lūk, baļķis ir tavā pašā acī?

48 Tu, liekuli, papriekš izvelc baļķi no savas pašā acs; un tad tu skaidri redzēsi izvilkst skabargu no sava brāļa acs.

49 Tad nu tas nenozīmē, ka Tas Kungs nevēlas, lai mēs atšķirtu labo no ļaunā un izvēlētos labo, nevis ļauno, un cieši turētos pie tā. Taču kuram mūsu starpā ir tiesības

noteikt, kas ir labs un kas ir ļauns? Jo tas, kas ir ļauns dažiem, citiem varētu būt labs. Un tas, kas ir ļauns citiem, dažiem varētu būt labs. Tādēļ, ja mums ir jātiesa citu cilvēku rīcība, mums ir jāspriež taisnīga tiesa.

50 Taču es saku jums, mani dārgie bērni, ka ir labāk, ja jūs vispār netiesājat, bet atstājat visu tiesu mūsu Tēvam, kurš ir radījis mūs visus un ir devis mums rīcības brīvību pašiem izvēlēties to, kas ir labs, un to, kas ir ļauns. Un Viņš mīl visus Savus bērnus, vai viņu rīcība būtu laba, vai viņi būtu ļauni, Viņš mīl tos vienlīdz vienādi.

51 Jo ko jūs domājat — ka jūs esat labāki tēvi nekā mūsu Tēvs debesīs? Un, ja kāds no jūsu bērniem, atbilstoši jūsu spriedumam, rīkojas ļauni, vai jūs viņu mīlat mazāk nekā tos savus bērnus, kas, jūsuprāt, rīkojas labi? Un, ja jūs, būdami ļauni tēvi, vēlat labu saviem bērniem, tad cik daudz vairāk mūsu Tēvs, kurš ir taisnīgs, vēl labu visiem Saviem bērniem?

52 Un tā ir grūta lieta, ka jums pašiem vienprātīgi ir jānosaka, kas ir labs un kas ir ļauns. Jo jūs nezināt apstākļus, kādos notika cita cilvēka rīcība; un tādēļ jums nav iespējams spriest taisnīgi, vai šī rīcība ir laba vai ļauna. Jo vienos apstākļos rīcība varētu būt laba, bet citos apstākļos tā varētu būt ļauna.

53 Un, ja jūs spriežat, ka cita cilvēka rīcība ir ļauna, bet patiesībā tā ir laba, tad uz jūsu pleciem gulstas nosodījums par jūsu sniegto spriedumu. Un, ja jūs spriežat, ka cita cilvēka rīcība ir laba, bet patiesībā tā ir ļauna, tad arī šis nosodījums gulstas uz jūsu pleciem.

54 Jo, ja jūs tiesājat kāda cilvēka rīcību un jūs esat sevī noteikuši, ka šī rīcība ir ļauna, tad jūs izrādāt aizspriedumus un subjektivitāti pret šo rīcību, un šie aizspriedumi un subjektivitāte liek jums dusmoties uz šo cilvēku.

55 Un ar šīm dusmām jūs esat piesaistījuši sevi cietumam jeb bēdu stāvoklim garu

pasaulē, par ko es esmu runājis. Un, ja pēc nāves jūs uzzināsit, ka tā rīcība, ko jūs esat nosodījuši, bija nevis ļauna rīcība, bet gan taisnīga rīcība, tad jums nebūs spēka izlīgt ar to, par kuru jūs būsit nepareizi sprieduši miesā, — jo jūs esat garā — un atlīdzība par aizspriedumiem un neobjektivitāti, un dusmām nevar tikt dota garu pasaulē. Un jūs neiznāksit no šī cietuma jeb, citiem vārdiem, jūs paliksit šajā bēdu stāvoklī, līdz jūsu sprieduma sekas būs beigušās miesā.

56 Un tagad, mani bērni, es došu jums piemēru tam, par ko es esmu runājis, lai jūs nebūtu apmulsuši šajā lietā. Jo es esmu redzējis to jūsu vidū, patiesi šo spriedumu, ko jūs esat veikuši par kaut ko, kas ir labs, kā par ļaunu, un šīs lietas dēļ, ko es esmu redzējis, un jūsu veikto spriedumu dēļ, jūsu starpā ir daudz strīdu, un daudzi no jums cietīs garu cietumā šo lietu dēļ, kā es to jums esmu izskaidrojis.

57 Lūk, jūsu vidū ir daudz tādu, kas ir nosodījuši citus par to, ko tie ēd un dzer. Jā, tur ir tie no jums, kas esat nolādējuši savus tuvākos, jo tie ēd dzīvnieku miesu un gatavo savu ēdienu, un šī miesas ēšana un gatavošana ir pretrunā ar stingrajiem veselības likumiem, ko Tas Kungs ir devis. Un jūs ticat, ka tādēļ, ka tie ēd šo miesu un gatavo savu ēdienu, tie tiks nosodīti Dieva priekšā un tiks Viņa norāti.

58 Un šajā sakarā jūs esat radījuši daudz dusmu un strīdu savā starpā. Taču šajā sakarā jūs esat nepareizi sprieduši par saviem tuvākajiem, un jūs esat kļuvuši dusmīgi uz tiem, un esat radījuši aizspriedumus savā prātā un sirdī pret tiem, kas dara šīs lietas. Un jūsu bērni redz jūsu piemērus un uzaug ar šiem aizspriedumiem jau savās sirdīs. Un šie aizspriedumi tiem liek būt nelaiptiem pret tiem, kas dara tās lietas, kas jūsu bērniem ir mācītas kā sliktas.

59 Un šo dusmu un šo aizspriedumu pret tiem dēļ, jūs esat likuši tiem, kas dara šīs lietas, ko jūs uztverat kā sliktas, būt dusmīgiem un ar aizspriedumiem pret jums.

Un viņi māca šos aizspriedumus arī saviem bērniem, kas vēl vairāk nošķir mūs ģimenēs un grupās, kurām ir dusmas citai uz citu. Un šajās dusmās jūs nepaklausāt Dieva baušļiem, nevis tanī, ko jūs ēdat.

60 Jo veselības likumi, kas saistīti ar to, kas mums būtu jāēd, un to, ko mums vajadzētu atturēties ēst, attiecas vienīgi uz šo pasauli un mūsu mirstīgo miesu. Un tie, kas savu rīcības brīvību izmanto, nepaklausot veselības likumiem, atlīdzību par savu nepaklausību saņem šajā pasaulē. Un šī atlīdzība ir slihta veselība un samazināts spēks, un slimības un sērgas, kas liek tiem ciest savu pārbaudes dienu laikā. Taču, kad tie ir miruši un atmetuši miesu, tās ir viņu soda beigas, un viņi nesaņems nevienu citu sodu par to, ko tie ir izvēlējušies ēst un dzert.

61 Taču tie no jums, kas esat kļuvuši dusmīgi uz viņiem un esat nocietinājuši savas sirdis pret viņiem savu aizspriedumu dēļ pret tām lietām, kuras jūs esat nosodījuši kā ļaunas, cietīs atlīdzību par savām dusmām ne tikai šajā dzīvē, bet arī nākamās dzīves cietumā, kā es jums to esmu paskaidrojis.

62 Un, kad jūs kā gari vērosit, ka jūsu bērni un viņu bērni, pat daudzās paaudzēs, turpina to ienaidu un aizspriedumus, ko jūs esat radījuši sava nepareizā sprieduma dēļ, tad jūs cietīsiet šajā bēdu stāvoklī, līdz izbeigsies šis ienaidis un aizspriedumi, ko jūs esat mācījuši saviem bērniem.

63 Tādēļ, mani mīļotie bērni, mīliet cits citu un dariet labu cits citam. Un es vēlos, lai jūs zinātu, ka Tam Kungam nav svarīgi, kas ieiet kāda cilvēka mutē atbilstoši tā brīvajai gribai un izvēlei. Taču Viņam ir svarīgi, kā jūs izturaties cits pret citu, un šī ir vienīgā lieta, kas Viņam ir svarīga.

64 Un es vēlos, lai jūs atcerētos tās lietas, ko es esmu runājis uz jums attiecībā uz Dieva valstību un dažādajām godībām, kuras attiecas uz to, kas ir laimes godības, kuras iemantos visi Dieva bērni atbilstoši savām

individuālajām vēlmēm pēc laimes.

65 Atcerieties, ka es jums esmu paskaidrojis, ka, pirms mēs piedzimām mirstībā, ikviens no mums noteica, kura no šīm laimes godībām ir vislabāk piemērota mūsu laimes vēlmēm. Un šis pārbaudes laiks bija laiks, kurā mēs pierādītu sev, ka mūsu pašu veiktā izvēle patiešām ir tas, ko mēs vēlamies.

66 Un, tā kā mūsu laimes vēlmes ir atšķirīgas, tad tās lietas, kuras, mūsaprāt, mums ir labas, kādam citam varētu būt ļaunas. Un līdzīgi — tās lietas, kas mums varētu būt ļaunas, kādam citam var sniegt laimi. Un šī iemesla dēļ būtu grūti spriest taisnīgu tiesu.

67 Taču Tā Kunga baušļiem, ko es jums pašlaik dodu, ir jāpaklausā itin visiem cilvēkiem. Jo tie patiešām ir baušļi, kas mums sniegs to laimi, ko mēs vēlamies. Un, ja kāds cilvēks izvēlas tādu rīcību, kas nav pretēja Dieva baušļiem, patiesi Viņa evaņģēlija baušļiem, kas ir tie baušļi, kurus es jums pašlaik dodu, tad šis cilvēks tiek attaisnots par šo rīcību, ja tā sniedz viņam prieku.

68 Un mēs neko nedarītu, ja vien mēs tanī nerastu prieku. Un, ja mēs darām lietas, kas mums nesniedz prieku, tad mēs varam droši zināt, ka tās mums ir ļaunas. Un tās lietas, kas sniedz mums prieku, noteikti mums ir labas un taisnīgas. Taču atkal atcerieties, mani mīļotie bērni, ka tas, ka kāda lieta sniedz prieku vienam cilvēkam, nenozīmē, ka tādu pašu prieku pieredzēs cits cilvēks.

69 Tādēļ es vēlos, lai jūs vispār netiesātu, bet lai Tas Kungs būtu mūsu visu soģis. Un šis ir tas, ko es esmu licis mācīt jums, patiesi baznīcās, ko Tas Kungs ir pieļāvis, lai mēs izveidotu savā vidū mūsu pašu dēļ. Patiesi, ka mēs visi tiksim atvesti Dieva tiesas priekšā un tiksim tiesāti atbilstoši baušļiem, kurus Viņš mums ir devis.

70 Un šī iemesla dēļ es dodu jums visiem šos baušļus. Un, ja es tagad nedodu kādu bausli, tad Tas Kungs nav devis man un jūsu

mātei Ievai šo bausli. Un tādēļ šis bauslis nevar būt Dieva bauslis, bet ir cilvēku bauslis. Un, ja tas ir cilvēku bauslis, tad no jums netiks prasīta atbildība par to Dieva tiesā.

71 Un tagad es vēlos, lai jūs sargātos no cilvēku baušļiem, jo šie cilvēku baušļi parasti vada jūs projām no Dieva baušļiem. Tādēļ es runāšu jums skaidri par šiem baušļiem, kurus mēs saņēmām no Dieva mutes.

72 Un Tas Kungs mums pavēlēja, sacīdams: Tev nebūs laulību pārkāpt. Un ikviens, kas uzlūko sievieti ar iekāri, tas jau ir pārkāpis laulību savā sirdī. Lūk, Es dodu jums bausli, lai jūs neļautu nevienai no tādām lietām nākt savā sirdī.

73 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka ikviens, kas no savas sievas šķiras, izņemot netiklības gadījumu, spiež to pārkāpt laulību; un, kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.

74 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka Ēdenes dārzā Tas Kungs man pavēlēja piekerties Ievai un kļūt vienam ar viņu. Un man tika pavēlēts rūpēties par viņu un palikt viņai līdzās visas mana mūža dienas. Un, tā kā viņa bija nodevusies bērnu radīšanai, man tika pavēlēts, ka man ir jānodrošina, ka viņa tiek apgādāta ar visām tām lietām, ko viņa vēlējas, lai darītu sevi laimīgu, un jāuztur viņas dzīvība un mūsu bērnu dzīvības.

75 Un jūs visi esat mūsu bērni. Un jūs arī zināt, ka es esmu pavadījis visas sava mūža dienas darbā, lai uzturētu jūsu dzīvības un sniegtu jums tās lietas, kas dara jūs laimīgus. Taču visās šajās lietās es esmu bijis atkarīgs no Ievas kā savas dzīvesbiedres, un tieši viņu man tika pavēlēts mīlēt un cienīt. Un viņa ir mīlējusi mani un cienījusi mani visas mana mūža dienas, kas ir sniedzis man daudz prieka un ir piepildījis manas laimes vēlmes attiecībā uz viņu.

76 Taču, kaut arī Tēvs bija man pavēlējis mīlēt un cienīt viņu, man nebija vajadzības tikt pavēlētam šajā lietā, jo es patiešām mīlu

viņu, un tas esmu es, kas esmu parādā Tēvam par viņu.

77 Un es esmu licis, lai jūsu vidū tiktu mācīts, ka nav pareizi, lai vīrietis lūgtu sievieti būt par viņa sievu. Jo tā ir vīrieša atbildība — cienīgi dzīvot savu dzīvi un likt, lai sieviete vēlētos viņu. Un, ja sieviete ir vēlējusies viņu par savu vīru, tad tas ir tādēļ, ka viņa tic, ka viņš piepildīs viņas laimes vēlmes.

78 Un šis ir debesu likums, ko es esmu licis, lai tiktu mācīts jums mirstībā, fiziskā spēka dēļ, kas mirstīgam vīrietim ir lielāks nekā sievietei. Jo, ja kāds vīrietis tiktu atstāts savas sirds miesīgajām vēlmēm, tad viņš sevi uzspiestu sievietei un liktu viņai pieņemt viņu ar savu brutālo spēku pār viņu. Taču šī lieta ir pati lielākā negantība Dieva priekšā, un ikviens vīrietis, ka dara šo lietu, tiks Dieva nosodīts.

79 Un atkal — nevienam vīrietim, kas dara šo lietu, netiks dots vīrieša mūžīgais ķermenis tajās godības valstībās, kurās tiek atļauts šis ķermeņa veids. Un vienīgi tie gari, kas ir šāda ķermeņa cienīgi un vēlas to, lai kalpotu citiem, saņems šo varu Dieva valstībā. Un tie gari, kas vēlas būt sievietes, tajā pašā godībā, izvēlēšies sev vīrieti, kas viņām būs par vīru. Un viņas to darīs atbilstoši savām zināšanām par šo vīrieti un par viņa taisnīgumu.

80 Un es esmu apbēdināts, ka mūsu vidū ir daudzi no jums, mani dēli, kas esat sagrozījuši laulības likumu, kā es esmu licis, lai tas tiktu mācīts jums. Jo jūs maldināt sievietes un izliekaties, ka esat taisnīgi, un izliekaties, ka vēlaties piepildīt viņas laimes vēlmi, lai sieviete izvēlētos jūs un vēlētos padarīt jūs par savu vīru. Un jūs iekārojat viņu un pūru, kas tiek dots, un nevis, ka jūs kalpotu viņai un sniegtu viņai laimi.

81 Un, tā kā sieviete padara vīrieti par savu vīru pēc savas brīvās gribas un izvēles, viņa ir saistīta ar to derību, ko viņa noslēgs ar viņu. Un caur šo derību viņai ir pienākums pret šo vīrieti visas viņas mūža

dienas. Un tādēļ vīrietim nav nekādu tiesību atlaist savu sievu, ja ir tā, ka viņš pieņem viņas vēlmi padarīt viņu par viņas vīru.

82 Un vīrietis netiks piespiests šajā pasaulē vai nākamajā — godībā, kur tiek atļautas mūžīgas savienības, — pieņemt sievietes vēlmi. Tomēr tajā Dieva valstības godībā, kur šīs savienības tiek atļautas, būs vienīgi taisnīgi vīrieši, un taisnīgs vīrietis nekad nenoraidīs sievieti, kura alkst būt par viņa mūžīgo dzīvesbiedru. Un viņi vēlēšies šo savienību vienīgi tādēļ, lai kalpotu citiem, jo tanī viņu svētība un viņu prieks ir pilnīgs.

83 Un jūs nestāsities nekāda veida dzimumattiecībās, pat tādās rīcībās, kas vedina vēlēties šādas attiecības, ja vien jūs neizvēlēšies kāda sieviete, lai būtu par viņas vīru. Un šī sieviete paliks šķīsta un citu vīriešu neskarta līdz dienai, kad viņa pieņems lēmumu attiecībā uz to, kuru viņa izvēlēšies par vīru.

84 Jo ikviena sieviete kādu dienu būs kāda vīra sieva, ja viņa to izvēlēšies. Un, ja notiek tā, ka sieviete dara netiklības grēku vai jebko tamlīdzīgu, viņa pārkāps laulību pret savu nākamo vīru. Un ikviens vīrietis, kas dara netiklības grēku vai jebko tamlīdzīgu ar kādu citu sievieti, ir pārkāpis laulību ar kāda cita vīrieša nākamo sievu, kuru sieviete vēl nav sev izvēlējusies.

85 Un, ja sieviete ir darījusi netiklības grēku vai jebko tamlīdzīgu un melo vīrietim, kuru viņa vēlas sev ņemt par vīru, un stāda sevi viņa priekšā kā tīru un šķīstu, tad viņu var atlaist jeb šķirt no tā, kuram viņa ir melojusi. Taču, ja šis vīrietis ir taisnīgs cilvēks, tad viņš piedos savai sievai tās lietas, ko viņa ir darījusi, pirms viņa noslēdza derību ar viņu. Un viņas grēki vairs netiks pieminēti Tā Kunga priekšā. Un tas šim vīrietim tiks pielīdzināts kā taisnīgums.

86 Taču, ja viņš nevēlas, lai viņa būtu par viņa sievu, tad šķiroties viņš tiks attaisnots Tā Kunga priekšā. Un tāpat arī tas būs ar sievieti, kurai ir melojis vīrietis.

87 Un nebūs neviena cita iemesla, lai tiktu

dota šķiršanās. Tādēļ Dieva meitām jābūt piesardzīgām un jāpārbauda tie, kurus viņas vēlētos par saviem vīriem. Jā, viņām ir jāpārlicinās, ka vīrietis, kuru viņas izvēlas par savu vīru, ir cienīgs Dieva priekšā. Un jūs pārbaudīsīt viņus un redzēsīt, vai viņi dzīvo pēc Dieva baušļiem un nevis pēc cilvēku baušļiem. Un, ja viņi dzīvo pēc Dieva baušļiem, tad jūs saņemsīt no viņiem to laimi, ko jūs vēlaties. Bet, ja viņi dzīvo pēc cilvēku baušļiem, tad jūs pieredzēsīt bēdas un nesaskaņas savienībā ar viņiem.

88 Un ir kāda droša pārbaude, manas mīļotās meitas, kas jums palīdzēs, ka jūs zināsīt, vai kāds vīrietis ievēro Dieva baušļus vai cilvēku baušļus. Jo lūk, visiem vīriešiem piemīt dabiska tieksme darīt netiklības grēku vai jebko tamlīdzīgu, kad vien sieviete to viņiem ļauj. Tādēļ, ja kāds vīrietis mēģina darīt ar jums netiklības grēku vai jebko tamlīdzīgu, tad jūs zināsīt, ka viņš neievēro Dieva baušļus un ir sekojis savu miesīgo vēlmju instinktiem. Un, ja ir tā, ka jūs aizvien vēlaties šo vīrieti, tad jūs pieredzēsīt bēdas, par kurām es esmu runājis, un mūžīgajās pasaulēs jūsu savienība nepastāvēs.

89 Un būs tikai pavisam nedaudzi vīrieši, kuri ir taisnīgi un vēlas paklausīt Dieva baušļiem visās lietās. Un jūs sapratīsīt, ka, ja jūs paļautos uz vīriešu taisnīgumu, lai dotu jums bērnus, tad jūs būtu neauglīgas un bez bērniem visas sava mūža dienas.

90 Un, ja jūs esat taisnīga sieviete un vēlaties bērnus, tad jūs tiksīt attaisnota, radot šos bērnus ar netaisnīgu vīrieti, ja ir tā, ka jūs esat izvēlējusies viņu tādēļ, ka jūs nevarat atrast taisnīgu vīrieti savā vidū.

91 Un, ja jūsu vēlmes ir taisnīgas, tad Tas Kungs atvieglos šo nesaskaņu slogu starp jums un jūsu netaisnīgo vīru, un sniegs jums lielu prieku jūsu pēctečos. Un, ja jūs paliekat uzticīga visas sava mūža dienas, patiesi, ka jūs turat visus Dieva baušļus, tad jūs tiksīt svētīta — izvēlēties taisnīgu vīru Dieva valstībā, ja tāda būs jūsu vēlme.

92 Taču, ja jūsu vīrs ir netaisnīgs un nepaklausa Dieva baušļiem visās lietās, tad jūs tiekat attaisnota, šķīroties no viņa. Taču visās šajās lietās jūs spriedīsiet vienīgi atbilstoši Dieva baušļiem un nevis atbilstoši cilvēku baušļiem. Sargieties, ka jūs netopat pieviltas no vīriešiem, kas paaugstina sevi virs jums un dod jums baušļus, kas nav no Dieva.

93 Lai neviens vīrietis nepievil jūs un nesaka jums, ka Tas Kungs ir pavēlējis viņam ņemt sev citu sievu. Jo Tas Kungs nekad nepavēlētu šādu lietu. Jo, kā jums tika izskaidrots, tā ir sievietes izvēle — izvēlēties vīru. Un, ja kāda sieviete nāk pie jums un vēlas ņemt jūsu vīru arī kā savu vīru, tad jums būs jāpieņem lēmums, vai ņemt viņu kā māsu–sievu savam vīram. Taču, ja jūs darāt šo lietu savai mātai, tad jums ir jāzina, ka viņa būs vienlīdzīga ar jums jūsu vīra acīs.

94 Un nebūs neviena vīrieša, kuram tiks dota vara un pilnvaras dot sievieti kādam citam vīrietim, tāpat nevienam netiks dota vara, lai izvēlētos vīru kādai sievietei. Taču dažiem, kas ir taisnīgi Dieva vīri, Tas Kungs pieļauj, ka tiek dotas pilnvaras sniegt padomu sievietēm, kuras ir bez vīriem šo vīriešu ļaundarbības dēļ. Un šim taisnīgajam vīram tiks dots saistīt šo derību Dieva priekšā.

95 Un, ja kāda sieviete ņem sev māsu–sievu savam vīram, tad viņai tas tiks pielīdzināts kā taisnīgums Dieva priekšā. Taču, ja viņa neļauj citai sievietei ņemt viņas taisnīgo vīru kā savējo, tad viņai tas netiks pielīdzināts kā netaisnīgums Dieva priekšā. Jo Tam Kungam tīk sieviešu šķīstība un gods.

96 Lūk, es esmu bijis ļojāls un uzticīgs Ievai visas mana mūža dienas. Cieņā es atbalstu viņu un loluju katru brīdi, kad esmu svētīts ar viņas klātbūtni. Man nav bijušu baudkāru domu, un nekādas miesaskārīgas vēlmes nav ienākušas manā sirdī visas mana mūža dienas. Un es esmu viens ar viņu. Un,

pateicoties šīm lietām, mēs baudām laimes pilnību savienībā, kurā mēs esam tikuši svētīti.

97 Un tagad es saku jums: ja jūs mīlēsiet savus dzīvesbiedrus, kā mēs esam mīlējuši viens otru, tad arī jums būs šis prieks, un šis prieks rada laimi, kurā mēs dalāmies. Un, pateicoties šai laimei, Tas Kungs ir izveidojis vīrieša un sievietes savienību, un ir devis mums baušļus attiecībā uz šo savienību, kas tiks uzturēta taisnīgumā. Un, pateicoties šim taisnīgumam, šī savienība pastāvēs mūžīgi Tēva valstībā.

20. NODAĻA

Ādams turpina izskaidrot evaņģēliju un Jēzus Kristus baušļus. Viņš izskaidro naudas un pasaulīgo īpašumu ļaunumu un sniedz pavēles attiecībā uz to. Viņš izklāsta un izskaidro ģimenes vienības ļaunumus.

UN Tas Kungs turpināja savus baušļus mums, sacīdams: Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi ielaužas un zog; bet krājiet sev mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās maitā, un kur zagļi neielaužas un nezog.

2 Jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds. Un miesas spīdeklis ir acs; ja nu tava acs būs skaidra, visa tava miesa būs gaismas pilna. Bet, ja tava acs būs ļauna, visa tava miesa būs pilna tumsas. Ja tad gaišums, kas ir tevī, ir tumsība, cik gan liela būs šī tumsa.

3 Neviens cilvēks nevar kalpot diviem kungiem; vai nu viņš vienu nīdīs un otru mīlēs, vai arī pie viena turēsies un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un Mamonam.

4 Un, kad mēs saņēmām šos baušļus no Tā Kunga, mēs nesapratām to nozīmi. Jo mums nebija nekādas vēlmes pēc zemes dārgumiem. Jā, mēs nezinājām, ko mums vajadzētu pat uzskatīt par zemes dārgumiem. Tādējādi mēs nevarējām krāt tās lietas, ko

mēs nesapratām. Tomēr mēs noslēdzām derību paklausīt šim bauslim, pilnībā to neizprotot tanī laikā, kad tas mums tika dots. Un to mēs darījām, jo mēs ticējām Tā Kunga vārdam.

5 Un mēs atcerējāmies Sātana vārdus, kad viņš tika izdzīts no Tēva valstības, kuros viņš teica, ka viņš ņems zemes bagātības un ar zeltu un sudrabu viņš uzpirks lielas cilvēku armijas, un ka viņš uzpirks tiesas un likumu instances, kam cilvēku bērni būs pakļauti caur viņa valdībām un viņa reliģijām, un ka viņš valdīs ar asinīm un šausmām uz zemes.

6 Un, kad Tas Kungs deva mums Svēto dāvinājumu kā rīku, lai sniegtu mūsu bērniem iespēju zināt glābšanas plānu, ko Viņš ir nodrošinājis mums, mums tika pavēlēts uzskatāmi parādīt lielo vilinājumu, kas zemes bagātībām būs uz Dieva bērnu dvēselēm. Taču pat tad mēs pilnībā neizpratām, kas mums tika pavēlēts.

7 Un tā bija mana cerība, ka caur manu ikdienas kalpošanām jums un arī ar to sludināšanu, kam ir dotas pilnvaras mācīt jūs baznīcā, ko Tas Kungs ir pieļāvis izveidot mūsu vidū, — ka šīs lietas nepiepildītos mūsu vidū, citiem vārdiem sakot, ka mēs nesaskatītu nepieciešamību pēc šiem baušļiem.

8 Taču tas bija mūsu vecākais dēls Benelis, kurš pirmais ieviesa zeltu un sudrabu mūsu starpā un piekrāpa savus pārējos brāļus un māsas, un mācīja viņiem, ka šīs lietas ir vērtīgas zemes lietas. Un, tā kā jūs šos daudzus gadus esat veidojuši naudas sistēmu, kas ir balstīta uz šīm lietām, kas, jūsuprāt, ir vērtīgas, šie baušļi kļuva nepieciešami un būtiski mūsu glābšanai un laimei.

9 Jo jūs esat izmantojuši šīs lietas, lai veidotu nevienlīdzības savā starpā. Un jūs sākāt iekārot tās jūsu tuvākā lietas, kas jums nepieder, un šīs lietas nav Dieva lietas, un tām nav nekā kopēja ar jūsu mūžīgo glābšanu. Jā, šīm lietām nav arī nekā kopēja

ar jūsu dzīvību uzturēšanu uz šīs zemes.

10 Jo kurš gan jūsu starpā var ēst zeltu un sudrabu un gūt barību no tā? Un vai jūs to varat pārveidot par apģērbu, kas var aizsargāt jūsu ķermeni no dabas likumu sliktajām sekām? Un kurš jūsu vidū var atrast tam pielietojumu, ceļot savas mājas, kurās jūs dzīvojat? Jā, kāds pielietojums jums ir šīm lietām, izņemot, lai pieviltu jūs un dotu jums līdzekļus, ar ko jūs varētu nepaklausīt Dieva baušļiem?

11 Lūk, iesākumā es jums mācīju ziedošanās likumu, kas ir Tā Kunga likums attiecībā uz visiem Dieva bērniem un līdzeklis, ar ko mēs visi saņemtu to, kas mums nepieciešams, saskaņā ar mūsu personīgajām vajadzībām. Un ar šo likumu mēs pastāvējām savstarpējā mierā un saskaņā, esot ar pārtiku un apģērbu, un mājām, kas apmierināja visu cilvēku vajadzības.

12 Un mūsu vidū nebija nedz nabago, nedz bagāto. Jo kā gan var būt nabagi, ja nav bagāto? Un kā gan kādu cilvēku var uzskatīt par bagātu, ja tam ir tikai tas, kas tam nepieciešams, līdzīgi visiem tiem, kuru vajadzības arī ir apmierinātas? Un kādu labumu kāds cilvēks gūtu, ja viņam piederētu vairāk, nekā viņam nepieciešams, lai uzturētu savu dzīvību? Vienīgais labums būtu tāds, ka viņš varētu izlietot pārpalikumu no tā, kas viņam pieder, savas sirds lepnībā. Un tā ir šī lepnība viņa sirdī, kas ļauj viņam uzskatīt sevi par bagātu.

13 Un, kad viņa sirds lepnība ir aprijusi viņu, tanī, ka viņš pavada savas dienas, skaitot savu bagātību un domājot par veidiem, kā viņš varētu palielināt šo bagātību, tad gaisma, kas ieiet viņa acī, liek visam viņa ķermenim būt tumsības pilnam. Jā, tumsības krēsla viņā uzvar visu gaismu, kas viņam reiz piederēja.

14 Un mums kopš iesākuma tika pavēlēts strādāt sava vaiga sviedros, lai ēstu pārtiku, kas mums sniegtu barību. Un šajā pavēlē nebija teikts, ka mēs dzīvosim sava brāļa

vaiga sviedros, bet gan teikts, ka mūsu pašu vaiga sviedros.

15 Un tur ir tie no jums, kas esat bagāti un esat attaisnojuši savu slinkumu, jo jūs domājat, ka jūs varat izmantot citu cilvēku viņa vārdu dēļ. Jeb, citiem vārdiem, tādēļ ka tas nav tik gudrs kā jūs. Taču es jums saku: es esmu tikpat gudrs kā ikviens no jums, un es esmu strādājis sava vaiga sviedros visas mana mūža dienas. Un jūsu māte Ieva ir strādājusi ar mani kopā man līdzās. Un mēs neesam bagāti, nedz arī mums ir vairāk, nekā mums nepieciešams.

16 Un tādēļ, ka jūs esat piešķīruši vērtību zeltam un sudrabam, un citām lietām, kuras jūs esat padarījuši vērtīgas savā vidū, jūs esat likuši lielam postam notikt jūsu vidū. Jo iesākumā nebija vajadzības pēc baušļa — tev nebūs zagst. Jo itin viss tika sniegts un piedāvāts visiem par brīvu — bez maksas. Un nekam uz šīs zemes nebija piešķirta cena vai vērtība.

17 Bet jūs esat piešķīruši vērtību cits citam, patiesi, ka cilvēka un viņa aroda vērtībai ir cena. Un šeitān jūs ne tikai grēkojat tanī, kā jūs izturaties cits pret citu, bet jūs grēkojat pret Dievu, kurš mums ir pavēlējis mīlēt citam citu un darīt citiem to, ko mēs vēlamies, lai citi darītu mums.

18 Tad nu kurš no jūsu vidus vēlētos, lai citi jūs uzskatītu par mazāk vērtīgu attiecībā pret to vērtību, kāda, cituprāt, ir tiem? Un kurš no jūsu vidus vēlētos būt zināms ar savu mazo vērtību? Un kāda ir to vērtība, kas izved mūsu atkritumu lērumus un aprok tos ārpus mūsu pilsētām, lai mums nebūtu jāraugās uz saviem atkritumiem un mūsu pilsētām nebūtu jāsmird? Kādu vērtība tiem ir mūsu acīs?

19 Es saku jums, ka es labāk dzīvotu tīrā pilsētā, kas tiek iztīrīta no mūsu atkritumiem, nevis tādā pilsētā, kurā tie, kas tanī dzīvo, valkā smalkus audumus un apģērbu, kur kodes rada savus atkritumus. Un mēs augstāk vērtējam šuvēju un kurpnieku, nekā mēs vērtējam tos, kas izved

mūsu atkritumus no mūsu vidus. Taču, ja mums nebūtu šuvēja un kurpnieka mūsu vidū, tad mēs paši varētu izgatavot savas drēbes, kaut arī tās nebūtu tik smalki izgatavotas, tomēr pietiekamas mūsu vajadzībām.

20 Un, ja nebūtu neviena, kas izvestu mūsu atkritumus no mūsu vidus, tad mūsu pilsētas sāktu smirdēt un mēs ciestu viņu neesamības dēļ. Tādēļ es saku jums: kuram no šiem būtu jābūt vērtīgākam mums?

21 Un tie no jums, kas domā, ka par jūsu gudrību būtu jāatlīdzina vairāk nekā par to cilvēku darbu, kas apstrādā mūsu laukus un novāc pārtiku, ko mēs ēdam, jā, ko domājat jūs, ja viņi kļūst tikpat gudri kā jūs un vērtē sevi augstāk par to sviedriem, kas ražo šo pārtiku? Ko tad jūs ēstu?

22 Lūk, jūsu gudrība izriet no jūsu maldināšanām un citu cilvēku izmantošanas viņu vārdu dēļ. Jo jūs esat pārliecinājuši tos, kas izved atkritumus, un arī tos, kas audzē lauka augļus, ka jūsu zelts un sudrabs ir visdārgākais un iekārojams, lai to iegūtu. Un jūsu daudzo vārdu un jūsu maldināšanu dēļ, tie, kas strādā sava vaiga sviedros, lai uzturētu jūs, ir atkarīgi no jums par šo zeltu un šo sudrabu, lai tie varētu dzīvot.

23 Un jūs esat ņēmuši to, ko viņi ražo, un esat pārliecinājuši viņus, kas to ir ražojuši, ka tā vērtība ir mazāka par to vērtību, ko jūs zināt, kas tai ir. Un tad savā maldināšanā jūs ņemat to, ko esat iegādājušies lēti, un pārdodat to dārgi, lai jūs varētu gūt labumu šajā peļņā un papildināt to pārpilnību, kas jums jau ir.

24 Un jūs stājaties derībās cits ar citu, lai jūs varētu kontrolēt tos, kas strādā sava vaiga sviedros, lai uzturētu jūs. Un jūs esat izmantojuši savu zeltu un savu sudrabu, lai pirktu aizsardzību saviem ļaunajiem plāniem un lai algotu tos, kas ievieš likumus un priekšrakstus. Un šie likumi un priekšraksti nodrošina, ka jūs varētu turpināt gūt peļņu bez likuma sekām, kas traucētu jums.

25 Un, kad jūs esat ieviesuši šos likumus

savā vidū, jūs lietojat šos likumus, lai attaisnotu savu rīcību. Un nepaies ilgs laiks, līdz viss jūsu ķermenis būs pilns tumsas, saskaņā ar Tā Kunga vārdiem, un ak, cik liela ir šī tumsa.

26 Es vēlos, lai jūs paņemtu prom zeltu un sudrabu no sava vidus, lai Sātanam vairs nebūtu nekādas varas pār jums. Jo, ja šīs zemes lietām nav nekādas vērtības jums, izņemot, lai uzturētu jūsu dzīvības un sniegtu jums tanī prieku, tad jūs sāksit uzkrāt sev mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās nemaitā un kur zagļi neielaužas un nezog.

27 Un, ja jums viss būtu kopīgs, kā tas bija iesākumā; jā, patiesi kā baznīcā, kas tika izveidota jūsu apmācīšanai, tad nebūtu neviena zagļa, jo nebūtu nekā, ko zagt. Un, ja zemes lietām nebūtu nekādas vērtības, tad kādēļ lai jūs turētu sev vairāk, nekā jums nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības?

28 Un jūs sākat ieviest robežas un žogus savā starpā. Un kā gan, jūsuprāt, jūs varat darīt šīs lietas un izpildīt Dieva baušļus? Lūk, zeme nepieder mums, jo mēs drīz mirsim un atstāsim to citiem, un nepaņemsim neko no tās sev līdzī. Tad nu kāds, jūsuprāt, ir iemesls tam, ka jūs būtu attaisnoti īpašumtiesībās uz zemi, kas jums nepieder?

29 Un, ja tā jums nepieder, tad jūs esat zagļi, kas pasludina to kā savējo. Un, ja jūs esat zagļi, kas esat pasludinājuši to kā savējo, tad jūs dodat tiesības citiem nākt savā vidū un ņemt to, kas jums nepieder. Un tas būs daudz karu un strīdu iemesls jūsu starpā. Un šo karu un šo strīdu dēļ rodas dusmas, ko Tas Kungs mums ir pavēlējis, lai nebūtu mūsu sirdīs.

30 Un šī vēlme ņemt īpašumā to, kas nav jūsu, ir likusi jums savstarpēji nošķirties visā zemē — ģimenēs un kopienās. Un, kad jūs esat šādi nošķīrušies, jūs liekat savām domām koncentrēties uz jūsu ģimenēm, nevis uz visiem cilvēkiem, kas ir jūsu brāļi un jūsu māsas. Un šī ģimenes vienība būs

lielu sirdsēstu un strīdus iemesls jūsu starpā.

31 Jo jūs esat sākuši ticēt, ka jūsu ģimenes ir svarīgākas nekā pārējie jūsu brāļi un māsas, kas ir jūsu tuvākie. Un tādēļ, ka jūs tam ticat, jūs sakoposit visas savas pūles, lai iegūtu pasaules lietas — lai parūpētos par savu ģimeni miesā. Un jūsu bērni kļūs savtīgi un vērsti uz sevi tā piemēra par lietām dēļ, ko jūs tiem esat rādījuši.

32 Un viņi sāks domāt, ka viņiem nav citu brāļu un māsu, izņemot tos, ar kuriem viņiem ir tie paši vecāki. Un viņi sāks ticēt, ka viņu ģimenes vienība ir labāka nekā viņu kaimiņam un ka viņiem vajag likt savu ģimeni un tās vajadzības augstāk par sava kaimiņa vajadzībām.

33 Un šis uzskats liks lepnībai pārņemt viņus; un viņi sāks domāt par sevi augstāk par visiem pārējiem, kas nepieder viņu ģimenei. Un šīs lepnības dēļ ģimene cīnīsies pret ģimeni — par zemi, ko jūs esat sadalījuši savā starpā, — nolūkā rūpēties par savas ģimenes vajadzībām.

34 Un jūs uzskatīsiet, ka jūsu vajadzības ir lielākas par jūsu kaimiņu vajadzībām. Un jūs nedosit savu mantu saviem kaimiņiem un attaisnosit savas mantas nedošanu, jo jūs uzskatāt, ka, ja jūs dosit tiem, tad jums nebūs pietiekami jūsu ģimenei.

35 Un šo ģimenes vienību dēļ, kurās jūs esat nošķīruši sevi, jūs sāksit piešķirt vēl lielāku vērtību savām dzīvībām salīdzinājumā ar jūsu kaimiņu dzīvībām. Un jūs pūlēsities būt bagāti un iegūt vairāk nekā citiem. Un savā vēlmē būt bagātiem, jūs padarīsiet daudzus no saviem brāļiem un māsām — jā, patiesi savus brāļus un māsas Dieva priekšā — par nabagiem.

36 Un jūs sāksit mācīt saviem bērniem pievērst savas dzīves pasaulīgo ceļu apgūšanai, lai viņi varētu gūt peļņu tanī un saņemt cilvēku godu un uzslavas par peļņu, ko viņi ir guvuši. Un jūsu bērni sāks meklēt pēc zelta un sudraba, un pēc smalkiem audumiem un pēc visām pasaules smalkajām lietām. Un viņi padarīs šīs lietas par saviem

elkiem, jo viņi kritīs to priekšā un pielūgs tās — tanī, ka viņu sirdis un vēlmes ir pastāvīgi pievērstas tām.

37 Un jūs jau esat sākuši mācīt saviem bērniem, ka šīs ģimenes vienības ir Dieva sankcionētas un ka tā ir vissvarīgākā vienība jūsu vidū. Un jūs ticat, ka lietas, kuras jūs esat ieguvuši no pasaules, ir Dieva svētības, un ka Viņš ir devis jums šīs lietas jūsu taisnīguma dēļ jūsu ģimenēs.

38 Bet es saku jums: šīs ģimenes vienības ir negantība Dieva priekšā. Lūk, tās nošķir Dieva bērnus citu pret citu un liek Dieva garam attālināties no jums. Un, kad Dieva gars ir attālinājies no jūsu vidus, tad jūs esat atstāti vieni. Un, kad jūs esat atstāti vieni, Sātans sāk iegūt varu pār jums.

39 Un, kad Sātanam ir vara pār jūsu sirdīm, viņš sāk pārliecināt jūs, ka tas, kas ir ļauns un no viņa, ir labs, un ka tas, kas ir labs un no Dieva, ir ļauns. Un šādā veidā viņš maldina jūs un iemidzina jūs laicīgajā drošībā, uzmanīgi vedot jūsu dvēseles projām no Dieva un lejup ellē.

40 Un šī elle nav vieta, kur jūs dosities pēc šīs dzīves, jo mēs visi atgriezīsimies garu pasaulē, no kurienes mēs esam nākuši. Bet šī elle ir esamības stāvoklis, kas ir vai nu uz šīs zemes, vai garu pasaulē.

41 Un to ir viegli pateikt, vai kāda lieta ir no Dieva, vai tā ir no Sātana. Jo Dieva lietas vadīs jūs darīt Dieva gribu. Un, kad jūs darāt Dieva gribu, tad jūs esat laimīgi. Un, ja jūs neesat laimīgi, tad jūs nedarāt Dieva gribu. Un Sātans ļaus jums kādu laiku priecāties savā ļaundarbībā, taču viņš ilgi nebūs jums līdzās. Un, kad viņš pagriež savu muguru uz jums, jūs vairs nebūsit laimīgi tajā ļaunajā lietā, ko jūs darāt.

42 Un es zinu, ka jūs priecājaties jūsu ģimenes vienības priekšstatā, un jūs priecājaties savos bērnos un savos dzīvesbiedros, un šīs pasaules lietās, kuras jūs esat uzkrājuši, lai atbalstītu viņus savās vajadzībās. Un, tā kā jūs tanī rodāt prieku, jūs ticat, ka šīm lietām ir jābūt no Dieva. Bet

es saku jums, ka šīs lietas nav no Dieva. Un, ja jūs turpināt šajās lietās jeb, citiem vārdiem, sevis nošķiršanā atsevišķās ģimenes vienībās, jūs pļausiet atlīdzību par šo grēku.

43 Jo, kad jūs esat nošķīruši sevi ģimenēs, tad jūs nošķirsiet sevi ģimeņu kopienās; un, kad jūs esat nošķīruši sevi ģimeņu kopienās, tad jūs nošķirsiet sevi valstīs un tautās. Un jūs uzliksit robežas ap savu tautu zemēm un liksit, lai ikviens, kas ienāk jūsu tautu robežās, tiktu saistīts pēc likumiem, kurus jūs esat noteikuši šai tautai, — likumiem, kas balstās uz tām lietām, kuras jūs esat mācījuši saviem bērniem ģimenes vienībās, kuras jūs esat izveidojuši.

44 Un savā vēlmē aizsargāt savas ģimenes un tās lietas, kam jūs ticat, — lietas, kuras jūs esat pārliecinājuši sevi, ka tās ir no Dieva, — jūs veidosiet armijas un varas spēkus, kas aizsargās jūsu zemju robežas; un jūs liksit nogalināt ikvienu, kas, jūsu prāt, apdraudēs jūsu ģimenes vienības, kuras jūs esat izveidojuši savā vidū.

45 Un dūsmās tauta celsies pret tautu. Un jums būs dažādi kari un strīdi jūsu starpā. Un šie kari un šie strīdi izcelsies tādēļ, ka jūs domājat par sevi, ka esat taisnīgāki par tiem no citām tautām. Un šīs citas tautas arī ir izveidojušas ģimenes vienības, kas tic citādāk nekā jūs, un kas arī domā, ka viņu ģimeņu uzskati ir taisnīgāki par jūsējiem.

46 Un jūs sekosiet šo tautu vadītājiem, un viņi vadīs jūs cīņā pret jūsu brāļiem un māsām. Un dūsmās jūs tos nogalināsiet. Un viņi, atlīdzinot par to, ko jūs esat viņiem nodarījuši, nogalinās jūs. Un, ja būs tā, ka viņi ir tādu cilvēku tauta, kam nav spēka nogalināt jūs, tad viņu bērni un viņu bērnu bērni — pat daudzās paaudzēs — gaidīs laiku, ka viņi būs pietiekami spēcīgi, lai celtos pret jums, un tad viņi uzsāks karu pret jums to lietu dēļ, ko jūs esat nodarījuši viņu ģimenēm.

47 Un jūs sāksit ievērot cilvēku doktrīnu un pavēles, un liksiet izveidot savā vidū

dažādas reliģijas un priesterības, kas atbilst tiem uzskatiem, ko jūs esat mācījuši saviem bērniem, — šie uzskatiem esot pretrunā ar evaņģēliju un Dieva baušļiem, ko es jums dodu šajā brīdī.

48 Un šīs reliģijas un šīs baznīcas, un šie vadītāji, kam jūs sekojat, liks jums cieši turēties pie tiem ģimeņu sadalījumiem, ko jūs sev esat izveidojuši. Un viņi sludinās jums lēnprātīgus vārdus, kas turēs jūs iemidzinātus laicīgajā drošībā, kamēr daudzi no jūsu brāļiem un māsām, kas dzīvo citās ģimenēs, citās tautās, ārpus jūsu robežām, cietīs jūsu dēļ.

49 Taču jūs neraizēsities par tiem citā tautā vai citā ģimenē, jo tie nav no jūsu ģimenes un tie netic tām pašām lietām, kam jūs ticat. Un tādēļ, ka tie netic tām pašām lietām, kam jūs ticat, jūs uzskatīsiet, ka tie nav Dieva svētību cienīgi — to svētību, kas, jūsuprāt, ir šīs pasaules lietas. Un jūs ticat, ka šīs Dieva svētības ir jūsu zelts un jūsu sudrabs, un visas jūsu dārgās lietas, ko jūs esat uzkrājuši savai ģimenei.

50 Un tad piepildīsies Lucifera vārdi, kurus viņš iesākumā teica Tēvam, kuros viņš sacīja: Un ar šo ienaidu, ko tu esi licis starp mani un cilvēku bērniem, es ņemšu zemes bagātības, un ar zeltu un sudrabu es uzpirkšu armijas un varas spēkus, un priesterību un reliģijas, un es valdīšu ar asinīm un šausmām uz šīs zemes.

51 Tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ko Lucifers domāja ar šo ienaidu, ko Tas Kungs bija licis starp viņu un cilvēku bērniem, kas esam mēs visi. Jo Luciferam bija vēlme iegūt godu sev. Un tas ir pretēji debesu pārvaldības pirmajam likumam un principam, kas nosaka to, ka šī pārvaldība nekad nekalpos sev un tā nekad nerīkosies pati par sevi un sevis dēļ, un pēc savas vēlmes savas esamības dēļ.

52 Un plānu, ar ko Lucifers iepazīstināja mūs kā garus, vairākums no mums noraidīja, un tas bija plāns, kas nevarēja tikt pieņemts, jo tas pārkāpa debesu mūžīgos likumus, ko

nevar pārkāpt. Taču bija daudzi no gariem, kuri vēlējās tās lietas, ar kurām Lucifers tos iepazīstināja. Un tie sekoja viņam un tolaik tika izraidīti no Dieva valstības.

53 Un tie ir bijuši kopā ar mums uz šīs zemes — garu sfērā kopš iesākuma. Un arī Lucifers ir bijis šeit mūsu vidū. Un viņš kārdināja Ievu, un viņa padevās viņa vilinājumiem un nepaklausīja Dieva pavēlēm. Bet Sātans, kā viņš ir zināms mūsu vidū mirstībā, attaisnoja to, ko viņš bija nodarījis Ievai, apgalvojot, ka tas bija nepieciešams, lai īstenotu Dieva bērnu mirstību, kā tas ticis darīts citās pasaulēs.

54 Taču Sātans darīja šīs lietas pēc savas vēlmes un vēlējās godu sev. Un viņš darīja šīs lietas, lai viņš varētu samaitāt un sagrābt ķermeņus, ko Tēvs ir radījis mums.

55 Un Sātanam ir pašam sava valstība, un viņš saņem savu paša godu uz šīs zemes starp tiem, kas seko viņam un ievēro viņa pavēles, kas ir tās pašas cilvēku pavēles un norādījumi. Un viņa valstība sastāv no visiem jums, kas nepaklausāt Dieva pavēlēm un sekojat viņa vilinājumiem.

56 Un Dievs sacīja Luciferam: Es celšu ienaidu starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tev var būt vara ievainot viņu papēdī, bet viņam būs vara sadragāt tavu galvu.

57 Un tagad, mani mīļotie bērni, es liku, lai šīs lietas tiktu mācītas jums Svētajā dāvinājumā, kuru jums visiem ir iespēja saņemt. Bet daudzi no jums domā, ka šis dāvinājums ir muļķīgs, un jūs nesaprotat tās lietas, kas tiek mācītas tanī. Un ir daudzi no jums, kas esat saņēmuši šo dāvinājumu, bet nelūdzat pēc izpratnes, un esat apmulsinājuši sevi tā dēļ.

58 Un, ja jūs būtu vaicājuši man, es jums būtu atklājis visas tā nozīmes, jo tā nav slepena lieta mūsu starpā un ir tikusi atklāti mācīta baznīcās, kuras es esmu licis izveidot jūsu vidū. Taču daudzi no jums neapmeklē šīs baznīcas un neklausās vadītāju vārdos, kuriem ir dotas pilnvaras mācīt jums šīs

lietas.

59 Un jums nevajadzētu šo baznīcu vadītājus, ja būtu tā, ka jūs paklausītu Dieva baušļiem. Un, ja jūs paklausāt Dieva baušļiem, ar jums būs Dieva Gars. Un ar šo pašu Garu jūs zināsiet patiesību par visu.

60 Taču es vēlos, lai jūs saprastu šīs lietas un arī lai jūs saprastu Dieva baušļus, pēc kuriem jums jādzīvo, lai Gars būtu jūsu pastāvīgais pavadonis visas jūsu dzīves dienas. Un šī iemesla dēļ es esmu sapulcinājis jūs kopā, patiesi, lai es varētu mācīt jums šīs lietas.

61 Un tā kā tas ir, ka jūsu kājas ved jūs cauri šai dzīvei un rada pierakstu, kāda tā bija, par visām lietām, ko jūs darāt savas dzīves laikā; jā, patiesi, ka jūsu kājas nes jūs uz priekšu — uz taisnīguma darbiem vai uz ļauniem darbiem, saskaņā ar rīcības brīvības likumu, kas jums ir dots; tādēļ Sātanam ir vara ievainot jūs papēdī — tanī, ka viņš jums bieži liek darīt ļaunu un ievaino darbus, ko jūs darāt savu pārbaudes dienu laikā.

62 Un šie ievainojumi jums var likt paklupt un nedroši doties par taisno un šauro taku, ko Tēvs ir noteicis mums un norādījis mums pa to doties. Un Sātanam ir dota vara ievainot mūsu papēžus visas mūsu mūža dienas.

63 Taču beigās; jā, kad mēs galu galā nonāksim pie izpratnes par Tēva taisnīgumu un baušļiem, kurus Viņš mums ir devis; tad mums būs vara sadragāt Sātana galvu jeb, citiem vārdiem, ar taisnīgumu iznīcināt viņa valstību.

64 Un Tas Kungs ir nolīcis ienaidu starp Sātanu un mums. Un šis ienaidis, ko Viņš ir nolīcis starp mums, ir sajūtas, kuras mēs gūstam, kad mēs rīkojamies taisnīgi, — tanī mēs esam laimīgi un izjūtam prieku. Un šis ienaidis ir arī tās sajūtas, kuras mēs gūstam, kad mēs rīkojamies ļauni — tanī mēs esam nožēlojami —, kur nepastāv prieks, vai, citiem vārdiem, šis ienaidis ir mūsu sirdsapziņa.

65 Un Sātans ir ņēmis šīs sajūtas jeb šo ienaidu un ir pievīlis mūs domāšanā, ka ļauns ir labs un labs ir ļauns. Un to viņš ir paveicis ar zeltu un sudrabu un ar zemes skaistajām lietām. Un to viņš ir izdarījis ar ģimenēm, kurās viņš jums ir licis nošķirties, lai jūs ienīstu cits citu un paceltu sevi pār citiem.

66 Jo, kad jūs esat nodevušies pasaules lietu meklējumiem jeb Mamonam, kā tas tiek saukts, tad jūs šos meklējumus padarāt par savu Dievu, un no tā jūs gūstat savu laimi. Un jūs esat laimīgi, kad jūs domājat par lietām, kas jums pieder, patiesi par saviem namiem un savām drēbēm, un saviem īpašumiem, un par visām lietām, kurām jūs esat piešķīruši vērtību, kas neuztur jūsu dzīvību, — patiesi dzīvību, kurai vajadzīgs tikai ēdiens un vienkāršs apģērbs, un vienkārša pajumte, lai izdzīvotu.

67 Un jūs esat laimīgi, kad jūs redzat, ka jūsu ģimenes plaukst un bauda tās lietas, kuras jūs esat tiem snieguši. Un jūs nedomājat par citiem, jo savu ģimeņu laimē jūs rodāt savu prieku.

68 Un jūs rodāt prieku savās reliģijās un savās ticībās, un vadītājos, kas jums māca tās lietas, kuras jūs vēlaties dzirdēt, patiesi sludina tās lietas, kas atbalsta jūs tajā, kam jūs ticat. Un jūs atradīsiet laimi un prieku savu nāciju un savu valstu, un savu armiju un varas spēku, kas aizsargā jūs tās robežās, lepnībā.

69 Un šādā veidā Sātans ir izmantojis šo ienaidu, ko Tas Kungs ir nolīcis starp viņu un mums, lai pieviltu mūs un iemidzinātu mūs laicīgajā drošībā. Un viņš mūs iemidzina uzmanīgi, mums nezinot, un vada mūs lejup elles ciešanās.

70 Un es vēlos, lai jūs zinātu, mani mīļotie bērni, ka jebkāda institūcija, kas ir izveidota jūsu vidū, kas būs iemesls jūsu nepaklausībai Dieva baušļiem, izraisīs arī jūsu iznīcināšanu.

71 Un tas ir Tā Kunga bauslis, ka mums ir jāmīl citam citu atbilstoši debesu

mūžīgajiem likumiem. Jo tas bija atbilstoši šiem likumiem, ka mēs tikām radīti. Un mēs visi esam tā paša Mūžīgā Tēva bērni. Un Viņš ir lietojis šos pašus likumus, pēc kuriem arī Viņš dzīvo, lai dotu mums iespēju kļūt līdzīgiem Viņam un mūžīgi dzīvot laimē atbilstoši mūsu laimes vēlmēm.

72 Un visas savienības, kuras mēs radām savā starpā, kā arī derības, līgumi, saistības, pienākumi, zvēresti, solījumi, izpildīšanas, savienošanas, attiecības vai cerības, kurās mēs stājamies savu pārbaudes dienu laikā, beidzas, kad mēs esam miruši.

73 Un pēc tam, kad mēs esam miruši, mēs tiksim tiesāti atbilstoši darbiem, ko mēs esam veikuši, patiesi atbilstoši mūsu paklausībai un atbilstībai debesu likumiem. Un šie paši likumi mūžīgi pastāv mūžīgajās pasaulēs, kas ir pastāvējušas ilgi pirms šī mirstīgā stāvokļa, kurā mēs atrodamies. Un šie paši likumi pastāvēs mūžīgajās pasaulēs pēc šī mirstīgā stāvokļa, patiesi mūžīgi.

74 Un visas lietas, kas nav Tā Kunga nodibinātas saskaņā ar Viņa vārdu — vārdu, kas ir dots atbilstoši šiem debesu mūžīgajiem likumiem, tiks sagrautas un satricinātas, un iznīcinātas, un nesaglabāsies pēc tam, kad mēs būsim miruši.

75 Un šīs ģimenes vienības, kurās jūs esat nošķīrušies, nav saskaņā ar Tā Kunga vārdu; un Viņš ir pavēlējis mums pret šādām lietām. Tādējādi tās nav mūžīgas un nepastāvēs pēc tam, kad jūs būsit miruši.

76 Un kas, jūsprāt, notiks, kad jūs būsit miruši? Vai jūs domājat, ka Tēva valstībā mēs būsim nošķirti ģimenēs? Vai jūs uzskatāt, ka jūs paņemsit šo lepnumu, ko jūs izjūtat par saviem dzīvesbiedriem un saviem bērniem, Dieva valstībā un paziņosit tur savas tiesības? Es saku jums, ka jūs nedarīsīt neko tādu.

77 Jo tie, kas ir no jūsu nama, arī ir jūsu brāļi un jūsu māsas Dieva priekšā. Un vai jūs neesat dzirdējuši manus vārdus un manas mācības par gara radīšanu un izaugsmi? Vai es skaidri nerunāju uz jums un nemācīju

jums, ka Tēva valstībā nepastāv nekādu laulību vai ģimeņu? Jo tur nav tādu būtņu kā vīriešu gari vai sievietes gari.

78 Jā, tur ir tie gari, kuriem tika dots vīrieša ķermenis, saskaņā ar miesu, un tur ir arī tie gari, kuriem tika dots sievietes ķermenis, saskaņā ar miesu. Taču Tēva valstībā nebija vīriešu garu, nedz arī tur bija sievietes gari, bet mēs visi bijām Tēva bērni un vēl nebijām paši noteikuši, kādu dzimumu mēs vēlētos uzņemties, lai īstenotu to laimi, ko katrs no mums vēlējas.

79 Un, kad mēs atkal atgriezīsimies Tēva valstībā jeb, citiem vārdiem, garu pasaulē, no kurienes mēs ieradāmies, mēs atkal atgriezīsimies kā gari bez dzimuma.

80 Un pēc augšāmcelšanās būs tikai pavisam nedaudzī mūsu vidū, kas tiks svētīti ar paaugstinātiem ķermeņiem, kādi ir Dieviem, — vīrieša un sievietes ķermeņiem, kas tiek doti atbilstoši mūžīgajiem likumiem, kas pārvalda Celestiālo godību mūsu Tēva valstībā. Un šie ķermeņi tiek doti radīšanas mērķiem un arī to prieka pilnībai, kuri ir pelnījuši varu, kas piemīt šiem ķermeņiem.

81 Un es jums saku, ka, ja jūs nedzīvojat pēc Dieva baušļiem un likumiem, jūs nevarat iegūt šo godību. Jo šauri ir vārti un šauri ir ceļš, kas ved uz paaugstināšanu un dzīvības turpināšanu varu, un maz būs to, kas to atradīs. Un jūs neatrodāt to, jo jūs nepazīstat Dievu. Taču, ja jūs saņemat Dieva baušļus miesā un dzīvojat pēc tiem, tad jūs pazīsi Viņu. Un, ja jūs pazīstat Viņu, jūs saņemsit savu paaugstināšanu, un jūs būsit tajā pašā godības valstībā, kurā Dievs mājo.

82 Jo lūk, šīs ir mūžīgās dzīves; patiesi, ka jūs varat pazīt vienīgo gudro un patieso Dievu, kurš ir mūsu Tēvs.

83 Un plats ir ceļš, kas ved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem iet; un tas ir atbilstoši baušļiem un vārdiem, kurus Tas Kungs mums ir devis.

84 Un, tā kā Sātans ir ienācis mūsu vidū, būs daudzi, kas nāks jūsu vidū avju drēbēs,

bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki. Tie dēvēs sevi par Dieva praviešiem un iecels sevi par jūsu vadītājiem, un sāks jums mācīt glaimojošus vārdus, ko jūs vēlēsities no tiem.

85 Un Tas Kungs ir parādījis mums, kā mēs varam spriest par tiem, kas paustu šādu apgalvojumu. Un es jums saku, ka es jums parādīšu drošu veidu, lai jūs varētu zināt, kā spriest par viltus pravietī. Jo jūs spriedīsiet par viņu pēc viņa darbiem. Un viņa mutes glaimi neatklās viņa netaisnīgumu. Jo Sātans iedvesmos viņu runāt uz jums saskaņā ar mieru, kas jums ticis mācīts, ka jums tiks dots ar Svēto Garu. Un Sātans atdarinās šo sajūtu un liks jums noticēt viltus pravieša vārdiem, it kā tie būtu Dieva vārdi.

86 Un jūs spriedīsiet par visiem cilvēkiem saskaņā ar Dieva baušļiem, ko es jums dodu šajā dienā un ko visi patiesie Dieva pravieši jums mācīs tādā pašā līdzībā un tādiem pašiem vārdiem. Un patiesie Dieva pravietis nepieliks vai neatņems no šiem baušļiem, kurus es esmu jums devis un kurus es turpināšu jums dot.

87 Un es zinu, ka Dievs pats nāks starp tiem no mūsu pēcnācējiem miesā. Un, kad Viņš būs to vidū, Viņš būs zināms kā Dieva Dēls. Un Viņš būs Dieva Dēls. Bet tāpēc, ka Dēls būs precīzā Tēva līdzībā un Viņam būs vara un pilnvaras no Tēva, Viņš būs mūsu Dievs.

88 Un arī Viņš jums dos baušļus, kurus es jums dodu šajā dienā, kas ir tieši tie paši baušļi, kurus jūsu māte Ieva un es saņēmām no Viņa pēc tam, kad mēs bijām atstājuši Ēdenes dārzu. Un tie būs tie paši vārdi, kurus Viņš vienmēr runās uz cilvēku bērniem, neatkarīgi no laikposma, kad tie tiek doti. Vai nu tie viņiem tiek doti šodien vai vakar, vai rīt, tie ir tie paši.

89 Jo šie baušļi ir mūžīgi. Un, ja tie ir mūžīgi, tad tie ir no Dieva un paliks pēc mūsu pārbaudes dienām, patiesi mūžīgi.

90 Un ikviens no jūsu vidus, kas pasludina, ka tie ir Dieva pravieši, mācīs

jums šīs lietas. Un atkal es saku jums, ka viņi nepieliks vai neatņems no tiem, nedz viņi izmainīs šos baušļus jebkādā veidā. Un, ja viņi pieliek vai atņem, vai liek kādai no šīm lietām tikt izmainītai, tad jūs droši zināsiet, ka tie ir nevis Dieva vīri, bet gan viltus pravieši.

91 Un būs daudzi viltus pravieši, kas nāks jūsu vidū, sludinot to, kas, viņuprāt, ir Dieva vārdi un baušļi. Un daudzi no jums tiks pievilti viņu vārdu dēļ. Un jūs tiksiet pievilti tāpēc, ka jūs neturat Dieva baušļus. Un daudzi no jums domās, ka turēt Dieva baušļus ir pārāk grūti un ka tie jums nesniedz to prieku, kas jums ir apsolīts.

92 Jūs teiksiet, ka ir velti kalpot Dievam; un kāds gan labums no tā, ka mēs turam Viņa baušļus un esam staigājuši nožēlas pilni Tā Kunga priekšā visas mūsu mūža dienas? Un mēs daudz zinām lepnos laimīgus esam; jā, tie, kas dara ļaundarības, plaukst, un tie, kas kārdina Dievu, tiek pat atbrīvoti viņu vajadzības brīdī.

93 Un šādā veidā Sātanam būs vara pār jums, un viņš iemidzinās jūs, ka jūs sāksiet ticēt, ka nav ne debesu, nedz elles, un ka nav Sātana, tādēļ nav Dieva. Un daudzi no jums teiks savā starpā: Ēdīsim un dzersim, un līksmosim, jo rīt mēs mirsim, bet viss būs labi ar mums.

94 Jo mēs bīstamies Dieva. Un, tā kā bīstamies Viņa, Viņš attaisnos nelielu grēku; jā, mēs varam nedaudz melot un turēt citus pie vārda, un gūt no tā labumu; un mēs varam rakt bedri savam kaimiņam, lai mūsu pašu ģimene tajā neiekristu. Un, ja mēs darām šo visu un rīt mēs mirstam, viss būs labi ar mums. Un Dievs mūs nedaudz papērs ar rīksti, bet galu galā mēs tiksime izglābti Dieva valstībā.

95 Un šīs lietas jums mācīs tie, kuri ir viltus pravieši jūsu vidū. Tādēļ es vēlos, ka jūs zinātu šīs lietas, lai jūs netiktu viņu pievilti.

96 Un nedomājiet, ka tad, kad jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā, ka šīs lietas nebūs

zināmas. Jo jūs zināsīt tās lietas, ko jūs darījāt, kas bija pretējas Dieva baušļiem. Taču pat tad būs daudzi no jums, kas tanī dienā sacīs Tēvam: Ak, Tēvs, vai mēs Tavā vārdā neesam pravietojuši, vai mēs Tavā vārdā neesam izdzinuši ļaunumu, kas ir mūsu vidū, un vai mēs Tavā svētajā vārdā neesam daudz brīnumu darījuši? Vai mēs neesam ņēmuši sev sievas, kā Tu mums esi pavēlējis, un uzaudzinājuši Tev daudzus bērnus, kuriem mēs esam mācījuši godāt un cienīt Tevi? Un no tās pārpilnības, ko mēs ņēmām no zemes, vai mēs neziedojam daļu no tās Tev?

97 Un tad Tēvs sacīs uz tiem: Jūs neko nedarījāt Manā svētajā vārdā. Jo no visām lietām, ko Es esmu prasījis no jums, jūs neesat izdarījuši nevienu. Jo Es biju izsalcis un jūs neesat Mani paēdinājuši; un Es biju izslāpis un jūs neesat Mani dzirdinājuši; un Es biju svešinieks un jūs neesat Mani uzņēmuši, un Es biju plīks, un jūs neesat Mani apģērbuši; Es biju slimis un jūs neesat Mani apmeklējuši. Un Es biju cietumā un jūs neesat Mani apciemojuši.

98 Un tad jūs atbildēsīt Tēvam, sakot: Ak, Tēvs, kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu vai izslāpušu, vai kā svešinieku, vai plīku, vai slimu, vai cietumā un neesam Tev kalpojuši? Un visās šajās lietās mēs esam rūpējušies par savu ģimeņu vajadzībām, kā Tu mums esi pavēlējis.

99 Un, kad tie bija izsalkuši, mēs paēdinājām tos; un, kad tie bija izslāpuši, mēs dzirdinājām tos; un, kad tie bija kaili, mēs apģērbām tos ar visāda veida smalku apģērbu; un, kad tie bija slimī, mēs kalpojam viņu vajadzībās; un, ja kāds no tiem bija cietumā, mēs apciemojam tos.

100 Un mūsu vadītāji mums deva padomu izvairīties no svešiniekiem, lai tie nenāktu starp mums un neiznīcinātu mūsu ģimenes un mūsu uzskatus.

101 Beļ, ak, Tēvs, kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu vai izslāpušu, vai kā svešinieku, vai plīku, vai slimu, vai cietumā

un neesam kalpojuši Tev? Jo, ja mēs būtu pazinuši Tevi, tad mēs Tev būtu devuši visu, kā Tu esi mums pavēlējis.

102 Un tad Tēvs sacīs uz tiem: Jā, tas ir tādēļ, ka jūs nepazināt Mani, ka jūs neatpazināt Mani. Patiesi Es jums saku: ko jūs neesat darījuši vienam no vismazākajiem jūsu vidū, to jūs arīdzan Man neesat darījuši.

103 Jo, lūk, jūs domājat, ka tie no jūsu ģimenes ir tie, kas ir lielākie jūsu starpā. Un jūs esat devuši tiem šīs lietas. Taču Es nepavēlēju jums nošķirties šajās ģimenēs, kurās jūs esat noteikuši savas prioritātes. Un tie, kas ir vismazākie jūsu vidū, ir tie, kas nav no jūsu ģimenes, taču kuriem Es esmu jums pavēlējis darīt tā, kā jūs vēlētos, lai dara jums.

104 Un vai jūs nevēlētos, lai tad, kad jūs esat izsalkuši vai izslāpuši, vai kā svešinieki, vai plīki, vai slimī, vai cietumā, — lai citu gādātu par jūsu vajadzībām, neraugoties uz to, vai tie ir vai nav jūsu ģimenes locekļi?

105 Jā, Es jūs nekad neesmu pazinis, un jūs Mani nekad neesat pazinuši. Jo, ja jūs būtu pazinuši Mani, tad jūs būtu zinājuši, ka Es esmu visu Tēvs un ka jūs visi esat Mani bērni. Un Es jums esmu devis bausli — darīt visiem no Maniem bērniem, kas ietver vismazākos jūsu vidū.

106 Un jūs esat tiesājuši ubagu, kas ir viens no mazākajiem jūsu vidū, un esat tam lieguši savu mantu, jo jūs esat teikuši, ka tas pats sevi novedis tādā postā, — tādēļ es atturēšu savu roku un nedošu viņam no savas barības, nedz arī došu viņam no savas mantas, lai viņš neciestu, jo viņa sods ir taisnīgs tādēļ, ka viņš ir aizvainojis Dievu savā slinkumā.

107 Un kā gan jūs varat sacīt, ka šis ubags, kurš ir Mans bērns, ir aizvainojis Mani, ja jūs nepazīstat Mani? Vai jūs nezināt, ka pasaule, ko Es esmu licis radīt, ir visiem Maniem bērniem? Un vai jūs nezināt, ka Mana valstība ir tiem, kas ir vismazākie jūsu vidū?

108 Jā, svētīgi ir garā nabagie, jo tiem

pieder debesu valstība. Un svētīgi ir tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti. Un svētīgi ir lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi, kad Es būšu pabeidzis Savu darbu uz tās. Un svētīgi ir izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, jo tie tiks piepildīti. Un svētīgi ir žēlastības pilnie, jo tie saņems žēlastību. Un svētīgi ir miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem. Un svētīgi ir sirdsšķīstie, jo tie redzēs Dievu.

109 Un šie ir tie, kas ir vismazākie jūsu vidū. Un tie ir Mani bērni un pieder Manai ģimenei, kas ir vienīgā ģimene, ko Es jebkad esmu licis izveidot jūsu vidū. Un tādēļ, ka jūs neturat Manus baušļus, jūs neesat sirdsšķīsti. Un tādēļ, ka jūs neesat sirdsšķīsti, jūs neredzēsiet Mani, nedz arī jūs zināsiet Mani. Ejiet nost no Manis, jūs, kas darāt ļaunu.

110 Un Ādams turpināja savus vārdus, sacīdams: Un tagad, mani mīļotie bērni, raugiet, ka jūs mācāties šos baušļus, kurus es jums esmu devis, un arī tos, kurus es jums došu. Un, ja jūs turēsiet šos baušļus, jums būs šķīsta sirds un jūs zināsiet Dievu, un netiksiet padzīti no Viņa klātbūtnes.

21. NODAĻA

Moronijs izskaidro iemeslu, kādēļ viņa raksti un viņa tēva raksti, un visu Dieva praviešu vārdi savā formulējumā ir līdzīgi, ja ne vienādi. Viņš apraksta un izskaidro Urīma un Tumīma darbību un izklāsta Džozefa Smita, jaunākā, un Kristofera Marka Nemelkas pēdējo dienu misijas.

UN tagad es, Moronijs, atkal esmu Gara spiests rakstīt jums par veidu, kā šīs lietas ir rakstītas uz plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām.

2 Un es esmu redzējis to dienu, kad šīs lietas nonāks pie jums. Un tajā dienā būs daudzi, kas izsmies šīs lietas un arī viņu, caur ko šīs lietas tiks dotas jums. Un daudzi

no jums domās, ka šīs lietas tika norakstītas no citu rakstiem, kas bijuši pirms mums.

3 Un es arī esmu redzējis daudzus Svētos Rakstus, kas nonāks pie jums. Un daudzas no lietām, kas ir rakstītas uz šīm plāksnēm, būs līdzīgas, ja ne precīzā līdzībā daudzām no tām lietām, kas tikušas rakstītas ar citu Dieva praviešu roku.

4 Un šī ir Tā Kunga griba un pavēle attiecībā uz visām lietām, kas tiks rakstītas. Jo, ja cilvēkam ir pravietojuma gars, tad viņš rakstīs tos pašus vārdus, tādā pašā līdzībā kā visiem tiem, kuriem Tas Kungs ir devis šo pravietojuma garu. Un šis pravietojuma gars ir dāvana, kas dota izraudzītam traukam, kas ticis Tā Kunga iepriekš ordinēts un izraudzīts, lai darītu to, kas tiks prasīts no viņa.

5 Un ir daudzas gara dāvanas. Dažiem tiek dota viena, un citiem tiek dota cita, lai visi Dieva bērni tādējādi gūtu labumu.

6 Un vēl es saku jums, ka cilvēkam ir jātiek Dieva aicinātam un iesvaidītam tajā aicinājumā, ko viņš saņems, saskaņā ar Dieva valstības kārtību. Un, pirms šī pasaule tika radīta, patiesi Dieva valstībā, plāns tika atklāts, un Dieva pravieši tika iepriekš ordinēti, un tiem tika dota viņu īpašā misija un aicinājums. Un katram no mums tika dots laiks un sezona mūsu aicinājuma izpildīšanai.

7 Un mēs piederam Dieva Dēla Svētajai kārtai. Un, ko viens no mums tic, tāpat arī pārējie, kas pieder šai Svētajai kārtai. Tādēļ, ja Dievs vārds tiek dots vienam, tad šis pats vārds, kas ir mūžīgs un mūžam nemainīgs, tiks dots pārējiem no tiem, kas pieder šai Svētajai kārtai.

8 Un attiecībā uz šo darbu, ko manam tēvam tika pavēlēts veikt visu to labumam, kas saņems šīs lietas; jā, attiecībā uz šo darbu, es esmu redzējis un runājis ar visiem tiem, kas tikuši Dieva aicināti virzīt šo darbu uz priekšu. Un es esmu runājis ar tiem miesā vai garā; jo, vai nu miesā, vai garā, Dieva cilvēkam tas ir tas pats.

9 Un ir bijuši divi no mums — viens, kurš ir dzīvojis, un es, kurš aizvien dzīvo, kuriem Tas Kungs ir pavēlējis un iepriekš ordinējis, un devis nepieciešamo spēku, lai nestu šo darbu gaismā cilvēku bērnu vidū. Un pēdējās dienās būs vēl divi, kas ir līdzīgi mums, un viņiem tiks dotas Dieva dāvanas un spēks atklāt šīs lietas.

10 Un šie abi pravieši pēdējās dienās pieaugs gudrībā, kas pārspēs to gudrību, kas mums bija mūsu dienās. Un pirmais jūsu vidū atklās daļu no šī pieraksta, kas nav aizzīmogota. Un viņš ļaus, lai izskaidrotājus drošībā saglabā baznīca, ko viņš liks izveidot jūsu vidū. Taču plāksnes, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām, paliks manā pārziņā un manā varā, līdz es tās pēdējo reizi nodošu Tam Kungam, kurš tās parādīs visai pasaulei kā liecību par to, ko Viņš ir licis rakstīt cilvēku bērnu labumam.

11 Un pirmais tiks paņemts prom no jūsu vidus cirticībnieku ļaundarības dēļ, kuriem viņš atklās to šī pieraksta daļu, kas nav aizzīmogota. Un viņš pievienosies man un Jareda brālim Tēva valstībā, kur mēs gaidīsim uz To Kungu un laiku, kad šo lietu pilnība tiks atklāta jums.

12 Jo, lūk, mēs būsim trīs, jā, patiesi trīs liecinieki par šī darba patiesumu, kuri tiks augšāmcelti un dzīvos Tēva valstībā, līdz pienāks laiks, kad klajā nāks šī pieraksta aizzīmogotā daļa.

13 Un, kamēr mēs esam Tēva valstībā, citi tiks norīkoti garu pasaulē, pēc Svētā Gara norādījuma, kas sagatavos pēdējo no mums četriem, kas tikuši ordinēti šai lietai.

14 Un, kad šis pēdējais pravietis tiks uzcelts un sagatavots tam darbam, ko viņam tiks pavēlēts darīt, tad mēs visi sēdēsims apspriedē un noteiksim, kas ir vislabākais šim darbam, saskaņā ar Tā Kunga pavēlēm, kuras mēs saņemsim attiecībā uz to.

15 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu tā vārdu, kurš tiks aicināts atklāt jums šī pieraksta aizzīmogoto daļu. Jo viņš tiks

apslēpts no visu cilvēku bērnu zināšanām, līdz viņš būs izgājis cauri likstām un pārbaudījumiem, kas pārbaudīs viņu un ar to pierādīs viņu, lai redzētu, vai viņš ir gatavs darīt itin visu, ko vien Tas Kungs pavēlēs viņam.

16 Un viņa vārda pirmā daļa tiks saukta pēc misijas, kas viņam ir jāveic. Un, tā kā viņa misija ir nest pasaulē Kristus vārdu beidzamo derību, viņš būs zināms pēc sava pirmā vārda, kas būs Kristus vārda nesējs.

17 Un viņa vārda otrā daļa tiks dota viņam kā to simbolisks atainojums, kas palīdzēs viņam un pārraudzīs viņu garu pasaulē. Un šis vārds tiks saukts pēc viņa tēva brāļa vārda, šo brāli Tas Kungs paņems, patiesi ļoti agrā vecumā, lai viņš varētu palīdzēt viņa, kurš ticis izraudzīts, garīgajā audzināšanā un aprūpē.

18 Un līdzīgi Tas Kungs darīs pirmā pravieša brālim, kurš dzīvos jūsu vidū pēdējās dienās, patiesi viņa, kurš atklās šī pieraksta neaizzīmogoto daļu. Un viņa brālis ir tas, kurš tika aicināts garu pasaulē, lai palīdzētu šī pirmā pēdējam dienām izraudzītā pravieša garīgajā vadībā.

19 Un, tā kā Jareda brālis un es būsim augšāmceltas būtnes tajā laikā, patiesi pēdējās dienās, mēs nevarēsims mājot garu pasaulē, jo mēs jau būsim saņēmuši savus mūžīgos ķermeņus no miesas un kauliem. Taču mums tiks dota vara apmeklēt šos divus pēdējo dienu praviešus un sniegt viņiem padomu un atbalstu tanī aicinājumā, ko viņi ir saņēmuši no Tā Kunga.

20 Un šī iemesla dēļ Tas Kungs ir devis norādījumus Svētajam Garam — nodrošināt, lai šie abi vīri tiek pārraudzīti no tiem garu pasaulē. Un, tā kā cilvēku bērni tiks nošķirti ģimenēs, šo ģimeņu locekļi vislabāk pārzinās savas ģimenes apstākļus. Un šī iemesla dēļ Tas Kungs izvēlēsies vienu no šo abu beidzamo praviešu ģimenes locekļiem, kurš tiks paņemts mājās uz garu pasauli ļoti agrā vecumā, lai palīdzētu vadībā, ko katrs no šiem diviem pēdējiem

saņems tanī.

21 Un uzvārds, ar ko šis pēdējais pravietis būs pazīstams cilvēku bērnu vidū, būs tās ģimenes vārds, kurā viņš piedzims. Un šis vārds nozīmēs — visu ļauno garu ienaidnieks vai pretinieks tam, kas nav no Dieva. Un pēc šiem vārdiem jūs zināsi šo pēdējo Dieva pravieti, kuram tiks dots spēks nest šo darbu jums.

22 Un viņš tiks uzskatīts par niecību, un viņš tiks attīrīts ar Tā Kunga attīrošo uguni, līdz viņš būs gatavs piepildīt savas radīšanas mērķi. Un viņš nebūs tāds kā pārējie no viņas ģimenes. Un viņš tiks izsmiets un vajāts no tiem, kas dalās viņa vārdā. Un savā lepņībā tie domās par viņu, kā tie no jūdu vidus domāja par To Kungu.

23 Un ir rakstīts, sakot Vai šis nav amatnieka dēls? Vai viņa māte nav Marija? Un vai viņa brāļi nav Jēkabs un Jozefs, un Sīmanis, un Jūda? Un vai nav visas Viņa māšas pie mums? No kurienes tad šim cilvēkam tas viss? Un tie ņēma apgrēcību pie Viņa. Bet Jēzus tiem sacīja: Pravietis nekur nav mazāk cienīts kā savā tēvu zemē un savās mājās.

24 Un es esmu rakstījis šo lietu, lai jūs varētu redzēt, ka tas ir iespējams, ka Tas Kungs pavēl Saviem praviešiem rakstīt Viņa vārdus atbilstoši to izpratnei un kultūrām, kas saņem Viņa vārdus.

25 Jo lūk, es, Moronijš, esmu rakstījis uz šīm plāksnēm tās lietas, kuras es nupat esmu rakstījis saskaņā ar Gara spēku, kas ir manī. Un šis pats Gars vada manu roku šajā lietā. Un valodas veids, kurā es rakstu šīs lietas, bija zināms maniem tēviem, bet mēs to esam izmainījuši, un tika dots manam tēvam un man ar šī paša Gara spēku.

26 Un tās veids nebūs zināms uz zemes laikā, kad šīs lietas tiks dotas cilvēku bērniem pēdējās dienās. Šī iemesla dēļ Tas Kungs ir devis izskaidrotājus, kas ir nodoti no Jareda brāļa, patiesi, līdz tie ir manā īpašumā.

27 Un valodas veids, ko Jareda brālis

lietoja, lai rakstītu savas vīzijas aprakstu, jā, patiesi aprakstu, kas ir rakstīts uz divdesmit četrām plāksnēm, ko atrada Limhija ļaudis, arī mums ir nezināms. Un vienīgi ar izskaidrotāju spēku šīs lietas var tikt darītas zināmas.

28 Un iemesls, kādēļ Tas Kungs ir pavēlējis, lai šīs lietas tiktu rakstītas valodā, kas nav zināma starp cilvēku bērniem, ir to lietu dēļ, kas tajā ir rakstītas.

29 Jo lietas, kas tajā ir rakstītas, ir daudzas lietas, kuras Tas Kungs nevēlas, lai cilvēku bērniem būtu līdz laiku pilnībai, kad visas lietas tiks atklātas. Jo, ja visas lietas tiktu atklātas cilvēku bērniem, tad tie zinātu daudzus no Dieva noslēpumiem, un šo lietu zināšana tiem liktu nedzīvot ticībā, lai tie varētu tikt pārbaudīti un izmēģināti savu pārbaudes dienu laikā.

30 Taču pats svarīgākais Tam Kungam ir tas, ka Sātana vara netiek atklāta, līdz pienāks laiks, kad viņš tiks atbrīvots un viņam būs pilnīga vara pār viņa paša valdījumu. Un, ja šai Sātana varai tiktu ļauts nākt klājā cilvēku bērniem senajos laikos, tad tie būtu iznīcinājuši paši sevi tās dēļ, un Tā Kunga darbs un mērķi tiktu izjaukti.

31 Jo zemei ir jāpaliek tajā stāvoklī, kurā tā tika radīta saskaņā ar Tā Kunga laiku, un precīzs laiks ir zināms vienīgi Viņam. Un, ja daudzas lietas saistībā ar Sātana varu tiktu atklātas cilvēku bērniem pārāk agri viņu pārbaudes dienās, tad dzīvība izbeigtos viņu ļaundarības dēļ.

32 Un, ja mirstīgā dzīve izbeigtos, tad tie, kuri palikuši garu pasaulē, kuriem nebūtu iespējas iziet cauri savām pārbaudes dienām, pastāvīgi gaidītu uz To Kungu, līdz varētu tikt radīta cita zeme un tā izietu caur saviem laikiem un sezonām, līdz tā sasniegtu tādu dabas stāvokli, kurā Dieva bērni varētu tikt ietērpti mirstībā un novietoti uz tās.

33 Jo jūs no pēdējām dienām iepazīsit savas situācijas lielo nopietnību tās varas dēļ, kas tikusi dota Sātanam pār viņa paša valdījumu. Un ar šo varu Sātans īsteno

daudzas no lietām, kuras viņš ir iemācījis no Dieva mūžīgajiem likumiem, un ieviesīs tās cilvēku bērniem, lai viņš varētu novērst tos no Dieva un godību paņemt sev.

34 Un, ja jūsu dzīves dienas netiktu saīsinātas, jā, ja Tas Kungs nedotu laiku viņa darbam beigties, vai laiku viņa beidzamam darbam sākties, tad ar brīnumiem un varu, ko Sātans jums dos, jūs iznīcinātu cits citu no zemes virsas.

35 Un daudzas no šīm lietām ir rakstītas uz divdesmit četrām plāksnēm, ko pravietis Eters lika sargāt un iedeva Limhija ļaudīm. Un šīs plāksnes tika nodotas no paaudzes uz paaudzi, pat no Jareda laika. Un, ja tās būtu sarakstītas valodā, ko cilvēku bērni varētu saprast, tad šīs plāksnes būtu nonākušas nepareizās rokās. Un nepareizās rokās, to lietu dēļ, kas uz tām rakstītas, cilvēki būtu iznīcinājuši paši sevi.

36 Šī iemesla dēļ Alma deva pavēli attiecībā uz šīm lietām savam dēlam Helamanam, sacīdams: Un tagad es runāšu uz tevi par šīm divdesmit četrām plāksnēm, lai tu tās saglabātu, lai noslēpumi un tumsības darbi, un viņu slepenie darbi jeb to ļaužu, kas tika iznīcināti, slepenie darbi varētu tikt pasludināti šai tautai; jā, visas viņu slepkavības un laupīšanas, un viņu zādžības, un visas viņu ļaundarības un negantības varētu tikt pasludinātas šai tautai; jā, un lai tu saglabātu šos izskaidrotājus.

37 Jo lūk, Tas Kungs redzēja, ka šie ļaudis iesāka darīt tumsības darbus, jā, veikt slepenas slepkavības un negantības; tādēļ Tas Kungs teica, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.

38 Un Tas Kungs teica: Es sagatavošu Savam kalpam Gazelemam akmeni, kas tumsā spīdēs ar gaismu, lai Es varētu atklāt Saviem ļaudīm, kas Man kalpo, lai Es tiem varētu atklāt viņu brāļu darbus, jā, viņu slepenos darbus, viņu tumsības darbus un viņu ļaundarības un negantības.

39 Un tagad, mans dēls, šie izskaidrotāji tika sagatavoti, lai Dieva vārds varētu tikt

piepildīts, ko Viņš ir teicis, sacīdams: Es likšu no tumsas gaismā visus viņu slepenos darbus un viņu negantības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es izdeldēšu viņus no zemes virsas; un Es likšu gaismā visus viņu noslēpumus un negantības katrai tautai, kam pēc tam piederēs šī zeme.

40 Un tagad, mans dēls, mēs redzam, ka viņi nenožēloja grēkus; tādēļ viņi tika iznīcināti, un tiktāl Dieva vārds ir piepildīts; jā, viņu slepenās negantības ir izliktas no tumsas un darītas mums zināmas.

41 Un tagad, mans dēls, es pavēlu tev, lai tu paturētu visus viņu zvērestus un viņu derības, un viņu vienošanās to slepenajās negantībās; jā, un visas viņu zīmes un viņu brīnumdarbus tu sargāsi no šīs tautas, lai tie netiktu viņiem zināmi, lai nejauši viņi nekristu tumsā un netiktu iznīcināti.

42 Jo lūk, tur ir lāsts pār visu šo zemi, ka iznīcība nāks pār visiem tumsības darbu darītājiem, saskaņā ar Dieva spēku, kad viņi būs pilnīgi nobrieduši; tādēļ es vēlos, lai šī tauta netiktu iznīcināta.

43 Tādēļ tu sargāsi šīs viņu zvērestu un viņu derību slepenās ieceres no šīs tautas, un tikai viņu ļaundarības un viņu slepkavības, un viņu negantības tu darīsi tiem zināmas; un tu mācīsi viņiem sajūst riebumu pret tādām ļaundarībām un negantībām un slepkavībām; un tu arī mācīsi viņiem, ka šie ļaudis tika iznīcināti savu ļaundarību un negantību, un savu slepkavību dēļ.

44 Jo lūk, viņi noslepkavoja visus Tā Kunga praviešus, kuri nāca starp viņiem, lai pasludinātu tiem par viņu nekrietnībām; un to asinis, kurus viņi noslepkavoja, brēca uz To Kungu, viņu Dievu, pēc atiebības tiem, kas bija viņu slepkavas; un tā Dieva sodi nāca pār šiem tumsības darbu darītājiem un slepenajām savienībām.

45 Jā, un nolādēta būs tā zeme mūžīgi šiem tumsības darbu darītājiem un slepenajām savienībām, līdz pat iznīcībai, ja vien viņi nenožēlos grēkus, pirms viņi būs pilnīgi nobrieduši.

46 Un tagad, mans dēls, atceries tos vārdus, ko es esmu uz tevi runājis; neuztici šīs slepenās ieceres šai tautai, bet māci tiem nebeidzamu naidu pret grēku un nekrietnību.

47 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu par šiem izskaidrotājiem, ko es esmu pieminējis. Un šie izskaidrotāji ir tas pats Urīms un Tumīms, ko es jums esmu minējis šī pieraksta pirmajā daļā, patiesi, ko es lietoju, lai tulkotu Jareda brāļa vārdus, ko viņš lika rakstīt valodā, ko Tas Kungs pavēlēja viņam lietot, šo valodu viņam arī mācīja Svētais Gars.

48 Un šie paši izskaidrotāji ir tikuši nodoti no paaudzes uz paaudzi, un tos ir turējušas daudzas rokas, un cilvēku bērni tos ir redzējuši daudzas reizes. Tomēr šie izskaidrotāji neļauj visiem, kas tiem pieskaras, tulkot ar tiem. Jo izskaidrotāji ir tieši saistīti ar garīgo enerģiju, kas izstaro no tā cilvēka, kurš tiem pieskaras. Un tas nenozīmē, ka ikviens taisnīgs cilvēks var likt tiem darboties. Jo mans tēvs Mormons bija taisnīgs cilvēks, taču viņš nevarēja tiem likt darboties. Un viņš iepriekš nezināja, ko viņam vajadzētu darīt ar tiem.

49 Bet notika, ka, man pieaugot, es biju ļoti ziņkārīgs savā jaunībā, patiesi, ka mani ieinteresēja darbs, kuram mans tēvs bija nodevies saistībā ar nefijiešu pierakstiem; un es bieži mēdzu sēdēt starp pierakstiem un lasīt tos vārdus, kurus es varēju, un censties izprast to nozīmi, esot ar ļoti

mazām zināšanām par Dieva lietām manas jaunības dēļ.

50 Un notika, ka, kamēr es šādi biju nodevies savu nodomu ziņkārīgajā dabā, es ievēroju Urīmu un Tumīmu, kā tas atradās starp pierakstiem, kas bija doti manam tēvam. Un tas man izskatījās pēc diviem akmeņiem, kas bija skaidri un gludi tausti. Un, kad es tos paņēmu, man par lielu izbrīnu, tie sāka radīt gaismu un pārsteidza mani. Un savā sajūsmā es aizskrēju pie sava tēva un pastāstīju viņam to, kas bija noticis ar mani.

51 Un mans tēvs devās ar mani uz vietu, kurš viņš bija paslēpis visus pierakstus, kas bija doti viņam. Un viņš ievietoja Urīmu un Tumīmu atkal manās rokās, un tas atkal radīja gaismu, un tas manam tēvam sniedza ārkārtīgi lielu prieku tanī, ko viņš redzēja.

52 Jo lūk, mans tēvs ilgu laiku bija zinājis, ka izskaidrotāji viņam nedarbojas. Un, kaut arī viņš lūdza no visas savas sirds, lai viņš varētu zināt, kā tos lietot, viņš nekad nespēja likt, lai Urīms un Tumīms radītu gaismu.

53 Un Tā Kunga Gars nāca pie mana tēva un atklāja viņam aicinājumu, kura dēļ es tiku ieņemts. Un manas miesas daba bija atbilstīga Urīma un Tumīma dabai. Un, pateicoties tam, mans pieskāriens bija viss, kas bija vajadzīgs, lai izskaidrotāji darbotos.

54 Un notika, ka es pieaugu Tai Kungā un izgāju caur daudzām likstu un mācīšanās dienām. Un mans tēvs mācīja man tās lietas, kas tiks prasītas no manis saistībā ar šo pierakstu un saīsinājumu, ko es veikšu no Jareda brāļa pieraksta. Un viņa pavēles man bija līdzīgas tām pavēlēm, ko Alma deva savam dēlam Helamanam.

55 Un, kad es biju trīsdesmit un divus gadus vecs, pienāca laiks, kad Tas Kungs pavēlēja man tulkot Jareda brāļa vārdus. Un man pavēlēja mans tēvs un arī Tā Kunga gars — pabeigt mana tēva pierakstu ar šīm lietām. Un mans tēvs bija miris, tiekot nogalināts kaujā ar lamaniešiem. Un es biju atstāts viens, jo Tas Kungs nebija man ļāvis ņemt sievu un radīt bērnus.

56 Un, kad es lietoju Urīmu un Tumīmu, lai tulkotu Jareda brāļa vārdus, es biju Gara pieveikts to lietu dēļ, ko es lasīju. Un viņa vārdi bija spēcīgi, patiesi, ka tie pārņēma mani, ka es zaudēju visu spēku sevī. Un šis nebija vienīgais iemesls tam, ka es zaudēju šo spēku. Jo Urīms un Tumīms nevar radīt gaismu pats par sevi un no sevis, taču tas ir atkarīgs no tā enerģijas, kurš pamudina tā īpašības par gaismu, ko tas rada.

57 Un es sāku saskatīt lielo fizisko ietekmi, kas šo izskaidrotāju lietošanai bija

uz mirstīga cilvēka ķermeni. Un šī iemesla dēļ Tas Kungs man deva pavēli izmantot šīs lietas manā jaunībā, patiesi mana vislielākā spēka laikā.

58 Un notiks, ka divi nākotnes pravieši, kuri arī izmantos šos izskaidrotājus, būs vīri ar neparastu fizisko spēku un spējām. Un arī viņi to izmantos savā jaunībā, lai viņiem varētu būt spēks sevī darīt to, ko viņiem ir pavēlējis Tas Kungs.

59 Un nevienam citam Tas Kungs nepiešķirs varu un spēju lietot šos izskaidrotājus. Jo vīram ir jātiek Dieva aicinātam un uzceltam kopš iesākuma, lai būtu ar šo varu. Un, ja šis vīrs nedara Tā Kunga gribu visās lietās, tad vara, kas viņam tikusi dota, tiks atņemta.

60 Taču Dieva darbs turpināsies un Tā Kunga mūžīgie nodomi ritēs, līdz visi Viņa solījumi, ko Viņš ir devis Saviem bērniem, tiks piepildīti.

61 Un Sātana lielās varas dēļ pēdējās dienās, visi cilvēku bērni būs samaitāti. Un izredzētie tiks pievilti ar Sātana vilinājumiem un arī ar viltus praviešu vārdiem, kas tiem sludinās iedomāto Dieva vārdu. Un šīs lielās ļaundarības dēļ šis pēdējais pravietis, par kuru es esmu runājis, jā, patiesi viņš, kurš atklās šī pieraksta aizzīmogoto daļu, būs viens pats tajā, ko viņš ticis aicināts un ordinēts darīt.

62 Un viņš mēģinās atrast citus, kas palīdzētu viņam šajā darbā. Taču dēļ Sātana varas un šīs lielās un negantās baznīcas, ko Sātans ir licis izveidot jūsu vidū, viņš atradīs pavisam nedaudzus, kam var uzticēties, lai viņam palīdzētu viņa aicinājumā.

63 Un, kā es biju viens pats, tā arī viņš būs. Tomēr pēc tam, kad šīs lietas tiks atklātas cilvēku bērniem, tad viņš atradīs tos no izredzētajiem, kas palīdzēs viņam nest šo darbu visiem cilvēku bērniem. Un izredzētie sāks sapulcēties no četrām debess pusēm. Taču šī sapulcēšanās netiks veikta steigā, nedz arī tā būs fiziska sapulcēšanās. Bet tā būs garīga sapulcēšanās, kas tiek veikta

gudrībā un saskaņā ar Svētā Gara vadību.

64 Un šo pēdējo pravieti apmeklēs un atbalstīs tie Jēzus mācekļi, kuri vēlējās palikt šajā zemē pēc tam, kad Tas Kungs bija izpildījis viņu sirds vēlmes. Un viņi būs iedvesmas un spēka avots viņam, tāpat kā viņi bija man, un arī tāpat kā viņi bija tam pirmajam, kas ticis paņemts prom no jūsu vidus. Un viņi man ir kalpojuši manos vajadzību brīžos. Un viņi kalpos šo abu pēdējo praviešu vajadzībās, kurus Tas Kungs uzcelš pēdējās dienās.

65 Un šīs lietas, kas ir aizzīmogotas, tiks atklātas pasaulei, lai satriektu visas nepareizās mācības. Un tās būs lielas iedvesmas un vadības avots Dieva izredzētajiem. Jo šīs lietas parādīs izredzētajiem veidus, kādos viņi var tikt maldināti ar Sātana vilinājumiem. Un viņiem tiks atklāti cilvēku bērnu tumšie darbi, lai viņi varētu zināt šīs lietas un izvairīties no tām; un arī lai viņi varētu sākt nožēlot savus grēkus un savus pārpratumus, un nākt pie Dieva, un iepazīt Viņu ar Viņa Svētā Gara spēku.

66 Un caur Kristus vārdiem izredzētie zinās šīs lietas. Jo Kristus vārdi tiem mācīs visas nepieciešamās lietas, lai viņi varētu turēt Dieva baušļus visās lietās. Un, ja viņi turēs Dieva baušļus visās lietās, tad viņi pazīs Viņu, un Viņš tos padarīs par Saviem izredzētajiem.

67 Un šā iemesla dēļ Tas Kungs ir licis, lai tulkojumi, kas nāk caur Urīmu un Tumīmu, precīzā līdzībā atveidotu tos vārdus, kas tikuši doti cilvēku bērniem sendienās. Un Viņš to dara, lai Viņš varētu iedēstīt bērnu sirdīs solījumus, kas doti tēviem, un bērnu sirdis pievērsīsies saviem tēviem. Jo, ja tas tā nebūtu, tad visai zemei vajadzētu tikt pilnīgi iznīcinātai Viņa atnākšanā, un tas ir saskaņā ar praviešu vārdiem.

68 Un šie solījumi, kurus Tas Kungs ir devis cilvēku bērniem, ir tie paši solījumi, kurus Tēvs mums deva Savā valstībā pirms šīs pasaules radīšanas. Un šie solījumi ir

mūžīgi, tādēļ tie ir nemainīgi un tos nevar sagrozīt. Tādēļ tas, ko Tas Kungs apsola vienā paaudzē, būs tas pats, ko Viņš apsola nākamajām paaudzēm, patiesi visiem Saviem bērniem.

69 Tādēļ, kādēļ gan lai jūs domātu, ka Tas Kungs nevarētu pavēlēt Saviem svētajiem praviešiem rakstīt tos pašus vārdus cilvēku bērniem pašreizējos laikos, kas tiem tika doti senatnē? Jo, ja Viņš tiem nedotu tos pašus solījumus un tos pašus baušļus, tad tie no vienas paaudzes varētu domāt, ka viņi ir piekrāpti un ka viņu solījumi nav tik vareni kā tie solījumi, ko Viņš deva citos laikos. Un viņi varētu domāt, ka baušļi, kurus Tas Kungs ir devis viņu paaudzei, ir grūtāki un grūtāk ievērojami nekā tie, kurus Viņš ir devis kādai citai paaudzei.

70 Un šis nav Tā Kunga nolūks — radīt šādu apjukumu un sajūtas Viņa vārdu dēļ. Jo Viņa vārdi nevis apmulsina, bet pacilā un rada mieru un saskaņu cilvēku bērnu starpā. Bet cilvēku vārdi un pavēles, jā, patiesi cilvēku solījumi — tie izraisa apjukumu un nesaskaņas, un vajāšanas, un visāda veida ļaundarbības cilvēku bērnu vidū.

71 Un notiks, ka tad, kad šie abi pēdējie pravieši, par kuriem es esmu runājis, saņems šo pierakstu, lai tas varētu tikt pārtulkots valodā, kas būs šajā nākotnes paaudzē, patiesi pēdējās dienās, tad Gars pavēlēs viņiem pētīt Svētos Rakstus un salīdzināt tos vārdus, kurus viņi saņem no Urīma un Tumīma, ar tiem vārdiem, kuri jau ir nonākuši cilvēku bērnu vidū.

72 Un viņiem tiks pavēlēts samainīt tos vārdus, kurus viņi saņem no Urīma un Tumīma, patiesi šī pieraksta tulkojumu, lai tie pēc iespējas tuvāk atbilstu tiem vārdiem, kuri jau ir viņu vidū. Un šādā veidā iepriekšējie vārdi liecinās par pašreizējiem vārdiem. Un cilvēku bērni daudz skaidrāk sapratīs iepriekšējos vārdus, jo tie tiks doti tagadnes kontekstā. Un tā šīs lietas tiks veiktas to labumam, kuri saņems šo pierakstu.

73 Un es vēlos, lai jūs zinātu, ka izskaidrotāji ne vienmēr dod viņam — kuram ir dota vara tos lietot — vārdus, kurus viņš rakstīs. Bet daudzas reizes attēli tiek projicēti uz tiem. Un tas viņam tiks dots ar Garu, ko viņš rakstīs, lai paskaidrotu attēlus, kurus viņš redzēs uz tiem. Un pēc tam, kad viņš būs uzrakstījis šo attēlu izskaidrojumu saskaņā ar Dieva Garu, tad viņš saskaņos šos vārdus pēc iespējas tuvāk tiem vārdiem, kas jau ir nonākuši cilvēku bērnu vidū.

74 Un es jums dodu piemēru par šīm lietām, patiesi par dažām lietām, ko jūs jau esat saņēmuši no jūda mutes. Un es jūs vēlos vadīt pie Jāņa atklāsmes vārdiem, kas ir ietverts tajā pierakstā, kas izies no jūda mutes.

75 Un, ja jūs uzmanīgi vērojat tās lietas, kuras Jānis ir rakstījis, jūs redzēsiet, ka arī viņš ir pielāgojis to, ko viņš ir rakstījis, tām lietām, kas jau tikušas dotas cilvēku bērniem viņa paaudzē. Jo daudzi no simboliem un līdzībām, un paskaidrojumiem, ko viņš tajā izmanto, ir tieši saistīti, ja ne vārds vārdā dažos gadījumos, ar Svētajiem Rakstiem, kas viņam bija viņa laikā.

76 Jo lūk, Nefijs redzēja Jāņa laiku un tās lietas, kuras viņš rakstīs, patiesi attiecībā uz vārdiem, ko eņģelis runāja uz viņu, sacīdams: Un redzi, šis Jēra apustulis rakstīs par lietām, no kurām daudzas tu esi redzējis, un, lūk, pārējās tu vēl redzēsi. Bet par tām lietām, ko tu redzēsi vēlāk, tu nerakstīsi, jo Dievs Tas Kungs ir noteicis šo Dieva Jēra apustuli, lai viņš rakstītu par tām.

77 Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noteiktā laikā.

78 Un es, Nefijs, dzirdu un dodu liecību, ka šī Jēra apustuļa vārds bija Jānis, saskaņā ar tā eņģeļa vārdu.

79 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs pētītu Jāņa vārdus un salīdzinātu tos ar Daniēla un Ecēhiēla, un Jeremijas vārdiem,

kuru vārdi ir jūsu vidū. Un, ja jūs pētīsīt šīs lietas, jūs zināsīt veidu, kādā Tas Kungs ir pavēlējis Saviem praviešiem rakstīt jums Viņa vārdus.

80 Un lūk, es saku tiem no jums, kas izsmies šīs lietas un mēģinās celt neslavu šiem Dieva praviešiem, un sacīs, ka viņi ir izmantojuši citu vārdus, lai sniegtu paši savus vārdus. Jā, jūs esat Sātana pievilti, kurš vēlas, lai jūs ticētu šīm lietām. Jā, atkal es dodu jums mana tēva Nefija vārdus, jo viņš runāja uz tiem no jums, kas izsmies šīs lietas:

81 Ak, cik viltīga ir ļaunā iecere! Ak, cilvēku iedomība un vājība, un muļķība! Kad viņi ir mācīti, viņi domājas gudri esam, un viņi neklausa Dieva padomam, jo viņi to atliek malā, domādami, ka viņi paši zina, tāpēc viņu gudrība ir muļķība un tā nedod tiem labumu. Un viņi ies bojā.

82 Bet būt mācītam ir labi, ja paklausa Dieva padomiem. Bet, ak vai tiem bagātājiem, kas ir bagāti ar pasaulīgajām lietām. Jo tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina nabagos, un viņi vajā lēnprātīgos, un viņu sirdis ir pie viņu bagātībām, tāpēc viņu bagātības ir viņu Dievs. Un lūk, arī viņu bagātības aizies bojā kopā ar viņiem.

83 Un, ak vai tiem nedzirdīgajiem, kas negrib klausīties, jo viņi aizies bojā. Ak vai tiem neredzīgajiem, kas negrib skatīties, jo arī viņi aizies bojā. Ak vai tiem, kas ir neapgraizīti sirdīs, jo apziņa par savām nekrietnībām viņus satrieks pēdējā dienā. Ak vai melim, jo viņš tiks nogāzts ellē. Ak vai slepkavam, kas nogalina tīši, jo viņš mirs. Ak vai tiem, kas nododas netiklībai, jo viņi tiks nogāzti ellē.

84 Jā, ak vai tiem, kas pielūdz elkus, jo visu velnu velns priecājas par viņiem. Un beidzot, ak vai visiem tiem, kuri nomirs savos grēkos, jo viņi atgriezīsies pie Dieva un ieraudzīs Viņa vaigu, un paliks savos grēkos.

85 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties, cik šausmīgi ir grēkot pret Svēto Dievu, un arī

cik šausmīgi ir padoties tā viltīgā kārdinājumiem. Atcerieties, ka miesas tieksme ir nāve, un gara tieksme ir mūžīgā dzīve.

86 Ak, mani mīļotie brāļi, pievērsiet ausi maniem vārdiem. Atcerieties Tā Israēla Svētā diženumu. Nesakiet, ka es esmu runājis smagas lietas pret jums; jo, ja jūs to teiksīt, jūs zaimosīt patiesību; jo es esmu runājis jūsu Radītāja vārdus. Es zinu, ka patiesības vārdi ir smagi pret visiem nešķīstajiem; bet taisnie tos nebaidās, jo viņi mīl patiesību un nav to satriekti.

87 Ak, tad nu, mani mīļotie brāļi, nāciet pie Tā Kunga, Tā Svētā. Atcerieties, ka Viņa ceļi ir taisnīgi. Lūk, cilvēka ceļš ir šaurs, bet tas guļ taisnā virzienā viņa priekšā, un vārtu sargs ir Israēla Svētais; un Viņš tur nenodarbina nevienu kalpu; un nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem; jo Viņš nevar tikt pievilts, jo Dievs Tas Kungs ir Viņa Vārds.

88 Un, kas klaudzina, tam Viņš atvērs; un gudrie, un mācītie, un tie, kas ir bagāti, kas ir uzpūtušies dēļ savām mācībām un savas gudrības, un savām bagātībām — jā, viņi ir tie, ko Viņš nicina, un, ja viņi neatmetīs tās lietas un neuzlūkos sevi par nelgām Dieva priekšā, un nenolaidīsies dziļā pazemībā, Viņš neatvērs tiem.

89 Bet gudro un prātīgo lietas tiks noslēptas no viņiem uz mūžiem; jā, tā laime, kas ir sagatavota svētajiem.

90 Tagad es, Moronijs, esmu licis uzrakstīt tos vārdus, kurus Nefijs runāja, kurus vārdus jau ir pieņēmuši tie no jums, kas lasāt šo mana tēva pieraksta daļu, kas bija aizzīmogota.

91 Un, kad šis beidzamais pēdējo dienu pravietis, par kuru es esmu runājis, izmantos Urīmu un Tumīmu, lai tulkotu vārdus, kurus es esmu licis rakstīt uz šīm plāksnēm, Gars norādīs viņam pētīt Nefija vārdus, kas jau ir nonākuši jūsu vidū; jā, Gars viņam pavēlēs veikt jebkādas pielāgojumus tiem vārdiem, kurus viņš ir pārtulkojis, lai tie vārdi, kurus

viņš ir pārtulkojis, precīzi sakristu ar tiem vārdiem, kas jau ir jūsu vidū.

92 Un vārdi, kas ir rakstīti šajā aizzīmogatajā daļā, liecinās par tiem vārdiem, kas jau ir nonākuši jūsu vidū. Un tie vārdi, kas jau ir nonākuši jūsu vidū, liecinās par šīm lietām. Tomēr tie vārdi, kurus man ir pavēlēts rakstīt jums, patiesi šajā mana tēva pieraksta aizzīmogatajā daļā, būs daudz skaidrāki un precīzāki savā Dieva baušļu un noslēpumu skaidrojumā. Un šim nolūkam šīs lietas tika sagatavotas.

93 Jo būs daudzi no izredzētajiem, kas tiks pievilti no mācīto vārdiem un tiem, kas domā, ka viņi ir gudri. Un daudzas baznīcas tiks uzceltas un vadītas no tiem, kuri domā, ka viņi ir gudri, un kuri ir mācīti un ir saņēmuši cilvēku slavu un pagodinājumus to lietu dēļ, ko viņi domā, ka viņi zina. Un Dieva izredzētie nezinās, kur viņiem ir jādodas, lai dzirdētu skaidro Dieva vārdu. Un, tā kā viņi pilnībā neizprot Dieva lietas un Viņa baušļus tiem, viņiem nav Gara, kas dotu viņiem vadību, kas viņiem nepieciešama.

94 Un šīs aizzīmogatās daļas vārdi tiks doti viņiem, lai viņi varētu pilnīgāk zināt Dieva lietas. Un ar vārdiem, kas šeit ir rakstīti, Dieva izredzētie var aiziet no pasaules un likt, ka Tas Kungs apzīmogos uz viņu pierēm Savu Svēto Vārdu, lai Viņa atnākšanā viņi nedegtu ugunī un netiktu mocīti sērā svēto eņģeļu klātbūtnē un Jēra klātbūtnē, patiesi, saskaņā ar Jēra apustuļa vārdiem.

95 Un tad izredzētie zinās tā Dieva vārda, kas jau ir nonācis viņu vidū, patieso nolūku un mērķi. Un tad viņi zinās patiesību par visu. Un viņu reliģijas un viņu baznīcas, un viņu valdības, un viņu vadītāji, patiesi tie visi zaudēs cieņu, ko tie nav pelnījuši. Jo Tas Kungs ir pelnījis visu cilvēku bērnu cieņu. Un izredzētie sniegs Viņam pienācīgo cieņu.

96 Un izredzētie sapratīs, ka tīra reliģija, kas ir neapgānīta Dieva un Tēva priekšā, ir

šī: apmeklēt bāreņus un atraitnes viņu bēdās, un sevi no pasaules pasargāt neapgānītu. Un es jums saku, ka nav nevienas citas Tēva reliģijas.

22. NODAĻA

Ādams turpina savu padomu saviem bērniem un pabeidz baušļu un evaņģēlija likuma skaidrošanu. Tiek izskaidrota Tā Kunga vārda nelietīga valkāšana, un tiek paskaidrots pareizais veids, kā lūgt un gavēt. Tiek dots kristību mērķis un nolūks.

UN tagad es, Moronijs, vēlreiz atgriežos pie vārdiem, kurus Jareda brālis rakstīja saistībā ar Ādama padomu viņa pēcnācējiem. Lūk, Ādams mācīja saviem bērniem Tā Kunga ceļus un baušļus atbilstoši tiem baušļiem, kurus viņš saņēma no Dieva. Un ar Gara spēku Ādams izskaidroja šos baušļus saviem pēcnācējiem, lai viņiem nebūtu nekāda apjukuma par mācības punktiem saistībā ar tiem.

2 Un Ādams turpināja runāt uz viņiem, sacīdams: Un tagad, mani mīļotie bērni, es vēlos, lai jūs zinātu Tā Kunga baušļus attiecībā uz Viņa prasībām mums saistībā ar Tēvu, vai, citiem vārdiem, to, kas mums ir jādara, lai mēs būtu tādi kā Tēvs, lai mēs varētu rādīt šo piemēru saviem bērniem.

3 Un Tas Kungs runāja uz mums, sacīdams: Patiesi, patiesi Es saku jums: Es dodu jums būt par zemes sāli; bet, ja sāls zaudēs savu garšu, ar ko tad zeme tiks sālīta? No tā laika sāls tad kļūst nekam nederīga, bet kā vien ārā izmetama un saminama zem cilvēku kājām.

4 Patiesi, patiesi Es saku jums: Es dodu jums būt par gaismu saviem pēcnācējiem, lai jūsu gaisma varētu spīdēt no tumsības. Un, kad jūsu gaisma spīd, tā dod savu gaismu visiem, kas ir zemē. Un jūs būsit kā pilsēta, kas ir uzcelta augstu kalnā, no kurienes jūs sniedzat šo gaismu. Un šī gaisma spīdēs

viņiem kā bāka, lai viņi varētu nākt pilsētā un sildīties gaismā. Un pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta.

5 Lūk, vai cilvēks iededzina sveci un liek to zem pūra? Nē, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visiem, kas ir namā; tādēļ lai jūsu gaisma tā spīd jūsu pēcnācēju priekšā, lai tie redzētu jūsu labos darbus un godinātu jūsu Tēvu, kas ir debesīs.

6 Tad nu Tas Kungs šo bausli nedeva tikai mums kā jūsu vecākiem, bet Viņš to ir devis visiem no mums, kas ir uzņēmušies Tā Kunga vārdu, jeb, citiem vārdiem, kas ir noslēguši derību ar Viņu — paklausīt Viņa baušļiem. Un, kad mēs esam noslēguši derību ar Viņu paklausīt Viņa baušļiem, tad mēs kļūstam par piemēru citiem, lai sekotu, vai par gaismu, ko Viņš ir minējis.

7 Un Viņš mums ir pavēlējis, lai mēs nelietīgi nevalkātu Tā Kunga vārdu, un ka tas netiks turēts par nevainīgu, kas Viņa vārdu nelietīgi valkā. Un tas nozīmē to, ka mēs netiksim turēti par nevainīgiem, ja mēs sakām, ka mēs esam dievbijīgi un ka mēs esam uzņēmušies Viņa vārdu, tomēr nedarām nevienu no tām lietām, ko Viņš ir pavēlējis mums. Lūk, tas ir tas, ko Viņš ir domājis ar Viņa Svētā Vārda nelietīgu valkāšanu.

8 Un es esmu dzirdējis, ka jūsu starpā tiek teikts, ka Tā Kunga vārda nelietīga valkāšana attiecas uz Viņa vārda neatbilstošu vai vienaldzīgu izteikšanu. Un jūs esat pavēlējuši saviem bērniem, lai viņi neteiktu Tā Kunga vārdu šādā veidā, domādami, ka tas ir tas, ko Tas Kungs ir domājis ar šo bausli. Un to jūs mācāt saviem bērniem, jo jūs nevēlaties atzīt, ka jūs nelietīgi valkājat Viņa vārdu, neturēdami Viņa baušļus.

9 Un es jums saku, ka Tam Kungam nav svarīgi tas, kādā veidā Viņa vārds tiek lietots, jo tas ir tikai vārds jeb vārds, ko mēs esam devuši Viņam. Bet uzņemties Tā Kunga vārdu, noslēdzot derību ar Viņu turēt Viņa baušļus un darot to nelietīgi, jo jūs

nepaklausāt Viņa baušļiem, tad nu tas ir grēks pret Dievu un tiks sodīts atbilstoši tam sodam, kas ir saistīts ar šo bausli.

10 Taču Tam Kungam nerūp vārdi, kas nāk laukā no jūsu mutēm, ja vien tie, kas nāk laukā, nāk ar mīlestību, nevis ar dusmām. Jo vārdi ir tikai vārdi, taču sajūta un naidīgums, kas ir aiz vārdiem, ko mēs sakām, ir tās lietas, kas mūs nosoda. Tādēļ es vēlos, lai jūs nemācītu saviem bērniem šīs lietas, lai attaisnotu jūsu pašu bezrūpību attiecībā uz paklausību šim bauslim tā patiesajā nozīmē.

11 Un Tas Kungs deva mums baušļus attiecībā uz zvērestiem un derībām, un līgumiem, ko mēs noslēdzam savā starpā. Jo ir daudzi jūsu vidū, kas nozvēras saviem līdzcilvēkiem ar Dieva zvērestu. Un to jūs darāt, lai jūs varētu pierādīt cits citam šo zvērestu nopietnību un uzticamību. Jo jūs ticat, ka, ja jūs zvērat, sakot: lai Dievs man palīdz, tad jūs nemelosit tam, kam jūs zvērat.

12 Bet Tas Kungs mums ir pavēlējis, sacīdams: Patiesi, patiesi Es jums saku, jums vispār nebūs zvērēt; nedz pie debesīm, jo tās ir Dieva tronis; nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls; jums arī nebūs zvērēt pie savas galvas, jo jūs nespējat padarīt ne vienu vienīgu matu ne baltu, ne melnu.

13 Bet jūsu vārdi lai ir: jā, jā! vai: nē, nē! Kas pāri par to, tas ir no ļauna.

14 Un tagad, mani mīļotie bērni, jūs esat radījuši daudz posta paši savā starpā, jo jūs neesat turējuši šo bausli savā starpā. Un tādēļ, ka jūs neesat turējuši šo bausli, jūs esat radījuši daudz dusmu un strīdu savā starpā. Un jūs nepaklausāt vienam bauslim, patiesi, ka jums nebūs zvērēt, un tas jums liek nepaklausīt citam bauslim, kas ir pat lielāks, patiesi, ka jums nebūs kļūt dusmīgiem citam pret citu.

15 Un visi Dieva baušļi ir balstīti vienā lielā likumā, ko es esmu izskaidrojis jums, patiesi, ka jums citiem jādara tas, ko jūs vēlaties, lai citi darītu jums.

16 Un, ja jūsu tuvākais zvēr jums kaut ko, tad vai jūs nesagaidāt, ka viņš darīs to lietu, ko viņš ir zvērējis? Tāpat jums būtu jāsaprot, ka, ja jūs zvērat kaut ko citam, tad tai lietai, ko jūs esat zvērējuši, arī jātiek izdarītai. Un šajās lietās jūs esat atvēruši iespēju, ka jūs varētu nepaklausīt Dieva baušļiem daudzos veidos.

17 Piemēram, es vēlos, lai jūs apdomātu to, ko jūs aizņemtost no sava tuvākā. Pirmkārt, ja jūs nepiešķirtu vērtību saviem īpašumiem un darītu tos brīvus visiem atbilstoši viņu vajadzībām, tad jums nevajadzētu neko aizņemties no savā tuvākā.

18 Bet, ja jūs aizņematies kādu lietu no sava tuvākā un jūs zvērat, ka jūs tam atdosit to lietu, ko jūs esat aizņēmušies, saskaņā ar līgumu un zvērestu, ko jūs esat noslēguši savā starpā, un viena vai otra iemesla dēļ jūs nevarat darīt to lietu, ko jūs esat zvērējuši darīt, tad jūs esat melojuši savam tuvākajam un esat laužuši zvērestu, ko jūs tam esat devuši. Un jūsu melošana būs iemesls tam, ka jūsu tuvākais kļūs dusmīgs. Tādēļ ne tikai jūs esat grēkojuši, bet jūs esat likuši grēkot arī savam tuvākajam.

19 Un es esmu redzējis lielus strīdus jūsu starpā tās vērtības dēļ, ko jūs esat piešķirūši savam zeltam un savam sudrabam. Jo tur ir tie no jums, kam nav zelta un sudraba, un tādēļ, ka jums nav šo lietu, jūs iekārojat zeltu un sudrabu no saviem tuvākajiem.

20 Un, ja nepietika ar šo iekārošanu, lai novērstu jūs no Dieva baušļiem, jūs esat darījuši to, kas ir pati lielākā negantība Viņa priekšā. Jo jūs esat padarījuši sevi atkarīgus no šī zelta un šī sudraba tās vērtības dēļ, ko jūs esat piešķirūši visām lietām, kas jums pieder, patiesi tām lietām, kuras Dievs ir brīvi devis mums visiem, lai uzturētu mūsu dzīvības.

21 Un šī vērtība, ko jūs esat piešķirūši šīm lietām, ir atbilstoši jūsu zeltam un jūsu sudrabam, un citām vērtīgām lietām. Un šī apmaiņas sistēma, ko jūs esat balstījuši uz šiem nevērtīgajiem elementiem, ir bijusi un

būs lielu nesaskaņu un strīdu iemesls jūsu starpā. Jā, pat ka būs daudz karu jūsu starpā šīs vērtības dēļ, ko jūs esat piešķirūši pasaules lietām.

22 Un, kad kāds no jums iekāro lietu, kas tam nepieder, tad jūs noslēdzat līgumus viens ar otru, lai jūs varētu iegūt tās lietas, kuru jums nav.

23 Un tie no jums, kam ir zelta un sudraba pārpilnība, vērsaties pie tā, kurš iekāro, un piedāvājat viņam līgumu, ka jūs aizdosit viņam zeltu un sudrabu, kas viņam vajadzīgs, lai nopirktu to, ko viņš iekāro. Un savā līgumā ar viņu jūs esat izveidojuši nosacījumus, ka viņam ir jāatdod jums vairāk, nekā jūs sākotnēji viņam iedevāt.

24 Un viņš ir nozvērējies, ka viņš darīs šo lietu, lai viņš varētu iegūt to, ko viņš iekāro. Tādējādi šis cilvēks nav paklausījis bauslim, ka viņam nebūs iekārot, un ir sekmējis savu nepaklausību Dieva baušļiem, nozvēroties, ko viņam ir pavēlēts nedarīt.

25 Un, ja šis cilvēks sava zvērētā līguma laikā tiek aizsaukts mājās pie Dieva, kurš viņam ir devis šos baušļus, vai, citiem vārdiem, ja šis cilvēks nomirst, tad kas notiks ar to, ko viņš ir zvērējis darīt?

26 Un es zinu, ka jūsu starpā ir ierasta prakse — likt viņa bērniem pildīt zvērestu, ko šis cilvēks ir veicis; taču bērni nedeva šo zvērestu. Un, ja viņi nepilda sava tēva līgumu, tad jūs pieprasāt taisnību no viņiem — tanī, ka jūs paņemat visus viņu īpašumus, vai jūs vedat viņus tiesneša priekšā, lai viņus tiesātu un piespriestu sodu atbilstoši tam noziegumam, ko viņi nav veikuši.

27 Un, ja šis cilvēks nenomirst, taču nespēj atmaksāt zeltu un sudrabu, ko viņš ir nozvērējies darīt, tad jūs no viņa pieprasāt šādu pašu taisnību. Taču tas nav viss, kā jūs grēkojat, jo jūsu prasības tiek veiktas dusmās.

28 Un tie no jums, kas gūst augļotāja uzviņu šajās lietās, esat lielas ļaundarbības iemesls jūsu starpā. Jo jūs vilināt savus

brāļus un māsas iekārot to, kā viņiem nav, tādējādi būdami Sātana kalpi šajā lietā. Jo, vai tad tas nav Sātans, kurš vilina cilvēku bērnus ar pasaules lietām, lai viņi nepievērstu vērību Dieva baušļiem?

29 Un vispirms jūs vilināt citus iekārot to, kā viņiem nav. Un pēc tam jūs vilināt viņus nozvērēties jums, lai viņiem varētu būt tā lieta, ko viņi iekāro. Un tad jūs paši grēkojat tanī, ka jūs gūstat peļņu bez darba, kas ir pretēji Dieva likumiem. Un jūs gūstat šo peļņu ar uzviju, ko jūs prasāt no tiem, kas ir nozvērējušies jums.

30 Un, būdami Sātana kalpi, jūs esat daudzu strīdu un bēdu līdzekļi mūsu vidū. Un es jums saku: ja jūs nesaskatīsīt savu ceļu maldīgumu un nepārtrauksit darīt to lietu, kurā jūs grēkojat pret Dievu; jā, ja jūs nepārtrauksit darīt šīs lietas, jūs kļūsit par sāli, kas ir zaudējis savu garšu, un no tā laika kļūst nekam nederīgs, bet kā vien ārā izmetams un saminams zem cilvēku kājām.

31 Un jūs tiksīt to samīdīti, no kuriem jūs esat prasījuši uzviju. Jo tie iznāks laukā no cietumiem, kuros jūs būsit tos iemetuši, un savās dusmās tie nocirtīs jūs un paņems no jūsu pārpilnības, ko jūs esat saņēmuši no tiem.

32 Lūk, Tas Kungs mums ir pavēlējis, sacīdams: Dod tam, kas tev prasa, un neatsaki tam, kas grib no tevis aizņemties. Un, ja tu prasi uzviju no tā, kurš ir aizņēmis no tevis, tad tev būs sava atlīdzība tajā uzvijā, ko tu esi prasījis. Un šī atlīdzība būs atbilstoša Sātana atlīdzībām, kuram jūs kalpojat. Un jūs būsit nelaimīgi, līdzīgi viņam.

33 Patiesi, patiesi Es jums saku, ka Es gribu, lai jūs dotu mīlestības dāvanas nabagajiem, bet sargieties, lai jūs nedotu savas mīlestības dāvanas cilvēku priekšā, lai tiktu viņu ieraudzīti, citādi jums nav nekādas algas no jūsu Tēva, kas ir debesīs.

34 Tādēļ, kad jūs dosit savas mīlestības dāvanas, tad nelieciet to paziņot savā priekšā, kā liekuļi to dara baznīcās un ielās,

lai cilvēki tos godinātu. Patiesi Es saku jums: tiem jau ir sava alga. Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko labā dara; tā ka tavas mīlestības dāvanas paliek apslēptas; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās atklāti.

35 Un tagad, mani mīļotie bērni, es vēlos, lai jūs zinātu, ka tie no jums, kuri gūst peļņu bez darba un kuriem ir šīs pasaules lietu pārpilnība, tā ka jūs tiekat uzskatīti par bagātniekiem mūsu vidū, nedodat mīlestības dāvanas nabagajiem, kā Tas Kungs ir pavēlējis.

36 Jā, es zinu, ka no savas pārpilnības jūs dodat citiem saskaņā ar savas sirds vēlmēm. Un jūs vēlaties, lai lietām, kuras jūs dodat, būtu klāt jūsu vārdi, lai jūs varētu attaisnot sevi citu priekšā un parādīt, ka jūs dodat nabagajiem. Un jūs darāt to, lai jūs varētu saņemt cilvēku godu un slavu.

37 Un šajā godā un slavā jūs saņemat savu atlīdzību, un jūs nesaņemsit nekādu atlīdzību no sava Tēva debesīs. Un tas ir viegli — noteikt atšķirību starp Tēva atlīdzību, kas jums tiek dota caur Gara kalpošanām, un atlīdzību no Sātana, kas jums tiek dota atbilstoši tam, ko jūs vēlaties šajā pasaule, kas ir saskaņā ar miesu.

38 Un Gara atlīdzības atšķiras no miesas atlīdzībām. Jo miesas tieksmes ir pret Garu, bet Gara tieksmes ir pret miesu, jo šie divi viens otram stāv pretī, lai jūs varētu zināt to, kas jums nav jādara, un šis ir tas ienaids, par kuru es esmu runājis.

39 Un šī paša iemesla dēļ Tēvs ir nolīcis ienaidu starp mums un Sātanu. Jo ikviens no mums zina to, kas vada pie Gara augļiem, un to, kas vada pie miesas augļiem.

40 Jo miesas augļi parādās ar pārpilnību, ko jūs esat saņēmuši no tās. Un šīs pārpilnības dēļ jūs paši radāt izlaidības savā vidū, kas vada jūs pie laulības pārkāpšanas un netiklības. Un jums ir strīdi par to, ko jūs zināt, ka ir labs, un ķildas par to, kas ir ļauns. Un dusmas un nesaskaņas, šķelšanās un ķecerība, vientuļība un depresija, iegribu

apmierināšana un ķermeņa samaitāšana, skaudība un slepkavības, piedzeršanās un dzīrošana, un visas lietas, kas tām līdzīgas, ir miesas augļi.

41 Taču Gara augļi ir mīlestība un prieks, miers un pacietība, laipnība un labprātība, ticība un lēnprātība, un atturība, un visas lietas, kas tām līdzīgas. Un jūs, kas dodat, iepriekš nezinot, ko jūs darāt, esat tie, par kuriem Tas Kungs ir teicis, ka dodat, kreisajai rokai nezinot, ko labā roka dara. Jo jūs dodat nabagajiem no savas sirds, kuras vēlmes ir zināmas Tēvam.

42 Un jūs saņemsit Gara augļus kā savu atlīdzību. Un raugieties, lai jūs netaptu pievilti miesas atlīdzības dēļ, ko saņemt tie, kas neievēro Dieva baušļus.

43 Jo daudzi no jums esat domājuši, ka Tēvs atalgo Savu bērnus ar šīs zemes lietām. Taču Viņš neatalgo Savus bērnus ar šīs zemes lietām, jo visa zeme ir to atalgojums, kas mīl Viņu un tur Viņa baušļus.

44 Un Tēvs dzīvo pēc Gara un ir pavēlējis mums dzīvot pēc šī paša Gara. Un, ja būs tā, ka mēs dzīvojam pēc šī paša Gara, tad mūsu atlīdzības būs Gara, nevis miesas atlīdzības. Un, kad jūs kaut ko lūdzat Tēvam, es vēlos, lai jūs ievērotu Tā Kunga pavēles attiecībā uz šīm lietām. Un Viņš ir pavēlējis mums, sacīdams: Un, kad jūs Dievu lūdzat, nedariet tā kā liekuļi, jo tie mēdz sinagogās un ielu stūros stāvēdami Dievu lūgt, lai ļaudīm rādītos. Patiesi Es saku jums: tiem jau ir sava alga.

45 Bet tu, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kamarī un, kad tu esi aizslēdzis savas durvis, pielūdz savu Tēvu, kas ir slepenībā; un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti. Bet, Dievu lūdzot, nepļāpājiet kā pagāni; jo tie domā, ka tie savas pļāpāšanas dēļ taps paklausīti. Tad nu netopiet tiem līdzīgi, jo jūsu Tēvs zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat. Tāpēc jums būs tā lūgt: Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavš Vārds. Lai nāk Tava valstība; Tavš prāts lai notiek virs zemes, kā tas ir debesīs.

Dod mums šodien mūsu dienšķo maizi, un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādnikiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

46 Jo, ja jūs piedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, jūsu Debesu Tēvs piedos arī jums. Bet, ja jūs nepiedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, arī jūsu Tēvs nepiedos jūsu pārkāpumus.

47 Un, kad jūs gavējat, tad neesiet saīguši kā liekuļi; jo tie dara savus vaigus nejaukus, lai rādītos ļaudīm kā gavētāji. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga. Bet, kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, ka tu nerādies ļaudīm kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, tev atmaksās atklāti.

48 Un tagad, mani mīlotie bērni, es vēlos, lai jūs zinātu kaut ko vairāk par šīm pavēlēm, ko Tas Kungs mums ir devis. Jo Tas Kungs vēlas, lai mēs lūgtu vienmēr, jā, pat pavēli Viņš mums ir devis, ka mums ir jālūdz vienmēr, lai mēs nekristu kārdinājumā.

49 Un kā gan tas var būt, ka mēs lūgsim vienmēr, kā mums ir pavēlēts? Jo, ja mēs vienmēr lūgtu, kā jūs esat pieraduši lūgt, tad jūs nedarītu neko citu savās dzīvēs. Bet patiesi mums ir pavēlēts lūgt vienmēr, un to jūs varat darīt, ja ir tā, ka jūs saprotat lūgšanu, un lūdzat saskaņā ar patieso izpratni par tās spēku un nolūku.

50 Jo daudzi no jums pieņem, ka tad, kad jūs lūdzat Tēvu, ka Viņš personīgi dzird jūsu lūgšanas un tūdaļ atbild uz šīm lūgšanām. Bet es saku jums: kā gan Tēvam ir iespējams dzirdēt jūsu lūgšanas, kad Viņš pastāvīgi ir iesaistīts citā darbā; un kad Viņš mājā Savā valstībā, kur vienīgi tie, kas atrodas Viņa priekšā, var sazināties ar Viņu atbilstoši tiem likumiem, kas pārvalda celestiālo ķermeni, kas Viņam ir?

51 Un kā ir ar tām lūgšanām, ko jūs sakāt

Viņam? Jo daudzi no jums lūdz to, ko jums nevajadzētu. Un daudzi no jums lūdz Dievu, lai Viņš svētītu jūs ar zemes lietām un panākumiem, un cilvēku uzslavām un pagodinājumiem. Un kādēļ jūs domājat, ka Tēvs svētīs jūs ar šīm lietām vai palīdzēs jums iegūt šīs lietas, ja Viņš ir pavēlējis jums izvairīties no šādām lietām?

52 Un kādēļ jūs lūdzat par savu ēdienu, ka Viņš to svētītu, lai tas barotu un stiprinātu jūsu ķermeņus, un dotu jums to labumu, kas jums nepieciešams? Vai jūs nezināt, ka ēdiens pats par sevi ir svētība no Dieva? Un kādēļ gan jums būtu jālūdz svētīt ēdienu, ko Viņš mums jau ir devis kā svētību?

53 Un jūs liekat šim ēdienam izciert caur uguni tajos procesos, ko jūs esat izveidojuši savā vidū sava ēdiena pagatavošanai. Un jūs esat ņēmuši kaut ko pilnīgu, kurā Dievs ir sniedzis visu barību, kas jums nepieciešama jūsu ķermeņiem, un esat iznīcinājuši to savas uguns karstumā. Un kādēļ tad jūs lūdzat Viņu svētīt to, lai tas varētu barot un stiprināt jūs, pēc tam, kad jūs esat izmainījuši to, ar ko Viņš jau ir svētījis jūs? Kā gan jūs varat domāt, ka šāda liekulība un lūgšanas lieka atkārtošana ir pieņemama un attaisnojama Dieva priekšā?

54 Un Tēvs jau zina, kas jums ir vajadzīgs, pirms jūs to lūdzat Viņam. Un Viņš ir devis mums visas lietas, kas mums ir vajadzīgas, saskaņā ar miesu. Un mums vajadzētu vēlēties tikai to, ko mums nepieciešams ēst, lai mūs katru dienu uzturētu.

55 Un Viņš ir ieviesis likumus un Garu pasaules pārvaldi, lai kalpotu mums atbilstoši mūsu garīgajām vajadzībām. Un tas ir mūsu Kungs, kurš ir Viņa Dēls un mūsu vecākais brālis atbilstoši Garam, kurš pašlaik valda Garu valstībā.

56 Un, ja mēs paklausām Dieva baušļiem, tad ar mums vienmēr būs šis garu pasaules kalpošanas. Un, ja Gars ir ar mums, tad mēs netiksim ievesti kārdināšanā un mēs vienmēr tiksim atbrīvoti no ļaunuma.

57 Tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka

vienmēr lūgt nozīmē to, ka mēs pastāvīgi apzināties Dieva baušļus un ka mēs pastāvīgi cenšamies tos ievērot, lai šis Gars varētu būt ar mums.

58 Un paklausība ir lūgšanas attieksme. Jo ar paklausību mēs iegūstam Garu, un ar šo Garu mēs saņemam visas lietas, kas mums ir vajadzīgas, lai būtu laimīgi. Un lieta, kas darīs mūs laimīgus, ir Gara augļi, kā es to jums esmu paskaidrojis.

59 Un, ja jūs lietojat lieku atkārtošanos savās lūgšanās, vai jūs nedomājat, ka šos pašus vārdus atkal un atkal ir dzirdējuši tie garu pasaulē, kas ir norīkoti kalpot jums un atbildēt uz jūsu lūgšanām? Tagad es vēlos vaicāt, vai jūs gribētu dzirdēt tās pašas lūgšanas dienu pēc dienas, atkal un atkal, zinot, ka šīs lūgšanas var tikt atbildētas vienīgi ar Gara atlīdzībām?

60 Jo vairums lūgšanu, ko jūs vēlat Dievam, ir par miesas lietām, ar kurām Viņš mūs nesvētī. Tādēļ tad, kad jūs vēlat šādas lūgšanas, jums noteikti tiek atbildēts, taču jums atbild tas, kuram ir pilnvaras dot jums miesas atlīdzības, jo tās ir viņa varā. Un no Sātana, kurš ir šīs pasaules dievs, jūs saņemsit šīs lietas, jo arī viņš garu pasaulē klausās jūsu lūgšanās. Un jūs saņemsit to, ko jūs prasījāt, un pļausit tā atlīdzības.

61 Un Tas Kungs mums ir pavēlējis vienmēr gavēt un lūgt. Un, ja mēs gavējam tā, kā jūs esat raduši gavēt, kā tas ir, ka mēs dzīvosim? Jo jūs domājat, ka arī šī gavēšana ir saistīta ar miesas lietām. Taču tai nav nekādas saistības ar miesas lietām, bet gan ar Gara lietām.

62 Un, kad mēs gavējam, mums tiek pavēlēts atmest miesas lietas, lai mēs varētu vairāk koncentrēties uz Gara lietām. Un tas ir iespējams, ka jūs varat gavēt visas savas mūža dienas, kā jums ticis pavēlēts. Un, ja jūs atmetat miesas lietas, jūs noteikti neatmetat ēdienu, ar ko Tēvs ir mūs svētījis.

63 Lūk, ēdiens, ko mēs ēdam, neliek mums sekot miesas kārbām. Tomēr ir tādi ēdieni, ko mēs ēdam, kurus mēs izšķiežam

savas miesas kārbās, un šīs kārbas liek mums saņemt miesas atlīdzības, kas ir slinkums un tuklums, un visāda veida negausīgas pārmērības.

64 Taču, kad mēs gavējam, ko mums ir pavēlēts vienmēr darīt, lai mēs nekristu kārdinājumā, tad mums vajadzētu ēst vienīgi mūsu dienišķo maizi jeb to, kas uzturēs mūsu dzīvības. Jo jebkas, kas vairāk par to, ātri vada mūs miesas kārdinājumos.

65 Jo, ja jūs vērojat lauka zvērus un debesu putnus, jūs ievērosit, ka tie negavē, nedz arī tie lūdz, tomēr Tēvs ir apgādājis tos visās lietās. Taču mēs neesam no to kārtas, un šī iemesla dēļ mums ir jāgavē un jālūdz par to, kas atbalstīs to kārtu, no kuras mēs tikām radīti. Un kārtā, no kuras mēs tikām radīti, ir garīgā kārtā. Un mūsu gariem ir vajadzīgas Gara lietas, kuras zvēriem un putniem nav vajadzīgas.

66 Un Tēvs ir ieviesis Garu pasaules varu un pilnvaras, lai kalpotu mums visās mūsu garīgajās vajadzībās. Un Tas Kungs ir teicis mums: Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts. Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts.

67 Jeb vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni? Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čūsku? Ja tad nu jūs, ļauni būdami, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs debesīs nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz?

68 Un tagad, mani mīļotie bērni, es vēlos, lai jūs nelūgtu nepareizi un paļautos, ka Tēva prāts notiks uz šīs zemes, tāpat kā tas ir debesīs.

69 Lūk, šie ir Dieva baušļi, kas mums tika doti pēc tam, kad mēs bijām atstājuši Ēdenes dārzu. Tie mums tika doti, lai mums palīdzētu mūsu pārbaudes dienās. Un šie baušļi ir likumi, pēc kuriem mums tiks prasīts dzīvot Dieva valstībā.

70 Un šim nolūkam tie mums tika doti, lai

mēs varētu mācīties tos un sagatavoties, lai ieietu Dieva valstībā un mūžīgi dzīvotu tajā godībā, ko mēs sev esam izvēlējušies atbilstoši mūsu laimes vēlmēm.

71 Un nav citu likumu vai baušļu, pēc kuriem mums tiks prasīts dzīvot, lai tiktu izglābti Dieva valstībā. Un visi šie baušļi ir ietverti vienā lielā bauslī, ko es esmu jums devis, patiesi, ka itin visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat dariet arī jūs viņiem. Jo šajā bauslī ir balstīts viss likums, patiesi visu praviešu vārdi.

72 Un Tas Kungs ir devis mums pavēli kristīties grēku atlaišanai, un ka Svētais Gars tiks dots mums kā mūsu pastāvīgais pavadonis. Un šīs kristības ir mūsu derība ar Tēvu, un šo derību mēs noslēdzam visu cilvēku priekšā, lai viņi varētu būt tās derības liecinieki, ko mēs noslēdzam ar Dievu.

73 Un ar šo derību mēs piedzimstam no jauna un tiekam iesvētīti darbos, kurus mēs esam noslēguši derību ar Tēvu — veikt.

74 Šī iemesla dēļ kristību priekšraksts tiks izpildīts simboliskā atainojumā, tiekot apglabātai ar pilnīgu iegremdēšanu ūdenī un iznākot laukā no ūdens kā jaunai personai; jā, patiesi tādai, kura ir nomazgāta no visiem saviem iepriekšējiem grēkiem un ir piedzimusi no jauna.

75 Un Svētajā dāvinājumā, kas jums ir pieejams jūsu apmācīšanai un pamācīšanai, šīs kristības simbolizē jūsu apavu novilkšana no jūsu kājām telpā, kas ir telestiālās valstības vai pasaules, kurā mēs pašlaik dzīvojam, attēlojums. Un jūsu apavu novilkšana simbolizē to, ka jūs esat novilkusi visu, ko jūs esat darījuši pagātnē, jūsu korpēm nesot jūs uz priekšu tajos darbos, ko jūs esat veikuši.

76 Un ar šo derību, ko jūs noslēgsit ar Tēvu, jūs uzņemsities Tēva vārdu un Dēla vārdu, un Svētā Gara vārdu. Un tas nozīmē, ka jūs noslēdzat derību būt pilnīgi, kā jūsu Tēvs, kas ir debesīs, ir pilnīgs, un ka jūs to darīsiet, sekojot piemēram, ko Dēls jums

rādīs, lai jums varētu būt Svētais Gars, kas jūs vadītu šajās lietās.

77 Un šis iemesls, kādēļ jums ir ticis mācīts, ka, ja jūs nepiedzimstat no jauna, patiesi no ūdens un no gara, jūs nekādā gadījumā neieiesit Debesu valstībā. Citiem vārdiem, tie, kas nav kristīti, neņemtos Dieva valstību.

78 Tad nu es zinu, ka šī mācība ir radījusi kādus strīdus un debates jūsu starpā. Jo ir tādi no jums, kas ticat, ka mums visi ir jāizpilda faktiskais kristību priekšraksts, vai nu mēs esam dzīvi, vai miruši, saskaņā ar kristīšanās priekšrakstu mirušo labā, ko mēs arī darām saskaņā ar Tā Kunga gribu.

79 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka kristības ir tikai simbolisks priekšraksts, ko Tas Kungs ir pieļāvis dot mums, lai mēs atcerētos glābšanas plānu un tās lietas, kas mums ir jā dara, lai tiktu izglābti Dieva valstībā, kā es iepriekš jums esmu tās izskaidrojis.

80 Un mēs veicam kristības mirušo labā kā simbolisku atainojumu, ka, vai nu mēs esam dzīvi, vai miruši, mums ir jātur Dieva baušļi, lai tiktu izglābti Viņa valstībā. Un šīs kristības mirušo labā ir mūsu apmācīšanai un pamācīšanai. Jo mirušie zina daudz vairāk, nekā mēs zinām, un tiem nav nekādas vajadzības pēc kristībām saskaņā ar miesas lietām. Taču tiem garu pasaulē, kas bija ļauni savu pārbaudes dienu laikā, arī vajadzēs tapt kristītiem, taču viņu kristības būs ar uguni, jo viņi būs bēdu stāvoklī dēļ tā, ko viņi ir izdarījuši mirstībā.

81 Un daudziem no viņiem ir atkal jāatgriežas uz šīs zemes un jāiziet cauri vairāk pārbaudes dienām, kuru laikā viņiem ir jāpierāda, ka ir Dieva valstības cienīgi.

82 Un visi, kuri ir miruši, nesāņemot kristības un nenoslēdzot šo derību ar Dievu, kuri būtu to pieņēmuši, ja viņiem būtu ticis atļauts palikt ilgāk, būs Dieva valstības mantinieki. Un arī visi, kuri turpmāk nomirs bez šīm kristībām, kuri būtu to pieņēmuši, būs Dieva valstības mantinieki.

83 Jo Tas Kungs tiesā visus cilvēkus saskaņā ar viņu darbiem, saskaņā ar viņu sirds vēlmēm. Un kristības cilvēkam neko nedod, ja ir tā, ka viņš netur Dieva baušļus. Un, ja viņš tur Dieva baušļus, tad šīs kristības viņam neko nedod, izņemot to, ka viņš tur Dieva baušļus, to pieņemot.

84 Un tagad, mani mīļotie bērni, es vēlos, lai jūs atcerētos visus šos baušļus, kurus es jums šodien esmu devis. Jā, es vēlos, lai jūs atcerētos, ka es mīlu katru no jums un vēlos vienīgi tās lietas, kas jums sniegs laimi. Un es vēlos, lai jūs mīlētu cits citu, kā es jūs esmu mīlējis.

85 Un, ja jūs neatceraties nevienu no maniem vārdiem šajā dienā, es vēlos, lai jūs atcerētos mīlēt cits citu, kā jūs vēlētos, lai citi mīl jūs. Jo mani vārdi jūs neizglābs Dieva valstībā, taču tie liecinās pret jums, kad jūs stāvēsit Dieva priekšā, lai tiktu tiesāti garā saskaņā ar tām lietām, ko jūs esat darījuši miesā. Un šī iemesla dēļ Tas Kungs man ir pavēlējis pierakstīt šīs lietas, lai jums vienmēr varētu būt mani vārdi jūsu vidū.

86 Un, ja jūs turēsiet šīs lietas savā vidū un mācīsiet tās saviem bērniem, tad tie zinās Dieva baušļus. Bet, ja jūs neturēsiet šīs lietas jūsu vidū, tad jums nebūs patiesa pieraksta par Tēva baušļiem. Un bez patiesa pieraksta par šīm lietām jūs tiksiet vadīti cilvēku norādījumos un pavēlēs, kuri saņems savu vadību no tiem garu pasaulē, kas cīnās pret plānu, ko Tēvs mums ir devis mūsu glābšanai.

87 Un tā tas ir, mani mīļotie bērni. Āmen.

23. NODAĻA

Daudzi no Ādama bērniem pretojas viņa padomam. Ādamam tiek pavēlēts atstāt Ēdenes zemi Ziemeļamerikā un ceļot uz Āfrikas kontinentu. Viņa bērni savstarpēji nošķiras un izplatās pa visu zemi. Tie, kas paliek Ēdenes zemē, iznīcina paši sevi. Moronijs paskaidro, kādēļ pasaules vēsture

ir svarīga.

UN notika, ka pēc tam, kad Ādams bija runājis ar saviem bērniem Ādamondiāmanā, viņš lika pierakstīt visas lietas, ko viņš bija sacījis. Un, kad šīs lietas tika pierakstītas saskaņā ar viņa pavēli, viņš nosūtīja tās uz visām zemes daļām visiem saviem pēcnācējiem.

2 Un viņš deva īpašus norādījumus tiem, kas nesa šos vārdus, patiesi, ka viņiem jāiet Kaina bērnu un Beneļa pēcteču vidū un jāsniedz tiem Tā Kunga baušļus.

3 Un notika, ka tiklīdz tie, kuri nesa šos vārdus, nonāca Kaina bērnu vidū, tie tika sasieti un spīdzināti, un nonāvēti, un vārdi, ko viņi nesa, tika iznīcināti.

4 Un, kad Ādams uzzināja, ka viņa vārdi ir tikuši iznīcināti un ka tie, kas tos nesa, ir tikuši nogalināti, viņš vēlējās, ka viņam personīgi būtu jāiet pie saviem bērniem, kuri bija noraidījuši viņa vārdus un kuri patiešām bija viņa mīļotie bērni, lai tie varētu izrādīt pret viņu cieņu un lai tie varētu uzklaut viņu.

5 Taču Ādama dēli un tie, kurus viņš bija sapulcinājis kopā, lai viņi varētu apspriest šo jautājumu, atrunāja viņu, lai viņš neietu to vidū. Jo kainieši bija kļuvuši par mežonīgu un nežēlīgu tautu un tiem tika mācīts ienīst tos savus brāļus un māsas, kas bija citi Ādama dēli un meitas, patiesi tos, kurus Ādams neizraidīja no Ādama zemes viņu tēva Kaina dienās.

6 Un Beneļa pēcteči bija gudrāki par tiem, kas nepievērsa vērību Ādama vārdiem. Un šie benelieši uzklādīja kainiešus dusmoties uz tiem Ādama dēliem un meitām, kas nepiederēja viņu ģimenēm un viņu kopienām.

7 Jo benelieši daudzu gadu garumā bija izveidojuši tirdzniecības un darba attiecības ar kainiešiem, patiesi, ka kainieši veica visus darbus beneliešu labā, lai tiem nevajadzētu strādāt savām pašu rokām.

8 Un, tā kā Ādama vārdi nosodīja viņu

darbus un varēja būt līdzeklis, lai izbeigtu viņu tirdzniecību ar kainiešiem, tādējādi spiežot viņus strādāt sava vaiga sviedros, šie benelieši uzklādīja kainiešus dusmoties pret Ādama bērniem, patiesi pret tiem, kas uzklautāja viņa vārdus. Jo kainieši bija ļoti spēcīgi ļaudis, kas attiecas uz cilvēka spēku, pateicoties darbiem, ko viņi veica beneliešu labā.

9 Un taisnīgie Ādama bērni arī bija spēcīgi, kas attiecas uz cilvēka spēku. Tomēr viņu spēks bija viņu kaulu smadzeņu veselībā un viņu kaulu spēkā, un šo spēku palielināja Dievs Gars, kas bija viņos. Taču kainieši bija daudz spēcīgāki par citiem Ādama dēliem, pateicoties spraugajam fiziskajam darbam, ko viņi ikdienā veica, lai uzturētu beneliešu dzīves, kurus viņi bija pieņēmuši par saviem vadītājiem.

10 Un tajā laikā cilvēku bērnu vidū vēl nebija atklāta rūda un dzelzs, un tērauds, nedz arī kāds cits metāls. Jo šīs lietas nebija nepieciešamas, lai atbalstītu dzīvību, bet cilvēku bērni tika vēlāk ar tām iepazīstināti no Sātana, kurš lietoja šīs lietas, lai palielinātu spēka līdzekļus un armijas, ko viņš lietoja, lai izraisītu karus un šausmas uz zemes, kā viņš bija solījis.

11 Un Ādama laikā vīri bieži iesaistījās spēka varoņdarbos, taču šīs spēles notika mīlestībā un līdzjūtībā pret tiem, ar kuriem viņi sacentās. Un viņu starpā nebija svarīgi, kurš bija stiprāks par otru, jo tie, kas bija stipri, izmantoja savu spēku, lai palīdzētu vājajiem.

12 Un Ādama taisnīgo bērnu vidū cilvēki nezināja, kā izmantot savu spēku, lai atņemtu otra dzīvību, nedz arī viņi tika apmācīti, kā lietot savu spēku, lai aizstāvētos.

13 Bet kainieši bija cīņas mākslas un iekarošanas lietpratēji. Jā, spēles viņu starpā tika cīnītas līdz nāvei. Un tas, kurš uzvarēja otru, ieguva lielu godu un atzinību viņu vidū. Tādēļ viņi bija spēcīgi attiecībā uz prasmēm, kas bija vajadzīgas, lai pieveiktu

citu cilvēku.

14 Un notika, ka benelieši organizēja kainiešus armijās un izraudzījās virsniekus un virsaišus viņu vidū. Un viņu vēlme bija tāda, ka viņi kļūtu pietiekami spēcīgi, lai iebruktu Ēdenes zemē un sagūstītu Ādama dēlus un meitas — lai viņi varētu būt vadītāji pār visu zemi.

15 Un notika, ka Ādamam tika dota ziņa par beneliešu un kainiešu sagatavošanos, lai nāktu viņu vidū un pārņemtu zemi. Un tādēļ Ādams kļuva ārkārtīgi noskumis un sēroja daudzas dienas Tā Kunga priekšā, lūdzot Viņam, lai šī lieta varētu nenotikt.

16 Un Tā Kunga balss nāca pār Ādamu, sakot: Lūk, tas ir nepieciešams Manī, ka Es ļauju šai lietai notikt. Jo Es esmu dāvājis cilvēku bērniem viņu rīcības brīvību — pašiem izvēlēties likumus, pēc kuriem viņi dzīvos, un laimi, ko viņi vēlas.

17 Un ir vajadzīgs, lai viņi pieredzētu visas mirstības likstas, lai viņi saprastu lielo nepieciešamību turēt Manus baušļus, kurus Es esmu devis viņiem.

18 Un tagad, Mans mīļotais dēls, pacel savu galvu un turi drošu prātu; jo redzi, tu esi turējis Manus baušļus un esi darījis visu, ko Es tev esmu pavēlējis darīt. Un tas nav tavu grēku dēļ, ka tavi bērni nevēlas paklausīt Maniem baušļiem, jo tu esi mācījis viņiem, kas viņiem ir jādara. Un viņu grēki tiks atbildēti uz viņu pašu galvām.

19 Un tagad Es dodu tev pavēli, ka tev un tiem, kas seko tev, ir jāpamet Ēdenes zeme un jāizgatavo kuģus, ar kuriem jūs varat šķērsot lielos ūdeņus un nonākt tai zemē, kas ir sagatavota jums. Un tā zeme nav tik zaļojoša un piemīlīga kā Ēdenes zeme, taču tā ir zeme, kuru Es vēlos, lai cilvēku paaudzes apdzīvo savam pašu labumam.

20 Jo Ēdenes zeme tiks paslēpta no cilvēku bērnu zināšanām līdz laikam, kad Es viņiem atkal darīšu to zināmu.

21 Un, tā kā cilvēku bērni izvēlas nepaklausīt Maniem baušļiem, un tas ir miesas stāvokļa dēļ, kurā tie atrodas, būs

lielas ļaundarības visā pasaulē visās nākamajās tavu pēcnācēju paaudzēs.

22 Un Es padarīšu šo Ēdenes zemi par apsolīto zemi tiem, kam Es vēlēšos. Un Es likšu, lai tā būtu patvēruma un brīvības vieta tiem no taviem pēcnācējiem, kas godā Mani un tur Manus baušļus.

23 Un, ja Es nebūtu saglabājis apsolīto zemi šim nolūkam, tad zemes ļaunie ātri pieveiktu taisnīgos un zemes radīšanas mērķi tiktu izjaukti un sarežģīti. Jo ļaunie iznīcinās ļaunos, un, ja vien Es nepaņemšu taisnīgos no viņus vidus, tie iznīcinās arī taisnīgos.

24 Un Es vēlos, lai jūs mācītu savus bērnus turēt Manas pavēles visās lietās. Un Es jums esmu pavēlējis mīlēt citam citu un dot tam, kas jums prasa, un, ja jums iesit kreisajā pusē, pagriezt labo pusi, lai arī pa to iesistu. Un Es jums esmu pavēlējis mīlēt savus ienaidniekus un darīt labu tiem, kas jūs ienīst un vajā, un ļaunprātīgi izmanto.

25 Un Es esmu noslēdzis derību ar jums, ka, ja jūs darīsiet šīs lietas, tad jums veiksies zemē. Bet, ja jūs nedarīsiet šīs lietas, tad jūs iesiet bojā tai zemē ar ļaunajiem.

26 Un, ja tu vēlies būs piemērs saviem bērniem par veidu, kā viņiem dzīvot, tad Es tev saku, ka tev nebūs cīnīties pret savu ienaidnieku, bet dosi viņam to, ko viņš vēlas. Taču tu neļausi savam ienaidniekam nodarīt jums pāri vai ļauni izmantot jūsu sievietes nevainību un šķīstību. Bet jūs bēgsiet no viņiem un ļausiet viņiem iegūt Ēdenes zemi.

27 Un, ja jūs darīsiet šīs lietas un turēsiet Manas pavēles, jūs būsiet svētīti un Es sagatavošu ceļu, kā tu un tavi pēcnācēji varētu tikt izglābti.

28 Tagad ej, Mans dēls, un māci šīs lietas saviem bērniem. Atceries, ka Es esmu teicis, ka tas, kas savu dzīvību manto, to zaudēs. Un tas, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, to iemantos. Un, ja jūs zaudējat savu dzīvību, turot Dieva pavēles, tad jūs tiksiet uzņemti Dieva valstībā nebeidzamas laimes stāvoklī.

Bet, ja jūs dzīvojat vai mirstat savos grēkos, tad jūs tiksit uzņemti bēdu stāvoklī. Šie ir Mani vārdi un pavēles tev.

29 Un notika, ka tad, kad Ādams bija saņēmis Tā Kunga vārdu, viņš pasauca pie sevis visus tos, kas uzklausītu viņa vārdus. Un, kad viņi bija sapulcējušies viņa priekšā, Ādams atstāstīja viņiem visus Tā Kunga vārdus.

30 Un bija tādi viņu vidū, kas bija dusmīgi šo vārdu dēļ. Un tāda bija viņu vēlēšanās, ka viņi nepieķāptos beneliešiem un kainiešiem un aizstāvētu savu zemi no viņiem. Un Ādama dēlu vidū bija divi vareni un spēcīgi vīri, un viņu vārdi bija Amorans un Amaleks.

31 Un viņiem bija daudzi dēli, kas bija līdzīgi saviem tēviem. Un tie piecēlās un lūdza saviem tēviem atbalstu, un vēlējās, lai Ādams ļautu viņiem nostāties un cīnīties pret kainiešiem.

32 Taču Ādams norāja tos, sacīdams: Vai jūs zināt, ko jūs lūdzat? Vai jūs aptverat, ka jūs vēlaties nepaklausīt tām pavēlēm, kuras Tas Kungs ir mums devis? Es saku jums, ka, ja jūs nostāsīties un cīnīsīties pret kainiešiem, jūs iesit bojā kopā ar viņiem. Lūk, jūsu dusmas ir izraisījusi jūsu lepnība, un šo lepnību jūsu sirdī ir ielicis Sātans, kurš vēlas mūs iznīcināt.

33 Un tagad, mani mīļotie bērni, pasteigsimies un paņemsim uzturu, kas mums ir nepieciešams, un atstāsim šo zemi atbilstoši Tā Kunga pavēlēm.

34 Un Amorans un Amaleks nepiekrita savam tēvam Ādamam. Tomēr viņi zināja, ka viņu skaits nebija pietiekami liels, ka tie varētu nostāties vieni un cīnīties pret kainiešiem.

35 Un benelieši bija nolikuši izlūkus Ādama bērnu vidū. Un šie izlūki izturējās tā, it kā viņi būtu taisnīgi un ka viņi vēlētos dzirdēt Ādama vārdus. Un pēc Ādama vārdu dzirdēšanas šie izlūki atgriezās atpakaļ pie saviem vadītājiem un pastāstīja viņiem visu, ko Ādams bija teicis, un atklāja saviem

vadītājiem plānus, ko Ādams veica, lai aizietu prom no zemes.

36 Un notika, ka benelieši bija tik ļoti aptumšoti un samaitāti Sātana varas dēļ, ka viņi nevēlējās, lai Ādams un tie, kas viņam sekotu, netraucēti atstātu zemi. Un viņi zināja, ka viņi iemantos Ēdenes zemi, jo šī zeme bija viens no mērķiem, kuru dēļ viņi bija uzkuģdījuši kainiešus dusmoties uz citiem Ādama dēliem un meitām. Bet viņu vislielākā vēlme bija paverdzināt Ādama bērnus, lai viņiem nebūtu jāstrādā ar savām pašu rokām.

37 Un beneliešu vadītāji sasauca kopā savus virsniekus un savus galvenos un deva tiem pavēli, ka viņiem nekavējoties jādodas Ādama ļaužu starpā un jānotur viņi no Ēdenes zemes atstāšanas.

38 Un notika, ka tad, kad kainieši sapulcināja kopā savas armijas, lai darītu to, ka viņiem tika pavēlēts, pār viņu zemēm savilkās ārkārtīgi liela vētra. Un nāca lieli virpuļvēji, kas aiznesa daudzus no viņiem projām un iznīcināja viņu mājas un viņu vērtīgās lietas.

39 Un kainieši kļuva ļoti nobijušies un šajā laikā neapvienojās, lai dotos pret Ādama ļaudīm.

40 Un tā mēs varam redzēt, ka Tā Kunga solījumi tiks piepildīti visiem tiem, kas tur Viņa pavēles.

41 Un notika, ka Ādams un tie, kas viņam sekoja, tika Gara vadīti, kurp tiem doties. Un viņi uzbūvēja kuģus, ko viņi nekad iepriekš nebija redzējuši savā vidū, patiesi, saskaņā ar Garu, kas vadīja viņus šo kuģu būvniecībā.

42 Un viņi nesa daudzus no sēklām, ko viņi bija ievākuši Ēdenes zemē. Un viņi arī paņēma sev līdzīgi daudzus no dzīvniekiem, ko viņi bija apmācījuši, lai palīdzētu viņiem apstrādāt zemi un ievākt tās augļus.

43 Un notika, ka viņi devās uz plašajiem ūdeņiem un ceļoja, līdz viņi nonāca pie liela kontinenta, ko viņi nekad iepriekš nebija redzējuši. Un viņi nonāca ūdensceļā, kas

viņus nesa šī kontinenta vidienē. Un, kad viņi nonāca šajā pārejā starp zemēm, viņi ceļoja kādu laiku lielā jūras izplatījumā, ko apņēma šie lielie kontinenti.

44 Un viņi ceļoja šajā jūrā, līdz viņi nonāca pie lielas upes, kas ietecēja tajā. Un viņi atklāja, ka šīs upes robežas bija zaļojošas un bagātīgas, līdzīgi kā Ēdenes zemē. Tomēr šīs robežas bija ierobežotas savā plašumā, un tās aptvēra tuksneši un kailatne, kas nebija apdzīvojami cilvēku bērniem.

45 Un vēl viņi šajās zemēs atklāja citas būtnes no zemākas kārtas, kas bija līdzīgas viņiem, patiesi to pēcnācējus, kas bija atraduši savu ceļu uz Ēdenes zemi. Un šīs būtnes bija to pēcnācēji, kas bija augļojušies ar Ādama bērniem un bija samaitājuši ķermeņus, kurus Dievs bija tiem radījis.

46 Un tur bija daudzi no Ādama bērnu vidus, kas bija izvēlējušies atstāt Ēdenes zemi un doties viņam līdzī pāri plašajiem ūdeņiem, kas bija pēcteči Benelim un tiem, kam nebija Ādama tīro asiņu.

47 Un notika, ka tad, kad viņi sāka apmesties šajā jaunajā zemē, daudzi no viņiem sāka pētīt zemi, meklējot citus reģionus, kur viņi varētu dzīvot. Un, viņiem ceļojot uz austrumu pusi, viņi atklāja lielas upes, kuras izlēja savus ūdeņus okeānos, kas aptvēra zemi. Un šie lielie kontinenti bija ārkārtīgi plaši.

48 Un notika, ka Ādama dēli un meitas sāka apdzīvot šīs zemes, daudziem no viņiem atklājot lielas upes, kas tur bija un plūda to robežās.

49 Un pēc daudziem gadiem kopš šo zemju apdzīvošanas Ādama bērni tika izkaisīti ar tām citām zemākas kārtas būtnēm, kas bija līdzīgas viņiem. Un notika, ka šīs būtnes beidza pastāvēt, jo Ādama bērni bija izdzinuši tās no viņu zemēm vai sajaukušies ar tām, kas bija pretēji Dieva pavēlēm attiecībā uz šo lietu.

50 Un Amaleks un Amorans sacēlās pret Ādamu un vēlējās atkal atgriezties Ēdenes

zemē un atgūt to zemi, ko viņi bija atstājuši īpašumā beneliešiem un kainiešiem. Un, tā kā viņi sacēlās pret Ādamu, viņi nenesa sev līdzī vārdus, kurus viņš bija licis pierakstīt, vārdus, kas saturēja Dieva baušļus.

51 Un, tā kā viņiem savā vidū nebija neviena cita rakstības veida, ko lietot kā piemēru, lai mācītu savus bērnus, viņu valoda kļuva samaitāta.

52 Un notika, ka visi tie, kas nenesa vārdus, ko Ādams bija licis pierakstīt, drīz vien atklāja, ka viņu valodas un sazināšanās veids bija kļuvis samaitāts.

53 Un šādā veidā zemes ļaudis sāka savstarpēji nošķirties un radīt paši savas valodas un kultūras savā vidū. Bet starp tiem, kas uzklaustīja Ādama vārdus un paklaustīja Dieva pavēlēm, un nesa šo rakstīto vārdu savā vidū; jā, patiesi starp tiem viņi saglabāja tīro valodu, ko Ādams bija saņēmis no Tēva.

54 Un notika, ka Ēdenes zemē sāka notikt daudzi kari un strīdi kainiešu starpā. Un nepagāja daudz gadu, kad strīdi pieauga līdz tādai pakāpei, ka benelieši vairs nevarēja saglabāt vadību pār viņiem.

55 Un kainieši bija organizējušies ciltīs, kas sastāvēja no vadītājiem, ko benelieši bija likuši izveidot viņu vidū, patiesi no viņu virsniekiem un virsaišiem. Un šie virsnieki un šie virsaiši bija nežēlīgi cīnītāji. Un viņi sāka sadalīt zemi savā starpā un ņemt ar varu to, ko viņi vēlējās.

56 Un, tā kā Tā Kunga Gars bija pārstājis kalpot viņu vidū, tie bija atstāti savā ziņā. Un, kad miesiskais cilvēks tiek atstāts savā ziņā, tas kļūst vēl miesiskāks un sāk domāt un rīkoties kā zemākas kārtas dzīvnieki, kurus vada vienīgi to instinkti.

57 Un notika, ka kainieši un viņu vadītāji vairs neklausījās beneliešu glaimojošajos vārdos, kuru gudrību un saprātu viņi neizprata. Un kainieši uzmeklēja beneliešus un nogalināja ikvienu no viņiem un arī viņu sievietes un viņu bērnus, lai uz zemes nepaliktu neviens benelietis.

58 Un kari un strīdi kainiešu vadītāju starpā kļuva ārkārtīgi nikni. Un viņu vidū bija daži, kas bija mierīgāki pēc savas dabas. Un tie bēga uz zemēm ziemeļos — zemēm, kas nebija apdzīvotas aukstuma dēļ, kas bija tās pārņēmis. Bet, lai izglābtu savas dzīvības, tie bēga no kainiešu vidus. Un viņi ceļoja uz sniega un ledus zemēm, kur viņi netiktu iznīcināti ar kariem un strīdiem, kas pastāvēja pārējo kainiešu starpā.

59 Un nebija pagājuši daudzi gadi, kad visi kainieši bija iznīcināti uz visas Ēdenes zemes virsas. Un bija daži no viņiem, kas izglābās no kariem un strīdiem, — kas bija aizbēguši līdz plašajiem ūdeņiem. Un viņi izgatavoja rupji cirstus kuģus pēc tā parauga, kurš pirmoreiz pievīla Ievu Ēdenes dārzā.

60 Un, tā kā šie kuģi nebija tādi kā tie kuģi, kurus uzbūvēja Ādama dēli atbilstoši tam paraugam, ko viņiem parādīja Tā Kunga Gars, tie nevarēja ceļot tikt tālu. Un daudzi no viņiem atrada lielo okeānu salas. Un viņi sāka apdzīvot šīs salas, kas apmierināja viņu vajadzības.

61 Bet, tā kā viņu vidū nebija Dieva vārda, viņu valodas veids arī bija samaitāts. Un, kad cilvēku bērni samaitā valodu, kas tiem tikusi dota, un tiem nav šīs valodas rakstības parauga, tad viņi nesaglabā spēju veikt pierakstu par savu vēsturi. Un tas ir tādēļ, ka viņi nezina, kā rakstīt savu valodu rakstiskos vārdus, esot bez parauga, kam sekot.

62 Tā mēs varam redzēt Dieva pavēļu nozīmīgumu attiecībā uz praviešu vārdiem, kurus Viņš ir pavēlējis cilvēku bērniem turēt savā vidū. Un tā mēs varam redzēt, cik svarīgi ir veikt pierakstu par tautu.

63 Un Jareda brālis redzēja visas šīs lietas atbilstoši tam veidam, kā Gars tās viņam rādīja. Un es, Moronijs, varu rakstīt tikai nelielu daļu no visa tā, ko Jareda brālis redzēja attiecībā uz Ādama bērniem un viņu vēsturi.

64 Bet lietas, kuras es rakstu, ir lietas, kuras Gars man ir pavēlējis. Un Gars

pavēlēs man saskaņā ar Tēva gribu. Jo Tēvs vēlas, lai daudzas no šīm lietām tiktu darītas zināmas Viņa bērniem pēdējās dienās, lai viņi varētu zināt to plānu, kuru Viņš ir izklāstījis viņu glābšanai.

65 Un tās lietas attiecībā uz cilvēku bērnu vēsturi, kuras es rakstu šajā pierakstā, satrieks rakstītās vēstures, ko cilvēku bērni ir likuši sarakstīt savā vidū. Jo tās vēstures, ko viņi ir likuši sarakstīt savā vidū, ne vienmēr ir atbilstošas patiesībai. Jo tie, kas ir sarakstījuši šīs vēstures, nebija klāt šo notikumu brīžos, patiesi visos notikumos, kas ir notikuši cilvēku bērnu vidū kopš iesākuma.

66 Un daudzi no viņu pierakstiem ir citu cilvēku liecības, kas arī nebija klāt šo notikumu brīžos. Tādēļ visas vēstures cilvēku bērnu vidū ir tikušas sagrozītas ar to cilvēku pamācībām un viedokļiem, kuri ir uzņēmušies pierakstīt šīs vēstures.

67 Taču, ja cilvēks nav klāt tajā brīdī, kad notiek kāds notikums, tad kā gan viņš apgalvos, ka viņa skaidrojums par šo notikumu ir patiesība par to? Bet Dieva pravieši zina cilvēku vēsturi. Un šie pravieši zina cilvēku vēsturi nevis ar savu pašu skatījumu vai ar savu pašu izpratni. Taču šīs lietas viņiem tiek dotas ar Gara spēku.

68 Un tie, kas ir garu pasaulē, redz visas lietas, kas mirstībā notiek cilvēku bērnu vidū. Un pierakstu par šiem notikumiem ir rakstījuši tie, kuriem šo aicinājumu ir devis Tēvs, Svētā Gara vadībā.

69 Un tur ir arī tie, kas ceļo starp planētu, uz kuras mēs dzīvojam, un planētu, uz kuras dzīvo Tēvs. Un arī tie veic pierakstu par to, kas notiek uz šīs zemes, un stāda to priekšā Tēvam, lai Viņš zinātu visas lietas attiecībā uz šo zemi, ko Viņš ir radījis Saviem bērniem.

70 Un šī iemesla dēļ Jareda brāļa vārdi ir pareizāks un precīzāks pieraksts par cilvēku bērnu vēsturi. Un nav bijis cita pieraksta, kas ticis dots cilvēku bērniem, kas iepazīstinās ar patiesību par pagātnes

notikumiem, kā vien Jareda brāļa vārdi.

71 Šī iemesla dēļ Tas Kungs ir licis, lai viņa vārdi tiktu aizzīmogoti un apslēpti no cilvēku bērniem līdz laiku pilnībai, kas visas lietas būs zināmas viņu vidū. Un, kad šīs lietas nāks klajā, tās satrieks baumas un pieņēmumus, un teorijas, un cilvēku maldīgos uzskatus, kuriem nav dota patiesība par šīm lietām saskaņā ar Dieva Garu.

72 Un, saskaņā ar Dieva Garu, cilvēks var zināt patiesību par visu un tam var tikt doti Dieva noslēpumi.

73 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, patiesi visi tie, pie kuriem šis pieraksts nonāks, vārdi, kas šeit rakstīti, ir patiesi. Un tie jums mācīs patiesību par daudziem notikumiem, kas notikuši zemes vēstures laikā.

74 Tomēr es nevaru šeit iekļaut visu, jo uz plāksnēm, kuras mans tēvs un esam taisījuši šim nolūkam, nav vietas, un rūdas man nav. Tādēļ lietas, kuras es rakstu, ir saskaņā ar saīsinājumu, ko es esmu ņēmis no Jareda brāļa vārdiem.

75 Un es rakstu lietas, kuras Gars man čukst rakstīt. Un to, ko Gars man pavēlēs, to es rakstīšu.

76 Un es zinu, ka jūsu vidū ir tādi, kas vēlas, lai es rakstītu cilvēku vārdus un vietas, un laikus, un notikumus atbilstoši tai valodai, ko jūs saprotat, taču šīs lietas nav svarīgas tam nolūkam, kādēļ Tas Kungs ir pavēlējis šīs lietas rakstīt. Jo to, ko vieni ļaudis nosauc vārdā, citi varētu nosaukt atšķirīgi, un tādējādi šīs lietas var radīt strīdus jūsu starpā.

77 Un lietas, kas ir rakstītas uz šīm plāksnēm, tiks rakstītas, lai īstenotu jūsu glābšanu; šī glābšana var nākt vienīgi ar un caur tiem vārdiem, ko Kristus ir devis jums.

78 Tomēr, lasot pierakstus par cilvēku bērnu vēsturi, jūs sāksit saskatīt Kristus vārdu, kurus Viņš jums ir devis, nozīmīgumu. Un jūs sāksit saprast, kādēļ ir nepieciešams, lai mēs dzīvotu pēc tiem. Un

šāds ir šo lietu nolūks, un tām netiks dots neviens cits nolūks.

24. NODAĻA

Ādama dēli nodibina taisnīgumu savā vidū. Tiek aprakstīta Ādama nāve. Daudzi ļaudis sāk ieviest elku pielūgšanu un savādu dievu pielūgsmi, kas izgudroti cilvēku priekšstatu dēļ. Moronijš apraksta pasaules ļauno stāvokli un tās nācīgas un valstības.

UN notika, ka pēc tam, kad bija pagājuši vairāk nekā divi simti gadu, kopš Ādams deva savu padomu Ādamondiāmanas ielejā, viņš dzīvoja ar saviem dēliem un savām meitām jaunajā zemē, kur Tas Kungs bija aizvedis viņu.

2 Un neilgi pēc tam, kad viņi nonāca šajā zemē, Jareds, Mahalaleēla dēls, dzemdināja dēlu un nosauca viņu par Ēnohu.

3 Un tās bija patriarhālās kārtības paaudzes, kuru Ādams bija izveidojis baznīcā, ko viņš bija nodibinājis viņu vidū. Un Ādams lika, lai visā zemē tiktu uzcelti tempļi, lai ļaudis varētu bieži sanākt kopā un dzirdēt to vārdus, kas tikuši aicināti kalpot baznīcā. Un arī lai ļaudis varētu saņemt Svēto dāvinājumu, lai viņi varētu pilnīgāk zināt glābšanas plānu.

4 Un Ēnoha dzimšanas laikā Ādama dēli un meitas atkal sāka sacelties pret Dieva pavēlēm. Un viņi sāka meklēt pēc zelta un sudraba, un vērtīgām zemes lietām, un piešķirt tām vērtību līdzīgi tam, kā to darīja benelieši Ēdenes zemē.

5 Un Kainans, Ēnosa dēls, daudzus gadus meklēja jaunu zemi un nonāca zemē, kas bija uz austrumiem un robežojās ar lielu jūru. Un šī zeme bija zeme, kas arī bija līdzīga Ēdenes zemei. Un viņš bija paņēmis sev līdzīgi Amoranu un Amaleku un bija parādījis viņiem šo zemi, lai viņi varētu būt apmierināti tanī un nevēlētos atgriezties Ēdenes zemē, kas bija viņu nodoms —

pretēji Dieva pavēlēm.

6 Un Amoranam un Amalekam patika šī zeme. Un notika, ka katrs no viņiem paņēma tās daļu savu bērnu mantojumam. Un tā cilvēku bērni atkal sāka sadalīt zemi savā starpā atbilstoši savām ģimenēm, kas bija pretēji Tā Kunga pavēlēm un Ādama vārdiem.

7 Un visa šī zemes daļa, ko Kainans bija atklājis, tika nosaukta par Kainana zemi. Un cilvēku bērni sāka nosaukt savas zemes pēc savu tēvu un saviem vārdiem. Bet Kainans nevēlējās, lai zeme tiktu nosaukta viņa vārdā, jo viņš bija taisnīgs vīrs, kurš mīlēja To Kungu un paklausīja Ādama vārdiem un padomam. Tomēr tā tika šādi nosaukta.

8 Un notika, ka Kainans atgriezās zemē, kur Ādams dzīvoja, un māja viņam, lai viņš paņemtu sevi un Ievu, un visus, kas sekotu viņam, un nāktu uz Kainana zemi, kur tie atkal varētu pielūgt To Kungu atbilstoši Tā Kunga ceļiem.

9 Un Ādams paklausīja viņa vārdiem un sekoja viņam un Kainana zemi. Un Ādams svētīja zemi, un viņš atkal saka nodibināt taisnīgumu ļaužu starpā.

10 Un Ādams bija taisnīgs vīrs visas sava mūža dienas. Un viņš nemeklēja pēc zelta vai sudraba, vai jebkādām zemes vērtīgām lietām. Un neļāva, lai jebkāda zemes daļa tiktu nosaukta viņa vārdā. Un viņš turēja visas Dieva pavēles, kas bija dotas viņam.

11 Un viņa dēli arī bija taisnīgi vīri ļaužu vidū; un šie taisnīgie dēli bija baznīcas vadītāji, kas bija nodibināta viņu vidū. Jo viņi pielūdza To Kungu. Un viņi vienmēr darīja citiem to, ko viņi vēlējās, lai tiktu darīts viņiem. Un šajā laikā Kainanas zemes ļaudīm ārkārtīgi veicās un visā zemē bija miers.

12 Un Ēnohs pieauga Tai Kungā un kļuva ārkārtīgi taisnīgs Dieva priekšā, pat tā, ka daudzas no lietām, kas bija atklātas Jareda brālim, tika atklātas arī Ēnoham, un tas bija viņa ārkārtīgi lielās ticības dēļ, kur Tas Kungs viņam nevarēja liegt šo lietu.

13 Un Ēnohs dzemdināja Metuzālu. Un Metuzāls dzemdināja Lamehu. Un tas bija tas pats Lamehs, kas bija Noas tēvs.

14 Un notika, ka Lameha dienās Ādams sāka palikt vecs un bija gatavs atgriezties garu pasaulē un tur kalpot ar Jehovu visu Dieva bērnu labā.

15 Un, pirms viņš nomira, Ādams vēlreiz pasauca pie sevis visus savus bērnus. Un Ādams zināja, ka viņa nāve ir tuvu. Un tā bija viņa vēlme — nomirt noteiktā laikā, ko Tas Kungs viņam bija devis. Jo Ieva bija mirusi desmit gadus pēc Lameha, Metuzāla dēla, dzimšanas, kurš bija viņas dēla Seta tiešs pēctecis, viņa būdama izpildījusi Tā Kunga pavēles, nodrošinot Tēva gara bērniem daudzus ķermeņus.

16 Un Ieva tika ārkārtīgi godāta pēc savas nāves. Un daudzas no viņas meitām izgatavoja statujas un elkus viņai un pielūdza viņu. Un šajā lietā Ādams bija ārkārtīgi noskumis un apspriedās ar savām meitām, lai viņas nedarītu šo lietu; jo Ieva nebūtu vēlējusies, lai viņai tiktu darīta šī lieta, jo viņa saprata, ka Tēvs ir pelnījis visu godu.

17 Taču daudzas no Ievas meitām sacēlās pret Ādamu un izveidoja savu sieviešu biedrību, un uzņēmās uz sevis godu, kas padarīja viņas cienījamākas par citiem. Un šo godu un cieņu, ko viņas vēlējās, šīs sievietes nejuta, ka viņas saņēma no vīriem patriarhālās kārtības dēļ, kas bija ieviesta viņu vidū.

18 Un notika, ka tanī dienā, kad Ādams zināja, ka viņš mirs, viņš pasauca savus dēlus savā priekšā. Un, saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem, šī sanāksme bija ārkārtīgi ievērojama. Jo apkārt gultai, kurā gulēja Ādams, patiesi, ievēlot savu pēdējo elpas vilcienu kā mirstīgais, bija viņa dēls Sets un Seta dēls, kas bija Ēnoss, un Kainans un Mahalaleēls, un Jareds, un Ēnohs, un Metuzāls, un Lamehs, kuri bija vieni no taisnīgākajiem vīriem, kas jebkad dzīvojuši uz zemes virsas.

19 Un Ādams gremdējās atmiņās par daudzām savas dzīves dienām un uzsmaidīja viņiem, zinot, ka viņš bija uzticīgs Tā Kunga baušļu turēšanā visas sava pārbaudes laika dienas.

20 Un Ādams pasauca pie sevis daudzas no savām meitām un mazmeitām. Un viņa dēli pašķīra ceļu, lai šīs sievietes varētu pienākt pie sava tēva Ādama un dzirdēt viņa vārdus viņām. Un viņu acis bija asaru un ciešanu pilnas, jo viņas zināja, ka viņas drīzumā būs liecinieces dižākā vīra nāvei, kuru viņas jebkad pazinušas.

21 Un Ādams paņēma aiz rokas vienu no Ievas meitām, patiesi meitu, kura miesā izskatījās tādā pašā līdzībā kā viņas māte Ieva. Un viņš uzrunāja viņas visas, kuras bija viņam visapkārt, sacīdams: Ak, manas mīļotās meitas, es vēlos, lai jūs būtu pēdējās uz šīs zemes, kuras redz manu vaigu; un arī lai jūs būtu pēdējās, ko es redzu ar savām mirstīgajām acīm, pirms es atmetu miesu un atgriezos mājās — Tēva garu sfērā.

22 Un es zinu, ka jūs esat nodevušās bērnu laišanai pasaulē visas savas dzīves dienas, kurās jūs esat guvušas daudz prieka un laimes, neraugoties uz likstām, kas pastāv miesas dēļ. Un jūsu brāļiem ir pavēlēts sargāt jūs un vadīt jūs. Jā, viņiem ir dota atbildība mācīt jums tās lietas, ko Tas Kungs mācīja man un jūsu mātei Ievai Ēdenes dārzā.

23 Un viņi paši neuzņemas cilvēku godu un pagodinājumus, taču šīs lietas viņiem tiek dotas no tiem, kas nesaprot Dieva noslēpumus un Viņa gribu attiecībā uz tiem, kas ir aicināti kalpot Viņa bērniem. Bet es saprotu šos noslēpumus. Un es jums saku, ka nevienam no viņiem nav varas un neviens nav pelnījis to godu kā jūs.

24 Lūk, neviens no šiem vīriem nebija ar mani Ēdenes dārzā. Jā, neviena cita vīra tur nebija, bet tikai jūsu māte Ieva. Un viņa bija mana dzīvesbiedre, mana palīdzē, mana māsa un mana draudzene. Ak, kā es viņu ļoti mīlēju. Ak, kā man viņas ir pietrūcis šos

daudzus gadus kopš viņas nāves. Un, būdams bez viņas, es esmu izjutis lielu zaudējumu un nespēju gūt mierinājumu naktī, kad man vajadzētu turēt viņu sev blakus.

25 Un, kad Tas Kungs pavēlēja, ka mums ir jābūt vienai miesai, tā tiešām bija daudzu gadu garumā, kad mēs bijām kopā. Un, kad es raudāju par saviem bērniem, patiesi, viņu ļaundarības dēļ, viņa bija man līdzās, turot mani un noslaukot manas daudzās asaras.

26 Un, kad es biju aizmirsis manu Kungu un domāju, ka mūsu dzīve Ēdenes dārzā Tēva klātbūtnē bija tikai sapnis, viņa bija ar ārkārtīgi ticību, lai atsauktu šīs lietas manā atmiņā un parādītu man Tā Kunga taisnīgos ceļus.

27 Un ārkārtīgi lielā spēkā un ticībā Tam Kungam viņa dzemdēja man daudzus bērnus. Un viņa lika šiem bērniem smieties un smaidīt, un iepazīt viņas maigos ceļus visas viņu bērnības dienas. Un pat šie bērni, kas, būdami pieauguši, sacēlās pret mani; jā, tie nevarēja sacelties pret savu māti. Jo viņa bija maiga un laipna pret ikvienu visas sava mūža dienas.

28 Un, kad viņa nomira, es turēju viņas miesu sev līdzās daudzas stundas, ārkārtīgi raudādams, jo viņa bija atstājusi mani vienu miesā. Un mana mīļotā sieva varēja sajūst manas ciešanas garu pasaulē un nāca pie manis neredzama, un atkal sniedza man savu ārkārtīgi lielo mīlestību un atbalstu. Un bez viņas es neesmu nekas.

29 Un tagad, manas mīļotās meitas, es vēlos, lai jūs mani turētu vienu pēdējo reizi, lai es varētu sajūst jūsu pieskāriena maigumu un jūsu lēnprātību. Jā, es vēlos, lai jūs sapulcētos ap mani un paņemtu manas rokas savējās, lai es vēlreiz varētu domāt par savu mīļoto Ievu, atstājot šo miesu, lai no jauna tiktu savienots ar viņu garā. Jo, lūk, es ienācu šajā pasaulē ar viņu sev līdzās. Un tagad es dodos laukā ar viņas meitu svaigumu sev līdzās, kuras ir viņas līdzībā un godībā.

30 Un tā meita, kura bija tāda kā Ieva, nokrita pār Ādamu un raudāja pār viņu. Un citas sievietes, kas tur bija, pienāca viņam tuvumā un paņēma viņa rokas savējās, un ārkārtīgi raudāja.

31 Un Jareda brālis rakstīja, sacīdams: Un, tā kā es biju Garā, es varēju redzēt visas garīgās būtnes, kas arī bija ap Ādamu, lai sveiktu viņu atpakaļ garu pasaulē, no kurienes viņš bija nācis. Un Serifija bija priekšplānā un smaidīja par vārdiem, ko Ādams runāja attiecībā uz viņu. Un tur bija arī Jehova, priecājoties par sava brāļa un drauga Mihaēla mirstīgo nāvi.

32 Un ar savu pēdējo elpas vilcienu Ādams noskūpstīja Ievas meitu uz viņas sejas. Un Ādams nomira.

33 Un es redzēju, ka Mihaēla gara matērija atstāj Ādama ķermeni un ieiet garu sfērā, kurš viņš tika sveikts ar aplausiem un mīlestību no visiem tiem, kas apmeklēja viņa atpakaļ ienākšanu šajā pasaulē. Un ar Serifiju sev līdzās Mihaēls pazuda manu acu skatienam, ka es viņu vairs neredzēju.

34 Un tagad es, Moronijs, arī raudāju par vārdiem, kurus Jareda brālis rakstīja par Ādama nāvi. Jo Tas Kungs man nebija ļāvis precēties manu pārbaudes dienu laikā. Tomēr es zināju, ka kādu dienu es tikšu svētīts ar sievieti, kas līdzīga Serifijai, kura miesā bija sieviete Ieva. Un es vēlējos sajūst ārkārtīgi lielo mīlestību un uzticību, kas Ādamam bija pret viņa sievu. Jo es zināju, ka bez sievietes vīrietis nevar saņemt prieka pilnību paaugstināšanā. Un es priecājos zināšanās, ka es kādu dienu piedzēšu šo prieku.

35 Un es mūžam priecātos tajās, ja man nebūtu pavēlēts rakstīt šo pierakstu. Jo lūk, es esmu spiests rakstīt par lielu ļaundarbību, kas notika ar Ādama pēcnācējiem uz zemes.

36 Un notika, ka daudzi cilvēki apdzīvoja dažādas zemes daļas. Un par šo cilvēku vēsturi ir veikti daži pieraksti, taču vairumā gadījumu agrīno cilvēku vidū, kas apdzīvoja zemi, netika vesta nekāda rakstveida

vēsture. Bet Ādama dēli veica pierakstu, un viņi to nodeva no paaudzes uz paaudzi, līdz tas ir kļuvis zināms visai pasaulei.

37 Un tas ir jūdu pieraksts, kas ir pierakstīts Bībelē, kas jums jau ir jūsu vidū. Un, tā kā jums ir šis pieraksts jūsu vidū, Tas Kungs man ir pavēlējis rakstīt daudz attiecībā uz citu Ādama bērnu vēsturi, kas neveica rakstveida pierakstu savā vidū. Un to Viņš ir pavēlējis, lai jums varētu būt precīzāks pieraksts par viņu vēsturi nekā tas, kas jums tiks dots pēdējās dienās.

38 Un notika, ka tad, kad Ādams un viņa dēli nonāca Kainanas zemē, daudzi no viņa bērniem atstāja to zemi, kur viņi sākumā ieradās, kad tie bija šķērsojuši plašos ūdeņus no Ēdenes zemes. Un tie, kas palika tajā zemes daļā, bija daudzi ievērojami Ādama dēli un meitas, kas bija ļoti gudri attiecībā uz pasaules lietām.

39 Tomēr viņi nebija gudri attiecībā uz Dieva lietām. Jo viņi uzņēmās uz sevis savu pašu gudrību un sāka ticēt, ka tās lietas, ko Ādams viņiem bija mācījis, bija muļķīgas un niecīgas lietas, kas tiem nedod nekādu labumu. Un viņi sāka ticēt, ka Dieva lietas tiem nedod nekādu labumu, jo viņi nevarēja saskatīt tās ar savām acīm vai sajūst tās miesas veidā.

40 Un viņi sāka rast nozīmi un izpratni vienīgi tajās lietās, kuras viņi varēja saskatīt ar savām acīm un sajūst ar miesas sajūtām. Un daudzos gadījumos šīs lietas kļuva par viņu dieviem un lietām, ko viņi varētu pielūgt un kuras viņi varētu lūgt, un kurām upurēt.

41 Un viņi sāka vērst savas esamības pūliņus uz zemes lietām un ikdienas darbiem, kas bija nepieciešami, lai uzturētu viņu dzīvības.

42 Un, tā kā viņi bija noraidījuši Ādama vārdus, viņi noraidīja arī Svēto dāvinājumu un izmainīja tā formu un nozīmi, lai attēlotu paši savus uzskatus, kas izrietēja no viņu dažādajām kultūras sistēmām, ko viņi sāka izveidot savā vidū.

43 Un daudzu gadu gaitā viņu vidū radās daudzas lielas valstības un nācijas, un valdības. Bet visas šīs valstības un nācijas, un valdības — neviena no tām nebija balstīta Kristus evaņģēlijā. Tāpat tās nebija balstītas Dieva Garā, kas vadītu vīrieti vai sievieti pie Kristus evaņģēlija.

44 Un Sātanam bija milzīga vara pār viņiem, pat tiktāl, ka viņš lika tiem ņemt to, kas ir no Dieva, un pasludināt to kā ļaunu to dievu priekšā, kurus viņi paši bija izgudrojuši. Un to, kas ir ļauns, viņi pasludināja kā labu un taisnīgu to dievu priekšā, ko viņi bija radījuši, — viņu dieviem tiekot pamatotiem tanī, kam viņi ticēja.

45 Un cilvēku bērni radīja daudzus dievus un daudzus velnus, katru saskaņā ar savām tradīcijām un saviem uzskatiem un kultūrām, kas radās viņu vidū.

46 Un ģimenes vienība kļuva par šo kultūru un šo uzskatu pamatu. Un no šīm ģimenes vienībām, kurās viņi bija nošķīruši sevi, pretēji Dieva pavēlēm, cilvēku bērnus pārņēma savtīgums un lepība.

47 Un Ādama vārdi, kurus viņš teica saviem pēcnācējiem Ādamondiāmanas ielejā, sāka piepildīties visā pasaulē. Un, tā kā Sātans bija pārliecinājies viņus, ka labais ir ļauns, bet ļaunais ir labs, viņš kļuva par viņu Dievu un arī par viņu dieviem.

48 Lūk, Sātanam nebija svarīgi, kam cilvēku bērni ticēja, ja vien tie nesaprata patiesību, ko Tēvs iesākumā bija darījis zināmu.

49 Un tas šķietami nebija Sātana nolūks — gāzt Dieva plānu, bet gan pierādīt, ka tas plāns, ar ko Lucifers iesākumā iepazīstināja, bija tāds plāns, kas būs veiksmīgs, lai sniegtu vairāk laimes Dieva bērniem, nekā tas plāns, ko viņiem darīja zināmu Tēvs.

50 Un Sātanam bija dota vara — tanī, ka viņam bija ļauts valdīt un pārvaldīt uz zemes atbilstoši tai vērībai, ko cilvēku bērni pievērsa viņa mudinājumiem. Tomēr viņš bija saistīts ar noteiktiem likumiem, kas

kavēja viņu no tā, ka tiktu pieļauta zemes iznīcināšana. Jo, ja iesākumā Sātans tiktu atbrīvots un tam tiktu dota vara pār visiem viņa valdījumiem, viņš būtu licis, lai zeme tiktu iznīcināta, kas būtu priekšlaicīgi saskaņā ar Tēva plānu.

51 Un tas ir tādēļ, ka viņš būtu atklājis cilvēku bērniem daudzus no debesu spēkiem un noslēpumiem, kuriem jātiek pārvaldītiem uz taisnīguma principiem. Un, ja tie netiek pārvaldīti uz taisnīguma principiem, tad tie var tikt nepareizi izmantoti, nesot lielu postu laimes vietā, kam tie bija paredzēti.

52 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ka Sātans vēlējās nevis iznīcināt zemi, bet gan pierādīt Tēvam un visiem tiem, kas noraidīja viņa plānu, ka viņa plāns varētu gūt panākumus.

53 Un viņš ietekmēja cilvēku valstību un nāciju varenību un pasaulīgumu. Un viņš tos iedvesmoja izveidot valdības un likumus saskaņā ar ideju, kas iesākuma bija viņa prātā, proti, ka viņš vēlējās īstenot laimi, kas, viņaprāt, bija taisnīgāka un pareizāka visiem, nekā tas bija Tēva plānā.

54 Un visas Sātana valstības, jā, patiesi visas varenās nācijas, kas jebkad pastāvējušas cilvēku bērnu vidū, nesaglabājās un tika iznīcinātas no zemes virsas. Un tas nebija Tas Kungs, kurš tās iznīcināja, jo Tas Kungs nedara neko tādu, kas traucētu rīcības brīvībai, kas iesākumā tika dota Dieva bērniem, un tas ir atbilstoši debesu mūžīgajiem likumiem, ar kuriem Tas Kungs ir saistīts.

55 Un tas bija ar rīcības brīvību, kas tika dota cilvēku bērniem, ka zemes valstības tika iznīcinātas. Un katrā valstībā Sātans mēģināja ieviest jaunus likumus un jaunas valstības, kuras viņš laiku pa laikam lika mainīt — ar mērķi atrast īsto valdību, kas būtu pēc tā plāna, ko viņš bija izgudrojis mūsu glābšanai.

56 Un ar lielu pacietību un mīlestību Tēvs ļāva Sātanam izmēģināt savu roku un ieviest savu plānu cilvēku bērnu dzīvēs. Jo Tēvs

zināja, ka visi Lucifera mēģinājumi pierādīt, ka viņa plāns būtu apsvēršanas vērts, izgāzīsies.

57 Jo, lūk, debesu likumus nevar izmainīt, jo tie ir mūžīgi, kas nozīmē, ka tie nevar mainīties. Tomēr tie vienmēr ir bijuši tādi paši un vienmēr būs tādi paši. Taču tāda ir Tēva vēlme un darbs, ka Viņš mums pierāda visus Savus vārdus, jo tad, kad mēs saņemam savus mūžīgos ķermeņus un tiekam mūžīgi pakļauti šiem mūžīgajiem likumiem, lai mēs varētu saprast, ka tie ir taisnīgi likumi un ka nav neviena cita veida kā vien ar šiem likumiem, ka mēs varam saņemt mūžīgo prieku un laimē mājot mūžīgajās pasaulēs, ko Viņš mums ir sagatavojis.

58 Un tā tas ir, ka Viņš pēļauj to, ka cilvēku bērnu valstības un impērijas tiek izveidotas mūsu vidū; lai mēs varētu mācīties paši no savas pieredzes, ka Viņa plāns ir vislabākais plāns mums; jā, ka Viņa plāns ir vienīgais plāns, kuru mēs varam ievērot, lai rastu mieru un laimi, ko mēs visi vēlamies.

59 Un kopš laika, kad Ādams un Ieva tika izraidīti no Ēdenes dārza, patiesi kopš laika, kad cilvēku bērni sāka izplatīties visās zemes daļās, Tas Kungs ir ieviesis Savu Svēto kārtu gan garu pasaulē, gan uz zemes, lai glābtu cilvēku dvēseles.

60 Un ar šo Kārtu Viņš mums sniedz patiesību par Tēva plānu. Jo ir nepieciešams arī, lai mēs pieredzētu taisnīgu dzīvi jeb, citiem vārdiem, valdības un ļaudis, kas saprot evaņģēliju un Tā Kunga baušļus un dzīvo pēc tiem.

61 Un šim nolūkam Tas Kungs ir aicinājis Savus svētos praviešus mirstībā, lai tie dotos starp tās kultūras ļaudīm, kurā viņi ir dzimuši, un sniegtu zemes ļaudīm Viņa evaņģēliju atbilstoši viņu izpratnei un viņu kultūrai, lai viņiem varētu būt izvēle, pēc kuras dzīvot.

62 Un bija tādi laiki uz zemes, kad cilvēku bērni dzīvoja taisnīgumā un paklausīja

Dieva baušļiem. Un, kad viņi to darīja, viņiem veicās tajā zemē un viņu starpā pastāvēja liels miers un saskaņa. Taču, kad viņi nepaklausīja Viņa baušļiem un dzīvoja pēc cilvēku pavēlēm un norādījumiem, tad viņu vidū bija visāda veida vajāšanas, strīdi, elku pielūgšanas, izlaidības un jucekļi.

63 Un tās ir lietas, kuras Nefijs redzēja savā vīzijā. Lūk, Nefijs redzēja visu zemi un lielās un negantās baznīcas veidošanu, ko nodibināja Sātans. Un eņģelis runāja uz viņu, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju daudzas tautas un ķēniņu valstis.

64 Un eņģelis sacīja uz mani: Ko tu redzi? Un es sacīju: Es redzu daudzas tautas un ķēniņu valstis. Un Viņš man sacīja: Tās ir citticībnieku tautas un ķēniņu valstis.

65 Un notika, ka es redzēju citticībnieku tautu vidū lielas baznīcas veidošanu. Un eņģelis sacīja uz mani: Skati baznīcas veidošanu, kura ir pati negantākā no visām citām baznīcām, kura nokauj Dieva svētos, jā, un spīdzina tos, un sasaista tos, un iejūdz tos dzelzs jūgā un noved tos gūstā.

66 Un notika, ka es redzēju šo lielo un neganto baznīcu; un es redzēju velnu, ka viņš bija tās dibinātājs. Un es arī redzēju zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu purpuru, un smalku linu audumu, un visādus dārgus apģērbus; un es redzēju daudz netikļu.

67 Un sieviete runāja uz mani, sacīdama: Redzi, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi apģērbi, un netikles ir tas, pēc kā tiecas šī lielā un negantā baznīca. Un arī dēļ pasaules slavas tie iznīcina Dieva svētos, un noved tos gūstā.

68 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka šī lielā un negantā baznīca ir pasaules tautas un valstības, patiesi visās tās, kas ir bijušas, un visas tās, kas būs uz zemes virsas, līdz Tas Kungs atkal nāks Savā godībā, lai atgūtu zemi un paņemtu to atpakaļ no Sātana.

69 Un šīs baznīcas veidošana sākās

Ādama dienās, kad viņa vecākais dēls Benelis padevās sava miesīgā tēva vilinājumiem.

Un kopš tā laika miesīgais cilvēks ir bijis Dieva ienaidnieks un būs daļa no šīs lielās un negantās baznīcas mūžīgi mūžos, kamēr vien viņš neļaujas Svētā Gara mudinājumiem un neatmet miesīgo cilvēku, un nekļūst par svēto caur Kristus, Tā Kunga, Izpirkšanu, un nekļūst kā bērns — pakļāvīgs, lēnprātīgs, pazemīgs, pacietīgs, pilns mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu uzlikt viņam, patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam, — un tas ir saskaņā ar ķēniņa Benjamīna vārdiem, kas ir doti mana tēva pierakstā.

70 Un, kad Tas Kungs būs atguvis zemi, Viņš vēlreiz mācīs Savu evaņģēliju cilvēku bērniem tādā pašā veidā, kā Viņš to mācīja jūdiem un arī nefījiešiem un lamaniešiem, kuri bija Pārpilnības zemē.

71 Un Viņa evaņģēlijs izplatīsies pa visu zemi un nostiprināsies visos tās nostūros. Un tad piepildīsies Jesajas vārdi, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un laiku beigās notiks, ka Tā Kunga nama kalns stāvēs jo stingri savos pamatos un pacelsies pāri visiem kalniem un pakalniem un pie tā saplūdis visas tautas.

72 Un daudzas tautas nāks un sacīs: Iesim un kāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā; un Viņš mācīs mums Savus ceļus un mēs staigāsim Viņa takas! Jo no Cīānas izies likums un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.

73 Tad Viņš spriedīs tiesu tautu starpā un tiesās daudzas tautas. Viņi tad pārkals savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par vīnadārza dārznieku nažiem. Tauta pret tautu nepacels vairs zobena un nemācīsies vairs karot.

74 Ak, Jēkaba nams, nāc, staigāsim Tā Kunga gaismā!

75 Tādēļ tu esi atmetis Savu tautu, Jēkaba namu, jo tie pilni austrumu negantības, tie ir zīlnieki kā filistieši, un tie draudzējas ar

svešinieku bērniem.

76 Viņu zeme ir arī pilna ar sudrabu un zeltu, tiem ir mantu bez gala; viņu zeme ir arī pilna ar zirgiem, tiem kara ratu ir bezgala daudz. Viņu zeme ir arī elku dievu pilna, viņi pielūdz paši savu roku darbu, to, ko viņu pašu pirksti darinājuši. Un vienkāršs cilvēks nenoliecas un dižciltīgais nepazemojas, tāpēc nepiedod viņiem.

77 Lien iekšā klints alā un paslēpies zemē bailēs no Tā Kunga un Viņa varenās godības! Cilvēku lepnās acis tiks apkaunotas un vīru iedomība pazemota, vienīgi Tas Kungs augsti stāvēs tanī dienā.

78 Jo Tas Kungs Cebaots turēs tiesas dienu pār visiem, kas ir lieli un lepnī, pār visiem varenajiem, lai tos pazemotu. Un pār visiem Libānas augstajiem ciedru kokiem un pār Basanas ozoliem, un pār visiem augstajiem kalniem un pakalniem, un pār katru augsto torni, un pār katru stipro mūri, un pār visiem Taršišas kuģiem, un pār visām jaukajām ainavām.

79 Un cilvēku iedomība tiks pazemota, un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens pats tiks paaugstināts tanī dienā. Bet elka dieviem būs beigas.

80 Un cilvēki paslēpsies klints alās un zemes plaisumos aiz bailēm no Tā Kunga un Viņa varenās godības, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

81 Tanī dienā cilvēki atmetīs savus sudraba un zelta elka dievus, ko viņi bija darinājuši pielūgsmei, aizmetīs tos projām žurkām un sikspārņiem; lai slēptos klinšu plaisās un dziļās aizās aiz bailēm no Tā Kunga un Viņa varenās godības, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

82 Mitējieties paļauties uz cilvēku, kam tikai dvaša nāsīs, jo par ko gan tas turams?

83 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, patiesi jūs visi, kuri saņemsit šīs lietas, kas tika aizzīmogotas, lai nāktu klajā Tēva darba aizsākšanas laikā, ka Jesajas vārdi netiks piepildīti, līdz Tas Kungs nāks Savā godībā un uzcelš Savu valstību pēdējo

reizi.

84 Lūk, es zinu, ka tur ir tie no jums pēdējās dienās, kuri ticat, ka jūsu baznīcas ir Dieva valstība un ka Viņš ir nodibinājis jūs saskaņā ar Jesajas vārdiem. Un ka Dievs jūs ir paaugstinājis, pat tā, ka jūs ticat, ka tie, kas pievienojas jūsu baznīcai, ir tie, kas saplūst tanī no visām pasaules tautām.

85 Ak, cilvēku bērnu lepnība un augstprātība, un ļaunie ceļi. Kādēļ jūs esat tik lepmi savās sirdīs un tik nesaprātīgi savos pieņēmumos, ka jūs nesaprotat Tā Kunga vārdu, kad tas jums tiek dots tādā skaidrībā?

86 Lūk, vai jums nav Nefija vārdu jūsu vidū? Un, ja jums ir viņa vārdi, tad kādēļ jūs nelasāt tos un neizprotat tos saskaņā ar Tā Kunga Garu, kas jums atklās to patiesību?

87 Lūk, iemesls, kādēļ jūs neizprotat tos, ir tāds, ka ar jums nav Tā Kunga Gara, bet jums ir velna gars. Un jūs piederat velna baznīcai un nevis Dieva Jēra baznīcai, kā jūs pieņemat.

88 Un vai Nefijs jums nepaskaidroja, ka ir vienīgi divas baznīcas uz visas zemes virsas? Viena ir Dieva Jēra baznīca, un otra ir velna baznīca.

89 Un vai viņš neteica, ka, ja jūs nepiederat Dieva Jēra baznīcai, tad jūs piederat velna baznīcai? Un kā gan tas ir, ka jūs nesaprotat šīs lietas?

90 Un es zinu, ka jūsu vidū ir daudzas reliģijas un ticības un ka jūs esat noorganizējušies baznīcās atbilstoši šīm ticībām un arī atbilstoši jūsu tradīcijām. Tomēr, vai jūs aizvien nesaprotat, ko nozīmē — vienīgi divas?

91 Nav daudzas Dieva baznīcas, ir tikai viena. Un baznīca nenozīmē reliģijas, kurām jūs piederat; baznīcu veido cilvēku grupa, kas noteiktā veidā tic. Un tā veida dēļ, kā viņi tic, viņu darbi parāda, ka viņi pieder šai baznīcai.

92 Un jūs nevarat sacīt, ka baznīca varētu būt ļauna, bet tās ticība ir taisnīga. Jo baznīca sastāv no tiem, kas tic un rīkojas atbilstoši šai ticībai. Tādēļ, ja to darbi, kas

pieder baznīcai, ir ļauni, tad tā baznīca arī ir ļauna. Un, ja to darbi, kas pieder baznīcai, ir taisnīgi, tad tā baznīca arī ir taisnīga.

93 Un tāpat nav daudzas velna baznīcas, ir tikai viena. Un viens plus viens ir divi. Tādēļ ir tikai un vienīgi divas baznīcas.

94 Un daudzi no jums ticat savās sirdīs, ka jūs piederat Dieva Jēra baznīcai un ka jūsu tuvākais pieder velna baznīcai. Bet es jums saku, ka jūs visi piederat velna baznīcai, un tas ir jūsu darbu dēļ. Jo jūs darāt velna darbus un jums ir viņa baznīcas vēlmes.

95 Un vēl — vai es varu runāt uz jums vēl skaidrāk? Vai es neesmu atkārtojis Nefija vārdus, kas jums ir jūsu vidū un kuriem, kā jūs apgalvojat, jūs ticat, tomēr jūs tos nesaprotat? Vai jūs nevēlaties zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu purpuru, un smalku linu audumu, un visādus dārgus apģērbus?

96 Un vai zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi apģērbi nav tas, ko vēlas jūsu baznīca? Un vai jūs neesat pastāvīgi aizņēmti ar šo lietu iegūšanu?

97 Un jūsu tempļi un jūsu baznīcas, vai tie nav izgatavoti no pasaules smalkajām lietām; jā, pat tik ārkārtīgi smalkām, ka jūs aplaupāt nabagos to dēļ? Un vai jūs neceļat tos tādā veidā, lai jūs varētu iegūt pasaules slavu?

98 Un arī pasaules slavas dēļ jūs iznīcināt Dieva svētos un novedat tos gūstā.

99 Un jūs sakāt savā starpā: Mēs neiznīcinām Dieva svētos, jo mēs esam Dieva svētie. Nedz arī mēs novedam kādu gūstā, pateicoties mūsu tautas likumu taisnīgumam un arī mūsu baznīcas mācībām, kas aizliedz šādas lietas.

100 Lūk, es, Moronijs, saku jums, ka jūs esat pārpratuši to, kas ir labs, kā ļaunu, un to, kas ir ļauns, jūs esat pieņēmuši to kā labu. Jo jūs vēlaties ticēt, ka šī iznīcināšana un gūsts, jā, patiesi šo svēto vajāšana un slepkavošana ir lietas, ko jūs nedarāt. Un jūs tam ticat, jo jūs domājat, ka tā ir fiziska

lieta, ko jūs tiem darāt. Taču šīm lietām nav nekādas saistības ar miesas lietām, bet gan ar gara lietām.

101 Un jūs neaptverat, kā jūs iznīcināt patiesos Dieva svētos un novedat tos gūstā. Un jūs nesaprotat šīs lietas, jo jūs nesaprotat tos vārdus, kas ir jūsu priekšā, patiesi Svēto Rakstu vārdus, kas jums ir doti mana tēva pierakstā.

102 Jā, jums ir ticis izskaidrots, kā velns izmanto savu viltību, lai pieviltu ļaudis, un šī viltība liek tiem nesaprast Dieva lietas. Un šo viltību viņš izmanto kā lamatas, ko viņš ir izlicis, lai noķertu Dieva svētos, lai viņš varētu tos pakļaut sev, lai viņš varētu sasaistīt tos savās važās, lai viņš varētu saķēdēt tos mūžīgai iznīcībai, saskaņā ar sava gūsta varu. Un arī jūs izmantojat šīs pašas važas, lai novestu gūstā patiesos Dieva svētos.

103 Un es jums saku: cik daudzi no jums zina un saprot Dieva noslēpumus, jā, patiesi pilnībā? Un es esmu dzirdējis jūsu vārdus saskaņā ar lietām, kuras Tas Kungs man ir parādījis attiecībā uz jums. Un jūs sakāt savā starpā: Nav nepieciešams, lai mēs saprastu visus Dieva noslēpumus; jo tie nav domāti, lai mēs tos saprastu. Jo, ja mums būtu jāsaprot tie, tad Dievs tos atklātu mūsu baznīcas vadītājiem; un vienīgi caur viņiem mēs tiksim vadīti visās lietās. Taču par Dieva noslēpumiem mums nav jārunā savā starpā.

104 Ak, jūs, ļaunie un samaitātie ļaudis, cik ilgi Tas Kungs cietīs, ka jūs iznīcināt patieso svēto taisnīgumu un novedat tos gūstā savas neziņas dēļ? Lūk, jums ir Almas vārdi, taču jums nav Gara, lai jums palīdzētu tos izprast. Un jums nav Gara, jo jūsu sirdis ir pievērstas jūsu zeltam un jūsu sudrabam, un jūsu dārgajām lietām.

105 Lūk, Alma paskaidroja, kas ir domāts ar gūstu, kurā jūs novedat Dieva svētos. Un mans tēvs rakstīja vārdus, kurus Alma runāja par šīm lietām. Un viņš rakstīja, sacīdams: Un tādēļ tas, kas nocietina savu

sirdi, tas saņem mazāku vārda daļu; un tas, kas nenocietina savu sirdi, tam tiek dota lielāka vārda daļa, līdz viņam tiek dots zināt Dieva noslēpumus, līdz viņš tos zina pilnībā.

106 Un tie, kas nocietina savas sirdis, tiem tiek dota mazāka vārda daļa, līdz viņi neko nezina par Viņa noslēpumiem; un tad viņus saņem gūstā velns un pēc savas gribas ved tos uz iznīcību. Tad tas ir tas, kas ir domāts ar elles važām.

107 Un tagad es vēlos jums vaicāt: vai šīs lietas nav pietiekami skaidras jūsu izpratnei? Lūk, ir daži pazemīgi Kristus sekotāji jūsu vidū, kas ir patiesi Dieva svētie. Un viņi tiek pievilti un tiek turēti gūstā ar velna viltību un arī ar jūsu norādījumiem un doktrīnām, kuras jūs esat mācījuši viņiem.

108 Jo jūs esat izmainījuši Svēto dāvinājumu un ieviesuši doktrīnu un norādījumus, kas ir cilvēku doktrīna un norādījumi. Un jūs sekojat savu vadītāju piemēriem, kuru piemēri ir pēc lielās un negantās baznīcas darbiem. Tomēr jūs sakāt, ka jūsu vadītāji ir taisnīgi, jo viņi jūs pārliecina lasīt Kristus vārdus.

109 Taču es jums jau esmu parādījis, ka jūs nesaprotat Kristus vārdus. Un arī jūsu vadītāji tos nesaprot. Un tādēļ jūsu vadītāji un viņu piemēri liek jums attaisnot jūsu pašu ļaundarību.

110 Un jūs esat izmainījuši Dieva pavēles un priekšrakstus, lai jūs netiktu pasaules izsmieti. Un tādēļ, ka jūs esat izdarījuši šīs lietas, jūsu baznīcu locekļi atrodas gūstā, patiesi, tiekot turēti velna un viņa eņģeļu gūstā.

111 Un tas ir tas, ar ko ir domāts, ka viņi tiek noslepkavoti un iznīcināti jūsu dēļ. Jo viņi ir iznīcināti attiecībā uz taisnīguma lietām. Un jūs noslepkavojat tos, kā Alma ir paudis savā nožēlā, patiesi tanī veidā, kā viņš maldināja un pievīla Dieva svētos savā laikā. Patiesi Alma teica: Jā, un es biju noslepkavojis daudzus no Viņa bērniem jeb, drīzāk, es biju novedis tos postā; jā, un īsāk sakot, tik milzīgas bija bijušas manas

nekrietnības, ka pat viena doma vien par nākšanu Dieva vaiga priekšā spīdzināja manu dvēseli ar neizsakāmām šausmām.

112 Ak, mani mīlotie brāļi un māsas, ja vien Tas Kungs darītu jums to, ko Viņš izdarīja Almam, lai liktu viņam apzināties grēkus un slepkavības, un postu, ko viņš bija nodarījis ļaužu vidū. Ak, kaut jūs varētu aptvert, ko jūs esat nodarījuši, pirms tas ir par vēlu un pirms jūs izjūtat šīs neizsakāmās šausmas Dieva klātbūtnē.

113 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka tā tas ir ar visām pasaules valstībām, kas nav izveidotas saskaņā ar Kristus vārdiem.

114 Un tas ir nepieciešams Tai Kungā, ka Jareda brāļa pieraksts nonāk jūsu vidū, lai jūs varētu no jauna izskatīt tās cilvēku valstības un valdības, kas bijušas pirms jums. Un tas ir, lai jūs varētu redzēt to iznīcināšanas iemeslu un arī pacietību un žēlastību, kas Tam Kungam ir bijusi pret tiem.

115 Un jūs lasīsit par praviešiem, kas bija Dieva aicināti un sūtīti to vidū, lai vestu ļaudis atpakaļ uz Jēra baznīcu un mācītu tiem Viņa likumus, lai viņi varētu tikt izglābti ne vien Dieva valstībā, bet arī uz zemes.

116 Un Tā Kunga derība, ko Viņš ir noslēdzis ar visiem Saviem bērniem, ir šāda: Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies šajā zemē. Un, kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksiet iznīcināti un novesti gūstā.

117 Un Tas Kungs ir apsollījis, ka pēdējās dienās Viņš iedēstīs bērnu sirdīs solījumus, kas doti tēviem, un bērnu sirdis pievērsīsies saviem tēviem.

118 Un jūs zināt par šiem solījumiem, lasot Svētos Rakstus, kas jums jau ir jūsu vidū. Taču Jēzus Kristus beidzamā derība, jā, patiesi Jareda brāļa vārdi, kas tikuši aizzīmogoti un saglabāti pēdējām dienām, jums dos visus šos solījumus.

119 Un šie vārdi parādīs lielo žēlastību, kas Tam Kungam ir pret visiem no mums.

Un tad jūs sapratīsiet vārdus, ko Lehijs runāja pēc tam, kad viņš bija redzējis šīs lietas vīzijā. Un Nefijs rakstīja šos sava tēva vārdus, sacīdams: Lielī un brīnumaini ir Tavi darbi, ak, Kungs, Dievs Visvarenais! Tavs tronis ir augstu debesīs, un Tava vara un labestība, un žēlastība ir pār visiem zemes iedzīvotājiem, un, tāpēc ka Tu esi žēlīgs, Tu nepieļausi, ka tie, kuri nāk pie Tevis, ka viņi ies bojā.

120 Un es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka Nefija vārdi ir patiesi attiecībā uz valstībām un tautām, kas ir bijušas uz zemes un kas būs uz zemes.

121 Un, kad jūs lasīsit par šīm varenajām tautām un valstībām, jūs sāksit saprast, kādēļ ir tikai daži pazemīgi Kristus sekotāji. Un, kad ir kādi pazemīgi Kristus sekotāji, viņi tiek vajāti un noslepkavoti, kā es to jums esmu paskaidrojis, un izsviesti no cilvēku baznīcām un valstībām.

122 Taču galu galā taisnīgie gūs virsroku. Un, kad jūs saņemsiet šo Jēzus Kristus beidzamo derību, tad jūs zināsi, ka Tēva darbs ir iesācies uz zemes virsas, lai sagatavotu ceļu to solījumu piepildīšanai, kurus Viņš ir devis mūsu tēviem. Un Nefijs rakstīja, sacīdams: Un notika, ka es skatījos un redzēju visas zemes netikli, un viņa sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; un viņai bija vara pār visu zemi, starp visām tautām, valstībām, valodām un tautībām.

123 Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra baznīcu, un tās skaits bija neliels šīs netikles ļaundarību un negantību dēļ, kura sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; tomēr es redzēju, ka Jēra baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz visas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija neliela dēļ šīs lielās netikles ļaundarībām, kuru es redzēju.

124 Un notika, ka es redzēju, ka lielā negantību māte savāca kopā ļaužu pulkus uz visas zemes virsas starp visām citticībnieku tautām, lai cīnītos pret Dieva Jēru.

125 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra

baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva spēku lielā slavā.

126 Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzināšana starp visām zemes tautām un ciltīm.

127 Un, kad sākās kari un karu daudzināšana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti; un, lūk, tu redzi visas šīs lietas.

128 Un, kad nāks tā diena, kad Dieva dusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad tajā dienā iesāksies Tēva darbs, sagatavojot ceļu Viņa derību piepildīšanai, ko Tas ir noslēdzis ar Saviem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

129 Un es, Moronijs, vēlos, lai jūs pievērstu lielu vērību Nefija vārdiem. Un, kad jūs lasīsit šo saīsinājumu, ko Tas Kungs man ir pavēlējis izgatavot jums, jūs redzēsiet, ka Nefija vārdi tika piepildīti visos gadījumos atbilstoši cilvēku valstībām un tautām, un valdībām. Un šeitān jūs lasīsit patiesību par tiem.

130 Un jūs lasīsit patiesību arī par savu pašu tautu un tās valdību. Un jūs lasīsit pat savām ļaundarbībām un savām negantībām Tā Kunga priekšā, kuras negantības ir padarījušas visu zemi par izpostītu no taisnīguma. Un tas ir tas, ko ar postīšanas negantību bija domājis pravietis Daniēls.

131 Un, ja jūs nelasīsit šīs lietas un nepazemosities Dieva priekšā, un nesāksit rīkoties taisnīgi Viņa priekšā; jā, patiesi, ja jūs nestāvēsit svētajā vietā un nepievienosities Dieva Jēra baznīcai, tad jūs tiksiet iznīcināti un novesti gūstā.

132 Un jūsu gūsts būs velna gūsts, kurš vēlas jūs iegūt. Un, kad Tas Kungs nāks uz Savu baznīcu, kura baznīca ir Dieva Jēra

baznīca, jūs stāvēsit tukšā un raudāsiet, un gaudosit, un griezīsiet savus zobus.

25. NODAĻA

Moronijs turpina savu saīsinājumu par Jareda brāļa vīziju attiecībā uz pasaules agrīnajām valstībām. Tiek iepazīstināts ar ēģiptiešu tautu. Tiek aprakstīta Ēnoha pilsēta, un tiek pārrunāti lielie plūdi. Tiek izskaidrots zemes tautu rakstveida vēstures nolūks.

UN tagad es vēlreiz atgriezīšos pie Jareda brāļa vārdiem par tiem no Ādama bērniem, kas sāka izveidot valstības un tautas savā vidū.

2 Un notika, ka tie no Ādama bērniem, kuri palika tajā zemē, kas robežojas ar lielo upi, patiesi to lielo upi, kuru atklāja Ādams un tie, kas viņam sekoja šajā jaunajā pasaulē; un tie sāka savstarpēji nošķirties apgabalos atbilstoši savām individuālajām ģimenēm.

3 Un šīs ģimenes uzmeklēja visauglīgākās zemes daļas, kur tās varētu stādīt savas sēklas un audzēt savu barību. Un viņi sāka apstrādāt zemi, kas bija auglīga, tādā veidā, ka tā sāka dot daudz vairāk pārtikas, nekā bija nepieciešams viņu dienišķajam uzturam.

4 Un viņi sāka ņemt ūdeni no šīs lielās upes un rakt kanālus un grāvjus, pa kuriem tā varētu ieplūst vietās, kur iepriekš nebija ūdens. Un šādā veidā viņi palielināja savas labības ražu.

5 Un šis darbs tika veikts daudzu ģimeņu savstarpējā sadarbībā, izvēloties vienu, kas pārraudzītu viņu kanālu un viņu ūdensceļu, un viņu dambju būvniecību. Jo ļaudis juta, ka ir labāk, ka vienam cilvēkam tiek dotas pilnvaras pār daudziem tā, lai tiktu novērsti strīdi un ķildas viņu starpā.

6 Un šādā veidā šie ļaudis sāka veidot savas valdības un izvēlēt savus vadītājus no savu pašu ģimeņu vidus.

7 Un notika, ka šie vadītāji kļuva turīgi; un viņi nestrādāja sava vaiga sviedros, bet prasīja samaksu par saviem pakalpojumiem. Un savu amatu dēļ, ko viņiem bija devuši ļaudis, šie vadītāji sāka veidot shēmas un plānus, kā viņi varētu pārvaldīt vairāk no ļaužu ikdienas aktivitātēm, nekā tās aktivitātes, kuras viņi tika ievēlēti veikt.

8 Un tas bija labums tām ģimenēm, ko viņi bija izveidojuši savā vidū, — izvēlēties šos vīrus, kuriem viņi deva šo varu un pilnvaras no savām pašu ģimenēm.

9 Un šādā veidā cilvēku bērni atkal sāka ļaut Sātanam izmantot varu pār viņiem. Jo, saskaņā ar Tā Kunga vārdu, tautas vadītājam jābūt visu cilvēku kalpam. Un, tā kā viņiem nebija Svētā Gara, lai vadītu viņus, šie ļaudis nesaprata debesu principus un likumus taisnīgas valdības izveidošanai.

10 Un vienīgās ļaužu rūpes bija tādas, lai viņi varētu pabarot savas ģimenes un tiem būtu patvērums no stihijām un apģērbs, ko valkāt. Un vairākums no viņiem pavadīja savas dienas, gādājot par savām vajadzībām un arī par to vajadzībām, kurus viņi bija ievēlējuši, lai tiem būtu vara pār viņiem.

11 Tad nu tā bija lieta, ko Sātans vēlējās. Jo viņš zināja, ka, ja viņš varētu nodrošināt to, lai vara un vadība pār tautu nonāktu dažu cilvēku rokās, tad viņš varētu pārvaldīt pārējos ļaudis ar to varu un pilnvarām, ko ļaudis ir devuši šiem vadītājiem. Jo tas bija mūžīgais likums, kas bija jāievēro pat Sātanam. Patiesi likums, kas dod visiem Dieva bērniem tiesības izvēlēties vadītājus, kuriem tie vēlas sekot, un arī likumus, pēc kuriem tie vēlas dzīvot.

12 Un, ja Sātans varētu pārliecināt ļaudis pieņemt savus vadītājus kā izraudzītus Dieva vīrus, tad viņam būtu pat vēl lielāka kontrole pār viņu sirdīm un viņu prātiem. Un tā bija Sātana vēlme kopš iesākuma, patiesi, ka viņš varētu saglabāt vadību pār visu Dieva bērnu sirdīm un prātiem, lai viņš varētu piespiest tos paklausīt debesu likumiem, nedodot tiem izvēli to darīt pēc

savas vēlēšanās.

13 Un notika, ka šie ļaužu vadītāji, kuri bija tie, kas nestrādāja ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai, sāka ieviest idejas pārējiem ļaudīm par pasauli un tās radīšanu, un par tās laikiem un sezonām.

14 Jo, lūk, laiks arī ir kaut kas, ko Sātans vēlējās dot cilvēku bērniem. Jo, ja viņiem būtu laika sajūta, tad viņi ticētu, ka viņu dzīvēm ir bijis sākums. Un, ja viņu dzīvēm ir bijis sākums, tad viņu aptvertu, ka būtu arī beigas. Un tādējādi priekšstats par ēšanu, dzeršanu un priecāšanos visas savas mūža dienas tiktu padarīts saskanīgs ar tiem ieskatiem, ko Sātans ir paredzējis viņiem.

15 Un šie laiskie vīri sāka raudzīties uz zvaigznēm un uz mēnesi, un uz citām planētām debesīs — pēc zīmēm un simboliem, kuri, kā viņi domāja, bija nepieciešami, lai turētu ļaudis savā pakļautībā.

16 Un šī lielā upe, par kuru es esmu rakstījis, kļuva zināma kā Nīlas upe. Un notika, ka ļaudis pie šīs lielās upes ietekas, patiesi pie tās daļas, kas ietecēja lielajā jūrā, kļuva zināmi kā Ēģiptes lejasdaļas ļaudis. Un tie, kas bija lielās upes dienvidu daļā, kļuva zināmi kā Ēģiptes augšdaļas ļaudis.

17 Un Ēģiptes augšdaļas tautas vidū cēlās kāds varens vīrs, kurš kļuva par ķēniņu un valdnieku tautas vidū. Un šis vīrs nebija ievēlēts ar visas tautas balsi, bet viņa vara tika dota ar citu vadītāju balsi, kuri daudzus gadus bija dzīvojuši no to ļaužu labumiem, kas apstrādāja un apūdeņoja zemi un ievāca tās augļus.

18 Un notika, ka šis varens ķēniņš apvienoja Nīlas augšdaļas un lejasdaļas ļaudis un pakļāva tos savai valdīšanai. Un viņš ieviesa tiem ideju, ka viņa ģimene bija ar karaliskām asinīm un ka vienīgi caur viņa ģimenes asinīm var rasties valdošā šķira.

19 Un šo viņš bija ņēmis no sagrozītajām mācībām, kas bija nodotas to vidū attiecībā uz Ādamu un to ķermeņu, ko Tēvs bija devis Ādamam un Ievai, tīrajām asinīm.

20 Un tagad mēs redzam, cik viegli ir cilvēkam paņemt kādu taisnīguma principu un padarīt to par principu, kas apmierina viņa savtīgās prasības.

21 Un, tā kā šiem ļaudīm nebija rakstītā vārda, ko Ādams bija licis pierakstīt un nest viņu vidū, viņiem nebija pareiza skaidrojuma par patiesību.

22 Un notika, ka šo ļaužu skaits ārkārtīgi pieauga. Un viņi bija pievilcīgi un izskatīgi ļaudis, viņiem esot ar tumšās ādas paliekām, kas bija nodotas no tiem, kas bija apgānījušies ar zemākas kārtas būtnēm, kas bija šķērsojušas Ēdenes zemi Ādama agrīnajās dienās. Taču, paejot viņu paaudzēm, un kad šie ļaudis sajaucās ar Ādama un Ievas tīrajām asinīm, viņi kļuva par ārkārtīgi skaistiem ļaudīm.

23 Un notika, ka ļaudis tika pārliecināti, ka viņu ķēniņa mācība ir pareiza, tanī, ka valdošā šķira sastāvēja no īpašiem vīriešiem un sievietēm, kurus bija izvēlējuši dievi, lai valdītu pār tiem.

24 Un Ēģiptes tautas vidū tika radīti daudzi dievību veidi un tika mācīti tiem. Un viņi pielūdza šos dievus atbilstoši katra spējām, citiem vārdiem, atbilstoši tam, ko katrs no šiem dieviem sniedza viņu ikdienas dzīvē.

25 Un vairumam ļaužu tika mācīts, ka šie valdnieki paši bija daļēji dievi; un ka dievi bija nonākuši lejā viņu vidū un ieviesuši šos dažus vairākuma labumam.

26 Un viņu maldināšanas un manipulēšanas ar ļaudīm dēļ šie valdnieki kļuva ļoti bagāti un grezni dzīvoja no to ļaužu darbiem, kas sekoja viņiem un klanījās viņu priekšā. Un viņi lika, lai viņu vārdā tiktu uzcelti lieli nami. Un viņi kļuva par varenajiem ēģiptiešu tautas faraoniem.

27 Un šie faraoni iedibināja priesterību savā vidū; un viņi aicināja priesterus, lai kalpotu šajā priesterībā — priesterībā, kas kalpoja valdošajai šķirai un tās vajadzībām un vēlmēm.

28 Un tautai tika mācīts, ka šīs dzīves

panākumi ir balstīti uz pasaules materiālajām lietām. Un viņi tika iedalīti trīs šķirās; pirmā bija valdošā šķira, kas sastāvēja no faraoniem, kuri bija daži; un nākamā šķira viņu vidū sastāvēja no priesteriem un tiem, kuri ieviesa likumus vairākumam.

29 Taču tautas vairākums bija no zemākās šķiras. Un šī ļaužu šķira veica visus fiziskos darbus, kas bija nepieciešami, lai iegūtu šo pasaulīgumu viņu faraoniem, kurus viņi pielūdza kā savus dievus.

30 Un tā Sātans bija iegājis viņu sirdīs, un ar zemes bagātībām viņš sāka savu valdīšanu šausmās, kā viņš bija solījis.

31 Un notika, ka ēģiptiešiem sāka rasties kādas nesaskaņas valdošās šķiras starpā. Un viņu starpā sāka izcelties nelieli kari.

32 Un tur bija citas tautas uz zemes, kuras nebija no viņu zemes un kuras neticēja tā kā ēģiptieši, taču kuras arī bija Sātana lielajā varā un ietekmē.

33 Un lieli tirdzniecības ceļi tika izveidoti starp tautām, kas pastāvēja uz zemes. Un, kad viena tauta dzirdēja par strīdiem kādā citā tautā, tad šī pirmā tauta mēdza ātri ierasties, lai šī tauta nobriestu strīdā un karotu ar saviem ļaudīm, lai tie varētu paņemt tās zeltu un vērtīgās lietas un paverdzināt tās ļaudis, lai tiem nebūtu jāstrādā ar savām pašu rokām.

34 Un šis bija visu vareno tautu vadītāju nolūks, kas tolaik pastāvēja uz zemes. Un šis būs arī visu nākamo cilvēku bērnu paaudžu tautu vadītāju nolūks, kas tiks izveidotas pēc šī laika.

35 Tomēr cilvēku bērnu vēstures agrīnajās dienās Ādama dēli bija ļoti centušies visas sava mūža dienas dzīvot saskaņā ar evaņģēlija principiem, kas viņiem bija doti.

36 Taču pat viņu pašu ļaužu vidū pasaulīguma un pasaules skaisto lietu burvība bija pārāk liela, un viņu bērni sāka padoties Sātana vilinājumiem.

37 Un tajā laikā Ēnohs bija nodibinājis pilsētu Kainanas zemē, kurā dzīvoja daudzas

viņa bērnu paaudzes.

38 Un viņi kļuva par ārkārtīgi taisnīgiem ļaudīm. Un viņi nenošķīrās ģimenes vienībās, nedz arī viņiem bija zelts vai sudrabs, vai jēlkādas pasaules skaistās lietas savā vidū. Un viņi ēda vīnakoku un zemes augļus, patiesi tās lietas, kas turpinājās mūžīgi, sniedzot viņiem barību. Un viņi neēda nekādu miesu, nedz arī viņi gatavoja savu ēdienu.

39 Un viņi paklausīja Dieva pavēlēm visās lietās. Un Ēnoha pilsētas vīri bija ārkārtīgi taisnīgi, katram no viņiem esot tikai ar vienu sievu, un blakussievās viņiem nebija nevienas; jo viņu vidū nebija nekādas izlaidības.

40 Un viņu sievietes bija visskaistākās sievietes uz zemes virsas. Jo Ēnohs un viņa pēcnācēji bija saglabājuši tīrās asinis, kas bija nodotas viņiem no viņu tēva Seta, kurš bija radīts savu vecāku, Ādama un Ievas, precīzā līdzībā.

41 Un viņiem viss bija kopīgs savā starpā. Un viņiem bija baznīca izveidota viņu vidū pēc Dieva Dēla Svētās kārtas. Un šīs baznīcas vadītāji strādāja sava vaiga sviedros un neko neņēma no ļaudīm.

42 Un viņu vidū nebija izveidota nekāda valdība. Jo visiem viņu bērniem tika mācīti Dieva baušļi kopš viņu dzimšanas. Un, tā kā viņu vidū nebija vēlmes iegūt vai meklēt materiālās lietas, tādēļ nebija vajadzības pēc likumiem, ko ieviest, lai pārvaldītu pasaules lietas.

43 Un vienīgie likumi viņu vidū bija tie likumi un pavēles, kas bija ietverti evaņģēlija likumā, kas viņiem bija dots ar Ādama muti.

44 Un nebija nekādu nodokļu, jo nebija nekādas vajadzības pēc tiem, tā kā visi ļaudis dalījās pienākumos attiecībā uz pilsētas vajadzībām. Un visi deva atbilstoši savām spējām un saņēma atbilstoši savām vajadzībām.

45 Un uz zemes virsas nepastāvēja, nedz arī jebkad ir pastāvējuši tādi ļaudis kā viņi.

46 Un notika, ka citi Ādama dēli, kuri bija samaitājuši sevi ar pasaules lietām, sāka vēlēties meitas no Ēnoha pilsētas viņu skaistuma un viņu pievilcības dēļ. Un vēl viņi vēlējās pakļaut Ēnoha pilsētas vīrus un likt tiem maksāt nodokļus savu pašu pilsētu un tautu valdniekiem.

47 Taču šie ļaudis bija turējuši visas Dieva pavēles. Un tādēļ Tēvs bija saistīts ar derību, ko Viņš bija noslēdzis ar tiem. Un tāpēc, ka viņi bija turējuši visas Viņa pavēles, jā, patiesi ikkatru no tām, Tas Kungs bija saistīts ar Savu vārdu.

48 Un notika, ka Tas Kungs sūtīja Ēnohu to ļaužu vidū, kas nebija daļa no viņa pilsētas, lai sludinātu viņiem grēku nožēlošanu, mēģinot pievērst viņu sirdis atpakaļ Dievam, lai viņi nenāktu Ēnoha pilsētā un neiznīcinātu to.

49 Un Tas Kungs to darīja, lai Viņš varētu brīdināt citus zemes ļaudis par Savu bardzību, ja būtu tā, ka viņi nodarītu ļaunumu Ēnoha pilsētas ļaudīm.

50 Taču pat tad notika, ka ļauni cilvēki nonāca Ēnoha pilsētas robežās.

51 Un Ēnoha ticība bija ārkārtīgi liela, un, kad viņa tautas ienaidnieki nāca uz tiem, Ēnohs runāja Tā Kunga vārdu un zeme trīcēja, un kalni atkāpās, patiesi, saskaņā ar viņa pavēli. Un ūdens upes tika novirzītas no savas gultnes lielu zemestrīču dēļ, kurām tika pavēlēts pēc Ēnoha vārda.

52 Un šie lielie plūdi iznīcināja Ēnoha pilsētas ienaidniekus. Un citu tautu ļaudis, kas bija nostiprinājušās citās zemes daļās, sajuta zemes dārdoņu un dzirdēja lielu vardarbības troksni, kas notika tajā pasaules daļā. Un viņi visi bija izbijušies un neuzdrīkstējās nākt pret Ēnohu un viņa pilsētas ļaudīm. Un bailes no Tā Kunga bija par visām zemes tautām.

53 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz Ēnohu un parādīja viņam daudzās no tām lietām, kas bija parādītas Jareda brālim, un tas bija, pateicoties viņa ārkārtīgajai ticībai un taisnīgumam Tā Kunga priekšā.

54 Un notika, ka, saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem, viņš redzēja, ka garu pasaulē Jehova labi zināja par Ēnoha pilsētu un tās taisnīgumu. Un Jehova devās pie Tēva un aprakstīja Viņam tās lietas, kas notika uz zemes. Un Viņš iepazīstināja Tēvu ar Ēnoha un viņa tautas taisnīgumu.

55 Un tas bija šīs Jehovas atskaites dēļ, ka Tēvs sūtīja dažus no Saviem eņģeļiem, kuriem bija vara pār šīs pasaules elementiem, lai pārraudzītu Ēnohu un darītu itin visu, ko Ēnohs pavēlētu. Un šie eņģeļi, kuri bija Dieva kalpi un arī paaugstinātas būtnes līdzīgi Tēvam, nāca lejā uz zemes maskējušies. Jā, viņi padarīja sevi tādus, ka izskatījās kā mirstīgi cilvēki, patiesi tādi, kas bija paši nicinātākie cilvēku vidū, lai viņus nevarētu atpazīt un atklāt.

56 Un viņi pārraudzīja Ēnoha ļaudis. Un, kad Ēnohs pavēlēja Tā Kunga vārdā, šie Dieva eņģeļi darīja to lietu uz zemes, kuru viņš bija pavēlējis.

57 Jo lūk, nevienam mirstīgajam cilvēkam nav tāda ķermeņa vai spēju, lai pārvaldītu zemes elementus. Jo šī vara mājō vienīgi paaugstinātas būtnes zināšanās un ķermenī. Šī iemesla dēļ Tēvs sūta pie mums negaidītus eņģeļus, lai tie varētu darīt Tēva gribu atbilstoši tai ticībai, kas cilvēku bērniem ir uz Viņu.

58 Un Tēvs pavēlēja šiem pašiem eņģeļiem sagatavot Ēnoha pilsētu, lai tā tiktu paņemta prom no zemes cilvēku vidus. Jo lūk, Enoha tauta bija izgājusi caur savām pārbaudes dienām bez grēka. Un viņi bija gatavi iemantot savas laimes valstības, kas ir viņu godība Tēva valstībā.

59 Un, pateicoties tam, ka viņi bija izdarījuši visas šīs lietas, Tēvs nebija ierobežots tanī, ko Viņš varēja darīt viņu labā. Un šie eņģeļi lika dziļam miegam nākt pār visiem Ēnoha pilsētas iedzīvotājiem. Un, saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem, viņi tika uzņemti debesīs.

60 Un Jareda brālis rakstīja, sacīdams: Un es redzēju gaismas stabus nākam lejup no

debesīm uz ļaudīm, kuri bija dziļi aizmiguši Ēnoha pilsētā. Un ar Dieva spēku, kas cilvēkiem nav zināms, viņi tika izcelti laukā no savām gultām un no savām mājām, un no jebkuras vietas, kur viņi bija iekrituši dziļā miegā pēc Dieva eņģeļu pavēlēm.

61 Un šie eņģeļi lika lielam miegam nākt pār viņiem, ieviešot gaisā, kas bija Ēnoha pilsētā un ap to, kādu elementu maisījumu. Un visi cilvēki iekrita dziļā miegā, kad bija ieelpojuši šo elementu maisījumu, ko Dieva eņģeļi bija ielikuši gaisā.

62 Un to lielo gaismas stabu bija daudz, un tie bija ārkārtīgi lieli un brīnumaini. Un ar šiem gaismas stariem visi Ēnoha pilsētas ļaudis tika uzņemti debesīs.

63 Un viņi tika paņemti uz to planētu, uz kuras dzīvo mūsu Tēvs. Un viņi joprojām bija aizmiguši, kad viņi atpūtās Tēva valstībā.

64 Un šo garu Mūžīgās Mātes un arī Tēvs pienāca un pieskārs ikvienam. Un, kad šie Mūžīgie Vecāki pieskārs saviem gara bērniem, ikviens pamodās un godināja savas Mātes un Tēvu, kuru viņi nekavējoties atpazīna, priekšskaram tiekot noņemtam no viņu prātiem ar viņu Mātes pieskārienu un dažiem — ar Tēva pieskārienu.

65 Un Ēnoha tautu uzņēma tie ļaudis, kas dzīvoja uz planētas kopā ar Tēvu. Un tagad viņi varēja saprast visas lietas, ko Tēvs bija mācījis viņiem kā gariem, un arī savas pieredzes savu pārbaudes dienu laikā.

66 Un daudzi no viņu mirstīgajiem radniekiem, kas bija miruši, joprojām bija garu pasaulē uz zemes, gaidot savas augšāmcelšanās dienu, bet Ēnoha tauta mājōja ar Tēvu.

67 Un Tēvs paskaidroja viņiem, ka šajā laikā viņiem netiks dots paaugstināts ķermenis ar miesu un kauliem, jo nepieciešams, lai viņi kādu dienu atgrieztos uz zemes un parādītu visai pasaulei piemēru, ka ir iespējams dzīvot mirstībā un ievērot visas Dieva pavēles.

68 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs

saprastu, ka ir daudzi gari, kuri vēlētos ticēt tam, ka pestīšanas plāns, ar ko mūs iepazīstināja Tēvs, ir netaisns un ka nav iespējams turēt visas pavēles, kuras Tēvs mums ir devis. Un šī iemesla dēļ Tēvs paņēma Ēnoha ļaudis pie Sevis. Un kādu dienu viņi vēlreiz atgriezīsies uz zemes un parādīsies cilvēku bērniem.

69 Un viņi parādīs, ka viņiem aizvien ir mirstīgi ķermeņi, un ar šiem mirstīgajiem ķermeņiem viņi ievēros visas Dieva pavēles. Un tad ļaunie redzēs viņus un zinās, ka ir iespējams darīt visu, ko vien Tēvs ir mums licis darīt; un tad viņiem nebūs nekāda attaisnojuma par savām ļaundarbībām.

70 Un notika, ka Tas Kungs lika, lai Ēnoha pilsēta, kas bija palikusi, jā, patiesi tās ēkas un lietas tanī tiktu apglabātas jūras dziļumos. Un, kad citas zemes tautas atklāja, ka lielā taisnīguma pilsēta bija izkaisusi ar Tā Kunga stipro spēku, tās sāka izgudrot visādus stāstus par to, kādēļ tas bija noticis, daudzus no šiem stāstiem izmantojot, lai turētu ļaužu vairākumu savu dievu varas un pilnvaru pakļautībā.

71 Un notika, ka cilvēku bērni kļuva ļoti ļauni, un nebija atrodams neviens, kas būtu taisnīgs līdzīgi Ēnoha ļaudīm. Tomēr Ādama dēli, patiesi, Ēnoha tēvi, kas bija Sets un Ēnoss, un Kainans, un Mahalaleēls, un Jareds, Ēnoha tēvs, un Metuzāls, Ēnoha dēls; jā, šie visi palika uz zemes, lai viņi varētu sludināt grēku nožēlošanu atlikušajiem cilvēku bērniem, lai viņi varētu pārliecināt tos nodibināt taisnīgumu uz zemes.

72 Un notika, ka Sets nomira un tika apglabāts līdzās savam tēvam Ādamam Kainanas zemē. Un neilgi pēc Seta nāves Lamehs dzemdināja dēlu un nosauca viņu vārdā Noa. Un tas ir tas pats Noa, par kuru ir veikts pieraksts jūdu pierakstā.

73 Un vietas dēļ, kas būs nepieciešama cilvēku bērnu vēstures citai daļai, es netaisu pilnu aprakstu par Nou un to, kas notika viņa pārbaudes dienu laikā. Jo jums ir jūdu

pieraksts, un tas pieraksts ir pietiekams Tā Kunga nolūkiem.

74 Tomēr Tas Kungs man ir pavēlējis, lai es pieminētu pierakstu par lielajiem plūdiem, kas ir aprakstīti šajā pierakstā. Jo lūk, lielie plūdi neapklāja visu zemi, bet apklāja tikai to zemi, kurā dzīvoja Noa un viņa dēli.

75 Jo tajā laikā zemes ļaudis nezināja zemes lielo plašumu. Un, kad pār zemi nāca šie lielie plūdi, viņi pieņēma, ka ir applūdusi visa zeme.

76 Un šo lietu pareizi mācīja Noa un viņa dēli, taču to cilvēku tradīciju un samaitātās dabas dēļ, kuri vēlas veidot paši savu vēsturi, saskaņā ar savu pašu muļķību, patiesība par šiem plūdiem netika pareizi pierakstīta.

77 Bet, kas attiecas uz jūdu pierakstu, viņiem nebija nekādas vajadzības zināt jebko citu, kas notika ārpus tās zemes, kurā viņi dzīvoja, patiesi ārpus Kainanas zemes.

78 Un notika, ka pēc lielajiem plūdiem Noas bērni atkal sāka apdzīvot zemi un sajaukt savu sēklu ar citu ļaužu sēklu, kurus neietekmēja plūdi Noas zemē.

79 Jo lūk, Jareda brālis nebija tiešs Noas pēctecis, bet viņš un viņa brālis Jareds dzīvoja zemē, kas bija uz austrumiem no Kainanas zemes, daudzus gadus pēc tam, kad lielie plūdi bija kritušies tajā zemes daļā.

80 Un Jareda brāļa laiks bija aptuveni tajā laikā, kad šis varenais Ēģiptes ķēniņš sāka apvienot Nīlas upes lejas un augšējās ieleju ļaudis.

81 Un, ja jūs lasāt jūdu grāmatu, jūs atradīsiet daudzas no to kļūdām, kas pierakstījuši šo vēsturi. Jo pierakstā teikts, ka pēc Noas dienām zemes tautas tika sadalītas, izplatoties Noas dēlu ciltīm, sakot: Tie ir Šema dēli pēc savām ciltīm, pēc savām valodām, savās zemēs un savā tautā. Taču pēc šīs rakstvietas pierakstā tiek teikts: Un visai pasaulei toreiz bija viena mēle un vienāda valoda.

82 Tad nu, kā gan Šema ciltis varēja

nošķirties pēc savām valodām, ja bija tā, ka visai pasaulei bija viena mēle un vienāda valoda?

83 Un jūdu pierakstā ir daudzas neatbilstības. Jo jūdi ir lepni ļaudis un gribētu, lai visa pasaule ticētu tam, ka visa dzīvība radusies caur viņiem. Un savā ziņā viņiem ir taisnība tanī, kam viņi tic. Jo jūdi ir izraudzīti Dieva ļaudis.

84 Tomēr viņi nav izraudzīti sava taisnīguma dēļ, nedz arī viņi ir izraudzīti ļaudis, no kuriem radās pārējie zemes ļaudis. Taču viņi ir Jēzus, Kristus, kurš nāks pasaulē no viņu gurniem, priekšteči, jeb, citiem vārdiem, no jūdu paaudzēm.

85 Un šādā veidā viņi ir izraudzīti ļaudis, vienīgi tanī, ka viņu izcelsme ir tā izcelsme, ko izvēlējās Tēvs, no kuras nākt Viņa Dēlam, saskaņā ar miesu. Tomēr Tēvs būtu varējis izvēlēties jebkuru no citām zemes tautām, kas būtu Dieva Dēla izraudzītā izcelsme.

86 Taču tas bija caur Ābrahāma radurakstiem, ko Tas Kungs solīja, ka caur viņa gurniem visas zemes tautas tiks svētītas. Un zemes tautas ir tikušas svētītas, Dieva Dēlam piedzimstot caur jūdu izcelsmi.

87 Jo lūk, uz zemes nav tādu ļaužu, kas būtu Dieva izraudzītie ļaudis. Jo Tēvs uzlūko visu miesu vienādi un nešķiro nevienu tautu un nevienu cilvēku. Jo mēs visi esam Viņa bērni, patiesi visas zemes tautas.

88 Un šajā jūdi kļūdās lepnības un ļaundarības dēļ, kas ir viņu vidū. Jo tas, kas tur Dieva pavēles, ir Viņa izraudzītā tauta.

89 Un jūdi netur Dieva pavēles, jo viņi uzskata sevi augstākus par pārējiem Dieva bērniem un tādēļ nevar būt Viņa izraudzītā tauta. Taču no viņu izcelsmes zeme tika svētīta ar Kristus piedzimšanu. Un jūdi ir noraidījuši Kristu. Tādēļ kā gan viņi var domāt, ka viņi ir Viņa izraudzītā tauta, ja ir tā, ka viņi ir noraidījuši Viņu un netur Viņa pavēles?

90 Un savā lepnībā jūdi tiks nosodīti, un visām pārējām zemes tautām tiks ļauts tos vajāt šīs ārkārtīgi lielās lepnības dēļ, ticot, ka viņi ir izraudzīti ļaudis pār visiem citiem.

91 Un notika, ka Noas dēli ceļoja uz austrumiem, uz Sineāras zemi, un dzīvoja tur. Jo Noas dēli bija dzīvojuši uz rietumiem no Sineāras zemes.

92 Un, tā kā Ēģiptes ķēniņš bija izdevis savu paziņojumu par Ēģiptes valstību apvienošanu, visām zemes tautām tika izziņots, ka viņš varētu iegūt varu pār visu zemi.

93 Un tur bija varenī cīnītāji, kuri bija uzauguši zemes austrumu daļā, kuri iznāca, lai dotos uz to zemes daļu, kurā tika izziņots, ka ēģiptieši savstarpēji apvienojas. Un šie cīnītāji apvienojās ar ļaudīm, kas bija aizbēguši no Kainanas zemes pēc lielajiem plūdiem.

94 Jo vairākums no Kainanas zemes ļaudīm tika iznīcināts plūdos, saskaņā ar jūdu pierakstu. Un Noas pēcnācēji baidījās, ka plūdi atkal varētu nākt par to zemes daļu, tādēļ tie bēga uz austrumiem, uz ielejām, kas ietvēra citas lielas upes, zemē, kas tiks nosaukta par Mezopotāmiju, jeb, citiem vārdiem, par zemi starp upēm.

95 Un Sineāras zemē, kā to tolaik sauca, saskaņā ar jūdu pierakstu, ļaudis apvienojās ar varenajiem cīnītājiem no austrumiem.

96 Tad nu, Noas pēcnācēju nolūks bija uzcelt tādu pilsētu, kuru nevarētu ietekmēt nekādi plūdi, kas atkal varētu tikt sūtīti uz zemes. Un viņi sāka likt lielas pilsētas pamatus, patiesi, Bābeles pilsētai, kas ir minēta jūdu pierakstā.

97 Un ļaudis tika mācīti vienā valodā, kas bija valoda, kurā bija runājis Noa, patiesi Ādama valodā, kas tika nodota no paaudzes uz paaudzi kopš Ādama laika.

98 Un, tā kā liela daļa no skaidrās valodas bija samaitāta cilvēku dēļ, jo pietrūka rakstītā vārda, kas vairumam nebija to vidū, Noas pēcnācēji lika, lai visiem cilvēku bērniem atkal tiktu mācīts šis patiesais

valodas veids, lai viņi varētu sazināties cits ar citu un uzcelt šo lielo pilsētu, ko nekad vairs nevarētu izpostīt zemes plūdi.

99 Un, kad Tas Kungs redzēja to, ko viņi vēlējās darīt, patiesi, ka viņi nevēlējās pakļauties Viņa gribai un paklausīt Viņa pavēlēm, bet ticēja, ka viņi paši var izlabot Dieva gribu ar savu pašu roku darbiem; jā, Tas Kungs neļāva viņiem sapulcēties kopā un saglabāt tīro valodu savā vidū.

100 Un varenie cīnītāji no austrumiem nevarēja apgūt to valodu, ko Noas pēcnācēji bija mēģinājuši tiem iemācīt. Un, tā kā viņi nevarēja iemācīties Ādama valodu, viņi kļuva aizkaitināti uz Bābeles ļaudīm un sāka iznīcināt tos un novest tos jūgā, pat pirms tiem bija iespēja uzcelt lielo pilsētu, ko tie bija plānojuši uzcelt savā vidū.

101 Un viņi paņēma daudzus no Bābeles ļaudīm sev kā vergus un kalpus un lika, lai šiem vergiem un kalpiem tiktu mācīta viņu pašu valoda, kas bija tīrās valodas, kurā bija runājuši šo cīnītāju priekšteči, samaitātā forma.

102 Jo, kad Ādama dēli bija atnākuši uz šo zemi Ādama dienās, tad visā zemē runāja vienā valodā. Taču daudzi no viņa pēcnācējiem devās uz dažādām zemes daļām un nepaņēma sev līdzī to valodu, ko Ādams bija licis pierakstīt nolūkā saglabāt Dieva vārdus, kas tika doti tīrajā Ādama valodā kopš iesākuma.

103 Jo Ādams bija licis, lai viņa vārdi tiktu pierakstīti uz māla plāksnēm un uzrakstīti ar rīkiem, kas izveidoja to vārdu simbolus, kurus viņš mācīja saviem bērniem. Un viņi arī izmantoja dzīvnieku ādas, lai uz tām uzrakstītu šos simbolus. Tomēr dzīvnieku ādas nesaglabājās līdzīgi kā plāksnes, kas bija izgatavotas no māla, un tādēļ laika gaitā tās tiks iznīcinātas.

104 Un māla plāksnes tika dotas tiem, kas nesa pierakstu sev līdzī un mācīja saviem bērniem tās lietas, kas uz tām pierakstītas. Un Jareda brāļa priekštečiem bija šīs māla plāksnes savā vidū.

105 Un viņu priekšteči bija izplatījušies uz zemes un netika to plūdu ietekmēti, kas iznīcināja ļaudis Kainanas zemē. Taču gadījumu par lielajiem plūdiem tiem mācīja viņu tēvi. Jo viņu tēvi labi zināja Nou, kurš bija varens viņu starpā, kurš bija saglabājis tīrās Ādama asinis caur savu sēklu.

106 Un arī Jareda brāļa priekšteči bija saglabājuši tīrās Ādama asinis savā vidū. Un Jareda brāļa laikā viņš un viņa brālis Jareds, un viņu draugi, un viņu ģimenes, bija vienīgie uz visas zemes, kuriem joprojām bija tīrās Ādama asinis, kas nebija apgānītas. Jo Noas pēcnācēji pēc lielajiem plūdiem bija sajaukuši savas asinis ar citām zemes tautām.

107 Un Jareda brālis atnāca uz Sineāras zemi, lai palīdzētu celt pilsētu. Un viņa nolūks, palīdzot celt pilsētu, bija nevis izvairīties no Dieva sodiem, bet gan uzcelt tādu pilsētu, kas līdzīga Ēnoha pilsētai. Taču, kad viņš varēja saskatīt, ka citiem, kuri bija atnākuši no Kainanas zemes, patiesi Noas pēcnācējiem, nebija tādi paši nolūki, kādi bija viņam, Jareda brālis meklēja To Kungu un to, ko viņam vajadzētu darīt, lai viņam un viņa brālim, un viņu draugiem netiktu samaitāta viņu valoda, nonākot cīnītāju no austrumiem pakļautībā.

108 Un Tas Kungs pavēlēja Jareda brālim bēgt no tās zemes. Un viņa taisnīguma dēļ, un arī lai saglabātu uz zemes Ādama tīrās asinis, Tas Kungs vadīja Jareda brāli uz Ēdenes zemi, kas bija apsolītā zeme, kuru Tas Kungs bija noslēdzis derību dot tiem, kas kalpo Viņam un tur Viņa baušļus.

109 Un, pirms Jareda brālis ieradās apsolītajā zemē, kainieši un benelieši bija visi tikuši iznīcināti, un viņu atlikums bija aizgājis no zemes uz jūru salām vai uz sasalušo zemi ziemeļos.

110 Un pārējā vēsture par Jareda brāli un viņa pēcnācējiem ir dota mana tēva pierakstā, patiesi tā viņu daļas vēsture, ko Tas Kungs man pavēlēja rakstīt par viņiem.

111 Un tagad es vēlreiz atgriežos pie tās pasaules cilvēku vēstures, par ko mums nav rakstveida vēstures, patiesi pie patiesās vēstures, kas nav tikusi apgānīta ar cilvēku priekšstatiem un neziņu.

112 Un pieraksts, kas jums ir no jūdiem, patiesi Bībele, kā jūs to saucat, nav pilnīgs pieraksts, tomēr tajā ir sniegts precīzāks apraksts par tautām, kas radās no Noas pēcnācējiem, nekā jebkurā citā pierakstā, ko cilvēku bērni tolaik ir likuši pierakstīt.

113 Un Jareda brāļa vīzija sniedz patiesu un precīzu aprakstu par visiem pasaules ļaudīm. Taču uz zemes bija daudz ļaužu un daudz tautu, dažas no kurām bija lielas tautas, kuras bija varenu impēriju tautas, kuras radās un iekaroja vairākumu no cilvēku bērniem savu valdījumu varā.

114 Taču bija arī citas tautas, kas nebija tik lielas, jā, patiesi mazākas tautas, kuras Tā Kunga roka bija paslēpusi no lielāku tautu apziņas. Jo, ja bija kādi taisnīgi ļaudis līdzīgi Jaredam un viņa brālim, tad Tas Kungs deva viņiem pavēles, ka viņiem ir jāatstāj tās zemes, kuras bija iekarojušas lielākas tautas un pārvaldītas ar Sātana varu, lai Viņš varētu vadīt tos uz apsolīto zemi, kur viņi varētu turēt Viņa pavēles un dzīvot savstarpējā mierā un saskaņā.

115 Un pasaule drīz vien tika noklāta ar daudzām tautām. Un pat mazākās tautas, kas bija apslēptas no lielāko pārvaldības, laika gaitā kļuva samaitātas, pat tiktāl, ka līdz pēdējām dienām visas pasaules tautas un valstības būs kļuvušas ļaunas un Sātana varā.

116 Un šī pieraksta nolūks ir darīt jums zināmu, patiesi visiem tiem, kas esat izraudzīti, kas saņemsit šīs lietas taisnīgumā, — vēsturi par daudzām no šīm lielajām tautām un arī par daudzām no šīm mazākām tautām, kuras tika aizvestas prom no lielāko vidus.

117 Un šīs vēstures, kas šeit tiks dotas, parādīs jums lielo pacietību un žēlastību, kas Tam Kungam ir pret visiem cilvēku

bērniem.. Un tās jums arī parādīs cilvēku bērnu lielās ļaundarbības un veidus, ko Sātans izmanto, lai pieviltu tos, kas pievērš vērību viņa vilinājumiem.

118 Un, kad cilvēku bērni pievērš vērību viņa vilinājumiem, tad viņš sasaista tos savās važās, un šīs važas liek tiem nogalināt citam citu un ienīst citam citu, un darīt visāda veida ļaunumu citam pret citu, līdz viņu tautas tiek pilnībā iznīcinātas.

119 Un pēc tam, kad jūs būsit izlasījuši šeit sniegtās lietas, jūs zināsit, kas jums ir jā dara, lai sagatavotu paši sevi un arī zemi Tā Kunga atnākšanai visā Viņa godībā.

120 Un, ja jūs sagatavosities, jūs tiksit izglābti Tā Kunga lielajā un briesmīgajā dienā. Un, ja jūs nesagatavosities; jā, ja jūs nelasīsiet šīs lietas, kas ir sagatavotas jums, un nemācīsities to, ko Tas Kungs vēlas, lai jūs mācītos, tad jūs nebūsit sagatavoti Tā Kunga dienai un jūs pievienosities ļaunajiem, kas kauks un raudās, un gaudos, un griezīs zobus, kad Tas Kungs atklās tiem viņu ļaundarbības.

121 Tādēļ es lūdzu jūs, patiesi no visas savas dvēseles, lai jūs uzmanīgi lasītu šīs lietas un apdomātu tās savās sirdīs. Lūk, dzīvojiet pēc Dieva baušļiem, patiesi pēc Kristus vārdiem visās lietās, un jums būs Svētais Gars, lai mācītu jums šo lietu patiesumu.

26. NODAĻA

Moronijs pārstāsta Ēģiptes, pirmās lielās impērijas, vēsturi. Viņš paskaidro, kādēļ cilvēku vēstures ir neobjektīvas un reti pauž visu patiesību. Tiek iepazīstināts ar faraonu Akenatonu, un ar viņu sadraudzējas praviētis Jubeids. Ēģiptiešu tauta ir liela tauta, kura vēlāk tiek iznīcināta ļaundarbību dēļ.

UN tagad es atkal atgriežos pie cilvēku bērnu vēstures un darbiem atbilstoši tām

tautām, kurās viņi bija sevi nošķīruši.

2 Un notika, ka šī Ēģiptes apvienošana padarīja to zemes daļu spēcīgu viņu tirdzniecībā un viņu darījumos citam ar citu. Un šie ļaudis bija visādā ziņā līdzīgi beneliešiem. Jo viņi mīlēja savas ģimenes un domāja par savām ģimenes vienībām augstāk nekā par saviem kaimiņiem. Un savā tirdzniecībā un savos darījumos viņi kļuva ārkārtīgi bagāti attiecībā uz pasaules lietām; un viņi sāka izplatīties pa visu zemi.

3 Un viņu valdnieki tika pacelti viņu priekšā kā dievu dēli, pat kā viņu dievu burtiskie pēcnācēji. Un ļaudis pielūdza viņus un godāja viņus. Un priesteri, kurus viņu valdnieki bija izvēlējušies, lai mācītu ļaudīm viņu dievu ceļus, arī tika godāti un pacelti augstāk par tautu.

4 Un, tā kā viņi tika iedalīti šķirās atbilstoši saviem amatiem sabiedrībā un arī atbilstoši savai bagātībai, tie, kas bija no zemākām šķirām, kļuva slimīgi un ievērojami pieauga viņu mirstība viņu nabadzības dēļ.

5 Taču tas neradīja bažas augstākajai ļaužu šķirai, kurus uzturēja zemākās šķiras, jo viņi bija pārliecināti, ka dievi ir devuši katram cilvēkam savu likteni. Un, ja kāda cilvēks liktenis lika, lai tas piedzimtu zemākā jeb strādnieku šķirā, tad tā bija viņu dievu griba, lai šis cilvēks mūžīgi paliktu valdnieku kalps.

6 Tomēr bija daži gadījumi, kad kāds zemākas šķiras loceklis varēja kļūt par augstākas šķiras locekli, ja bija tā, ka tas izradīja īpašu prasmi vai zināšanas, kas varētu sniegt labumu augstākās šķiras valdniekiem. Taču vairumā gadījumu vairākums no tautas strādnieku šķiras tādi arī palika caur savu bērnu paaudzēm.

7 Un augstākās šķiras ļaudis sāka baudīt mieru un saskaņu. Taču šis miers un saskaņa nebija jūtami starp tiem no zemākās šķiras. Jo viņi bija pastāvīgās bailēs par savām dzīvībām. Jo viņi zināja, ka viņi ir nolēmti būt par kalpiem dieviem, kam viņi kalpoja,

un tādēļ viņi darīja visu iespējamo, lai izpatiktu šiem dieviem, kas ietvēra viņu valdniekus, faraonus.

8 Un viņi ticēja, ka šo dievu vēlmes bija vadītāju un priesteru vēlmes, kuri bija izgudrojuši šos dievus un iepazīstinājuši ar tiem tautu. Un tie, kuri bija izgudrojuši šos dievus, bija līdzīgi Benelim — tanī, ka viņi zināja, ka viņi bija izgudrojuši dievus, kas turētu ļaudis pakļautībā un nodrošinātu, lai viņiem nebūtu jāstrādā ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

9 Un nabagiem, kas bija kalpi un kas bija arī ļaužu vairākums, nebija ļauts apšaubīt savu valdnieku un savu priesteru varu un pilnvaras. Jo viņiem no bērnības tika mācīts, ka dievi ir devuši ļaudīm šos valdniekus viņu labumam un aizsardzībai. Un viņiem tika mācīts, ka šie dievi nedod tiem nekādus norādījumus, ja vien šie norādījumi tiem netiek doti caur viņu valdniekiem un viņu priesteriem.

10 Un šādā veidā Sātans sāka graut Svētā Gara pilnvaras un kalpošanas līdzekļus. Jo ļaudis nezināja, ka viņi varēja lūgt un apdomāt, un saņemt atklāsmi un zināšanas no viņu patiesā Tēva, kurš bija noteicis garu pasaules pilnvaras un kalpošanas, lai sniegtu visiem Saviem bērniem jebkādas atklāsmes un norādījumus, kas tiem bija vajadzīgi.

11 Un, kad Tas Kungs aicina kādu pravieti sludināt grēku nožēlošanu cilvēku bērniem, šis pravietis neieceļ sevi par vadītāju ļaužu vidū, nedz arī šis pravietis māca ļaudis, ka vienīgi caur viņu tie var saņemt atklāsmi un iedvesmu no Dieva.

12 Jo šāds nav Tēva nolūks, aicinot pravieti ļaudīm. Jo Tēvs mīl visus Savus bērnus un vēlas, lai viņi visi zinātu Viņu un saņemtu Viņa valstības noslēpumus tādā veidā, kā Viņš ir noteicis caur garu pasaules kalpošanām.

13 Un patiess Dieva pravietis ļaudīm mācītu Dieva baušļus, kam viņiem ir jāpaklausa, lai būtu Dieva Gara kalpošanu cienīgi. Un, ja ļaudis nožēlo savas

ļaudarības un sākt paklausīt evaņģēlija likumam, tad viņi būs cienīgi zināt visus Dieva noslēpumus.

14 Un, ja viņi zina visus Dieva noslēpumus, tad kādam nolūkam gan viņiem būtu vajadzīgs pravietis? Jā, kādam nolūkam viņiem būtu vajadzīgs valdnieks vai priesteris, lai mācītu viņiem šīs lietas? Un es jums saku, ka viņiem nebūtu vajadzīgs valdnieks vai priesteris, vai pravietis, vai pat baznīca, kurā mācīties šīs lietas.

15 Jo viņiem jau būtu Kristus gars — gars, kas tiek saņemts, ievērojot Kristus vārdus. Un, ja viņiem būtu Kristus gars, tad viņi paši kļūtu par praviešiem, gaišregiem un atklājējiem.

16 Taču šī ir tā lieta, ko Sātans nevēlējās iesākmā. Jo, ja Dieva bērniem nebūtu vajadzīgs vadītājs, kurš sniegtu tiem Tēva svētības un gudrību, tad nebūtu nekāda goda būt par vadītāju viņu starpā. Un tas bija šis gods, pēc kā tiecās Sātans.

17 Un Sātans ielika savas vēlmes valdnieku sirdīs, kuri bija pār cilvēku bērnu tautām. Un viņš iepazīstināja tos ar likumiem un kārtību, ko šiem vadītājiem vajadzēja ieviest savās valstībās, lai turētu cilvēku bērnus savā pakļautībā un sniegtu tiem slavu, ko tie vēlējās.

18 Un ar šiem likumiem bagātajiem un spēcīgajiem tiek dota labākā daļa no pasaules lietām. Un, tā kā viņiem tiek dota labākā daļa no pasaules lietām, viņus apskauž tie, kas ir nabagi. Un šīs skaudības dēļ viņus pielūdz un godina tie, kas viņus apskauž.

19 Tomēr tas prieks un miers, ko bagātie gūst miesā, ir īslaicīgs prieks, par ko runāja Ābels, kad viņš apmulsināja Beneli Ēdenes zemē.

20 Un notika, ka ēģiptiešu augstākajai šķirai klājās ārkārtīgi labi daudzus gadus. Un, tā kā viņiem bija miers un labklājība savā vidū, viņi ticēja, ka dievi bija apmierināti ar viņiem.

21 Taču tautas vairākuma vidū nebija

miera un labklājības. Taču tie vēsturnieki, kuri tika savu valdnieku aicināti pierakstīt precīzu tautas vēsturi, par tautas vairākumu nepieminēja. Jo nebija tāda ķēniņa, kurš vēlējās būt pazīstams ar savu netaisnību un slikto izturēšanos pret tiem, kurus tas pārvaldīja. Tādēļ tie, kas pierakstīja savu tautu vēsturi, jā, patiesi tie, kuriem to uzdeva darīt viņu valdnieki, bija tendenciozi savos ziņojumos.

22 Jo viņi neziņoja par ļaužu masu ļaudarībām un nabadzību, un ciešanām, bet viņi rakstīja vienīgi par tām lietām, kas sniegtu godu un slavu valdniekam vai vadītājam, kurš tiem bija devis pilnvaras un uzdevumu rakstīt šo vēsturi.

23 Un tā tas ir bijis visas cilvēku bērnu vēstures laikā. Jo ir bijuši tikai nedaudzi, kuri ir rakstījuši patiesību par tautu, kurās šie vēsturnieki dzīvoja, valdnieku vadību. Un, ja bija kāds, kurš rakstīja patiesību par nabago un strādājošo šķiras dzīvesveidu un ciešanām to vidū, kas bija cilvēku bērnu vairākums, tad šis vēsturnieks tika nogalināts vai atcelts no amata par tām lietām, ko tas bija uzrakstījis, — par lietām, kas bija pretējas tautas, kurā tas dzīvoja, valdnieka kārtībai un principiem, un lietas, ko tas bija uzrakstījis, tika iznīcinātas.

24 Un zemes tautu starpā bija daudzi valdnieki, kuri bija nevērtīgi pret nabadzīgo un trūcīgo bēdīgo stāvokli, un arī pret tiem, kas veica darbu, ar ko zemes varenās tautas tika uzceltas.

25 Jo šiem valdniekiem nebija nekādu darīšanu ar tiem no zemākās šķiras. Un jebko, kas viņiem tika paziņots, to paziņoja priesteris vai reliģiskais vadītājs, kurš bija šo valdnieku aicināts sniegt viņiem ziņas par viņu tautas stāvokli. Un šo reliģisko vadītāju pienākums un uzdevums bija mācīt ļaudis un nodrošināt, lai tie ievērotu likumus, kurus bija ieviesuši valdnieki.

26 Un, ja ļaužu starpā radās kāds strīds un posts, tad valdnieks vainu uzlika uz to galvām, kurus viņš bija norīkojis pārraudzīt

ļaudis, uzskatot, ka tie, kuri tika norīkoti, bija posta un strīda cēlonis ļaužu starpā.

27 Un šie reliģiskie priesteri un vadītāji, kuri bija ķēniņa vai valdnieka norīkoti, nestāstīja patiesību par ļaužu bēdīgo stāvokli, jo baidījās par savu pilnvaru amatu; patiesi, ka valdnieks varētu atrast kādu citu, kas tam sniegtu labas vēstis par ļaudīm.

28 Tādējādi cilvēku bērnu vairākumam cauri rakstītajām vēsturēm, kas tikušas sniegtas par tiem, nav sniegts paties atainojums par viņu postu un viņu nesaskaņām, un lielo ļaundarību, kas notika viņu vidū viņu vadītāju ļaundarību dēļ.

29 Un notika, ka, ēģiptiešu tautai plaukstot, jā, kad šīs tautas augstākās šķiras plauka, uz zemes bija arī citas tautas, kuras arī plauka un pildīja Sātana gribu un vēlmi visās lietās.

30 Un par šīm citām tautām es saīsināšu Jareda brāļa vārdus tādā veidā, kas varētu uzturēt kārtības un izpratnes sajūtu attiecībā uz tām.

31 Jo lūk, par šīm tautām ir uzrakstīti daudzi pravietojumi Svētajos Rakstos, kas jums ir savā priekšā pēdējās dienās. Taču, tā kā ļaužu vadītāji bija neiecietīgi pret jebkuru cilvēku, kas runātu pret viņu godību, kā es nupat esmu jums to izskaidrojis, šie pravieši rakstīja savus pravietojumus simbolismā un alegorijās, un līdzībās.

32 Un, kad vadītāji vai viņu priesteri lasīja praviešu vārdus, viņi nevarēja saprast simbolismu un alegorijas, un līdzības, ko viņiem bija devuši Dieva pravieši. Taču tas, kuram ir pravietojuma gars, kas ir garu pasaules kalpošanas, kā tas jums tika izskaidrots, patiesi šis cilvēks sapratīs simbolismu un alegorijas, un līdzības, kuras tiek dotas tiem, kas dalās tajā pašā Garā.

33 Un mana saīsinājuma gaitā par Jareda brāļa vīziju es, Moronijs, mēģināšu jums sniegt pareizu skaidrojumu par šo simbolismu, kas ir dots tajos Svētajos Rakstos, kas jau ir jūsu vidū. Un ar to jūs zināsit, ka visi svēto praviešu vārdi ir

izrādījušies patiesi, vai izrādīsies patiesi saskaņā ar laiku, kurā tie tika doti.

34 Un patiesība par šīm visām lietām jums tiks darīta zināma šajā pierakstā. Jo lūk, šis pieraksts nāks klajā laikā, kad ļaudīm tiks dotas lielākas zināšanas par viņu vadītāju ļaundarībām un samaitātību.

35 Un jūsu vidū pēdējās dienās, pie kuriem šīs lietas nonāks, nebūs tāda likuma, kas aizliedz cilvēkam runāt patiesību par tām lietām, ko dara ļaužu vadītāji, lai radītu postu to vidū, kurus viņi vada.

36 Un nabago bēdīgais stāvoklis, kuri vienmēr būs vairākums, būs zināms ar šo pierakstu un arī ar citu cilvēku vārdiem, kuri ziņos šīs lietas ļaudīm.

37 Un tanī dienā piepildīsies praviešu vārdi, kuros tie ir teikuši: Uzklusiet, ak, jūs, Manas baznīcas ļaudis, saka Viņa balss, kurš dzīvo augstumos un kura acis ir pār visiem cilvēkiem; jā, patiesi Es saku: Uzklusiet jūs, tautas no tālienes, un jūs, kas esat uz jūras salām, uzklusiet kopā.

38 Jo patiesi Tā Kunga balss skan uz visiem cilvēkiem, un nav neviena, kas izvairīsies; un nav nevienas acs, kas neredzēs, nedz auss, kas nedzirdēs, nedz sirds, kas netiks aizskarta. Un dumpīgie tiks caurdurti ar lielām bēdām; jo par viņu nekrietnībām tiks runāts no māju jumtiem un viņu slepenie darbi tiks atklāti.

39 Un brīdinājuma balss skanēs uz visiem ļaudīm, ar Manu mācekļu mutēm, kurus Es esmu izraudzījis šinīs pēdējās dienās. Un viņi dosies un neviens tos neapsturēs, jo Es, Tas Kungs, esmu viņiem pavēlējis.

40 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs apdomātu šīs lietas savā sirdī, patiesi tie no jums, kas esat saņēmuši šo zelta plāksņu aizzīmogoto daļu, ko mans tēvs ir jums sagatavojis. Jo jūs sāksit saprast, kādā veidā par jūsu vadītāju nekrietnībām tiks runāts no māju jumtiem.

41 Jo jums būs iespēja būt savās mājās un savās darba vietās, un redzēt un dzirdēt ziņojumus par jūsu vadītāju un jūsu

valdnieku rīcību.

42 Un jūsu vadītāji mēģinās noslēpt savas ļaundarības no jums, taču viņu mēģinājumi būs veltīgi. Lūk, Tas Kungs izmantos brīnumus, ko Sātans ir ieviesis jūsu vidū, lai darītu viņa gribu. Un tas būs ar šiem brīnumiem, ka jūs dzirdēsiet par viņu nekrietnībām no jūsu māju jumtiem.

43 Tomēr es vēlos, lai jūs atcerētos Tā Kunga baušļus, kuros Viņš mums ir pavēlējis netiesāt ar netaisnīgu spriedumu. Tādēļ ir nepieciešams, lai ar jums būtu Gars, lai jūs paši spētu izšķirt patiesību attiecībā uz tām lietām, ko jūs dzirdēsiet.

44 Jo jūs dzirdēsiet daudzas lietas, un lielākā daļa no tā, ko jūs dzirdēsiet, būs tas, ko Sātans vēlas, lai jūs dzirdētu. Jo Sātans vēlas, lai jūs dzirdētu to, kas ir no Dieva lietām; un viņš jūs pārliecinās, ka tās ir ļaunas; un lietas, kas ir ļaunas, viņš jūs pārliecinās, ka tās ir labas. Šī iemesla dēļ šis pieraksts ir ticis sagatavots jums.

45 Taču jūs nesapratīsiet šo pierakstu, nedz arī jūs sapratīsiet patiesību, ja vien jūsos nebūs patiesības gara. Un, ja jūsos ir patiesības gars, tad jūs netiksiet savu vadītāju pievilti un jūs zināsiet patiesību par visu.

46 Un es jums esmu parādījis veidu, kā jums ir jādzīvo, lai šis patiesības gars vienmēr būtu ar jums, lai jūs netopat pievilti.

47 Un vēl es jums saku: lasiet Kristus vārdus un sekojiet Viņa pēdās, tad un vienīgi tad ar jums var būt šis gars.

48 Un notika, ka ar ēģiptiešiem nebija Gara, jo viņi neturēja Dieva baušļus, kā tos viņiem bija mācījis viņu tēvs Ādams. **49** Jo viņu vidū bija lielas izlaidības. Un viņi attaisnoja savas laulības pārkāpšanas, jo viņiem tika mācīti cilvēku norādījumi un pavēles attiecībā uz šīm lietām. Un viņiem tika mācīts uzticības nozīmīgums laulībā, bet viņu laulības vairāk tika noslēgtas pasaulīgo īpašumu dēļ, nekā tās bija tādēļ, lai vīrietis un sieviete būtu viens.

50 Un šo uzticību laulībā daudziem no viņiem bija grūti ievērot to izlaidību dēļ, kas

viņiem tika ļautas, līdz viņi bija precējušies. Un, pirms viņi bija precējušies, vīrieši bija bijuši ar daudzām dažādām sievietēm, pirms viņi noslēdza saistības ar to sievieti, kura būs viņu sieva. Un sievietes arī bija bijušas ar daudziem vīriešiem, kuri nebija viņu vīri.

51 Un, kad kāds vīrietis apprecēja sievieti, viņš bieži mēdza domāt par tām, ar kurām viņš bija pirms savas laulības, tādējādi savās domās pārkāpjot laulību pret savu sievu. Un šīs domas galu galā mēdza novest līdz laulības pārkāpšanas rīcībai ārpus viņu laulības saitēm.

52 Un ļaudis kļuva ārkārtīgi ļauni savu valdnieku un savu priesteru piemēru dēļ. Tomēr viņu valdnieku un viņu pilsētu labklājības dēļ viņi neuzskatīja, ka viņi ir ļauni. Jo, ja viņu valdnieki un viņu pilsētas plauka, tad ļaudis domāja, ka dievi ir apmierināti ar viņiem un ka viņi dzīvo taisnīgumā.

53 Un, tā kā Tas Kungs mīl Savus bērnus, Viņš vēlas, lai viņi tiktu mudināti atcerēties savu grēkus. Un tas ir tādēļ, ka Viņš saprot, ka savos grēkos viņi nevar rast to mūžīgo mieru, ko Viņš tiem ir sagatavojis. Jā, patiesi, aiz Savas mīlestības pret viņiem, Viņš pieļauj viņu iznīcināšanu.

54 Tad nu šī ir lieta, ko jums būtu jāsaprot. Jo lūk, Tas Kungs nepavēl kādai tautai nākt pret citu tautu un iznīcināt to. Jo Tas Kungs nekad nepavēlētu Saviem bērniem nepaklausīt kādam no Viņa baušļiem. Un Viņš mums ir pavēlējis mīlēt savus ienaidniekus un darīt labu tiem, kas mūs ienīst un vajā, un ļaunprātīgi izmanto.

55 Un Tas Kungs nevēlas, lai ļaunums nāktu pār kādu no Viņa bērniem. Tomēr Viņam ir vara aizsargāt mūs citu no cita un izglābt mūsu dzīvības un mūsu bērnu dzīvības daudzās paaudzēs, ja ir tā, ka mēs mīlam Viņu un turam Viņa baušļus, kā Viņš ir noslēdzis derību ar mums.

56 Un tā tas ir, ka reizēm Tā Kunga roka tiek atturēta, lai mūs aizsargātu, ja ir tā, ka mēs esam aizmirsuši Viņu un neturam Viņa

baušļus. Un mūsu pašu labumam Viņš pieļauj, ka mēs tiekam novesti gūstā, lai mēs varētu pieredzēt bēdas un nesaskaņas, un grūtības. Un Viņa vēlme ir, lai šīs lietas radītu mūsos pazemību, kas varētu likt mums būt ar nožēlas pilnu garu, kas mums ļaus tuvoties Viņam caur Svētā Gara kalpošanām un tikt Viņa svētītiem.

57 Un notika, ka pēc daudziem miera un labklājības gadiem Tas Kungs pieļāva, ka cīnītāji no austrumiem, par kuriem es jums esmu devis aprakstu Bābeles pilsētas laikā, nāktu ēģiptiešu vidū un iznīcinātu viņu ceļus, un nogāztu viņu dievus.

58 Un viņu iznīcināšanas iemesls bija rodams viņu pašu tautā, kas bija vāja iekšējo nemieru dēļ. Jo šāda būs visu to tautu iznīcināšana, kas ir aizmirsušas To Kungu un netur Viņa baušļus. Jo šie baušļi tika doti cilvēku bērniem, lai pasargātu tos no šiem iekšējiem nemieriem un strīdiem.

59 Un, ja kāda tauta no jauna pievēršas Tam Kungam un nožēlo savus grēkus, tanī, ka tā atceras Viņu un tās lietas, kuras Viņš tiem ir mācījis, tad šie iekšējie nemieri un pilsoniskās jukas var izzust un tautā, kas nožēlo grēkus, var atkal tikt pieredzēts miers.

60 Un notika, ka Ēģiptes ļaudis nebija cīnītāji un tiem nebija mācīta kara māksla, nekad iepriekš neesot pieredzējuši šādas lietas.

61 Un viņi sāka apgūt šo mākslu no tiem, kas tos pieveica. Un, esot ar šīm zināšanām par karu, viņi no jauna apvienojās un piecēlās, un uzvarēja savus iekarotājus, un vēlreiz nodibināja mieru visā Ēģiptē.

62 Taču šis miers, ko viņi vēlreiz bija nodibinājuši, nebija nodibināts saskaņā ar Tā Kunga garu. Un, tā kā tas nebija nodibināts saskaņā ar Viņa garu, jā, tādēļ, ka tas bija nodibināts saskaņā ar kara mākslas principiem, kurus viņi bija apguvuši no tiem, kas viņus iekaroja, ļaudis pastāvīgi baidījās par savu drošību.

63 Jo, ja viņi būtu nodibinājuši šo mieru

saskaņā ar Tā Kunga Garu, tad viņi nebaidītos, bet viņu miers būtu mūžīgs.

64 Un šīs bailes vadīja viņus izveidot armijas un kara flotes, un spēka līdzekļus, kas mazinātu bailes, kuras viņi izjuta savās sirdīs.

65 Un atkal, bija noticis, ka Sātana vārdi tika piepildīti, kad viņš teica, ka ar zeltu un sudrabu viņš uzpirks spēka līdzekļus, lai valdītu ar asinīm un šausmām uz šīs zemes.

66 Un notika, ka Ēģiptes tauta kļuva ārkārtīgi varena starp visām zemes tautām. Un viņi apmācīja armijas, lai aizsargātu tos, un viņi lika, lai tiktu uzceltas lielas pilsētas saskaņā ar viņu tradīcijām un viņu dievu pielūgsmi.

67 Un notika, ka faraonam bija dēls, kura vārds bija Akenatons. Un savas jaunības dienās Akenatons spēlējās vergu vidū, kuri kalpoja viņa tēvam.

68 Un starp tiem, ar kuriem viņš spēlējās, bija kāds zēns, kura vārds bija Jubeids. Un Jubeids bija Tā Kunga iepriekš-ordinēts, lai kļūtu par varenu pravieti ēģiptiešu tautai. Jo Jubeida vecāki bija vienkārši ļaudis, kuri nepieņēma daudzus dievus, kas tika pielūgti Ēģiptē.

69 Tomēr viņiem ar likumu bija aizliegts paust savas domas par šīm lietām. Un viņi zināja par bēdīgo stāvokli, kurā atradās tautas nabadzīgo šķira faraonu pakļautībā.

70 Un viņi sāka mācīt savu dēlu, ka ir tikai viens Dievs un ka Dievs nevēlas, lai kāds no Viņa bērniem ciestu, kā nabagie tiek spiesti ciest bagāto ļaundarību dēļ. Un viņi bija lēnprātīgi ļaudis, kura deva, ko vien viņi varēja, lai atvieglotu to ciešanas, kuri cieta.

71 Un Jubeida tēvs bija viens no galvenajiem strādniekiem, kuri bija norīkoti apkopt un uzturēt dievu statujas, kas greznoja lielos namus, kuros dzīvoja faraons un viņa sievas. Jo faraonam bija daudzas sievas, viņam tiekot uzskatītam par dievu, kuram ir šīs tiesības.

72 Un faraons uzticējās Jubeida tēvam un deva viņam lielas pilnvaras pār visiem tiem,

kas bija viņa kalpi viņa saimē. Un Jubeida tēvs bija taisnīgs vīrs, kurš taisnīgi izturējās pret visiem faraona kalpiem, un tādēļ viņš tika augstu vērtēts viņu vidū par to, kā viņš lietoja pilnvaras, kuras faraons viņam bija devis pār tiem.

73 Un šī iemesla dēļ Akenatonam tika ļauts spēlēt ar Jubeidu visas viņu jaunības dienas. Jo pēc viņu likumiem, ko viņiem bija ieviesuši augstākā šķira, nebija atļauts, ka viņu bērni, kuri tika vērtēti augstāk par zemākas šķiras bērniem, spēlētos vai draudzētos ar citiem bērniem, kuri nebija no viņu šķiras.

74 Taču notika, ka Akenatons kļuva Jubeidam kā brālis. Un, atrodoties Jubeida namā, viņš mēdza klausīties Jubeida tēva vārdos un apdomāt tos savā sirdī.

75 Un notika, ka noteiktā laikā no Jubeida tika prasīts, lai viņam tiktu veiktas apgraizīšanas, kas bija ierasts Ēģiptes tautas vidū, ievadot jaunos vīriešu pilngadībā. Taču augstākajai šķirai — tā nebija prasība viņiem. Jo viņiem bija higiēniskāka vide, kurā viņi dzīvoja. Taču zemākajām šķirām tas bija likums, ka visiem vīriešiem ir jāveic apgraizīšana.

76 Un kopš tā laika Akenatonam tika aizliegts draudzēties ar sava tēva, faraona, kalpu bērniem. Un Akenatons bija ārkārtīgi noskumis sava drauga zaudējuma dēļ. Un viņš turēja šīs skumjas savā sirdī sava tēva varas dēļ; un arī viņa baiļu no sava tēva, faraona, sprieduma dēļ.

77 Taču Akenatons vēlējās tapt apgraizīts tāpat kā viņa draugs Jubeids, lai viņš vienmēr atcerētos to draudzību, ko viņi baudīja, būdami bērni.

78 Un notika, ka Jubeids izauga un tika Svētā Gara ietekmēts. Un viņam tika mācīti Dieva baušļi un likumi, un arī patiesība attiecībā uz Dievu. Un viņš tika aicināts sludināt grēku nožēlošanu ēģiptiešu tautai un parādīt viņiem tās lietas, kurās viņi bija sagrozījuši patiesību attiecībā uz Tēva pavēlēm.

79 Un notika, ka, Jubeidam mācot ļaudīm šīs lietas, viņš tika sasaistīts un ieslodzīts to priesteru dēļ, kurus apdraudēja tas, ko viņš sludināja. Un šie priesteri, kuri bija to dievu svētie priesteri, kuriem ļaudis tika mācīti ticēt, lika sasaistīt viņu atbilstoši zemes likumiem, kas neļāva nevienam runāt pretēji faraona priesteru mācībām.

80 Un Jubeids tika turēts gūstā daudzas dienas, un viņam tika dots maz, ko ēst un dzert. Un viņa tēvs devās pie faraona un metās sava saimnieka kāju priekšā, un lūdās pēc žēlastības savam dēlam.

81 Un faraons nezināja, ko bija izdarījuši viņa priesteri, jo viņi bija aplēpuši no viņa šo lietu. Un faraons pavēlēja, lai viņa priesteri sniedz viņam aprakstu par visu, ko viņi ir nodarījuši Jubeidam, un arī aprakstu par to, kādēļ viņi ir šādi rīkojušies.

82 Un priesteri nāca faraona priekšā un pastāstīja viņam visāda veida melus par to, kāda ietekme bija Jubeida sludināšanai uz Ēģiptes ļaudīm.

83 Un tad nu tas nebūtu nekas ievērojams, ja Jubeids nebūtu runājis par saviem uzskatiem un paturējis tos pie sevis. Taču, kad viņa uzskati sāka izraisīt strīdus un ķildas Ēģiptes tautas vidū un ļaunie priesteri ziņoja faraonam, tad faraonam bija pienākums atbilstoši tautas likumiem atņemt dzīvību tam, kas izraisījis strīdus, lai netiktu ietekmēts valstības miers.

84 Taču šajā lietā viņa priesteri bija melojuši viņam. Jo Jubeida vārdi nebija ķildīgi, bet tie bija vienkārši mīlestības vārdi, ko viņam bija mācījis Gars. Jā, tie bija Kristus vārdi un evaņģēlija likums, kā tas ir atainots šajā pierakstā. Un Jubeida mācību dēļ daudzi no ļaudīm sāka uzdot jautājumus priesteriem, kuriem viņi ticēja, taču viņu starpā nebija nekādu strīdu.

85 Taču priesteri zināja, ka viņi faraonam nevarēja atklāt Jubeida mācību patieso būtību, jo tas sagrābtu pilnvaras, kuras viņi bija saņēmuši ar sava aicinājuma amatu, ko viņiem bija devis faraons. Jo faraons paļāvās

uz priesteriem pēc padoma un ieteikumiem par to, kā viņam būtu jāpārvalda savas valstības ļaudis.

86 Un, ja viņu padoms izraisīja strīdus un ķildas Ēģiptes tautas starpā, tad faraons šo prasītu no to rokām, kuriem viņš devis uzdevumu pārraudzīt ļaudis. Šī iemesla dēļ faraona priesteri meloja viņam par Jubeida vārdu ietekmi.

87 Un faraons bija saistīts ar savu vārdu un arī ar savu senču tradīcijām — atņemt jebkura cilvēka dzīvību, kurš izjauca valstības mieru, un šis miers tika pieredzēts vienīgi augstākās šķiras vidū, kā tas jums ir ticis izskaidrots.

88 Un notika, ka Jubeida tēvs vēl vairāk lūdzās par sava dēla dzīvību. Taču faraons bija runājis; un Jubeida tēvs nevarēja pateikt neko tādu, kas izglābtu viņa dēla dzīvību.

89 Un Akenatons nezināja par šīm lietām tobrīd, kad tās notika. Un Jubeida tēvs devās uz Akenatona namu. Un, tā kā viņš nebija kalps tajā namā un viņš nebija ar likumu norīkots uz Akenatona namu, viņam tur neļāva ienākt.

90 Taču Jubeida tēvs saplēsa savas drēbes un ārkārtīgi raudāja, un padarīja savu balsi skaļu, lai visi varētu dzirdēt viņa lūgumus.

91 Un notika, ka Akenatons dzirdēja kņadu, kas notika viņa nama priekšā, un pats devās, lai paskatītos, kas notiek. Un, kad viņš atpazīna Jubeida tēvu, viņš nekavējoties pavēlēja saviem sargiem atbrīvot to un ļaut tam ienākt viņa namā.

92 Un Jubeida tēvs atstāstīja visas lietas, ko viņa tēva priesteri bija nodarījuši Jubeidam. Un arī Akenatons raudāja par Jubeidu, jo viņš zināja, ka viņš neko nevarēja darīt, lai izglābtu savu draugu, tā vārda dēļ, ko bija teicis viņa tēvs.

93 Tomēr Akenatons devās pie sava tēva un lūdzās par sava drauga dzīvību. Un faraons neiežēlojās par sava dēla vārdiem un aizliedza viņam vēl kādreiz runāt ar viņu par šo lietu. Taču kādā pēdējā centienā darīt to, ko viņš varētu darīt Jubeida labā, Akenatons

lūdzās savam tēvam, lai viņš, kurš bija viens no karaliskajiem dēliem, varētu izpildīt šo nāves spriedumu Jubeidam.

94 Un to likumu dēļ, kas bija viņu vidū, faraons nevarēja aizliegt savam dēlam darīt to, ko viņš vēlējās. Jo tā bija ilgi pastāvoša tradīcija viņu vidū, ka faraonu dēliem tika dota iespēja izpildīt savu tēvu pavēles un šādā veidā izrādīt savu lojalitāti un godprātīgumu attiecībā uz troni, kuru viens no viņiem saņemtu pēc valdošā faraona nāves. Un šīs lietas dēļ, ko Akenatons vēlējās no sava tēva, faraona, patiesi, ka viņš atņemtu sava mīlotā drauga dzīvību viņu vidū ieviesto likumu un kārtības labad, Akenatons izrādīja lojalitāti pret savu tēvu un pret visu Ēģipti.

95 Un šīs lietas dēļ faraons paziņoja viņam, ka tas iemantotu troni pēc viņa nāves. Un, kad faraons to bija paziņojis, tas kļuva par likumu.

96 Un šī nebija priesteru vēlme, jo viņi bija vienoti savā vēlmē, lai kāds cits no faraona dēliem iemantotu troni, patiesi tas, kuru viņi bija paši mācījuši kopš viņa piedzimšanas dienas.

97 Taču šeitān viņu plāns tika sabojāts, jo faraona paustais vārds ļaudīm bija kā Dieva vārds. Un Akenatons tika iesvaidīts būt par viņu faraonu un viņu Dievu, un šajā ļaunie priesteri bija satraukti, taču viņiem nebija citas izvēles, kā vien pakļauties faraona teiktajam.

98 Un notika, ka nebija noteikta laika, kad Jubeidam ir jāizpilda nāves spriedums. Un Akenatons devā pie Jubeida gūstā un raudāja par viņu, un pateica savam draugam to, kas viņam ir jā dara.

99 Un Jubeids uzsmaidīja savam mīļotajam draugam un turēja viņu cieši piekļautu, un teica viņam: Ak, manu mīļoto Akenaton, neraudi par mani, jo šim nolūkam es tiku aicināts, pirms šī pasaule bija. Lūk, vai tu neaptver, ka, pateicoties šai lietai, tu sēdēsi sava tēva tronī un valdīsi, un pārvaldīsi šos ļaudis? Un vai tu neaptver, ka

mums tika liegts redzēt citam citu šos daudzos gadus, patiesi, kopš mūsu jaunības dienām? Un, ja šī lieta nebūtu notikusi, tad, iespējams, mēs nekad vairs neredzētu viens otru.

100 Un notika, ka Jubeids pavadīja daudzas stundas, gremdējoties atmiņās ar Akenatonu par viņu jaunības laimīgajiem brīžiem. Un tas nomierināja Akenatonu un uz kādu laiku apturēja viņa raudāšanu.

101 Un Jubeids turpināja, sacīdams: Lūk, es esmu Dieva aicināts sludināt grēku nožēlošanu šiem ļaudīm un mācīt viņiem patiesību par šīm lietām, ko viņiem ir mācījušas viņu tēvu tradīcijas, kas ir cilvēku priekšstatī. Jo lietas, kas tiem ir tikušas mācītas, ir pretējas laimes likumiem, pēc kuriem Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu, — lai mēs būtu laimīgi uz šīs zemes un arī lai mēs būtu laimīgi, kad mēs atkal atgriezīsimies, lai dzīvotu ar Viņu kopā Viņa valstībās.

102 Un Akenatons bija apmulsis un teica viņam: Par kuriem no mūsu dieviem tu runā? Un kas tas ir, ko tu esi teicis par šo laimi šī Dieva valstībās? Un es zinu, ka tad, kad mēs nomirstam, mēs dodamies uz Osīrija zemi, un tur mēs tiksim novietoti atbilstoši mūsu statusam šeit, uz šīs zemes. Un šī iemesla dēļ mums ir Osīrija priesteri, lai mācītu mums to, kas mums ir jādara, lai sagatavotos šai pēcnāves dzīvei.

103 Taču es nezinu par to laimi, uz ko tu attiecinī, kad tu saki, ka mēs būsim laimīgi tad, kad mēs ar Viņu dzīvosim Viņa valstībās. Jo mums ir ticis mācīts, ka pēc šīs dzīves ir tikai viena valstība un ka šī valstība ir Osīrija valstība.

104 Un, kad es nomiršu, man ir mācījuši Osīrija priesteri un arī mūsu citu dievu priesteri, ka es valdīšu un pārvaldīšu pēcnāves dzīvē, kā es valdīšu un pārvaldīšu šeit. Un ka visi cilvēki piepildīs to likteni, ko dievi tiem ir devuši, gan šeit, uz šīs zemes, gan pēcnāves dzīvē.

105 Un Jubeids atbildēja viņam, sacīdams: Ko tu, mans draugs, domā par manu dzīvi un

stāvokli šajā dzīvē, ko es ieņemu? Vai tu nezini par to ciešanām, kuri nav to tavas šķiras? Vai ir tā, ka mums ir jācieš pēcnāves dzīvē tādēļ, ka mēs neesam no tās šķiras, kurai tu piederī?

106 Un vai tu vēlies, lai es ciestu pēcnāves dzīvē, kā es esmu cietis šeit, būdams tava tēva un viņa priesteru kalps? Vai atceries, kad mēs kopā spēlējāmies mūsu jaunībā un es tiku izvēlēts par faraonu mums, un tu pakļāvies man, lai mēs kā bērni varētu izspēlēt savas sirds vēlmes?

107 Vai mēs nebijām laimīgi, ticot, ka mēs esam vienlīdzīgi un ka mēs esam brāļi? Un vai tu neguvi prieku un pieņemšanu, un mīlestību manā namā ar maniem vecākiem un ar maniem brāļiem un māsām? Vai atceries to reizi, kad tu vēlējies samainīties ar mani vietām, un lai es ģērbjos tavās karaliskajās drēbēs, un tu sev uzvilktu manas drēbes, patiesi, verga tērpu? Un mēs apmainījāmies ar savām drēbēm un spēlējāmies, un spēlējāmies tajās.

108 Un tu klanījies manā priekšā un darīji to, ko es tev pavēlēju. Vai tu atceries, kas tas bija, ko es tev toreiz pavēlēju darīt? Lūk, es tev pavēlēju vienmēr būt manam labākajam draugam un manam brālim un vienmēr atcerēties mani, kad tu sēdēsi sava tēva tronī. Un tu man apsolīji, ka es vienmēr būšu tavs draugs un ka tev nekad nebūs iemesla aizmirst mani. Un šajā solījumā tu esi bijis uzticīgs.

109 Un, pateicoties tavam mīlestības solījumam pret mani, tu esi uzņēmis izpildīt spriedumu, ko tavs tēvs ir pasludinājis pār manu galvu. Un ar šo paziņojumu tu spēsi turēt pārējo solījumu, ko tu man esi devis mūsu jaunībā, patiesi, ka tu vienmēr atcerēsies mani.

110 Un pēc šo Jubeida vārdu dzirdēšanas Akenatons atkal krita pār savu draugu un raudāja, sacīdams: Ak, manu mīļo Jubeid, es nekad tevi neaizmirsīšu. Es tev lūdzos, pasaki man to, ko tu vēlies, lai es darītu par godu tavai piemiņai, lai tu zinātu, ka es

turēšu solījumu, ko es tev esmu devis, visas mana mūža dienas.

111 Tad nu šī bija tā lieta, ko Jubeids bija cerējis, ka viņa draugs teiktu. Jo viņš zināja, ka faraona dēla vārds bija tikpat saistošs kā paša faraons vārds. Un Jubeids atkal runāja, sacīdams: Es vēlos, lai tu pavadi dažas pēdējās manas dzīves dienas kopā ar mani, lai es tev varētu mācīt visu to, ko es esmu iemācījies no Dieva, par kuru es esmu runājis.

112 Un pēc tam, kad tu būsi klausījies manos vārdos, es vēlos, lai tu atcerētos šos vārdus, patiesi, kad tu sēdēsi tava tēva tronī. Un pat ja tu tikai atcerēsies manus vārdus, tad tas būs pats lielākais gods, ko es varētu saņemt no tevis kā mana drauga.

113 Un notika, ka Akenatons darīja to, ko Jubeids bija lūdzis viņam. Un daudzas dienas viņš devās uz cietumu, kur Jubeids tika turēts gūstā, un klausījās Dieva pravieša vārdos.

114 Un pār Akenatonu nāca Svētais Gars, un viņš ticēja tām lietām, kuras viņam bija mācījis Jubeids. Un šādā veidā Tas Kungs sagatavoja ceļu, kā ēģiptiešu tauta varētu saņemt Viņa vārdus, patiesi, caur vienu no viņu ķēniņiem.

115 Un notika, ka pienāca tā diena, kad Akenatons bija spiests izpildīt Jubeidam nāves spriedumu. Un šī nāves sprieduma izpildīšana tika veikta atbilstoši tā vēlmei, kurš to izpildīja.

116 Un Akenatons bija meklējis visā zemē, ar ko varētu izpildīt nāves spriedumu tādā veidā, lai Jubeids nejustu nekādas sāpes. Un viņš atrada kādi indi, kas to paveiktu. Un šī inde liktu Jubeidam aizmigt, pirms tiktu atņemta viņa dzīvība.

117 Ar lielām raizēm un smagu sirdi Akenatons devās pie sava drauga pēdējo reizi. Un viņš ārkārtīgi raudāja Jubeida azotē. Un arī Jubeids raudāja līdz ar viņu.

118 Un, kad pienāca laiks indes došanai, Akenatons to nevarēja iedot Jubeidam. Un Akenatons paņēma indi savā rokā un vēlējās

pats to ievadīt, nevēlēdamies redzēt savu mīļoto draugu nomirstam viņa acu priekšā.

119 Taču Jubeids pastiepa savu roku un apturēja savu draugu no indes ievadīšanas sev pašam. Un Jubeids nevarēja pats ievadīt indi, jo pēc likuma tika prasīts, ka tai viņam jātiek iedotai ar Akenatona roku. Jo, ja viņš pats būtu ievadījis indi, tad Akenatons nebūtu turējis zvērestu, ko viņš bija devis savam tēvam un Ēģiptes tautai, un tad Jubeida nāve neko nenozīmētu un Akenatons zaudētu sava tēva troni.

120 Un notika, ka ar pēdējiem spēkiem, kas viņam bija, Jubeids satvēra Akenatona plaukstu locītavas, un viņš applieca savas rokas ap sava drauga trīcošajām rokām. Un ar sākotnēji lielām grūtībām Jubeids piespieda Akenatona roku ievadīt indi viņā.

121 Un, apēdot indi no Akenatona rokas, Jubeids paraudzījās uz savu draugu pēdējo reizi un uzsmaidīja viņam, un teica viņam: Atceries to lietu, ko tu esi man apsolījis. Es esmu tavs draugs un tavs brālis mūžīgi. Tas ir paveikts. Un ar šiem vārdiem Jubeids nomira. Un Akenatons pēc tam daudzas stundas turēja Jubeida ķermeni. Un tad Jubeids kā gars varēja paust mierinājuma vārdus savam draugam Akenatonam. Un caur garu pasaules kalpošanām Akenatons tika mierināts.

122 Un notika, ka pēc sava tēva nāves Akenatons sēdēja Ēģiptes tronī. Un viņš lika, lai ļaudīm tiktu mācīts tas, ko viņš bija mācījis no Jubeida. Un viņš arī atcēla valdības atbalstu, kas iepriekš tika dots citu dievu priesteriem, un lika, lai visu pielūgtu vienu dievu, patiesi, to Dievu, kuru Jubeids bija mācījis pielūgt.

123 Un notika, ka laikā, kad Akenatons dzīvoja un sēdēja savu tēvu tronī, daudzi no ļaudīm sāka novērsties no savu tēvu tradīcijām un Dieva pielūgsmes. Taču priesteri bija daudzi un ietekmīgi ļaužu vidū, pat tiktāl, ka viņu guva sekmes, šausminot bailīgus ļaudis, liekot noticēt, ka, ja viņi paklausīs Akenatonam, tad viņi cietīs citu

dievu dusmas, kuriem viņu priekšteči bija mācījuši ticēt.

124 Un notika, ka pēc Akenatona nāves Ēģiptes priesteri atkal pievērta laudis visāda veida ļaundarbām un elku pielūgšanai.

125 Un daudzus gadus ēģiptiešu tauta tika godāta visā zemē, un no tās bija jābaidās kā no varenas tautas. Un tas bija viena no tās faraonu pārvaldībā, kad Israēla dēli tika pakļauti verdzībā, saskaņā ar jūdu pierakstu, kas jums jau ir jūsu vidū. Un, tā kā jums jau ir šīs lietas jūsu vidū, es pataupīšu šīs plāksnes citām lietām.

126 Taču es vēlos, lai jūs zinātu iemeslu, kādēļ Israēla bērnu verdzība un arī Mozus darbības un darbi nav pieminēti tajā vēsturē, ko pierakstīja tie, kas bija saņēmuši uzdevumu no Ēģiptes faraonu vēsturnieka.

127 Lūk, es jau jums paskaidroju, ka šiem vēsturniekiem bija aizliegts rakstīt jebko tādu, kas parādītu faraonu rīcības un valdīšanu sliktā gaismā. Un šī iemesla dēļ nekas netika pierakstīts par ēģiptiešu darīšanām ar Israēla bērniem.

128 Lūk, bija vēl daudz vairāk lietu, kas netika pierakstītas ēģiptiešu vidū, un viņu lielie grēki un ļaundarbības viņu vidū, kā citu tautu vidū, kuras tie iekaroja ar savām armijām.

129 Un notika, ka pēc daudziem gadiem Ēģiptes tautu ieņēma un pakļāva citas tautas, kuras bija tām līdzīgas — tanī, ka tās bija Sātana varā un ietekmē.

27. NODAĻA

Tiek izskaidrots iemesls, kādēļ tautu politiskajiem vadītājiem ir vara un bagātības. Tiek atklāts divu nogalinātu karavīru, kas mira karā, garīgais stāvoklis. Tiek izskaidrots karš, un tiek dotas Tā Kunga pavēles attiecībā uz tautas aizsardzību, dodoties karā pret kādu citu tautu.

TAD nu šī Sātana vara bija pār visu zemi to ķēniņu valdīšanas un civilizāciju laikā, kas pastāvēja zemes upju auglīgajās ielejās un to apkārtnē. Un šīs varas dēļ, neviena valstība vai impērija nevarēja pastāvēt ilgu laika periodu. Tomēr bija dažas, kas pastāvēja ilgāk nekā citas, atkarībā no iekšējiem konfliktiem, kas radās katrā impērijā.

2 Jo, kad vadītāji vairs nespēja pakļaut kādas citas tautas ļaunu vairākumu, kas bija nabago un strādājošo šķira, tad viņi pavērsa savas armijas paši pret saviem ļaudīm. Un tas lika brālim celties pret brāli, un ģimenei pret ģimeni, tādējādi sagraujot vienojošo principu, uz kā šīs tautas bija dibinātas.

3 Taču visās zemes tautās, ēģiptiešu laikā un līdz pēdējām dienām, bagātie un ietekmīgie, kas bija nedaudzi starp daudziem, pārvaldīja un pakļāva vairākumu.

4 Un bagāto un ietekmīgo vēlmes tiem bija devis viņu Dievs, kas ir Sātans. Un viņu varas cēlonis nebija rodams viņu pašu roku spēkā, nedz arī tas bija viņu draugu vai viņu ģimeņu spēkā. Jo bagāto un ietekmīgo, patiesi, visu tautu vadītāju draugi un ģimenes ir vāji — līdzīgi viņiem pašiem.

5 Lūk, viņu spēks un viņu vara rodama viņu armijās un viņu jūras kara flotēs, patiesi spēka līdzekļos, ko Sātans ir izveidojis, lai aizsargātu savus kalpus un sniegtu tiem svētības, kuras viņš tiem apsolījis.

6 Un, ja nauda netiktu ieviesta cilvēku bērnu vidū vai ja zemes lietām netiktu piešķirta būtiska vērtība attiecībā uz mūsu ikdienas dzīves uzturēšanu, tad šiem bagātājiem un ietekmīgajiem nebūtu nekā, ko maksāt saviem karavīriem un saviem ģenerāļiem, un saviem virsniekiem. Un, ja viņi nespētu maksāt saviem karavīriem un saviem ģenerāļiem, un saviem virsniekiem, tad viņiem nebūtu armiju un jūras kara flotu.

7 Un bagātības, ko viņi saņem, lai maksātu par spēka līdzekļiem, ko viņi izveido savai aizsardzībai, nesniedz viņu pašu darbs, nedz arī viņu pašu vaiga sviedri.

8 Bet šīs bagātības viņi iegūst tā, kā tās ieguva Benelis, kurš pirmais iesākumā ieviesa vērtības jeb naudas sistēmu. Jo Benelis izmantoja glaimojošus vārdus un mācīja ļaudīm būt lepniem sevī un arī savās ģimenēs. Un šī pati lepība bija taktika, ko izmantoja daudzi vadītāji, lai pakļautu savā varā vairākuma prātus un sirdis.

9 Jo šie vadītāji runā par savas tautas varenumu, it kā tā būtu vienīgā tauta, kas ir nozīmīga uz zemes. Un viņi noskaņo ļaudis uz patriotismu un naidu pret visām citām zemes tautām.

10 Un, būdami ar šo patriotisma sajūtu, nabagie sūta savus dēlus kalpot šo vadītāju armijās, ticēdami, ka, to darot, viņu dēli sniegs godu savai ģimenei; tanī, ka viņu dēli ir stāvējuši, lai aizstāvētu savu valsti un savas zemes no citu tautu ļaundarbībām.

11 Un viņu tautu vadītāji tos būtu pārliecinājuši, ka citu tautu darbi ir ļauni un ka šie ļaunie darbi apdraud viņu pašu tautas drošību.

12 Un, kad ļaudis ir šādi tikuši pārliecināti, tad tie vēlas dot visu, ko vien var, kā nodevu šiem vadītājiem, ticot, ka tie atbalsta savu brīvību un savu tautu. Un šādā veidā zemes ļaudis nošķiras savā starpā.

13 Un katra tauta nostāda sevi augstāk par citām. Un, kad tās dodas karā cita pret citu, šo armiju karavīri domā, ka viņi nogalina nevis savus brāļus un savas māsas, bet ka viņi nogalina ienaidnieku, kas ir iespējams apdraudējums viņu pašu ģimenēm un viņu tautai.

14 Un tagad es, Moronijs, esmu redzējis šīs varenās tautas un viņu armijas, un lielo varu, kas šo tautu vadītājiem ir pār cilvēku bērnu sirdīm. Un Jareda brālis rakstīja par to, ko viņš redzēja notiekam tajā pasaulē, kurā atgriezās visu cilvēku bērnu gari, kad tie bija noslepkavoti vai nogalināti kaujā par savām tautām un saviem vadītājiem.

15 Un notika, ka Jareda brālis rakstīja par diviem vīriem, kuru vārdi bija Seletareds un Amego. Un viņi abi bija karavīri, kuri bija

iesaistīti kara kaujā, kas notika starp hetiešu tautas un babiloniešu tautas armijām.

16 Un, kad šie abi karavīri bija šādi iesaistīti savstarpējā cīņā, viņi cēlās viens pret otru un dziļi iedūra savus duncus viens otra sirdī. Un, kad viņi sajuta sāpju smeldzošo karstumu, kas ieplūda viņu sirdīs no duncu dūriena, viņi paskatījās viens otram acīs un kādu brīdi brīnījās, kādēļ viņi to ir izdarījuši.

17 Un valodā, kurā katrs runāja, un ar savu pēdējo elpas vilcienu viņi nolādēja viens otru un nomira.

18 Un Jareda brālis rakstīja par viņiem, sacīdams: Un katrs no viņu gariem atstāja mirstīgo miesu un iegāja garu pasaules dimensijās. Un viņus sveicināja tie, kas bija miruši, patiesi tie, kas viņiem bija vispazīstamākie, kad viņi bija mirstīgi.

19 Un katrs no viņiem uz kādu brīdi aizmirsa to, kas bija viņu nāves iemesls, jo viņus pārņēma to garu lielā mīlestība, kas viņus bija ieskāvuši un sveicināja viņus garu pasaulē.

20 Un, esot bez miesas, viņu atmiņas bija uzlabotas, un viņi sāka atcerēties savu esamību kā gariem pirms viņu pārbaudes dienām mirstībā. Un pēc kāda laika viņiem tika atgādināts par viņu nāves iemeslu un arī par viņu darbiem un rīcībām viņu pārbaudes laikā uz zemes, esot miesā.

21 Un gara gaitā Seletareds devās atpakaļ uz kaujas lauku un redzēja tur savu miesu un arī Amego, vīra, kurā viņš bija iedūris savu dunci, miesu. Un Seletareds atkal atgriezās uz sagaidīšanas vietu garu pasaulē, kurā tiek uzņemti visu Dieva bērnu gari pēc viņu nāves, lai tos veicinātu viņu tuvinieki, kas mirstībā nomiruši pirms viņiem.

22 Un viņš sameklēja to vīru, kuru viņš bija nogalinājis kaujas laukā. Un Seletareds atrada Amego starp citiem gariem, kas bija satikuši viņu, tam ieejot garu pasaulē. Un Seletareds tuvojās Amego un vēlējās runāt ar viņu.

23 Un, tā kā gars nav apgrūtināts ar miesu

un tās ierobežotajiem saziņas līdzekļiem, šie abi gari atpazīna viens otru caur savām domām un sāka ienīst viens otru par to, ko viņi bija izdarījuši viens otram kaujas laikā.

24 Un tur bija liels klusums to garu vidū, kas bija ap Seletaredu un Amego. Un šie abi gari kādu laiku stāvēja viens otra priekšā, uztverot viens otra domas un atmiņas; jā, caur gara saziņu un spēku viņi patiesi kļuva zinoši par viens otra pieredzēm un iepriekšējo dzīvi.

25 Un Amego uzrunāja Seletaredu, sacīdams: Tagad es tevi zinu. Pirms mēs iegājām mirstībā, tu biji mans draugs šajā pašā garu pasaulē. Un tu pirmais iegāji mirstībā, lai tu varētu sākt savas pārbaudes dienas kā vīrietis hetiešu tautas vidū — zemes ģimenē, ko tu biji izvēlējis savām pārbaudes dienām.

26 Un es vēroju, kā tu uzauz kā bērns, un es brīnījos par tevi, pirms es atstāju šo vietu un iegāju mirstībā babiloniešu ģimenē.

27 Un, kādēļ bija tā, ka mūsu pēdējās domas šajā garu pasaulē bija mīlestības un cieņas domas, patiesi neviltotas raižu domas par mūsu nožēlojamo stāvokli mūsu pārbaudes laikā? Jā, un mūsu pēdējās domas vienam par otru miesā bija naida un aizspriedumu domas, patiesi, ka mēs nolādējām viens otru ar saviem pēdējiem elpas vilcieniem?

28 Vai pat tagad mēs neatceramies savas dzīves kā mūsu Tēva gara bērniem? Un vai mēs nevaram atcerēties mūsu mirstīgās pārbaudes pieredzes, patiesi, visas mūsu dzīves dienas cilvēku un tautu vidū, kurās mēs bijām piedzimuši?

29 Un kā gan mums var būt šis ienaidis vienam uz otru, ko turējušas un iemūžinājušas tās tautas un ģimenes, kurām mēs piederējām mirstībā? Jā, kā gan mēs varam turpināt turēt šo ienaidu tagad, kad mēs atkal esam gari un izprotam visas šīs lietas? Vai mēs abi neesam tā paša Dieva bērni, patiesi no tās pašas mūžīgās ģimenes, kurai pieder visi šie gari?

30 Un Seletareds un Amego īsi apdomāja situāciju, kurā viņi atradās. Un viņi aptvēra, kas ar viņiem bija noticis viņu pārbaudes dienu laikā. Un viņi apskāva viens otru ar gara spēku un kādu brīdi bija moku stāvoklī tā dēļ, ko viņi bija jutuši viens pret otru, esot miesā.

31 Un viņi brīnījās par šādas ļaundarbības iemeslu, kurai viņi bija ļāvuši sevi pakļaut miesā. Un, kamēr viņi brīnījās par šīm lietām, viņiem parādījās gars, kurš bija Seletareda tēvs mirstībā.

32 Un Seletaredam nebija atmiņu no mirstības par šo gara būtnei kā par viņa tēvu, taču viņš atpazīna to kā savu draugu, kuru viņš bija pazinis garu pasaulē, pirms viņš bija iegājis mirstībā. Jo Seletareda tēvs bija taisnīgs vīrs, kuru bija nogalinājuši babilonieši, esot miesā, kad Seletareds vēl bija mazs bērns pie savas mātes ceļiem.

33 Un šis gars piedāvāja, lai Seletareds un Amego sekotu viņam pasaulē. Un viņi trijatā devās uz Seletareda namu hetiešu tautas vidū.

34 Un tur viņi ieraudzīja Seletareda māti ārkārtīgi raudam tās ziņas dēļ, ko viņa bija saņēmusi, ka viņas dēls bija miris kaujā pret babiloniešiem. Un Seletareda māte turēja savā sirdī ārkārtēju ienaidu pret babiloniešiem. Un Seletareds zināja par šo ienaidu, jo tas viņam bija mācīts visas viņa jaunības dienas.

35 Jo māte viņam bija mācījusi ienīst babiloniešus par to, ko viņi bija nodarījuši viņa tēvam. Un, būdams jaunietis miesā, Seletareds sāka nolādēt babiloniešus un sapņot par atribību pār to galvām — par to, ko tie bija nodarījuši viņa tēvam, kuru viņš nekad nebija zinājis.

36 Un viņa sirds bija ciešanu un naida pilna to lietu dēļ, kuras viņam bija mācījusi viņa māte. Un šie trīs gari varēja sajūst šo naidu un šīs ciešanas, un Seletareda mātes ārkārtīgi lielās sāpes.

37 Un tur bija vēl viens dēls, kurš bija Seletareda jaunākais brālis, un viņš centās

mierināt savu māti, sakot: Manu dārgo māt, neraudi par savu dēlu, patiesi, par manu brāli Seletaredu; jo es atriebšu viņa nāvi pār babiloniešiem, kuri tev atņēmuši tavu vīru un tavu dēlu.

38 Un gari varēja uztvert šīs spēcīgās dusmas un naidu, kas piebrieda Seletareda brāļa sirdī, kad viņš domāja par babiloniešu nogalināšanu, kuri bija nogalinājuši viņa brāli un arī tēvu, kuru viņš nekad nebija pazinis.

39 Un Seletareds kā gars mēģināja mierināt savu māti un savu brāli caur garu pasaules, kurai viņš bija piesaistīts, kalpošanām.

40 Taču viņi neklausījās viņa maigajos pamudinājumos tā ienaida un ciešanu dēļ, kas pildīja viņu dvēseles. Un Seletareds sāka sajukt šīs ciešanas un šīs bēdas, kas ir aprakstīts kā bēdu stāvoklis, ko pieredz ļauno dvēseles, kad viņi atgriežas garu pasaulē un sāk apdomāt tos darbus, ko viņi darīja miesā, un arī tās lietas, ko viņi darīja miesā, lai sagādātu tik daudz sāpju un ciešanu citiem.

41 Un Seletareds nevarēja atlaist bēdas, ko viņš juta, jo tās pārņēma visu viņa garu. Jo viņš bija ienīdis babiloniešus, patiesi no visas savas dvēseles, viņa pārbaudes dienu laikā. Un viņš bija mācījis savam jaunākajam brālim, saskaņā ar miesu, šo naidu un šos aizspriedumus pret tiem, kas bija nogalinājuši viņu tēvu.

42 Un tagad viņš varēja redzēt savu darbu augļus. Jo viņš zināja, ka viņa brālis dosies kaujā pret babiloniešiem un ka viņa brālis tiks iznīcināts līdzīgi tam, kā viņš tika iznīcināts, babiloniešu spēka un lielā skaita dēļ, taču arī aklā ienaida dēļ, kas brieda viņa brāļa sirdī.

43 Un nebija nekā, ko viņš varētu darīt savas mātes vai sava brāļa labā, kas atvieglotu tos no viņu bēdām. Un, kamēr viņš vēroja un sajuta viņu bēdas, tas palielināja viņa paša bēdas, un viņš bija elles stāvoklī.

44 Un tas gars, kas bija viņa mirstīgais tēvs, runāja uz viņu, sacīdams: Tik daudzus gadus es izmisīgi centos teikt mierinājuma vārdus tev un tavai mātei, lai jūs neienīstu babiloniešus, kuri ir Dieva bērni un ar kuriem jums ir kopīgs tas pats Tēvs, kurš ir novietojis mūs uz šīs zemes gan kā garus, gan arī atbilstoši miesai.

45 Taču tavas mātes ienaidis bija pārāk spēcīgs, un viņa ietekmēja tavu ienaidu, un es nevarēju pārliecināt nevienu no jums uz klausīt gara pamudinājumus, kurus es jums vēlējos sniegt.

46 Un tagad, mans draugs, jo patiešām tu esi mans draugs un arī mans brālis Tēvā, šeit ir tavs garīgais draugs Amego, kurš bija ar tevi pirms tavas ienākšanas tavas pārbaudes dienās. Un viņš ir babilonietis, kuru tu ienīsti un kuru tava māte un tavs mirstīgais brālis ienīst, patiesi no visas savas dvēseles.

47 Un jūs esat nogalinājuši viens otru saskaņā ar miesu, taču redzat viens otru saskaņā ar garu. Un kas ir šī ienaida iemesls, kas bija jūsu starpā, esot miesā? Vai jūs varat saskatīt lielos nemierus, ko Sātans ir radījis mūsu vidū, tādēļ ka tā bija viņa vēlme, ka mēs tiekam nošķirti ģimenēs un tautās?

48 Un tādēļ, ka jūs tikāt nošķirti ģimenēs un tautās, un tādēļ, ka jūs bijāt aizmirsuši savu garīgo esamību pirms ienākšanas mirstībā, jūs sākat ienīst cits citu. Un vienīgais laiks, kad jūs satikāties mirstībā, bija uz kaujas lauka, kurā jūs abi tikāt nogalināti ienaidā un dusmās ar otra roku.

49 Un ir daudzi gari, kas ir atgriezušies garu pasaulē, kas ir ienīduši citus savu pārbaudes dienu laikā. Un ir daudzi gari, kas ir nogalinājuši citus šī ienaida un šo aizspriedumu dēļ.

50 Tagad dosimies uz Amego namu un aplūkosim viņa ģimeni un to, ko viņi šobrīd dara. Un trīs no viņiem devās uz Amego namu.

51 Un šajā laikā Amego ģimene vēl nebija saņēmusi ziņas par viņu dēla nāvi kaujā. Jo

kaujā pārliecinoši bija uzvarējuši babiloniešu spēki, un šajā kaujā hetiešu armija tika pilnīgi iznīcināta.

52 Un, tā kā babilonieši bija guvuši uzvaru, viņi svinēja savu pilsētu ielās; un viņi slavēja savu dievu vārdus par nāvi, kurai viņi bija likuši nākt pār hetiešu tautu.

53 Un visi karavīri vēl nebija atgriezušies no kaujas lauka pie savām ģimenēm. Un Amego ģimene pieņēma, ka viņu dēls atgriezīsies kopā ar armijām, kas atgriežas, un priecāsies kopā ar tiem par savu ienaidnieku iznīcināšanu.

54 Un Amego kā gars spēja saprast savas ģimenes domas un vēlmes. Un viņi bija piedzērušies no svinību vīna un piepildīti ar ārkārtīgu lepību par to, ko viņi uztvēra kā savu ienaidnieku nāvi. Un visa viņu dejošana un viņu apreibināšanās, un viņu izlaidības tika veiktas, svinot šo uzvaru.

55 Un Amego kļuva ārkārtīgi noskumis garā to lietu dēļ, ko viņš redzēja. Un arī viņš mēģināja uzrunāt sava tēva un savas ģimenes dvēseles, patiesi, saskaņā ar Svētā Gara kalpošanu, kā tā tika pieļauta veikt garu pasaulē saskaņā ar likumiem, kas pārvalda to šīs mirstīgās pasaules dimensiju.

56 Taču viņa ģimene neņēma vērā to kluso, mierīgo balsi, kas dziļi iekļūst cilvēku bērnu sirdīs, tomēr nevar tikt uztverta ļaundarbībā. Un Amego zināja, ka arī viņš bija apreibis ar lepību un naidu pret savu ienaidnieku, hetiešiem, kamēr bija miesā, un ka viņš tiktu uzskatīts par lielu varoni starp tiem no viņa ģimenes, būdams nomiris tādā uzvarošā kaujā.

57 Un gan Seletareds, gan Amego bija ārkārtīgi noskumuši par to, kam viņi kā gari bija liecinieki tās tautas cilvēku vidū, kam viņi piederēja savu pārbaudes dienu laikā.

58 Un viņi brīnījās savā starpā par to, kas bija patiesais cēlonis kariem, kas pastāvēja starp abām tautām, kurām viņi piederēja.

59 Un tas gars, kurš bija Seletareda mirstīgais tēvs, pamāja viņiem, lai viņi sekotu tam. Un viņi devās uz ķēniņu un

tautu, kurām viņi bija piederējuši, vadītāju namiem un pilīm. Un babiloniešu vidū bija lielas svinības, patiesi to, kuri vadīja ļaudis, ārkārtīga lepība un augstprātība.

60 Un šie vadītāji dzīvoja greznībā un krāšņumā, būdami saņēmuši visas šīs lietas no ļaudīm, kurus tie vadīja. Un Amego un Seletareds varēja saskatīt šo vadītāju sirdis. Un viņu sirdis bija pievērstas viņu bagātībām un viņu ērtībām, un viņu pašu ģimeņu drošībai.

61 Un šie gari varēja saskatīt vienaldzību, kas šiem vadītājiem bija pret nabago ģimenēm un vairākumu, kas bija upurējuši savus dēlus un savus tēvus cīņās pret viņu ienaidniekiem, kas patiesībā bija vienīgi bagāto un viņu vadītāju ienaidnieki.

62 Un šie gari varēja redzēt, ka viņu savstarpējo kauju cēlonis bija zemes un zelta, un sudraba, un zemes smalko lietu dēļ, pēc kā šie vadītāji kāroja sev un arī savām ģimenēm.

63 Un šie vadītāji bija pārliecinājuši savu tautu ļaudis, ka viņu tauta bija varenāka nekā kāda cita tauta uz zemes virsas. Un viņi tika pārliecināti un pievilti savu vadītāju un bagāto dēļ, kuri kontrolēja šos vadītājus un kuri maksāja par armijām, kas aizsargāja viņu robežas, lai viņi varētu baudīt mieru ar savām ģimenēm.

64 Taču par ļaudīm un citu tautu ģimenēm viņu neraizējās, jo par to viņiem nebija nekādas daļas, domājot par šīm citām tautām un ļaudīm kā par saviem ienaidniekiem.

65 Un ļaudis domāja par šīm citām tautām un šiem citiem ļaudīm kā par saviem ienaidniekiem to patriotisma un iedrošinājuma glaimojošo vārdu dēļ, ko tiem pauda viņu vadītāji. Jo vadītāji bija pārliecinājuši ļaudis, ka tiem ir jācīnās par savu valsti ar lepnumu un patriotismu, un, ja viņi nomirs, aizstāvojot savu valsti, tad viņi nomirs kā tautas varoņi.

66 Un Seletareds un Amego saprata, ka viņi nebija miruši par savu valsti, bet ka viņi bija miruši par saviem vadītājiem, lai šie

vadītāji varētu turpināt būt ar bagātībām un labklājību, ko tie vēlējas. Un arī lai šie vadītāji un bagātie varētu turpināt būt ar varu pār zemi un pār cilvēku sirdīm un prātiem.

67 Un Seletareds un Amego bija nožēlojamā stāvoklī garu pasaulē tā dēļ, ko viņi redzēja to vidū, kas bija viņu ģimenes un viņu draugi, patiesi tie no viņu pašu tautas, kurai viņi piederēja, esot miesā. Un šajā bēdu stāvoklī viņi dzīvoja garu pasaulē bez spējas izmainīt to, ko viņi bija darījuši savas mirstības un savu pārbaudes dienu laikā.

68 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs apdomātu tās lietas, ko Jareda brālis rakstīja attiecībā uz Seletaredu un Amego, un pielīdzinātu šīs lietas sev. Jo, lūk, visā cilvēku bērnu vēsturē ir bijuši neskaitāmi kari un daudz posta dēļ ģimenēm un tautām, kurām jūs esat pieļāvuši pastāvēt savā vidū.

69 Un es esmu redzējis pēdējās dienas, ka šis pats lepnums un augstprātība, ko ir izraisījusi sajūta par ģimeni un valsti, patiesi šī pati ienaida sajūta pret citām tautām ir cēlonis, kas sūta daudzas dvēseles uz garu pasauli nesagatavotas tam, ko tās pieredzēs tur.

70 Jo būs daudzi, kas ir karavīri, kuri nomirs kaujā, domādami, ka viņi ir varoņi un ka viņi ir miruši, aizstāvot savu valsti. Taču viņi ieies garu pasaulē un paliks bēdu un elles stāvoklī, kad viņi vēros savu vadītāju patieso nolūku, sūtot viņus karā pret viņu brāļiem un viņu māsām no citas valsts.

71 Un viņi redzēs to garus, kurus viņi ir nogalinājuši. Un viņi atpazīs šos garus kā tā paša Tēva, patiesi viņu pašu Mūžīgā Tēva bērnus. Un viņi redzēs ciešanas, kas būs viņu mirstīgajām ģimenēm viņu nāves dēļ; un arī lepnumu, kas viņiem būs, jo savās ciešanās šīs ģimenes vēlēšies ticēt, ka viņu dēli un viņu meitas ir cīnījušies par taisnīgu lietu un ka viņi ir miruši kā varoņi.

72 Taču es jums saku, ka viņi nav varoņi, bet atrodas elles un bēdu stāvoklī to lietu

dēļ, kas viņiem tika mācītas kā bērniem; jā, patiesi šis lepnums un šī augstprātība, ko viņu vecāki un viņu vadītāji bija likuši viņiem izjust pret savu valsti, un viņu karogi, un viņu valstu simboli ir tas, kas liek šim lepnumam rasties viņu sirdīs.

73 Ak, jūs, ļaunie un samaitātie ļaudis, ko jūs domāsit mūsu visu Tēva klātbūtnē? Ko tad jūs domāsit par lepnumu un patriotismu, ko jūs izjūtat pret savām tautām un savām ģimenēm?

74 Vai jūs tajā brīdī sāksit attaisnot citu Dieva bērnu nogalināšanu, kurus jūs esat nogalinājuši savā lepnumā un savā augstprātībā? Vai jūs domājat, ka Tēvs raudzīsies uz jums un attaisnos slepkavību, kas veikta kādam no Viņa bērniem, patriotisma un lepnuma dēļ? Vai jūs domājat, ka jūs tiksit attaisnoti kādā no šīm lietām?

75 Es jums saku, ka jūs netiksit attaisnoti, bet jūs tiksit nolādēti, un jūs nebaudīsiet no Tēva svētuma vai no Viņa valstības, ja vien jūs nenožēlosit šo lepību un nesāksit aptvert, ka jūs visi esat Viņa bērni un ka neviena tauta vai ģimene nepastāv Dieva vadībā.

76 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka zemes ļaužu vidū ir pastāvējuši kari un asinspirts kopš tā laika, kad viņi sāka piešķirt vērtību zemes lietām un nošķirties šajās ģimenes vienībās.

77 Un nav bijis tāda laika, kad nebūtu pastāvējuši šie kari un karu daudzinašana atbilstoši Sātana vēlmēm. Un tie no jums, kas saņems šīs lietas, lasīs par dažiem no lielākajiem kariem, kas pastāvējuši cilvēku bērnu starpā un zemes tautu starpā. Un nav tādas lietas kā taisnīga kara.

78 Jā, nav tādas lietas kā kara, ko būtu iesācis un svētījis Tēvs. Jo, lūk, Dievs nekad nepavēlētu Saviem bērniem nogalināt citam citu. Taču šos karus ir izraisījis šis pasaules Dievs, kas ir Sātans. Un tas ir Sātans, kurš ir svētījis šos karus un devis varu vienai tautai iznīcināt kādu citu.

79 Tomēr Tas Kungs var sniegt palīdzību tautas aizsardzībā. Un vienīgi šajā aizsardzībā Viņš pieļauj, ka kāds no Viņa bērniem paceļ ieročus pret saviem brāļiem un māsām. Jā, patiesi savu dzīvību aizsardzībā jums ir tikušas dotas noteiktas pavēles, un, ja jūs stingri ievērosit tās, jūs tiksiet svētīti un saņemsit Tā Kunga svētības un palīdzību.

80 Un šīs ir Tā Kunga pavēles saistībā ar jūsu tautu aizsardzību: Un Tas Kungs ir runājis uz Saviem praviešiem attiecībā uz valdību aizsardzību, kas ir izveidotas cilvēku bērnu vidū.

81 Un visām valdībām un konstitūcijām, un to likumiem ir jāatbalsta brīvības princips, saglabājot visu tiesības un privilēģijas. Un ikviens likums vai konstitūcija, ko izdevusi valdība, kas garantē šīs brīvības tiesības un privilēģijas, tiks visu cilvēku atbalstīts. Un tas ir, kā tas attiecas uz cilvēka likumu, un tas, kas ir vairāk vai mazāk nekā šis, ir no ļauna.

82 Un Tas Kungs ir runājis, sacīdams: Es, Tas Kungs Dievs, daru jūs brīvus, tādēļ jūs esat patiesi brīvi; un likumam arī ir jādara jūs brīvus. Tādēļ Es vēlos, lai jūs uzcītīgi meklētu starp tiem jūsu vidū, kas ir godīgi un gudri, lai būtu jūsu vadītāji.

83 Un tie nepiekops izlaidīgu dzīvesveidu, nedz arī tie būs tādi, kas pievērs savas sirdis zeltam un sudrabam, un zemes dārgajām lietām. Jā, nabago starpā ir daudzi, kas ir gudri un godīgi, un patiesi šie, kas nav pievērsuši savas sirdis pasaules lietām, valdīs pār jums mīlestības kalpošanā un nevis naudas dēļ, ko jūs tiem maksāsiet, lai tie būtu jūsu vadītāji.

84 Un jūsu vadītāji nesaņems tādu samaksu, kas būtu lielāka par to, ko vairākums cilvēku saņem savam uzturam. Un jums nav jāmeklē savi vadītāji no to vidus, kas ir bagāti un veiksmīgi attiecībā uz šīs pasaules lietām, jo tie jau ir sevi apliecinājuši ar saviem darbiem.

85 Tomēr tie no jums, kuri vēlas būt jūsu

vadītāji, patiesi tie, kurus jūs izvēlētos no nabago vidus; jā, tiem nebūtu jāvēlas atņemt tiem, kas ir bagāti, viņu sirds vēlmes. Jo, ja jūs atņemat bagātajiem viņu sirds vēlmes, kas ir šīs pasaules smalkās lietas, tad jūs esat atņēmuši viņu brīvību dzīties pēc tām lietām, kas tiem sniedz laimi.

86 Un gudrs un taisnīgs vadītājs jūsu vidū cienīs visu to cilvēku laimes vēlmes, kuriem tas kalpo, vai tie būtu bagāti vai nabagi. Taču viņa vēlmes nebūs pēc šīs zemes lietām, bet viņa vēlme būs kalpot jums un sniegt jums brīvību nodoties savām laimes vēlmēm.

87 Un labus cilvēkus un gudrus cilvēkus jums vajadzētu censties atbalstīt; citādāk, kas ir mazāk nekā šie, ir no ļaunā. Un Es dodu jums pavēli, lai jūs atvestu visu ļauno un paliktu pie visa labā, lai jūs dzīvotu ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes.

88 Jo Viņš dos uzticīgajiem rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta; un Es izmēģināšu jūs un pārbaudīšu jūs ar to. Un kas noliek savu dzīvību par Manu lietu, Mana Vārda dēļ, atradīs to atkal, patiesi mūžīgo dzīvi.

89 Tādēļ nebīstieties no saviem ienaidniekiem, jo Es esmu noteicis Savā sirdī, ka Es pārbaudīšu jūs visās lietās, vai jūs paliksiet Manā derībā pat līdz nāvei, lai jūs varētu tikt atrasti par cienīgiem mūsu Tēva priekšā. Jo, ja jūs nepaliksiet Manā derībā, jūs neesat Manis cienīgi. Tādēļ atsauciet karu un pasludiniet mieru, un uzcītīgi centieties pievērst bērnu sirdis viņu tēviem, un tēvu sirdis viņu bērniem; patiesi, saskaņā ar derībām, kuras Es esmu noslēdzis kopš iesākuma, lai Es nenāktu un nesistu visu zemi ar lāstu, un visa miesa netiktu iznīcināta Manā priekšā.

90 Jo, ja Es neatradīšu nekādu taisnīgumu jūsu vidū, tad kāds iemesls Man būtu, kas atturētu Mani no visas miesas iznīcināšanas? Lai jūsu sirdis neuztraucas; jo Mana Tēva namā ir daudz mājokļu, un Es esmu sagatavojis vietu jums; un, kur Mans Tēvs

un Es esmu, tur jūs arī būsit, ja jūs turēsīt derību, ko Es esmu devis jums. Un Es pārmācīšu zemes tautas un darīšu visu, ko vien Es gribēšu, ja viņi nenožēlos grēkus un neievēros visu, ko Es tiem esmu teicis.

91 Un vēl Es saku jums: ja jūs ievērosīt darīt visu, ko Es jums pavēlu, Es, Tas Kungs, novērsīšu no jums visu niknumu un sašutumu, un elles vārtiem nebūs jūs uzvarēt.

92 Tagad Es runāju uz jums par ģimenēm, kuras jūs esat izveidojuši savā vidū, un arī par tautām, kas pastāv šo ģimeņu dēļ, kuras jūs esat izveidojuši pretēji tām pavēlēm, kuras Es jums esmu devis. Taču, tā kā jūs vēlējāties šīs lietas, Es esmu pieļāvis, lai tās paliktu jūsu vidū atbilstoši jūsu sirds vēlmēm.

93 Un, ja kāda tauta celsies un sitīs jūs vienu reizi, un jūs to pacietīgi panesīsīt un nezaimosīt pret tiem, nedz meklēsīt atmaksu, — jūs tiksīt atalgoti. bet, ja jūs to nepanesīsīt pacietīgi, tas tiks ieskaitīts jums kā piešķirts taisnīgs mērs.

94 Un vēl, ja jūsu ienaidnieks sitīs jūs otru reizi, un jūs nezaimosīt pret savu ienaidnieku un panesīsīt to pacietīgi, jūsu alga būs simtkārtīga. Bet, ja jūs to nepanesīsīt pacietīgi, patiesi šo otro reizi, tad jūs tiksīt attaisnoti savā rīcībā, bet jūs nesaņemsīt nekādu atlīdzību no Manis.

95 Un vēl, ja jūsu ienaidnieks sitīs jūs trešo reizi, un jūs panesīsīt to pacietīgi, jūsu alga tiks dubultota četrkārtīgi. Un šīs trīs liecības stāvēs pret jūsu ienaidnieku, ja viņš nenožēlos, un netiks izdzēstas, un Es vienmēr tās atcerēšos un īstenošu Savu atriebību pār tiem jūsu dēļ.

96 Un tagad, patiesi, Es saku jums: ja šis ienaidnieks izbēgs no Manas atriebības, ka viņš miesā netiks atvests uz tiesu Manā priekšā, tad jūs skatīsīties, lai jūs brīdinātu viņu Manā Vārdā, lai viņš vairs nenāk uz jums, nedz uz jūsu ģimenēm vai uz jūsu tautu līdz trešajai un ceturtajai paaudzei.

97 Un tad, ja viņš nāks uz jums, Es esmu

nodevis jūsu ienaidnieku jūsu rokās un jūs varat darīt ar tiem, ko jūs vēlēsities, lai aizsargātu sevi no tā vai iznīcinātu to savā priekšā.

98 Taču, ja jūs apžēlosīt to, tad jūs saņemsīt atlīdzību par savu taisnīgumu. Tomēr jūsu ienaidnieks ir jūsu rokās; un, ja jūs tam atlīdzināt atbilstoši tā darbiem, tad jūs tiekāt attaisnoti Manā priekšā.

99 Jā, ja tas ir tiecīs atņemt jūsu dzīvības un tas ir apdraudējis jūsu dzīvības un jūsu brīvību, tad tas ir jūsu rokās un jūs tiekāt attaisnoti. Lūk, šis ir likums, kurus Es esmu licis dot visiem Saviem praviešiem. Un Es tiem esmu pavēlējis mācīt šīs lietas cilvēku bērniem visās zemes tautās.

100 Un vēl, šis ir tas likums, ko Es devu tiem, ka viņiem būs apspriesties ar tautu vadītājiem, ka viņiem nebūs iet kaujā ne pret vienu tautu, cilti, tautību vai ļaudīm, ja vien Es, Tas Kungs, viņiem nepavēlēšu. Taču Es nevēlos, lai Mani bērni cits citam nodarītu pāri, bet gan lai viņi mīlētu savus ienaidniekus un darītu tiem labu.

101 Tomēr Sātana varas dēļ reizēm ir nepieciešams, lai taisnīgie aizstāvētu sevi pret to, kas ir ļauns. Un, ja kāda tauta, tautība vai ļaudis pasludinātu karu pret tiem, tad viņiem vispirms vajadzētu pacelt miera karogu pret tādu tautu, tautību vai ļaudīm.

102 Un, ja šie ļaudis nepieņems miera piedāvājumu, nedz otro, nedz trešo reizi, tad liecības, par kurām Es esmu runājis, tiks nestas Manā priekšā. Tad Es, Tas Kungs, došu viņiem pavēli un attaisnošu viņus par to, ka viņi ies kaujā pret to tautu, tautību vai ļaudīm savas brīvības aizstāvēbai.

103 Un viņi cīnīsies vienīgi savas brīvības aizstāvēbai. Jo, ja ir kādi ļaudis vai tauta, vai tautība, kas nevēlas brīvības vai likumus, vai brīvības konstitūciju, tad viņi netiks spiesti pieņemt šīs brīvības vai šos likumus, vai šo konstitūciju.

104 Un pēc Manas pavēles nekad netiks uzsākts uzbrukuma karš. Un, ja jūs dzīvosīt pēc Manām pavēlēm attiecībā uz šīm lietām,

tad Es, Tas Kungs, izcīnīšu jūsu kaujas un jūsu bērnu kaujas, un jūsu bērnu bērnu kaujas, līdz viņi būs atriebrušies visiem saviem ienaidniekiem līdz trešajai un ceturtajai paudzei.

105 Lūk, tas ir piemērs visiem ļaudīm, saka Tas Kungs, jūsu Dievs, attaisnošanai Manā priekšā. Jo Es nekad jums nepavēlēšu pretrunā ar evaņģēlija likumu, ko Es jums esmu devis.

106 Tomēr Es nepieļaušu, ka jūs tiktu iznīcināti, ja jūs dzīvojat pēc evaņģēlija likuma, kas ir derība, ko Es esmu devis jūsu tēviem. Un vēl, patiesi Es saku jums: ja pēc tam, kad tavš ienaidnieks ir nācis pret tevi pirmo reizi, viņš nožēlo un nāk pie tevis, lūdzot tavu piedošanu, tev būs tam piedot un nebūs turēt to vairs kā liecību pret tavu ienaidnieku.

107 Un tā jūs rīkosities otro un trešo reizi, un tik bieži, cik jūsu ienaidnieks nožēlo pārkāpumu, ar ko viņš ir pārkāpis pret jums, tev būs piedot viņam, līdz septiņdesmit septiņām reizēm.

108 Un, ja jūsu ienaidnieks pārkāps pret jums un nenožēlos pirmo reizi, tomēr jūs piedosiet tam. Un, ja jūsu ienaidnieks pārkāps pret jums un nenožēlos otro reizi, tomēr jūs piedosiet tam. Un, ja jūsu ienaidnieks pārkāps pret jums un nenožēlos trešo reizi, jūs aizvien piedosiet tam.

109 Taču, ja jūsu ienaidnieks pārkāps pret jums ceturto reizi un nenožēlos to, ko tas izdarījis, tad jūs nepiedosiet tam, bet nesīsiet šīs liecības Tā Kunga priekšā; un tās netiks izdzēstas Manā priekšā, līdz tas būs nožēlojis un četrkārtīgi atlīdzinājis jums visās lietās, ar ko tas ir pārkāpis pret jums.

110 Un, ja viņš to dara, jums būs piedot viņam ar visu savu sirdi; un, ja viņš to nedara, Es, Tas Kungs, atriebšu par jums jūsu ienaidniekam simtkārtīgi. Un viņa bērniem, un visu to bērnu bērniem, kas ienīst Mani, līdz trešajai un ceturtajai paudzei.

111 Bet, ja jūsu ienaidnieka bērni vai viņa

bērnu bērni nožēlos grēkus un pievērsīsies Tam Kungam, viņu Dievam ar visu savu sirdi un ar visu savu spēku, prātu un izturību, un atjaunos četrkārtīgi par visiem saviem pārkāpumiem, ko viņi ir pārkāpuši, tad jūsu sašutums ir jānovērš no tiem un jums vairs nebūs atcerēties viņu tēvu pārkāpumus pret jums.

112 Un atriebība vairs nenāks pār tiem, saka Tas Kungs, jūsu Dievs, un viņu pārkāpumi vairs nekad netiks nesti kā liecība pret tiem Tā Kunga priekšā.

113 Un tagad es, Moronijs, esmu iekļāvis šīs Tā Kunga pavēles, kuras Viņš ir pieļāvis dot mums pārkāpumu, kas ir izplatīti cilvēku bērnu vidū, ļaunuma dēļ.

114 Un tās ir tautas ar visļaunākajiem vadītājiem, kas uzbrūk kādai citai tautai. Un viņu uzbrukuma nolūks ir peļņa. Jo viņi vēlas šo peļņu, lai viņiem nebūtu jāstrādā sava vaiga sviedros.

115 Un viņi mīl to cilvēku godu un slavu, kurus viņi pakļauj saviem likumiem — likumiem, kas ir ieviesti, lai aizsargātu viņu bagātības un viņu godu, un viņu slavu cilvēku starpā.

28. NODAĻA

Sātana vara atklāj cilvēcei tehnoloģiskos sasniegumus, kas var izraisīt to iznīcību. Tiek izskaidrots ebreju tautas rašanās iemesls. Moronijs daļēji izskaidro Jāņa atklāsmes grāmatas simbolismu attiecībā uz laiku un laikiem, un puslaiku. Nedaudz tiek aplūkota Sātana spēja pievilt cilvēci ar tehnoloģijām un zinātniskajiem sasniegumiem. Tiek darīts zināms praviestis Zaratustra.

UN notika, ka hetiešu tauta bija mazliet novājināta babiloniešu varas dēļ, kas bija ieviesuši rakstiskus likumus savā vidū un sāka zelt, pateicoties šiem likumiem.

2 Jo ne visi likumi, kas tika ieviesti

cilvēku bērnu vidū, bija ļauni. Daži vadītāji bija līdzjūtīgāki par citiem.

3 Un Dieva pavēles, kas tika dotas Ādamam, tika nodotas ļaužu starpā un laika gaitā tika sagrozītas; taču dažos gadījumos evaņģēlija paliekas bija atpazīstamas ļaužu likumu starpā, kas izvēlējās pielūgt paši savus dievus atbilstoši savām ieražām un savām tradīcijām.

4 Un Tas Kungs sūtīja Savus praviešus visā zemē. Un šie pravieši devās pie jebkuriem cilvēkiem, kas viņus pieņemu un klausītos evaņģēliju, kad viņi to sludināja tiem. Taču vairākumā gadījumu šos praviešus vajāja vai nonāvēja tautu vadītāji, un tas bija tādēļ, ka evaņģēlija likums atņemu viņu bagātības un viņu varu un padarītu tos vienlīdzīgus ar visiem cilvēkiem.

5 Un, ja bija kādi ļaudis vai tauta, kas klausījās praviešos un sāka ieviest savā vidū evaņģēlija principus, tad Sātans darīja visu, ko vien viņš varēja, lai radītu neapmierinātību un nemierus — lai viņš varētu saglabāt varu pār cilvēku bērniem un viņu vadītājiem.

6 Un Sātans bija saistīts, kā es jums to paskaidroju, attiecībā uz to, ko viņš varēja iedvesmot tos, kas viņam sekoja, darīt. Tomēr viņam tika dotas kādas atkāpes viņa vēlmēs. Un viņa vēlmes bija izveidot tādu tautu, kas pielūgtu viņu, būdama stipra un efektīva kara mākslā, lai tie varētu pieveikt citas tautas.

7 Un caur garu pasaules kalpošanām Sātans sāka iepazīstināt ar noteiktām rūdām un metālu ražošanu, kas ievērojami uzlabotu tautu armiju spējas nogalināt citam citu.

8 Un, kad Sātans bija devis cilvēku bērniem zināšanas par varu un bronzu, viņa vēlme bija sniegt tiem vairāk iemeslu piesaistīt savas sirdis pasaules lietām. Jo varš un bronza bija skaisti, līdzīgi zeltam, un tos varēja viegli pārveidot par viņu dārglietām.

9 Taču tie bija mīksti metāli, un tiem

nepiemita spēju nogalināt tik efektīvi, kā Sātans to vēlētos, atbilstoši miesas nāvei.

10 Un notika, ka Sātans iepazīstināja hetiešu tautu ar dzelzs rūdu, un tie sāka ražot kara ieročus. Un šie jaunie ieroči ātri vien padarīja to par vienu no spēcīgākajām tautām uz zemes.

11 Un notika, ka tie pieveica Mezopotāmijas zemi un noveda ļaudis savā pakļautībā. Jo zemē nebija tādas armijas, kas spētu nostāvēt pret viņu dzelzs ieročiem, it sevišķi pret viņu bultām ar dzelzs uzgaļiem, kas iztraucās cauri jebkura cilvēka miesai un kauliem.

12 Un, kad varenās Ēģiptes tautas faraoni uzzināja par hetiešu varenajām armijām, viņi sūtīja paši savas armijas, kuras bija kļuvušas ārkārtīgi stipras un spēcīgas, lai cīnītos pret tiem. Un šīs abas tautas bija karā viena pret otru daudzus gadus.

13 Un pēc tik daudziem kara gadiem hetieši Mezopotāmijā un ēģiptiešu tauta Nīlas zemē, šīs varenās tautas sāka palikt vājas.

14 Un tas bija šajā novājinātajā stāvoklī, kad ebreju tautai vēlreiz tika ļauts iemantot Kānaāna zemi, un šī tauta sāka pielūgt To Kungu, kā Viņš tiem bija pavēlējis.

15 Un pieraksts par viņu vēsturi jums jau ir jūdu grāmatā. Un saskaņā ar Tā Kunga vārdu un arī ar Jareda brāļa vārdiem, tajos ir dažas nelielas kļūdas, kas ir pierakstītas tajā, kas nav tik nozīmīgas, ka man liktu aizņemt vietu uz šīm plāksnēm, lai izlabotu tās.

16 Man ir pietiekami pateikt, ka vareno tautu, ko Sātans bija licis izveidot uz zemes, vājuma dēļ; jā, viņu karu un nemitīgo strīdu dēļ Ābrahāms spēja pacelt ļaudis un izveidot tautu, kurā Tā Kunga derība varēja vēlreiz tikt nodibināta uz zemes.

17 Bet šie nebija vienīgie ļaudis, kuriem Tas Kungs bija devis Savus likumus un Savu evaņģēliju, un bija svētījis ar Priesterību, kas ļautu cilvēku bērniem izveidot baznīcas un pielūgsmes vietas savā vidū.

18 Un es esmu paskaidrojis jums, ka Tas Kungs neuzlūko cilvēka vaigu; un ka viena tauta Viņam ir tikpat svarīga kā kāda cita. Un Viņš sūta Savus praviešus starp visiem Saviem bērniem, patiesi pie tik daudziem, cik uzklausīs Viņa vārdus.

19 Un ir bijuši laiki, kad uz zemes ir pastāvējuši taisnīgi ļaudis, tomēr ir bijušas daudzas reizes, kad nav pastāvējusi neviena dzīva dvēsele, kas klausītu evaņģēlija likumam un kas būtu svētīta ar Tā Kunga Garu.

20 Tad nu šeit ir noslēpums, ko man ir pavēlēts izskaidrot jums; jā, patiesi, liels noslēpums, kas ir rakstīts Svētajos Rakstos, kas jums jau ir jūsu vidū. Un tas atkal ir no Jāņa vārdiem, un šie vārdi tika doti manam tēvam Nefijam, no kā es ņemu savu iestarpinājumu.

21 Un ir rakstīts saskaņā ar Jāņa vārdiem: Sievai tika doti divi lielā ērgļa spārni, lai tā varētu lidot tuksnesī savā vietā, kur viņas dzīvība, prom no čūskas acīm, tiek uzturēta laiku un laikus un puslaiku.

22 Tad nu šis simbolisms bija zināms arī pirms Jāņa laika. Jo tas bija Daniēls, kurš pirmais lietoja šo simbolismu, lai aprakstītu to, ko es jums grasos izskaidrot. Un Daniēla vārdi ir rakstīti, sakot: Tas uzstāsies ar skaļām runām pret Visuaugsto un apvainos Visuaugstā svētos, tas centīsies grozīt svētku laikus un bauslību; viņi būs nodoti viņa varā vienu gadu un divus gadus, un vēl vienu pusgadu.

23 Un vēlāk Daniēla vārdos ir rakstīts: Tad es redzēju, ka tas linu audeklā tērptais vīrs, kas stāvēja pār upes ūdeņiem, pacēla savu labo un savu kreiso roku pret debesīm, un es dzirdēju, kā viņš zvērēja pie Tā, kurš dzīvo mūžīgi: paies viens gads un vēl divi gadi, un viens pusgads.

24 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, patiesi, jūs visi, kas esat izredzēti, kuri saņems šos vārdus un brīnīsies par Svēto Rakstu lielajiem noslēpumiem. Lūk, Tā Kunga solījums ir tāds, ka Viņš padarīs jums

zināmus visus Savus noslēpumus, līdz jūs pilnībā zināsit Dieva noslēpumus.

25 Tādēļ es jums sniedzu šo lietu skaidrojumu: Jo iesākumā pastāvēja Dieva Gars un Viņa evaņģēlijs, un arī Dieva Dēla Svētā kārtā. Un šīs ir tās lietas, kas uzturēja sievu tuksnesī jeb, citiem vārdiem, cilvēku bērnus, saskaņā ar Jāņa vārdiem.

26 Un šīs lietas tika dotas cilvēku bērniem iesākumā uz laikposmu, pirms Tas Kungs atņēma Savu Garu no zemes un ļāva cilvēku bērniem dzīvot saskaņā ar Sātana varu. Jeb, citiem vārdiem, Sātanam tika dota iespēja iekļaut mirstībā savu plānu un pārbaudīt to, lai redzētu, vai tas ir labs.

27 Un bez Tā Kunga Gara vai Svētā Gara kalpošanām, vai Dieva Dēla Svētās kārtas kalpošanām, kas sevī ietver Viņa svētos praviešus, pasaule ir atstāta Sātana varā, un tas ir cilvēku bērnu vēlmju dēļ.

28 Jo, ja viņi lieto savu rīcības brīvību, lai izvēlētos Lucifera plānu, nevis Tēva plānu, tad tāda ir viņu izvēle. Taču, ja tāda ir viņu izvēle, tad viņi nevar saņemt nekādu daļu no Tēva svētībām. Tādēļ iesākumā šis evaņģēlijs savā skaidrībā saglabājās kādu laika posmu, pirms tas tika paņemts prom no zemes.

29 Un pēc šī laika, par ko Jānis ir rakstījis, tad šis evaņģēlijs vēlreiz tika nodibināts uz zemes cilvēku bērnu vidū uz laika posmu, kas bija divreiz ilgāks par to laika posmu, kad tas iesākumā bija uz zemes, patiesi, pirms tas tika paņemts prom no zemes pēc pirmā laika posma.

30 Un šis ir tas, kas bija domāts ar laikiem jeb, citiem vārdiem, ar divreiz ilgāku laiku.

31 Un tad, pēc tam, kad tas ir paņemts prom otru reizi, tas kādu dienu tiks atjaunots pēdējam laikam, uz laikposmu, kas ir uz pusi tik ilgs kā pirmais laikposms, kad tas iesākuma pastāvēja uz zemes, jeb, citiem vārdiem, uz puslaiku.

32 Un es grasījos rakstīt vairāk par šo laikposmu simbolismu, taču Gars man to aizliedza. Jo, ja šie laikposmi tiktu jums

atklāti, tad cilvēku bērni zinātu laiku, kad viņiem jāraugās pēc Tā Kunga atnākšanas, patiesi pēdējo reizi Viņa godībā, lai izdzītu Sātānu un vēlreiz nodibinātu Viņa evaņģēliju pēdējo reizi visā pasaulē.

33 Un, ja šie laiki būtu zināmi jūsu starpā, tad tas jums sniegtu attaisnojumu atlikt savu grēku nožēlošanu un savus taisnīgos darbus. Taču es jums saku: neatlieciet savu grēku nožēlošanu un savus taisnīgos darbus; jo Tas Kungs nāks laikā, ko jūs nedomājat; vai, iespējams, jūs tiksit aizsaukti mājās uz garu pasauli un tādējādi noslēgsies jūsu pārbaudes dienas un laiks jūsu grēku nožēlošanai, saskaņā ar miesu. Tādēļ precīzi šī laika, laiku un puslaika laikposmi netiks jums doti šajā laikā.

34 Un laikos, kad Tā Kunga evaņģēlijs nepastāvēja uz zemes, tad cilvēku bērni tika ļoti ietekmēti ar Sātāna varu. Un viņš dara lielas brīnuma zīmes, uz viņa pavēli pat uguns krīt no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā. Un viņš pievilz zemes iedzīvotājus ar šīm brīnuma zīmēm, kuras viņam bija vara dot tiem, un tas ir saskaņā ar Jāņa vārdiem.

35 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka Sātāns ir rādījis daudzus brīnumus cilvēku bērniem, taču vairums no brīnumiem, kurus viņš tiem ir rādījis, ir bijuši vienīgi tie, kurus viņam bija atļauts tiem rādīt saskaņā ar Tēva gribu.

36 Jo, ja Sātānam būtu šī izvēle, tad viņš parādītu cilvēku bērniem visus brīnumus, ko viņš zina. Un šie brīnumi sevī ietver visus viņa ļaunos darbus un viņa slepeno savienību darbus, kas ir izveidotas, lai gūtu peļņu un saglabātu varu, un arī dabas spēkus un zinātnes brīnumus, ko viņš dos cilvēku bērniem pēdējās dienās, kad Tēvs viņam vairs neaizliedz tanī, ko viņš dos cilvēku bērniem.

37 Un es jums iepriekš esmu paskaidrojis, ka daudziem no Dieva praviešiem, kas saprot šos varenos brīnumus, tika aizliegts rakstīt par tiem tajos vārdos, ko viņiem tika pavēlēts pievienot ļaužu pierakstiem. Jo, ja

ļaudīm tiktu iedoti visi brīnumi, ko Sātāns vēlas tiem dot, izņemot, ja viņam nepavēlētu Tēvs, tad cilvēku bērni būtu iznīcinājuši sevi no zemes virsas pirms daudziem gadiem.

38 Un jums tiks atklāts šajā pierakstā tas laiks, kurā Sātāns tiks atbrīvots un tam tiks dota vara pār visu viņa valdījumu. Un tajā laikā attīstība un zināšanas par brīnumiem, ko Sātāns ieviesīs cilvēku bērnu vidū, apdraudēs pašas zemes pastāvēšanu.

39 Un dzelzs rūda būs viens no šiem brīnumiem. Jo ar tās ieviešanu Sātāns spēja uzcelt varenas armijas tautu vidū, kas sekoja viņam un izraudzījās viņu par savu dievu vai par saviem dieviem — jo Sātānam nav svarīgi, cik daudzi dievi tiek lietoti, lai turētu cilvēku bērnus pieviltus un viņa varā.

40 Un notika, ka sāka veidoties kāda varena tauta, patiesi varena asīriešu tauta. Un šī tauta sāka lietot savus kara ieročus, lai pieveiktu visas zemes tautas. Un tie sāka iznīcināt zemes ļaudis un sagūstīt tos.

41 Un notika, ka tādēļ, ka viņu tauta bija tik ļoti naidīga, pat līdz ārkārtīgam barbarismam, tā nepastāvēja daudzus gadus. Un tā bija kaldeju impērija, kas cēlās un uzveica asīriešus, un iznīcināja tos no zemes virsas, un tas bija tādēļ, ka daudzi no zemes ļaudīm sāka nožēlot savus grēkus un raudzīties uz Dievu pēc savas aizsardzības. Jo daudzi pravieši vēlreiz tika sūtīti pa visu zemi, lai mācītu ļaudīm Dieva lietas.

42 Un notika, ka tuksneša austrumu daļā, kas aptvēra lielo Mezopotāmijas zemi, dzīvoja kāds vīrs un viņa sieva. Un viņa vārds bija Poračatpa, un viņa sievas vārds bija Dagdova.

43 Un Dagdova bija izraudzīta Dieva meita, ar kuru bija Tā Kunga Gars kopš viņas jaunības dienām. Un savas jaunības dienās viņa sapņoja sapni, kurā viņa redzēja lielu kamieli nonākam pār viņas tēva namu. Un šis kamielis bija zelta krāsā un runāja viņas valodā, nosaucot viņu vārdā un sakot viņai:

44 Lūk, patiesi tu esi svētīta vairāk nekā

visi tie no zemes. Jo tev piedzims dēls un viņš īstenos daudz taisnīguma tavu tēvu zemē. Un tu savā sirdī zināsi tās lietas, kuras tu mācīsi viņam; taču tavu tēvu lietas, patiesi tās lietas, kas tev tikušas mācītas, nemāci tās viņam, jo viņu ir izraudzījies varenais Ahura Mazda, kurš ir tavs Kungs.

45 Un notika, ka viņa pieņēma augumā un paturēja šīs lietas savā sirdī. Un viņa apprecējās ar Poračatpu un neizpaua viņam šīs lietas.

46 Un Poračatps bija godājams vīrs, kuram bija daudz darījumu starp savas pilsētas tirgotājiem. Un, kad Dagdova bija gatava dzemdēt savu bērnu, viņa pasauca pie sevis Poračatpu un atstāstīja viņam sapni, kas viņai bija jaunībā.

47 Un tur bija vecmātes, kuras dzirdēja tās lietas, ko viņa stāstīja savam vīram. Un viņas tūlīt pat izplatīja to, ko viņas bija dzirdējušas, visā pilsētā. Un priesteri, kas bija tie, kuri bija norīkoti pār ļaudīm — turēt tos dievu pakļautībā, kurus viņi pielūdza, patiesi tie ienāca namā un izsmēja Dagdovu par lietām, ko viņa bija teikusi attiecībā uz savu bērnu.

48 Un to lietu dēļ, ko viņi tai teica, viņa palika ārkārtīgi bēdīga un raudāja, lai viņas vīrs atnāktu pie viņas. Un, kad Poračatpa bija dzirdējis visu, ko priesteri bija teikuši viņai sievai, viņš bija dusmu pilns, un viņš nolādēja viņus un viņu dievus un izmeta viņus laukā no sava nama.

49 Un priesteri pavēlēja pilsētas ļaudīm izvairīties no Poračatpas un viņa sievas, un viņu bērna nama; jo kopš tā laika viņi bija tautas dievu nosodīti. Un priesteru nosodījuma dēļ vecmātes pameta Dagdovu un vairs neatgriezās pie viņas.

50 Un Poračatpa aizvēra nama durvis un devās pie savas sievas. Un Dagdova sāpēs raudāja un dzemdēja bērnu. Un, kad bērns bija piedzimis, pār namu uzspīdēja saule. Un tās atspulgs lika pilsētas ļaudīm nobīties no tā skata, un tie skrēja priesteru vidū un stāstīja viņiem par lielo gaismu, kas

apspīdēja namu.

51 Un priesteri nostājās ap namu un nosodīja to savu dievu priekšā. Un viņi pavēlēja ļaudīm padzīt Poračatpu un viņa sievu no sava vidus. Un, pirms bija pagājusi stunda kopš viņu dēlu piedzimšanas, Poračatpa un Dagdova bija ļaužu spiesti doties tuksnesī.

52 Un notika, ka Tas Kungs bija ar viņiem, un viņi atrada pajumti un pārtiku tuksnesī. Un viņi nonāca līdz kāda vīra namam, kurš pirms daudziem gadiem bija zaudējis savu redzi saules radīto seku dēļ. Un šis vīrs bija nabadzīgs, un viņam bija maz mantu, taču tās, kuras viņam bija, viņš piedāvāja Poračatpam un Dagdovai, un viņu dēlam.

53 Un viņi nosauca savu dēlu par Zaratustru, kas tulkojumā nozīmē — zelta kamielis — pēc vīzijas, kas viņa mātei bija viņas jaunībā. Un notika, ka Zaratustra pavadīja savas bērnības dienas neredzīgā vīra namā. Taču, dienām ejot saskaņā ar Zaratustras dienām, patiesi ar viņa jaunības dienām, neredzīgais vīrs sāka atgūt savu redzi. Un viņš raudzījās uz Zaratustru un pateicās dieviem par to, kas bija izdarīts viņam.

54 Taču Dagdova norāja vīru un paskaidroja viņam, norādot viņam, lai viņš nemācītu viņas dēlu par viņas tēvu dieviem, kas bija to priesteru dievi, kas bija izdzinuši viņus no pilsētas.

55 Un notika, ka Zaratustra pieauga, un viņš tika ietekmēts ar garu pasaules kalpošanām, un viņam tika mācītas tās lietas, kuras viņš kādu dienu mācītu ļaudīm. Un, kad tika sasniegtas viņa vīrišķības pilnbrieda dienas, Tas Kungs sūtīja eņģeli pie Zaratustras, lai dotu viņam evaņģēlija likumus un mācītu viņam visas tās lietas, kas bija sagrozītas cilvēku bērnu vidū.

56 Un Tas Kungs aicināja Zaratustru būt par pravieti un sludināt tās lietas, ko viņš bija mācījis no eņģeļa, un arī tās lietas, ko viņš bija mācījis no Gara kalpošanām savā

jaunībā. Un viņam tika mācīts Dieva, kurš tika saukts par Ahura Mazda, plāns atbilstoši ļaužu valodai un paražām.

57 Un viņš zināja arī par Lucifera, kurš tika saukts par Ahrimanu, plānu atbilstoši ļaužu vārdiem.

58 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs saprastu, patiesi tie, kuri esat saņēmuši šīs lietas, ka Tēvs bija ļāvis Saviem praviešiem mācīt Viņa evaņģēliju visiem Viņa bērniem viņu pašu valodā, saskaņā ar viņu paražām un tradīcijām, kā es jums to iepriekš esmu paskaidrojis šajā pierakstā.

59 Un Ahura Mazda būs pazīstams pasaulē kā Zaratustras, Dieva pravieša, Dievs. Taču šis Ahura Mazda ir Tēvs, par kuru es esmu runājis šajā pierakstā. Tā mēs varam redzēt, ka vārdi, ko cilvēku bērni dod Viņam, ir nenozīmīgi mūsu Tēvam.

60 Jo Zaratustras vārdi iesākumā tika doti cilvēku bērniem savā skaidrībā. Un viņš kļuva par pravieti savai tautai. Un bija daudzi, kas sekoja viņa mācībām.

61 Un notika, ka viņš mācīja evaņģēliju vienam no varenajiem ķēniņiem, kas bija ļaužu starpā. Un šis ķēniņš pieņēma Zaratustras mācības un lika, lai tās tiktu mācītas visā zemē. Tomēr Ķēniņš neļāva, lai tiktu mācītas tās Zaratustras mācības, kas uzurpētu viņa varu ļaužu vidū, jeb, citiem vārdiem, tās lietas, kas mazinātu viņa paša dievišķību.

62 Un Zaratustra mācīja Ķēniņa galmā daudzus gadus. Taču pēc kāda laika viņš devās atpakaļ starp ļaudīm un sāka tiem sludināt evaņģēliju. Un, pateicoties viņa mācībām Ķēniņam, ļaudis, kas bija lielās persiešu impērijas tauta, kas bija cēlusies varā pēc babiloniešu impērijas, tika pārvaldīti ar taisnību.

63 Tomēr tiem netika dota balss viņu pašu valdībā, kā Zaratustra bija mācījis, ka tā bija Ahuras Mazdas griba un pavēle. Taču ļaudīm tika ļauts domāt pašiem un rīkoties saskaņā ar savas pašu sirdsapziņas vadību, ja vien tie nepārkāpa Ķēniņa likumu un

norādījumus.

64 Un, tā kā daudzi no viņiem sāka domāt patstāvīgi, Svētais Gars spēja sazināties ar viņiem. Un tā atkal atsākās garu pasaules kalpošanas cilvēku bērniem.

65 Un tā sākās laiku laikposms, par ko es esmu runājis. Un to es jums atklāšu, patiesi, ka laiks bija pagājis un ka laiki būs beigušies manu pēcnācēju dažu paaudžu dienu laikā. Un jūs, kas saņemsit šo mana tēva pieraksta aizzīmogoto daļu, patiesi, jūs esat puslaikā. Tas, kuram ir gudrība, lai to saprot.

29. NODAĻA

Iemesls, kādēļ Dieva bērni var saņemt paši savas atklāsmes un vadību, nepaļaujoties uz miesas atbalstu. Dieva izredzētajiem nav nepieciešami pravieši vai reliģiskie vadītāji. Moronijs atklāj vairāk par mūsdienu PDS Baznīcas ļaundarbībām.

UN notika, ka tad, kad garu pasaules kalpošanām atkal sāka būt kāda ietekme uz cilvēku bērniem, ļaudis sāka izzināt savas sirdis un apdomāt savu nožēlojamo stāvokli dzīvē.

2 Jo ir skumji ziņot, ka vairums Dieva bērnu, kamēr tie ir mirstībā un miesas dēļ tie ir aizmirsuši Tēvu un tās lietas, ko tie pieredzēja Viņa valstībā; jā, šo lietu dēļ vairums no viņiem paļaujas uz miesas atbalstu, jeb, citiem vārdiem, viņi paļaujas uz saviem vadītājiem, kas mācītu viņiem to, kas viņiem būtu jāzina par Dieva valstību.

3 Un tā nav, nedz arī kādreiz ir bijusi, nedz arī kādreiz būs Tēva griba attiecībā uz Viņa bērniem. Un atkal es jums saku, ka Dievs neuzlūko cilvēka vaigu un Viņš vēlas, lai visi Viņa bērni nāktu pie Viņa un pazītu Viņu. Un tas ir iespējams, ka visi cilvēku bērni var iepazīt Viņu un Viņa ceļus.

4 Un es jums iepriekš esmu paskaidrojis, ka neviens vīrietis vai sievietē, ko Dievs ir aicinājis sludināt Viņa evaņģēliju Viņa

bērniem, nemācītu neko vairāk vai mazāk par šo.

5 Jo lūk, Dieva praviešiem ir pavēlēts sludināt cilvēku bērniem vienīgi grēku nožēlošanu un mācīt tiem Dieva baušļus, pēc kuriem tiem ir jādzīvo, lai Viņa gars varētu būt ar tiem.

6 Un es jums esmu arī paskaidrojis, ka būt ar Viņa Garu nenožīmē to, ka Tēvs ir pastāvīgi līdzās jums miesā. Jo Viņš dzīvo uz planētas, kur Viņš izgāja cauri Savām paša pārbaudes laikposma dienām pirms kļūšanas par paaugstinātu būtni, patiesi celestiālajā godībā.

7 Taču būt ar Viņa Garu nožīmē, ka jums piemīt spēja sazināties ar tiem garu pasaulē, kas ir citā šīs pasaules, kurā mēs dzīvojam, dimensijā, kā tas jums iepriekš tika izskaidrots. Un gari, kas ir norīkoti atbalstīt mūs un iedvesmot mūs, un sniegt mums padomu mūsu dzīves laikā, var to darīt vienīgi tad, kad mēs klausāmies to pamudinājumos un rīkojamies pēc to maigās pārliecināšanas, ko sajūt mūsu sirdsapziņa.

8 Jo lūk, mums ir visiem ir dota spēja atšķirt pareizo no nepareizā. Un vēl, šis bija tas ienaidis, ko Tēvs nolika starp Luciferu un mūsu gariem, patiesi, lai mēs varētu atšķirt pareizo no nepareizā. Taču, ja mēs tiekam cita cilvēka glaimu un manipulāciju pievilti, tad mēs neklausīsimies Gara pamudinājumos un mēs tiksīm vadīti, kur vien tie, kas manipulē ar mums, vēlas mūs vadīt, atbilstoši savām sirds vēlmēm, kas ir ļaunuma pilnas, jo tās nav no Dieva.

9 Tādēļ ir vajadzīgs, lai jūs saprastu šo principu. Un tas ir tik nozīmīgs, ka es jums to vairākkārt atkārtosu atkal un atkal visā manā saīsinājumā par Jareda brāļa vīziju. Un, ja jūs saprotat šo principu, kas turklāt ir mūžīgs likums, jums būs grūti tapt maldinātiem no kāda cita cilvēka, kas nav no Dieva.

10 Jo notika, ka Jareda brālis rakstīja par laikiem uz zemes, kad garu pasaules kalpošanas bija beigušās cilvēku bērnu

starpā un Svētā priesterība un visi svētie pravieši, un Tā Kunga skaidrais evaņģēlijs pārstāja pastāvēt uz zemes cilvēku bērnu vidū.

11 Un par šiem laikiem viņš rakstīja, sacīdams: Un cilvēku bērni nezināja, kur tiem vērsties pēc tā, ko viņi tiecās uzzināt un paši saprast. Jo ikviens cilvēks tika vadīts viņa paša ceļā, un šo ceļu noteica vadītāji, kuriem tas izvēlējās uzticēties un ticēt.

12 Un sievietēm tajos laikos nebija izvēles tanī, kā viņām jādoma, jo vīrieši sāka pielietot pārāku fizisko spēku pār viņām. Un pēc tam, kad lielo Karalieņu tautas tika pakļautas un ieņemtas ar vīriešu spēku un ieročiem, Dieva meitas bija spiestas kļūt pakļāvīgas un pakalpīgas vīriešiem. Un tās, kuras to nedarīja, bieži vien tika sistas šajā padevībā, jo viņām trūka spēka pār vīriešiem.

13 Un tautu vadītāji, kurus vadīja Sātans, lika, lai visi cilvēki domātu tā, kā šie vadītāji vēlējās, lai tie domātu. Un, ja viņu starpā bija kādi, kas nepiekrita vadītāju ceļiem, tie tika nogalināti vai pakļauti ar vadītāju armijām, un piespiesti pakļauties viņu vadītāju gribai un prātam.

14 Un reliģijas un ticības cilvēku bērnu vidū radīja viltus pravieši un burvji, patiesi visi tie, kuriem piemita spēja iegūt varu pār tautu vadītāju prātiem un sirdīm. Un tie lika šim vadītājam pielūgt dievus, kurus šie pravieši un burvji bija izgudrojuši.

15 Un notika, ka bija tādi laiki, kad vienīgās kalpošanas no garu pasaules bija no Lucifera un tiem, kas sekoja viņam. Un šie ļaunie gari iedvesmoja viltus praviešus un burvjus un sniedza tiem viņu iedvesmu un viņu atklāsmes, un arī viņu burvestības un viņu šķietamos spēkus.

16 Un šie viltus pravieši un burvji mācīja tautas vadītājus. Un šie vadītāji tika spiesti pakļautībā ar šo viltus praviešu un burvju vārdiem, jo Dieva vārds nebija nekur atrodams uz zemes, lai apstrīdētu tos vārdus, kas tika doti viņiem.

17 Tādēļ visu, ko šie vadītāji juta, ka ir pareizi, — saskaņā ar sirdsapziņu, ko viņiem bija devis Dievs, — viņi darīja, taču vienīgi tad, ja tas saskaņēja ar padomu un ieteikumiem, ko viņi saņēma no tiem, kurus viņi bija pieņēmuši par Dieva gribas paudējiem, patiesi viltus praviešiem un burvjiem.

18 Un, pateicoties šai sirdsapziņai jeb šim ienaidam, — un šis ienaidis ir mūsu spēja atšķirt pareizo no nepareizā, ko mūsu Tēvs ir devis visiem Saviem bērniem, — cilvēku bērni sāka prātot par sevi. Un viņi sāka aptvert, ka viņi ir ļoti atšķirīgi no citiem dzīvniekiem, ar ko viņi kopīgi apdzīvoja zemi. Jo citi dzīvnieki neprāto par sevi, nedz arī tiem ir brīvība domāt ārpus likumiem, kas doti tiem no zemākas kārtas, lai piepildītu savas radīšanas mērķi.

19 Jo, kad mēs lūkojamies nakts debesīs, mēs brīnāmies par lielajām zvaigznēm, kas nekustīgi karājas lielajā izplatījuma plašumā. Un mēs brīnāmies arī par sauli un par mēnesi, un par to laikiem un sezonām, un šī brīnīšanās sāka ietekmēt cilvēku bērnu domāšanu un uzskatus. Un mēs raizējamies par to, kādēļ mēs pastāvam. Un šīs lietas ir unikālas mūsu būtībai, citi dzīvnieki būdami bez šādas būtības.

20 Un, tā kā mēs brīnāmies par šīm lietām, mums ir viegli tikt vadītiem prom no Dieva patiesības un pieņemt tādas lietas, kas ir dievišķības līdzībā, bet nav no Viņa. Un izpratni par šīm lietām mēs bieži vien saņemam no tiem, kurus mēs esam pieņēmuši par saviem vadītājiem.

21 Un, kad cilvēku bērni prātoja par sevi, Lucifers un viņa sekotāji kļuva ārkārtīgi atjautīgi savā spējā iedvesmot tos un sniegt tiem atklāsmes. Un Sātana iedvesmas un atklāsmes bija izsmalcinātas un līdzīgas to taisnīgo garu kalpošanām, kas atbalstīja Tēva plānu.

22 Un cilvēku bērniem kļuva daudz vieglāk saņemt atbildes uz saviem prātojumiem un arī savas iedvesmas un

savas atklāsmes no citiem mirstīgajiem, patiesi no viņu vadītājiem un viņu viltus praviešiem, nekā viņiem bija dzīvot savas dzīves pēc Dieva vārda tā, lai viņi paši varētu saņemt personīgu un tiešu atbildi no Svētā Gara, nepaļaujoties uz miesas atbalstu savu atbilžu gūšanā.

23 Un tā tas bija visā zemē starp laikiem, kad Dieva vārds bija uz zemes, patiesi starp laikiem, ko simboliski aprakstīja Jānis un Daniēls. Un, kad laikā, laikos un puslaikā evaņģēlijs bija uz zemes, cilvēku bērniem tas tika dots gan caur gara kalpošanām, gan caur Dieva svēto praviešu vārdiem ar Dieva Dēla Svētās kārtas spēku, ar ko tie tika aicināti.

24 Un tagad Tas Kungs man ir pavēlējis sniegt jums atsauci uz Israēla nama vēsturi, patiesi uz jūdiem, attiecībā uz veidu, kādā Tas Kungs vēlas mums sniegt Savas atklāsmes un Savus vārdus, saskaņā ar principu un mūžīgo likumu, ko es jums esmu izskaidrojis.

25 Un šī atsaucē tiks sniegta no Bībeles, kas jums jau ir savā vidū. Un tam, kurš lieto Urīmu un Tumīmu, lai pārtulkotu šo pierakstu, tiks pavēlēts iestarpināt precīzu tekstu, kā tas ir rakstīts jūdu vēsturē saskaņā ar Bībeli. Jo mani vārdi būs to vārdu saīsinājums, kas ir rakstīti uz misiņa plāksnēm, kas man ir nodotas no maniem tēviem.

26 Jo šajā atsaucē jums tiks parādīta tā principa precizitāte, ko Tas Kungs vēlas, lai jūs saprastu. Jo tā ir Tā Kunga vēlme — runāt tieši ar cilvēku bērniem ar Savu paša muti vai saskaņā ar Viņa Svētā Gara kalpošanām, kas tiek veiktas garu pasaulē.

27 Un, ja cilvēku bērni iesvētītu sevi un dzīvotu atbilstoši Tā Kunga derībai, tad viņiem nebūtu vajadzības pēc pravieša vai apustuļiem, vai vadītājiem, kas vadītu tos. Un tāds bija Tā Kunga nolūks attiecībā uz Israēla namu pēc tam, kad tie tika atbrīvoti no ēģiptiešu rokām.

28 Un tā bija Tā Kunga vēlme — ļaut

Israēla tautai dzirdēt Viņa balsi un pašiem zināt, ka baušļi, kurus Viņš tiem dotu, bija tieši no Viņa paša mutes. Jo Tas Kungs vēlējās, lai viss Israēla nams būtu priesteri un pravieši Viņa priekšā, patiesi svēta tauta pāri visiem citiem, kas tolaik bija uz zemes.

29 Un šeit ir vārdi, kas doti no jūdu pieraksta: Trešajā mēnesī pēc Israēla bērnu iziešanas no Ēģiptes, tieši tanī dienā, tie nonāca Sinaja tuksnesī.

30 Un viņi devās ceļā no Refidimas un nonāca Sinaja tuksnesī un apmetās tuksnesī; tur Israēls cēla nometni kalna pakājē.

31 Bet Mozus uzkāpa kalnā pie Dieva. Un Tas Kungs viņam sauca no kalna un sacīja: „Tā saki Jēkaba namam un pasludini Israēla bērniem: jūs esat redzējuši, ko Es esmu darījis ēģiptiešiem un kā Es jūs esmu nesis uz ērgļa spārnēm un esmu jūs pie Sevis atvedis.

32 Bet tagad, ja jūs uzklausīsiet Manu balsi un turēsiet Manu derību, tad jūs Man būsit par īpašumu visu tautu vidū, jo Man pieder visa pasaule. Un jūs būsit Man par priesteru un ķēniņu valsti un par svētu tautu. Šos vārdus tev būs teikt Israēla bērniem.”

33 Un Mozus atgriezās un saaicināja tautas vecākus un tiem cēla priekšā visus tos vārdus, ko Tas Kungs viņam bija pavēlējis. Un visa tauta kopā atbildēja un teica: „Visu, ko Tas Kungs ir runājis, to mēs darīsim.” Un Mozus atnesa atpakaļ tautas vārdus Tam Kungam.

34 Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: „Redzi, Es nāksu pie tevis mākoņu segā, tā ka tauta lai dzird Mani sarunājamies ar tevi un ka lai tic tev mūžīgi.” Un Mozus atnesa atpakaļ tautas vārdus Tam Kungam.

35 Tad Tas Kungs sacīja uz Mozu: „Ej pie ļaudīm un liec tiem šķīstīties šodien un rīt, un lai tie mazgā savas drēbes, ka tie ir gatavi trešajai dienai, jo trešajā dienā Tas Kungs nonāks visas tautas acu priekšā uz Sinaja kalnu.

36 Un cel tautai visapkārt žogu un saki: sargieties uzkāpt kalnā un nepieskarieties

kalna malai, jo, kas pieskarsies kalnam, tas mirdams mirs. Neviena roka lai to neaizskar, jo tad tam būs tikt ar akmeņiem nomētātam vai ar bultām nošautam; vai tas ir dzīvnieks vai cilvēks, tam nebūs palikt dzīvam. Bet, kad atskanēs taures skaņa, tad viņi var kāpt kalnā.”

37 Un Mozus nokāpa no kalna pie tautas un lika tai šķīstīties, un tie mazgāja savas drēbes. Un viņš sacīja tautai: „Esiet sagatavojušies trešajai dienai, neaiztieciat savas sievas.”

38 Un notika trešajā dienā, kad ausa rīts, tad bija pērkons un zibeņi, un biezs mākonis virs kalna, un varen stipra bazūnes skaņa, tik stipra, ka visa tauta, kas bija nometnē, izbijās.

39 Un Mozus izveda tautu ārā no nometnes Dievam pretī, un tie nostājās kalna pakājē.

40 Un viss Sinaja kalns kūpēja, jo Tas Kungs nonāca uz to uguni, un tā dūmi cēlās augšup itin kā cepla dūmi, un viss kalns ļoti trīcēja.

41 Un bazūnes skaņa pieņēma spēkā; un Mozus runāja, un Dievs tam atbildēja pārkonā. Un, kad nu Tas Kungs nonāca uz Sinaja kalnu, uz paša kalna virsotni, tad Tas Kungs sauca Mozu uz kalna virsotni, un Mozus kāpa augšup.

42 Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: „Nokāp un brīdini ļaudis, lai tie nelaužas cauri, lai redzētu To Kungu, ka daudzi no viņiem nekrīt. Arī priesteri, kas tuvojas Tam Kungam, lai šķīstās, tā ka Tas Kungs tos nesatric.”

43 Un Mozus sacīja Tam Kungam: „Tauta nevar kāpt augšā Sinaja kalnā, jo Tu mūs esi brīdinājis, sacīdams: dariet ap kalnu sētu un turiet to svētu.”

44 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: „Ej un nāc atpakaļ, sev līdzī atvezdams Āronu, bet priesteriem un tautai neļauj lauzties cauri, lai kāptu kalnā pie Tā Kunga, ka Viņš tos nesatric.” Tad Mozus nokāpa pie tautas un tai to pasacīja.

45 Un tagad man, Moronijam, Tas Kungs ir pavēlējis nedaudz izskaidrot to, kas šeit ticis iestarpināts no jūdu pieraksta.

46 Jo šajā laikā Tas Kungs, patiesi Jehova, bija gars, kas dzīvoja garu pasaules dimensijās. Un ir nepieciešams, lai dabiskais ķermenis tiktu līdz zināmam līmenim izmainīts, lai tas varētu sazināties ar gara matēriju.

47 Taču šajā gadījumā Tas Kungs pavēlēja, lai zemes elementi tiktu sakārtoti tādā veidā, lai ļaudis varētu dzirdēt Viņa balsi, bet neredzētu Viņu garā. Jo nebija lietderīgi, ka visu Israēla bērnu ķermeņi tiktu izmainīti, lai tie varētu redzēt gara matēriju ar savām dabīgajām acīm.

48 Taču, patiesi tā bija Tā Kunga griba, lai viņi dzirdētu Viņa balsi ar savām dabīgajām ausīm. Un tas, ko viņi aprakstīja savos pierakstos kā varenu bazūnes skaņu, bija tas, kas tika izdarīts zemes elementiem, lai viņi varētu dzirdēt Tā Kunga balsi, kad Viņš runāja, būdams gars, saskaņā ar gara matēriju, no kā bija radīts Jehovas ķermenis.

49 Un norobežojumi, ko Viņš izveidoja ap kalnu, bija ar nolūku aizsargāt Israēla bērnu dabīgos ķermeņus no garīgās izmaiņas ietekmes, kurai bija pakļauti tie elementi, kas bija ap kalnu, lai viņi visi varētu dzirdēt Tā Kunga īsteno balsi.

50 Un diemžēl, kā es jums iepriekš esmu paskaidrojis, cilvēku bērniem ir daudz vieglāk saņemt savu vadību un iedvesmu no kāda cita mirstīgā cilvēka balss, ar kuru tie ir raduši komunicēt.

51 Tādēļ Israēla bērni nobijās no Tā Kunga un nevēlējās tieši runāt ar Viņu. Un tie sūtīja Mozu runāt ar Viņu, sacīdami: Mozu, tu esi Dieva izraudzītais, un mēs esam saņēmuši tavu padomu caur tavu kalpu Āronu. Un viņa vārdus ir viegli saprast. Tādēļ mēs pieņemsim tevi un atbalstīsim tevi kā mūsu pravieti, un caur Ārona kalpošanām saņemsim tavus vārdus. Tad nu lai tu būtu tas, kurš runā ar Dievu mūsu labā.

52 Un Israēla bērnu vēlme bija pretēja

debesu principam un mūžīgajam likumam, kā tas jums tika izskaidrots.

53 Jo, būdami mirstīgie, mēs nevaram droši zināt to, ka mēs saņemam Dieva vārdus, ja vien mēs nedzirdam tos no Viņa paša mutes. Un kā gan mēs varam dzirdēt tos no Viņa paša mutes, ja vien mēs nedzirdam tos paši ar savām ausīm?

54 Un mēs dzirdējām Tēva vārdus no Viņa paša mutes, pirms mēs tikām novietoti šīs zemes robežās. Un pašlaik mēs nevaram dzirdēt Tēva vārdus, ja vien tas nav no Viņa paša mutes Viņa valstībā, kurā Viņš dzīvo. Taču Viņš mums ir devis Jehovas vārdus, kas ir Viņa paša vārdi.

55 Un Mozus laikā Jehova bija garu pasaulē, kur Viņš varēja mums dot Tēva vārdus saskaņā ar šīs garu pasaules kalpošanām. Un tā ir Tēva vēlme, lai mēs nesaņemtu Viņa vārdus, izņemot, ja tie ir no Viņa paša mutes vai no Viņa Dēla mutes, jo tie ir vieni un tie paši vārdi.

56 Jo Dēls neko nedarītu un neko neteiktu, ja vien tas Viņam netiktu dots no Tēva. Un, ja mēs saņemam Tēva vārdus tieši no Viņa paša mutes, tad kāda mums ir vajadzība pēc praviešiem un apustuļiem, un priesteriem mūsu vidū?

57 Un tiem, kas tiek Tā Kunga vadīti vai kas saņem Viņa vārdus no Viņa paša mutes, nav nepieciešami šie vadītāji. Bet diemžēl vairākums no cilvēku bērniem paļaujas uz miesas atbalstu. Un viņi rod lielāku mierinājumu vārdos, kas tiem tiek doti saskaņā ar miesas kalpošanām, nekā tie rod, kad tos ietekmē Dieva Svētais Gars.

58 Un šādā veidā viņi tiek vadīti tā, ka daudzos gadījumos viņi kļūdās, tāpēc ka viņiem tiek mācīti cilvēku norādījumi, kuri šos norādījumus nav saņēmuši no Tā Kunga. Jo cilvēku bērni ir pieraduši saņemt savas zināšanas un izpratni no saviem vadītājiem.

59 Un ļaužu vadītāji saņem savas zināšanas un izpratni no saviem praviešiem un saviem priesteriem, un saviem burvjiem. Un šie pravieši un priesteri, un burvji saņem

savu izpratni un vadību no Lucifera kalpošanām garu pasaulē. Un šādā veidā Luciferam ir pilnīga vara pār cilvēku bērnu sirdīm.

60 Un tagad es, Moronijs, esmu Gara spiests runāt uz jums tik skaidri, cik vien iespējams, lai jūs nepārprastu šīs lietas. Un tagad es jums saku, ka nav neviena vīrieša vai sievietes, vai vadītāja, vai pravieša, vai priesteru, vai apustuļa; nē, nav neviena, kam būtu jebkāda lielāka privilēģija vai vara sazināties ar Dieva Garu un saņemt Viņa gribu un atklāsmi attiecībā uz mums, nekā tas spēks, ko Tēvs ir devis mums visiem.

61 Jo lūk, mēs visi esam vienlīdzīgi Dieva acīs. Un, ja mēs tu am Viņa baušļus, ko Viņš mums ir devis caur Savu Dēlu, patiesi Jēzu Kristu, vai ar jebkādu citu vārdu, ar ko Viņš varētu būt zināms dažādajās cilvēku bērnu kultūrās; jā, ja mēs turam Viņa baušļus, tad ikvienam no mums ir tiesības uz Svētā Gara kalpošanām.

62 Un Viņa baušļi nav cilvēku baušļi, kas ir viltus pravieši, kurus Sātans ir iedvesmojis, lai vadītu mūs prom no patiesajiem Dieva baušļiem. Un es jums esmu parādījis daudzus no šīs lielās baznīcas darbiem pēdējās dienās, kas sauc sevi pēc Jēzus Kristus vārda, jā, patiesi tās baznīcas, kas saņems mana tēva neaizzīmogoto daļu. Un es jums esmu parādījis, ka tiem ir savs pravietis un savi apustuļi, un savi vadītāji, uz kuriem šīs baznīcas locekļi raugās pēc vadības un iedvesmas.

63 Un tādēļ, ka ļaudis raugās uz saviem vadītājiem pēc šīs iedvesmas, tie tiek vadīti prom no patiesajiem evaņģēlija baušļiem. Jo viņi ir līdzīgi Jeruzālemes baznīcai Lehija dienās — tanī, ka viņi raugās uz baznīcas un savu vadītāju baušļiem, pirms viņi raugās uz Dieva baušļiem.

64 Un es jums esmu parādījis, ka šī baznīca prasa no tās locekļiem veikt šīs baznīcas priekšrakstus, un viņi tiek vadīti ticēt, ka šie priekšraksti viņus izglābs. Un, lai veiktu šos priekšrakstus, vīrietim vai

sievietei ir jāievēro šīs baznīcas un tās vadītāju pavēles, patiesi, ka viņiem ir jānoslēdz svēta derība, ka viņi pieņems savu pravieti un savus apustuļus, un savus vadītājus kā Dieva gribas paudējus, patiesi kā vienīgos patiesos Dieva gribas paudējus uz zemes.

65 Un viņi nesaprot, ka tā ir daļa no Lucifera plāna, un šo plānu viņš ir licis iekļaut šajā baznīcā ar savu viltīgumu, lai vadītu tos tālāk prom no Jēzus Kristus tīrā evaņģēlija.

66 Jo lūk, tās ir daļa no senatnes slepeno savienību derībām, patiesi, ka tās locekļiem ir jāzvēr, ka tie atbalstīs šo savienību vadītājus un augstos priesterus, un ka vienīgi šie vadītāji un augstie priesteri var saņemt tiešu atklāsmi un iedvesmu no Dieva attiecībā uz viņu slepeno savienību.

67 Un šī baznīca noteiks prasību maksāt naudu desmitās tiesas veidā Dievam, kā es jums to iepriekš esmu izskaidrojis, vai arī tās locekļiem netiks ļauts saņemt priekšrakstus, kas, kā viņiem tiek mācīts ticēt, ir Dieva glābšanas priekšraksti. Un arī tā ir daļa no velna slepenajām savienībām. Jo velns prasa naudas samaksu, pirms cilvēkam tiek dotas zināšanas, kas ir pieejamas viņa slepenajās savienībās, kas ir izveidotas, lai gūtu peļņu un saglabātu varu pār cilvēku bērnu sirdīm un prātiem.

68 Un šādā veidā Sātans atkal ir pievilis tos un saistījis tos ar savām mūžīgajām saitēm. Un, ja viņu vidū ir kāds vīrietis vai sieviete, kas noslēdz derību paklausīt baznīcas vadītāju vārdiem, patiesi, ka viņi atbalstīs šos vadītājus kā Dieva gribas paudējus; un, ja šis vīrietis vai sieviete maksā šai baznīcai pilnu desmito tiesu, tad tiem tiek sniegta iespēja saņemt priekšrakstus, kas, kā viņi ir tikuši pārliecināti, izglābs viņus Dieva valstībā.

69 Un, ja šis pats vīrietis vai sieviete ir dusmīgs uz savu tuvāko, vai kādu iekāro vai iesūdz tiesā, vai tur citus pie vārda un gūst no tā labumu, vai meklē pēc pasaules

bagātībām; jā, patiesi, ja tie ienīst savus ienaidniekus un nedod no savas mantas ubagam, kurš tiem ko lūdz; jā, man par lielu izbrīnu, tie saņems visas šīs baznīcas svētības un priekšrakstus.

70 Ak, jūs, ļaunā un samaitātā baznīca. Vai jūs nezināt, ka jūs vadāt daudzu dvēseles lejup ellē? Vai jūs nezināt, ka tā ir negantība Dieva priekšā — novietot kādu cilvēku augstāk par kādu citu un apgalvot, ka tas ir iespējams, ka vienam cilvēkam ir vairāk pilnvaru un tiesību saņemt Dieva atklāsmes nekā citam?

71 Kādēļ jūs esat noteikuši ierobežojumus tiem, kas vēlas ievērot Tā Kunga skaidro evaņģēliju, un neļaujiet tiem ieiet jūsu tempļos, lai saņemtu priekšrakstus, kurus jūs kļūdaini mācāt, ka tie ir glābšanas priekšraksti, tomēr jūs ļaujat tiem, kas jums maksā naudu un pielūdz jūs kā vienīgos Dieva gribas paudējus uz zemes, ieiet tajos, neatkarīgi no tā, vai tie paklausa Kristus vārdiem vai nepaklausa?

72 Jā, tā ir mana cerība, ka mani vārdi runā uz daudziem jūsu baznīcas locekļiem kā no pīšļiem, lai viņi varētu nonākt pie izpratnes par lielo ļaundarību, ar ko tie ir ļāvuši sevi pievilt. Tā ir mana cerība, ka mani vārdi pārliecinās tos, ka viņiem nav jādod jums sava nauda, nedz arī viņiem vajag pielūgt jūs un paaugstināt jūs pār sevi kā Tā Kunga praviešus un apustuļus, kad jūs esat Sātana pravieši un apustuļi.

73 Jo jūs darāt Sātana darbus. Un ar saviem piemēriem jūs liekat tiem, kas raugās uz jums pēc vadības un iedvesmas, arī darīt Sātana darbus. Un jūs esat līdzīgi senatnes ļaunajiem priesteriem, kurus nosodīja mans tēvs Lehijs, patiesi, ka viņi ticēja, ka viņi ir nevis ļauni, bet ka viņi ir taisnīgi vīri, kas tikuši aicināti pēc Svētās priesterības kārtas, kas ir ieviesta viņu vidū.

74 Un es jums saku: ja viņi bija taisnīgi, tad kādēļ Tas Kungs lika, lai Viņa svētie pravieši dotos viņu vidū un sludinātu viņiem grēku nožēlošanu? Un, ja jūs esat taisnīgi,

kādēļ gan tas ir, ka man ir jāvelta dārgā vieta uz šīm plāksnēm, lai nosodītu jūs un atklātu izredzētajiem par jūsu viltībām un jūsu ļaundarībām?

75 Jo lūk, Sātans ir iemidzinājis jūs laicīgajā drošībā. Un jūs pie sevis sakāt: viss ir labi Ciānā, jā, Ciāna plaukst, viss ir labi, tādējādi tie noteikti ir taisnīgi Dieva vadītāji.

76 Bet es jums saku, ka jūs neesat taisnīgi Dieva vadītāji, bet esat pievilti paši ar savu lepnību un Sātana iedvesmām, kuras viņš jums ir devis.

77 Un vai jūs domājat, ka Tas Kungs ir licis jūsu Ciānai plaukt? Es saku jums, ka Viņš to nav darījis. Taču tas ir jūsu dievs, patiesi Sātans, kura darbus jūs darāt, kurš jums liek plaukt. Un tas ir tas, ko Nefijs domāja, kad viņš teica, ka jūs tiksit nomierināti un iemidzināti laicīgajā drošībā. Un šī laicīgā drošība ir jūsu labklājība, un to jums ir devis Sātans, lai pieviltu jūs un piekrāptu jūsu dvēseles.

78 Un tagad man, Moronijam, ir vēlreiz jāatgriežas pie Jareda brāļa vīzijas. Lūk, mana dvēsele tiek plosīta pēdējo dienu ļaundarību dēļ, ko es esmu redzējis.

79 Jo lūk, mans tēvs sagatavoja šīs plāksnes un deva man pavēles attiecībā uz tām, lai tās nāktu klajā pēdējās dienās visas pasaules labumam. Taču baznīca, kas ir tikusi nodibināta šo lietu dēļ, ir sagrozījusi patiesību un pievērsusi cilvēku bērnu sirdis šai baznīcai, paņemot spēku sev un nevis vēršot uz Kristu.

80 Un mana dvēsele ir nomākta, jo es jūtu, ka darbs, ko ir paveicis mans tēvs, un arī mans darbs, ir ticis veikts veltīgi, un tas ir tādēļ, ka jums ir mūsu darbs savā vidū un jūs to nesaprotat, nedz arī jūs dzīvojat pēc tā norādījumiem. Un šī iemesla dēļ es vēlos aizņemt dārgo vietu uz šīm plāksnēm, lai rakstītu jums par jūsu ļaundarībām un jūsu negantību, jo, iespējams, ka jūsu vidū varētu būt kādi izredzētie, kas pievērsīsies Kristum; un tad mūsu darbs, ko Tas Kungs ir mums pavēlējis, nebūs veltīgs.

81 Un, ja tas būtu pēc manas vēlmes, es aizņemtu šīs plāksnes ar savu vārdu skaidrību un atklātu izredzētajiem, patiesi tiem, kas pieņems šīs lietas, daudzus veidus, kā Sātans ir pievīlis cilvēku bērņus un vadījis tos prom no Kristus evaņģēlija vienkāršības un skaidrības. Un tas jums tiks parādīts daudzus veidos šajā pierakstā.

82 Tomēr manu gribu pārspēj Gara griba, kas ir vairāk pakļauts nekā mans paša gars. Un mans gars man liek novirzīties no mana saīsinājuma par Jareda brāļa brīnišķīgo vīziju, lai izskaidrotu pēdējo dienu cilvēku ļaundarības, kad šīs lietas tiem tiks atklātas, un jo sevišķi šīs baznīcas ļaundarības, par kuru šīs lietas tiks atklātas.

83 Un es zinu, ka es varu rakstīt skaidrībā, un vārdi, ko es rakstīšu, stāvēs kā liecība un brīdinājums tiem no pēdējām dienām, kas ir paaugstinājuši sevi par Dieva praviešiem, kad tie tādi nav.

84 Un ir nepieciešams, lai jūs saprastu, kā Tas Kungs ir darbojies ar cilvēku bērņiem kopš iesākuma, lai jūs varētu mācīties no viņu vēsturēm un pielīdzinātu tās sev vai pašreizējām dienām, kurās jūs dzīvojat. Un, ja jūs pielīdzināt šīs lietas sev, tad jūs mācīsities to, ko Tas Kungs vēlas, lai jūs mācītos no tām.

30. NODAĻA

Demokrātijas rašanās. Tiek iepazīstināts ar Grieķijas tautu. Tiek darīti zināmi pravieši: Antiohs, Sokrāts un Sitipians. Tiek izskaidrota un izklāstīta sapņošana.

JO notika, ka tad, kad Gars atkal sāka darboties ar cilvēku bērņiem uz zemes, radās liela domātāju un filosofu tauta, kas sāka tikt Svētā Gara iedvesmota un mācīt citiem to, ko tie bija iemācījušies.

2 Un demokrātijas princips sāka ieviesties cilvēku bērņu vidū Egejas salās jeb Grieķijas tautā, kā tā ir zināma jūsu vidū. Un tas

notika aptuveni tajā pašā laikā, kad Tas Kungs sūtīja Savus praviešus uz Jeruzālemes pilsētu, uz Israēla namu, lai sludinātu jūdiem grēku nožēlošanu. Jo Israēls bija kritis babiloniešu tautas pakļautībā, kas bija uzcēlusies pēc tam, kad tā reiz tika iznīcināta.

3 Un tas bija aptuveni tajā laikā, saskaņā ar Lehija pierakstu, kad pravieši Zēnoss un Zēnoks tika sūtīti pie augstajiem priesteriem Jeruzālemē. Un jums jau ir šis pieraksts, bet man ir pietiekami pateikt, ka aptuveni tajā laikā daudzi pravieši sāka tikt sūtīti visā pasaulē pie dažādām kultūrām un valodām, un ļaudīm, lai mācītu tiem evaņģēliju atbilstoši viņu izpratnei un atbilstoši viņu tradīcijām, patiesi atbilstoši tam, ko katra tauta varēja saprast un pieņemt.

4 Un aptuveni tajā laikā Egejas pasaules salās tirāni, kā tie tika dēvēti, cēlās un sāka sagrābt varu pār mazām ļaužu kopienām, pār kurām valdīja dižciltīgie vai tie, kam tika dota vara pār tiem.

5 Un šī nebija tā lieta, ko Sātans vēlējās saviem ļaudīm. Jo tirāns bija savrups vadītājs, kurš uzņēmās uz sevis padzīt dižciltīgos un atdot valdības varu un pārvaldību tautai. Jo Sātans zināja, ka, ja ļaudis netiktu kontrolēti savās domās, tad Dieva Garam būtu vieglāk darboties ar viņiem, un arī Tam Kungam būtu vieglāk sūtīt praviešus pie ļaudīm, lai mācītu tiem tīro evaņģēliju. Un šo tirānu celšanās vadīja demokrātijas virzienā, kas ir tautas valdība.

6 Un notika, ka Dieva pravietis, kura vārds bija Antiohs, ceļoja uz Egejas salu reģionu. Un pret viņu draudzīgi izturējās lauksaimnieki un zemnieki, patiesi tie, kas bija ļaužu vairākums un kam bija grūtības nomaksāt savu parādu bagātajiem, kuriem bija vara pār tiem.

7 Un ļaudis mīlēja Antiohu un sāka ticēt vārdiem, kurus viņš tiem mācīja par taisnību un vienlīdzību, ko Dievs vēlējās visiem cilvēkiem. Tomēr šie nabadzīgie lauksaimnieki bija pakļauti bagātajiem un

dižciltīgajiem, kuriem bija vara pār tiem.

8 Un notika, ka Antiohs ceļoja dižciltīgo zemē un nonāca Solona namā, kurš bija dižens vadītājs to vidū. Un Solona namā notika lielas svinības. Un visi tie, kas bija Solona radnieki, bija atnākuši uz viņa namu, lai svinētu kopā ar viņu.

9 Un tur bija daudzi Solona namā ārpusē, kas bija nabadzīgi un kas nebija gērbušies bagāto smalkajos audeklos un audumos. Un tiem netika ļauts ienākt Solona namā un ēst pie tā paša galda kā tiem, kuru drānas bija izgatavotas no smalkiem audekliem un audumiem.

10 Un Antiohs bija gērbies līdzīgi tiem, kas bija Solona nama ārpusē. Un, tā kā Antiohs zināja Dieva gribu attiecībā uz visu cilvēku vienlīdzību, viņš uzreiz devās Solona namā un vaicāja par svinību iemeslu.

11 Un, kad Antiohs iegāja ēdamzālē, kas bija ārkārtīgi bagātīgi izrotāta un ar daudzām pasaules dārgajām un smalkajām lietām, klātesošie pārtrauca runāt un pievērsa savu uzmanību Antioham. Jo nekad iepriekš neviens tur nebija iegājis, kas būtu gērbies nabago drānās.

12 Un Antiohs paraudzījās apkārt un atrada vietu pie galda, uz kura bija novietoti vissmalkākie ēdieni un vīni, kādi bija pieejami visā zemē. Un viņš devās pie galda un sāka garšot ēdienu, kas uz tā bija, par pilnīgu pārsteigumu visiem tiem, kas bija telpā.

13 Un, kad viņš garšoja ēdienu, viņš atkal vaicāja par svinību iemeslu. Un Solons piecēlās no sava krēsla un dižmanīgi uzsmaidīja Antioham tās lietas dēļ, ko viņš bija izdarījis.

14 Un Solons sacīja viņam: Es esmu Solons, šīs provinces Valdnieks, un šie ļaudis ir no manas ģimenes, kuri ir atnākuši uz manu namu, lai svinētu manu dzimšanas dienu. Bet par tevi es nezinu, ka tu būtu no manas ģimenes.

15 Un ar savu muti, kas vēl daļēji bija pilna ar ēdienu, ko viņš bija paņēmis no

galda, Antiohs atbildēja Solonam, sacīdams: Un kādēļ tu piedzimi, labais Kungs, ka tam būtu jābūt šādu svinību iemeslam?

16 Un kādu brīdi Solons nezināja, kā viņam būtu jāatbild uz šādu jautājumu. Tomēr viņa radnieku auditorija bija klusa savā vēlmē dzirdēt viņa atbildi uz Antioha jautājumu.

17 Un, kad Solons tūlīt pat nerunāja, Antiohs turpināja, sacīdams: Vai tu nepiedzimi tādēļ, lai tu varētu baudīt no šī ēdiena, ka tas varētu tev sniegt prieku? Un šis prieks, ko tu vēlies, vai tas nav iemesls, kādēļ tu piedzimi?

18 Un Solons zināja, ka viņu vēroja tie, kas bija viņa namā, kādas atbildes viņš sniegtu Antioham. Un viņš atbildēja Antioham, sacīdams: Es domāju, ka tas varētu būt viens no iemesliem, kādēļ es piedzimu. Taču vēl es domāju, ka es piedzimu tādēļ, lai es varētu dalīties šajā priekā ar citiem, patiesi ar tiem, kas šodien ir šeit manā namā. Un to viņš teica tādēļ, ka viņš bija mācīts daiļrunības mākslā — runas veidā, kas bija ierasts viņa laika vadītāju vidū.

19 Un Antiohs sacīja viņam: Protams, šis ēdiens sniedz lielu prieku mūsu dvēselēm, un vai par to mums tev ir jāpateicas? Jā, no kurienes šis ēdiens ir nācis? Vai tas nav nācis no to lauksaimnieku vīnadārziem un dārziem, kuri ir atkarīgi no tevis par tavu sniegto vadību un aizsardzību? Un, ja tas ir nācis pie tevis no viņiem, kādēļ nav iespējams, ka arī viņi piedalās tavas dzimšanas svinībās?

20 Un Solons nezināja, kā atbildēt viņam uz to, jo lauksaimnieki bija apgrūtināti ar to, ko no viņiem tika prasīts sniegt vadītājiem, kuri saņēma no lauksaimnieku darbiem kā samaksu par savu vadību. Un pēc tam, kad lauksaimnieki bija samaksājuši šo nodevu atbilstoši savu vadītāju vēlmēm, bija atlicis ļoti maz viņiem pašiem un viņu ģimenēm.

21 Un Antiohs zināja šīs lietas. Un tas bija šis nolūks, kādēļ viņš bija atnācis uz Solona

namu.

22 Un Antiohs turpināja, sacīdams: Un vai tie, kas ir tava nama pagalmā, patiesi, vai tie nav no tavas ģimenes? Un vai arī viņi nav pelnījuši baudīt no tā prieka, par ko tu esi runājis?

23 Un es tev saku, ka mūsu visu Tēvs ir radījis mūs visus pēc Sava paša tēla, un Viņa līdzībā mēs visi esam dzimuši. Un, tā kā mēs visi esam līdzīgi cits citam, patiesi Dieva līdzībā, tā ir Viņa prasība, kurš mūs ir radījis, lai mēs izturamies cits pret citu kā pret vienlīdzīgiem.

24 Un Dievs vēlas, lai mēs visi dotu visiem atbilstoši mūsu spējām, atbilstoši viņu vajadzībām; un, ja mēs to darītu, tad mēs visi varētu baudīt no tā prieka, kas pēc tevis teiktā bija iemesls, kādēļ tu piedzimi.

25 Un notika, ka Antiohs turpināja mācīt Solonam un visiem klātesošajiem tīro evaņģēliju, kas viņam bija dots ar Svētā Gara spēku.

26 Un pēc tam, kad viņš bija pabeidzis savu runāšanu uz tiem, Solons atvēra sava nama ārdurvis un aicināja visus tos, kas bija laukā, lai viņi ienāktu un baudītu no bagātīgajiem ēdieniem, ko baudīja tie, kas bija smalki ģērbusies.

27 Un Antiohs palika ar ļaudīm visu to dienu. Un, kad viņi tovakar devās uz saviem namiem, Solons lūdzās, lai Antiohs paliktu viņa namā, lai mācītu viņam vairāk par tām lietām, ko viņš bija teicis attiecībā uz šo vareno Tēvu, kurš bija devis šos baušļus.

28 Un Antiohs nepalika Solona namā, vēloties atkal atgriezties pie tiem ļaudīm, ar kuriem viņam bija patīkamāk dzīvot.

29 Un pēc šīm svinībām Solons sāka apspriesties ar citiem ļaužu vadītājiem, lai noskaidrotu, ko varētu darīt, lai atvieglotu lauksaimnieku slogu. Un notika, ka lauksaimnieki tika nedaudz atviegloti to lietu dēļ, ko Solons izdarīja viņu labā.

30 Un tā mēs varam redzēt, kā evaņģēlijs var kļūt par rīku ļaužu labumam, ja ir tā, ka viņu vadītāji dzīvo pēc tā norādījumiem.

31 Un bija tādi, kas piedalījās svinībās, kurus ietekmēja Antioha vārdi. Un viens no tiem bija kāds ļoti jauns zēns, kurš atcerējās visus Antioha vārdus. Un, kad viņš kļuva par vīru, viņš kļuva par lielu vadītāju viņu vidū un sāka pārdalīt dižciltīgo zemi un īpašumus starp nabagiem un tiem, kam nebija zemes. Un viņa vārds bija Pisistratuss.

32 Un tā demokrātijas iesākumi tika ielikti ar šiem vīriem, kurus ietekmēja Dieva pravieša vārdi. Un, kad ļaudis sāka nožēlot grēkus un rīkoties taisnīgi, saskaņā ar evaņģēliju, tad Tas Kungs bija saistīts ar Savām derībām aizsargāt viņus un aizstāvēt viņus pret citām tautām, kas viņus iznīcinātu.

33 Un notika, ka cēlās lielā Persijas tauta, lai cīnītos pret grieķiem, lai pārņemtu varu pār viņu pilsētām un viņu valdību. Jo Grieķijas ļaudis sāka ārkārtīgi zelt, pateicoties tirdzniecības un vienlīdzības likumiem, ko viņi bija ieviesuši savā vidū.

34 Un Persijas ķēniņi vēlējās iegūt smalkās lietas, ko Grieķija varētu tiem sniegt. Taču, kad viņi ieradās, lai karotu pret grieķiem, jā, patiesi tik daudzi, ka grieķi bija lielā mazākumā pret persiešiem, Tas Kungs palīdzēja Egejas salu ļaudīm un atturēja persiešus no viņu valstu ieņemšanas.

35 Un vienā reizē Persijas lielās flotes devās jūrā uz ūdeņiem, kas nošķīra abas valstis, lai tās varētu nākt pār tiem un uzbrukt tiem ar savu lielo spēku. Un Tas Kungs lika, lai pār jūru nāk ārkārtīgi liela vētra, tāda vētra, ar kādu persieši nekad nebija saskārušies. Un šī lielā vētra iznīcināja persiešu flotes un lika tām atkāpties.

36 Un persiešu tauta bija izmainījusi tos likumus, ko Zaratustra bija tiem devis; un tie kļuva samaitāti tikai dažu gadu laikā savas ārkārtīgi lielās labklājības un savu spēcīgo armiju dēļ.

37 Taču, kad tie atkal nāca uz Grieķijas ļaudīm, Tas Kungs darīja, ko Viņš varēja, lai

atvairītu viņu armijas. Un tur bija viena liela kauja, kurā lielās pilsētas Atēnas vīri bija saukuši Spartas cīnītājus, lai nāktu viņiem palīgā un cīnītos viņu pusē pret Persijas lielo armiju.

38 Un, pirms atēnieši devās uz kaujas lauka, katru no tiem svētīja viņa māte. Jā, viņu mātes lūdza par viņu drošu atgriešanos, kas lika daudziem atēniešiem cīnīties savas mātes labad.

39 Un Spartas štats bija cīnītāju štats, kurā dzīvoja paši labākie cīnītāji, kas pasaulē bija zināmi. Jo viņi tika apmācīti kopš savas jaunības cīnīties pret tiem, kas vēlas atņemt viņu brīvību. Un no viņiem baidījās visi pārējie Egejas zemju ļaudis.

40 Un, kad pienāca lielās kaujas diena, spartieši nevarēja nākt uz kaujas lauka, lai palīdzētu atēniešiem, jo viņu dievu priesteri, kurus viņi bija iecēlušī savā vidū, bija devuši padomu pret to dienu, kurā bija jānotiek kaujai. Un to Sātans bija licis, lai sniegtu persiešiem spēju iznīcināt atēniešu armiju.

41 Un, kad atēnieši uznāca uz kaujas lauka, tie ieraudzīja persiešus, nostādītus savā bruņojumā ar saviem stopšāvējiem un zirgiem, un visāda veida ieročiem, ko tie bija paņēmuši sev līdzī, lai iznīcinātu grieķu armijas.

42 Un atēnieši ieraudzīja savu ienaidnieku daudzumu, un persiešu armijas daudzums krietni pārspēja viņu pašu armijas daudzumu. Un atēnieši nebija tik drošsirdīgi cīnītāji kā Spartas karavīri. Tomēr tie nedaudzie vīri, kas tiem bija, domāja par savām mātēm, kuras bija tos svētījušas.

43 Un vēl viņi zināja, ka, ja viņi neuzvarēs persiešus, tad viņi zaudētu savas brīvības un viņu mātes tiktu nokautas viņu priekšā. Un atkal domājot par savām mātēm, atēnieši sāka lielā ātrumā skriet pretī persiešu armijām.

44 Un starp abām armijām bija liels attālums, taču atēnieši nesamazināja savu gaitu un turpināja nikni skriet pretī persiešiem. Un, kad persiešu armijas

ieraudzīja Atēnu vīrus skrienam tiem pretī bez zirgiem, bez smagām bruņām, pat bez stopšāvējiem, viņi smējās savā starpā par skatu, ko tie redzēja.

45 Un viņi teica savā starpā: Kas ir šie muļķi no Atēnām, kuri domā, ka viņu nelielajam vīru skaitam būs kāda iespēja pret mūsu lielo armiju? Un, pat ja viņi varētu cīnīties pret mums, kā, viņuprāt, viņi varēs nostāvēt un cīnīties pret mums pēc tam, kad būs noguruši pēc šī lielā attāluma noskriešanas?

46 Un persieši neko nezināja par svētību, ko bija devušas viņu mātes, tāpat viņi neaptvēra, ka Tas Kungs bija pavēlējis Dieva eņģeļiem stāvēt gatavībā, lai palīdzētu atēniešiem viņu kaujā.

47 Un šie eņģeļi bija neredzami un izkļiedējās starp persiešu karapulkiem. Un, kad atēnieši pietuvojās persiešu karapulkiem, viņu vadītāji pavēlēja saviem stopšāvējiem šaut bultas un nogāzt tos zemē, pirms tie sasniegtu savas frontes līnijas.

48 Taču Dieva eņģeļi, kas bija neredzami persiešu vidū, novirzīja viņu bultas, lai tās bezmērķīgi nokristu prom no atēniešiem. Un, pirms persiešu stopšāvēji spēja paņemt citu bultu un ielikt to savos stopos, atēniešu karapulki bija pār tiem un viņi nokāva tos, kamēr tie sniedzās pēc savām bultām.

49 Un pārējā persiešu armija krita cīņā ar atēniešiem. Un Dieva eņģeļi padarīja persiešu rokas smagas, tā ka tie netrāpīja savā mērķī ar katru sitienu. Taču ar katru atēniešu sitienu kāds persiešu karavīrs tika aizsūtīts mājās, nesagatavots garu pasaulei.

50 Un, kad šie persiešu karavīri bija garu pasaulē, viņi varēja atpazīt Dieva eņģeļus, kas bija starp viņu karapulkiem, palīdzot atēniešiem tos sakaut. Un viņi nesaprata tā iemeslu, taču drīz vien apguva caur Gara spēku, ka viņi bija ļauni savā uzbrukumā pret grieķiem.

51 Un daudzi no viņiem tika uzņemti bēdu stāvoklī garu pasaules sfērā.

52 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs

zinātu, ka Tas Kungs vienmēr ir svētījis tautu un tās ļaudis, kad tie sāk pievērsties Viņam un turēt Viņa baušļus. Jā, kad tie sāk izveidot tādas valdības savā vidū, kas pamatojas uz Dieva baušļiem, patiesi uz visaugstākā baušļa no visiem, proti, ka jums jāmīl citi tā, kā jūs vēlaties, lai citi jūs mīlētu, tad Tas Kungs pavērs veidu, kā šī tauta varētu baudīt mieru un laimi, ko Viņš ir apsolījis cilvēku bērniem saskaņā ar Viņa derībām ar tiem.

53 Taču, kad tie sāk novērsties no šiem baušļiem un atkal sāk veidot cilvēku šķiras savā starpā, un izturēties pret vienu Viņa bērnu grupu augstāk nekā pret kādu citu grupu, tad Viņš neaizstāv šo tautu un laika gaitā tām tautām, kuras vada Sātans, tiek ļauts iznīcināt šo tautu.

54 Un notika, ka grieķu tauta kādu laiku zēla. Un tie ieviesa demokrātiju savā vidū, kas deva ļaužu vairākumam teikšanu tajā, ko valdība darīja to labā. Tomēr tie neiekļāva ikvienu šajā teikšanā, un tādēļ viņu tauta nenonāca pie atziņas par Dieva lietu patiesuma pilnību.

55 Taču Gars nāca pār daudziem cilvēkiem, un daudzi diženi vīrieši un sievietes sāka apšaubīt valdības, ko tie bija izveidojuši savā vidū.

56 Un viņu vidū bija viens, kurš tika saukts par Sokrātu. Un viņš bija Dieva pravielis, kuram bija dota Svētā Gara dāvana un spēks visas viņa mūža dienas. Un viņš sāka mācīt ļaudis, ka ikvienā cilvēka dvēselē ir ietvertas pilnīgas zināšanas par patiesību.

57 Un viņš mācīja tos, ka, lai atrastu patiesību par visu, cilvēkam ir tikai jāpārdomā iekšējās sajūtas, kas tiek sajūstas kā Svētā Gara sniegti pamudinājumi. Un Sokrāts bija līdzīgs daudziem citiem Dieva praviešiem, kuri mēģināja mācīt cilvēkus atbilstoši viņu sapratnei un ar vārdiem, ko viņi bija raduši dzirdēt, patiesi ar tiem, ko viņi mācījušies savā kultūrā.

58 Un, pateicoties Tā Kunga svētībām tanī, ka Grieķija bija aizsargāta no citu

valstu uzbrukumiem, ļaudis sāka ārkārtīgi zelt. Un, kad viņi sāka zelt, viņi sāka arī grēkot un aizmirst tās lietas, ko viņiem bija mācījis Antiohs un citi pravieši, kurus Tas Kungs bija sūtījis viņu vidū.

59 Un Sokrāts sāka nosodīt netaisnību atēniešu sabiedrībā. Un tādēļ, ka viņš kritizēja bagātos un varenos, un likumus, ko tie sev bija ieviesuši, tādējādi radot ļaužu šķiras, ko Tas Kungs bija aizliedzis Savu bērnu starpā; jā, pateicoties viņa sludināšanai tiem, viņi vēlējās viņu iesūdzēt tiesā un izsūtīt trimdā no savas tautas.

60 Taču daudzi cilvēki mīlēja Sokrātu, daudzi no kuriem bija jaunieši, kuri vēl nebija cieši nostiprinājušies savos ceļos un kuri klausījās Sokrāta vārdos un cēlās, lai pretotos saviem vecajiem, patiesi tiem no valdības, kuriem bija vara pār tiem.

61 Tad nu, tā nebūtu nekāda liela lieta, ja Sokrāta vārdi nebūtu izraisījuši pretošanos tautas jauniešu vidū, taču tādēļ, ka tie jaunieši, kas klausījās viņu, nepakļāvās ieviestajiem zemes likumiem, kas bija ieviesti, lai aizsargātu bagātos un varenos, un viņu godību, tautas vadītāji jutās apdraudēti.

62 Tad nu, tas ir veids, kā Sātans darbojas cilvēku bērnu vidū. Jo viņš padarīs daudzus ļaunus vīriešus un sievietes par ļaužu vadītājiem, un viņš tos apbalvos ar labklājību un varu, un bagātībām. Taču vēl viņš tos apbalvo ar to lietu, ko viņš meklēja iesākumā, patiesi, godu no tiem, kurus viņš vadītu.

63 Un tas bija šis gods, ko viņš meklēja, kas viņam lika sacelties pret Tēvu un tikt padzītam no Dieva valstības. Jo Tēvs plāns nedeva nekādu godu tiem, kas kalpotu un vadītu citus.

64 Jo pirmais princips un debesu likums attiecībā uz valdību ir tāds, ka šī valdība nekad nekalpotu sev jeb, citiem vārdiem, tā nekad nerīkosies pati un pati no sevis savas pašas esamības labad.

65 Un šī valdība ir ierobežota savā varā

atbilstoši tiem ierobežojumiem, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu to, ka tā ievēro šo pirmo principu un likumu.

66 Jo, lūk, šī valdība kalpo tiem, kas gūst labumu no tās esamības; un tie, kas gūst labumu no tās esamības, ir tie, kas sniedz tai varu, ko tā ir saņēmusi. Un vara, ko tā ir saņēmusi, šai valdībai ir tikusi dota, lai kalpotu tiem, kas tai ir devuši šo varu. Un tas saskaņā ar vārdiem, kurus es iepriekš esmu jums devis, saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem.

67 Un iesākumā cilvēku demokrātija, ieviešot likumus grieķu tautas valdībā, tika īstenota saskaņā ar šiem taisnīgajiem principiem, vadītājiem tiekot ietekmētiem ar Antioha mācībām.

68 Taču Sokrāta laikā šīs valdības vadītāji sāka sekot Sātana vēlmēm un lietot varu, ko tie bija saņēmuši no ļaudīm, savās kārībās.

69 Un notika, ka Sokrāts nedevās prom no savas dzimtās zemes, jo tā bija zeme, kurā Tas Kungs bija viņam pavēlējis sludināt evaņģēliju. Un tādēļ, ka viņš atteicās aiziet no zemes, pār viņa galvu tika pasludināts nāves spriedums, un viņš tika nogalināts līdzīgā veidā, kā tika nogalināts Jubeids ēģiptiešu tautas vidū.

70 Un, kad es lasīju Jareda brāļa vārdus attiecībā uz šiem abiem diženajiem praviešiem un arī daudzus no viņa vārdiem attiecībā uz daudziem no Dieva praviešiem, kas pēc Svētā Gara pavēles ir tikuši sūtīti uz zemes, lai sludinātu ļaudīm grēku nožēlošanu un pievērstu savas sirdis evaņģēlijam, es, Moronijs, sāku saskatīt, ka Tā Kunga vārdi tika apstiprināti, kad Viņš teica: Patiesi Es saku jums: Dieva troņa priekšā nav nekādas vēstures par Viņa darbiem — jo Viņa darbi ir mūžīgi un ieskaiti vienā mūžīgā aplī, no kura Viņš vēro visus Savu roku darbus un gūst prieku tanī.

71 Tādējādi to cilvēku rīcība, kas dzīvojuši iepriekš, atdarinās to cilvēku rīcību, kas dzīvos tagadnē, un arī to, kas dzīvos

nākotnē. Jo visiem cilvēku bērniem ir doti vieni un tie paši baušļi; un šie baušļi ir vārdi, ko Es jums esmu devis.

72 Un, kā tas notiks vienā paaudzē — patiesi tās paaudzes grēki — tā tas notiks nākamajā paaudzē, jo tas pats gars, kas pastāv cilvēku bērnu vidū, jā, patiesi tas gars, kas liek tiem grēkot, pastāvēs to vidū nākamajā paaudzē, pat līdz pasaules pēdējam brīdim.

73 Un šī iemesla dēļ Es esmu aicinājis Savus svētos praviešus un pavēlējis tiem pierakstīt tās lietas, ko tiem māca Svētais Gars. Jo no Svētā Gara, kas ir viens ar Manu garu, tiks Mana gara lietas jeb Mani vārdi doti cilvēku bērniem.

74 Un Sokrāts patiešām bija Dieva pravietis un darīja tās lietas, ko viņam pavēlēja Svētais Gars atbilstoši grieķu tautas kultūrai un tradīcijām.

75 Un viņš neatstāja nevienu rakstveida pierakstu par lietām, ko viņš mācīja cilvēkiem, nevēloties sev nekādu godu. Un arī tādēļ, ka viņš zināja, ka daudzos gadījumos cilvēku bērni sagroza rakstīto vārdu un izmaina to atbilstoši savām iegribām un atbilstoši savai izpratnei.

76 Un, kad viņi ir izmainījuši rakstīto vārdu, tad viņi pasniedz to, it kā tie būtu tā burtiskie vārdi, par kuru viņi apgalvo citiem, ka tas ir uzrakstījis to, ko viņi ir likuši izmainīt. Un šo pašu iemeslu dēļ nav neviena Jēzus rakstītā vārda, kad Viņš Savas kalpošanas laikā sludināja cilvēkiem Jeruzālemē.

77 Un notika, ka, pateicoties tam, ka Sokrāts mācīja cilvēkus meklēt Dieva valstību pašiem sevī, sāka rasties daudz cilvēku, kuri neklausījās cilvēku norādījumos, patiesi tādi cilvēki, kurus vadīja Sātans. Un tie sāka domāt paši ar garu pasaules kalpošanu palīdzību.

78 Un notika, ka lielā Grieķijas tauta sāka vājināties strīdu un nesaskaņu tās ļaužu starpā dēļ. Jo tur bija daudzi, kas nebija vienisprātis ar valdību un strīdējās par

taisnīgākiem likumiem un statūtiem, kas sniegtu tautas valdībai vairāk varas.

79 Taču cilvēki nebija taisnīgi savās vēlmēs, jo viņi rūpējās nevis par savu tuvāko, bet tikai paši par sevi un par savām ģimenēm, un tādējādi viņi sāka zelt savās ļaundarībās un tika Sātana aizvilināti laicīgajā drošībā.

80 Un, kad Sātans beidzot bija ieguvis viņu sirdis, viņš uzgriezta tiem muguru, kad tie nedeva viņam to godu, pēc kā viņš tiecās.

81 Un notika, ka starp cilvēkiem tika sūtīts dižens pravietis, un viņa vārds bija Sitipians. Un Sitipians sapņoja sapni, kurā viņš redzēja vīziju par alegoriju attiecībā uz grieķu tautas iznīcināšanu un viņu gūstu. Un viņš devās pie ļaudīm un stāstīja tiem visiem, ka viņš bija sapņojis sapni, un visu, ko viņš bija redzējis vīzijā, kuru viņš bija saņēmis no garu pasaules kalpošanām.

82 Un tagad ir vajadzīgs saskaņā ar pavēli, kuru Tas Kungs ir man devis ar Svēto Garu, ka es jums paskaidroju sapņu nolūku un īstenošanu, lai jūs netiktu maldināti no tiem, kuri sapņo, un arī lai jūs netiktu maldināti paši ar saviem sapņiem.

83 Un es jums iepriekš esmu izskaidrojis garu pasaules darbības un to, kā tie, kas tur dzīvo, var sazināties ar mums miesā. Un miesas ierobežojumu dēļ mēs nespējam sazināties ar šiem gariem, izņemot kā vien caur mūsu pašu gariem, kad mēs koncentrējamies vai vēršam savu gara matēriju uz šīm kalpošanām.

84 Un, tā kā vairums cilvēku bērnu tiek tik ļoti vilināti ar šīs pasaules lietām, un problēmām un stresu, kas ir tanī, jā, vairums no viņiem nevērš sava gara vidi uz šīm kalpošanām, jo, saskaņā ar miesu, mēs vienlaikus spējam koncentrēties tikai uz vienu lietu.

85 Tomēr, kad mēs esam aizmiguši, mūsu miesa guļ, taču mūsu gars ir brīvs, lai tiktu vadīts atbilstoši tā vēlmēm, vai tas tiek vadīts atbilstoši to vēlmēm no garu pasaules, kuriem ir vara un pilnvaras vadīt mūsu

garīgās domas.

86 Un ir daudzi sapņi, kuros mūsu pašu gars lieto savu vidi, lai atspoguļotu mūsu sirds vēlmes, un tie ir sapņi, kas mums ir saskaņā ar mūsu rīcības brīvību.

87 Taču ir arī tādi sapņi, kurus mums dod pilnvarotie garu pasaulē, lai mūs mācītu un vadītu, vai sniegtu mums norādījumus, lai mēs varētu dalīties ar citiem tajās lietās, ko mēs sapņojam, viņu apmācīšanai un labumam.

88 Un tad nu, šeit ir mistērija, ko jums vajadzētu zināt un saprast: Lūk, Luciferam un tiem, kas nesekoja Tēva plānam, patiesi visiem tiem garu pasaulē, kas nepieņēma Tēva plānu, nav dotas nekādas pilnvaras likt mums sapņot.

89 Jo, ja Sātanam būtu šī spēja, tad viņam būtu daudz vieglāk pievilt mūs. Jo, kad mēs esam aizmiguši, mūsu miesa nododas savām vajadzībām, bet mūsu garam nav vajadzīgs miegs, un tas ir dzīvs ikvienā no mums, taču vienīgi saskaņā ar miesas ierobežojumiem, kurai tas tika piesaistīts, mums piedzimstot mirstībā.

90 Tādēļ visi sapņi izriet vai nu no mūsu pašu rīcības brīvības, vai tiek doti mums ar Svētā Gara spēku un pilnvarām mūsu pašu labumam vai citu labumam.

91 Un tas ir svarīgi, lai jūs saprastu, ka, ja jūs saņemtat sapni un šajā sapnī jums tiek pavēlēts jebkādā veidā nepaklausīt evaņģēlija likumam, tad jūs varat zināt, ka šo sapni ir ierosinājušas un uzturējušas jūsu pašu domas, kas ir ļaunas.

92 Un šim sapnim vajadzētu būt iemeslam, lai jūs nožēlotu to, ko jūs vēlaties darīt garā, bet vēl neesat izdarījuši miesā.

93 Jo, kamēr jūs esat nomodā un apzināties pasauli, kurā jūs dzīvojat, Sātans lieto visus savus spēkus un savas viltības, lai pārliecinātu jūs darīt ļaunu. Un, ja viņš jūs ir lielā mērā ietekmējis tādēļ, ka jūs to viņam esat atļāvuši, tad jūs tiksiet ietekmēti savos sapņos atbilstoši viņa gribai un jūsu pašu rīcības brīvībai.

94 Un tad nu šī ir sapņu mistērija, ko Gars man pavēlēja jums rakstīt šajā pierakstā.

95 Jo notika, ka Svētais Gars lika Sitipianam sapņot sapni, kurā viņš redzēja, ka liels koks sāka augt no sēklas, kas bija iedēstīta Grieķijas zemes ziemeļu daļā. Un šis koks ārkārtīgi auga un lika, lai tā zari izplešas pār visu Grieķijas tautu, pat tiktāl, ka saules stari tika aizēnoti.

96 Un šim kokam bija augļu pārpilnība, no kā cilvēki ņēma atbilstoši savām vēlmēm. Un Grieķijas ļaudis atkal vēlējās redzēt sauli un baudīt tās siltumu, tādēļ viņi paņēma savus cirvjus, lai nocirstu koku vai vismaz atbrīvotu vietu, lai viņi atkal varētu redzēt saules gaismu. Taču, kad viņi sāka cirst koku, tā zari satricinājās viņu priekšā un augļi krita zemē.

97 Un no augļu sēklām izdīga vairāk koku, kas ātri izauga un pārņēma vīrus, kuri vēlējās nocirst to pirmo koku. Un, tā kā koka augļos bija daudz sēklu, jauni koki sāka augt un izplatīties visās zemes daļās.

98 Un Sitipians izskaidroja ļaužu vadītājiem sapņa nozīmi. Un viņš tiem pastāstīja, ka koks simbolizēja ziemeļu zemes vareno ķēniņu, kuru stiprināja Grieķijas tauta viņa zināšanās un viņa gudrībā, taču kādu dienu viņš celsies pret tiem un pārņems tos, un aizvedīs tos gūstā.

99 Un šis varenais ķēniņš sadraudzēsies ar tiem un dos tiem no savas valstības, līdz tie sāks saskatīt viņa varu un mēģinās pārtraukt draudzību un saraut saites, kuras tie radījuši savā starpā.

100 Un tie nogalinās šo vareno ķēniņu, taču viņa dēls celsies un pieaugs zināšanās un gudrībā, tiekot stiprināts ar visām zināšanām un izpratni, kas ir gudrākajiem un cēlākajiem grieķiem to vidū.

101 Un šis dēls pieveiks tos un aizvedīs tos gūstā, un izvērsīs savu valstību tajā zemes daļā.

102 Un notika, ka grieķi izsmēja Sitipianu un izdzina viņu no sava vidus, un nosauca viņu par muļķi, jo atklāja tiem šādu sapni.

Un viņu vadītāji izsmēja viņu, sakot: Vai to domā, ka šo vareno tautu var ieņemt kāda cita tauta? Lūk, uz šīs zemes nav nevienas tautas, kurai ir tāda vara un vienotība, kāda ir mums. Un mūsu vadītāji ir vieni no izcilākajiem prātiem pasaulē, kas jebkad zināmi. Un mūsu dievi sargā mūs. Un tie mūs ir sargājuši, jo mēs pielūdzam tos un godājam tos, un godinām tos.

103 Un, ja tu domā, ka šī varenā tauta tiks iznīcināta tava sapņa dēļ, tad tas ir tādēļ, ka tu pats vēlies būt par šo ķēniņu. Un tādēļ, ka tu vēlies šo lietu, tu esi valsts ienaidnieks un tādējādi esi nolemts nāvei.

104 Un grieķu vadītāji piesprieda Sitipianam nāvi viņa sapņa dēļ.

105 Un notika, ka pēc nedaudziem gadiem cēlās Filips no Maķedonijas un vēlējās tos aizvest gūstā. Un, kad viņš bija noslepkavots, cēlās viņa dēls Aleksandrs un pārņēma savā varā visu Grieķijas zemi un daudzas citas pasaules daļas.

106 Un tagad mēs varam redzēt, ka visā pasaules vēsturē Tas Kungs sūta Savus praviešus cilvēku bērnu vidū, lai brīdinātu tos par gaidāmajām briesmām un gūstu.

107 Un, ja cilvēku bērni uzklausa praviešu vārdus un vēršas pie Dieva, patiesi, ka tie sāk turēt Viņa baušļus, tad Viņš tos svētīs saskaņā ar Savām derībām, kuras Viņš ir noslēdzis ar viņu tēviem.

108 Bet, ja viņi nepievērš savas sirdis saviem tēviem un derībām, ko Tas Kungs ir noslēdzis ar tiem, kas ir tās pašas derības, ko Tas Kungs noslēdz ar visiem cilvēku bērniem visās laika paaudzēs, tad Tas Kungs nav saistīts ar šīm derībām un viņi tiks atstāti, lai ar tiem rīkotos atbilstoši tā dieva, kuru tie pielūdz, patiesi Sātana gribai.

109 Un Sātans tiem atlīdzinās atbilstoši savai paša gribai un derībām.

31. NODAĻA

Lielās Romas impērijas rašanās un lielā

zvēra skaidrojums Jāņa atklāsmes grāmatā. Romas impērija ir viens zvērs, un lielā Eiropas impērija un Savienotās Valstis ir daži no citiem zvēriem, ko aprakstījis Jānis. Lielā mērā tiek izskaidrota Jāņa atklāsmes grāmata.

UN tagad tas ir piemēroti šajā mana saīsinājuma vietā, ka es iepazīstinu ar nākamo lielo tautu, kas cēlās pēc grieķu tautas. Un šī lielā tauta bija Romas impērija, patiesi tā pati tauta, kas valdīja lielākajā zemes daļā manu tēvu pašreizējā laikā citā zemes kontinentā, patiesi tajā kontinentā, no kura atceļoja mani tēvi.

2 Un ap šo pašreizējo laiku Romas impērija tiks ārkārtīgi ievainota tās lielo grieķu Tā Kunga priekšā dēļ, pat tiktāl, ka tā tiks iznīcināta ar nāvējošu ievainojumu, saskaņā ar Jāņa vārdiem, kas ir rakstīti Bībelē, kas jums jau ir jūsu vidū.

3 Jo no tās brūcēm īstenosies kādas citas varenas nācījas rašanās. Un šī nācīja būs zināma kā lielā Eiropas impērija. Un no šīs lielās impērijas Sātans pēdējo reizi celsies pret Dieva svētajiem, patiesi, pirms Tas Kungs vēlreiz nāks Savā godībā, lai pieprasītu to, ko Viņa varā ir licis Tēvs.

4 Jo Sātans tiks izveidots spēcīgu nāciju cilticībnieku vidū, kas iedvesīs bailes visās citās pasaules nācijās. Un ar šo vareno nāciju Sātans sāks valdīt un pārvaldīt savu paša valdījumu bez ierobežojumiem, ko Tēvs iesākumā bija uzlicis viņam.

5 Un tā būs Sātana pēdējā iespēja parādīt Dieva bērniem, ka viņa plāns var sniegt laimi un prieku tiem, kas seko viņam un dod viņam to godu, pēc kā viņš tiecas. Un šī varenā nācīja būs zināma kā Savienotās Valstis, jo tās būs vienotas savā vēlmē pielūgt Sātanu un viņa tēlu, un tas ir to darbu dēļ.

6 Un neapzināti tās viltīgi tiks vadīti ticēt, ka Sātans ir to Dievs, patiesi pats mūžīgais Tēvs. Un tās atbalstīs un pielūgs viņa tēlu, un tiks, lai visas citas nācījas, kas neatbalsta

un nepielūdz Sātana tēlu, tiktu nosodītas vai iznīcinātas.

7 Un tad nu, visas šīs lietas īstenosies saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem. Un es jums turpmāk sniegšu saīsinājumu par to, kā šīs lietas īstenosies. Tomēr Gars man ir pavēlējis sniegt jums Jāņa vārdus, kas ir rakstīti jūsu grāmatā. Jo Jāņa vārdi ir tās grāmatas beidzamie vārdi un sniegs cilvēku bērniem visas zināšanas, kas viņiem būs vajadzīgas, lai viņi varētu saprast to, ko Sātans ir darījis, lai pieviltu viņus un vadītus viņus prom no Kristus vārdiem un gūstā, tiekot saistītiem ar Sātana važām.

8 Un Jareda brāļa vārdi parādīs izredzētajiem veidu, kā Sātans apbalvo tos, kas seko viņa plānam un tur viņa derības. Un viņš tos apbalvo ar mieru un laicīgo drošību, kā tas jums iepriekš tika izskaidrots šajā pierakstā.

9 Un visi no Dieva praviešiem ir redzējuši to laiku, kad Tēvs atbrīvos Sātanu un dos viņam varu pār viņa paša valdījumiem bez ierobežojumiem, kas viņam tika uzlikti kopš iesākuma.

10 Jo Lucifers ir žēlojies Tēvam, ka viņa plāna prezentēšana un tā ieviešana mirstībā nevar pilnībā notikt, nedz arī tam var tikt sniegta atbilstoša iespēja, lai Dieva bērni var veikt taisnīgu izvēli par to, kurš plāns ir vislabākais un taisnīgākais no visiem, ja viņam nav ļauts sniegt tiem kādus mūžīgo likumu, kas ir ieviesti viņu laimei, norādījumus un piemērus.

11 Tādēļ Tēvs ir izvēlējis laiku, kad miers tiks paņemts prom no zemes pēdējo reizi un Luciferam būs vara pār viņa paša valdījumiem. Un tajā laikā Lucifera plāns tiks parādīts Dieva bērniem tā pilnā izpausmē. Vai nu viņi ir dzīvi mirstībā, vai dzīvi saskaņā ar gara veidu garu pasaules dimensijās; jā, visi Dieva bērni būs liecinieki šīm pēdējām dienām un redzēs Lucifera plānu tā godībā.

12 Un pēc tam, kad tas būs nožēlojami cietis neveiksmi, tad katrs celis lieksies un

katra mēle atzīs, ka glābšanas plāns, ko mums ir devis Tēvs, ir vienīgais iespējamais plāns, ar ko mums var būt mūžīgs miers un laime, patiesi tas mūžīgais prieks, ko Tēvs iesākumā apsolīja mums visiem.

13 Un, tā kā visi Dieva pravieši ir redzējuši šīs pēdējās dienas un šie pravieši zina Dieva gribu attiecībā uz tiem; jā, tā kā viņi ir zinājuši šīs lietas, daudzi no viņiem ir aplūkojuši tās savos rakstos, kuri ir ietverti svētajos rakstos, kas ir uz zemes pēdējās dienās.

14 Tomēr Tas Kungs nav ļāvis nevienam no viņiem atklāt cilvēku bērniem visu patiesību par šīm lietām. Taču daži no viņiem ir atklājuši daudzas lietas simbolisma un alegoriju veidā, ko viņiem ir pavēlējis Tas Kungs, lai cilvēku bērni tiktu iedvesmoti meklēt šo lietu nozīmi no Viņa jeb, citiem vārdiem, no Viņa Svētā Gara.

15 Un viņam, kurš būs Kristus nesējs, patiesi viņam, kurš sniegs pasaulei šī pieraksta aizzīmogoto daļu, būs spēks saskatīt visu simbolismu un alegorijas, ko senatnes pravieši ir devuši cilvēku bērniem. Un tās lietas, kas nav atklātas šajā pieraksta daļā, kas ir aizzīmogota, tiks atklātas caur viņu. Un ar Gara spēku viņš atšķirs visas lietas, kas tikušas rakstītas.

16 Tomēr man, Moronijam, ir pavēlēts izskaidrot jums tos Jāņa vārdus, kas attiecas uz lielo Romas impēriju un arī uz to lielo nāciju, kas celsies romiešu dēļ, patiesi lielo Eiropas impēriju, un arī uz pēdējo lielo nāciju, kas celsies pāri visām citām nācijām uz zemes pēdējās dienās.

17 Un šī pēdējā nācija būs Sātana tronis, kurā viņš sēdēs un valdīs, un pārvaldīs visā pasaulē, patiesi savas varas un valdīšanas pēdējos posmos.

18 Un tie, kuri sniegs šīs lietas pasaulei, būs starp tiem no šīs pēdējās nācijas. Un pirmais no šiem diviem pēdējiem Dieva praviešiem pēdējās dienās būs šīs nācijas sākumā, un pēdējais būs tuvu tās beigu posmam jeb laikā, kad Tā Kunga vārdi tiks

piepildīti attiecībā uz laiku, kad Tā Kunga darbs iesāksies, sapulcinot svētos no ļauno vidus pirms Tā Kunga lielās un šausmu pilnās dienas.

19 Jo Dieva svētajiem Tā Kunga diena nebūs šausmu pilna, bet tā būs diena, ko viņi pacietībā ir gaidījuši. Taču ļaunajiem, kas ir visi tie, kuri pielūdz zvēru, kas ir Lucifers, Tā Kunga diena patiešām būs liela un briesmīga.

20 Un tad Jāņa vārdi tiks izprasti un piepildīti, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa spožuma.

21 Un viņš sauca spēcīgā balsī: „Kritusi, kritusi lielā Bābele! Tā kļuvusi par ļauno garu mājokli, par visu nešķīsto garu mitekli un par visu nešķīsto un ienīsto putnu mitekli. Jo visas tautas ir dzērušas no viņas netiklības dusmu vīna, un pasaules ķēniņi ir piekropuši netiklību ar viņu, un pasaules tirgoņi ir kļuvuši bagāti no viņas lielā greznuma.”

22 Un es dzirdēju vēl citu balsi no debesīm saucam: „Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības. Jo viņas grēku darbi sniedzas līdz debesīm, un Dievs ir pieminējis viņas noziegumus. Un tad Dieva svētie pacels savu balsi uz To Kungu, un visu svēto praviešu balss sauks uz To Kungu, sacīdama: Atmaksājiet tai, kā arī viņa atmaksājusi mums, un atdarait tai divkārt pēc viņas darbiem! Kausu, ko viņa pildījusi, pildait tai divkārt, kā viņa mums ir darījusi!

23 Kā viņa centās pēc goda un greznuma no mūsu darbiem un mūsu bēdām, tā divkārt atmaksājiet tai ar mokām un bēdām. Jo viņa saka savā sirdī: es sēdu ķēniņienes tronī, neesmu atraitne un sēru nekad neredzēju.

24 Tādēļ viņas mokas nāks vienā dienā: nāve, sēras un bads, viņu sadedzinās ugunī; jo spēcīgs ir Kungs Dievs, kas viņu tiesājis. Raudās un vaimanās par viņu pasaules

valdnieki, kas ar viņu dzīvojuši netiklībā un kārumos, kad tie redzēs viņas liesmu dūmus. Un attālus stāvēdami aiz bailēm no viņas mokām, tie sauks: vai! vai! lielā pilsēta, varenā pilsēta Bābele, vienā stundā sodība ir nākusi pār tevi!

25 Un visas zemes tirgoņi raud un sēro par viņu, tāpēc ka neviens vairs nepērk viņu preces: zeltu un sudrabu, dārgakmeņus un pērles, linu, audeklu un purpuru, zīdu un sarkanu audumu, dažādus tūjas kokus, dažādas ziloņkaula lietas, no dārga koka, vara, dzelzs un marmora darinātus priekšmetus; arī kanēli, smaržeļļu, kvēpināmās un svaidāmās zāles, vīraku, vīnu, eļļu, smalkus miltus, kviešus, lopus, avis, zirgus un ratus, dzīvas miesas un cilvēku dvēseles, kas tika turētas viņas gūstā.

26 Un augļi, pēc kuriem tava dvēsele ir kārojusi, ir pagalam, visi dārgumi un krāšņumi tev zuduši, un tos nekad vairs neredzēt. Un veikalnieki, kas ar šām lietām tirgojās un kas no viņas kļuvuši bagāti, stāvēs attālus aiz bailēm no viņas mokām. Un tie raudādami un sērodami sacīs: vai! vai! lielā pilsēta, kas bija tērpusies dārgā audeklā, purpurā un sarkanā audumā, kas bija rotaļājusies ar zeltu, dārgiem akmeņiem un pērlēm.

27 Jā, patiesi tā pilsēta, no kuras mēs guvām savas bagātības un savu spēku, un savu godību; jo vienā stundā visa šī bagātība gājusi bojā. Un visi stūrmaņi, laivinieki, jūrnieki un visi, kas darbojas uz jūras, stāvēja no tālienes un sauca, redzēdami viņas liesmu dūmus: kur ir cita šai lielai pilsētai līdzīga? Kur ir cita šai lielai pilsētai līdzīga? Un kas ir tās iznīcības iemesls?

28 Un tie kaisīja pelnus uz savām galvām un brēca raudādami un sērodami: vai! vai! lielā pilsēta, kurā kļuvuši bagāti no viņas mantām visi kuģu īpašnieki. Jo vienā stundā tā ir izpostīta.

29 Priecājieties par to, debesis un jūs, svētie apustuļi un pravieši, jo Dievs ir jūsu

tiesu spriedis pār viņu. Un stiprs eņģelis pacēla akmeni dzirnakmens lielumā un meta to jūrā, sacīdams: „Tā ar spēku metīs Bābeli, lielo pilsētu, un tās nebūs nekad vairs. Tavos mūros vairs nedzirdēs arfistu, spēlētāju, stabulnieku un bazūnētāju skaņas.

30 Un tur nedarbosies vairs neviens amata meistars; tur nedzirdēs vairs dzirnakmeni rūcam. Tavos mūros nespīdēs vairs sveces gaisma; tur nedzirdēs vairs līgavaiņa un līgavas prieka balsi, jo tavi tirgoņi bija visas zemes varenie: ar tavu burvību tika pievilts visas tautas.

31 Un viņā tika atrastas praviešu un svēto asinis un visu to, kas noslepkavoti virs zemes, patiesi, visu to, kas uzticējās Dievam un turēja baušļus, kas tiem tika doti.”

32 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs saprastu, ka pasaules nācijas ir likušas, lai daudzi no Dieva praviešiem tiktu nokauti, tādēļ ka viņi ir mēģinājuši mācīt tiem Tēva plānu — plānu, kas pilnīgi pretējs Lucifera plānam.

33 Un, kad kāda nācija vēlas dzīvot labāk pēc Lucifera plāna jeb, citiem vārdiem, darīt viņa gribu, tad šīs pašas nācijas cenšas iznīcināt Dieva praviešus to Dieva vārdu dēļ, ko šie pravieši tiem sludina, — vārdus, kas tos nosoda.

34 Un notiks, ka praviešu vārdi, kas ir ietverti jūdu grāmatā jeb Bībelē un šī pieraksta praviešu vārdos, kas ir mana tēva Mormona pieraksts; jā, pēdējās dienās šie abi pieraksti tiks simboliski attēloti kā šie divi pēdējie pravieši, par kuriem Jānis runāja, kad viņš rakstīja, sacīdams: Un man tika dota niedre, līdzīga mērkokam, un man sacīja: celies un mērī Dieva templi, altāri un dievlūdžējus, kas ir iekšā.

35 Bet atstāj Dieva tempļa ārējo pagalmu ārpusē un nemērī to, jo tas ir dots pagāniem. Un tie mīdīs svēto pilsētu četrdesmit divi mēnešus. Un Es likšu Saviem diviem lieciniekiem, ka tie maisos tērpti pravietos tūkstoš divi simti sešdesmit dienas.

36 Lūk, šie ir tie divi eļļas koki un tie divi

lukturi, kas stāv zemes kunga priekšā. Un, ja kāds gribētu tos aizskart, tad uguns izies no viņu mutes un aprīs viņu ienaidniekus; jā, ja kāds tos gribētu aizskart, tam tā būs jāiet bojā.

37 Tiem ir vara aizslēgt debesis, ka lietus nelītu pa visu viņu pravietošanas laiku. Un tiem ir vara pār ūdeņiem tos pārvērst par asinīm un šaust zemi ar visādām mocībām, kad vien tie gribēs, atbilstoši vērībai, kas tiek pievērsta tiem.

38 Un, kad tie būs beiguši savu liecību, tad zvērs, kas izkāpj no bezdibeņa, karos ar tiem, tos uzvarēs un tos nokaus. Un viņu miesas gulēs uz ielas lielajā pilsētā, ko garīgi sauc par Sodomu un Ēģipti, kur arī viņu Kungs ir krustā sists, jo svētā pilsēta nepievērsa vērību Viņa pravieša vārdiem.

39 Un tie no Dieva tempļa, kas ir dažādu zemes tautu un cilšu, valodu un tautību ļaudis, redzēs viņu miesas trīsarpus dienas un neļaus viņu miesas likt kapā.

40 Un zemes iedzīvotāji priecāsies par tiem un būs līksmi, tie sūtīs dāvanas cits citam, jo šie divi pravieši mocīja visas zemes iedzīvotājus.

41 Un tagad es, Moronijs, dodu tiem no jums, kas esat izredzētie, šo lietu izskaidrojumu; jo tās ir brīnišķas lietas, kuras jums var darīt zināmas vienīgi Dieva Gars. Bet es zinu, ka daudzi no jums esat tik ilgi tikuši vadīti ar cilvēku norādījumiem, ka jums ir grūti atšķirt to, kas ir no Gara, no tā, kas ir no cilvēkiem.

42 Jo Sātans daudziem čukst patiesības daļu, lai viņš pārliecinātu tos par savu spēku. Un viņš ievieš pats savus norādījumus, sajauktus ar patiesību, lai pieviltu jūs. Un šī iemesla dēļ šis pieraksts ir ticis sagatavots un aizzīmogots, lai nonāktu pie jums — nolūkā jums palīdzēt izšķirt visu lietu patiesumu.

43 Jo, lūk, Jānis jums ir atklājis Tā Kunga laiku tanī, ko viņš rakstīja, sacīdams: Un tie mīdīs svēto pilsētu četrdesmit divi mēnešus; un Es likšu Saviem diviem lieciniekiem, ka

tie maisos tērpti pravietos tūkstoš divi simti sešdesmit dienas; un tie no Dieva tempļa, kas ir dažādu zemes tautu un cilšu, valodu un tautību ļaudis, redzēs viņu miesas trīsarpus dienas un neļaus viņu miesas likt kapā.

44 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka četrdesmit divi mēneši ir tūkstoš divi simti sešdesmit dienas. Un tūkstoš divi simti sešdesmit dienas ir trīsarpus gadi jeb, citiem vārdiem, trīsarpus dienas, saskaņā ar simbolismu, ko Jānis lietoja, lai aprakstītu šīs lietas.

45 Un šīs dienas simbolizē gadus. Tādējādi tūkstoš divi simti sešdesmit gadi paies, līdz visas šīs lietas tiks piepildītas. Tad nu šeit ir gudro izpratne. Laiks un divi laiki, un puslaiks ir trīsarpus. Tas, kuram ir Gars un saņem šīs lietas saskaņā ar pravietojuma garu, sapratīs un nebaidīsies no tā, kam ir jānāk.

46 Un Bībele un mana tēva pieraksts būs uz zemes tūkstoš divi simti sešdesmit gadus, pirms Tā Kunga vārds tiks piepildīts visās lietās, kuras Viņš ir devis cilvēku bērniem caur Savu svēto praviešu muti. Un šie divi lielie pravieši, par kuriem ir rakstījies Jānis, būs liecība pasaulei par tās ļaundarbām tādā pašā veidā un līdzībā, kā svētā pravieša vārdi liecinās miesā par kādas tautas ļaundarbām.

47 Un tie būs pieejami zemes tautām un ciltīm, taču nepievērsies tiem vērību. Un tie, kas pievērsis tiem vērību, nedzīvos pēc to norādījumiem. Un tas ir tas, ar ko ir domāts, ka dažādu tautu un cilšu, valodu un tautību ļaudis redzēs viņu miesas trīsarpus dienas un neļaus viņu miesas likt kapā.

48 Jo, lūk, Sātans ir pievīlis visu zemi un ir licis, lai cilvēku bērni ignorētu šīs divas liecības par Kristus vārdiem. Un tad Jānis rakstīja, sacīdams: Šie ir tie divi eļļas koki un tie divi lukturi, kas stāv zemes kunga priekšā. Un, ja kāds gribētu tos aizskart, tad uguns izies no viņu mutes un aprīs viņu ienaidniekus; ja kāds tos gribētu aizskart,

tam tā būs jāiet bojā.

49 Jā, Jānis atsaucās uz brīdinājumu, ko viņš ir devis arī Bībeles beigās, kurā viņš rakstīja, sacīdams: Es apliecinu katram, kas dzird šās grāmatas pravietojuma vārdus: ja kas tiem ko pieliek, tam Dievs uzliks tās mocības, par kurām rakstīts šinī grāmatā. Ja kas ko atņem no šīs grāmatas pravietojuma vārdiem, tam Dievs atņems viņa daļu pie dzīvības koka un pie svētās pilsētas, par ko rakstīts šinī grāmatā. Un Viņš, par kuru šī grāmata liecina, saka: Tiešām Es nāku drīz. Amen. Un es saku: Tiešām, nāc, Kungs Jēzu!

50 Un tagad es, Moronijs, liecinu tiem no jums, kas saņems šīs lietas, ka šī pieraksta aizzīmogotā daļa būs tas, ko Tas Kungs ir sagatavojis, lai stāvētu kā liecība par patiesību attiecībā uz svētajiem rakstiem, kas jums jau ir savā vidū.

51 Un, ja jūs kaut ko atrodat svētajos rakstos, kas ir jūsu vidū, kas nesakrīt ar to, ko jūs saņemsit šajā pierakstā, tad jūs zināsiet, ka tas ir ticis izmainīts un pielikts, vai atņemts. Un, ja tas ir šādā veidā izmainīts, tad šī pieraksta vārdi var jums palīdzēt uzzināt patiesību attiecībā uz šīm izmaiņām, patiesi patiesību, ko tie, kas ir rakstījuši šīs lietas, bija paredzējuši darīt zināmu.

52 Un tad Jānis rakstīja, sacīdams: Tiem ir vara aizslēgt debesis, ka lietus nelītu pa visu viņu pravietošanas laiku. Un tiem ir vara pār ūdeņiem tos pārvērst par asinīm un šaust zemi ar visādām mocībām, kad vien tie gribēs, atbilstoši vērībai, kas tiek pievērsta tiem.

53 Jā, viņš domāja, ka, ja cilvēku bērni dzīvos pēc Kristus vārdiem šajās grāmatās vai no šiem abiem praviešiem, tad tie tiks svētīti atbilstoši derībām, kuras Tas Kungs ir noslēdzis ar viņu tēviem. Un, ja tie nedzīvo pēc viņu vārdiem, tad zeme tiks nolādēta to dēļ, patiesi, lai tie varētu nožēlot grēkus. Jo lietus no debesīm ir atklāsme, kas tiek dota cilvēku bērniem caur Svētā Gara

kalpošanām, atbilstoši vērībai, ko tie pievērš Kristus vārdiem.

54 Un tad Jānis rakstīja, sacīdams: Kad tie būs beiguši savu liecību, tad zvērs, kas izkāpj no bezdibeņa, karos ar tiem, tos uzvarēs un tos nokaus. Jā, viņš ar to domāja, ka Sātans pievils cilvēku bērnus tādā mērā, ka svēto rakstu vārdiem nebūs nekādas ietekmes uz tiem.

55 Un cilvēku bērnu sirdis būs tik ļoti pievērstas šīs pasaules lietām un vēlmei pēc cilvēku goda, ka svētie raksti būs viņiem miruši, jo viņiem nebūs nekādas vēlmes lasīt tos. Un, kad viņi lasa tos, viņi nesaprot tos.

56 Un tad jūs pilnīgāk sapratīsiet Jāņa vārdus, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Zemes iedzīvotāji priecāsies par tiem un būs līksmi, tie sūtīs dāvanas cits citam, jo šie divi pravieši mocīja visas zemes iedzīvotājus. Jo cilvēku bērni sāks ticēt, ka šie svētie raksti ir nevis Dieva vārdi, bet gan mīti un fantāzijas, ko radījuši citi cilvēki, lai pieviltu tos. Un tas ir tas, ko Sātans vēlas, lai tie ticētu.

57 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu Jāņa vārdus attiecībā uz šīm lielajām nācijām, par kurām es esmu runājis, kas tiks izveidotas uz zemes, lai dotu Sātanam laiku viņa varai un viņa godībai.

58 Un Jānis rakstīja par Romas impēriju, sacīdams: Es redzēju izkāpjam no jūras zvēru, kam bija septiņas galvas un desmit ragi, un uz viņa ragiem desmit ķēniņa kroņi, un uz viņu galvām zaimu vārdi. Šis zvērs, ko es redzēju, bija līdzīgs leopardam; viņa kājas bija kā lāča kājas un viņa mute kā lauvas mute. Pūķis deva tam savu spēku, savu troni un lielu varu.

59 Tad nu šis zvērs, ko apraksta Jānis, ir Sātana vara, kura ir pār visu zemi, patiesi pār septiņiem kontinentiem, kas ir septiņas galvas. Un šī vara ir desmit lielajās impērijās vai nācijās, kas ir desmit ragi, uz kuriem ir desmit kroņi.

60 Un Jānis turpina savus vārdus, sacīdams: Un viņi pielūdza pūķi, tādēļ ka tas bija devis varu zvēram un tiem, kas bija

vadītāji cilvēku vidū. Un tie pielūdza zvēru, sacīdami: „Kas līdzinās zvēram? Kas var ar to karot?” Tam tika dota mute runāt lielas lietas un zaimus un vara to šoreiz darīt četrdesmit divi mēnešus ilgi.

61 Tad tas atvēra savu muti Dieva zaimošanai, lai zaimotu Viņa Vārdu un Viņa mājokli, tos, kas mājo debesīs. Tam tika dots karot ar svētajiem un tos uzvarēt ar nāciju vadītāju vārdiem, kuriem tas ir devis savu varu. Un tam tika dota vara pār visām ciltīm un ļaudīm, un valodām un tautām. Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nav rakstīti dzīvības grāmatā, kas ir kopš pasaules radīšanas nokautā Dieva Jēra baznīca.

62 Kam ir ausis, tas lai dzird! Jo tas, kas ņem gūstā, aizies pats gūstā; kas nokauj ar zobenu, to nokaus pašu ar zobenu. Šeit parādās svēto izturība un ticība.

63 Tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs saprastu, ka tāds ir bijis un ir, un būs tas stāvoklis, kurā cilvēku bērni atradīsies visu zemes tautu vidū kopš iesākuma. Un es jums iepriekš esmu paskaidrojis, ka Sātans izmantos to varu, kas viņam ir pār zemes vadītājiem un valdniekiem, lai apspiestu Dieva patiesību un nokautu praviešus, kas tiem sludinās patiesību.

64 Un vienīgi ar zobenu Sātans spēs ieviest savu gribu uz zemes. Un ikviena tauta, kas pakļaujas Sātana gribai un paceļ zobenu pret citu tautu, tiks iznīcināta ar zobenu. Tā tas ir bijis, tā tas ir, un tā tas vienmēr būs, līdz Tas Kungs nāks Savā godībā.

65 Un šī iemesla dēļ Tas Kungs man ir pavēlējis taisīt pierakstu par šo tautu vēsturēm, lai jūs varētu redzēt visu Tā Kunga vārdu piepildīšanos attiecībā uz šīm lietām. Jo, lūk, ikviena tauta, kas ir dzīvojusi ar zobenu, ir mirusi no zobena. Un ikviena tauta, kas ir ņēmusi gūstā citu tautu, tiks aizvesta gūstā saskaņā ar Tā Kunga vārdu, un šis vārds ir ticis dots visām zemes tautām caur Viņa svētajiem praviešiem.

66 Un Jānis turpina savus vārdus, sacīdams: Viena no viņa galvām bija kā uz nāvi ievainota, bet tā nāves brūce atkal tika dziedināta. Visa zeme noraudzījās uz zvēru ar izbīnu. Tad nu tā ir galva, kas simbolizē Romas impēriju. Jo jūs redzēsīt, kā šī varenā tauta pacelsies pār visām citām tautām un turēs savu varu pār visu zemi.

67 Un tās pārvaldes sistēma galu galā kritīs, ar ko ir domāts — kā uz nāvi ievainota. Taču šī pati pārvaldes sistēma un likumi no jauna radīsies uz zemes, ar ko ir domāts — tā nāves brūce atkal tika dziedināta.

68 Un visa pasaule vēlēšies uzzināt par šo pārvaldes sistēmu un tās likumiem, un tie tiks vadīti ticēt, ka šī pārvaldes sistēma un tās likumi ir vistaisnīgākie, kādi jebkad ir bijuši uz zemes.

69 Un tā ir šī pārvaldes sistēma un šie likumi, kas būs Lucifera plāna līdzeklis. Un Jānis turpināja savus vārdus attiecībā uz šo pārvaldi un tās likumiem, jeb, citiem vārdiem, uz šo varu, sacīdams: Tad es redzēju citu zvēru izkāpjām no zemes: tam bija divi ragi, tādi kā jēram, bet tas runāja kā pūķis. Tam bija pirmā zvēra vara visā pilnībā viņa priekšā, un tas piespieda zemi un tās iedzīvotājus pielūgt pirmo zvēru, kura nāves brūce bija dziedināta.

70 Tad nu tas attiecas uz lielu Eiropas impēriju, kura galu galā tiks sadalīta desmit galvenajās nācijās jeb ragos. Un zvērs būs to vidū, patiesi, zvērs ar diviem ragiem. Un šim zvēram būs divi ragi, viens būs zināms kā britu impērija, un otrs no šiem ragiem būs koloniālās valstis, kas būs nošķirtas no šīs impērijas galvenās zemes ar daudziem ūdeņiem.

71 Un šīs divas nācijas, kuras ir no zvēra, sākumā bija viena un beigās būs viena, un balstīs savu pārvaldes sistēmu uz daudziem Romas impērijas likumiem un idejām, kuras pārvalde un likumi bija uz nāvi ievainoti, bet pēc tam dziedināti jeb atdzīvināti ar vēlāko lielo Eiropas impēriju, no kuras celsies šīs

divas nācijas. Un šīs divas nācijas veicinās mieru, kā to simbolizē divi ragi, tādi kā jēram. Tomēr šis miers būs miers un laicīgā drošība, kurā Sātans tās iemidzinās.

72 Un Jānis sniedza vēl vienu attēlojumu par šo, kurā viņš rakstīja, sacīdams: Viens no tiem septiņiem eņģeļiem, kuriem bija septiņi kausi, nāca un sacīja man tā: „Nāc, es tev rādīšu, kādu sodu saņem lielā netikle, kas sēd pie lielajiem ūdeņiem. Pasaules ķēniņi dzīvojuši ar viņu netiklībā, un zemes iedzīvotāji apreibinājušies ar viņas netiklības vīnu.”

73 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs saprastu, ka šī ir tā lielā un negantā baznīca, par kuru Nefijs ir rakstījis savā vīzijā, kas ir tā pati vīzija, kas tika dota Jānim. Un es jums iepriekš esmu izskaidrojis šo lielo un neganto baznīcu. Tādēļ tas ir svarīgi, ka jūs atsaucaties uz šīm lietām, lai jūs tās pilnīgāk izprastu.

74 Un Jānis turpināja savus vārdus, sacīdams: Un viņš garā aiznesa mani tuksnesī. Tur es redzēju sievu sēžam uz sarkana zvēra, kas bija pilns zaimu vārdu; tam bija septiņas galvas un desmit ragi. Sieva bija tērpta purpurā un sarkanā audumā, greznojusies ar zeltu, dārgiem akmeņiem un pērlēm; tai rokā bija zelta kauss, pilns ar bezdievības negantībām un viņas netiklības netīrumiem.

75 Uz viņas pieres bija rakstīts noslēpumains vārds: lielā Bābele, visas zemes netikļu un negantību māte. Es redzēju: sieva bija piedzērusies no svēto asinīm un no Jēzus liecinieku asinīm.

76 Viņu redzēdams, es varen izbrīnījos. Eņģelis man sacīja „Kādēļ tu esi tā izbrīnījies? Es tev pateikšu, kas ir šīs sievas noslēpums un zvēra ar septiņām galvām un desmit ragiem noslēpums, kas nes sievu.

77 Zvērs, ko tu redzēji, bija, tā tagad vairs nav; bet tas izkāps no bezdibeņa un ies bojā; tad zemes iedzīvotāji, kuru vārdi nav rakstīti dzīvības grāmatā no pasaules iesākuma, brīnīsies, redzēdami zvēru, kas bijis, bet

kura tagad nav un kas atkal būs.

78 Šeit vajag gudrības, lai saprastu: septiņas galvas ir septiņi kalni, uz kuriem sēd sieva; tās ir arī septiņi ķēniņi: pieci ir krituši, viens ir tagad, un viens vēl nav atnācis; un, kad tas nāks, tam būs palikt tikai īsu brīdi.

79 Un tagad es, Moronijs, domāju, ka vajadzētu būt viegli saprast šos Jāņa vārdus. Jo, lūk, piecas varenās nācijas, kuras ir kritušas pirms lielās Romas impērijas, kura ir tā nācija, kas ir uz zemes Jāņa laikā, ir ēģiptiešu, hetiešu, asīriešu, persiešu un grieķu nācijas.

80 Un viena, kas vēl būs, saskaņā ar Jāņa laiku, ir lielā Eiropas impērija.

81 Un tad nu es, Moronijs, esmu redzējis Jāņa vārdus, kas ir doti Bībelē. Un es vēlos, lai jūs atcerētos Nefija vārdus, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Tu redzi, ka pēc tam, kad grāmata ir izgājusi caur lielās un negantās baznīcas rokām, šeit daudzas skaidras un vērtīgas lietas ir izņemtas no grāmatas, kura ir Dieva Jēra grāmata.

82 Un, kad šīs skaidrās un svarīgās lietas bija izņemtas, tā pāriet pie visām citticībnieku tautām; un, kad tā ir pārgājusi pie visām citticībnieku tautām, jā, pat pāri lielajiem ūdeņiem, kurus tu esi redzējis ar citticībniekiem, kas bija iznākuši no gūsta, tu redzi — dēļ tā, ka daudzas skaidras un vērtīgas lietas, kuras bija izņemtas no grāmatas, kuras bija skaidras cilvēku bērnu sapratnei, saskaņā ar skaidrību, kas ir Dieva Jērā, — dēļ šīm lietām, kuras ir izņemtas no Jēra evaņģēlija, ļoti daudzi paklūp, jā, tiktāl ka Sātanam ir liela vara pār tiem.

83 Tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs saprastu, ka šiem diviem praviešiem, kuri būs starp jums pēdējās dienās, patiesi tiem, kuri sniegs jums šo pierakstu, būs dota vara un pilnvaras saskaņā, kuras no skaidrajām un vērtīgajām lietām ir izņemtas no Bībeles. Un viņiem tiks pavēlēts ielikt šīs skaidrās un vērtīgās lietas atpakaļ svētajos rakstos saskaņā ar atklāsmēm, kuras viņi saņems no

Svētā Gara, kas būs ar viņiem.

84 Un viņi nedz pieliek, nedz arī izņem no tā, kas ir rakstīts, bet viņi atliek atpakaļ tās lietas, kuras ir izņēmusi lielā un negantā baznīca, par ko Nefijs ir runājis. Un arī man ir dots šis spēks un šīs pilnvaras no Gara.

85 Tādēļ es jums esmu devis Jāņa vārdus to sākotnējā stāvoklī, patiesi tanī stāvoklī, kurā Jānis tos ir uzrakstījis, patiesi pavisam skaidri un vērtīgi, lai jūs varētu saprast patiesību attiecībā uz tiem.

86 Un Jānis konkrētāk turpina tanī, ko viņš ir rakstījis, sacīdams: Un zvērs, kas ir bijis, bet kura tagad nav un kas atkal būs, ir devis visu savu spēku astotajam, un šis astotais ir no septiņiem, un šis astotais pielūgs zvēru. Un šis zvērs ir tas, kurš aiziet bojā. Un desmit ragi, ko tu redzēji, ir desmit ķēniņi, tie valdību vēl nav saņēmuši, bet tiem ir ķēniņa vara dota kopā ar zvēru vienu stundu. Tie ir vienisprātis un nodod savu spēku un varu zvēram.

87 Tad nu šī astotā nācija, par kurus Jānis ir rakstījis, ir pēdējo dienu Savienotās Valstis, un tā ir no septītās jeb no lielās Eiropas impērijas. Un no lielās Eiropas impērijas celsies desmit galvenās nācijas un īsu laiku valdīs. Un Savienoto Valstu nācijai Sātans sāks rādīt savu spēku un ieviesīs savu plānu starp zemes ļaudīm.

88 Un šim pirmajam pēdējo dienu pravietim, patiesi tam, kurš nesīs klajā šī pieraksta neaizzīmogoto daļu, tiks dota Dieva atklāsme, kurā viņš brīdinās zemes tautas, ka laiks vēl nav, bet ir tuvu, kad Sātans tiks atbrīvots un viņam būs vara pār viņa paša valdījumu.

89 Un šī atklāsme tiks dota cilvēku bērniem tieši pirms tās dienas un stundas, kad Tēvs noņems važas, ar ko Sātans ir ticis saistīts, patiesi, ka Viņš vairs neaizliegs Sātanam rādīt savu varu cilvēku bērniem.

32. NODAĻA

Tiek dota brīdinājuma balss, ko devis Džozefs Smits, un tiek turpināts Atklāsmes grāmatas skaidrojums. Tiek izskaidrots zvērs un naudas vara un ietekme, kā arī zvēra zīmes. Tie, kuriem ir Jēra zīme uz viņu pieres, ir Dieva izredzētie. Moronijs apraksta, ar ko atšķiras taisnīga nācija no ļaunas nācijas.

UN man ir ticis pavēlēts iekļaut šo brīdinājuma balsi uz šīm plāksnēm, kā to pasaulei sniegs pēdējo dienu pirmais pravietis: Uz klausiet, ak, jūs, Manas baznīcas ļaudis, saka Viņa balss, kurš dzīvo augstumos un kura acis ir pār visiem cilvēkiem.

2 Jā, patiesi Es saku: Uz klausiet jūs, tautas no tālienes, un jūs, kas esat uz jūras salām, uz klausiet kopā; jo patiesi Tā Kunga balss skan uz visiem cilvēkiem, un nav neviena, kas izvairīsies; un nav nevienas acs, kas neredzēs, nedz auss, kas nedzirdēs, nedz sirds, kas netiks aizskarta.

3 Un dumpīgie tiks caurdurti ar lielām bēdām; jo par viņu nekrietnībām tiks runāts no māju jumtiem un viņu slepenie darbi tiks atklāti. Un šī brīdinājuma balss skanēs uz visiem ļaudīm, ar Manu mācekļu mutēm, kurus Es esmu izraudzījis šinīs pēdējās dienās, un viņi dosies, un neviens tos neapturēs, jo Es, Tas Kungs, esmu viņiem pavēlējis.

4 Lūk, tā ir Mana vara un Manu kalpu vara, un Mans priekšvārds Manu pavēļu grāmatai, kuras Es esmu devis tiem, lai darītu zināmu jums, ak, zemes iedzīvotāji; tādēļ bīstieties un trīciet, ak, jūs, ļaudis, jo, ko Es, Tas Kungs, esmu tajās noteicis, tiks piepildīts.

5 Un patiesi Es saku jums, ka viņiem, kas dosies, nesdami šīs vēstis zemes iedzīvotājiem, viņiem ir dota vara saistīt gan uz zemes, gan debesīs, neticīgos un dumpīgos; jā, patiesi, saistīt tos tai dienai,

kad Dieva niknums tiks izliets bez mēra pār ļaunajiem; tai dienai, kad Tas Kungs nāks atmaksāt katram cilvēkam pēc viņa darbiem un atmērot katram cilvēkam pēc tā mēra, ar kādu tas ir mērojis saviem līdzcilvēkiem.

6 Tādēļ Tā Kunga balss skan uz zemes galiem, lai visi, kas grib dzirdēt, varētu dzirdēt. Un šī balss ir kā saucēja balss tuksnesī, kas saka: Sagatavojieties jūs, sagatavojieties jūs tam, kas nāks, jo Tas Kungs ir tuvu; un Tā Kunga dusmas ir iedegušās, un Viņa zobens ir mazgāts debesīs, un tas kritīs pār zemes iedzīvotājiem.

7 Un Tā Kunga elkonis tiks atsegts zemes galiem. Un tā diena nāk, kad tie, kas neuzklausa Tā Kunga balsi, nedz Viņa kalpu balsi, nedz klausā praviešu un apustuļu vārdiem, tiks izdeldēti no tautas vidus.

8 Jo viņi ir nomaldījušies no Maniem priekšrakstiem un ir laužuši Manu mūžīgo derību. Viņi nemeklē To Kungu, lai nodibinātu Viņa taisnību, bet katrs cilvēks staigā pats savu ceļu, un pēc sava paša dieva tēla, kura tēls ir pēc pasaules līdzības, un kura būtība ir no elka, kurš kļūst vecs un ies bojā Bābelē, patiesi lielajā Bābelē, kas kritīs.

9 Tādēļ Es, Tas Kungs, zinādams to postu, kas nāks pār zemes iedzīvotājiem, esmu aicinājis Savu kalpus un runājis uz viņiem no debesīm, un devu viņiem pavēles, ka viņiem ir jāsludina šīs lietas pasaulei; un visu to darīju, lai varētu tikt piepildīts tas, kas bija praviešu rakstīts, ka pasaules vājie nāks un nogāzīs varenos un stipros, lai cilvēks nedotu padomu savam līdzcilvēkam, nedz paļautos uz miesas atbalstu.

10 Bet lai katrs cilvēks varētu runāt Dieva, Tā Kunga, tieši pasaules Glābēja, Vārdā. Un lai arī ticība varētu pieaugt uz zemes; lai Mana mūžīgā derība varētu tikt nodibināta un lai Mana evaņģēlija pilnība varētu tikt pasludināta no vājajiem un vienkāršajiem uz pasaules galiem, un ķēniņu un valdnieku priekšā.

11 Lūk, Es esmu Dievs un esmu runājis to;

šīs pavēles ir no Manis, un tika dotas Maniem kalpiem viņu vājumā, pēc viņu valodas, lai viņi varētu nākt pie saprašanas; un tā, kā viņi kļūdīsies, tas varētu tapt darīts zināms; un tā, kā viņi meklē gudrību, viņi varētu tikt apmācīti; un tā, kā viņi grēko, viņi varētu tikt pārmācīti, lai viņi varētu nožēlot grēkus; un, cik viņi būtu pazemīgi, tik viņi varētu tikt darīti stipri un svētīti no augstumiem, un saņemtu zināšanas laiku pa laikam.

12 Un, saņēmuši nefijiešu pierakstu, jā, patiesi, Mani kalpi un pravieši, spētu pārtulkot caur Dieva žēlastību ar Dieva spēku Mormona Grāmatu. Un arī tiem, kam šīs pavēles tika dotas, varētu būt spēks ielikt šīs baznīcas, patiesi, Dieva Jēra baznīcas pamatu, un varētu to izvest laukā no krēslas un tumsas, vienīgo patieso un dzīvo baznīcu uz visas zemes virsmas, ar kuru Es, Tas Kungs, esmu ļoti apmierināts, runājot uz baznīcu kopumā un nevis atsevišķi.

13 Jo Es, Tas Kungs, nevaru raudzīties uz grēku pat ar vismazāko atlaidi; tomēr tam, kas nožēlo grēkus un pilda Tā Kunga baušļus, tiks piedots; un tam, kas nenožēlo grēkus, tam tiks atņemta pat tā gaisma, ko viņš ir saņēmis. Jo Mans Gars ne vienmēr pūlēsies ar cilvēku, saka Pulku Kungs.

14 Un vēl, patiesi Es saku jums, ak, zemes iedzīvotāji: Es, Tas Kungs, gribu darīt šīs lietas zināmas visai radībai; jo Es nešķiroju cilvēkus un gribu, lai visi cilvēki zinātu, tā diena nāk ātri; tā stunda vēl nav, bet ir tuvu, kad miers tiks paņemts prom no zemes un velnam būs vara pār viņa paša valdījumu.

15 Un arī Tam Kungam būs vara pār Viņa svētajiem, un Tas valdīs viņu vidū un nāks lejā tiesai pār pasauli. Patiesi Es saku jums: pēties šīs pavēles, patiesi, vārdus, ko jums dos Mani kalpi, jo tie ir patiesi un uzticami, un pravietojumi un solījumi, kas ir tanīs, tiks visi piepildīti.

16 Un ko Es, Tas Kungs, esmu runājis, Es esmu runājis, un Es neattaisnojos, un kaut arī debesis un zeme zudīs, Mani vārdi

nezudīs, bet tiks visi piepildīti vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats.

17 Jo skaties un raugi, Tas Kungs ir Dievs, un Gars dod liecību, un tās pieraksts ir paties, un patiesība pastāv mūžīgi mūžos. Āmen.

18 Un tagad es, Moronijs, es jums devis šos brīdinājuma vārdus. Un šie vārdi tiks doti laikā tieši pirms tās dienas un stundas, kad Tēvs atraisīs Sātanu, kā es jums to esmu izskaidrojis.

19 Un Jāņa vārdi apraksta šo dienu, sakot: Un viņš dara lielas brīnuma zīmes, uz viņa pavēli pat uguns krīt no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā, un tas pieviļ zemes iedzīvotājus ar brīnuma zīmēm, kas viņam bija dots darīt zvēra priekšā.

20 Un viņš sacīs tiem, kas dzīvos uz zemes, ka tiem ir jāceļ tēls zvēram, kam ir zobena brūce un kas tomēr palicis dzīvs.

21 Un tam bija dotas spējas iedot dzīvības garu zvēra tēlam, lai zvēra tēls varētu runāt un panāktu to, ka visi, kas nepielūgtu zvēra tēlu, tiktu nokauti.

22 Lūk, kad Sātans būs atraisīts, viņš sāks iedvesmot cilvēku bērnus ar lieliem sasniegumiem tehnoloģijās un zinātnē, patiesi ar sasniegumiem, kas novērsīs cilvēku bērnu sirdis no Dieva.

23 Un šie sasniegumi balstās uz spēkiem, kas ir mūžīgi, kurus Tēvs aizliedza Luciferam dot cilvēku bērniem, lai tie neiznīcinātu paši sevi savā ļaundarbībā. Un līdz tam laikam, kad viņš tika atraisīts, Sātanam bija ļauts ieviest dažas no šīm tehnoloģijām un sasniegumiem, bet vienīgi saskaņā ar Tēva gudrību.

24 Jo Tēvs zina visas lietas. Un Viņš ir redzējis daudzas zemes nākam un ejam, patiesi tās, kuras Viņš sagatavojis citiem no Saviem bērniem. Un Viņš zina, ko cilvēku bērni var izturēt savos laikos un savos brīžos. Un Viņš zina arī par ietekmi, kāda šīm tehnoloģijām un sasniegumiem būs uz Viņa bērnu sirdīm. Un ne tikai uz Viņa

bērniem, bet arī uz zemi, ko Viņš tiem ir radījis.

25 Jo tā ir Lucifera vēlme — sniegt visiem celestiālās godības jeb Tēva godības lielās svētības un spēkus. Tad nu šī vēlme nebūtu tik slikta, izņemot, ka šie spēki ir paredzēti tiem, kas šos spēkus lietos kalpošanā un to labā, kuriem tie kalpo, saskaņā ar likumiem, kas pārvalda celestiālo valstību.

26 Taču Lucifers iesākumā strīdējās, ka visi Dieva bērni spēj baudīt celestiālās godības spēku un svētības, ja tās viņiem tiek dotas.

27 Un Jehova apstrīdēja Lucifera plānu, sacīdams: Un, ja šie varenie spēki tiek doti tiem, kuri netiek ierobežoti to lietošanā, saskaņā ar ierobežojumiem, ko nosaka tās laimes valstības likumi, kurai viņi pieder, tad viņi lietos šos spēkus savam pašu priekam un labumam, neņemot vērā to, ko šo spēku lietošana varētu nodarīt citiem.

28 Jo terestriālajā un telestiālajā godībā nav nekādu ierobežojumu vai likumu, kas aizliegtu lietot kādu no mūžīgajiem likumiem, kas ir doti šajās valstībās. Jo spēki, kas tiem tiks doti, tiek doti viņu pašu priekam, kas ir saskaņā ar viņu pašu laimes vēlmēm.

29 Un šie mūžīgie likumi nosaka šo spēkus. Un, ja šie spēki tiek lietoti savtīgumā, tad nebūs nekāda veida, kā šīs būtnes var tikt ierobežotas, lai tās neapdraudētu cita citu, ja ir tā, ka šie spēki sniedz prieku tam cilvēkam, kurš tos lieto savai paša laimei, neskatoties uz to, kā tas varētu ietekmēt citus.

30 Un, ja tā notiktu, tad būtu daudz strīdu un nesaskaņu to starpā tajās godībās, kuru laimes vēlmes ir kalpot sev un ir vērstas vienīgi uz savu pašu laimi.

31 Lūk, tie no celestiālās godības šos spēkus lieto vienīgi kalpošanā citiem un nekad savam pašu labumam vai godībai, un tas ir saskaņā ar šīs godības valstības likumiem. Un, ja šie spēki tiek lietoti vienīgi citu labumam, tad kāds varētu būt jebkādu

strīdu iemesls starp tiem, kas dzīvo šāda veida valstībā?

32 Un Lucifers strīdējās, ka tādēļ, ka mēs esam nepieredzējuši šo spēku lietošanā, kā gan tas nākas, ka mums nevarētu tikt dota iespēja iegūt šos spēkus, lai mēs paši varētu redzēt, vai mēs ar tiem varam dzīvot mierā un saskaņā.

33 Un tā nu tas ir, ka Lucifera plāns nav tāds, ka mūsu starpā nevajadzētu būt nekādiem strīdiem un nesaskaņām, bet ka mums visiem vajadzētu Tēva vai to, kas ir celestiāli, spēku un svētības. Un šī iemesla dēļ Tēvs ļāva viņam iekļaut daudzus no debesu spēkiem cilvēku bērnu dzīvēs pēdējās dienās, patiesi, lai šis arguments — kas tika dots caur rīcības brīvību, ko Tēvs ir devis visiem Saviem bērniem, — varētu tikt pierādīts.

34 Un daudzi no Dieva senajiem praviešiem redzēja pēdējās dienas un raudzīja lielās ļaundarbības, kas pastāvēja starp cilvēku bērniem, pateicoties brīnumiem jeb spēkiem, ko Sātans tiem dos.

35 Jo pat ar šiem tehnoloģiju un zinātnes lielajiem sasniegumiem — sasniegumiem, par kuriem jūs zināsit, patiesi tie, kuri ir saņēmuši pierakstu, — cilvēku bērni nedzīvo mierā un saskaņā cits ar citu, bet ir nošķīrušies ģimenēs un kopienās, un tautās, kas ir vēl izolētākas un savtīgākas nekā jebkurā citā laikā uz zemes.

36 Un daudzas no šīm lietām tiks atklātas šajā pierakstā, kad es pietuvošos pēdējo dienu laikposmam, pēc tam, kad es esmu izskaidrojis jums veidu, kā Sātans galu galā sagatavo cilvēku bērnus savas godības dienai.

37 Un jūs redzēsiet, kā pēdējo dienu Dievs, kas ir Lucifers, ir paaugstinājis sevi un pievilis tos uz zemes tādā mērā, ka viņi domās, ka viņš ir to Tēvs debesīs un ka patiesais Kungs ir velns.

38 Un viens no veidiem, kā jūs varat zināt šīs lietas, ir pēc naudas, kas būs jūsu starpā pēdējās dienās. Un, ja jūs aplūkosit šo

naudu, jūs ievērosit, ko Sātans ir licis uz tās uzrakstīt, patiesi šādus vārdus: In God We Trust (Mēs paļaujamies uz Dievu).

39 Un jūs paļaujaties uz šo dievu, patiesi uz naudu, uz kuras jūs esat uzrakstījuši šos vārdus. Bet uz To Kungu jūs nepaļaujaties, jo jūs esat tikuši vadīt ticēt, ka viņa ceļi ir no velna.

40 Un šī nauda kļūs par lietu, kas jūs aizvedīs no Kristus evaņģēlija, patiesi, ka jūs aizmirsīsiet par Viņa vārdiem un paļausities uz naudu.

41 Un Jānis rakstīja par to, sacīdams: Un viņš dara, ka visi, lielie un mazie, bagātie un nabagie, brīvie un vergi, uzspiež zīmi uz savas labās rokas vai uz pieres, lai neviens nevarētu ne pirkt, ne pārdot, kam nav šīs zīmes — zvēra vārda vai viņa vārda skaitļa.

42 Šeit slēpjas gudrība. Kam ir saprašana, lai izdibina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis; un viņa skaitlis ir seši simti sešdesmit seši.

43 Un tagad, lai jūs saprastu šo mīklu, ko Jānis ir devis jums, ir nepieciešams, lai jūs saprastu kaut ko par jūdu paražām, no kuru kultūras bija Jānis, lai jūs varētu saprast to, ko viņš ir uzrakstījis jums.

44 Jo tas bija ierasts jūdu vidū — pielīdzināt to, ko cilvēks darīja savā dzīvē, vai viņa darbus zīmei uz viņa labās rokas — tanī, ka viņa roka dara to, ko viņš veic savā dzīvē, patiesi savus darbus, kas ir viņa vārds, Un šī cilvēka domas liecina par zīmi uz viņa pieres vai, citiem vārdiem, par viņa sirds vēlmēm jeb iemeslu, kādēļ viņš dara tos darbus, ko viņš veic.

45 Un notiks, ka pēdējās dienās tas, kuram nav naudas, vai tas, kurš neiesaistās pasaules tautu ekonomikā — ekonomikās, kas griezīsies ap zvēra troni jeb Savienoto Valstu nācijas naudu, tad tas tiks nogalināts, jo tas nevar izdzīvot ekonomiskā sistēmā, kas ir balstīta uz šo naudu.

46 Un visi cilvēki, jā, ikviens, kurš dzīvo uz zemes, saņems šo zīmi uz savas labās rokas; vai, citiem vārdiem, viņi būs spiesti

iesaistīties šajā ekonomikā, kas tiks izveidota un balstīta uz naudu. Un šī nauda ir maiņas sistēma, pēc kuras dzīvos visa pasaule. Un šī nauda ir zvēra skaitlis.

47 Un Jānis ir devis mīklu tiem, kuriem ir gudrība saprast viņa vārdus. Un viņš rakstīja, sacīdams: Šeit slēpjas gudrība. Kam ir saprašana, lai izdibina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis; un viņa skaitlis ir seši simti sešdesmit seši.

48 Un tādēļ, ka būs tikai pavisam nedaudzi no jums, kam ir izpratnes gars, kas tiek dots vienīgi tiem, kam ir Dieva Gars, vairākums no jums nespēs atminēt šo mīklu un nāks klajā ar visāda veida prātojumiem un atbildēm attiecībā uz šī cilvēka un viņa skaitļa nozīmi, kas ir seši simti sešdesmit seši.

49 Tomēr jums jau ir atbilde uz šo mīklu savā vidū. Tad nu šeit slēpjas gudrība: vienīgi tie, kas ir patiesi Dieva pravieši, zinātu šo atbildi, jo tā ir vienkārša un viegli saprotama. Un tā ir rakstīta Bībelē, patiesi, daudzu Jāņa vārdu simbolisma avotā.

50 Jā, ir rakstīts: Un zelta svars, kas Salamanam ik gadus ienāca, bija seši simti sešdesmit seši talenti zelta.

51 Un tad nu, mani mīļotie brāļi un māsas, vai šī lieta ir tik sarežģīta, lai to saprastu? Vai tā ir tik sarežģīta, ka jums ir jālūkojas aiz noliktās zīmes un jāmeklē kaut kāda nozīme tajā, kas pārsniedz jūsu sapratni? Vai jūs nezināt, ka Tā Kunga Gars ir šeit, vēloties un spējot jūs vadīt jūsu izpratnē par visiem viņa vārdiem — vārdiem, ko jums ir devuši Viņa svētie pravieši?

52 Ak, jūs, mazticīgie, kas esat nolikuši klupšanas akmeņus savā priekšā, jo jūs nevaicājat Tam Kungam attiecībā uz šīm lietām. Bet nedomājiet, ka jūs varat tikai pavaicāt Tam Kungam un Viņš jums sniegs šīs lietas. Jo, ja jūs nepaklausāt Viņa vārdiem, tad jūs neesat Viņa izpratnes cienīgi.

53 Un tagad es, Moronijs, dodu jums veidu, kā jūs varat pateikt, vai jūs esat vai

neesat iedvesmoti ar Kristus vārdiem, un vai jums ir dota patiesība par visām lietām saskaņā ar Svēto Garu, vai arī jūs saņemat savu iedvesmu no sava dieva, patiesi no Sātana.

54 Lūk, pirms šo vārdu lasīšanas šeit, vai jūs sapratāt tās mīklas nozīmi, kuru jums ir devis Jānis? Ja jūs nesapratāt, un es zinu, ka jūs nesapratāt, jo ir nedaudzi pēdējās dienās, ar kuriem ir Gars, tad jūs esat Sātana ietekmē un tiekat vadīti ticēt tam, kam viņš vēlas, lai jūs ticētu, — lai viņš varētu jūs turēt savā varā.

55 Un, esot viņa varā, jūs nekad nesapratīsiet Dieva noslēpumus. Jo tas nenāktu par labu Lucifera plānam, ja jūs saprastu, ka nauda ir visu jūsu ļaundarbību iemesls. Jā, tas būtu pretēji tam laimes plānam, ko viņš ir ieviesis jums, ja jums nebūtu naudas un pasaules smalko lietu. Un bez naudas — kā jūs iegūtu pasaules smalkās lietas? Jā, bez naudas — kā jūs dzīvotu Sātana valstībā, ko viņš ir ieviesis jūsu vidū?

56 Lūk, nebūs neviena veida, kā cilvēks var dzīvot pēdējās dienās, izņemot, ja viņam būs zvēra zīme uz viņa labās rokas. Tomēr tas nenozīmē, ka viņam ir jābūt ar zvēra zīmi uz savas pieres.

57 Un zvērs liks visiem pieņemt šo zīmi uz savas labās rokas, taču viņam nebūs nekādas varas pār jums, lai jūs to pieņemtu uz savas pieres. Citiem vārdiem sakot, jūsu prāti un jūsu sirdis var būt vērstas Kristū, pat ja jūs esat spiesti piedalīties ekonomikā, ko jūs esat ieviesuši savā vidū.

58 Un, ja jūsu sirdis ir vērstas Kristū, tad jūs izmantosit zvēra ekonomiku, lai veiktu Kristus darbus. Un jūs izmantosit savu naudu, lai darītu labu, lai apgērbtu kailo un lai pabarotu izsalkušo, un lai atbrīvotu sagūstīto, un lai sniegtu atbalstu slimajam un nomocītajam; citiem vārdiem, jūs strādāsīt ar zvēra zīmi uz savas labās rokas, savu sirdi un savu prātu vēršot uz Kristu.

59 Un nedomājiet, ka jūs varat vērst savu

sirdi un savu prātu uz Kristu, ja jūs nedarāt Kristus darbus. Jo pat Kristum bija zvēra zīme uz Viņa labās rokas. Un šim nolūkam tika aicināts Jūda, lai viņš varētu nest maku Kristus apustuļu starpā, lai viņi varētu piedalīties zvēra ekonomikā, lai viņi netiktu zvēra nogalināti, kura vienīgā vēlme ir tā vārda skaitlis.

60 Tomēr Kristum bija zīme uz Viņa pieres, kas bija vārds, kuru zināja tikai Viņš. Citiem vārdiem sakot, vienīgi Viņš saprata to, ko Viņš darīja, un vienīgi Viņam bija nolūks darīt tos darbus, kurus Viņš veica.

61 Tad nu šī ir tā lieta, ko Jānis domāja, kad viņš rakstīja, sacīdams: Viņa acis bija kā uguns liesma un galvā Tam daudzi ķēniņu kroņi, Vārdu, kas Tam uzrakstīts uz Viņa pieres, neviens nepazīst kā vien Viņš pats.

62 Un Jānis rakstīja arī par tiem, kas sekoja Kristus paraugam un kam bija Viņa vārds jeb Tēva vārds — tas ir viens un tas pats — uzrakstīts uz viņu pieres. Un viņš rakstīja, sacīdams: Nesamaitājiet zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm.

63 Tad es redzēju, un raugi: Jērs stāvēja uz Ciānas kalna un līdz ar Viņu simts četrdesmit četri tūkstoši to, kam Viņa Tēva Vārds bija rakstīts uz viņu pierēm.

64 Un nekas tur nebūs vairs nolādēts; tur stāvēs Dieva un Viņa Jēra tronis, un Viņa kalpi Tam kalpos; tie skatīs Viņa vaigu, un Viņa Vārds būs tiem uz pierēm.

65 Un tagad tiem, kuriem nav Jēra zīmes uz viņu pierēm, patiesi vairākumam no jums pēdējās dienās, jo īpaši tiem no jums šajā astotajā valstībā, kas cēlās no septītās, Jānis arī deva jums brīdinājumu, sacīdams: Un tika sacīts viņiem nemaitāt zemes zāli, ne kādu zaļumu, ne kādu koku, bet tikai cilvēkus, kuriem nav uz pierēm Dieva zīmoga.

66 Un vēl cits, trešais, eņģelis sekoja tiem un sauca stiprā balsī: „Ja kas pielūdz zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai savas rokas, tam būs arī jādzer Dieva

dusmu vīns neatšķaidīts, kas ieliets Viņa bardzības kausā, un tam būs jācieš moka ugunī un sērā svēto eņģeļu un Jēra priekšā.

67 Tad es redzēju troņus, uz tiem apsēdās kādi, tiem bija dots tiesu spriest; un redzēju to dvēseles, kas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ noslepkavoti, kuri nebija pielūguši zvēru un viņa tēlu un nebija pieņēmuši zīmi uz savas pieres un rokas, tie kļuva dzīvi un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadu.”

68 Un tagad man, Moronijam, Gars ir norādījis pateikt kaut ko par to, kas ir ļauns un no Sātana, salīdzinājumā ar to, kas ir taisnīgs un no Dieva. Jo notiks, ka pēdējās dienās būs daudzi no jums, kas nesapratīs to, kā jūsu nācija var būt Sātana varā un būt ļauna nācija, kad jūs domājat, ka jūs tajā esat laimīgi un plaukstat, un šķiet, ka tiekat svētīti ar Dieva roku. Un būs daudzi no jums, kas spriedīs par citām nācijām, ka tās ir ļaunas, kad jūs spriedīsiet, ka jūsu nācija ir taisnīga.

69 Tad nu es vēlos, lai jūs saprastu, ka jebkas, kas pretējs mūžīgajam glābšanas plānam, ko Tēvs ir izveidojis mums un ko Viņš iesākumā darīja mums zināmu Savā valstībā, ir ļauns un uzskatāms kā no Sātana. Un vēl es vēlos, lai jūs zinātu, ka Lucifera plāns netiek uzskatīts kā ļauns viņam, nedz arī tiem, kas iesākumā sekoja Luciferam.

70 Lūk, es jau jums esmu izskaidrojis, ka Lucifera arguments jeb viņa plāns bija brīnišķīgs un taisnīgs plāns daudziem no tiem, kas to dzirdēja; pat tiktāl, ka tie sacēlās pret savu Mūžīgo Tēvu un savām Mūžīgajām Mātēm, kas, kā šie gari zināja, saprata visas lietas, un kam bija doti visi mūžīgie debesu spēki.

71 Tomēr, pat redzot šīs mūžīgās būtnes visā viņu godībā, Lucifers un daudzi no Dieva bērniem sacēlās pret Viņu un nāca klajā ar plānu, kas, viņuprāt, bija taisnīgāks par Tēva plānu.

72 Tādējādi Luciferam un tiem, kas sekoja viņam, Tēva plāns ir ļauns, tam esot pretstatā ar viņu plānu, kas, viņuprāt, ir

taisnīgs. Tad nu šādi Sātans spēja pārliecināt cilvēku bērnus, ka viņš ir nevis Sātans, bet gan Dievs; un ka Dievs ir nevis mūsu patiesais Tēvs, bet gan velns. Viens no vienas puses, un otrs no otras puses.

73 Un tas ir mūsu rīcības brīvības priekšnoteikums, ka mēs paši izvēlamies, kurš plāns ir taisnīgs un kurš plāns ir ļauns.

74 Taču Dieva praviešu vārdi, patiesi Svēto Rakstu vārdi, ko ir sarakstījuši šie pravieši, atbalsta Tēva plānu. Tādēļ tie uzskata, ka Lucifera plāns ir ļauns un Tēva plāns ir taisnīgs.

75 Un Dieva pravieši ir aicināti pēc Dieva Dēla Svētās kārtas, lai mācītu vienīgi Tēva plānu. Un to, kas nav no Dieva, viņi māca, ka tas ir ļauns un no Sātana, un tādējādi viņi nosoda šīs lietas cilvēku bērnu priekšā.

76 Un šī iemesla dēļ cilvēku bērniem kļūst ļoti grūti atšķirt, kuram plānam tie seko. Jo, kad tie seko Lucifera plānam, viņš izliekas, ka ir viņu Dievs, un svēta viņus saskaņā ar savu gribu un derībām, kuras viņš noslēdz ar tiem.

77 Un visas svētības, kuras Sātans dāvā cilvēku bērniem, ir materiālās svētības jeb zemes lietas. Un viņš var svētīt ar bagātībām un varu, un labklājību; jā, viņš var pat svētīt ar gudrību un izpratni.

78 Taču Tēvs svēta vienīgi Savus bērnus jeb tos, kas seko Viņa plānam, vienā veidā; un šis veids ir pilnīga un mūžīga laime.

79 Tad nu Sātans arī var svētīt mūs ar laimes un eiforijas stāvokli, bet šis stāvoklis būs tikai īslaicīgs un laiku pa laikam mainīsies atbilstoši tam, kā Sātans izvēlēsies mūs svētīt.

80 Tādēļ cilvēkam vajadzētu būt viegli noteikt, vai laimes stāvoklis, ko tas pieredz, ir svētība no Dieva vai svētība no Sātana. Jo, ja tā ir svētība no Dieva, tad šis laimes stāvoklis nekad nebeigsies.

81 Bet, ja tā ir svētība no Sātana, tad tas kādu dienu beigsies. Un, kad pienāk tā diena, kad viņa laimes svētība beidzas, tad sekojošais posts būs lielāks nekā tas posts,

ko cilvēks jūta, pirms tas tika Sātana svētīts ar laimes stāvokli.

82 Tad nu šis ir viens veids, kā jūs spēsīt noteikt, vai jūs sekojat Sātanam, vai sekojat Dievam. Jo, ja jūs esat nebeidzamā laimes stāvoklī — tanī, ka jūsu prieks ir pilnīgs, tad jūs sekojat Dievam.

83 Un, ja jūsu laime ir pilnībā atkarīga no laicīgā stāvokļa, patiesi no miesas stāvokļa, kurā mēs uz laiku atrodamies mirstībā, tad jūs varat būt droši, ka jūs sekojat Lucifera plānam. Un ir vēl cits veids, kā jūs varat atšķirt nāciju, kas seko Dieva plānam, no nācijas, kas ir Sātana varā.

84 Jo Dievs plāns ir balstīts uz mūžīgiem likumiem, kas pārvalda mūžīgās pasaules. Un šos likumus pārvalda mūžīga pārvalde. Un šī pārvalde ir balstīta uz trīs mūžīgiem principiem, ko es jums jau esmu izskaidrojis iepriekš šajā pierakstā. Tādējādi, ja nācija un tās valdība ir balstīta uz šiem mūžīgajiem principiem, tad šī nācija ir Dieva vadībā. Un katra nācija, kas ir balstīta uz šiem principiem, nepieļaus, ka kāds no tās pavalstniekiem būtu bez nepieciešamajiem līdzekļiem, lai šie pavalstnieki varētu mierīgi dzīvot un spētu meklēt laimi atbilstoši katra cilvēka individuālajai vēlmei pēc laimes.

85 Un šeit atkal ir taisnīgas valdības trīs principi: 64 Jo pirmais princips un debesu likums attiecībā uz valdību ir tāds, ka šī valdība nekad nekalpotu sev jeb, citiem vārdiem, tā nekad nerīkosies pati un pati no sevis savas pašas esamības labad.

86 Un šī valdība ir ierobežota savā varā atbilstoši tiem ierobežojumiem, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu to, ka tā ievēro šo pirmo principu un likumu.

87 Jo, lūk, šī valdība kalpo tiem, kas gūst labumu no tās esamības; un tie, kas gūst labumu no tās esamības, ir tie, kas sniedz tai varu, ko tā ir saņēmusi. Un vara, ko tā ir saņēmusi, šai valdībai ir tikusi dota, lai kalpotu tiem, kas tai ir devuši šo varu.

88 Un šis mūžīgās pārvaldības otrais

princips un likums ir tāds, ka tas garantē brīvību jeb rīcības brīvību visiem, kam tā kalpo. Un šī rīcības brīvība, ko tas garantē, ierobežo tos, kam tā kalpo, aizskart kāda cita cilvēka rīcības brīvību vai kādam cilvēkam aizskart to rīcības brīvību, kas piemīt katram no tiem, kas kalpo.

89 Un šī pārvaldība nedarīs neko tādu, kas aizskars to rīcības brīvību, kam tā kalpo, izņemot, lai aizsargātu cilvēka rīcības brīvību no tā, lai to neaizskartu kāds cits.

90 Un šīs mūžīgās pārvaldības trešais princips un likums ir tāds, ka tā nodrošinās līdzekļus, ar kuriem tie, kam tā kalpo, var būt vienlīdzīgas iespējas pieredzēt laimi, ko tie vēlas. Un tā kā tiem, kuriem tā kalpo, nebija izvēles pastāvēt, šai pārvaldībai ir jānodrošina tās lietas, kas ir nepieciešamas, lai piepildītu viņu radīšanas mēru un nolūku, un šis nolūks ir viņu individuālā laime.

91 Un tagad es esmu padarījis, lai jums būtu viegli izšķirt, vai tās nācijās valdība, kurai jūs piederat pēdējās dienās, vai nāciju valdības, kas jums tiks darītas zināmas; patiesi tās, kuru vēstures es esmu aplūkojis, vai kuras es aplūkošu šajā saīsinājumā; jā, jums vajadzētu būt viegli noteikt, vai tā ir nācija Dieva vadībā, vai atrodas Sātana varā un ietekmē.

92 Un, ja jūsu nācijā nav nabago jūsu vidū, kuriem ir doti līdzekļi, ar ko tiem var būt vienlīdzīga iespēja pieredzēt to laimi, ko tie vēlas, tad šī nācija ir Dieva vadībā.

93 Taču esiet uzmanīgi, ka jūs nepievilieties; jo daudzi no jums apgalvos, ka jūsu nācija sniedz vienlīdzīgas iespējas visiem tās pavalstniekiem meklēt to laimi, ko ikviens vēlas. Tomēr, ja ir kāds jūsu vidū, — un ir svarīgi, lai jūs atcerētos, ka tas nebija veicis izvēli piedzimt, saskaņā ar miesu, bet šo izvēli veica šī cilvēka vecāki, — jā, ja tas veic izvēli sēdēt visas sava mūža dienas bezdarbībā, tad vai šim cilvēkam nav tiesību un rīcības brīvības to darīt atbilstoši taisnīgas pārvaldes likumiem?

94 Un vai šai pārtikai un pajumtei, un apģērbam nevajadzētu tikt nodrošinātam viņam atbilstoši taisnīgas nācijas Dieva vadībā likumiem? Es saku jums, ka viņam ir tiesības uz šīm lietām. Un es neesmu vienīgais, kurš to saka. Jo Tas Kungs, patiesi Jēzus Kristus, ir jums teicis to pašu līdzības veidā, kas jums ir dota Bībelē.

95 Un līdzība tika dota, sakot: Bija kāds bagāts vīrs; tas ģērbās purpurā un smalkā audeklā un dzīvoja ik dienas kārumā un liksmībā. Bet viņa durvju priekšā gulēja kāds nabags, vārdā Lācars, tas bija apklāts ar vātīm, un priecājās, ja varēja ēst druskas, kas krita no bagātnieka galda. Un suņi nāca un laizīja viņa vātis.

96 Un gadījās, ka nabagais nomira, un eņģeļi viņu aiznesa Ābrahāma klēpī. Arī bagātnieks nomira un tika apglabāts. Un no elles, kur viņš cieta mokas, viņš pacēla savas acis un ieraudzīja Ābrahāmu no tālienes un Lācaru viņa klēpī.

97 Tad viņš sauca stiprā balsī: Ābrahāma tēv, apžēlojies par mani un sūti Lācaru, lai tas iemērc pirksta galu ūdenī un dzesē manu mēli, jo es ciešu mokas šai liesmā!

98 Bet Ābrahāms teica: piemini, dēls, ka tu savu labumu esi dabūjis, dzīvs būdams, turpretim Lācars — ļaunu. Tagad viņš tiek iepriecināts, bet tev jācieš mokas. Un turklāt starp mums un jums atrodas liels bezdibenis, ka tie, kas no šejienes vēlētos noiet pie jums, to nespētu, tāpat arī no jums pie mums.

99 Bet tas teica: tad es tevi lūdzu, tēvs, sūti to uz mana tēva namu! Jo man ir pieci brāļi; lai viņš tos brīdina, ka arī tie nenonāk šinī moku vietā.

100 Bet Ābrahāms atbildēja: tiem ir Mozus un pravieši, lai tie tos klausu. Bet tas sacīja: nē, Ābrahāma tēv, bet, ja kāds no mirušiem pie viņiem ietu, tad tie atgrieztos. Bet Ābrahāms viņam sacīja: ja tie neklausu Mozu un praviešus, tie neticēs arī tad, ja kāds no miroņiem celtos augšām.

101 Un tagad es, Moronijs, vēlos vaicāt jums, no pēdējām dienām, patiesi jums no

astotās nācijas, par ko Jānis ir runājis, kas ir Sātana tronis. Jā, cik daudz ubagu ir jūsu nācijā — tādu kā Lācars?

102 Vai tie nesēž jūsu priekšā uz savām rokām, un vai tiem nav spēju strādāt? Un vai tie nevēlas, lai jūs tos paēdinātu ar druskām, kas krīt no jūsu galdiem, patiesi ar druskām, kas atbalstītu viņu dzīves un sniegtu tiem nepieciešamo uzturu, lai izdzīvotu?

103 Un cik daudzi ir jūsu starpā, kas ir bagāti un kas dzīvo grezni — līdzīgi tam bagātajam vīram, par ko runāja Jēzus? Jā, cik daudzi no jums novēršas no savas nācijas nabadzīgajiem un trūcīgajiem, jo jūs nevēlaties viņus ievērot viņu nožēlojamā stāvoklī? Un cik daudzi no jums vainojat šajā stāvoklī tos, kas ubago savai eksistencei un nestrādā ar savām pašu rokām, lai iegūtu šīs lietas, jo jūs uzskatāt, ka viņi ir slinki un nav jums nekādi noderīgi viņu nabadzības vāšu dēļ vai viņu izglītības trūkuma vāšu dēļ, vai to vāšu dēļ, ko tiem uzspieduši viņu vecāki, kas radīja viņus šajā pasaulē bez viņu pašu izvēles, saskaņā ar miesu?

104 Un suņi, kas laiza viņu vātis, vai tie nav suņi, kurus jūs barojat ar atliekām un druskām, kas krīt no jūsu galda? Lai tas, kam ir saprašana, zina šīs līdzības pilno nozīmi.

105 Jo Sātana tronis, patiesi tā lielā nācija, nepieļaus, lai ubagiem jūsu vidū būtu tas, kas tiem ir nepieciešams. Bet jūs sūtīsiet pie tiem suņus, kas ēd no jūsu galdiem, lai laizītu viņu vātis. Taču, kad viņi nomirs un kad jūs nomirsit, kas no jums tiks uzņemti garu pasaulē laimes stāvoklī, un kas tiks uzņemti bēdu stāvoklī?

106 Es saku jums, ka tie no jums, kas ticat, ka jūsu nācija ir vienota, Dieva vadībā, tiks uzņemti bēdu stāvoklī, kad jūs kā gari atklāsiet, ka nācija, kurai jūs piederējāt savu pārbaudes dienu laikā, patiesībā bija Sātana tronis.

107 Un Sātana tronis stingri turas uz tiem, kuri ārkārtīgi plaukst, pateicoties svētībām, ko Sātans tiem dod. Un šīs svētības ir vara

un slava, un pasaules smalkās lietas, patiesi tās lietas, pēc kā jūs no šīs nācijas tiecaties.

108 Un Sātans jums dos mieru un laicīgu drošību, līdz pār jums nāks Tā Kunga diena kā zaglis naktī. Un jūs būsit nesagatavoti, lai satiktu Viņu.

109 Un tad Jāņa vārdi būs piepildīti attiecībā uz jums.

110 Un nabagie un lēnprātīgie, un miera nesēji, un tie, kam ir bēdas, un žēlsirdīgie, un sirdsšķīstie, patiesi šie visi iemantos zemi. Un jūs no šīs lielās nācijas tiksiet mocīti ar Tā Kunga klātbūtni, kad jūs beidzot sapratīsiet, uz kā troņa jūs sēžat.

111 Jo nācijai, kas ir Dieva vadībā, nav robežu, kas to nošķirtu no pārējām pasaules nācijām, ko apdzīvo citi Dieva dēli un meitas. Un nācijas, kas ir Dieva vadībā, vadītāji kalpo ļaudīm, nevis paši sev. Un šī nācija rūpējas par visu cilvēku vajadzībām un nodrošina tiem uzturu, kas tiem nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības un tiektos pēc laimes, ko katrs no tiem vēlas, saskaņā ar ikviena personīgajām laimes vēlmēm.

112 Un šī nācija neliktu, lai kara zobens kristu pār jebkuru citu tautu. Un vienīgi šīs nācijas aizsardzībai tā pacels kara karogu pret kādu citu, un vienīgi, lai aizsargātu tās ļaudis viņu tiesībās un viņu brīvībās.

113 Un nācija, kas ir Dieva vadībā, aizsargātu zemi un tās resursus un lietotu tos atbilstoši tam, kas nāktu par labu zemei un arī par labu tās ļaudīm.

114 Un nācijas, kas ir Dieva vadībā, vadītāji neliktu slēpt savus darbus vai savus vārdus, vai jebko no saviem slepenajiem plāniem vai savienībām, kas ir slepenās savienības, par kurām ir runājuši svētie pravieši. Jo, ja tās valdība ir izveidota, lai kalpotu tiem, kas tai ir devuši tās varu, jeb, citiem vārdiem, šīs nācijas ļaudīm, tad vismazākie viņu starpā saprastu tās darbus un tās vārdus.

115 Un nācijas, kas ir Dieva vadībā, valdība spriestu par tās panākumiem un tās

pakļaušanos taisnīgas pārvaldības likumiem — likumiem, kas ir ieviesti visās valdībās, kas ir no Dieva, kas pastāvēs mūžīgi; jā, šī valdība spriedīs par tās panākumiem, raugoties uz vismazākajiem starp tās ļaudīm. Jo šī nācija tiks Dieva tiesāta atbilstoši tam, kā tā kalpo vismazākajiem tās starpā.

116 Jo, lūk, Tēva plāns tika izveidots atbilstoši šiem mūžīgajiem likumiem. Un visiem Dieva bērniem tiek kalpots pēc šī mūžīgā plāna. Un Dievam nav svarīgi, kura godības valstība, ko Viņa bērni paši izlemj, vislabāk atbilst viņu personīgajām laimes vēlmēm.

117 Šī iemesla dēļ Viņš ir izveidojis trīs godības pakāpes, un šajās trīs Viņš ir izveidojis vēl citas trīs. Un šīm deviņām pasaulēm būs katrai savi laiki un savas sezonas. Un katrai no tām būs visi vajadzīgie līdzekļi, lai šo pasauli iedzīvotāji varētu nodoties savām laimes vēlmēm to pilnībā.

118 Un Tēvam nav svarīgi, ja kāds no Viņa bērniem izlemj, ka viņa laimes vēlme ir vislabāk atbilstoša dzīvei bez darba jeb dzīvei slinkumā, saskaņā ar miesu. Jo tas ir nevis slinkums, saskaņā ar Tēvu, bet gan izvēle, ko šis Dieva bērns ir veicis attiecībā uz savu laimes vēlmi, kas ir garantēta šim bērnam, ja tas pieņem glābšanas plānu, ko Tēvs ir noteicis.

119 Jo kas gan ir slinkums Dievam, kad Viņa paša Dēls mācīja, sacīdams: Tāpēc Es jums saku: nedomājiet par savu dzīvību, ko jūsu ēdīsiet vai ko jūs dzersiet, nedz arī par savu miesu, ko jūs ģērbsiet. Vai dzīvība nav vairāk kā barība un miesa kā apģērbs? Skatieties uz putniem gaisā, jo ne tie sēj, ne tie pļauj, ne sakrāj šķūņos; tomēr jūsu Debesu Tēvs tos baro. Un vai jūs neesat daudz labāki nekā viņi?

120 Kurš no jums ar zūdišanos var kaut vienu olekti pielikt savam augumam? Un kādēļ jūs zūdāties apģērba dēļ? Padomājiet par lilijām laukā, kā tās aug, ne tās strādā, ne

tās vērpj; bet Es jums saku: pat Salamans visā savā greznumā nav bijis tā apģērbs kā viena no tām. Tādēļ, ja Dievs zāli laukā, kas šodien stāv un rīt tiek iemesta krāsnī, tā ģērbj, vai tad ne daudz vairāk Viņš ģērbs jūs, ak, jūs mazticīgie?

121 Tādēļ nezūdieties, sacīdami: Ko mēs ēdīsim?, vai: Ko dzersim?, vai: Ar ko ģērbsimies? Jo pēc visa tā pagāni dzenas. Jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums vajag visas šīs lietas. Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas. Nezūdieties nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdīsies. Katrai dienai pietiek pašai savu bēdu.

122 Un tagad es, Moronijs, vaicāju visiem jums, kas saņems šīs lietas: Vai jūs neaptverat, ka Dieva Dēls pazina Tēvu un ka Viņš ļaudīm mācīja vienīgi tās lietas, ko Tēvs Viņam bija devis, lai mācītu? Un vai jūs domājat, ka putni gaisā ir slinki, jo tie nestrādā, lai iegūtu savu pārtiku, bet visu, kas tiem ir vajadzīgs, lai uzturētu savas dzīvības, tiem dod Tēvs?

123 Tad nu tas ir tas, ko taisnīga valdība, kas ir Dieva vadībā, darītu visiem tās pavalstniekiem. Jo tas ir tas, ko Tēvs dara visiem Saviem bērniem mūžīgajās pasaulēs, kuras Viņš tiem ir sagatavojis. Un šī iemesla dēļ Viņam no Dieva ir dota liela vara un zināšanas. Jo Viņš ir taisnīgs Dievs, kurš ir apliecinājis, ka ir cienīgs, lai mūžīgi mums kalpotu.

124 Un kā Viņš mums varētu labāk kalpot, ja ne dodot mums tās lietas, ko mēs vēlamies, kas mūs dara laimīgus? Taču atcerieties, mani mīļotie brāļi un māsas, ka tā laime, ko Dievs mums dod, ir nezūdoša laime, nevis laime, ko mēs varam izlietot miesas kārbās.

125 Taču cilvēku valdības vai tie, kas atrodas Sātana varā un ietekmē, dod savu nāciju ļaudīm visas tās lietas, ko tie var izlietot miesas kārbās. Taču šī laime, ko viņi bauda, ir laicīga laime, kas beigsies, kad

viņi būs miruši.

126 Jo tā vietā, lai nodrošinātu vismazāko, kas ir viņu vidū, vajadzības, Sātana nāciju vadītāji nodrošina paši savas vajadzības un savu ģimeņu vajadzības, un nerūpējas par tiem, kas, viņuprāt, ir ļauni, jo — atbilstoši šo vadītāju un šo nāciju ļaunākās daļas, kas ir bagāti, izpratnei — tie nestrādā.

127 Taču jūs redzēsiet, darbiem un slepenajām savienībām tiekot jums atklātām šajā pierakstā, patiesi tiem darbiem un slepenajām savienībām, kas ir šai lielajai Savienoto Valstu nācijai pēdējās dienās un arī pēdējo dienu lielajām baznīcām, par ko es esmu runājis, un jo sevišķi tai baznīcai, caur kuru mana tēva pieraksts ir nācis pie jums; jā, jūs redzēsiet, ka tie nedara Tēva darbus un nerūpējas par tiem, kas ir vismazākie viņu vidū.

128 Jo viņi ir lepnī un uzskata, ka, pateicoties šīs varenās valdības panākumiem un arī šīs lielās baznīcas panākumiem, viņus ir svētījis Dievs par viņu taisnīgumu. Un viņi patiešām ir Dieva svētīti par savu taisnīgumu. Un dievs, kurš tos ir svētījis, ir tas, kurš tiem ir atlīdzinājis par viņu taisnīgumu, paklausot viņa pavēlēm. Un Sātans tiem ir atlīdzinājis saskaņā ar miesas lietām, kas ir īslaicīgas.

129 Un, kad patiesais Dievs sūtīs Savu Dēlu, patiesi visā Savā godībā uz zemi, lai pēdējo reizi nodibinātu īstenu nāciju Dieva vadībā, jā, patiesi nāciju bez robežām, tad šī cita nācija un šī lielā baznīca, kas tajā ir nodibināta, sapratīs, kas ir tas Dievs, ko tie ir pielūguši un kurš tos ir svētījis.

130 Un tām abām labāk būtu bijis, ka tām piesietu dzirnakmeni pie to kakla un ka tās tiktu noslīcinātas jūras dziļumā apgrēcību dēļ, ko tās ir nodarījušas pret vismazākajiem savā vidū, kuri ir Dieva valstības bērni.

131 Un bēdas pasaulei tās apgrēcību dēļ pret šiem mazajiem. Apgrēcībai gan jānāk; bet bēdas tai nācijai, caur ko nāk apgrēcība! Un tas ir saskaņā ar vārdiem, kas runāti ar Dieva Dēla muti.

132 Un tagad atkal ir vajadzīgs, lai es, Moronijs, vēlreiz atgrieztos pie pasaules vēstures atbilstoši tam, ko Jareda brālis ir rakstījis par savu vīziju. Un, kad jums tiks atklāta šo pēdējo lielo nāciju veidošanās un nodibināšana, jūs redzēsiet, cik izveicīgs ir Sātans savos nolūkos ieviest savu plānu cilvēku bērnu vidū.

133 Taču jūs arī redzēsiet Tā Kunga lielo žēlastību un pacietību, un svētos, kuri pastāvīgi tiek apgrūtināti ar netaisnīgu varu un valdīšanu, ko viņu brāļi, patiesi, Dieva bērni, pielieto pār tiem Sātana ietekmes dēļ un viņu savtīgo vēlmju pēc pasaules lietām dēļ.

134 Un laiku pa laikam es atgriezīšos pie Jāņa vārdiem un sīkāk tos izskaidrošu, kad tie kļūs saistīti ar pierakstu, ko es veicu par Jareda brāļa lielo vīziju, kurā viņš redzēja visas lietas saskaņā ar Gara spēku.

33. NODAĻA

Iemesls, kādēļ šajā pierakstā nav dots Jareda brāļa pirmais vārds. Tiek izveidota Romas impērija, un tā ieņem lielu zemes daļu. Pateicoties romiešiem, jūdi varēja atgriezties Jeruzālemē un nostiprināties, sagatavojoties Kristus dzimšanai.

UN notika, ka cēlās tauta no viena no Joktana dēliem, kas bija Seta, Ādama dēla, tiešs pēctecis caur Noas izcelsmi; un šī dēla vārds bija Ofīrs; jā, šis dēls bija viens no trīspadsmit Joktana dēliem, kuri tolaik bija zināmi visā pasaulē kā ļoti taisnīgi Dieva dēli, kas jebkad dzīvojuši uz zemes pēc lielajiem plūdiem Kānaāna zemē.

2 Un šis pats Joktans bija Pelega brālis, kurš bija Mahonjada tēvs, kurš bija viens no uzticīgiem draugiem, kurš bija iepazinis Jaredu un viņa brāli, no kura pieraksta es apkopāju šos vārdus un taisu savu saīsinājumu.

3 Un notika, ka, pateicoties Jareda brāļa

skubinājumiem un vārdiem Joktana dēliem, viņi visi, izņemot Ofīru, tam sekoja tuksnesī, pirms viņu valodu samaitāja tie, kas iebruka un iekaroja lielo Bābeles pilsētu.

4 Un tagad Gars man ir pačukstējis, ka kļūda, kas ir uzrakstīta uz misiņa plāksnēm, būs iemesls dažiem strīdiem un pārpratumiem cilvēku bērnu starpā, sevišķi to starpā, kas uzskata, ka viņi ir mācīti, būdami mācījušies visu, ko viņi zina, studējot cilvēku bērnu vēstures, kas viņiem ir savā vidū.

5 Un es jums esmu paskaidrojis, ka šīs vēstures bieži vien ir nepareizas un subjektīvas attiecībā uz patiesību, atkarībā no tā, kurš ir sarakstījis šo vēsturi. Un daudzas no tām ir nepilnīgas un nesniedz pilnīgu aprakstu par ļaužu vēsturi.

6 Un uz misiņa plāksnēm ir rakstīts, ka Pelega dienās zeme tika sadalīta. Tad nu tas ir vedinājis daudzus ticēt, ka tolaik tika sadalītas šīs pasaules kontinentu lielās zemes masas. Taču tas nav tas, kas bija domāts ar vārdiem, kas tika rakstīti uz misiņa plāksnēm attiecībā uz jūdu vēsturi, jo pasaules zemes masas bija vienotas daudzus gadus pirms laika, kad Ādams un Ieva tika ievietoti Ēdenes dārzā.

7 Jo Pelega dienās, un viņš dzīvoja divi simti un trīsdesmit deviņus gadus, Jareda brālis sāka sludināt ļaudīm, kas klausījās viņu par lielo vīziju, ko viņš bija saņēmis no Tā Kunga.

8 Un notika, ka tanī dienā Joktana dēli bija zināmi visā zemē kā ārkārtīgi taisnīgi vīri, un tā bija viņu popularitāte ļaužu vidū, kas vadīja pie viņiem Jaredu un viņa brāli. Un viņi kļuva par draugiem un bija vienoti savā vēlmē kalpot Dievam un turēt Viņa baušļus.

9 Un pārējo cilvēku bērnu ļaundarību un lepnības dēļ, Joktana dēli vēlējās sekot Jaredam un viņa brālim tuksnesī, lai meklētu apsolīto zemi, ko Jareds bija redzējis savā lielajā vīzijā, un uz kuru Tas Kungs viņam bija pavēlējis ceļot ar savu ģimeni un ar saviem draugiem.

10 Un, kad Joktana dēli bija aizgājuši no tautas, tad tika izziņots visā zemē, ka zeme ir tikusi sadalīta vai ka Tas Kungs ir radījis šķelšanos starp ļaunajiem un taisnīgajiem, patiesi Joktana dēliem, kuri sekoja Jareda brālim, un pārējiem ļaudīm.

11 Un tas, kurš sarakstīja jūdu vēsturi, nepieminēja Jaredu un viņa brāli, jo ļaudīm viņi ļoti nepatika, ka atņēma no to vidus šādus taisnīgus vīrus.

12 Un tāpat kā vairākumam taisnīgu cilvēku, Joktana dēliem nepatika ļaužu uzslavas, nedz arī tie uzskatīja sevi kā taisnīgākus par kādiem citiem. Tādējādi Jareda un viņa brāļa tautas vēsturē viņi nevēlējās sev nekādu slavu un pieprasīja, lai viņu vārdi netiktu pieminēti Jareda brāļa tautas vēsturē. Tādēļ pierakstā tie ir minēti kā Jareda draugi un Jareda brāļa draugi, un viņu ģimenes.

13 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu arī iemeslu, kādēļ Jareda brālis nav zināms pēc sava pirmā vārda, patiesi pēc vārda, ko viņš saņēma no sava tēva, kad viņš ienāca mirstībā.

14 Lūk, Jareda brālis redzēja visas cilvēku bērnu dienas, un viņš redzēja, kā tie sāka pielūgt atsevišķus cilvēkus un izrādīt lielu cieņu viņu vārdiem. Un šīs lietas bija negantība viņam — tanī, ka viņš vēlas, lai viss gods tiktu dots Viņam, kurš ir pelnījis šo godu, patiesi Dievam, mūsu Tēvam.

15 Un šī iemesla dēļ viņš ir pavēlējis visiem tiem, kas ir rakstījuši vēsturi par viņu, lai tie atturētos no viņa vārda lietošanas. Un šo pavēli viņš ir devis kā savas godbijības un pazemības Tā Kunga priekšā apliecinājumu, un arī lai viņa vārds netiktu pielūgts līdzīgi citu Dieva praviešu vārdiem, kuri nenoteica līdzīgus ierobežojumus attiecībā uz savu vārdu lietošanu.

16 Un es, Moronijs, nedošu Jareda brāļa vārdu šajā pierakstā. Taču es zinu viņa vārdu un pildīšu viņa gribu attiecībā uz to. Un Joktana dēli ierobežoja arī savu vārdu

lietošanu šo pašu iemeslu dēļ.

17 Tomēr es zinu, ka, sniedzot Juktana dēlu vārdus šajā pierakstā, tas varētu nedaudz mazināt apjukumu par to, kādēļ jūdu pierakstā ir rakstīts tā, kā tur ir rakstīts, un, iespējams, varētu rasties labāka izpratne par patiesību. Jo notika, ka pēc tam, kad Juktana dēli bija aizgājuši, viņa brālis, kura vārds bija Šemlems, nomainīja savu vārdu uz Pelegs, pieminot to laiku, kad viņš redzēja sava mīļotā dēla Mahonjada un viņa taisnīgo brālēnu aiziešanu, norādot uz taisnīgo nošķiršanos no ļauno vidus.

18 Un Pelegs nesekoja Jareda brālim, bet palika zemē, lai viņš, iespējams, varētu būt līdzeklis, ar ko citi viņa bērni varētu pievērsties Dievam un turēt Viņa baušļus. Un tā bija arī Juktana un viņa dēla Ofīra vēlme.

19 Un notika, ka Ofīra pēcnācēji bija latīņi, kas apmetās lielās Tibras upes apgabalā.

20 Un pēc daudziem gadiem Ofīra pēcnācēji kļuva ļauni, un viņu ļaundarību dēļ Tas Kungs pieļāva, lai kāda spēcīga ļaužu grupa no ziemeļiem ienāktu viņu vidū un iekarotu tos. Un šie iekarotāji bija pēcnācēji vienam citam no Jareda brāļiem, kuri neticēja sava brāļa vārdiem un palika tajā zemē, kur tie bija piedzimuši.

21 Un no šī cita Jareda brāļa radās liela civilizācija, kas bija paslēpusies no citu lielu nāciju iebrukumiem un daudzus gadus apslēpti plauka.

22 Un notika, ka viņi kļuva par spēcīgu tautu un kādu laiku nesa sev līdzī visus vārdus un pavēles, ko Ādams bija licis uzrakstīt un dot saviem bērniem. Un tādēļ viņiem bija rakstu valoda savā vidū, kas laika gaitā tika samaitāta viņu paražu un viņu kultūru ietekmes dēļ, tomēr tā bija valoda, kas bija vislīdzīgākā tīrajai Ādama valodai.

23 Un no viņu valodas grieķi un daudzas citas tautas spēja izveidot paši savu valodas veidu un rakstību. Un šie ļaudis cilvēku

bērnu vidū kļuva zināmi kā etrusku tauta. Un pēc tam, kad viņi bija iekarojuši nelielās latīņu ciltis, kas dzīvoja tajā zemes apgabalā, viņi sāka ieviest savus likumus un savas ieražas to vidū.

24 Un līdzīgi kā visas tautas, kas ir Sātana ietekmē, etrusku tauta bija pakļauta dažu cilvēku valdīšanai, kas bija bagāti un vareni to vidū. Un notika, ka izcēlās dumpis, kurā tika gāzts vīrs, kuru bagātie bija izvēlējušies par karali, un sāka veidoties jauna romiešu nācija.

25 Un līdzīgi visām jaunām valdībām, ko atbalsta ļaužu vairākums, — un nabagie romiešu vidū bija zināmi kā plebeji — bagātie ieguva plebeju balsi un piekrišanu, pateicoties saviem solījumiem par visu vienlīdzību un visu ļaužu godīgu pārstāvēšanu, un par visu balsstiesībām viņu valdībā.

26 Tad nu šis bija Sātana aizsegs un viltība. Jo viņš zināja, ka, ja viņš varētu panākt, lai ļaužu vairākums uzticas saviem vadītājiem, tad, lai ietekmētu daudzus ļaudis, viņam vajadzētu ietekmēt tikai vienu cilvēku. Un šo vienu cilvēku, kurš ļautos tikt ietekmēts, patiesi kā ļaužu vadītājs, Sātans apbalvotu to ar slavu un bagātībām, kas ir tās lietas, kuras viņš iesākumā meklēja no Tēva.

27 Un plebejiem tika apsoltas daudzas lietas, un, tā kā viņi neizprata Sātana darbus, jo tolaik nebija neviena Dieva pravieša viņu vidū, lai mācītu viņiem patiesību, kas darbotos pretī Sātana maldiem, viņi tika vadīti, kur vien bagātie un varenie vēlējās tos vadīt.

28 Un notika, ka Romas impērija sāka ārkārtīgi augt. Un visu viņu pārvaldes veidu bija izveidojuši un īstenojuši tie, kas bija Sātana ietekmē. Un viņu politiķi, kā tie bija zināmi tautas vidū, bija no bagātnieku šķiras; tādēļ nabagie neguva tādu pārstāvēšanu, kā viņiem tika solīts.

29 Un bagātie viņu vidū bija zināmi kā patricieši jeb valsts tēvi. Un tie bija viņi, kas

iedvesmoja ļaudis cīnīties pret etruskiem un iegūt savu brīvību. Tad nu šie patricieši neraizējās par plebejiem un viņu nožēlojamo stāvokli; jā, vienīgais iemesls, kādēļ šie patricieši raizējās par plebejiem, bija tādēļ, ka plebeji veica visus darbus un maksāja tiem nodokļus par saviem darbiem.

30 Un, ja būtu tā, ka nebūtu neviena plebeja, tad patriciešiem būtu jāstrādā sevis pašu uzturēšanai sava vaiga sviedros, ko viņi nebija raduši darīt.

31 Un šie bagātnieki kļuva par tautas vadītājiem un ietekmēja ļaudis atbilstoši savām savtīgajām vēlmēm. Jo valdība viņu vidū bija izveidota un darīta zināma visai tautai kā visu cilvēku godīga pārstāvniecība.

32 Un viņi izveidoja savus konsulus un savus Senātus, kuru grupas uzturēja kārtību un ieviesa likumus visiem ļaudīm. Tomēr vienīgi patricietis varēja kļūt par konsulu vai kalpot Senātā. Un tie ļāva plebejiem izveidot pašiem savas asamblejas savā vidū. Taču šo šie politiķi ļāva, lai viņi varētu izlikties, ka dod nabagiem pārstāvniecību, ko viņi tiem bija apsolījuši.

33 Tomēr, lai nabagie tiktu pārstāvēti ar varu un pilnvarām, viņi bija spiesti izvēlēties vienu no bagātnieku šķiras, kurš tos pārstāvētu. Un notika, ka ar šo pārvaldes formu bagātie kļuva ārkārtīgi bagāti un nabagie kļuva vēl nabadzīgāki, tiekot aplikti ar nodokli, kas atbalstīja viņu valdību.

34 Un nabadzīgajiem tika teikts, ka bez spēcīgas valdības, ko veidoja ne tikai politiķu valdošās padomes, lai uzturētu kārtību viņu vidū, bet to veidoja arī spēcīga militārā klātbūtne zemē; jā, bez šīs spēcīgās valdības zemē ienāktu iebrucēji un atņemt viņu zemes un viņu ģimenes. Un šādā veidā tautas vadītāji izmantoja bailes, lai nodrošinātu to, ka ļaudis viņus atbalstītu viņu slinkumā un arī viņu kārē pēc bagātībām un varas.

35 Un šajā solījumā romiešu valdībai bija daudzi piemēri, lai parādītu ļaudīm savu karaspēku stiprumu un savu zemju

aizsardzību. Jo bija daudz iebrucēju, kas ienāca zemē.

36 Un notika, ka viņu zemēs ienāca kāda spēcīga nācija un nodedzināja Romu līdz zemei. Un tas raisīja lielas bailes ļaužu sirdīs, un tie kļuva samulsuši attiecībā uz saviem vadītājiem par to, ko viņi bija solījuši, patiesi, par ko tie bija maksājuši tik augstu nodokli, lai izbēgtu.

37 Taču, pirms ļaudis varēja sacelties pret saviem vadītājiem un pieprasīt reformu par to, kam viņi bija veltījuši savu smago darbu, ļaužu vadītāji noslēdza vienošanos ar tiem, kas viņus bija okupējuši. Un šī vienošanās ietvēra nodevas maksāšanu tiem, ja tie atkāptos no viņu zemēm. Un bagātie maksāja šo nodevu no nodokļa, ko tie bija uzlikuši nabadzīgajiem.

38 Taču nabadzīgie nezināja par šīs nodevas maksāšanu, jo vienošanās tika noslēgta starp bagātajiem vadītājiem un iebrucēju karaspēku valdniekiem. Un, kad iebrucēji bija aizgājuši no zemes, politiķi pārliecināja ļaudis, ka, pateicoties viņu vadībai jeb, citiem vārdiem, pateicoties viņu izcilajām prasmēm savā politikā, viņi bija atjaunojuši mieru un drošību zemē.

39 Un viņu glaimu un viņu melu dēļ ļaudis atkal sāka ticēt saviem vadītājiem un atbalstīt tos.

40 Un notika, ka izcēlās strīds starp agrīnās romiešu tautas vadītājiem, un zemi sadalīja valstsvīri, kas tolaik bija pie varas. Taču dažus gadus pēc šīm nesaskaņām spēcīgais romiešu karaspēks pārņēma kontroli pār visu zemi un apvienoja ļaudis zem viena likuma.

41 Un vadītāji kļuva ārkārtīgi gudri savos varas amatos un savās darīšanās ar citiem zemes tautu valdniekiem, kas nepiederēja Romas impērijai. Taču viņu gudrība tiem netika dota ar Svēto Garu, bet to viņiem bija devis Sātans, kurš iesākumā bija apsolījis lietot zemes bagātības, lai pārņemtu cilvēku bērnu sirdis un dvēseles. Un caur Romas impēriju viņš sāka saskatīt ļoti lielus

panākumus savās vēlmēs.

42 Un notika, ka romiešu valdība panākumus guva, lielākoties pateicoties romiešu karaspēka apmācībai un uzticībai.

43 Tad nu šie karavīri bija no plebeju šķiras, un viņu vadītāji tos viegli ietekmēja un pārvaldīja. Un, kad plebeju dēli dzirdēja politiķu vārdus, viņi sāka kļūt ārkārtīgi lepni savās sirdīs šo vārdu dēļ. Un viņi bija pārliecināti, ka romiešu nācija bija visvarenākā nācija uz zemes un ka tā par katru cenu ir jāaizsargā.

44 Un, kad viņu politiķiem bija vēlme iekarot kādu citu tautu, un parasti šī vēlme balstījās uz to, ko cita tauta varētu tiem dot, kas palielinātu viņu varu un viņu bagātības, tad šie politiķi izdomāja kādu slepenu plānu caur savām slepenajām savienībām, lai liktu nācijas pilsoņiem ticēt, ka tiem ir jācīnās ar šo citu nāciju, vai arī tie zaudēs savas brīvības un savas tiesības, un arī savu šķietamo pārstāvniecību valdībā.

45 Un vadītāji viegli pievīla ļaudis, jo ar tiem nebija Dieva gara. Un karavīri un viņu ģimenes bija pārliecinātas, ka viņu dēli cīnījās par savas nācijas varenību un ka, ja tie nomirtu cīņā, tad viņu nomirtu par savu nāciju, un šādējādi savā nāvē tie kļūtu par varoņiem.

46 Un tad nu tas atkal bija Lucifera plāns kopš iesākuma. Jo, ja cilvēku varēja pārliecināt, ka viņš mirst kā varonis brīvības dēļ, kad patiesībā viņš mira, lai palielinātu savu vadītāju zemes gabalus un bagātības, tad Sātans varēja izmantot šo cilvēku, lai darītu jebko, kas sekmētu viņa plāna īstenošanos.

47 Un vadītāji bija lietpratēji tanī, kā apvienot savas nācijas pilsoņus karam. Un viņi stāstīja tiem par patriotismu, kas bija lojalitāte patriciešiem, kuri bija bagāti. Un ļaudis tika ievērojami pievilti, pat tiktāl, ka romiešu karaspēks drīz vien kļuva par visspēcīgāko karaspēku, kāds pasaulē tolaik vēl nebija zināms.

48 Taču nabadzīgo vidū sāka rasties daži,

kas spēja aptvert bagāto maldināšanas un nodomus. Un, kad tie sāka runāt par to, viņi tika ātri iznīcināti ar šo slepeno savienību darbiem, kas bija viņu vidū.

49 Un karavīri slēdza svinīgus paktus atbilstoši tam, kas tiem tika mācīts viņu apmācībās. Un šie pakti tika radīti no šo slepeno savienību darbiem. Un šie karavīri izpildīja pavēles, ko tiem deva viņu vadītāji, pat ja pavēles pakļāva briesmām viņu pašu vai viņu ģimenes, vai draugu dzīvības.

50 Un karavīrs attiecīgi saņēma savu algu. Un, pateicoties šīm algām, vēl lielāka nodošanās un uzticība tika izrādīta vadītājiem, kuri tiem deva algu, ko tie saņēma. Un, pateicoties karavīru apņēmībai un uzticībai, politiķi kļuva ārkārtīgi vareni un lietoja šo varu, lai satriektu ikvienu, kas runāja pret tiem.

51 Un tautas vadītāji kļuva gudri savās darīšanās ar ļaudīm, kurus tie iekaroja. Jo viņi ļāva ļaudīm dzīvot saskaņā ar savām tradīcijām un paražām, ja vien tie maksāja nodevu jeb nodokli valdībai, kas tos aizsargātu viņu pašu robežās.

52 Un šie ļaudis, kas bija iekaroti, maksāja nodokli, kā no tiem tika prasīts, jo viņi baidījās no romiešu armijām, kas tos bija iekarojuši. Un šādā veidā pasaules lielākā daļa kļuva pakļauta romiešiem un viņu valdībai.

53 Un tas bija pateicoties šai valdības formai, ka Ābrahāma bērni jeb jūdi spēja atkal ienākt Kānaāna zemē un nodibināt Dieva baznīcu, kā to viņiem bija devuši viņu tēvi.

54 Jo notika, ka romieši sagrāva visas citas lielās nācijas, patiesi babiloniešus un asīriešus, un visus tos, kam pašiem bija sava vara uz zemes.

55 Un tagad mēs varam redzēt, ka Sātans neatbalsta tos, kas kalpo viņam, to vajadzības brīdī. Jo, ja viņš var atrast kādu nāciju, kas ir spēcīgāka, patiesi tādu, ko viņš var pievilt un saistīt ar savām važām, patiesi tādu, kas efektīvāk kalpos viņa mērķiem, tad

viņš izvēlēsies stiprāko, nevis vājāko, lai sasniegtu savus mērķus.

56 Tad nu jūdu atgriešanās Jeruzālemē arī bija daļa no Lucifera ieceres. Jo viņš zināja, ka, ja viņš varētu turēt jūdus izolētus romiešu valdības pakļautībā, ko viņš bija izveidojis, tad viņš varētu kontrolēt baznīcu un tās vadītājus.

57 Un, ja Dieva pravieši atkal nāktu ļaužu vidū, tad arī tie būtu pakļauti romiešu valdības ietekmei, ko viņš kontrolēja. Un tāds ir Lucifera plāns — kontrolēt cilvēku bērnu laicīgās un garīgās valdības.

58 Un, tā kā Sātans vilina cilvēku bērnus ar miesas iekārēm, tad vienīgais veids, kā viņš var tos kontrolēt, ir ar miesu. Un šī iemesla dēļ viņš ir izveidojis lielas armijas un flotes, un spēka līdzekļus visā zemē. Jo vienīgi ar bailēm ļaužu vadītāji saglabā savu ietekmi pār cilvēku bērniem.

59 Un bez bailēm no zobena viņiem nebūtu nekādas varas. Un, pateicoties zobenam, vadītāji spēj kontrolēt ļaudis un pakļaut tos likumiem, kas aizsargā viņu bagātības un viņu slavu — bagātības un slavu, ko viņi gūst no ļaudīm.

60 Taču arī ļaudis atrodas Sātana ietekmē, pat nabadzīgākie no tiem. Jo nabagie apskauž savus vadītājus un iekāro lietas, kas pieder bagātajiem, patiesi tās lietas, pēc kurām šie nabagie paši tīko.

61 Un šī skaudība uz viņu vadītājiem liek viņiem izrādīt šiem vadītājiem cieņu un godu, ko tie nav pelnījuši. Jo visi cilvēki, kas nav no Dieva, jā, patiesi visi tie, kuriem nav Jēra vārda uz viņu pierēm, iekāro godu un slavu, un zemes bagātības.

62 Un tādēļ, ka viņi iekāro šīs lietas, viņi izrāda godu un cieņu saviem vadītājiem, kuriem ir tās lietas, ko tie vēlas. Un šis gods un cieņa, ko ļaudis izrāda saviem vadītājiem, ļauj viņu vadītājiem kontrolēt tos un pakļaut tos saviem likumiem, kas ir ieviesti bagāto labumam.

63 Un notika, ka bija tikai nedaudzi romiešu vidū, kas dzīvoja pēc Kristus

evaņģēlija un paklausīja Tēva pavēlēm. Un Tas Kungs bija atņēmis viņiem Savu garu, lai ļautu Lucifera plānam dot iespēju, ko Lucifers vēlējās.

64 Tomēr Tas Kungs zināja, ka Viņš nevarēja ļaut Sātanam dot cilvēku bērniem daudzus no spēkiem un izpratni, kas tiem tiks dota pēdējās dienās. Un pat bez šīm lietām, ko Sātanam bija liegts tiem dot, Romas impērija kļuva ārkārtīgi varena un veiksmīga, taču šī veiksmē bija ierobežota vienīgi attiecībā uz augšējām ļaužu šķirām. Un plaisa starp tiem, kas bija bagāti, un tiem, kas bija nabadzīgi, ārkārtīgi pieauga.

65 Un Romas impērijas varas un slavas virsotnē Svētais Gars pārstāja komunicēt ar cilvēku bērniem. Tomēr tas aizvien bija laiku laikposms, kā bija runājis Jānis un Daniēls, kurā Gars un Dieva pilnvaras nebija pilnībā paņemtas prom no zemes.

66 Jo Lehijs bija aizgājis no Jeruzālemes pirms Romas impērijas rašanās. Un viņš paņēma sev līdzī Dieva pilnvaras. Un Gars bija arī ar maniem tēviem, tāpat kā tas pašlaik ir ar mani. Un laiku laikposma sākums bija tieši pirms Lehija laika, un tas noslēgsies neilgi pēc mana laika.

67 Taču, pirms Dieva Gars tiek paņemts prom no zemes otro reizi, vēl viens liels pravietis celsies pēc mana laika un pirms divu pēdējo dienu praviešu laika.

68 Un šis lielais pravietis, kurš celsies pēc mana laika, būs pēdējais un beidzamais pravietis, kuru Tas Kungs sūtīs uz zemes, līdz pēdējām dienām. Un viņš ir laiku laikposma pēdējais pravietis, patiesi otrajā laikposmā, kad cilvēku bērniem tiks dotas Dieva pilnvaras un Gars, lai tos iedvesmotu. Un pēc tam, kad šis laiku laikposms beigsies, uz zemes būs liela garīgā tumsība.

69 Un šo pravieti sauks Muhameds, un no viņa celsies liela nācija uz zemes. Un pārskats par šo nāciju tiks dots vēlāk šajā pierakstā.

70 Taču tagad tas tiek Tā Kunga Gara prasīts un arī ar pavēli, ko Jareda brālis ir

devis savā pierakstā; un tas ir arī mans lielākais prieks un vēlme — saīsināt Jareda brāļa vīziju, ko viņš redzēja attiecībā uz Dieva Dēla nākšanu mirstībā.

71 Un tas ir šis lielais notikums, uz ko visi Dieva bērni ir gaidījuši kopš iesākuma. Un tas ir šis notikums, kas iezīmēs visa laika zenītu uz šīs zemes, kā arī laiku zenītu, par ko es esmu runājis.

72 Un ar ārkārtīgi lielām gaidām visi svētie pravieši, kas ir bijuši, un visi svētie pravieši, kas būs uz zemes, raudzīsies pēc pasaules Glābēja ierašanās dienas, patiesi pēc Dieva Dēla nākšanas mirstībā.

73 Un tie, kas ir garu pasaulē, būs liecinieki visām lietām, kas attiecas uz viņa dzīvi un viņa misiju. Un šīs lietas tika parādītas Jareda brālim, par kurām viņš ārkārtīgi priecājās — par iespēju redzēt šīs lietas, pirms tās notika, tomēr vēl vairāk bēdājās dēļ tā, kā cilvēku bērni izturēsies pret Dieva Dēlu, patiesi Tēva pilnīgo paraugu miesā.

34. NODAĻA

Tiek sagatavoti apstākļi Kristus dzimšanai. Garu Pasaule sagatavojas Jehovas ienākšanai mirstībā. Tiek darīta zināma ģimene un Marijas kā Jēzus mātes sagatavošana. Tiek kļiedēti nepareizie priekšstati par brīdi, kad gars ieiet ķermenī, kā arī par Jēzus mirstīgā ķermeņa burtisko radīšanu. Tas Kungs piedzimst pasaulē.

UN notika, ka tā pasaules daļa, no kuras mani tēvi aizgāja Lehija dienās, bija Romas impērijas pilnīgā kontrolē un pārvaldīšanā. Un ar šo pārvaldīšanu valdība sniedza brīvību saviem pilsoņiem praktizēt savus reliģiskos uzskatus saskaņā ar savu pašu sirdsapziņas vadību.

2 Jo romiešiem bija daudzi dievi viņu vidū, kurus tie pielūdza un godāja. Un viņu vadītāji izlikās, ka arī viņi pielūdza šos

dievus. Tomēr viņi ļāva, lai ļaužu reliģijas un ticības sniegtu tiem viņu cerību un viņu pacietību, — šī cerība un pacietība radīja mieru visā zemē. Taču vadītāju vairākums paši un sevī neticēja ļaužu ticībai, bet izlikās, ka tic viņu ticībām, lai ļaudis tos pieņemtu un godātu tos kā vadītājus, ko viņu dievi bija iesvaidījuši tos vadīt.

3 Un ikvienam Romas pilsonim tika dota brīvība pielūgt — kā, kur un ko tie vēlējas. Un ar šo brīvību daudzi no ļaudīm sāka organizēties dažādās frakcijās un reliģijās, kas bija cits cita sazarojumi.

4 Jo, ja cilvēks neticēja saviem reliģiskajiem vadītājiem, tad viņš netika spiests tiem sekot, bet varēja pats izvēlēties to reliģiju un vadītāju, kas apmierināja viņa vēlmes pēc ticības.

5 Un romiešu vadītāji zināja, ka šī brīvība uzturētu ļaudis laimīgus un novērstu viņu uzmanību no smagā nodokļu sloga, ko valdība bija tiem uzlikusi. Jo romiešu vadītājiem rūpēja pasaules smalkās lietas, kuras viņi saņēma ar šo nodokli, un tiem nerūpēja, vai pastāv patiesss Dievs, vai nē. Un šis nodoklis bija vienīgā lieta, ko viņi prasīja no ļaudīm.

6 Un, pateicoties romiešu valdīšanai, jūdi varēja atgriezties Jeruzālemē un nostiprināties kā tauta Romas impērijas robežās. Un viņi tika aizsargāti ar romiešu armijām, un viņiem tika dota brīvība dzīvot atbilstoši savām ieražām un savām tradīcijām.

7 Un jūdu vidū dzīvoja kāds vīrs ar savu sievu, kuri bija klausījušies Dieva baznīcas vadītājus, kas no jauna tika izveidota viņu vidū. Un viņi ilgu laiku tika Svētā Gara ietekmēti attiecībā uz reliģijas patieso būtību un nolūku cilvēku bērnu vidū. Un viņi zināja, ka Dieva baznīca Jeruzālemē bija samaitāta vadītāju piemēru dēļ.

8 Jo tie nebija tādi vadītāji, kā Dievs bija norādījis, patiesi tādi vadītāji, kas bija ļaužu kalpi. Jo viņi bija paaugstinājuši sevi virs ļaudīm un dzīvoja savas dzīves atbilstoši

panākumiem, kas viņiem bija pasaules materiālajās lietās — lietās, kuras tiem deva ļaudis saskaņā ar baušļiem, ko bija devis Mozus attiecībā uz tiem, kas kalpo Dieva baznīcas ļaudīm.

9 Un šī vīra vārds bija Jēkabs, un viņa sievas vārds bija Sāra. Un viņi bija uzauguši Dieva baznīcā atbilstoši baznīcas paražām un apstākļiem tajā laikā. Taču, kamēr viņi pildīja baznīcas pavēles, garu pasaulē bija tie, kas sagatavoja viņus vēl lielākai misijai, patiesi, ka viņiem būs meita, kuru viņi uzaudzinās, lai kļūtu par Dieva Dēla māti.

10 Tad nu notika, ka Jareda brālis aprakstīja daudz no tā, kas notika garu pasaulē līdz laikam, kad Jēzus piedzima pasaulē. Un tur bija viens no gariem, kas bija izraudzīts, kas miesā kļūs zināms kā Jēzus māte.

11 Un šis gars bija tuvs savai mātei, patiesi diženajai Mūžīgajai Mātei Marihalai, kura bija Jehovas un Jareda brāļa mūžīgā māte. Un visi gari, kas bija šajā pasaulē, zināja par šo vienu garu; jo šis gars bija tas, kurš uzņemsies sievietes ķermeni mirstībā un kļūs par tā ķermeņa no miesas un kauliem māti, kurā mājās Jehovas gars — garu pasaules Dievs, patiesi Tas Kungs visai šai Dieva valstības daļai, ko Viņam ir devis Tēvs.

12 Un šis gars tika nosaukts pēc viņas Mūžīgās Mātes vārda. Un viņa bija pazīstama garu pasaulē pēc tā paša vārda, pēc kura viņa būs pazīstama mirstībā, tādējādi tiekot saukta par Mariju, kas nozīmē, ka viņa ir nākusi no Marihalas.

13 Un Marija, būdama kā gars un arī zinot to lomu, ko viņa veiks Tēva iecerē, bija viena no gariem, kas bija kā darbarīki, lai pamācītu Jēkabu un Sāru tanī, kas viņiem būtu jāzina un jājūt attiecībā uz patiesību, kā tā viņiem tika dota ar garu pasaules kalpošanām, kas tolaik notika Jehovas vadībā.

14 Un Gara ietekmē Jēkabs un Sāra aizgāja no galvenās Jeruzālemes pilsētas un

dzīvoja tuksnesī, kas aptvēra to pilsētu.

15 Un tad nu Jēkabs bija ieguvis lielu cieņu starp Jeruzālemes ļaudīm, pateicoties viņa godīgumam un viņa godprātīgumam viņu vidū. Jo augstie priesteri bija viņu norīkojuši audzēt dzīvniekus, ko ļaudis izmantoja saviem upuriem. Un viņam tie bija jāpārdod, lai gūtu ienākumus, un šie ienākumi tika doti priesteriem viņu uzturam.

16 Taču Jēkabs bija taisnīgs savos darījumos un nespēja gūt tādus ienākumus, kādus baznīca sagaidīja no viņa. Un tur bija viens no augstajiem priesteriem, kura vārds bija Caharija, kurš bija Jēkaba svainis un arī viņa draugs. Un Caharija darīja visu, kas bija viņa spēkos, lai pārliecinātu savu draugu pārdot dzīvniekus tādā veidā, kas dotu vairāk ienākumu baznīcai.

17 Taču, ja viņu vidū bija kāds nabadzīgs vīrietis vai sieviete, kam nebija naudas, lai nopirktu dzīvnieku, kas no tiem tika prasīts kā upuris baznīcas priekšā, tad Jēkabs deva šim cilvēkam dzīvnieku, kas tiem bija vajadzīgs, bez maksas.

18 Un nabadzīgie no ļaudīm zināja, ka viņi varēja iet pie Jēkaba un ka viņš tiem dod bez maksas. Un šī bija lieta, kas uztrauca baznīcas priesterus. Jo viņi zināja, ka nabagie, kas nevarēja atļauties maksāt par upurēšanas dzīvnieku, nevarēja atļauties arī maksāt nodevu jeb desmito tiesu baznīcai.

19 Tādēļ nabagie bija mazāk vēlami augstajiem priesteriem nekā tie, kas varēja dot desmito tiesu baznīcai tās uzturēšanai.

20 Un Caharija sēdēja padomē, kas vēlējās atbrīvot Jēkabu no viņa nodarbošanās. Un viņš aizstāvēja savu draugu, sacīdams: Kā gan tas ir, ka mēs varam liegt tiem mūsu starpā, kas ir nabagi, nest upurus, kas tiem ir nepieciešami viņu pašu glābšanai? Vai viņiem nav tiesību uz šiem upuriem tāpat kā bagātajiem? Kā gan tas ir, ka mēs varam aizliegt tiem darīt šīs lietas, kuras mēs esam tiem pavēlējuši saskaņā ar Mozus vārdiem un likumiem, jo viņu nabadzībā viņiem nav tā, ar ko maksāt savas desmitās tiesas vai

nopirkt līdzekļus savam upurim?

21 Un viens no citiem augstajiem priesteriem norāja viņu, sacīdams: Tiem, kas ir nabadzīgi, nav nekāda iemesla būt tajā situācijā, kādā tie atrodas. Lūk, tiem ir daudz iespēju strādāt ļaužu vidū un izrādīt savu ticību Dievam, maksājot daļu no saviem ienākumiem baznīcai. Un, ja viņu ticība nav pietiekami liela, lai liktu viņiem darīt šīs lietas, tad kā gan viņi var būt cienīgi nest šādu upuri?

22 Un, kad citi priesteri piekrita šīm lietām, Caharija apklusa un vairs nerunāja par šīm lietām.

23 Bet Gars ietekmēja viņu visās viņa kalpošanas dienās baznīcā. Taču viņa ģimenes un viņa amata dēļ, patiesi tā goda dēļ, ko viņš saņēma no baznīcas ļaudīm, pateicoties savam augstā priesteram amatam viņu vidū, viņš neteica tās lietas, kuras Gars viņam liecināja.

24 Un notika, ka Jēkabs tika atbrīvots no savas nodarbošanās. Un pēc tam, kad augstie priesteri bija viņu atbrīvojuši, Jēkabs paņēma Sāru un klejoja tuksnesī, un atrada labu zemes vietu, kur viņi varētu pielūgt Dievu saskaņā ar savas sirdsapziņas vadību.

25 Un Sāra bija no ļoti turīgas ģimenes jūdu vidū. Un viņas ģimene bija satraukta par viņas lēmumu atstāt baznīcu un doties tuksnesī. Taču Sāra mīlēja Jēkabu, patiesi no visas savas dvēseles, un palika ar savu vīru visas savas mūža dienas.

26 Un viņai bija māsa, un viņas vārds bija Lidija. Un tā bija tā pati Lidija, kura bija sieva augstajam priesterim Caharijam, kurš bija Jēkaba draugs. Un Lidija mēdza apmeklēt savu māsu Sāru tuksnesī un pavēstīt jaunumus par viņas ģimeni un ļaudīm, kas dzīvoja Jeruzālemes pilsētā. Un laiku pa laikam Caharija devās kopā ar savu sievu, lai apraudzītu savu draugu un brāli Jēkabu.

27 Un notika, ka Caharijam bija dēls, un viņš tika nosaukts pēc sava tēva vārda. Un viņš bija Caharijas vecākais dēls. Un šis

dēls, patiesi Caharija, sekoja tajā pašā priesterības kārtā, kurā viņa tēvs bija kalpojis visas sava mūža dienas. Un viņš apprecēja vienu no cita augstā priesteram meitām, un viņas vārds bija Elizabete.

28 Un notika, ka Sāra sāka dzemdēt bērnus Jēkabam. Un, kad pienāca laiks Marijas piedzimšanai, Sāra bija sākusi ticēt, ka viņas spējas dzemdēt dienas bija pagājušas; jo viņa bija dzemdējusi septiņus bērnus, un tie visi bija dēli.

29 Bet no garu pasaules Marija runāja ar savu zemes māti un pārliecināja viņu ar gara kalpošanām, ka viņai būs vēl viens bērns.

30 Un notika, ka, pieaugot Caharijas un Lidijas bērniem, tie sāka doties kopā ar saviem vecākiem tuksnesī uz Jēkaba namu. Un Caharija, jaunākais, arī daudzas reizes devās uz Jēkaba namu ar savu sievu Elizabeti.

31 Un Sāra mēdza runāt ar savu māsu Lidiju un arī ar savu māsasmeitu Elizabeti par Gara darbiem ar viņu attiecībā uz viņas pēdējā bērna dzimšanu, kas, kā viņa tagad ticēja, būs viņai meita.

32 Un Sāras gars bija spēcīgs, pat tiktāl, ka Elizabete bija pārņemta ar šo drosmīgo sievieti, kura bija atstājusi savu dzīvi Jeruzālemē un uzaudzinājusi septiņus dēlus tuksnesī. Un Elizabete mīlēja Sāru.

33 Un notika, ka Elizabete sapņoja sapni, kurā viņa redzēja Sāru, ietērptu zelta drānās ar septiņām zvaigznēm savā kreisajā rokā un ar rožu krūma stublāju otrā rokā. Un zieda smarža pārņēma visus tos, kas nonāca Sāras tuvumā, pat tiktāl, ka viņi visi vēlējās smaržot ziedu un baudīt tā smaržu mūžīgi.

34 Un zieds sāka augt Sāras rokā, līdz tas kļuva pārāk smags, lai viņa to noturētu ar vienu roku. Un viņa uzmeta septiņas zvaigznes, kas bija viņas labajā rokā, augstu debesīs, kur tās palika. Un ar abām savām rokām viņa turēja ziedu. Taču tas turpināja augt, līdz tas kļuva par ārkārtīgi lielu krūmu un bija ieskāvis viņu, un pacēlis viņu savos zaros.

35 Un krūma smarža bija ārkārtīgi brīnumaina, un viņa vēlējās ēst no tā. Taču Sāra ticēja, ka ziedu krūms ir inde, kā tas viņai tika mācīts visas viņas mūža dienas.

36 Taču viņa sāka kļūt izsalkusi un vēlējās nogaršot ziedus, kas balstīja viņu un izdalīja tik brīnumainu smaržu. Un Sāra pastiepa savu roku un baudīja ziedus, un tie bija ārkārtīgi saldi viņas mutē, taču viņas vēderā tie kļuva rūgti, un viņa vēlējās nomirt to dēļ. Un krūma ērkšķi sāka durstīt viņu un radīt viņai sāpes, pat tiktāl, ka viņa vairs ilgāk nevarēja panest palikšanu ziedu krūmā.

37 Un septiņas zvaigznes, kas bija debesis, nolaidās pār viņu un pacēla viņu laukā no krūma, un paņēma viņu debesis kopā ar tām.

38 Un notika, ka pēc tam, kad Elizabete bija sapņojusi šo sapni, viņa steidzās uz Jēkaba namu un pastāstīja visu Sārai. Taču Sāra neizprata sapņa nozīmi.

39 Un notika, ka Elizabete glabāja šo sapni savā sirdī līdz nākamai naktij, kad Dieva eņģelis sniedza viņai sapņa izskaidrojumu.

40 Un eņģelis runāja uz viņu, sacīdams: Lūk, tava vīra tante kļūs grūta un dzemdēs meitu. Un viņa būs Kristus māte. Un viņas dēli tiks upurēti, lai izglābtu viņas meitas dzīvību, patiesi, lai šī pēdējā meita varētu izaugt un tikt sagatavota dzemdēt paša Mūžīgā Tēva Dēlu.

41 Un viņa dzīvos, lai redzētu sava mazdēla piedzimšanu, patiesi tā, kurš būs pasaules Glābējs. Un viņa zinās ar Garu, ka viņas meita ir svētīta sievietē, patiesi vissvētītākā starp visām cilvēku meitām par to, kas nāks no viņas klēpja.

42 Un šī ir tā smarža, ko tu smaržoji savā sapnī. Un Sāra liecinās ļaužu priekšā, ka viņas meita ir svētīta ar Dieva roku, un tādēļ zieds labi garšoja tavā mutē. Taču viņa redzēs sava mazdēla dzīves galu, un tanī viņa jutīs sāpes savās krūtīs vai to, kas viņas vēderā ir rūgts.

43 Un viņa nomirs rūgtumā, būdama sajutusi septiņu dēlu zaudējuma sāpes un

redzēdama sava mazdēla, kurš būs Kristus, ārkārtīgi lielās sāpes.

44 Un viņa tiks pacelta nāvē un pievienosies saviem dēliem un savam vīram, un kopā viņi būs liecinieki mērķa pabeigšanai, kādēļ tika dota viņas mazdēla dzīvība.

45 Un garu pasaulē viņa zinās Viņu, kas Viņš ir, patiesi pasaules Glābējs, un slavēs Viņu, un viņa tiks mūžīgi godināta par savu daļu Viņa mirstīgajā misijā.

46 Un tu neatklāsi viņai šīs lietas viņas labad; bet glabāsi šīs lietas apslēptas savā sirdī līdz dienai, kad Kristus atkal tiks pacelts garu pasaulē un tad Tēva valstībā.

47 Un notika, ka Elizabete paturēja šīs lietas savā sirdī. Un viņas vīra amata dēļ, patiesi kā augstajam priesterim baznīcā, Elizabete neapmeklēja Sāru daudzus gadus.

48 Un Sāra kļuva grūta tuksnesī un dzemdēja meitu, kuru viņa nosauca par Mariju.

49 Un notika, ka romieši devās pa visu zemi, ievācot nodokļus no visiem ļaudīm pie un ap Jeruzālemes zemi. Un nodokļu vācēji atnāca uz Jēkaba namu un pieprasīja viņam atskaiti par viņa nodokļiem.

50 Un Jēkabs drosmīgi stāvēja nodokļu vācēja priekšā un teica viņam: Par ko tu vēlies, lai es maksāju nodokļus? Es nesaņēmu šo zemi no romiešiem, bet es to saņēmu no Dieva.

51 Un viens no kareivjiem, kas stāvēja tuvumā, iesita Jēkabam un piespieda viņu uz ceļiem romiešu varas pārstāja priekšā.

52 Un Jēkabs vēlreiz drosmīgi stāvēja un norāja romiešus, sacīdams: Ja es nevaru dzīvot kā brīvs cilvēks, tad es miršu kā brīvs cilvēks. Un pēc tam, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņš tika nokauts ar tā kareivja zobenu, kurš tam bija iesitis.

53 Un Jēkaba dēli ātri skrēja un uzklupa nodokļu vācējam; un savās dusmās nokāva viņu un kareivi, kurš bija nokāvis viņu tēvu. Un pārējie kareivji, kuri bija lietpratēji kara mākslā, metās virsū Jēkaba dēliem un

nokāva tos visus.

54 Un Sāra slēpās namā kopā ar savu meitu Mariju. Un viņa pasargāja Mariju, lai viņa neredzētu to, kas bija nodarīts viņas brāļiem un viņas tēvam, viņai esot savā jaunībā.

55 Un notika, ka Sāra apglabāja savu vīru un savus dēlus un dzīvoja viena ar savu meitu Mariju. Un Marija kļuva par viņas dzīves prieku.

56 Un, kad Caharija bija dzirdējis to, kas bija noticis viņa sievas māsai un viņa draugam, viņš iesniedza apelācijas sūdzību romiešu konsulam par to, ko tie bija nodarījuši Jēkabam. Taču konsuls neko nedarīja tiem, jo Jēkabs bija atteicies maksāt nodevu valdībai atbilstoši likumiem, kas bija ieviesti viņu vidū.

57 Un Caharija lūdzās Sāru, lai viņa pārceļtos atpakaļ uz Jeruzālemi un dzīvotu viņa namā, kur viņš varētu aizsargāt viņu un Mariju. Taču Sāra nevēlējās atstāt vietu tuksnesī, kur viņa bija apglabājusi savu vīru un savus dēlus.

58 Un notika, ka Caharija sūtīja savus dēlus, lai pieskatītu Sāru un Mariju laiku pa laikam un pārlicinātos par viņu drošību. Un viņi nesa krājumus viņām; jā, Caharija sniedza viņām visu, kas viņām bija vajadzīgs.

59 Un notika, ka Jēkaba brālis, patiesi Ēlis no Nacaretas, uzzināja par sava brāļa nāvi un nosūtīja savus dēlus uz Jēkaba namu, lai dotu viņām to, kas viņām vajadzīgs. Un Jāzeps bija viens no Ēļa dēliem, kurš tika nosūtīts tuksnesī pie Sāras un Marijas.

60 Un Jāzepts iemīlējās Marijā un vēlējās apprecēt viņu. Jo Marija bija ārkārtīgi skaista un bija sasniegusi savas miesas pilnbriedu, patiesi astoņpadsmit gadu vecumu, kad Jāzepts vēlējās apprecēt viņu.

61 Un tad nu jums jau ir jūsu priekšā apraksts par Jāzepa un Marijas laulību, un arī par apciemojumiem, kas viņiem abiem bija attiecībā uz Jēzus dzimšanu. Un, vispārēji runājot, pieraksts, kas bija iznācis no jūda mutēs, ir pareizs šo lietu atainojumā.

62 Tomēr es vēlos, lai jūs zinātu vēl dažas lietas attiecībā uz to, kas jums jau ir savā priekšā. Jo ir dažas lietas, kas ir devušas strīda iemeslu jūsu starpā; jā, patiesi, nenozīmīgas lietas attiecībā uz pierakstu, ko ir uzrakstījuši jūdi Bībelē.

63 Un man ir dota pavēle novērst šos strīdus, lai jūs varētu zināt patiesību attiecībā uz šīm lietām un lai jūsu starpā vairs nebūtu turpmāku strīdu.

64 Un pirmais no šiem strīdiem ir veids, kādā Tēvs deva Savu sēklu jeb norādījumus par Jēzus ķermeņa radīšanu Marijas klēpī.

65 Jo ir daudzi no jums, kas ir strīdējušies par to, ka Tēvam ir bijis dzimumsakars ar Savu meitu un ka Viņa dēls tika radīts asinsgrēkā.

66 Tad nu šis ir nācis jūsu vidū no nesaprātīgiem pierakstu, kas jums tikuši doti, pārvaldniekiem. Jo Tēvs nedarītu neko tādu kādai no Savām meitām. Un debesīs nav neviena Dieva, kas darītu ko tādu.

67 Un pierakstā, ko jūs jau atrodat savā vidū, vajadzētu būt rakstītam: Un pār Mariju nāca Svētais Gars. Un caur spēku, ko Tēvs bija devis tiem, kas ir pilnvaroti garu pasaulē, Marijas klēpī tika radīts Jēzus ķermenis.

68 Un tagad es, Moronijs, sniegšu jums īsu paskaidrojumu par šīm lietām. Jo, lūk, matērijai, kas ir garīga, laiku pa laikam tiek dots spēks pavēlēt matērijai, kas ir no miesas. Un ar šo pašu spēka veidu mēs varam pavēlēt savas miesas funkcijām — ar sava gara spēku.

69 Un, kad mūsu gars dod savas pavēles mūsu miesai, tad miesa paklausa šīm pavēlēm, būdama tās saņēmusi no tā, kas ir garīgs.

70 Un, ja mēs, kam pašlaik ir ļoti ierobežotas zināšanas, varam pavēlēt miesai un tā paklausa mūsu pavēlēm, tad kādēļ gan jūs domājat, ka tie, kas ir pilnvaroti garu pasaulē, nevar pavēlēt miesai saskaņā ar to spēku un zināšanām, ko tiem ir devis Tēvs?

71 Un tas bija Jehova, kurš bija galvenā autoritāte garu pasaulē, kurš pavēlēja Marijas ķermeņa elementiem tikt izveidotiem pēc Viņa paša gara elementu parauga — gara, kad bija precīzā Tēva līdzībā. Un ar Viņa pavēli Marija kļuva grūta.

72 Un vēl jūs esat apmulsinājuši sevi par laika brīdi, kad gars ieiet miesas ķermenī un tiek tam piesaistīts līdz tās dvēseles pārbaudes dienu beigām. Jo ir rakstīts jūsu vidū: Un notika, kad Elizabete Marijas sveicinājumu dzirdēja, tad bērniņš viņas miesās sāka lēkt, un Elizabete tapa Svētā Gara pilna,

73 Un tagad jūs domājat, ka tas nozīmē to, ka Jāņa gars jau bija ķermenī, ko viņam bija radījuši viņa zemes vecāki. Bet es saku jums, ka gars neieiet ķermenī, kamēr ķermenis atrodas klēpī un nav ievīlījis savu pirmo elpu.

74 Un ķermeni, kas ir klēpī, ietekmē tā mātes emocijas un stimulācijas. Un, kad Elizabete apzinājās, ka tā ir Marija, kas bija viņas priekšā, un ka viņa ir ar bērnu, tad viņa atcerējās to, par ko viņa bija sapņojusi, un arī to, ko viņai bija pavēlējis Dieva eņģelis. Un ar viņas pašas emocijām, kuras izraisīja Svētā Gara liecība par šīm lietām, ķermenis viņas klēpī reaģēja.

75 Un šī mistērija vēlāk tiks apstiprināta mana tēva pierakstā. Jo Tas Kungs dienā, pirms Viņam bija jānāk pasaulē kā Marijas un Jāzepa dēlam Jeruzālemē, aizvien bija garu pasaulē.

76 Tomēr šajā kontinentā Viņš runāja uz

Nefiju, sacīdams: Pacel savu galvu un turi drošu prātu; jo redzi, tas laiks ir tuvu un šajā naktī zīme tiks dota, un rīt Es nākšu pasaulē, lai parādītu pasaulei, ka Es piepildīšu visu to, ko Es liku runāt ar Savu svēto praviešu muti.

77 Tad nu, kā gan jūs domājat, ka Jēzus gars būtu varējis runāt ar Nefiju miesā, ja tas bija piesaistīts ķermenim Marijas klēpī otrā zemes pusē?

78 Ak, jūs, ģeķi! Kā gan tas ir, ka jūs izraisīsīt šādu strīdu, kad patiesība ir tieši jūsu priekšā? Kādēļ tas ir, ka jūs nevarat atrast šo patiesību ar tā paša Gara kalpošanām, kas jums var mācīt patiesību par visu? Vai tas nav tas, ko jūs vēlaties, par ko jūs varat strīdēties?

79 Lūk, Jehova valdīja garu pasaulē kopš iesākuma līdz Savas piedzimšanas brīdim, saskaņā ar miesas laiku. Un Viņš norādīja Mihaēlam, kurš bija Ādams, kurš bija miris, valdīt un pārvaldīt tajā pasaulē, kamēr Viņš iet caur Savām mirstības dienām.

80 Un ar Sava gara spēku Viņš tika ieņemts; un ar Tēva spēku Viņš tika radīts.

81 Un izraudzītajā naktī netālu no Betlēmes pilsētas, Tas Kungs, patiesi Jēzus Kristus, kurš ir Jehova, Tēva izraudzītais, un kuram Tēvs ir devis visus Savus spēkus un zināšanas; jā, tajā naktī Viņš ienāca Savā mirstīgajā miesā.

82 Un ar savu pirmo elpas vilcienu Viņa gars tika piesaistīts miesai, kas bija radīts Viņa mātes Marijas klēpī.

83 Lūk, es, Moronijs, sniedzu šo beidzamo liecību par Viņu; patiesi, ka Viņš nāca pasaulē, lai mūs visus izglābtu, tādējādi kļūstot par mūsu Glābēju. Un debesis līksmoja, patiesi visa garu pasaule līksmoja, kad mēs bijām liecinieki mūsu Kunga un mūsu Ķēniņa, patiesi Jēzus Kristus, kurš ir mans brālis un mans draugs, piedzimšanai.

35. NODAĻA

Moronija tikšanās ar Glābēju. Viņam tiek pavēlēts sniegt precīzāku versiju par Kristus dzīvi. Tiek izskaidrota Kristus dzīves nozīme. Tiek izskaidrots iemesls, kādēļ Tas Kungs miesā tika saukts par Jēzu. Moronijs izskaidro Mormona Grāmatas Aizzīmogatās daļas nozīmīgumu un mudina visus to lasīt un apdomāt tās nozīmi. Aizzīmogatā daļa paņems nost visus klupšanas akmeņus izredzētajiem. (Salīdziniet ar 2. Nefija 26. un 27. nod.)

UN tagad Tas Kungs man ir pavēlējis; jā, man ir tikusi dota visaugstākā pavēle no visām saistībā ar uzdevumu, kuru es esmu saņēmis attiecībā uz šīm plāksnēm un pierakstu, ko man tika norādīts rakstīt uz tām.

2 Jo, lūk, nekas, kas jebkad ticis sarakstīts, nozīmīguma un vajadzīguma ziņā nevar tikt salīdzināts ar nolūku, kādēļ Dieva Dēls burtiskā nozīmē piedzima šajā pasaulē.

3 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ka pavēle, ko es esmu saņēmis attiecībā uz šīm lietām, man nav tikusi dota vienīgi ar Svēto Garu; kaut gan tas ir caur Svētā Gara kalpošanām, no kurām es gūstu iedvesmu, lai zinātu, ko rakstīt; tomēr šo pavēli man ir devis pats Kungs.

4 Jo, kā tas ir, ka es esmu bijis viens daudzus gadus, slēpjoties un bēgot no lamaniešu kariem; un maniem ļaudīm tiekot pilnībā iznīcinātiem viņu ļaundarību dēļ; un es, būdams viens; jā, patiesi savā izmisumā es vareni piesaucu To Kungu, lai Viņš atbalstītu mani un remdētu dvēseles vientulību, ko es izjutu.

5 Un es biju šajā stāvoklī, turpinot pildīt solījumu, ko es devu savam tēvam, — pasargāt šo pierakstu, kā arī visus pierakstus, ko Nefijs bija pavēlējis saviem pēcnācējiem turēt savā vidū. Un es esmu paslēpis lielāko daļu no pierakstiem, kurus es esmu saņēmis attiecībā uz Lehija bērniem; un nesu sev

līdzīgi tikai tos pierakstus, kas, pēc manām domām, ir nepieciešami, lai pabeigtu Jareda brāļa vārdu tulkojumu un aizzīmogotu šīs lietas atbilstoši Tā Kunga pavēlei — pavēlei, ko es esmu saņēmis caur savu tēvu Mormonu.

6 Un mani laiku pa laikam ir apmeklējuši Tā Kunga apustuļi, kuri ir palikuši starp mums uz šīs zemes, kuriem tika dota šī iespēja pēc viņu pašu vēlēšanās laikā, kad Tas Kungs izpildīja viņu sirds vēlmes.

7 Un, kad viņi apmeklēja mani, es jutos pacīlāts un smēlos daudz spēka un prieka no viņu klātbūtnes. Un viņi man mācīja daudzas lietas un palīdzēja man izprast dažus mācības un ticības punktus, ko es pats skaidri nebiju izpratis. Jo tas bija nepieciešams, lai es cīnītos karos pret lamaniešiem, aizstāvēt savu tautu, kaut arī es sapratu, ka mūsu pūliņi bija veltīgi. Taču es cīnījos; un šī cīņšanās turēja Svēto Garu nostatus no mana prāta un lika man zaudēt vērtīgos mācīšanās brīžus, kuriem es būtu varējis nodoties, ja es nebūtu cīnījies.

8 Un šajā laikā Jēzus trīs mācekļi apmeklēja mani un mudināja mani tajās pavēlēs, kuras es biju saņēmis no sava tēva, un viņi man deva vēl papildu pavēles attiecībā uz šo pierakstu, kas tiks aizzīmogots un netiks atklāts pasaulei līdz pēdējām dienām, patiesi dienām, kurās Tēvs sāks Savu pēdējo darbu uz šīs zemes.

9 Un šis darbs būs brīnumains darbs un brīnumš. Un tas iezīmēs izredzēto sapulcināšanas sākumu, patiesi, lai Dievs tos varētu sapulcināt pie Sevis, lai tie netiktu mocīti un iznīcināti Viņa Dēla, Jēzus Kristus, pēdējā atnākšanā.

10 Un tad nu šī Kristus atnākšanas brīnišķīgā diena nebūtu iespējama, ja Viņš reiz nebūtu dzīvojis uz zemes. Un tad nu šī ir tā pavēle, kuru es esmu saņēmis no Viņa paša mutes, patiesi, ka man ir jāraksta par Viņa mirstības dienām uz šīm plāksnēm.

11 Jo, lūk, Viņš mani apmeklēja manās ciešanās un pieveda mani Sev tuvu klāt, un

aplīka Savas rokas ap mani, un turēja mani pie Savām krūtīm, patiesi, kā mīlošs brālis turētu savu brāli, kuram ir ciešanas.

12 Un Viņš kādu laiku sēdēja kopā ar mani, runājoties ar mani par notikumiem, kas risinājušies uz zemes, un arī par nākotnes notikumiem, kas vēl risināsies uz zemes saskaņā ar visiem tiem vārdiem, ko Viņš ir licis dot cilvēku bērniem ar Savu svēto praviešu muti. Un es ārkārtīgi priecājos par visu, ko Viņš man atklāja tajā laikā.

13 Un Tas Kungs smaidīja uz mani un runāja ar mani kā ar Savu draugu, un Viņš man neļāva mesties zemē Viņa priekšā un pielūgt Viņu, kas bija mana vēlme, kad Viņš man pirmoreiz parādījās. Jo Viņš izturējās pret mani kā pret brāli un pavēlēja man izturēties pret Viņu kā pret brāli, jā, mums abiem esot paša Mūžīgā Tēva dēliem.

14 Un Viņš pārskatīja Savu dzīvi kopā ar mani, sagatavojoties tam, ko es grasījos rakstīt uz šīm plāksnēm par Viņa mirstības dienām. Un mēs smējāmies par daudz ko — Viņa mīlestībai un garam paliekot visās prieka sajūtās, kas tiek pieredzētas miesā.

15 Un notika, ka pienāca laiks, kad Viņam atkal vajadzēja atgriezties Tēva valstībā līdz nākamajam laikam, kad Viņš vēlreiz apmeklēs zemi, lai aicinātu citu pravieti, patiesi laiku laikposma beidzamo pravieti, par ko es esmu runājis attiecībā uz simbolismu, ko lietoja Daniēls un arī Jānis.

16 Un pēc tam, kad Viņš būs aicinājis šo pravieti, jā, patiesi pēc tam, kad šis pravietis būs veicis vienu pēdējo mēģinājumu dot Dieva vārdus cilvēku bērniem, tad Tas Kungs vēlreiz neatgriezīsies uz zemes, līdz Viņš nāks pie diviem pēdējo dienu praviešiem, par ko es esmu rakstījis.

17 Un es jutos ārkārtīgi bēdīgs, ka Viņam bija jāpamet mana klātbūtne; un es māju Viņam, lai Viņš paliktu ar mani kādu brīdi ilgāk, patiesi, lai Viņš man mācītu vairāk par brīnišķīgajām patiesībām, kuras Viņš saprata un bija mācījis daudziem no praviešiem, kas

dzīvojuši uz zemes. Tomēr vairākumam no šiem praviešiem nebija tādas brīnišķīgas pieredzes, ka slavas pilnais Kungs nāktu pie tiem un kalpotu tiem miesā.

18 Un Viņš deva tiem Savus vārdus ar garu pasaules varu un kalpošanām, kur Viņš dzīvoja, līdz Viņš nāca mirstībā un piedzima Marijai.

19 Un es piesaucu To Kungu, sacīdams: Mans Kungs!

20 Un tad nu par to Viņš vēlreiz mani norāja, sakot: Manu dārgo brāli, Es esmu pielāvis, ka cilvēku bērni dod Man šo titulu un šo godu vienīgi viņu cietsirdības un viņu stūrgalvības, un viņu izpratnes trūkuma dēļ attiecībā uz dievišķības noslēpumiem. Taču no Tevis Es nevaru pieņemt šo titulu.

21 Jo, lūk, Es esmu tavs brālis un tavs draugs; un vēl Es esmu tavs kalps. Un Es centos mācīt šīs lietas Saviem mācekļiem. Jo viņu starpā radās strīdi par to, kurš no viņiem būtu vislielākais, tiem dodot Man Kristus titulu, ko viņi tolaik nesaprata.

22 Un viņi tolaik nesaprata šīs lietas attiecībā uz Mani, jo Svētais Gars vēl nebija nolaidies pār viņiem, lai liecinātu viņiem saistībā ar šo lietu patiesumu attiecībā uz Mani. Un tādēļ, ka viņi bija Man devuši šo titulu un pielūdza Mani, katrs no viņiem vēlējās, lai Es padarītu to par lielāku nekā citus mācekļus, lai tas varētu līdzināties Man pilnvaru ziņā.

23 Un, kad Es saskatīju to, ko viņi vēlējās saprast, patiesi, kuru no viņiem lai Es paaugstinātu pār citiem; jā, kad Es sāku saskatīt viņu stūrgalvību un viņu cietsirdību, Es paņēmu kādu bērnu un atvedu to, un nostādīju to viņu priekšā, un sacīju uz viņiem: Kas uzņem tādu bērnu Manā Vārdā, tas uzņem Mani. Un, kas uzņem Mani, tas uzņem To, kas Mani sūtījis, patiesi, Tēvu.

24 Un tas, kas ir mazākais jūsu starpā, tas būs lielākais jūsu starpā. Jo patiesi šis bērns visā savā godībā ir lielāks par jebkuru no jums.

25 Jo Tēvs jūs ir aicinājis būt par kalpu

visiem. Tādējādi, kā kalps var būt lielāks par savu kungu?

26 Jūs zināt, ka pasaules valdnieki, kuri ir Sātana kalpi, īsteno varu pār cilvēku bērniem, un viņi ir pieņēmuši cilvēku godu, ar ko viņi tiek uzskatīti par vareniem. Un ar šo godu, ko viņiem ir devuši cilvēku bērni, viņi īsteno varu pār tiem.

27 Bet pie jums tā nebūs būt. Bet, ja kas jūsu starpā grib būt liels, tas lai ir jūsu kalps. Lūk, Es neesmu nācis šajā pasaulē, nedz arī Tēvs Man ir pavēlējis, lai Man tiktu kalpots, bet Es esmu nācis pasaulē, lai pats kalpotu un pakalpotu Dieva bērniem un atdotu Savu dzīvību kā atpirkuma maksu par visiem tiem, kuri uzklaušs Tēva vārdus, kas tiek doti caur Mani, patiesi par visiem tiem, kuriem būs mūžīgā dzīve valstībās, kuras tiem ir sagatavojis Tēvs.

28 Lūk, rakstu mācītāji un farizeji sēž Mozus krēslā un māca jums Mozus vārdus un likumus, kas jūs ir vērsuši taisnā virzienā — virzienā, kas ir tie vārdi un evaņģēlijs, ko Es jums esmu devis.

29 Un šie liekuļi ir jums sludinājuši šīs lietas visas jūsu dzīves dienas. Tādēļ visu, ko tie jums saka turēt, to dariet un turiet; bet pēc viņu darbiem nedariet; jo viņi jums sludina evaņģēlija iepriecinošos vārdus, taču viņi nedara to, ko viņi sludina.

30 Jo viņi sasien smagas nastas, kuras ir grūti panest, patiesi cilvēku pavēles, kuras viņi jums liek pildīt. Un šīs cilvēku pavēles viņi uzliek, jo šīs pavēles ir viņu pašu pavēles, kas īsteno to, lai viņi netiktu apgrūtināti ar patieso likumu, ko viņiem ir grūti panest un ko viņi uzliek cilvēku bērniem uz pleciem, bet paši negrib ne pirkstu pakustināt, lai paklausītu šīm patiesajām pavēlēm.

31 Bet tie dara visus savus darbus tik tādēļ, lai ļaudis tos redzētu; un tie darina sev platas lūgšanu siksnas un drēbēm garus pušķus, un tie mīl mielasos sēdēt goda vietās un sinagogās pirmajos krēslos. Un tiem patīk, ka ļaudis tirgus laukumos tos

sveicina un sauc par rabi, mācītājiem.

32 Bet jums nebūs saukties par rabi; jo viens ir jūsu Mācītājs, kurš nav jūsu rabi vai jūsu mācītājs, bet gan jūsu brālis; un jūs visi esat Viņa brāļi. Un jums arī nevienu virs zemes nebūs saukt par savu radītāju vai par savu debesu tēvu, jo viens ir jūsu radītājs un Debesu Tēvs, patiesi Tas, kurš ir debesīs. Tāpat jums nevienu nebūs saukt par Mācītāju; jo viens ir jūsu Mācītājs, patiesi Tas, ko jūsu Debesu Tēvs ir sūtījis, kas ir Kristus; jo Viņš ir sūtījis To jūsu vidū, lai jums varētu būt dzīvība.

33 Bet pat Viņš, kurš ir lielākais jūsu starpā, būs jūsu kalps. Un, kas pats paaugstināsies, tas tiks pazemots; un, kas pats pazemosies, tas tiks paaugstināts. Un tādēļ, Mans mīļotais draugs, Moronij, no šī brīža tu sauksi Mani par savu draugu un savu brāli.

34 Un Es ļaušu, lai cilvēku bērni pielūdz Mani atbilstoši savai sapratnei. Jo ir labāk, ka tie pielūdz Mani un raugās uz Mani kā uz savu paraugu un savu Kungu, nekā būtu tad, ja tie raudzītos uz Sātanu, kurš vēlas, lai tie ticētu, ka viņš ir to Kungs. Jo, lūk, Sātans ir kungs pār visu zemi un ir izpletis savu ietekmi visas zemes tautu vidū.

35 Un Es esmu sūtījis praviešus pie visām šīm tautām, lai Es varētu vest cilvēku bērnus pie grēku nožēlošanas, lai tie varētu atpazīt savu patieso Kungu un turēt baušļus, ko Es esmu tiem devis. Taču šie pravieši zinās Mani, kas Es esmu, un viņi būs Mani draugi un Mani brāļi, un Manas māšas.

36 Un notika, ka Tas Kungs palika ar mani kādu neilgu laiku pēc tam, kad es biju lūdzies Viņu, lai Viņš paliktu. Un Viņš man mācīja vēl daudz ko citu attiecībā uz šo darbu, kas sniegs pārskatu par Viņa dzīvi un Viņa kalpošanu, patiesi lielāku pārskatu, nekā ir dots Bībelē no jūda mutes.

37 Jo laikā, kad tas nāca no jūda mutes, tas bija skaidrāks, patiesi, kā tas iepriekš jums tika izskaidrots. Un lielā un negantā baznīca ir izņēmusi un atmetusi daudzas vērtīgas

lietas, patiesi, kā Nefijs ir izklāstījis savā pierakstā.

38 Taču man Tas Kungs ir pavēlējis sniegt labāku pārskatu, patiesi skaidrāku un vērtīgāku pārskatu par Viņa dzīvi un Viņa kalpošanu, lai izredzētie, kas saņems šīs lietas pēdējās dienās, varētu zināt Viņu, kā es zinu Viņu, un kļūt par Viņa brāļiem un māsām un par Viņa draugiem.

39 Jo patiesi Jehovam ir dota vara un pilnvaras no Tēva — rīkoties un darīt visas lietas, ko Tēvs darītu, Viņš būdams Tēva pilnīgais piemērs visās lietās. Un tādēļ, ka Viņš ir Tēva pilnīgais piemērs visās lietās, Viņš tika aicināts un pirmsordinēts iesākumā, patiesi no Tēva un arī ar visu Dieva bērnu balsi, izņemot tos, kas sekoja Lucifera plānam.

40 Un Viņš tika ordinēts un atbalstīts būt par Dievu un par Tēva valstības vadītāju šajā Visuma daļā, patiesi pār planētām, kas rotē savās pozīcijās ap sauli. Un šajā ir dots sava veida simbolisms par Viņa varu un Viņa pilnvarām.

41 Jo patiesi, kā planētas ir pakļautas saules gribai un varai, tām esot radītām ar tās spēku un no tās elementiem, tāpat arī visi Dieva bērni, kas pieder šai zemei, uz kuras mēs dzīvojam, ir pakļauti Dieva Dēla, kurš ir Jēzus Kristus, gribai un varai.

42 Un notika, ka es vēroju, kā mans draugs un brālis, patiesi Jehova, kurš ir Jēzus Kristus, tika pacelts un aiznests debesīs gaismas stabā, ar ko Viņš nonāca pie manis.

43 Un manas acis piepildīja prieka asaras, un mana sirds ārkārtīgi liksmoja lielās mīlestības dēļ, ko es izjutu pret Viņu, un arī lielās mīlestības dēļ, ko es jutu, kas Viņam bija pret mani. Un, pateicoties Viņa kalpošanai man, es smēlos daudz spēka, lai turpinātu veikt šo saīsinājumu, kas man ir dots attiecībā uz šo lietu.

44 Un tad nu ir noderīgi, ka jums ir izpratne par Jēzus Kristus misijas un dzīves nozīmīgumu. Un es vēlos, lai visa zeme

zinātu, ka Jēzus Kristus ir šīs Tēva valstības daļas patiesais Dievs.

45 Un cilvēku bērni Viņu sauks daudzos vārdos, šiem vārdiem tiekot dotiem dēļ dažādajām tradīcijām un paražām viņu vidū. Un es iepriekš jums esmu izskaidrojis, cik mazsvarīgs ir vārds, kas tiek dots Tam Kungam vai Dievam, Tēvam.

46 Jo nav svarīgi, kā Viņi tiek dēvēti, ja vien tiek paklausīts Viņu pavēlēm. Jo daži Viņus dēvēs vienā vārdā, un daži Viņus dēvēs citos vārdos, taču tas, kas ir svarīgi, ir tas, ko simbolizē Tā Kunga vārds. Jo Tas Kungs miesā bija pazīstams kā Jēzus, kas Viņa laikā bija ļoti parasts vārds cilvēku bērnu vidū.

47 Un tagad es vēlos, lai jūs no pēdējām dienām, patiesi tie, kuriem būs jūdu pieraksts pārtulkots tajā pašā valodā, kurā ir pārtulkots šis pieraksts, patiesi tanī, kas jūsu vidū būs zināma kā angļu valoda; es vēlos, lai jūs zinātu, ka jūsu veiktais Jēzus vārda tulkojums nav saskanīgs ar tās valodas, kurā ziņojumi par Jēzus dzīvi tika sākotnēji pierakstīti, patieso tulkojumu.

48 Jo šim vārdam bija jātiekt tulkotam kā Jozua, kas ir pareizāks tulkojums no oriģinālvalodas. Un tagad šim vajadzētu jums sniegt pazemību un mācīšanos, patiesi, ka jūs zināt, ka Jēzus vārdam nav nekādas ietekmes uz jūsu taisnīgumu, jo tam jātiekt lasītam kā Jozua Kristus.

49 Un tad nu, ko jūs domājat par Jēzus vārdu? Vai jūs domājat, ka ar Jēzus vārdu jūs tiksiet izglābti? Jā, es saku jums, ka ar Jozuas vārdu jūs tiksiet izglābti, jo tas ir šis vārds, kuram vajadzēja tikt pierakstītam jūsu valodā atbilstoši pareizam tulkojumam. Un vēl es saku jums, ka ne ar vienu no šiem vārdiem jūs netiksiet izglābti, bet gan ar darbiem, ko jūs darāt tā vārda dēļ, kas dots Kristum; jā, ar šīm lietām jūs tiksiet izglābti.

50 Un tagad es vēlos jūs mudināt apspriesties ar tiem, kas ir mācītie jūsu vidū; jo tie apstiprinās un liecinās, ka tas, ko es esmu teicis attiecībā uz Jēzus vārda

tulkojumu Bībelē, ir pareizi. Un ko tad jūs teiksiet?

51 Tomēr, lai jūsu starpā nebūtu nekāda apjukuma un strīdu, jā, patiesi attiecībā uz šī pieraksta un visu svēto rakstu nolūku, kas attiecas uz Jehovas, Dieva Dēla, mirstīgo dzīvi, es Jozuas vietā lietošu Jēzus vārdu, jo šis ir tas vārds, ko jūs esat raduši dzirdēt, kad jūs domājat par pasaules Glābēju.

52 Un šī vārda nolūks bija paust kopīgo, ko Viņš pārstāv attiecībā uz cilvēku bērniem. Un tiem, kam Viņa laikā bija vārds Jēzus vai Jozua, bija starp nabadzīgās šķiras ļaudīm.

53 Un tas bija Jāzeps, kurš deva Viņam šo vārdu, saņemdamas pavēli ar eņģeļa balsi. Taču Jāzēpa ģimene nebija apmierināta ar vārdu, kas tika dots Marijas dēlam, jo tie domāja, ka bērns bija Jāzēpa dēls.

54 Un viņa ģimene bija bagāta un veiksmīga ļaužu vidū un domāja, ka bērnam vajadzētu dot prestižāku vārdu, kas pienācīgāk iederētos starp viņu ģimeņu vārdiem. Un tie vēl vairāk satraucās, kad Jāzeps neņēma vērā savu ģimeni un atstāja savas bagātības un slavu, kas piederēja Ēļa namam, un dzīvoja starp nabadzīgajiem Nacaretē.

55 Un, kad viņi bija dzirdējuši ziņu par Jēzus piedzimšanu, patiesi, ka Viņš piedzima silītē, kas bija netīra, tas vēl vairāk aizskāra viņu lepnumu, un viņi domāja, ka Jāzeps ir sajucis prātā. Un notika, ka tie izstūma viņu no sava vidus. Taču Jāzeps zināja par to, ko viņam bija pavēlējis eņģelis, un viņš darīja to, kas viņam tika pavēlēts.

56 Un tad nu ir daudz lietu, ko man tika pavēlēts izlabot saistībā ar pierakstu, kas dots par Tā Kunga dzīvi un kalpošanu, kā tas jums ticis dots Bībelē. Tomēr Gars man ir pavēlējis, lai es dotu tās lietas, kuras es esmu pārtulkojis no Jareda brāļa vīzijas.

57 Un pavēle tiks dota viņam, kurš sniegs šīs lietas pēdējās dienās, patiesi šim Kristus vārda nesējam, kurš būs otrais no pēdējo

dienu praviešiem, kas dzīvos jūsu vidū.

58 Lūk, viņam tiks pavēlēts sekot tulkojumam, kā tas dots caur Urīmu un Tumīmu; tomēr viņam tiks pavēlēts lietot Bībeli kā atsauci tām lietām, kuras viņš saņems caur Urīmu un Tumīmu. Un, ja būs tā, ka tulkojums būs līdzīgs Bībeles vārdiem, tad viņš lietos tos vārdus, kas atrodami Bībelē, un iestarpinās tos šajā pierakstā, un padarīs visas lietas vienotas, par otra liecību; jeb, citiem vārdiem, padarīs vienu pierakstu kodolīgu un saskanīgu ar otru.

59 Un tas nebūtu nepieciešams, ja nebūtu cilvēku bērnu ļaundarību un ticības trūkuma. Jo, ja šis pieraksts būtu pretrunā ar tiem svētajiem rakstiem, kas jums jau ir savā vidū un ko jūs jau esat pieņēmuši kā Dieva vārdu, tad jums varētu būt iemesls uzskatīt, ka šis pieraksts nav Dieva vārds.

60 Taču es jums saku, ka šis pieraksts ir skaidrs un tīrs un nav ticis tulkots ar cilvēku rokām daudzas reizes, pat tiktāl, ka tas būtu kļuvis samaitāts ar cilvēka roku. Taču šis pieraksts tiks tulkots vienu reizi, un tā tulkojums būs pareizs, un tiks dots tam, kurš tulkos šīs plāksnes, uz kurām es rakstu šīs lietas, caur Dieva dāvanu un spēku, kas viņam būs.

61 Un šie vārdi būs precīzāki un vieglāki cilvēku izpratnei, pat tiktāl, ka nevienam nebūs attaisnojuma nepaklausīt Kristus vārdiem dēļ cilvēku nepareiziem tulkojumiem vai skaidrojumiem.

62 Jo šis pieraksts būs Jēzus Kristus beidzamā liecība, un tajā tiks ietvertas visas lietas, kuras Dievs atklās cilvēku bērniem pēdējās dienās, lai sagatavotu viņu sirdis un prātus Viņa Dēla atnākšanai Savā godībā.

63 Tādējādi šis pieraksts būs izcilākais Svēto Rakstu avots, kas jebkad ticis dots pasaulei. Un, ja būtu tā, ka cilvēku bērniem būtu vienīgi šie Svētie Raksti, tad tas būtu viss, kas tiem būtu nepieciešams, lai sagatavotos tikt izglābti Tēva valstībā.

64 Un netiks doti nekādi citi Svētie Raksti, izņemot, ja tas būs ar šī pēdējā pravieša

muti, ar ko šīs lietas nāks klajā. Bet šis pēdējais pravietis neteiks neko pretēji tam, kas ir dots šajā pierakstā.

65 Un viņš apvaldīs sevi, lai nedotu vairāk no Dieva noslēpumiem, izņemot tos noslēpumus, kas ir doti ar šo pierakstu; jo šajā pierakstā tiks iekļautas visas lietas, ko Tēvs vēlas, lai Viņa bērni zinātu, patiesi visas lietas, kas notikušas cilvēku bērnu vidū un kas jebkad notiks līdz pat pasaules galam, patiesi, līdz Viņa Dēls atkal nāks miesā un mācīs tās ar Savu paša muti.

66 Taču lietas, kuras Viņš mācīs ar Savu paša muti, būs tās lietas, kuras ir šeit rakstītas. Tādēļ es jūs mudinu lasīt šīs lietas un baudīt tās. Jā, jūs lasīsit šīs lietas no rīta un dienas vidū, un vakarā, patiesi, ka jums vajadzētu apdomāt tās savā gultā pa nakti un dzīvot savu dzīvi saskaņā ar Kristus vārdiem, kas šeit rakstīti, lai jūs varētu būt Gara cienīgi, kas jums mācīs visus Dieva noslēpumus, līdz jūs tos zināsiet pilnībā.

67 Un tad nu jūdu pieraksta nepareizo skaidrojumu dēļ un arī to lietu dēļ, ko manam tēvam un man tika pavēlēts nerakstīt jums tajā šī pieraksta daļā, kas nav aizzīmogota; jā, patiesi daudzu no tām lietām, kuras viņš uzrakstīja šī pieraksta neaizzīmogotajā daļā, kas jums tika dots saskaņā ar jūsu tradīcijām un jūsu paražām, jā, šo lietu dēļ ir nepieciešams, lai es jums skaidrībā sniegtu izskaidrojumu par Kristus misijas un Glābēja Izpirkšanas patieso būtību; patiesi, ka es jums izskaidroju to, kādēļ mans draugs un brālis Jēzus Kristus tiek uzskatīts par glābēju jums, kad Viņš jums jau ir pateicis, ka Viņš ir tikai mūsu kalps.

68 Un šīs lietas jums netika atklātas šī pieraksta neaizzīmogotajā daļā, nedz arī tās ir tikušas atklātas kādā citā pierakstā, ko Tas Kungs ir pieļāvis uzrakstīt un dot cilvēku bērniem viņu ļaundarību un viņu ticības trūkuma dēļ.

69 Jo lietas, kas ir uzrakstītas, ir pieejamas visiem, lai tās lasītu un pārdomātu. Jā, tās

lasa daudzi, kuri ir ļauni un kuri māca tur uzrakstīto kā doktrīnu un principus, tomēr viņi noliedz šo lietu apstiprinājumu un izpratni, ko viņiem var sniegt vienīgi ar Svēto Garu.

70 Un cilvēkam nevar būt Svētais Gars, izņemot, ja viņš paklausa Kristus vārdiem un tur Viņa baušļus. Un Kristus vārdi ir doti savā pilnībā, jā, patiesi visi baušļi, pēc kuriem Viņš sagaida, ka cilvēku bērni dzīvos, ir doti Bībelē, kas ir nākusi klajā jūdu dēļ.

71 Un arī šis pieraksts, kas ir izgatavots ar mana tēva roku, ir devis Kristus vārdu aprakstu, kā tie tika doti nefījiešiem un lamaniešiem, kas bija palikuši Pārpilnības zemē pēc Viņa nāves un augšāmcelšanās jūdu vidū.

72 Un es jums jau esmu izskaidrojis šo vārdu nozīmīgumu. Un daudzi no praviešiem, kuri ir rakstījuši šajos pierakstos, ir pauduši jums šo vārdu nozīmīgumu. Jo tie ir Kristus vārdi un vienīgie vārdi, kuri jums ir jālasa, lai uzzinātu, kā jums ir jādzīvo, lai būtu ar Svēto Garu kā savu pastāvīgo pavadoni.

73 Un, ja jums ir Svētais Gars kā jūsu pastāvīgais pavadonis, tad jums tiks mācīti Dieva noslēpumi, kas ir ietverti tajā šī pieraksta daļā, kas ir aizzīmogota, bet tagad jums tiks atklāta.

74 Un būs daudzi no jums, kas esat ļauni, kuri lasīs šīs lietas, un, ja jums nav Svētā Gara kā jūsu pastāvīgā pavadona, tad jūs noraidīsiet šīs lietas un nesapratīsiet tās, domādami, ka jūs paši zināt, kas ir patiesība.

75 Bet es jums saku: ja jums nav Gara augļu, tad jums nav Gara, lai jūs vadītu. Un, ja jums nav Gara, lai jūs vadītu, tad jūs nepieņemsiet šīs lietas, bet dusmosieties to dēļ. Un dusmas nav Gara auglis.

76 Un jūs dusmosieties tādēļ, ka tās lietas, kas šeit ir rakstītas, liecinās par jūsu ļaundarbību un jūsu vieglprātību Dieva patiesības izpratnē.

77 Un lietas, kas jums ir tikušas dotas

Svētajos Rakstos, kas ir jūsu priekšā, ir tās lietas, ko Tas Kungs pieļāva jums dot jūsu ļaundarbībā. Un patiesi tās lietas, kuras Viņš ir pieļāvis, lai nonāktu pie jums, jūs lasīsiet, taču jūs nesapratīsiet.

78 Un tas ir tas, kas ir domāts ar klupšanas akmeņiem, uz ko pravieši atsaucās savos rakstos. Jā, šie klupšanas akmeņi ir tās lietas, ko Tas Kungs ir pieļāvis jums dot jūsu ļaundarbībā, patiesi tās lietas, kuras Viņš jums deva līdzībās un alegorijās, un to lietu līdzībā, ko jūs nevarētu saprast, izņemot kā ar Garu.

79 Un, ja jūs būtu uzklaustījuši Dieva Jēra vārdus, kas jums tika doti šī pieraksta neaizzīmogotajā daļā, bet arī pilnīgāk jums tiks doti šajā aizzīmogotajā daļā, kas tagad jums tiks atklāta, tad jums varētu būt, ka šie klupšanas akmeņi tiek noņemti jūsu priekšā.

80 Un tad jūs skaidrāk saprastu Nefija vārdus, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un notika, ka Tā Kunga eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, saka Dieva Jērs, kad Es būšu piemeklējis Israēla nama atlikumu, — un šis atlikums, par kuru es runāju, ir tava tēva pēcnācēji, — tad nu, kad Es būšu tos piemeklējis ar sodu un sitis tos ar citticībnieku roku, un, kad citticībnieki ļoti nomaldīsies dēļ tām visskaidrākajām un vērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir noklusētas no šīs negantās baznīcas, kura ir netikļu māte, saka Jērs, — Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem šajā dienā tiktāl, ka Es atnesīšu tiem Manā paša spēkā daudz no Mana evaņģēlija, kas būs skaidrs un vērtīgs, saka Jērs.

81 Jo lūk, saka Jērs: Es parādīšos taviem pēcnācējiem, ka tie rakstīs daudzas lietas, ko Es tiem atklāšu, kas būs skaidras un vērtīgas; un pēc tam, kad tavi pēcnācēji tiks iznīcināti un kritīs neticībā, un arī tavu brāļu pēcnācēji, redzi, šīs lietas tiks apslēptas, lai ar Jēra dāvanu un spēku nāktu pie citticībniekiem.

82 Un tajās būs rakstīts Mans evaņģēlijs,

saka Jērs, un Mana klints un Mana pestīšana. Un svētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu Ciānu tajā dienā, jo viņiem būs Svētā Gara dāvana un spēks; un, ja viņi pastāvēs līdz galam, tie tiks paaugstināti pēdējā dienā un tiks izglābti Jēra mūžīgajā valstībā; un kuri vēstīs mieru, jā, liela prieka vēstis, cik tad brīnišķi kalnos tie būs.

83 Un notika, ka es redzēju savu brāļu pēcnācēju atlikumu un arī Dieva Jēra grāmatu, kas bija nākusi no jūda mutes, ka tā pārgāja no citticībniekiem pie manu brāļu pēcnācējiem. Un, kad tā bija pārgājusi pie tiem, es redzēju citas grāmatas, kas nāca ar Jēra spēku no citticībniekiem pie tiem, lai pārlicinātu citticībniekus un manu brāļu pēcnācējus, un arī jūdus, kuri bija izkaisīti pa visu zemes virsu, ka praviešu un Jēra divpadsmit apustuļu pieraksti ir patiesi.

84 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Šie pēdējie pieraksti, kurus tu esi redzējis starp citticībniekiem, apliecinās pirmo pierakstu patiesumu, kuri ir no Jēra divpadsmit apustuļiem, un darīs zināmas skaidrās un vērtīgās lietas, kas ir bijušas izņemtas no tiem; un darīs zināmu visām ciltīm, valodām un tautībām, ka Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules Glābējs, un ka visiem cilvēkiem ir jānāk pie Viņa, vai arī tie nevar tikt izglābti.

85 Un tiem ir jānāk pie Viņa saskaņā ar vārdiem, kas tiks izteikti ar Jēra muti; un Jēra vārdi tiks darīti zināmi tavu pēcnācēju pierakstos, kā arī Jēra divpadsmit apustuļu pierakstos; tāpēc tie abi kļūs par vienu; jo ir viens Dievs un viens Gans pār visu zemi.

86 Un pienāks laiks, kad Viņš pasludinās Sevi visām tautām, gan jūdiem, gan arī citticībniekiem; un, kad Viņš būs pasludinājis Sevi jūdiem un arī citticībniekiem, tad Viņš pasludinās Sevi citticībniekiem un arī jūdiem, un pēdējie būs pirmie, un pirmie būs pēdējie.

87 Un notiks, ka tad, ja citticībnieki uzklauīs Dieva Jēru tajā dienā, tad Viņš tiem pasludinās Sevi vārdā un arī spēkā, patiešām, paņemdam projām viņu klupšanas akmeņus.

88 Un es, Moronijs, esmu jums devis Nefija vārdus, kurus viņš rakstīja attiecībā uz šīm lietām, ko jūs esat saņēmuši. Un ir vajadzīgs, lai jūs saprastu, kā tā šī pieraksta daļa, kas nebija aizzīmogota un tika jums dota no pirmā no šiem pēdējiem abiem pēdējo dienu praviešiem jūsu vidū, arī papildināja klupšanas akmeņus, ko Tas Kungs ir nolīcis jūsu priekšā dēļ jūsu nespējas dzīvot pēc Viņa vārdiem.

89 Un, ja jūs būtu uzklaušījuši Kristus vārdus, kurus Viņš jums ir devis šī pieraksta neaizzīmogatajā daļā, tad Tas Kungs būtu noņēmis jūsu klupšanas akmeņus un devis jums Garu, lai jums varētu būt šīs lietas, patiesi šī daļa, kas tika aizzīmogota un pataupīta, lai nāktu klajā Tā Kunga

noteiktajā laikā.

90 Un tagad es jums došu noslēpumu un izpratni par šo Tā Kunga laiku: Lūk, šīs lietas tiks atklātas pasaulei tieši divus tūkstošus gadus pēc Kristus dzimšanas, patiesi, saskaņā ar to kalendāru, ko jūs esat ieviesuši savā vidū pēdējās dienās.

91 Un būs dažas nesakritības jūsu vēstures gadu skaitīšanas veidā, tomēr ar šo pierakstu jūs zināsiet par šo lietu precizitāti.

92 Un šis pieraksts, patiesi šī aizzīmogotā daļa noņems jūsu klupšanas akmeņus un dos jums tās skaidrās un vērtīgās lietas, kuras Tas Kungs vēlas, lai jūs zinātu attiecībā uz Viņa evaņģēliju.

93 Jo notiks, ka Dieva izredzētie pēdējās dienās lūgs To Kungu, patiesi, kā Nefijs lūdza, sacīdams: Ak Kungs, kaut Tu apņemtu mani Savā taisnības apsegā! Ak Kungs, kaut Tu sagatavotu ceļu, lai es izglābtos no saviem naidniekiem! Kaut Tu iztaisnotu ceļu manā priekšā! Kaut Tu neliktu klupšanas akmeni manā ceļā, bet attīrītu manu ceļu manā priekšā, un neaizsprostotu manu ceļu, bet gan manu naidnieku ceļus.

94 Un notiks, ka Tas Kungs dos izredzētajiem šī pieraksta vārdus un tas attīrīs ceļu viņu priekšā, un liks noņemt klupšanas akmeņus, kas ir tikuši novietoti viņu priekšā.

95 Un Tas Kungs un Viņa evaņģēlijs būs kā svētnīca Dieva izredzētajiem, bet viņu ienaidniekiem, patiesi visiem tiem, kas noraidīs šīs lietas, Viņš būs kā klupšanas akmens, patiesi, saskaņā ar Jesajas vārdiem, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Turiet par svētu Pulku Kungu, un lai Viņš ir jūsu bailes un lai Viņš ir jūsu šausmas! Un Viņš būs par svētnīcu, bet par klupšanas akmeni un piedauzības klinti abiem Israēla namiem, par valgu un par slazdu Jeruzālemes iedzīvotājiem.

96 Un visi šie Jesajas vārdi ir tikuši piepildīti. Jo, lūk, Jēzus patiešām bija ārkārtīgi liels klupšanas akmens jūdiem

Viņa dienās, un Viņš patiešām bija tiem piedaudzības klints. Jo tie nepievērsa vērību Viņa vārdiem un raudzījās uz Viņu kā uz niecību, un domāja, ka Viņa vārdi, kas ir Viņa evaņģēlijs, ir pārāk viegli un vienkārši cilvēku sapratnei, un ka Dieva lietām jābūt noslēpumainākām un svētākām.

97 Un tādēļ, ka tie vēlējās tādas lietas, ko tie nespēja saprast, tie ārkārtīgi maldījās un galu galā tika iznīcināti klupšanas akmeņu dēļ, ko Kristus bija nolīcis viņu priekšā.

98 Un tad nu Tas Kungs deva Nefijam daudzas lietas un parādīja viņam visu, ko viņš vēlējās, patiesi, noņemot visus klupšanas akmeņus viņa priekšā, lai viņš varētu saprast šīs lietas. Un Nefijs pravietoja par šīs lietām, patiesi tiem no pēdējām dienām, kuriem šīs lietas tiks atklātas.

99 Un viņš rakstīja, sacīdams: Bet lūk, es pravietoju jums par pēdējām dienām, par dienām, kad Dievs Tas Kungs atklās šīs lietas cilvēku bērniem. Pēc tam, kad mani pēcnācēji un manu brāļu pēcnācēji būs krituši neticībā un citticībnieku sakauti, jā, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs būs aplencis viņus visapkārt, un uzbēris uzbērumus un uzcēlis nocietinājumus pret tiem, un pēc tam, kad viņi būs satriekti pīšļos, tā ka viņu vairs nebūs, tomēr taisno vārdi tiks rakstīti un ticīgo lūgšanas uzklausītas, un netiks aizmirsti visi tie, kas krituši neticībā.

100 Jo tie, kas tiks nokauti, runās uz viņiem no pazemes, un viņu runa kļuva pacelsies no pīšļiem, un viņu balss būs kā mirušo garu izsaucējam; jo Dievs Tas Kungs dos viņam spēku, lai viņš varētu par tiem čukstēt kā no pazemes, un viņu runa būs čuksti no pīšļiem.

101 Jo tā saka Dievs Tas Kungs: Viņi rakstīs to, kas tiks darīts viņu starpā, un tas tiks rakstīts un aizzīmogots grāmatā, un tiem, kas būs krituši neticībā, tās nebūs, jo viņi tiecas iznīcināt Dieva darbus. Tāpēc tie, kuriem jātiek iznīcinātiem, jātiek iznīcinātiem ātri; un viņu varmāku pulki būs kā putošas pelavas, kas pazūd, jā, tā saka

Dievs Tas Kungs, tas notiks piepeši, vienā acumirkli.

102 Un notiks, ka tie, kas būs krituši neticībā, tiks satriekti ar citticībnieku roku. Un citticībnieki ir uzpūtušies lepnībā savās acīs un paklupuši, jo liels ir viņu klupšanas akmens. Viņi ir dibinājuši daudzas baznīcas, tomēr viņi ir nicinājuši Dieva spēku un brīnumus un sludinājuši sev savu pašu gudrību un savu pašu mācību, lai viņi varētu gūt peļņu un samalt nabago sejas.

103 Un ir dibinātas daudzas baznīcas, kas izraisa skaudību un naidu, un ļaunprātību. Un ir arī slepenas savienības, tāpat kā senos laikos, atbilstoši velna savienībām, jo viņš ir visu šo lietu radītājs; jā, slepkavu un tumsības darbu radītājs; jā, un viņš ved tos aiz linu valga pie viņu kakla, līdz viņš sasies tos ar savām stiprajām saitēm uz visiem laikiem.

104 Jo, lūk, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Dievs Tas Kungs nedarbojas tumsībā. Viņš nedara neko kā vien to, kas nāk par labu pasaulei; jo Viņš mīl pasauli pat tā, ka atdod Savu paša dzīvību, lai Viņš varētu visus cilvēkus vilkt pie sevis. Tāpēc nav neviena, kam Viņš pavēlētu nesaņemt Viņa glābšanu.

105 Lūk, vai Viņš ir saucis uz kādu, sakot: Atkāpies no Manis? Lūk, es saku jums: Nē!; bet Viņš saka: Nāciet šurp pie Manis visi jūs, zemes gali, pērciet pienu un medu bez naudas un bez maksas. Lūk, vai Viņš ir pavēlējis kādam pamest sinagogas jeb Viņa lūgšanu namus? Lūk, es saku jums: Nē! Vai Viņš ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa glābšanu? Lūk, es saku jums: Nē!, bet Viņš ir devis to par brīvu visiem cilvēkiem un Viņš ir pavēlējis Saviem ļaudīm, ka viņiem ir jāpārlicina visus cilvēkus nožēlot grēkus.

106 Lūk, vai Tas Kungs ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa laipnību? Lūk, es saku jums: Nē!, bet visiem cilvēkiem ir vienādas priekšrocības un nevienam netiek liegts. Viņš pavēl, lai

nebūtu viltus priesterības, jo, lūk, tā ir viltus priesterība, ka cilvēki sludina un uzdodas par pasaules gaismu, lai viņi varētu gūt peļņu un pasaules slavu, bet viņi netiecas pēc Ciānas labuma.

107 Lūk, Tas Kungs to ir aizliedzis, tāpēc Dievs Tas Kungs ir devis pavēli, lai visiem cilvēkiem būtu žēlsirdība, kas ir mīlestība. Un, ja tiem nebūs žēlsirdības, tad tie nebūs nekas. Tāpēc, ja viņiem būtu žēlsirdība, viņi nepieļautu, ka Ciānas strādnieks iet bojā. Bet Ciānas strādnieks strādās Ciānai; jo, ja viņi strādā par naudu, viņi ies bojā.

108 Un atkal, Dievs Tas Kungs ir pavēlējis, lai cilvēki nenokautu, lai viņi nemelotu, lai viņi nezagtu, lai viņi nelietīgi nevalkātu Tā Kunga, sava Dieva Vārdu, lai viņi neskaustu, lai viņi nedarītu ļaunprātības, lai viņi nestrīdētos cits ar citu, lai viņi nepieņemtu netiklību un lai viņi nedarītu nevienu no šīm lietām, jo tie, kas tās darīs, ies bojā.

109 Jo neviena no šīm nekrietnībām nenāk no Tā Kunga, jo Viņš dara to, kas ir labs cilvēku bērniem, un Viņš nedara neko kā tikai to, kas ir saprotams cilvēku bērniem; un Viņš aicina visus nākt pie Viņa un baudīt Viņa labestību; un Viņš nevienam neliedz nākt pie Viņa, nedz baltam nedz melnam, nedz vergam nedz brīvam, nedz vīram nedz sievietei; un Viņš atceras pagānus; un visi ir vienādi Dieva priekšā, gan jūdi, gan citticībnieki.

110 Bet, lūk, pēdējās dienās jeb citticībnieku dienās — jā, lūk, visas citticībnieku tautas un arī jūdi, gan tie, kas nāks no šīs zemes, gan arī tie, kas būs citās zemēs, jā, patiesi visās pasaules valstīs, lūk, viņi tiks piedzirdīti ar nekrietnību un visa veida negantībām.

111 Un, kad tā diena pienāks, viņi tiks piemeklēti no Pulku Kunga ar pārkonu un zemestrīci, un ar lielu troksni, un aukumu, un vētru, un ar postīgām uguns liesmām. Un visas tautas, kas cīnās pret Ciānu un sagādā tai ciešanas, būs kā sapnis nakts vīzijā; jā,

tiem būs tā kā izsalkušam, kas sapņo un redz, ka viņš ēd, bet pamostas un viņa dvēsele ir izsalkusi; vai kā izslāpušam, kas sapņo un redz, ka viņš dzer, bet viņš pamostas un ir vārgs, un viņa dvēsele ir izslāpusi; jā, patiesi tā klāsies tautu pulkam, kas karo pret Ciānas kalnu.

112 Jo, lūk, visi jūs, kas darāt netaisnību, sastingstiet un brīnieties, jo jūs vaimanāsiet un kliegsit; jā, jūs būsiet piedzērušies, bet ne no vīna, jūs grīļosities, bet ne no stipra dzēriena. Jo lūk, Tas Kungs ir izlējis pār jums dziļa miega garu. Jo lūk, jūs esat aizvēruši savas acis un jūs esat atmetuši praviešus; un jūsu valdniekus un jūsu pareģus Viņš ir aptumšojis jūsu nekrietnības dēļ.

113 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs nesīs jums grāmatas vārdus, un tie būs to vārdi, kuri dus. Un redzi, tā grāmata būs aizzīmogota, un grāmatā būs Dieva atklāsme, no pasaules iesākuma līdz tās galam. Un dēļ tiem vārdiem, kas ir aizzīmogoti, tie aizzīmogotie vārdi netiks nodoti ļaudīm viņu ļaundarību un negantību dienā. Tāpēc grāmata tiem netiks dota.

114 Bet grāmata tiks nodota cilvēkam, un viņš nodos grāmatas vārdus, kuri ir to vārdi, kas dus pīšļos, un viņš nodos šos vārdus citam. Bet vārdus, kas ir aizzīmogoti, viņš nenodos, kā arī nenodos grāmatu. Jo grāmata ir aizzīmogota ar Dieva spēku, un atklāsme, kas ir aizzīmogota, tiks saglabāta tajā grāmatā līdz Tā Kunga noliktajam laikam, kad tie varēs tapt zināmi, jo lūk, tie atklāj visas lietas no pasaules iesākuma līdz pat tās galam.

115 Un diena tuvojas, kad grāmatas vārdi, kas bija aizzīmogoti, tiks lasīti no namu jumtiem; un tie tiks lasīti ar Kristus spēku, un visas lietas, kuras jebkad ir bijušas un būs cilvēku bērnu starpā līdz pat zemes galam, tiks atklātas cilvēku bērniem.

116 Tāpēc tanī dienā, kad grāmata tiks nodota tam cilvēkam, par kuru es runāju, grāmata tiks noslēpta no pasaules acīm, lai

nevienu cilvēku acis nevarētu to skatīt, izņemot tikai trīs lieciniekus, kuri to redzēs ar Dieva spēku un kuriem vēl bez tā pirmā cilvēka grāmata tiks nodota; un viņi liecinās par tās grāmatas un to vārdu, kas ir tanī, patiesību. Un nav neviena cita, kas to skatīs, kā tikai daži, saskaņā ar Dieva gribu, lai liecinātu par Viņa vārdu cilvēku bērniem; jo Dievs Tas Kungs ir teicis, ka ticīgo vārdi tiks runāti it kā no mirušajiem.

117 Tāpēc Dievs Tas Kungs turpinās izplatīt grāmatas vārdus; un no tik daudzu liecinieku mutes, kā Viņš uzskatīs par labu, Viņš apliecinās Savu vārdu; un, ak vai tam, kas noliegs Dieva vārdu!

118 Bet lūk, notiks, ka Dievs Tas Kungs sacīs tam, kuram Viņš nodos grāmatu: Paņem šos vārdus, kas nav aizzīmogoti, un nodod tos citam, lai viņš tos varētu parādīt mācītam vīram, sakot: Izlasi šo, es lūdzu. Un mācītais vīrs sacīs: Atnes šurp grāmatu un es tos izlasīšu. Un tad pasaules godības dēļ un lai gūtu peļņu, viņš to sacīs, un nevis Dieva godības dēļ. Un tas cilvēks sacīs: Es nevaru atnest grāmatu, jo tā ir aizzīmogota. Tad mācītais sacīs: Es nevaru to lasīt.

119 Tāpēc notiks, ka Dievs Tas Kungs atkal nodos grāmatu un tās vārdus tam, kas nav mācīts; un tas cilvēks, kas nav mācīts, sacīs: Es neesmu mācīts. Tad Dievs Tas Kungs sacīs uz viņu: Mācītie tos nelasīs, jo viņi ir tos atmetuši; un Es spēju paveikt Savu darbu, tāpēc tu lasīsi vārdus, kurus Es tev došu.

120 Neaiztīc lietas, kas ir aizzīmogotas, jo Es tās pasludināšu Manis noliktajā laikā; jo Es rādīšu cilvēku bērniem, ka Es spēju paveikt Savu darbu. Tāpēc, kad tu lasīsi vārdus, ko Es tev pavēlēšu, un dabūsi lieciniekus, kurus Es tev esmu solījis, tad tu atkal aizzīmogosi grāmatu un noslēpsi to Man, lai Es varētu saglabāt vārdus, ko tu nebūsi lasījis, līdz Es Savā gudrībā uzskatīšu par vajadzīgu atklāt visas lietas cilvēku bērniem.

121 Jo, lūk, Es esmu Dievs, un Es esmu

Brīnumu Dievs, un Es parādīšu pasaulei, ka Es esmu tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Es neko nedaru starp cilvēku bērniem savādāk, kā tikai saskaņā ar viņu ticību.

122 Un atkal notiks, ka Tas Kungs sacīs viņam, ka viņam ir jālasa vārdi, kas tiks tam nodoti: Tā kā šī tauta Man tuvojas tikai ar savu muti un Mani godā tikai ar savām lūpām, bet ar savām sirdīm ir tālu nost no Manis, un viņu bijība Manā priekšā ir ārīgi iemācīta cilvēku ieraža,

123 tad Es turpināšu darīt brīnumainu darbu šai tautā, jā, brīnumainu darbu un brīnumu, tā ka viņas gudro un mācīto gudrība iznīks un prātīgo saprāts būs aptumšots. Un ak vai tiem, kas savus nodomus dziļi apslēpj Tā Kunga priekšā! Un viņu darbi ir tumsā, un viņi saka: Kas mūs redz un kas mūs pazīst?

124 Un viņi arī saka: Tiešām, Tava lietu apgrīšana otrādāk tiks uzskatīta kā podnieka māli. Bet lūk, Es parādīšu viņiem, saka Pulku Kungs, ka Es zinu visus viņu darbus. Jo vai tad kāds veidojums var sacīt par savu darinātāju: viņš nav mani darinājis? Vai var kāds darināts tēls sacīt savam tēlniekam: viņš nekā nesaprot?

125 Bet, lūk, saka Tas Kungs Cebaots, Es parādīšu cilvēku bērniem, ka vēl tikai īss brīdis un Libāna tiks pārvērsta par auglīgu lauku, un auglīgs lauks tiks vērtēts kā mežs.

126 Un tanī dienā kurlie dzirdēs grāmatas vārdus un aklo acis varēs raudzīties ārā no krēslas un tumsas. Un lēnprātīgie arī pieaugs, un viņu prieks būs Tai Kungā, un nabagie cilvēku starpā priecāsies Israēla Svētajā.

127 Jo tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, viņi redzēs, ka varmāka ir kļuvis bezspēcīgs un palātāja vairs nav, un visi, kas tiecas uz ļaunu, ir iznīcināti; un arī tie, kas citus pavedina ar saviem vārdiem uz ļaunu, un liek slazdus tam, kas vērtos spriež tiesu, un uzgriež muguru taisnajam kā niecībai.

128 Tādēļ tā saka Tas Kungs, kas izglāba Ābrahāmu, par Jēkaba namu: Jēkabs nekļūs

vairs kaunā, un viņa vaigs vairs nenobālēs, bet, kad viņš redzēs savus bērnus, Manu roku darbu sev visapkārt, tie svētīs Manu Vārdu un svētīs Jēkaba Svēto, un parādīs bijību Israēla Dievam. Un arī tie, kuru gars tagad maldās, nāks pie atzīšanas, un tie, kas kurn, pieņems mācību.

129 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka šis brīnumainais darbs, kas tiks veikts šo ļaužu vidū, jā, patiesi šis brīnumainais darbs un brīnumums ir to lietu nākšana klajā pasaulē, kas ir aizzīmogotas, patiesi šis pieraksts, kas jums ir ticis atklāts.

130 Un gudro un mācīto gudrība būs apkaunota un prātīgo saprāts būs aptumšots to lietu dēļ, kas šeit ir rakstītas. Un Dieva izredzētie, kas maldījās, nāks pie atzīšanas, un tie, kas kurnēja, apgūs mācību.

131 Un šī mācība, par kuru Nefijs ir runājis, ir Kristus patiesā mācība. Un tā ir šī mācība, kuru es grasos jums dot. Jā, patiesi visa mana dvēsele ir pārņemta ar šo Jareda brāļa vīzijas saīsinājuma daļu un arī ar to, kas izriet no manis paša izpratnes, būdams saņēmis šo izpratni no Tā Kunga mutes; patiesi to, ko man tika pavēlēts dot jums attiecībā uz Jēzus Kristus dzīvi.

36. NODAĻA

Svētie Raksti nav tik pilnīgi patiesībā kā tanī patiesībā, kas tiek dota ar Garu. Svēto Rakstu rakstītais vārds ir no cilvēkiem, kuri ir iedvesmoti, taču šis rakstītais vārds ir pakļauts samaitāšanai no cilvēka. Mums ir dota Kristus gaisma, lai saskatītu visu patiesību, un tā mums tiek dota ar Svētā Gara dāvanu. Atkal tiek izskaidrota Izpirkšana.

UN notiks, ka tā kā pieraksts, kas ir izgājis no jūdu mutes, sniedz pārskatu par Jēzus Kristus dzimšanu un dzīvi, un kalpošanu miesā, tāpat arī šis pats pieraksts ir ticis dots pasaulei ar cilvēku darbiem.

2 Jo Jēzus nerakstīja tās lietas, kuras Viņš vēlas, lai cilvēku bērni zinātu par Viņa dzīvi, un tās lietas, ko Viņš darīja saskaņā ar pavēlēm, kuras Viņš bija saņēmis no Tēva.

3 Jo, lūk, visas lietas, ko vien Tas Kungs vēlas, lai cilvēku bērni apgūtu un zinātu par Tēvu, Viņš vēlas, lai tie saņemtu šīs lietas caur Svēto Garu, kas ir tas veids, ko Tēvs ieviesa iesākumā Saviem bērniem, lai saņemtu Viņa vadību un Viņa zināšanas.

4 Tomēr Tas Kungs ir pavēlējis Saviem praviešiem, ka tiem ir jāraksta cilvēku bērniem un jādod tiem rakstveidā tās lietas, ko tie saņem no Viņa caur Garu, kā Tēvs bija pavēlējis. Taču šī nav Tēva griba attiecībā uz Viņa bērniem; tomēr daudzos gadījumos tas ir vienīgais veids, ar ko Viņš varētu dot Saviem bērniem Savas pavēles — pavēles, kas tiem sniegs mūžīgu mieru un laimi.

5 Jo cilvēku bērni nedzīvo saskaņā ar Garu, un tādēļ tie nevar atšķirt labo no ļaunā ar šo Garu. Un, ja tie varētu atšķirt labo no ļaunā caur Garu, kas ir ar Svētā Gara kalpošanām, tad tiem nevajadzētu rakstīto vārdu, lai tos iedvesmotu pievērsties Dievam un turēt Viņa baušļus.

6 Jo, lūk, Gars čukstētu šīs lietas viņiem. Un visi vārdi, kas ir doti cilvēku bērniem, patiesi tie, kurus viņi ir pieņēmuši kā Dieva vārdu vai kā Svētos Rakstus, kas satur Dieva vārdu; jā, patiesi visi šie vārdi, kas ir rakstīti, ir uzrakstīti ar cilvēka roku.

7 Un, ja tie ir uzrakstīti ar cilvēka roku, kā gan kāds cits var būt drošs, ka tie ir Dieva vārdi un nevis tā cilvēka vārdi, kurš tos ir uzrakstījis? Jo daudzi no Dieva praviešiem daudzās zemes daļās ir uzrakstījuši daudzas lietas daudzām dažādām tautām un kultūrām, patiesi atbilstoši viņu zināšanām un izpratnei, vai viņu spējai pieņemt to Dieva vārdu, kas viņiem ir ticis dots caur pravieti, ko Tas Kungs ir izraudzījis, lai dotu ļaudīm Savus vārdus.

8 Un visas šīs lietas ir cilvēku vārdi un nevis Dieva vārdi. Jo Dievs nerunā uz

cilvēku caur rakstīto vārdu. Jo, ja cilvēks lasa vārdus, kas ir uzrakstīti, tad viņš ir lasījis vārdus un nav tos dzirdējis ar Dieva balsi.

9 Lūk, Dievs runā uz Saviem bērniem ar Savu paša balsi un nevis caur cilvēka balsi. Un, tā kā Dievs, kurš ir mūsu Mūžīgais Tēvs, nedzīvo šeit uz mūsu planētas, tad Viņš nevar runāt uz mums tā, ka mēs dzirdētu Viņa vārdus. Šī iemesla dēļ Viņš ir ieviesis Gara kalpošanas, kas tiek dāvātas cilvēku bērniem ar Svētā Gara spēku.

10 Jo arī Svētais Gars ir Dievības loceklis. Un šī Svētā Trīsvienība pauž Tēva būtību; citiem vārdiem, tas, ko dara Tēvs, ir tas pats, ko dara Dēls. Un tas, ko dara Dēls, ir tas pats, ko dara Svētais Gars. Un, ja to ir paveicis Dēls, tad tā ir tā pati lieta, ko būtu paveicis Tēvs.

11 Tādējādi Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir viens Dievs, patiesi pats Mūžīgais Tēvs. Un šī iemesla dēļ Tas Kungs reizēm tiek saukts par Dēlu un reizēm par Tēvu. Un tas ir iemesls, kādēļ reizēm Dēls tiek saukts par Tēvu. Un tas ir iemesls, kādēļ Svētais Gars tiek saukts arī par Dieva Garu.

12 Lūk, nav svarīgi, kurš no Viņiem dos pavēli cilvēku bērniem, jo, ja kādu pavēli dod viens, tad tā ir abu pārējo apstiprināta; un šādā veidā Viņi visi trīs ir Tēvs, patiesi tas pats Mūžīgais Tēvs, kurš mums ir devis visas lietas kopš iesākuma.

13 Un iesākumā Tēvs deva Jehovam varu un pilnvaras pār šo Saules sistēmu jeb pār šo Viņa valstības daļu. Jo Tēvam ir citas valstības, jo Viņa darbi ir bezgalīgi un mūžīgi. Un, tā kā Viņš nevar vienlaikus būt divās vietās, Viņš dod Savu varu un pilnvaras citiem, kuri pilda Viņa gribu visās lietās.

14 Un tiem, kuriem Viņš dod šo varu un pilnvaras, tiem tiek dots Viņa vārds, kas ir šī vara un šīs pilnvaras. Un šī vara un pilnvaras tika dotas Jehovam, kurš bija diženo garu vidū, kas pastāvēja Tēva valstībā iesākumā.

15 Un ar šo vārdu jeb ar Jehovu itin viss

tiktu dots mums, kas esam Tēva burtiskie garīgie pēcnācēji un kas attiecas uz šo Tēva valstības daļu, kurā ir izveidota mūsu Saule un mūsu planētas; jā, itin viss, ko mums būtu devis Tēvs, tiek dots ar un caur mūsu Kungu, kurš ir Jehova.

16 Un Jehova ir tas pats gars, kuru mēs visi apstiprinājām, un piekritām, lai vadītu mūs un būtu mūsu Galva, patiesi šajā Tēva valstības daļā, kuru Viņš ir sagatavojis mums. Un Jehova bija šis Vārds, un viņam tika dotas Dieva pilnvaras. Un šis Vārds bija iesākumā, un šis Vārds bija ar Dievu, un šis Vārds kļuva par Dievu — ar Tēva pilnvarām un arī ar mūsu atbalstu.

17 Jo, lūk, kopš iesākuma mums tika dota rīcības brīvība darīt to, ko mēs paši vēlētos. Un Lucifers un daudzi no Tēva bērniem nevēlējās atbalstīt Jehovu, nedz arī viņi vēlējās atbalstīt Tēva mūžīgo ieceri, ar ko viņi tika iepazīstināti.

18 Un tādēļ, ka viņi nevēlējās atbalstīt Jehovu un pieņemt Viņu par savu Dievu, patiesi Dievu un vadītāju pār šo Saules sistēmu, viņiem tika liegts nākt uz šīs zemes mirstībā un saņemt ķermeni no miesas un kauliem, un baudīt no tā, ko Tēvs pavēlēja Jehovam radīt mums.

19 Jo Tēvs radīja Saules sistēmu, kas sastāv no Saules un planētām no šīs Saules, taču tad Viņš pavēlēja, lai zemei tiktu dota dzīvība ar to darbu un pavēlēm, kuriem Viņš ir devis pilnvaras šajā Saules sistēmā.

20 Taču pat šo darbu paveica Tēvs ar Dēla vadību un caur Dēla pilnvarām, un caur Svēto Garu, kas ir Mihaēls, kuri ir viens Dievs.

21 Tādēļ pravieši ir rakstījuši par šo Dievu. Un dažreiz šis Dievs, par kuru viņi ir rakstījuši, varētu attiekties uz Dēlu; un citreiz šis Dievs varētu attiekties uz Mihaēlu jeb Svēto Garu; un reizēm šis Dievs, par kuru pravieši ir rakstījuši, varētu attiekties uz pašu Mūžīgo Tēvu, kurš ir visa mūžīgā labuma būtība vai, citiem vārdiem, Viņš ir Dievs.

22 Taču Tēvam nav svarīgi, vai darbs tiek paveikts ar Viņa paša roku vai ar to rokām, kurus Viņš ir aicinājis un devis pilnvaras un spēku veikt Viņa darbu. Jo tie nevarētu darīt Viņa darbu, ja Viņš tiem nebūtu pavēlējis. Tādējādi, ja Viņš tiem ir pavēlējis, tad tas aizvien ir Viņa darbs.

23 Tādēļ reizēm Svētie Raksti tiek rakstīti, lai tie varētu būt klupšanas akmens cilvēku bērniem viņu ticības trūkuma dēļ; un tas ir, kā es jums iepriekš esmu izskaidrojis.

24 Jo Bībelē ir rakstīts, patiesi dots kā Dieva vārds un jūsu, no pēdējām dienām, pieņemts; jā, tas ir ticis rakstīts, sakot: Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. Un caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir. Viņā bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma.

25 Un gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to neuzņēma. Un tā bija patiesā Gaisma, kas apgaismo ikvienu cilvēku, kas nāk pasaulē. Viņš bija pasaulē, un pasaule caur Viņu radusies, bet pasaule Viņu nepazīna. Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma. Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem — tiem, kas tic Viņa Vārdam,

26 Un tie, kas tic Viņa Vārdam, dara Viņa darbus un tiek Viņa pieņemti. Un tie ir dzimuši Viņam un nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva gribas.

27 Un šis Vārds, kas bija iesākumā, tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.

28 Un tagad es, Moronijs, vēlos vaicāt jums, kas esat saņēmuši šīs lietas; jā, patiesi tiem no jums, kas esat saņēmuši vārdus, kas nākuši no jūda mutes, patiesi Bībeli; Kā gan tas ir, ka šis Vārds, par ko ir rakstīts, var apgaismot ikvienu cilvēku, kas nāk pasaulē, patiesi ar šo patieso Gaismu? Un kā gan tas

ir, ka tie, kas saņem šo Gaismu vai šo Vārdu, nav dzimuši no miesas iegribas, nedz no vīra gribas, bet no Dieva gribas?

29 Jo vai mēs visi neesam no miesas? Lūk, vai mēs visi neesam dzimuši no miesas gribas, patiesi no savu mirstīgo vecāku gribas? Nē, es saku jums, ka Jehova dzīvoja garu pasaulē, kas nav no šīs miesas, līdz Viņš ienāca mirstībā. Un garu pasaulē Viņš turpināja darīt Tēva gribu visās lietās.

30 Un Tēva griba ir, lai visiem Viņa bērniem tiktu doti Viņa baušļi, pēc kuriem viņiem ir jādzīvo, lai viņi varētu rast laimi. Tad nu tā ir gaisma, kas ir dota ikvienam vīrietim un sievietei, kas ir dzimuši miesā. Jā, tā ir cilvēku dzīvība un gaisma, patiesi gaisma, kas spīd tumsībā; un tumsība to neuzņem.

31 Lūk, tā ir Kristus gaisma, kas mums ir dota caur to kalpošanām garu pasaulē Svētā Gara vadībā. Taču, pirms Vārds tapa miesa, Viņš bija garu pasaules autoritāte un vadīja tās darbības un kalpošanas. Un, pirms Viņš atstāja garu pasauli un ienāca mirstībā, Viņš piešķīra garu pasaules varu un pilnvaras Mihaēlam, kurš reiz mirstībā bija Ādams, kurš tapa zināms kā Svētais Gars.

32 Un tā bija Mihaēla vēlme, lai viņš cilvēku bērniem būtu zināms kā Svētais Gars. Jo tāda ir visu taisnīgo dvēseļu vēlme — nevēlēties godu sev, bet lai šis gods tiktu dots Tēvam. Un Mihaēls jeb Ādams nevēlējās, lai cilvēki pielūgtu viņu, kamēr viņš tiem kalpoja, patiesi, kamēr viņš pildīja Tēva gribu garu pasaulē. Tādēļ viņš ir zināms vienīgi pēc Svētā Gara vārda.

33 Un šī Kristus gaisma, par ko es esmu runājis, ir tā pati gaisma, par ko es esmu runājis tajā šī pieraksta daļā, kas nav aizzīmogota un kas jums jau ir savā vidū. Un es jums jau esmu rakstījis, sakot: Jo lūk, Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna; tādēļ es rādu jums spriešanas ceļu; jo katra lieta, kas aicina darīt labu un pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku un dāvanu; tādējādi

jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva.

34 Bet jebkura lieta, kas pārlicina cilvēkus darīt ļaunu un neticēt Kristum, un noliegt Viņu, un nekalpot Dievam, tad jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no velna; jo tādā veidā darbojas velns, jo viņš nepārlicina nevienu cilvēku darīt labu, nē, nevienu; nedz arī viņa eņģeļi; nedz arī tie, kas pakļaujas viņam.

35 Un tagad, mani brāļi, redzot, ka jūs zināt gaismu, ar ko jūs varat spriest, šī gaisma ir Kristus gaisma, raugieties, lai jūs nespriestu nepatiesi; jo ar to pašu tiesu, ar kādu jūs tiesājat, arī jūs tapsit tiesāti.

36 Tādēļ es lūdzu jūs, brāļi, lai jūs cītīgi meklētu Kristus gaismā, lai jūs varētu atšķirt labu no ļauna; un, ja jūs turēsities pie katras labas lietas un nenosodīsīt to, jūs noteikti būsīt Kristus bērni.

37 Un tagad, mani brāļi, kā tas ir iespējams, lai jūs turētos pie visa labā? Un tagad es nonāku pie tās ticības, par kuru, kā es teicu, es runāšu; un es pateikšu jums ceļu, pa kuru jūs varat turēties pie visa labā. Jo lūk, Dievs zina visu, būdams no mūžības uz mūžību, lūk, Viņš sūta eņģeļus kalpot cilvēku bērniem, pasludināt Kristus atnākšanu; un Kristū atnāks viss labais.

38 Un Dievs arī paziņo praviešiem ar Savu paša muti, ka Kristus nāks. Un lūk, bija dažādi ceļi, kā Viņš pasludināja cilvēku bērniem to, kas bija labs; un viss, kas ir labs, nāk no Kristus; citādāk cilvēki bija krituši, un nekas labs pie tiem nevarēja nākt.

39 Tādēļ ar eņģeļu kalpošanu un ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes, cilvēki sāk izmantot ticību Kristum; un tā ar ticību viņi turas pie visa labā; un tā tas bija līdz Kristus atnākšanai.

40 Un pēc tam, kad Viņš atnāca, cilvēki arī tika izglābti ar ticību Viņa Vārdā; un ar ticību tie kļuva par Dieva dēliem. Un patiesi, kā Kristus dzīvo, Viņš runāja šos vārdus uz mūsu tēviem, sacīdams: Visu, ko jūs ticībā lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot,

ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots.

41 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu manu vārdu vienkāršību. Jo Kristus gaisma ir dota ikvienam vīrietim un sievietei, kas ienāk mirstībā. Un tas ir ar šo gaismu, ka mēs varam atšķirt labu no ļauna, vai, citiem vārdiem, tas ir ienaidis, ko Tēvs ir licis celt starp tiem, kas sekoja Sātanam, un tiem, kas ir Ādama un Ievas bērni jeb cilvēku bērni saskaņā ar miesu.

42 Jo, tiklīdz kāds gars atstāj garu pasauli un ienāk mirstībā, miesa liek tiem aizmirst savu iepriekšējo pieredzi, lai tie varētu pilnīgāk tikt pārbaudīti un izmēģināti savu pārbaudes dienu laikā.

43 Un uzreiz, iestājoties sapratnes vecumam, Sātans sāk mēģināt ietekmēt tos un vilināt tos pieņemt viņa ieceri, tiem kļūstot uzņēmīgiem pret viņa vilinājumiem miesas dēļ.

44 Taču garu pasaules kalpošanas, kas ir eņģeļu kalpošana, kalpo mums ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes, kā es jums to esmu izskaidrojis un kā es iepriekš esmu rakstījis.

45 Un šie kalpojošie eņģeļi vai šie kalpojošie gari ir Tēva nodrošināti, lai mūs iedvesmotu darīt labu, un tie arī iegrožo Sātanu un tos, kas seko viņam, lai tie nevarētu mūs kārdināt vai mūs vilināt pāri mūsu spējām pretoties to kārdinājumiem.

46 Un šī iemesla dēļ Sātans ir bezspēcīgs, lai kārdinātu un vilinātu bērnus jeb tos, kas nav sasnieguši sapratnes vecumu. Un es esmu arī licis, lai tiktu rakstīti mana tēva Mormona vārdi, kurus viņš man rakstīja attiecībā uz mazu bērnu kristīšanu. Jo tā ir ņirgāšanās par nolūku, kādēļ kristības tika dotas. Jo kurš zīdainis jūsu vidū var izvēlēties noslēgt derību ar Dievu? Un tie ir nevainīgi, līdz tie sasniedz atbildības un sapratnes vecumu.

47 Un šie kalpojošie gari jeb Dieva eņģeļi ir pakļauti Tam Kungam vai Jehovam, kurš pārrauga darbu pasaulē, kurā uzturas šie gari. Un tie kalpo saskaņā ar Viņa vārda

pavēli, rādot patiesību un sniedzot tiem izpratni par stipru ticību un nelokāmu prātu katrā dievbijības veidā.

48 Un viņu kalpošanas uzdevums ir aicināt cilvēkus uz grēku nožēlošanu un izpildīt un veikt derību darbu, ko Tēvs ir noslēdzis ar Saviem bērniem kopš iesākuma.

49 Un šie gari pasludina Kristus vārdus Dieva praviešiem un sniedz tiem zināšanas un izpratni, kas tiem ir nepieciešama, lai viņi varētu tikt sūtīti pie cilvēku bērniem mācīt Kristus vārdus.

50 Un ar šo praviešu muti Tas Kungs ir devis pārējiem cilvēku bērniem, patiesi tiem, kas nav stipri ticībā un nelokāmi katrā godbijības veidā, iespēju, kā viņi varētu dzirdēt Dieva vārdu un sākt izrādīt ticību Kristum, lai viņiem varētu būt priekšrocība pašiem saņemt debesu valstības noslēpumus un lai debesis tiem atvērtos — lai viņi varētu zināt Tēva gribu un prātu visās lietās.

51 Un tad nu šī ir viena no derībām, ko Tēvs ir noslēdzis ar mums iesākumā, patiesi, ka, ja mēs paklausīsim Viņa baušļiem, tad Viņa gars varēs būt ar mums, lai mēs varētu būt vienoti ar Viņu.

52 Un tapšana vienotiem ar Tēvu ir Kristus Izpiršanas nolūks, jeb, citiem vārdiem, padarīt mūs vienotus ar Dievu. Un Viņš nevar mūs padarīt vienotus ar Dievu, izņemot, ja tas ir saskaņā ar veidu, ko Tēvs ir noslēdzis derību ar mums iesākumā, patiesi, ka mums vispirms ir jātur Viņa baušļi visās lietās.

53 Un šie baušļi ir tas, ko Tas Kungs dod mums caur Garu un ko Viņš mums mācīja, kad Viņš nonāca pasaulē miesā.

54 Un tādēļ, mani mīļotie brāļi un māsas, es vēlreiz runāšu uz jums skaidrībā, lai jūs vairs ilgāk nevarētu kļūdīties attiecībā uz šo lietu, patiesi attiecībā uz Jēzus Kristus Izpiršanu. Jo mūsu Kunga misija bija mācīt mums Tēva baušļus, lai mēs varētu būt vienoti ar Tēvu, kā Viņš ir vienots ar Tēvu.

55 Un miesas dēļ mēs esam vāji un nesaprotam Dieva lietas. Un miesas dēļ

vārdi, kurus Jēzus teica cilvēku bērniem miesā, netika saprasti; jo viņi raudzījās aiz noliktās zīmes un standarta, ko Viņš tiem bija devis, kas bija baušļi, kurus Viņš bija saņēmis no Tēva, patiesi tie paši baušļi, ko mēs visi iesākumā kā gari saņēmām mūsu Tēva valstībā.

56 Un Viņš ir mūsu Glābējs to lietu dēļ, ko Viņš mums mācīja, patiesi Tēva baušļus. Jo, lūk, ja mēs neturam baušļus, ko Viņš mums ir devis, tad mēs netiksim izglābti Dieva valstībā.

57 Un tagad es nevaru būt skaidrāks savos vārdos, lai jūs varētu izprast Jēzus Kristus misiju un aicinājumu. Un daudzi no praviešiem, kuri ir tikuši Svētā Gara ietekmēti un kuriem ir kalpojuši šie Dieva eņģeļi; patiesi, ka viņu sapratnes acis tika atvērtas, ka viņi ir redzējuši Dievu, un nevis saskaņā ar miesu, bet saskaņā ar garu; patiesi šie pravieši ir rakstījuši to, ko viņi tika iedvesmoti rakstīt ar šīm garīgajām kalpošanām.

58 Un šīs lietas ir Svētie Raksti, kas jums ir savā vidū. Un, tā kā tie ir cilvēku vārdi, kas jums ir uzrakstīti cilvēku valodā, tie ir pakļauti cilvēku vājībām un cilvēku sagrozīšanai.

59 Un šie Dieva praviešu raksti, patiesi šo cilvēku raksti, kuri raksta cilvēku bērniem atbilstoši tai iedvesmai, ko viņi saņem no Svētā Gara, nevar tikt izprasti to nodomā un nolūkā, izņemot, ja cilvēkam, kurš tos ir saņēmis un tos lasa, ir dota izpratne par tiem ar Dieva Gara dāvanu.

60 Šī iemesla dēļ Jēzus neveica nevienu rakstisku pierakstu par Saviem vārdiem vai par Saviem darbiem, vai par Saviem pravietojumiem, kurus Viņš deva cilvēku bērniem miesā. Un, kamēr Viņš bija dzīvs miesā, Viņš neļāva Saviem mācekļiem vest pierakstu par to, kas tika darīts viņu vidū.

61 Jo Viņa mācekļiem nebija Svētā Gara, lai palīdzētu viņiem izprast Glābēja misiju un nolūku. Un, ja kāds no viņiem būtu mēģinājis rakstīt pārskatu par Jēzus darbiem

un mācībām bez Gara, kas vadītu viņu tajā, ko viņam būtu jāraksta, tad viņa pārskats būtu pakļauts viņa paša skaidrojumam un uztverei par Jēzus mācībām, kas katrā ziņā nebūtu patiesība.

62 Un pēc tam, kad Jēzus bija augšāmcēlies un bija sūtījis tiem Svēto Garu; jeb, citiem vārdiem, pēc tam, kad Viņš bija pavēlējis tiem garu pasaulē kalpot Viņa mācekļiem miesā saskaņā ar Svētā Gara darbībām un kalpošanām; mācekļi sāka izprast Viņa zemes misijas patieso mērķi un nolūku, jā, patiesi visas lietas, ko viņi vēlējās zināt.

63 Jo Jēzus mācīja Savus mācekļus, sacīdams: Visu, ko jūs ticībā lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot, ka jūs to saņemsit, lūk, tas jums taps dots.

64 Un vēlāk mācekļi ar Garu uzzināja, ka Jēzus Vārds simbolizēja darbus, ko Viņš darīja viņu vidū. Tādējādi viņi saprata, ka lūgšana Tēvam bija veltīga, ja vien viņi nedarīja Jēzus Vārdā jeb, citiem vārdiem, ja vien viņi nedarīja to, ko Jēzus darīja, kura darbi simbolizē Viņa Vārdu.

65 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu par laiku, kad Svētais Gars tika dots Jēzus mācekļiem, un arī par to, kas notika, lai liktu tiem saprast tās lietas, ko viņi nesaprata bez Gara.

66 Un saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un divpadsmitie, kuri bija Dieva izraudzīti, lai kalpotu Jēzus vadībā, tika sapulcināti Vasarsvētku dienā saskaņā ar jūdu tradīcijām. Un viņi tika sapulcināti vienuviet un norobežoti namā, kurā viņi bija pulcējušies.

67 Un es redzēju kalpojošos garus garu pasaulē, kas bija Mihaēla organizēti un aicināti, lai mācītu šiem mācekļiem tās lietas, ko viņi nesaprata attiecībā uz Kristus darbiem, kuriem viņi bija liecinieki. Un Mihaēls darīja šīs lietas saskaņā ar pavēlēm, kuras viņš bija saņēmis no Jehovas, kurš bija atgriezies garu pasaulē uz īsu laiku starp

Savas miesas nāvi un Savu augšāmcelšanos.

68 Un, kad šie gari ienāca tajā pašā telpā, kurā sēdēja šie mācekļi, viņu garīgie ķermeņi, kas bija veidoti no elementa, patiesi no elementa, kas nav redzams ar mirstīgo aci; jā, kad šie gari ienāca telpā, viņu garīgo ķermeņu elementi aizstāja gaisa elementus, kas tur jau pastāvēja.

69 Un, kad gaisa elementi bija aizstāti ar garīgo matēriju, no kuras bija veidoti šo kalpojošo eņģeļu ķermeņi, mācekļi sajuta sev apkārt šī gaisa aizstāšanu, pūšot uz tiem, pat tādā mērā, ka viņi sajuta spēcīgu, brāzmainu vēju, kas ar spēku nāca pār viņiem it kā no debesīm.

70 Un, kad šie gari sāka runāt uz mācekļiem miesā, saskaņā ar gara spēku, mācekļus pārņēma saviļņojums, pat tiktāl, ka viņiem šķita, ka viņu sirdis viņos dega, pateicoties saziņas veidam, ko lietoja šie gari, lai sazinātos ar viņu miesu.

71 Un tad mācekļu prāti un sirdis miesā sāka sazināties ar gariem, kas runāja uz viņiem. Un šis sazināšanās veids bija divu veidu jeb dalīta saziņa, patiesi tās valodas mēlē, ko saprata mācekļi, un tajā mēlē, kurā runāja tie, kas bija gara dimensijā viņu vidū.

72 Un tagad es, Moronijs, sniedzu pārējo šī pieraksta daļu atbilstoši tam, kā tas ir dots Bībelē, kas jums jau ir jūsu vidū. Un to es daru ar Garu, kas man čukst šīs lietas. Taču tas, kurš tulkos šīs lietas, dos jums tās lietas, kas jums jau ir savā vidū, saskaņā ar vārdiem, kas ir uzrakstīti, patiesi, lai jūs varētu saprast tās lietas, kuras jūs jau esat pieņēmuši kā Dieva vārdu.

73 Un pieraksts ir uzrakstīts, sakot: Kad Vasarsvētku diena bija atnākusi, visi bija sapulcējušies vienā vietā; un piepeši no debesīm nāca rūkoņa, it kā stiprs vējš pūstu, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja,

74 un viņiem parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem, un visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, kā Gars tiem deva izrunāt.

75 Un notika, ka šie apustuļi sāka sludināt

ļaudīm valodā, ko ikviens varēja saprast, kas tiem tika dota ar Svētā Gara spēku vai ar sazināšanās procesa spēku, ko ar viņiem izmantoja gari, kas bija ienākuši namā, lai mācītu viņus.

76 Un ļaudis sāka pulcēties un izsmiet viņus, un apsūdzēt viņus, ka tie ir apreibinājušies ar vīnu, tā dēļ, ko tie dzirdēja, bet nevarēja saprast.

77 Un apustulis, kuru sauca Pēteris, piecēlās un teica uz tiem: Jūs, jūdi un visi, kas Jeruzālemē dzīvojat, lai tas jums ir zināms, un iegaumējiet manus vārdus; šie nav piedzēruši, kā jums šķiet, jo ir tikai dienas trešā stunda, bet te piepildās pravieša Joēla vārdi, ko viņš teica: tas notiks pēdējās dienās, saka Dievs, Es izliešu no Sava Gara pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos, un jūsu jaunekļi redzēs parādības, un jūsu sirmgalvjī sapņos sapņus. Un arī pār Saviem kalpiem un Savām kalponēm Es tanīs dienās izliešu no Sava Gara, un tie pravietos.

78 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, es, Moronijš, esmu jums devis izskaidrojumu par patieso misiju un nolūku, kādēļ Dieva Dēls mums piedzima miesā. Un tas ir Viņa misijas galvenais nolūks, patiesi, mācīt mums Tēva baušļus, lai mums varētu būt Tēva Gars, kas liecinātu mums par Tēvu.

79 Un, ja mēs liecinām par Tēvu, tad mēs zināsim Tēvu; un, ja mēs zināsim Tēvu, tad mēs tiksīm Tēva pieņemti un mums būs ļauts dzīvot vienā no godības valstībām, ko Viņš ir izveidojis Savā valstībā.

80 Un es jums esmu izskaidrojis, ka Tas Kungs ir devis cilvēku bērniem praviešus un apustuļus, un citus, ar kuriem ir Dieva Gars, lai viņi varētu pārliecināt cilvēku bērnus nožēlot savus grēkus un pievērsties Dievam, un turēt Viņa baušļus, lai Viņa Gars varētu būt ar viņiem.

81 Un šie pravieši un apustuļi ir pierakstījuši Dieva vārdu un devuši jums to Svētajos Rakstos, kas jums ir jūsu priekšā. Taču, tā kā šo praviešu un šo apustuļu vārdi

tiek jums doti kā aizgūti, nav iespējams, ka jūs varētu saprast tās lietas, kas ir uzrakstītas, izņemot, ja jums ir tas pats Gars, ar ko šīs lietas tika uzrakstītas.

82 Un tādēļ, ka tie no jums pēdējās dienās, patiesi tie no jums, kas lasīs manus vārdus; vārdus, par kuriem es liecinu jums, ka tika man doti ar to pašu Garu, kas ir iedvesmojis visus Dieva praviešus kopš iesākuma; jā, tādēļ, ka jūs esat ļauni un jums ir mācīti cilvēku norādījumi un pavēles, kas nav dotas ar šo Garu, kas ir Kristus gaisma, kā es jums to esmu paskaidrojis, tad ir vajadzīgs, ka Tas Kungs ir licis, lai šīs lietas jums tiktu rakstītas ar Viņa Garu, lai jums varētu būt labāka izpratne par tām lietām, ko Gars jums būtu mācījis, ja jūs būtu taisnīgi.

83 Lūk, Svētos Rakstus, kas jums ir jūsu priekšā, ir tulkojuši cilvēki, kuriem bieži vien nebija pravietošanas un izpratnes gara savā vidū. Un, kad viņi mēdza domāt, ka tas būtu atbilstoši viņu pašu izpratnei, viņi izmainīja to, ko bija rakstījis pravietis, kurš tiem bija devis rakstveida Dieva vārdu.

84 Un šī iemesla dēļ daudzi no Dieva praviešiem ir rakstījuši Dieva noslēpumus simboliski un tādos veidos, ko nevar izprast, izņemot, ja tas tiek dots cilvēkam, ar kuru vienmēr ir Dieva Gars.

85 Un tagad jums ir viegli noteikt, vai ar jums ir Dieva Gars vai nav. Jo, ja jūs lasāt praviešu vārdus, kas jums tikuši doti, un jūs tos nesaprotat, tad ar jums nav Gara. Un ar jums nav Gara tādēļ, ka jūs neesat šī Gara cienīgi un jūs neesat lūguši Tēvu pēc izpratnes.

86 Tomēr es vēlos, lai jūs apzinātos tos, kas vēlas, lai jūs ticētu, ka viņi saprot praviešu vārdus, un kas sniedz jums savus skaidrojumus un priekšstatus par šiem vārdiem. Jo daudzas reizes viņu vārdi ir cilvēku skaidrojumi un priekšstati, kas jums liks maldīties un kļūdīties savā izpratnē par Tēva vārdiem, kurus Viņš vēlas jums sniegt.

87 Un Tas Kungs ir jums devis drošu veidu, kā jūs atšķirsit Dieva pravieti no

Sātana pravieša. Un veids, kā to noteikt, ir tik vienkāršs kā izpratne par šo veidu.

88 Jo, lūk, patiesss Dieva pravietis jums mācītu vienīgi Kristus vārdus. Un viņš jums nevar mācīt Kristus vārdus, ja vien viņam nav dota Kristus gaisma. Un viņam nevar būt Kristus gaismas, ja vien viņš nedara Kristus darbus. Tādēļ pavaicājiet sev: Vai šī pravieša rīcība ir atbilstoša Kristus vārdam? Vai, citiem vārdiem sakot, ja Kristus būtu šis pravietis, vai Viņš darītu tos darbus, ko šis pravietis dara jūsu priekšā?

89 Jo, lūk, pēdējās dienās būs daudzi, kas apgalvos, ka sludina jums Kristus vārdus, un būs daudzi, kas jums sludinās Kristus vārdus. Taču viņi visi ir samaitāti un viņos nav Kristus gaismas viņu darbu dēļ.

90 Jo pēc materiālajām lietām, kas viņiem pieder, jūs varat paši noteikt, vai viņi ir patiesi Dieva pravieši. Jo vai Kristum piederētu vairāk nekā Viņa tuvākajam? Jā, vai Kristus uzskatītu sevi par augstāku par kādu citu, patiesi, valkājot ļoti smalkas drānas vai esot ar pasaules smalkajām lietām, kas nav nepieciešamība, lai tiktu aicināts patiesss Dieva pravietis, kuram piederētu tikai tas, kas uzturētu viņa dzīvību?

91 Jā, es saku jums, ejiet pie šiem praviešiem viņu pašu namos un raugiet, kas viņiem pieder nostatus no viņu sludināšanas un viņu veltīgo vārdu kancelēm. Paši esiet liecinieki tam, ko viņi dod saviem bērniem, patiesi tam, ko viņi pavēl uzcelt kā svētnīcas Dievam, patiesi baznīcas un sinagogas, un tempļus jūsu vidū. Vai tie ir Kristus darbi?

92 Es saku jums, ka tie nav Kristus darbi, bet tie ir cilvēku darbi, kas tiecas pēc pasaules slavas un goda. Jo tā mācīja Jēzus Kristus, kad viņš dzīvoja savu dzīvi miesā. Jo tos darbus, ko viņš darīja, viņš sagaidīja no visiem tiem, kas zināja viņu un saprata Tēva baušļus.

93 Un visi patiesie Dieva pravieši veido savas dzīves pēc Kristus parauga visās lietās. Un vai Kristum piederēja māja, kurā

viņš krāja pasaules smalkās lietas? Es saku jums, ka viņš to nedarīja. Un vai Kristus ar to naudu, kas viņam tika dota par viņa kalpošanu, iegādājās to, kas neatbalstīja viņa vienkāršo dzīvi? Es saku jums, ka viņš to nedarīja.

94 Un tas ir drošs veids, mani mīļotie brāļi un māsas, kā jūs varat pateikt, vai tie, kas jūs vada un uzdodas par Dieva gribas paudējiem, ir patiesi Dieva pravieši. Bet es jums saku, ka pēdējās dienās ir ļoti maz Dieva praviešu. Un tie, kas ir, jums tiks darīti zināmi pēc viņu darbiem.

95 Un viņi nebūs no pasaules, jo pasaule viņus ienīdīs un viņus vajās to lietu dēļ, ko viņi liecinās attiecībā uz pasaules ļaundarībām; un arī viņu dzīvesveida dēļ, kas ir tāds dzīvesveids, kādu Jēzus Kristus dzīvoja miesā savas dzīves un kalpošanas dienās.

37. NODAĻA

Tiek dotai Jēzus raduraksti pareizā perspektīvā, kā ir rakstīts Bībelē Mateja un Lūkas evaņģēlijā. Tiek izskaidrota un izklāstīta Jāņa Kristītāja dzīve un kalpošana. Jānis sāk savu kalpošanu starp ļaudīm.

UN tagad es sākšu pārskatu par Jēzus dzīvi un kalpošanu. Un Bībelē, kas jums ir jūsu vidū, ir rakstīti Kristus izcelsmes raduraksti gan saskaņā ar miesu, gan saskaņā ar Priesterības izcelsmi, kas tika dota vīriešiem Jeruzālemē atbilstoši jūdu tradīcijām un ticībai.

2 Un jums būs divas versijas par Jēzus izcelsmi, kas dotas jums, kas būs iemesls lieliem strīdiem jūsu starpā šo divu dažādo pierakstu par viņa izcelsmi dēļ.

3 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka pirmie ciltsraksti, kurus jūs lasīsiet grāmatā, kas izgājusi no jūda mutes, ir Jēzus burtiskie ciltsraksti saskaņā ar miesu. Taču es jums

vaicāju: kā tie var būt Jēzus burtiskie ciltsraksti saskaņā ar miesu, ja Jēzus Tēvs nebija saskaņā ar miesu? Un tas, kuram ir sapratne, sapratīs, ka starp Ābrahāmu un Jēzu ir četrdesmit un divas paaudzes, kas atbilst tam, par ko ir runājis Jānis, patiesi vienam tūkstošim, diviem simtiem un sešdesmit dienām. Lai tas, kas dzird, lai klausās.

4 Un tad nu tā bija ierasta paraža jūdu vidū, ka cilvēka ciltsraksti tiek doti caur tēvu vai caur patriarhālo izcelsmi, tādējādi saglabājot apziņu par pilnvarām, ko vīrieši uzskatīja, ka viņiem tās ir pār sievietēm.

5 Tomēr tas, kurš uzrakstīja pirmo pārskatu par Jēzus dzīvi, kas jums ir jūsu vidū, patiesi tas, kuru jūs zināsiet kā Mateju, jā, viņš neievēroja jūdu tradīcijas saskaņā ar viņu ceļiem un viņu paražām. Un ciltsraksti, kurus viņš ir devis par Jēzu, ir viņa mātes Marijas ciltsraksti, kuras ciltsraksti bija vienīgi miesas ciltsraksti, kurus varētu atbilstoši uzskatīt par patiesiem attiecībā uz Jēzu, kuram nebija tēva saskaņā ar miesu.

6 Un, kad viņš sākumā deva savu pārskatu, tas bija pareizs un tika lasīts atbilstoši tam, kā tas ir jūsu priekšā, sākot ar Ābrahāmu un turpinot, līdz tas nonāk līdz Ēlihudam, Jakīna dēlam. Un Matejs turpināja dod ciltsrakstus saskaņā ar patriarhālo kārtību, jo Jēzus bija dzimis no Marijas miesā un nevis no kāda vīrieša.

7 Un, kad šī apustuļa, patiesi Mateja vārdus pārskatīja tie, kas iecēla sevi tam, lai apkopotu rakstus, kas tika atļauti Bībelei attiecībā uz Jēzus dzīvi, tie, esot bez Gara, kas vadītu viņus visās lietās, domāja, ka Matejs bija kļūdījies savā spriedumā, kad viņš sāka izsekot Marijas ciltsrakstiem attiecībā uz Jēzu.

8 Taču viņš nekļūdījās, un viņš rakstīja pareizi, sacīdams: Un Ēlihuds dzemdināja Ēleāzaru, un Ēleāzars dzemdināja meitu un nosauca viņu vārdā Rebeka. Un Rebeka apprecējās ar Matanu; un šajā laulībā piedzima Jēkabs, Marijas vīrs, no kuras

piedzimis Jēzus, kas tiek saukts Kristus.

9 Un tad nu tā nav grūta lieta — saskatīt to kļūdīšanos, kuri ir izmainījuši šīs lietas savas lepnības dēļ tanī, ko tie uzskata, ka tām jābūt vīrieša tiesībām, lai visas lietas sniegtu liecību par viņa patriarhālo kārtību; jo Jāzēpa, Marijas vīra, ciltsraksti ir doti cita Jēzus apustuļa pārskatā, patiesi viņa, kuru jūs zināsiet kā Lūku.

10 Jo, lūk, Lūka sniedz patiesu pārskatu par Jāzēpa, kurš bija Marijas vīrs, ciltsrakstiem. Un no šiem ciltsrakstiem ir dotas priesterības pilnvaru līnijas, kas tika dotas Jāzēpam saskaņā ar jūdu paražām un tradīcijām. Un tas bija caur šo Priesterības līniju, ka Jēzus attaisnoja savu aicinājumu kalpošanā, kad viņš sasniedza vecumu, kurā viņš varētu kalpot jūdiem, saskaņā ar viņu tradīcijām.

11 Un tad nu Jāzēps bija Ēļa dēls, kurš bija Matana dēls. Un Ēlis bija Jēkaba, Marijas tēva, brālis.

12 Un šie raduraksti ir cilvēku lietas, kas dotas, lai apmierinātu viņu lepnību savos priekštečos. Bet Dievam nerūp šīs lietas, kā es jums to iepriekš esmu paskaidrojis. Tomēr Gars pavēlēja, lai šie abi ciltsraksti tiktu iekļauti pārskatos par Jēzus dzīvi, lai tie varētu nākt klajā pēdējās dienās kā papildu liecība par Jēzu; un arī lai jūdu un to, kuri ir paaugstinājuši sevi pār citiem Jēzus vārda dēļ, lepnība un stūrgalvība varētu tikt paņemta prom tanī lietā, kurā tie ir lepmi.

13 Un visas šīs lietas ir tikušas darītas to lietu līdzībā, kas ir pagātnē, un arī to lietu, kas ir tagadnē, un lietu, kas ir nākotnē, lai Tas Kungs varētu parādīt to muļķību, kuri ir lepmi un domā, ka viņi ir vareni, patiesi, ka viņi domā par sevi augstāk nekā par citiem.

14 Jo, lūk, saskaņā ar miesu, Jēzus tēvi bija paši samaitātākie no savu tēvu dēliem un smagu grēku augļi, kurus paveica viņu priekšteči, par ko nevienam nevar būt lepnuma un skaudības sajūtas.

15 Jo, ja jūs aplūkotu Jēzus ciltsrakstus

atpakaļ caur viņa tēviem, un tas saskaņā ar viņa mātes ciltsrakstiem, kura deva viņam miesu, tad jūs redzētu, ka Jēzus nāca no Salamana ciltsrakstiem, kurš bija dzemdināts no Batsebas klēpja, kura bija pieķerta grēkā ar Dāvidu.

16 Un Mateja pieraksts īpaši piemin šo smago grēku, lai tas būtu zināms. Jo Jēzus ciltsrakstos nav pieminēta neviena cita tēvu sieva, izņemot to, ar kuru Dāvids smagi grēkoja Dieva priekšā.

17 Un arī Salamans grēkoja Dieva priekšā un dzīvoja samaitātu dzīvi, kas radīja daudz nesaskaņu un posta starp viņa valstības ļaudīm.

18 Un tad nu ir svarīgi saprast, kādēļ tiek pieminēti šie tēvi. Jo, ja cilvēka misijas pienākumiem vai viņa aicinājumam no Dieva būtu svarīga tīra izcelsme, tad jūs varētu domāt, ka Tēvs būtu radījis Savu dēlu, patiesi, saskaņā ar miesu, caur taisnīgiem vīriem. Taču tika izraudzīts Salamans, kurš bija ļauns, nevis viņa brālis Nātāns, kurš bija taisnīgs Dieva vīrs, kurš tika sava tēva Dāvida nosaukts pēc pravieša Nātāna, kurš kalpoja Dāvidam.

19 Un Salamans tika izraudzīts par tiešu Jēzus priekšteci, turpretim Nātāns tika izraudzīts par tiešu Jāzepa, Marijas vīra, priekšteci, kurš nodrošināja Jēzum attaisnojumu par to, ko viņam tika ļauts sludināt atbilstoši viņa laika jūdu likumiem un paražām.

20 Un visa šī lieta tika Tā Kunga dota un vadīta, lai viņš varētu pazemināt tos, kas vēlas sevi paaugstināt, un paaugstināt tos, kas būtu pazemināti. Jo Tam Kungam nerūp miesas lietas; un viņam nav svarīgi, ka viņa priekšteči bija ļauni, jo viņš nāca pasaulē, lai izglābtu visus cilvēkus no viņu ļaundarbībām un pievērstu tos Dievam.

21 Un viņš mīl grēcinieku un tos, kas padodas miesas vājībām, lai tie varētu būt pazemīgi. Un kā gan viņš var izglābt cilvēku, kuram nav vajadzīga glābšana? Un kā gan viņš var pievērst Dievam cilvēku,

kurš jau ir uz taisnās un šaurās takas?

22 Tādēļ Tas Kungs vēlreiz ir parādījis savu mīlestību pret grēcinieku un savu nicinājumu pret tiem, kuri paaugstina sevi pār citiem miesas lietu dēļ.

23 Jo, lūk, pēdējās dienās būs daži jūsu vidū, kam patiks domāt, ka, pateicoties saviem ciltsrakstiem vai pateicoties savas ādas krāsai, viņi ir labāki par saviem brāļiem un savām māsām.

24 Bet es saku jums, kas šādi domās, jā, pētiet Jēzus ciltsrakstus saskaņā ar miesu. Un, ja jūs pētīsiet Jēzus ciltsrakstus saskaņā ar miesu, jūs atradīsiet, ka viņam ir kanaāniešu asinis, kas ir to tumšās asinis, kurus jūs nosodāt viņu izcelsmes dēļ.

25 Un no visiem Jēkaba dēliem viens no ļaunākajiem, patiesi Jūda, tika izraudzīts būt par Kristus tiešo priekšteci.

26 Un šī lieta tika darīta arī tādēļ, lai tā varētu parādīt jūdiem pēdējās dienās viņu pašu muļķību — muļķību, kas nākusi pār tiem viņu tēvu iedomības un lepnības dēļ.

27 Jo tanī dienā jūdi kļūs lepnī par savu izcelsmi un domās par sevi augstāk nekā par saviem kaimiņiem. Un šī lepnība vadīs tos nonākt Sātana varā, patiesi, ka nebūs miera viņu starpā šīs lepnības dēļ, kas viņiem ir.

28 Un, esot Sātana varā, viņi tiks vadīti baidīties par savām dzīvībām visas savas pārbaudes laika dienas. Un viņu starpā būs daudz karu, un liela iznīcība nāks pār tiem tādēļ, ka viņi netur Dieva baušļus, bet savā lepnībā tiek Sātana vadīti.

29 Jo viņi domā, ka, pateicoties tam, ka viņi ir Ābrahāma pēcnācēji, viņi ir īpaši, patiesi, ka viņi ir pelnījuši īpašu vietu uz zemes. Un viņi nesaprot praviešu vārdus, kas tiem ir tikuši doti. Jo viņu praviešu vārdi ir liecinājuši par Kristu un viņa misiju. Taču jūdi ir noraidījuši Kristu un viņa misiju, un baušļus, kurus viņš tiem ir devis.

30 Jo, lūk, saskaņā ar jūdu tradīcijām, Jēzus bija tikai pravietis, kas bija sūtīts starp Jeruzālemes ļaudīm, lai sludinātu tiem grēku nožēlošanu un nevis izpildītu likumus, ko

Mozus tiem bija devis. Un tie nepieņem, ka viņš ir diženais Jehova, kurš tiem deva šos likumus, saskaņā ar viņu pierakstiem.

31 Un notika, ka to viņiem mācīja viņu pašu pravieši, patiesi diženais pravietis, kurš nāca viņu vidū, pirms sākās Kristus kalpošana. Un viņš sacīja uz tiem: Kādēļ gan jūs nepieņemat tā sludināšanu, kuru Dievs ir sūtījis? Ja jūs to nepieņemat savās sirdīs, jūs nepieņemat mani; un, ja jūs nepieņemat mani, jūs nepieņemat viņu, par kuru es esmu sūtīts sniegt liecību; un jums nav ar ko apsegt savus grēkus.

32 Tādēļ nožēlojiet grēkus un nesiet pienācīgus atgriešanās augļus. Un neiedomājieties sacīt: mums ir Ābrahāms par tēvu; mēs esam turējuši Dieva baušļus, un neviens nevar iemantot solījumus, izņemot Ābrahāma bērnus; jo es jums saku: Dievs no šiem akmeņiem var radīt Ābrahāmam bērnus.

33 Un tā Tas Kungs arī caur viņa paša ciltsrakstiem deva jūdiem un visiem tiem, kas pēta savus ciltsrakstus, piemēru par radurakstu un cilvēku tradīciju nenožīmīgumu. Jo, lūk, mēs visi esam vienlīdzīgi Tēva acīs, un Viņš nav izraudzījis nevienu cilvēku vairāk par kādu citu.

34 Un šis pravietis jūdu vidū, kuru es nupat pieminēju, būs zināms jūdu pierakstā kā Jānis Kristītājs.

35 Un tagad šeitān ir vajadzīgs, lai es jums sniegtu īsu aprakstu par Jāņa dzīvi un kalpošanu, patiesi to, kā jums nav savā vidū tajos pierakstos, kas jums tikuši doti Bībelē. Jo Jānis savās dienās bija jūdu pieņemts kā svēts pravietis viņu vidū, un ļaudis, būdami pieņēmuši viņu, noraidīja Kristus vārdus, ko Jānis tiem sludināja.

36 Un tagad tas ir svarīgi, ka jums tiek parādīts veids, kādā cilvēku bērni tic un pieņem tos, kurus tie vēlas par savu pravieti. Jo, kad pravietis uzrunā ļaudis, tie pieņem viņa vārdus kā tāda, kuram ir pilnvaras, bet arī kā tāda, kurš ir izstumts un nevīžīgs viņu

vidū. Tādēļ tiem ir maz iemeslu veidot savas dzīves pēc tā parauga, ko pravietis tiem sniegtu.

37 Un pravieši runā nevis no sevis, bet gan no Dieva. Un tādēļ, ka viņi runā nevis no sevis, bet gan no Dieva, cilvēku bērniem ir vieglāk pieņemt viņus un uzklaustīt viņu padomu, ja ļaudis tic, ka viņi dara Dieva gribu, nevis cilvēku gribu.

38 Bet Jēzus Kristus nāca ļaužu vidū nevis kā pravietis, bet kā tāds, kurš aicināja praviešus, patiesi viņš, par kuru pravieši bija runājuši un rakstījuši. Un tādēļ, ka viņš runāja no sevis, viņš tika ļaužu noraidīts. Jo ļaudis nespēj pieņemt lietas, kas ir skaidras un vienkāršas viņu izpratnei, nedz arī tie spēj pieņemt, ka pat Dievam var būt miesa un Viņš var būt pakļauts miesas likstām.

39 Un šī iemesla dēļ Jānis tika aicināts un ordinēts, lai sagatavotu ceļu Jēzum, patiesi, ka viņš liecinātu ļaužu priekšā par Kristus, kurš bija viņu vidū, dievišķumu. Un tā Tēvs pavēlēja, lai cilvēku sirdis varētu būt atvērtākas — pieņemt Viņa Dēla vēstījumu.

40 Jo notika, ka Jānis piedzima savai mātei Elizabetei; un, kad viņš bija mazs bērns, Jānis mēdza doties līdzī savai mātei tuksnesī uz Sāras namu, kuru viņa turpināja apciemot daudzus gadus.

41 Jo Marija bija pārcēlusies no tuksneša un dzīvoja ar savu vīru Jāzepu netālu no savu tēvu pilsētas Nacaretē.

42 Un Sāra mīlēja Jāni, patiesi kā savu dēlu, un daudzas reizes lūdza viņa mātei, lai viņa to atstātu pie viņas, lai viņa varētu gūt prieku viņa klātbūtnē.

43 Un notika, ka Jānis pieauga mīlestībā pret Sāru, patiesi, kā viņš mīlēja savu paša māti. Un viņš labi pielāgojās tuksnesim, kur viņa dzīvoja, un vēlējās tur dzīvot, kļūstot vecākam.

44 Jo bija noticis, ka, Jānim sākot pieaugt, viņš sāka pieaugt arī Tai Kungā, jo Gars bija ar viņu visas viņa mūža dienas. Un Jāņa māte mācīja viņam par brīnumaino sapni, kas viņai bija par Sāras meitu. Un šādā veidā

Jānis sāka mācīties par Jēzus misiju, kurš bija Sāras mazdēls, kuru viņš mīlēja.

45 Un Sāra pastāstīja Jānim arī par Mariju un brīnumaino lietu, kas viņai tika izdarīta ar Svētā Gara spēku. Jo Sāra zināja savu meitu Mariju un zināja, ka viņa bija jaunava, kura nekad nav bijusi kopā ar vīru pat līdz Jēzus dzimšanai.

46 Un Jānis sāka pētīt senatnes praviešus, un viņam kalpoja arī tie garu pasaulē, kas tika aicināti viņu sagatavot viņa misijai.

47 Un savas dzīves agrīnajā daļā Jānis dzīvoja sava tēva Caharijas namā. Un Caharija bija Augstais priesteris baznīcā Jeruzālemē.

48 Un notika, ka Jānim nepatika tas, ko darīja viņa tēvs, kurš bija augstais priesteris baznīcā Jeruzālemē. Jo viņš sāka saskatīt baznīcas vadītāju liekulību un arī jūdu ļaundarības viņu vadītāju un viņu baznīcas dēļ.

49 Un notika, ka Jānis sacēlās pret savu tēvu un tika padzīts no viņa nama par to, ko viņš sāka runāt pret baznīcu Jeruzālemē. Un viņa nosvieda drēbes, kuras viņš bija radis valkāt sava tēva namā.

50 Jo viņš bija strīdējies ar savu tēvu par to, ka ļaužu desmitā tiesa nebūtu jāizmanto, lai iegādātos pasaules smalkās lietas tiem, kas kalpotu baznīcā, bet ka viņiem jābūt piemēriem ļaudīm un jābūt tikai tām lietām, kas ir nepieciešamas, lai uzturētu viņu dzīvības, un ka viņiem nevajadzētu ņemt no ļaudīm, lai gūtu peļņu sev un savām ģimenēm.

51 Un Jānis pameta pasaules lietas un sāka gavēt un lūgt, un studēt Dieva vārdu, kas bija dots ļaudīm, patiesi visu svēto praviešu vārdus viņa priekšā. Un viņš veltīja visu savu dzīvi patiesībai un Dievam.

52 Un viņš devās tuksnesī un dzīvoja ar Sāru daudzus gadus, patiesi līdz laikam, kad viņš tika Tā Kunga aicināts doties pie Jeruzālemes ļaudīm un sludināt tiem grēku nožēlošanu, un sagatavot ceļu savam brālēnam Jēzum, kurš bija Kristus.

53 Jo Sāra un viņa māte bija mācījušas viņu par Kristu, kurš nāks viņu vidū, un ka šis Kristus ir Marijas dēls, kuru viņš nekad nav saticis, jo viņa bija ar savu vīru Jāzepu viņa tēvu zemē.

54 Un Jānis ārkārtīgi pieauga Garā; un viņš atmeta visas miesas iekāres, lai viņš varētu pastāvīgi būt piepildīts ar Svēto Garu.

55 Un, pateicoties viņa tēvam un saskaņā ar baznīcas tradīcijām, viņa tēvs, kad viņš dzīvoja kopā ar Cahariju, bija viņam devis pilnvaras kristīt ļaudis. Un ar šīm pilnvarām viņš sāka doties uz priekšu un mācīt ļaudis, ka Dieva baznīca Jeruzālemē ir samaitāta un ka, ja viņi vēlas kalpot Dievam un pilnīgāk turēt Viņa baušļus, tad viņiem ir jānāk pie Viņa un jāmacās patiesie Dieva baušļi, un jātop kristītiem, lai viņi varētu no jauna apņemties Dievam.

56 Un ļaudis sāka klausīties Jāni viņa tēva dēļ, kurš bija vadītājs viņu starpā. Taču viņa tēvs neklausījās savu dēlu, bet norāja viņu par to, ko viņš mācīja ļaudīm pret baznīcu.

57 Un Caharija norāja Jāni, sacīdams: Kā gan tas nākas, ka tu, būdams mans dēls, vari novērst šos ļaudis no Dieva baznīcas, jo tu esi pats uzņēmies būt par pravieti viņiem, taču neesi saņēmis baznīcas pilnvaras šajā lietā?

58 Lūk, es zinu, ka tu tiki dzemdināts ar Dieva dāvanu un spēku, jo es zinu, ka Tā Kunga eņģelis apmeklēja mani tavas ieņemšanas laikā un deva man pavēles attiecībā uz tevi. Taču eņģelis man teica, ka tu man sagādāsi prieku un līksmību un ka daudzi priecāsies tevis dēļ; un ka tu pievērsīsi tēvu sirdis bērniem un nepaklausīgos — taisno gudrībai.

59 Un kā gan tas ir, ka tu spēj darīt šīs lietas, novēršot ļaudis no baznīcas, kas ir nodibināta ar Dieva spēku cilvēku glābšanai un laimei? Un tava piemēra dēļ daudziem ļaudīm ir grūtības uzklaut tos vārdus, ko es tiem dodu saskaņā ar pilnvaru amatu, kas man ir dots baznīcā, ko man ir devis mans tēvs un viņa tēvs, pat līdz Mozum, kurš

mums deva glābšanas likumus.

60 Un es zinu, ka tu esi Dieva aicināts sludināt šiem ļaudīm un sagatavot glābšanas ceļu, jo šīs zināšanas man tika dotas ar Dieva Garu pēc tam, kad es atguvu savu balsi, kas man tika atņemta, man šauboties par To Kungu. Un Svētais Gars man mācīja daudzas lietas attiecībā uz tavu misiju un to, ko tu darīsi mūsu vidū.

61 Bet kā gan tas ir, mans dēls, ka šīs lietas, par kurām ir runājis eņģelis, var īstenoties attiecībā uz tevi, kad tu esi pametis Dieva baznīcu un esi mācījis šiem ļaudīm arī pamest baznīcu?

62 Un Jānis paskatījās uz savu tēvu Cahariju un teica viņam: Mans dārgais tēvs, ak, kā gan tik daudzas vienkāršas lietas tev var tikt rādītas, tomēr tev neizdodas tās saprast savu tēvu tradīciju dēļ? Un es zinu, ka tu domāji, ka es uzaugšu baznīcā un paņemšu no tevis mantiju, patiesi Svētās priesterības mantiju, kas tev tika dota ar roku uzlikšanu no tiem, kam ir pilnvaras baznīcā. Arī es esmu saņēmis šīs pilnvaras no tevis, saskaņā ar Ārona priesterības kalpošanām.

63 Taču tu esi maldījies savā izpratnē par to, kādā veidā šīm lietām, kas tev tika dotas ar Garu, vajag īstenoties. Jo, lūk, šīs lietas netiks īstenotas caur baznīcu, kas mums ir tikusi dota dēļ mūsu grēkiem un mūsu nespējas saņemt Tēva lietas no Gara, ar kuru Viņš ir ieviesis veidu kopš iesākuma, lai mums mācītu šīs lietas.

64 Un Kristus nenāks no baznīcas, nedz arī viņam tiks dots baznīcas Priesterības spēks un pilnvaras. Jo baznīca noraidīs viņu un izsmies viņu, un tavi līdzgājēji vēlēšies nogalināt viņu un apturēt viņu no ļaužu novēršanas no baznīcas un no tās pilnvarām.

65 Jo Kristus mācīs ļaudis, ka viņiem nav vajadzīga baznīca, nedz tās vadītāji, nedz tās pilnvaras, lai saņemtu Gara dāvanas, ko Tēvs ir apsolījis visiem Saviem bērniem. Jā, viņš mācīs viņiem, ka viņiem ir jāpaklausa Dieva baušļiem un tad visas šīs lietas tiks

dotas viņiem bez paļaušanās uz miesas atbalstu, lai nodrošinātu viņiem šīs lietas.

66 Jo vai tu neredzi lielu negantību baznīcas darbībā attiecībā uz veidu, kā baznīcas ļaudis tiek spiesti pieņemt tās pilnvaras un Augsto priesteru vārdus kā vienīgos Dieva vārdus, kas ir patiesi?

67 Lūk, tu esi ticis ietekmēts ar baznīcas tradīcijām un esi ticis iespaidots ticēt un sekot baznīcas pavēlēm savu līdzgājēju dēļ. Un Mozus likums, kuru tu sludini ļaudīm, vai tu nezini nolūku, kādēļ šis likums tika dots Israēla bērniem? Vai tas viņiem netika dots viņu ļaundarbības, jo viņi baidījās no Dieva un nevēlējās paši dzirdēt Dieva balsi, bet vēlējās tikai to, lai viņi saņemtu Dieva vārdu caur Mozus balsi?

68 Un šie likumi, kas viņiem tika doti, nav glābšanas likumi, ko baznīcas vadītāji vēlas, lai tās locekļi ticētu, bet tie vērs dvēseli uz Kristu, kurš mācīs ļaudīm likumus, pēc kuriem tiem ir jādzīvo, lai taptu izglābti. Un šādā veidā Kristus piepildīs Mozus likumu, patiesi, ka tas taps par niecību viņu vidū.

69 Un šīs ir lietas, kuras mācīs Visaugstākā pravietis, patiesi Kristus, par ko ir pravietojuši visi svētie pravieši. Un, ja man ir jādodas un jāsaņemo viņam ceļš, patiesi jāsniedz glābšanas zināšanas šiem ļaudīm, lai viņi varētu nožēlot savus grēkus un tapt kristīti, un sagatavoties Kristus vārdiem, kas viņiem tiks doti, tad kā gan tas ir, ka es varētu vērst šos ļaudis uz baznīcu?

70 Un man ir pavēlēts vērst šos ļaudis uz Kristu, kurš nav no baznīcas un kurš ļaudīm atklās baznīcas un tās vadītāju ļaundarbības, kurās tie piedalās.

71 Un tagad, mans mīļotais tēvs, es vēlos, lai tu nožēlotu tās lietas, kuras tu zini, ka nav labas baznīcā, un nāktu pie manis un ļautu man kristīt tevi no jauna, lai tu varētu būt sagatavots dzirdēt Kristus vārdus. Nāc laukā no baznīcas, mans tēvs, un neiesaisties vairs tās grēkos un tās liekulībā, un sagatavo sevi Kristus atnākšanai, kurš ir Jēzus, Marijas dēls, kuru tu zini.

72 Un, kad Caharija bija dzirdējis šos sava dēla vārdus, viņš vairs neturpināja strīdēties ar viņu. Bet Caharija nevarēja atstāt pilnvaru krēslu, ko viņam bija devusi baznīca, jo viņš nevēlējās tapt baznīcas un savas ģimenes, un savu draugu izsmiets.

73 Taču kopš tā laika Elizabete neatbalstīja savu vīru viņa aicinājumā baznīcā, bet pievērsās savam dēlam un tapa viņa kristīta.

74 Un notika, ka Jānis sāka sludināt ļaudīm visā Jeruzālemes zemē par Kristu. Un visā zemē tika izziņots, ka pie viņiem ir ieradies pravietis un sludinājis Dieva vārdu.

75 Un, kad ļaudis sapulcējās kopā, lai klausītos Jāņa vārdus, viņš tiem sludināja grēku nožēlošanu. Taču tie ļaudis, kuri piederēja baznīcai Jeruzālemē un kuri klausījās baznīcas vadītājos, neuzskatīja, ka viņiem ir vajadzīga grēku nožēlošana, jo viņi ticēja, ka viņi ievēroja Dieva baušļus saskaņā ar Mozus likumu, ko tiem bija mācījuši baznīca.

76 Un ļaudis uzskatīja, ka viņi jau ir tikuši kristīti no tiem, kam ir pilnvaras Dieva baznīcā, un ka viņiem nav vajadzīga vēl kāda kristīšana. Un viņi neticēja, ka viņu vadītāji bija samaitāti un maldināja tos, ņemot vērā Dieva baznīcas labklājību viņu vidū.

77 Bet Jānis sacīja uz tiem: Ak, jūs odžu dzimums, kas jums norādījis, kā izbēgsit nākamai dusmībai? Vai jūs vadītāji brīdina jūs par šīm lietām? Vai tā vietā viņi jums sniedz patīkamus vārdus, kurus jūs vēlaties dzirdēt, lai viņi varētu turpināt saņemt jūsu cieņu un atbalstu? Jo, ja jūs baznīcas vadītāji sludinātu jums par Dieva dusmām, kas nāks pār ļaunajiem un pār visiem tiem, kas noraidīs Kristu, tad jūs pārstātu sekot viņiem un nesniegtu viņiem savu atbalstu.

78 Un jūs ticat, ka darbi, ko jūs darāt, ir Dieva baušļu turēšana. Bet es saku jums, ka tie ir nevis Dieva baušļi, bet gan cilvēku baušļi, un ka jums ir jānožēlo šīs lietas un jānes pienācīgi atgriešanās augļi, un

neiedomājieties sacīt: mums ir Ābrahāms par tēvu; mēs esam turējuši Dieva baušļus, un neviens nevar iemantot solījumus, izņemot Ābrahāma bērnus; jo es jums saku: Dievs no šiem akmeņiem var radīt Ābrahāmam bērnus.

79 Un koka sakne, kas ir izaugusi jūsu vidū, patiesi Dieva patiesais evaņģēlijs, ir kļuvis samaitāts zaru dēļ, kas esat jūs no baznīcas. Un šī koka augļi ir jūsu darbi, kas ir nevis Dieva darbi, bet cilvēku darbi, kas ir ļauni. Un tagad cirvis ir pielikts kokiem pie saknes: un ikviens koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.

80 Un ļaudis atbildēja Jānim, sakot: Mēs esam turējuši Mozus likumu visās lietās atbilstoši baušļiem, kurus mūsu vadītāji mums ir mācījuši Dieva baznīcā. Un mēs regulāri apmeklējam sinagogas, kā tas tiek prasīts no mums, un nesam upurus Dieva templī saskaņā ar Mozus likumu. Un mēs godājam savas mātes un savus tēvus un darām visu citu, ko Tas Kungs mums ir pavēlējis caur savas baznīcas vadītājiem. Tādēļ, ko vēl tad mēs varam darīt?

81 Un Jānis atbildēja viņiem, sacīdams: Patiesi visās šajās lietās, ko jūs esat darījuši, jūs neesat turējuši Dieva baušļus kādā no tām. Jo Tas Kungs jums nav pavēlējis šīs lietas, bet tās jums ir tikušas dotas kā cilvēku pavēles. Un vēl jums ir ticis dots zemākais Mozus likums, kas ir nevis Tēva likums, bet gan likums, kam vajadzētu vērst jūs uz Tēvu, lai Viņa Gars varētu būt ar jums.

82 Un Tēva baušļi ir tādi, ka jūs darāt citiem to, ko jūs vēlētos, lai citi darītu jums, patiesi, ka jūs sniegsit no savām spējām ikvienam atbilstoši tā vajadzībām. Tādēļ tas, kam divi svārki, tas lai dod tam, kam nav neviena, un, kam ir pārtika, lai dara tāpat.

83 Tad nu šie ir Tēva baušļi un vienīgie baušļi, kas izglābs jebkuru no jums Viņa valstībā.

84 Un notika, ka ļaudis sāka ticēt Jāņa vārdiem; jo viņi sāka saskatīt baznīcas

liekulību un tās vadītāju ļaundarības, kuri bija paaugstinājuši sevi pār tiem un kuriem bija pasaules smalkās lietas, kamēr daudziem no viņiem nebija nekā.

85 Un ļaudis sāka ticēt, ka Jānis ir Kristus, par kuru pravieši bija liecinājuši, kurš nāks pasaulē. Bet viņš norāja tos, sacīdams: Es patiešām kristīju jūs ar ūdeni, bet pēc manis nāks viens spēcīgāks, nekā es esmu, kam es neesmu cienīgs atraisīt kurpju siksnas; un viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un uguni.

86 Jo jūs mācīsities Dieva baušļus no viņa. Un pēc tam, kad jums būs doti Dieva baušļi, tad, ja jūs dzīvosiet pēc tiem, tad jūs saņemsiet Svēto Garu, kas degs jūsu krūtīs kā uguns un liecinās jums par visām Dieva lietām, kas ir nepieciešamas jūsu glābšanai.

38. NODAĻA

Jāņa Kristītāja sludināšana. Moronijs salīdzina viņa sludināšanu ar Abinadija sludināšanu Mormona Grāmatas neaizzīmogatajā daļā un lieto Abinadija vārdus, lai izklāstītu Jāņa sludināšanu.

UN tad nu visā, ko Jānis darīja, viņš sagatavoja ļaudis Kristus kalpošanai. Jo viņu vidū sāka rasties daudzi, kas ticēja Jāņa vārdiem, jo tie pieņēma viņu kā Dieva pravieti.

2 Bet baznīcas vadītāji un arī daudzi no baznīcas locekļiem, kuri uzticējās saviem vadītājiem, ticēja, ka Jānis ir nevis Dieva pravietis, bet ka viņš pats teica šīs lietas, būdams atsvešinājies no baznīcas viņa nesaskaņu ar savu tēvu dēļ, kurš bija baznīcas augstais priesteris.

3 Un Caharija zināja par Jāņa aicinājumu kopš viņa ieņemšanas. Tomēr viņš bija pārliecinājies sevi, ka Jānis kādu dienu būs augstais priesteris baznīcā, kur viņš sagatavos ļaudis Mesijas atnākšanai, uz ko baznīca gaidīja savai glābšanai.

4 Jo pēc viņa piedzimšanas Caharija

atguva savu spēju runāt, un viņš pravietoja to, Gars viņam deva, sakot: Slavēts lai ir Tas Kungs, Israēla Dievs; jo Tas piemeklējis Savus ļaudis un tiem gādājis pestīšanu, un mums uzcēlis pestīšanas ragu Sava kalpa Dāvida namā, kā Tas sendienās solījis ar Savu svēto praviešu muti: mūs pestīt no mūsu ienaidniekiem un no visu to rokām, kas mūs ienīst; parādīt žēlastību mūsu tēviem un pieminēt Savu svēto derību, un dot mums stipro solījumu, ko Viņš zvērējis mūsu tēvam Ābrahāmam, ka mēs no savu ienaidnieku rokām pestīti, Viņam bezbailīgi kalpotu svētumā un taisnībā Viņa priekšā visas mūža dienas.

5 Un tevi, bērniņ, sauks par Visuaugstākā pravieti, jo tu iesi Tā Kunga priekšā sataisīt Viņam ceļus, dot Viņa ļaudīm pestīšanas atziņu uz grēku piedošanu mūsu Dieva sirsnīgās žēlastības dēļ, ar ko auseklis no augšienes mūs uzlūkojis, lai spīdētu tiem, kas mīt tumsībā un nāves ēnā, un atgrieztu mūsu soļus uz miera ceļa.

6 Un tad nu Caharija bija devis šo pravietojumu atbilstoši savai paša izpratnei, ko viņam bija sniegušas baznīcas Jeruzālemē tradīcijas un paražas. Jo baznīca mācīja, ka Mesija nāks no Dāvida nama un ka šis Mesija izglābs tos no viņu ienaidniekiem.

7 Un jūdu tauta daudzas reizes tika iznīcināta, un viņu ienaidnieki bija aizveduši tos gūstā. Tādēļ tas bija šis ienaidnieks, ko ļaudis ticēja, ka Mesija gāzīs un no kā viņš tos atbrīvos, un dos tiem viņu mantojuma zemi, patiesi zemi, ko viņi tic, ka tiem ir apsolījuši svētie pravieši, un arī atbilstoši viņu izpratnei par derību, ko Tas Kungs ir noslēdzis ar Ābrahāmu.

8 Un šie baznīcas uzskati vadīja daudzus no jūdiem noraidīt Jāņa vārdus; jo Jānis tiem sludināja, sacīdams: Kādēļ ir tā, ka jūs domājat, ka jūs esat tāda Dieva izraudzīta tauta? Lūk, jūsu lepnība padara aklus jūsu prātus un rada jūsu stūrgalvību un jūsu nespēju saprast patiesību.

9 Vai jūs neaptverat, ka Ābrahāma laikā bija citi uz zemes, kas arī bija Dieva bērni? Un vai jūs nedomājat, ka arī viņi ir pelnījuši Viņa mīlestību un žēlastību tāpat kā Ābrahāms? Un vai jūs domājat, ka Dieva derības attiecas vienīgi uz jums, tāpēc ka jūs esat Ābrahāma bērni?

10 Un šī baznīca, kas ir nodibināta jūsu vidū saskaņā ar Mozus likumu; ko jūs domājat, ka šī baznīca ir vienīgā patiesā un dzīvā baznīca uz visas zemes virsas un ka, ja vien cilvēks neklausā šīs baznīcas vadītājus un nesāņem tās priekšrakstus, tas nevar tapt izglābts?

11 Un jūs ticat, ka jūs dzīvojat pēc Mozus likuma; tomēr Mozus likums ir konkrēts daudzās lietās, patiesi baušļos, kurus Tas Kungs deva Mozum, kad jūsu tēvi noraidīja iespēju dzirdēt tos no viņa paša mutes. Un vai jūs domājat, ka jūs tapsit izglābti, paklausot šiem baušļiem?

12 Un jūs jau esat pārliecinājuši sevi, ka jūs paklausāt Mozus likumam, kā jūs uzskatāt, tomēr jūs esat gūstā un daudzas reizes esat tikuši savu ienaidnieku iznīcināti, patiesi, kamēr jūs esat turējuši šos Mozus baušļus, kā jūs pieņemat, ka tie ir jātur.

13 Un šī derība, ko Tas Kungs, Dievs, ir noslēdzis ar Ābrahāmu, ko jūs par to domājat? Lūk, pieraksts, kas jums ir savā vidū, nesniedz jums pilnīgu aprakstu par šo derību, ko Tas Kungs noslēdza ar Ābrahāmu. Jo pierakstā teikts tikai tas, ka Tas Kungs dos Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem — kas, jūs uzskatāt, jūs esat — viņu mantojuma zemes.

14 Bet kādēļ tas ir, ka jums nav savu mantojuma zemju? Vai ir tā, ka Tas Kungs ir melojis Ābrahāmam un nav darījis to, ko viņš ir noslēdzis derību darīt? Lūk, es saku jums, ka Tas Kungs nemelo, nedz arī viņš var melot.

15 Taču jūs neesat atcerējušies pilno derību, ko viņš deva Ābrahāmam. Un pilnā derība ir tā pati derība, ko viņš dod visiem Dieva bērniem, patiesi, kā jūs turēsiet Dieva

pavēles, tā jums veiksies un jums tiks dota apsolītā zeme; jā, patiesi zeme, kas jums tikusi sagatavota; jā, zeme, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm.

16 Tad nu, vai šī nav tā zeme, par ko Tas Kungs ir runājis, kas ir jūsu tēvu zeme? Un kā gan tas ir, ka jums aizvien nepieder šī zeme kā jūsu pašu? Jā, kā gan tas ir, ka jums neveicas jūsu tēvu zemē, bet tiek turēti romiešu gūstā, kas ir jūsu vadītāji? Es saku jums, ka tas ir tādēļ, ka jūs neturat Dieva baušļus. Jo, ja jūs turētu Dieva baušļus, tad Viņš izpildītu to derību, ko Viņš ir noslēdzis ar jums.

17 Un tad nu visi svētie pravieši kopš iesākuma ir pravietojuši un devuši šo derību visiem zemes ļaudīm, lai tie varētu zināt Dievu un turēt Viņa baušļus. Un šie pravieši ir devuši jums šīs lietas kā to lietu tēlus un atspulģus, kas ir debesīs.

18 Jo, lūk, Tēva derība, kas ir dota visiem Viņa bērniem, ir: ja tie paklausīs Viņa baušļiem, tad tiem tiks dota apsolītā zeme, patiesi daļa no Viņa valstības un godības tajā.

19 Tad nu šī ir apsolītā zeme, patiesi piena un medus zeme, ko Viņš ir apsolījis visiem Saviem bērniem, ja tie tur Viņa baušļus. Un, ja tie netur Viņa baušļus, tad tie būs Sātana gūstā, kurš ir Tēva derības ienaidnieks.

20 Un tagad es saku jums: Tas nav svarīgi, saskaņā ar miesu, ja jūs tiek turēti citas nācijas gūstā, jo jūs esat turēti gūstā lielāko daļu no jūsu tēvu dienām kopš Ābrahāma dienām, un tas ir jūsu ļaundarību dēļ; jā, Dievam tas nav svarīgi attiecībā uz miesas gūstu vai ka jums nav zemes, ko jūs varat dēvēt par savējo. Bet Dievam ir svarīgi, ka jūsu dvēseles netiek turētas visas taisnības ienaidnieka, kas ir Sātans, gūstā.

21 Un tad nu pravietošanas vārdi, ko mans tēvs runāja attiecībā uz mani, bija patiesi. Tomēr tie ir tādu lietu tēls un atspulģis, kas ir garīgas, un nevis tādu lietu, kas ir laicīgas, kā jūs esat domājuši.

22 Jo baznīca, kas ir jūsu vidū, ir laicīga

baznīca, kas jums māca par laicīgām lietām. Taču Gars nav no miesas, tādēļ tas jums dod nevis lietas, kas ir laicīgas, bet lietas, kas ir garīgas.

23 Un tad nu mans tēvs attiecībā uz mani, saskaņā ar Garu, kas sniedza viņam tos vārdus, ko viņš runāja, taču šīs lietas bija garīgas, jo tās tika Gara dotas.

24 Taču jūs, kas esat no miesas un kam nav Gara, nevarat saprast Gara lietas, kas ir garīgas, bet jūs domājat, ka visas lietas ir laicīgas, jo tā ir vienīgā lieta, ko jūs saprotat. Un jums šī sapratne ir dota no baznīcas, kas arī ir laicīga un kalpo jūsu laicīgajām vajadzībām.

25 Un jūs patiešām esat gūstā saskaņā ar to, kas ir laicīgs, tiekot pakļauti un novesti gūstā no romiešiem, kuri ir gāzuši citas nācijas, kas reiz turēja Israēla namu gūstā.

26 Taču jūs tiekat turēti arī Sātana gūstā saskaņā ar lietām, kas ir garīgas, un tas ir šis gūsts un šis ienaidnieks, par ko Gars runāja ar mana tēva muti.

27 Un tagad, lai jūs varētu zināt bez pārpratumiem Gara vārdus, ko mans tēvs teica jums attiecībā uz mani, ļaujiet man vēlreiz dot tos vārdus, kurus deva mans tēvs. Bet es tos došu skaidrībā, patiesi saskaņā ar Garu, kas pašlaik ir manī, lai nebūtu nekāda veida, ka jūs tos pārprastu:

28 Jā, svētīts lai ir Tas Kungs, Israēla Dievs; jo viņš drīz apmeklēs savus ļaudis, lai viņš varētu atpestīt tos no viņu grēkiem, kas tos ir turējuši gūstā. Un kurš ir uzcēlis ragu, lai tas skanētu skaļi un ilgi, patiesi pestīšanas ragu, kas jums skanēs viņa kalpa Dāvida namā.

29 Jā, patiesi, kā viņš ir runājis ar savu svēto praviešu muti, kas ir bijuši kopš pasaules iesākuma, ka mēs tiktu izglābti no Sātana gūsta, kas ir Dieva ienaidnieks, un no visu to rokām, kas ienīst Dievu un netur Viņa baušļus.

30 Un ka Viņš parādīs jums žēlastību, ka mēs, bērni, varētu pievērst savas sirdis mūsu tēviem un pieminēt svēto derību, kuru Viņš

tiem deva, patiesi, ka, ja mēs paklausīsim Viņa baušļiem, tad jums tiks dota apsolītā zeme, patiesi daļa no Dieva valstības un godības tajā.

31 Un ka Viņš dāvātu jums, ka mēs, tiekot pestīti no Sātana rokas, ar ko mēs esam saistīti mūsu ļaundarību dēļ, varētu kalpot Viņam, nebaidoties no Viņa, patiesi, ka mēs nebaidītos Viņu sastapt Viņa tiesā, kur mēs tiksim tiesāti pat darbiem, ko mēs esam darījuši. Jo mēs nebaidīsimies no Viņa, ja mēs dzīvosim svētumā un taisnībā Viņa priekšā visas sava mūža dienas.

32 Un tu, bērniņ, tiksi dēvēts par vienu no Visaugstākā praviešiem, jo līdzīgi tiem, kas ir gājuši pirms tevis, tu dosies Tā Kunga vaiga priekšā, kurš drīz nāks, lai sagatavotu viņam ceļus un mācītu viņa ļaudīm viņa patiesos baušļus, kurus tie nesaņem baznīcā, kurai tie pieder; lai noņemtu viņu klupšanas akmeņus, lai viņi varētu būt sagatavoti mācīties patieso Kristus mācību, un sniegtu viņiem zināšanas par mūžīgo glābšanu, lai viņi varētu turēt patiesos Dieva baušļus un saņemt savu grēku piedošanu caur mūsu Tēva sirsnīgo žēlastību.

33 Un šī žēlastība, kas jums tiks dota, jau ir mūsu vidū un nāks kā auseklis no augšienes, lai sniegtu gaismu jums visiem, kas sēd tumsībā. Un nāves ēnā, kas nāks pār jums dēļ mūsu grēkiem, mēs saņemsim gaismu, kas apgaismos ceļu, kas ir taisns un šaurs, kas vadīs mūsu soļus mūžīgā miera ceļā mūsu Tēva valstībā.

34 Un tad nu šī gaisma, ko es esmu jums aprakstījis, patiesi tā, kas apgaismos taisnīguma ceļu, par kuru jums ir jādodas, ir pats Kristus, kurš jūs izglābs no visas taisnības ienaidnieka.

35 Un viņš jūs neizglābs no jūsu laicīgajiem ienaidniekiem, kas ir citas zemes tautas, kuras tur jūs gūstā, jo šīs laicīgās lietas viņam nav tik svarīgas kā tās lietas, kas ir garīgas.

36 Un Mesija, par kuru ir runājuši visi svētie pravieši kopš iesākuma, ir Glābējs,

kurš jūs izglābs Tēva valstībā; jā, patiesi valstībā, kas tika izveidota bez cilvēku roku palīdzības.

37 Un šī valstība ir mūžīga valstība, kurā būs miers un laime, kas ir piens un medus, saskaņā ar svētībām un derību, ko Tēvs ir apsolvījis jums kopš iesākuma.

38 Un viņš jūs izglābs, mācot jums patiesos Dieva baušļus, kas ir daudz vairāk nekā Mozus likums, — likums, kas tika dots, lai vērstu mūs uz Mesiju, kurš jums dos Dieva likumu.

39 Jo, ja tas ir Mozus likums, tad tas ir cilvēka likums un ir jums dots mūsu laicīgajai glābšanai. Taču Dieva likumi ir mūžīgi un ir doti mūsu mūžīgajai glābšanai.

40 Un, ja jūs būtu turējuši Mozus likumu, tad būtu bijis iespējams, ka jūs netiktu turēti gūstā no jūsu ienaidniekiem, kas ir laicīgi.

41 Un Mozus likums mācīja jūs, sakot: Es esmu Tas Kungs, Tavs Dievs, kas ir izvedis tevi no Ēģiptes zemes, no vergu nama. Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā! Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes!

42 Un tad nu, vai jūs esat darījuši šo visu? Es saku jums, ka jūs neesat darījuši šīs lietas. Un jūsu baznīca un jūsu vadītāji ir runājuši jums šos vārdus, taču tie netur šos vārdus un ir teikušies sniegt jums taisnīguma piemērus ar saviem darbiem; taču viņu piemēri ir bijis jūsu pašu netaisnīguma iemesls.

43 Jo jūs ticat, ka jūsu baznīcas vadītāji ir Dieva gribas paudēji un ka uz zemes nav citu Dieva gribas paudēju. Tomēr viņi ir devuši jums Mozus likumu ar savu muti, bet viņi neklausā tam un ar saviem piemēriem liek jums neklausīt tam.

44 Jo bauslis ir, ka jūs netaisīsiet sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes.

45 Un ko jūs domājat par savām bagātībām un par jūsu baznīcas un tās vadītāju bagātībām? Jā, patiesi krāšņās

sinagogas un tempļi, ko jūs esat likuši celt savā vidū, vai šīs lietas nav tās, kas ir virs zemes?

46 Vai jūs domājat, ka Dievs nams tiktu uzcelts ar šādu pasaulīgu godību un greznību? Un šo lietu arīšķīgums, vai jūs uzskatāt, ka Dievs ir apmierināts ar šīm lietām, kad ir tādi jūsu vidū, kuriem nepietiek pārtikas, ko ēst, vai drēbju, ko vilkt, vai pajumtes, kur dzīvot? Vai jūs domājat, ka Dievs dzīvo mājokļos, ko izgatavojušas cilvēku rokas, patiesi tajos, kas tiek uzcelti un iesvētīti Viņam, kamēr Viņa bērni guļ ārpus to sienām bez pajumtes?

47 Lūk, es saku jums, ka jūsu bagātības un jūsu vērtīgās lietas, un jūsu vēlmes ir šīs lietas, kas ir jūsu dievi, un šādējādi jūs nepaklausāt Mozus likumam. Un šo lietu dēļ jūs esat likuši citām tautām iekārot jūsu bagātības un tīkot pēc tām, un nākt jūsu vidū un iznīcināt jūs, un aizvest jūsu bagātības un jūsu vērtīgās lietas.

48 Un tādēļ, ka jūs esat pieļāvuši to, ka vairākumam jūsu vidū nav pietiekami savām vajadzībām, tie nevar pacelt savas rokas jūsu aizstāvībai, nedz arī tie vēlas to darīt, ticot, ka tie varētu saņemt savu uzturu no tautām, kas nāca pār jums.

49 Un tagad es, Moronijš, esmu pārtulkojis daudzus no vārdiem, ko Jareda brālis rakstīja par to, ko viņš redzēja par Jāni un viņa sludināšanu.

50 Un Jānis turpināja savu sludināšanu ļaudīm un baznīcai Jeruzālemē. Un, kad es lasīju Jareda brāļa vārdus, kurus viņš rakstīja attiecībā uz Jāni, es saskatīju līdzību starp vārdiem, ko runāja Jānis, un vārdiem, ko mans tēvs rakstīja attiecībā uz pravieti Abinadiju, ko viņš runāja baznīcai starp nefījiešiem, kas bija kļuvusi samaitāta ļaunā ķēniņa Noas un viņa priesteru valdīšanas laikā.

51 Un Gars man norādīja pabeigt Jāņa vārdus ar vārdiem, kurus runāja Abinadijs, tādējādi parādot tiem, kas saņem šo

pierakstu, kā Tas Kungs runā tos pašus vārdus vienam pravietim, ko viņš runā visiem saviem praviešiem.

52 Un gan Jānis, gan Abinadijs runāja gandrīz tos pašus vārdus, sakot: Un tagad es lasu jums atlikušos Dieva baušļus, jo es manu, ka tie nav rakstīti jūsu sirdīs; es redzu, ka lielāko savas dzīves daļu jūs esat mācījušies un mācījuši nekrietnību.

53 Un tagad jūs atceraties, ko es jums teicu: Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes, nedz pēc tā, kas ir ūdenī zem zemes. Un vēl: Tev nebūs zemoties to priekšā, nedz kalpot tiem, jo Es, Tas Kungs, tavs Dievs, esmu greizsirdīgs Dievs, kas piemeklē tēvu grēkus pie bērniem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei tiem, kas Mani ienīst, un daru žēlastību līdz tūkstošajam augumam tiem, kas Mani mīl un tur Manus baušļus.

54 Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva Vārdu nelietīgi valkāt; jo Tas Kungs neatstās nesodītu, kas Viņa Vārdu nelietīgi valkā.

55 Piemini sabata dienu, lai turētu to svētu. Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus; bet septītajā dienā, Tā Kunga, tava Dieva sabatā, tev nebūs darīt nekādu darbu, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos; jo sešas dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, un jūru, un visu, kas tur ir; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu un turēja to svētu.

56 Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev dod.

57 Tev nebūs nokaut. Tev nebūs laulību pārkāpt. Tev nebūs zagt. Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku. Tev nebūs iekārot sava tuvāka namu, tev nebūs iekārot sava tuvāka sievu, nedz viņa kalpu, nedz viņa kalponi, nedz viņa vērsi, nedz viņa ēzeli, nedz ko citu, kas tavam tuvākam pieder.

58 Vai jūs esat mācījuši šo tautu, ka viņiem vajag pildīt visas šīs lietas, lai turētu šos baušļus? Es saku jums: Nē; jo, ja jūs būtu to darījuši, Tas Kungs nebūtu licis man nākt un pravietot ļaunu par šo tautu.

59 Un tad, jūs teicāt, ka glābšana nāk ar Mozus likumu. Es saku jums, ka ir vajadzīgs, lai jūs turētu Mozus likumu kā līdz šim; bet es saku jums, ka pienāks laiks, kad vairs nebūs vajadzīgs turēt Mozus likumu.

60 Un vēl vairāk, es saku jums, ka glābšana nenāk vienīgi ar likumu vien; un, ja nebūtu Izpirkšanas, ko paveiks pats Dievs par Savas tautas grēkiem un nekrietnībām, tad viņiem nenovēršami būtu jāiet bojā, neskatoties uz Mozus likumu.

61 Un tagad es saku jums, ka bija vajadzīgs, lai būtu dots likums Israēla bērniem, jā, tiešām ļoti stingrs likums, jo viņi bija stūrgalvīga tauta, ātra uz nekrietnību un kūtra atcerēties To Kungu, savu Dievu; tādēļ likums tika dots tiem, jā, izpildes un priekšrakstu likums, likums, ko viņiem bija stingri jāievēro no dienas dienā, lai pieminētu Dievu un savus pienākumus pret Viņu.

62 Bet, lūk, es saku jums, ka visas šīs lietas bija atveids tām lietām, kas nāks. Un tad, vai viņi saprata likumu? Es saku jums: Nē, viņi visi nesaprata likumu; un tas viņu cietsirdības dēļ; jo viņi nesaprata, ka neviens cilvēks nevar tikt izglābts savādāk, kā tikai ar Dieva pestīšanu.

63 Jo, lūk, vai Mozus nepravietoja viņiem par Mesijas atnākšanu, un ka Dievs atpestīs Savu tautu? Jā, un pat visi pravieši, kas ir pravietojuši no pasaules iesākuma, — vai tie nav runājuši vairāk vai mazāk par šīm lietām? Vai viņi nav teikuši, ka Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un pieņems cilvēka izskatu, un varenā spēkā dosies pa zemes virsu?

64 Jā, un vai viņi arī nav teikuši, ka Viņš īstenos mirušo augšāmcelšanos un ka Viņš pats tiks apspiests un mocīts?

65 Es gribu, lai jūs saprastu, ka Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un atpestīs Savu tautu. Un tādēļ, ka Viņš būs miesā, Viņš tiks saukts par Dieva Dēlu, un, pakļaudams miesu Tēva gribai, būdams Tēvs un Dēls; Tēvs tādēļ, ka Viņš tika ieņemts ar Dieva spēku, un Dēls miesas dēļ, tā tapdams par Tēvu un par Dēlu; un viņi ir viens Dievs, jā, patiesais Mūžīgais debesu un zemes Tēvs.

66 Un tā miesai topot pakļautai Garam, vai kā Dēls Tēvam, būdami viens Dievs, izcieš kārdinājumus un nepadodas kārdinājumiem, bet ļauj Savai tautai Sevi izsmiet un šausīt, un atmet, un neatzīt.

67 Un pēc visa tā, pēc tam, kad būs paveicis daudzus varenus brīnumus starp cilvēku bērniem, Viņš tiks vests, jā, patiesi kā Jesaja sacīja, kā avs, kas paliek klusa pirms cirpšanas, tā Viņš neatdarīja savu muti. Jā, patiesi tā Viņš tiks aizvests, sist krustā un nokauts, miesai topot pakļautai pat nāvei, un Dēla griba saplūdīs Tēva gribā.

68 Un tā Dievs sarauj nāves saites, gūstot uzvaru pār nāvi; dodot Dēlam varu aizlūgt par cilvēku bērniem. Uzkāpdams debesīs, būdams žēlastības pilns, piepildīts ar līdzjūtību pret cilvēku bērniem; nostādamies starp viņiem un taisnību; sarāvis nāves saites, uzņēmies uz Sevi viņu nekrietnības un viņu pārkāpumus, atpestījis viņus un apmierinājis taisnības prasības.

69 Un tagad es saku jums: kas pasludinās Viņa pēcnācējus? Lūk, es saku jums: kad Viņa dvēsele tiks ziedota par grēku, Viņš redzēs Savus pēcnācējus. Un tagad ko jūs sakāt? Kas būs Viņa pēcnācēji?

70 Lūk, es saku jums, ka tas, kas uzklaustījis praviešu vārdus, jā, visus svētos praviešus, kas ir pravietojuši par Tā Kunga atnākšanu, — es saku jums, ka visi tie, kas ir uzklaustījuši viņu vārdus un ticējuši, ka Tas Kungs atpestīs Savu tautu, un raudzījušies pēc tās dienas savu grēku piedošanai, es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji jeb tie ir Dieva valstības mantinieki.

71 Jo viņi ir tie, kuru grēkus Viņš ir nesis;

viņi ir tie, par kuriem Viņš ir miris, lai atpestītu tos no viņu pārkāpumiem. Un tad, vai tie nav Viņa pēcnācēji? Jā, un vai pravieši nav Viņa pēcnācēji, katrs, kas atvēris savu muti, lai pravietotu, kas nav kritis grēkā, es domāju visus svētos praviešus jebkad, kopš pasaule sākās?

72 Jo, ja tas nebūtu pestīšanas dēļ, ko Viņš ir darījis Savai tautai, kas bija sagatavota no pasaules dibināšanas, es saku jums, ja tas nebūtu tā dēļ, visai cilvēcei vajadzētu iet bojā.

73 Bet, lūk, nāves saites tiks sarautas un Dēls valda, un Viņam ir vara pār mirušajiem, tādēļ Viņš īsteno mirušo augšāmcelšanos. Un tur nāk augšāmcelšanās, patiesi, pirmā augšāmcelšanās; jā, tas ir to augšāmcelšanās, kas ir bijuši un kas ir, un kas būs, līdz pat brīdim, kad augšāmcelsies Kristus.

74 Un tad visi pravieši un visi tie, kas ticējuši viņu vārdiem, vai visi tie, kas turējuši Dieva baušļus, augšāmcelsies pirmajā augšāmcelšanās reizē, tādēļ viņi ir pirmā augšāmcelšanās. Viņi ir uzcelti, lai dzīvotu ar Dievu, kas viņus ir atpestījis; tādējādi viņiem ir mūžīgā dzīve caur Kristu, kurš ir sarāvis nāves saites.

75 Un viņi ir tie, kam ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās; un viņi ir tie, kas ir nomiruši pirms Kristus atnākšanas, būdami savā neziņā, jo tiem nebija sludināta glābšana. Un tā Tas Kungs īsteno viņu atjaunošanu; un viņiem ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās jeb mūžīgā dzīve, esot Tā Kunga atpestītiem. Un maziem bērniem arī ir mūžīgā dzīve.

76 Bet skatieties un bīstieties, un trīciet Dieva priekšā, jo jums ir jātrīc; jo Tas Kungs neatpestī nevienu tādu, kas saceļas pret Viņu un nomirst savos grēkos; jā, patiesi visus tos, kas gājuši bojā savos grēkos jebkad, kopš pasaule sākās, kas tīši sacēlušies pret Dievu, kas zinājuši Dieva baušļus un nav tos turējuši; viņi ir tie, kam

nav daļas pie pirmās augšāmcelšanās.

77 Tādēļ, vai jums nevajag trīcēt? Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda; jo Tas Kungs nav atpestījis nevienu tādu; jā, Tas Kungs arī nevar tādus atpestīt, jo Viņš nevar noliegt pats Sevi; jo Viņš nevar noliegt taisnību, kad tai ir sava prasība.

78 Un tagad es saku jums, ka nāks laiks, kad Tā Kunga glābšana tiks pasludināta katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai. Jā, Kungs, Tavi sargi pacels savu balsi, visi vienā balsī viņi gaviļēs, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu. Gaviļējiet skaļi priekā, jūs visi Jeruzālemes sagrautie mūri; jo Tas Kungs ir apžēlojies par Savu tautu un to iepriecinājis, Viņš ir atsavinājis Jeruzālemi!

79 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto elkoni visu tautu acu priekšā, visi zemes gali redzēs mūsu Dieva palīdzību. Jā, pienāks laiks, kad visi redzēs Tā Kunga glābšanu; kad katra tauta, cilts, valoda un tautība redzēs paši savām acīm un atzīs Dieva priekšā, ka Viņa sodi ir taisnīgi.

80 Un tad bezdievīgie tiks izdzīti, un viņiem būs pamats kaukt un raudāt, un gaudot, un griezt zobus, un tas tāpēc, ka viņi neklausījās Tā Kunga balsī; tādēļ Tas Kungs tos neatpestī. Jo viņi ir miesīgi un velnišķīgi, un velnam ir vara pār tiem; jā, patiesi tai vecajai čūskai, kas pievīla mūsu pirmos vecākus, kas bija par iemeslu viņu krišanai; kas bija par iemeslu tam, ka visa cilvēce kļuva miesīga, juteklīga, velnišķīga, atšķirot ļaunu no laba, pakļaujoties velnam.

81 Tā visa cilvēce bija zudusi; un, lūk, viņi būtu zuduši mūžīgi, ja Dievs nebūtu atpestījis Savu tautu no viņu zudušā un kritušā stāvokļa. Bet atcerieties, ka tas, kas pastāv savā paša miesīgajā dabā un iet grēka un sacelšanās ceļus pret Dievu, paliek savā kritušajā stāvoklī un velnam ir visa vara pār to. Tādēļ viņam ir tā, it kā pestīšanas vispār nebūtu bijis, esot par Dieva ienaidnieku; un arī velns ir ienaidnieks Dievam.

82 Un tad, ja Kristus nebūtu nācis pasaulē,

pestīšanas nevarētu būt. Un, ja Kristus nebūtu uzcēlies no mirušajiem jeb ja viņš nebūtu sarāvis nāves saites, lai kaps neuzvarētu un nāvei nebūtu dzeloņa, tad augšāmcelšanās nevarētu būt.

83 Bet augšāmcelšanās ir, tādēļ kaps neuzvar un nāves dzelonis ir aprīts Kristū. Viņš ir pasaules gaisma un dzīvība; jā, gaisma, kas ir bezgalīga, kas nekad nevar tikt aptumšota; jā, un arī dzīvība, kura ir bezgalīga, ka tur vairs nevar būt nāves.

84 Patiesi šis mirstīgais ietērsies nemirstībā un šī iznīcība ietērsies neiznīcībā, un tiks atvesta stāties Dieva tiesas priekšā, lai tiktu Viņa tiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

85 Ja tie ir labi, ar augšāmcelšanos bezgalīgā dzīvē un laimē; un, ja tie ir slikti, ar augšāmcelšanos bezgalīgā sodībā, topot atdoti velnam, kas viņus ir pakļāvis, kas ir nolādēšana, jo tie gājuši pēc savas miesīgās gribas un vēlmēm, nekad nesaukuši To Kungu, kad žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim; jo žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim un viņi to nepieņēma; viņi, tikuši brīdināti par savām nekrietnībām, un tomēr viņi no tām neatkāpās; un viņiem tika pavēlēts nožēlot grēkus, un viņi nenožēloja.

86 Un tad, vai jums nevajag trīcēt un nožēlot savus grēkus, un atcerēties, ka tikai Kristū un caur Kristu jūs varat tikt izglābti? Tādēļ, ja jūs mācāt Mozus likumu, māciet arī, ka tas ir kā atveids par tām lietām, kas tagad ir jūsu vidū. māciet viņiem, ka pestīšana nāk caur Kristu, To Kungu, kas ir patiesi Mūžīgais Tēvs.

39. NODAĻA

Tiek izskaidrots apustuļa aicinājums un divpadsmit apustuļu sagatavošana. Pēdējo dienu PDS Baznīcas vadītājiem tiek pavēlēts nožēlot grēkus. Visiem praviešiem un

apustuļiem tiek dotas pieredzes, kas tiem palīdzēs izpildīt viņu misijas. Apustuļu viedokļi atšķiras no tā, ko viņi saņem no Gara.

UN notika, ka pēc tam, kad Jānis bija runājis šos vārdus ļaudīm, viņa tēvs Caharija aizgāja no Jāņa un nevēlējās vairs neko darīt ar savu dēlu, un tas viņa lepņības un viņa amata baznīcā dēļ.

2 Bet notika, ka bija daudzi, jo sevišķi starp nabadzīgajiem, kas nāca pie Jāņa un tika vēlreiz kristīti, — tie vispirms būdami kristīti baznīcā, saskaņā ar Mozus likumu, — lai tie varētu noslēgt derību ar Dievu — turēt baušļus, kurus Jānis tiem deva un kurus tie saņemtu no Kristus.

3 Tomēr ļaudis ticēja Jānim un nezināja par Kristu, par kuru viņš runāja. Un daudzi viņu starpā bija jauni un brieduma gados, kad viņi vairs nebija savu vecāku pārraudzībā un pārvaldībā.

4 Un tur bija tie, kas kļuva par Jāņa mācekļiem, jo tie bija bijuši liecinieki baznīcas liekulībai un paši noskaidrojuši to, ka baznīcas vadītāji Jeruzālemē maldināja ļaudis un mācīja tādas lietas, kas izraisīja nesaskaņas un apjukumu viņu starpā.

5 Un viņu vidū bija kāda noteikta grupa, kas bieži satikās un pārrunāja Dieva lietas, un arī tās baznīcas lietas, kas, kā viņi zināja, nebija Dieva lietas.

6 Un tie bija Andrejs un viņa brālis, kuru sauca Sīmanis, kurš bija zināms arī kā Pēteris, un Filips un Nātānaēls, kurš bija zināms arī kā Bartolomejs.

7 Un tie bija no pilsētas netālu no Jeruzālemes. Un viņi mēdza bieži satikties un kļuva noskumuši garā to lietu dēļ, kam viņi bija liecinieki attiecībā uz baznīcas ļaudīm Jeruzālemē. Un viņi runāja par Svētajiem Rakstiem un pētīja tos, kad viņi to varēja, lai viņi varētu iegūt labāku izpratni par praviešu vārdiem salīdzinājumā ar to, ko baznīcas vadītāji bija viņiem mācījuši.

8 Un tie tika ietekmēti no Gara un no garu

pasaules kalpošanām, lai viņus sagatavotu viņu iepriekš ordinētajiem aicinājumiem — būt par Jēzus apustuļiem, patiesi Divpadsmitajiem, kuriem tiks uzdots sludināt Kristus evaņģēliju pēc viņa uzkāpšanas pie Tēva.

9 Un Jareda brālis īsumā redzēja viņu dzīves — katra no Kristus mācekļiem, kuri kļūs par viņa apustuļiem, kamēr viņš bija kopā ar tiem uz zemes. Un viņi bija taisnīgi vīri, zinātkāri pēc dabas un nespēja pieņemt savu tēvu ortodoksālos uzskatus un mācības.

10 Un Jareda brālis sevišķi pieminēja Nātānaēlu, kurš bija viens no visizglītotākajiem viņu starpā. Jo viņš bija daudz studējis par pasaules ceļiem un arī par Dieva lietām.

11 Un viņš nevarēja saprast ļaužu strīdu un bēdu iemeslus, kad viņu vidū bija tik daudz zināšanu, kas varētu radīt mieru un laimi.

12 Un viņš daudzas dienas pūlējās ar Garu, lai viņš varētu izprast tās lietas, kas ir patiesas, patiesi tās lietas, ko viņš varētu darīt, lai nestu mieru savas tautas starpā.

13 Un viņam bija vieta, kur viņš mēdza doties, par kuru nezināja neviens no viņa draugiem un ģimenes. Un šajā vietā viņš mēdza apdomāt Dieva lietas un lūgt pēc izpratnes un gudrības. Un viņš daudzas dienas sēdēja zem vīģes koka, ko viņš bija izvēlējis atpūtai un pret ko viņš cīnījās ar savu intelektu un maigajām pārliecināšanām, ko viņam sniedza Gars.

14 Tomēr viņš bija lepns tanī, ko viņš bija iemācījis starp cilvēkiem un nepadevās Gara mudinājumiem, līdz notika, ka Jēzus pastāstīja viņam par vīģes koku, zem kura viņš bija pūlējies ar Garu un par ko viņš nebija pateicis nevienai dzīvai dvēselei.

15 Un tādēļ, ka Jēzus zināja šīs lietas par viņu, Nātānaēls tapa pievērsts un kļuva par lielu ieguvumu Divpadsmitajiem pēc Tā Kunga uzkāpšanas debesīs.

16 Un tad nu jūdu pierakstā ir rakstīts ļoti nedaudz par to vīru dzīvēm, kuri bija Kristus apustuļi mirstībā.

17 Taču Jareda brālis redzēja to darbus, kas nesa klajā Bībeli un iekļāva tanī dažus no to pierakstiem, kas bija kopā ar Jēzu, kad viņš kalpoja ļaudīm.

18 Un tie, kuri nesa klajā šo darbu, vai, citiem vārdiem, tie, kuri sagatavoja to, kas tika iekļauts Bībelē kā liecība par Kristus dzīvi, bija bagāti vīri, kuri bija lepni savos pilnvaru amatos baznīcā, kas bija tikusi izveidota viņu vidū laikā, kad Svēto Rakstu kanons tika veidots un darīts zināms pasaulei kā Kristus darbu un dzīves vienīgais pilnvarotais avots.

19 Un šie vadītāji izveidoja padomi, kas viņus pārstāvētu. Un viņiem bija pieraksti, kurus bija uzrakstījuši Jēzus Kristus sākotnējie apustuļi viņu starpā. Taču šie bagātie vadītāji bija lepni un zināja, ka viņu pašu dzīves nebija līdzīgas to vīru dzīvēm, kurus Jēzus bija izraudzījis par saviem apustuļiem.

20 Un šī iemesla dēļ viņi neietvēra daudzus no apustuļu vārdiem, nedz arī viņi sniedza pilnīgu aprakstu par viņu darbiem vai viņu dzīvēm, pirms viņi kļuva par Tā Kunga apustuļiem.

21 Un šajā pierakstā tiks atklāts par Bībeles nākšanu klajā un veidu, kādā tā nāks klajā. Un es zinu, ka šis pieraksts nesen ir nācis klajā starp tiem uz cita kontinenta, kur dzīvo jūdi, jo Tas Kungs ir pārrunājis šīs lietas ar mani, kad viņš apmeklēja mani un deva man lielāku ieskatu viņa dzīvē un tajās lietās, ko viņš vēlas, lai es iekļautu šajā pierakstā attiecībā uz viņa dzīvi un viņa kalpošanu.

22 Un Tā Kunga nolūks ir parādīt izredzētajiem, ka viņš tos mīl un ka viņš ir to brālis, un ka viņš tiem ir visādā ziņā līdzīgs, patiesi, ka viņš smejas un viņš raud, un viņš jūt sāpes un bēdas. Un viņš vēlas, lai jūs zinātu, ka savu pārbaudes dienu laikā viņš bija līdzīgs mums visiem, taču viņš dzīvoja zemāk par visiem cilvēkiem, lai viņš varētu būt līdzeklis, ar ko citi varētu tapt pacelti viņa dēļ; viņš būdams piemērs tādām, kurš ir

noniecināts, kurš tiks paaugstināts.

23 Un tie, kurus viņš aicināja būt par viņa apustuļiem, nebija saķēdēti ar paražu un tradīciju važām, kas attur cilvēku bērnus no patiesības atrašanas. Viņi bija godprātīguma un zinātkāres vīri, kas bieži vien tika uzskatīti par izstumtajiem un dumpiniekiem ļaužu sabiedrībā, kurā viņi dzīvoja.

24 Un viņi nepieņēma to mācības, kam bija vara pār viņiem, kā neklūdīgu patiesību; jo viņu sirdis pauda viņiem ko pretēju; un tas bija tanī, ka Svētais Gars viņus ietekmēja un viņiem kalpoja kopš viņu jaunības.

25 Un viņi bija lēnprātīgi vīri, kuri bija miera nesēji, tomēr kuri iestājās par to, kas, viņuprāt, bija pareizi, pat ja tas nozīmētu atteikšanos no savām ģimenēm un savām tradīcijām, un saviem uzskatiem, lai tiektos pēc tā, kas, kā viņi ticēja, bija pareizi.

26 Un viņi bija vīri, kas bija pazemīgi attiecībā uz pasaules lietām, jo viņi nevēlējās bagātības vai pasaulīgus panākumus, nedz arī viņi tiecās pēc cilvēku uzslavām un pagodinājumiem.

27 Un šis Nātānaēls, kuru es esmu pieminējis, bija izglītots un apmācīts daudzās lietās, patiesi daudzās romiešu un viņu valdības lietās. Un viņš bija apmācīts arī sava tēva tradīcijās, kas bija stingras saduķeju tradīcijas starp jūdiem, kas tiešāk rīkojās ar likuma burtu, kam tika ticēts viņu vidū.

28 Taču Nātānaēls neticēja tiem uzskatiem, pie kuriem bija nonākuši citi ar tādu pašu izglītības līmeni, un viņš zināja sevī, ka pastāvēja veids, kā pret visiem vīriešiem un sievietēm varētu izturēties ar taisnību un vienlīdzību — gan no romiešu valdības, gan arī no jūdu baznīcas. Un savu uzskatu dēļ viņš bija izstumtais, kuram bija ļoti maz draugu, ar kuriem viņš varētu runāt par tām lietām, kuras viņš sajuta sevī.

29 Un viņš sadraudzējās ar Jonas dēliem — Jonas, kurš bija augsta amatpersona jūdu baznīcā, kas pārvaldīja daudzas no tautas darīšanām augsto

priesteru vadībā.

30 Un bija noticis, ka Pēteris un Andrejs bija līdzās, kad Jānis strīdējās ar savu tēvu Cahariju, augsto priesteri, kad Caharija bija iesaistīts sava amata kalpošanā un aicinājumā baznīcā. Un viņi noticēja Jāņa vārdiem un kopš tā brīža vairs neatgriezās baznīcā, nedz arī maksāja savas desmitās tiesas un ziedojumus to lietu dēļ, ko viņi dzirdēja no Jāņa mutes attiecībā par baznīcas ļaunprātībām.

31 Un viņi bieži tikās ar Filipu, kurš arī apmeklēja baznīcu, kad Jānis norāja savu tēvu ļaužu priekšā. Un tolaik viņi visi bija savā jaunībā, taču paturēja visas šīs lietas savās sirdīs un pārdomāja to, par ko Gars sniedza viņiem liecību, viņiem kļūstot pieaugušiem.

32 Un, kad Jānis atkal atgriezās Jeruzālemes zemē un sāka sludināt ļaudīm, Andrejs bija starp tiem, kurus viņš mācīja tajā laikā, kad viņš kristīja To Kungu un bija viņa dievišķības liecinieks ļaudīm.

33 Un tagad ir vajadzīgs, lai jūs saprastu iemeslu, kādēļ Tas Kungs neizvēlas savus vadītājus starp tiem, kas ir bagāti un veiksmīgi, un tiem, kas ir saņēmuši cilvēku uzslavas un pagodinājumus.

34 Jo es jums saku, ka neviens Dieva pravietis vai apustulis nekad nav bijis, nedz arī kādreiz tiks izraudzīts no to vidus, kas ir bagāti un veiksmīgi un kas ir guvuši cilvēku uzslavas un pagodinājumus, izņemot, ja ir tā, ka tie vispirms atzīst savu ceļu maldīgumu un pazemojas, un atmet šīs lietas; lai viņi varētu pierādīt ļaudīm, kurus viņi vadītu, ka viņi ir pazemīgi Kristus sekotāji, kuri ir apņēmušies sekot viņa pēdās.

35 Un tagad attiecībā uz pēdējām dienām un šo vareno baznīcu, kurā nāks klajā šī pieraksta neaizzīmogatā daļa, es esmu redzējis jūsu darbus, un es zinu, ka jūs izvēlaties starp tiem, kas ir bagāti un veiksmīgi un kas ir guvuši cilvēku uzslavas un pagodinājumus, lai būtu jūsu pravieši un

jūsu apustuļi.

36 Un ar šo ļaudis zinās, ka jūs neesat iedvesmoti Dieva vīri, bet ka jūs esat Sātana kalpi, kas apstulbo acis un nocietina cilvēku bērnu sirdis pret Gara augļiem, jo jūs pārpilnībā baudāt miesas augļus.

37 Un tādēļ, ka jūs pārpilnībā baudāt miesas augļus, jūs esat pārliecinājuši ļaudis, ka šie augļi ir liecība jūsu aicinājumiem par apustuļiem un praviešiem, jo jūs uzskatāt, ka Tas Kungs ir jūs svētījis ar šīm lietām.

38 Taču es jau esmu jums paskaidrojis, ka Tēvs nesvēta Savus bērnus, lai tie paaugstinātu sevi virs kāda cita, bet Viņš ir pavēlējis tiem pret šādu lietu.

39 Un jūs no pēdējām dienām esat līdzīgi tiem Jēzus laikā, kas vajāja viņu un izsmēja viņu, un arī kas izsmēja viņa apustuļus, jo tie nebija bagāti un veiksmīgi un netiecās pēc cilvēku uzslavām un pagodinājumiem.

40 Un jūs esat tie, par kuriem Jēzus runāja, kad viņš teica: Rakstu mācītāji un farizeji sēž Mozus krēslā; tādēļ visu, ko tie jums saka, to dariet un turiet; bet pēc viņu darbiem nedariet; jo tie gan māca, bet paši to nedara.

41 Jo, lūk, Garā es esmu redzējis veidu, kā jūs pieviļat ļaudis. Un es esmu arī daudz lasījis par jums Jareda brāļa vārdos, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un viņi runā laipnībā, lietojot maigas balsis, kas ļaudīm šķiet kā Dieva kalpi, kuri ir pazemīgi un nožēlas pilni.

42 Un viņu runas veids ir vienāds, patiesi, ka viņi vingrinās tajā, ko viņi sniedz ļaudīm, pirms viņi to sniedz, lai tas būtu saskaņā ar lēnprātību un to veidu, kā ļaudis ir raduši dzirdēt viņus.

43 Un viņi saka Kristus vārdus un stāsta ļaudīm ar saviem laipnajiem vārdiem un savām liekuļotajām manierēm, ka viņi ir Tā Kunga pravieši, gaišreģi un atklājēji, ka ļaudīm ir jāklausa viņu vārdos un ka tie netiks maldināti no viņiem.

44 Un ar saviem vārdiem un savām manierēm, un ar varenās baznīcas

līdzekļiem, ko viņi ir likuši nodibināt savā vidū, patiesi ar bagātībām un pasaules smalkajām lietām viņi uzmanīgi un viltīgi vada cilvēkus prom no patiesā Kristus evaņģēlija un māca tiem savas tradīcijas un savas paražas, kas ir cilvēku norādījumi un pavēles.

45 Jo viņi noliedz Svēto Garu un neuzdrīkstas runāt uz ļaudīm ar Svētā Gara spēku, kas ir devis to, ko runāt, visiem Dieva praviešiem kopš iesākuma. Jo viņus runas un viņu manieres tiem ir devusi baznīca, kas noteiks viņiem veidu, kā tiem vajag runāt un ko tiem vajag teikt ļaudīm.

46 Un tagad es, Moronijs, jautāju jums no pēdējām dienām: Kā šie vadītāji var būt patiesie Dieva pravieši? Vai jūs esat dzirdējuši runājam patiesu Dieva pravieti? Es saku jums, ka jūs neesat. Jo jūs esat līdzīgi jūdiem, kas bija raduši klausīties savos vadītājos, — vadītājos, kuri mācīja tiem visu, ko tie vēlējās saprast.

47 Un, kad Dieva pravietis nāca viņu vidū, tie neatpazīna viņu, esot ieaudzināti uzklaut vienīgi tos vārdus, ko tiem sniedz viņu vadītāji, kas ir iedvesmoti nevis no Svētā Gara, bet no cilvēku darbiem.

48 Jo, lūk, kad pravietis runā ar Gara spēku, viņš runā ar pilnvarām, patiesi ar pilnvarām, kas liek visiem ļaunajiem būt dusmīgiem par to, ko viņš runā. Un vai visi jūdi ir taisnīgi? Tomēr, kad runā viņu vadītāji, viņi nav dusmīgi, bet jūt Garu, kā viņi uzskata, kas liek viņiem attaisnot savu bezrūpību patieso Dieva baušļu turēšanā.

49 Jo viņu vadītāji nesaka neko tādu, kas izraisītu dusmas starp ļaudīm; jo, ja ļaudis būtu dusmīgi, tie pārtrauktu savu atbalstu saviem vadītājiem un meklētu citus vadītājus, kas sludinās tiem tādas lietas, kas tiem neliks būt dusmīgiem.

50 Un šī iemesla dēļ Tas Kungs aicina tos, kas nav no šīs pasaules un kas nav saistīti ar cilvēku muļķīgajām tradīcijām, lai tie būtu viņa pravieši un viņa apustuļi.

51 Un es saku jums no pēdējām dienām,

patiesi jums, kas paaugstināt sevi par Kristus praviešiem un apustuļiem; jā, uzmeklējiet viņu, kurš jums ir devis šo aizzīmogoto daļu, un lieciet viņam runāt uz jums ar Svētā Gara spēku.

52 Un es saku jums, ka viņš jūs nosodīs jūsu vārdos un padarīs jūs par niecību to cilvēku starpā, kas varētu klausīties jūs, patiesi, kā Jānis izdarīja savam tēvam Caharijam, kas lika daudziem domāt par baznīcas lietām un noraidīt tās lietas, kas nav no Dieva. Jā, uzmeklējiet šo Kristus nesēju, kam būs šis pieraksts.

53 Bet es jau esmu redzējis jūsu darbus. Un es zinu, ka jūs nemeklēsiet šo pēdējo Dieva pravieti, kurš jums dos šo mana tēva pieraksta aizzīmogoto daļu, jo jūs baidāties, ka viņš norās jūs un atņems jūsu vārdu ietekmi no jūsu vidus, patiesi ļaužu priekšā.

54 Jo, ja ļaudis klausītos viņa vārdus, patiesi, ja viņi redzētu manieri, kā viņš runā, un ar kādu garu viņš runā, tad jūs saskatīsiet atšķirību starp viņu un jums, patiesi, ka viņam ir Dieva Gars, un jums nav.

55 Un viņa zināšanas par Dieva noslēpumiem izbrīnīs jūs un padarīs jūs bailīgus, ka ļaudis sekotu viņam, nevis jums. Taču viņš neļaus ļaudīm sekot viņam, kā jūs tiem esat ļāvuši sekot jums. Jo viņš sniegs slavu un godu Tēvam, kurš ir pelnījis šo slavu un godu, kas nav cilvēku slava un gods, kas jums ir, bet tā ir Gara slava un gods, kā jums nav.

56 Un savā lepnībā jūs tieksities dziļi apslēpt savus nodomus no Tā Kunga un mēģināsiet padarīt šo pravieti par niecību starp ļaudīm. Un to jūs darīsiet ar saviem meliem un savu viltību, un savām slepenajām savienībām, ko jūs esat izveidojuši savā starpā.

57 Un jūs vēlēsit uzzināt par šo pravieti un iedomāsit savās sirdīs, ka jums piemīt tāda spēja, kāda viņam ir, lai sniegtu patiesību ļaudīm.

58 Un, kad pienāks Tā Kunga diena, ko tad jūs teiksit, kad Tas Kungs aicinās šo

pravieti, kuru jūs esat mēģinājuši padarīt par niecību savā starpā, un padarīs viņu par valdnieku pār jums; un parādīs visiem ļaudīm jūsu grēkus un jūsu ļaundarības, patiesi, kā jūs esat pasludinājuši tiem, ka jūs bijāt Tā Kunga pravieši un apustuļi.

59 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, patiesi, jūs, pēdējo dienu Jēzus Kristus baznīcas vadītāji, ka tam nav jānotiek šādā veidā. Jo Tā Kunga roka būs pastiepta jums pretī visas jūsu dzīves dienas. Un, ja jūs pieņemsit šīs lietas, kas nonāks pie jums, un arī pieņemsit viņu, kurš sniegs šīs lietas jūsu vidū, patiesi šo Kristus vārda nesēju, par kuru es esmu runājis, tad Tas Kungs mīkstinās ļaužu sirdis, ka tie sapratīs jūsu muļķības un jūsu pārpratumus.

60 Un, ja jūs nožēlosit un sekosit šī Dieva pravieša padomam un ieteikumam, kurš būs pacietīgs ar jums un sniegs jums visas lietas laipnībā un ar izpratni, tad jūs saglabāsīt savus amatus un pilnvaras starp ļaudīm un būsīt līdzekļi, lai īstenotu daudz taisnīguma ļaužu vidū, sagatavojot izredzētos Tā Kunga atnākšanas lielajai un brīnumainajai dienai visā viņa godībā.

61 Bet, ja jūs pastāvēsit savā lepnībā un noraidīsīt šīs lietas, kā tas man tika parādīts, tad Tā Kunga diena jums būs liela un šausmu pilna un jūs tiksīt atmesti malā kā niecība, un visa pasaule redzēs jūs un izsmies jūs par to, ko jūs domājāt par sevi.

62 Un tagad, mani mīļotie brāļi, jā, patiesi tie no jums, kas esat paaugstinājuši sevi par Tā Kunga, Jēzus Kristus, praviešiem un apustuļiem, nožēlojiet grēkus un nāciet pie Tā Kunga. Sludiniet ļaudīm Kristus vārdus, kas jau ir jūsu vidū un kas jums tiks doti šajā pierakstā.

63 Pieņemiet šos vārdus un lieciet pasaulei priecāties tanī, ko Tēvs ir paveicis, lai pestītu visus Savus bērnus. Jā, esi Kristus draugs un nevis viņa ienaidnieks.

64 Un tagad es esmu jums teicis šīs lietas, lai jūs varētu vairāk zināt par vīriem, kādus Tas Kungs aicina kalpot viņam par

praviešiem un apustuļiem. Jo savā jaunībā viņi tiek pārbaudīti un izmēģināti ar un caur visām jaunības muļķībām un pieredzēm.

65 Un daudzos gadījumos viņi kļūdās un netur Dieva baušļus visās lietās, un rīkojas pretēji Garam, kas viņiem ir dots, lai sagatavotu viņus darbam, kuru darīt viņi ir tikuši pirmsordinēti.

66 Jo, pateicoties savām pieredzēm, viņiem būs lielāka izpratne par to, ko viņi sludinās ļaudīm. Jo kā gan kāds cilvēks jūsu vidū var sludināt par to, kas jums ir jādara, ja viņš nav darījis to lietu, ko viņš sagaida no jums? Citiem vārdiem, kā viņš var droši zināt, ka tas, ko viņš prasa no jums, ir tas, ko viņš zina, ka sniegs jums laimi, ja ir tā, ka viņš pats nav pieredzējis šīs laimes pretstatu?

67 Un šī iemesla dēļ visi Tā Kunga pravieši un apustuļi tiks attīrīti un mācīti savā jaunībā, lai viņi varētu būt pilnīgāk sagatavoti tam, ko viņi ir aicināti darīt. Un šī attīrīšana liks daudziem no jums raudzīties uz viņiem kā uz grēciniekiem, jo par tādiem tos uzskatīja jūdi, kuri bija liecinieki tam, kādus vīrus Jēzus bija aicinājis.

68 Tomēr, izņemot dažus gadījumus, neviens no šiem vīriem, kas tikuši Dieva aicināti, nedarīs citiem to, ko viņi nevēlas, lai tiktu darīts viņiem. Un tāda ir viņu garu būtība, un tāda ir arī visu patieso Dieva baušļu būtība.

69 Bet tie no jums, kas iziet caur attīrīšanas ugunīm, zinās par saviem grēkiem, un šie grēki radīs tiem tūlītēju nelaimīgumu. Un tie no jums, kas neiziet caur šo uguni, neizjūt šādu nelaimīgumu kā viņi. Un, tā kā vairākums nepieredz tūlītēju nelaimīgumu savos grēkos, tie sāk attaisnot savu rīcību kā taisnīgumu, un tas ir viņu lepnības dēļ.

70 Tomēr galu galā visi pieredzēs sodu par saviem grēkiem. Taču tas, kurš ir izgājis caur attīrīšanas uguni, atzīs visus savus grēkus un neattaisnos nevienu no tiem.

71 Un visi no vīriem, kas tika aicināti būt

par Tā Kunga apustuļiem viņa kalpošanas laikā, bija attīrīti vīri, kuri bija izgājuši caur Gara attīrošo uguni un tikuši sagatavoti kopš iesākuma.

72 Un tad nu nav svarīgi norādīt uz dažādiem faktiem par šo apustuļu personīgajām dzīvēm. Un, ja jūs zinātu par viņu dzīvēm tā, kā es zinu par tām, tad man šķiet, ka tie no jums, kas ir ļauni, nepareizi novērtētu viņus un vairāk raizētos par saviem spriedumiem attiecībā uz viņiem, nekā jūs raizētos par vēstījumu, ko viņiem tika pavēlēts sniegt pasaulei.

73 Tomēr ir viena lieta, ko Gars vēlas, lai es rakstītu jums attiecībā uz šiem Tā Kunga apustuļiem. Jo es esmu redzējis, ka šī lieta ir lielu strīdu un posta cēlonis starp jums no pēdējām dienām. Un šis strīds ir ticis izraisīts, jo jūs nesaprotat Kristus vārdus, nedz arī jums ir Kristus Gars, kas jūs atturētu no kļūšanas ķildīgiem citam ar citu.

74 Un tad nu ir rakstīts starp jums vēlāka Kristus apustuļa vārdos, patiesi viņa, kurš reiz tika saukts par Saulu un kurš, izmainot savu dzīvi un nožēlojot savus grēkus, kļuva zināms kā Pāvils.

75 Un daudzi no vārdiem, kas jums ir tikuši doti Svētajos Rakstos, ko jūs pieņemat kā Dieva vārdus, ir Pāvila vārdi. Un tur ir kādi no Pāvila vārdiem, kas bija Svētā Gara iedvesmoti; jā, patiesi vairums no Pāvila vārdiem bija tā iedvesmoti.

76 Taču, ja jūs lasāt pierakstu, jūs uzzināsiet par kādu strīdu starp Pāvilu un citiem mācekļiem, kas bija kopā ar Jēzu miesā. Un pierakstā ir teikts: Pēc dažām dienām Pāvils sacīja Barnabam: „Iesim atkal un visās pilsētās, kur Tā Kunga vārdu esam sludinājuši, apraudzīsim brāļus, kā tiem klājas!”

77 Un Barnaba gribēja ņemt līdzī Jāni, sauktu Marks; bet Pāvils negribēja ņemt līdzī tādu, kas Pamfīlijā bija no viņiem nošķīries un nebija viņiem gājis darbā līdzī. Tad radās sarūgtinājums, tā ka viņi viens no otra šķīrās, un Barnaba ņēma līdzī Marku un

pārcēlās uz Kipru. Bet Pāvils, izvēlējis Sīlu, devās ceļā, un brāļi to novēlēja Tā Kunga žēlastībai.

78 Un tagad man, Moronijam, pats Kungs ir pavēlējis izlabot šo pieraksta stāstu, lai jūs zinātu patiesību attiecībā uz Pāvila un Barnabas nesaskaņām.

79 Un tas, ko es jums atklāšu, būs liela prieka avots daudziem no mūsu brāļiem un māsām pēdējās dienās, jā, patiesi daudziem no Dieva bērniem, kas ir dzīvojuši bailēs no apspiešanas un vajāšanas par to laimi, ko tie paši sev ir izvēlējušies.

80 Jo, lūk, Barnaba un Jānis bija vienoti kā viens miesā, patiesi tā, ka viņi mīlēja viens otru un gulēja viens ar otru, kā vīrietis guļ ar sievieti.

81 Un Pāvils zināja par to iepriekš un bija cēlis šo lietu citu Tā Kunga apustuļu priekšā, kuri bija bijuši kopā ar To Kungu miesā. Jo Pāvils nebija kopā ar To Kungu miesā un neredzēja tās lietas, kas tika darītas viņu starpā miesā.

82 Un Barnaba un Jānis bija vienoti miesā pat Tā klātbūtnē, kurš, redzot viņus kopā, teica par tiem: Patiesi, šie abi ārkārtīgi mīl viens otru. Ak, kaut būtu vīrs, kas mīlētu savu sievu, patiesi, kā Jānis mīl Barnabu. Patiešām viņi būs kopā mūsu Tēva valstībā kā viens.

83 Un tad nu tolaik tas izraisīja dažus strīdus citu apustuļu starpā, taču viņi nepārmeta Tam Kungam par to, ko viņš teica, paši zinādami, ka viņš patiešām ir Dieva Dēls.

84 Un tagad man, Moronijam, ir pavēlēts izskaidrot šīs lietas, kuras es esmu atklājis jums. Jo es jau esmu jums rakstījis, ka mums visiem ir sava laimes izvēle saskaņā ar mūsu personīgajām laimes vēlmēm.

85 Un tie no mūsu brāļiem un māsām, kas vēlas būt kopā ar kādu citu brāli vai māsu, kas ir no tā paša dzimuma, ir attaisnoti šajā lietā saskaņā ar miesu.

86 Tomēr viņiem ir jāievēro tie paši baušļi, kurus Tas Kungs deva vīrietim

attiecībā uz sievieti, patiesi, ka vīrietim nebūs iekārot citu vīrieti vai sievieti, ja viņš ir saistījies sevi ar kādu citu.

87 Un, ja vīrietis mīl citu vīrieti, kādā ziņā viņš nepaklausa Kristus vārdiem? Vai Kristus nemācīja mums, ka mums ir jāmīl citam citu? Un kādēļ mums vajadzētu domāt, ka šie vīri, kuri vēlas būt kopā viens ar otru, tiks nosodīti par to, ko viņi dara, kad mēs grēkojam, kļūstot dusmīgi uz viņiem un vajājot viņus pretēji Kristus vārdiem?

88 Lūk, es saku jums, ka arī viņi tiks izglābti Dieva valstībā. Tad nu viņi neiemantos Dieva Celestiālo valstību, kas ir paredzēta tiem, kas izmanto radīšanas spēku, lai kalpotu citiem, nodrošināt ķermeņus Dieva gara bērniem. Taču viņi būs kopā kā draugi citās godības valstībās, ko Tēvs ir sagatavojis mums, pamatojoties uz mūsu personīgajām laimes vēlmēm.

89 Un vēlreiz es saku jums: pētiēt Kristus vārdus. Kur viņš pavēl vīram, ka tam nebūs gulēt ar citu vīru? Es saku jums, ka viņš to nepavēlēja. Lūk, Pāvila vārdi saka šīs lietas, un citu vārdi, kas runājuši nevis ar Gara spēku, bet ar savu pašu prāta spēku, kuros radīti aizspriedumi un subjektīvisms dēļ tradīcijām un paražām viņu vidū.

90 Un, ja jums būtu visi Kristus vārdi, kurus viņš mācīja saviem mācekļiem, tad jūs zinātu par šīm lietām. Bet vadītāji, kuri ir nesuši klajā Bībeles vārdus, nav devuši jums šīs lietas, uzskatīdami, ka tie nav Kristus vārdi, nedz arī tie būtu jādara zināmi, un ka šai lietai nav jābūt attaisnojama starp tiem viņu baznīcā.

91 Un vēlreiz — visi Dieva baušļi balstās uz šo vienu patieso bausli, ka jūs mīlēsiet citus tā, kā jūs vēlaties, lai citi jūs mīlētu. Tādēļ pētiēt Kristus vārdus, nevis cilvēku vārdus.

92 Un notika, ka Pāvils nevarēja ceļot kopā ar Barnabu un Jāni; tomēr ar vienu viņš varētu darīt to, ko Tas Kungs viņam bija pavēlējis, tiekot citu apustuļu pārmācīts savos uzskatos, ka vīrietim nevajadzētu būt

kopā ar citu vīrieti.

93 Tomēr Pāvils reizēm sludināja ļaudīm sava paša doktrīnu un maldināja tos tanī, ko viņš rakstīja tiem, paužot tiem savus paša uzskatus un nevis saskaņā ar Dieva Garu.

94 Tomēr, ja tie, kuri nesa klajā Bībeles vārdus, būtu atstājuši tos savu pašu roku neskartus un nelabotus, kuru labojumus vadīja viņu aizspriedumi un subjektivitāte, tad pasaulei būtu darīta zināma pilnīga patiesība attiecībā uz šīm lietām.

95 Un, ja šīs lietas būtu tikušas darītas zināmas tolaik, kad šīs lietas nāca klajā starp cilvēku bērniem, tad būtu mazāk ciešanu un vajāšanu tiem, kas mīl viens otru.

96 Un ir svarīgi, lai jūs atcerētos netiesāt tos, kas ir Dieva aicināti dot jums Viņa evaņģēliju, bet pēc viņu darbiem, kas ir tagadnē, jūs spriedīsiet par tiem.

97 Jo tas, kas ir viņu pagātnē, parādīsies darbos, ko viņi veiks nākotnē, vai parādās tagadnē. Jo, ja viņi patiešām ir Dieva aicināti, tad viņu noteiktajā laikā, patiesi laikā, kad viņi tiks aicināti nākt pie jums ar Svētā Gara spēku, tad jūs droši zināsiet, ka viņi būs gatavi; un viņi jums sniegs Kristus vārdus.

98 Un jūs pārbaudīsiet viņus tanī; un, ja viņi dara Kristus darbus, kurus viņi jums rāda, tad jums būs droša liecība, ka viņi ir Dieva aicināti.

99 Un ikviens no Dieva apustuļiem tika izraudzīts un pirmsordinēts darīt to, ko tas tika norīkots darīt iesākumā. Un ikviens tika sagatavots kopš iesākuma darīt to, ko tas tika norīkots darīt. Un noteikti, ka viņi visi ir darījuši to, ko viņi tika norīkoti darīt, pat atdodot savas dzīvības Kristus vārdu dēļ.

40. NODAĻA

Tiek izskaidrotas Kristus kristības un Jāņa pravietojumi par Kristu. Moronijs lieto Nefija vārdus, lai atgādinātu Jāņa vārdus, ko viņš redzēja vīzijā. Tiek atklāta Jāņa

misija pēdējās dienās. Moronijs piekrīt Nefija un Jāņa liecībai.

UN tagad ir vajadzīgs vēlreiz atgriezties pie pravieša Jāņa pieraksta, kurš sagatavoja ceļu Kristus priekšstādīšanai ļaudīm.

2 Jo notika, ka beidzot pienāca laiks, kad Tam Kungam tika ļauts sākt savu kalpošanu starp jūdiem saskaņā ar viņu likumiem un paražām.

3 Jo Tas Kungs paklausīja jūdu likumiem visās lietās, lai viņš varētu vilkt tos pie sevis un neatgrūst tos prom no sevis, dodot tiem iemeslu nocietināt savas sirdis pret viņa vārdu.

4 Jo, lūk, baznīca bija izveidota viņu vidū; un, ja Tas Kungs būtu varējis doties pie baznīcas vadītājiem un sniegt tiem savus vārdus, lai viņi tad varētu sniegt tos ļaudīm, kas jau bija pieņēmuši baznīcas vadītājus kā Dieva gribas paudējus; jā, ja viņš būtu varējis darīt šo lietu, tad viņš būtu atradis līdzekļus; patiesi līdzekļus tam nolūkam, ko viņš pieļāva ieviest starp viņiem Mozus dienās, patiesi, ka viņš varētu sekmīgāk sniegt savus vārdus baznīcas ļaudīm.

5 Taču baznīcas vadītāji jau bija noraidījuši viņu, kad viņš iepriekš bija starp tiem un mācīja tiem savus vārdus, tiem sēžot savos tempļos un savās sinagogās.

6 Un Jēzus pacietīgi gaidīja, līdz pienāca laiks, kad viņš bija sasniedzis to vecumu, kad vīrietis tika uzskatīts par cienīgu un gatavu sludināt Dieva vārdu. Un, tā kā baznīca bija izveidota viņu vidū, bija nepieciešams, lai viņš darītu tās lietas, ko sagaidīja baznīca, patiesi, ka viņam vajadzēja tapt kristītam atbilstoši viņu tradīcijām.

7 Un šo Tas Kungs ir pavēlējis visiem saviem praviešiem, patiesi, ka viņiem vispirms ir jāmēģina sniegt viņa vārdus baznīcām, kas ir nodibinātas starp cilvēku bērniem, no kurām cilvēku bērni ir pieraduši dzirdēt Dieva vārdus.

8 Un, ja šo baznīcu vadītāji nožēlo grēkus

un pieņem Dieva vārdus, tad pravietim, kurš tiem ir devis šos vārdus, tiks pavēlēts rīkoties kā padomniekam un padomdevējam tiem, lai netiktu sagrautas priesterības pilnvaras un kārtība.

9 Jo, ja tiek sagrautas priesterības pilnvaras, tad cilvēku bērni varētu nezināt, kur viņiem būtu jāmeklē vadība, un tas ir tādēļ, ka viņiem nav Gara, lai tos vadītu.

10 Un tā tas ir, ka kārtībai jātiek nodibinātai visās lietās. Jo visas lietas, kas ir laicīgas, ir dotas to lietu līdzībā, kas ir garīgas. Un debesīs ir kārtība, un pilnvaras uzturēt šo kārtību ir ietvertas Dieva Dēla Svētās kārtas spēkā un pilnvarās, tai esot Svētajai priesterībai, ko Tēvs ir ieviesis, lai pildītu Viņa gribu.

11 Un laicīgie priekšraksti, kas ir doti cilvēku bērniem viņu baznīcās, tiek doti viņiem kā piemēri un to lietu līdzībā, kas tiek veiktas debesīs.

12 Un Jēzus zināja, ka viņam ir jā saglabā šī kārtība un pašam jā rāda priekšzīme, lai citi varētu sekot, patiesi, lai tie zinātu, ka viņiem ir jābūt pazemīgiem un jāizpilda priesterības priekšraksti miesā, ja šie priekšraksti ir doti to lietu līdzībā, kas ir debesīs, un tos izpilda tie, kas ir taisnīgi.

13 Un šī iemesla dēļ Tas Kungs nede vās uz baznīcu Jeruzālemē, lai taptu kristīts, bet sameklēja Jāni un pavēlēja viņam, ka tam ir jā krista viņš, lai piepildītu visu taisnību un saglabātu kārtību, par kuru es esmu runājis.

14 Jo Jānis jau bija baznīcas noraidīts un kristīja cilvēkus no jauna, un deva tiem jauno un mūžīgo derību, kas bija tie baušļi, kurus Tas Kungs tiem dotu ar Svēto Garu un arī ar saviem paša vārdiem.

15 Un tagad es, Moronijs, vēlreiz piesaucu tos vārdus, kas jau tika atklāti jums, patiesi tajā šī pieraksta daļā, kas nebija aizzīmogota, lai mācītu jums vairāk par šīm lietām.

16 Jo Jānis vēlreiz runāja tieši tos pašus vārdus jūdiem, patiesi tos vārdus, kurus Nefijs redzēja, ka Jānis tiem sniegs, vīzijā,

ko Nefijs saņēma no Dieva eņģeļa.

17 Un pēc tam, kad Nefijs bija redzējis šīs lietas, viņš atcerējās tos vārdus, ko Jānis teica pēc tam, kad viņš bija kristījis To Kungu un bijis liecinieks baloža zīmei, ko viņam jaunībā bija pravietojis Dieva eņģelis, lai viņš varētu zināt, ka viņš ir pabeidzis to misiju, kas tika prasīta no viņa.

18 Jo notika, ka daudzi no jūdiem, kas bija pulcējušies pie Jāņa un bija liecinieki Tā Kunga kristīšanai, tie izjautāja Jāni un vaicāja viņam par To Kungu un kādēļ Kristus bija nepieciešams tapt kristītam, redzēdami, ka tas bija ar viņu, ar ko viņi noslēdza derību ar Tēvu, kā Jānis tiem bija mācījis.

19 Un Jānis atbildēja viņiem. Un vārdi, kurus viņš tiem atbildēja, bija tie paši vārdi, kurus Nefijs dzirdēja par viņu savā vīzijā. Un Jānis atbildēja viņiem, sacīdams: Un tagad, ja Kristus, esot svētam, ir jātop kristītam ūdenī, lai piepildītu visu taisnību, ak, tad cik daudz vairāk vajag mums, kas neesam svēti, tapt kristītiem, jā, patiešām ūdenī?

20 Un tagad es gribu jums vaicāt, mani mīļotie brāļi, kā Kristus piepildīja visu taisnību, topot kristīts ūdenī? Vai jūs nezināt, ka Viņš bija svēts? Bet, neskatoties uz to, ka viņš bija svēts, viņš parādīja jums, ka miesā viņš pazemojas Tēva priekšā un liecina Tēvam, ka viņš būs Viņam paklausīgs, turot Viņa pavēles.

21 Tāpēc, pēc tam, kad viņš tapa kristīts ar ūdeni, Svētais Gars nolaidās uz viņu baloža izskatā, kam jūs pašlaik esat bijuši liecinieki. Un vēl tas parāda jums to, cik šaura ir taka un šauri ir vārti, caur kuriem jums jāieiet, viņš būdams parādījis jums piemēru.

22 Un tagad es saku jums, ka jums ir jāseko viņam, jā, patiesi, viņš jums ir pavēlējis sekot viņam. Tāpēc, mani mīļotie brāļi, vai mēs varam sekot Jēzum, ja mēs negribam turēt Tēva pavēles?

23 Un Tēvs sacīja: Nožēlojiet, nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīļā Dēla

Vārdā. Un arī Dēla balss šodien nāca pie jums, sacīdama: Tam, kas ir kristīts manā vārdā, tam Tēvs dos Svēto Garu tāpat kā man, tāpēc sekojiet man un dariet to, ko jūs redzējāt mani darām.

24 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es zinu, ka, ja jūs sekosit Dēlam ar visu sirds nodomu, neliekuļojot un nekrāpjoties Dieva priekšā, bet ar patiesu nolūku, nožēlojot savus grēkus, liecinot Tēvam, ka jūs gribat uzņemties Kristus vārdu ar kristīšanos; jā, sekojot jūsu Kungam un jūsu Glābējam ūdenī, saskaņā ar Viņa vārdu, lūk, jūs saņemsit Svēto Garu; jā, tad nāk kristības ar uguni un ar Svēto Garu; un tad jūs varēsit runāt eņģeļu mēlē un saucot slavēt Israēla Svēto.

25 Bet, lūk, mani mīļotie brāļi, kad jūs būsiet nožēlojuši savus grēkus un liecinājuši Tēvam, ka jūs gribat turēt manus baušļus, kristoties ūdenī un saņemot kristības ar uguni un Svēto Garu, un varēsiet runāt jaunā mēlē, jā, patiesi, eņģeļu mēlē, un pēc tam viņu noliegsit, tad jums būtu bijis labāk, ja jūs viņu nebūtu zinājuši.

26 Jā, tas, kas pastāvēs līdz galam, tas taps izglābts. Un tagad, mani mīļotie brāļi, ar šo es zinu, ka, ja cilvēks nepastāvēs līdz galam, sekojot dzīvā Dieva Dēla paraugam, viņš nevarēs tapt izglābts.

27 Tāpēc dariet to, ko jūsu Kungs un jūsu Pestītājs ir darījis jūsu priekšā šajā dienā; jo tāpēc viņš ir nācis pie manis, lai taptu kristīts, patiesi, lai jūs varētu zināt vārtus, pa kuriem jums ir jāieiet. Jo vārti, pa kuriem jums ir jāieiet, ir grēku nožēlošana un kristīšanās ūdenī; un tad nāk jūsu grēku piedošana ar uguni un ar Svēto Garu.

28 Un tad jūs esat uz šīs šaurās jo šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi; jā, jūs esat iegājuši pa vārtiem; jūs esat darījuši saskaņā ar Tēva un Dēla baušļiem, un jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kas liecina par Tēvu un Dēlu, izpildot solījumu, ko Viņš ir devis, ka, ja jūs iesit pa šo ceļu, jūs to saņemsit.

29 Un tad, mani mīļotie brāļi, pēc tam, kad

jūs esat nostājušies uz šīs šaurās jo šaurās takas, es gribētu jautāt, vai viss ir izdarīts? Lūk, es saku jums: Nē! Jo jūs nevarētu nonākt tik tālu savādāk, kā ar Kristus vārdu un ar nesatricināmu ticību viņam, pilnībā paļaujoties uz viņa nopelniem, kam ir vara izglābt.

30 Tāpēc jums ir jāvirzās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu cerības spožumu un ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve.

31 Un tagad, mani mīļotie brāļi, šis ir tas ceļš; un nav neviena cita ceļa vai vārda, dota zem debesīm, ar ko cilvēks varētu tikt izglābts Dieva valstībā.

32 Un tagad, lūk, šī ir Kristus mācība, ko es jums esmu šodien sludinājis; un šī ir tā pati mācība, ko mūsu tēviem ir sludinājuši visi svētie pravieši kopš iesākuma; un vienīgā un patiesā Tēva un Dēla, un Svētā Gara, kas ir viens mūžīgs Dievs, mācība.

33 Un tagad, lūk, mani mīļotie brāļi, man šķiet, ka jūs pārdomājat savās sirdīs kaut ko par to, kas jums būs jā dara pēc tam, kad jūs būsiet uzsākuši šo ceļu. Bet lūk, kāpēc jūs pārdomājat šīs lietas savās sirdīs? Vai jūs neatceraties, ka es sacīju jums, ka pēc tam, kad jūs būsiet saņēmuši Svēto Garu, jūs varēsiet runāt eņģeļu mēlē?

34 Un tad, kā jūs varat runāt eņģeļu mēlē, ja ne ar Svēto Garu? Eņģeļi runā ar Svētā Gara spēku, tāpēc viņi runā Kristus vārdus. Tādēļ es saku jums: baudiet Kristus vārdus; jo, lūk, Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jā dara.

35 Tad nu tagad, kad es esmu runājis šos vārdus, ja jūs nevarat saprast tos, tad tas būs tāpēc, ka nevaicājat un neklauvējat; tāpēc jūs netiekat atvesti gaismā, bet jums jāiet bojā tumsā.

36 Jo, lūk, atkal es saku jums, ka, ja jūs uzsāksit šo ceļu un saņemsit Svēto Garu, tas rādīs jums visu, kas jums jā dara. Lūk, šī ir

Kristus mācība, un vairāk mācības netiks dotas no manas mutes, līdz jūs dzirdēsiet viņa vārdus no viņa paša mutes. Un, kad jūs dzirdēsiet šos vārdus no viņa, tad to, ko viņš jums sacīs, jums vajadzēs ievērot, lai jūs to darītu.

37 Un tagad, mani mīļotie brāļi, man atliek tikai sērot dēļ neticības un dēļ ļaundarbības, un dēļ nezināšanas, un dēļ cilvēku stūrgalvības; jo viņi nedz meklē zināšanas, nedz saprot svarīgas zināšanas, kad tās tiem tiek dotas skaidrībā, patiesi tik skaidri, cik vien skaidrs vārds var būt.

38 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es manu, ka jūs vēl aizvien pārdomājat savās sirdīs; un mani sāpina tas, ka man par to ir jārunā. Jo, ja jūs uzklausītu Garu, kas māca cilvēku lūgt, jūs zinātu, ka jums ir jā lūdz; jo ļaunais gars nemāca cilvēkam lūgt, bet māca tam, ka viņam nevajag lūgt.

39 Bet, lūk, es saku jums, ka jums būs vienmēr lūgt un nepagurt; lai jūs nedarītu nevienu darbu Tam Kungam, ja vispirms neesat lūguši Tēvam Kristus vārdā, lai Viņš iesvētītu tavu darbu tev, lai tavs darbs varētu būt tavas dvēseles labumam.

40 Un notika, ka pēc tam, kad Jānis bija pabeidzis savu sludināšanu ļaudīm, viņš atstāja tos un vairs neļāva tiem sekot viņam, norādot saviem mācekļiem meklēt Kristu un sekot viņam, un pievērst vērību viņa vārdiem.

41 Un tad nu šis pats Jānis, par kuru es esmu rakstījis, bija ordinēts kopš iesākuma — sagatavot ceļu, ar ko cilvēku bērni varētu saņemt Kristus vārdus un saprast tos ar Garu.

42 Un viņa misija bija sagatavošanas misija, lai atvērtu cilvēku bērnu sirdis, lai tie varētu pieņemt Jēzus Kristus evaņģēliju, patiesi, pievēršot bērnu sirdis tēvu solījumiem.

43 Un veids, kā cilvēks sagatavojas pieņemt Kristus evaņģēliju, ir tāds, ka tas atmet savas pagātnes grēkus un piedzimst no jauna, un noslēdz derību Dieva priekšā,

patiesi derību, ko var redzēt citi, būdams piemērs tiem, ka tas vēlas paklausīt evaņģēlija likumam.

44 Un pēc tam, kad tas ir noslēdzis šo derību, tad viņam tiks dots evaņģēlija likums no Kristus mutes vai no viņa apustuļu mutes, kuri tiem mācīs Kristus baušļus un dos tiem Svētā Gara dāvanu, kas tiek dota saskaņā ar viņu pakļaušanos derībai, ko tie ir noslēguši ar Tēvu.

45 Un notiks, ka pēdējās dienās Jāņa spēks un pilnvaras tiks dotas pirmajam no šiem abiem praviešiem, par kuriem es esmu rakstījis attiecībā uz pēdējām dienām.

46 Un šis spēks viņam tiks dots ar Jāņa roku, patiesi, lai viņam varētu būt pilnvaras kristīt visus tos, kas vēlas uzņemties Kristus vārdu un paklausīt viņa baušļiem.

47 Un pēc tam, kad Jānis būs piešķīris šim pravietim šīs pilnvaras, tad Tas Kungs sūtīs savus apustuļus, patiesi trīs no tiem kā nostiprinātu liecību viņam, un tie dos viņam spēku un pilnvaras sniegt ļaudīm Kristus vārdus jeb Jēzus Kristus evaņģēliju.

48 Un šādā veidā priesterības kārtība tiks saglabāta un dota cilvēku bērniem to lietu līdzībā, kas ir debesīs.

49 Un notiks, ka pēc tam, kad citticībnieki noraidīs evaņģēliju, ko tiem būs devis pirmais no šiem praviešiem, tad Tas Kungs vēlreiz paņems šo spēku un pilnvaras prom no cilvēku bērnu vidus, jo tur nebūs palicis neviens, kas būtu pietiekami taisnīgs, lai tiem būtu piešķirts šis spēks un pilnvaras.

50 Un, tā kā šīs lietas ir to lietu līdzībā, kas ir garīgas, pēdējam no šiem abiem pēdējo dienu praviešiem tiks dotas pilnvaras kristīt un mācīt Jēzus Kristus evaņģēlija vārdus līdzīgā veidā, kā to darīja pirmais. Tomēr viņam tiks pavēlēts mācīt cilvēku bērniem šo lietu līdzību, lai tie varētu sagatavot savus garus tam, kam nāks viņu vidū, patiesi Tā Kunga atnākšanai visā viņa godībā, lai mācītu visai pasaulei viņa evaņģēliju no viņa paša mutes.

51 Un, kad Tas Kungs nāks Tēva godībā,

viņš piepildīs visus laicīgos likumus un priekšrakstus, ko viņš ir pieļāvis dot cilvēku bērniem, lai vērstu viņus uz Tēva likumiem — likumiem, kuriem ir jātiek mācītiem tiem, lai viņus sagatavotu viņu mūžīgajam mantojumam Tēva valstībās.

52 Un tanī dienā šis beidzamais pravietis tiks aicināts no ļaužu vidus un viņš stāvēs kopā ar Jāni un citiem praviešiem, kas bijuši pirms viņa, un viņš liecinās Tam Kungam, ka viņš ir paveicis visas tās lietas, kas viņam tika pavēlētas.

53 Un tad grāmatas taps atvērtas, un no Tā Kunga mutes visi zemes gali dzirdēs par savām lielajām ļaundarībām un samaitātību.

54 Bet izredzētie līksmos tanī, ko tie jau zina savā starpā, patiesi to, kas tiem ir ticis dots caur grāmatām, kuras tiem ir devuši svētie pravieši; un arī to, kas tiem ir ticis dots ar Svēto Garu.

55 Un es, Moronijs, stāvēšu kopā ar To Kungu un kopā ar citiem Dieva praviešiem un apustuļiem, un mēs visi liecināsim zemes galiem par tām lietām, ko mēs esam darījuši, lai vestu cilvēku bērnus pie grēku nožēlošanas.

56 Un visas šīs lietas, ko Nefijs redzēja savā vīzijā, tolaik viņam tika aizliegts rakstīt. Bet es tās esmu uzrakstījis pieraksta aizzīmogotajā daļā.

57 Un Nefijs aizzīmogoja jums savu liecību par šīm lietām, sacīdams: Un tagad es, Nefijs, nevaru rakstīt visu, kas tika mācīts manas tautas vidū; es arī neesmu tik varens rakstībā kā runā; jo, kad cilvēks runā ar Svētā Gara spēku, Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs.

58 Bet, lūk, ir daudzi, kas nocietina savas sirdis pret Svēto Garu, ka tam nav vietas viņos, tāpēc viņi atmet daudzas lietas, kas ir rakstītas, un neuzskata tās par vērtīgām.

59 Bet es, Nefijs, esmu rakstījis to, ko es esmu rakstījis, un es uzskatu to par ļoti vērtīgu, un it īpaši manai tautai. Jo es nepārtraukti lūdzu par viņiem dienā, un naktīs mans spilvens paliek slapjš no manām

asarām viņu dēļ; un es piesaucu savu Dievu ticībā un es zinu, ka Viņš izdzirdēs manas vaimanas.

60 Un es zinu, ka Dievs Tas Kungs iesvētīs manas lūgšanas manas tautas labumam. Un vārdi, ko es esmu rakstījis nespēkā, tiks padarīti tiem stipri; jo tie pārliecina viņus darīt labu; tie dara tiem zināmu par viņu tēviem; un tie runā par Jēzu un pārliecina tos ticēt Viņam un pastāvēt līdz galam, kas ir mūžīgā dzīve.

61 Un tie runā bargi pret grēku, saskaņā ar patiesības skaidrību; tāpēc neviens cilvēks nebūs dusmīgs par vārdiem, ko es esmu rakstījis, ja tikai viņš nebūs velna gara ietekmēts.

62 Es gaviļēju skaidrībā, es gaviļēju patiesībā, es gaviļēju savā Jēzū, jo Viņš ir atpestījis manu dvēseli no elles. Man ir žēlsirdība pret manu tautu un liela ticība Kristum, ka es sastapšu daudzas dvēseles neaptraipītas Viņa soģa krēsla priekšā. Man ir žēlsirdība pret jūdiem; es teicu jūdiem, tāpēc ka es domāju tos, no kurienes es nācu. Man arī ir žēlsirdība pret citticībniekiem.

63 Bet, lūk, ne par vienu no viņiem es nevaru cerēt, ja vien viņi neizlīgs ar Kristu un neieies pa šiem šaurajiem vārtiem, un neies pa šo šauro taku, kas ved uz dzīvi, un neturpinās iet līdz pat viņu pārbaudes dienu galam.

64 Un tagad, mani mīļotie brāļi, un arī jūdi, un visi jūs, zemes gali, uzklausiet šos vārdus un ticiet Kristum; un, ja jūs neticat šiem vārdiem, ticiet Kristum. Un, ja jūs ticēsiet Kristum, jūs ticēsiet šiem vārdiem, jo tie ir Kristus vārdi un Viņš tos ir devis man; un tie māca visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jādara labais.

65 Un, ja tie nav Kristus vārdi, spriediet paši, jo Kristus pēdējā dienā rādīs jums ar spēku un lielu godību, ka tie ir Viņa vārdi; un jūs un es stāvēsim vaigu vaigā Viņa tiesas priekšā; un jūs zināsiet, ka Viņš bija man pavēlējis rakstīt šīs lietas, neskatoties uz manu vājību.

66 Un es lūdzu Tēvu Kristus Vārdā, lai daudzi no mums, ja ne visi, varētu tikt izglābti Viņa valstībā tanī lielajā un pēdējā dienā.

67 Un tagad, mani mīļotie brāļi, visi tie, kas esat no Israēla nama, un jūs, visi zemes gali, es runāju uz jums kā balss, kas sauc no pīšļiem: Ardievu, līdz pienāks tā lielā diena! Un jūs, kas nebaudīsiet Dieva labestību un neturēsiet cieņā jūdu vārdus un arī manus vārdus, un arī vārdus, kas nāks no Dieva Jēra mutes, lūk, es atvados no jums uz visiem laikiem, jo šie vārdi jūs notiesās pēdējā dienā.

68 Jo, ko es aizzīmogojū uz zemes, tiks atnests pret jums tiesas priekšā; jo tā man Tas Kungs ir pavēlējis, un man ir jāklausa. Āmen.

69 Un tad nu es, Moronijs, pievienoju Nefija vārdiem savu liecību, patiesi tā, āmen.

41. NODAĻA

Skaidrojums par Kristus un Tēva patieso būtību. Tēva balss tiek sniegta atšķirīgi no mirstīgo praviešu balsīm. Cilvēkiem ir vajadzīgi pravieši tādēļ, ka tie neuzklausa Garu, kas ir Tēva balss.

UN tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, patiesi jūs visi no pēdējām dienām un tie no jums, kas esat izgājuši savas pārbaudes dienas un mājotat garu pasaulē, un pacietīgi gaidāt uz To Kungu, lai viņš īstenotu jūsu dvēseļu augšāmcelšanos; un arī tie no jums, kas paliekat garu pasaulē moku stāvoklī, jo jūs tagad zināt to, ko jūs neņēmt vērā, kamēr jūs bijāt mirstībā, patiesi, kad jūs izgājāt savas pārbaudes dienas un nebaudījāt no Dieva labestības, ko Viņš mums ir devis caur Savu Dēlu, Jēzu Kristu.

2 Es saku visiem Dieva bērniem neatkarīgi no tā, kur tie mājotu: Kā gan, jūsuprāt, jūs varēsiet iepazīt Tēvu, ja jūs vispirms

neiepazīsit Viņa Dēlu, kurš ir precīzā Tēva līdzībā un kurš mums ir ticis dots kā piemērs, kuram sekot visās lietās?

3 Un tad nu, kā gan jūs varat cerēt, ka iepazīsit paši sevi, ja jūs vispirms neiepazīstat Viņu, kurš jūs ir radījis? Tad nu šo lietu jūs zināt droši, patiesi to, ka jūs pastāvat. Un, ja jūs nedomājat, ka jūs pastāvat, tad es saku jums: atrodiat augstāko vietu uz zemes, kur jūs varat uzkāpt, un dodieties uz šo vietu, un metieties zemē no šīs terestriālās virsotnes.

4 Un, krītot zemē pretī savai nāvei, vai jūs nezināt, ka jūs esat dzīvi? Jo, ja mēs neesam dzīvi, tad kādēļ mums būtu jābaidās no nāves? Un kāds gan būtu jūsu baiļu iemesls, ja būtu tā, ka jūs nepastāvat?

5 Un, kamēr jūs krītat un zināt, ka jūs mirstit, kuru jūs sauksiet, lai izglābtu jūs? Es saku jums, ka jūs sauksit kādu, pat ja būtu tā, ka jūs sauksit paši sevi. Un, ja jūs saucat paši sevi, tad jums ir liecība, ka jūs pastāvat.

6 Un jūs nevarat pastāvēt un būt ar zināšanām par šo esamību, ja vien jums nav zināšanu par Tēvu, kurš ir radījis jūs. Un tādēļ, ka jūs nevarat redzēt Tēvu, jūs nezināt, ka Viņš pastāv. Jo, ja jūs varētu redzēt Viņu, tad jūs droši zinātu, ka Viņš pastāv un ka Viņš ir radījis jūs.

7 Un, ja Viņš jūs ir radījis un jūs patiešām pastāvat, tad ir jābūt kādam nolūkam, kādēļ Tēvs ir radījis jūs. Un, ja ir kāds nolūks, kādēļ Viņš ir radījis jūs, tad šim nolūkam ir jābūt Viņa nolūkam, nevis jūsu pašu, jo jūs nepastāvējāt, lai būtu ar nolūku radīt pašiem sevi.

8 Un, ja Tēvam bija nolūks vai mērķis, kādēļ Viņš radīja jūs, tad vai nebūtu atbilstoši, ka Tēvs māca jums par jūsu radīšanas nolūku vai drīzāk par nolūku, kādēļ Viņš liks jums tikt radītiem?

9 Un tad nu es saku jums, ka Tēvs mums ir devis nolūku, kādēļ mēs esam tikuši radīti. Un vai jūs domājat, ka Viņš lika mums tapt radītiem, lai mēs varētu būt mūžīgi nožēlojami un nelaimīgi?

10 Jo kādam nolūkam, jūsuprāt, Dievs būtu lietojis Savu visvarenību, lai radītu kaut ko tādu, kas būtu mūžīgi nožēlojams un nelaimīgs? Jā, kādu gan Dievu jūs iztēlojaties savās sirdīs, kas šādi rīkotos?

11 Es saku jums, ka Dievs radīja mūs, lai mēs varētu gūt prieku, jā, patiesi mūžīgo laimi. Un tad, vai jūs domājat, ka, ja Viņš mūs ir radījis, lai mēs varētu gūt šo prieku, ka Viņš nesniegtu mums līdzekļus un ceļu, kā mēs varētu iegūt šo mūžīgo prieku un laimi?

12 Vai jūs domājat, ka Viņš būtu radījis mūs un tad atstājis mūs vienus pašus, lai radītu paši savu laimi un sagādātu paši savus līdzekļus, ar ko mēs varētu iegūt šo laimi?

13 Un kā tas ir, ka jūs varat domāt, ka mums būtu kāda nojausma, kur atrast šo laimi vai to, kas mums ir jādara, lai sagādātu paši sev līdzekļus šai laimei? Jo, lūk, mums nav nekādas pieredzes šajā ziņā. Un mums nav nekādas pieredzes šajā ziņā, jo mēs nepastāvējām, līdz mēs tikām radīti.

14 Un kopš brīža, kad mēs tiekam radīti, mēs sākam gūt pieredzes, un tā sākas mūsu spēja kļūt par indivīdu un pašiem domāt un rīkoties, neatkarīgi no citu uzraudzības, pat neatkarīgi no Viņa uzraudzības, kurš mūs ir radījis.

15 Jo, ja Tēvs mums nebūtu devis mūsu neatkarību no Viņa paša pieredzes, atšķīroties citam no cita, tad mēs paši neiepazītu šo laimi vai prieku, būdami radīti Viņa pieredzei, nevis mūsu pašu pieredzei.

16 Un Viņš jau zina šo prieku un laimi; un Viņš to zina no Savas paša pieredzes. Un tādēļ, ka Viņš guva pieredzi, lai zinātu šīs lietas, Viņš zina, ka Viņš ir mūžīgi laimīgs Savā paša esamībā.

17 Un tādēļ, ka Viņš zina un izprot šo mūžīgo laimi, tā ir Viņa vēlme — sniegt šo laimi mums, kas esam Viņa bērni jeb Viņa radības, kuras Viņš ir radījis, lai mums varētu būt tādas pieredzes, kādas Viņam ir bijušas, kas Viņam ir sniegušas šo laimi.

18 Un šo laimi var iegūt vienīgi caur

neatkarību un rīcības brīvību, vai, citiem vārdiem, esot ar spēju būt neatkarīgiem no Tēva un gūt pašiem savu laimi no savām pašu pieredzēm.

19 Un tad nu, kad mums reiz būs bijušas visas šīs pieredzes un būsīm izjutuši šo prieku, patiesi šo mūžīgās laimes stāvokli, kam, jūsuprāt, mēs paudīsim slavu un pateicību par šo laimi, ko mēs baudīsim? Vai jūs domājat, ka mēs pateiksimies paši sev, ka mums ir dota šī laime?

20 Vai jūs domājat, ka mēs pateiksimies citiem par šo laimi, patiesi tiem, kas neradīja mūs un kam nekāda sakara ar to, ka mēs tikām darīti neatkarīgi, lai mēs varētu pieredzēt un iegūt šo laimi?

21 Es saku jums, ka jūs kādu dienu slavēsiet un godināsiet vienīgi Tēvu un mūsu Mūžīgās Mātes par pieredzēm un prieku, un laimi, kas jums mūžīgi būs Tēva valstībās — valstībās, kuras Viņš ir radījis mums, lai sniegtu mums iespējas pieredzēt šo laimi.

22 Un tagad es vēlos, lai jūs apdomātu šo: Ja jūs esat no ģimenes un jums ir brāļi un māsas; un ja jums visiem ir tēvs un māte, kuri ir devuši jums visiem, kas esat viņu bērni; jā, patiesi tie, kas piedzima no viņiem bez savas pašu izvēles, bet ar to izvēli, kuri ir viņu vecāki;

23 jā, un jūsu vecāki ir vienlīdzīgi devuši jums lielas un brīnišķīgas svētības, patiesi visas savas bagātības un visus savus īpašumus, un visas savas zemes un savas smalkās lietas, patiesi itin visu, kas sniedz tiem laimi; ja šīs ģimenes bērniem viņu vecāki ir devuši visas šīs lietas, tad kas saņems pateicību un godu par šīm lietām?

24 Vai brālis vai māsa teiks otram: es tev pateicos, dārgais brāli, par visu, ko tu man esi devis? Un vai brālis teiks citiem: es jūs apsveicu par to, ko es jums esmu devis, un es esmu pelnījis un esmu cienīgs pieņemt jūsu slavu un jūsu godu?

25 Un, ja būtu tā, ka šīs ģimenes tēvs un māte dotos uz kādu citu valsti un atstātu

visus savus īpašumus un savas zemes, un savas smalkās lietas, patiesi visas lietas, kas tiem pieder un dara tos laimīgus, un sniegtu vecākajam dēlam varu un pilnvaras dot viņu bērniem vienlīdzīgi visu, kas viņiem pieder un kam viņi ir strādājuši visu savu dzīvi savu bērnu labad;

26 un, ja šim vecākajam dēlam ir šīs pilnvaras un šī vara, vai tad viņš būs cienīgs pieņemt slavu un godu no citiem bērniem, kad tie saņem visas šīs lietas caur viņu, patiesi tās lietas, ko viņu vecāki pavēlēja, ka tām jātiek vienlīdzīgi sadalītām visiem viņu bērniem?

27 Es saku jums, ka ļauns dēls pieņemtu šo slavu un nedomātu pievērst bērnu sirdis vecākiem, kuri ir devīgi sagādājuši šīs lietas tiem visiem. Jā, ļauns dēls nesadalītu vecāku īpašumus vienlīdzīgi, bet dotu labākās daļas pats sev un tiem, kurus viņš mīl, vai tiem, kas apbrīno viņu un sniedz viņam godu, ko, viņaprāt, viņš ir pelnījis, pateicoties varai un pilnvarām, ko viņam ir devuši vecāki.

28 Taču es saku jums, ka taisnīgs dēls parādītu pārējiem saviem brāļiem un māsām, ka viņš ir ticis izraudzīts vienīgi tādēļ, lai dotu viņiem to, ko viņu vecāki ir pavēlējuši viņam, un viņš dos vienlīdzīgi visiem to daļu, ko viņi ir pelnījuši, visiem tiekot savu vecāku vienādi mīlētiem.

29 Un kādu godu un slavu šis taisnīgais dēls vēlēšies, zinādams, ka viņš nesagādāja saviem brāļiem un māsām viņu mantojumu, bet ka to deva viņu vecāki, un ka viņš tika izraudzīts vienīgi sava taisnīguma dēļ, lai izpildītu savu vecāku gribu atbilstoši viņu vēlmēm?

30 Un tad nu, ja tēvs un māte vēlētos nodrošināt, lai visi viņu bērni saņemtu vienādu mantojuma daļu, ko viņi ir atstājuši saviem bērniem, tad kuru dēlu viņi izvēlētos, lai izpildītu viņu gribu?

31 Un, kad viņi atgriezīsies pie saviem bērniem, ko tad bērni cienīs un godās? Vai viņi godās savu brāli, vai arī viņi godās tēvu un māti, kuri ir vienlīdzīgi devuši tiem visas

lietas?

32 Un, ja viņu bērni joprojām slavēs šo taisnīgo dēlu, vai šis dēls pats to vēlēsies, vai arī viņš vērsīs savu brāļu un māsu godu viņu vecākiem, kuri ir pelnījuši šo godu?

33 Un kāds tad būs goda un slavas iemesls netaisnīgajam dēlam, kurš, būdams vecākais viņu starpā, pats tiecās pēc slavas un cieņas?

34 Tad viņa brāļi un māsas redzēs viņu, kas viņš patiesībā ir, — velns, šarlatāns, kura vienīgā vēlme ir pieņemt godu sev, ar ko viņam vispār nav nekāda sakara. Un tad Tēvs padzīs šo netaisnīgo dēlu un visus tos, kas vēlējās saņemt vairāk mantojuma nekā citi brāļi un māsas.

35 Taču, ja taisnīgais dēls būs izdarījis visu, ko Tēvs viņam pavēlēja, tad tēvs pateiksies šim dēlam un dos viņam vienādu daļu kā pārējiem viņa brāļiem un māsām.

36 Un visi bērni pielūgs tēvu un māti un mūžīgi tos slavēs un godās, pateicoties viņiem par savu mantojumu un arī pateicoties viņiem, ka atstāja varu un pilnvaras sadalīt šo mantojumu taisnīgā dēla rokās.

37 Un tagad, mani brāļi un māsas, es grasos noņemt jums lielu klupšanas akmeni, kas ir nolikts jūsu priekšā jūsu ļaundarbības dēļ. Un šī ļaundarbība, par ko es runāju, ir tāda, ka jūs esat snieguši atzinību un slavu, un godu, kur šī atzinība, slava un gods nepienākas, nedz arī tiek sagaidīta no viņa, kam jūs to sniedzat. Un tādēļ, ka jūs esat to darījuši, jums ir nolikti šie klupšanas akmeņi jūsu priekšā.

38 Un šī ļaundarbība, par kuru es runāju, ir līdzīga tai līdzībai, ko es jums esmu devis, patiesi līdzīgi tiem bērniem, kas godināja un slavēja netaisnīgo dēlu, kurš vēlējās šo slavu un godu sev, pilnībā apzinoties, ka viņam nebija nekāda sakara ar mantojumu, ko vecāki bija atstājuši vienlīdzīgi visiem saviem bērniem.

39 Jo, lūk, jūs tiecaties pēc tā, kas jums padarītu nevienlīdzīgus ar jūsu pārējiem brāļiem un māsām; un jūs tiecaties pēc kāda,

ko jūs varētu pielūgt un godāt un kurš jums ir devis, kā jūs ticat, lielāku daļu no Tēva mantojuma.

40 Un es īpaši runāju uz jums no pēdējām dienām, kuriem šīs lietas tiks atklātas. Jo būs daudzi no jums, jā, pat visi no jums, izņemot pavisam dažus izraudzītos, kas sev būs izvēlējušies šo vecāko dēlu, kuru es esmu sniedzis līdzībā kā piemēru.

41 Jo ir daudzi no jums, kas esat likuši Jēzu un citus augstāk par sevi un esat snieguši tiem slavu, ko jums būtu jādod Tēvam visās lietās.

42 Un tādēļ, ka jūs to esat darījuši, Kristus jums ir tapis par klupšanas akmeni, patiesi, ka jūs klūpat un maldāties savā izpratnē par patiesību. Un jūs nepazīstat īsteno Kristu, kuru jūs esat pieņēmuši un kuru, jūsuprāt, jūs pazīstat.

43 Jo tas nav īstenais Kristus, par kuru es esmu runājis un par kuru visi svētie pravieši ir rakstījuši un runājuši kopš iesākuma. Jo jūs pielūdzat netaisnīgo dēlu un saucat viņu par savu Kristu un godināt viņu un slavējat, kas ir tā lieta, ko taisnīgais dēls nepieņemu no jums.

44 Un tad nu šī ir tā lieta, ko īstenais Kungs, patiesi pats Jēzus Kristus, taisnīgais Dieva Dēls, ir man pavēlējis atklāt jums, ko viņš pavēlēja, kad viņš apmeklēja mani un sarunājās ar mani, un mācīja man daudzas lietas par sevi un par savu dzīvi, un to viņš man ir pavēlējis ietvert šajā pierakstā.

45 Jā, Jēzus Kristus ir man pavēlējis padarīt šo lietu jums skaidru, lai jums vairs nebūtu nekādu attaisnojumu jūsu ļaundarbībā un lai jūs varētu iepazīt īsteno Kristu. Jo, ja jūs iepazīsit īsteno Kristu, tad jūs iepazīsit īsteno Tēvu, kurš ir Kristus Tēvs, kā arī mūsu Tēvs un kurš ir visu lietu Radītājs.

46 Lūk, Viņš ir radījis mūs un ir devis mums vienlīdzīgi visas no Savām svētībām. Un Viņš deva varu un pilnvaras Savam Dēlam, patiesi Jehovam jeb Jēzum Kristum, kā viņš ir pazīstams starp jūdiem un citticībniekiem, lai pārstāvētu Viņu un darītu

Viņa gribu šajā Viņa valstības daļā.

47 Un Viņa griba ir, lai visi Viņa bērni atgrieztos pie Viņa un baudītu Viņa valstības mūžīgo laimi. Un šo laimi Viņš ir devis visiem Saviem bērniem vienlīdzīgi — atbilstoši viņu laimes vēlmēm.

48 Un Viņš nesaka vienam: Tava laime būs mazāka nekā tavam brālim. Nedz arī Viņš saka kādam citam: Tava laime ir lielāka nekā tavam brālim. Taču Viņš saka visiem: Tava laime ir visa tā pilnība, ko Es varu tev dot atbilstoši tavām laimes vēlmēm un izvēlēm.

49 Un tas ir Tēva mūžīgais plāns, un tā ir arī mūsu Mūžīgo Māšu vēlme, kuras darbojas mūsu laimei kopā ar mūsu Tēvu.

50 Un tagad tas ir Dēls, p **a** k u n man ir jārunā un jāsniedz jums izpratne. Jo jūs sniežat slavu un godu Dēlam, ko viņš nav pelnījis, nedz arī viņš vēlas slavu un godu, ko jūs sniežat viņam.

51 Un tas apbēdina viņa sirdi, kad jūs sniežat viņam šo slavu un šo godu, patiesi to slavu un godu, ko viņš vēlas, lai Tēvs saņemtu no jums. Un viņš zina, ka jūsu ļaundarbībā jeb jūsu tumsībā jūs nevarat sniegt Tēvam to slavu, ko Viņš ir pelnījis, jo jūs neredzat Tēvu. Bet jūs esat redzējuši viņu un zināt, ka viņš ir dzīvojis jūsu vidū. Un šī iemesla dēļ jūs pielūdzat viņu un sniežat viņam godu — pretēji tam, ko viņš ir pavēlējis jums.

52 Un visās lietās viņš ir mēģinājis pievērst jūsu sirdis Tēvam, lai jūs varētu tikt Tēva mācīti, kā viņš tika Tēva mācīts, būdams saņēmis no Tēva pilnības — pilnības, kas tiek vienādi sniegta visiem Dieva bērniem.

53 Un bēdās viņš pieļauj, ka jūs pielūdzat viņu un nelietīgi valkājat viņa vārdu, sniežot viņam godu, ko, ja viņš varētu, viņš jūs piespiestu sniegt Tēvam. Taču viņš jūs nevar piespiest darīt to, ko jūs nevēlaties, saskaņā ar rīcības brīvību, ko jūs esat saņēmuši no Tēva.

54 Un Tēvs arī ir pavēlējis viņam

nepiespiest jūs, bet ka viņam ir jāmīl jūs un jāļauj jums pielūgt Tēvu viņa vārdā, lai jūs varētu iepazīt Tēvu caur Dēlu jūsu ļaundarbības dēļ.

55 Jo kurš taisnīgs tēvs jūsu starpā patiešām vēlētos, lai kāds no viņa bērniem nāktu pie viņa ar kāda brāļa starpniecību? Es saku jums, ka, ja jūs esat taisnīgs tēvs, tad jūs vēlētos runāt ar visiem saviem bērniem un mīlēt katru no viņiem, kā jūs darāt ar pārējiem.

56 Taču, ja jūsu bērni baidās no jums, jo viņi nepazīst jūs un viņi izvēlas nākt pie jums vienīgi caur savu brāli, tad viņi nebūs jūsu klātbūtnē un nepazīs jūs, bet viņi pazīs vienīgi to brāli, kuru viņi ir izraudzījuši, lai nāktu pie jums viņu vietā.

57 Taču jūs aizvien mīlēsiet savus bērnus un vēlēsit, lai viņi ir laimīgi; tādēļ jūs ļausit viņiem runāt ar jums caur viņu brāli. Bet jūs būtu apbēdināti, ja jūsu bērni personīgi nenāktu pie jums un nesēdētu jums uz ceļa, un neapskautu jūs, un nerunātu ar jums līdzīgi tam, kā jūsu runājat ar viņu brāli, kuru viņi ir izvēlējušies un ar kuru viņi runā, nevis ar jums.

58 Un vai tas neliktu vilties šim brālim, ja viņš būtu taisnīgs dēls un viņš zinātu, ka visi viņa brāļi un māsas varētu tuvoties savam tēvam un sēdēt uz viņa ceļa, un sarunāties ar savu tēvu, tomēr viņi to nedara tādēļ, ka tie baidās no viņa? Vai šis brālis visādi nemēģinātu, lai liktu saviem brāļiem un māsām iepazīt savu tēvu un nākt pie viņa?

59 Un tagad es sniegšu jums piemērus par šo lietu gan jūdu pierakstos, gan arī mana tēva pierakstā, kas jau ir nācis klajā starp jums. Un šie piemēri ir tikuši no jums apslēpti jūsu ļaundarbību un klupšanas akmeņu dēļ, ko Tas Kungs ir nolīcis jūsu priekšā.

60 Taču es izskaidrošu jums šīs lietas skaidrībā, un jūs saskatīsiet savas kļūdas un pievērsīsiet uzmanību savai neziņai par tām lietām, kuras jums būtu jāsaprot. Taču bez Gara, kas jūs vadītu jūsu izpratnē, nav

nekāda veida, ka jūs būtu sapratuši šīs lietas.

61 Lūk, rakstītais vārds ir izraisījis daudz strīdu jūsu starpā tā veida dēļ, kā šie vārdi ir tikuši uzrakstīti un doti jums. Taču, ja jums nebūtu strīdus gara jūsu starpā, tad jūs būtu sapratuši šīs lietas.

62 Un tādēļ, ka jums bija šie strīdi, kas ir pretēji Kristus garam, tad jums nebija Kristus gara un tādēļ nevarējāt saprast šīs lietas, kad tās jums jau tika pasniegtas skaidrībā.

63 Un tagad es vēlos, lai jūs atsauktos uz mana tēva Mormona vārdiem, kurus viņš jums ir devis attiecībā uz Jēzus Kristus atnākšanu pie ļaudīm, kas bija sapulcējušies Pārpilnības zemē pēc tam, kad viņš bija augšāmcēlies.

64 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka Tēvs ir pieļāvis to, ka cilvēku bērniem tiek dota iespēja dzirdēt Viņa vārdus no tiem, kurus tie pieņems kā Viņa gribas paudējus.

65 Un es jums jau esmu parādījis, ka, ja cilvēku bērni vēlas, viņi var saņemt Dieva vārdus tieši no Viņa mutes, patiesi no Svētā Gara, kurš ir vienots ar Tēvu visās lietās un ir Tēva balss, un ir veids, ko Tēvs ir ieviesis, lai mācītu cilvēku bērniem Savu gribu visās lietās.

66 Un šo veidu Viņš ir ieviesis, lai Viņa bērni nesniegtu nepelnītu slavu un godu citiem saviem brāļiem un māsām, kuri tos nerādīja, nedz arī tiem ir kāds sakars ar viņu mūžīgo glābšanu, izņemot, kā sniegt tiem Viņa vārdus, lai tie varētu pievērsties Viņam un turēt Viņa baušļus, kas tika doti, lai viņiem varētu būt prieks un laime.

67 Un tādēļ, ka cilvēku bērni neatpazīst veidu, ko Tēvs ir ieviesis, lai mācītu viņus, patiesi, ka viņi nespēj sadzirdēt un saprast Viņa balsi, Viņš ir pieļāvis, ka viņiem tiek mācīts vienīgais veids, kā viņi varētu saprast un pieņemt Viņa vārdus.

68 Un Viņš ir pieļāvis to, ka cilvēku bērniem būtu jāpielūdz citi no viņu brāļiem, patiesi svētos praviešus, kas tikuši sūtīti pie tiem, lai viņiem varētu būt vismaz kaut kāda

saskare ar Viņu un lai viņi saņemtu Viņa vārdu kaut kādā veidā.

69 Tad nu šī saziņa ar Tēvu, patiesi Dēla vēlme pievērst ļaudis viņu Tēvam, tika dota kā piemērs mana tēva pierakstā, un viņš rakstīja, sacīdams: Un tad notika, ka tur bija liels ļaužu pulks no Nefija tautas sapulcējies kopā apkārt templim, kas bija Pārpilnības zemē; un viņi bija izbrīnīti un pārsteigti cits ar citu, un rādīja cits citam tās lielās un brīnumainās izmaiņas, kas bija notikušas.

70 Un viņi arī runāja par šo Jēzu Kristu, par kuru zīme bija tikusi dota, par Viņa nāvi.

71 Un notika, kamēr viņi tā sarunājās cits ar citu, ka viņi izdzirdēja balsi, kas it kā nāca no debesīm; un viņi pameta savas acis visapkārt, jo tie nesaprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā nebija spalga balss, nedz arī tā bija skaļa balss; un tomēr, neskatoties uz to, ka tā bija klusa balss, tā iedūrās viņos, ka tie dzirdēja to pašā sirdī, tā ka nebija nevienas ķermeņa daļas, kam tā neliktu trīcēt; jā, tā iedūrās tiem pašā dvēselē un lika viņu sirdīm degt.

72 Un notika, ka viņi atkal dzirdēja to balsi, un viņi to nesaprata.

73 Un vēl trešo reizi viņi dzirdēja to balsi, un viņi atvēra savas ausis, lai klausītos to; un viņu acis bija pavērstas uz to skaņu; un viņi cieši raudzījās uz debesīm, no kurienes skaņa nāca.

74 Un lūk, trešajā reizē viņi saprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā sacīja uz tiem: Lūk, šis ir Mans mīļotais Dēls, pie kura Man labs prāts, kurā Es esmu pagodinājis Savu Vārdu; klausiet Viņu.

75 Un tagad es, Moronijs, dodu jums šo lietu skaidrojumu. Jo, lūk, kā balsi ļaudis dzirdēja, kas liecināja tiem par Viņa Dēlu? Vai tā nebija Tēva balss?

76 Un kādēļ ir tā, ka viņi nesaprata šo balsi, kad tā viņiem tika dota pirmo reizi? Un pat otro reizi tā viņiem tika dota, un viņi to nesaprata. Un šī balss nāca pie viņiem no viņu mīlošā Tēva debesīs, kurš mīl viņus visus un vēlas sniegt visiem Saviem bērniem

Savus vārdus ar Savu paša muti.

77 Un Tēva balss nav spalga balss, kāda reizēm ir praviešiem, nedz arī tā ir skaļa balss, kādā pravietis reizēm pasludina savu vēstījumu un māca grēku nožēlošanu. Bet tā bija klusa balss, kas iedūrās viņos, ka tie dzirdēja to pašā sirdī, tā ka nebija nevienas ķermeņa daļas, kam tā neliktu trīcēt; jā, tā iedūrās tiem pašā dvēselē un lika viņu sirdīm degt.

78 Un šī degšana radās, jo šo ļaužu gars atpazīna to balsi, taču miesa nevarēja saprast šīs lietas, jo tā nebija sadzirdama viņu ausīs, kā viņi bija pieraduši uztvert saziņu.

79 Tad, lūk, šie ļaudis saprata Jēzus balsi, par kuru viņiem bija tikušas dotas zīmes un praviešu liecības, kurus viņi bija klausījušies ar tiem saziņas līdzekļiem, pie kādiem viņi bija pieraduši miesā.

80 Un viņi iepriekš, līdz šim laikam, jā, patiesi tieši pirms Tēvs bija mēģinājis runāt uz viņiem ar Savu paša balsi, viņi dzirdēja Kristus balsi tumsā.

81 Tad nu, kādēļ ir tā, ka šie ļaudis varēja dzirdēt Kristus balsi tumsā, kad viņš runāja uz tiem no debesīm, taču viņi nevarēja uztvert un saprast Tēva balsi, kad Viņš runāja uz tiem gaismā no tām pašām debesīm?

82 Un kas ir tas, ko Tēvs mēģināja pateikt ļaudīm, patiesi saziņas veidā, ko viņi nevarēja saprast, jā, patiesi caur šo kluso, mierīgo balsi?

83 Lūk, šīs lietas tika parādītas ļaudīm, kas bija saglabāti Pārpilnības zemē, kā līdzība par tām lietām, kas ir uz zemes.

84 Jo Tēvs bija divreiz mēģinājis runāt uz Saviem bērniem, taču viņi nevarēja saprast vārdus, kurus Viņš tiem deva. Un tie nepazīna Viņu, tādēļ tie neatpazīna Viņa balsi.

85 Tomēr Viņš zināja, ka viņi sarunājās par Viņa Dēlu, patiesi Jēzu Kristu, par kuru Samuēls–Iamanietis bija pravietojis, ka nāks pasaulē. Un viņi sarunājās par Jēzu Kristu, tieši pirms viņi dzirdēja Tēva balsi runājam

uz tiem no debesīm.

86 Un Tēvs zināja, ka šie ļaudis nebija gatavi dzirdēt no Viņa paša mutes to, ko Viņš labprāt vēlējās mācīt tiem. Jo Viņš zināja, ka tie nevarēja uzklaut to kluso, mierīgo balsi, kas runāja tieši uz viņu garu, — Viņš būdams viņu garu Radītājs un nevis ausu, kas bija no miesas.

87 Un, kad Viņš divreiz bija mēģinājis, Viņš nodeva tos Dēlam, lai Viņš varētu tos mācīt caur Savu Dēlu. Un šoreiz Viņš runāja uz tiem tādā saziņas veidā, ko viņi varētu saprast savā ļaundarbībā.

88 Un tādēļ ir rakstīts: Un lūk, trešajā reizē viņi saprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā sacīja uz tiem: Lūk, šis ir Mans mīļotais Dēls, pie kura Man labs prāts, kurā Es esmu pagodinājis Savu Vārdu; klausiet Viņu.

89 Un ar šo Tēvs deva cilvēku bērniem iespēju dzirdēt Viņa vārdus vienīgajā veidā, kā viņi varētu tos saprast, patiesi veidā, kas viņiem ticis mācīts ar viņu paražām un viņu tradīcijām. Tomēr tas bija labāk, ka viņi dzird Viņa vārdus šajā veidā, nekā ja viņi nedzirdētu nevienu no Viņa vārdiem.

42. NODAĻA

Moronijs sniedz padziļinātāku aprakstu par Jēzus starpnieka lūgšanu, kuru viņš teica starp nefījiešiem un lamaniešiem. Tēvs atklāj Sevi visai cilvēcei caur mazu bērnu nevainību un mīlestību.

UN notika, ka Jēzus nonāca lejup pie viņiem, un tie nometās viņa priekšā un pielūdza viņu. Taču šajā lietā Tas Kungs nebija apmierināts, taču to pieļāva tās pavēles dēļ, ko viņš bija saņēmis no Tēva. Un Tēva griba ir tāda, ka Viņš vēlas, lai Viņa bērni saņemtu Viņa vārdu tā, kā viņi varētu to izprast caur līdzekļiem, ko viņi pieņemtu.

2 Un manam tēvam Mormonam bija aizliegts rakstīt daudzas no lietām, kuras

viņš lasīja pierakstā, ko ļaudis bija pierakstījuši attiecībā uz Jēzus Kristus apmeklējumu viņa tēvu dienās. Un viņam tika aizliegts rakstīt šo lietu, jo tā pienākas Tēvam, ka cilvēku bērniem tiek dotas vienīgi tās lietas, kuras viņi varētu saprast un pieņemt.

3 Un, tā kā Tēvs zināja, ka pēdējās dienās, patiesi laikā, kad šīs lietas tiks dotas cilvēku bērniem, ka tie jau godā Jēzu Kristu un sniedz viņam Tēva godu; jā, tādēļ, ka Viņš zināja šīs lietas, Viņš pavēlēja Savam Dēlam to pieļaut, lai Viņš varētu izglābt tik daudzus no Saviem bērniem, cik Viņš var, novēršot tos no viņu grēkiem ar Jēzus vārdiem un godību.

4 Un pierakstā lasāms, ka Nefijs nometās ceļos un skūpstīja Jēzus kājas. Un Tas Kungs pavēlēja, lai viņš pieceltos un nedarītu viņam šīs lietas, bet ka viņam būtu jāpielūdz Tēvs un jāsniedz viss gods Viņam.

5 Taču Nefijs un ļaudis bija pārņemti ar augšāmceltā Kristus varenību un parādīšanos viņu vidū, patiesi viņi aizvien bija pārņemti ar vārdiem, kurus tie dzirdēja viņu runājam uz tiem tumsā.

6 Un tad nu šī lieta arī ir piemērs un līdzība jums; jo, lūk, vai Jēzus nerunāja uz ļaudīm tumsā? Un tumsā ļaudis saprata viņa balsi.

7 Tomēr, kad bija gaišs, kā balsi viņi dzirdēja vispirms? Jā, gaismā, vai Tēvs nemēģināja runāt uz Saviem bērniem?

8 Un šī lieta bija Dēla griba, lai viņš varētu parādīt cilvēku bērniem: kamēr tie ir tumsā, tie dzirdēs viņa balsi, taču, kad tie ir gaismā, jeb drīzāk, kad tiem ir Gars, kas ir ar tiem, jo viņos mājō gaisma, tad Tēvs pats runā uz viņiem.

9 Un šādā veidā jūs zināsiet, vai jūs esat tumsā vai gaismā atbilstoši saviem darbiem. Jo, lūk, ja jūs spējat dzirdēt vienīgi Jēzus vārdus un to vārdus, kurus viņš ir pilnvarojis mācīt jūs un sludināt jums grēku nožēlošanu, tad jūs droši zināsiet, ka jūsu darbi ir tumsas darbi, jo tumsā jums tiks doti

viņu vārdi.

10 Bet, ja jūsu darbi ir taisnīgi jeb ir gaismā, tad jums tiks doti dievišķības noslēpumi ar Tēva balsi, kā es jums to esmu izskaidrojis.

11 Un tagad es vēlos, lai jūs turpinātu mana tēva pierakstā un sekotu norisei, ko Tas Kungs veica, kad viņš mācīja ļaudīm Tēva vārdus.

12 Jo, lūk, tādēļ, ka šie ļaudis bija tumsā, saskaņā ar Garu, viņš aicināja citus viņu starpā sludināt tiem. Un šie citi bija viņa mācekļi, kuriem viņš pavēlēja kristīt ļaudis saskaņā ar viņu tradīcijām, kuras viņi varētu saprast un pieņemt.

13 Jo, kad Jēzus runāja uz ļaudīm tumsā, pirms viņiem tika dota iespēja saņemt vārdus tieši no Tēva, viņš tiem sacīja: Bet visiem, kas Mani uzņem, Es dodu varu kļūt par Dieva dēliem; un patiesi tā Es darīšu tiem, kas ticēs Manam Vārdam, jo, lūk, ar Mani nāk pestīšana un Manī Mozus likums ir papildīts. Es esmu pasaules gaisma un dzīvība. Es esmu Alfa un Omega, sākums un gals.

14 Un jums vairs nevajag upurēt Man ar asins izliešanu; jā, jūsu ziedojumi un jūsu dedzināmie upuri ir jāizbeidz, jo Es nepieņemšu nevienu no jūsu ziedojumiem un jūsu dedzināmajiem upuriem.

15 Un jūs upurēsiet Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, to Es kristīšu ar uguni un ar Svēto Garu, tāpat kā lamaniešus, kas dēļ savas ticības Man savas pievēršanas laikā tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapzinājās to.

16 Lūk, Es esmu nācis pasaulē, lai nestu pestīšanu pasaulei, lai glābtu pasauli no grēka. Tādēļ, kas nožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs bērns, to Es pieņemšu, jo tādiem pieder Dieva valstība. Lūk, par tādiem Es esmu atdevis Savu dzīvību un atkal to atguvis, tādēļ nožēlojiet grēkus un nāciet pie Manis jūs, zemes gali, un topiet

izglābti.

17 Un tagad es, Moronijs, vaicāju jums: kurā vietā Tas Kungs pavēlēja kādam tapt kristītam ar iegremdēšanu ūdenī tajos vārdos, kurus viņš runāja uz ļaudīm tumsā?

18 Lūk, viņš tiem teica, ka viņš ir piepildījis Mozus likumu, un Mozus likums pavēlēja kristības kā to lietu līdzību, kurām bija jānāk.

19 Un Jēzus teica šīs lietas ļaudīm tumsā, lai sagatavotu viņu prātus un viņu sirdis, ka viņi dzirdētu un saprastu tos vārdus, ko Tēvs teiktu viņiem gaismā.

20 Taču, kad Tēvs runāja uz tiem gaismā, viņi nesaprata tos vārdus, ko Tēvs sacīja uz viņiem. Un, ja viņi būtu dzirdējuši vārdus, ko Tēvs runāja uz tiem, vai ja viņi būtu bijuši taisnīgāki un uztverīgāki pret Svēto Garu, kas ir Tēva balss, tad viņi būtu dzirdējuši visas lietas no Tēva.

21 Bet tādēļ, ka viņi nespēja klausīties un saprast šajā veidā, Tēvs sūtīja Savu Dēlu lejā starp viņiem un ieviesa priekšrakstus, ko Viņš prasītu no tiem, lai vērstu viņus uz Tēvu, patiesi kristību ar iegremdēšanu priekšrakstu atbilstoši viņu paražām un viņu tradīcijām, ko viņi varēja saprast.

22 Un, ja viņi būtu klausījušies un sadzirdējuši Tēva balsi, tad vienīgais, kas tiktu prasīts no viņiem, būtu salauzta sirds un nožēlas pilns gars.

23 Un, esot ar šo salauzto sirdi un nožēlas pilno garu, Svētais Gars būtu devis viņiem visu to izpratni un zināšanas, kas tiem ir nepieciešamas, lai tiktu izglābti Dieva valstībā, neraugoties uz Mozus likumu, kas tika piepildīts Kristū.

24 Un notika, ka pēc tam, kad Jēzus bija mācījis ļaudīm Tēva gribu un devis tiem visus Tēva baušļus, jā, patiesi tos baušļus, kas ir nepieciešami, lai viņiem varētu būt tas prieks un laime, ko Tēvs tiem bija apsolvījis; jā, pēc tam, kad Jēzus bija devis viņiem šīs lietas, viņš tiem teica: Lūk, Mans laiks ir tuvu klāt. Es manu, ka jūs esat vāji, ka jūs nevarat saprast visus Manus vārdus, ko Man

Tēvs ir pavēlējis runāt uz jums šinī reizē.

25 Tādēļ ejiet uz savām mājām un apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, un vaicājiet Tēvam Manā Vārdā, lai jūs varētu saprast, un sagatavojiet savus prātus rītam, un Es nākšu pie jums atkal. Bet tagad Es eju pie Tēva, un arī lai parādītos pazudušajām Israēla ciltīm, jo tās nav zudušas Tēvam, jo Viņš zina, kurp Viņš tās ir aizvedis.

26 Un tā bija Tā Kunga griba un viņa vēlme — atstāt ļaudis šajā laikā un doties pie citiem, kuri bija sagatavoti pieņemt viņu kā augšāmceltu būtni, patiesi pie tiem, kas bija citas avis, kuras viņš pieminēja.

27 Un viņš bija pavēlējis ļaudīm doties mājās un lūgt Tēvam pēc izpratnes, cerot, ka, to darot, viņi varētu tikt Gara ietekmēti un viņiem varētu tikt dota sapratne.

28 Taču tad, kad viņš grasījās doties prom, viņš redzēja ļaudis, ka viņi joprojām bija vāji savā sapratnē un joprojām atradās viņa pielūgsmes attieksmē; patiesi savās asarās, viņam bija līdzjūtība pret tiem.

29 Un Tas Kungs pastāstīja man par šo reizi, un viņš man teica: Lūk, es pavēlēju ļaudīm, lai viņi dotos uz savām mājām un piesauktu Tēvu, un dotu Viņam godu, lai Viņš varētu sūtīt Svēto Garu pie tiem, lai viņi varētu labāk saprast tās lietas, kuras es biju mācījis viņiem.

30 Taču es varēju saskatīt viņu neziņu un viņu nespēju izrādīt ticību, patiesi ticību tanī, ko viņi nevarēja redzēt. Un tādēļ, ka viņi mani redzēja, viņi pielūdza mani.

31 Un notika, ka Jēzus sacīja uz viņiem: Lūk, Mana sirds ir pilna līdzjūtības pret jums. Vai jūsu vidū ir kādi slimie? Vediet viņus šurp. Vai jums ir kādi, kas ir klibi vai akli, vai tizli, vai kropli, vai spitālīgi, vai kas ir izkaltuši, vai kas ir kurli, vai kas sirgst jebkādā veidā? Vediet viņus šurp un Es tos dziedināšu, jo Es jūtu jums līdzī, Mana sirds ir piepildīta ar žēlastību.

32 Jo Es redzu, ka jūs gribat, lai Es parādu jums to, ko Es darīju jūsu brāļiem Jeruzālemē, jo Es redzu, ka jūsu ticība ir

pietiekama, lai Es jūs dziedinātu. Un notika, kad Viņš bija tā runājis, viss ļaužu pulks vienprātīgi gāja ar saviem slimajiem un saviem sirgstošajiem, un saviem klibajiem, un saviem aklajiem, un saviem mēmajiem, un ar visiem tiem, kas sirga jebkādā veidā; un Viņš dziedināja ikvienu, kad tie tika atvesti pie Viņa.

33 Un viņi visi, gan tie, kas bija dziedināti, gan tie, kas bija veseli, zemojās pie Viņa kājām un pielūdza Viņu; un, cik daudzi varēja nākt no ļaužu pulka, skūpstīja Viņa kājas, tā ka tie mazgāja Viņa kājas ar savām asarām.

34 Un tad nu tas bija šajā lietā, ka Tas Kungs bija satraukts, taču viņam nebija vēlmes teikt ļaudīm, ka viņiem nevajag mesties ceļos viņa priekšā un pielūgt viņu šādā veidā. Jo viņš mīlēja tos un nevēlējās, lai viņiem tiktu atņemts tas, kas tiem sniedza šādu prieku.

35 Taču viņš vēlējās, lai viņi iepazītu Tēvu. Un viņš domāja par veidu, kā viņš varētu vest Tēvu pie tiem, lai viņi varētu zināt Viņu un saprast Viņu, lai tie nebaidītos no Viņa un lai viņi sniegtu visu godu Tēvam un nevis viņam.

36 Un notika, ka viņš pavēlēja, lai viņu mazie bērni tiktu atnesti. Tā tie atnesa savus mazos bērnus un nolika tos zemē visapkārt Viņam, un Jēzus stāvēja vidū, un ļaužu pulks deva ceļu, līdz tie visi bija atnesti pie Viņa.

37 Un notika, kad viņi visi bija atnesti un Jēzus stāvēja to vidū, viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie nomestos uz ceļiem zemē.

38 Un notika, kad tie bija nometušies uz ceļiem zemē, Jēzus nopūtās pie sevis un teica: Tēvs, es esmu satraukts par Israēla nama ļaužu bezdievību.

39 Un tagad es, Moronijs, vēlos jums vaicāt: kādēļ jūs domājat, ka Tas Kungs nopūtās pie sevis un sacīja Tēvam, ka viņš ir satraukts par ļaužu bezdievību? Es saku jums, ka viņš bija satraukts, jo viņi bija līdzīgi jūdiem, kas bija Jeruzālemē. Jo

viņiem bija pietiekama ticība tam, lai viņš tos dziedinātu, bet viņiem nebija pietiekamas ticības tam, lai viņi varētu saņemt tās lietas, kuras viņiem būtu jāzina no Svētā Gara, kas bija no Tēva.

40 Un viņš nopūtās, ka viņš nevarēja tiem skaidri izstāstīt par šīm lietām un pievērst viņus Tēvam, kurš bija pelnījis visu godu un slavu, ko ļaudis sniedza viņam.

41 Tomēr Tēvs bija pavēlējis, lai Tas Kungs to pieļautu Viņa bērnu labad. Jo pat Tēvs neņem pats Sev godu, kā jūs esat pieņēmuši.

42 Un šis ir noslēpums un izpratne, ko Tas Kungs man ir pavēlējis dot jums skaidrībā. Patiesi, ka mūsu visu Tēvs, Diženais Radītājs, kurš mums ir devis dzīvību un visu mūsu laimei, pat šī brīnumainā Būtne neņem pati Sev godu.

43 Jo Viņa darbs un Viņa godība ir īstenot visu Viņa bērnu nemirstību un mūžīgo dzīvi. Šī ir Viņa godība, un slavu un godu no Saviem bērniem Viņš neprasa no tiem. Vienīgais, ko Viņš prasa no tiem, ir lai viņiem mūžīgi būtu mūžīgs prieks laimes stāvoklī.

44 Tad nu šī ir tā lieta, kas man ir jāmača jums, patiesi šis lielais noslēpums, kas jums nav ticis atklāts klupšanas akmeņu dēļ, kas tikuši nolikti jūsu priekšā jūsu ļaundarības un jūsu izpratnes trūkuma dēļ.

45 Un tagad es vēlos, lai jūs iztēlotos savos prātos un sirdīs brīnišķīgā Tēva tēlu, kurš mīl visus Savus bērnus un vēlas, lai viņi visi būtu laimīgi. Vai jūs domājat, ka šis Tēvs vēlētos, lai Viņa bērni mestos pie Viņa kājām un skūpstītu Viņa kājas, un mestos ceļos Viņa priekšā, un pielūgtu Viņu?

46 Vai jūs nedomājat, ka šis mīlošais Tēvs vēlētos, lai visi Viņa bērni nāktu pie Viņa un apskautu Viņu, un smietos kopā ar Viņu, un sēdētu uz Viņa ceļa, un smaidītu ar Viņu, un priecātos Viņa klātbūtnē?

47 Tad nu kuru no šiem Tēviem jūs sev izvēlētos; jā, patiesi Tēvu, kurš pavēlētu jums un sagaidītu, lai jūs zemetos Viņa

priekšā, vai Tēvu, kuru jūs varētu apskaut un ar kuru jūs varētu smieties un smaidīt?

48 Un tad es zinu to, kas jums ir ticis mācīts ar jūsu tradīcijām un jūsu paražām, un cilvēku priekšrakstiem, kas tikuši mācīti jūsu starpā, taču tie nav Tēva priekšraksti un patiesības.

49 Jo, lūk, Tēvs neradīja jūs tādēļ, lai jūs pielūgtu Viņu. Bet Viņš jūs ir radījis, lai jūs varētu baudīt no laimes, ko Viņš piedāvā jums.

50 Un, kad jūs pielūdzat Dievu, kā jūs esat raduši pielūgt Viņu savās baznīcās un savās sinagogās, patiesi savu pašu māju slepenībā, vai jūs esat laimīgi šajā pielūgsmes attieksmē? Vai jūs vaigs nav bēdīgs, patiesi, ka jūs sajūtat skumju garu, kas liek jums būt drūmiem?

51 Taču, ja jūs varētu smaidīt un priecāties, un dziedāt slavu Dievam, jā, patiesi, ja jūsu Tēvs dziedātu slavu un dziesmas kopā ar jums, vai jūs tad nebūtu laimīgi?

52 Un tad nu pēc tam, kad Tas Kungs bija nopūties pie sevis un bija satraukts ļaužu bezdievības dēļ, viņš noietās ceļos uz zemes un lūdza Tēvu.

53 Un tas, ko viņš lūdza, nevarēja tikt rakstīts mana tēva pierakstā dēļ klupšanas akmeņiem, kas bija nolikti to ļaundarības dēļ, kas saņemt šo pierakstu.

54 Un ļaudis ne tikai dzirdēja lūgšanas vārdus, bet viņi redzēja ar savām acīm tās lietas, kas nevarēja tikt uzrakstītas. Jo tā nebija parasta lūgšana, līdzīga tām, kuras jūs esat raduši dzirdēt un vērot savā vidū.

55 Jo, kad jūs lūdzat, kas ir tas, ko acs varētu redzēt, izņemot jūs, bēdās nokritušus ceļos un apklājuši savu galvu, un aizvēruši savas acis, un noietušos zemē — tanī, ko jūs saprotat, ka ir pazemība Dieva priekšā?

56 Bet šie ļaudis patiešām kaut ko redzēja ar savām acīm. Un to, ko viņi redzēja, manam tēvam bija aizliegts rakstīt. Taču mans tēvs bija pārņemts ar tām lietām, ko viņš lasīja par to, ko ļaudis gan redzēja, gan

dzirdēja.

57 Un tādēļ, ka viņš bija tā pārņemts, viņš rakstīja, sacīdams: Un viņi liecināja šādā veidā: Acs nekad nav redzējusi, nedz arī auss kādreiz dzirdējusi iepriekš tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs redzējām un dzirdējām Jēzu runājam uz Tēvu; un neviena mēle nevar izteikt, nedz arī kāds cilvēks var uzrakstīt, nedz arī cilvēku sirdis var aptvert tikt lielas un brīnumainas lietas, kā mēs gan redzējām, gan dzirdējām Jēzu runājam; un neviens nevar aptvert to prieku, kas piepildīja mūsu dvēseles tanī brīdī, kad mēs dzirdējām Viņu lūdzam Tēvu par mums.

58 Bet tagad es jums grasos atklāt lietas, ko Jēzus lūdza Tēvam, patiesi tās lietas, ko manam tēvam tika pavēlēts nedot cilvēku bērniem šī pieraksta neaizīmogatajā daļā.

59 Lūk, šīs lietas netika dotas tādēļ, lai izredzēto ticība un apņēmība varētu tikt pārbaudīta un izmēģināta, patiesi, lai viņiem būtu iespēja saprast šīs lietas ar Svēto Garu jeb Tēva balsi gaismā.

60 Taču lielās ļaundarības dēļ, kas ir starp jums no pēdējām dienām, patiesi, ka daudzi no izredzētajiem ir tikuši maldināti ar cilvēku priekšrakstiem, man ir pavēlēts dot jums šīs varenās un brīnumainās lūgšanas vārdus, ko Tas Kungs teica Tēvam, un arī tās lietas, ko ļaudis redzēja un par ko viņi sniedza liecību, taču par ko manam tēvam tika aizliegts rakstīt.

61 Bet mans tēvs uzrakstīja daudzas lietas savā pierakstā par to, ko ļaudis dzirdēja un redzēja. Tomēr viņš to darīja tādā veidā, lai pilnīga patiesība par šīm lietām nebūtu zināma, izņemot, ja tā ir zināma caur Svētā Gara kalpošanām tiem, kuri saņemt viņa vārdus.

62 Un Tas Kungs lūdza, sacīdams: Ak, Mans Tēvs, redzi šos bērnus, kurus es esmu nolīcis Tavā priekšā, lai viņi varētu redzēt Tevi, kā es esmu redzējis Tevi. Ak, Mans Tēvs, šie ir tie no šo ļaužu vidus, kuri vēl nav novērsuši savu sirdi no Tevis, patiesi, ka viņi nav aizvesti prom no Tevis

savu tēvu tradīciju dēļ.

63 Un šo mazo bērniņu nevainībā viņi mīl cits citu, kā Tu esi pavēlējis viņu vecākiem mīlēt citam citu.

64 Un viņu acīs mirdz Tava godība, un Tava vaiga dzirksts ir pārpilnībā viņos.

65 Un viņu sejas izteiksmes ir saglabātas taisnīgumā kopš dzimšanas, patiesi, ka tie nevainībā raugās uz saviem vecākiem pēc vadības un norādījumiem, un mīlestības bez nosacījumiem vai bailēm.

66 Un tagad, dārgais Tēvs, es vēlos, lai Tu nonāktu lejā starp mums un parādītu šiem ļaudīm Savu patieso būtību, patiesi Savas esamības būtību, ko viņi nezina, nedz viņi saprot, jo Tu neesi to viņiem atklājis viņu pašu labad.

67 Taču šie mazie bērni var redzēt Tavu seju, jo viņi nebaidās no Tevis, bet pazīst Tevi. Jo, lūk, no Tevis viņu gari tika radīti, un no Tava Gara viņu sirdis veidotas.

68 Un, kad Jēzus bija pateicis šos vārdus, atvērās debesis un varens gaismas stabs parādījās tieši virs bērnu un Tā Kunga galvas. Un gaismas stabā parādījās vīrietis un citi, kas bija sievietes, kopā ar viņu.

69 Un Viņi nonāca lejā uz zemes un izklīda starp bērniem, un Viņi paņēma bērnus Savās rokās un smaidīja uz tiem, un skūpstīja viņu sejas, un sēdināja viņus uz Saviem ceļiem.

70 Un bērniem nebija nekādu baiļu no šīm brīnišķīgajām būtnēm. Un viņi priecīgi skrēja no vienas būtnes pie otras, lecot Viņu rokās un rāpjoties uz Viņām, bezrūpīgi spēlējoties ar visām būtnēm, kuras bija nolaidušās gaismas stabā.

71 Un šīs būtnes bija tērptas baltos apmetņos, kuru baltums pārsniedza jebkādu citu baltumu uz zemes.

72 Un bērni sāka smieties un spēlējās ar Tēvu. Un Tēvs smējās un spēlējās ar viņiem. Un arī Tas Kungs kādu laiku spēlējās ar mazajiem bērniņiem. Un notika, ka Jēzus apskāva Tēvu un pagāja nomaļus ar Tēvu, ļaužu priekšā.

73 Un ļaudis bija pārsteigti par to, ko viņi redzēja. Un bērnu vecāki bija vēl jo vairāk pārsteigti par savu bērnu bezrūpību ap šīm Dievietēm un arī par maigumu un mīlestību, ko Viņas izrādīja pret viņu bērniem.

74 Un viņi redzēja Jēzu runājam ar Tēvu, sakot: Tēvs, redzi šos ļaudis, kas tikuši pasargāti, jo viņiem ir ticība man. Kā gan tas ir, ka es varu ņemt godu no Tevis, ko šie ļaudis dod man Tevis dēļ? Un kas tas ir, kas man ir jādara, lai es varētu pievērst viņus Tev, lai viņi zinātu Tevi un būtu viens ar Tevi, kā es esmu viens ar Tevi?

75 Un Tēvs atbildēja Jēzum, sacīdams: Mans mīļotais Dēls, tā ir grūta lieta, ko tu prasi no šiem taviem brāļiem un māsām. Lūk, priekškara dēļ, ko Es esmu licis novietot pār viņu atmiņām miesas dēļ, kurā mājo viņu gari, viņi neatceras Mani. Lūk, viņi ir tikuši miesas pārliecināti, ka viņi nevar zināt Mani.

76 Bet, lūk, Mans mīļotais Dēls, viņi zina Mani. Jo tas ir rakstīts viņu sirdīs, patiesi, kad viņi tur savās rokās savus bērnus, viņi gūst liecību par Mani un Manu godību.

77 Un, kad viņi tur savās rokās savu bērnu, patiesi kā jaundzimušu zīdaini, viņi sajūt Manu mīlestību un mīlās no Manis. Un, kad šis zīdāinis uzsmaida tiem un tie saskata viņā gaismu caur viņa acu maigumu, lūk, viņi redz Mani un zina Mani.

78 Un, kad šis bērns raud un tam ir vajadzīgs mierinājums un palīdzība, ko var sniegt vienīgi tā vecāks; jā, kad šis bērns raud pēc sava vecāka un tiek nomierināts tā rokās, tad viņi sajūt no Mana gara un zina Mani.

79 Un savos bērnos viņi rod cerību savai nākotnei, jo Es esmu devis viņiem šo cerību caur bērna smaidu un nevainību. Un bērna acīs viņi saskata Mani. Un bērna pieskārienā viņi sajūt Mani. Un tā mīlestībā viņi ilgojas pēc Manis.

80 Jo visiem Saviem bērniem Es esmu devis bērna nevainību, lai viņiem vienmēr priekšā būtu Mans piemērs.

81 Un, kad bērns nāk pie viņiem un vaicā viņiem kādu noteiktu lietu, kurš no viņiem var liegt bērnam to, ko tas vēlas? Un tajā viņi zina par Manu žēlastību un līdzjūtību pret viņiem.

82 Lūk, visās lietās Mana mīlestība tiek izrādīta pret viņiem caur maza bērna mīlestību. Un Es mīlu viņus, kā viņi mīl savus bērnus. Un Es mīlu viņus, kā viņu bērni tos mīl.

83 Un, ja Mani bērni lūkotos uz tiem piemēriem, kurus Es tiem esmu devis par Sevi, patiesi, ja viņi ielūkotos savos pašu bērnos, saskaņā ar miesu, tad viņi atradīs Mani.

84 Jo kādu gan lielāku laimi viņi var gūt par to, ko sniedz bērns?

85 Un pēc tam, kad Tēvs bija pateicis Jēzum šīs lietas, Viņš pagriezās un uzsmaidīja ļaudīm. Un pirmo reizi kopš viņu dzimšanas mirstībā, ļaudis ieraudzīja sava Mūžīgā Tēva seju.

86 Un tiem bija redzams Viņa vaigs, un viņi noietās zemē un kļuva kā mazi bērni, Tēva mīlestībai iekļūstot viņu dvēseles pašā sirdī. Jā, ikviens no viņiem noietās zemē un sāka pielūgt Tēvu, un piesaukt Viņa vārdu.

87 Un šajā Tā Kunga prieks bija pilnīgs, un viņš raudāja to priekšā. Jo ļaudis bija redzējuši Tēvu un zinājuši Viņu, kā Jēzus zināja Viņu, un tie pielūdza Viņu, kā viņi bija pielūguši Jēzu; un šī ir tā lieta, ko Jēzus vēlējās no Tēva.

88 Un Tēvs aizgāja prom no Jēzus un ļaudīm un māja citiem, kuri tur bija kopā ar Viņu, ka tiem ir jādodas atpakaļ ar Viņu gaismas stabā, kas atradās tieši virs tiem.

89 Un tagad es zinu, ka šie citi bija mūsu Mūžīgās Mātes. Un tās bija visskaistākās sievietes, ko ļaudis jebkad bija redzējuši. Un, kad šīs Mūžīgās Mātes pacēla katru bērnu un turēja tos, un skūpstīja viņu sejas, viņas pagriezās pret ļaudīm un uzsmaidīja tiem.

90 Un viņu vaigs mirdzēja līdzīgi kā Tēva vaigs, un ļaudis bija pārņemti ar viņām,

patiesi, kā viņi bija ar Tēvu.

91 Un notika, ka šīs brīnumainās būtnes pazuda gaismā, no kurienes viņas bija nākušas. Taču, pirms Viņas pazuda gaismā, Viņas pamāja, katra no Tām, ļaudīm un bērniem.

92 Taču ļaudis aizvien bija zemē un aizvien bija pārņemti ar to, ko viņi gan redzēja, gan dzirdēja.

93 Un, kad gaisma bija aizgājusi debesīs, no kurienes tā bija nākusi, Jēzus turpināja savu lūgšanu Tēvam sacīdams: Ak, mans Tēvs, mēs pateicamies Tev par to, kam mēs šodien esam bijuši liecinieki, ko Tu esi mums parādījis, patiesi, kas Tu esi.

94 Un mēs pateicamies Tev, ka tagad mēs zinām, kur mums ir jāraugās, lai atrastu Tevi, — lai mēs varētu vienmēr atcerēties Tevi un tiektos kļūt līdzīgi Tev.

95 Un es lūdzu Tev, lai Tu svētītu šos ļaudis, ka viņi kļūtu tādi kā viņu mazie bērni un mīlētu Tevi, kā viņu bērni tos mīl. Es lūdzu, Tēvs, lai Tu viņiem palīdzētu iepazīt Tevi caur viņu bērniem un kļūt tādiem kā bērns, lai viņi spētu pieņemt Tevi un turēt Tavus baušļus, lai viņi varētu tapt mūžīgi izglābti Tavā valstībā.

96 Un piedod viņiem to, ka viņi pielūdza mani, bet ļauj, lai viņi varētu to darīt, lai viņi raudzītos uz mani kā uz paraugu. Jo es mīlu Tevi, kā mazs bērns mīl savu tēvu. Un es esmu paveicis visu, ko man tika pavēlēts darīt, patiesi kā mazs bērns. Un es esmu viņu brālis un viens no Taviem bērniem.

97 Tādēļ es lūdzu par viņiem, lai viņi saprastu šīs lietas un nāktu pie Tevis, un dzirdētu visas lietas no Tavas paša mutes, lai viņi sniegtu godu Tev un nevis man.

98 Taču, kad viņi pielūdza mani, viņi pielūdza Tevi, ak, Tēvs, jo es esmu ticis dots viņiem kā piemērs par Tevi. Es lūdzu Tevi, Tēvs, ka, ja viņi pielūdza mani, ka Tu ļautu, lai ar viņiem varētu būt Tavs Gars, lai arī viņi kļūtu viens ar Tevi, kā es esmu viens ar Tevi.

99 Un, ja viņi pieviļ mani, ak, Tēvs, viņi

nav pievīluši Tevi. Jo es esmu miesā un esmu devis viņiem no Tevis miesā. Un viņu miesa novērš viņus no manis, taču viņu gari vienmēr mājās Tevī.

100 Tādēļ piedod viņiem visu, lai arī ko viņi miesā darītu manis dēļ, un pieņem viņus garā atpakaļ pie Sevis, un dod viņiem to, ko Tu viņiem esi apsolījis kopš iesākuma un ko Tu esi apsolījis viņiem caur mani.

101 Ak, mans Tēvs, neļauj kādam no viņiem pazust, bet atpestī viņus saskaņā ar garu, un es atpestīšu viņus saskaņā ar miesu. Taču, ja es nevaru atpestīt viņus saskaņā ar miesu, tad, ak, Tēvs, es zinu, ka Tu atpestīsi viņus saskaņā ar Garu.

102 Jo mēs visi esam Tavi bērni un Tu esi mūsu Tēvs. Mēs mīlam Tevi, Tēvs, un mēs varam tikai sniegt Tev mūžīgi slavu un godu. Āmen.

103 Un tad nu šīs ir tās lietas, kas notika un tika ietvertas mana tēva pierakstā.

104 Un pastāv atšķirības tajā, ko es jums esmu rakstījis, un arī tajā, kas ir rakstīts mana tēva Mormona pierakstā. Taču šīs atšķirības ir vienīgi tās, ko katrs no mums ir veicis atbilstoši savām vājībām.

105 Taču es jums šeitā esmu devis patiesību par šīm lietām; un mans tēvs bija zem pavēles, lai viņš nedotu visas šīs lietas tajā pieraksta daļā, kas nav aizzīmogota.

106 Tādēļ, ja pastāv atšķirības, tad tās ir nelielas un ir veiktas atbilstoši rakstības stilam un izskaidrojumam par to, ko mēs abi redzējām. Un mans tēvs ņēma savu skaidrojumu no nefijiešu pierakstiem, bet es savu esmu devis no pavēles, ko es saņēmu no Tā Kunga mutēs.

107 Un es zinu, ka mana tēvs pieraksts ir pareizs saskaņā ar to, ko Tas Kungs vēlējās, lai nonāktu pie cilvēku bērniem, kuri saņēma šī pieraksta neaizzīmogoto daļu.

108 Un šī pieraksta daļa, kas būs aizzīmogota, būs patiesības standarts mana tēva pieraksta neaizzīmogatajai daļai un visiem Svētajiem Rakstiem, ko Tas Kungs ir pieļāvis dot cilvēku bērniem.

109 Tādēļ neizsmejjiet Dieva lietas. Un, ja jūs izsmejjat kaut ko, tad izsmejjat mani un manu tēvu par mūsu vājībām, un nevis par vārdiem, kurus mums tika pavēlēts dot jums.

110 Un tagad es, Moronijs, grasos atgriezties pie Jareda brāļa vīzijas, kuru viņš deva attiecībā uz To Kungu un Tā Kunga dzīvi kā bērnam.

111 Un Tas Kungs man ir pavēlējis iekļaut šīs lietas, lai jūs zinātu par viņu to, ka viņš ir jūsu brālis un nevēlas tapt paaugstināts virs kāda no jums, patiesi saskaņā ar dievišķības doktrīnu un noslēpumu, ko es nupat esmu atklājis jums.

43. NODAĻA

Pierakstītie Svētie Raksti, kas doti caur atklāsmi, reizēm var tikt nepareizi saprasti kļūdaina tulkojuma dēļ. Iemesli, kādēļ Jēzus nav pieminēts vairākumā vēsturisko dokumentu. Kristus agrīnie gadi kopā ar viņa ģimeni, kas sastāvēja no Jāzepa, viņa mātes Marijas, viņa brāļiem Jāzepa vecākā, Jēkaba, Sīmaņa un Jūdas, un viņa māsām Sārijas, Raheles, Elizabetes un Anas.

UN notiks, ka tie, kuri ir iecēluši sevi par vadītājiem starp ļaudīm, patiesi tie, kuri ir cilvēku reliģiju un arī cilvēku valdību vadītāji, nolems savā starpā, kādu vēsturi viņi ļaus saņemt tiem, kas ir viņu pakļautībā. Jeb, citiem vārdiem, rakstveida pierakstus par cilvēku bērnu vēsturi, kas tiek veikti un izplatīti kā patiesība, noteiks šie vadītāji.

2 Un patiesība par to, kas patiesībā notika starp cilvēku bērniem, netiks darīta zināma. Bet vēsture, kas tiks pasniegta, būs tā patiesība, ko šie vadītāji vēlēšies, lai ļaudis ticētu.

3 Un es jau jums esmu paskaidrojis, ka nāciju vadītāji neliks pierakstīt neko tādu, kas tiem varētu likt izskatīties sliktā gaismā nākamajām paaudzēm. Jo šie vadītāji un valdnieki meklē cilvēku godu un vēlas, lai

visi atcerētos viņus par to, ko viņi izdarīja, kas bija taisnīgs viņu valstības ļaužu vidū.

4 Un viņi neļautu rakstīt to, kas būtu pretēji viņu pavēlei. Un, ja kaut kas tika uzrakstīts, kas bija pretēji viņu pavēlei vai kas pauda patiesību par viņu nežēlību vai viņu slepkavībām, vai viņu netaisno rīcību starp tiem no viņu valstības, tad viņi lika, lai šīs lietas tiktu iznīcinātas līdz ar to vīrieti vai sievieti, kas uzrakstīja šīs lietas.

5 Un šo iemeslu dēļ patiesība par Jēzus bērnību netika ietverta jūdu pierakstos. Jo, lūk, tie, kuri pierakstīja aculiecinieku liecības par Jēzus dzīvi, neļāva rakstīt ko tādu, kas mestu tādu gaismu uz Jēzu, kas nebija saskaņā ar izpratni, kas šiem rakstu mācītājiem bija par viņu.

6 Šī iemesla dēļ daudzas skaidras un vērtīgas lietas netika iekļautas jūdu pierakstā. Jo vēlākie vadītāji jeb tie, kas sekoja Jēzus mācībai, kas bija zināmi kā kristieši, padarīja Jēzu par Dievu un sniedza viņam slavu un godu, un pielūdza viņu, tā paņemot no Tēva godības, ko Jēzus bija devis Tēvam savas zemes kalpošanas dienu laikā.

7 Un tādēļ, ka šie kristiešu vadītāji vēlējās, lai viņu baznīcu ļaudis zinātu un pielūgtu Jēzu saskaņā ar viņu pašu priekšrakstiem, viņi lika, lai Svēto Rakstu kanons, ko viņi ļāva ļaudīm saņemt, tiktu ierobežots uz tām lietām, kas atbalstīja viņu priekšstatus un viņu uzskatus.

8 Un pēdējās dienās, kad tiks atklātas visas lietas attiecībā uz cilvēku bērniem, daudzas lietas nāks gaismā, ko agrīnie kristiešu vadītāji nezināja, nedz arī viņi saprata, jo viņiem nebija Tā Kunga Gara, lai vadītu viņus tajā, ko viņiem bija ļauts dot ļaudīm.

9 Tomēr Tas Kungs piepildīja savus vārdus un lika, lai viņa darbi tiktu paveikti ne tikai caur taisnīgajiem, bet arī caur ļauno darbiem. Jo daudzos veidos tās lietas, kas tika uzrakstītas un nāca klajā pasaulē Bībelē, kas ir Svēto Rakstu kanons, ko vēlākie kristiešu vadītāji lika dot pasaulei; jā,

daudzos gadījumos šīs lietas bija pieņemamas Tam Kungam ļaužu ļaudarību dēļ.

10 Jo Kristus kļuva par viņu klupšanas akmeni, jo viņi nevēlējās zēmoties Tēva priekšā un darīt Viņa gribu, lai viņi varētu saņemt patiesību par visu no Tēva, kā Tas Kungs bija pavēlējis visiem cilvēkiem.

11 Un viņu ļaudarību dēļ daudzas no šīm skaidrajām un vērtīgajām lietām attiecībā uz patiesību un Jēzus dzīvi viņiem tika liegtas, patiesi atbilstoši tam, kā es jums to esmu izskaidrojis.

12 Taču Tas Kungs man pavēlēja, lai es rakstītu kaut ko attiecībā uz šīm lietām, kas netika ietvertas Svēto Rakstu kanonā, kas tika pasniegts rakstiskā veidā un pēdējās dienās zināms kā Bībeles Jaunā Derība.

13 Un viņš ir pavēlējis man, lai es iekļauju šīs lietas mana tēva pieraksta aizzīmogatajā daļā, lai pasaulei to nebūtu, līdz Tēvs būs uzsācis Savu beidzamo darbu uz šīs zemes, patiesi, kad Viņš sāks atdalīt nezāles no kviešiem jeb ļaunos no taisnīgajiem, kā tas jums ir ticis izskaidrots Svētajos Rakstos.

14 Un taisnīgie saņems šīs lietas ar prieku un līksmību, jo tas, ko viņi nesaprata, tiks darīts tiem zināms ar Svētā Gara dāvanu un spēku. Un viņi sāks līksmot, kad viņi lasīs patiesības vārdu, kurus Tas Kungs man pavēlēja caur Svēto Garu rakstīt viņiem.

15 Jo patiesība atbrīvos viņus no važām, ar kurām Sātans viņus bija saistījis viņu tēvu tradīciju un uzskatu dēļ, šīs tradīcijas un uzskati nebija pareizi saskaņā ar Dieva patiesību.

16 Jo notiks, ka ļaužu patiesā vēsture tiks samaitāta un sagrozīta ar bagāto un spēcīgo vēlmēm, kad tie mēģina apslēpt savus tumsības darbus no cilvēku bērnu acīm, ka patiesība ar pūlēm būs zināma starp tiem.

17 Un šī iemesla dēļ šīs lietas, kuras es jums esmu rakstījis, un arī tās lietas, kuras es rakstīšu jums turpmāk, nāks klajā un atklās jums patiesību par cilvēku vēsturēm. Un tās jums atklās apslēptos tumsības darbus, ko

jūsu vadītāji ir apslēpuši no jums savu ļaundarību un personīgo motīvu dēļ.

18 Un viņu motīvi un vēlmes ir, lai viņi saņemtu cilvēku slavu un godu, neraizējoties par to, kas ir no Dieva. Jo, tā kā viņi pasludina, ka lietas, ko viņi dara, ir Dieva darbi, viņu sirdis tiks atsegtas tajā, ko viņi dara, un ļaudis zinās par viņu ļaundarībām. Un notiks, kas tie, kas sekos viņiem, redzēs viņu kailumu un izsmies viņus par to, ko viņi ir centušies noslēpt no tiem.

19 Un Jēzus piedzimšanas laikā bija kāds varens ķēniņš, kurš bija zināms kā Hērods saskaņā ar jūdu pierakstu. Un viņš bija pavēlējis, lai visi bērni, kas jaunāki par diviem gadiem, tiktu nogalināti, saskaņā ar jūdu uzskatiem, ka Mesijai vajadzēja piedzimt starp tiem laikā, kad zīme tika dota, un vajadzēja nākt un izglābt viņus.

20 Un šie uzskati bija tas, ko ļaužu vidū mācīja jūdu vadītāji, kuri bija lasījuši svēto praviešu vārdus un uzņēmušies uz sevis — sniegt ļaudīm šo pravietojumu nozīmi un izpratni par tiem.

21 Un šis Hērods nezināja precīzu dzimšanas laiku šim Kristum, par kuru pravieši bija runājuši, taču viņš zināja, ka viņa dzimšanas vietai bija jābūt Bētlemei. Un saskaņā ar viņa pavēli, visi bērni, kas jaunāki par diviem gadiem, tika nogalināti Bētlemes pilsētā.

22 Tad nu šī lieta bija liela traģēdija un ļauna nežēlība Bētlemes ļaudīm, kas bija daudzi no nabagajiem starp ļaudīm, bet romiešu valdībai tas neko nenožīmēja. Jo Hērods darīja daudz lietu, no kā romieši novērsa savus vaigus, viņš būdams augsti godāts starp tiem.

23 Un Bētlemes pilsētas ļaudis bija nedaudzi, un no viņu bērniem sešdesmit un trīs tika nokauti pēc Hēroda pavēles. Un kāds būtu iemesls tiem, kas rakstīja tautas vēsturi, ziņot par šādu nelielu zudumu romiešu valdībai? Jo kas viņiem bija jūdi? Un kādēļ gan viņiem raizēties par jūdu uzskatiem un pravietojumiem?

24 Taču ķēniņš Hērods bija mānticīgs ķēniņš, kuram bija pašam savi priesteri un padomnieki, kas ziņoja viņam par visu, kas notika starp ļaudīm. Un, kad viņam tika parādīts pravietojums par Mesijas piedzimšanu, viņš pavēlēja, lai pravietojumā minētajā pilsētā tiktu izpildīts viņa rīkojums, patiesi, ka pēc viņa pavēles bija jātiek nogalinātiem visiem šīs pilsētas zīdaiņiem, un tas ir arī saskaņā ar svēto praviešu pravietojumiem.

25 Tomēr tūlīt pat pēc Jēzus piedzimšanas Jāzeps tika brīdināts par Hēroda nolūku un viņš paņēma to un aizbēga uz Ēģipti. Un tūlīt pat pēc šīm lietām, patiesi uzreiz pēc tam, kad viņš bija izdevis šo rīkojumu, Hērods smagi sasirga, un viņš mira briesmīgā nāvē, tikdams Tā Kunga nolādēts par savu lielo ļaundarību.

26 Un tad nu šī lieta ir bijis strīda iemesls starp tiem no jums pēdējās dienās, patiesi starp tiem no jums, kas apgalvo, ka tādēļ, ka romiešu un jūdu vēsturēs nav ietvertas šīs zvērbas, kuras Hērods pastrādāja pret jūdiem, ka tās nenotika.

27 Bet es saku jums, ka jums ir tikai viens pieraksts un ka šis pieraksts ir ticis uzrakstīts tā, kā es jums to paskaidroju. Un vai jūs domājat, ka vadītāji, kas bija jūdu un romiešu tautu vidū, iekļautu jebkādu pierakstu par cilvēku, kurš radīja nesaskaņas un šķelšanos viņu starpā? Jā, patiesi par to, par kuru citi liecināja, ka viņš ir Dieva Dēls?

28 Jo jūdi nepieņēma Jēzu kā Mesiju, kurš izglābtu viņus. Un, ja tie nepieņēma viņu kā Mesiju, par kuru bija pravietojuši visi svētie pravieši, kas bija rakstījuši par Mesijas atnākšanu, kādēļ gan, jūsuprāt, šie pārrakstītāji un viņu vēsturnieki uzskatītu viņu par savas uzmanības cienīgu?

29 Un romieši neko nedomāja par Jēzu un par jūdu reliģiju. Tādēļ, kādēļ gan, jūsuprāt, tie būtu likuši, lai par viņu tiktu uzrakstīts pieraksts?

30 Un šo iemeslu dēļ, kurus es jums esmu sniedzis, rakstiskas vēstures par Jēzu Kristu

nav bijušas starp pasaules vēsturēm, izņemot starp tiem, kas ticēja viņa vārdam un dēvēja sevi par kristiešiem, un kas tika pievērsti ar divpadsmit apustuļu sludināšanu un mācībām, kurus Jēzus bija izraudzījis savas kalpošanas laikā.

31 Taču šo apustuļu pieraksti ir tikuši tādā veidā izmainīti un saīsināti, un rediģēti, ka tie nesniedz pilnīgu patiesību par to, ko apustuļi uzrakstīja par savu laiku kopā ar Jēzu miesā. Un šis Jēzus laiks miesā nav saskaņā ar tiem laika kalendāriem, ko jūs turat savā vidū pēdējās dienās. Šeit ir gudrība tam, kam ir sapratne: patiesi Tā Kunga īstenā diena miesā ir jūsu pieņemto laiku desmit gadu robežās; un ar šīm zināšanām jūs varat mēģināt aprēķināt Tā Kunga īsteno laiku.

32 Un tagad Tas Kungs man ir pavēlējis, lai es nedaudz runāju par ģimeni, kas sastāvēja no Jāzepsa, viņa tēva saskaņā ar miesu, viņa mātes Marijas, viņa jaunākajiem brāļiem, kas bija Jāzeps, kurš bija Jāzepsa pirmdzimtais, un Jēkabs, Sīmanis un Jūda, un viņa māsām Sārijas, Raheles, Elizabetes un Anas.

33 Un viņi dzīvoja Nācaretes zemē, Jāzeps un Marija būdami izceļojuši no Ēģiptes, lai iemantotu savu tēvu zemi, kad Tas Kungs bija pavēlējis viņiem ar Garu.

34 Un, kamēr viņi uzturējās Ēģiptē, Marijai piedzima Jāzeps, jā, patiesi vienu gadu pēc Jēzus dzimšanas piedzima Jāzeps un tika nosaukts sava tēva vārdā.

35 Un, kad viņi atgriezās Nācaretes zemē, Jāzeps devās uz sava tēva Ēļa namu un palūdza viņam daļu no zemes, kas bija apsolīta Jāzepam atbilstoši jūdu likumiem un paražām attiecībā uz dēlu mantojumu no tēva.

36 Taču Ēlis nevēlējās dot Jāzepam šo viņa mantojuma daļu, un to viņš nedeva viņam, jo Jāzeps bija apkaunojis Ēļa vārdu dēļ savas laulības ar Mariju un Jēzus, kurš netika nosaukts to vārdā no viņu ģimenes, piedzimšanas dēļ.

37 Taču, kad Ēlis uzzināja, ka ir vēl viens dēls, patiesi Jāzeps, kurš bija ņēmis sava tēva vārdu, tad Ēlis deva Jāzepam daļu no tā mantojuma, ko viņš vēlējās. Un šajā mantojuma vietā Jāzeps sāka audzināt savu ģimeni atbilstoši jūdu paražām un tradīcijām.

38 Un Jēzus pieauga kā bērns. Un laiku pa laikam viņš devā kopā ar Mariju tuksnesī, lai apciemotu viņas māti. Un tas bija tuksnesī, ka Jēzus iepazina Jāni, Caharijas dēlu, kurš dzīvoja kopā ar Marijas māti tuksnesī.

39 Un, kad Jēzus, būdams bērns, apciemoja savu vecmāmiņu, viņa mēdza to maigi turēt un raudāt par to, jo viņa patiesi zināja, kas viņš bija un kādam nolūkam viņš bija piedzimis pasaulē.

40 Un notika, ka tad, kad Marijas māte pauda šīs sajūtas par Jēzu, pārējie Marijas dēli to ievēroja, ko viņi uztvēra kā dievināšanu — ko viņi nesaņēma no savas vecmāmiņas.

41 Un šīs lietas dēļ Jāzeps, Marijas un Jāzeps vecākais dēls, sūdzējās savam tēvam. Un Jāzeps paveda Mariju sānis no viņu bērniem un teica viņai: Kā gan tas ir, ka tava māte var sniegt šo īpašo uzmanību un mīlestību Jēzum, tomēr pieļauj to, ka citi manas miesas bērni negūst kādu īpašu sasaisti ar viņu? Vai pret tiem nebūtu jāizturas līdzīgi kā pret viņu visās lietās?

42 Un Marija atbildēja savam vīram, sacīdama: Mana māte neraugās uz Jēzu, kā viņa raugās uz pārējiem mūsu bērniem, jo viņš nav tāds kā mūsu pārējie bērni, jo viņi nav no Gara, kā ir mūsu Kungs Jēzus, kurš tika ieņemts no Gara un nevis no miesas, lai izglābtu mūs no mūsu grēkiem. Un vai viņš neizglābs mani un manu māti, un mūsu bērnus? Jā, vai viņš neizglābs arī tevi no taviem grēkiem saskaņā ar eņģeļa vārdiem, kurus tu esi dzirdējis par viņu?

43 Un kopš tā laika Jāzeps kļuva greizsirdīgs uz Jēzu un sāka izturēties pret viņu vienaldzīgi un nevienlīdzīgi, ne tā kā pret saviem pārējiem bērniem.

44 Un notika, ka Jāzepe meklēja pēc palīdzības un padoma no sava tēva un arī no sava tēvoča, kuri bija Augstie priesteri Jeruzālemes baznīcā. Un viņš tika to pārliecināts, ka Jēzus nebija Mesija, bet ka viņš varētu būt liels pravietis viņu vidū dēļ tiem diženajiem vārdiem, kurus Jēzus varēja tiem pateikt, pat būdams jauniešs, taču ka viņš nevarēja būt varenais Mesija, par kuru bija pravietojuši pravieši.

45 Un Jāzepe ticēja baznīcas vadītāju teiktajam un nepieminēja tās lietas, kuras viņam bija devis Dieva eņģelis. Un visas Jēzus jaunības dienas bija piepildītas ar šo nevienlīdzīgo izturēšanos no Jāzepe.

46 Un tad nu šīs lietas netika iekļautas Bībelē, saskaņā ar jūdu vārdiem, jo vadītāji nevēlējās, lai tiktu atklāts tas, ka Jāzepe bija netaisnīgs cilvēks, kurš bija pret Jēzu visas savas dzīves dienas.

47 Taču Jēzus palika uzticīgs dēļ Jāzepe, saskaņā ar miesu. Jo, kas vien tika prasīts no viņa, to Jēzus darīja. Un Jēzum tika doti tādi uzdevumi, kas bija paši grūtākie un laikietilpīgākie no visām pavēlēm, kuras Jāzepe deva saviem dēļiem viņu ikdienas darbu gaitā.

48 Un Jēzus nežēlojās par to un darīja tās lietas, kas tika sagaidītas no viņa atbilstoši Jāzepe gribai. Un nekādā ziņā Jēzus nedeve Jāzepe iemeslu, ka pret viņu būtu jāizturas nevienlīdzīgi, bet tā pret viņu izturējās.

49 Un pārējie Jāzepe dēļi sāka izsmiet Jēzu un cēla apsūdzības pret viņu savam tēvam, jo viņi vēlējās radīt grūtības un nemieru Jēzum.

50 Jo notika, ka noteiktā pilsētā, kas bija tuvu Nācaretei, Jāzepe bija noslēdzis līgumu ar kādu bagātu vīru, lai uzceltu namu kopā ar saviem dēļiem. Un šis līgums bija saskaņā ar laiku, ko bagātais vīrs atvēlēja Jāzepe un viņa dēļiem, lai uzceltu namu.

51 Un notika, ka Jāzepe deva savam dēlam Jāzepe pilnvaras pār Jēzu un pavēlēja viņam uzcelt namu atbilstoši bagātā vīra vēlmēm. Un Jāzepe pielietoja šīs pilnvaras

pār Jēzu, pat tiktāl, ka viņš neko nedarīja ar savām rokām, lai uzceltu namu.

52 Un viņš pavēlēja pārējiem saviem brāļiem palīdzēt Jēzum, bet ka viņi varēja atpūsties, kad viņi to vēlējās, un padzerties, kad viņi bija izslāpuši. Taču Jāzepe bija nolīcis noteiktus laikus, kad Jēzus, kurš pat bija viņa vecākais brālis, varēja padzerties un atpūsties no saviem darbiem.

53 Un, kad viņi satika savu tēvu, kurš ieradās no kādas citas vietas, kur viņš nodarbojās ar citām savām uzņēmējdarbības lietām, Jāzepe atskaitījās par celtniecības gaitu un paskaidroja Jāzepe par Jēzus slinkumu un neprasmīgumu, darot tās lietas, ko viņam tika pavēlēts darīt, saskaņā ar varu un pilnvarām, ko pār viņu bija devis viņa tēvs. Un uz šīm apsūdzībām Jēzus neatbildēja.

54 Un Jāzepe norāja Jēzu, sacīdams: Ko tu domā, kas tu esi? Es zinu, ka tava māte tev ir mācījusi, ka tu esi īpašs un ka tev ir misija, kas ir jāveic, kad tu būsi sasniedzis brieduma gadus, bet ko tu domā par mums, kas esam tava ģimene un kas gādā par tevi un dod tev visu, kas tev vajadzīgs, ko ēst, un vietu, kur gulēt? Vai tu nevari tikai dažus gadus no savas dzīves sniegt man savu cieņu un paklausību par to, ka es gādāju par tevi?

55 Un Jēzus paskatījās uz savu brāli Jāzepe un teica savam tēvam: Pavaicā viņam, kurā celtniecības etapā mēs esam saskaņā ar projektu un līgumu, ko tu esi noslēdzis ar nama īpašnieku.

56 Un Jāzepe pavaicāja savam dēlam Jāzepe par celtniecības etapu. Un Jāzepe teica savam tēvam: Mēs joprojām esam pirmajā etapā Jēzus darbu dēļ, kurš atsakās darīt to, ko es esmu prasījis no viņa.

57 Un Jēzus teica savam tēvam Jāzepe: Tas ir tiesa, mans tēvs, ka Jāzepe darbs aizvien ir pirmajā etapā, jo tas ir darbs, ko viņš ir paveicis. Taču darbu, ko es esmu paveicis, tu redzēsi rītdien gaismā, jo to, kas tiek prasīts pēc līguma, paveiks mans Tēvs.

58 Un šos vārdus Jēzus teica, cienot

Jāzēpu. Tomēr Jāzeps izsmēja Jēzu un metās viņam virsū, un nogāza viņu zemē par to, ko viņš bija teicis, domādams, ka Jēzus bija teicis šīs lietas, lai izsmietu viņu, uzskatot, ka Jēzus atsaucās uz viņu kā uz savu tēvu.

59 Un nākamajā rītā Jāzeps devās ar saviem dēliem uz vietu, kur viņi cēla. Un viņš devās kopā ar tiem, lai starp tiem vairs nebūtu turpmāku strīdu un lai viņš varētu strādāt kopā ar viņiem un izpildīt līguma nosacījumus, ko viņš bija noslēdzis.

60 Un, kad viņi nonāca pie ēkas, bagātais vīrs stāvēja ārpusē ar pilnu maksājumu savās rokās par to, kas ticis paveikts. Jo, kad viņi nonāca līdz namam un palūkojās, tas bija pabeigts atbilstoši visiem norādījumiem, kad viņiem bija doti. Un viņi visi, izņemot Jēzu, bija pārsteigti par precizitāti un nama skaistumu, kas bija pabeigts vienā naktī.

61 Un bagātais vīrs sacīja viņiem: Kad es ierados agrā rīta stundā, es redzēju tos, kas pabeidza namu saskaņā ar projektu, ko es jums biju devis. Un, kad viņi bija pabeiguši, es viņiem piedāvāju šo maksājumu, domādams, ka tu viņus esi noalgojis un ka tu viņiem esi pavēlējis pabeigt šo darbu atbilstoši mūsu līguma nosacījumiem.

62 Un viņu darba dēļ, ko es uzskatīju, ka tu biji pavēlējis, es viņiem piedāvāju divtik lielu summu, nekā mēs bijām vienojušies, darba ātruma un kvalitātes dēļ. Taču viņi atteicās pieņemt manu naudu, bet norādīja man, lai es to dodu tam, kurš viņiem bija pavēlējis. Un, kad es viņiem pavaicāju, kurš bija tas, kurš viņiem bija pavēlējis strādāt cauru nakti savas uguns gaismā, lai pabeigtu šo lietu, viņi teica, ka Jāzeps, tavs dēls, bija viņiem to pavēlējis.

63 Un ar šiem vārdiem bagātais vīrs iedeva Jāzepam, dēlam, naudu, ko viņš bija paņēmis sev līdzī, lai samaksātu atbilstoši līguma nosacījumiem, ko bija paveikuši Dieva eņģeļi saskaņā ar Jēzus gribu un vēlēšanos.

64 Un Jāzeps pieņēma naudu, nezinādams, kas viņam būtu jāsaņem savam tēvam par

tiem, kas bija paveikuši šo darbu.

65 Un Jēzus manīja Jāzēpa apjukumu un runāja uz savu tēvu, sacīdams: Tā bija šī lieta, ko mūsu brālis Jāzeps nevēlējās tev paskaidrot, nezinādams, vai tu nekļūsi dusmīgs to dēļ, kurus viņš bija nolīdzis bez tavas atļaujas, redzēdams, ka es nevarētu paveikt to, ko viņš man bija pavēlējis.

66 Un Jāzeps, dēls, paraudzījās uz Jēzu izbrīnā un pārsteigumā un viņam nebija, ko teikt.

67 Un Jāzeps teica savam dēlam: Tas, ko tu esi izdarījis, ir labs darbs. Tagad ej un paņem daļu no šīs naudas, un samaksā tiem, kurus tu biji nolīdzis paveikt šo lietu. Un Jāzeps iedeva savam tēvam visu naudu, izņemot to, ko viņa tēvs bija noteicis kā pietiekamu, lai samaksātu tiem, kurus, viņaprāt, viņa dēls bija nolīdzis.

68 Un Jēzus uzsmaidīja savam brālim Jāzepam. Un notika, ka Jēzus devās prom ar savu tēvu un saviem pārējiem brāļiem, kamēr Jāzeps stāvēja ar naudu, ko viņa tēvs viņam bija iedevis, lai samaksātu algotņiem.

69 Un, kad Jāzeps bija saskaitījis naudu, ko viņa tēvs viņam bija iedevis, viņš saskaitīja tieši trīsdesmit sudraba gabalus. Un tieši tanī brīdī, kad viņš bija saskaitījis šo summu, viņš paraudzījās atpakaļ, kur bija aizgājis viņa tēvs un brāļi, un Jēzus atskatījās uz viņu un vēlreiz uzsmaidīja Jāzepam.

70 Un tad nu viņa tēvs un arī baznīcas vadītāji bija mācījuši Jāzepam, ka Jēzus nebija Mesija, bet gan cilvēks, kuram varētu būt pravietojuma misija ļaudīm, taču, ja vien baznīca neatļauj viņa sludināšanu un viņa kalpošanu, tad tā nevarētu būt no Dieva.

71 Un to vārdu dēļ, kurus Jēzus, būdams bērns, bija tiem mācījis, patiesi gudrības vārdus, ko pat viņi nevarēja saprast, vadītāji vēlējās zināt itin visu par viņu visās viņa dzīves dienās.

72 Un tādēļ baznīcas vadītāji padarīja Jāzēpa dēlu par savu spiegu — par visu, ko Jēzus teica un darīja savas dzīves gaitā kopā

ar savu ģimeni.

73 Un notika, ka Jāzeps paņēma naudu, ko viņa tēvs viņam bija iedevis, un devās pie Augstā priestera un pastāstīja viņam visu, kas todien bija noticis.

74 Un Augstais priesteris pavēlēja Jāzepam nerunāt ne ar vienu par šo lietu, bet ka viņam vairs nevajag uzņemties pilnvaras pār Jēzu sava tēva uzņēmējdarbības gaitās.

75 Un Augstais priesteris paņēma naudu, patiesi trīsdesmit sudraba gabalus, un ielika to slepenā vietā, lai to varētu lietot pret Jēzu, ja tas būtu iespējams. Jo, lūk, ja pret Jēzu būtu vajadzīga nauda, Augstais priesteris domāja, ka viņš nevarētu lietot baznīcas naudu, nedz arī viņam būtu jālieto pašam sava nauda, lai darītu to, kas bija nepieciešams pret ļaunu cilvēku, kā viņš uzskatīja.

76 Un tas tika darīts, lai varētu tikt piepildīti pravieša vārdi, kurus viņš teica, sacīdams: Un, kad es viņiem teicu: ja jums labpatīk, tad dodiet man atlīdzību, ja nē, tad lai paliek! — tad viņi izmaksāja man, cik es biju nopelnījis, nosvērdami man trīsdesmit sudraba gabalus.

77 Un kopš tā laika Jāzeps nepavēlēja Jēzum nevienā lietā, nedz arī viņš izsmēja to vai cēla kādu apsūdzību pret viņu sava tēva Jāzēpa priekšā, un tas ir saskaņā ar norādījumiem, kurus viņš bija saņēmis no Augstā priestera.

78 Un Jēzus turpināja strādāt sava tēva Jāzēpa labā un darīt to, kas tika prasīts no viņa.

79 Un, kad viņš strādāja savas jaunības un agrīno brieduma gadu laikā, Marija mēdza sūtīt savu meitu Sāriju, lai aiznestu saviem brāļiem ūdeni un pārtiku, kamēr viņi strādāja.

80 Un Sārija mīlēja Jēzu, patiesi no visas savas sirds, un lūkojās uz viņu ar lepnumu un sajūsmu kā uz savu vecāko brāli un kā uz savu draugu. Un Jēzus arī mīlēja Sāriju un bieži ar viņu spēlējās viņas agrajā bērnībā un viņas jaunībā. Un viņš iemīlēja Sāriju,

patiesi no visas savas sirds.

81 Un Sārija savā jaunībā mēdza sēdēt uz viņa ceļa un daudzas stundas runāties ar Jēzu, mācoties no viņa to, ko viņš vēlējās viņai mācīt. Un Jēzus mācīja Sārijai daudzas lietas, ko viņš bija apguvis no Gara saskaņā ar Tēva gribu.

82 Un Jēzus lika Sārijai apsolīt viņam, ka viņa paturēs visas šīs lietas savā sirdī un nevienam neteiks, izņemot, ka viņa varētu runāt par tām ar savu māti Mariju.

83 Un notika, kad Jēzus atkal bija aizņemts ar celtniecību atbilstoši Jāzēpa pavēlei, un šajā noteiktā dienā viņš strādāja kopā ar Jāzēpu; un šajā dienā Rahele un Elizabete skrēja pie sava tēva un pateica viņam, ka Sārija bija nokritusi no saviem darbiem un pēkšņi saslimusi.

84 Un Jāzeps ar Jēzu nekavējoties pameta to, ko viņi darīja, un skrēja uz savām mājām. Un, kad viņi nonāca mājās, Marija stāvēja durvīs ar Anu, ārkārtīgi raudot. Un Jāzeps steidzās uz istabu, kur viņa vecākā meita gulēja slima.

85 Un Jēzus turēja savu māti un paņēma Anu no viņas, kad viņa krita pie zemes, lūdzoties viņam, lai viņš izglābtu savu māsu no slimības, ar ko viņa pēkšņi bija saslimusi.

86 Taču Jāzeps vēlreiz atgriezās pie Marijas un paņēma viņu savās rokās, un ārkārtīgi raudāja ar viņu, jo Sārija bija mirusi.

87 Un Jēzus iedeva Anu savam brālim Jāzepam, kura vaigs bija izmainījies pēc ziņām par savas māsas nāvi un kurš bija kopā ar saviem pārējiem brāļiem, kuri redzēja savus vecākus raudam par Sāriju. Un arī viņi gauži raudāja bēdās par savu māsu, jo viņi visi to ļoti mīlēja.

88 Un Jēzus tūdaļ devās uz istabu, kur gulēja Sārijas ķermenis. Un viņš paņēma to savās rokās un piespieda sev klāt, un ārkārtīgi raudāja par viņu, pat tik ļoti, ka viņa asaras samitrināja viņas seju un spilvenu, uz kura viņa gulēja.

89 Un Jēzus pie sevis nodomāja, ka viņam

vajadzētu lietot to spēku, ko Tēvs viņam bija devis, lai atdzīvinātu viņa mīļoto māsu. Un, kad viņš par to bija padomājis, jā, patiesi, kad viņš grasījās izdot pavēli savās bēdās, kāda balss uzrunāja viņu līdzās gultai, kur gulēja Sārijas miesa.

90 Un viņš palūkojās augšup un ieraudzīja sev līdzās savas māsas aizgājušo garu. Un Sārija kā gars čukstēja viņam, sakot: Mans Kungs, es zinu, ka mūsu Tēvs tev ir devis varu pavēlēt manam garam — atkal ieiet manā ķermenī, lai es vēlreiz uzņemtos miesu, ko es saņēmu, kad es ienācu mirstībā. Taču es lūdzu tevi, lai tu šādi nedarītu, jo tas, kas ir ticis darīts, ir saskaņā ar manu pašas gribu un to man ir dāvājis mūsu Tēvs.

91 Lūk, tu esi mans mīļotais brālis un mans draugs. Visas mana mūža dienas tu esi mīlējis mani un turējis mani drošībā un palāvībā savas mīlestības rokās, pat tiktāl, ka daudzas reizes es biju pārņemta ar mīlestību, ko tu kā bērns izrādīji pret mani.

92 Un tu stāstīji man tās lietas, kurās tu man esi pavēlējis nedalīties ne ar vienu citu miesā. Un es darīju to, ko tu man pavēlēji, visas mana mūža dienas. Taču naktī pirms šīs dienas rītausmas es guvu sapni, kurā es redzēju tevi un to, kas notiks ar tevi miesā, patiesi, ka tu tiks šausmīgs un sists, un pacelst pie krusta, lai mirtu pretdabiskā nāvē, patiesi tādā nāvē, ko neviens cits cilvēks miesā nevarētu izciest.

93 Un bēdās es piecēlos, lai sagaidītu vēl vienu dienu, pazīstot tevi miesā un esot tev līdzās, un mīlot tevi kā savu brāli. Un doma par sāpēm, ko es cietīšu, zinot, ka kādu dienu tev notiks šīs lietas, noveda mani līdz pat manas dvēseles nāves sliksnim.

94 Jo, lūk, kā es varētu dzīvot un redzēt, ka tas notiek ar manu mīļoto brāli? Jā, kā es miesā varētu raudzīties, ka tu ciestu pasaules grēku un ļaundarību dēļ, patiesi, kad tu esi nevainīgs nevienā grēkā?

95 Un es lūdzu no visas savas dvēseles, lai Tēvs paņemtu mani pie Sevis mājās, lai man nevajadzētu būt tavas nāves lieciniecei

miesā. Un es lūdzu ar visas savas sirds spēku un apsolīju Tēvam, ka, ja Tēvs nepaņems mani, tad es šodien paņemšu pati savu dzīvību, lai man nevajadzētu redzēt šīs lietas attiecībā uz tevi miesā.

96 Taču es kā gars varēju redzēt šīs lietas un saprast tās. Jā, patiesi kā gars es varēju būt tev līdzās un atbalstīt tevi, un sniegt tev spēku tavu lielāko vajadzību brīdī.

97 Lūk, miesā es nevarētu darīt šīs lietas. Tad nu, vai tu vēlies, lai es tā ciestu miesā? Tu zini par garu pasaules godību. Tu zini par to dvēseļu mieru un laimi, kas tur nonāk bez grēka. Tu zini, ka tie atpūšas no visām savām raizēm un vairs netiek apgrūtināti ar miesas lietām. Un tad nu, mans mīļotais brāli, patiesi mans Kungs, Jēzu Kristu, ko tu vēlētos no manis?

98 Un pēc tam, kad Sārijas gars bija pateicis šīs lietas Jēzum, viņš bija mierināts savās sāpēs; un viņš nepavēlēja, lai viņas gars no jauna ieietu viņas ķermenī. Un viņš sacīja viņai: No tava gara es esmu atjaunojis savējo. Ej ar mieru, mana mīļotā māsa, un drīz es nākšu pie tevis.

99 Un tad, kad Jareda brālis bija liecinieks šīm lietām savā vīzijā, tas raisīja viņā ārkārtīgu mīlestību pret viņa māsām, kuras bija no viņa ģimenes. Jo arī viņam bija māsa, kura bija mirusi savā jaunībā, un viņas vārds bija Heritanija.

100 Un viņš prasīja Tam Kungam savā vīzijā, lai viņa to apciemotu, lai arī viņš varētu gūt tādu mierinājumu, ko viņš redzēja attiecībā uz Jēzu un Sāriju.

101 Un Tas Kungs iežēlojās par Jareda brāli un pavēlēja, lai Heritanijas gars dotos saskaņā ar Gara spēku, ar ko viņš redzēja šīs lietas. Un viņa devās uz priekšu; un kopā ar viņu bija vēl viens gars. Un Jareda brālis uzreiz atpazīna šo citu garu kā Sāriju, kura kādu dienu ienāks mirstībā kā Jēzus māsa.

102 Un tie abi uzsmaidīja Jareda brālim un sniedza viņam to mierinājumu, ko viņš vēlējās. Un šajā lietā Jareda brālis bija pārņemts ar Garu, pat tik ļoti, ka viņš

nevarēja turpināt vīzijā saskaņā ar Garu.

103 Taču Jehova atkal atbalstīja viņu un sniedza viņam spēku, kas viņam bija nepieciešams, lai turpinātu viņa brīnišķīgo vīziju.

44. NODAĻA

Tiek aprakstīts vairāk no Jēzus jaunības. Tēvs aizliedz viņam neapdomīgi izmantot savus spēkus un zināšanas. Tiek izskaidrots ķermenis no miesas, kas tika dots Jēzum un kas ir līdzeklis, ar ko viņš var darīt tos brīnumus, ko viņš dara. Tiek nedaudz aplūkota evolūcijas teorija, kad Moronijš sniedz aprakstu par Jēzu, pavēlot izmaiņu dabas stāvoklī, lai dotu labumu vienai dzīvnieku sugai pār citu.

UN notika, ka Jareda brālis rakstīja daudz par Kristus dzīvi. Tomēr man, Moronijam, tika pavēlēts ietvert šajā pierakstā tikai nelielu daļu no tā, ko Jareda brālis redzēja, un arī daudz no tā, ko Tas Kungs man pavēlēja ietvert šajā pierakstā, kad viņš apmeklēja mani.

2 Un notika, ka, Tam Kungam pieaugot miesā, Svētais Gars bija ar viņu un mācīja viņam daudzas lietas, ko Tēvs bija pavēlējis caur Svēto Garu.

3 Un Jēzum tika pavēlēts nelietot sava ķermeņa spēkus tam, ko Tēvs nebija pavēlējis. Jo Jēzus sāka saskatīt, ka viņa ķermenis no miesas bija atšķirīgs no tā, kāds bija viņa pārējiem brāļiem un māsām. Jo, ja viņš savainoja savu miesu, viņš varēja pavēlēt, lai tā tiktu atjaunota savā sākotnējā stāvoklī, līdzīgi jaunai, un tas nekavējoties tika izdarīts viņam, kā viņš bija pavēlējis.

4 Tad nu šo viņš varēja darīt, kā arī daudzus citus brīnumus, kur viņš pavēlēja elementiem, pateicoties ķermenim, ko viņš bija saņēmis no Svētā Gara, kas viņam tika dots pēc Tēva pavēles.

5 Tad nu pēdējās dienās tas jums tiks

darīts zināms — patiesi Sātans liks, lai šīs lietas tiktu darītas jums zināmas, uzskatot, ka viņš iegūs godību par šīm zināšanām, — veids, kādā ķermenis no miesas tiek radīts pēc parauga, ko tas saņem no mātes un tēva.

6 Un pēc šī parauga tiek precīzi sekots, kā dabas likumi nosaka šī ķermeņa radīšanu. Jo, lūk, visas lietas, kas ir no miesas, seko miesas, kurā tās ir radītas, norisei. Un, lai jebkas miesā tiktu radīts, tam ir jāseko paraugam, kas tai ticis dots saskaņā ar dabas mūžīgajiem likumiem, ko Tēvs ir pavēlējis, ka tiks lietoti uz šīs zemes saskaņā ar to miesas kārtību, ko Viņš mums ir devis un ar ko mēs izejam caur savām pārbaudes dienām.

7 Un šie dabas likumi, patiesi tie likumi, pēc kuriem mēs pastāvam, pieprasa, lai māte sniegtu paraugu un arī lai tēvs sniegtu paraugu un vadību.

8 Tad nu es esmu teicis, ka no mātes tiek prasīts paraugs, taču ne obligāti — vadība. Lūk, mātei tikai ir jāsniedz miesas paraugs ķermenim, ko viņa radītu, bet tēvs sniegs paraugu un vadību saskaņā ar Tēva gribu, kas ir Gara griba.

9 Jo visi gari ir bez dzimuma, un Tēvs nosaka saskaņā ar garu, kāds būs dzimums ķermenim no miesas. Un šo noteikšanu veic Dieva gara bērns, un tas tiek veikts atbilstoši tai laimes vēlmei, ko šis gars sev ir izvēlējis.

10 Un, kad gars nosaka savu dzimumu, tad caur garu, kas atkal ir Tēva griba, caur mirstīgā tēva ķermeni tiek dota pavēle, kurš neapzināti dod norādījumu mātes ķermenim, kādam dzimumam jātieks radītam.

11 Un pēc tam, kad ir veikta dzimuma noteikšana, tad tiek izmantots tas paraugs, kas mātei tiek dots tēva vadībā, kā arī viņas pašas ķermeņa paraugs — paraugs, kas vienmēr ir bijis ar māti kopš viņas miesas radīšanas.

12 Un šie abi paraugi liks, lai tiktu radīts jauns ķermenis, kas būs no mātes, līdz dzimšanas brīdī jauns gars ieies no jauna

radītajā ķermenī.

13 Un sievietei ir ticis dots spēks radīt pēc viņas pašas ķermeņa spēka kopš viņas dzimšanas. Jo sievietē paraugs jau ir ticis dots.

14 Bet vīrietim nevar būt šī spēka, izņemot, ja to viņam ļauj viņa gara spēks, kas būs vadība, kurā tiks izmantots viņa paša paraugs, kopā ar sievietes paraugu, lai radītu jaunu ķermeni no miesas.

15 Tad nu Jēzus ķermeņa radīšanā tika izmantots mātes paraugs, kā es jums to esmu izskaidrojis. Un vadība tika dota tieši no Tēva spēka, caur gara pasaules kalpošanām, kas sniedza norādījumu un paraugu, kas jāizmanto viņa ķermenim.

16 Un norādījums bija vīrieša ķermeņa radīšana, līdzīgu tam, kas ir Tēvam. Un paraugs tika dots precīzā Tēva līdzībā, kas, apvienojoties ar to paraugu, ko sniedza Marijas ķermenis, radīja ķermeni no miesas, kas bija gan mūžīgs, gan nemirstīgs, tomēr pakļauts miesai jeb dabai, kurai mūsu mirstīgie ķermeņi tiek radīti.

17 Un, kad tika ievērots modelis, kas Jēzum deva tās ķermeņa daļas paraugu, kas pēdējās dienās tiks sauktas par galvas smadzenēm, viņam tika dots arī Tēva galvas smadzeņu paraugs, kas sniedz viņam noteiktus līdzekļus, ar ko viņa galvas smadzeņu transmisijas var pavēlēt vairāk elementiem — elementiem, kas ir ierobežoti ar mūsu mirstīgās dabas likumiem, patiesi ar miesas dabu. Taču Dēla galvas smadzenes nav ierobežotas, līdzīgi kā mūsu Tēvam, un tās var pavēlēt vairāk elementiem nekā to galvas smadzenes, kam ir divi mirstīgie vecāki, no kuriem katrs ir sniedzis savu paraugu to radīšanai.

18 Tad nu šeit ir nedaudz no noslēpuma, ko es izskaidrošu jums no pēdējām dienām: Jo es jums esmu paskaidrojis, ko simbolizē Ķerubs un liesmojošais zobens, patiesi, ka tas simbolizē aizmirstības priekškaru, kas ir novietots pār mums, lai mēs nevarētu atcerēties miesā tās lietas, kas notika pirms

mūsu pārbaudes dienām, lai mēs varētu tikt rūpīgāk pārbaudīti ar ticību.

19 Un šis Ķerubs un liesmojošais zobens simbolizē mūsu mirstīgo galvas smadzeņu veidošanu, kas nevar tikt izmantotas, lai sniegtu tās atmiņas, ko mūsu gars var bez piepūles atminēties. Jo, ja gars tiek ievienots tādā ķermenī, kurā galvas smadzenes nav veidotas atbilstoši tiem ierobežojumiem, ko Tēvs ir noteicis ar Ķeruba un liesmojošā zobena attēlojumu, tad tas gars spētu mijiedarboties ar miesas galvas smadzenēm un visu atcerēties.

20 Jo, lūk, gars tika radīts no mūžīgajiem elementiem, kurus mirstīgās acis nevar redzēt, taču kuri pastāv, kā es jums to iepriekš esmu paskaidrojis. Un, kad gars ieiet ķermenī, tas spēj sūtīt noteiktas pavēles miesas jeb dabas elementiem atbilstoši galvas smadzeņu veidam, kas ir dots miesas ķermenim.

21 Un Jēzum tika dotas tādas galvas smadzenes, kas daļēji bija veidotas pēc Tēva galvas smadzenēm, kurš ir mūžīgs un kurš var pavēlēt visiem elementiem. Tādējādi Jēzus galvas smadzenes bija tā veidotas, lai Jēzus gars, kurš bija Jehova, varētu pavēlēt elementiem līdzīgi kā Tēvs, taču bija ierobežotas dažās spējās tās dabas kārtības dēļ, kurā viņu radīja viņa māte Marija.

22 Un Jēzus varēja atcerēties arī to, kas bija noticis, pirms viņš piedzima mirstībā, Ķerubam un liesmojošam zobenam netiekot pilnībā novietotam pār viņu; vai, citiem vārdiem, neesot ar tādām galvas smadzenēm, kuras ietekmēja visi ierobežojumi, kas tiek uzlikti pārējiem Ādama un Ievas bērniem.

23 Un viņš varēja arī sazināties ar Garu — kas ir līdzeklis, ko Tēvs ir devis, lai sazinātos ar Saviem bērniem, — daudz kodolīgākā un saskanīgākā veidā, nekā to var pārējie no mums mirstībā.

24 Un tā tas bija, ka Jēzus piedzima pasaulē ar spēkiem, kas nevienam mirstīgam cilvēkam nekad nav doti, nedz arī kādreiz

tiks doti. Un Tēvs viņam pavēlēja caur Gara kalpošanām, lai viņš nelietotu šos spēkus, izņemot, ja tas būtu saskaņā ar pavēlēm, kuras viņš saņems no Tēva.

25 Un tad nu šajā lietā Kristus taisnīgums tika pierādīts visās lietās. Jo, lūk, viņam bija spēks darīt daudzas lietas, jā, patiesi spēks dot dzīvību pēc miesas kārtības un atņemt dzīvību pēc tās pašas miesas kārtības.

26 Un, ja tā bija viņa vēlme, viņš varēja pavēlēt elementiem pēc savas gribas, esot ar spēju to darīt, pateicoties ķermenim, ko viņš bija saņēmis pēc Tēva norādījuma un parauga.

27 Un Tēvs nevarēja kavēt Jēzu no šo spēku lietošanas, kā viņš vēlējās, dabas mūžīgo likumu dēļ, kas tiek doti tiem, kam ir šis ķermeņa veids. Jo tie nav ierobežoti nevienā lietā, ko tie var darīt.

28 Tomēr Tēvs varēja dot viņam pavēles. Taču tā bija Jēzus brīva griba un izvēle, kas noteica, vai viņš turēs vai neturēs Tēva pavēles. Un šī iemesla dēļ ļoti nedaudziem tiek ļauts būt ar šādu spēku, ko sniedz tāds ķermenis, kas līdzīgs kā Tēvam.

29 Un Jēzus turēja Tēva pavēles visās lietās kopš iesākuma. Un Tēvs zināja, ka Jēzus turēs Viņa pavēles, un tas bija vienīgais iemesls, kādēļ Tēvs ļāva, lai Viņa dēlam būtu tāds ķermenis, kas veidots pēc Viņa paša ķermeņa.

30 Un tā tas ir ar visiem tiem, kas saņems tādu ķermeni kā Tēvam jeb celestiālu ķermeni, kam būs Tēva spēks un godība saskaņā ar kārtību, kādā tas ir radīts.

31 Un tiklīdz garam tiek dots šis ķermenis, tam būs šī ķermeņa spēki. Un šī ķermeņa spēki būs to garu tiešā vadībā un vēlmē, kam tas pieder. Un šī iemesla dēļ visu vīriešu un sieviešu gari tiek pārbaudīti un izmēģināti, lai redzētu, vai tie ir šāda ķermeņa tipa cienīgi.

32 Un, ja tie ir šāda ķermeņa, kas ir celestiāls, tipa cienīgi, tad tiem būs Tēva spēks, kļūstot vienoti ar Viņu visās lietās. Un tie no miesas, kas kādu dienu saņems

Tēva spēku, patiesi ķermeni, kas ir veidots pēc Viņa celestiālā ķermeņa; un dota vadība saskaņā ar viņu laimes vēlmēm, vai šīs vēlmes būtu vīrieša vai sievietes; jā, tie tiks pārbaudīti, lai redzētu, vai viņi darīs Tēva gribu visās lietās.

33 Un Tēva griba visās lietās ir Kristus vārdi saskaņā ar miesu. Un šādā veidā Kristus ir augstākais paraugs mums visiem. Jo viņš pierādīs mums visiem, ka viņš vēlas un spēj darīt Tēva gribu visās lietās, tādējādi pierādot, ka ir ar tiesībām uz Tēva spēku.

34 Un viņš ir nācis miesā, lai parādītu mums visiem, ka tie, kas saņems šo Tēva spēku, pilnībā spēs ievērot Tēva gribu visās lietās, lai arī ko Viņš pavēlēs tiem.

35 Un šādā veidā Lucifera plāns ir iznīcināts, patiesi Lucifera vēlme dot visiem Dieva bērniem Tēva spēku, lai nodrošinātu tiem celestiālu ķermeni, kas piešķir viņiem šo spēku.

36 Jo vairākums no visiem gariem nespēj taisnīgumā dzīvot miesā, bet lieto sava ķermeņa ierobežotās spējas, lai nepaklausītu Tēva pavēlēm.

37 Un, tā kā Jēzus ir dzīvojis savu dzīvi tiem kā paraugu, tie nevar teikt, ka nav iespējams dzīvot dzīvi miesā saskaņā ar Tēva gribu visās lietās. Jo Kristus tiem jau ir parādījis, ka to var izdarīt. Tādējādi, ja Kristus to var, patiesi būt ar Tēva spēku jeb bez Viņa spēka ierobežojumiem, tad to var ikviens gars, kurš ir taisnīgs.

38 Un tiem, kuriem ir ierobežots spēks, ir daudz vieglāk dzīvot saskaņā ar Tēva gribu, jo tie nevar tikt kārdināti lietot spēku, kura tiem nav. Jo, vai jūs varat iztēloties pasauli, kurā visiem cilvēku bērnu ķermeņiem piemīt Tēva spēks?

39 Kas tad notiktu ar cilvēku kārbām? Vai viņi nevarētu radīt no pīšļiem to, ko viņi šķiestu savās kārbās?

40 Un kā būtu ar cilvēku dūsmām un aizspriedumiem? Vai viņi neiznīcinātu ikvienu lietu, kas viņus sarūgtina vai kas neatbilst viņu laimes vēlmei? Un kā gan viņi

iznīcinātu savu ienaidnieku ar sava vārda spēku, kad ar viņu ienaidnieka vārda spēku viņu ienaidnieks varētu tapt izglābts?

41 Un tie, kas vēlas vairāk varas un bagātību nekā citi; jā, kāds tad būtu zelta un sudraba, un zemes vērtīgo lietu radīšanas mērķis? Jo, kad viens ar savu pavēli var radīt zelta kalnu, tad kāds cits ar savu pavēli izveidos vēl lielāku kalnu nekā pirmais. Un, kad pirmais ieraudzīs otrā kalnu, tad vai tas neiekāros to kalnu, kas ir vēl lielāks?

42 Un pēc tam, kad viņš radītu citu kalnu, kas būtu vēl lielāks, tad vai otrais neradītu vēl lielāku kalnu, līdz tas mūžīgi sniegtos debesīs — bez gala. Un tā mēs redzam, kādēļ cilvēku bērni ir ierobežoti spēkos, kas tiem piemīt.

43 Taču Jēzus nebija ierobežots spēkos, kas viņam piemita, bet viņš ierobežoja sevi šajos spēkos atbilstoši Tēva gribai un pavēlēm.

44 Pat būdams bērns, Jēzus atturējās no šo spēku lietošanas. Un bija daži gadījumi, kuros viņš lietoja šos spēkus, taču viņš to darīja tā, kā viņam pavēlēja gars, vai kad viņš zināja, ka viņa spēka pielietošana īstenotu to, kas ir labs.

45 Un notika, ka vienā reizē, kad jaunais Jēzus bija aptuveni desmit gadus vecs, viņš bija upes malā, kur viņš varēja nošķirties vienatnē un sazināties ar savu Tēvu caur Garu.

46 Un šajā reizē viņš sāka vērot dzīvniekus, kas dzīvoja tajā kārtā, kurā tie bija radīti. Un viņš pamanīja kādu noteiktu putnu grupu, kas bija ūdensmalā un kas rijīgi postīja kādas noteiktas varžu sugas olas, kas dzīvoja gar upes malu — tās seklumā.

47 Un viņš bija ievērojis, ka bija daudz putnu, kas bija atklājuši to, ka vārdes olas bija garšīgas un ka tās bija barojošas tiem.

48 Taču putni apdraudēja šīs konkrētās vārdes esamību — vārdes suga, kas bija sastopama tikai šīs vienas upes krastā.

49 Un Jēzus iežēlojās par šo vardi un pavēlēja tās olu elementiem, lai tie nebūtu

barojoši putniem, bet lai putni atbilstoši savai dabai aprītu varžu olas, taču to vēderos olas saglabātu savu dzīvību sniedzošo būtību un savā laikā tiktu izvadītas no putna kā ekskrementi.

50 Un putni nolika šīs olas citās vietās gar upi atbilstoši to ekskrementu laikam, tādējādi nodrošinot šīs varžu sugas izdzīvošanu un saglabāšanu.

51 Un tad nu šis ir vēl viens noslēpums, kas jums būs zināms pēdējās dienās. Jo starp jums būs tie, kas domā, ka dabas kārtība pati no sevis varētu izraisīt šo pakāpenisko olas veidošanos, kas pielāgosies tam, lai izdzīvotu attiecīgā suga — lai tā netiktu pilnībā iznīcināta.

52 Un jūs domāsit, ka šī sugas pakāpeniskā pielāgošanās notiks daudzu gadu garumā — procesā, ko jūs dēvēsit par evolūciju. Taču es saku tiem no jums, kas ticēsīt šīm lietām: Jā, kas būtu, ja Tas Kungs nebūtu pavēlējis šo varžu olu elementiem? Vai tās būtu pārcietušas putnu izsalkumu? Es saku jums, ka tās nebūtu pārcietušas putnu izsalkumu un izmirtu īsā laikā atbilstoši putnu zināšanām un to izsalkumam.

53 Un vai jūs neticat, ka ar garu, patiesi saskaņā ar spēku, kas tiek pārvaldīts garu pasaulē, ka šīm lietām var acumirkļīgi pavēlēt, lai viena dzīvnieku vai augu suga nepārmāktu kādu citu?

54 Un es jums saku, ka, ja jūs ticat šai lietai, vai jūsu ķermeņi nav radīti no tiem pašiem elementiem, no kā ir radīti augi un dzīvnieki, tās dabas kārtā, kurai jūs piederat?

55 Un vai jūs nekontrolējat sava ķermeņa elementus ierobežotā veidā? Es saku jums, ka jūs pavēlat šiem elementiem, patiesi tiem elementiem, kas liek jums elpot un kas liek kustēties jūsu muskuļiem.

56 Taču, esot ar saviem ierobežojumiem, jūs nevarat pavēlēt kāda cita elementiem vai tam, kas ir ārpus jūsu miesas. Tomēr Tas Kungs pieļauj, lai piemēri par šīm spējām būtu jūsu vidū.

57 Jo vai jūsu vidū nav tādi, kas izrāda neparastus sasniegumus, kas prasītu galvas smadzeņu iedarbību uz ārējiem elementiem? Es saku jums, ka jūsu vidū ir tādi, kas var darīt šīs lietas, taču viņi ir ierobežoti tajā ierobežotajā veidā, kā es jums esmu izskaidrojis.

58 Un, ja jūs, esot ar saviem ierobežojumiem, varat pavēlēt matērijai, tad cik daudz vairāk var paveikt tas, kuram nav to ierobežojumu, kas jums piemīt?

59 Un ir tādi jūsu vidū, kam nav to ierobežojumu, kas jums piemīt, taču tiem ir stingri pavēlēts nelietot šo spēku, ja vien tiem nepavēl Tēvs saskaņā ar Gara kalpošanām.

60 Taču Jēzus ķermenim nebija doti nekādi ierobežojumi, un tādēļ viņš spēja darīt tos brīnumus, kurus viņš paveica savas kalpošanas dienu laikā.

61 Un bija vēl citi brīnumi, ko viņš paveica jaunībā, taču neviens no tiem nav nozīmīgs šī pieraksta nolūkam. Un viens no pirmajiem brīnumiem, ko viņš paveica visu cilvēku acu priekšā, viņš paveica savās paša kāzās.

45. NODAĻA

Jēzus apprecas ar Martu un Mariju, un vēlāk ar Mariju Magdalēnu, kura kļūst tuvākā viņam miesā. Viņam nav ļauts radīt bērnus tās godības labad, ko viņš vēlas Tēvam. Tiek sniegtas un izskaidrotas attiecības starp celestiālu vīru un sievu. Cilvēkam būs tikai viens mūžīgais partneris. Marija Magdalēna ir Jēzus mūžīgā partnere un būs līdzās viņam Otrajā atnākšanā.

UN tad nu to mērķis, kuri sastādīja Svēto Rakstu kanonu, kas sniedza aprakstu par Jēzus dzīvi jūdu pierakstā, bija neiekļaut šajā pierakstā par Tā Kunga laulību ar Martu, kura bija Amasjas meita un Marijas un arī Lācara, kurš bija Jēzus bērnības

draugs, māsa.

2 Jo, lūk, Lācars pazina Jēzu lielāko daļu savas dzīves, un viņi daudzas reizes kā bērni bija kopā spēlējušies, kamēr viņu tēvi nodarbojās ar savu uzņēmējdarbību.

3 Taču šis Lācars un viņa ģimene pārcēlās no Nācaretes un apmetās tuvāk Jeruzālemei — Betānijas pilsētā. Un, kad Jēzus bija brieduma gados atbilstoši viņu paražām, patiesi, kad viņš vairs nebija pakļauts savu vecāku gribai un varai, viņš atstāja Nācareti un devās uz Betāniju, un atrada Lācaru, un dzīvoja tur kādu laiku, kamēr viņš sagatavojās savas kalpošanas dienai.

4 Un, esot Amasjas namā, Jēzus sludināja evaņģēliju tiem no visa nama, un tie tika pievērsti evaņģēlijam, par kuru viņš runāja, — evaņģēlijam, ko viņš bija saņēmis no Tēva.

5 Un Amasja mīlēja Jēzu kā savu paša dēlu un arī kā savu Kungu, esot guvis liecību par viņu no Gara, kad viņš klausījās Tēva evaņģēliju, ko viņam mācīja Jēzus.

6 Un Amasja vēlējās, lai Jēzus ņem viņa vecāko meitu Martu par savu sievu, lai viņam varētu būt partnerība savas kalpošanas dienu laikā.

7 Tad nu tā bija jūdu paraža, patiesi, ka tēvam būtu kāda tieša dalība, izvēloties savām meitām vīru.

8 Taču Jēzus tiem bija mācījis Tēva gribu attiecībā uz vīrieša un sievietes laulību un teica Amasjam: Lūk, man nav dots izvēlēties to sievieti, kura būtu mana sieva, bet viņai pašai ir jāizvēlas mani. Un Mozus likums ir ticis piepildīts manī, patiesi šajā lietā, ko tu vēlies no manis.

9 Bet tava meita ir tādā vecumā un pie veselā saprāta, ka viņa pati varētu sev izvēlēties vīrieti, ar kuru viņa noslēgs derību kā ar savu vīru. Un, ja viņa izvēlas mani pēc savas brīvas gribas un izvēles, tad es būšu viņas vīrs saskaņā ar Tēva pavēlēm.

10 Jo Tēvs neciena vīrieti vairāk nekā sievieti un ir devis katrai sievietei tiesības

sev izvēlēties savu vīru. Taču šo man Tēvs ir pavēlējis pateikt tev, patiesi, ka, ja tava meita izvēlas mani par savu vīru, tad viņai nebūs neviena bērna no šīs savienības.

11 Jo Tēvs man ir pavēlējis, lai es neatstātu pēcnācējus miesā. Jo, ja es atstātu kādu dēlu vai meitu miesā, tad tā dēla vai meitas godība kādu dienu aizēnotu Tēva godību, kuru godību ir paredzēts dot ar aci, vērstu tikai uz Viņa godību un nevis uz kādu personu miesā.

12 Un, ja tavas meitas griba ir, lai viņa būtu mana sieva, tad viņa būs neauglīga visas sava mūža dienas un viņai nebūs neviena bērna ar mani, bet būs mana partnere manas dzīves laikā, kas nebūs daudzi gadi.

13 Taču, ja viņa ir taisnīga un dara to, ko no viņas prasa Tēvs, tad viņa mūžīgi būs kopā ar mani Tēva valstībā, kur mēs kādu dienu pieredzēsīm prieku par mūžīgajiem bērniem, patiesi, kā Tēvs gūst prieku par Savējiem.

14 Un notika, ka Marta izvēlējās Jēzu par savu vīru saskaņā ar to, ko viņš tai bija mācījis.

15 Tad nu Martai to bija grūti izdarīt jūdu tradīciju un paražu dēļ, kas viņai tika mācītas visas viņas dzīves dienas. Taču viņa bija arī Tā Kunga pievērsta, un viņai bija dots Svētais Gars, kas bija pārliecinājis viņu par to, ka Jēzus ir pasaules Glābējs un Mūžīgā Tēva Dēls, kurš bija sūtīts, lai izglābtu pasauli no tās grēkiem, mācot ļaudīm Tēva gribu.

16 Un, pateicoties tam, ka viņa par to bija saņēmusi liecību, viņa zināja, ka viņai nevarēja būt bērns ar viņu saskaņā ar viņa vārdiem. Un Marta kādu brīdi gremdējās pārdomās. Un viņa zināja, ka iespēja būt līdzās Jēzum tik ilgi, cik ilgi viņš būs starp ļaudīm miesā, būtu viņai pietiekama svētība. Un viņa vēlējās, lai Jēzus būtu viņas vīrs, un devās pie viņa un prasīja viņam par šo lietu.

17 Un jūdu un viņu paražu un tradīciju dēļ Jēzus pieļāva, lai Marta apprec viņu saskaņā

ar šīm paražām. Un tās bija kāzas, par kurām īsumā tiek runāts Bībeles pierakstā, kas jums jau ir jūsu priekšā.

18 Jo bija ierasts, ka līgavaiņa ģimene sagādā vīnu un pārtiku tiem, kas piedalās kāzās. Un Marija, Jēzus māte, nedomāja, ka Jēzus pakļausies jūdu tradīcijām un paražām, tādēļ viņa no savas puses nesagatavoja kāzas atbilstoši šīm paražām.

19 Un, kad pienāca kāzu stunda, Jēzum tika darīts zināms, ka viņa māte nav atnesusi vīnu atbilstoši tradīcijām. Un viņš uzsmaidīja savai mātei un sacīja viņai: Lūk, savai sievai es daru šīs lietas un esmu pakļāvies šīm lietām par prieku viņai un par prieku tiem no viņas ģimenes.

20 Un kur ir tie no manas paša ģimenes? Vai tie nedomā, ka es darītu šo lietu tā dēļ, ko mans Tēvs ir licis darīt? Lūk, mana stunda vēl nav pienākusi tam, kas man ir jādara mana Tēva labad. Tādēļ, ko tu vēlies, lai es tavā labā darītu? To es darīšu; jo mana stunda vēl nav nākusi.

21 Un notika, ka Marija sūtīja kāzu kalpotājus pie Jēzus un pavēlēja tiem darīt to, ko viņš tiem pateiks, lai viņa varētu izpildīt to, kas tika prasīts no viņas ģimenes pēc jūdu tradīcijām.

22 Un Jāzepam, Jāzēpa pirmdzimtajam, un viņa pārējiem brāļiem un viņa māsām bija aizliegts nākt uz kāzām pēc Jāzēpa, viņu tēva, pavēles. Jo tajā laikā Jāzeps bija sacēlies pret Jēzu un neatcerējās tās lietas, kuras viņš zināja, ka ir patiesas par viņu, patiesi tās lietas, kuras viņam bija sniedzis Dieva eņģelis. Un viņš mācīja saviem pārējiem bērniem, kas bija no Marijas, ka Jēzus ir tāds kā viņi.

23 Tomēr Marija zināja par sava dēla dievišķumu un paturēja visas šīs lietas savā sirdī, jo viņa mīlēja Jāzēpu un pakļāvās viņam saskaņā ar jūdu tradīcijām.

24 Taču attiecībā uz Jēzu, Marija nepakļāvās Jāzēpa gribai, bet darīja tās lietas, kas viņai tika dotas ar Gara spēku vai ar viņas dēla balsi, kurš, kā viņa zināja, bija

arī pasaules Glābējs.

25 Un iemesls, kādēļ Bībeles un pieraksta, kas tajā atainots par Jēzus dzīvi, izdevēji nevēlējās, lai būtu zināms tas, ka Jēzus bija precēts, bija viņu pašu uzskatu dēļ, ka tiem, kuriem ir Dieva priesterība, nevajadzētu precēties un baudīt tās attiecības, ko vīrietis izbauda ar sievieti, kura ir viņa sieva.

26 Un tam viņi ticēja vienīgi dēļ savas pašu nepareizās izpratnes par Svētajiem Rakstiem un dēļ tā, ko viņi uzskatīja par atbilstošu, lai ļaudis zinātu par Jēzu, kuru viņi bija paaugstinājuši ar lielu slavu starp vēlākiem kristiešiem — pretēji tam, ko Tas Kungs bija mācījis saviem mācekļiem.

27 Un tādēļ, ka viņiem nebija Gara, kas vadītu tos, viņi nesaprata to, ka attiecības starp vīrieti un sievieti ir vienīgais veids, kā mūžīgā laime var tikt turpināta un sniegta citiem.

28 Un Jēzus bija piemērs miesā visiem cilvēkiem itin visā. Un, ja no viņa tika prasīts būt par Tēva pilnīgo piemēru, tad bija nepieciešams, lai Jēzus būtu Tēva pilnīgais piemērs it visā.

29 Un, pirms Tēvs kļuva par tēvu, Viņš vispirms bija vīrs, patiesi vīrs Mūžīgajai Mātei, kura ir Viņa sieva. Jo vīrietis nevar kļūt par tēvu, patiesi par Mūžīgo Tēvu, ja viņš vispirms nav vīrs, ko ir izvēlējusies sieviete, lai piepildītu savu laimes mēru, radot sevī bērnus ar savu vīru.

30 Un tā bija nepieciešams, lai Jēzus sniegtu pasaulei taisnīga vīra paraugu itin visā. Un pieraksts par viņa laulībām, kas bija trīs miesā, tika pilnībā sniegts apustuļu pierakstos, kurus viņš aicināja sludināt ļaudīm savu evaņģēliju.

31 Un tagad es esmu jums atklājis, ka Jēzus savās pārbaudes dienās apprecējās trīs reizes. Un šī ir tā lieta, kas man ir jāpaskaidro jums: Vēlāko kristiešu vadītāju ļaundarību dēļ daudzas no šīm skaidrajām un vērtīgajām lietām tika izņemtas no apustuļu pierakstiem.

32 Lūk, pirmā laulība bija saskaņā ar jūdu

tradīcijām un paražām, kas bija Jēzus laulība ar Martu, Amasjas, viņa drauga Lācara tēva, vecāko meitu.

33 Un Martas jaunākā māsa, kura bija Marija, arī vēlējās būt Jēzus sieva saskaņā ar jauno likumu, ko Jēzus bija tiem mācījis attiecībā uz laulību.

34 Un notika, ka Marija devās pie savas māsas Martas un vēlējās, kaut arī viņa varētu būt Jēzus sieva saskaņā ar to, ko Jēzus bija mācījis viņām.

35 Un Jēzus bija mācījis viņām laulības mūžīgo likumu, kas ir tas pats likums, ko Ādams mācīja saviem bērniem un ko es jums esmu devis šī pieraksta agrākā daļā.

36 Un šis likums tika dots visām Ādama un Ievas meitām, patiesi, ka, ja sieviete nāk pie citas sievietes un vēlas ņemt viņas vīru arī kā savu vīru, tad tai sievai būs izvēle — ņemt viņu sev par māsu–sievu savam vīram. Taču, ja viņa dara šo lietu savai mātai, tad viņai ir jāzina, ka viņa būs tai vienlīdzīga viņas vīra skatījumā.

37 Un, ja kāda sieviete ņem sev māsu–sievu savam vīram, tad tas viņai tiks ieskaitīts kā taisnīgums Dieva priekšā. Bet, ja viņa neļauj citai sievietei ņemt viņas taisnīgo vīru kā savējo, tad tas viņai netiks ieskaitīts kā netaisnīgums Dieva priekšā. Jo Tam Kungam tīk sieviešu šķīstība un gods.

38 Un notika, ka Marta deva Mariju Jēzum, lai būtu viņa sieva atbilstoši Marijas, viņas māsas, vēlmei.

39 Un tad Jēzus trešā sieva, par ko es esmu runājis, bija viņa, kura arī tika saukta par Mariju, patiesi viņa, uz kuru tiek attiecināts kā uz Mariju Magdalēnu apustuļu pierakstos.

40 Un šī Marija arī nāca pie Martas un Marijas pēc tam, kad viņa bija attīrīta no visiem saviem grēkiem; un viņa vēlējās būt Jēzus sieva līdz ar viņām.

41 Un Marija mīlēja Mariju Magdalēnu, patiesi no visas savas sirds, un vēlējās, lai viņa būtu māsa–sievā līdz ar viņām. Taču Marta domāja par to, patiesi par to, ko Tas

Kungs bija teicis, ka tas netiks viņai ieskaitīts kā netaisnīgums Dievs priekšā, ja viņa nepieņems citu sievieti, kas dalītos viņas vīrā.

42 Un viņa daudzas dienas domāja par to, ko Marija Magdalēna vēlējās no viņas. Un viņa zināja, ka nevienai no viņām nevarēja būt bērnu ar Jēzu un ka ikviena no viņām būs vienlīdzīga viņa skatījumā un mīlēta saskaņā ar taisnīgo mīlestību, kas Tam Kungam ir pret visiem cilvēkiem.

43 Un pēc tam, kad viņa bija lūgusi Tam Kungam par šo lietu, patiesi, kā Jēzus bija viņai mācījis, viņa pieņēma arī Mariju Magdalēnu kā Jēzus sievu.

44 Un notika, ka šī otrā Marija kļuva tuvākā Jēzum miesā, patiesi, ka viņa kļuva par viņa tuvu draugu, kurai viņš varēja uzticēt daudzas savas sirdslietas.

45 Un kādā reizē Jēzus teica šai Marijai, patiesi Marijai Magdalēnai: Lūk, mana mīļotā, Tēvs zina par tavām vēlmēm, un Viņš zina par manu mīlestību pret tevi. Un mīlestība, kas man ir pret tevi, ir mūžīga mīlestība, kas nevar tikt pārtraukta miesā, nedz arī Garā, kurā tā ir dota.

46 Un tu esi piesaistīta, lai būtu mana sieva un mana draudzene saskaņā ar debesu mūžīgajiem likumiem, kas ļauj vīrietim un sievietei tikt saistītiem kopā uz mūžību kā pārim, kas netiks nošķirti.

47 Un Tēvs, patiesi šobrīd, sagatavo citus vīriešus Martai un Marijai, lai arī viņām būtu vīrs, kurš mīl viņas tā, kā es mīlu tevi, ja būs tā, ka viņām būs vēlme būt ar mūžīgo partneri.

48 Taču viņu labad es esmu devis sevi viņām miesā saskaņā ar pavēlēm, kuras Tēvs man ir devis attiecībā uz laulību. Jo tā bija viņu vēlme, lai es būtu viņu vīrs saskaņā ar miesu, — šo vēlmi man tika pavēlēts papildīt saskaņā ar pavēli, ko man deva mans Tēvs.

49 Lūk, Tēva valstībā ir tādas sievietes, kurām nav vīru, jo vīrā viņas nerod laimes draugu. Tomēr viņas ir taisnīgas sievietes,

kuras ir izvēlējušās būt par Mūžīgajām Mātēm — mūžīgi Tēva valstībā.

50 Un viņas taps grūtas līdzīgi kā mana māte Marija, kura tapa grūta ar Tēva spēku caur Svēto Garu. Un viņas būs visu Tēva gara bērnu Mūžīgās Mātes, taču viņas ir Viņa māsas, kuras vēlas mātes lomas taisnīgāko daļu.

51 Jo, lūk, Tēvam ir tikai viena sieva, un viņas vārds ir Marihala, un viņa ir mana gara māte. Un vienīgi ar Marihalu Tēvs nododas tām attiecībām, kas sniedz Viņam miesas priekus, kas tiek doti caur šo savienību.

52 Un tad nu, mana Dārgā Mīļotā, paturi šīs lietas savā sirdī un nestāsti tās savām māsām—sievām saskaņā ar miesu, jo viņas nav gatavas tam, lai viņas spētu pieņemt šīs lietas.

53 Taču tu zini, ka es mīlu viņas, patiesi ar visu to mīlestību, kas vīram var būt pret savu sievu, bet šī mīlestība ir saskaņā ar miesu un nevis saskaņā ar Garu.

54 Taču es mīlu tevi saskaņā ar Garu, un ar šo pašu garu mūsu laulība ir saistīta ar apsolījuma Svēto Garu, kas sniedz mums apsolījumu, ka mēs mūžīgi būsime kopā Tēva valstībā.

55 Un tagad man, Moronijam, Tas Kungs ir pavēlējis atklāt jums šo noslēpumu, patiesi tās lietas, ko Tas Kungs teica Marijai Magdalēnai, kura bija piesaistīta viņam ar apsolījuma Svēto Garu.

56 Un to viņš man pavēlēja cilvēku, kuri saņems šīs lietas, ļaundarību dēļ pēdējās dienās. Jo, lūk, viņi nesapratīs mūžīgās laulības principu, kā tas ir noteikts saskaņā ar debesu mūžīgajiem likumiem.

57 Jo tur ir daudzi no jums, kas ticēs, ka jums būs vairāk nekā viena sieva Tēva Celestiālajā valstībā. Lūk, tā ir tiesa, ka jums varētu būt daudzas sievas, pat simtiem un tūkstošiem sievu, kuras izvēlēties jūs, ja jūs esat taisnīgi, paņemot no jums spēku, kas jums ir, saskaņā ar Garu, lai sniegtu viņām vadību un paraugu — lai viņas varētu tapt grūtas un dzemdēt jums gara bērnus.

58 Taču jums nebūs dzimumattiecību ar viņām, izņemot tikai ar vienu, kura būs saistīta ar jums ar apsolījuma Svēto Garu, par ko Tas Kungs stāstīja Marijai.

59 Tagad man ir pavēlēts sniegt jums īsu paskaidrojumu par veidu, kā Jēzus ķermenis, saskaņā ar miesu, tika ieņemts Marijas klēpī.

60 Un es jums jau esmu devis šo paskaidrojumu. Un šādā pašā veidā jūs, kas esat taisnīgi, būsiet Mūžīgie Tēvi daudziem gara bērniem saskaņā ar to sievieti, kuras dzīvos Celestiālajā godībā kopā ar jums.

61 Taču, vai jūs domājat, ka jūs šķiedīsīt savās kārbās tās attiecības, kas ir šķīstas un vērtīgas un kas ir pataupītas kā svētība tiem, kas ir lietojuši radīšanas spēku, lai kalpotu citiem? Jā, vai jūs domājat, ka jums būs šīs dzimumattiecības ar simtiem un tūkstošiem sieviešu, kuras vēlēšies būt par Mūžīgo Māti Celestiālajā valstībā?

62 Es saku jums, ka, ja jūs tā domājat, tad jūs neesat taisnīgi vīrieši un jums nebūs daļas Dieva Celestiālajā valstībā, nedz arī jums tiks dots spēks, lai radītu gara bērnus, nedz arī jums būs vīrieša ķermenis un tās ķermeņa daļas, kas ir nepieciešamas, lai stātos dzimumattiecībās ar sievieti.

63 Jo, ja jūs domājat, ka Tēvs stājās šādās dzimumattiecībās ar Savu paša meitu, lai radītu Sava Dēla ķermeni, tad jūs esat vēl netaisnīgāki.

64 Un, ja jūs domājat, ka Tēvs darītu šo lietu ar savu meitu, tad jūs jau esat attaisnojuši šo rīcību savā sirdī kā tādu, kas ir taisnīga, un jūs esat vēl ļaunāki. Jo, vai jūs to darītu ar savu meitu? Lūk, jūs visi, kas tā domājat, raudzīsities augšup no elles un paliksīt briesmīgā sašutuma stāvoklī, līdz jūs būsiet to nožēlojuši.

65 Jo, lūk, katrai sievietei, kura ir taisnīga, tiks dota izvēle, vai viņa vēlas vai nevēlas tādu vīru, kurš ir taisnīgs, lai sniegtu viņai bērnus. Un, ja viņa ir taisnīga, tad viņa nevēlas šo vīru tādēļ, lai viņa var šķiest kārbās ar viņu, bet viņa vēlas šo vīru tādēļ,

ka viņš ir taisnīgs.

66 Un, ja viņas sirds ir šķīsta, tad viņas gūs tās svētības, ko dod vīrs, patiesi tās dzimumattiecības, kas sniedz prieku miesai un garam. Un no viņas netiks prasīts dalīties šajās attiecībās ar kādu citu sievieti, izņemot, ja tas būtu miesā, lai radītu bērnus un pēcnācējus taisnīgumā saskaņā ar Tēva pavēlēm.

67 Un Celestiālajā godībā būs daudzas sievietes, kuras izvēlēšies taisnīgu vīrieti, lai viņš tikai sniegtu bērnus viņām. Taču tas viņām tiks darīts ar tā taisnīgā vīrieša spēku, patiesi, kā tas tika darīts Marijai no Tēva.

68 Bet tad, vai jūs uzskatāt, ka viņām nebūs to prieka sajūtu, kas ir svētības, kas pataupītas tām, kas ir taisnīgas, audzinot bērnus mūžībā?

69 Jā, viņām būs spēks un spēja sajūst šīs izjūtas saskaņā ar viņu pašu gribu un patiku. Un tās izjūtas, ko viņas pieredzēs, būs daudz spēcīgākas un daudz uzlabotākas nekā jebkāda šāda veida izjūta, ko viņas jebkad ir pieredzējušas miesā.

70 Taču, ja viņas vēlas vīru, ar kuru viņas spēs baudīt šīs izjūtas, tad tas tiks dāvāts viņām saskaņā ar viņu vēlmi.

71 Lūk, pravietis Jesaja pravietoja nedaudz par daudzām taisnīgām sievietēm, kuras paliks pēc tam, kad ļaunie tiks iznīcināti no zemes virsas, patiesi vairākums ļauno, kas ir vīrieši. Un viņš rakstīja, sacīdams: Un tanī dienā septiņas sievas pieķersies vienam vīram un sacīs: „Mēs ēdīsim pašas savu maizi un tērpsimies pašas savās drēbēs, tikai ļauj mums saukties tavā vārdā, atņem mums mūsu negodu!”

72 Un tanī dienā Tā Kunga zars būs skaists un krāšņs; zemes auglis lielisks un piemīlīgs Israēla izglābtajiem.

73 Un Jesaja rakstīja šīs lietas saskaņā ar to, ko viņš saprata attiecībā uz Tēva valstību, kas tiks izveidota uz šīs zemes pēc tam, kad tā būs attīrīta no visas netaisnības.

74 Jā, patiesi šī pati zeme būs Celestiālās godības valstība, kuras iedzīvotāji būs tie,

kuriem ir spēks radīt bērnus, patiesi tie, kuri mūžīgi būs vīrieši un sievietes.

75 Un Celestiālajā godībā ir trīs pakāpes, kas atbilst divām citām planētām, kas savā radīšanā atrodas vēl tuvāk saulei. Jo mūsu zeme ir trešā planēta no saules un saņems to paradīzes godību, kas attiecas uz to, — kas ir godības pakāpe Celestiālajā valstībā.

76 Un tās sievietes, kuras izvēlas nebūt kopā ar vīrieti, lai radītu bērnus, taču izvēlas būt par gara bērnu māti, iemantos godību Celestiālajā valstībā, kas ir atšķirīga no tās godības, kurā dzīvo tās, kuras pašas ir izvēlējušās vīrieti par savu draugu un par savu mūžīgo partneri uz mūžību.

77 Taču šīm pašām sievietēm, kuras dzīvo tajās citās Celestiālās valstības godībās, ir pašām jāizvēlas vīrietis, no kura viņas saņems paraugu un vadību, lai radītu savus bērnus saskaņā ar Garu, kā es jums to jau esmu izskaidrojis.

78 Un šie vīrieši, kuri būs viņu bērnu Mūžīgie Tēvi, būs atbildīgi par to valstību radīšanu, kurās dzīvos viņu gara bērni saskaņā ar visām lietām, kas ir darītas visiem Dieva bērniem viņu pirmajā stāvoklī, kas ir viņu garīgā iepriekšsamība Tēva valstībā, un arī viņu otrajā stāvoklī, kas ir mirstības dienas, un viņu trešajā un beidzamajā stāvoklī, kas ir tā godības valstība, ko viņi sev ir izvēlējušies saskaņā ar savām laimes vēlmēm.

79 Un notika, ka Marija paturēja šīs lietas savā sirdī visas sava mūža dienas. Un jūdi zināja, ka Jēzus bija ņēmis Martu par savu likumīgo sievu, tādēļ viņi raudzījās uz viņu kā uz grēcinieku — tanī, ka viņi uzskatīja, ka viņas māsa Marija un arī Marija Magdalēna bija viņa blakussievas.

80 Un šajā viņu izsmēja jūdi no baznīcas Jeruzālemē, kas deva tiem papildu iemeslu ienīst viņu un vajāt viņu.

81 Jo, kā gan tas varēja būt, ka Jēzus ir Mesija un dzīvā Dieva Dēls, ja ir tā, ka viņam bija blakussievas? Taču šajā jūdi kļūdījās, nesaprazdami to, ko Jēzus tiem bija

mācījis.

46. NODAĻA

Jēzus uzsāk savu kalpošanu. Viņa vārdi bija ļoti skaidri jūdiem, taču tie atteicās no viņa mācības, jo tā bija pret visām tradīcijām, ko tiem bija mācījuši Mozus likumi. Viņš sniedz glābšanas likumus, kas ir Jēzus Kristus evaņģēlijs. Viņš ir dzīvības maize, kas visiem ir jāēd, lai taptu izglābti.

UN notika, ka pienāca viņa kalpošanas vecuma laiks; un Jēzus devās starp ļaudīm un sāka tiem mācīt pēc tam, kad viņu bija kristījis Jānis Kristītājs.

2 Un vīri, kurus viņš bija izvēlējis, lai būtu viņa apustuļi, bija tādi vīri, kuri nebija pieņemti no baznīcas Jeruzālemē kā taisnīgi vīri, jo katrs no tiem kaut kādā veidā bija atsvešinājies no jūdu baznīcas.

3 Tad nu tā bija šī baznīca, kas tiecās aplūsināt Jēzu un atturēt viņu no sludināšanas pret baznīcas vārdiem un pavēlēm, ko ļaudīm sniedza augstie priesteri.

4 Jo ļaudīm tika mācīts, ka šī baznīca bija vienīgā patiesā Dieva baznīca uz zemes un ka jūdi bija svēti un īpaši ļaudis, kuri bija vienīgie, kas tika svētīti ar patiesību.

5 Un glābšanas likumi tika mācīti ļaudīm saskaņā ar baznīcas vadītāju priekšrakstiem. Un šie vadītāji ļaudīm teica, ka Dievs nedos nevienu jaunu atklāsmi pasaulei, izņemot, ja tā tiks dota caur baznīcas Jeruzālemē vadītājiem.

6 Un ļaudīm tika mācīts, ka Tas Kungs nepieļaus, lai viņi tiktu baznīcas vadītāju maldināti, un ka, ja ir kaut kas, ko Tas Kungs vēlētos pavēstīt ļaudīm, tad viņš to pavēstītu vienīgi caur noteiktām garīgo pilnvaru līnijām, kas bija noteiktas baznīcā.

7 Tad nu šī bija galvenā lieta, pret ko runāja Jēzus; jā, daudzās lietās viņš runāja pret baznīcu un tās vadītājiem, jo tie bija

sagrozījuši Dieva vārdu un mācīja cilvēku pavēles kā doktrīnu, noliedzot Tēva spēku, kas mācītu Viņa paša bērnus, bet uzskatot, ka Tēvs bija devis visu Savu spēku un pilnvaras cilvēkiem.

8 Taču Jēzus mācīja ļaudīm, ka viņi visi ir Dieva bērni un ka viņiem nav vajadzīga baznīca vai vadītāji, lai nāktu pie Tēva un saņemtu no Viņa jebkādus norādījumus, kas Viņam varētu būt tiem.

9 Un Jēzus, mācot ļaudīm šīs lietas, sāka nelikumīgi piesavināties, kā to uzskatīja baznīcas vadītāji, vadītāju pilnvaras.

10 Un viņš mācīja ļaudīm to, ka baznīcas priekšraksti un mācības neglābs viņus, bet ka vienīgais veids, kā viņi var tapt izglābti, ir turot Tēva baušļus, ko viņam bija pavēlēts dot viņiem.

11 Un viņš mācīja ļaudīm, ka viņu ir sūtījis Tēvs, lai dotu viņiem šos baušļus, un ka vienīgi ar šiem baušļiem viņi varēja tapt izglābti.

12 Un šie baušļi nebija baznīcas baušļi, jo baznīca prasīja no ļaudīm to, kas nebija Dieva baušļi, bet bija cilvēku baušļi.

13 Un Jēzus mācīja ļaudīm, ka sinagogas un tempļi, kas bija uzcelti viņu vidū, bija veltīgi tam nolūkam, kam viņi ticēja, ka tie tika izveidoti, patiesi, ka tie ir Dieva nami. Jo viņš tiem mācīja, ka Tēvs nekad neuzturētos namā, ko uzcēlušas cilvēku rokas, bet ka Viņš mājā katra Sava bērna sirdī un prātā saskaņā ar Sava gara spēku, kas ir Svētais Gars.

14 Un daudzas no lietām, ko Jēzus mācīja ļaudīm, tiem bija grūti pieņemt; jā, nevienu no lietām, ko viņš tiem mācīja, nebija grūti saprast, taču tās bija grūti pieņemt. Jo ļaudis bija tā iesakņojušies savās tradīcijās un savās paražās, ka viņi nespēja pieņemt, ka cilvēks, kurš nav ticis baznīcas vadītāju iecelts un ordinēts, varētu tiem mācīt Dieva lietas.

15 Un Jēzus sāka mācīt ļaudis, ka viņiem nevajag atbalstīt baznīcu un tās ļaundarbības, maksājot desmito tiesu un ziedojumus, bet

ka viņiem vajag dot to, ko viņi var atļauties, nabagiem un tiem, kam ir mazāk nekā viņiem.

16 Un Jēzus nosodīja bagātos un arī baznīcas vadītājus par grezno dzīvesveidu, ko tie piekopa, būdami saņēmuši šīs lietas, pateicoties tam, ko ļaudis deva baznīcai.

17 Tad nu baznīcas ļaudis tika vadīti ticēt tam, ka viņu vadītāji bija tādi cilvēki, kas tika svētīti ar bagātībām, pateicoties viņu taisnīgumam Dieva priekšā. Un viņi domāja, ka, ja bagātības nozīmē taisnīgumu, tad viņiem vajag iekārot un meklēt šīs bagātības, lai viņi varētu pierādīt saviem kaimiņiem, ka viņi ir taisnīgi, līdzīgi savu vadītāju paraugam, kas, kā ļaudis uzskatīja, bija Dieva paraugi attiecībā uz taisnīgumu.

18 Un baznīcas ļaudis bija aizspriedumaini un tendenciozi pret tiem, kas nepiederēja viņu baznīcai, patiesi pret tiem, kurus viņi dēvēja par cirticībniekiem savā vidū. Un viņi mēdza pavēlēt saviem bērniem nespēlēties ar tiem, kas nebija viņu baznīcas locekļi, tādējādi pastrādājot lielu grēku un ļaundarbību savā vidū un mācot šīs negatīvas saviem bērniem.

19 Un Jēzus atkārtoja Jāņa vārdus, patiesi tos vārdus, ko viņš teica attiecībā uz ciltsrakstiem un baznīcas lepnību — domājot, ka viņi ir vienīgie Dieva ļaudis uz zemes.

20 Un Jēzus runāja daudzos gadījumos par savām citām avīm, kas bija citās pasaules daļās, taču nebija zināmas jūdiem. Jo, lūk, jūdi neko nezināja par mums apsolītajā zemē, taču mēs zinājām par viņiem, mūsu tēviem esot nākušiem no viņu vidus.

21 Un Jēzus mācīja ļaudīm, ka visi pasaules ļaudis ir Dieva bērni un Tēvs tos vienādi mīl, un ka Tēvam nav nekādas cieņas pret nevienu baznīcu, kas ir izveidota saskaņā ar cilvēka pavēlēm un priekšrakstiem, kas nav Viņa pavēles un priekšraksti, un kas pacēla kādu no Viņa bērniem augstāk par kādu citu.

22 Un Jēzus mācīja jūdiem Tēva baušļus,

patiesi tos pašus baušļus, ko viņš deva Ādamam un Ievai pēc tam, kad viņi tika padzīti no Ēdenes dārza.

23 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, jā, patiesi visi no jums, kas esat uz zemes laikā, kad jūs saņemat šo pierakstu, kas nonāks pie jums kā Jēzus Kristus beidzamā liecība; jā, klausieties jūs, visi zemes gali, patiesi tie no jums, kas esat uz jūras salām un kas esat uz visiem zemes kontinentiem, kurus apdzīvo cilvēku bērni.

24 Lūk, Jēzus mācīja evaņģēlija likumu, kas ir Tēva baušļi, kurus Viņš ir devis jums visiem, lai sagatavotu mūs iemantot valstības, kuras Viņš sagatavos jums.

25 Jā, Jehova mācīja šo evaņģēliju vispirms Ādamam un Ievai un tad visiem svētajiem praviešiem, kas jebkad dzīvojuši uz zemes. Un šie pravieši mācīja šo evaņģēliju visiem no jums visās pasaules daļās saskaņā ar jūsu valodu un jūsu sapratni.

26 Un tad viņš nāca miesā un mācīja to pašu, ko viņš bija mācījis Ādamam un Ievai. Un pēc tam, kad viņš nomira un tika augšāmcelts, viņš mācīja tos pašus vārdus maniem tēviem, kuri bija apsolītajā zemē, patiesi tajā zemē, kur Ādams tika ievietots iesākumā.

27 Un pēc tam, kad viņš bija mācījis to pašu maniem tēviem, viņš devās pie citām avīm, pie kurām Tēvs viņam pavēlēja doties, patiesi pie visiem ļaudīm uz zemes, lai viņiem varētu tikt dotas labās vēstis; patiesi labās vēstis, ka Tēvs mīl visus Savus bērnus un ir sagatavojis ceļu, lai viņi visi varētu tapt izglābti Viņa valstībās.

28 Un tad nu, kas, pēc jūsu domām, būs tie vārdi, ko viņš teiks jums, kad viņš nāks Tēva godībā, jā, patiesi ar visiem svētajiem eņģeļiem sev līdzās un Tēva spēkā; jā, ko tad jūs teiksiet pasaules ļaudīm?

29 Lūk, viņš sacīs tās pašas lietas un dos tieši tos pašus baušļus, kurus viņš ir devis jūdiem un citticībniekiem, patiesi visiem zemes galiem.

30 Un kā lai es, Moronijs, varu būt vēl skaidrāks tajā, ko es esmu rakstījis? Kā lai es varu labāk iedvest jūsu vājos prātos un jūsu nocietinātajās sirdīs, ka jums ir jāpaklausa Kristus vārdiem, vai arī jūs nevarat tapt izglābti?

31 Lūk, jums ir Bībele, kas ir viena liecība par šiem vārdiem, patiesi pirmā liecība par Jēzu Kristu. Un jums ir mana tēva pieraksts, kas ir jūsu vidū un ir tapis zināms kā Mormona Grāmata, vēl viena liecība par Jēzu Kristu, un tagad jums ir šīs lietas, kas ir tikušas aizzīmogotas, kas ir beidzamā liecība par Jēzu Kristu.

32 Lūk, cik vēl vairāk liecību jums ir vajadzīgs, lai parādītu jums ceļu, pa kuru jums ir jāseko, lai taptu izglābti Dieva valstībā?

33 Un tie no jums citās valstīs, kas neesat saņēmuši Bībeli vai Mormona Grāmatu, vai Mormona Grāmatas Aizzīmogoto daļu, vai jums nav savā vidū praviešu vārdi, kurus Tēvs pie jums ir sūtījis?

34 Un vai jūsu grāmatu vārdi nav tie paši Kristus vārdi, kas ir doti tajās grāmatās, kas nāca klajā jūdu dēļ?

35 Es saku jums, ka jums ir Kristus vārdi. Un kā jūs zināsiet, ka tie ir Kristus vārdi, ja tie konkrēti nerunā par Kristu?

36 Tad nu šo lietu es jums pateikšu. Visi Kristus vārdi, jā, patiesi viss Jēzus Kristus evaņģēlijs ir ietverts vienā lielā bauslī, kas ir viens bauslis, uz kura balstās visi pārējie baušļi, patiesi, ka jums ir jāmīl savi tuvākie, kā jūs vēlaties, lai tie jūs mīlētu.

37 Un tagad es saku tiem no jums no citām kultūrām, patiesi no citām valstīm, kam nav piekļuves jūdu pierakstiem vai manu tēvu pierakstiem, vai arī šim pierakstam, kuru es taisu ar savu paša roku; jā, es saku jums: meklējiet tos svētos rakstus un svētās grāmatas, kas jums ir savā vidū. Vai arī tajās nav baušļi, kas ir balstīti uz šī viena lielā baušļa, ko es jums esmu izskaidrojis?

38 Es saku jums, ka tajās tie ir. Un tajās ir šie baušļi, kas ir Kristus vārdi, jo Kristus

apmeklēja jūsu priekštečus un runāja uz jūsu praviešiem un jūsu svētajiem priesteriem, un svētajiem vīriem, kurus jūs pieņemat kā savus praviešus. Un Kristus deva tiem Tēva vārdus, kas ir tie paši vārdi un baušļi, kas ir tikuši doti visiem Dieva bērniem.

39 Un tagad es saku jums: tad nu kurā baznīcā būs atrodamā patiesība? Jā, kura baznīca ir Dieva Jēra baznīca? Jā, baznīca, kas māca Kristus vārdus un paklausa tiem, tā ir Dieva Jēra baznīca.

40 Un ikviena cita baznīca, kas ir nodibināta un izveidota starp cilvēku bērniem, kas nemāca Kristus vārdus un neklausa viņa vārdiem; jā, patiesi tās baznīcas, kas ir pielikušas Kristus vārdiem citus vārdus vai kas ir paņēmuši nost no šiem Kristus vārdiem; jā, es saku jums, ka tās ir velna baznīcas.

41 Un jums nav nepieciešama baznīca vai baznīcas vadītājs, lai mācītu jums Kristus vārdus. Jo tie nav viņa vārdi, bet gan Tēva vārdi. Un Tēvs runās uz jums un sniegs jums visus Savus vārdus, JA jūs paklausāt Viņa baušļiem.

42 Jā, ja jūs izturaties pret savu tuvāko tā, kā jūs vēlētos, lai jūsu tuvākais izturas pret jums, tad jūs paklausāt Tēva baušļiem un Viņš sniegs jums izpratni par visu, kas jums ir nepieciešams jūsu laimei.

43 Un šīs ir tās lietas, ko Jēzus mācīja jūdiem Jeruzālemē; un Jēzus vārdi bija skaidri un viegli saprotami. Taču, tā kā ļaudis bija tik ļoti pārliecināti, ka glābšana nāk kādā citā veidā, patiesi tanī veidā, ko baznīcas vadītāji tiem rādīja, viņi nespēja pieņemt Kristus vienkāršos un skaidros vārdus.

44 Un Jēzus mācīja viņus, sacīdams: Visas lietas man ir mana Tēva nodotas, un neviens neiepazīst šīs lietas no Dēla, bet vispirms viņš iepazīst šīs lietas no Tēva; tāpat neviens mirstīgs cilvēks neiepazīst lietas no Tēva, ja vien tas vispirms neiepazīst tās lietas, ko tas ir dzirdējis no Dēla un tā, kam vien Dēls atklās šīs lietas.

45 Un šīs lietas no Tēva ir tās lietas, kuras Viņš ir devis man, lai dotu jums, lai jūs varētu atpūsties no dzīves spriedzes un būt ar cerību un ticību Viņam caur mani. Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, es jūs gribu atvieglināt. Ņemiet uz sevi manu jūgu, mācieties no manis, jo es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm. Jo mans jūgs ir patīkams un mana nasta viegla.

46 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, kas, pēc jūsu domām, ir tās lietas, kuras Tas Kungs saņēma no Tēva, ja vien tie nav vārdi, kurus viņš jums ir devis savā evaņģēlijā, patiesi Jēzus Kristus evaņģēlijā?

47 Un vai viņš neteica jums, ka jūs vispirms dzirdējāt šīs lietas no Tēva, pirms jūs tās dzirdējāt no Dēla? Jā, jūs dzirdējāt šīs lietas no Tēva kā Viņa gara bērni Viņa valstībā savā pirmajā stāvoklī.

48 Un Tēvs deva Savu varu Jehovam, kurš ir Jēzus, lai dotu mums šīs lietas miesā jeb mirstībā, kas ir mūsu otrais stāvoklis.

49 Un šie Tēva baušļi ir daudz vieglāki un sniegs jums daudz lielāku laimi nekā tie baušļi, ko jūsu vadītāji jums sniedz jūsu baznīcās.

50 Jo kas var būt grūti attiecībā uz jūsu tuvākā mīlēšanu, kā jūs vēlētos, lai tas mīlētu jūs? Tomēr jūsu baznīcas prasa no jums daudz vairāk par to.

51 Jā, ir daudzas no jūsu baznīcām, kas māca Kristus vārdus, patiesi, ka jums ir jāmīl savs tuvākais kā sevi pašu, taču viņi to nepieprasa no jums, lai jūs būtu Baznīcas loceklis ar labu reputāciju, tādēļ ir iespējams, ka jūs, nepaklausot Jēra baušļiem, varat būt velna baznīcas loceklis.

52 Un vai Jēzus ir prasījis no jums, lai jūs maksātu viņa baznīcai desmitās tiesas un ziedojumus? Es saku jums, ka viņš to nav darījis, taču viņš jums ir pavēlējis dot nabagiem un tiem, kam ir vajadzīgs no jūsu uztura. Un, ja jūs ticat, ka jūs dodat no savas naudas Tam Kungam, kāda vajadzība ir Tam

Kungam, ka viņš vēlētos jūsu naudu?

53 Un vai viņš jums pavēl apmeklēt baznīcu un pielūgt viņu sinagogā un templī, kas, pēc jūsu domām, ir iesvētīti viņam? Es saku jums, ka viņš to nepavēl. Taču jūs varat pielūgt viņu, kad jūs pļaujāt un kad jūs sējat. Jūs varat pielūgt viņu uz ielas un jūsu darījumu vietās, un visās vietās, lai kur jūs būtu.

54 Un kādā veidā viņš prasa jums pielūgt viņu, izņemot, ja tas būtu, turot viņa baušļus, — baušļus, kas balstās uz baušļa mīlēt savu tuvāko un darīt tam tā, kā jūs vēlaties, lai tas darītu jums?

55 Un vai viņš nosoda jūs par to, ko jūs ēdat vai dzerat, vai par to, ko jūs valkājat? Es saku jums, ka viņš jūs nenosoda šajās lietās, bet ir teicis jums: Vediet pie manis savus nabagos un savus izsalkušos, un savus kailos, un savus slimos un nomocītos, un es pabarošu tos ar to, kas tos piepildīs, patiesi, ka tie vairs nebūs izsalkuši, nedz arī tiem slāps, nedz arī tie būs kaili.

56 Jo es došu tiem mana Tēva valstību, kur tie dzīvos mūžīgi un kur tiem būs nodrošināts viss, kas tiem ir nepieciešams savai laimei.

57 Un tad nu šādi Tas Kungs mācīja jūdus Jeruzālemē. Un daudzi sekoja viņam. Taču tie nesevoja viņam tādēļ, lai tie varētu mācīties no viņa un turēt baušļus, ko tie bija saņēmuši no viņa, bet tie sekoja viņam to brīnumu dēļ, ko viņš bija veicis to vidū.

58 Un Tēvs viņam ļāva veikt šos brīnumus cilvēku bērnu vājības dēļ, pieņemot viņa vārdus.

59 Un Tēvs pavēlēja Jēzum sniegt ļaudīm jebkādu iespēju saņemt viņa vārdus. Un kādā reizē ļaudis nāca pie viņa un vēlējās vairāk no viņa. Un Jēzus atbildēja tiem un sacīja: Patiesi, patiesi es saku jums: Jūs mani meklējat nevis tādēļ, ka jūs vēlaties darīt Tēva gribu, kas jums ir tikusi dota caur mani, bet gan tādēļ, ka jūs redzējāt brīnumus un ēdāt no maizes klaipiem, un bijāt paēduši.

60 Un es jums saku: Uzņemiet sevī nevis iznīkstošo barību, bet to barību, kas paliek mūžīgai dzīvībai, kuru jums dos Cilvēka Dēls, patiesi tam, ko Dievs Tēvs ir apzīmojis ar apsolījuma Svēto Garu, kas nodrošinās tam vietu Tēva valstībā.

61 Tad tie viņam sacīja: Ko lai darām, lai mums būtu daļa pie Dieva darbiem? Un to viņi sacīja tādēļ, ka viņi nesaprata to, ka vienīgais, kas tika prasīts no viņiem, bija tas, ko Jēzus jau bija mācījis viņiem; un tas bija tas, kas viņiem bija jādara.

62 Un Jēzus atbildēja un sacīja tiem: Tas ir Dieva darbs, ka jūs ticat tam, ko Viņš ir sūtījis, un darāt to, ko Viņš jums ir pavēlējis caur mani, kuru Tēvs jums ir sūtījis.

63 Tad tie sacīja viņam: Kādu zīmi tu rādi, lai mēs, to redzēdami, tev ticam? Kādu darbu tu dari, lai mēs zinātu, ka tu esi ticis sūtīts no debesīm — no Tēva?

64 Jo maize, ko tu mums esi devis, nav tāda maize, kas nāca no debesīm mūsu tēviem; jo tie ēda mannu tuksnesī; kā ir rakstīts, Viņš tiem ir devis ēst maizi no debesīm.

65 Tad Jēzus viņiem sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: nevis Mozus jums ir devis maizi no debesīm, bet tā jums tika dota pēc Tēva pavēles. Taču šodien mans Tēvs jums dod īsto maizi no debesīm.

66 Jo Dieva maize ir tas, kas nāk no debesīm un pasaulei dod dzīvību, sniedzot pasaulei vienīgo maizi, ko tie ēdīs, lai taptu izglābti, kā šo lietu līdzībā jūsu tēvi tika tādējādi izglābti tuksnesī ar maizi, ko sūtīja Tēvs.

67 Tad tie viņam sacīja: Kungs, dod mums vienmēr šo maizi! Un Jēzus sacīja viņiem: es esmu dzīvības maize. Kas pie Manis nāk un tic maniem vārdiem, kas ir Tēva vārdi, tam nesalks, un, kas tic vārdiem, ko es dodu, tam neslāps nemūžam.

68 Bet es jums esmu teicis, ka jūs esat redzējuši mani arī miesā un neticat, kaut arī jūs varat redzēt mani. Bet svētīti ir tie, kas tic maniem vārdiem, neredzot mani miesā,

jo viņiem Tēvs dos šo dzīvības maizi, viņiem tiekot dotiem man no Viņa.

69 Un visi tie, ko Tēvs man dod, nāks pie manis, un, kas nāk pie manis un tic maniem vārdiem, to es tiešām neatstumšu. Jo es esmu no debesīm nācis, lai darītu nevis to, ko es gribu, bet ko grib Tas, kas mani sūtījis,

70 Un tā ir Tēva, kurš mani ir sūtījis, griba, lai no visiem tiem, ko Viņš man devis, es nevienu nezaudētu, bet tos celtu augšā pastarā dienā.

71 Jo tāda ir mana Tēva, kurš mani ir sūtījis, griba, lai ikvienam, kas skata Dēlu un tic viņa vārdiem, būtu mūžīgā dzīvība; un es viņu celtu augšā pastarā dienā.

72 Tad jūdi sāka kurnēt par viņu, jo viņš bija sacījis: es esmu maize, kas no debesīm nākusi. Un tie sacīja: Vai šis nav Jēzus, Jāzēpa dēls, kura tēvu un māti mēs pazīstam? Kā tad nu viņš saka: es esmu nācis no debesīm?

73 Jēzus tad atbildēja un sacīja tiem: Nekurniet savā starpā; jo neviens nevar nākt pie manis, izņemot, ja tas dara mana Tēva prātu, kurš ir sūtījis mani. Jo tāda ir mana Tēva, kurš mani ir sūtījis, griba, lai jūs pieņemtu Dēlu; jo Tēvs sniedz liecību par viņu; un to, kas saņem liecību un dara tā gribu, kurš mani ir sūtījis, to es uzcelšu taisnīgo augšāmcelšanā pastarā dienā.

74 Ir rakstīts praviešos, ka visi būs Dieva mācīti. Tādēļ katrs cilvēks, kurš ir dzirdējis manus vārdus un ir mācījies no Tēva, saņemot par to izpratni no Gara, nāk pie manis. Nav tā, ka cilvēks ir redzējis Tēvu miesā, izņemot, ka tas ir redzējis to, kurš ir Dieva sūtīts; un, ja jūs redzat mani, kurš ir tas, kas ir ticis sūtīts, tad jūs esat redzējuši Tēvu.

75 Patiesi, patiesi es jums saku: kas tic man un tiem vārdiem, ko es jums esmu devis, tam ir mūžīgā dzīvība. ES ESMU dzīvības maize. Jūsu tēvi ir ēduši mannu tuksnesī, bet ir nomiruši. Taču mans vārds ir maize, kas no debesīm nāk, lai cilvēks varētu ēst to un nemirt.

76 Lūk, es esmu dzīvā maize, kas nākusi no debesīm, un, ja kāds ēdīs no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi. Un maize, ko es došu, ir mans evaņģēlijs, ko es došu jums miesā, — miesā, ko es došu pasaules dzīvībai.

77 Un jūdi aizvien nesaprata viņa vārdus un tādēļ savā starpā sāka strīdēties, sacīdami: Kā viņš mums var dot ēst savu miesu? Bet Jēzus tiem sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat viņa asinis, jums dzīvības nav sevī. Kas bauda manu miesu un dzer manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība, un es to uzcelšu pastarā dienā. Jo mana miesa ir paties ēdiens un manas asinis ir paties dzēriens.

78 Kas manu miesu bauda un manas asinis dzer, paliek manī, un es viņā. Un, kā dzīvais Tēvs ir mani sūtījis un es dzīvoju ar Tēvu, tā ikviens, kas ēd mani, patiesi tas dzīvos ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes, kas ir tie vārdi, ko es tam došu.

79 Tāda ir tā maize, kas nākusi no debesīm: ne tāda, kādu ēduši jūsu tēvi, jo tie ir miruši, bet tas, kas šo maizi bauda, tas dzīvos mūžīgi.

80 Un to viņš sacīja, mācīdams sinagogā Kapernaumā. Un daudzi no viņa mācekļiem, to dzirdējuši, sacīja: Šie vārdi ir smagi, kas tajos var klausīties? Kad Jēzus noprata, ka viņa mācekļi kurn par šo mācību, viņš sacīja tiem: Vai tas jums ir par piedauzību?

81 Kā nu, kad jūs redzēsīt Cilvēka dēlu uzkāpjām, kur viņš iepriekš bijis? Jā, vai tad jūs ticēsīt, ka es esmu nācis no debesīm, patiesi no Tēva klātbūtnes? Lūk, tas ir gars, kas dara dzīvu; miesa neder neieka; vārdi, ko es jums runāju, ir no gara, un tie ir vārdi, kas jums var dot mūžīgo dzīvību.

82 Bet ir kādi jūsu starpā, kas nesaprot un netic. Jo Jēzus no paša sākuma zināja, kas ir tie, kas netic, un kas ir tas, kas viņu nodos, jo tie neticēja viņam.

83 Un viņš sacīja: Tāpēc es jums esmu sacījis, ka neviens nevar nākt pie manis, ja tas viņam nav mana Tēva dots.

84 Un tagad es, Moronijs, esmu lietojis jūdu pierakstu, lai sniegtu jums vārdus, ko Jēzus runāja jūdiem par savu evaņģēliju. Un šie vārdi norādīja uz Svētā Vakarēdiena priekšrakstu, ko es jums iepriekš esmu izskaidrojis, sakot: Un šie priekšraksti arī ir daļa no viņa pavēlēm attiecībā uz viņa evaņģēlija sniegšanu viņa ļaudīm. Taču tie nav viņa evaņģēlijs, bet sniedz to baznīcai, kas ir viņa ļaudis.

85 Jo lūk, kad Tas Kungs mācīja savu evaņģēliju jūdiem Jeruzālemē, viņš tiem teica: Ja jūs neēdīsiet no manas miesas un nedzērsiet no manām asinīm, jūs nekādi nevarēsiet iemantot Dieva valstību. Un tie, kas šo dzirdēja, bija dusmīgi uz viņu un nesaprata, ko viņš ar to domāja, jo Tas Kungs mācīja viņus līdzībās. Un šādā veidā viņš māca savus ļaudis, kas ir uzņēmušies viņa vārdu.

86 Un, ja jūs aplūkosit maizes jeb Kristus miesas, ko tā simbolizē, svētīšanas vārdus, jūs pamanīsiet, ka šajā svētībā ietverti šādi vārdi: ka viņi ir ar mieru pieņemt Tava Dēla vārdu un vienmēr atcerēties viņu, un pildīt viņa baušļus, kurus viņš tiem ir devis.

87 Un, ja jūs pieņemat Dēla vārdu, tad jūs darīsiet tos pašus darbus, ko viņš dara, un jums būs tādas pašas vēlmes, kādas ir viņam, un tādi paši pienākumi pret savu tuvāko, kādi ir viņam. Tas ir tas, ko simbolizē Dēla vārds jeb, citiem vārdiem, viņa darbi. Un jūs arī atcerēsities darbus, kurus viņš darīja, un pildīsiet viņa baušļus, kurus viņš jums ir devis. Tas ir tas, ar ko ir domāta Kristus miesas ēšana.

88 Un, ja jūs aplūkosit vīna jeb Kristus asiņu, ko tas simbolizē, svētīšanas vārdus, jūs pamanīsiet, ka šie vārdi tur nav iekļauti, patiesi vārdi, ka jūs pieņemsiet viņa vārdu un pildīsiet viņa baušļus. Un šie vārdi ir tikuši izslēgti, jo asinis simbolizē garu, kas dod dzīvību ķermenim no miesas.

89 Un, dzerot Kristus asinis, jūs noslēdzat derību, ka jūs darāt tos darbus, kurus viņš darītu ar to pašu mērķi jeb ar to pašu nolūku,

kā viņš dara savus darbus, tādējādi Kristus asinis simbolizē viņa garu jeb attieksmi, ar kādu viņš veic savus darbus.

90 Jo, ja jūs darāt Kristus darbus bez Kristus gara, kā gan tie var būt viņa darbi? Un, ja jums ir Kristus gars, tad jūs darīsiet viņa darbus. Un, ja jūs nedzerat Kristus asinis, tad darbi, kurus jūs darāt, nav viņa darbi. Un tie darbi tiek darīti veltīgi. Citiem vārdiem, jūs esat necienīgi pieņēmuši Tā Kunga Vakarēdienu un esat stājušies viņa priekšā kā liekuļi.

91 Un vēl es saku jums: ja kāds vīrietis vai sieviete dara Kristus darbus Kristus garā un nesaņem kristību priekšrakstu, vai nepieņem Svētā Vakarēdiena priekšrakstu, tad šis vīrietis vai sieviete jau pilda Tā Kunga gribu un tiek tanī attaisnots. Jo Tas Kungs tiesā visus cilvēku bērnus pēc viņu darbiem, atbilstoši viņu sirds vēlmēm.

92 Un, ja viņu darbi ir taisnīgi, tad priekšraksti, kas ir ieviesti baznīcā, neko viņiem nepalīdz. Un, ja viņu darbi ir ļauni, tad baznīcas priekšraksti arī neko viņiem nepalīdz.

93 Un tagad es, Moronijs, esmu jums atkārtojis šīs lietas otro reizi to nozīmīguma dēļ, jo tā Tas Kungs man ir pavēlējis.

94 Un visas šīs lietas tika jūdiem mācītas ar Jēzus muti. Un Jeruzālemes baznīcas priesteri bija ārkārtīgi sadusmoti par to, ko Jēzus mācīja ļaudīm.

47. NODAĻA

Tas, ko nozīmē Elijas vai Ēlijas aicinājums un tituls. Tas, kas ir nozīmīgs attiecībā uz bērnu sirdžu pievēršanu viņu tēviem. Pēdējo dienu tempļa darbs par mirušajiem ir negantība Dieva priekšā. Pravieši tiek mācīti ar kluso, mierīgo balsi, kas ir Tēva balss. Viņi tiek mācīti, lai mācītu ļaudis mīlēt citam citu.

UN tagad Tas Kungs man ir pavēlējis

sniegt jums skaidrojumu par pravieša Elijas aicinājumu. Jo šī ir lieta, kas radīja lielu apjukumu starp jūdiem, un arī būs iemesls lielam apjukumam un strīdiem starp tiem no jums pēdējās dienās, patiesi jums, kuriem tiks atklāts šis aizzīmogotais pieraksts.

2 Un jūdi ticēja, ka pravietis Elija, kurš bija starp viņu tēviem, patiesi starp Israēla namu, kādu dienu atgriezīsies uz zemes un pievēršīs tēvus sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, un tas ir saskaņā ar pravieti Maleahiju, kurš tika godāts viņu vidū kā svēts Dieva pravietis.

3 Un pēdējās dienās pirmo pravieti jūsu vidū apmeklēs pravietis Elija vīzijā un līdzībā, un viņam tiks dotas pilnvaras ieviest priesterību jūsu vidū, lai Jēzus Kristus evaņģēlijs varētu tikt sludināts pasaulei, un tādēļ tēviem dotie solījumi var tikt iedēstīti bērnu sirdīs, lai bērnu sirdis var pievērsties tēviem.

4 Un tad nu šīs lietas es jau esmu nedaudz aizskāris šajā pierakstā, tomēr ir vajadzīgs saskaņā ar Tā Kunga pavēli, lai es izskaidroju jums šīs lietas vēl skaidrāk, lai jūsu starpā vairs nebūtu nekādu strīdu par šo lietu.

5 Jo jūs kļūdaties savā izpratnē par šīm lietām, kā kļūdījās tie senatnē Jāņa Kristītāja laikā, kad viņš nāca zemē, sludinot ļaudīm.

6 Un jūdi vaicāja Jānim, vai viņš ir pravietis Elija, kurš bija Dieva sūtīts saskaņā ar praviešu vārdiem. Un tā viņi bija apjukuši savā izpratnē par šīm lietām.

7 Jo viņi nesaprata to, kā cilvēku bērnu sirdis varētu tikt pievērstas tēviem un kā tēvu sirdis varētu tikt pievērstas bērniem, lai zeme netiktu sista ar lāstu saskaņā ar pravieša vārdiem.

8 Un pēdējās dienās jūs arī būsit apjukuši par šo nozīmi, pat tiktāl, ka jūs sāksit veikt lielas negantības Dieva priekšā — darbā, ko jūs pieņemsit, ka jūs veicat, būdami bērni, mirušo labā, kas ir jūsu tēvi, — kā jūs to esat sapratuši caur saviem ciltsrakstiem, patiesi, ka jūs esat iecēluši sevi par mirušo

glābējiem atbilstoši saviem nepareizajiem priekšstatiem un lepnībai.

9 Un kā gan jūs domājat, ka jūs izglābsit mirušos? Vai jūs domājat, ka ar saviem aizstājošiem priekšrakstiem jūs izglābsit mirušos? Jā, jūs tā domāsit sev par sodu, kas nāk dēļ jūsu stūrgalvības un jūsu nespējas saprast patiesību attiecībā uz šīm lietām saskaņā ar Garu.

10 Un līdzīgi senlaiku jūdiem jūs vēlreiz sitīsiet krustā Kristu miesā, noraidot viņa evaņģēlija skaidrību un vienkāršību. Un vai jūs domāsit par sevi, ka esat lielāki nekā viņš, tanī, ka jūs varat izglābt tos, kas ir miruši, kad pat Kristus nevarēja tos izglābt ar saviem darbiem miesā?

11 Un tagad man ir pavēlēts dot jums skaidrībā tās lietas, ko jūs esat pārpratuši un kas ir tikušas apslēptas no jums dēļ jūsu ļaundarbībām un jūsu lepnības.

12 Jo, lūk, pirmais pravietis starp jums pēdējās dienās sniegs jums atklāsmi, ko viņš saņēma vīzijā tā liecinieka klātbūtnē, kurš stāvēs kopā ar viņu vīzijā un zinās par lietām, kuras viņš jums atklās.

13 Un šī atklāsme tiks dota patiesībā atbilstoši tai izpratnei, kas būs starp jums no pēdējām dienām.

14 Un šī atklāsme iesākas, sakot: Priekšgars tika noņemts no mūsu prātiem un mūsu sapratnes acis tika atvērtas. Un mēs redzējām To Kungu stāvam uz kanceles margām mūsu priekšā; un zem viņa kājām bija noklāts pamats no tīra zelta, dzintara krāsā.

15 Un tad, vai jūs no pēdējām dienām zināt, ko nozīmē, ka jūsu sapratnes acis tiek atvērtas? Jā, ar šīm acīm šī vīzija tiks dota. Jo, lūk, ar savām mirstīgajām acīm šis pēdējo dienu pirmais pravietis neko neredzēs, nedz arī viņa pavadonis, kurš tajā reizē būs kopā ar viņu.

16 Lūk, kad jūs esat sapulcējušies kopā un sākat tapt Dieva Gara apgaismoti, patiesi, kad Tēvs sūta Savu Garu jūsu vidū, lai jūs varētu sākt priecāties par to, ko jūs

pārrunājat savā starpā; jā, tas nozīmē to, ka jūsu sapratnes acis tiek atvērtas jums.

17 Un, kad jūs sākat saprast Dieva lietas, vai jūsu dvēseles nepriecājas tanī, ko jūs sākat saprast? Tomēr, ko jūs redzat ar savām mirstīgajām acīm? Jā, jūs neko neredzat.

18 Un tās vīzijas reizē šis pravietis un viņa pavadonis neko neredzēs ar savām mirstīgajām acīm, taču viņiem taps atvērtas debesis atbilstoši viņu izpratnes zināšanām.

19 Un tādēļ, ka šī pravieša pavadonis neko neredzēs ar savām mirstīgajām acīm, izņemot tās lietas, kuras viņi Garā pārrunās savā starpā, viņu sapratnes acīm tiekot viņiem atvērtām ar ticību; lūk, šo lietu dēļ šis pavadonis noraidīs šo pirmo pravieti un atkritīs no patiesības, un sāks vajāt šo pravieti, un radīs visa veida ļaundarbības savas ticības trūkuma dēļ tanī, ko viņš redzēja ar savām sapratnes acīm un nevis ar savām mirstīgajām acīm, lai viņam nebūtu jāšaubās.

20 Jo šiem diviem debesis tika atvērtas viņu sapratnes acīm un viņiem parādījās Mozus un Ēlija, un Elija, un piešķīra viņiem priesterības vadības atslēgas, lai viņi varētu doties uz priekšu pasaulē un sākt sludināt Jēzus Kristus evaņģēliju.

21 Taču šajā reizē nebija nekādas fiziskas vai mirstīgas saskares ar Mozu vai Ēliju, vai Eliju, taču šīs lietas tika darītas, viņiem tiekot atvērtām viņu sapratnes acīm. Un šīs lietas tika darītas to lietu līdzībā, kas tika darītas starp viņu tēviem, patiesi starp jūdiem un tiem no maniem tēviem, kuri bija uz zemes, uz kuras pēdējās dienās dzīvos tie divi pēdējās dienās.

22 Un šis pirmais pravietis teiks savam pavadonim: Tu zini, ka šīs pasaules ļaudis ir lepni par to, kam viņi tic. Lūk, viņiem ir grūti pieņemt tās Dieva atklāsmes, kas viņiem jau tikušas dotas. Un, ja vien viņi neticēs tam, ka Dieva eņģelis ir devis mums šīs lietas, viņi neticēs tam, ka mums ir dotas pilnvaras sludināt Jēzus Kristus evaņģēliju, ko mēs esam tikuši aicināti sludināt.

23 Tādēļ dosim pasaulei mūsu sapratnes vārdus, kurus mēs šodien esam saņēmuši Tā Kunga namā, lai tie tiktu ļaužu pieņemti kā tas, uz ko viņi gaida un cer.

24 Un šim pirmajam pravietim viņa pavadonis piekritīs un svēti apsolīs, ka viņš nekad neatklās pasaulei to, ka Mozus, Ēlija un Elija īstenībā neparādījās viņiem miesā, bet gan saskaņā ar Garu, kas ir tas, ka viņu sapratnes acis viņiem tika atvērtas.

25 Un tad nu šis pravietis neko šajā lietā nedarīja pretēji Tā Kunga gribai. Jo, lūk, cilvēku bērni ir kūtri, lai mācītos Dieva lietas, un vēl kūtrāki uz taisnīgiem darbiem. Un tādēļ Tēvs ļauj Saviem kalpiem mācīt ļaudis atbilstoši viņu sapratnei un sagatavo veidu, kā viņi varētu labāk uztvert Viņa vārdus.

26 Tad nu, lai sagatavotu ļaudis labāk uztvert Viņa vārdus, kas ir Kristus vārdi jeb Jēzus evaņģēlijs, kā tas jums ir ticis izskaidrots, Tas Kungs sūta Ēliju pirms katra liela darba, kam jātiek paveiktam cilvēku bērnu vidū.

27 Un šis vārds Ēlija ir tas pats kas Elija un nozīmē to pašu tanī valodā, kurā tas tika veidots, vai tulkojumā nozīmē — Jehova ir Dievs. Tad nu Tas Kungs ir devis titulu Ēlija vai Elija visiem tiem, kas ir aicināti veikt sagatavošanās darbu kādam lielākam darbam — pravietim, kas nāks pēc tiem. Un iemesls tam ir līdzībā par sākotnējo Eliju, par ko ir runāts jūdu pierakstā.

28 Jo Elija sagatavoja ceļu savam pēctecim Elīsam, lai tas nāktu un paņemtu viņa mantijas godību vai, citiem vārdiem, sagatavotu ļaudis, lai viņi labāk uztvertu vārdus un darbus, ko Elīsa darīja viņu vidū.

29 Tad nu Elija bija kā Jānis Kristītājs, kurš sagatavoja ceļu Jēzus atnākšanai, kurš veica vēl lielāku darbu ļaužu vidū. Un, kā Jānis dzīvoja tuksnesī un ģērbās dzīvnieku ādās, un ēda to, kas bija nepiemērots, tāpat darīja Elija, kura līdzībā viņš nāca.

30 Un Elīsa dzīvoja pilsētā, līdzīgi Jēzum, līdz viņš tika aicināts kalpošanai un darīt

lielāku darbu nekā to, ko viņa priekšgājējs jeb viņa sagatavotājs paveica cilvēku bērnu labā.

31 Un tā tas bija, ka Jānis bija Elija, par ko tika runāts Svētajos Rakstos.

32 Un Jēzus mācekļi nesaprata Elijas vai Ēlijas titulu — jo tas ir tas pats aicinājums — un vaicāja Tam Kungam, sakot: Kā tad rakstu mācītāji saka, ka Ēlijam jānākot papriekš? Un to viņi vaicāja pēc tam, kad viņi bija saņēmuši liecību no Tēva, ka Jēzus patiesi ir Kristus. Jo saskaņā ar baznīcas Jeruzālemē vadītājiem un viņu rakstu mācītājiem, Kristus nenāktu, ja vien vispirms nenāktu Ēlija, lai atjaunotu visas lietas un sagatavotu viņa atnākšanai.

33 Un Jēzus atbildēja saviem mācekļiem, sakot tiem: Ēlija patiešām nāks un visu atjaunos, patiesi, ka viņš pievērsīs bērnu sirdis solījumiem, ko Tēvs ir devis viņu tēviem, kas ir no Israēla nama.

34 Bet es jums saku, ka Ēlija jau ir atnācis, un tie viņu neatzina un nesaprata to, ko viņš teica attiecībā uz mani. Un tie viņam ir darījuši, ko gribēdami. Un to, ko tie ir darījuši viņam, tie darīs arī man, un, ja jūs to pieņemsit, es esmu Ēlija.

35 Un tagad, ja es, Moronijs, neesmu jums izskaidrojis Elijas vai Ēlijas aicinājumu un titulu, patiesi, lai jūs nevarētu pārprast šīs lietas, tad es došu jums lielākā skaidrībā, lai jūs nekādā ziņā nekļūdotos:

36 Jo, lūk, Abinadijs bija Elija, kurš sagatavoja ceļu Almas nākšanai, lai darītu varenu darbu starp manu tēvu ļaudīm. Un Samuēls–Iamanielis bija Elija, kurš sagatavoja ceļu, lai mūsu tēvs Nefijs sagatavotu ļaudis Tā Kunga, Jēzus Kristus, piedzimšanai.

37 Un bija vēl citi pravieši, kas tika aicināti saskaņā ar Elijas aicinājumu un kas tika sūtīti pie citiem zemes ļaudīm, lai sagatavotu tos kāda cita vārdiem, kurš veiks vēl lielāku ticības darbu ļaužu vidū.

38 Un pēdējās dienās pirmais pravietis jūsu vidū tiks aicināts ar Elijas aicinājumu,

lai sagatavotu cilvēku bērnus otrajam pravietim jūsu vidū, patiesi šim Kristus vārda nesējam, no kura jūs saņemsit šīs lietas.

39 Un šis pēdējo dienu otrais pravietis būs beidzamais Elija, kurš būs šī aicinājuma amatā, patiesi, lai viņš varētu atklāt šīs lietas un sagatavot zemes ļaudis Tā Kunga, Jēzus Kristus, atnākšanai.

40 Jā, ikviens Dieva pravietis dara to, ko viņš ir ticis pirmsordinēts darīt tajā laiku atklāšanā, kurā viņš ir Tā Kunga aicināts.

41 Un visi tie, kas veiks sagatavošanās darbu lielākam pravietim par sevi, vai labāk — lielākam darbam, kam jātiek veiktam starp cilvēku bērniem —, tiks cilvēku bērnu nogalināti vai meklēti, lai tiktu to nogalināti.

42 Un šī ir droša zīme, ka šis cilvēks ir ticis aicināts saskaņā ar Elijas amatu, patiesi, ka viņš aizzīmogos savu liecību ar savām asinīm vai būs gatavs to darīt, ja tas tiktu prasīts no viņa.

43 Un katrs no šiem praviešiem, kas turēs šo Elijas aicinājumu, mēģinās pievērst cilvēku bērnu sirdis Jēzus Kristus evaņģēlijam un palīdzēs ļaudīm labāk saprast tās lietas, ko ļaudis galu galā saņems no tā pravieša, kas nāk pēc sagatavošanas pravieša jeb tā, kurš ir aicināts kā Elija.

44 Tad nu jūdi nesaprata šīs lietas, un tie izjautāja Jāni par to, vai viņš bija Ēlija, par kuru bija runājuši viņu rakstu mācītāji un vadītāji. Un Jānis tiem atbildēja, ka viņš tas nebija. Un šajā viņš nemeloja, jo viņš nebija tas Ēlija, ko viņi meklēja atbilstoši savai izpratnei.

45 Taču Jēzus liecināja, ka Jānis Kristītājs patiesi bija šis Ēlija, patiesi tas, kurš rīkojās amatā un ar Elijas pilnvarām, lai sagatavotu ceļu viņa priekšā.

46 Un jūdi nevarēja saprast šīs lietas Jēzus laikā. Un šīs lietas tie nesapratīs pēdējās dienās, nedz arī tie, kas nav jūdi, bet ir citticībnieki, kuri ir saņēmuši Jēzus Kristus evaņģēliju savā vidū, bet ir noraidījuši to.

47 Un šis pēdējo dienu pirmais pravietis sniegs vadību ļaudīm vīzijā, par kuru es nupat esmu runājis. Jā, viņš sniegs šos vārdus ar atklāsmi, sakot: Jo lūk, es esmu pieņēmis šo namu un mans vārds būs šeit; un es parādīšos saviem ļaudīm žēlastībā šajā namā. Jā, es parādīšos saviem kalpiem un runāšu uz tiem ar savu paša balsi, ja mani ļaudis turēs manas pavēles un neapgānīs šo svēto namu.

48 Un tad nu es, Moronijs, zinu, ka ļaudis, kuriem tika dota šī atklāsme un vīzija, ir apgānījuši Dieva namu. Un tādēļ, ka tie ir apgānījuši Dieva namu, patiesi, ka tie dara to, kas ir pats negantākais Dieva priekšā, namā, kas ir iesvētīts Tā Kunga vārdam; patiesi šīs kristības un šos glābšanas priekšrakstus par mirušajiem; jā, šo negantību dēļ viņš nav tiem parādījis un tie nav dzirdējuši viņa balsi, bet viņš ir paņēmis no tiem savu priesterību un atslēgas, kuras tika piešķirtas pirmajam no šiem abiem pēdējo dienu praviešiem.

49 Un, ja ļaudis nožēlos grēkus tanī dienā, kad viņu ļaundarība un negantība tiks darīta tiem zināma ar otro no šiem diviem pēdējo dienu praviešiem, patiesi ar šo lietu nākšanu klajā, tad Tas Kungs vēlreiz piepildīs savu solījumu, kuru viņš deva pirmajam.

50 Un viņš parādīsies saviem kalpiem un runās uz tiem ar savu paša balsi. Un tad nu šī balss, ko tie dzirdēs, būs tā pati balss, ko dzirdēja Elija.

51 Un jūdu pieraksts ir ticis rakstīts, sakot: Un Viņš sacīja: Izej ārā un nostājies Tā Kunga priekšā kalnā, lai saņemtu viņa vārdu attiecībā uz ļaudīm. Un redzi, kad Tas Kungs gāja garām, liela un spēcīga vētra, kas sašķēļ kalnus un sadrupina klintis, gāja Tam Kungam pa priekšu, bet šinī vētrā nebija Tas Kungs. Pēc vētras nāca zemestrīce, bet Tas Kungs nebija zemestrīcē. Un pēc zemestrīces bija uguns, bet Tas Kungs nebija ugunī. Bet Tā Kunga vārds bija kā gaiša uguns viņa azotē, patiesi klusa, lēna balss.

52 Un tad nu tā bija Tēva balss, kas ir dota visiem Viņa bērniem atbilstoši tai vērtībai, ko tie pievērs Viņam, turot Viņa baušļus.

53 Un tie, kas ir aicināti saskaņā ar Elijas aicinājumu, šādi dzird Tā Kunga balsi, patiesi lēnā, klusā balsī, ko tie saprot.

54 Un šī balss uz tiem čukst: Sludini manu evaņģēliju maniem bērniem un ved tos mājās pie manis. Māci tiem mīlēt citam citu un darīt labu cits citam.

55 Lūk, šī ir vienīgā Tēva balss tiem, kas tur Elijas amatu un aicinājumu, un ir Viņa vienīgā pavēle tiem.

48. NODAĻA

Iemesls, kādēļ Jēzus sāka runāt līdzībās uz ļaudīm. Tiek dots veids, kā saprast līdzības un Svēto Rakstu simbolismu. Pēdējo dienu beidzamajam pravietim tiks dota spēja saprast un izskaidrot visas līdzības, kas tikušas dotas, taču to darīs vienīgi atbilstoši Gara pavēlei. Tiek nosodīti bagātie.

UN tagad man ir dota pavēle no Tā Kunga; jā, tā ir pavēle, par kuru es esmu priecājies visas savas dzīves dienas, patiesi pavēle, uz kuru es esmu gaidījis visu savu dzīvi, lai to izskaidrotu un runātu par to ar visas savas dvēseles spēku.

2 Lūk, man ir dota pavēle izskaidrot skaidrībā Jēzus Kristus dzīves misiju un nolūku, un iemeslu, kādēļ bija nepieciešams, lai viņš nāktu pasaulē un dzīvotu savu dzīvi tā, kā viņš to darīja, un mācītu to, ko viņš mācīja mums visiem, atbilstoši mūsu kultūrām un mūsu spējām viņu saprast.

3 Un viscaur Svētajiem Rakstiem, kas ir starp jums pēdējās dienās, un arī caur šo mana tēva pieraksta aizzīmogoto daļu daudzi no svētajiem praviešiem ir jums mācījuši daudz no tā, ko es grasos jums izskaidrot.

4 Un daudzas reizes viņiem tika pavēlēts, lai viņi runātu uz jums līdzībās un alegorijās,

patiesi lielā tā līdzībā un simbolismā, ko tagad man Tas Kungs ir devis atļauju sniegt jums skaidrībā.

5 Pat Tas Kungs pats sāka runāt uz ļaudīm līdzībās pēc tam, kad viņš bija tiem devis savu evaņģēliju skaidrībā attiecībā uz tām lietām, ko es pašlaik grasos jums izskaidrot. Un Tas Kungs būtu turpinājis runāt uz ļaudīm skaidrībā, ja tie nebūtu noraidījuši viņa vārdu vienkāršību un viņa vēstījumu.

6 Un viņa mācekļi atnāca un sacīja viņam: Kāpēc tu uz tiem runā līdzībās? Un viņš atbildēja un teica saviem mācekļiem: Jums ir dots zināt Debesu valstības noslēpumus, bet viņiem tas nav dots.

7 Jo, kas saņem, tam tiks dots, un tam būs pārpilnība; bet, kas turpina nesaņemt, tam tiks atņemts arī tas, kas tam ir.

8 Tāpēc es uz tiem runāju līdzībās, jo tie redzēdami neredz un dzirdēdami nedzird un nesaprot. Un pie tiem piepildās pravieša Jesajas vārdi, kas saka: Ej un saki šai tautai: dzirdēt dzirdiet, bet nesaprotiet, redzēt redziet, bet neizprotiet un neapjēdziet! Apcietini šās tautas sirdi un padari tās ausis nedzirdīgas, un apstulbo tai acis, ka tā neredz ar savām acīm, nedzird ar savām ausīm un nesaprot ar savu sirdi un neatgriežas, lai taptu dziedināta.

9 Jā, ar ausīm jūs dzirdēsiet, bet nesapratīsiet; skatīdamies jūs skatīsities, bet neredzēsiet. Jo šo ļaužu sirdis ir apcietinātas, un viņu ausis ir nedzirdīgas, un savas acis tie ir aizdarījuši, ka tie ar acīm neredz un ar ausīm nedzird, un sirdī nesaprot un neatgriežas, ka es tos dziedinātu.

10 Bet svētīgas ir jūsu acis, jo tās redz, un jūsu ausis, jo tās dzird. Jo patiesi es jums saku, ka daudzi pravieši un taisnie ir gribējuši redzēt, ko jūs redzat, un nav redzējuši, un dzirdēt, ko jūs dzirdat, un nav dzirdējuši.

11 Un tad nu šo Jēzus tiem teica par praviešiem, kuriem tika dots Jēzus Kristus evaņģēlijs ar Gara kalpošanām, nevis ar burtisko Kristus balsi miesā.

12 Un tagad es, Moronijs, teikšu jums visiem no pēdējām dienām, kas saņems šīs lietas, patiesi visiem cilvēku bērniem no katras valodas un katras reliģijas, un katras kultūras, un katras tautas uz zemes virsas: Jā, visi no jums esat aizvēruši savas acis un aizdarījuši savas ausis, un esat nocietinājuši savas sirdis, ka jūs nesaprotat Kristus vēstījuma vienkāršību, kas jums ir ticis dots.

13 Un jūs esat tikuši mācīti ar līdzībām un simbolismu, un skaidrības līdzību, ko jūs esat saņēmuši no Kristus Gara, ja jūs darāt Kristus darbus. Un katra līdzība, katra mācība, katra doktrīna, katrs izteikums, katrs princips, katrs vārds, ko Kristus runāja miesā, mācīja viņa evaņģēlija vienkāršās patiesības.

14 Taču tā vienkāršības dēļ jūs atsakāties to pieņemt un atvērt savas acis, lai jūs varētu redzēt, un savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, un savas sirdis, lai jūs varētu saprast.

15 Un tagad man ir pavēlēts sniegts jums skaidrībā vēstījumu un izpratni par visām līdzībām, mācībām, doktrīnām, izteikumiem, principiem un visiem Kristus vārdiem. Un visas šīs lietas, ko Kristus darīja, viņš darīja tādēļ, lai mācītu mums Tēva gribu; jā, patiesi paša Mūžīgā Tēva gribu, kurš radīja visu mūsu garus un iedarbināja pasaules dabu, kurā mēs dzīvojam.

16 Un Tēva vēstījums ir šāds: Lūk, Mani mīļotie bērni, Es esmu devis jums visas šīs lietas, lai jūs varētu rast prieku tanī. Un Es neuzlūkoju cilvēka vaigu un vēlos, lai jūs zinātu, ka Es cienu visu radību kā vienu.

17 Jā, nav neviena no Maniem bērniem, ko Es necienītu un nemīlētu tikpat ļoti kā citus. Un lai parādītu šo Manas mīlestības pret jums piemēru, Es esmu devis jums Savu Vienpiedzimušo Dēlu saskaņā ar miesu un esmu piešķīris viņam visus Savus spēkus un Savas pilnvaras, un esmu pavēlējis viņam darīt jums, kā Es jums darītu.

18 Un Es necienu viņu augstāk par kādu no jums, bet esmu jums devis viņu kā jūsu

kalpu, lai mācītu jums visu, ko jums nepieciešams saprast, lai varētu būt iespējams, ka jums būtu šis prieks, par ko Es esmu runājis.

19 Lūk, Es esmu jūs radījis, lai jums varētu būt prieks; un nevienam citam nolūkam Es neesmu jūs radījis. Jo, lūk, Es neradīju jūs tādēļ, lai jūs kalpotu Man, bet lai Es kalpotu jums, sniedzot jums šo prieku.

20 Un baušļi, kurus Es esmu devis Savam Mīļotajam Dēlam, ir tie baušļi, kurus Es esmu devis viņam, lai dotu jums. Un tikai ar šiem baušļiem jums var tikt nodrošināts tas prieks, par ko Es esmu runājis.

21 Un Es nespiežu nevienu no jums paklausīt šiem baušļiem, bet esmu devis katram no jums spēju pašiem izvēlēties to, kā jums jādzīvo un kā jums jārikojas.

22 Tomēr Es zinu, ka jūs nevarat rast prieku un dzīvot mūžīgā laimē, ja vien jūs nepaklausāt tiem baušļiem, kurus viņš jums ir devis.

23 Lūk, Mani baušļi ir: lai jūs mīlat cits citu un darāt cits citam to, ko jūs vēlaties, lai citi darītu jums. Un, ja jūs ievērosit šo vienkāršo baušli, jūs būsiet laimīgi.

24 Un Es jums esmu pavēlējis dot atbilstoši katra spējām un ņemt atbilstoši katra vajadzībām, cienot cits citu kā vienlīdzīgus itin visā.

25 Un Es neesmu jums pavēlējis dot godu kādam cilvēkam. Jā, Es esmu pavēlējis pret šādām lietām, patiesi, ka jūs uzskatāt kādu cilvēku par augstāku jūsu vidū. Jo jūs visi esat Mani bērni, un neatkarīgi no tā, ko katrs no jums dara miesā, Es mīlēšu un cienīšu jūs visus vienādi.

26 Un Es nemīlu Savu Vienpiedzimušo Dēlu vairāk vai mazāk, nekā Es mīlu kādu no jums, bet esmu jums devis viņu, lai viņš jums mācītu šīs lietas. Un viņš mīl jūs tā, kā Es mīlu jūs, un ir jums pavēlējis mīlēt citam citu, kā Es jūs esmu mīlējis.

27 Un viņš nemeklē pēc jūsu goda vai tā, ka jūs pielūgtu viņu, jo viņš ir jūsu brālis un nemeklē godu, bet vienīgi prieku, ko viņš

saņemtu, dodot jums to, ko viņš ir saņēmis no Manis.

28 Lūk, Es esmu jūsu Tēvs un esmu jūs radījis tādēļ, lai jums būtu prieks, nevis lai jūs godātu Mani. Jo kāds gan Tēvs Es būtu, ja Es būtu jūs radījis tikai tādēļ, lai jūs cienītu Mani un godinātu Mani?

29 Vēlreiz Es jums saku, ka Es jūs neradīju tādēļ, lai jūs pielūgtu Mani, bet gan tādēļ, lai rastu prieku Manī. Un tādēļ Es jums esmu devis Savus baušļus, patiesi, ka jums jāmīl citam citu un jādara citiem tā, kā jūs vēlaties, lai tie darītu jums.

30 Un tagad, Mani mīļotie bērni, Es jūs lūdzu rīkoties pēc Mana solījuma, patiesi, ka jūs gūsit prieku, ja jūs turēsiet tos baušļus, ko Es jums esmu devis caur Savu Vienpiedzimušo un Mīļoto Dēlu, Jēzu Kristu.

31 Jā, turiet viņa baušļus un jūs atradīsiet prieku, un, ja jūs rodāt prieku, tad jūs pielūdzat Mani. Un Manā valstībā jūs mūžīgi atradīsiet šo prieku un mūžīgo laimi. Āmen.

32 Un tagad es, Moronijs, liecinu jums, ka šis ir vēstījums, ko Tēvs ir devis kopš laiku sākuma, un tas ir vēstījums, ko Viņš dos līdz laiku beigām; un nav cita vēstījuma, ko Viņš dos Saviem bērniem.

33 Un tas ir šis vēstījums, ko Viņš teica gaismā uzreiz pēc tam, kad tumsa tika paņemta prom no zemes laikā, kad mani tēvi bija sapulcējušies Pārpilnības zemē.

34 Un tādēļ, ka viņi tolaik nespēja saņemt Viņa vārdus caur Garu, viņi nevarēja saprast Tēvu. Un šī iemesla dēļ Tēvs iepazīstināja tos ar Savu Dēlu, Jēzu Kristu, lai viņi varētu dzirdēt Viņa Dēlu miesā.

35 Un tad nu Jēzus laikā, kad viņš sāka mācīt šīs lietas jūdiem, tie nespēja pieņemt šī vēstījuma vienkāršību, jo viņi ticēja, ka viņi ir izglābti ar saviem darbiem miesā, — darbiem, kurus tiem bija mācījuši viņu tēvi.

36 Jā, jūdi ticēja, ka viņi ir izglābti, pateicoties upuriem un priekšrakstiem, kurus viņiem izpildīja Dieva tempļos tie, kuriem

bija dotas pilnvaras no Dieva. Un tie ir vienīgie darbi, ko viņi ticēja, ka viņiem nepieciešams darīt, lai taptu izglābti.

37 Un, kad Jēzus viņiem paskaidroja, ka tiem nav jādara neviena no šīm lietām, lai taptu izglābti, bet ka viņiem ir vienīgi jāmīl savi tuvākie kā sevi pašu, viņi nespēja to pieņemt dēļ savām tradīcijām un savas ticības, un savas pašāvēības uz savas baznīcas vadītājiem dēļ.

38 Un notiks, ka pēdējās dienās, patiesi starp tiem, kas piederēs baznīcai, kas saukta par pēdējo dienu Jēzus Kristus Baznīcu, ka tie būs visādā ziņā līdzīgi jūdiem.

39 Jo viņu vadītāji tiem mācīs, ka cilvēkam ir jātiek kristītam no kāda, kuram ir pilnvaras viņu baznīcā, un jāsaņem visi Dieva tempļa priekšraksti, pretējā gadījumā šis cilvēks netiks izglābts Dieva valstībā.

39 Un līdzīgi jūdiem Kristus laikā viņi aizmirsīs Kristus vēstījuma vienkāršību un darīs to, ko no tiem prasīs viņu baznīca. Taču viņi būs dusmīgi cits uz citu, un viņi paaugstinās sevi virs sava tuvākā, patiesi, ka viņi pavēlēs savām meitām, lai viņas neprecas ar nevienu vīrieti, kurš nav viņu baznīcas loceklis, savas lepnības dēļ.

40 Un viņi pavēlēs saviem bērniem, lai viņi nespēlējas ar tiem, kas nav no viņu ticības. Un viņi neielaidīs savās baznīcās un savos tempļos tos, kas nedzīvo pēc baznīcas pavēlēm atbilstoši viņu vadītāju vārdiem, kaut arī tie, kuriem viņi neļauj ieiet savā baznīcā, iespējams, dzīvo pēc visiem Kristus vārdiem.

41 Un viņi iesūdzēs cits citu tiesā un tieksies pēc slavas un pasaules bagātībām, un iecels sevi par gaismu pasaulei, un sūtīs misionārus uz ikvienu pasaules daļu, lai tie pievērstu visus cilvēku bērnus savai reliģijai.

42 Un, kad tie atradīs kādu, kas pievērsīs vērību viņu vārdiem, viņi tam liecinās, ka viņi tic Kristum un ka viņi ir vienīgā patiesā Kristus baznīca uz zemes. Tomēr viņi neprasīs, lai šis cilvēks paklausītu Kristus vārdiem, bet gan viņu baznīcas vārdiem.

43 Un Sātans lietos šo baznīcu, lai pieviltu pasauli un novērstu ļaudis tālāk no Kristus vēstījuma. Un šī baznīca pieaugs spēkā, patiesi ar spēku, ko Sātans tai sniegs. Taču tās skaits būs neliels, un spēks, ko tie saņems, būs tas spēks, ko Sātans tiem dos, pateicoties viņu bagātībām un naudai, ko tie ir paņēmuši no ļaudīm viņu desmitajās tiesās un ziedojumos.

44 Un tie būs iesaistīti daudzās pasaules valdībās un īstenos savu ietekmi pār daudziem ļaudīm, pateicoties savām bagātībām un slepenajām savienībām, kuras tie ir izveidojuši, lai darītu, kā viņi to uzskata, Tā Kunga gribu. Tad nu tieši šādā stāvoklī atradās baznīca Jeruzālemē starp jūdiem Kristus laikā.

45 Un šis beidzamais pravietis, kurš būs viņu vidū pēdējās dienās, patiesi tas, kurš tiem atklās šo pierakstu, sludinās tiem grēku nožēlošanu un mēģinās tiem sniegt Jēzus Kristus evaņģēlija vienkāršību, patiesi tā pilnībā.

46 Un tie noraidīs viņu, kā jūdi noraidīja Kristu, viņš būdams Kristus vārda nesējs, dēvējot viņu par velnu un atkritēju no patiesības, un pildītu ar visāda veida bezdievību tanī, ko viņš mācīs ļaudīm.

47 Un, kā jūdi uzskatīja Jēzu par grēcinieku savā vidū, tāpat šī pēdējo dienu baznīca uzskatīs šo pēdējo no abiem praviešiem, par kuriem es jums esmu runājis attiecībā uz šo pierakstu.

48 Un šis pravietis, kurš ir Kristus vārda nesējs, rīkosies Elijas aicinājumā un veiks vienu beidzamo mēģinājumu pievērst bērnu sirdis saviem tēviem, ka tiem būtu jāmīl citam citu un jādara citiem to, ko tie vēlas, lai citi darītu viņiem.

49 Bet tādēļ, ka viņš uzurpēs šīs pēdējo dienu baznīcas pilnvaras, tie noraidīs viņu un mēģinās vērst ļaudis pret viņu.

50 Taču šis pieraksts izplatīsies viņa priekšā un liecinās par viņu, un tas liecinās par Kristu un sniegs pasaulei Kristus evaņģēliju, un vienkāršībā un skaidrībā

izskaidros visus Kristus darbus, kas ir Tēva darbi.

51 Bet, lūk, pēdējo dienu Jēzus Kristus Baznīcas ļaudīm, kā arī visai pasaulei būs iespēja pazemoties un nožēlot savas nekrietnības un savus grēkus, un atvērt savas acis, lai tie varētu redzēt, un savas sirdis, lai tie varētu saprast.

52 Un, tā kā Tas Kungs vairs nepavēlēs šim beidzamajam pravietim runāt uz ļaudīm līdzībās, viņš sniegs ļaudīm visas lietas skaidrībā, lai tie nevarētu kļūdīties savā izpratnē.

53 Un, ja pēdējo dienu ļaudis sāks nožēlot savus grēkus un no jauna pievērsties Kristus vārdiem, tad Tēvs sūtīs tiem Savu Garu un dziedinās tos, un sapulcinās tos pret ļaunajiem, kas būs daudzi uz zemes.

54 Tad pirmā no pēdējām dienām pravieša vārdi tiks piepildīti, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un arī Tam Kungam būs vara pār Viņa svētajiem un Tas valdīs viņu vidū, un nāks lejā tiesai pār Edomu jeb pasauli.

55 Tādēļ Tas Kungs ar šī pravieša balsi ir devis jums pavēli, ka jums ir jāpēta šīs pavēles, jo tās ir patiesas un uzticamas, un visi pravietojumi un solījumi, kas ir tanīs, tiks visi piepildīti. Ko Es, Tas Kungs, esmu runājis, Es esmu runājis, un Es neattaisnojos, un kaut arī debesis un zeme zudīs, Mani vārdi nezudīs, bet tiks visi piepildīti vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats.

56 Jo skaties un raugi, Tas Kungs ir Dievs, un Gars dod liecību un tās pieraksts ir paties, un patiesība pastāv mūžīgi mūžos.

57 Un tagad Tas Kungs man ir pavēlējis vienkāršībā un skaidrībā izskaidrot dažas no līdzībām, kuras jūs esat saņēmuši tajos pierakstos, kas ir jūsu priekšā, patiesi, lai jūs labāk saprastu to, ko Jēzus mācīja saviem mācekļiem. Jo uz saviem mācekļiem Jēzus runāja vienkāršībā un skaidrībā, kā tas jums ir ticis paskaidrots.

58 Un tad nu viss, ko Jēzus mācīja, var tikt saistīts ar Tēva pavēli, ka mums ir jāmīl

citam citu kā sevi pašu.

59 Un tādēļ Tas Kungs nosoda bagātos un tos, kam ir vairāk nekā citiem. Un viņš mācīja saviem mācekļiem par lielajiem ļaunumiem, kas rodas naudas dēļ. Un viņa mācības ir skaidras un viegli saprotamas attiecībā uz šīm lietām. Taču tiem no jums pēdējās dienās, kas dēvējat sevi par kristiešiem un kas esat bagāti, nav acu, kas redz, nedz arī jums ir ausis, kas dzird, un jūs nesaprotat to, ka, ja jūs esat bagāti, tad jūs esat ļauni.

60 Jo nav tāda cilvēka, kurš ir bagāts, kas jebkādā veidā redzēs Dieva valstību, ja vien tas nenožēlos to, ko viņš ir darījis, lai kļūtu bagāts. Tad nu Tam Kungam nav svarīgi, cik daudz ienākumu cilvēks varētu gūt, taču Tam Kungam ir svarīgi tas, kā šie ienākumi ir gūti un kādēļ šis cilvēks lieto šos ienākumus, lai šķiestu tos savas miesas iekārēs.

61 Un jūs no pēdējām dienām pārliecināties sevi, ka jūsu bagātības ir svētība par jūsu strādīgumu un ka jūs esat saņēmuši savas bagātības, pateicoties sava vaiga sviedriem. Un Sātans vēlas, lai jūs ticat šīm lietām, lai jūs varētu attaisnot to, kas jums ir. Jo, ja jūs patiesi saprastu Jēzus vārdus, tad jūs nevarat būt bagāti, jo tas nebūtu iespējams.

62 Un tādēļ būs daudzi no pēdējo dienu bagātajiem, kuri pieder šai baznīcai, kas dēvē sevi pēc Jēzus Kristus vārda. Jo tiem ir viegli paklausīt šīs baznīcas pavēlēm, un šīs cilvēku pavēles tiem palīdz attaisnot savas bagātības un to, kam ir tie ir pievilti ticēt, ka tiem ir devis Dievs.

63 Un viņi domā, ka ir taisnīgi, jo tie paklausa visām baznīcas pavēlēm. Un viņi ir līdzīgi tam jauneklīm, kurš atnāca pie Jēzus un savā lepnībā domāja ar sevi, ka ir taisnīgs, un teica Jēzum: Labo Mācītāj, ko laba man būs darīt, lai es dabūtu mūžīgu dzīvību?

64 Bet viņš tam sacīja: Ko tu mani sauci par labu? Nevienam nav labs, izņemot vienīgi

Dievu, kurš ir mūsu Tēvs, un mēs, brāļi, esam Viņa dēli. Bet, ja tu gribi iepazīt Tēvu un ieiet dzīvē, tad tev ir jātur Tēva baušļi.

65 Un jauneklis sacīja Jēzum: Kurus Tēva baušļus lai es turu? Un Jēzus manīja viņa domas un zināja par baušļiem, ko jauneklis bija turējis saskaņā ar Mozus likumu.

66 Un Jēzus sacīja: Tev nebūs nokaut, tev nebūs laulību pārkāpt, tev nebūs zagst, tev nebūs dot nepatiesu liecību, godini savu tēvu un savu māti; jo tas viss ir likums, ko tev ir devuši rakstu mācītāji un farizeji.

67 Taču Tēva bauslis ir piepildījis to visu un ir ietverts bauslī, ko tu neturi, taču kurš tev ir jātur, lai iemantotu Tēva valstību, patiesi, ka tev ir jāmīl savs tuvākais kā sevi pašu.

68 Un jauneklis saka viņam: To visu esmu turējis kopš mazotnes. Kā man vēl trūkst, lai parādītu Tēvam, ka es mīlu savu tuvāko kā sevi pašu?

69 Un Jēzus tam sacīja: Ja tu gribi būt pilnīgs, patiesi, kā mūsu Tēvs debesīs ir pilnīgs, tad noej, pārdod visu, kas tev ir, un atdod to nabagiem, un tad nāc un staigā man pakal, un tev būs manta debesīs. Bet, kad jauneklis dzirdēja šos vārdus, viņš aizgāja noskumis, jo tam bija daudz mantas.

70 Tad Jēzus sacīja uz saviem mācekļiem: Patiesi es jums saku, ka bagātais grūti ieies Debesu valstībā to bagātību dēļ, ko tas nedod tiem, kam ir nepieciešama palīdzība.

71 Un atkal es jums saku: vieglāk ir karnielim ienākt pilsētā caur vārtiem, kas ir adatas acs, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā. Jo, lai karnielis ienāktu pilsētā caur adatas aci, tas vispirms ir jāatvieglo no tā, kas to noslogo, lai tas varētu nomesties uz saviem ceļiem un iziet caur vārtiem pilsētā.

72 Līdzīgi, ja cilvēks ir bagāts, tam ir jāatvieglo sevi no savas bagātības un jāzemojas Dieva priekšā, pirms tas var ieiet Dieva valstībā.

73 Bet viņa mācekļi, to dzirdēdami, ļoti izbrīnījās un sacīja: Kas tad var tikt izglābts? Taču Jēzus nomanīja viņu domas un sacīja

uz tiem: Cilvēkiem tas ir neiespējami; bet, ja tie atstās visu manis labad, tad ar Dievu tas viss, ko es runāju, ir iespējams.

74 Tad Pēteris atbildēja un viņam sacīja: Redzi, mēs esam visu atstājuši un tev sekojuši. Kas mums būs par to Dieva valstībā?

75 Un Jēzus tiem sacīja: Patiesi es saku jums, ka jūs, kas esat sekojuši man un ticējuši man, un esat paklausījuši Tēva baušļiem visās lietās, augšāmcelšanā, kad Cilvēka Dēls sēdēs, lai tiesātu tos, kas ir noraidījuši šīs lietas Tēva godības troņa priekšā, tad arī jūs sēdēsiet tiesā, tiesājot divpadsmit Israēla ciltis, jo pie tiem es jūs sūtīšu, lai sludinātu tiem šīs lietas.

76 Un tādēļ, ka mēs tiem esam sludinājuši šīs lietas, mūsu liecība tiks dota Tēva priekšā, lai tie varētu tapt tiesāti atbilstoši tam, ko mēs tiem esam sludinājuši, un mūsu liecības pret tiem stāvēs Tēva priekšā, patiesi, ka tiem tika dota iespēja paklausīt Viņa baušļiem.

77 Un mūsu liecības un mūsu vārdi tos tiesās Tēva priekšā, jo tie neticēja tam, kam mēs tikām sūtīti, lai mācītu tiem.

78 Un ikviens, kas atstājis mājas vai brāļus, vai māsas, vai tēvu, vai māti, vai sievu, vai bērnus, vai tīrumus mana vārda dēļ, tas saņems simtkārt vairāk laimes, nekā šīs lietas būtu jums sniegušas miesā. Un tie iemantos mūžīgo dzīvi.

79 Bet daudzi no tiem, kam mēs sludinām šīs lietas, kas ir pirmie, būs pēdējie augšāmcelšanā, jo tie atsakās no Tēva baušļiem, kā mēs tiem esam devuši.

80 Un daudzi no tiem, kas saņems šo evaņģēliju pēc tam, kad tas tiks jūdu noraidīts, jā, patiesi cirticībnieki, kas ir pēdējie, būs pirmie, kas tiks augšāmcelti mūžīgajai dzīvei, jo tie ir priecājušies Tēvā un turējuši viņa baušļus.

81 Taču beigās visi tie, kas ir pirmie, būs pēdējie, un tie, kas ir pēdējie, būs pirmie, jo Tēvs izglābs visus Savus bērnus, tiklīdz tie būs gatavi turēt Viņa baušļus, ko Viņš man

ir pavēlējis, lai dotu jums.

82 Un visi tiks vienlīdz vienādi svētīti no Tēva, vai tie tiks augšāmcelti pirmie vai pēdējie, visi būs Viņa valstības mantinieki, un tiem tiks dots tas, ko Tēvs tiem ir apsolījis iesākumā.

83 Jo Debesu valstība ir līdzīga namatēvam, kas rīta agrumā izgāja strādniekus derēt savā vīnadārzā. Un, saderējis strādniekus par vienu denāriju kā dienas algu, viņš nosūtīja tos savā vīnadārzā.

84 Un viņš izgāja ap trešo stundu un redzēja vēl citus pie tirgus bez darba stāvam, un sacīja tiem: noeita arī jūs vīnadārzā, un es jums došu, kas nākas. Un tie nogāja.

85 Atkal viņš izgāja ap sesto un devīto stundu un darīja tāpat.

86 Bet, ap vienpadsmito stundu izgājis, viņš atrada vēl kādus stāvam un saka tiem: ko jūs visu dienu šeit stāvat bez darba? Tie viņam saka: neviens mūs nav derējis. Viņš saka tiem: eita jūs arīdzan vīnadārzā, un, kas nākas, to jūs dabūsit.

87 Bet, kad vakars metās, vīnadārza kungs saka savam uzraugam: pasauc strādniekus un izmaksā tiem algu, iesāc ar pēdējiem un beidz ar pirmajiem.

88 Tad atnāca tie, kas bija derēti ap vienpadsmito stundu, un katrs dabūja pa denārijam. Un, kad pirmie atnāca, tie cerēja dabūt vairāk; bet arī viņi dabūja katrs pa denārijam.

89 To saņēmuši, viņi kurnēja pret namatēvu un sacīja: šie pēdējie strādāja vienu vien stundu, un tu tos pielīdzināji mums, kas dienas nastu un karstumu esam cietuši.

90 Bet viņš atbildēja un sacīja vienam no tiem: draugs, es tev nedaru netaisnību. Vai tu ar mani neesi saderējis par vienu denāriju? Ņem, kas tev pieder, un ej; bet šim pēdējam es gribu dot tikpat daudz kā tev.

91 Vai tad man nav tiesības darīt ar savu mantu, kā es gribu? Jeb vai tava acs ir skaudīga, ka es esmu labs?

92 Un tā Jēzus runāja līdzībā, lai viņa

mācekļi saprastu, ka pēdējie būs pirmie un pirmie būs pēdējie Tēva valstībā. Jo daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu, un tie nav izredzēti tādēļ, ka tie sūdzas pret Tēvu, kurš dod vienādi visās lietās, kas attiecas uz Viņa bērniem.

49. NODAĻA

Jēzus turpina savu mācību pret nevienlīdzību. Ģimenes un nauda ir galvenais nevienlīdzības cēlonis starp pasaules ļaudīm. Moronijs nosoda mūsdienu PDS Baznīcu par to, ka tā dara to, ko jūdi darīja, pieprasot naudu desmitās tiesas veidā. Viņš tos nosoda arī par viņa statuju izgatavošanu, kas tiek novietotas uz PDS templiem. Ķēniņa Benjamīna vārdi tiek lietoti kā piemērs.

UN tad nu Jēzus mācīja saviem mācekļiem daudzas lietas attiecībā uz Dieva bērnu vienlīdzību. Un šīs nevienlīdzības cēlonis starp ļaudīm bija viņu iedalījums ģimenēs un arī bagātības, kas dažiem bija vairāk nekā citiem.

2 Un Jēzus pavēlēja pret bagātībām, jo viņš zināja, ka tad, kad kādam ir vairāk nekā citam, tad tam, kuram ir vairāk, maz rūpēja tas, kā viņš ieguva šīs bagātības, nedz arī tam rūpēja tie, kam bija mazāk nekā pašam.

3 Un Jēzus mācīja ļaudīm to, ka baznīcas vadītāji bija turīgi cilvēki, kas baudīja pasaules lietas un sakarus, kas viņiem bija ar tiem, kam bija vara ārpus baznīcas, patiesi ar politiķiem un valdību vadītājiem, kam baznīca bija pakļauta saskaņā ar zemes likumiem.

4 Un vienīgie ienākumi, kas bija baznīcai, ienāca desmito tiesu un ziedojumu veidā, ko ļaudis deva baznīcai, kā tiem pavēlēja viņu vadītāji.

5 Un tie jūdi, kas bija bagāti, bija lepni tanī, ko tie deva baznīcai, jo tie deva daudz vairāk nekā nabagie, tādējādi attaisnojot sevi

savā ļaundarbā, ticēdami, ka, pateicoties bagātībām, ko tie deva baznīcai, viņi tika vairāk svētīti nekā nabagie, kas deva maz vai nedeva neko.

6 Un tad nu es jums esmu devis īsu aprakstu par Jēkabu, Marijas tēvu, kurš bija baznīcas norīkots pārdot dzīvniekus ļaudīm, kas nāca uz templi, lai pielūgtu un nestu upuri Dievam saskaņā ar Mozus likumu.

7 Un Jēzus laikā Mozus likums bija ievērojami samaitāts un sagrozīts, patiesi, ka bija sagrozīts dzīvnieku upurēšanas sākotnējais mērķis un nozīme, kā arī veids, kā tie tika upurēti, tādēļ ļaudis nesaprata to, ko tie darīja, pienesot upurus. Bet ļaudis darīja šīs lietas saskaņā ar savām tradīcijām, lai viņi varētu izpildīt glābšanas prasības, kā tiem bija mācījuši ticēt viņu vadītāji.

8 Un Jēkabs, būdams baznīcas algots, lai par naudu pārdotu dzīvniekus, kas ļaudīm bija nepieciešami, lai pienestu, viņuprāt, atbilstošus upurus, zināja, ka baznīca bija samaitājusi Dieva likumus un aizstājusi tos ar cilvēku pavēlēm un priekšrakstiem.

9 Un tādēļ, ka viņš to zināja, viņš nevarēja dzīvniekus, kurus viņš bija izaudzējis pēc baznīcas pavēles, un kas tiem bija noteikusi cenu, pārdot tiem, kas bija nabadzīgi un nevarēja atļauties samaksāt par to, kas tiem bija nepieciešams, lai piedalītos tajā, ko viņi ticēja, ka ir viņu glābšanas priekšraksti.

10 Un arī Jēzus to zināja. Un, kad viņš bija atnācis uz Jeruzālemi atbilstoši Pashā svētku tradīcijai, viņš templī atrada tos, kas pārdeva vēršus un aitas, un baložus, un arī naudas mijējus, kas bija baznīcas norīkoti pieņemt naudu no ļaudīm neatkarīgi no tā, kādā veidā tā tika saņemta.

11 Un viss, ko darīja baznīca, tika darīts, lai gūtu peļņu, jo vadītāji uzskatīja, kas tas bija viņu pārvaldībā — nodrošināt, lai nauda, kas tika saņemta Tā Kunga vārdā, tiktu gudri izmantota, lai gūtu vairāk naudas baznīcai, kas, kā viņi ticēja, bija Tā Kunga griba. Tādēļ viņi pavēlēja Jēkabam gūt peļņu no visa, ko viņš pārdeva.

12 Un, kad Jēzus to redzēja, viņa gars ārkārtīgi nopūtās pie sevis un viņš atstāja to vietu un nošķīrās no ļaužu vidus.

13 Un viņš sauca uz Tēvu, sacīdams: Ak, Mans Tēvs, kā tas ir, ka Tu vari pieļaut šādu Tavu bērnu ļaundarbību. Lūk, viņi tiek mācīti ticēt tam, ka ar savu naudu tie nopirks savu glābšanu un nodrošinās vietu Tavā valstībā, pateicoties pasaules lietām, ko, kā viņi tic, viņi Tev dod kā desmitās tiesas un ziedojumus.

14 Ak, Mans Tēvs, piedod man, Tavam Dēlam, par manām bēdām un to, ko es grasos darīt. Lūk, es nevaru izturēt, lai noskatītos, ka ļaudis to dara un apkauno to, kam jābūt svētam un pieejamam visiem Taviem bērniem viņu apmācīšanai, bet ko viņu vadītāji ir pārvērtuši par laupītāju bedri.

15 Un Jēzus apzinājās savu sašutumu, kas viņam bija pret ļaudīm, kas apgānīja templi. Taču viņš nerīkojās, balstoties uz savām dusmu jūtām, bet viņš kontrolēja sevī šo visu saskaņā ar Tēva pavēli.

16 Jo Dieva Gars reizēm ļauj asi pārvest, kad iedvesmo Svētais Gars, un tad pēc tam izrādīt vēl lielāku mīlestību pret to, kam ir pārvests, lai viņi to neuzskatītu par savu ienaidnieku.

17 Taču Jēzus jau bija jūdu ienīsts, kaut arī viņš bija izrādījis ārkārtīgi lielu mīlestību pret tiem. Un viņš sevī domāja, ka varbūt asa pārmešana par to grēkiem varētu būt iemesls, lai daži no tiem labāk klausītos viņa vārdos.

18 Un pēc tam, kad viņš bija lūdzis Tēvu, Jēzus izgatavoja pātagu no auklām un atvēlēja laiku, lai pārdomātu to, ko viņš grasījās darīt.

19 Un ar pātagu, ko viņš bija iztaisījis, viņš visus izdzina no tempļa, aitas un vēršus, un izkaisīja mijējiem naudu un apgāza to galdus. Un viņš nevarēja izdzīt baložus, kas bija būros, taču par tiem iežēlojās to gūsta stāvoklī un neapgāza tos, bet pavēlēja tiem, kas tos pārdeva, sacīdams: Nesiet tos projām! Nepadariet mana Tēva namu par

tirgus namu!

20 Un tad nu tas viss bija tā līdzībā, kas notiks pēdējās dienās starp tiem no jums, kas piederēs pēdējo dienu Jēzus Kristus baznīcai, jā, patiesi jūsu tempļi un jūsu baznīca būs līdzīgi jūdu tempļiem.

21 Jo jūs ticēsiet, ka ir nepieciešams, lai jūs saņemtu glābšanas priekšrakstus, kā jūs uzskatāt, un likt, lai ikviens, kurš saņemtu tos, maksātu naudu par to, ko tie saņem. Un desmitajā tiesā, ko jūs prasīsiet no tiem, jūs noteiksiet prasību, ka tai jātieks maksātai pilnībā, pirms jūs ļaujiet kādam ieiet templī un veikt to, ko jūs uzskatāt par Dieva glābšanas priekšrakstiem.

22 Tad nu, vai jūsu darbi nav tādi paši darbi kā jūdu darbi? Jā, vai jūsu vadītāji nepavēl jums šīs lietas? Un vai viņi neņem naudu, ko jūs tiem dodāt Tā Kunga vārdā, un nelieto to, lai pirktu zemes lietas, lai viņi iegūtu cilvēku godu un slavu un pasaules godību?

23 Jā, jūs domājat savās sirdīs, ka, pateicoties tam, ka jūsu baznīca ir bagāta un jūsu sinagogas un jūsu tempļi ir tik skaisti un smalki darināti, ka pasaules ļaudis tiks pievilkti jums.

24 Taču, kad tie ir pievilkti jums un tie sāk ticēt, ka tie atradīs Kristus vārdus pie jums, patiesi tādēļ, ka jums ir vairāk liecību par šiem vārdiem nekā viņiem; jā, kad viņi nāk pie jums, vai jūs nenosakāt kā prasību, lai viņi iegādājas savu glābšanu, maksājot baznīcai desmitās tiesas un ziedojumus?

25 Tad kā gan jūs varat attaisnot savu rīcību salīdzinājumā ar jūdu rīcību, kas par maksu pārdeva glābšanas līdzekļus starp tiem? Un kā gan jūs nevarat saprast vārdus, kurus es jums uzrakstīju tajā šī pieraksta daļā, kas netiks aizzīmogota un jau ir jūsu vidū?

26 Vai es nepravietoju par jums, patiesi, ka es jums teicu un liku jau atkārtot šajā aizzīmogotajā pierakstā, lai mani vārdi varētu izkļūt caur jūsu stūrgalvības un cietsirdības čaulai? Es jums rakstīju: Lūk, es

runāju uz jums, it kā jūs būtu klāt, bet tomēr jūs neesat. Bet lūk, Jēzus Kristus man ir parādījis jūs un es zinu jūsu darbus.

27 Un es zinu, ka jūs staigājat savu siržu lepnībā; un tur nav neviena, izņemot tikai dažus, kas nebūtu augstprātīgi savu siržu lepnībā, nēsājot ļoti smalkas drānas, līdz pat skaudībai un naidam, un ļaunprātībai, un vajāšanām, un visāda veida nekrietnībām; un jūsu baznīcas, jā, patiesi katra, ir kļuvušas samaitātas jūsu siržu lepnības dēļ.

28 Jo lūk, jūs mīlat naudu un savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk, nekā jūs mīlat nabagos un trūkcietējus, slimos un nomocītos.

29 Ak, jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdodat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājat Dieva svēto baznīcu?

30 Kāpēc jūs kaunaties uzņemties Kristus vārdu? Kāpēc jūs nedomājat par to, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā bēdas, kas nekad nebeidzas, — pasaules goda dēļ?

31 Kāpēc jūs izrotājat sevi ar to, kam nav dzīvības, un tomēr ļaujiet izsalkušajam un trūkcietējam, un kailajam, un slimajam, un nomocītajam paiet jums garām, un neievērojiet tos?

32 Jā, kāpēc jūs veidojat slepenas savienības, lai gūtu peļņu, un liekat, lai atraitnes sērotu Tā Kunga priekšā un arī bāreņi sērotu Tā Kunga priekšā, un arī viņu tēvu asinis un viņu vīru asinis brēktu uz To Kungu no zemes pēc atriebības pār jūsu galvām?

33 Lūk, atriebības zobens karājas pār jums; un laiks drīzi nāks, kad Viņš atriebs svēto asinis uz jums, jo Viņš necietīs ilgāk viņu brēkšanu.

34 Lūk, vai mani vārdi jums ko nozīmē? Vai jūs joprojām tos nesaprotat, kad tie ir tik skaidri uzrakstīti?

35 Kādēļ jūs domājat, ka jūs varat ņemt naudu, ko jūs saņemat no ļaudīm Tā Kunga vārdā, un darīt to, kas ir negantība viņa

skatījumā?

36 Un tad nu, ja šīs lietas, par kurām es esmu pravietojis attiecībā uz jums, būtu vienīgās negantības, ko jūs darīsiet Dieva priekšā, tad man būtu lielāka cerība par jūsu dvēselēm. Bet jūs esat likuši, lai mans paša vārds tiktu pacelts godībā un pasniegts pasaulei tādā veidā, kas ir pats negantākais mūsu Tēva priekšā un par ko es ārkārtīgi kaunos.

37 Lūk, jūs esat izgatavojuši statujas no zelta un nosaukuši tās manā vārdā, un esat novietojuši tās uz saviem tempļiem, patiesi uz šiem Sātana namiem, kas, kā jūs ticat, ir nami, kas ir svētīti Tam Kungam.

38 Un bēdās es esmu tās redzējis un panīkstu no zināšanām, ka jūs šādi esat izmantojuši manu vārdu un manu personu.

39 Un es esmu lūdzis To Kungu, ka, ja iespējams, lai viņš iejaucas un aptur šo negantību manā vārdā. Taču viņš to ir pieļāvis atbilstoši savai gribai, lai tie sodi, kas tiks izlieti pār jums, būtu attaisnoti, kad viņš atriebs patieso Dieva svēto asinis un sapulcinās savus izredzētos no jūsu vidus.

40 Un tie no jums, kas esat bagāti un uzskatāt, ka jūs dodat Dievam daudz ar savu bagātību, ko jūs dodat savai baznīcai. Es vaicāju jums: vai jūs domājat, ka Tam Kungam ir vajadzīga jūsu nauda un jūsu bagātība?

41 Vai jūs nezināt, ka viņš var radīt zeltu no pīšļiem un likt tam, kas ir zelts, pārvērsties par pīšļiem, no kā tas tika radīts? Tad kādēļ jūs domājat, ka jūsu nauda ir dāvana vai taisnīgs ziedojums viņam?

42 Lūk, vai viņš jums nav pavēlējis darīt citiem to, ko jūs vēlaties, lai tie darītu jums? Un, ja nu jūsu kaimiņam, kurš nepieder jūsu baznīcai, kaut kā trūkst? Vai jūs dotu viņam to, ko viņš vēlas no jums?

43 Un tad, ja jūs būtu nabadzīgi un jums nebūtu tā, kas pieder bagātajiem, vai nebūtu tā, ka jūs vēlētos, lai bagātie pabaro jūs, pat ja tās būtu druskas no viņu galdiem? Un es saku jums, kas esat bagāti, ka druskas no

jūsu galdiem ir viss, ko no jums tiek prasīts dot tiem, kas ir nabadzīgi. Un, ja jūs to darāt, tad jūs varat priecāties bagātībās, ko jūs vēlaties.

44 Taču, ja jūsu druskas iekrīt rijīgu suņu mutēs, tad kas paliks pāri tiem, kas iegūtu no jūsu druskām?

45 Un jūsu vadītāji un jūsu baznīca ir šie suņi, kas zog no nabagajiem dēļ sava smalkā apģērba un savām smalkajām ēkām, un savu tempļu izgreznojumiem. Tāpēc, kādēļ lai jūs dotu tiem no savām druskām?

46 Es saku jums: dodiet savas druskas nabagajiem, kam tās ir vajadzīgas, lai uzlabotu savu likteni. Un, ja jūs ļaujiet tiem savas druskas, tad jūsu Tēvs attaisnos to, ko jūs sev iekārojat.

47 Bet, ja jūs pie sevis sakāt: Suņi ir no mana paša nama, tādēļ tikai tie ēdīs no manām druskām; jā, patiesi, ja jūs turpināt dot no savas bagātības tai baznīcai, kurai jūs piederat, jums nebūs nekādas atlīdzības debesīs, bet tiksiet nosodīti par to, kas jums bija vairāk nekā tiem, kas ir jūsu brāļi un māsas Dieva priekšā.

48 Un Jēzus līdzīgi runāja uz jūdiem, kad kādā reizē viņu izvaicāja jūdu vadītāji. Un, lai mācītu tiem šo principu, ko es nupat devu jums, viņš tiem teica savā mācībā: Sargieties no rakstu mācītājiem, jo tie mīl apkārt staigāt garos svārkos un saņemt sveicienus tirgus laukumos un viņiem patīk ieņemt goda vietas sinagogās un viesībās, kas apriņ atraitņu namus un liekulībā tur garas lūgšanas. Šie dabūs jo grūtu sodu.

49 Un, lai parādītu saviem mācekļiem to, ko viņš bija domājis attiecībā uz vadītāju un bagātnieku, kas atbalstīja šos vadītājus, ļaundarību, viņš paņēma savus mācekļus un nosēdās pretī ziedojumu šķirstam, un skatījās, kā ļaudis meta naudu šķirstā. Un daudzi, kas bija bagāti, iemeta daudz. Un kāda nabaga atraitne nāca un iemeta divi artavas, tas ir viens kvadrants.

50 Un viņš pieaicināja savus mācekļus un tiem sacīja: Patiesi es jums saku: šī nabaga

atraitne vairāk ir iemetusi nekā visi, kas ziedojumus šķirstā ir metuši. Jo visi no savas pārpilnības ir metuši; bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu, kas tai bija, visu savu padomu.

51 Un tiešām es jums saku: šī nabaga atraitne ir vairāk ziedojusi nekā visi, jo visi citi ziedojuši no savas pārpilnības, bet viņa ziedojuši no savas trūcības visu savu padomu!

52 Un viņa mācekļi sāka saprast Jēzus vārdus; un viņi redzēja templi un to, kā tas bija izgriezts, un naudas daudzumu, kas bija vajadzīgs, lai to uzturētu un uzkoptu.

53 Un, kad viņi runāja par templi un to, cik bagātīgi tas bija greznots ar skaistiem akmeņiem un ziedotām dāvanām, Jēzus tiem sacīja: Nāks dienas, kad no tā, ko jūs te redzat, ne akmens uz akmens nepaliks, ko nenopostīs.

54 Un tagad es, Moronijs, pravietoju jums no pēdējām dienām: Jā, ja jūs nenožēlojat lielās negantības, ko jūs esat pastrādājuši Tā Kunga vārdā, patiesi visās tajās lietās, ko es nupat jums paskaidroju, tad Tā Kunga dienā ikviens no jūsu tempļiem tiks nopostīts un iznīcināts saskaņā ar viņa vārdiem.

55 Un tad mana atbilde būs pār jums par to, ko jūs esat izdarījuši ar manu vārdu. Jo, lūk, statujas, kuras jūs esat uzcēluši man, būs uz gruvešu paguriem, kas reiz bija jūsu varenie tempļi no zelta un sudraba, un visādām dārgām lietām.

56 Un tad nu Jēzus mums ir daudzus veidos pierakstos, kas jau ir jūsu vidū, parādījis to, kā bagātie tiek nolādēti, kamēr nabie tiek svētīti. Tomēr bagātie attaisno to, kas tiem ir vairāk nekā citiem, jo savā lepņībā tie domā, ka tie ir pelnījuši savās bagātības, pateicoties savam darbam, ko tie veic, lai iegūtu šīs bagātības, un ka ubags savā slinkumā tiek attaisnots tanī, ka tam nekā nav.

57 Un šajā jūs kļūdaties, un, ja vien jūs nenožēlosiet grēkus un nesāksiet saprast Tēva gribu attiecībā uz visiem Viņa bērniem, jūs būsiet elles stāvoklī, kad jūs nomirsiet.

58 Un Tas Kungs sniedza vēl citu līdzību jūdiem par šīm lietām, sacīdams: Bija kāds bagāts vīrs; tas ģērbās purpurā un smalkā audeklā un dzīvoja ik dienas kārumā un līksmībā, pateicoties tam, ko tas bija guvis savos darījumos.

59 Bet viņa durvju priekšā gulēja kāds nabags, vārdā Lācars, tas bija aplāts ar vātīm, un priecājās, ja varēja ēst druskas, kas krīt no bagātnieka galda. Viņu noguldīja pie durvīm tie no baznīcas, kas nepalīdzēja viņam.

60 Bet baznīca deva Lācaram vienīgi tik daudz, lai uzturētu viņa dzīvību; turklāt suņi nāca un laizīja viņa vātis to lietu līdzībā, ko viņš saņēma no baznīcas.

61 Bet gadījās, ka nabagais nomira, un eņģeļi viņa garu aiznesa uz garu pasauli, kur

viņš tika uzņemts savu tēvu klēpī vai pie tiem, kas tur bija, lai viņu sveiktu garu pasaulē.

62 Arī bagātnieks nomira un tika apglabāts, un arī viņa gars tika aizvests uz garu pasauli. Taču viņš netika uzņemts prieka un miera stāvoklī kā Lācars, bet gan elles stāvoklī, kur viņš pacēla savas acis, esot moku stāvoklī, kas tiek dots tiem, kas mirstībā ir ļauni rīkojušies.

63 Un viņš ieraudzīja taisnīgos tēvus no tālienes un Lācaru viņu klēpī. Tad viņš sauca stiprā balsī: Ak, taisnīgo Ābrahāma tēv; un to viņš teica savu tradīciju dēļ, nezinādams patieso Tēvu; apžēlojies par mani un sūti Lācaru, lai tas iemērc pirksta galu ūdenī un dzesē manu mēli, un piedod man par to, ko es nedarīju viņam mirstībā. Jo es ciešu mokas šai savas dvēseles liesmā!

64 Bet taisnīgie gari viņam teica: piemini, dēls, ka tu savu labumu esi dabūjis, dzīvs būdams, turpretim Lācars — ļaunu. Tagad viņš tiek iepriecināts, bet tev jācieš mokas.

65 Un turklāt starp garu pasauli un mirstību atrodas liels bezdibenis, ka tie, kas no jūsu ciešanu stāvokļa vēlētos noiet atpakaļ mirstībā, lai izmainītu savu rīcību dzīvē, to nespētu; tāpat arī tie, kas ir mirstīgi, nespēj noiet pie mums, patiesi tie, kas nāks no turienes.

66 Jo tu nevari noiet atpakaļ mirstībā un izmainīt to, ko tu esi darījis, redzot, ka tu pašlaik esi miris.

67 Tad viņš sacīja: tad es tevi lūdzu, taisnīgo Tēv, sūti Lācaru kā garu uz mana tēva namu! Jo man ir pieci brāļi; lai viņš tos brīdina, ka arī tie nenonāk šinī moku vietā.

68 Un taisnīgais gars sacīja viņam: tiem ir Mozus un pravieši, un visi baušļi un likumi, ko tie ir devuši taviem brāļiem, tādēļ lai viņi tos klausu.

69 Bet viņš sacīja: nē, taisnīgo Tēv, bet, ja kāds no mirušiem pie viņiem ietu, tad tie nožēlotu grēkus.

70 Un gars sacīja viņam: Ja tie neuzklausa Mozu un praviešus un neklausa viņu

vārdiem, tie neticēs arī tad, ja kāds no miroņiem celtos augšām.

71 Un tad nu šis ir visu to no jums stāvoklis, kas esat bagāti un kas esat paaugstinājuši sevi virs sava brāļa tanīs lietās, kas jums pieder, patiesi, ka jūs nedodat viņam to, kas padarītu viņu laimīgāku tanī stāvoklī, kurā viņš cieš.

72 Un tagad es vēlos jūs vēlreiz pievērst diženajam sprediķim, ko Zarahemlas ļaudīm teica ķēniņš Benjamīns, kurš bija liecinieks tai ļaundarībai, par kuru es esmu runājis, savu ļaunu vidū.

73 Un viņš lika, lai visi zemes ļaudis sapulcētos kopā, un viņš tiem teica: Mani brāļi, jūs visi, kas esat sapulcējušies kopā, jūs, kas varat dzirdēt manus vārdus, kurus es jums šajā dienā sacīšu; jo es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai zobotos par šiem vārdiem, kurus es runāšu, bet, lai jūs mani uzklausītu un atvērtu savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, un savas sirdis, lai jūs varētu saprast, un savus prātus, lai Dieva noslēpumi tiktu atklāti jūsu skatienam.

74 Es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai jūs manis baidītos, vai lai jūs domātu, ka es esmu kas vairāk nekā mirstīgs cilvēks. Bet es esmu tāds pats kā jūs, pakļauts visādām miesas un prāta vājībām; tomēr es esmu šīs tautas izraudzīts un sava tēva iesvētīts, un Tā Kunga roka pieļāva, lai es būtu par valdnieku un ķēniņu pār šo tautu; un tiktu uzturēts un aizsargāts ar Viņa nepārspējamo spēku, lai kalpotu jums ar visu sirdi, prātu un spēku, ko Tas Kungs man ir dāvējis.

75 Es saku jums, ka man tika atļauts pavadīt savu mūžu, kalpojot jums līdz pat šim laikam, un es neesmu meklējis nedz zeltu, nedz sudrabu, nedz arī kādas citas jūsu bagātības; nedz arī es pieļāvu, lai jūs tiktu ieslodzīti pazemes cietumos, nedz arī, lai jūs nogalinātu cits citu, nedz arī, lai jūs slepkavotu vai laupītu, vai zagtu, vai pārkāptu laulību; nedz arī es esmu pieļāvis, lai jūs darītu jēlkādu ļaundarību, un esmu mācījis jūs, ka jums ir jātur Tā Kunga baušļi

visās lietās, ko Viņš jums ir pavēlējis, —

76 un pat es pats esmu strādājis ar savām paša rokām, lai es varētu jums kalpot un lai jūs netiktu apkrauti ar nodevām, un lai uz jums nebūtu nekā, ko būtu smagi panest, — un par visu to, ko es runāju šodien, jūs paši esat liecinieki šajā dienā.

77 Tomēr, mani brāļi, es neesmu to visu darījis, lai es varētu lielīties, nedz arī es to teicu, lai varētu apsūdzēt jūs; bet es jums saku to visu, lai jūs varētu zināt, ka es varu atbildēt ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā šai dienā.

78 Lūk, es saku jums, ka tādēļ, ka es saku, ka esmu pavadījis savu mūžu, kalpojot jums, es negribu lielīties, jo patiesībā es esmu bijis kalpībā Dievam. Un lūk, es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties gudrību; lai jūs varētu mācīties, ka tad, kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam.

79 Lūk, jūs esat saukuši mani par savu ķēniņu; un, ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, strādāju, lai kalpotu jums, vai tad jūs nestrādāsiet, lai kalpotu cits citam? Un arī lūk, ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, kurš pavadījis savu mūžu, kalpojot jums un tomēr kalpojot Dievam, izpelnos pateicību no jums, ak, kā gan jums vajag pateikties jūsu debesu Ķēniņam!

50. NODAĻA

Moronijs cildina ķēniņa Benjamīna vārdus. Tiek darīts zināms un izskaidrots pēdējo dienu Vispasaules apvienotais fonds. Tā izveidošanu un darbību taisnīgumā vadīs Kristofers. Tiek izskaidrots ģimenes vienības ļaunums, un tiek pareģota mācību negantība attiecībā uz mūsdienu PDS doktrīnu par mūžīgās ģimenes vienību.

UN tagad es, Moronijs, esmu iekļāvis šos vārdus, kurus mans tēvs jau ir devis tanī šī pieraksta daļā, kas nav aizzīmogota, jo tie ir

ārkārtīgi brīnišķīgi vārdi, ko deva Dieva Gars caur ķēniņu Benjamīnu.

2 Un tādēļ, ka viņa vārdi liecināja par Kristu, es esmu tos iekļāvis šajā pieraksta daļā. Un vārdi, kurus viņš runāja attiecībā uz darbiem, kas tiek prasīti no mums visiem, kas uzņemas Kristus vārdu, ir tas, ko es vēlos, lai jūs zinātu, ko Jēzus mācīja savas kalpošanas dienu laikā.

3 Un, kad es grasījos rakstīt tos vārdus, kas manuprāt, bija pietiekami atbilstoši, lai jums mācītu šīs lietas saskaņā ar pavēli, ko Tas Kungs man ir devis attiecībā uz šo pierakstu, es atcerējos ķēniņa Benjamīna vārdus, ko mans tēvs bija pierakstījis uz šīm plāksnēm. Un ķēniņa Benjamīna vārdi tika doti ar to pašu Garu, kas man dod tos vārdus, ko es rakstu ar savu roku.

4 Taču vārdi, ko ķēniņš Benjamīns runāja uz ļaudīm, ir daudz varenāki par maniem vārdiem, viņš būdams spēcīgāks runā nekā es rakstībā, un šo iemeslu dēļ es esmu iekļāvis šīs lietas pašlaik šo plāksņu šajā daļā, ko es aizzīmogošu saskaņā ar Tā Kunga pavēli.

5 Un tad no tā, ko es esmu licis rakstīt šajā pierakstā, es ceru, ka tā skaidrībā jūs sāksit saprast Tēva gribu attiecībā uz tiem no jums, kas esat bagāti ar pasaules lietām.

6 Tad nu, ja jūs rodat laimi savās bagātībās, tad jums šīs bagātības būs tanī valstībā, ko Tēvs jums sniegs. Tomēr tanī valstībā nebūs bagāto jūsu vidū, jo visi baudīs šīs bagātības, kas ir to laimes vēlmes, kuri pieder tai valstībai.

7 Un tas nav bagātībās, ka Tēvs ir nosodījis jūs, bet gan nevienlīdzībā, ko šīs lietas rada starp Viņa bērniem. Un, ja šī nevienlīdzība nepastāvētu starp jums, tad jūs būtu attaisnoti savās bagātībās.

8 Taču, kad jūs sākat domāt, ka, pateicoties tam, ka jūs esat bagāti, jūs esat vairāk svētīti par jūsu brāli, kas ir nabadzīgs, tad šajā jūs ievērojami kļūdaties. Un, ja jūs dodat no savas bagātības kādai lietai, kas nedara Tēva gribu vai kas neizmanto jūsu

naudu, lai radītu vienlīdzību starp jums, tad jūs veltīgi dodat savu naudu un tas jums nenieka nelīdz Tēva priekšā.

9 Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis jums, kas esat bagāti, dot nabadzīgajiem un nevis baznīcām, kas izšķiež to, ko jūs tām dodat, savās kārtībās, lai gūtu pasaules slavu.

10 Un pēdējās dienās, patiesi pēc tam, kad šis pieraksts nāks klajā starp jums, šis pēdējais pravietis, kas jums sniegs šīs lietas, vadīs jūs tanī, kā jūs dosit no savas bagātības, lai palīdzētu nabagiem jūsu vidū.

11 Un viņš to darīs ar aci, vērstu tikai uz Dieva godību, tanī, ka viņš nodibinās veidu, kā cilvēku bērni var kļūt savstarpēji vienlīdzīgi. Un to viņš darīs saskaņā ar Dieva Garu, kas ir viņā, un nevis, lai gūtu pasaules slavu un godu.

12 Un viņš neko nedarīs slepus, kā dara tie, kas nav no Dieva darba, atbilstoši savām slepenajām savienībām, bet viņš nodibinās fondu un līdzekļus tiem, kam ir bagātība, lai tie spētu dot tiem, kam nav, tādā veidā, ka visas lietas būs zināmas attiecībā uz veidu un līdzekļiem, kā viņš īstenos šīs lietas jūsu vidū.

13 Un no jums netiks prasīts dot nabadzīgajiem visu, kas jums pieder, jo, tā darot, jūs paši kļūtu nabadzīgi. Taču, ja jūs dodat visu, kas jums pieder, un jūs to darāt ar aci, vērstu tikai uz Dieva godību, tad jūs tiekat attaisnoti un paliksiet starp nabadzīgajiem visas sava mūža dienas, un jums būs nodrošināts laimes stāvoklis, kad jūs nomirsit; taču tas netiks prasīts no jums.

14 Bet jums būtu jādod no savas pārpilnības; un to, ko jūs dosiet, lietos tas, kuram jūs to dosiet saskaņā ar Dieva pavēlēm, — pavēlēm, kuras ir Kristus vārdi un griba, ko viņš jums ir devis.

15 Taču tie no jums, kas esat tādi kā Tas Kungs visās lietās, patiesi tie no jums, kas esat Dieva izredzētie, jums nebūs bagāto starp jums, bet viss jums būs kopīgs. Un, ja jūs esat izredzētie, tad jūs nebūsiet bagāti, jo jūs nevarat kļūt bagāti, ja vien jūs

nepievēršat savas sirdis un vēlmes šīm lietām.

16 Un izredzētie nepievērsīs savas sirdis un vēlmes šīm lietām, bet dos visu, patiesi, kā atraitne deva savu artavu, Dieva valstībai, kurai tie pieder; jo tie ir celestiālie gari, kas būs vienoti ar Tēvu visās lietās.

17 Un tad nu Jēzus kalpošanas laikā viņš to pašu mācīja saviem mācekļiem. Un viņš tiem mācīja arī par ģimenes vienības ļaunumiem, kas tika izveidota starp cilvēku bērniem kopš Ādama dienām, kad viņa dēls Benelis mācīja ļaudīm, ka tiem ir jādomā par sevi un savam sievām, un saviem bērniem augstāk par saviem kaimiņiem un ka tiem ir jānošķiras no citu cilvēku ģimenēm.

18 Taču šī lieta ir negantība Tēva priekšā, kurš ir radījis visus Savus bērnus, lai tie būtu vienlīdzīgi it visā. Jo, lūk, ja jūs nošķiraties ģimenēs, jūs neesat vienlīdzīgi it visā, bet vairāk domājat par savu ģimeņu vajadzībām nekā par tiem no saviem citiem brāļiem un māsām, kas nav no jūsu ģimenes.

19 Un tad nu Kristus pavēles un vārdi, kurus viņš deva saviem mācekļiem attiecībā uz šīs ģimenes vienības ļaunumiem, ir viena no tām lietām, kas tika izņemta no pierakstiem, kas jums ir savā priekšā, pateicoties tiem, kas izveidoja Svēto Rakstu kanonu, kas jums ir Bībelē. Un tie tajā neiekļāva šīs lietas tādēļ, ka tie jau bija nevienlīdzīgi savos darījumos ar saviem līdzcilvēkiem, un veltīja savām pašu ģimenes vienībām, tādējādi mēģinot aplēpt savas negantības no pasaules acīm.

20 Un šo jeb ģimeni Tas Kungs bija pieļāvis kopš iesākuma, jo cilvēku bērni vēlējās šādi nošķirties. Un tādēļ, ka cilvēku bērni šādi nošķiras, viņš reizēm ir devis noteiktas pavēles šo ģimenes vienību labā, kas ir izveidotas saskaņā ar Dieva bērnu rīcības brīvību.

21 Taču tādēļ, ka tās rada tādu nevienlīdzību starp mums, tās nav daļa no Jēzus Kristus evaņģēlija un nevar tikt atrastas kādos no viņa baušļiem, kas attiecas

uz mūsu glābšanu, un nekādā ziņā nebūs daļa no Dieva valstības, kad mēs būsīm miruši.

22 Jo es jau jums esmu izskaidrojis, ka mūsu Tēva valstības godībās nav ne vīrieša, nedz sievietes, izņemot, ja tā ir Tēva Celestiālā godība. Un, ja tur nav vīrieša un sievietes, tad tur nevar būt vīra un sievas. Un, ja tur nav vīra un sievas, tad tur nevar būt bērnu, kas pieder šim vīram un sievai. Tādējādi mūžīgā ģimenes vienība nepastāv, izņemot, ja tā ir Tēva valstībā, kā es jums to esmu izskaidrojis.

23 Taču šī mūžīgā ģimene, kurai piederēs Dieva izredzētie, nav iedalīta vīros un sievās, bet ir brāļu un māsu valstība, kas ir Tēva un mūsu Mūžīgo Māšu bērni, patiesi cilvēku svētā Kārta, kas ir vienoti ar Tēvu un Dēlu.

24 Tādējādi visiem tiem, kas dzīvo uz šīs zemes, nebūs pašiem savi bērni. Jo, lūk, vai Tēva skatījumā jūsu bērni aizvien nav jūsu brāļi un māsas?

25 Es saku jums, ka viņi ir jūsu brāļi un māsas; un pēc tam, kad viņi ir izgājuši caur savam zīdaiņa vecumam un bērniecības dienām, kurš laiks viņiem ir ticis dots, lai jūs varētu būt Tēva mīlestības piemērs; jā, patiesi pēc šī laika viņi būs nobrieduši pieaugušie līdzīgi saviem vecākiem; un tās attiecības, kas viņiem reiz bija kā bērnam un vecākam, vairs nebūs starp tiem. Taču attiecības, kas tiem ir kā brāļiem un māsām Dieva priekšā, būs tiem mūžīgi.

26 Un tas, ko Jēzus mācīja, bija skaidrs un tiešs attiecībā uz ģimenes vienību un ļaunumu, ko tā izraisa starp ļaudīm. Bet daudz no tā, ko viņš sacīja attiecībā uz to, tika izņemts vai izslēgts no Svēto Rakstu pieraksta, kas jums jau ir savā vidū.

27 Tomēr pierakstos, kas jums ir savā vidū, ir dažas norādes uz viņa mācībām, un to Tas Kungs man pavēlēja jums izskaidrot, lai starp jums vairs nepastāvētu strīdu par tām lietām, kuras jūs jau pieņemat kā Dieva vārdus.

28 Un Jēzus nemācīja, ka jums nebūtu jāmīl jūsu mirstīgie dēli un jūsu meitas, kas ir jūsu garīgie brāļi un māsas Dieva priekšā, nedz arī viņš jums pavēlēja nemīlēt tos no jūsu ģimenēm, bet viņš mācīja to, ka papildus tam jums būtu jāmīl savi tuvākie tāpat kā viņus.

29 Un viņš zināja, ka evaņģēlijs, ko Tēvs bija sūtījis viņu mācīt, būs lielas šķelšanās iemesls ģimenē — vienlīdzības dēļ, ko Tēvs sagaida no visiem Saviem bērniem. Un par šo vienlīdzību Jēzus runāja, kad viņš grasījās sūtīt savus apustuļus pasaulē, lai sludinātu Tēva evaņģēliju ļaudīm.

30 Un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Redzi, es jūs sūtu kā avis vilku starpā. Jo tie, pie kuriem es jūs sūtu, vēlēšies novērst jūs no mana ganāmpulka, lai tie varētu aprīt jūs un iznīcināt manu ganāmpulku. Taču jums nav jābaidās no viņiem un tā, ko viņi var nodarīt jūsu miesai, bet jābaidās no tā, ko viņi var nodarīt jūsu dvēselei.

31 Tāpēc esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži, lai jūs izvairītos no lamatām, ko tie jums uzstādīs. Taču par to, ko viņi jums nodara, jūs nedarīsiet tiem ļaunu vai kaitējumu.

32 Bet sargieties no cilvēkiem, kas pie jums nāk avju drēbēs un vēlas, lai jūs domātu, ka tie ir draudzīgi pret jums. Jo, kad tie būs novirzījuši jūs no ganāmpulka, tie jūs nodos savās tiesās un jūs šaustīs savās sinagogās, Un tie jūs vedīs manis dēļ valdnieku un ķēniņu priekšā tās liecības dēļ, ko jūs sniegsit pret viņiem un pagāniem.

33 Bet, kad tie jūs nodos, tad nebēdājieties, kā un ko jūs runāsit, jo tanī pašā stundā jums taps dots, kas jums jārunā. Jo jūs neesat tie runātāji, bet jūsu Tēva Gars ir tas, kas jūsos runā.

34 Un to lietu dēļ, ko jūs liecināsit pret tiem, patiesi par viņu darbu ļaunumu, ļaunais brālis nodos savu taisnīgo brāli nāvei, un ļaunais tēvs nodos taisnīgo dēlu nāvei. Un ļaunie bērni celsies pret taisnīgajiem vecākiem un liks tos nodot

nāvei.

35 Un tādēļ, ka jūs liekat cilvēku bērnu ģimenēm savstarpēji nošķirties mana evaņģēlija dēļ, visi jūs ienīdīs mana vārda dēļ, jo tie tic, ka viņu ģimenes ir labas un ka ikviens, kas runā pret ģimeni, nevar būt no Dieva, bet ka tas noteikti ir no Sātana.

36 Taču tas, kas atstāj savu ģimeni un seko man, un pastāv līdz galam, tiks izglābts Dieva valstībā, kur nav ģimeņu, bet gan bērni vienam Dievam, kurš ir mūsu Tēvs debesīs.

37 Bet, kad tie jūs vajā šajā pilsētā par to, ko jūs tiem sludināt, bēdziet uz citu pilsētu un tur sludiniet manu evaņģēliju. Un, kad tie jūs vajā tajā pilsētā, bēdziet uz citu, patiesi pie visām zemes tautām. Jo patiesi es jums saku: jūs nebūsit vēl izstaigājuši visas zemes pilsētas, tiekāms Cilvēka Dēls nāks Tēva godībā.

38 Un atcerieties darīt to, ko es jums esmu pavēlējis darīt, lai jūs varētu būt viens ar Tēvu, kā es esmu viens ar Viņu. Un atcerieties, ka māceklis nav augstāks par savu mācītāju, nedz kalps par savu kungu. Un māceklim pietiek, ka tas ir vienlīdzīgs savam mācītājam, un kalpam, ka tas ir vienlīdzīgs savam kungam, jo tā tas ir Dieva valstībā.

39 Un, ja tie nama kungu saukuši par Belcebulu, tad cik gan vairāk viņa saimi, kas ir vienlīdzīgi tam? Nebaidieties no tiem to darbu dēļ, ko tie dara tumsā, un to grēku dēļ, ko tie ir apslēpuši no ļaudīm. Jo Tēvs zina visas lietas, tādēļ nav nekas apslēpts, kas netiks atklāts, un nekas, ko tie dara, nav nezināms, kas nenāks gaismā.

40 To, ko es jums saku par tiem, kas ir tumsā, to runājiet gaismā, darot tiem zināmus viņu grēkus, lai viņi varētu nožēlot grēkus un nākt pie Tēva caur mani.

41 Un to, kas jums tiek ausī sacīts ar Tēva kluso, mierīgo balsi, kas ir Gars, kas jums tiks dots, to sludiniet uz jumtiem.

42 Un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut. Bet drīzāk

bīstieties no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē. Un jūsu Tēvs zina tos, kas vēlas jūs iznīcināt un aizvest prom no Viņa. Un Viņš zina par jums visos laikos un visās vietās.

43 Vai nepārdod divi zvirbuļus par vienu artavu? Un neviens no tiem nekrīt zemē bez jūsu Tēva ziņas. Tomēr visi jūsu galvas mati ir skaitīti, jo jūs esat Viņa bērni. Tāpēc nebīstieties, jūs esat labāki Tēvam nekā daudzi zvirbuļi.

44 Tad nu ikvienu, kas mani apliecinās un mācīs manu evaņģēliju cilvēku priekšā, to arī es apliecināšu sava Tēva priekšā, kas ir debesīs. Bet, kas aizliegs mani un manu evaņģēliju cilvēku priekšā, to es arī dzan aizliegšu sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.

45 Lūk, evaņģēlijs, ko es jūs esmu sūtījis mācīt, ir miera evaņģēlijs visiem, kas tic man un ievēro Tēva baušļus. Taču šī zeme ir nevis Tēva valstība, bet gan velna valstība, kurš ir pievīlis cilvēku bērnus un paņēmis prom mieru, ko viņu Tēvs tiem dotu, ja tie turētu Viņa baušļus.

46 Un es nevaru nest mieru valstībai, kas nav no Tēva. Tādēļ nedomājiet, ka es esmu nācis atnest mieru virs zemes, kas ir Sātana valstība; es nesmu nācis atnest mieru, bet gan zobenu, patiesi taisnības zobenu.

47 Jo es esmu nācis mācīt bērnus, kas pieder Sātana ģimenei, Tēva evaņģēliju. Un šis evaņģēlijs savedīs cilvēku naidā ar viņa tēvu un meitu ar viņas māti, un vedeklu ar viņas vīramāti.

48 Un cilvēku bērnu ļaundarību dēļ, viņa paša māju ļaudis būs cilvēka ienaidnieki. Bet, kas tēvu vai māti vairāk mīl nekā mani, tas manis nav vērts, un, kas dēlu vai meitu vairāk mīl nekā mani, tas manis nav vērts. Un, kas savu krustu neuzņemas, kas ir krusts, ko es nesu cilvēku bērnu ļaundarību dēļ, un man neseko, tas manis nav vērts.

49 Jo pasaule vajā mani par to, ko es liecinu, ka ir ļauns starp cilvēkiem. Un tie vēlas nogalināt mani par dzīvesveidu, ko es esmu dzīvojis prom no tiem, un ko es

nevarēju atrast starp tiem pasaulē un rast mieru. Bet tas, kas tiecas izglābt savu dzīvību šajā pasaulē, patiesi, lai tas rastu mieru Sātana valstībā, pazaudēs to. Un tas, kas zaudē savu dzīvību šajā pasaulē manis dēļ, atradīs to Tēva valstībā.

50 Jo tas, kas jūs uzņem, tas uzņem mani, un, kas mani uzņem, tas uzņem To, kas mani sūtījis. Un tas, kurš mani ir sūtījis, ir Tēvs, kurš uzņem visus tos, kas uzņem Viņu. Patiesi es saku jums: Tēvam nav svarīgi, kādā vārdā cilvēku bērni sauks Viņu, ja ir tā, ka tie pieņem viņu, ko Tēvs sūta pie tiem.

51 Un pravieši un taisnīgi vīri tiks sūtīti starp cilvēku bērniem visās pasaules daļās, lai mācītu tiem Tēva gribu. Un tas, kas uzņem pravieti pravieša vārdā, tas dabūs tā pravieša algu; un tas, kas uzņem taisno taisnā vārdā, tas dabūs taisnā algu.

52 Un tie būs mani mācekļi, kas dos visiem cilvēku bērniem kausu auksta ūdens, kas tajos būs kā ūdens avots, kas verd mūžīgai dzīvībai. Un ikvienam, kas dzer no šī ūdens, nemūžam vairs neslāps.

53 Un es pats nespēju dot šo dzērienu visām zemes tautām. Un tādēļ es jūs sūtu pasaulē manā vārdā. Un, ja tie netic manam vārdam, tad lai tie tic jūsu vārdam, lai tie varētu tapt izglābti caur grēku nožēlošanu un turot baušļus, ko tie saņems, pateicoties jums.

54 Un, kas dzirdinās vienu no šiem mazākajiem tikai ar kausu auksta ūdens mācekļa vārdā, patiesi es jums saku: tam sava alga nezudīs.

55 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs zinātu, ka Jēzus Kristus evaņģēlijs nekad netiks visas pasaules pieņemts, kamēr tā ir Sātana ietekmē. Un tumsā evaņģēlija gaisma spīdēs ikvienam, kas to redz un ļauj tos vadīt caur šo tumsu.

56 Un Kristus mācekļi ir tie, kas tumsā tur gaismas lāpu un aicina visus nākt pie Kristus, lai visi varētu redzēt šauro jo šauro taku caur pasaules tumsu.

57 Un ikviens no jums, kas sludina Kristus

vārdus un dzīvo pēc Kristus vārdiem, ir Kristus gaismas lāpas nesējs. Un, ja jums ir vēlēšanās kalpot Dievam, tad jūs esat aicināti šim darbam un kļūstat par Viņa lāpas nesējiem. Un jūs nerādīsiet šo gaismu, kā vien ar saviem piemēriem cilvēku priekšā.

58 Un Ādams deva šos norādījumus saviem bērniem, kas bija tie paši norādījumi, ko Jēzus deva jūdiem. Un es jums esmu devis Ādama vārdus šajā pierakstā, patiesi to, ko viņš sacīja: Patiesi, patiesi es saku jums: es dodu jums būt par gaismu saviem pēcnācējiem, lai jūsu gaisma varētu spīdēt no tumsas. Un, kad jūsu gaisma spīd, tā dod savu gaismu visiem, kas ir zemē.

59 Un jūs būsit kā pilsēta, kas ir uzcelta augstu kalnā, no kurienes jūs sūtāt savu gaismu. Un šī gaisma spīdēs kā bāka tiem, lai tie varētu ienākt pilsētā un sildīties gaismā. Un pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta.

60 Lūk, vai cilvēks iedezina sveci un liek to zem pūra? Nē, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visam namam; tādēļ lai jūsu gaisma spīd šo ļaužu priekšā, lai tie varētu redzēt jūsu labos darbus un godināt jūsu Tēvu, kas ir debesīs.

61 Tad nu Tas Kungs deva šo pavēli ne tikai mums kā vecākiem, bet viņš to ir devis visiem no mums, kas esam uzņēmušies Tā Kunga vārdu vai, citiem vārdiem, esam noslēguši derību ar viņu — paklausīt viņa baušļiem. Un, kad mēs noslēdzam derību ar viņu paklausīt viņa baušļiem, tad mēs kļūstam par piemēru citiem, kam sekot, jeb par gaismu, ko viņš ir minējis.

62 Un šie Ādama vārdi tika doti viņa bērniem ar Svēto Garu, kurš Ādama laikā bija Jehova. Tādējādi Ādams deva saviem bērniem Kristus vārdus.

63 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, es vēlos vaicāt jums pēdējās dienās: vai jums ir Kristus gaisma? Vai jūs ļaujāt savai gaismai tā spīdēt, lai citi varētu redzēt jūsu labos darbus un godāt jūsu Tēvu debesīs?

Vai arī jūsu darbi ir tumsas darbi, kas apslāpē gaismu?

64 Es saku jums, ka es esmu redzējis jūsu darbus, un es zinu, ka jūsu darbi ir tumsas darbi. Jo ir daudzi jūsu vidū, kas tic tam, ka jūsu ģimenes ir visvērtīgākais jums. Un šī baznīca, kas ir nodibināta starp citticībniekiem, patiesi baznīca, kas ir nosaukta pēc Jēzus Kristus vārda pēdējās dienās, ir likusi ļaudīm pielūgt savas ģimenes vairāk, nekā tie pielūdz Tēvu.

65 Jo tie tic, ka viņu ģimenes vienības ir mūžīgas un ka, ja vien šī ģimenes vienība nav saistīta uz mūžību vai, citiem vārdiem, ja vien māte un tēvs nav saistīti kopā un tiem nav piesaistīti viņu bērni, tad tie nevar iemantot Dieva valstību. Un viņi tam tic cilvēku priekšrakstu dēļ, kas tiek mācīti to vidū.

66 Un tie ir līdzīgi senatnes beneliešiem un arī zoramiešiem manu tēvu laikā. Tomēr tie ir sliktāki par tiem, jo savā lepnībā tie ir parādījuši tādu piemēru pasaulei, kas novērš cilvēku bērnus prom no Kristus vārdiem, kas tiem ir pārpilnībā savā vidū.

67 Un tie sūta savus kalpus pasaulē, lai pārliecinātu pasauli, ka vienīgais veids, kā tie var tikt izglābti, jā, vienīgais veids, kā tie varētu mūžīgi būt mūžīgā ģimenē, ir pievienojoties tiem un turot baznīcas pavēles, ko tie pasniedz ļaudīm kā Jēzus Kristus evaņģēliju.

68 Un tie saka pasaulei: Nāciet pie mums, jo mums ir Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība. Un mēs ticam, ka Bībele ir Dieva vārds, un mēs arī ticam, ka Mormona Grāmata ir Dieva vārds. Un šajās grāmatās var atrast Tēva mūžīgā evaņģēlija pilnību un visus Viņa baušļus, kam ir jāklausa, lai cilvēks varētu tapt izglābts Viņa valstībā.

69 Un tad nu šī ir patiesība, ko tie sludina. Jo, lūk, es, Moronijs, sniedzu jums, kas saņems šīs lietas, savu liecību, ka Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība ir ietverta Bībelē un Mormona Grāmatā, kā es jums to iepriekš esmu izskaidrojis.

70 Taču šai pēdējo dienu Jēzus Kristus baznīcai es jums saku: Pēties Bībeli un arī mana tēva pierakstu, jā, patiesi pēties visus Kristus vārdus, kas ir doti visām zemes tautām atbilstoši viņu zināšanām un viņu tradīcijām. Tad nu, vai, jums pētot, jūs varat atrast kaut vienu vārdu, jā, patiesi rakstu zīmīti vai rakstu galiņu saistībā ar mūžīgo ģimeni un nepieciešamību, lai vīrietis tiktu saistīts ar savu sievu un ar saviem bērniem kā mūžīga ģimenes vienība?

71 Es saku jums, ka jūs neatradīsiet neko tādu, jo tā nav Tā Kunga pavēle, nedz arī jebkad ir bijusi, nedz arī jebkad būs. Taču Tēvs ir pavēlējis pret šādām lietām.

72 Un jūs sacīsiet savās sirdīs: Tas Kungs mums ir devis šo jauno atklāsmi caur mūsu praviešiem un mūsu apustuļiem, kuri ir mūsu baznīcas augstie priesteri un vienīgie, kuriem Tas Kungs atklās šīs lietas attiecībā uz viņa gribu cilvēku bērniem.

73 Bet es jums saku: ja tas tā būtu, tad kādēļ jūs melojat pasaules ļaudīm un liecināt tiem, ka evaņģēlija pilnība ir ietverta Svētajos Rakstos, ko es esmu minējis?

74 Jā, kā gan glāze var būt pilna, tomēr tajā ir vieta vairāk ūdens? Kādēļ jūs nesakāt pasaulei, ka evaņģēlija pilnība nav pilnībā ietverta Svētajos Rakstos; jo Tas Kungs uzlūko cilvēka vaigu un nesniegs nevienam savu gribu attiecībā uz visiem Dieva bērniem, izņemot, ja tas būs caur jūsu baznīcas vadītājiem, kas ir viņa apustuļi un viņa pravieši?

75 Vai jūs baidāties teikt patiesību pasaulei attiecībā uz jūsu lepību? Vai jūs baidāties, ka par jūsu tumsas darbiem tiks runāts no māju jumtiem un ka jūs tiksiet atklāti, kas jūs patiesībā esat un kam jūs patiesībā kalpojat?

76 Vai jūs baidāties teikt pasaulei, ka tie nevar tapt mūžīgi saistīti ar savām ģimenēm, ja vien tie nemaksā vienu desmito daļu no visa, ko tie nopelna, jūsu baznīcai desmitās tiesas veidā, lai to izlietotu mērķiem, kas jūsu vadītājiem šķiet atbilstoši?

77 Un kāds mērķis jūsu vadītājiem šķiet atbilstošs, lai lietotu naudu, kas tiek maksāta tiem, lai cilvēks varētu tikt mūžīgi saistīts ar savu ģimeni? Vai tas nav, lai celtu tempļus, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu cilvēkiem šīs saistīšanas?

78 Lūk, šajās lietās jūs esat rupji sagrozījuši Jēzus Kristus evaņģēliju, un, ja vien jūs nenožēlosit to, ko jūs esat darījuši, jūs cietīsiet Dieva dusmas nākam pār jums un iznīcinām jūs, pirms Viņa Dēls vēlreiz nāks uz zemes, lai mācītu savu patieso evaņģēliju tā pilnībā.

79 Un vai viņš jau nav mācījis savu evaņģēliju cilvēku bērniem tā pilnībā? Es saku jums, ka viņš tiem ir mācījis savu evaņģēliju, jo Viņš neizvēlas vienu bērnu vairāk nekā citu un māca Savu gribu visiem Saviem bērniem, lai kādā veidā arī tie nepielūgtu Viņu.

80 Un tajos vārdos, ko viņš mācīja saviem mācekļiem, Tas Kungs nosodīja ģimenes vienību, ko jūs esat izveidojuši savā vidū. Patiesi viņa paša māte un viņa brāļi kādā reizē bija atnākuši, lai redzētu viņu, kamēr viņš vēl runāja uz ļaudīm. Un viņa māte un viņa brāļi stāvēja ārā un gribēja ar viņu runāt. Un kāds uz viņu sacīja: Redzi, Tava māte un Tavi brāļi stāv ārā un meklē ar Tevi runāt.

81 Un viņš atbildēja un sacīja tam, kas viņam to teica: Kas ir mana māte, un kas ir mani brāļi? Un, roku izstiepis pār saviem mācekļiem, viņš sacīja: Redzi, mana māte un mani brāļi! Jo, kas dara mana Debesu Tēva prātu, tas ir mans brālis un mana māsa, un mana māte.

82 Un tagad es, Moronijs, vaicāju jums no pēdējām dienām? Kas no jums ir viņa brālis, viņa māsa vai viņa māte?

51. NODAĻA

Moronijam tiek pavēlēts ietvert Jāņa evaņģēlija pieraksta atkārtotu tulkojumu,

kas ietver visas skaidrās un vērtīgās lietas, kas tika izņemtas laukā, lai izpatiktu tiem, kas izveidoja Bībeles Jaunās Derības kanonu. Jēzus izskaidro savas dusmas, attīrot templi. Viņš māca evaņģēliju samariešiem, kas tiek jūdu nicināti.

UN tagad man, Moronijam, Tas Kungs ir pavēlējis sniegt jums atlikušo aprakstu par viņa dzīvi saskaņā ar to, ko jūs jau esat saņēmuši savā vidū jūdu pierakstā.

2 Lūk, par Kristus dzīvi un kalpošanu ir doti daudzi apraksti. Un tā vīru padome, par kuru es esmu runājis, kas nolēma savā starpā, kurus no aprakstiem par Jēzus dzīvi un kalpošanu viņi ļaus publicēt kristīgajai pasaulei daudzus gadus pēc Kristus nāves; jā, kad šie vīri lasīja šos aprakstus, viņi izmainīja to formulējumu un pārrakstīja šos aprakstus atbilstoši tam, ko viņi ticēja, kas ir patiesība attiecībā uz Kristus dzīvi un kalpošanu saskaņā ar viņu pašu uzskatiem un tradīcijām.

3 Un viņi iekļāva to apustuļu aprakstus, kas bija aculiecinieki, kas dzīvoja un sludināja kopā ar Jēzu viņa kalpošanas dienās. Un, lai uzsvērtu to, ko viņi vēlējās, lai ļaudis ticētu un pieņemtu, šī vīru padome izvēlējās tos pierakstus, kas liecināja cits par citu, patiesi tos aprakstus, kas bija saistīti ar to, ko viņi vēlējās, lai ļaudis pieņemtu un saprastu.

4 Un, kaut arī Dieva Gars nebija ar katru no tiem atsevišķi, Gars tur bija, lai nedaudz vadītu tajā, kas tika iekļauts; un daudzos gadījumos Gars apklāja šo padomes vīru sapratni, lai viņi iekļautu daudzas lietas, ko viņi nebūtu iekļāvuši pēc savas brīvās gribas un izvēles saskaņā ar savu izpratni un uztveri par Kristu.

5 Tad nu šajā viņu rīcības brīvība netika aizskarta, jo Svētie Raksti un apraksti bija uzrakstīti jau iepriekš, un šie vīri lietoja vārdus, kas bija uzrakstīti, lai iestarpinātu paši savu doktrīnu un priekšrakstus. Un to viņi darīja, neiekļaujot dažus vārdus un

izņemot citus vārdus ārpus konteksta, lai sākotnējā apraksta nozīme saskanētu ar viņu vēlmēm.

6 Un pēdējās dienās šie abi pēdējie pravieši lietos Urīmu un Tumīmu, lai atjaunotu tās lietas, kas tika izņemtas no šiem aprakstiem, — lai varētu tikt dots patiesāks apraksts par Kristus dzīvi un kalpošanu, un vārdiem.

7 Un pirmais no šiem diviem praviešiem veiks nelielu daļu, sniedzot pilnīgāku Jaunās Derības aprakstu, kā tas būs zināms jūsu vidū. Un viņš atklās tikai nelielu daļu no īstenā apraksta Tā Kunga laika dēļ, patiesi, ka ļaudis, pie kuriem nonāks šīs lietas, noraidīs Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību, un tiem tajā laikā nebūs pilna patiesība.

8 Bet otrais no šiem pēdējo dienu praviešiem, patiesi tas, no kura jūs saņemsit šo mana tēva pieraksta aizzīmogoto daļu, jā, viņš sniegs pasaulei pilnīgāku aprakstu, kā viņš to saņems caur Urīmu un Tumīmu.

9 Un es esmu redzējis šo pierakstu par Kristus dzīves un kalpošanas, un vārdu aprakstu caur to pašu Urīmu un Tumīmu, ko es paslēpšu kopā ar šiem pierakstiem, lai tas būtu pieejams šiem abiem pēdējo dienu praviešiem, par kuriem es esmu runājis.

10 Un Tas Kungs pavēlēs katram no viņiem lietot Urīmu un Tumīmu, lai pārtulkotu to pieraksta daļu, kuru tam būs pavēlēts pārtulkot. Taču pirmajam pravietim, patiesi tam, kurš pārtulkos šī pieraksta neaizzīmogoto daļu, Tas Kungs dos pavēli lietot Urīmu un Tumīmu, lai sniegtu nelielu daļu no labojumiem, kas jāveic jūdu pierakstā, saskaņā ar to, ko Tas Kungs vēlas, lai tiktu atklāts ļaudīm tajā laikā.

11 Bet otrais no šiem praviešiem tulkos tieši no plāksnēm, kā viņam tiks pavēlēts. Un uz šīm plāksnēm es sniegšu aprakstu par Kristus dzīvi un kalpošanu, un vārdiem atbilstoši tam, kā man ticis pavēlēts.

12 Jo, lūk, es esmu redzējis šos pierakstus ar spēku un līdzekļiem, kas sniegti caur

Urīmu un Tumīmu, un es ņemšu savu aprakstu par šīm lietām no šiem tulkotājiem. Un tas, kurš lietos Urīmu un Tumīmu, lai tulkotu šīs lietas, neko nepieliks vai neatņems no tā, ko es šeit rakstu.

13 Tomēr viņam tiks pavēlēts salīdzināt to, ko es jums rakstīšu, ar to, kas jau ir nācis klajā jūsu vidū, un, ja to, ko es esmu rakstījis, nepieciešams nedaudz izmainīt, lai tas pilnīgāk liecinātu par tām lietām, kas jums jau ir savā vidū, tad Gars viņam pavēlēs veikt šos pielāgojumus saskaņā ar Dieva Garu un Urīma un Tumīma spēku un līdzekļiem.

14 Un šādi Tas Kungs mums ir pavēlējis, lai pasaulei varētu tikt sniegts pilnīgāks un īstenāks apraksts par viņa kalpošanu. Un tajos aprakstos, kas jums jau ir savā vidū, ir tādi, kuros ir iekļautas daudzas no līdzībām, kuras Jēzus stāstīja jūdiem.

15 Tad nu šīs līdzības neizprata tie padomes vīri, kas ļāva tos iekļaut pierakstā, kas jums ir savā priekšā. Un, ja viņi būtu sapratuši dažu no šo līdzību patieso nozīmi, tad viņi zinātu, ka tās simboliskā veidā liecina par viņu ļaundarbībām un viņu lepniecību, kas attur viņus no Svētā Gara, lai vadītu viņus tajā, kas viņiem būtu jādara.

16 Un par šiem aprakstiem, patiesi par tiem aprakstiem, kas ietver daudzas līdzības, kuras devis Tas Kungs, es pieminu nedaudz, izņemot, kur varētu būt nepieciešams pilnīgāk izskaidrot Tā Kunga vēstījumu.

17 Taču Tas Kungs nerunā līdzībās uz Dieva izredzētajiem, jo viņam nav nekā, ko slēpt no tiem; jo tās ir avis, kas dzird viņa balsi un seko viņam. Un šis pieraksts, kas ir aizzīmogots, ir Dieva izredzētajiem, un šī iemesla dēļ Tas Kungs man ir pavēlējis veikt lielāko daļu no mana apraksta par viņa dzīvi no tā, ko ir uzrakstījis viņa tuvākais draugs, patiesi viņa mīļotais apustulis Jānis, kuru viņš mīlēja.

18 Jo Jānis nesniedz tik daudzas līdzības savā pierakstā, viņa nolūkam tīkot pilnībā vērstat uz Jēzus Kristus, viņa drauga un

Glābēja, īsteno vēstījumu.

19 Un tagad caur Gara spēku un Urīma un Tumīma līdzekļiem un spēku es jums sniegšu īstenāku atskaiti par Kristus dzīvi, ko es jums vēl neesmu sniedzis.

20 Un es saku jums, kas saņems šīs lietas, patiesi izredzētajiem, kas dzird Tā Kunga balsi un saprot viņu; jā, es jums saku: Priecājieties Kristū. Pārdomājiet Kristū. Padariet Kristu par savu draugu, lai jūs pazītu viņu kā savu draugu un brāli.

21 Pielūdziet viņu tikai tā, kā viņš jums ir pavēlējis, kuras pavēles sniedz visu godu Tēvam visās lietās. Kļūstiet viens ar viņu, un jums būs Svētais Gars, lai sniegtu liecību par viņu. Un, kad jums ir liecība no Gara, jūs būsiet viens ar viņu.

22 Un, lai jūs pilnīgāk zinātu viņu, es turpinu ar aprakstu par viņa dzīvi saskaņā ar viņa mīļotā apustuļa vārdiem, kurš bija aculiecinieks Kristus dzīvei un vārdiem miesā.

23 Un notika, ka uzreiz pēc tam, kad Tas Kungs bija attīrījis templi, viņš nometa zemē pātagu, ko viņš bija iztaisījis, un uzsmaidīja saviem mācekļiem, no jauna atgūstot savu miera un mierīguma izskatu, kas pastāvīgi izplūda no viņa dvēseles.

24 Un, pazemīgi smaidot, viņš tiem sacīja: Lūk, un tagad mani ienaidnieki kļūst varenāki, pateicoties tam, ko es šeit esmu darījis. Dāvids labi pravietoja man dziesmu, kad viņš rakstīja, sacīdams: Vairāk nekā matu uz manas galvas ir to, kas mani bez vainas ienīst; stipri ir tie, kas mani grib iznīcināt un man netaisni uzbrūk; ko es nemaz neesmu nolaupījis, tas man jāatlīdzina.

25 Ak, Dievs, Tu gan zini manas aplamības, un mani pārkāpumi nav Tev apslēpti. Lai manis dēļ nekrīt kaunā tie, kas uz Tevi cer, ak, Dievs, ak, Kungs Cebaot! Lai manis dēļ nesarkst aiz kauna tie, kas Tevi meklē, Israēla Dievs! Jo Tevis dēļ es nesu negodu, Tevis dēļ manu vaigu klāj kauns.

26 Es esmu kļuvis svešs saviem brāļiem un svešinieks savas mātes bērniem; jo dedzība Tava nama labad mani ir ēdusi un Tavu zaimotāju zaimi ir krituši uz mani.

27 Un šo Jēzus teica saviem mācekļiem, jo viņš zināja par to, kas notiks dēļ viņas rīcības templī tajā dienā. Un viņa mācekļi atcerējās to, ko Jēzus tiem sacīja, un to, kas bija rakstīts: Dedzība Tava nama labad mani ir ēdusi.

28 Un templī bija jūdi, kas sastapās ar viņu un vaicāja viņam par dedzību, par ko viņš bija runājis. Un Jēzus, nomanījis viņu domas, sacīja uz tiem: Dedzība nāca no mana paša nama, kas ir mans ķermenis. Un mans sašutums saēda mani no iekšienes to ļaundarības dēļ, kas atrodas šī nama sienās, ko, jūsuprāt, jūs esat iesvētījuši manam Tēvam.

29 Un šie jūdi, kas izvaicāja viņu, bija dzirdējuši par daudzajiem brīnumiem, ko Jēzus bija paveicis, un tie vēlējās redzēt kādu brīnumu no viņa rokas, lai tie varētu izšķīst to savās kārībās, jo tie neticēja viņam.

30 Tad jūdi atbildēja un sacīja viņam: Kādu zīmi tu mums rādīsi, redzot, ka tu dari šīs lietas un esi apgalvojis, ka šis ir tava Tēva nams? Jo, ja tu esi Dieva dēls, kā tu uzdodies, tad parādi mums kādu zīmi par tavu spēku.

31 Jēzus atbildēja un tiem sacīja: Noplēsiet šo templi, un es to trijās dienās atkal uzcelšu.

32 Tad jūdi sacīja: Četrdesmit sešus gadus šis templis ir taisīts, un tu to gribi uzcelt trijās dienās? Bet viņš runāja par savas miesas templi un neatklāja tiem savu vārdu nolūku un nozīmi, tie būdami ļauni un neticīgi. Un tūdaļ viņš tos atstāja.

33 Kad nu viņš bija uzcēlies no miroņiem, viņa mācekļi atcerējās, ka viņš to bija sacījis, un sāka ticēt rakstiem un vārdam, ko Jēzus bija runājis.

34 Viņam Pashā svētkos Jeruzālemē esot, daudzi sāka ticēt viņa vārdam, redzēdami

brīnumus, ko viņš darīja viņu vidū. Taču Jēzus tiem sevi neatklāja, nedz arī viņš mācīja vairāk par dievišķības noslēpumiem, ko Tēvs viņam bija pavēlējis mācīt tiem, jo viņš zināja visu un zināja, ka tie neticēja viņa vārdam un meklēja viņu to brīnumu dēļ, ko viņš bija veicis.

35 Bet viņam nebija vajadzīgs, lai kāds cilvēks liecinātu par cilvēka Dēlu, — kā viņš sevi dēvēja, jo viņš bija visu cilvēku kalps, patiesi, kā dēls kalpo savam tēvam, — jo viņš zināja, ka Gars, kas ir katrā cilvēkā, liecinātu par viņu saskaņā ar to garu, kas bija tajā cilvēkā.

36 Un nāca kāds cilvēks no farizejiem, vārdā Nikodēms, jūdu valdības vīrs; tas nāca pie Jēzus naktī un sacīja viņam: Rabi, mēs zinām, ka tu esi mācītājs, no Dieva nācis. Jo neviens nevar tādas zīmes darīt, kā tu dari, ja Dievs nav ar to. Tādēļ es lūdzos tevi, lai tu man mācītu to, kas man ir jādara, lai arī man būtu šis spēks un būtu kalps Dieva valstībā.

37 Un to Nikodēms viņam teica tādēļ, ka viņš neticēja Jēzum, bet brīnījās sevī par tiem brīnumiem, ko viņš veica un par ko ļaudis liecināja.

38 Un Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Patiesi, patiesi es tev saku: tev nevar būt šis spēks, ja vien tu neredzi Dieva valstību. Un, ja kāds nepiedzimst no jauna, tas nevar redzēt Dieva valstību.

39 Un Nikodēms saka viņam: Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai tad viņš var atgriezties savas mātes miesās un atkal piedzimt?

40 Jēzus atbildēja: Patiesi, patiesi es tev saku: ja kāds neatdzimst ūdenī, kā tas iznāk no savas mātes klēpja miesā, un arī Garā, netikt tam Dieva valstībā. Jo tas, kas no miesas dzimis, tiecas pēc miesas lietām; un tas, kas no Gara dzimis, tiecas pēc gara lietām.

41 Tādēļ nebrīnies, ka es tev esmu sacījis: Tev jāpiedzimst no augšienes, jo tam, kas ir miesa, ir jāatgriežas pīšļos, no kuriem tā nākusi, un tad paliek tikai gars. Un, ja kāds

nenožēlo savus grēkus un nesagatavo savu garu, kad miesa tiek atmesta, tas nekādā gadījumā neieies Dieva valstībā.

42 Un Nikodēms teica viņam: Es varu redzēt savu miesu, bet es nevaru redzēt savu garu; un es zinu, ka es esmu no miesas, jo es esmu piedzimis tajā, ko es varu redzēt. Kā tad es varu zināt par to garu, par kuru tu runā?

43 Un Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Vējš pūš, kur gribēdams, un tu dzirdi viņu pūšam, bet nezini, no kurienes tas nāk un kurp tas iet. Un no tās pašas matērijas, no kā vējš ir veidots, tāpat ir ikviens, kas piedzimis no Gara.

44 Nikodēms atbildēja un viņam sacīja: Kā tas var notikt?

45 Jēzus atbildēja un viņam sacīja: Tu esi Israēla mācītājs un to nezini? Patiesi, patiesi es tev saku: Mēs runājam par to, ko mēs zinām, un liecinām par to, ko esam redzējuši; bet jūs mūsu liecību nepieņemat, jo Dievs Gars nav ar jums, lai mācītu jums šīs lietas.

46 Ja jūs neticat, kad es jums stāstu par zemes lietām, ko jūs saprotat un varat redzēt, kā jūs ticēsīt, kad es jums stāstīšu par debess lietām, kuras jūs nevarat redzēt?

47 Un neviens nav uzkāpis debesīs kā vienīgi tas, kas no debesīm nācis, patiesi cilvēka Dēls, kurš ir nevis debesīs, bet starp jums, patiesi tas, kuram jūs neticat.

48 Un, kā Mozus paaugstinājis čūsku tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam cilvēka Dēlam no tiem, kas sēž Mozus krēslā, patiesi no tevis, kas esi starp tiem. Un viņš ir paaugstināts to lietu dēļ, ko viņš jums ir mācījis, kam jūs neticat.

49 Bet viņš jums ir mācījis šīs lietas, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvību. Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.

50 Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu

tiktu glābta. Kas tic viņam, netiek tiesāts, bet, kas netic, ir jau spriedumu dabūjis, tāpēc ka nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla vārdam, kas iepriekš ticis sludināts ar svēto praviešu muti; jo tie liecina par mani.

51 Un šis ir to nosodījums, kas netic man, patiesi, ka gaisma ir nākusi pasaulē, bet cilvēkiem tumsība ir bijusi mīļāka par gaismu, un tie nenāk pie gaismas un netiek izglābti, tāpēc ka viņu darbi bija ļauni.

52 Jo ikviens, kas dara ļaunu, ienīst gaismu un nenāk pie gaismas, lai viņa darbi netiktu atklāti. Bet, kas dara patiesību, nāk pie gaismas, lai būtu redzami viņa darbi pēc Gara augļiem, kas liecinās, ka tie Dievā ir darīti.

53 Un kopš tā laika Nikodēms ticēja Jēzus vārdiem. Taču viņš bija bagāts vīrs, kuram bija pilnvaras jūdu baznīcā. Un savu bagātību un savas lepnības dēļ, patiesi, ka viņš nevēlējās ciest no citu baznīcas vadītāju izsmiekla, viņš atklāti neapliecināja Jēzu, bet paturēja visas šīs lietas sevī.

54 Un pēc tam Jēzus ar saviem mācekļiem devās uz Jūdejas zemi, un viņš tur palika ar ļaudīm; un viņa mācekļi kristīja visus tos, kas nāca pie viņiem un vēlējās noslēgt jaunu derību ar Dievu — turēt baušļus, ko Jēzus tiem bija devis.

55 Un Jēzus pieļāva, ka kristību priekšraksts tiek mācīts ļaudīm, lai tie pieminētu derību, ko tie noslēgtu ar Tēvu. Jo ļaudis rada vairāk nolūka tajās lietās, ko tie varēja redzēt ar savām mirstīgajām acīm, nekā tajā, ko Gars tiem sniegtu, ko tie nevarēja redzēt.

56 Un šī iemesla dēļ Tēvs pieļāva, lai Jēzus ļautu, ka ļaudīm tiek prasīts tikt kristītiem saskaņā ar viņu tradīciju likumiem. Taču Jēzus nekristīja ļaudis, bet deva saviem apustuļiem pilnvaras to darīt.

57 Un arī Jānis kristīja Aionā netālu no Salimas, jo tur bija daudz ūdens; un ļaudis gāja un likās kristīties no Jāņa, jo Jānis vēl nebija iemests cietumā.

58 Tad izcēlās vārdu maiņa starp Jāņa

mācekļiem un jūdiem par to, vai tie tika vai netika šķīstīti ar viņa kristību, jo viņš bija mācījis, ka tās kristības, ko Jēzus veiktu tiem, ir lielākas nekā viņa veiktās.

59 Un ļaudis tam ticēja, jo viņi domāja, ka kristības nomazgāja viņu grēkus un attīrīja viņu dvēseles, tiekot šādi mācīti ar savām tradīcijām.

60 Tie griezās pie Jāņa un sacīja viņam: Rabi, kas bija pie tevis viņpus Jordānas, par ko tu esi nodevis liecību, Tas, lūk, kristī, un visi iet pie Viņa.

61 Jānis atbildēja un sacīja: Ak, jūs, ļaunā un samaitātā paaudze. Cik ilgi Tas Kungs cietīs, lai jūs grimtu savā neziņā? Patiesi cilvēks nevar saņemt nekādu Gara izpratni, ja tas viņam nav dots no debesīm.

62 Jūs paši esat mani liecinieki, ka es esmu sacījis: es neesmu Kristus, bet esmu sūtīts Viņa priekšā. Kam pieder līgava, tas ir līgavainis; bet līgavaiņa draugs, kas stāv un klausās viņa vārdos, no sirds priecājas par līgavaiņa balsi.

63 Un tādēļ, ka jūs man tagad sniedzat liecību, ka ļaudis dodas pie Kristus, tanī mans prieks nu ir piepildījies. Viņam vajag augt, bet man iet mazumā.

64 Kas nāk no augšienes, tas ir pār visiem. Bet jūs esat no zemes un pasaulīgi, un jūsu runa ir no zemes, un nesaprotat to, kas ir no augšienes. Lūk, kas nāk no debesīm, tas ir pār visiem. Un to, ko viņš ir skatījis un dzirdējis no mūsu Tēva debesīs, par to viņš dod liecību; un neviens cilvēks nepieņem viņa liecību, ja vien tajā nav Tēva Gara.

65 Bet, kas viņa liecību pieņēmis, tas ir uzlicis uz savas pieres Tēva zīmogu un apliecinājis, ka Dieva liecība, ko tas ir saņēmis no tā, kas sūtīts no Tēva, ir patiesa. Jo, ko Dievs ir sūtījis, Tas runā Dieva vārdus, jo bez mēra Viņš dod Savu Garu, jo tas mājō viņā, patiesi Tēva pilnība.

66 Tēvs mīl Dēlu un visu ir nodevis Viņa rokā visu Savu bērnu labad. Kas tic Dēlam, tam ir mūžīgā dzīvība; un saņems no viņa pilnības. Bet, kas netic Dēlam, tas nesaņems

no viņa pilnības; jo Dieva dusmība paliek uz viņa to darbu dēļ, ko tas dara, kas ir pret to, ko Tēvs ir pavēlējis.

67 Kad nu Tas Kungs dabūja zināt, ka farizeji bija dzirdējuši, ka Jēzus savācot un kristījot vairāk mācekļu nekā Jānis, — lai gan Jēzus pats nekristīja, bet viņa mācekļi, — tad viņš atstāja Jūdeju un devās atkal uz Galileju. Un to viņš darīja, lai viņš nesagrautu darbu, ko Jānis darīja tajā zemes daļā, jo jūdi pieņēma Jāni par pravieti, bet noraidīja viņu.

68 Un savā ceļā uz Galileju viņam bija jāiet caur Samariju. Tad nu jūdi ienāda samariešus, un viņu baznīcas vadītāji mācīja, ka tie ir nešķīsti un ka viņi nedrīkst tos precēt vai ļaut saviem bērniem vai savu bērnu bērniem draudzēties ar tiem.

69 Un tā ticēja visi jūdi dēļ savām tradīcijām un dēļ tā, kas viņiem tika mācīts, patiesi, ka viņi, būdami Ābrahāma bērni, bija īpaši un izredzēti ļaudis.

70 Un Jēzus nonāca vienā Samarijas pilsētā, vārdā Zihara, netālu no tīruma, ko Jēkabs bija devis savam dēlam Jāzepam. Tur bija Jēkaba aka, taču samariešiem nebija ļauts atrasties pie akas jūda klātbūtnē.

71 Jēzus, no ceļa piekusis, apsēdās turpat pie akas, zinādams, ka viņš var parādīt piemēru saviem mācekļiem par jūdu tradīciju aplamību.

72 Un tas bija ap sesto stundu, kad Jēzus tur palika, jo viņš zināja, ka drīz būs kādi, kas nāks pie ūdens akas. Te kāda sieva no Samarijas nāk ūdeni smelt; un, lai viņš varētu parādīt piemēru saviem mācekļiem, — jo viņa mācekļi bija gājuši pilsētā pārtiku pirkt, — Jēzus palika ar šo sievieti un aizkavēja viņu, lai tā nedotos projām. Un viņš tai saka: Dod man dzert!

73 Tad samariete viņam saka: Kā tu, jūds būdams, prasi dzert no manis, samarietes, jo jūdi ar samariešiem nesaejas?

74 Un Jēzus atbildēja un sacīja viņai: Ja tu ko zinātu par Dieva dāvanu, ko Viņš ir devis visiem Saviem bērniem, un kas tas ir, kas

tev saka: dod man dzert, — tad tu būtu lūgusi viņu, kurš ir šī dāvana, un viņš būtu tev devis dzīvo ūdeni.

75 Sieva viņam saka: Kungs, tev nav smeļamā trauka, un aka ir dziļā; no kurienes tad tev ir dzīvais ūdens? Vai tu esi lielāks par mūsu tēvu Jēkabu, kurš mums aku devis un pats no tās ir dzēris līdz ar saviem dēliem un ganāmpulkiem?

76 Un Jēzus atbildēja un sacīja viņai: Ikvienam, kas dzer no šī ūdens, atkal slāps. Bet, kas dzers no tā ūdens, ko es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps, bet ūdens, ko es tam došu, kļūs viņā par ūdens avotu, kas verd mūžīgai dzīvībai.

77 Sieva viņam saka: Kungs, dod man tādu ūdeni, ka man vairs neslāpst un nav jānāk šurp smelt. Un to viņa teica tādēļ, ka viņa nesaprata Jēzus vārdus un vēlējās izsmiet viņu par to, ko viņš tai bija teicis.

78 Un Jēzus nomanīja šo izsmieklu un sacīja viņai: Ej, sauc savu vīru un nāc šurp! Sieva viņam atbild: Man nav vīra.

79 Un Jēzus viņai teica: Tu pareizi esi sacījusi: man nav vīra, — jo pieci vīri tev ir bijuši, bet, kas tev tagad ir, tas nav tavs vīrs. Šai ziņā tu esi runājusi patiesību.

80 Un tad sieva sāka ticēt viņam un sacīja viņam: Kungs, es redzu, ka tu esi pravietis. Bet, ja tu esi pravietis, tad saki man, kādēļ mūsu tēvi ir pielūguši šinī kalnā, bet jūs sakāt, ka Jeruzāleme ir tā vieta, kur Dievs jāpielūdz, un ienīstat mūs par to, ka mēs nepielūdzam tā, kā jūs, jūdi, pielūdzat.

81 Un Jēzus viņai saka: Tici man, sieva: nāk stunda, kad jūs Tēvu vairs nepielūgsit nedz šinī kalnā, nedz Jeruzālemē. Jūs pielūdzat to, ko nezināt, jo jums ir mācītas jūsu tēvu tradīcijas, kas ir cilvēku pavēles un priekšraksti, kas apmulsina jūs.

82 Mēs pielūdzam to, ko zinām, jo pestīšana nāk no jūdiem saskaņā ar praviešiem, kas ir sludinājuši jūsu tēviem. Un es esmu tas, par kuru tie ir sludinājuši, un esmu šeit starp jums, lai dotu jums Tēva baušļus, lai jūs zinātu to, ka Tēvs jūs mīl

tāpat kā jūdus, no kuriem es esmu nācis.

83 Bet stunda nāk un ir jau klāt, kad īstie dievlūdžēji pielūgs Tēvu garā un patiesībā; jo Tēvs tādus meklē, kas Viņu tā pielūdz, jo Viņam nav nepieciešams, lai starp cilvēkiem tiktu iedibināta reliģija, lai mācītu par Viņu.

84 Jo Dievs ir gara tēvs, un, kas Viņu pielūdz, tiem To būs pielūgt garā un patiesībā. Un ja ir tā, ka tie Viņu pielūdz garā un patiesībā, tad Viņš sūtīs tiem Savu Garu, lai mācītu tiem par Viņu, jo Viņš neuzlūko cilvēka vaigu un mīl visus cilvēkus — gan jūdu, gan citticībnieku, jo tie visi ir Viņa bērni.

85 Un sieva viņam saka: Es zinu, ka jānāk Mesijam, kas saukts Kristus, saskaņā ar praviešu vārdiem mūsu tēviem; un, kad viņš nāks, tas mums visu izstāstīs.

86 Jēzus viņai saka: Es, kas runāju ar tevi, esmu tas, par kuru pravieši ir pravietojuši, kas nāks pasaulē, lai izglābtu pasauli no grēka. Un es izglābšu pasauli, mācot viņiem Tēva gribu attiecībā uz tiem, lai viņi varētu sagatavoties tam, lai ieietu valstībās, ko Tēvs tiem ir sagatavojis.

87 Šī nolūka dēļ es tiku sūtīts vispirms pie jūdiem un visbeidzot pie pagāniem. Jo pirmie būs pēdējie un pēdējie būs pirmie, padarot visus vienlīdzīgus Tēva, kurš ir mūsu Dievs, acīs.

88 Un šinī brīdī nāca viņa mācekļi un brīnījās, ka viņš runā ar sievu, tomēr neviens no tiem neteica sievai: Ko tu meklē? Nedz arī viņi vaicāja Tam Kungam: Ko tu runā ar viņu? Jo viņi zināja, ka Tas Kungs saprata visu attiecībā uz to, kā viņiem būtu jāizturas citam pret citu, neskatoties uz viņu tradīcijām.

89 Un tad Jēzus mācekļi saprata, ka Dievam visi ir vienlīdzīgi un ka Jēzus ir ticis sūtīts visai pasaulei, lai tā varētu tikt izglābta, nevis tikai pie jūdiem.

90 Un notika, ka sieva, būdama pārsteigta par to, ko Jēzus viņai bija pateicis, atstāja savu ūdens trauku, aizgāja uz pilsētu un sacīja pilsētas ļaudīm: Nāciet, tur ir cilvēks,

kas man visu pateicis, ko es esmu darījusi! Vai tikai tas nav Kristus, par ko mūsu tēvi ir runājuši? Tad tie izgāja no pilsētas un nāca pie Jēzus.

91 Pa to laiku mācekļi lūdza viņu, sacīdami: Rabi, ēd to, ko mēs tev esam iegādājušies no samariešiem.

92 Bet viņš tiem sacīja: Man ir ēdiens, ko ēst, ko jūs nepazīstat. Un ēdiens, ko jūs esat iegādājušies no samariešiem, tiks tiem simtkārtīgi atgriezts svētībās, ko tie pašlaik saņem no mana Tēva.

93 Tad mācekļi sacīja cits citam: Vai kāds viņam atnesis ko ēst?

94 Jēzus viņiem saka: Mans ēdiens ir darīt Tā gribu, kas mani sūtījis, un pabeigt Viņa darbu, tas ir, mācīt pasaulei Viņa baušļus, lai visiem tiem, kas ievēro šos baušļus, varētu būt Viņa Gars ar tiem.

95 Vai jūs nesakāt: vēl četri mēneši, tad nāk pļaujamais laiks? Redziet, es jums saku: paceliet savas acis un skatiet druvas, jo tās ir baltas pļaujai.

96 Un pļāvējs dabū algu no Viņa, kas jūs sūta pļaut. Un, ja jūs pļaujat ar visu savu sirdi, spēku, prātu un izturību, tad jūs savāksit augļus mūžīgai dzīvībai; jo tas, ko jūs mācīsiet šiem ļaudīm, sniegs tiem mūžīgo dzīvību. Tādēļ, ja tie saņem mūžīgo dzīvību, tad gan sējējs, gan pļāvējs var kopā priecāties.

97 Un še piepildās vārds, ka cits ir, kas sēj, un cits, kas pļauj. Lūk, mans Tēvs ir sējis Sava Gara sēklas visos cilvēku bērnos, kas visi ir Viņa bērni. Un to Viņš ir darījis, pavēlot man sūtīt Viņa svētos praviešus, lai Viņa bērniem būtu šie baušļi; un, turot Viņa baušļus, Viņa Gars vienmēr būtu ar viņiem.

98 Un šie pravieši ir tie, kas ir sējuši pirms jums, jo ļaudis tic pravietojumiem, ko šie svētie pravieši tiem ir devuši attiecībā uz mani. Tādējādi es jūs esmu sūtījis pļaut, kur jūs neesat strādājuši, jo citi, kas ir Dieva pravieši, kas ir nākuši pirms jums, ir strādājuši, bet jūs esat nākuši viņu darbā.

99 Un daudzi šīs pilsētas samarieši sāka

ticēt Jēzum, dzirdējuši sievas vārdus, jo viņa apliecināja: Viņš man visu pateicis, ko esmu darījusi. Tādēļ, kad šie samarieši nāca pie viņa, tie lūdza viņu palikt pie viņiem un mācīt viņiem baušļus un Tēva gribu, kā viņš to bija izskaidrojis sievietei.

100 Un viņš palika tur divas dienas un mācīja viņiem to, ko viņš bija mācījis jūdīem Jeruzālemē.

101 Un tad vēl daudz vairāk kļuva ticīgi viņa vārdu dēļ; un tie, kas ticēja viņam, sacīja sievietei: Nu mēs vairs neticam tavas runas dēļ, jo mēs tagad paši esam dzirdējuši un zinām, ka viņš tiešām ir pasaules Pestītājs.

52. NODAĻA

Turpinās Jāņa apraksts. Jēzus ģimene vērs ļaudis pret viņu. Viņš dziedina sabbatā un tiek izsmiets tā dēļ. Mirušie garu pasaulē dzird vārdus, ko Kristus māca miesā. Jēzus liecina par savu darbu garu pasaulē. Viņš nosoda baznīcas vadītājus un lūdz, lai Tēvs pārstātu rādīt ļaudīm brīnumus.

TAD pēc divām dienām viņš no turienes aizgāja uz Galileju. Jo pats Jēzus bija apliecinājis, ka pravietis netiek cienīts savā tēvu zemē. Jo viņa tēvs Jāzeps un viņa brāļi, kas neticēja viņam, vērsa Galilejas ļaužu sirdis pret viņu, pasludinot, ka viņš ir tāds pats kā visi citi cilvēki un ka viņš nav Kristus.

2 Kad nu viņš nonāca Galilejā, galilieši viņu uzņēma to brīnumu dēļ, ko viņš bija veicis ļaužu vidū, jo tie bija redzējuši visu, ko Jēzus svētkos Jeruzālemē bija darījis; jo viņi paši arī bija bijuši Pashā svētkos atbilstoši savām tradīcijām.

3 Tā Jēzus atkal nonāca Kānā Galilejā, kur viņš bija apprecējies ar Martu un pārvērtis ūdeni par vīnu. Un bija kāds ķēniņa galma vīrs, kura dēls gulēja slimis, Kapernaumā. Dzirdējis, ka Jēzus no Jūdejas atnācis uz

Galileju, tas nogāja pie viņa un lūdza viņu, lai viņš nāktu un dziedinātu viņa dēlu, jo tas gulēja uz miršanu.

4 Tad Jēzus viņam sacīja: Ko jūs vēlaties no manis, jo redzu, ka jūs neticat tam, ko es esmu jums sludinājis, bet tikai tiem brīnumiem, ko Tēvs man ir pavēlējis sniegt jums. Lūk, ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, jūs neticat.

5 Taču galma vīrs bija uzstājīgs savās asarās un lūdzās To Kungu, lai tas dziedinātu viņa dēlu, sakot viņam: Kungs, nāc, pirms mans dēls mirst. Un Jēzus iežēlojās par viņu atbilstoši pavēlei, ko viņš bija saņēmis no Tēva, patiesi, ka viņam jāparāda spēks, kas ir viņā, lai citi, iespējams, varētu nākt pie viņa un klausīties viņa vārdos, un tapt izglābti.

6 Un Jēzus viņam saka: Ej, tavs dēls ir dzīvs. Galma vīrs ticēja vārdiem, ko Jēzus viņam teica, un aizgāja. Vēl viņam ceļā esot, viņa kalpi viņam nāca pretī un ziņoja, sacīdami: Tavs dēls ir dzīvs. Tad viņš apjautājās pie viņiem pēc stundas, kad tam kļuvis labāk; jo viņš sāka šaubīties par Tā Kunga vārdu pēc tam, kad bija aizgājis no viņa klātbūtnes, jo tas neticēja viņam saskaņā ar Garu, bet gan, pateicoties citu liecībām, ka Jēzus patiesi varēja veikt brīnumus.

7 Tie viņam stāstīja: Vakar ap septīto stundu drudzis viņu atstājis. Tad tēvs saprata, ka tas bijis tanī pašā stundā, kad Jēzus viņam bija teicis: Tavs dēls ir dzīvs. Un viņš nokrita ceļos un sāka nožēlot savus grēkus un savu neticību. Un viņš kļuva ticīgs, un viņš mācīja arī tiem no sava nama, kas arī ticēja, pateicoties tam brīnumam, kas tika paveikts.

8 Šis jau bija otrais brīnums, ko Jēzus darīja, atnācis no Jūdejas Galilejā, par ko ļaudis bija liecinājuši augsto priesteru priekšā Jeruzālemē. Un pēc šī brīnuma bija jūdu svētki, un Jēzus nogāja uz Jeruzālemi saskaņā ar jūdu tradīcijām. Jo Jēzus patiesi cienīja visu cilvēku reliģijas un tradīcijas,

kaut arī neticēja nevienai no tām.

9 Bet Jeruzālemē pie Avju vārtiem ir dīķis, kuru ebrejiski sauc Betzata (Betezda), ar piecām stabu ailēm. Tanīs gulēja liels pulks slimnieku: aklu, tizlu, izkaltušu, kas gaidīja uz ūdens kustēšanu, atbilstoši savām tradīcijām.

10 Jo ļaudīm pēc viņu tradīcijām tika mācīts, ka savā laikā eņģelis nolaidās dīķī un ūdeni sakustināja; kurš tad iekāpa tajā pirmais pēc ūdens sakustēšanās, tas kļuva vesels, lai kāda bija viņa slimība.

11 Tur bija arī kāds cilvēks, kas trīsdesmit astoņus gadus bija gulējis nevesels. Jēzus, redzēdams viņu guļam un zinādams, ka viņš jau ilgi atrodas tādā stāvoklī, ticot muļķīgajām tradīcijām, kas ļaudīm tika mācītas, saka viņam: Vai tu gribi vesels kļūt?

12 Un slimais viņam atbildēja, sacīdams: Kungs, man nav neviena cilvēka, kas mani ienestu dīķī, kad ūdens tiek sakustināts; bet, kamēr es pats noeimu, cits jau aiziet man priekšā.

13 Un Jēzus par viņu iežēlojās viņa pacietības dēļ, ticot šai tradīcijai, un sacīja viņam: Celies, ņem savu gultu un staigā! Un tūdaļ tas cilvēks kļuva vesels, paņēma savu gultu un sāka staigāt.

14 Bet tas tika darīts dienā, kas bija sabats. Un jūdi, kas nebija redzējuši to, ka Jēzus dziedina vīru un neatpazīna šo vīru kā to, kas tik daudzus gadus gulējis pie dīķa, tādēļ tie sacīja tam, kas bija dziedināts: Šodien sabats, un tev nav brīv savu gultu nest.

15 Un viņš tiem atbildēja, sacīdams: Kas mani darīja veselu, tas man sacīja: ņem savu gultu un staigā. Tad tie jautāja viņam, sakot: Kas tas bija, kas tev sacīja: ņem savu gultu un staigā? Bet izdziedinātais nezināja, kas tas bijis, jo tanī vietā bija pūlis un Jēzus bija slepus nozudis, lai citi nepamanītu to, ko viņš bija izdarījis šī vīra labā.

16 Pēc tam Jēzus atrod vīru, ko viņš bija dziedinājis, templī pienesot upuri baznīcai un pielūdzot baznīcas vadītājus par to, kas,

viņaprāt, bija brīnums, kas paveikts ar baznīcas Priesterības spēku un pilnvarām, kā viņam tika mācīts.

17 Un, kad Jēzus redzēja to, ka viņš pauda pateicību baznīcai, viņš tam sacīja: Redzi, tu esi vesels kļuvis; tādēļ negrēko vairs, atbalstot šīs baznīcas un tās vadītāju ļaundarības, lai tev nenotiek kas ļaunāks. Jo, lūk, tie nepielūdz patieso Dievu, kurš ir dziedinājis tevi.

18 Un tādēļ, ka tie ir noraidījuši manu evaņģēliju, tie pieder velna baznīcai. Un tas, ko tu dod tiem, atbalsta tos viņu grēkos. Un šis vīrs, kaut arī tas bija viņa dziedināts, neticēja Jēzus vārdiem dēļ tā, ko viņš runāja pret baznīcu.

19 Un vīrs, būdams vecs, zināja tikai baznīcu un tās vadītājus, kurus viņš pieņēma par Dieva gribas paudžiem un vienīgajiem ar pilnvarām darīt Dieva gribu.

20 Tādēļ šis cilvēks nogāja pie jūdiem un viņiem sacīja, ka tas, kas viņu dziedinājis, ir Jēzus, un pastāstīja tiem visu, ko Jēzus viņam bija teicis par baznīcas un tās vadītāju ļaundarībām.

21 Un jūdi tāpēc sāka Jēzu izsmiet un vajāt, un meklēja to nokaut, jo viņš to bija darījis sabbatā un bija teicis, ka viņš ir patiesais Dievs, kurš ir dziedinājis vīru.

22 Bet Jēzus tiem atbildēja, sacīdams: Mans Tēvs aizvien vēl darbojas sabbatā, un es darbojos, ko es redzu savu Tēvu darām.

23 Šo vārdu dēļ jūdi vēl vairāk meklēja viņu nokaut, tāpēc ka viņš ne vien sabbatu neievēroja, bet arī Dievu sauca par savu Tēvu, sevi pielīdzinādams Dievam.

24 Tad Jēzus atbildēja un sacīja tiem: Patiesi, patiesi es jums saku: Dēls no sevis neko nevar darīt, ja viņš neredz Tēvu to darām; jo, ko Tas dara, to arī Dēls dara tāpat. Jo Tēvs mīl Dēlu un tam rāda visu, ko pats dara. Un Dēls jums rādīs vēl lielākus darbus nekā šos, ka jūs brīnīsities, jo Tēvs ir devis Savu varu Dēlam, lai tas varētu darīt šīs lietas jūsu priekšā.

25 Jo, itin kā Tēvs uzmodina miroņus un

dara tos dzīvus, tā arī Dēls dara dzīvus to, kas uzklausa Tēva vārdus, ko tam dod Dēls. Jo Tēvs vairs nespriež tiesu ne par vienu, bet visu tiesu ir nodevis Dēlam, lai Dēls var spriest tiesu par cilvēkiem pēc tām lietām, ko Dēls tiem ir devis, kas ir Tēva baušļi.

26 Un Tēvs ir nodevis Savu varu Dēlam miesā, lai visi cilvēki godātu Dēlu, patiesi, kā tie godā Tēvu. Kas Dēlu negodā, negodā Tēvu, kas viņu sūtījis.

27 Patiesi, patiesi es jums saku: kas manus vārdus dzird un tic Tam, kas mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība, un tas ir tas, ko es domāju, kad es teicu, ka Dēls dara dzīvus tos, ko viņš grib, patiesi, ka tie, kas tic tam, ko es tiem mācīšu par Tēvu, tiks izglābti Tēva valstībā.

28 Patiesi, patiesi es jums saku: Nāk stunda un viņa ir jau klāt, kad mirušie dzirdēs Dieva Dēla balsi miesā, taču tie, esot garā, redzēs arī to, kas tiek darīts mirstībā, tiem apzinoties garā visas lietas. Un tie, kas būs dzirdējuši to, ko Dēls mācīs, un ievēros Tēva baušļus, mūžīgi dzīvos Tēva valstībā.

29 Jo, itin kā Tēvam ir vara dot dzīvību pašam sev, tāpat Viņš arī Dēlam ir devis varu, lai tam būtu dzīvība pašam sevī. Un Viņš tam ir devis varu turēt tiesu, tāpēc ka viņš ir Cilvēka Dēls, kurš tika Tēva aicināts, lai mācītu glābšanas likumus visiem cilvēku bērniem, kas visi ir Tēva gara bērni.

30 Nebrīnieties par to! Jo nāk stunda, kad visi, kas ir kapos, dzirdēs viņa balsi; jo Dēls vēlreiz ieies garu pasaulē, no kurienes tas ir nācis, un piešķirs visu varu, ko viņš ir saņēmis no Tēva, Svētajam Garam, kurš mācīs Dēla evaņģēliju tiem gariem, kas ir miruši.

31 Un tie nāks ārā: tie, kas labu darījuši, lai celtos augšām dzīvībai, bet tie, kas ļaunu darījuši, lai celtos augšām sodam.

32 Es no sevis nespēju darīt neko miesā, jo, kā es dzirdu ar savām mirstīgajām ausīm, tā es spriežu, un mans spriedums ir taisns, jo es nemeklēju savu gribu, bet Tēva gribu, kas mani ir sūtījis.

33 Tādēļ, ja es viens pats liecinu par sevi, tad mana liecība nav pareiza, jo tā nāk no manas miesas, ko jūs dzirdat saskaņā ar miesu. Taču ir cits, kas liecina par mani miesā, un es zinu, ka liecību, kuru viņš dod par mani, jūs esat pieņēmuši kā pareizu, jo jūs pieņemat viņu un nevis mani.

34 Jūs esat izsūtījuši pie Jāņa, un viņš patiesībai ir devis liecību. Taču es netieku to pieņemts, kas saņem savu liecību no cilvēka. Bet es tieku to pieņemts, kuriem liecību par mani ir devis Tēvs, kurš zina patiesību par visu un sniedz Savu patiesību visiem Saviem bērniem caur Svēto Garu.

35 Taču šīs lietas es saku par Jāni, patiesi, lai jūs ticētu viņa vārdam, lai jūs tiktu izglābti. Viņš bija svece, kas īsu brīdi deg un spīd, sūtīts no Tēva Elijas garā. Un jūs kādu laiku gribējāt līksmoties viņa gaismā.

36 Bet man ir lielāka liecība nekā Jāņa, jo tie darbi, ko Tēvs man ir devis, lai es tos pabeidzu, šie paši darbi, ko es daru, liecina par mani, ka Tēvs mani ir sūtījis. Un Tēvs, kas mani ir sūtījis, pats ir liecību devis par mani.

37 Bet jūs Tēva balsi nekad neesat dzirdējuši ar savām mirstīgajām ausīm, nedz Viņa seju redzējuši ar savām mirstīgajām acīm, jo Viņš sniedz patiesību ar Sava Gara spēku, kas ir Svētais Gars.

38 Un tādēļ, ka ar jums nav Svētā Gara, Viņa patiesība nemīt jūsos, tāpēc ka jūs neticat tam, ko Viņš ir sūtījis.

39 Pētiem rakstus; jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, jo jums to ir mācījuši jūsu vadītāji, kuriem nav Tēva Gara. Un jums nav vajadzīgi jūsu vadītāji, lai mācītu jums to, ko jūsu Tēvs jums brīvi dos, ja jūs tikai lūgsit Viņam.

40 Un, ja jūs Viņam lūgsit, Viņš jums sniegs liecību par rakstiem, ka tie liecina par mani. Taču tādēļ, ka jūs klausāties savus vadītājus un ticat, ka vienīgi caur viņiem jūs varat saņemt patiesību, jūs nenāksit pie manis, kurš ir Tēva sūtīts, un par kuru jūs saņemsit liecību no Svētā Gara, lai jums

varētu būt mūžīgā dzīvība.

41 No cilvēkiem es godu nepieņemu, kā to dara jūsu baznīcas vadītāji. Bet godu, ko es saņemu, man dod Tēvs. Un gods, ko Viņš man ir devis, ir Dieva mīlestība, ko es sajūtu savā garā.

42 Bet es jūs pazīstu, ka Dieva mīlestība nav jūsos, jo jūs neklausāties Garā sevī, bet gan savos vadītājos, kuriem nav Dieva mīlestības vai Viņa Gara.

43 Es esmu nācis sava Tēva vārdā, un jūs mani nepieņemat, jo jūsu vadītāji jums ir mācījuši, ka Dievs jums dos Savas patiesības vienīgi caur viņiem. Ja kāds no jūsu vadītājiem, ko jūs pieņemat kā Dieva gribas paudēju, nāks savā paša vārdā, to jūs pieņemsit.

44 Kā jūs varat kļūt ticīgi, cits no cita godu pieņemdami, bet nemeklēdami godu, kas nāk vienīgi no Dieva, kas ir Dieva mīlestība, sajūsta caur Viņa Garu? Un gods, kas nāk no Dieva, ir gods, kas visiem cilvēkiem tiek dāvāts vienlīdzīgi.

45 Tādēļ jums nav vajadzības pēc tiem, kas sēž Mozus krēslā un kas ir jūsu baznīcas vadītāji. Jo viņi jūs apsūdz par to, ko jūs nedarāt saskaņā ar baznīcas pavēlēm.

46 Nedomājiet, ka es jūs apsūdzēju pie Tēva, kaut arī Viņš ir devis jums Savus baušļus caur mani. Jā, jums ir savs apsūdzētājs, patiesi tie, kas sēž Mozus krēslā, uz ko jūs esat likuši savu cerību.

47 Jo, ja jūs ticētu Mozum, jūs ticētu arī man, jo par mani viņš ir rakstījis. Taču jūs neticat Mozus vārdiem, bet jūs ticat to vārdiem, kam, jūsu prāt, ir viņa pilnvaras un kas jums ir teikuši, lai jūs nepieņemat mani.

48 Tomēr jums ir viņa raksti jūsu priekšā, un tie nav jūsu vadītāji vārdi, bet gan paša Mozus vārdi. Bet, ja jūs neticat viņa rakstiem, kā jūs ticēsit maniem vārdiem?

49 Pēc tam, kad viņš to bija pateicis, Jēzus pārcēlās pāri Galilejas, tas ir, Tiberijas, jūrai. Bet viņam sekoja liels ļaužu pulks, tāpēc ka tie redzēja tās zīmes, ko viņš darīja slimajiem. Jo ļaudis aizvien nespēja pieņemt

viņu kā Mesiju to lietu dēļ, ko tiem bija mācījuši viņu vadītāji.

50 Tad Jēzus uzkāpa kalnā un tur apsēdās ar saviem mācekļiem, un mācīja viņiem un atbildēja uz visiem viņu jautājumiem, ko viņi uzdeva par to, ko viņš bija mācījis ļaudīm.

51 Un mācekļi bija apjukuši par daudziem no Jēzus vārdiem, ko viņš bija mācījis jūdiem. Bet Pashā, jūdu svētki bija tuvu. Kad Jēzus pacēla savas acis, viņš redzēja, ka daudz ļaužu nāk pie viņa, jo vēstis par viņa brīnumiem bija ātri izplatījušās visā zemē.

52 Un viņš sacīja uz Filipu: Kur pirksim maizi, lai viņiem būtu ko ēst? Bet to viņš sacīja, viņu pārbaudīdams, jo pats gan zināja, ko gribēja darīt. Un Filips viņam atbildēja, sacīdams: Par divi simti sudraba gabaliem maizes nepietiek, lai katram tiktu pat kāds mazums.

53 Viens no viņa mācekļiem, Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, viņam saka: Šeit ir kāds zēns, tam ir piecas miežu maizes un divas zivis; bet kas tas ir tik daudz ļaudīm?

54 Un Jēzus sacīja: Lieciet, lai ļaudis apsēstas! Bet tur bija daudz zāles tanī vietā. Tad tie apsēdās — vīru vien kādi pieci tūkstoši.

55 Tad Jēzus ņēma maizes un, teicis pateicības vārdus, izdalīja tās mācekļiem, un mācekļi tiem, kas bija apsēdušies; tāpat arī no zivīm, cik tiem gribējās.

56 Un, kad viņi bija paēduši, viņš sacīja saviem mācekļiem: Salasiet atlikušās druskas, lai nekas neiet bojā! Tad tie salasīja tās un piepildīja divpadsmit grozus ar druskām, kas no piecām miežu maizēm bija atlikušas tiem, kas bija ēduši.

57 Kad nu ļaudis redzēja, kādu brīnumu Jēzus bija darījis, tie sacīja savā starpā: Šis tiešām ir tas pravietis, kam jānāk pasaulē.

58 Kad Jēzus manīja, ka viņi taisās nākt, lai viņu ar varu ņemtu un celtu par ķēniņu dēļ tiem brīnumiem, ko viņš bija veicis, viņš viens pats atkal uzkāpa kalnā.

59 Un Jēzus viens pats bija kalnā un

nopūtās pie sevis ļaužu bezdievības dēļ. Jo viņš tiem bija devis Tēva baušļus, kas ir mīlestības un žēlastības baušļi un kas radītu mieru un saskaņu starp viņiem.

60 Taču viņa vārdi ļaudīm neko nenozīmēja, bet ļaudis tika pievilkti viņam brīnumu dēļ, ko viņš veica, un nevis vārdu dēļ, ko viņš tiem deva no Tēva.

61 Un, esot kalnā, Jēzus atkal bija vienatnē garā, un viņš ārkārtīgi raudāja ļaužu dēļ. Jo ļaudis vēlējās padarīt viņu par ķēniņu un sniegt viņam cilvēku godu, ko viņš tiem jau bija mācījis, ka tā ir negantība Dieva priekšā.

62 Un bija daudzi, kas viņam piedāvāja atlīdzību, lai viņš veiktu kādu brīnumu par naudu. Un Jēzus neko nedarīja par naudu, nedz arī viņš ko darīja cilvēku goda dēļ, bet viņš darīja tikai tās lietas, ko Tēvs viņam pavēlēja, ticot, ka šīs lietas pagodinātu Tēvu, kurš viņu sūtījis.

63 Un šajā laikā Tas Kungs spēcīgi lūdza Tēvu. Un tās lietas, ko viņš lūdza, ir pierakstītas Jareda brāļa vīzijā, jo viņa mācekļi nebija klāt viņa lūgšanas laikā, viņam esot kalnā — prom no tiem.

64 Un Tas Kungs man nepavēlēja iekļaut šo lūgšanu šajā pierakstā. Taču Gars man pavēlēja; nevis tādēļ, ka Tas Kungs būtu aizmirsis šīs lietas, vienīgi savā pazemībā viņš vēlējās, lai šajā pierakstā tiktu iekļauts tikai tas, kas pagodinātu Tēvu.

65 Taču tas bija Mihaēls, Svētais Gars, kurš man ir pavēlējis, lai es jums šajā pierakstā sniedzu aprakstu par Tēva un Dēla tikšanos šajā kalnā pie Galilejas jūras.

66 Un Mihaēls šo pavēli ir saņēmis tieši no Tēva, kurš zina, ka Jehova nekad nav vēlējies nekādu godu, bet lai tas tiktu dots Tēvam itin visā.

67 Un Jēzus lūdza Tēvu, sacīdams: Ak, mans Tēvs, es esmu paveicis to, ko Tu man esi pavēlējis, patiesi es esmu devis šiem ļaudīm Tavus vārdus un esmu tiem mācījis to, ko Tu man esi devis, lai mācītu tiem.

68 Tomēr viņi nedzird, jo Tavs Gars vēl

nav ar viņiem. Un Tu man esi pavēlējis parādīt tiem Tavu varu, kas ir manī, dziedinot viņus un darot brīnumus, kas ir Tavā varā.

69 Un Tu esi izrādījis lielu žēlastību pār tiem, ļaujot, lai es tiem parādu šīs lietas. Bet, Tēvs, piedod man, ka apspriežu Tavu lielo gudrību šajās lietās, jo es zinu, ka Tu zini visu, un Tu esi devis šīs zināšanas man, taču mana dvēsele nopūšas manī šo ļaužu dēļ.

70 Jo viņi man seko, lai redzētu vairāk brīnumu un būtu liecinieki Tavam spēkam manī ar miesas līdzekļiem, ko Tu viņiem esi devis viņu pārbaudes dienās. Tomēr tās ir viņu miesas sajūtas, kas tiem liecina, ka es esmu Tavs Dēls un ka Tu esi sūtījis mani pie tiem.

71 Jo, kad viņi redz kādu brīnumu, kas paveikts ar manu roku, tie brīnās savā starpā un dod godu man par varu, ko Tu man esi devis. Un es esmu centies, ak, Tēvs, atrunāt tos, kurus es esmu dziedinājis ar Tavu varu, lai neatklāj pārējiem, kur šī dziedināšana tika saņemta, izņemot to, lai viņi godinātu Tevi un slavīnātu Tavu Svēto Vārdu par to, ko viņi ir saņēmuši no Tevis.

72 Taču tie neredz Tevi, mans Tēvs, bet tie redz mani ar savām miesas acīm, un tas esmu es, ko viņi godina. Un es baidos, mans Tēvs, ka šajās lietās Tavs gods tiek mazināts un mans — tiek palielināts; taču vienīgi viņu miesas dēļ, kurā viņi skata mani, bet viņi neredz Tevi garā.

73 Un, ja Tu sūtītu pie viņiem Svētā Gara spēku, ko Tu esi noteicis, lai sazinātos ar viņiem; jā, patiesi, ja vien Tu runātu ar viņiem ar Tavu kluso, mierīgo balsi, tad tas gods tiks atņemts no manis un dots Tev.

74 Ak, Tēvs, es zinu, ka es runāju pret Tavu gribu, kā Tu jau man to esi izskaidrojis, taču es nevaru izturēt, redzot, ka Tavi bērni pielūdz mani, savu brāli, kad viņiem būtu jāpielūdz Tevi, kurš esi viņu Tēvs un Radītājs, patiesi mans Tēvs un mans Radītājs.

75 Un lielās ciešanās un asarās Tas Kungs

lūdza Tēvu tā goda dēļ, ko ļaudis sniedza viņam, pateicoties tiem brīnumiem, ko viņš paveica ar Tēva varu.

76 Un atlikušo viņa lūgšanas daļu man tika pavēlēts pašlaik nerakstīt. Taču notika, ka Tēvs nolaidās uz kalna gaismas stabā, kurā Viņš ceļo caur lielo Visuma plašumu.

77 Un Viņš nonāca lejā pie Sava Dēla un pienāca tuvu pie viņa, kamēr viņš lūdza. Un Tēvs apskāva Dēlu, kā mīlošs tēvs apskautu savu sērojošo dēlu; un Viņš turēja viņu cieši pie savām krūtīm un čukstēja viņam atbilstoši miesas saziņai, ko Jēzus bija saņēmis no savas mātes Marijas.

78 Un vārdi, kurus Tēvs čukstēja viņam, bija varenī un brīnumaini, patiesi tēva mīlošie vārdi. Un Jareda brālis dzirdēja vārdus, ko Tēvs čukstēja Dēlam.

79 Un es, Moronijs, esmu lasījis vārdus, ko Jareda brālis ir pierakstījis, un šajos vārdos es esmu pārņemts ar lielu izbrīnu un pārsteigumu par Tēva pacietību un mīlestību, un ārkārtīgi lielo žēlastību pret Viņa bērniem, patiesi pret visiem cilvēku bērniem.

80 Jo patiesi Tēvs visu miesu vērtē vienādi un nešķiro nevienu vīrieti vai sievieti attiecībā uz mīlestību, kas Viņam ir pret katru no tiem.

81 Un es jau grasījos rakstīt Tēva vārdus, ko Viņš čukstēja Dēlam, taču Gars man aizliedza un pavēlēja, lai šīs lietas nekad nedzirdētu neviens vīrietis vai sieviete, izņemot, ja tas tiem tiek dots caur Garu, kas tiek dots no Tēva.

82 Un es zinu, ka pēc tam, kad šī pieraksta aizzīmogotā daļa nāks klajā pasaulē pēdējās dienās, ka daudziem no ļaunajiem tā būs, un tie lasīs tās vārdus un izsmies tās lietas, kas šeit ir rakstītas. Taču, ja tie, kas dzird Tēva vārdus, patiesi tos vārdus, ko Viņš čukstēja Dēlam tajā kalnā pie Galilejas jūras, tad viņi zinās vairāk nekā to, ko Tēvs būtu devis tiem zināt viņu ļaundarbībā.

83 Bet tiem no jums, kas esat izredzētie, es saku jums: Lūdziet Tēvu, un Viņš jums dos

šos vārdus ar Sava Svētā Gara spēku. Un ar Svētā Gara spēku jums būs visi Tēva vārdi, patiesi visi tie, kas ir nepieciešami jūsu glābšanai.

53. NODAĻA

Tēvs pavēl Jēzum turpināt darīt brīnumus. Jēzus staigā pa ūdens virsmu. Baznīcas vadītāji apmulsina ļaudis viņu izpratnē par Kristus vienkāršo vēstījumu. Viņa vārdi aizvairo ļaudis un arī divpadsmit apustuļus. (Salīdziniet ar Jāņa 6. nod.)

UN tad nu Jēzus ļoti uztraucās par to, ka ļaudis vairāk ticēja viņu baznīcas vadītājiem un viņu baznīcas tradīcijām un priekšrakstiem, un mācībai, nekā viņi ticēja tiem vārdiem, kurus viņš tiem bija devis.

2 Un brīnumi, ko viņš veica starp tiem, nenovērsa tos no viņu baznīcas vai viņu vadītājiem, nedz arī tie vadīja ļaudis Tēva patiesās mācības virzienā.

3 Tomēr Tēvs pavēlēja Jēzum turpināt tajās lietās, ko Viņš bija pavēlējis viņam kopš iesākuma, un neraizēties, ja viņš saņēma cilvēku godu; jo Tēvam nerūpēja cilvēku gods, bet Viņš vēlējās tikai mīlestību un uzticību no Saviem bērniem, kas ir tie, kas dzird Viņa balsi un dara to, ko Viņš tiem ir pavēlējis.

4 Un Jēzus zināja par lielo mīlestību, kas Tēvam ir pret visiem Viņa bērniem; un visās lietās viņš centās pievērst cilvēku sirdis viņu Tēvam, neņemot, ja iespējams, Tēva godu sev.

5 Un Tas Kungs pavādīja lielāko tās dienas daļu un vakaru, runājot ar Tēvu nomaļus no saviem mācekļiem.

6 Kad nu vakars metās, viņa mācekļi nogāja pie jūras, un, iekāpuši laivā, aizbrauca pāri jūrai uz Kapernaumu. Bija iestājusies jau tumsa, bet Jēzus vēl nebija pie tiem atnācis. Un jūra cēlās, stipram vējam pūšot.

7 Un šī stiprā vēja cēlonis bija neskaitāmie gari garu pasaulē, kuri šajā laikā bija kopā ar To Kungu, jo tie vēroja Dēla un Tēva tikšanos. Jo, kad to gari nekavējoties aizstāja sev apkārt esošos elementus, tie radīja stipru vēju, kā tas iepriekš jums tika izskaidrots.

8 Kad nu mācekļi bija nobraukuši aptuveni divdesmit piecas vai trīsdesmit stadijas, tie redzēja Jēzu pa jūru staigājam un tuvojamiem laivai, ejot virs ūdens stipra vēja vidū, kas gandrīz apgāza viņu laivu; un tie izbijās dēļ tā, ko tie redzēja, jo tie nezināja, kas tas bija Tas Kungs, kurš nāca pie viņiem.

9 Bet Jēzus tiem skaļā balsī pāri vējam, kas pūta, sacīja: Es tas esmu; nebīstieties! Un Pēteris atpazīna To Kungu un brīnījās, vai viņš varētu staigāt virs ūdens.

10 Un Jēzus manīja Pētera domas un smaidot māja viņam, lai tas izkāptu no laivas un nāktu pie viņa. Bet Pēteris bija nobijies un skatījās uz To Kungu bez ticības viņa vārdiem.

11 Un Tas Kungs pastiepa savu roku un pamāja Pēterim, lai viņš nāktu. Un Pēteris redzēja Tā Kunga smaidu un guva mierinājumu tanī, un izkāpa no laivas, un arī gāja virs ūdens nelielu attālumu, viņa acīm cieši raugoties uz To Kungu.

12 Un, kamēr viņa acis bija pievērstas Tam Kungam, viņš staigāja virs ūdens, jo Tas Kungs bija pavēlējis viņa ķermeņa elementiem darīt to, kas bija nepieciešams, lai sniegtu viņam cēlējspēku. Taču tanī brīdī, kad Pēteris novērsa savas acis no Tā Kunga, patiesi tādēļ, ka viņš izbijās no viņiem, kas šlakstījās zem viņa kājām, viņš zaudēja šo cēlējspēku un sāka grimt.

13 Un viņš sauca To Kungu, lai viņš to izglābtu. Un Tas Kungs pastiepa savu roku un atkal raudzījās Pēterim acīs, un smaidīja. Un, kad Tas Kungs satvēra viņa roku un paskatījās viņam acīs, Pēteris no jauna atguva savu cēlējspēku un viņi aizgāja līdz laivai.

14 Un pārējie mācekļi brīnījās par to, ko tie redzēja, un tie ar prieku uzņēma viņus

laivā. Un, kad Tas Kungs iekāpa laivā, tā uzreiz bija pie tās zemes, kurp viņi devās, tiekot garu aiznestai, kas šajā laikā valdīja pār vēju.

15 Un notika, ka otrā dienā ļaudis, kas bija palikuši viņpus jūras, uz krasta stāvēdami, noprata, ka tur citas laivas nebija bijis kā tikai viena, kurā bija iekāpuši viņa mācekļi, un ka Jēzus iepriekšējā dienā nebija kopā ar mācekļiem kāpis laivā, bet mācekļi bija aizbraukuši vieni paši, — tomēr taņī laikā no Tiberijas nāca citas laivas pie tās vietas, kur tie bija ēduši maizi, ko Tas Kungs bija svētījis, — taču, kad nu ļaudis noprata, ka ne Jēzus, ne Viņa mācekļi nav vairs tur, tie arī iekāpa laivās un aizbrauca uz Kapernaumu, meklēdami Jēzu.

16 Un, atraduši viņu otrā malā, tie viņam sacīja: Rabi, kad tu esi atnācis šurp?

17 Un Jēzus viņiem atbildēja un sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: jūs mani meklējat nevis tāpēc, ka alkstat paturēt manus vārdus, nedz tāpēc, ka redzējat mana Tēva spēku un Viņa liecību par mani caur brīnumiem, bet tāpēc, ka jūs ēdāt no maizes klaipiem un bijāt paēduši.

18 Un tad Tas Kungs tiem deva vārdus, ko es jau iepriekš esmu iekļāvis šajā pierakstā, patiesi, ka viņš ir maize, kas tiem jāēd, un ūdens, kas tiem jādzēr, lai viņiem vairs nebūtu bada, nedz arī slāptu.

19 Taču tā, kā tas bija ar lielāko daļu no Jēzus vārdiem, ļaudis viņu nesaprata, būdami ar aizspriedumiem pret viņu savu vadītāju dēļ, kas vienmēr bija viņu vidū, vērojot Jēzu.

20 Un, kad Jēzus runāja izvērstāk, patiesi, ka ļaudis sāka viņu saprast un ticēt viņam, baznīcas vadītāji sūtīja savus rakstu mācītājus un farizejus un no jauna apmulsināja ļaudis, lai tie vairāk ticētu jūdu tradīcijām un Mozus likumam, nevis Kristus vienkāršajiem vārdiem.

21 Un sava apjukuma dēļ ļaudis bija pārliecināti, ka Jēzus ir krāpnieks un velns un ka tos brīnumus, ko viņš veica, viņš

paveica ar velna spēku.

22 Taču ļaudīm nerūpēja, kas bija veicis šos brīnumus, kam viņi bija liecinieki, jo cilvēku bērņus vienmēr piesaista tas, kas apmierina viņu miesas vēlmes, nevis tas, kas dziedinātu bēdas, kuras gruzd viņu dvēselēs.

23 Un daudzas no lietām, kuras Jēzus mācīja ļaudīm, nebija tādas lietas, kuras varētu saprast ar miesas sajūtām un vēlmēm, bet tās varēja tikt saprastas vienīgi ar Garu.

24 Tādēļ daudzi no tiem, kuri sekoja viņam, kas bija viņa mācekļi, kad tie bija dzirdējuši viņa teikto, sacīja: Šie vārdi ir smagi; kas tajos var klausīties un pieņemt tos kā tādus, kas ir no Dieva?

25 Un, kad Jēzus noprata, ka viņa mācekļi par to kurn, viņš sacīja tiem: Vai tas jums ir par piedauzību? Kā nu, kad jūs redzēsiet ar miesas sajūtām Cilvēka dēlu uzkāpjām, kur viņš iepriekš bijis? Vai tad jūs ticēsiet, tādēļ ka jūs redzēsiet šīs lietas saskaņā ar miesu? Un jūs redzēsiet šīs lietas.

26 Taču tas ir gars, kas miesu dara dzīvu un sniedz izpratni par maniem vārdiem. Miesa neder nenieka; jo neko no Tēva nevar saprast ar miesu. Un vārdi, ko es jums runāju, ir no Tēva, tādējādi tie ir no gara, un tiem ir vara dot jums mūžīgo dzīvību.

27 Bet ir kādi jūsu starpā, kas netic Tēva lietām, jo jums nav Viņa Gara, lai sniegtu jums liecību; taču jums esmu es. Tomēr ir daži, kas netic man, kuru jums ir sūtījis Tēvs, lai mācītu jums saskaņā ar miesu Tēva lietas, kuras jūs nevarat pieņemt, jo jums nav Viņa Gara.

28 Jo Jēzus no paša sākuma zināja, kas no viņa mācekļiem netic viņam, bet sekoja viņam to lietu dēļ, ko tie ieguva no viņa miesā. Un viņš zināja arī to, kas viņu nodos.

29 Un viņš turpināja, sacīdams: Tāpēc es jums esmu sacījis, ka neviens nevar nākt pie manis, ja tas viņam nav mana Tēva dots. Un jums būtu jāzina pēc miesas, vai Tēvs jums ir sniedzis liecību par mani, jo, kad Viņš uzrunā jūs ar Garu, tas rada miesas mieru.

30 Un, ja jūs nezināt to, kas es esmu un ka

Tēvs ir sūtījis mani, lai sniegtu jums glābšanu ar maniem vārdiem, tad jūs esat Sātana bērni, jo jūs sekojat viņa vārdiem, kas ir jūsu baznīcas un tās vadītāju vārdi.

31 Un pēc tam, kad viņš bija pateicis šīs lietas, no tā brīža daudzi, kas viņam sekoja, devās atpakaļ uz savu baznīcu un pie savām tradīcijām un vairs nestaigāja viņam līdzi.

32 Tad Jēzus sacīja tiem divpadsmit, jo tie arī bija zaudējuši drosmi dēļ tā, ko viņš tiem bija sacījis; un viņš tiem vaicāja: Vai arī jūs gribat aiziet?

33 Tad Sīmanis Pēteris viņam atbildēja, sakot: Kungs, pie kā mēs iesim? Mēs zinām, ka tev ir mūžīgās dzīvības vārdi, un mēs esam ticējuši un atzinuši, ka tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.

34 Jēzus atbildēja viņiem: Vai es neesmu izredzējis jūs divpadsmit no ļaužu vidus, jo jūs sajūtat mieru, ko Tēvs jums ir devis ar Garu, kas liecina par mani, bet viens no jums ir velns. Un viņš domāja Jūdu, Sīmaņa Iskariota dēlu; jo tas pēcāk viņu nodeva, lai gan viņš bija viens no tiem divpadsmit.

35 Un pēc tam Jēzus staigāja pa Galileju, jo pa Jūdeju viņš negribēja staigāt, tāpēc ka jūdi meklēja viņu nokaut, jo ļaudis bija atgriezušies baznīcā Jeruzālemē un ziņojuši saviem vadītājiem par to, ko Jēzus tiem bija teicis.

36 Un baznīcas vadītāji zināja, ka taisnības dēļ, kā viņi uzskatīja, viņiem vajadzēja tikt vaļā no Jēzus. Tādēļ viņi devās pie politiķiem un tiem, kuriem, kā viņi zināja, bija vara pār zemes ļaudīm. Un romieši bija iecēlušī soģi, lai izdotu rīkojumus un spriedumus tajā impērijas daļā.

37 Un šis soģis bija jūds, kurš bija baznīcas Jeruzālemē loceklis, un darīja visu, ko viņam lika baznīcas Augstais priesteris. Un Augstais priesteris slepus paaicināja šo soģi un pavēlēja, lai tiktu izdots rīkojums par Jēzus apcietināšanu.

38 Un soģis izdeva rīkojumu romiešu karavīriem un izsūtīja pavēli, ka tad, kad Jēzus tiks apcietināts, viņam jātiek vestam

uz soģa krēslu, lai tiktu tiesāts pēc romiešu likumiem. Taču šis soģis bija augsto priesteru pakļautībā un lietoja savu varu, lai nodotu Jēzu vispirms viņiem un pēc tam romiešiem, lai romiešu likums varētu īstenot tiesu pār viņu.

39 Un baznīcas vadītāji to darīja, lai ļaudis nezinātu, ka tie bija viņi, kas vēlējās nogalināt Jēzu, ticēdami, ka ļaudis domātu, ka romieši to nodarīja Jēzum, jo viņš bija pārkāpis to likumus.

40 Bet jūdu Būdiņu svētki bija tuvu. Un Jēzus bija atgriezies savās mājās, lai apraudzītu savu māti Mariju. Un viņa tēvs Jāzeps un viņa brāļi kaunējās no viņa klātbūtnes un nevēlējās, ka viņš paliktu viņu namā to ļaužu dēļ, kas ienīda Jēzu par to, ko viņš runāja pret baznīcu, kas bija viņu draugi.

41 Un viņi zināja par rīkojumu, kas bija izdots pret Jēzu, taču Marija nostājās starp viņiem un neļāva saviem pārējiem dēliem un meitai, nedz arī viņa ļāva Jāzepam nodot viņas dēlu varas pārstāvjiem.

42 Tad viņa brāļi sacīja viņam: Aizej no šejienes un ej uz Jūdeju, lai arī tavi mācekļi redz tavus darbus, ko tu dari. Jo viņi ir dzirdējuši par taviem darbiem, kas, kā mēs zinām, ir velna darbi.

43 Jo neviens neko nedara slepenībā un neslēpjās no zemes likuma, un viņš grib kļūt pazīstams ar vārdiem, ko viņš runā. Ja tu to gribi, rādies pasaulei. Jo pat viņa brāļi neticēja viņam, un tie vēlējās, lai viņš tiktu apcietināts un izmests no viņu vidus.

44 Tad Jēzus tiem sacīja: Mans laiks vēl nav pienācis, lai tiktu paņemts prom no ļaudīm, pie kuriem es esmu sūtīts, lai glābtu, turpretim jūsu laiks vienumēr ir ar viņiem, jo jūs esat kā viņi un darāt to, ko dara tie, kas ir no pasaules. Jūs pasaule nevar nīst, bet mani viņa nīst, jo es dodu liecību par viņu, ka viņas darbi ir ļauni.

45 Tādēļ ejiet jūs uz šiem svētkiem bez manis, jo es neatklāšu sevi tiem, kas nogalinātu mani. Es vēl neeju uz šiem

svētkiem kopā ar jums, jo jūs atklāsit mani jūdiem, bet es nevaru tikt paņemts, jo mans laiks vēl nav pilns.

46 Un, kad viņš tiem bija sacījis šos vārdus, viņš vēl palika Galilejā, kur viņa māte Marija uzturējās ar viņa sievām. Bet, kad viņa brāļi bija nogājuši uz svētkiem, tad arī viņš devās turp, tomēr ne atklāti, bet paslepus.

47 Bet jūdi svētkos viņu meklēja un sacīja: Kur ir viņš, par ko ļaudis runā? Un daudz valodu par viņu bija tautā; vieni sacīja: Viņš ir labs, bet citi sacīja: Nē, viņš maldina tautu. Tomēr neviens nerunāja atklāti par viņu, baidīdamies no jūdu vadītājiem.

48 Jo ļaudis baidījās, ka, ja viņi runātu par viņu atklāti, tad tie tiktu tiesāti kā tādi, kas ticēja viņam, un tas izraisītu vajāšanas pār tiem no viņu draugiem, kas domāja, ka viņš ir no velna.

49 Un viņi arī baidījās, ka baznīcas vadītāji varētu uzzināt, ka tie ir runājuši par viņu; un tādēļ, ka tie ir runājuši par viņu, tie tiktu padzīti no baznīcas par to, ko tie ir runājuši, kas bija labs attiecībā uz viņu.

50 Un notika, ka tad, kad svētki jau bija pusē, Jēzus uzgāja templī un sāka mācīt, būdams maskējies, nevēloties, lai ļaudis atklātu viņu šajā laikā, taču vēloties mācīt ļaudis, kas tur bija pulcējušies.

51 Un jūdi neatpazīna viņu, jo viņš bija maskējies, un brīnījās, sakot: No kurienes šis pazīst rakstus, nebūdams mācīts? Un to viņi teica tādēļ, ka starp jūdiem bija nedaudzi cilvēki, kas prata lasīt un rakstīt viņu valodā.

52 Un baznīca bija norīkojusi tos, kas bija izglītoti, par rakstu mācītājiem, kuri lasītu Dieva vārdu tautai. Un augstie priesteri arī lasīja tautai Dieva vārdu, sajauktu ar saviem pašu skaidrojumiem un savām pašu mācībām, kurām tie vēlējās, lai ļaudis ticētu. Taču, tā kā ļaužu vairākums neprata nedz lasīt, nedz rakstīt, tie tika vadīti ticēt jebkam, ko viņu vadītāji vēlējās, la tie ticētu.

53 Un, kad tie neatpazīna Jēzu kā mācītu vīru savā vidū vai kā tādu, ko baznīca būtu

pilnvarojusi sniegt tautai vārdu, tie izjautāja, kas viņš ir.

54 Un Jēzus viņiem atbildēja un sacīja: Mana mācība nav manis paša, bet Tā, kas mani sūtījis. Un Tēvs mani ir sūtījis pie jums, lai mācītu jums Viņa gribu. Un mācība, ko es jums dodu, ir Viņa griba. Ja kāds grib darīt Viņa gribu, tas sapratīs, vai mana mācība ir no Dieva vai es runāju pats no sevis.

55 Kas no sevis runā, tas meklē savu paša godu. Bet, kas meklē Tā godu, kas viņu sūtījis, tas ir paties un tanī nav netaisnības.

56 Jo tie, kas jums dod Mozus likumu, meklē sev cilvēku godu. Un tie nemāca Dieva gribu, bet gan cilvēku gribu. Un tie izliekas, ka dod jums Dieva vārdu saskaņā ar Mozus likumu, kam jūs esat mācīti ticēt.

57 Vai Mozus jums nav devis bauslību? Un tomēr neviens no jums bauslību nepilda. Kāpēc tad jūs mani meklējat nokaut?

58 Ļaudis atbildēja un sacīja: Ļauns gars tevi apsēdis; kas tevi meklē nokaut? Un to viņi sacīja tādēļ, ka tie neatpazīna viņu, kas viņš ir. Tāpat ļaudis nezināja, ka viņu vadītāji bija sazvērējušies nokaut viņu.

59 Un Jēzus noņēma apmetni un kapuci, kas viņu bija paslēpis no ļaudīm. Un, kad viņš to bija izdarījis, starp ļaudīm cēlās lielas valodas, jo tie pazina viņu.

60 Jēzus atbildēja un sacīja tiem: Vienu darbu es esmu darījis, kas ir mana Tēva darbs sabbatā, patiesi, ka es liku kādam vīram paņemt savu gultu un staigāt, un jūs visi uztraucaties par to.

61 Un Jēzus to sacīja, jo augstie priesteri bija vērsuši šo nepamatoto apsūdzību publiski pret viņu un darījuši viņu zināmu ļaudīm kā tādu, kuram nav nekādas cieņas pret baznīcu un Mozus likumu, kam ticēja visa tauta.

62 Un viņš sacīja uz tiem: Mozus jums ir devis apgraizīšanu — lai gan tā nav prasība no Dieva, bet jūsu tēvi to vēlējās, — un jūs sabbatā apgraizāt cilvēku. Ja cilvēks sabbatā saņem apgraizīšanu, lai Mozus bauslība tiktu

ievērota, ko tad jūs dusmojat uz mani, ka es sabbatā visu cilvēku esmu darījis veselu?

63 Nespriediet pēc savām tradīcijām, kuras ir darba āriene, bet spriediet taisnīgu spriedumu par darba nolūku. Jo cilvēks netika radīts sabata dēļ, bet sabbatu radīja cilvēks, lai apmierinātu savu vajadzību — attaisnot savu ļaunumu pārējās nedēļas laikā.

64 Jo, vai nedēļā nav septiņas dienas? Tomēr, vai tā nav tikai viena diena, kad jūs veltījat sevi Dievam? Un kam jūs veltījat sevi pārējās sešās dienās? Es saku jums, ka lielāko daļu no nedēļas jūs veltījat tam dievam, kam jūs kalpojat, kas ir Sātans.

65 Un tur bija augstie priesteri, kas, dzirdējuši to, ko Jēzus mācīja templī, devās, lai viņi varētu saņemt viņu un izpildīt rīkojumu par viņu. Taču, kad viņi ienāca templī, viņi baidījās no ļaudīm, ka tie saskatītu viņus kā Sātana kalpus, kas viņi bija, nevis kā pazemīgus Dieva vīrus, kādi tie izlikās esam ļaužu priekšā.

66 Tad kādi no tiem, kas bija dzirdējuši augsto priesteri, kurš bija izdevis rīkojumu pret Jēzu Jeruzālemē, sacīja: Vai šis nav tas, ko viņi meklē nokaut? Un redziet, viņš runā pilnīgi atklāti, un tie viņam nekā nesaka. Vai tiešām valdības vīri būtu nākuši pie atziņas, ka viņš ir Kristus? Tomēr par viņu mēs zinām, no kurienes viņš ir, jo viņš piedzima starp mums un tika uzaudzināts Jāzēpa namā, un vai viņa brāļi un māšas arī nav mūsu vidū? Taču mūsu vadītāji mums ir mācījuši, ka tad, kad Kristus nāks, neviens nezinās, no kurienes viņš ir.

67 Tad Jēzus templī mācīdams sauca: Jūs gan domājat, ka mani pazīstat un zināt, no kurienes es esmu. Bet vai jūs esat vaicājuši Jāzēpam to, vai es esmu dēls no viņa miesas? Jā, ja jūs to vaicātu viņam, tad viņš jums pateiktu patiesību, jo es neesmu dēls no viņa miesas. Un, ja es būtu dēls no viņa miesas, tad viņš ticētu man.

68 Taču jums ir mana māte jūsu priekšā; vaicājiet viņai, kurš ir tas, kas ir mans tēvs, un viņa pateiks jums patiesību par manu

ieņemšanu.

69 Jo, lūk, es neesmu nācis no sevis un nepasniedzu sevi kā patiesu, bet Tas, kas mani sūtījis, ir patiesss, ko jūs nepazīstat. Bet es Viņu pazīstu, jo Viņš ir mans īstais Tēvs, un es no Viņa nāku, un Viņš mani ir sūtījis, lai sniegtu jums glābšanu.

70 Un vai tas nav solījums par Kristu, par ko ir pravietojuši visi svētie pravieši? Vai tie vārdi, kurus es jums esmu devis, nav Dieva vārdi, kas māca cilvēkam mīlēt savu tuvāko un darīt labu saviem ienaidniekiem?

71 Un tādēļ, ka es jums esmu teicis šīs lietas skaidrībā un esmu jums mācījis, ka jums nav vajadzīga baznīca, nedz tās vadītāji, lai zinātu šos glābšanas vārdus, jūs neticat, ka es esmu Kristus.

72 Un tādēļ, ka jūs neticat man, un tādēļ, ka jūs ticat jūsu tēvu tradīcijām un jūsu vadītāju vārdiem, kas nav glābšanas vārdi, kas vērs cilvēku mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu; bet viņu vārdi vērs jūs pret jūsu tuvāko, lai viņi varētu gūt peļņu un godu no jums; jā, tādēļ, ka es runāju šīs lietas skaidrībā jūsu priekšā, jūs man neticat.

73 Taču Tēvs ir pieļāvis, ka es veicu daudzus brīnumus ar spēku, ko Viņš man ir devis. Un kas tas par spēku, kam jūs esat bijuši liecinieki? Vai jūsu baznīcu vadītājiem ir šis spēks? Es saku jums, ka tiem nav Dieva spēka, jo tas tiek dots tikai tiem, kam ir patiesa ticība Dievam un kas dara taisnīgus darbus.

74 Tad baznīcas vadītāji meklēja viņu paņemt prom no ļaudīm, lai ļaudis vairs nedzirdētu viņa vārdus. Tomēr neviens savas rokas pie viņa nepielika, jo viņa stunda vēl nebija nākusi.

75 Bet no tautas daudzi viņam sāka ticēt un sacīja: Vai gan Kristus, kad tas nāks, vairāk zīmes darīs, nekā šis vīrs ir darījis? Kad nu farizeji dzirdēja, ka tautā iet par viņu tādas valodas, tad augstie priesteri un farizeji nosūtīja sulaiņus, lai viņu apcietinātu.

76 Tad Jēzus tiem sacīja: Vēl īsu brīdi es

esmu pie jums, un tad es noeimu pie Tā, kas mani sūtījis. Jūs mani meklēsīt, bet neatradīsīt, jo, kur es noeimu, jūs nevarat līdzī nākt.

77 Tad jūdi sacīja cits citam: Kur viņš grib iet, ka mēs viņu nevarētu atrast? Vai tik viņš negrib iet pie tiem, kas dzīvo starp pagāniem, un mācīt pagānus? Ko nozīmē vārdi, ko viņš teica: Jūs mani meklēsīt un neatradīsīt, un: Kur es noeimu, jūs nevarat līdzī nākt?

78 Jo tie nesaprata, ka Jēzus runāja par Tēva valstību, kurā nevienam neļaus ieiēt, līdz tas varēs dzīvot pēc tiem vārdiem, ko Jēzus viņiem mācīja.

79 Un Jēzus devās prom no ļaužu vidus, lai priesteri nepiedurtu viņam savas rokas.

80 Bet beidzamajā, lielajā svētku dienā Jēzus atkal uzstājās un sauca ļaudīm, sacīdams: Ja kam slāpst, tas lai nāk pie manis un dzer! Kas man tic, kā rakstos sacīts, no viņa miesas plūdis dzīva ūdens straumes. Bet to viņš sacīja par Garu, ko dabūja tie, kas viņam ticēja, turot baušļus, ko viņš tiem bija devis.

81 Jo Svētais Gars bija apsolīts visiem tiem, kas tic, pēc tam, kad Jēzus tika uzņemts godībā, jo Jēzus vēl nebija Tēva pagodināts. Un, vai nu ļaudis saņēma Tēva vārdus no Dēla miesā vai no Svētā Gara garā, tas ir viens un tas pats.

82 Tomēr Svētā Gara spēks var pārņemt miesu un tādējādi tieši runāt uz cilvēka garu. Taču Kristus vārdi tika doti saskaņā ar miesu, un tos nevarēja pieņemt, ja vien miesa vispirms netika pārņemta.

83 Tādēļ daudzi no tautas, kas šos vārdus dzirdēja, sacīja: Šis tiešām ir svētais pravietis Elija, jo mēs zinām, ka viņš ir nācis, lai sagatavotu ceļu Kristum. Un citi sacīja: Šis ir Kristus. Bet daži sacīja: Vai gan no Galilejas jānāk Kristum? Vai nav sacīts rakstos, ka Kristus nāk no Dāvida dzimuma, no Betlēmes ciema, kur dzīvoja Dāvids? Un to ļaudis teica savā starpā, jo tie nezināja apstākļus, kas bija saistīti ar Jēzus

dzimšanu.

84 Tā šķelšanās cēlās tautā viņa dēļ. Daži no viņiem gribēja viņu gūstīt, tomēr neviens rokas pie viņa nepielika citu dēļ, kas ticēja, ka viņš ir labs cilvēks, kurš nav izdarījis neko sliktu.

85 Tad atgriezās sulaiņi, kurus bija sūtījuši augstie priesteri un farizeji, lai apcietinātu Jēzu, un priesteri viņiem sacīja: Kāpēc jūs viņu neesat atveduši? Un sulaiņi atbildēja: Nekad vēl neviens cilvēks nav tā runājis, kā šis cilvēks runā uz ļaudīm.

86 Tad farizeji viņiem atbildēja, sakot: Vai arī jums prāti sajaukti? Vai gan kāds no valdības vīriem vai no farizejiem, kuri zina bauslību un Dieva gribu tautai, tic viņam? Taču šie ļaudis, kas nepazīst bauslības, ir nolādēti, jo tie tic viņam. Jo tas, ko viņš runā, runā pret bauslību, un Dievs ir teicis, ka nolādēti ir tie, kas runā pret bauslību.

87 Un Nikodēms, kas jau agrāk bija nācis pie Jēzus naktī, būdams viens no tiem, kurš bija starp augstajiem priesteriem un kurš paslepus ticēja Jēzum, tiem sacīja: Vai mūsu bauslība tiesā cilvēku, to iepriekš neuzklausījusi un neizzinājusi, ko viņš dara?

88 Tie atbildēja un sacīja viņam: Vai arī tu esi galilietis? Izpēti pats rakstus un raugi praviešu vārdus, ko Tas Kungs mums ir devis, jo no Galilejas neceļas neviens pravietis.

89 Un kopš tā brīža Nikodēms baidījās runāt, aizstāvot Jēzu, — baiļu dēļ tapt vajātam un padzītam no līdzgaitnieku vidus.

90 Un, kamēr augstie priesteri pārrunāja, ko darīt ar Jēzu, savā starpā, Jēzus izgāja cauri pūlim un nemanīts izgāja no tempļa.

91 Un tie aizgāja katrs savā mājā, bet Jēzus aizgāja uz Eļļas kalnu, lai atkal lūgtu savu Tēvu un būtu vienatnē, pārdomājot to, ko viņam darīt. Jo daudzi no jūdiem, kas bija templī un dzirdēja viņa vārdus, vēlējās, lai viņš nākamajā rītā atgrieztos un sludinātu tiem vairāk no saviem vārdiem.

54. NODAĻA

Tiek atvesta Marija Magdalēna, lai tiktu Jēzus nosodīta. Jēzus atpazīst viņu kā savu mūžīgo sievu. Jēzus turpina savas mācības par Tēvu, garīgo jūgu, un patiesība darīs jūs brīvus. Viņš dziedina neredzīgu vīru, kurš apmulsina baznīcas vadītājus.

UN Jēzus bija vienatnē, kad viņš pārdomāja to, ko viņš bija teicis, un arī to, kas viņam būtu jāsaka ļaudīm nākamajā rītā, lai vestu tos pie Tēva.

2 Jo Tā Kunga nolūks visās lietās bija vest Dieva bērņus pie viņu Mūžīgā Tēva un lai viņi mierīgi sadzīvotu ar mīlestību citam pret citu miesā. Un par šīm lietām Tas Kungs daudz domāja un sagatavojās nākamajam rītam, lai viņš zinātu to, kas viņam jādara.

3 Jo, lūk, Tas Kungs nerunāja saskaņā ar Svētā Gara pamudinājumiem, jo viņam nebija vajadzības pēc Tā palīdzības, viņš būdams Gara devējs, pirms viņš ienāca mirstībā.

4 Un viņš zināja visas Tēva lietas, un viņā nebija grēka; tādēļ, būdams pilnīgs, viņam bija pilnīga gaisma, kas sniedza viņam visas zināšanas un patiesības izpratni.

5 Un agri no rīta viņš atkal gāja templī, lai mācītu ļaudis, kā viņi to vēlējās, un visa tauta nāca pie viņa, un viņš apsēdās un mācīja viņus.

6 Un, lai kārdinātu To Kungu, lai tie varētu pieķert viņu melos un pavērst tautu pret viņu, rakstu mācītāji un farizeji atveda kādu sievu, kas bija pienākta laulības pārkāpšanā. Un, kad viņi to bija vidū nostatījuši, tie sacīja viņam: Mācītāj, šī sieva pienākta laulības pārkāpšanā.

7 Un Mozus savā bauslībā mums ir pavēlējis tādas nomētāt akmeņiem par to, ko viņa ir nodarījusi vīram, kas ir precēts mūsu vidū. Un mēs zinām, ka šis vīrs nav pastrādājis nekādu grēku pret viņu, jo viņa meloja tam un teica tam, ka viņa ir jaunava

un vēlas būt viņa sieva. Bet ko tu saki?

8 To viņi sacīja, kārdinādami viņu, lai tiem būtu iemesls apsūdzēt viņu, jo ļaudīm tika mācīta Mozus bauslība, kas bija sagrozīta to vidū kopš tā laika, kad Tas Kungs to pirmoreiz deva Mozum.

9 Jo Tas Kungs nekad nebija devis bausli saviem bērņiem, ka tiem būtu jānokauj citam citu par kādu noziegumu vai grēku, ko tie pastrādātu savā starpā, bet ka piedošana jāsniedz tiem, kas nožēlotu, izņemot tos, kas noslepkavo kādu cilvēku, bet pat tos nav jānokauj, bet tiem ir jāmaca evaņģēlijs, kamēr tie ir cietumā, lai sagatavotu tos garu pasaulei, kad tie nomirs.

10 Bet Israēla bērņi bija sagrozījuši Mozus bauslību un mācījuši, ka cilvēka slepkavība bija attaisnojama pēc bauslības attiecībā uz tiem, kas pastrādāja noteiktus grēkus to vidū.

11 Un tas, kas ir pierakstīts Bībelē, kas ir jūdu vārdi, ir ticis nodots no paaudzes uz paaudzi, kopš Mozus pirmoreiz deva likumus, un šie likumi tika izmainīti, lai atbilstu cilvēku untumiem un vēlmēm.

12 Jo bauslība nosaka, ka, ja kāds vīrs sastop meiteni, kas ir jaunava un kura vēl nav saderināta, un to sagrābj un pie tās gul, un tie tiek atrasti, tad tas vīrs, kas pie viņas ir gulējis, lai dod meitenes tēvam piecdesmit sudraba seķeļus, un tā lai kļūst viņam par sievu, tāpēc ka viņš to ir piesmējis; tas viņu nedrīkst atlaist visu savu mūžu.

13 Un šajā bauslībā vīrs bija attaisnojis savu rīcību farizejiem, kas bija atveduši sievieti Jēzus priekšā. Taču Jēzus uzreiz pazina šo sievieti un atpazina viņu pēc viņas gara, un zināja, ka viņa ir Marija Magdalēna, kura mūžīgi būs viņa sieva.

14 Un Jēzus arī zināja to, ka Marija bija precējusies un ka viņas vīrs bija sitis viņu ar nūju, un bija izmetis viņu laukā no sava nama, jo viņa nebija šķīsta, kad viņa to apprecēja. Un Marija nebija šķīsta tādēļ, ka viņas tēvs un viņas brālis bija viņai uz mākušies viņas jaunībā un neatzina to

nevienam cilvēkam.

15 Taču, kad Marija tika izdota pie sava vīra, savā izmisumā viņa pateica savam vīram to, kas viņai bija nodarīts viņas jaunībā. Un viņas vīrs kļuva dusmīgs un greizsirdīgs savā izskatā. Taču viņš nekļuva dusmīgs uz tiem, kas bija apgānījuši viņa sievu viņas jaunībā, jo viņi to visu noliedza; bet viņš kļuva dusmīgs uz Mariju un sīta viņu, un padzina no sava nama tādēļ, ka viņš domāja, ka viņa tam ir melojusi.

16 Un, tā kā viņa bija padzīta no sava vīra nama, Marijai nebija, kurp doties, un neviens cits vīrs viņu neņemtu to lietu dēļ, ko par viņu sacīja viņas vīrs.

17 Un ļaudis šaustīja Mariju ar saviem vārdiem un padzina viņu no sava vidus. Un Marija dzīvoja tur, kur viņa varēja rast pajumti; un, lai dabūtu naudu, kas viņai bija vajadzīga, lai ēstu un lai apģērbtu sevi, viņa vilināja pilsētas vīriešus būt kopā ar viņu par naudu. Un viņa bija ļoti skaista sieviete, kuru ļoti vēlējās tie, kas maksāja viņai naudu.

18 Un farizeji zināja par Mariju, jo daudzi no viņiem bija maksājuši viņai naudu un pārkāpuši laulību ar viņu. Un tie, kas nebija precējušies, iekāroja Mariju un maksāja viņai, lai apmierinātu savas iekāres un savas vēlmes. Un tādēļ tie atveda viņu Jēzus priekšā, pazīstot viņu no savas pašu pieredzes.

19 Bet Jēzus to visu zināja, taču neskatījās uz Mariju, bet noliecās pie zemes un rakstīja ar pirkstu smiltīs, it kā viņš tos nedzirdētu.

20 Un tad nu Jēzus nerakstīja vārdus, ko kāds cilvēks zināja, nedz arī viņš grasījās rakstīt to, ko kāds varētu izlasīt, taču viņš izmantoja šo rakstīšanas laiku, lai pateiktos savam Tēvam par Marijas atvešanu pie viņa, lūdzot Tēvu iesvētīt viņu un palīdzēt viņai apjaust mīlestību, kas viņam bija pret to, lai viņa vēlētos sekot viņam un kļūt par viņa sievu.

21 Kad nu farizeji uzstāja viņam ar savu jautāšanu, viņš pacēla galvu un tiem sacīja:

Kas no jums ir bez grēka, tas lai pirmais met akmeni uz viņu.

22 Un viņš atkal noliecās un rakstīja smiltīs, gaidot atbildi no tiem. Jo katrs no tiem zināja, ka ir bijis kopā ar Mariju un maksājis viņai. Un katrs no tiem zināja cits par citu, kas ir bijis kopā ar viņu.

23 Bet tie, kas to dzirdēja, esot ar savas vainas apziņu sirdsapziņas dēļ, aizgāja cits pēc cita, sākot ar vecajiem, līdz pat pēdējam, kas bija grēkojis ar Mariju; un Jēzus palika viens līdz ar sievu, kas vidū stāvēja.

24 Kad Jēzus, galvu pacēlis, neredzēja nevienu citu kā sievu, viņš sacīja viņai: Marija, kur ir tavi apsūdzētāji? Vai neviens nav tevi pazudinājis?

25 Un Marija brīnījās par to, ka Jēzus zināja viņas vārdu. Un, kad viņa palūkojās viņam acīs, viņš uzsmaidīja viņai. Un Marija acumirkli pievērsās Jēzum, jo Tēvs bija atvēris viņas prātu, ka viņa pazina viņu un ticēja viņam. Un viņa teica: Neviens nav mani pazudinājis, Kungs.

26 Tad Jēzus viņai sacīja: Arī es tevi nenosodu par to, ko šie vīri ir nodarījuši tev, bet viņus es nosodu. Tagad ej un negrēko vairs! Un, kad Jēzus to viņai bija pateicis, Marija nokrita pie viņa kājām un raudāja pār tām, lai viņš piedotu tai visu, ko viņa ir izdarījusi.

27 Un Tas Kungs nometās uz ceļiem Marijas priekšā un pacēla viņu pie savām krūtīm, un noslaucīja viņas asaras un mierināja viņu. Un Marija vēlreiz palūkojās sava Glābēja acīs un izjuta ārkārtīgi lielu mīlestību pret viņu. Un Jēzus uzsmaidīja viņai un raudāja pār viņas kaklu, jo viņš zināja, ka viņa mūžīgi būs ar viņu kopā viņa Tēva valstībā.

28 Taču šīs lietas viņš nevarēja teikt Marijai tajā laikā, jo viņš jau bija precējies ar Martu saskaņā ar jūdu likumiem un ar Mariju saskaņā ar Tēva likumu. Un Marijai bija jāveic pašai sava izvēle attiecībā uz viņu saskaņā ar viņas rīcības brīvību, un tādēļ Jēzus viņai neko neteica.

29 Bet notika, ka Marija pēc tam sekoja viņam un nebija kopā ar kādu citu vīrieti, jo Jēzus bija pavēlējis saviem apustuļiem pieskatīt Mariju un dot viņai no savas maizes un savas naudas, lai viņai tā nebūtu jāņem no kāda cita vīrieša,

30 Un tagad es, Moronijs, vēlos vaicāt jums, kuriem tagad ir patiesība attiecībā uz to, kas notika starp Jēzu un Mariju Magdalēnu. Jā, vai jūs saskatāt, kādēļ tie, kas jums sniedza aprakstus par šīm lietām Bībelē, izslēdza šīs lietas? Vai jūs saskatāt, kādēļ tie nevēlējās, lai ļaudis zinātu, ka Dieva Dēla, patiesi mūsu Glābēja, Jēzus Kristus, mūžīgā sieva ir sieviete, kuru tie uzskatīja par zemāko un nekrietnāko no visām sievietēm savā vidū?

31 Un šajā Tēvs bija devis līdzību, lai jūs visi zinātu to mīlestību, kas Viņam ir pret visiem Saviem bērniem, jo sevišķi pret tiem no Viņa bērniem, kas mirstībā ir izvēlējušies būt sievietes. Jo Viņš lolo sievieti un zina, ka vienīgi viņas cilvēks var būt tāds kā Viņš.

32 Un, ko jūs no pēdējām dienām sakāt par tām sievietēm jūsu vidū, kuras ir spiestas ne pēc savas vēlēšanās darīt to, ko Marija bija spiesta darīt, lai izdzīvotu? Tad nu, ko jūs sakāt par viņām? Jo viņas ir vērtīgākas Dieva priekšā nekā jūs, kas apgalvojat, ka esat no Dieva.

33 Un, kad Tas Kungs nāks visā Tēva godībā pie jums no pēdējām dienām, viņam līdžās būs Marija, un jūs raudzīsities uz viņu kā uz viņa mūžīgo sievu. Tad ko jūs teiksīt viņai, zinot to, ko viņa bija spiesta darīt savu pārbaudes dienu laikā?

34 Vai jūs raudzīsities uz viņu tā, kā jūs raugāties uz tām jūsu vidū, kuras savas pārbaudes laikā dara to, ko viņa bija spiesta darīt vīriešu iekāru ļaunuma dēļ? Es saku jums, ka tanī dienā visas tās, kuras jūs saucat par ielasmeitām un prostitūtām, jā, patiesi visas tās, kuras ir ļaunprātīgi izmantojušas savu ķermeni vīriešu iekāres dēļ; tanī dienā viņas līksmos un metīsies zemē, un pielūgs To Kungu.

35 Un viņš aicinās viņas un apskaus viņas, un piedos viņām, un paaugstinās viņas pār visiem tiem no jums, kas esat pazemojuši viņas visās viņu dzīves dienās. Un viņas taps viņa pieņemtas, kamēr jūs, kas esat tiesājuši viņas, tapsit viņa noraidīti.

36 Tādēļ nožēlojiet tos spriedumus, ko jūs esat devuši viņām, un apskaujiet viņas, un paceliet viņas, un dodiet viņām to, kas viņām ir vajadzīgs, lai viņām nebūtu jādara tas, kas ir negantība gan viņām, gan Tēvam, kurš mīl visus Savus bērnus un netiesā nevienu no tiem, kas tiek spiests grēkot citu cilvēku ļaundarību dēļ.

37 Un tagad es vēlreiz atgriezīšos pie Jāņa apraksta par to, ko Jēzus mācīja jūdiem templī.

38 Tad Jēzus atkal runāja uz viņiem, sacīdams: Es esmu pasaules gaisma, ko Tēvs ir devis pasaulei, kas atrodas tumsībā. Un tas, kas seko man, nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma.

39 Tad farizeji sacīja viņam: Tu pats liecini par sevi; un tu jau esi teicis šiem ļaudīm, ka tas, kas pats liecina par sevi, tā liecība nav patiesa. Tādēļ tava liecība nav patiesa.

40 Un Jēzus atbildēja un sacīja tiem: Lai gan es pats liecinu par sevi, tomēr mana liecība ir patiesa, jo es zinu, no kurienes es esmu nācis un kurp eimu. Bet jūs nezināt, no kurienes es nāku un kurp eimu. Jo jūs esat teikuši, ka mani brāļi un māsas, saskaņā ar miesu, ir jūsu vidū, taču jūs neesat vaicājuši manai mātei, no kurienes es nācu. Un, ja jūs viņai pavaicātu, viņa jums liecinātu, ka es tiku ieņemts nevis no miesas, bet no Dieva Gara.

41 Bet jūs spriežat par mani pēc miesas un liecināt par sevi, jo jūs zināt, ka jūsu tēvi ir no miesas. Es ne par vienu nespriežu tiesu pēc miesas, bet es spriežu saskaņā ar mana Tēva Garu, kas ir manī.

42 Bet, ja es spriežu tiesu, mans spriedums ir pareizs, jo mans spriedums nav no jūsu tēviem, kuru vārdi ir jūsu vidū, bet mans

spriedums ir no mana Tēva, kura vārdus jūs nevarat saņemt miesā, jo tie tiek doti ar Garu, kura jums nav jūsu vidū.

43 Jo es neesmu viens, bet es esmu viens ar Tēvu, kas mani sūtījis. Arī jūsu tēvu bauslībā ir rakstīts, ka divu cilvēku liecība ir pareiza. Es esmu viens, kas liecina par sevi, un Tēvs, kas mani sūtījis, par mani liecina caur Garu.

44 Tad tie sacīja viņam: Kur ir tavš Tēvs? Jēzus tiem atbildēja, sacīdams: Ne mani jūs pazīstat miesā, ne manu Tēvu, kas nav no miesas kā jūsu tēvi. Un, ja jūs mani būtu pazinūši, jūs būtu pazinūši arī manu Tēvu. Taču jūs nepazīsit manu Tēvu, izņemot, ja Viņš darīs Sevi jums zināmu ar Garu.

45 Un jums nevar būt šī Gara, kas jums sniegtu liecību par Tēvu, ja vien jūs vispirms nepieņemat Dēlu, kurš ir jūsu priekšā miesā.

46 Šos vārdus Jēzus runāja, mācīdams templī pie ziedojumu šķirsta, kur viņš sludināja jūdiem, ka viņu naudas ziedojumi un upuri ir nevis Dieva pavēles, bet gan cilvēku pavēles.

47 Un daudzi no nabadzīgajiem starp ļaudīm priecājās tanī, ko viņš mācīja, tiem esot bez pietiekami daudz naudas, lai nopirktu to, kas bija vajadzīgs upuriem un glābšanas priekšrakstiem, ko tiem pavēlēja viņu vadītāji.

48 Un, tā kā daudzi ļaudis ticēja viņam, neviens viņu neapcietināja, jo viņa stunda vēl nebija nākusi.

49 Tad Jēzus atkal tiem sacīja: Es aizeimu, un jūs mani meklēsiet un tomēr mirstiet savos grēkos; jo es aizeimu uz sava Tēva valstību sagatavot vietu tiem, kas dzird manus vārdus un ievēro Tēva baušļus, ko es tiem dodu un kas ir nepieciešami, lai arī jūs kopā ar mani varētu dzīvot ar Tēvu.

50 Tomēr, kurp es eimu, tur jūs nevarat līdzī nākt, jo jūs atsakāties uzklaut Tēva baušļus un gribu attiecībā uz Viņa valstību.

51 Tad jūdi sacīja: Viņš taču pats sev nedarīs galu, ka viņš saka: Kurp es eimu, jūs nevarat līdzī nākt?

52 Un Viņš sacīja uz tiem: Jūs esat no zemes, jo šajā pasaulē jūs apglabājat savus tēvus. Bet es esmu no augšienes, kur mans Tēvs mūžīgi dzīvo pasaulēs bez gala. Jā, jūs esat no šīs pasaules, kur ir dzimuši jūsu tēvi. Bet es neesmu no šīs pasaules, un mans Tēvs nepiedzima šajā pasaulē, bet radīja šo pasauli, lai Viņš to varētu dot kā mantojumu Saviem bērniem.

53 Tādēļ e jums sacīju, ka jūs mirstiet savos grēkos un tiksiet apglabāti zemē līdzās jūsu tēviem. Jo, ja jūs neticēsiet, ka es tas esmu, ko Tēvs ir sūtījis, lai jūs izglābtu ar maniem vārdiem, tad jūs mirstiet savos grēkos; un jūs nevarat noiet turp, kur es un mans Tēvs esam.

54 Tad tie viņam vēl sacīja, jo tie neticēja viņa vārdiem: Kas tu tāds esi?

55 Un Jēzus tiem saka: Patiesi tas pats, ko es jums teicu kopš iesākuma, un jūs aizvien vēl nesaprotat. Un, ja jūs neticat tam, ko es jums esmu teicis kopš iesākuma, tad kādēļ gan man jums to teikt otru reizi, lai jūs tam atkal neticētu?

56 Lūk, daudz kas man ar jums jārunā un jāspriež, ko jūs nevarat saprast, ja vien šī sapratne jums netiek dota no Viņa, kas mani ir sūtījis. Bet Tas, kas mani sūtījis, ir patiesš, jo Viņš ir Dievs, mūsu Mūžīgais Tēvs. Un es pasaulei stāstu to, ko no Viņa esmu dzirdējis.

57 Un to viņš tiem sacīja tādēļ, ka tie nesaprata, ka viņš runāja uz tiem par Tēvu.

58 Tad Jēzus tiem sacīja: Kad jūs Cilvēka Dēlu būsiet paaugstinājuši, tad jūs sapratīsiet, ka es tas esmu un ka es neko nedaru no sevis, bet daru un runāju tikai tā, kā Tēvs man ir devis.

59 Un, kas mani ir sūtījis, ir ar mani; jo Tēvs mani nekad nav atstājis vienu, jo, kas Viņam labpatīk, to es daru vienumēr. Un, ja arī jūs darīsiet to, kas Viņam labpatīk, patiesi to, ko es jums esmu mācījis, tad Viņš vienmēr būs kopā ar jums.

60 Un viņam tā runājot, daudzi sāka viņam ticēt. Tad Jēzus sacīja jūdiem, kas bija

sākuši ticēt viņam: Ja jūs paliekat manos vārdos, tad jūs patiesi esat mani mācekļi, un jūs atzīsīt patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus.

61 Tie viņam atbildēja, sakot: Mēs esam Ābrahāma dzimums un nekad neesam bijuši neviena cilvēka vergi. Kā tad tu saki: Jūs būsīt brīvi?

62 Jēzus tiem atbildēja, sacīdams: Patiesi, patiesi es saku jums: jūsu tēvu tradīcijas, kuras jums ir mācījuši jūsu baznīcas vadītāji, ir tās lietas, kas jūs tur jūgā.

63 Jo tās jums liek grēkot Tēva priekšā. Un ikviens, kas grēku dara, ir grēka vergs un tādējādi ir grēka jūgā. Un grēka vergs nepaliek visu mūžu mana Tēva mājās.

64 Bet Dēls gan paliek visu mūžu, jo es zinu Tēva gribu un negrēkoju. Tādēļ, ja nu Dēls jūs darīs brīvus, mācot jums to, kas ir Tēva griba, lai jūs negrēkotu, tad jūs patiesi būsīt brīvi.

65 Es zinu, ka jūs esat Ābrahāma dzimums un ka jūs vairāk ticat tiem vārdiem, kas, jūsuprāt, ir Ābrahāma vārdi, nekā jūs ticat patiesā Tēva vārdiem, ko es jums dodu. Bet jūs mani meklējat nokaut, jo manam vārdam jūsu starpā nav vietas, tādēļ ka es jums esmu liecinājis, ka es esmu piepildījis visus Ābrahāma vārdus un bauslību.

66 Es runāju tikai to, ko es esmu redzējis, kad es biju pie mana Tēva debesīs. Bet jūs darāt to, ko esat redzējuši no saviem tēviem, tiem mācot jums to, kam jūs ticat un ko jūs pieņemat kā patiesību.

67 Tad tie atbildēja un sacīja viņam: Mūsu tēvs ir Ābrahāms, un mēs darīsim to, kas ir no Ābrahāma, kā mūsu tēvi mums ir mācījuši.

68 Un Jēzus tiem saka: Ja jūs būtu Ābrahāma bērni, jūs darītu Ābrahāma darbus. Bet jūs mani meklējat nokaut, cilvēku, kas jums patiesību ir runājis, ko es esmu dzirdējis no Dieva. To Ābrahāms nav darījis. Jūs nedarāt Ābrahāma darbus, bet jūs darāt savu tēvu darbus.

69 Tad tie viņam sacīja, taisnodamies, ka

tie kalpo vienīgajam patiesajam Dievam: Mēs neesam netiklībā dzimuši, mums ir viens Tēvs, patiesi Dievs.

70 Un Jēzus tiem sacīja: Ja Dievs būtu jūsu Tēvs, jūs mani mīlētu, jo es esmu izgājis un nāku no Dieva. Jo ne no sevis esmu nācis, bet Viņš mani sūtījis.

71 Kādēļ jūs manu runu nesaprotat? Patiesi tāpēc, ka jūs neesat spējīgi klausīties manos vārdos, kurus pieņem un pilda tikai tie, kuros ir Dieva Gars.

72 Jūs esat no sava tēva — velna, un jums gribas piepildīt sava tēva kārības. Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā. Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un visu melu tēvs.

73 Bet man jūs neticat, tāpēc ka es runāju patiesību. Kurš no jums man var uzrādīt kādu grēku? Un, ja es neesmu grēkojis pret Dievu, tad manī ir Viņa Gars un es runāju jums patiesību. Bet, ja es runāju patiesību, kāpēc jūs neticat man?

74 Kas no Dieva ir, saņem Dieva vārdus. Tāpēc jūs tos nesaņemat, ka jūs neesat no Dieva.

75 Tad jūdi viņam atbildēja un sacīja: Vai mēs pareizi nesakām, ka tu esi samarietis, jo tu biji starp tiem un mācījies no tiem, kas ir nešķīsti saskaņā ar mūsu bauslību, un ka tevī ir velns?

76 Jēzus atbildēja, sacīdams: Manī nav velna, bet jūs esat no velna, kas ir jūsu tēvs, kuru jūs godājat ar saviem darbiem. Bet es dodu godu savam Tēvam, jūs turpretim laupāt man godu, jo jūs nepazīstat manu Tēvu. Un es nemeklēju savu godu, bet Tā godu, kas mani ir sūtījis.

77 Un ir tikai viens, kas uzmeklē Savus bērnus un spriež tiesu par tiem atbilstoši Saviem vārdiem. Un, ja jūs turat Viņa baušļus, tad jums būs mūžīgā dzīve Viņa valstībās.

78 Patiesi, patiesi es jums saku: ja kas manus vārdus turēs, kas ir Tēva baušļi, tas nāves neredzēs nemūžam.

79 Tad jūdi viņam sacīja: Nu mēs zinām, ka tevī ir velns. Jo Ābrahāms ir miris un arī pravieši ir miruši, tomēr tu saki: Kas manus vārdus turēs, nebaudīs nāves nemūžam. Vai tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Ābrahāms, kas ir miris, tāpat kā pravieši ir miruši? Par ko tu sevi dari?

80 Jēzus atbildēja, sakot: Ja es pats sevi ceļu godā, mans gods nav nekas. Es nedodu godu un slavu pats sev, bet Tas, kas mani ceļ godā, ir mans Tēvs, ko jūs saucat par savu Dievu. Tomēr jūs Viņu nepazīstat. Bet es Viņu pazīstu. Ja es sacītu, ka nepazīstu Viņu, es būtu melis līdzīgs jums, jo es Viņu pazīstu un turu Viņa baušļus. Bet jūs nepazīstat Viņu, jo jūs neturat Viņa baušļus.

81 Lūk, jūsu tēvs Ābrahāms un visi senatnes svētie pravieši kļuva līksmi, redzot manu dienu; un viņi to patiesi redzēja, kad viņi bija miruši, dzīvojot saskaņā ar garu, un priecājās.

82 Tad jūdi viņam sacīja: Tev vēl nav piecdesmit gadu, un tu būtu Ābrahāmu redzējis?

83 Jēzus atbildēja viņiem: Patiesi, patiesi es jums saku: pirms Ābrahāms tapa, es biju garu pasaulē kopā ar Ābrahāmu un visiem svētajiem praviešiem, un Tēvs tur man deva visu varu un pilnvaras. Es esmu tas, kurš Ābrahāmam deva Dieva solījumus un pavēlēja viņam visās lietās.

84 Un šie vārdi sanikvoja jūdus dusmās, jo tagad viņš tiem bija liecinājis, ka viņš ir Dieva Dēls un arī Dieva Gars. Un tad viņi pacēla akmeņus, lai mestu tos uz viņu tās liecības par sevi dēļ, ko viņš tiem bija devis.

85 Bet Jēzus paslēpās un izgāja no tempļa ārā, izejot caur viņu vidu, un tā pagāja garām, tiem nepamanot viņu, jo savās spēcīgajās dusmās tie bija padarīti akli.

86 Un, Jēzum garām ejot, viņš ieraudzīja cilvēku, kas no dzimšanas bija neredzīgs. Un viņa mācekļi viņam jautāja, sacīdami: Rabi, kas ir grēkojis, viņš pats vai viņa vecāki, ka viņš neredzīgs piedzimis? Un to viņi sacīja tādēļ, ka viņi ticēja, ka miesas trūkumi ir

Dieva lāsti.

87 Bet Jēzus tiem atbildēja, sacīdams: Ne viņš ir grēkojis, ne viņa vecāki, bet Dieva darbiem vajag parādīties viņā, lai visi varētu dot godu Tēvam.

88 Man nākas strādāt Tā darbus, kas mani sūtījis, kamēr es esmu ar jums; laiks nāk, kad es būšu pabeidzis savu darbu, tad es došos pie Tēva; bet, kamēr es esmu šeit, tā ir dienas gaisma.

89 Jo nāk nakts, kur būs tik daudz tumsības cilvēku ļaundarību dēļ, kad neviens nevar strādāt Tēva darbu, jo Tēvs spēks vairs nebūs ar cilvēku bērniem uz zemes.

90 Kamēr es esmu pasaulē, es esmu pasaules gaisma un darīšu Tēva darbu saskaņā ar pavēlēm un spēku, ko Viņš man ir devis. Jo cilvēkos ne vienmēr būs Dieva spēks, lai dziedinātu miesas trūkumus.

91 Taču to jūs zināsiet: ja cilvēks tiek dziedināts ar Dieva spēku, tad tas ir tādēļ, ka tas dara Tēva gribu visās lietās. Jo Tēvs nedos Savu spēku nevienam tādām cilvēkam, kas netur Viņa baušļus un nedara Viņa gribu visās lietās.

92 Kad Jēzus to bija sacījis, viņš spļāva zemē, taisīja no siekalām svaidāmo, uzlika šo svaidāmo uz viņa acīm un sacīja viņam: Ej, mazgājies Zīloas dīķī! — ko tā nosauca senatnes praviētis Elija, redzēdams vīzijā to, ko Tas Kungs kādu dienu izdarīs neredzīgajam.

93 Un tad šis vīrs aizgāja, mazgājās un pārnāca redzīgs. Tad kaimiņi un citi, kas viņu iepriekš bija redzējuši, ka viņš ubagoja, sacīja: Vai šis nav tas, kas sēdēja un ubagoja?

94 Daži sacīja: Viņš tas ir, — citi turpretim: Nē, bet viņš tam līdzīgs. Bet vīrs tiem visiem sacīja: Es tas esmu. Tad tie viņam sacīja: Kā tad tavas acis ir atvērušās? Viņš atbildēja un sacīja: Cilvēks, kuru sauc Jēzus, iztaisīja svaidāmo, svaidīja ar to manas acis un sacīja man: Ej uz Zilou un mazgājies! Tad es aizgāju, mazgājos un kļuvu redzīgs.

95 Tie viņam sacīja: Kur Viņš ir? Un vīrs sacīja: Es nezinu. Tad viņi šo agrāk neredzīgo cilvēku aizveda pie farizejiem. Un tā diena bija sabats, kad Jēzus bija taisījis svaidāmo un bija atvēris viņa acis, tādēļ ļaudīm bija kas pret Jēzu, nosodot viņu saskaņā ar baznīcas pavēlēm.

96 Tad farizeji viņu atkal jautāja, kā viņš ticis redzīgs. Un viņš sacīja tiem: Viņš uzlika svaidāmo uz acīm, es mazgājos un — varu redzēt.

97 Tad daži farizeji sacīja: Šis cilvēks nav no Dieva, jo viņš nesvētī sabatu. Bet citi sacīja: Kā grēcīgs cilvēks var darīt tādas zīmes? Un tie sāka šķelties savā starpā.

98 Tad viņi atkal saka neredzīgajam: Ko tu pats saki par viņu, ka viņš atvēris tavas acis? Tas atbildēja tiem un sacīja: Viņš ir pravietis.

99 Bet jūdi neticēja tam, ka viņš bijis neredzīgs un kļuvis redzīgs, kamēr tie nebija atsaukuši izdziedinātā cilvēka vecākus. Viņi tiem jautāja, sakot: Vai šis ir jūsu dēls, par kuru jūs sakāt, ka tas neredzīgs dzimis? Kā tad viņš tagad var redzēt? Viņa vecāki tiem atbildēja un sacīja: Mēs zinām, ka viņš ir mūsu dēls un ka viņš neredzīgs piedzimis; bet, kā viņš tagad var redzēt, to mēs nezinām; tāpat nezinām, kas viņam atvēris acis. Jautājiet viņam pašam, viņš ir pilngadīgs, viņš pats par sevi atbildēs.

100 Tā viņa vecāki runāja, jo viņi baidījās no jūdiem. Jo jūdi jau bija sarunājušies katru, kas apliecinātu to, ka Jēzus ir Kristus, izslēgt no draudzes. Tāpēc viņa vecāki sacīja: Viņš ir pilngadīgs, jautājiet viņam pašam!

101 Pēc tam viņi otrreiz pasauca cilvēku, kas bija neredzīgs bijis, un sacīja viņam: Dod Dievam godu par brīnumu, ko tu esi saņēmis, jo mēs zinām, ka šis cilvēks ir grēcinieks.

102 Bet viņš tiem atbildēja un sacīja: Vai viņš ir grēcinieks, to es nezinu; bet vienu es zinu, ka es, neredzīgais, tagad varu redzēt.

103 Tad viņi tam atkal sacīja: Ko viņš ar

tevi darīja? Kā viņš atvēra tavas acis? Un viņš tiem atbildēja, sacīdams: Es jums jau teicu, bet jūs neesat klausījuši. Kāpēc jūs to vēlreiz gribat dzirdēt? Jūs taču negribat kļūt par viņa mācekļiem?

104 Tad tie viņu nolamāja un sacīja: Tu esi viņa māceklis, bet mēs esam Mozus mācekļi. Mēs zinām, ka ar Mozu ir runājis Dievs un devis mums Savu vārdu caur viņu. Bet par šo mēs nezinām, no kurienes viņš ir.

105 Izdziedinātais viņiem atbildēja un sacīja: Tas ir dīvaini, ka jūs nezināt, no kurienes viņš ir, un tomēr viņš ir atvēris manas acis. Un jūs jau sacījāt, ka viņš ir grēkojis. Tad nu mēs zinām, ka Dievs grēciniekus neklausā, jo tie nedara Viņa gribu. Bet, ja kāds ir dievbijīgs un dara Dieva prātu, to Viņš klausā.

106 Nemūžam vēl nav dzirdēts, ka kāds būtu atvēris acis cilvēkam, kas neredzīgs piedzimis, ja vien tas nav no Dieva un tāds, kam ir Viņa spēks. Ja viņš nebūtu no Dieva, viņš nevarētu darīt neko tādu, kam vajadzīgs Dieva spēks. Jo es neredzīgs piedzimu pēc Dieva gribas un vienīgi pēc tās pašas gribas es varu redzēt.

107 Un tie atbildēja un sacīja viņam: Tu viss esi grēkos dzimis, un tu mūs gribi mācīt? Un tie viņu izdzina ārā no sava vidus.

108 Un Jēzus dabūja zināt, ka viņi to izdzinuši ārā. Saticis to, viņš tam sacīja: Vai tu tici Cilvēka Dēlam? Un vīrs atbildēja un sacīja: Kungs, kas tas ir, lai es varētu viņam ticēt?

109 Un Jēzus viņam sacīja: Tu esi viņu redzējis un viņu dzirdējis; un, kas ar tevi runā, tas viņš ir.

110 Un viņš atbildēja Jēzum, sacīdams: Es ticu, Kungs! Un pielūdza viņu.

111 Un Jēzus sacīja visiem, kas bija klāt: Jo, lai Dieva tiesa varētu nākt pār visiem cilvēkiem, es esmu nācis šinī pasaulē, lai tie, kas neredz, kļūtu redzīgi saskaņā ar Dieva spēku. Un lai tie, kas domā, ka tie redz, varētu tapt akli, jo tajos nav Dieva spēka.

112 Un to dzirdēja daži farizeji, kas bija

pie viņa, un viņam sacīja: Mēs taču neesam akli, jo mēs skaidri redzam ar savām acīm?

113 Jēzus atbildēja viņiem: Ja jūs būtu akli, kā šis vīrs bija akls, tad jums nebūtu grēka. Bet jūs esat akli attiecībā uz Dieva lietām, šis aklums liek jums grēkot. Bet tagad jūs sakāt: Mēs redzam un zinām Dieva lietas. Tāpēc jūsu grēks paliek ar jums, jo jūs esat akli attiecībā uz Tēva gribu.

55. NODAĻA

Jēzus sāk runāt ar ļaudīm līdzībās, tādēļ ka tie nevar pieņemt viņa vārdus vienkāršībā un skaidrībā. Līdzība par labo ganu. Viņš uzceļ Lācaru no mirušajiem. Moronijs atkal sniedz Almas vārdus attiecībā uz garu pasauli un augšāmcelšanos.

UN tad notika, ka tādēļ, ka jūdi nebija pieņēmuši Jēzus vārdus, kad viņš runāja uz tiem skaidrībā, viņš sāka runāt uz tiem līdzībās, lai dzirdēdami tie nedzirdētu un redzēdami tie neredzētu, tiem tāpat esot akliem; un tā Kristus kļuva tiem par klupšanas akmeni.

2 Un viņš turpināja runāt uz tiem, sacīdams: Patiesi, patiesi es jums saku: Kas neiet pa durvīm avju kūtī, bet citur kāpj iekšā, tas ir zaglis un laupītājs.

3 Bet, kas ieiet pa durvīm, tas ir avju gans. Un viņam durvju sargs atver, un avis klausā viņa balsij, un viņš savas avis sauc vārdā un izved tās ārā. Un, kad viņš visas savas avis izlaidis ārā, viņš pats iet tām pa priekšu, un avis viņam seko, jo tās pazīst viņa balsi.

4 Svešam turpretim tās nesekos, bet bēgs no tā, jo tās nepazīst svešinieku balsi.

5 Šo līdzību Jēzus tiem stāstīja, bet tie nesaprata, ko tas nozīmēja, ko viņš uz tiem runāja.

6 Tad Jēzus tiem atkal sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku: Es esmu durvis uz avju aploku. Visi, kas pirms manis nākuši, kas par mani neliecināja, ir zagļi un laupītāji.

Bet avis viņus nav klausījušas un sekojušas tiem sev par iznīcību.

7 Lūk, es esmu durvis. Ja kāds caur mani ieiet, tas tiks izglābts; un viņš ieies un izies, un atradīs ganības.

8 Zaglis nāk nevis, lai dotu, bet lai zagtu, nokautu un nomaitātu. Bet es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un lai tiem varētu būt tās pārpilnība.

9 Es esmu labais gans, un labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm. Bet derētais gans, kas nav īstais, kam avis nepieder, redzēdams vilku nākam, atstāj avis un bēg, — un vilks nolaupa un izklīdina avis. Un derētais gans bēg, jo viņš ir derēts gans un avis viņam nerūp.

10 Es esmu labais gans; un es pazīstu savas avis; un manas avis mani pazīst, kas dzird manu balsi un seko man. Itin kā Tēvs pazīst mani, es pazīstu Tēvu. Un Tēvs man ir pavēlējis, lai es būtu gatavs atdot savu dzīvību par savām avīm.

11 Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts, kuras Tēvs man ir devis un aizvedis no šīs kūts, lai tās nesaplosītu vilki, kas ir avju drēbēs to vidū.

12 Jo to vidū daudzus gadus nav bijis patiesš gans. Un šīs citas avis, kuras Tēvs man ir devis, arī tās man jāatved, un tās dzirdēs manu balsi, un būs viens ganāmpulks un viens gans.

13 Un tās visas tiks vadītas ganībās caur vieniem un tiem pašiem vārtiem; un es tās pieskatīšu un padzīšu vilkus, kas ir starp tām.

14 Tāpēc Tēvs mani mīl, ka es atdodu savu dzīvību par savām avīm, kas ir tās, kuras seko man, lai es to atkal atgūtu, — kā paraugu tam, ko Tēvs ir sagatavojis visiem tiem, kas dzird Viņa balsi un dara Viņa prātu.

15 Un neviens to nav man atņēmis, bet es to atdodu pats no sevis. Jo man ir vara to atdot, un man ir vara to atkal ņemt. Šo pavēli es esmu saņēmis no sava Tēva, kurš mani ir devis jums.

16 Un tad atkal cēlās šķelšanās jūdu starpā viņa vārdu dēļ. Un daudzi no viņiem sacīja: Viņā ir velns, viņš ir prātu zaudējis! Ko jūs viņu klausāties? Bet citi sacīja: Šie vārdi nav velna apsēsta cilvēka vārdi. Vai ļauns gars var atvērt aklo acis?

17 Pēc tam Jeruzālemē bija Tempļa atjaunošanas svētki, un tas bija ziemā. Un Jēzus staigāja pa Templi Salamana stabu ailē. Tad jūdi viņu ielenca un sacīja viņam: Cik ilgi tu mūs turēsi neziņā? Ja tu esi Kristus, saki mums to skaidri un nerunā uz mums līdzībās.

18 Un Jēzus viņiem atbildēja, sacīdams: Es jums esmu teicis, bet jūs neticat. Bet jūs ticat darbiem, ko es esmu paveicis, kuriem jūs ticat tādēļ, ka jūs tos redzat ar savām pašu acīm. Un to visu es daru sava Tēva vārdā.

19 Un darbi, ko es daru sava Tēva vārdā, sniedz liecību par mani. Bet jūs neticat, jo nepiederat pie manām avīm, kā es jums esmu teicis. Manas avis dzird manu balsi, un es tās pazīstu, un tās man seko, jo tās atpazīst balsi, ar ko tās tiek sauktas.

20 Un es tām doodu mūžīgo dzīvību, un tās nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no manas rokas. Jo mans Tēvs deva mani tām, lai es tām mācītu Viņa baušļus, kas nodrošinās tām mūžīgo dzīvi. Viņš ir lielāks par visiem; un neviens neko nevar izraut no mana Tēva rokas. Jo es un mans Tēvs esam viens.

21 Tad jūdi atkal sanesa akmeņus, lai viņu nomētātu. Un Jēzus tiem sacīja: Daudz labu darbu es jums esmu rādījis, kas nāk no mana Tēva. Tad nu kura darba dēļ jūs mani gribat nomētāt?

22 Jūdi viņam atbildēja, sakot: Nevis laba darba dēļ mēs tevi gribam nomētāt, bet Dieva zaimošanas dēļ, tāpēc ka tu, cilvēks būdams, dari sevi par Dievu.

23 Un Jēzus viņiem atbildēja, sacīdams: Vai nav rakstīts jūsu bauslībā: Es esmu sacījis, jūs esat dievi? Ja raksts tos nosaucis par dieviem, uz kuriem attiecas šie Dieva

vārdi, un raksti nevar tikt atcelti atbilstoši jūsu tradīcijām, vai tad tam, ko Tēvs ir svētījis un sūtījis pasaulē, jūs drīkstat pārmest Dieva zaimošanu, ka viņš sacījis: Es esmu Dieva Dēls?

24 Ja es nedaru sava Tēva darbus, tad neticiet man! Bet, ja es tādus daru, tad, ja jūs man neticat, ticiet vismaz šiem darbiem, lai jūs saprastu un zinātu, ka manī ir Tēvs un es Viņā.

25 Un visi tie, kas dara Dieva darbus, ir Dieva dēli un meitas. Un, vai ir kāds dēls vai meita, kam nav iespējams kļūt vienlīdzīgiem ar savu tēvu un kļūt tādām kā viņu tēvs? Un, ja jūs esat Tēvā, darot Viņa darbus, tad jūs visi patiešām esat vienlīdzīgi ar Viņu.

26 Tad nu šie vārdi jūdiem bija kas pārāk daudz, lai tajos klausītos, jo viņi neticēja, ka cilvēks var kļūt kā Dievs; tādēļ tie atkal viņu taisījās gūstīt, bet viņš izglābās no viņu rokām un atkal aizgāja otrpus Jordānas, tai vietā, kur Jānis sākumā bija kristījis, un viņš palika tur.

27 Jo tajā vietā bija daudzi ļaudis, kas bija pievērsti ar Jāņa vārdiem. Un daudzi nāca pie viņa, pateicoties vārdiem, ko Jānis liecināja par viņu, un sacīja: Jānis nav darījis nevienas zīmes, tomēr mēs ticējām viņa vārdiem. Un viss, ko Jānis par šo cilvēku runājis, ir bijis patiesība. Un daudzi tur sāka viņam ticēt.

28 Bet kāds gulēja slims, Lācars vārdā, ko Jēzus mīlēja, Betānijā, Jēzus sievu Marijas un viņas māsas Martas ciemā. Un Marija, viņas māsa, kas Kungu bija svaidījusi ar svaidāmo eļļu un viņa kājas ar saviem matiem nožāvējusi, dzīvoja kopā ar savu māsu Martu, kur viņas brālis Lācars gulēja slims.

29 Un viņas dzīvoja pašas savā namā, jo Jēzus nevarēja apgādāt viņas ar to, kas no vīra tika prasīts atbilstoši jūdu likumiem. Tomēr Marta un Marija nebija vīlušas, jo viņas zināja to, kas ir viņu vīrs un ko Tēvs bija pavēlējis viņam.

30 Un tādēļ, ka Lācars bija slims, viņa

māsas sūtīja Jēzum ziņu, sakot: Kungs, redzi, tas, ko tu mīli, guļ slims.

31 Jēzus, to dzirdējis, sacīja: Šī slimība nav uz nāvi, bet Dievam par godu, lai Dieva Dēls ar to tiktu pagodināts saskaņā ar Tēva gribu.

32 Jo Tas Kungs kalnā bija saņēmis pavēli no Tēva veikt šo brīnumu, lai ļaudis varētu zināt no miesas, ka Viņš ir devis visu varu Savam Dēlam, patiesi varu uzcelt no mirušajiem.

33 Tad nu Jēzus mīlēja Martu, viņas māsu un Lācaru. Tādēļ, saņēmis ziņu, ka tas ir slims, viņš vēl divas dienas palika tai vietā, kur viņš atradās, gaidot, lai Lācars atdod garu.

34 Pēc tam, kad viņš bija gaidījis divas dienas, viņš saka saviem mācekļiem: Iesim atkal uz Jūdeju.

35 Bet viņa mācekļi baidījās no jūdiem un sacīja viņam: Rabi, nupat jūdi gribēja tevi nomētāt akmeņiem, un tu atkal jau dodies turp?

36 Un Jēzus viņiem atbildēja, sacīdams: Vai dienai nav divpadsmit stundu? Ja kāds staigā dienā, tas nepiedauzās, jo tas redz šīs pasaules gaismu. Bet, ja kāds staigā naktī, tas piedauzās, jo viņam nav gaismas. Bet, ja tas staigā ar Dieva gaismu sevī, tad tas tumsā nepakļups.

37 Šo viņš teica par jūdiem un par garīgo stāvokli, ko viņš redzēja tajos, kas vēlējās nokaut viņu starp jūdiem, bet nevarēja to izdarīt, līdz nebija pienākusi viņa stunda. Un šī stunda pienāktu divpadsmitajā stundā saskaņā ar to, ko viņš runāja.

38 Un to viņš teica saviem mācekļiem, lai tie zinātu uzticēties viņam, viņš būdams pasaules gaisma, ar kuru tie nepakļuptu, ja tie sekotu viņam. Taču pēc tam, kad viņam būtu jāaiziet no tiem, viņš zināja, ka būs tumsa; un viņš iedvesa viņu prātos, ka, ja viņi turpinātu Dieva Garā, kas tiks sūtīts pie viņiem pēc viņa uzkāpšanas debesīs, tad tie nekad nepakļuptu tumsā.

39 Un pēc tam viņš tiem sacīja: Mūsu

draugs Lācars ir aizmidzis, bet es eimu viņu modināt. Tad mācekļi viņam sacīja: Kungs, ja viņš aizmidzis, tad viņš izveseļosies, tādēļ lai viņš guļ, lai jūdi tevi nesaņemtu.

40 Bet Jēzus to bija sacījis par viņa nāvi, kas Dieva acīs ir tikai neilgs miegs — tiem, kas mīl Viņu. Viņi turpretim domāja, ka viņš runā par atpūšanos miegā.

41 Pēc tam Jēzus viņiem skaidri saka: Lācars ir nomiris. Un es priecājos jūsu dēļ, ka es nebiju tur, lai izglābtu viņu no nāves, ar nolūku, lai jūs ticētu maniem vārdiem, kad jūs redzēsīt, ka viņš jau ir miris atbilstoši manis teiktajam. Tomēr iesim pie viņa!

42 Tad Toms, saukts dvīnis, sacīja pārējiem mācekļiem: Iesim arī mēs, lai kopā ar viņu mirtu! Jo viņi baidījās, ka jūdi saņemtu Jēzu un nodotu viņu nāvei; jo vēl viņi nebija sapratuši Dieva spēku, ko Tēvs bija devis Jēzum.

43 Un, kad Jēzus nonāca Betānijā, Martas namā, Lācars jau četras dienas bija gulējis kapā. Bet Betānija bija netālu no Jeruzālemes, apmēram piecpadsmit stadiju. Un daudz jūdu, kas vēlējās vajāt Jēzu, bija atnākuši pie Martas un Marijas, lai mierinātu viņas par viņu brāli.

44 Jo jūdi nebija pametuši Martu un Mariju dēļ viņu attiecībām ar Jēzu, jo tie uzskatīja, ka Jēzus ir maldinājis viņas, un jūdi centās no jauna atgūt viņu sirdis savos pašu ceļos.

45 Un Marta, dzirdējusi, ka Jēzus nāk, izgāja viņam pretim, lai satiktu viņu, un atklāti sveicināja viņu jūdu vidū, jo jūdi zināja, ka Marta ir viņa likumīgā sieva. Taču tie nezināja, ka arī Marija bija saderināta ar Jēzu saskaņā ar apsolījuma Svēto Garu, ar ko Jēzus darīja savu darbu starp ļaudīm. Tādēļ Marija palika mājās, klusi sēžot, kur viņu neredzētu jūdi, kas bija pulcējušies.

46 Tad Marta sacīja Jēzum: Kungs, ja tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu miris. Bet arī tagad es zinu, ka visu, ko tu no Dieva lūgsi, Dievs tev dos.

47 Un Jēzus viņai saka: Tavs brālis celsies augšām! Un Marta saka viņam: Es zinu, ka viņš celsies augšām, kad miroņi celsies augšām, pastarā dienā, bet, ja Tu būtu bijis šeit, viņš aizvien dzīvotu starp mums šeit, mīesā.

48 Un Jēzus viņai teica: Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība. Kas man tic un tur baušļus, ko es tam esmu devis, arī ja tas mīrs, tomēr dzīvos garā. Un ikviens, kas dzīvo un tic man, nemīrs nemūžam. Vai tu tici tam?

49 Viņa tam saka: Jā, Kungs, es ticu, ka tu esi Kristus, Dieva Dēls, kam jānāk pasaulē, lai izglābtu visus cilvēkus no viņu grēkiem un īstenotu augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvi visiem, kas tic tev.

50 Un, to sacījusi, viņa aizgāja un pasauca Mariju, savu māsu, tai paslepus sacīdama: Mūsu vīrs ir atnācis un tevi sauc, jo viņš vēlas tevi redzēt. Un viņa, to dzirdējusi, steigšus ceļas un dodas pie viņa.

51 Tad Jēzus vēl nebija iegājis ciemā, lai viņu neatklātu jūdi, kas meklēja viņu, bet vēl atradās tanī vietā, kur Marta viņu bija satikusi. Un jūdi, kas bija pie viņas mājā, lai viņu iepriecinātu, redzēdami, ka Marija steigšus cēlās un izgāja, sekoja tai, sacīdami: Viņa iet uz kapu, lai tur raudātu.

52 Kad Marija nonāca tur, kur Jēzus bija, viņa, to ieraudzījusi, metās viņam pie kājām un sacīja viņam: Kungs, ja tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu miris. Tad Jēzus, redzēdams viņu raudam un arī jūdus raudam, kas viņai bija sekojuši, garā aizgrābts noskuma un bija satraukts; jo viņš mīlēja Lācaru un mīlēja arī savas sievas, bet viņš bija satraukts tādēļ, ka tiem trūka ticības.

53 Jo viņš tiem bija mācījis, ka garu pasaule ir brīnišķīga vieta, kur taisnīgo gari atpūšas no visiem saviem darbiem laimes stāvoklī līdz augšāmcelšanai.

54 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jums vēlreiz būtu Almas vārdi attiecībā uz garu pasauli un arī attiecībā uz augšāmcelšanos,

jo tie ir gandrīz tie paši vārdi, ko Tas Kungs deva ļaudīm savas kalpošanas laikā.

55 Un viņa vārdi ir varenī attiecībā uz šīm lietām, un tādēļ es tos vēlreiz iekļāju šajā šī pieraksta aizzīmogotajā daļā.

56 Un mans tēvs pierakstīja Almas vārdus, kas saka: Lūk, es saku tev, ka nav nekādas augšāmcelšanās — jeb es teiktu, citiem vārdiem, ka šis mirstīgais netiek ietērpts nemirstīgajā, šis iznīcīgais netiek ietērpts neiznīcīgajā — līdz nebūs pagājusi Kristus atnākšana.

57 Lūk, viņš īsteno mirušo augšāmcelšanos. Bet, lūk, mans dēls, vēl nav augšāmcelšanās. Tagad es atklāšu tev noslēpumu; tomēr ir daudzi noslēpumi, kas tiek sargāti, ka neviens tos nezina, izņemot pašu Dievu. Bet es parādīšu tev vienu lietu, ko es cītīgi jautāju Dievam, lai es varētu zināt, — tas ir par augšāmcelšanos.

58 Lūk, ir nolikts laiks, kad visi uzcelsies no mirušajiem. Taču, kad šis laiks nāks, neviens nezina; bet Dievs zina to laiku, kas ir nolikts. Tad nu, vai tas būs vienā laikā jeb otrā laikā, jeb trešā laikā, ka cilvēki uzcelsies no mirušajiem, tam nav nozīmes; jo Dievs zina visas šīs lietas; un man ir pietiekami zināt, ka tas tā ir, — ka ir nolikts laiks, kad visi uzcelsies no mirušajiem.

59 Tad nu ir vajadzīgs laika spīdis starp nāvi un augšāmcelšanos. Un tagad es vaicāju: kas notiek ar cilvēku dvēselēm no šī nāves brīža līdz noliktajam augšāmcelšanās laikam?

60 Tad nu tam, vai ir vairāk nekā viens noliktais laiks cilvēkiem uzcelties, nav nozīmes, jo visi nenomīrst vienā brīdī, un tam nav nozīmes; Dievam viss ir kā viena diena, un laiks tiek mērīts vienīgi cilvēkiem. Tādēļ, ir nolikts laiks cilvēkiem, kad viņi augšāmcelsies no mirušajiem; un tur ir laika spīdis starp nāves brīdi un augšāmcelšanos.

61 Un tad, par šo laika spīdi, kas notiek ar cilvēku dvēselēm, — tā ir tā lieta, par ko es uzcītīgi jautāju Tam Kungam, lai zinātu; un tā ir lieta, par ko es zinu. Un kad laiks

pienāks, kad visi celsies, tad viņi zinās, ka Dievs zina visus laikus, kas ir nolikti cilvēkam.

62 Tagad par dvēseles stāvokli starp nāvi un augšāmcelsanos — lūk, tas man ir ticis darīts zināms caur eņģeli, ka visu cilvēku gari, tikko tie ir pametuši šo mirstīgo ķermeni, jā, visu cilvēku gari, vai tie ir labi vai ļauni, tiek paņemti mājās pie tā Dieva, kas devis viņiem dzīvību.

63 Un tad notiks, ka to gari, kuri ir taisnīgi, tiks uzņemti laimes stāvoklī, kas tiek saukts par paradīzi, atpūtas stāvoklī, miera stāvoklī, kur tie atpūtīsies no visām savām raizēm un no visām rūpēm, un bēdām.

64 Un tad notiks, ka bezdievīgo gari, jā, tie, kas ir ļauni, — jo, lūk, viņos nav nevienas daļas, nedz daļiņas no Tā Kunga Gara; jo lūk, viņi labāk ir izvēlējušies ļaunos darbus nekā labos; tādēļ velna gars ieiet tajos un sagrauj viņu namu — un šie tiks padzīti ārējā tumsībā; tur būs raudāšana un gaudošana, un zobu griešana, un tas viņu pašu nekrietnības dēļ, jo viņi pēc velna gribas tiek aizvesti kā gūstekņi.

65 Tad nu šis ir bezdievīgo dvēseļu stāvoklis, jā, tumsībā un šausmās, un briesmās raugoties pēc kvēlojošā Dieva sašutuma un dūsmām pār tiem; tā viņi paliek šajā stāvoklī, tāpat kā taisnie paradīzē, līdz pat viņu augšāmcelsšanās laikam.

66 Tad nu, ir daži, kas ir sapratuši, ka šis dvēseles laimes stāvoklis un šis bēdu stāvoklis pirms augšāmcelsšanās ir pirmā augšāmcelsšanās. Jā, es pieļauju, ka tas var tikt nosaukts par augšāmcelsanos, gara jeb dvēseles uzcelšanu un to nodošanu laimei vai bēdām, saskaņā ar tiem vārdiem, kas ir teikti.

67 Un, lūk, vēl ir teikts, ka ir pirmā augšāmcelsšanās, visu to augšāmcelsšanās, kuri ir bijuši vai kuri ir, vai kuri būs, līdz pat Kristus augšāmcelsies no mirušajiem. Tad nu mēs nedomājam, ka šī pirmā augšāmcelsšanās, par ko tā ir teikts, varētu

būt dvēseļu augšāmcelsšanās un to nodošana laimei vai bēdām. Tev nav jādomā, ka tas nozīmē to. Lūk, es saku tev: Nē!, bet tas nozīmē dvēseles un ķermeņa atkalapvienošanos tiem, kas bija no Ādama dienām līdz pat Kristus augšāmcelsšanās brīdim.

68 Tad nu, vai to, par kuriem es esmu runājis, dvēseles un ķermeņi tiks atkalapvienoti vienā reizē, bezdievīgo tāpat kā taisno, es nesaku; lai ir gana, ka es saku, ka viņi visi uzcelsies jeb, citiem vārdiem, viņu augšāmcelsšanās notiks pirms to augšāmcelsšanās, kuri nomirs pēc Kristus augšāmcelsšanās.

69 Tad nu, mans dēls, es nesaku, ka viņu augšāmcelsšanās nāk līdz ar Kristus augšāmcelsanos; bet lūk, es saku to kā savas domas, ka taisno dvēseles un ķermeņi tiek atkalapvienoti līdz ar Kristus augšāmcelsanos un viņa uzkāpšanu debesīs.

70 Bet, vai tas būs līdz ar viņa augšāmcelsanos vai pēc tam, es nesaku; bet tik daudz es saku, ka tur ir laika sprīdis starp nāvi un ķermeņa augšāmcelsanos, un dvēseles stāvoklis laimē vai bēdās līdz pat laikam, kas ir Dieva nolikts, kad mirušie celsies un tiks apvienoti gan dvēsele, gan ķermenis, un tiks vesti Dieva priekšā, un tiks tiesāti saskaņā ar saviem darbiem.

71 Jā, tas īsteno visa tā atjaunošanu, par ko ir ticis runāts ar svēto praviešu mutēm. Dvēsele tiks atjaunota ar ķermeni, un ķermenis ar dvēseli; jā, un katrs loceklis un locītava tiks atjaunoti savā ķermenī; jā, patiesi neviens mats no galvas nezudīs, bet visas lietas tiks atjaunotas to īstā un pilnīgā ķermenī.

72 Un tad, mans dēls, šī ir tā atjaunošana, par ko ir runāts ar svēto praviešu mutēm, — un tad taisnie mirdzēs Dieva valstībā. Bet lūk, drausmīga nāve nāk pār bezdievīgajiem; jo viņi mirst attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai; jo viņi ir netīri, un nekas netīrs nevar iemantot Dieva valstību, bet viņi tiek padzīti un nodoti baudīt sava padarītā jeb

savu darbu augļus, kuri ir bijuši ļauni; un viņi izdzer rūgtā kausa mieles.

73 Un tad nu šīs ir lietas, ko Jēzus bija mācījis ļaudīm attiecībā uz nāvi un augšāmcelšanos, taču tie viņam neticēja; un tādēļ viņš bija satraukts Garā viņu neticības dēļ; jo tie zināja, ka Lācars bija taisnīgs vīrs, kurš tiktu uzņemts garu pasaulē laimes stāvoklī.

74 Un Jēzus bija ļoti apmulsis par to, kādēļ ļaudis raudāja par Lācaru, kad tiem būtu bijis jāpriecājas par viņu, jo viņš bija taisnīgs cilvēks.

75 Un viņš sacīja tiem, kas apmeklēja Lācara ķermeni: Kur jūs viņu esat likuši? Un tie viņam sacīja: Kungs, nāc un redzi! Un, kad Jēzus tuvojās kapam, kurā gulēja Lācara ķermenis, Jēzus raudāja.

76 Tad jūdi sacīja: Redziet, cik ļoti viņš to ir mīlējis. Bet daži viņu starpā sacīja: Vai viņš, kas atvēra aklā acis, nevarēja arī darīt, lai šis cilvēks, kuru viņš tik ļoti mīlējis, nenomirtu?

77 Un tādēļ Jēzus atkal nopūtās pie sevis viņu ticības un izpratnes trūkuma dēļ; jo viņš neraudāja bēdu asaras par Lācaru, bet par tiem viņš raudāja bēdās, jo tie nevēlējās nākt pie Tēva, izņemot, ja tie redzēja brīnumus un zīmes savā vidū.

78 Un Jēzus nonāk pie kapa; un tas bija alā, un akmens gulēja priekšā. Un Jēzus sacīja: Noņemiet akmeni!

79 Bet Marta, mirēja māsa, saka viņam: Kungs, viņš jau ož, jo ir jau pagājušas četras dienas, kopš viņš ir miris. Un Jēzus atkal bija satraukts, patiesi, ka viņa paša sieva neticēja viņam, kā viņa bija teikusi. Un viņš saka Martai: Vai es tev nesacīju, ka, ja tu ticēsi, tu redzēsi Dieva varenību?

80 Tad viņi noņēma akmeni no vietas, kur bija guldīts mirušais. Un Jēzus pacēla acis augšup un sacīja: Tēvs, es Tev pateicos, ka Tu mani esi paklausījis! Es jau zināju, ka Tu katrā laikā mani paklausī, bet apkārtstāvošo ļaužu dēļ es to esmu sacījis, lai tie ticētu, ka Tu mani esi sūtījis, un lai tie dotu visu godu

Tevis, nevis man.

81 Un, to sacījis, viņš stiprā balsī sauca: Lācar, nāc ārā! Un mirušais iznāca; kājas un rokas tam bija autiem sasietas atbilstoši jūdu tradīcijām. Un viņa seja aizsegta ar sviedrautu; un Jēzus sacīja tiem: Atraisiet viņu un ļaujiet viņam iet.

82 Un tad daudzi to jūdu starpā, kas bija nākuši pie Marijas un redzējuši, ko viņš bija darījis, sāka viņam ticēt. Bet daži no tiem aizgāja pie farizejiem un izstāstīja viņiem, ko Jēzus bija darījis.

56. NODAĻA

Baznīcas vadītāji sazvērējas nogalināt Jēzu. Jēzus pravieto par savu nāvi. Viņš ir pasaules gaisma. Tiek pieminētās pēdējās vakariņas, kurās Jēzus mazgā mācekļu kājas.

UN notika, ka augstie priesteri un farizeji sasauca augstās tiesas sēdi un sacīja: Ko mēs darīsim? Jo šis cilvēks dara daudz zīmju. Ja mēs viņu tā palaidīsim, visi sāks ticēt viņam un sauks viņu par savu ķēniņu un par savu Kristu.

2 Ja mēs ļausim ļaudīm to darīt, tas aizvainos ķeizaru un romieši nāks un atņems gan mūsu vietu baznīcā, gan mūsu varu pār tautu, jo ļaudis ticēs, ka viņš ir Kristus, kurš mūs izglābs no romiešiem. Un romieši ticēja, ka ir tikai viens ķēniņš un ka šis ķēniņš ir ķeizars Augusts.

3 Un viens starp viņiem, Kajafa, būdams tā gada augstais priesteris, sacīja viņiem: Jūs neko nesaprotat un neapsverat, ka mums ir labāk, ka viens cilvēks mirst, ja to prasa tautas labums, nekā kad visa tauta iet bojā, ja mēs viņu neziedojam romiešiem kā cilvēku, kam ir jāmirst savu noziegumu dēļ starp mums.

4 Bet to viņš nesacīja pats no sevis, bet pravietoja Tā Kunga vārdā, būdams tā gada augstais priesteris, ka Jēzum bija mirt tautas

labā; un ne vien jūdu tautas labā, bet arī visu to labā, kurus viņš sapulcinās vienkopus, patiesi visu izklīdināto Dieva bērnu labā.

5 Un, kad augstais priesteris teica kādu pravietojumu ļaudīm Tā Kunga vārdā, tad tie nebija viņa paša vārdi, bet tika uzskatīts, ka viņa vārdi bija tādi vārdi, kas ļaudīm tika doti tieši no Dieva, tādējādi tie bija Dieva vārdi.

6 Un Kajafa nezināja, ka viņš bija runājis patiesību par to, kas notiks attiecībā uz Jēzu; taču šīs lietas tas runāja par viņu, kuru romieši nokautu viņu labā atbilstoši savām paražām un zemes likumiem.

7 Bet Nikodēms, kurš paslepus ticēja Tam Kungam, piecēlās un pavaicāja citiem augstajiem priesteriem: Ko mēs teiksim, kādu noziegumu šis cilvēks ir izdarījis romiešiem, ka viņš būtu pelnījis nāvi? Jo tie nesitīs krustā tādu cilvēku, kas nav pārkāpis viņu likumu.

8 Un Kajafa izsmēja Nikodēmu un sacīja viņam: Vai arī tu vēlies viņu par savu ķēniņu? Lūk, viņš ir runājis pret ķeizaru, un mēs to viņiem pierādīsim, lai tie apcietinātu viņu un sodītu viņu atbilstoši saviem likumiem.

9 Un no tās dienas tie nosprieda viņu nolemt nāvei.

10 Un Nikodēms slepus tikās ar Jēzus mācekļiem un pastāstīja tiem visu, ko priesteri vēlējās viņam darīt. Jo augstie priesteri bija devušies pie romiešu amatpersonām un dabūjuši rīkojumu no tiem, patiesi tādu, kas jāizpilda ķeizara vārdā, ko karavīri tiektos izpildīt pret katru, pret ko šāds rīkojums ticis izdots.

11 Tādēļ Jēzus nu vairs nestaigāja atklāti starp jūdiem, bet no turienes aizgāja uz apgabalu netālu no tuksneša, uz pilsētu, vārdā Efraima, un tur paslepus paslēpās un palika kopā ar saviem mācekļiem.

12 Bet jūdu Pashā bija tuvu, un daudzi no laukiem jau pirms Pashā devās uz Jeruzālemi, lai šķīstītos saskaņā ar savām tradīcijām.

13 Tad tie meklēja Jēzu un runāja savā starpā, Templī stāvēdami, dažiem sakot: Kā jums šķiet? Viņš droši vien nenāks svētkos? Tad nu augstie priesteri un farizeji bija devuši rīkojumu, ka katram, kas zina, kur viņš ir, viņš jāuzrāda, lai tie viņu varētu apcietināt.

14 Tad Jēzus sešas dienas pirms Pashā nogāja uz Betāniju, kas bija netālu no Jeruzālemes, un kur bija Lācars, ko viņš bija uzmodinājis no miroņiem. Un viņš atnāca, lai viņš varētu būt kopā ar savām sievietēm, kuras viņš nebija redzējis daudzas dienas.

15 Un Marija Magdalēna bija kopā ar viņām un arī dzīvoja Martas namā ar tiem, kas bija pieņēmuši viņu. Tur tie viņam taisīja mielastu; un Marta apkalpoja divpadsmitos, bet Lācars bija viens no tiem, kas kopā ar viņu sēdēja pie galda. Un Marija Magdalēna sēdēja tuvu Tam Kungam un nepameta viņa klātbūtni, lai palīdzētu Martai, jo viņa patiesi mīlēja To Kungu un atcerējās visu, ko viņš tai bija apsolījis.

16 Tad Marija, Martas māsa, paņēmusi mārciņu īstas, ļoti dārgas nardu eļļas, svaidīja Jēzus kājas un žāvēja viņa kājas ar saviem matiem. Un svaidāmās eļļas smarža piepildīja visu māju.

17 Tad viens no viņa mācekļiem, Jūda Iskariots, Sīmaņa dēls, kas vēlāk viņu nodeva, sacīja: Kāpēc šī svaidāmā eļļa nav pārdota par trīs simti sudraba gabaliem un nauda nodota nabagiem? Bet to viņš sacīja nevis tāpēc, ka viņam rūpēja nabagi, bet tāpēc, ka viņš bija zaglis un, maku turēdams, piesavinājās iemaksas.

18 Bet to viņš sacīja, lai izpatiktu to ausīm, kas bija namā, jo tie zināja, ka Tam Kungam nepiederēja dārgas lietas un ka viņš bija pavēlējis tiem, kam bija vērtīgas materiālās lietas, pārdot tās un dot nabagajiem, kuriem nebija tā, kas uzturētu viņu dzīvības.

19 Tad Jēzus sacīja Jūdam: Laid viņu. Jo šo eļļu viņa ir pataupījusi, lai viņa varētu iesvaidīt mani kā zīmi manai apbedīšanai, kā

es viņai to esmu lūdzis, patiesi manu bērū dienai viņa to ir pataupījusi. Jo nabagi vienmēr ir pie jums, un jūs turpināsiet tiem kalpot atbilstoši Tēva pavēlēm, bet es neesmu pie jums vienmēr.

20 Un tika izziņots, ka Jēzus ir atnācis uz Martas namu un tādēļ liels pulks jūdu dabūja zināt, ka viņš ir tur; un tie atnāca ne vien Jēzus dēļ, bet arī lai Lācaru redzētu, ko viņš bija uzcēlis no miroņiem.

21 Bet augstie priesteri nolēma nokaut arī Lācaru. Jo viņa dēļ daudz jūdu aizgāja no baznīcas un nesevoja viņu vadībai, un ticēja Jēzum.

22 Un otrā dienā liels ļaužu pulks atnāca uz svētkiem, dabūjuši zināt, ka Jēzus nāk uz Jeruzālemi. Un viņi nenāca atbilstoši jūdu baznīcas tradīcijām un priekšrakstiem, jo viņi bija atstājuši baznīcu, pateicoties Jēzus vārdiem, kurus viņš runāja attiecībā uz baznīcu un tās vadītājiem.

23 Un šis ļaužu pulks ņēma palmu zarus un izgāja viņam pretim, kliegdami: Ozianna! Slavēts, kas nāk Tā Kunga vārdā, Israēla Ķēniņš!

24 Un Jēzus, atradis jaunu ēzeli, uzsēdās tam virsū, kā rakstīts: Priecājies no sirds, ak, Ciānas meita! Gavilē, ak, Jeruzālemes meita! Redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis, taisnīgs un tavs palīgs, viņš ir miermīlīgs, viņš jāļ uz ēzeļa, uz ēzeļa mātes kumeļa.

25 Tad nu šīs lietas, ko Jēzus darīja, viņa mācekļi sākumā nesaprata, jo tie nezināja, kādēļ Jēzus meklēja ēzeli un iejāja ar to Jeruzālemē, ļaujot ļaudīm slavēt viņu un pielūgt viņu, un godināt viņu, kā viņš to bija aizliedzis tiem darīt, mācīdams, ka visa slava jādod Tēvam, nevis Dēlam.

26 Bet, kad Jēzus bija ticis apskaidrots, tad viņiem ienāca prātā, ka tas par viņu bija rakstīts Svēto Rakstu pravietojumos un ka tāpēc tie viņam to bija darījuši.

27 Šādu liecību citiem jūdiem nodeva ļaudis, kas pie viņa bija bijuši, kad viņš Lācaru bija saucis no kapa un uzmodinājis no miroņiem. Tāpēc arī tauta viņam bija

gājusi pretim, jo tie bija dabūjuši zināt, ka viņš šo brīnumu bija darījis.

28 Tādēļ farizeji runāja savā starpā: Vai redzat, ka mēs nekā nespējam darīt pret šo cilvēku? Redziet, visa pasaule iet viņam pakal.

29 Bet starp tiem, kas bija atnākuši svētkos, lai pielūgtu, daži bija grieķi, lai tiktu piepildīti vārdi, ko Kajafa pravietoja savā neziņā, kad viņš sacīja: Un ne vien jūdu tautas labā, bet arī lai viņš savāktu vienkopus izklīdinātos Dieva bērņus.

30 Un šie grieķi atnāca pie Filipa, kas bija no Betsaidas Galilejā, un vēlējās runāt ar viņu, sacīdami: Kungs, ja tas ir iespējams, mēs gribam Jēzu redzēt.

31 Un Filips iet pie Andreja, lai viņam to sacītu. Un Andrejs un Filips nāk un saka Jēzum par visiem tiem, kas nākuši uz Jeruzālemi, lai godinātu viņu.

32 Un Jēzus viņiem atbildēja, sacīdams: Ir pienākusi stunda, kad Cilvēka Dēlam jātop pagodinātam. Patiesi, patiesi es jums saku: Ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, tas paliek viens stiebrā, kurā tas veidojās. Bet, ja tas izkrīt no stiebra un mirst, tas nes daudz augļu.

33 Tāpat man ir jāmirst, lai citiem varētu būt dzīvība caur mani. Un es mirstu to lietu dēļ, ko es esmu mācījis šiem ļaudīm, — to lietu dēļ, ko tie nevarēja pieņemt no manas mutes, lai gan tās man tika dotas no Tēva.

34 Un es esmu ienīdis savu dzīvību to vajāšanu dēļ, ko es esmu pacietis, bet visā šajā es esmu turējis pavēles, ko mans Tēvs man ir devis visās lietās.

35 Patiesi, patiesi es jums saku: Kas savu dzīvību tur mīļu, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību šinī pasaulē ienīst, tas to paglabās mūžīgai dzīvībai.

36 Un, ja kāds no jums man grib kalpot, tad lai viņš seko man un dara tās lietas, ko es esmu darījis, un māca to, ko es esmu mācījis. Un, ja jūs darāt tās lietas, ko jūs esat redzējuši mani darām, tad pasaule vēlēšies nogalināt arī jūs tāpat kā mani.

37 Bet arī jūs varat būt cilvēku glābēji, ja ir tā, ka jūs darāt to, ko es esmu darījis, un ejat pie šiem ļaudīm un mācāt viņiem to, ko es jums esmu mācījis, patiesi to, ko Tēvs prasa no visiem tiem, kas vēlas dzīvot Viņa valstībā.

38 Jo Tēvs ir runājis un ir teicis: Kur Es esmu, tur būs arī Mans kalps. Un, ja kāds kalpos man, kuru Tēvs ir sūtījis, to mans Tēvs cels godā un dos tam to, ko Viņš ir devis man. Jo mēs visi esam vienlīdzīgi Dieva acīs, patiesi, kā Dēls ir līdzīgs savam Tēvam.

39 Un tagad mana dvēsele ir satriekta, jo man ir jānodod sava dzīve Tēva darbam. Un ko lai es saku? Tēvs, izpestī mani no šīs stundas, jo es to nevaru panest? Bet tāpēc jau šajā stundā es esmu nācis. Tādēļ es slavēšu Tēvu un sacīšu Viņam: Tēvs, pagodini Savu vārdu manī!

40 Un, kad Jēzus bija pacēlis savas rokas uz debesīm un pateicis šos vārdus, tad balss nāca no debesīm, sakot: Es viņu esmu pagodinājis un atkal viņu pagodināšu!

41 Tad ļaudis, kas stāvēja un to bija dzirdējuši, sprieda, ka pērkons ir rūcis, bet citi sacīja, ka eņģelis ar viņu ir runājis.

42 Jēzus atbildēja un sacīja tiem: Nevis manis dēļ šī balss ir atskanējusi, bet jūsu dēļ, jo es zinu par Tēva darbu un godību, par kuru Viņš ir runājis, kas ir Viņa godība, nevis manējā.

43 Bet jūsu dēļ un visu to dēļ, kas nevar izturēt, lai redzētu Tēvu un dzirdētu Viņa balsi, Viņš ir devis man Savu godību uz laiku.

44 Lūk, nāks laiks, kad vienīgi Tēvs tiks pagodināts, kad Dēls pasniegs šo valstību atpakaļ Tēvam un sacīs Viņam: Tēvs, Tavs darbs ir paveikts.

45 Tagad ir šīs pasaules tiesas stunda to lietu dēļ, kas tiks nodarītas man. Un manas godības dienā šīs pasaules valdnieks tiks izstumts ārā. Un es tikšu pacelts pie krusta pasaules ļaundarību dēļ. Bet, kad es no zemes tikšu paaugstināts, es visus vilkšu pie

sevis. Bet to viņš sacīja, norādīdams, kādā nāvē viņam bija mirt.

46 Un, kad ļaudis dzirdēja viņu runājam šos vārdus, tie viņam atbildēja, sacīdami: Mēs bauslībā esam mācījušies, ka Kristus paliek uz mūžu mūžiem; kā tad tu saki, ka Cilvēka Dēlam jātiek paaugstinātam? Kas ir šis Cilvēka Dēls, par kuru tu runā?

47 Un viņi neatcerējās tos vārdus, ko Jēzus tiem bija teicis, sacīdams: Es sevi dēvēju par Cilvēka Dēlu, jo es esmu visu cilvēku kalps, — jo viņš zināja, ka Gars, kas bija katrā cilvēkā, liecinātu par viņu saskaņā ar to garu, kas bija tajā cilvēkā.

48 Tad Jēzus viņiem sacīja: Vēl mazu brīdi gaisma ir pie jums, tādēļ staigājiet, kamēr jums ir gaisma, lai tumsība jūs neapņem; jo, kas tumsā staigā, nezina, kurp viņš iet. Ticiet gaismai, kamēr jums ir gaisma, ka jūs topat par gaismas bērniem!

49 Tā Jēzus runāja un viņš aizgāja, un pēc tam nozuda no viņu acīm.

50 Un, lai gan viņš tik daudz brīnumu viņu priekšā bija darījis, tie tomēr neticēja vārdiem, kurus viņš tiem bija devis. Un vārdi, kurus viņš tiem bija devis, bija glābšanas vārdi, kas tos izglābtu Dieva valstībā. Taču ļaudis tiem neticēja, lai piepildītos pravieša Jesajas vārdi, ko tas teicis, sacīdams: Kungs, kas ir ticējis mūsu vēstij? Un kam Tā Kunga elkonis kļuvis zināms?

51 Tāpēc tie nevarēja ticēt, kā Jesaja tālāk saka: Viņu acis Viņš ir aptumšojis un viņu sirdis apcietinājis, lai viņi savām acīm neredzētu un nesaprastu un savās sirdīs neatgrieztos, ka Es tos varētu dziedināt. To Jesaja ir sacījis tāpēc, ka tas skatīja viņa godību un sludināja par viņu.

52 Tomēr arī daudzi valdības vīri bija sākuši viņam ticēt, bet farizeju dēļ viņi to atklāti neapliecināja, lai tos neizslēgtu no draudzes. Jo viņi cilvēku atzinību mīlēja vairāk nekā godu Dieva priekšā.

53 Un pēc tam, kad Tas Kungs bija starp saviem mācekļiem prom no ļaudīm, patiesi

vietā, kur viņi slēpās no rīkojuma, kas bija izdots pret viņu, Tas Kungs salūza un spēcīgi raudāja visu to ļaužu labā, kurus viņš bija mācījis.

54 Jo, kaut arī viņš mīlēja tos un mācīja tiem Tēva lietas, kas ir mīlestības un miera vārdi, tie ienīda viņu un vajāja viņu.

55 Un Jēzus sauca un sacīja saviem mācekļiem: Es nedaru šo darbu pats no sevis, nedz arī es vēlos tā godību. Un tas, kas man tic, tas netic man, bet Tam, kas mani sūtījis! Un, kas mani redz, redz To, kas mani sūtījis.

56 Es, gaisma, esmu nācis pasaulē, lai neviens, kas man tic, nepaliktu tumsībā. Un, ja kāds manus vārdus dzird un netic, es to netiesāju atbilstoši tam, ko tas nav dzirdējis.

57 Jo, lūk, es neesmu nācis pasauli tiesāt, bet pasauli atpestīt no grēka, mācot pasaulei tās lietas, ko Tēvs no tiem prasītu, lai tie varētu saņemt mūžīgo dzīvi Viņa valstībā.

58 Tādēļ es esmu pasaules Glābējs. Bet es nevaru izglābt nevienu, kas noraida Tēva vārdus. Jā, kas noraida mani un nepieņem manus vārdus, tam jau ir savs tiesas spriedējs, patiesi Tēvs viņu tiesās atbilstoši tiem vārdiem, ko es esmu runājis.

59 Un vārdi, ko es esmu runājis, spriedīs par viņu tiesu pastarā dienā. Jo es nerunāju no sevis, bet es esmu runājis Tēva vārdu, kas mani sūtījis; jā, Viņš man ir pavēlējis, ko lai saku un ko lai runāju.

60 Un es zinu, ka Viņa pavēle ir mūžīga dzīvība visiem tiem, kas dzird manus vārdus un paklause baušļiem, ko es tiem esmu devis. Un visu, ko es runāju, es runāju, kā to mans Tēvs man ir sacījis.

61 Un tā Jēzus ar daudzām asarām sauca starp saviem mācekļiem, jo tas apgrūtināja viņu, ko ļaudis bija izdarījuši ar Tēva vārdiem.

62 Un viņa mācekļi sapulcējās ap viņu — visi, izņemot Jūdu, kurš bija prom, meklējams augsto priesteri, lai viņš varētu nodot savu Kungu.

63 Bet pārējie apskāva savu Kungu un

mierināja viņu, apsolot, ka tad, kad viņš būs aizgājis, viņi turpinās Tēva darbu un mācīs ļaudīm Tēva baušļus, kā Jēzus to bija darījis.

64 Tad nu pirms Pashā svētkiem, kad Jēzus zināja, ka tā stunda bija nākusi, kad viņam no šīs pasaules jāiet pie Tēva, mīlējams savējos, kas bija šinī pasaulē; un viņš tos mīlēja līdz galam un sapulcināja uz vakariņām, kas viņam būs pēdējās starp tiem.

65 Un, vakariņas ēdot, kad jau velns Jūdam Iskariotam, Sīmaņa dēlam, bija sirdī iedevis viņu nodot, zinādams, ka Tēvs visu bija licis viņa rokās un ka viņš pie Dieva aiziet savā nāvē, kā viņš no Dieva ir nācis;

66 tādēļ, zinādams to, kam drīzumā ir jānotiek, viņš ceļas no vakariņām, noliek savas drēbes, ņem priekšautu un apsien to. Un pēc tam viņš ieļej ūdeni traukā un sāk saviem mācekļiem kājas mazgāt un tās žāvēt ar priekšautu, ko viņš bija apsējis.

67 Tad viņš nāk pie Sīmaņa Pētera, un Pēteris viņam saka: Kungs, vai tu man mazgāsi kājas? Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Ko es daru, to tu tagad nezini, jo jums nav izpratnes gara, ko Tēvs jums sūtīs, kad es būšu aizgājis. Bet pēc tam tu sapratīsi, kādēļ es to daru, jo tas jums tiks atklāts ar Garu, ko jūs saņemsit no Tēva.

68 Pēteris viņam saka: Nemūžam tu man nemazgāsi kājas! Jēzus atbildēja viņam, sacīdams: Ja es tevi nemazgāšu, tev nebūs daļas pie manis.

Jo to es daru tā līdzībā, kas jums ir jādara cits citam, kad es būšu aizgājis.

69 Jo, lūk, tavas kājas ir nesušas tevi it visur, kurp tu esi gājis visas sava mūža dienas. Un es nomazgāju no tevis grēkus, ko tu esi pastrādājis tajā ceļā, pa kuru tavas kājas ir gājušas. Tādējādi šīs lietas ir tā jaunā ceļa līdzībā, pa kuru šīs kājas, kas tagad ir tīras ar maniem darbiem, nesīs jūs uz priekšu taisnīgumā — taisnīgumā, kas ir piemērs, ko es jums esmu devis.

70 Tādēļ ejiet uz priekšu, jūs visi, ar tīrām kājām, kas jums tagad ir, un ejiet šo ceļu,

kas jūs vadīs uz mūžīgo dzīvi.

71 Un Sīmanis Pēteris saka viņam: Kungs, ne vien manas kājas, bet arī manas rokas un manu galvu, jo manas rokas nav darījušas taisnīguma darbus un mana galva ne vienmēr ir domājusi par piemēru, ko tu man esi parādījis.

72 Un Jēzus viņam saka: Kas ir mazgājies, tam nevajag vairāk kā vien kājas mazgāt, jo viņš viscaurēm ir tīrs. Jo kājas ir tās, kas tevi ir nesušas uz priekšu no darbiem, ko tu esi darījis pagātnē.

73 Un tavi iepriekšējie grēki tev ir piedoti un vairs nenāks pret tevi, ja būs tā, ka tu tīrībā dosies pa ceļu, ko es esmu noteicis tavā priekšā. Un jūs esat tīri, bet ne visi. Jo viņš pazina savu nodevēju, tāpēc viņš sacīja: Ne visi jūs esat tīri.

74 Kad nu viņš bija mazgājis viņu kājas, viņš paņēma savas drēbes un atkal apsēdās. Tad viņš tiem sacīja: Vai jūs zināt, ko es jums esmu darījis? Jūs mani saucat: Mācītājs un Kungs, un jūs pareizi darāt, jo es tas esmu.

75 Ja nu es, jūsu Kungs un Mācītājs, esmu jūsu kājas mazgājis, arī jums pienākas cits citam kājas mazgāt, patiesi, ka jūs atbalstāt cits citu savās likstās, kā es jūs esmu atbalstījis. Jo es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darītu, kā es jums esmu darījis.

76 Patiesi, patiesi es jums saku: Kalps nav lielāks par savu kungu, nedz sūtnis lielāks par To, kas viņu sūtījis, jo mēs visi, ikviens no mums, esam vienlīdzīgi Tēvam.

77 Un, ja jūs to zināt, svētīgi jūs esat, ja jūs tā darāt. Es nerunāju par jums visiem, jo es zinu, kurus esmu izredzējis, un jūsu vidū ir viens, kuram ir Sātana vēlme viņa sirdī un kurš nodos mani, lai piepildītos raksti, kuros teikts: Kas manu maizi ēd, pret mani pacēlis savu kāju.

78 Jau tagad es jums to saku, pirms tas ir noticis, lai jūs, kad tas notiek, ticētu, ka es tas esmu, par kuru ir rakstījuši visi svētie pravieši un par kuru runā raksti.

79 Patiesi, patiesi es jums saku: Kas

uzņem to, ko es esmu sūtījis manā priekšā, tas uzņem mani; un, kas mani uzņem, uzņem To, kas mani sūtījis. Un to vārdi, kurus es esmu sūtījis iepriekš, ir liecinājuši par mani.

80 Un, ja jūs pieņemat viņu vārdus, tad jūs ticēsiet man un saņemsiet visus manus vārdus. Un, ja jūs saņemat visus manus vārdus, tad Tēvs sūtīs Savu Garu pie jums un jūs būsiet viens ar Tēvu, kā es esmu viens.

81 Un, ja jūs esat viens ar mani, tad es jūs sūtīšu, lai atrastu tos, kas pieņems manus vārdus caur jums. Un tas, kas pieņem jūs, kurus es sūtu, tas pieņem mani. Un tas, kas pieņem mani, tas pieņem manu Tēvu un arī būs viens ar mums.

82 Un, kad Jēzus to bija sacījis, viņš, garā satriekts, liecināja un sacīja: Patiesi, patiesi es jums saku, ka viens no jums mani nodos. Mācekļi paskatījās cits uz citu neziņā, par kuru viņš runā.

83 Tad nu viens no viņa mācekļiem sēdēja pie Jēzus krūtīm, ko Jēzus mīlēja, patiesi to, kurš ir devis šo Tā Kunga aprakstu. Un Sīmanis Pēteris, zinādams, ka Tas Kungs mīlēja Jāni, tādēļ paslepus pamāja viņam ar roku, lai viņš pavaicātu, kurš ir tas, par kuru Tas Kungs runāja, kurš nodotu viņu.

84 Jānis, noliecies pie viņa krūts, čukst viņam: Kungs, kurš tas ir? Jēzus klusu atbildēja, sacīdams: Tas ir tas, kam es, kumosu iemērcis, to došu. Un, kumosu iemērcis, viņš to ņem un dod Jūdām Iskariotam, Sīmaņa dēlam.

85 Un pēc tam, kad šis kumos tika iedots Jūdām, viņā iegāja sātans. Un Jēzus, to zinot, sacīja viņam: Ko tu esi apņēmis savā sirdī darīt, to dari ātri, jo mans laiks ir tuvu klāt.

86 Tad nu no tiem, kas pie galda sēdēja, neviens nekā nesaprata, kādā nolūkā viņš tam to sacīja, izņemot Pēteri, kurš bija devis zīmi, un Jāni, kurš bija saņēmis atbildi no Tā Kunga.

87 Jo dažiem šķita, ka tāpēc, ka Tas Kungs bija norīkojis Jūdu par mantzini un viņam bija maks, Jēzus tam būtu sacījis: Iepērc uz

svētkiem, kā mums vajag; vai: dod kaut ko nabagiem!

88 Jo Jēzus bija mācījis saviem mācekļiem, ka nauda, ko viņi saņemt, būtu jālieto vienīgi vienkāršām vajadzībām un lai palīdzētu nabadzīgajiem un trūcīgajiem viņu vēlmēs.

89 Saņēmis kumosu, Jūda steigšus izgāja ārā no viņu vidus pēc Tā Kunga vārda; un bija nakts.

57. NODAĻA

Jēzus māca saviem divpadsmit apustuļiem, kas viņiem jādara pēc tam, kad viņš būs aizgājis. Viņš apsola sūtīt Svēto Garu, lai tiem mācītu visas lietas.

UN notika, ka tad, kad viņš bija izgājis no to vidus, Jēzus sacīja tiem apustuļiem, kas bija palikuši: Tagad Cilvēka Dēls ir pagodināts un Dievs pagodināts viņā. Un, ja Dievs ir pagodināts viņā, tad arī Dievs viņu pagodinās Sevī un viņu drīz vien pagodinās, jo Dēls neņems nekādu godu sev, bet ir devis visu godu Dievam.

2 Tādēļ Dievs pagodina Dēlu, kurš nepieņems nekādu godu, izņemot, ja to viņam dod Dievs, kurš ir viņa Tēvs.

3 Lūk, es vēlos, lai jūs būtu kā mazi bērni, patiesi vēl šo īso brīdi, kamēr es esmu pie jums. Jo mazi bērni, kamēr tie ir kopā ar savu tēvu, godina savu tēvu un pieķeras viņam. Bet, kad viņš ir aizgājis, tie meklē viņu, nezinot, kurp viņš ir devies.

4 Un pēc tam, kad es būšu aizgājis, jūs mani meklēsīt, kā bērns meklē savu tēvu, kuru tas godina. Tā es jūdiem esmu sacījis: Kurp es eimu, jūs man nevarat sekot, ja vien jūs neturat baušļus, ko es jums esmu devis.

5 Un es jums esmu devis daudzus baušļus, kas ir Tēva baušļi. Un visi šie baušļi ir jauni un nav tādi kā tie sendienās, kam ticēja jūdi, bet tie ir ietverti vienā bauslī, kas ir no Tēva.

6 Tādēļ tagad es saku jums: Jaunu bausli

es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat, kā jūs vēlaties, lai tie jūs mīlētu. Un, kā es jūs šādi esmu mīlējis, tāpat jums ir jāmīl citam citu. Un no tā visi pazīs, ka jūs esat mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.

7 Un katrs no apustuļiem pienāca pie Jēzus un raudāja. Un, kad Sīmanis Pēteris pienāca pie viņa, tas viņam teica: Kungs, kurp tu ej? Jēzus viņam atbildēja: Kurp es eimu, turp tu tagad man nevari sekot, bet vēlāk man sekosi.

8 Un Pēteris viņam sacīja: Kungs, kāpēc es tev tagad nevaru sekot? Savu dzīvību es par tevi atdošu!

9 Jēzus viņam atbildēja, sacīdams: Kādu dienu tu atdosi savu dzīvību par mani, patiesi, kā es atdodu savu dzīvību, tāpat arī tu darīsi. Bet tagad tu nevari atdod savu dzīvību par mani, jo mana dzīvība ir nevis manējā, bet Viņa, kurš mani sūtīja.

10 Un Pēteris bija sadusmots mīlestībā pret savu Kungu un sacīja: Savu dzīvību es par tevi atdošu jau šonakt!

11 Un Jēzus uzsmaidīja viņam un paskatījās viņam acīs, un sacīja: Savu dzīvību tu par mani atdosi? Patiesi, patiesi es tev saku: Vēl gailis nebūs dziedājis, kad tu mani jau trīskārt būsi aizliedzis.

12 Un tad Jēzus pagriezās pret visiem saviem apustuļiem, kas bija ap viņu, un tiem sacīja: Jūsu sirdis lai neizbīstas, tādēļ ka es jums esmu teicis, ka man tagad ir jāatdod sava dzīvība. Bet, ja jūs ticat Dievam, ticiet arī man, kam Dievs ir pavēlējis atdot savu dzīvību, lai viņš varētu to atkal atgūt un doties pie Tēva jūsu labad.

13 Un nebaidieties no tiem, no kuru rokām es miršu, nedz arī baidieties no tiem, kas netur Tēva baušļus. Jo, lūk, mana Tēva namā ir daudz mājokļu, kur tie var mājot pēc tam, kad tie ir nožēlojuši grēkus un saņēmuši no Tēva godības.

14 Bet jūs, kurus Tēvs man ir devis, būsiet ar mani mana Tēva namā; ja tas tā nebūtu, es būtu jums to pateicis. Es noeimu jums vietu sataisīt. Un, kad es būšu nogājis un jums

vieta sataisījis, tad es nākšu atkal un ņemšu jūs pie sevis caur augšāmcelšanās spēku, lai tur, kur es esmu, būtu arī jūs.

15 Un, kur es noeju, jūs zināt, un ceļu, kā jūs tur nokļūsit, jūs arī zināt, jo es jums esmu pateicis.

16 Tad Toms viņam saka: Kungs mēs nezinām, kurp tu ej; kā lai mēs zinātu ceļu?

17 Un Jēzus viņam saka: Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, un to, ko jūs esat redzējuši mani darām, to dariet arī jūs, patiesi, kā es jums esmu pavēlējis. Jo es dodos pie Tēva, lai dzīvotu Viņa valstībā, un neviens netiek pie Tēva, kā vien caur mani.

18 Ja jūs mani būtu pazinuši, jūs būtu pazinuši arī manu Tēvu; un jau tagad jūs Viņu pazīstat un esat Viņu redzējuši.

19 Un Filips viņam saka: Kungs, rādi mums Tēvu, tad mums pietiek. Un Jēzus viņam saka: Tik ilgi es jau esmu pie jums, un tu vēl neesi mani sapratis, Filip?

20 Lūk, kas mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu. Un, kas ir bijis liecinieks manam piemēram, ir redzējis Tēva piemēru. Kā tu vari sacīt: Rādi mums Tēvu? Vai tu netici, ka es esmu Tēvā un Tēvs ir manī?

21 Vārdus, ko es jums saku, es nerunāju no sevis, bet es jums esmu devis vārdus, ko es esmu saņēmis no Tēva. Un Tēva Gars, kas mājo manī, liek man darīt tos darbus, kam jūs esat bijuši liecinieki, ka es daru.

22 Ticiet man, ka es esmu Tēvā un Tēvs ir manī. Un, ja jūs pašlaik nevarat man ticēt, tad ticiet vismaz tādēļ, ka esat redzējuši tos darbus, ko es esmu darījis. Jo darbi, ko es esmu darījis, ir Tēva darbi, kuram jūs jau ticat.

23 Un jūs zināt, ka darbi, ko es esmu darījis, nevarētu tikt paveikti, ja vien Tēvs man nebūtu devis spēku paveikt šos darbus. Patiesi, patiesi es jums saku: Kas man tic, tas arī tos darbus darīs, ko es daru, jo arī Tēvs būs ar to un dos tam Savu spēku.

24 Un vēl lielākus par tiem darīs, jo Tēvs sūtīs Svēto Garu, kas liecinās Viņa bērnu gariem par Viņa vārdiem un par tiem

darbiem, ko darīs tie, kas tic man, jo es noeimu pie sava Tēva un vairs nevaru darīt miesā tos darbus, ko jūs varat darīt.

25 Un ar Svētā Gara spēku jūs spēsīt pārliecināt daudzus par maniem vārdiem, kurus es jums esmu devis; patiesi daudzi no tiem, kas ir noraidījuši mani, pieņems jūs, pateicoties Svētā Gara spēkam, ko Tēvs ir noteicis, lai mācītu visiem Viņa bērniem Savu gribu.

26 Un mans vārds paliks starp jums kā piemērs tiem darbiem, ko es darīju miesā. Un, ja jūs darāt tos darbus, ko jūs esat redzējuši mani darām, tad jūs rīkojaties manā vārdā. Un, ja jūs rīkojaties manā vārdā, Tēvs jums dos visu, ko jūs Viņam lūdzat. Un visu, ko jūs lūgsit manā vārdā, to es darīšu, lai Tēvs tiktu pagodināts Dēlā.

27 Jā, ja jūs lūgsit jebko manā vārdā, to es darīšu, ja jūs mīlat mani. Un, ja jūs mīlat mani, jūs turēsīt manas pavēles. Un es lūgšu Tēvu, un Viņš jums dos citu Mierinātāju, lai tas paliktu ar jums mūžīgi.

28 Un šis Mierinātājs ir Svētais Gars, par kuru es esmu runājis, patiesi patiesības Gars, kurš sniegs jums liecību par visu, un kuru pasaule nevar saņemt, jo tā neredz viņu ar miesas acīm, jo viņš ir no gara matērijas.

29 Nedz arī tie pazīst viņu, jo to darbi ir ļauni. Bet jūs pazīstat viņu, jo jūs darāt Tēva darbus, ko jūs esat redzējuši mani darām. Un, pateicoties darbiem, ko jūs darāt, Viņa Gars mājo ar jums un būs jūsos.

30 Un tādēļ es jums sacīju: Es jūs neatstāšu bāreņus, bet lūgšu Tēvu sūtīt Viņa Garu, lai mierinātu jūs, kad es būšu aizgājis.

31 Bet kādu dienu es atkal nākšu pie jums. Vēl tikai mazu brīdi, un pasaule mani vairs neredzēs. Bet tanī dienā jūs mani redzēsīt, jo es atkal dzīvošu, būdams augšāmcelts ar Tēva spēku, un ar šo pašu spēku arī jūs dzīvosīt.

32 Un tanī dienā jūs atzīsīt, ka es esmu savā Tēvā un jūs manī, un es jūsos, jo mēs visi būsim viens. Tādējādi, kam ir mani baušļi un kas tos tur, tas mani mīl. Un to,

kas mani mīl, to mans Tēvs mīlēs un es to mīlēšu un tam parādīšos ar Svētā Gara dāvanu, ko Tēvs sūtīs jums manis dēļ.

33 Tad Jūda, Jēkaba brālis, kurš nenodeva To Kungu, saka viņam: Kungs, kā tas nākas, ka tu parādīsies mums, bet ne pasaulei?

34 Un Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Ja kāds mani mīl, tas manus vārdus turēs, kas ir mana Tēva vārdi. Un, ja tas turēs mana Tēva vārdus, tad mans Tēvs to mīlēs, un mēs nāksim pie viņa un ņemsim pie viņa mājas vietu, dodot viņam Svēto Garu.

35 Un, kā Dēls liecina par Tēvu ar miesu, patiesi tā Svētais Gars liecina par Tēvu ar Garu. Jo Dēls sniedz Tēva piemēru ar darbiem, ko viņš dara miesā, un Svētais Gars sniedz Tēva piemēru ar to, ko viņš dod caur garu.

36 Kas mani nemīl, tas netur manus vārdus un neseko Tēva piemēram, tādēļ tas dara to, ko pasaule dara, un nevis to, ko es tam esmu devis ar savu vārdu.

37 Un tie vārdi, ko jūs dzirdat, nav mani, bet Tēva vārdi, kas mani ir sūtījis. To es jums esmu runājis, vēl pie jums būdams. Bet Mierinātājs, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs manā vārdā, tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko es jums esmu sacījis.

38 Un tagad es jums esmu teicis, ka Svētais Gars atgādinās jums visu. Un kā gan viņš sniegs jums kaut ko, lai jūs to atcerētos, ja vien jūs to iepriekš nebūtu dzirdējuši? Un es jums saku, ka jūs visi iepriekš esat dzirdējuši to, ko es jums esmu devis pēc Tēva pavēles.

39 Jo šīs ir tās pašas lietas, ko jūs esat dzirdējuši no Tēva, pirms jūs ienācāt mirstībā; jā, patiesi tās lietas, kuras viņš runāja uz jums Savā valstībā, pirms tika radīta šī pasaule.

40 Un kā Viņa bērni jūs dzirdējāt visas šīs lietas no Tēva. Un Svētais Gars jums atgādinās šīs lietas, kuras jūs esat dzirdējuši. Un, kad tās jums tiks atgādinātas, jūs sajūtīsiet mieru, ko rada Svētā

apstiprinājums, ka lietas, ko jūs atceraties, ir patiesas.

41 Un šo mieru es jums atstāju, savu mieru es jums dodu caur Garu. Ne kā pasaule dod mieru, es jums dodu. Bet tas miers, ko jūs saņemsit no Gara, būs mūžīgs miers, kas paliks ar jums mūžīgi.

42 Tādēļ jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas. Jūs esat dzirdējuši, ka es jums esmu sacījis: Es aizeimu un atkal nākšu pie jums. Un, ja jūs mani mīlētu, jūs priecātos, jo es teicu, ka es aizeimu pie Tēva jums vietu sataisīt.

43 Un es neko vairāk nevaru darīt miesā jūsu labā, jo darbs, ko Tēvs man ir uzdevis darīt, ir paveikts. Un tagad jātiek darītam Tēva darbam par jums, jo Tēvs ir lielāks nekā es.

44 To es jums jau tagad esmu sacījis, pirms tas notiek, lai, kad tas būs noticis, jūs ticētu. Es vairs daudz nerunāšu ar jums saskaņā ar miesu, bet es sūtīšu Svēto Garu būt kopā ar jums, lai jūs nebūtu pasaules pārvarēti.

45 Jo nāk tumsas valdnieks, kas ir no šīs pasaules, bet pār mani viņam nav varas, bet viņam ir vara pār jums. Bet lai pasaule zina, ka es Tēvu mīlu un daru, kā Tēvs man ir pavēlējis: Celieties, iesim no šejienes, lai man tiktu darīts saskaņā ar Tēva gribu.

46 Bet es vēlos, lai jūs turpinātu miesā un nestu manis cienīgus augļus. Jo es esmu īstais vīnakoks, un mans Tēvs ir dārza kopējs.

47 Ikvienu zaru pie manis, kas nenes augļus, Viņš noņem un sadedzina. Un ikvienu zaru, kas nes augļus, Viņš iztīra, lai tas jo vairāk augļu nestu.

48 Jūs jau esat tīri caur grēku nožēlošanu un ticību tiem vārdiem, ko es uz jums esmu runājis. Tādēļ palieciet manī un es palikšu jūsos. Kā zars nevar nest augļus no sevis, ja tas nepaliek pie vīnakoka, tāpat arī jūs nevarat nest manis cienīgus augļus, ja vien jūs nepaliekat manī. Es esmu vīnakoks, jūs tie zari. Kas manī paliek un es viņā, tas nes

daudz augļu, bet bez manis jūs nenieka nespējat darīt.

49 Ja kāds nepaliek manī, tas kā zars izmetams ārā un sakalst; un, kā vīri savāc vīnakoka zarus un iemet tos ugunī, un tie sadeg, tāpat arī būs ar tiem, kas nepaliek manī.

50 Ja jūs paliekat manī un mani vārdi paliek jūsos, jūs varēsiet lūgt, ko gribat, un tas jums notiks. Ar to mans Tēvs ir godā celts, ka jūs nesat daudz augļu, kas ir manis cienīgi. Un, ja jūs nesat šos augļus, tad jūs būsiet mani mācekļi.

51 Un, kā Tēvs mani ir mīlējis, tā es jūs esmu mīlējis; tādēļ palieciet manā mīlestībā! Ja jūs turēsiet manus baušļus, jūs paliksiet manā mīlestībā, itin kā es esmu turējis sava Tēva baušļus un palieku Viņa mīlestībā.

52 To es uz jums esmu runājis, lai mans prieks mājotu jūsos un jūsu prieks būtu pilnīgs. Un tas ir mans bauslis jums, patiesi tas pats bauslis, ko es saņēmu no sava Tēva: Lai jūs cits citu mīlat, kā es jūs esmu mīlējis.

53 Un nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem. Jūs esat mani draugi, ja jūs darāt visu, ko es jums pavēlu.

54 Kopš šī brīža es jūs vairs nesaucu par saviem kalpiem, jo kalps nesaprot, ko viņa kungs dara. Bet es jūs esmu saucis par draugiem; tāpēc ka visu, ko es esmu dzirdējis no sava Tēva, es jums esmu darījis zināmu; tādēļ jūs zināt, ko es daru.

55 Ne jūs mani esat izredzējuši, bet es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis, ka jūs ejat un nesat augļus, un jūsu augļi paliek, pateicoties Svētajam Garam, kas attīrīs un iesvētīs augļus. Un, esot attīrīti un iesvētīti, visu, ko jūs Tēvam lūgsit manā vārdā, Viņš jums to dos.

56 Vēlreiz es jums to pavēlu, lai jūs mīlat cits citu un darāt cits citam to, ko jūs vēlaties, lai tie darītu jums.

57 Un, kad jūs mācīsīt šīs lietas pasaulei, jūs ienīdīs par to, ko jūs mācāt. Jo tie no pasaules nemīl cits citu un dara citiem, ko

tie vēlas. Jo tie mīl paši sevi un tos, kas ir viņu draugi un viņu ģimenes, un savus dēlus un savas meitas, un savus vīrus un savas sievas. Bet svešinieku tie nemīl, un savu ienaidnieku tie ienīst.

58 Un, kad jūs tiem mācāt, ka tā ir Tēva griba, lai viņi mīlētu savu kaimiņu un savu ienaidnieku, tad tie jūs ienīdīs.

59 Bet, ja pasaule jūs ienīst, ziniet, ka tā mani papriekš ir ienīdusi. Ja jūs būtu no pasaules, pasaule mīlētu tos, kas tai pieder. Bet, tā kā jūs neesat no pasaules, bet es jūs esmu izredzējis no pasaules, tad pasaule jūs ienīst, tāpat kā tā ienīst mani.

60 Un tanī jūs zināsiet, vai jūs patiešām esat mani mācekļi. Jo pasaule ienīst manus mācekļus un vajā tos.

61 Atcerieties vārdus, ko es jums sacīju: Kalps nav lielāks par savu kungu. Ja viņi mani ir vajājuši, viņi vajās arī jūs.

62 Taču taisnīgie dzirdēs jūsu balsi un turēs jūsu vārdus; jo, ja viņi manus vārdus ir turējuši, viņi turēs arī jūsējos.

63 Bet to visu ļaunie jums darīs mana vārda dēļ vai, citiem vārdiem, to lietu, ko es esmu darījis viņu vidū, dēļ. Un viņi to dara tāpēc, ka viņi nepazīst To, kas mani sūtījis.

64 Jo, ja viņi pazītu Tēvu, tad viņi zinātu, ka Tēvs mīl visus Savus bērnus un neienīst nevienu ienaidnieku, bet mīl tos visus.

65 Un, ja es nebūtu nācis un viņiem to teicis, viņiem nebūtu grēka, jo Tēvs ir žēlsirdīgs pret tiem, kas nav dzirdējuši Viņa balsi. Bet tagad viņiem nav ar ko aizbildināt savu grēku, jo viņi ir dzirdējuši Viņa balsi caur mani.

66 Un, kas mani ienīst, ienīst arī manu Tēvu. Ja es viņu starpā nebūtu darījis darbus, kādus neviens cits nav darījis, tiem nebūtu grēka Tēva žēlastības dēļ. Bet tagad viņi tos ir redzējuši un tomēr ienīst gan mani, gan manu Tēvu, jo mēs esam viens.

67 Bet jāpiepildās vārdiem, kas rakstīti viņu bauslībā: Tie mani velti ienīduši!

68 Bet, kad nu nāks Aizstāvis, ko es jums sūtīšu no Tēva, patiesības Gars, kas iziet no

Tēva, Tas dos liecību par mani tiem, kas dara Tēva gribu, patiesi tiem, kas mīl savus ienaidniekus un dara citiem to, ko tas vēlas, lai citi tam darītu; jo tas ir Tēva bauslis.

69 Un arī jūs dosit liecību, jo jūs no paša sākuma esat bijuši ar mani. Un jūs rakstīsiet liecību, ko jūs esat redzējuši, lai to varētu nest klajā, lai tiesātu tos, kas ir saņēmuši šīs lietas.

70 Jo es nerakstīšu šīs lietas un nesūtīšu tās. Jo es neņemšu nekādu godu sev, izņemot, ja to dos mans Tēvs. Tādēļ jūs rakstīsiet un saņemsiet godu par to, ko jūs rakstīsiet.

71 Un to visu es jums esmu runājis, lai jūs nekristu apgrēcībā, kad jūs tiksiet vajāti mana vārda dēļ. Un tie jūs izslēgs no draudzes, jo jūs nemācāt cilvēku mācību un bauslību, bet sludināt tiem Tēva baušļus.

72 Jā, un nāks stunda, kad tas, kas jūs nonāvēs, domās ar to Dievam kalpojis. Un to viņi jums darīs tāpēc, ka tie nav atzinuši ne Dievu, ne mani.

73 Bet to es uz jums esmu runājis, lai jūs, kad laiks nāks, atcerētos, ko es jums par tiem esmu teicis. Un to es jums no sākuma neteicu, tāpēc ka es vienmēr biju pie jums un tas biju es, ko pasaule ienīda, un nevis jūs.

74 Bet tagad es aizeimu pie Tā, kas mani sūtījis, un neviens no jums man nejautā: Kurp tu ej? Bet, klausoties manos vārdos, jūsu sirds ir pilna skumju. Tomēr es jums saku patiesību, lai jūs varētu saprast, kurp es dodos un kādēļ es dodos pie Tēva.

75 Lūk, tas ir jums par labu, ka es aizeju no jums miesā. Jo, ja es neaizietu, Mierinātājs nenāktu pie jums, jo es būtu kopā ar jums miesā. Un tādēļ, ka es esmu kopā ar jums miesā, jums nav vajadzības pēc Svētā Gara, jo mēs esam viens un dosim jums tos pašus vārdus un to pašu sapratni.

76 Bet aizgājis es to sūtīšu pie jums, lai jūs caur Garu zinātu to, ko jūs nevarat saprast miesā. Jo miesa saspringst pret garu, patiesi, ka miesa neizprot garu. Bet gars izprot

miesu un nesaspringst pret to.

77 Šī iemesla dēļ jūs nesaprotat to, ko es jums esmu teicis miesā kopš iesākuma. Bet es jums sūtīšu Svēto Garu, lai dotu jums izpratnes garu, ko jūs nevarējāt gūt no miesas.

78 Un, kad viņš nāks, viņš liks pasaulei izprast grēku, taisnību un tiesu; par grēku viņš pārmet, jo tie netic man un tām lietām, ko es tiem esmu mācījis; par taisnību viņš pārmet, jo es aizeju pie Tēva, un jūs mani vairs neredzēsiet, un tomēr jūs aizvien ticēsiet, ka no manis izriet viss taisnīgums, ņemot godu no Tēva; un par tiesu viņš pārmet, jo šīs pasaules valdnieks ir dabūjis savu spriedumu atbilstoši saviem darbiem.

79 Jo pasaule spriedīs, ka tas, kas ir labs un no Dieva, ir ļauns, un tas, kas ir ļauns un no tumsas valdnieka, ir labs.

80 Un vēl daudz kas man jums sakāms, bet jūs to tagad vēl nespējat nest. Bet, kad nāks viņš, patiesības Gars, tas jūs vadīs visā patiesībā ar to, ko viņš runās uz jums.

81 Jo viņš nerunās no sevis paša, bet gan no Tēva. Bet visu, ko viņš dzirdēs no Tēva, to viņš runās. Un, ja jūs lūgsit Tēvu manā vārdā, turot manus baušļus un sekojot manam piemēram, tad viņš darīs jums zināmas nākamās lietas.

82 Tas godinās Tēvu caur mani; jo viņš ņems no tā, kas ir mans, ko es esmu saņēmis no Tēva, un to darīs zināmu jums, kas esat mani.

83 Viss, kas Tēvam pieder, pieder man, jo Viņš man to ir devis jūsu labad. Tāpēc es sacīju, ka Viņš ņems no tā, kas ir mans, un jums to darīs zināmu.

84 Vēl mazu brīdi, un jūs manis vairs neredzēsiet, un atkal mazu brīdi, un jūs mani atkal redzēsiet, jo es aizeju pie Tēva.

85 Tad daži no viņa mācekļiem runāja savā starpā: Ko viņš grib teikt ar šiem vārdiem: Vēl mazu brīdi, un jūs manis vairs neredzēsiet, un atkal mazu brīdi, un jūs mani redzēsiet, jo es aizeju pie Tēva? Tādēļ tie sacīja cits citam: Ko viņš ar to grib teikt:

Mazu brīdi? Mēs nesaprotam, ko viņš runā!

86 Tad nu Jēzus noprata, ka tie gribēja viņam jautāt, un sacīja viņiem: Vai par to jūs spriežat savā starpā, ka es sacīju: Mazu brīdi, un jūs manis neredzēsīt, un atkal mazu brīdi, un jūs mani redzēsīt? Patiesi, patiesi es jums saku, ka jūs raudāsīt un sērosīt, bet pasaule priecāsies, jo es aizeju pie Tēva.

87 Un jūs skumsīt, bet jūsu skumjas tiks vērstas priekā. Kad sieva dzemdē, viņa ir noskumusi, jo viņas stunda ir klāt; bet, kad viņa ir dzemdējusi bērnu, viņa vairs nepiemin savas bēdas aiz prieka, ka bērns ir nācis pasaulē.

88 Un arī jums tagad ir skumjas. Bet es jūs atkal redzēšu; tad jūsu sirds priecāsies, un neviens šo prieku jums neatņems.

89 Un tanī dienā jūs man vairs neko nejautāsīt, jo mana godība tiks aprīta Tēva godībā; bet Tēvam jūs jautāsīt visu, un tas jums taps dots.

90 Patiesi, patiesi es jums saku: Ja jūs Tēvam ko lūgsīt manā vārdā, Viņš jums to dos. Līdz šim jūs neko neesat lūguši Tēvam manā vārdā, jo es esmu bijis kopā ar jums miesā. Bet, kad jūs būsīt saņēmuši Svēto Garu, tad lūdziet un jūs dabūsīt, ka jūsu prieks būtu pilnīgs.

91 To es jums līdzībās esmu runājis cilvēku ļaunuma dēļ; taču nāk laiks, kad es vairs nerunāšu uz jums līdzībās. Bet, kad es būšu sūtījis jums Mierinātāju, es jums tieši stāstīšu par Tēvu.

92 Tanī dienā jūs lūgsīt manā vārdā, taču es neteikšu jums, bet es aizlūgšu Tēvu par jums, jo jūs nesaprotat, ka Tēva skatījumā jūs esat vienlīdzīgi man.

93 Jo pats Tēvs jūs mīl, tāpēc ka jūs mani esat mīlējuši un esat nākuši pie ticības, ka es esmu izgājis no Dieva. Es esmu izgājis no Tēva un nācis pasaulē, lai izglābtu visus cilvēkus, dodot tiem Tēva baušļus.

94 Es atkal atstāju pasauli un aizeju pie Tēva, kurš mani sūtījis. Un viņa mācekļi viņam saka: Redzi, tagad tu runā tieši un nerunā vairs līdzībā. Tagad mēs esam droši,

ka tu zini visu un tev nav vajadzīgs, lai kāds tevi jautātu, bet esi pavēlējis mums lūgt visu Dievam, neņemot nekādu godu sev. Un šīs pazemības dēļ mēs ticam, ka tu no Dieva esi nācis.

95 Jēzus tiem atbildēja, sacīdams: Vai tagad jūs ticat? Redziet, nāk stunda un ir jau klāt, kad jūs izklīdēsīt katrs savā vietā un mani atstāsīt vienu; un tomēr es neesmu viens, jo Tēvs ir ar mani.

96 Lūk, ko es esmu runājis uz jums, es esmu teicis jums, lai jums miers būtu manī. Jo pasaulē jums ir bēdas. Bet turiet drošu prātu, jo es pasauli esmu uzvarējis un esmu jums parādījis, kā arī jūs varat uzvarēt pasauli.

97 Un Svētais Gars jums mācīs šo visu, lai jūs varētu uzvarēt pasauli un jums vienmēr būtu miers.

58. NODAĻA

Starpnieka lūgšana Ģetzemanes dārzā. Kristus ciešanu dārzā patiesībā būtība. Moronijš skaidri runā par Kristus dzīves patieso nolūku un misiju, un par to, kas tika izmainīts vai izdzēsts Bībeles pierakstā. (Salīdziniet ar Jāņa 17. nodaļu.)

UN notika, ka Jēzus nošķīrās no mācekļiem un paņēma sev līdzī uz nomaļāku dārza daļu Pēteri, Jēkabu un Jāni. Un viņš pavēlēja viņiem raudzīties pēc tiem, kas nāca viņam pakaļ.

2 Un Jēzus atstāja tos un devās nomaļus, un nometās ceļos Tēva priekšā.

3 Un Jēzus ārkārtīgi raudāja un ļoti bēdājās pasaules lielā ļaunuma dēļ un ka viņš bija noraidīts no tik daudziem, kurus viņš tik ļoti mīlēja.

4 Un viņa agonija šo lietu dēļ bija tik liela, ka viņš ārkārtīgi raudāja un katra viņa šūna trīcēja; un viņš sāka svīst savu ciešanu dēļ. Un viņa eksaltētās dvēseles spriedze pār viņa ķermeni lika viņam asiņot no sava

deguna un savām ausīm, pat no viņa acīm izplūda asiņu asaras viņa gara satraukuma dēļ.

5 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ka Tas Kungs necieta tādēļ, ka viņš maksāja sodu par citu cilvēku grēkiem, kā jūs to esat pieņēmuši, — un šī ir mācība, kas jums ir kļuvusi par lielu klupšanas akmeni, — jo visi, kas grēko, cietīs paši par saviem grēkiem. Bet viņš cieta to grēku dēļ vai cilvēku ļaunuma dēļ un viņu nespējas mīlēt citam citu un meklēt Tēvu, kurš viņus ir radījis, dēļ.

6 Un šī nav Kristus mācība, ko vēlas tie, kas kanonizēs Kristus dzīves un kalpošanas aculiecinieku aprakstus Svētajos Rakstos. Jo tie ticēs, ka Kristus cieta un mira par visu cilvēku grēkiem, patiesi, lai visi cilvēki varētu tapt izglābti, ja vien tie pieņems Jēzu savās sirdīs un ticēs viņam.

7 Tad nu šī mācība varētu nebūt tālu no patiesības, taču šie cilvēki ticēs, ka cilvēks tiek izglābts nevis ar saviem darbiem, bet tikai ar labvēlību. Un tam viņi ticēs, lai viņi varētu attaisnot savu pašu ļaundarības, jo viņi nemīlēs cits citu tā, kā viņi vēlētos, lai citi tos mīlētu.

8 Un viņi paaugstinās sevi pār ļaudīm, un viņi vēlēties slavu un godu no tiem ļaudīm, kurus viņi vada, un daudzus citos veidos viņi nepaklausīs Tēva vārdiem, kas doti caur Kristu. Un šo iemeslu dēļ viņi sagrozīs patiesību attiecībā uz Kristus dzīves misiju un nolūku.

9 Un tad nu, ja kāds cilvēks ir pieņēmis Jēzu par savu Glābēju, tad šis cilvēks paklausītu baušļiem, ko Jēzus tam ir devis. Un, ja šis cilvēks nepaklausā baušļiem, tomēr paziņo, ka ir uzņēmis Jēzus vārdu, tad viņš ir grēkojis — tanī, ka šis cilvēks ir nelietīgi valkājis Tā Kunga vārdu, un tas netiks turēts par nevainīgu, kas Tā Kunga vārdu nelietīgi valkā.

10 Un šis cilvēks var mūžīgi apliecināt Jēzus vārdu, taču viņš nekad netiks izglābts Dieva valstībā, ja vien viņš var dzīvot pēc

likumiem, kas pārvalda Dieva valstību; un šie likumi ir baušļi, ko Jēzus mācīja ļaudīm, un tie ir baušļi, ko apustuļi mācīja ļaudīm, un tie ir tie paši baušļi, ko Tēvs deva iesākumā, ko Viņš arī dod visiem Saviem bērniem caur Svētā Gara kalpošanām, ja ir tā, ka viņi uzklausa Viņa Garu.

11 Tādēļ es vēlos, lai jūs zinātu, ka Kristus necieta par jūsu grēkiem, bet viņš cieta to dēļ.

12 Jo kurš gan no jums, ja viņam ir dēls, kurš dara ko tādu, kas nav labs, patiesi to, kas nes nelaimi pār viņu, ka viņš ir nelaimīgs; jā, vai jūs uzņematies uz sevis sodu par to, ko jūsu dēls ir izdarījis; vai nav tā, ka jūs ciešat to sāpju dēļ, ko jūs zināt, ka jūsu dēlam ir jāizcieš dēļ tā, ko viņš ir izdarījis, kurš ir izsaucis pār sevi taisnīgu sodu par to, ko viņš pats sev ir nodarījis?

13 Un, ja jūs noņemat sodu par to, ko viņš ir izdarījis, tad kā gan šis dēls var mācīties, ka viņam nevajag darīt to, kas viņam radīja šo nelaimīgo stāvokli?

14 Un, ja jūs patiesi mīlat savu dēlu, tad jūs ciestu viņa grēku dēļ, bet jūs neciestu par tiem, nedz arī maksātu sodu, par ko viņš ir atbildīgs, jo viņš rīkojās pēc savas paša rīcības brīvības, kas viņam ir piešķirta.

15 Un tie no jums, kas ticat tam, ka Tas Kungs, Jēzus Kristus, uzņemās uz sevis jūsu grēkus un ka jūs nebūsit atbildīgi par to, ko jūs esat darījuši, smagi kļūdāties, un, ja jūs nenožēlojat paši savus grēkus un nesākat darīt to, ko Tas Kungs jums ir pavēlējis, jūs cietīsiet par visiem saviem grēkiem un tiksiet turēti ārpus Dieva valstības, līdz jūs būsit samaksājuši līdz pat pēdējam senīnam par to, ko jūs esat izdarījuši.

16 Un dēļ lielās mīlestības, kas Jēzum ir pret visiem cilvēkiem, viņš dārzā ārkārtīgi cieta to ļaundarību dēļ.

17 Un pēc tam, kad viņš bija ārkārtīgi cietis, viņš pacēla savas acis uz debesīm un lūdza, sacīdams: Tēvs, tā stunda ir nākusi, kad Tu pagodināsi Savu Dēlu, un lai Tavs Dēls pagodina Tevi. Un Tu esi pagodināts

caur Savu Dēlu, jo Tu viņam esi devis varu pār visu miesu, lai viņš visiem, ko Tu viņam esi devis, dotu mūžīgo dzīvību.

18 Un šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un Jēzu Kristu, ko Tu esi sūtījis. Es Tevi esmu pagodinājis virs zemes, mācot to, ko Tu man esi pavēlējis mācīt Taviem bērniem; lai viņi varētu nožēlot savus grēkus un darīt to, ko Tu prasi no viņiem, lai sagatavotu viņus dzīvot tajās godības valstībās, ko Tu esi sagatavojis viņiem.

19 Jā, es esmu pabeidzis to darbu, ko darīt Tu man esi uzdevis. Un tagad, ak, Tēvs, pagodini Tu mani, patiesi ar to godību, kas man bija pie Tevis, pirms pasaule bija.

20 Es Tavu Vārdu esmu darījis zināmu cilvēkiem, ko Tu man no pasaules esi devis; Tavi tie bija, un man Tu viņus devi, un Tavus vārdus tie ir turējuši, kā es viņiem esmu pavēlējis. Tagad viņi ir atzinuši, ka viss, ko Tu man esi devis, ir no Tevis un nav manai paša godībai, bet gan Tavējai.

21 Jo tos vārdus, ko Tu man devi, es esmu devis viņiem, un viņi tos uzņēmuši un patiesi atzinuši, ka es esmu nācis no Tevis, un viņi ir ticējuši, ka Tu mani esi sūtījis.

22 Es lūdzu par viņiem, ak, Tēvs. Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu man esi devis no pasaules, jo viņi ir Tavi. Un viss, kas ir mans, tas ir Tavs, un, kas ir Tavs, ir mans, un es esmu pagodināts viņos, jo viņi dara tos darbus, ko viņi ir redzējuši mani darām.

23 Un tagad es vairs neesmu pasaulē, bet viņi ir pasaulē. Un es eju pie Tevis, Svētais Tēvs, un lūdzu, lai Tu uzturi tos Savā vārdā, ko Tu man esi devis, lai viņi ir viens, itin kā mēs esam viens.

24 Kamēr es biju pie viņiem pasaulē, es tos uzturēju Tavā vārdā, mācot viņiem to, ko Tu man esi devis viņu labad. Un es pasargāju tos, ko Tu man esi devis, ka neviens no viņiem nav pazudis kā vien pazušanas dēls, lai raksti piepildītos.

25 Un tagad es eju pie Tevis un atstāju

viņus pasaulē. Un par to es runāju pasaulē, lai mans prieks viņos būtu pilnīgs.

26 Tavus vārdus es viņiem esmu devis, un pasaule viņus ir ienīdusi Tavu vārdu dēļ, tāpēc ka viņi nav no pasaules, tāpat kā es neesmu no pasaules. Es nelūdzu, lai Tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai Tu viņus pasargātu no pasaules ļaunuma. Viņi nav no pasaules, tāpat kā es neesmu no pasaules.

27 Svētī viņus, Svētais Tēvs, caur Tavu patiesību, kas viņiem tiek dota ar Tavu Garu. Jo viņi ir saņēmuši Tavu vārdu, un Tavi vārdi ir patiesība.

28 Tāpat kā Tu mani esi sūtījis pasaulē, lai to izglābtu no visa grēka, tāpat arī es viņus esmu sūtījis pasaulē, lai izglābtu visus Tavus bērnus no pasaules grēkiem.

29 Un viņu labā es pats svētījos ar savu piemēru un ar savu vārdu, lai arī viņi būtu patiesībā svētīti. Bet ne par viņiem vien es lūdzu, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem man ticēs.

30 Un, ja viņi man ticēs caur to vārdiem, kurus Tu man esi devis no pasaules, tad viņi ticēs Tev un turēs Tavus baušļus, ko viņi saņems caur tiem; lai viņi visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, manī un es Tevī, lai arī viņi ir viens mūsos; lai pasaule ticētu, ka Tu mani esi sūtījis, lai padarītu visus Tavus bērnus vienotus ar savu Tēvu.

31 Un to godību, ko Tu devi man, es esmu devis viņiem; lai viņi varētu būt viens, patiesi, kā mēs esam viens; jā, es viņos un Tu manī, lai viņi ir pilnīgi viens; un lai pasaule atzītu, ka Tu esi mani sūtījis un viņus esi mīlējis tāpat, kā Tu mani esi mīlējis.

32 Un lai pasaule zinātu, ka Tu esi viņus sūtījis, tāpat kā Tu mani esi sūtījis, lai sniegtu glābšanu visiem cilvēkiem saskaņā ar viņu vārdiem, kas ir Tavs vārds. Lai visi cilvēki, Svētais Tēvs, varētu būt viens ar mums.

33 Ak, Tēvs, es gribu, lai, kur es esmu, arī tie ir pie manis, ko Tu man esi devis; lai viņi redzētu manu godību, ko Tu man esi devis,

tāpēc ka Tu mani esi mīlējis, pirms pasaule bija radīta; un Tu arī viņus esi mīlējis iesākumā un aicinājis viņus, tāpat kā Tu mani esi aicinājis.

34 Ak, taisnais Tēvs! Pasaule Tevi nav atzinusi, bet es Tevi esmu atzinis, un šie ir atzinuši, ka Tu mani esi sūtījis. Un es viņiem esmu darījis zināmu Tavu vārdu un vienmēr darīšu To zināmu, lai viņi godinātu Tevi un nevis mani; lai mīlestība, ar ko Tu mani esi mīlējis, būtu viņos un lai mīlestība, ar ko es viņus esmu mīlējis, būtu pasaulē.

35 Un tagad man, Moronijam, Tas Kungs ir pavēlējis runāt ar skaidrību šajā pierakstā, lai visi, kas to saņems, varētu izprast Jēzus Kristus dzīves un kalpošanas patieso misiju un nolūku.

36 Jo, lūk, es jums esmu devis Jāņa pierakstu, kā tas tika dots savā skaidrībā, patiesi, pirms to redīgēs un izmainīs tie, kas to iekļaus Bībelē, kas jums ir jūsu priekšā.

37 Un Glābēja vārdi, ko Jānis jums ir devis, ir varenī un spēcīgi tiem, kuriem ir Svētais Gars, lai sniegtu viņiem liecību par to patiesumu un par to nozīmi. Taču tiem no jums, kam nav Svētā Gara ar jums, — un jums nav Svētā Gara jūsu ļaundarību dēļ — Gars jums nedarīs zināmas šīs lietas, bet tās jums būs kā līdzība vai kā paruna, par ko apustuļi runāja, kad viņi nevarēja izprast Jēzus Kristus vārdu nozīmi.

38 Taču tagad es skaidrībā dodu pasaulei viņa vārdu nozīmi. Un pēc tam, kad es jums skaidrībā būšu devis šo lietu nozīmi, tad jums vajadzētu vēlreiz doties un lasīt, un pārdomāt Jāņa apraksta vārdus, lai jūs labāk izprastu to, kas ir ticis rakstīts attiecībā uz Jēzu Kristu miesā.

39 Un, kad jūs vēlreiz lasīsit Jāņa vārdus; jā, kad jūs lasīsit arī citu aprakstu vārdus Bībelē, tad jūs sāksit izprast daudzas skaidras un vērtīgas lietas, kas tika izņemtas no šī pieraksta cilvēku ļaundarību dēļ.

40 Jo, lūk, ja vien cilvēkam nav Dieva Gara, lai vadītu viņu tajās lietās, kas viņam būtu jāraksta pasaulei; jā, ja vien cilvēkam

nav Svētā Gara iedvesmas, tad viņš nerakstīs Dieva vārdu, bet viņš rakstīs cilvēku vārdus atbilstoši saviem paša uzskatiem un vēlmēm.

41 Tādējādi tas, ko jūs pēdējās dienās ticat, ka ir Dieva vārds, tika uzrakstīts ar cilvēka roku. Un daudzos gadījumos vārdi, kas jums ir, tas ir Dieva vārds kā tas tika dots tiem, kuri uzrakstīja Svētos Rakstus ar Dieva Garu.

42 Taču, kad šīs lietas tika tulkotas dažādās valodās un tās iestarpināja un redīgēja tie, kam nebija Svētā Gara, tad tās kļuva tumšas un neskaidras, un nevis tīrs Dieva vārds, bet sagrozīta forma, kas balstīta uz cilvēku sapratni un viedokļiem.

43 Un šim nolūkam Tas Kungs pavēlēja manam tēvam taisīt šo pierakstu. Un viņš ir pavēlējis arī man rakstīt tās lietas, kuras es esmu pārtulkojis ar Urīma un Tumīma spēku, kuras uzrakstīja Jareda brālis, kuram tika dota vīzija par pasauli kopš laika sākuma līdz laika galam.

44 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka vārdi Urīms un Tumīms iztulkojot nozīmē — Gaismas un Pilnības.

45 Un tagad šeit ir noslēpums tiem, kas saņems šīs lietas, patiesi tiem no jums, kam ir izpratne — tāda izpratne, kas ir nevis cilvēka zināšanas, bet gan Dieva zināšanas:

46 Jo Bībeles, kas iznāca no jūda mutes, grāmatā, kas saukta par Atklāsmi, ko arī sarakstīja Jānis, viņš rakstīja, sacīdams: Kam ausis, tas lai dzird, ko Gars saka draudzēm: Tam, kas uzvar, es došu no apslēptās mannas, es viņam došu baltu akmeni, un uz akmens būs jauns vārds rakstīts, ko neviens nezina, kā vien tas, kas to dabū.

47 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka šis baltais akmens ir kā Urīms un Tumīms. Citiem vārdiem, tam, kas uzvar pasauli un tur Dieva baušļus visās lietās, tiks dots jauns vārds. Un šis vārds simbolizē tā cilvēka darbus. Un, pateicoties tam, ka viņa darbi ir taisnīgi, vienīgi viņš zinās jauno vārdu jeb, citiem vārdiem, vienīgi viņš spēs darīt tos

darbus, ko viņš ir darījis.

48 Un apslēptā manna ir tā pati manna, par ko runāja Kristus, kad viņš jūdiem sacīja: Jūsu tēvi ir ēduši mannu tuksnesī, bet ir nomiruši. Maize, kas no debesīm nāk, ir tāda, ka tas, kas no viņas ēd, nemirst. Es esmu dzīvā maize, kas nākusi no debesīm. Kas ēdīs no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi. Un maize, ko es došu, ir mana miesa, kas dota par pasaules dzīvību.

49 Un Kristus maize ir Tā Kunga darbi un viņa piemērs mums miesā. Un, ja mēs darām Kristus darbus un sekojam viņa piemēram, tad mums tiek dots balts akmens jeb, citiem vārdiem, Urīms un Tumīms, kas ir Gaismas un Pilnības.

50 Jā, kad cilvēks ir pilnīgojis savu dzīvi, tad viņā mirdzēs Tēva gaisma un tas būs viens ar Tēvu un zinās visu, ko Tēvs zina, tādējādi kļūstot pilnīgots Tēvā.

51 Jo gaisma ir patiesība un zināšanas un tiks dota visiem tiem, kas ir pilnīgojuši savas dzīves caur Kristus vārdiem jeb mannu.

52 Un tad nu, mani mīļotie brāļi un māsas, kas ir tas, ko Tas Kungs prasa no mums, lai mēs varētu tapt pilnīgi, patiesi kā Tēvs, kas ir debesīs, ir pilnīgs?

53 Lūk, viņš prasa, lai mēs vispirms mācītos Kristus vārdus, tad nožēlotu savus vecos paradumus un izmainītu tos, lai tie atbilstu Kristus vārdiem un piemēram, ko viņš ir parādījis mums.

54 Un tad nu šī ir tā lieta, ko man tika pavēlēts jums izskaidrot: Lūk, iesākumā mēs visi bijām vienlīdzīgi Tēva skatījumā, būdami Viņa radīti pēc Viņa paša gribas un guvuši rīcības brīvības spēku darboties un pastāvēt neatkarīgi no Viņa, lai mēs kādu dienu pieredzētu to laimi, ko mēs vēlamies paši sev.

55 Un, lai pieredzētu šo laimi, Tēvs mums iesākumā deva baušļus, pēc kuriem mums nepieciešams dzīvot, lai mums būtu šī laime.

56 Un Viņš mums mācīja par Savu valstību un par dažādajām godības vai laimes pakāpēm, ko mēs kādu dienu

iemantosim atbilstoši mūsu personīgajām laimes vēlmēm. Un Viņš mums mācīja, ka, lai mēs dzīvotu šajās valstībās, mums ir jāievēro noteikti mūžīgie likumi jeb baušļi, kas mums nodrošinātu to, ka mēs pieredzētu to laimi, ko mēs vēlamies.

57 Un, ja mēs nevaram dzīvot pēc šiem likumiem jeb šiem baušļiem, tad mēs nevaram dzīvot šajās mūžīgajās valstībās, jo mēs nebūtu laimīgi, dzīvojot pēc kādiem citiem likumiem — likumiem, kas nav Tēva mūžīgie likumi, kas ir tie paši likumi, pēc kuriem Viņš dzīvo Savā valstībā un kas Viņam sniedz Viņa laimi.

58 Un Tēvs mums paskaidroja, ka ir nepieciešams, lai mēs pieredzētu dzīvi bez šiem likumiem, patiesi pasaulē, kur šie likumi ne vienmēr pastāvētu dēļ dažādajām laimes vēlmēm, kas katram no mums piemīt.

59 Un šajā pasaulē, kur šie likumi nepastāvētu, mēs paši nepastarpināti mācītos, ka šie likumi, pēc kuriem mums tiek prasīts dzīvot Dieva valstībās, patiešām ir laimes likumi, kas mums nodrošinās mūžīgu laimi uz visiem laikiem.

60 Un, pateicoties Savai paša pieredzei, Viņš zināja, ka daudzi no mums noraidīs laimes likumus un dzīvos atbilstoši savai pašu sirdsapziņai, kas pēc savas būtības ir savtīga un vērsta uz mūsu personīgo laimi.

61 Un Viņš mācīja, ka, lai arī mēs visi pieredzēsīm mūžīgo laimi Viņa valstībā, pastāv noteikti sodi jeb laimes liegumi, balstoties uz to, ko mēs darīsim ar savu rīcības brīvību, izvēloties to laimi, kas vislabāk atbilst mūsu interesēm.

62 Un es, Moronijs, jau esmu izskaidrojis daudzas no šīm lietām iepriekš šajā pierakstā. Tādēļ es neatkārtošu to, ko es jums jau esmu devis attiecībā uz šīm lietām.

63 Jums ir vārdi, kurus Tas Kungs man pavēlēja rakstīt jums; tādēļ pētiat tos un pārdomājiet tos, un lūdziet Tēvu, lai sniegtu jums sapratni par tiem.

64 Bet tagad man ir pavēlēts izskaidrot jums vienkāršībā un skaidrībā Jēzus Kristus

dzīvi un kalpošanu:

65 Lūk, Jēzus Kristus bija tas, kurš iesākumā tika izraudzīts, lai pārstāvētu Tēvu šajā Viņa valstības daļā. Un Tēvs nosauca viņu par Jehovu; un viņš ir mūsu brālis un vienlīdzīgs ar mums visiem Tēva priekšā, bet ir saņēmis no Tēva aicinājumu — nodrošināt to, lai mēs visi saņemam iespēju apgūt tos laimes likumus, kurus mums ir jāzina un pēc kuriem ir jādzīvo, lai mūžīgi dzīvotu Tēva valstībā.

66 Un Jehova nāca šajā pasaulē un kļuva par Jēzu Kristu tikai viena vienīgā nolūka dēļ; jā, lai mācītu mums laimes likumus, kurus mums mācīja Tēvs, pēc kuriem mums ir jādzīvo, lai mēs varētu tapt izglābti Dieva valstībā. Un arī lai parādītu mums piemēru tam, kā pēc šiem likumiem ir jādzīvo; viņš būdams šis Tēva piemērs.

67 Jā, viņš mums deva Tēva vārdus un baušļus.

68 Jā, viņš mums deva piemēru ar saviem darbiem un savu rīcību starp cilvēkiem miesā, patiesi pilnīgu piemēru tam, kā pēc šiem likumiem ir jādzīvo.

69 Jā, viņš mums pat deva piemēru ar savu reakciju uz cilvēku pavēlēm un priekšrakstiem, kas nav balstīti uz mūžīgajiem laimes likumiem.

70 Un visbeidzot viņš nāca pasaulē, lai mācītu tieši to pašu, ko mēs dzirdējām no Tēva, kad mēs visi klausījāmies Tēvu, esot kā gari Viņa valstībā, kur mēs tikām radīti, patiesi, kad Tēvs iepazīstināja mūs ar Sava mūžīgā laimes plāna pilnību mums.

71 Un tagad UZKLAUSIET JŪS MANUS VĀRDUS, mani brāļi un māsas; jo, ja jūs neuzklausīsiet manus vārdus, no jums tiks prasīta atbildība par to, ko jūs darāt, tādēļ ka jūs neuzklausīsiet manus vārdus.

72 Lūk, es jums dodu nevis no saviem paša vārdiem, bet vārdus, ko Tas Kungs man pavēlēja dot jums skaidrībā:

73 Lūk, Jēzus Kristus nemira par jūsu grēkiem, nedz arī viņš ko darīja, lai paņemtu prom jūsu grēkus, izņemot to, ka mācīja

jums Tēva patiesos baušļus, lai jūs varētu nožēlot savus grēkus un turēt šos baušļus. Jo tās lietas, kas nav Tēva bauslis, ir grēki.

74 Lūk, Jēzus nomira tādēļ, ka pasaule nosprieda, ka tas, ko viņš mācīja, ir ļauns un no velna, tādēļ tie sita viņu krustā.

75 Lūk, viņš varēja jebkurā brīdī izmantot to spēku, ko viņam bija devis Tēvs, lai izglābtu savu dzīvību un nogalinātu tos, kas vēlējās nogalināt viņu. Tomēr viņš bija Tēva piemērs mums visās lietās, un viņš paklausīja Tēva pavēlēm visās lietās, patiesi līdz savas dzīves beigām.

76 Un tad nu, kas ir šis Tēva pavēles, kuras mūs izglābs Viņa valstībā?

77 Jā, kāds ir Jēzus Kristus dzīves un piemēra vēstījums?

78 Jā, kas bija tas, ko viņš pavēlēja ļaudīm, kad viņš tiem sacīja: Ja jūs neturēsiet manus baušļus, jūs nekādi nevarēsiet iemantot Dieva valstību?

79 Jā, kas ir šie baušļi un laimes likumi, pēc kuriem mums ir jādzīvo, lai pieredzētu šo laimi mūžīgi?

80 Lūk, tie ir tikpat vienkārši kā mani vārdi; bet jūs esat tik ārkārtīgi aptumšoti ar savām vēlmēm radīt Dieva noslēpumu, ka jūs nesaprotat šo lietu vienkāršību un skaidrību. Un tādēļ jūs nezināt Viņu; un šī ir mūžīgā dzīve, ka jūs zināt pašu Mūžīgo Tēvu un Viņa Dēlu, Jēzu Kristu.

81 Lūk, diženais un mūžīgais bauslis un Tēva, kurš mūs visus radīja, mūžīgais laimes likums ir šis: Lai jūs cits citu mīlat, kā jūs vēlaties, lai citi jūs mīlētu.

82 Un uz šī viena vienīgā baušļa balstās visi pārējie baušļi un likumi; un nav neviena cita baušļa, pēc kura jums ir jādzīvo.

83 Jā, tas ir Tā Kunga lielais standarts. Tas ir Kristus vārdu iemiesojums un visaptverošais vēstījums, ko Tēvs ir devis Saviem bērniem kopš iesākuma.

84 Un pēc šī standarta jeb pēc Kristus vārdiem tiks visi Dieva bērni, jā, patiesi ikviens no tiem, tiesāts atbilstoši saviem darbiem.

85 Lūk, katra rīcība, katra doma, katra reakcija, patiesi katra reize, kad jūs pielietojat savu rīcības brīvību, lai rīkotos tajā neatkarīgajā stāvoklī, kurā jūs visi esat radīti, jūs tiksit tiesāti atbilstoši šim standartam.

86 Un, ja jūs nevarat mīlēt citus tā, kā jūs vēlaties, lai tie mīlētu jūs, tad jūs neiemantosīt Dieva valstību, un Viņa valstībā nebūs vietas jums, bet jūs ieņemsit savu vietu kopā ar tiem, kas iesākumā sacēlās pret Tēva ieceri, patiesi kopā ar Luciferu un tiem, kas viņam sekoja.

87 Un tagad es vēlos mudināt, lai jūs lasītu un pārlasītu Kristus vārdus, patiesi visos Svētajos Rakstos, ko viņš ir pieļāvis uzrakstīt par sevi, un raudzīties, vai viņa vēstījums nepauž jums šīs lietas.

88 Viņš ir mūsu Glābējs, jo viņš mums māca šīs lietas, lai mēs varētu tapt izglābti. Un visi tie, kas māca viņa vārdus, ir cilvēku glābēji un ir vienoti prātā un misijā ar Tēvu, kurš deva mums šos vārdus iesākumā.

89 Un Svētais Gars, kurš ir vienots ar Tēvu un Dēlu, mācīs šīs lietas mums visiem, patiesi, sniedzot mums mieru un laimi, kad mēs turam šo diženo Dieva bausli.

90 Un, kad Gars ir attālinājies no mums tādēļ, ka mēs neturam šo bausli, tad mēs tiekam atstāti vieni un sajūtam ciešanas, nesaskaņas, nomāktību, vientulību un sāpes.

91 Tādēļ spriediet par sevi, vai jūs esat mierā ar sevi un vai jūs esat laimīgi. Un, ja jūs esat godīgi pret sevi, tad jūs varat taisnīgi spriest, vai jūs esat vai neesat sagatavoti ieiet Dieva valstībā un uz visiem laikiem baudīt Viņa mūžīgo laimi, ko Viņš mums ir piedāvājis.

92 Un, ja jūs neesat mierā ar sevi, jūs būsit nelaimīgi un nemierīgi, un pastāvīgi meklēsit to mieru un laimi, kas bēg no jums.

93 Tādēļ, mani mīļotie brāļi un māsas, dariet citiem to, ko jūs vēlaties, lai citi darītu jums, un jūs būsit vienoti ar Kristu, kurš ir vienots ar Dievu, kas ir Tēvs, kurš vēlas, lai visi Viņa bērni būtu vienoti ar Viņu.

94 Šī ir Kristus izpiršanas nozīme un vēstījums. Nav nevienas citas nozīmes, un netiks dota neviena cita nozīme mūžīgi. Āmen.

59. NODAĻA

Moronijs turpina ar Jāņa doto aprakstu. Tiek sniegta Kristus nāve saskaņā ar Jāņa aprakstu. Mums tiek pavēlēts koncentrēties uz Jēzus vārdiem, nevis uz viņa nāvi.

UN tagad es vēlreiz atgriežos pie Jāņa apraksta, lai jūs tur varētu lasīt par Kristus nāvi un viņa augšāmcelšanos, lai jums būtu prieks viņā un tajā, ko viņam darīt pavēlēja Tēvs, kurš mīl mūs visus, jā, patiesi ikvienu no mums vienlīdz vienādi.

2 Un notika, ka pēc tam, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, kas bija viņa pēdējie vārdi saviem mācekļiem miesā, viņš ar saviem mācekļiem aizgāja pāri Kidronas strautam; tur bija dārzs; tanī viņš iegāja ar saviem mācekļiem.

3 Un šis dārzs viņam bija slepena slēpšanās vieta — rīkojuma viņu apcietināt dēļ, ko bija guvis augstais priesteris no baznīcas Jeruzālemē. Un arī Jūda, viņa nodevējs, zināja šo vietu, jo Jēzus ar saviem mācekļiem, no kuriem viens bija Jūda, tur daudreiz bija bijuši kopā.

4 Un notika, ka Jūda devās pie augstā priestera un atklāja viņam, kur slēpās Jēzus un pārējie apustuļi. Tad nu Jūda, samaksājis naudu, paņēmis kareivju grupu un augsto priesteru un farizeju sulaiņus, devās tur ar lāpām, lukturēm un ieročiem.

5 Un Jūda viņus vadīja uz slēpšanās vietu. Un, kad viņi bija ienākuši dārzā, Jēzus, zinādams visu, kam jānāk pār viņu, tādēļ izgāja tiem pretim un sacīja: Ko jūs meklējat? Tie atbildēja viņam: Jēzu Nacarieti. Jēzus tiem saka: Es tas esmu. Bet arī viņa nodevējs Jūda stāvēja pie viņiem.

6 Un, tiklīdz viņš tiem bija pateicis: Es tas

esmu, tad apustuļi atkāpās un nokrita pie zemes, ar spēku nogāžot zemē arī Jēzu, lai viņš netiktu atklāts starp tiem.

7 Bet Jēzus atkal piecēlās kājās un vēlreiz tiem sacīja: Ko jūs meklējat? Un tie atbildēja: Jēzu Nacarieti. Jēzus atbildēja: Es jums esmu sacījis, ka es tas esmu. Ja jūs mani meklējat, tad lai šie aiziet!

8 Un to viņš sacīja, lai varētu tikt piepildīti pravieša vārdi, kurus viņš teica, sacīdams: No tiem, ko Tu man esi devis, es nevienam neesmu ļāvis iet bojā.

9 Un Jūda pienāca pie Tā Kunga un noskūpstīja viņu uz vaiga, kas bija zīme, ko viņš bija devis priesteriem un kareivjiem, kas tur bija, lai viņu apcietinātu, par to, kurš no viņiem ir Kristus.

10 Un, kad tie devās uz priekšu, lai viņu apcietinātu, tad Sīmanis Pēteris, kam bija zobens, izvilka to, cirta augstā priestera kalpam un nocirta tam labo ausi. Un šī kalpa vārds bija Malhs, kurš vēlāk caur apustuļiem tika pievērstis ticībai pēc tam, kad viņš bija saņēmis Svēto Garu, un kuru jūdi nomētāja ar akmeņiem par atkrišanu.

11 Tad Jēzus sacīja Pēterim: Bāz savu zobenu makstī un negrēko savās dusmās, atturot mani no mana Tēva gribas pildīšanas. Un atceries, kā ir rakstīts, ka tas, kas dzīvo ar zobenu, mirs no tā. Lūk, vai tad man nedzert to biķeri, ko mans Tēvs man ir nolīcis?

12 Pēc tam kareivji līdz ar virsnieku un jūdu sulaiņiem saņēma Jēzu, sasēja viņu un aizveda papriekš pie Annas, jo tas bija sievastēvs Kajafam, tā gada augstajam priesterim.

13 Jo Anna vēlējās redzēt cilvēku, kurš bija izraisījis tik daudz strīdu un apjukuma starp jūdiem un kurš bija teicis, ka Dieva baznīca viņu vidū ir samaitāta un ka, ja vien ļaudis nenožēlos savus grēkus un sekos saviem vadītājiem, bet nesekos Dievam, tad tie ies bojā līdz ar savu baznīcu.

14 Un Anna bija varens un ietekmīgs cilvēks jūdu vidū, kurš rīkojās ar romiešiem

visās lietās un izlēma, kas baznīcai bija vajadzīgs no romiešiem atbilstoši jūdu baznīcas vajadzībām un vēlmēm.

15 Bet Kajafa bija tas, kurš jūdiem bija devis padomu, ka esot pareizi, ka viens cilvēks mirst, ja to prasa tautas labums. Un arī viņš bija augstais priesteris, pie kura devās Jāzeps, Jēzus brālis, un kurš pieņēma trīsdesmit sudraba gabalus, ko Jāzeps viņam bija iedevis, pateicoties brīnumam, ko Jēzus bija veicis, būdams sava tēva Jāzēpa nodarbināts, un kurš tad šo naudu bija samaksājis Jūdām, kurš nodeva Jēzu.

16 Un notika, ka Jēzum sekoja Sīmanis Pēteris un vēl viens mācekļis, patiesi Nātānaēls, kurš bija mācīts vīrs un tika godāts un cienīts starp jūdiem viņa izglītības dēļ.

17 Un Nātānaēls augstajam priesterim bija pazīstams un iegāja līdz ar Jēzu augstā priestera pilī. Bet Pēteris palika ārpusē, pie durvīm stāvot. Tad Nātānaēls, kas augstajam priesterim bija pazīstams, iznāca ārā un runāja ar durvju sardzi, lai viņa ievestu arī Pēteri iekšā pie tiem.

18 Taču Pēteris bija nobijies un neuzdrīkstējās tur ieiet kopā ar Nātānaēlu un Jēzu. Tad kalpone, kas sargāja durvis, sacīja Pēterim, ka viņš var tikt ielaists pie tiem: Vai arī tu nepiederi pie šī cilvēka mācekļiem? Viņš tai saka: Nepiederu.

19 Un tur stāvēja kalpi un sulaiņi, kas Jēzu bija atveduši uz pili, viņi no oglēm bija sakūruši uguni un sildījās, jo bija auksts; un arī Pēteris bija nostājies pie viņiem un sildījās.

20 Un pa to laiku augstais priesteris vaicāja Jēzum par viņa mācekļiem un par viņa mācību, un par to, kādēļ Jēzus slēpās un slepeni sludināja starp ļaudīm.

21 Jēzus viņam atbildēja, sacīdams: Es pilnīgi atklāti esmu runājis pasaules priekšā; es pastāvīgi esmu mācījis sinagogā un Templī, kur allaž sanāk jūdi, un neko neesmu runājis slepeni. Ko tu mani jautā par manu mācību? Jautā tiem, kas dzirdējuši, ko

es uz tiem esmu runājis. Lūk, tie zina, ko es esmu teicis.

22 Un, kad viņš to bija teicis, viens no sulaiņiem, kas tur stāvēja, Jēzum iesita vaigā, sacīdams: Vai tu tā atbildi augstajam priesterim?

23 Jēzus viņam atbildēja, sacīdams: Ja es nepareizi esmu runājis, tad pierādi, ka tas bija nepareizi. Bet, ja es esmu runājis pareizi, ko tu mani sit?

24 Tad Anna viņu sasieta sūtīja pie augstā priestera Kajafas, un viņš tika nogāzts zemē, jo viņa rokas bija sasietas un viņš nevarēja noturēties.

25 Un notika, ka Nātānaēls drosmīgi piecēlās un aizstāvēja Jēzu no augstā priestera atbilstoši savām zināšanām par Mozus likumu un baznīcas likumu. Un viņš apmulsināja augsto priesteri visos viņa vārdos.

26 Taču augstajam priesterim piederēja ļaužu sirdis un prāti, un, kad viņš kļuva dusmīgs, tādēļ ka viņš nevarēja iebilst pret aizstāvību, ko sniedza Nātānaēla mute, viņš pavēlēja, lai Nātānaēls tiktu padzīts no viņu vidus un uz visiem laikiem tiktu izraidīts no baznīcas.

27 Un šajā lietā Nātānaēls priecājās un sacīja augstajam priesterim, kad tie veda viņu prom no sava vidus: Un kāda vajadzība, tavuprāt, man ir pēc šīs baznīcas un ļaunuma, kas tajā tiek mācīts. Man nav vajadzīga baznīca, nedz tās vadītāji, lai man nodrošinātu manu glābšanu. Jo Dievs ir sūtījis Savu Dēlu, un viņš ir mans draugs, un viņa vārdos es esmu radis savu glābšanu.

28 Bet Sīmanis Pēteris stāvēja un sildījās ārā kopā ar sulaiņiem un kalpiem. Tad tie viņam sacīja: Vai arī tu nepiederi pie viņa mācekļiem? Bet Pēteris liedzās un sacīja: Nē. Bet viens no augstā priestera kalpiem, radnieks tam, kam Pēteris bija nocirtis ausi, vēl saka: Vai es tevi neredzēju pie viņa dārzā?

29 Tad Pēteris atkal liedzās; un tūdaļ gailis dziedāja. Un Pēteris atcerējās Tā Kunga

vārdus, ko tas viņam bija sacījis: Pirms gailis šodien dziedās, tu mani trīsreiz aizliegsi. Un Pēteris aizskrēja no tiem un saplēsa savas drēbes, un ārkārtīgi raudāja, jo viņš bija nodevis savu draugu un Kungu.

30 Tad no Kajafas tie Jēzu veda uz romiešu pārvaldnieka pili. Un bija agrs rīts Pashā svētku laikā; un paši tie neiegāja pārvaldnieka pilī, lai neapgānītos, bet varētu ēst Pashā jēru taisnīgumā atbilstoši savām tradīcijām.

31 Tad Pilāts iznāca pie tiem ārā no pārvaldnieka pils un teica: Kādu sūdzību jūs ceļat pret šo cilvēku? Tie atbildēja un sacīja viņam: Ja viņš nebūtu ļaundaris, mēs viņu nebūtu tev nodevuši.

32 Tad Pilāts viņiem sacīja: Ļemiet jūs viņu un tiesājiet viņu pēc sava likuma! Jo Pilāts nevēlējās neko darīt ar Jēzu, tiekot no savas sievas iepriekš brīdināts sapnī, ka viņam nevajag neko darīt ar Jēzu, jo viņš ir taisnīgs cilvēks.

33 Bet jūdi viņam sacīja: Mums nav tiesību nevienu nonāvēt. Jo Jēzus nāve bija tas, pēc kā jūdi tiecās, lai piepildītos Jēzus vārdi, ko viņš bija teicis par to, kādā nāvē viņam bija mirt, sacīdams: Lūk, ar manu draugu rokām es tikšu nodots un ar ļaunajiem tikšu nodots tiesai, un ar svešinieka roku es tikšu nokauts.

34 Tad Pilāts atkal iegāja savā pilī, iesauca Jēzu iekšā un sacīja viņam: Vai tu esi jūdu ķēniņš?

35 Jēzus viņam atbildēja, sacīdams: Vai tu to saki no sevis, jeb vai citi tev par mani stāstījuši?

36 Pilāts atbildēja, sacīdams: Vai es esmu jūds? Tava tauta un augstie priesteri man tevi ir nodevuši. Ko tu esi darījis?

37 Jēzus viņam atbildēja, sacīdams: Mana valstība nav no šīs pasaules, bet ir mana Tēva valstība. Lūk, ja mana valstība būtu no šīs pasaules, tad mani sulaiņi ar zobenu cīnītos par to, lai es nekristu jūdu rokās; jo tā pasaules ķēniņi aizstāv savas valstības. Bet nu mana valstība nav no šejienes, bet no

debesīm, kas ir vieta, kur dzīvo mans Tēvs.

38 Tad Pilāts viņam sacīja: Tad tu tomēr esi ķēniņš? Jēzus atbildēja, sacīdams: Tu pareizi saki, ka es esmu ķēniņš, jo tu esi to dzirdējis no jūdiem. Un tu saki, ka tu neesi jūds, tādēļ kā gan es varu būt tavs ķēniņš? Bet tu esi mans brālis, pateicoties manam Tēvam, un tas ir Viņš, kurš mani ir darījis par ķēniņu.

39 Taču tāpēc es esmu dzimis un pasaulē nācis, lai apliecinātu patiesību, ko es esmu saņēmis no sava Tēva. Ikviens, kas ir no Tēva, dzird manu balsi un atrod patiesību.

40 Pilāts viņam saka: Kas ir patiesība? Un, to sacījis, viņš atkal izgāja ārā pie jūdiem un saka viņiem: Es nekādas vainas pie viņa neatrodu. Bet jums ir paradums, ka es jums Pashā svētkos vienu atlaižu.

41 Un tas bija paradums, ko romieši atļāva jūdiem, patiesi, ka, piemērot Pashā, kas bija diena, kurā Dieva eņģelis izglāba visus pirmdzimtos starp Israēla bērniem, ka tie atbrīvotu vienu no viņiem, kas bija notiesāts par kādu likumpārkāpumu.

42 Un to romieši darīja, lai nomierinātu jūdus un turētu tos savā pakļautībā. Un jūdi piepildīja pareģojumu, kas bija dots Pashā, patiesi, ka Tēva pirmdzimtajam jātiek nokautam starp tiem, un viņi to nezināja.

43 Un tādēļ Pilāts tiem sacīja: Vai jūs gribat, ka es jums atlaižu jūdu ķēniņu? Un to viņš sacīja, lai izsmietu jūdus un viņu paražas un arī lai iegūtu popularitāti starp tiem.

44 Tad viņi atkal brēca, sakot: Ne šo, bet Barabu! Bet Baraba bija laupītājs.

45 Tad Pilāts ņēma Jēzu un lika viņu šaust atbilstoši viņu paražām. Un kareivji izsmēja Jēzu par teikto, ka viņš ir jūdu ķēniņš, un nopina vainagu no ērkšķiem, uzlika viņam to galvā un aplika viņam purpura apmetni un sacīja: Esi sveicināts, jūdu ķēniņ! Un tie viņu ārkārtīgi sīta vaigā ar savām rokām.

46 Tad Pilāts atkal izgāja ārā un saka viņiem: Redziet, es viņu vedu pie jums ārā, lai jūs zinātu, ka es nekādas vainas pie viņa

neatrodu. Tad Jēzus iznāca ārā ērkšķu vainagā un purpura apmetnī.

47 Un Pilāts tiem saka: Lūk, vīrs, kurš ir jūsu ķēniņš. Un, kad nu augstie priesteri un sulaiņi viņu redzēja, tie brēca, sacīdami: Sit viņu krustā, sit viņu krustā!

48 Un Pilāts bija pārsteigts par viņu dusmām un atriebību pret Jēzu, un viņiem saka: Ņemiet jūs viņu un sitiet krustā saskaņā ar savu likumu, jo es pie viņa vainas neatrodu, ka viņam būtu jāmirst no romieša rokas.

49 Jūdi viņam atbildēja, sakot: Mums ir savs likums, un pēc šī likuma viņam jāmirst, jo viņš sevi darījis par Dieva Dēlu. Kad Pilāts šos vārdus dzirdēja, viņš vēl vairāk nobijās tā brīdinājuma dēļ, ko viņš bija saņēmis no savas sievas.

50 Un viņš iegāja atkal savā pilī un saka Jēzum: No kurienes tu esi? Bet Jēzus viņam nedevis nekādu atbildi, jo Pilāts bija šausējies viņu un izsmējis viņu par tām atbildēm, ko viņš bija devis iepriekš.

51 Tad Pilāts viņam sacīja: Vai tu ar mani nerunā? Vai tu nezini, ka man ir vara tevi sist krustā un vara tevi atlaist?

52 Jēzus viņam atbildēja, sacīdams: Tev nebūtu nekādas varas pār mani, ja tā tev nebūtu dota no augšienes — no mana Tēva. Tāpēc nebaudies par to, ko tu esi darījis un kas tev ir jādara; jo tiem, kas mani tev nodevuši, ir lielāks grēks.

53 Jo viņi ir dzirdējuši manus vārdus un noraidījuši tos, bet tu neesi dzirdējis manus vārdus, tādēļ tev nav ticis dots likums. Un, ja tu neesi dzirdējis likumu, tad sods, kas ir saistīts ar šo likumu, nevar tikt prasīts no tavas rokas.

54 Taču bēdas tiem, kas ir dzirdējuši likumu un noraidījuši to. Bet tu esi arī mans brālis, tādēļ es tev dodu Tēva likumu, patiesi, ka Tēvs tev ir pavēlējis mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu un darīt citiem to, ko tu vēlies, lai citi darītu tev. Tas ir Tēva likums — likums, ko tie ir noraidījuši.

55 Un Pilāts atbildēja Jēzum, sacīdams: Ja

šis ir tas likums, ko tu māci, un tas ir tava tēva likums, un tas ir tavs tēvs, kurš tevi ir darījis par Ķēniņu pār šo tautu, lai dotu viņiem šo likumu, tad noteikti viņi ir tie, kas ir grēkojuši.

56 Un no šī brīža Pilāts meklēja viņu atlaist, jo viņš ticēja Jēzus vārdam. Bet jūdi brēca, sacīdami: Ja tu viņu atlaid, tu neesi ķeizara draugs un tu neesi uzticīgs ķeizara likumam, jo tu tici citam ķēniņam un citam likumam. Un katrs, kas pats sevi ceļ par ķēniņu, saceļas pret ķeizaru.

57 Kad Pilāts dzirdēja šos vārdus, viņš Jēzu izveda ārā un pats apsēdās soģa krēslā uz laukuma, saukta akmeņu klāsts, ebrejiski — Gabata. Un bija sataisāmā diena pirms Pashā, ap sesto stundu; un viņš saka jūdiem: Redziet, jūsu ķēniņš!

58 Lūk, šis cilvēks nemāca ķeizara likumu, bet viņš māca to likumu, pēc kura jums ir jādzīvo, un jums būs miers savā starpā. Bet tie brēca: Nost, nost ar to! Sit viņu krustā!

59 Un Pilāts tiem saka: Vai lai es situ krustā jūsu ķēniņu, kurš jums dod taisnīgu likumu saskaņā ar jūsu paražām un tradīcijām? Un augstie priesteri atbildēja, sakot: Mums nav neviena ķēniņa kā vien ķeizars.

60 Un šajā jūdī runāja patiesību; jo, lūk, viņu ķēniņš bija tas pats ķēniņš, kurš valdīja pār ķeizaru un vadīja to, patiesi Sātans.

61 Tad Pilāts viņu atdeva tiem, lai tie viņu sistu krustā. Tad tie saņēma Jēzu un aizveda viņu. Un viņš, savu krustu nesdams, gāja uz vietu, ko sauc par pieres vietu, ebrejiski Golgatu, kur tie viņu sita krustā un kopā ar viņu divus citus, katrā pusē vienu, bet vidū Jēzu.

62 Un Pilāts lika taisīt uzrakstu un piestiprināt to pie krusta. Un tur bija rakstīts: JĒZUS NACARIETIS, JŪDU ĶĒNIŅŠ. Šo uzrakstu lasīja daudzi jūdi, jo vieta, kur Jēzus bija krustā sist, bija tuvu pie pilsētas; un rakstīts bija ebreju, grieķu un latīņu valodā atbilstoši Pilāta pavēlei, lai visi

varētu saprast viņa vārdus, jo Pilāts patiesi ticēja Kristum, kaut arī viņš nesaprata visu attiecībā uz viņu.

63 Tad jūdu augstie priesteri sacīja Pilātam: Neraksti: Jūdu ķēniņš, bet ka viņš ir sacījis: Es esmu jūdu ķēniņš. Pilāts atbildēja tiem, sacīdams: Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis.

64 Tad kareivji, piesituši Jēzu pie krusta, ņēma viņa drēbes un sadalīja tās četrās daļās, katram kareivim pa daļai. Tāpat tie paņēma viņa svārkus, ko tie vēlējās kā piemiņlietu. Tas nu svārki nebija šūti, bet izausti viscaur no viena gabala, ko nevarēja saplēst. Tad tie sacīja cits citam: Tos nesadalīsim, bet metīsim par tiem kauliņus, kam tie piederēs.

65 Un tas notika, lai piepildītos raksti, kur teikts: Tie manas drēbes izdalījuši savā starpā un par manu apģērbu metuši kauliņus. Tā nu to kareivji darīja, nezinādami par to, kas bija rakstīts attiecībā uz viņu.

66 Bet pie Jēzus krusta stāvēja viņa māte, viņa mātes māsa Marija, kura bija Klopas sieva, un Marija Magdalēna, viena no viņa sievām.

67 Un, kad Jēzus ieraudzīja savu māti un viņai līdzās mācekli stāvam, ko viņš mīlēja, patiesi Jāni, no kura apraksta šis pieraksts ir ņemts, viņš saka savai mātei: Sieva, redzi, tavs dēls!

68 Pēc tam viņš saka māceklim: Redzi, tava māte! Godā viņu, kā es viņu godātu, lai viņas dienas varētu būt ilgas Dieva priekšā. Un no tā brīža Jānis viņu ņēma pie sevis un gādāja par Mariju, jo viņa pametusi savu vīru Jāzepu un savus pārējos dēlus viņu ļaundarību dēļ.

69 Pēc tam, zinādams, ka viss ir pabeigts un lai piepildītu rakstus līdz galam, Jēzus sacīja: Man slāpst. Tur stāvēja trauks ar etiķi; tie uzsprauda sūkli ar etiķi un uzlika to uz īzapa stiebra, un to pacēla pie viņa mutes.

70 Kad Jēzus bija etiķi ņēmis, viņš sacīja: Tagad viss ir piepildīts, patiesi tas, ko Tēvs man uzdeva darīt. Un es esmu devis pasaulei

no kausa, ko Tēvs tiem ir devis caur mani, patiesi, tīra ūdens kausu, kas uz visiem laikiem dzesēs viņu slāpes.

71 Bet no viņiem es esmu saņēmis pretīga ūdens kausu, kas nekādi nedzesē manas slāpes.

72 Un, kad šos vārdus dzirdēja virsnieks, viņš paņēma savu šķēpu un caurdūra viņa sānus, lai viņš vairs nerunātu šādas lietas.

73 Un savā agonijā Tas Kungs sāpēs izsaucās: Mans Tēvs, kāpēc Tu mani esi atstājis manas lielākās vajadzības stundā? Un pēc tam, kad viņš bija noliecis savu galvu uz īsu brīdi lūgšanā, viņš pacēla savu galvu pēdējo reizi miesā un uzsmaidīja savai mīļotajai sievai Marijai, un sacīja: Tas ir paveikts. Tagad es eju pie Tēva. Un ar šiem vārdiem viņš ievilka pēdējo elpu, un viņš nokāra savu galvu un atdeva garu.

74 Un tagad es, Moronijs, esmu izlasījis Jareda brāļa aprakstu par Tā Kunga nāvi un daudzām citām lietām, kas notika saistībā ar to, kas noveda līdz viņa nāvei, un to, kas notika tajā laikā, kad viņš atmeta miesu un atkal iegāja garu pasaulē.

75 Taču par viņa nāvi Tas Kungs man pavēlēja rakstīt nedaudz. Jo viņš zina, ka tie no pēdējām dienām viņu pielūdz viņa nāves dēļ un nevis to lietu dēļ, ko viņš mācīja ļaudīm.

76 Un Tas Kungs vēlas, lai jūs saprastu, ka viņa nāve neko nenozīmē, kā vien to, ka pasaule noraidīja viņu un nogalināja viņu par to, ko viņš mācīja.

77 Bet viņa vārdi ir tas, ko Tas Kungs vēlas, lai viņa ļaudis atcerētos par viņu. Jo Kristus nāvē nav nekādas dzīvības, bet tikai nāve. Bet viņa vārdos ir dzīve mūžīgā.

60. NODAĻA

Moronijs turpina ar Jāņa aprakstu par Kristus augšāmcelšanos un noslēdz aprakstu par viņa dzīvi.

UN notika, ka tādēļ, ka bija sataisāmā diena, jūdi negribēja, ka Jēzus un to, kas tika sisti krustā līdz ar viņu; un tur bija divi citi, kas vēl nebija miruši; ka viņu miesas pa sabatu paliktu pie krusta, (jo šī sabata diena bija sevišķi liela), kas tika augstu cienīta viņu vidū dēļ viņu tradīcijām attiecībā uz Pashā svētkiem.

2 Tādēļ tie lūdza Pilātu, lai tiktu satriektas viņu kājas un lai viņi tiktu noņemti pirms sabata.

3 Tad kareivji nāca un satrieca pirmajam kājas, tāpat otram, kas kopā ar viņu bija krustā sisti. Bet, nonākot līdz Jēzum un redzot, ka viņš ir jau miris, tie viņa kājas nesatrieca, lai piepildītos raksti un pravietojums attiecībā uz viņu. Jo tas notika, lai piepildītos raksti, kuros ir teikts: Nevienu kaulu viņam nebūs salauzt.

4 Un arī lai piepildītos citi raksti, kur teikts: Tie raudzīsies uz viņu, ko tie sadūruši, un brīnīsies par skatu; tad viens no kareivjiem viņam iedūra sānos šķēpu, tajā pašā brūcē, ko Jēzus bija guvis iepriekš, un tūdaļ no turienes iztecēja asinis un ūdens, patiesi Tā Kunga pēdējās mirstīgās asinis un ūdens.

5 Un Jānis to visu redzēja un sniedz liecību par visu, kas šeit ir rakstīts; un viņa pieraksts ir patiess saskaņā ar to, ko viņš redzēja. Un viņš liecina, ka tas ir patiess, lai jūs ticētu tam, kas ir rakstīts attiecībā uz Kristu.

6 Un pēc tam Jāzepe no Arimatijas, kas bija Jēzus māceklis, bet tikai slepenībā, tāpēc ka viņš baidījās no jūdiem, būdams pievērsts ar Nikodēma vārdiem, kurš slepus par viņu runāja, lūdza Pilātu, lai tas atļautu noņemt Jēzus miesu.

7 Un viņš sacīja Pilātam: Jūsu augstu dižciltīgā godība, man šeit ir daudz naudas, lai es varētu iegādāties no jums tā vīra miesu, ko sauca Jēzus.

8 Un Pilāts, būdams satraukts dēļ visa, ko jūdi vēlējās no viņa, atbildēja viņam, sakot: Es zinu, ka šis vīrs bija taisnīgs cilvēks, un

savas rokas es esmu mazgājis tīras no jūsu tautas darbiem, kas vēlējas viņa nāvi. Un tagad tu nāc pie manis un kārdini mani ar asins naudu? Es nevēlos nekādu turpmāku sakaru ar šo lietu. Ej un dari, ko tu vēlies ar viņa miesu, bet nepiemini man vairs šo lietu. Un ar šiem vārdiem Pilāts deva viņam atļauju.

9 Tad viņš devās un paņēma Jēzus miesu uz vietu, ko viņš bija iegādājies savam paša kapam, viņš būdams ļoti bagāts vīrs starp jūdiem.

10 Un arī Nikodēms nāca, kurš kādreiz naktī pie viņa bija nācis, un atnesa svaidāmās zāles, maisījumu no mirrēm un alvejas, kādas simts mārciņas. Tad viņi paņēma Jēzus miesas un satina tās autos kopā ar smaržvielām, pēc jūdu bērū paražām.

11 Bet tanī vietā, kur viņus bija krustā situši, bija dārzs un šinī dārzā jauna kapa vieta, kurā vēl neviens nebija glabāts; un tā bija kapa vieta, ko Jāzeps bija iegādājies pats sev. Tur tie tūdaļ ielika Jēzu jūdu sataisāmās dienas dēļ, jo kapa vieta bija tuvu.

12 Un tie pievēla ļoti smagu akmeni kapa priekšā, lai neviens tur nevarētu ieiet un traucēt Jēzus miesai. Un pēc tam, kad Jēzus miesa bija gulējusi kapā trīs dienas, pirmajā nedēļas dienā agri no rīta Marija Magdalēna nāk, lai būtu tuvu tam, ko viņa mīlēja no visas savas dvēseles.

13 Un viņa atnāca uz kapa vietu, kad vēl bija tumsa, lai jūdi un citi nezinātu par vietu, kur tie bija guldījuši miesu. Un viņa redz akmeni no kapa noveltu.

14 Tad viņa skriešus dodas pie Sīmaņa Pētera un Jāņa, ko Jēzus mīlēja, un saka tiem: Viņi To Kungu no kapa paņēmuši, un mēs nezinām, kur viņi to nolikuši.

15 Tad Pēteris un Jānis devās turp un nāca pie kapa. Bet abi divi skrēja; un Jānis skrēja ātrāk par Pēteri un pirmais nonāca pie kapa. Un viņš noliecās un redzēja autus tur noliktus, bet pats neiegāja, jo viņš ārkārtīgi

raudāja par to, kas, viņaprāt, bija viņa Kunga un viņa vislabākā drauga kapa apgānīšana.

16 Pēc tam, viņam sekodams, nāk arī Sīmanis Pēteris; viņš ieiet kapā un redz autus noliktus un sviedrautu, ar ko viņa galva bija apsegta, nevis pie pārējiem autiem noliktu, bet atsevišķi satītu savā vietā.

17 Tad arī Jānis iegāja, kas pirmais pie kapa bija nācis, un viņš redzēja un ticēja, ka ķermenis nebija apgānīts, bet to aiznesis kāds, kurš mīlēja Jēzu, jo auti kapā bija rūpīgi salocīti.

18 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu kaut ko attiecībā uz Jāni, Kristus mīļoto. Jo jūs ievērosit aprakstā, kas jums ir dots Bībelē, ka Jānis nepiemin savu vārdu daudzas reizes. Un to viņš ir darījis, lai viņš neņemtu godu savam paša vārdam, kā to dara daudzi, kas tikuši Tā Kunga aicināti, nevēlēdamies ņemt no goda, kas ir pelnīts no Tēva un Dēla.

19 Bet šajā pierakstā es jums esmu devis viņa vārdu, ar padomu, ka jūs nedodat nekādu godu Jānim, jo viņš nevēlētos, lai viņam tiktu dots kāds gods.

20 Un par Kristus augšāmcelšanos viņš rakstīja ļoti nedaudz. Un es rakstu ļoti nedaudz saskaņā ar Tā Kunga pavēli, kurā viņš man pavēlēja nerakstīt tā paša iemesla dēļ — lai es maz rakstu par viņa nāves aprakstu.

21 Jā, lai jūs vairāk pievērstu savu uzmanību un savus prātus, un savas sirdis Kristus vārdiem, ko viņš jums ir devis, dodot Tēvam godu par visu.

22 Un atkal — tas ir veids, kā jums ir pavēlēts lūgt Tēvu Kristus vārdā par visu, patiesi, ka jūs dosit godu Tēvam, darot to, ko Jēzus darīja miesā, un esot ar tādām pašām vēlmēm, kādas bija Jēzum, un esot ar tiem pašiem pienākumiem citam pret citu, par ko Jēzus runāja, — tā ir lūgšana Jēzus vārdā.

23 Un notika, ka Pēteris un Jānis vēl nebija saņēmuši Svēto Garu, kas liecinātu tiem par to, kas bija noticis; jo vēl viņi

nezināja, ka ir piepildīti raksti, kas saka, ka viņam ir jāpieceļas no mirušajiem.

24 Pēc tam mācekļi atkal aizgāja savās mājās. Bet Marija stāvēja ārā kapa priekšā un raudāja. Un vēl raudādama viņa noliecās un vēlreiz ielūkojās kapā, kur tie bija apglabājuši viņas Kungu. Un šoreiz, kad viņa ielūkojās, viņa redz tur sēžam divus eņģeļus baltās drēbēs, vienu galvgalī un otru kājgalī, tai vietā, kur bija gulējušas Jēzus miesas.

25 Un tie saka viņai: Sieva, kādēļ tu raudi? Un viņa saka tiem, nezinādama, ka tie ir eņģeļi, bet ticēdama, ka tie ir vīri, kas atnākuši kopā ar Pēteri un Jāni: Viņi manu Kungu paņēmuši, un es nezinu, kur viņi to likuši.

26 Un, to sacījusi, viņa apgriezās, lai izietu no kapa. Un apgriezusies viņa redz Jēzu stāvam, bet nezina, ka tas ir Jēzus savu lielo sēru un asaru dēļ.

27 Un Jēzus viņai saka: Sieva, ko raudi? Ko tu meklē?

28 Viņa, domādama, ka tas ir dārznieks, saka viņam: Kungs, ja tu viņu esi aiznesis, tad pasaki man, kur tu viņu esi licis, lai es viņu dabūtu!

29 Un Jēzus viņai saka: Marija, mana mīļotā sieva, paskaties uz mani! Viņa apgriezās un atpazīna viņu pēc viņa vārdiem, un saka uz viņu: Baal; tas ir, vīrs.

30 Un viņa grasījās savā priekā mesties viņam virsū, bet Jēzus viņai saka: Neaizskar mani, jo es vēl neesmu aizgājis pie sava Tēva un nevaru tev pieskarties kā savai sievai ar to ķermeni, kas man tagad ir.

31 Bet ej pie maniem brāļiem un saki tiem: Es aizeimu pie sava Tēva un jūsu Tēva, pie sava Dieva un jūsu Dieva. Un Viņš man ir devis manu mūžīgo ķermeni, kas ir Celestiāls tāpat kā Viņam. Un es esmu Tēva augšāmcelšanās pirmie augļi.

32 Nebīsties, mana mīļotā, jo, kā es tev esmu apsolījis, mēs būsim mūžīgi kopā mūsu Tēva valstībā.

33 Un Marija Magdalēna iet un stāsta

mācekļiem, ka viņa ir redzējusi To Kungu un ka viņš tai ir sacījis šīs lietas.

34 Tad šinī pašā pirmajā nedēļas dienā, vakarā, kad mācekļi, bīdamies no jūdiem, bija sapulcējušies aiz aizslēgtām durvīm, nāca Jēzus, stājās viņu vidū un saka viņiem: Miers ar jums!

35 Un, to sacījis, viņš tiem rādīja savas rokas un sānus, un savas nāves zīmes. Un viņš tiem pavēlēja, lai viņi nāktu uz priekšu un sajustu viņa miesu, lai viņi zinātu, ka tas ir viņš.

36 Un, kad visi viņa mācekļi bija nākuši uz priekšu un pieskārušies viņam, izņemot Mariju, kura nepieskārs viņam, saskaņā ar to, ko viņš bija pavēlējis viņai dārzā, tad mācekļi bija priecīgi, To Kungu redzēdami.

37 Tad Jēzus vēlreiz viņiem saka: Miers ar jums! Kā mans Tēvs mani sūtījis pasaulē, lai to izglābtu no tās grēkiem, tā es jūs sūtu būt par cilvēku glābējiem.

38 Un, kad viņš to bija pateicis, viņš paskatījās uz tiem un uzlika savas rokas uz katra, un ordinēja viņus, sacīdams: Ņemiet Svēto Garu, darot tos darbus, ko ir darījušas šīs rokas, kas jums ir uzliktas. Jo jūs esat redzējuši manus darbus un zināt par baušļiem, ko Tēvs mans ir devis, lai dotu visiem Viņa bērniem visā pasaulē.

39 Un jūs dosities pasaulē un darīsiet to, kam jūs esat bijuši liecinieki, ko es esmu darījis starp jums miesā. Un jūs mācīsiet to, ko es esmu mācījis, un rādīsiet glābšanas ceļu tiem, kuri dzirdēs jūsu vārdus, kas ar jūsu muti vai ar mana paša muti ir vieni un tie paši.

40 Un tiem, kas dzird jūsu vārdus un nožēlo grēkus, un sāk darīt Tēva gribu, tiem tiks atlaisti viņu grēki; un tiem, kas nedzirdēs jūsu vārdus un noraidīs Tēva vārdus, viņu grēki paliks.

41 Bet vienmēr atcerieties vārdus, ko es runāju uz jums miesā, patiesi pēdējos vārdus, ko es jums devu. Lūk, jūs būsi zināmi kā mani mācekļi, ja jūs mīlēsiet cits citu.

42 Un to jūs mācīsiet visiem cilvēkiem, ka tiem ir jāmīl citam citu, un šī ir vienīgā lieta, ko jūs tiem mācīsiet, visam norādot uz šo lielo Tēva bausli.

43 Un tagad es atstāju jūs un eju pie Tēva. Un Kristus mācekļi lūdzās viņam, lai viņš paliktu to vidū. Un viņu vidū bija dažas sievietes, kuras arī bija Tā Kunga ordinētas, un viņām tika piekodināts paturēt šīs lietas pie sevis jūdu dēļ, taču lai arī viņas darītu to, ko viņš tiem pavēlēja.

44 Bet jūdu un viņu tradīciju dēļ, patiesi pasaules uzskatu dēļ, kas vīriešus vērtē augstāk par sievietēm, Tas Kungs pavēlēja, lai viņu ordinācijas tiktu turētas slepenībā.

45 Taču viņš pavēlēja visiem saviem mācekļiem, lai viņi rādītu pasaulei piemēru, ko viņš tiem ir noteicis, ar saviem darbiem.

46 Bet divpadsmitajiem viņš deva noteiktus norādījumus attiecībā uz jūdiem. Un pēc tam, kad viņš bija devis šos norādījumus, virs viņa parādījās gaismas stabs, un viņš tos atstāja un devās pie Tēva.

47 Bet Toms, viens no divpadsmit, saukts dvīnis, nebija pie viņiem, kad nāca Jēzus. Un, kad pārējie mācekļi viņam stāstīja: „Mēs To Kungu esam redzējuši,” viņš tiem neticēja. Bet viņš tiem sacīja: Ja es neredzu naglu zīmes viņa rokās un savu pirkstu nelieku naglu rētās, un savu roku nelieku viņa sānos, es neticēšu tam, ko jūs man sakāt. Jo jūs visi esat satraukti, tāpat kā es esmu, un jūsu prāti ir izspēlējuši uz jums šo triku.

48 Un pēc astoņām dienām mācekļi atkal bija kopā un arī Toms pie viņiem, runājot par visu, kas bija noticis, patiesi visu nedēļu viņi runāja par to.

49 Tad Jēzus nāc, durvīm esot aizslēgtām, un stājas viņu vidū un saka: Miers ar jums!

50 Pēc tam viņš Tomam saka, uzsmaidot viņam: Stiep šurp savu pirkstu un aplūko manas rokas, un dod šurp savu roku un liec to manos sānos, un neesi neticīgs, bet ticīgs!

51 Un Toms atbildēja un sacīja viņam: „Mans Kungs un Mans Dievs!”, un nokrita

uz ceļiem un raudāja par savas ticības trūkumu.

52 Un Jēzus viņam saka: Tom, tāpēc ka tu mani redzēji, tu ticēji. Bet svētīgāki ir tie, kas neredz un tomēr tic. Jo tie tic tādēļ, ka Tēvs tiem ir liecinājis ar Svētā Gara spēku.

53 Un vēl daudz citu zīmju Jēzus darīja savu mācekļu priekšā, kas nav aprakstītas šinī grāmatā. Un Tas Kungs pavēlēja saviem mācekļiem rakstīt tikai tās lietas, kas pievērstu ļaužu sirdis viņa vārdiem, nevis varenajiem brīnumiem, kas tika veikti viņu priekšā.

54 Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu viņa vārdā.

55 Un šajā pierakstā jums jau tika izskaidrots tas, ko simbolizē Kristus vārds; jā, tas simbolizē viņa darbus. Un, ja vien jūs nedarāt Kristus darbus, jums nebūs mūžīgās dzīves.

56 Un pēc tam Jēzus vēl trešo reizi parādījās mācekļiem pie Tiberijas jūras. Un tas notika tā: Un tajā vietā bija kopā Sīmanis Pēteris, Toms, saukts dvīnis, Nātānaēls no Kānas Galilejā, Cebedeja dēli un vēl divi citi viņa mācekļi.

57 Un Sīmanis Pēteris viņiem saka: Es iešu zvejot. Tie saka viņam: „Mēs iesim Tev līdz!” Tad tie aizgāja un iekāpa laivā, bet tanī naktī nekā nedabūja.

58 Bet, rītam austot, Jēzus stāvēja krastā, bet mācekļi nezināja, ka tas ir Jēzus, jo viņš bija maskējies viņu vidū, lai viņš varētu vērot viņu rīcību, tiem nezinot, ka viņš ir to vidū.

59 Tad Jēzus viņiem saka: Bērni, vai jums ir kas, ko ēst? Tie viņam atbildēja: Nav! Un viņš tiem saka: Izmetiet tīklu laivas labajā pusē, tad jūs dabūsit! Tad tie izmeta tīklu un vairs nevarēja viņu izvilkt aiz zivju daudzuma.

60 Tad māceklis, ko Jēzus mīlēja, proti Jānis, saka Pēterim: Tas ir Kungs!

61 Sīmanis Pēteris, dzirdēdams, ka tas ir Kungs, apjoza virsdrēbes, jo viņš bija

izgērbies, un metās jūrā.

62 Un Tas Kungs smējās un smaidīja par to, ko Pēteris bija darījis, jo viņš bija izgērbies. Un apustuļi redzēja To Kungu un smējās par to kopā ar viņu.

63 Un pārējie mācekļi nāca ar laivu, vilkdami tīklu ar zivīm, jo tie nebija tālu no krasta, bet tikai apmēram divi simti olekšu. Izkāpuši malā, viņi tur redzēja ugunskuru no oglēm un uz tā zivis noliktas un maizi, ko Jēzus viņiem bija sagatavojis.

64 Un Jēzus tiem saka: Atnesiet no zivīm, ko jūs esat noķēruši. Tad Sīmanis Pēteris izkāpa malā un izvilka uz krasta tīklu, pilnu lielām zivīm, kopā simts piecdesmit trīs. Un, lai gan to bija tik daudz, tīkls nesaplīsa.

65 Un Jēzus tiem saka: Nāciet un turiet azaidu ar mani. Un neviens no mācekļiem nedrīkstēja viņam jautāt: Kas tu esi? Jo tie zināja, ka tas ir pats Kungs.

66 Tad Jēzus nāk, ņem maizi un dod to viņiem, tāpat arī zivis. Tad nu šī bija trešā reize, kad Jēzus parādījās saviem mācekļiem pēc savas augšāmcelšanās no miroņiem. Un viņš parādījās trīs reizes, lai visas lietas, par kurām tiks apstiprināta patiesība, tiktu apstiprinātas ar trīs liecībām.

67 Kad viņi azaidu bija turējuši un ar To Kungu kopā smējušies Pētera dēļ, Jēzus saka Sīmanim Pēterim: Sīmani, Jāņa dēls, vai tu mani mīli vairāk nekā šie citi mani mācekļi?

68 Un Jēzus to sacīja, tādēļ ka Pēteris pastāvīgi bija teicis viņu starpā, ka viņš mīl To Kungu vairāk nekā kāds cits no viņiem. Un Pēteris viņam saka: Jā, Kungs, tu zini, ka es tevi mīlu.

69 Un Jēzus viņam saka: Gani manus jērus! Taču Pēteris nesaprata to, ko Tas Kungs viņam bija pateicis. Vēl otru reizi Tas Kungs viņam saka: Sīmani, Jāņa dēls, vai tu mani mīli? Un Pēteris vēlreiz atbildēja un viņam teica: Jā, Kungs, tu zini, ka es tevi mīlu.

70 Un atkal Jēzus viņam saka: Gani manas avis. Un vēl trešo reizi viņš saka Pēterim: Sīmani, Jāņa dēls, vai tu mani mīli? Un šo

Tas Kungs darīja, jo Pēteris viņu trīs reizes noliedza; bet Pēterim nebija zināms Tā Kunga nolūks; taču Tas Kungs uzsmaidīja viņam, jo viņš zināja, kādēļ viņš vaicāja Pēterim trīs reizes par to.

71 Un Pēteris noskuma, ka viņš trešo reizi viņam sacīja: Vai tu mani mīli? Un tas sacīja viņam: Kungs, tu zini visas lietas, tādēļ tu zini, ka es tevi mīlu. Un tad pēdējo reizi Jēzus viņam saka: Ja tu mani mīli, tad gani manas avis.

72 Jo, lūk, daudzi teiks, ka tie mīl mani, un daudzi nodos mani, kā tu mani trīs reizes nodevi pirms manas nāves. Un tie mani nodos pasaules dēļ; jo tie baidās no pasaules, ka tie varētu nesaņemt no pasaules to, kas tiem vajadzīgs, lai darītu tos laimīgus.

73 Taču tu zini to, kas sniedz patiesu laimi un kas arī sniegs mūžīgo dzīvi. Tā ir barība, ko vēlas manas avis. Tādēļ es tev esmu teicis, ka, ja tu mīli mani, tad gani manas avis.

74 Jo mani vārdi patiesi ir barība visiem tiem, kas tos pieņems. Un, ja tie ēd no manas miesas, ko es tiem esmu devis, tad tie vairs nebūs izsalkuši.

75 Tādēļ nebaidieties no pasaules, jo pasaule jums nevar dot šo barību. Jo jūs zvejojāt visu dienu un nevarējāt noķert zivi, ko ēst. Bet es jums es esmu devis vairāk zivju, nekā jūs spējat apēst; un pat no tām, ko jūs noķērāt ar savu vienu tīklu pēc manas pavēles, es jums neesmu devis ēst, bet jau biju jums sagatavojis to, ko jūs ēstu kopā ar mani.

76 Un to es darīju, lai tas būtu tā līdzībā, ko jūs tagad darīsiet manis dēļ, ja jūs patiešām mīlat mani. Un es zinu, ka tu mīli mani, taču arī citi apustuļi mīl mani, un tādēļ es vēlos, lai jūs visi dotos pasaulē un dotu manām avīm to barību, kas tām nepieciešama, lai tām būtu mūžīgā dzīve.

77 Un Pēteri, patiesi, patiesi es tev saku: Jauns būdams, tu pats jozies un gāji, kur gribēji, saskaņā ar savas neapgraizītās sirds vēlmēm. Bet, kad tu būsi vecs, tu izstiepsi

savas rokas un cits tevi jozīs un vedīs tevi, kur tu negribi.

78 Jo, lūk, kad jūs saņemsit liecību no Gara, tas tevi vadīs darīt to, ko es tev tagad pavēlu, un es tevi jozīšu un vedīšu tevi, kur tu negribi doties, ja vien tas nebūs tev pavēlēts ar Garu.

79 Un Gars tevi vadīs darīt visu to, ko tu esi vērojis mani darām, jā, patiesi līdz pat nāvei. Un to viņš sacīja, norādīdams, kādā nāvē Pēteris godinās Dievu.

80 Un, to teicis, viņš tam saka: Seko man, kā tu esi sacījis par savu mīlestību.

81 Tad apgriezies Pēteris ierauga līdzi nākam mācekli, ko Jēzus mīlēja, kas pie vakariņām bija noliecies pie Jēzus krūts un kas bija sacījis: Kungs, kurš ir tas, kas tevi nodos?

82 Pēteris, to ieraudzījis un zinādams, ka Tas Kungs to ļoti mīl, saka Jēzum: Kungs, bet ko šis vīrs darīs? Vai tu viņam pavēlēsi sekot man un darīt to, ko tu man esi pavēlējis? Un to Pēteris teica, būdams Tā Kunga iecelts par galveno apustuļi starp viņiem.

83 Un Jēzus atbildēja viņam, tam sakot: Ja es gribu, lai šis paliek, tiekāms es nāku, kāda tev daļa? Tu seko man, kā es tev esmu pavēlējis, un arī viņš sekos man, kā es viņam esmu pavēlējis.

84 Tā izgāja šī valoda brāļu starpā, ka šis māceklis nemirs; bet Jēzus viņam nebija sacījis, ka viņš nemirs; bet: Ja es gribu, ka viņš paliek, tiekāms es nāku, kāda tev daļa?

85 Lūk, tas ir tas māceklis, kas liecību dod par šīm lietām un kas šo visu ir uzrakstījis; un mēs zinām, ka viņa liecība ir patiesa, jo viņš bija dzīvs, lai redzētu to, ko ir rakstījuši citi cilvēki un piedēvējuši viņam.

86 Un tas, ko es šeit esmu uzrakstījis, ir viņa apstiprināts. Un ar viņu tas tika saņemts.

87 Un ir vēl daudz citu lietu, ko Jēzus ir darījis. Ja visas tās pēc kārtas aprakstītu, tad, man šķiet, visa pasaule nevarētu uzņemt sarakstītās grāmatas. Āmen.

61. NODAĻA

Moronijs īsumā pārstāsta apustuļu vēlmi izveidot Dieva baznīcu. Tiek vairākkārt atkārtots, ka baznīca nav vajadzīga, lai mācītos Dieva lietas. Pasaule noraida Dieva praviešus cilvēku darbu dēļ.

UN tagad ir vajadzīgs, saskaņā ar Tā Kunga pavēli attiecībā uz šo pierakstu, ka es jums dodu īsu atskaiti par apustuļu darbiem, kurus Kristus sūtīja, lai sniegtu pasaulei viņa vēstījumu.

2 Pēc tam, kad viņi bija saņēmuši Svēto Garu, kas viņiem liecināja par Kristus patieso misiju, viņi organizējās mācekļu grupā, kuras vienīgais mērķis bija mācīt ļaudīm to, ko Tas Kungs bija mācījis viņiem.

3 Un Pēteris bija tas, kuru Tas Kungs bija izraudzījis kalpot pilnvaru līnijā, kas bija ieviesta, lai apustuļi varētu darboties kārtībā, cits ar citu saskaņā ar savām tradīcijām.

4 Un iepriekš šajā pierakstā es jums esmu izskaidrojis Dieva priesterības patieso nolūku un nozīmi. Un tādēļ, ka tas ir vīriešu paradums, ka šī priesterība bieži tiek nepareizi lietota, lai sniegtu labumu tiem, kas pretendē uz šo Priesterību; un tās ir viltus priesterības, kas ir izveidotas uz zemes starp cilvēku bērniem, lai priesteri un vadītāji varētu gūt peļņu un varu pār ļaudīm; un tādēļ, ka Tas Kungs saprata šīs lietas, viņš pavēlēja saviem mācekļiem, lai tie neizmanto pilnvaras, kuras viņš tiem deva, izņemot, lai sludinātu ļaudīm viņa evaņģēliju.

5 Un viņa evaņģēlijs ir nekas vairāk vai mazāk par vārdiem, ko viņš mācīja ļaudīm, un piemēru, ko viņš tiem parādīja ar saviem darbiem. Un ar piemēru viņš pamācīja Pēteri, Jēkabu un Jāni, kas bija šīs pirmās priesterības prezidijs, sniegt citiem pilnvaras sludināt evaņģēliju tādā pašā veidā, kā tie

bija saņēmuši pilnvaras no viņa.

6 Un šīs pilnvaras tika dotas ar roku uzlikšanu. Tad nu šīs priesterības priekšraksts ar roku uzlikšanu tika veikts tā nolūka līdzībā, kādā šīs pilnvaras tika dotas kādam citam. Jo ar savām rokām mēs veicam darbus, ko mēs darām.

7 Un, kad kāds vīrs uzliek savas rokas uz cita cilvēka galvas tādā veidā, ko Tas Kungs ir noteicis, lai pilnvarotu savus mācekļus sludināt viņa evaņģēliju, tad vīrs, kurš veic šo priekšrakstu, simboliski nodod caur savām rokām tos darbus, ko viņš sagaida, ka darīs tas cilvēks, kas pieņem pilnvaras; citiem vārdiem, darīt tos darbus, ko viņš ir darījis.

8 Tad nu šim nolūkam Kristus uzlika savas rokas uz savu mācekļu galvām, un ne tikai uz divpadsmitajiem viņš uzlika savas rokas un deva tiem priesterību jeb, citiem vārdiem, pilnvaras darīt viņa darbus, bet viņš uzlika savas rokas uz visiem tiem, kas vēlējās darīt viņa gribu un sludināt viņa evaņģēliju, un rādīt citiem piemēru par viņu.

9 Jā, tur bija daudzas sievietes, kas arī saņēma šīs pilnvaras no Tā Kunga. Tomēr sievietēm tika pavēlēts paturēt savu ordinēšanu no jūdiem, lai viņas negūtu vēl vairāk vajāšanu par to, ko viņas jau guva, būdamas pieņēmušas Jēzu par Kristu, kurš viņas izglābs.

10 Un sieviešu ordinēšana bija negantība jūdiem, kas stingri ievēroja Mozus likumu, kā tiem tika mācīts ar viņu paražām un viņu tradīcijām.

11 Taču Tas Kungs mācīja saviem mācekļiem, ka Tēvam nepastāv nekāda atšķirība starp vīrieša pilnvarām rīkoties Dieva vārdā un sievietes pilnvarām rīkoties Dieva vārdā; abiem dzimumiem esot vienlīdzīgiem Viņa priekšā.

12 Jā, Tas Kungs mācīja saviem mācekļiem, ka visi no tiem, kas vēlas uzņemties uz sevis Kristus vārdu un noslēdz derību paklausīt Kristus vārdiem un darīt to, ko viņš ir darījis, ka tie visi piederētu

cilvēku Kārtai, kas seko viņam visās lietās.

13 Jā, viņš tiem mācīja, ka tā būtu Svētā Priesterība, nosaukta pēc Dieva Dēla Kārtas, kas ietvēra visus vīriešus un sievietes, kas tika ordinēti šajā Svētajā Kārtā, pateicoties viņu vēlmei kalpot Dievam un turēt Viņa baušļus, kas tika doti caur Viņa Dēlu, Jēzu Kristu.

14 Tādējādi ikviens, vai tas būtu vīrietis vai sieviete, varēja piederēt šai Svētajai Kārtai, sekojot Kristum. Un, ja šis vīrietis vai šī sieviete it visā sekoja Kristum, tad viņš vai viņa piederēja šai Svētajai Kārtai, un viņam vai viņai tika piešķirta šī Svētā Priesterība.

15 Un tas tiks mācīts Jēzus mācekļiem, kamēr vēl viņš bija kopā ar tiem savā kalpošanā. Un viņa kalpošanas laikā viņa mācekļiem sāka rasties strīdi savā starpā šīs mācības dēļ, ko Tas Kungs tiem mācīja, ko viņiem bija grūti pieņemt to tradīciju dēļ attiecībā uz Dieva priesterību, pie kā viņi bija raduši.

16 Un vēl viņi bija raduši pie tā, ka viņu vidū kāds tiek norīkots, kas vienmēr ir lielāks par pārējiem — kas bija visu vadītājs.

17 Un es jums jau esmu izskaidrojis Tā Kunga vēlmes attiecībā uz šīm lietām; taču es jums vēlreiz parādīšu Tā Kunga mācības saskaņā ar Bībeles pierakstu, kas jums ir savā priekšā, lai jums nebūtu strīdu attiecībā uz šīm lietām.

18 Un notika, ka bija kāda reize, kad mācekļi strīdējās savā starpā par to, kurš būtu lielākais no viņiem.

19 Un, kad Tas Kungs ienāca namā, kur viņi strīdējās savā starpā, mācekļi aplūsa un neuzdrīkstējās neko teikt Tam Kungam par saviem strīdiem. Taču Tas Kungs saprata viņu domas un tūdaļ zināja viņu klusuma un viņu strīdu iemeslu.

20 Un tajā pierakstā ir rakstīts, sakot: Un viņš nāca Kapernaumā, un, mājās būdams, viņš tiem jautāja: Par ko jūs runājat ceļā?

Bet tie cieta klusu; jo tie bija nokaunējušies, ka savā starpā bija

sarunājušies par to, kurš esot lielākais no tiem.

22 Un viņš apsēdās un atsauca pie sevis tos divpadsmit, un tiem sacīja: Ja kas grib būt pirmais, tas lai ir no visiem pēdējais un visu kalps.

23 Un viņš ņēma kādu bērnu un to nostatīja viņu vidū, un uzsmaidīja bērnam un kādu laiku ar to spēlējās.

24 Un, kad viņš bija apkampis šo bērnu savās rokās, viņš tiem sacīja: Kas pazemosies kā viens no šiem bērniem un pieņems mani, to arī jūs pieņemsit manā vārdā. Un, kas pieņems mani, pieņem ne vien mani, bet arī Viņu, kurš mani sūtījis, patiesi Tēvu.

25 Un tad mācekļi zināja, par ko Tas Kungs runāja. Jo viņi zināja, ka Tas Kungs viņus ir aicinājis un ordinējis, lai mācītu viņa evaņģēliju visiem tiem, kas viņus pieņemtu.

26 Bet ordinācijas dēļ, ko viņi bija saņēmuši no Tā Kunga, patiesi, ka viņš tos bija aicinājis un uzlicis uz tiem savas rokas, un ordinējis tos apustuļa amatā, viņi bija lepni un iedomājās, ka ir augstāki par citiem mācekļiem, kas sekoja Jēzum.

27 Un notika, ka vienā reizē apustuļi ievēroja kādu sievieti, kura dziedināja citus un izdzina velnus Jēzus vārdā. Un viņa nebija Tā Kunga ordinēta, lai darītu šādas lietas, kā apustuļi bija pieņēmuši, nesaprotot šīs lietas.

28 Un Jānis sacīja Tam Kungam: Mācītāj, mēs kādu redzējām tavā vārdā izdzinam velnus, un viņa neturas pie mums, jo tu neesi devis šīs pilnvaras sievietei. Un mēs devāmies pie viņas un aizliedzām viņai darīt to, ko viņa darīja, jo viņai nav pilnvaru darīt šīs lietas.

29 Bet Jēzus, būdams apmulsis savu apustuļu izpratnes trūkuma dēļ, atbildēja Jānim, sacīdams: Neliedziet viņai. Jo nav neviena vīrieša vai sievietes, kas darīs brīnumu manā vārdā, kas tūdaļ par mani varētu runāt ļaunu; jo šis spēks ir dots

jebkuram no Dieva bērniem saskaņā ar savu ticību Viņam un savu paklausību Viņa baušļiem.

30 Un tagad es, Moronijs, vēlos, lai jūs ievērotu šo lietu, ko tie, kas kanonizēja Bībeles Jauno Derību, ir izmainījuši un rediģējuši, patiesi tā, lai nebūtu zināms tas, ka Tas Kungs atbalstīja un atļāva to, ka sievietes tiek ordinētas Priesterībā un ir ar Dieva spēku tāpat kā jebkurš vīrietis.

31 Un Tas Kungs turpināja savus norādījumus, sacīdams: Jo, kas nav pret mums, tas ir ar mums un dara Tēva gribu. Jo, ja kāds citu dzirdinās ar kausu ūdens, lai to dzertu manā vārdā, tāpēc ka tas pieder Kristum, un tas dod šo kausu manis dēļ tam, kas ir izslāpis, patiesi es jums saku: tam viņa alga nezdīs par to, ko tas ir darījis.

32 Un, ja kāds apgrēcina kādu no šiem mazajiem, kas tic uz mani, tam būtu labāk, ja tam dzirnu akmeni pie kakla piekārtu un to iemestu jūrā.

33 Un jūs esat tikuši ar manu roku aicināti par maniem apustuļiem, lai kalpotu citiem, mācot viņiem to, ko es jums esmu mācījis. Un, ja starp jums ir kāds, vai tas būtu vīrietis vai sieviete, kas vēlas sludināt mani pasaulei, tad jūs tam neliegsit šajā lietā.

34 Un Tēvam nav svarīgi, vai tas būtu vīrietis vai sieviete, kas sniedz citiem Viņa Dēla evaņģēliju, tikai lai viņi to dara cienīgi un nevis veltīgi; citiem vārdiem, lai viņi dzīvo pēc baušļiem par piemēru tam, ko viņi māca, un nevis kā liekuļi.

35 Un, ja starp jums ir tie, kas dzīvo pēc mana evaņģēlija, tad tie piederēs manai Svētajai Kārtai un kalpos man, kā es kalpoju Tēvam.

36 Un starp jums ir tādi, kas aizvaino Garu un nedara to, ko Tēvs tiem ir pavēlējis; tie nepaliks šajā Svētajā Kārtā un tiks padzīti, lai viņi nesagroztu Dieva valstības kārtību.

37 Tādēļ patiesi es saku jums: ja tava roka tevi apgrēcina, nocērt to; vai, ja tavs brālis tevi aizvaino un neatzīstas tajā, ka viņš ir aizvainojis Dieva Garu, un neatstāj to, viņš

tiks nocirsts. Jo tev labāk sakropļotam ieiet dzīvībā, nekā ar divām rokām noiet ellē.

38 Jo ir labāk, ka tu ieej dzīvībā bez sava brāļa, nekā tu un tavs brālis top iemests ellē; nekad neizdzēšamā ugunī, kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest.

39 Jo tavu roku darbi būs saskaņā ar Dieva Garu, ja ir tā, ka jūs piederat manai Kārtai. Un ir labāk, ja ir viens, kas dara manu darbu, nekā ja kāds aizvaino Garu, lai darbotos manā vārdā, un samaitā visu darbu.

40 Un vēl, ja tava kāja tevi apgrēcina, nocērt to; jo tas, kurš ir tavs paraugs, pēc kura tu staigā, ja tas kļūst par pārkāpēju, tas tiks nocirsts. Jo tev ir labāk, ka tu tizls noej dzīvībā, nekā, kad tev ir divas kājas, un tu topi mests ellē, neizdzēšamā ugunī.

41 Tādēļ lai katrs cilvēks stāv vai krīt pats par sevi un nevis par kādu citu; jeb nepaļaujoties uz kādu citu.

42 Meklējiet pie mana Tēva, un tas tiks darīts tajā pat brīdī, kad jūs lūgsit, ja jūs lūgsit ticībā, ticot, ka jūs saņemsit.

43 Jo jūs esat redzējuši pie jūdiem, ka tie, kas ir viņu vadītāji, kas tos vada un ir tiem paraugs, maldina tos un liek tiem grēkot Tēva priekšā un nepaklausīt Viņa baušļiem. Un labāk, ja cilvēkam nav vadītāja, nekā tikt aizvestam uz to pašu elli kopā ar savu vadītāju, ko tas ņēmis par savu paraugu.

44 Un, ja tava acs, ar ko tu redzi, patiesi to, kas ir iecelts pārraudzīt tevi, lai rādītu tev gaismu, kļūst par pārkāpēju un apgrēcina tevi, tad izrauj to. Jo ir labāk, ka tu ar vienu aci ieej Dieva valstībā, nekā kad tev ir divas acis, un tu topi iemests ellē.

45 Jo ir labāk, ka tu pats tiec izglābts, nekā tu topi iemests ellē ar saviem vadītājiem, kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest.

46 Tad nu šo vārdus Tas Kungs teica saviem mācekļiem attiecībā uz visiem tiem, kam bija vēlme sludināt viņa evaņģēliju pasaulei. Un starp viņiem bija daudzi, kas vēlējās, lai viņi varētu izveidot baznīcu savā vidū kā standartu, ko cilvēki redzētu un kam sekotu.

47 Un Tas Kungs ir pieļāvis to, ka viņa kalpi izveido baznīcas savā vidū sevis dēļ. Un, ja būtu tā, ka ar cilvēku bērniem vienmēr varētu būt Dieva Gars, tad viņiem nevajadzētu baznīcu vai vadītājus, vai praviešus, kas tiem sniegtu Dieva vārdu.

48 Jo Dieva Gars sniedz Dieva bērniem visus no Viņa vārdiem. Taču es jau esmu izskaidrojis šīs lietas šajā pierakstā, un man ir pietiekami teikt, ka Tas Kungs pieļauj to, ka baznīcas tiek izveidotas cilvēku vidū, lai tās varētu sekmēt viņa evaņģēlija dzirdēšanu.

49 Tomēr tas ir kaut kas, ko viņš pieļauj un kas nav viņa griba, nedz arī tā ir Tēva griba, bet tā ir cilvēku bērnu vēlme, kas paši neatpazīst Tēva balsi, kā tā viņiem tiek dota caur Garu.

50 Un patiesi tā divpadsmit apustuļi izveidoja baznīcu savā vidū un ieviesa noteiktus priekšrakstus visiem tiem, kas vēlējās pievienoties baznīcai, lai ļaudis varētu saņemt Tēva vārdus, kas pasaulei ir doti ar Viņa Dēlu, Jēzu Kristu, tādā veidā, lai viņi vieglāk tos pieņemtu saskaņā ar savām tradīcijām.

51 Taču jūs redzēsit, ka šo izveidoto reliģiju dēļ daudzi no skaidrajiem un vērtīgajiem Kristus vārdiem ir tikuši izmainīti un noklusēti no cilvēku bērniem baznīcu vadītāju, ko ļaudis ir sev izvēlējušies par saviem paraugiem, ļaundarību dēļ.

52 Un, ja cilvēku bērni turētu Dieva baušļus, tad viņos būtu Dieva Gars, lai vadītu viņus visās lietās.

53 Un, ja viņos būtu Dieva Gars, lai vadītu viņus visās lietās, tad viņi nebūtu pakļauti cilvēku sagrozītajām mācībām un doktrīnām, kas viņus vada projām no Tēva.

54 Un visās cilvēku bērnu paaudzēs Tas Kungs ir pieļāvis to, ka baznīcas tiek izveidotas starp ļaudīm atbilstoši viņu vēlmēm. Un visās šajās paaudzēs, jā, patiesi katrā, Dieva baznīca ir tapusi samaitāta un sākusi mācīt ļaudīm cilvēku doktrīnu un

pavēles, atmetot patieso Kristus evaņģēliju, kas viņus varētu izglābt.

55 Jo tāda ir cilvēku daba, ka tie tiecas pēc goda un cieņas savā starpā. Tādēļ, kad ir kāds cilvēks, kas tiek iecelts par ļaužu vadītāju vai par patiesības standartu, uz ko ļaudis raugās pēc vadības, tad šis vīrietis vai sieviete sāk īstenot netaisnīgu valdīšanu un māca ļaudīm, ka tiem vajag raudzīties uz viņu pēc Dieva vārda un nevis uz Tēvu, kas brīvi dotu Savu vārdu jebkuram no Saviem bērniem, kas lūgtu Viņu.

56 Un notika, ka apustuļi izveidoja baznīcas visā zemē. Un daudzi cilvēki nāca pie viņiem un dzirdēja Kristus vārdus; šie vārdi bija mierinoši to dvēselēm, kas bija nabagi gan attiecībā uz Garu, gan arī uz pasaules lietām.

57 Un tie no zemākajām šķirām priecājās par vārdiem, ko viņi dzirdēja par Kristu. Jo viņiem tika mācīts, ka viņi visi ir vienlīdzīgi Dieva skatījumā un ka Dievs mīl viņus un ir sagatavojis vietu Savā valstībā visiem no viņiem neatkarīgi no viņu šķiras, viņu zināšanām vai viņu ādas krāsas.

58 Un baznīcā starp nabadzīgāko šķiru ļaudīm sākās lieli panākumi. Taču starp bagātājiem panākumi bija pavisam niecīgi.

59 Jo apustuļi pastāvīgi sludināja pret bagātībām un pasaules smalkajām lietām, kā viņi bija dzirdējuši no Jēzus. Un viņi pavēlēja, lai ikviens, kas pievienotos baznīcai, dotu visu, kas tam ir, lai tas būtu visu cilvēku labumam.

60 Bet bagātie nevēlējās atdot savas bagātības, jo tās bija lielas. Un nabagie atdeva visu, kas tiem bija, jo viņiem bija ļoti maz, ko dot. Un bija daži, kas bija nabadzīgi, kas pievienojās Dieva baznīcai tikai tādēļ, lai saņemtu to, kā tiem nebija.

61 Taču tos drīz vien atklāja citi baznīcā, kas bija pievienojušies baznīcai dēļ tā, ko viņi varēja dot, un nevis dēļ tā, ko viņi varētu saņemt. Un, ja šie ļaunie nabadzīgie nenozēloja to, ko viņi vēlējās, tad viņi tika izraidīti no baznīcas, jo patiesībā viņiem

nebija liecības par Kristu.

62 Bet tie, kas bija paši laimīgākie un taisnīgākie Dieva baznīcas locekļi, bija tie, kas neraizējās par pasaules lietām un kas baudīja Kristus vārdus, un sekoja viņa piemēram, un darīja citiem to, ko viņi vēlējās, lai citu darītu viņiem.

63 Un, pateicoties šiem nedaudzajiem taisnīgajiem, baznīca sāka plaukt un daudzi cilvēki atnāca uz baznīcu un tika kristīti, un saņēma Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu, tai tiekot dotai to darbu darīšanas līdzībā, kas pārstāv To Kungu un kas veica Svētā Gara konfirmāciju uz tiem.

64 Un tad nu ir vajadzīgs, lai jūs saprastu, ka nevienam vīrietim vai sievietei, pat tiem, kam ir dotas Dieva Dēla Svētās Kārtas pilnvaras vai Dieva Priesterība, nav spēju vai tiesību dot citam cilvēkam Svētā Gara dāvanu.

65 Un tas nav nolūks, kādēļ Tas Kungs pieļāva, lai šis priekšraksts tiktu dots baznīcai. Jo katrs priekšraksts, ko baznīca dod ļaudīm, tiek dots kādas Kristus evaņģēlija daļas vai Tēva glābšanas ieceres līdzībā.

66 Jā, kad cilvēks stāda sevi priekšā Dieva baznīcas vadītājiem, lai tas varētu tapt kristīts ar iegremdēšanu, tādējādi sekojot piemēram, ko tam devis Kristus, tad šis cilvēks jau ir pieņēmis Kristus vārdus un ir nožēlojis savus grēkus, un ir nācis, lai noslēgtu derību Dieva priekšā, citu klātbūtnē, ka tas vēlas uzņemties uz sevis Kristus vārdu un darīt visu, kas tam tiek pavēlēts ar Kristus vārdiem.

67 Un, kad šis cilvēks iznāk laukā no kristību ūdeņiem, tad tas ir izpildījis to Tēva ieceres daļu, ko tam ir nepieciešams izpildīt, lai tas būtu cienīgs saņemt vadību un iedvesmu no Svētā Gara.

68 Un tādēļ tā tiek apstiprināta pār viņu, lai tam būtu šī privilēģija jeb šī dāvana, kamēr vien šis cilvēks paklausa Kristus vārdiem un viņa baušļiem visās lietās.

69 Un, ja cilvēks aizvaino Garu, patiesi ar

savu rīcību, nepaklausot Kristus baušļiem visās lietās, tad Gars attālinās no viņa un viņš tiek atstāts savā ziņā, kur Sātanam var būt daudz lielāka vara pār viņu.

70 Un, kaut arī Svētais Gars tiek apstiprināts pār šo cilvēku, tas netiek aizzīmogots uz viņu un tādēļ netiek apsolīts viņam, kā vien pēc viņa spējas dzīvot pēc likumiem, kas piešķir šo Tēva dāvanu.

71 Un es jums jau esmu izskaidrojis šī pieraksta agrākā daļā atšķirību starp to, kas tiek apstiprināts, un to, kas tiek aizzīmogots uz mums.

72 Lūk, to, kas tiek apstiprināts uz mums, Tēvs garantē nosacīti; jā, tā īstenošanās ir atkarīga no mūsu spējas paklausīt tiem likumiem, kas nosaka mūsu cienīgumu to saņemt.

73 Tādēļ Svētajā dāvinājumā, kas tiek dots cilvēku bērniem, lai pievērstu viņus Tēva plānam; jā, šajā dāvinājumā mūsu iesvaidījums kļūst par ķēniņiem un ķēniņienēm, priesteriem un priesterienēm Visaugstajam Dievam tiek uz mums apstiprināts un nevis aizzīmogots.

74 Jo, ja tas būtu aizzīmogots uz mums, tad tas būtu solījums, ko Tēvs mums būtu devis bez nosacījumiem un ar ko Viņš būtu mūžīgi saistīts.

75 Un šī iesvaidījuma apstiprinājums ir atkarīgs no mūsu cienīguma veikt to, kas ir nepieciešams, lai nostiprinātu iesvaidījumu un lai tas tiktu aizzīmogots uz mums.

76 Un tas ir arī iemesls, kādēļ mēs tiekam simboliski mazgāti un uz mūsu ķermeņa tiek uzvilks svētais ietērps, kas tiek aizzīmogots uz mums. Jo šīs lietas simbolizē mūsu garīgo radīšanu, ko mēs visi esam saņēmuši no Tēva brīvi un bez nosacījumiem un ko mums nekad nevar atņemt — mūžīgi; tas ir apsolījums, ko Tēvs uz mums aizzīmogoja kopš iesākuma.

77 Un ir nepieciešams, lai es izskaidroju šīs lietas jums, kas saņems šīs lietas pēdējās dienās. Jo tajās dienās starp jums būs izveidotas daudzas baznīcas ar daudziem

vadītājiem, kas apgalvo, ka tiem ir Dieva pilnvaras mācīt Dieva vārdu.

78 Un tiem būs savas priesterības un savas mācības, un savi priekšraksti; un daudzi apgalvos, ka tiem ir Dieva Priesterība; un tie uzliks savas rokas cits citam, dodot pilnvaras citiem darīt Dieva darbu — Dieva priesterībā — saskaņā ar savu baznīcu priesterības līnijām.

79 Un tie apgalvos, ka tiem ir vara dot cilvēkam Svētā Gara dāvanu ar savu vārdu spēku.

80 Taču tie nedos nevienam Svētā Gara dāvanu, kā tas jums tika izskaidrots, taču viņi piešķirs tiem, kuriem viņi uzliks savas rokas, pilnvaras darīt tos darbus, ko viņi dara, kas ir iemesls, kādēļ Tas Kungs vispār uzlika savas rokas uz apustuļiem; bet tie pēdējās dienās dos pilnvaras citiem veikt tos darbus, ko tie dara, kas ir Sātana darbi un nevis Dieva darbi.

81 Un daudzi tiks pievilti ar Sātana spēku, domājot, ka tie saņem Priesterības spēku pēc Dieva Dēla Svētās kārtas, taču īstenībā tie saņem Sātana spēku, jo tie dara Sātana darbus un nevis Dieva darbus.

82 Un tagad ļaujiet man vēlreiz runāt skaidrībā, lai nevienam no jums, kas saņems šīs lietas, vairs nebūtu nekādu attaisnojumu tam, kādēļ jūs nevarētu saprast šīs lietas:

83 Lūk, ikviens vīrietis vai sieviete, kas dara Kristus darbus, pieder pie Dieva Dēla Svētās kārtas. Un, ja kāds vīrietis vai sieviete pieder pie šīs Svētās kārtas, tad viņam vai viņai ir Viņa Priesterības spēks un viņš vai viņa var darīt jebko, ko ikviens pravietis var darīt; jā, viņš vai viņa var darīt jebko, ko pats Tas Kungs var darīt ar Tēva spēku.

84 Un jums nav jātic, ka ir nepieciešams, lai kāds cits vīrietis uzliktu savas rokas uz jūsu galvas, lai dotu jums šo spēku. Jo šo spēku dod nevis cilvēki, bet to dod Tēvs caur garu pasaules kalpošanām, kur dzīvo Svētais Gars ar Tēva pilnvarām.

85 Un tie no jums, kas nevarat saņemt šo

Tēva spēku, patiesi tie no jums, kas nepiederat Viņa dēla Svētajai Kārtai, varat doties pie jebkura vīrieša vai sievietes, jā, pie jebkuras baznīcas vai reliģijas pēc jūsu izvēles un saņemt no tiem viņu roku uzlikšanu un viņu Svētā Gara dāvanas.

86 Un jūs patiešām saņemsit to spēku un pilnvaras, un svētību, kas tiem ir, kas ir viņu pašu spēks un viņu pašu pilnvaras, un viņu pašu svētība, ko tiem devis Sātans, kurš vēlas, lai mēs visi ticētu, ka mums var būt Tēva spēks bez došanās pie Tēva un bez tā tiešas saņemšanas no Viņa.

87 Un tagad, mani brāļi un māsas, es vēlos, lai jūs zinātu, ka Tas Kungs jau mums ir parādījis veidu, kā mēs varētu spriest par tiem, kas apliecina, ka tiem ir viņa pilnvaras, un kas apliecina, ka pieder šai Svētajai Kārtai; jo jūs spriedīsiet par tiem tikai pēc viņu darbiem.

88 Netopiet pievilti ar viņu vārdiem, jo viņu vārdi ir paredzēti jūsu niezošajām ausīm, un viņi jums pateiks itin visu, ko jūs vēlaties dzirdēt no viņiem, lai jūs klausītos viņus un atbalstītu viņus, un dotu viņiem naudu, lai viņi iegūtu varu un savas pilnvaras pār jums.

89 Spriediet par viņiem pēc viņu darbiem. Lūk, vai viņi dzīvo līdzīgi Kristum? Jā, vai viņi it visā seko viņa piemēram? Vai viņi jums māca kaut ko, kas nav Kristus vārdi? Es saku jums, ka pēc tā jūs viņus pazīsit.

90 Lūk, patiess Kristus pravietis un apustulis it visā sekos Kristus piemēram un dzīvos savu dzīvi tā, kā Kristus dzīvoja. Viņš vērsīs jūs uz Kristus vārdiem un neņems nekādu naudu no jums, lai vērstu jūs uz šo standartu, ko Tēvs ir devis mums visiem brīvi — bez maksas.

91 Un viņš nenostādīs sevi augstāk par jums, bet pazemīgi kalpos jums un pazemosies, lai jūs tiktu paaugstināti. Lūk, viņam nepatiks ieņemt goda vietas viesībās un galvenās vietas jūsu baznīcās un jūsu sinagogās.

92 Tāpat viņam nepatiks sveicieni:

mācītājs, mācītājs, vai pravietis, pravietis, vai apustulis, apustulis, vai elders, elders, vai kāds cits vārds, kas viņu izceltu pār citiem.

93 Un Tā Kunga dienā viņš sacīs tiem visiem, patiesi to, ko viņš tiem sacīja savā paša dienā, tiem sakot: Bet vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, liekuļi; jo jūs aizslēdzat Debesu valstību cilvēkiem to lietu dēļ, ko jūs tiem esat mācījuši, kas ir jūsu baušļi un nevis Dieva baušļi.

94 Un to lietu dēļ, ko jūs mācāt, jūs paši neejat Debesu valstībā, nedz arī jūs ļaujat tiem, kas nāk pie jums, lai tie tur ieietu, bet jūs esat aizslēguši durvis ikvienam, kas klausās jūs un tic jūsu priekšstatiem.

95 Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, liekuļi; jo jūs aprijat atraitņu namus, prasot desmito tiesu no tiem, kam nav tā, ko maksāt jums. Taču jūs esat pārliecinājuši atraitnes un nabagos, patiesi visus tos, kam nav naudas, lai samaksātu par saviem pašu namiem, ka tiem ir jāmaksā desmitā tiesa jums, lai tiktu izglābti Dieva valstībā.

96 Un jūs prasāt šo upuri no tiem, lai tie varētu saņemt šķietamos glābšanas priekšrakstus, ko jūs stādāt to priekšā kā Dieva glābšanas priekšrakstus.

97 Un liekuļojot jūs sakāt garu lūgšanu, liekot tiem, kas seko jums, noticēt, ka jūsos ir Dieva Gars. Bet jūsos nav Dieva Gara, nedz arī tas ir vārdos, ko jūs tiem sniežat.

98 Un, ja viņi sekos jūsu vārdiem un jūsu piemēriem, viņi būs nolādēti. Taču jūs esat vadījuši viņus šajā sodā, tāpēc jūs saņemsit lielāku sodu.

99 Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, liekuļi; jo jūs sūtāt misionārus, kas pārstaigā jūru un sauszemi, lai pievērstu vienu cilvēku jūsu ticībai, un, kad tas noticis, tad jūs padarāt viņu par elles bērnu, divkārt ļaunāku, kā jūs paši esat, to lietu dēļ, ko jūs tam sludināt, kas ir jūsu mācības un nevis Tēva patiesās mācības.

100 Vai jums, aklie ceļa rādītāji, kas sakāt: Ja kas zvēr pie tempļa, tas nav nekas; bet, ja

kas zvēr pie tempļa zelta, tam tas jāpilda. Jo jūs esat likuši tiem, kas seko jums, notice, ka, ja vien viņi jums nemaksā desmito tiesu, viņi nevar ieiet templī un tapt izglābti. Bet, ja viņi jums maksā desmito tiesu, tad jūs izturaties nevērīgi pret viņu nepaklausību likumiem, kas viņiem tiek mācīti tempļa sienās.

101 Jūs, ģeķi, kas esat aklie, kas vadāt citus aklos; jo kas ir vairāk: vai zelts vai templis, kas svētī zeltu? Un jūs mācāt, sacīdami: Ja kas zvēr pie altāra, tas nav nekas; bet, ja kas zvēr pie dāvanas, kas tur virsū, tam tas jāpilda.

102 Jūs, ģeķi, kas vadāt aklos; jo kas ir vairāk: vai dāvana vai altāris, kas svētī dāvanu? Tad nu, kas pie altāra zvēr, tas zvēr pie tā un visa, kas tur virsū. Un, kas zvēr pie Tempļa, tas zvēr pie viņa un arī pie Tā, kas tur mājo iekšā. Un, kas pie debesīm zvēr, tas zvēr pie Dieva goda krēsla un pie Tā, kas tur sēd virsū.

103 Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, liekuļi; jo jūs prasāt desmitās tiesas maksājumu no mētrām, dillēm un ķimenēm un atstājat bez ievērības svarīgāko bauslībā: tiesu, žēlastību un ticību, patiesi tās lietas, kuras templī būtu jānāca; šo jums bija darīt un otru neatstāt novārtā.

104 Jūs, aklie ceļa rādītāji, kas odus izkāšat un kamieļus aprijat. Jo jūs sludināt ļaudīm Tēva vārdus un pavēlat viņiem, ka viņiem ir jāklausa šiem vārdiem. Tomēr viņi nesaprot Tēva vārdus, jo viņi raugās uz jums kā uz savu piemēru.

105 Un vai jūs turat Tēva vārdus? Es saku jums, ka jūs neturat Tēva vārdus, bet jūs tiecaties dot ļaudīm tās lietas, kurām nav nekā kopēja ar taisnīgumu, bet liek viņiem grēkot pret visu bauslību.

106 Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi; jo jūs šķīstat kausa un bļodas ārpusi, bet no iekšpuses tie ir pilni laupījuma un negausības. Un jūs esat tas kauss un bļoda, ko jūs sniežat ļaudīm, lai viņi varētu dzert un ēst no tiem.

107 Un, kad viņi ēd no tā, ko jūs tiem piedāvājat, viņi tiek izraidīti no Tēva valstības, jo viņi nezina to, ko Tēvs prasa no viņiem.

108 Un jūsu pilnvaru amati liek jums pacelt sevi pār tiem, kurus jūs vadāt, patiesi, ka jūs izspiežat no tiem viņu ziedojumus Dievam, lai jūs paši varētu dzīvot pārmērībās, kamēr tie, kurus jūs vadāt, dzīvo nabadzībā. Aklo farizej, šķīstī papriekš kausa un bļodas iekšpusi, lai arī to ārpuse top šķīsta, — lai ļaudis varētu ēst no tiem un dzīvot.

109 Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi; jo jūs esat līdzīgi nobaltētiem kapiem, kas no ārpuses izskatās jauki, bet no iekšpuses ir pilni ar miroņu kauliem un visādu netīrību. Tā arī jūs, no ārpuses gan izrādāties ļaužu priekšā kā taisni, bet iekšpusē esat pilni liekulības un netaisnības.

110 Vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi; jo jūs ceļat kapenes praviešiem un izgreznojat taisno kapu pieminekļus, un mācāt ļaudīm ienīst patieso Dieva vārdu, kā viņi to dod, patiesi, ka ļaudis sāk ienīst tos un vēlas nogalināt tos, un izraidīt tos no sava vidus saskaņā ar jūsu vārdiem.

111 Un tad jūs sakāt: Ja mēs būtu bijuši mūsu tēvu laikos, mēs nebūtu piedalījušies praviešu asins izliešanā. Tādējādi, to sakot, jūs dodat liecību par sevi, ka jūs esat praviešu slepkavu bērni. Tad piepildiet savu tēvu mēru, jo arī viņi, nogalinot praviešus, domāja, ka viņi nenogalina taisnīgu Dieva vīru.

112 Jūs, čūskas, jūs, odžu dzimums, kā jūs varat cerēt, ka izbēgsit no elles sodības? Jā, lai palīdzētu šai tautai izbēgt no elles sodības, lūk, es sūtu pie jums praviešus un gudrus vīrus, un rakstu mācītājus, kas ir īsteni atklājēji, kuri pieraksta patieso Dieva vārdu, kā viņi to saņem no Tēva Gara.

113 Un dažus no tiem jūs nokausit un sitīsīt krustā un citus jūs šaustīsīt savās sinagogās un vajāsīt no vienas pilsētas uz otru, līdz jūs būsit padzinuši tos no sava

vidus vai nokāvuši tos. ka uz jums nāktu visas nevainīgās asinis, kas izlietas virs zemes no taisnā Ābela asinīm līdz Caharijas, Barakija dēla, asinīm, ko jūs nokāvuši starp Dieva namu un altāri.

114 Patiesi es saku jums: Tas viss nāks pār šo paaudzi un pār visām paaudzēm, kas padzen Dieva praviešus no sava vidus.

115 Ak, Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nokauj praviešus un nomētā ar akmeņiem tos, kas pie tevis sūtīti; cik reižu es gribēju sapulcināt ap sevi tavus bērnus, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, bet jūs negribējāt.

116 Redzi, jūsu nams tiks jums atstāts postā. Jo es jums saku: Jūs mani no šī laika neredzēsiet, līdz jūs sacīsiet: Slavēts, kas nāk Tā Kunga vārdā!

117 Un tagad es, Moronijs, liecinu, ka tas pats var tikt teikts par ļaužu reliģiskajiem vadītājiem pēdējās dienās. Un jums ir pavēlēts pielīdzināt šīs lietas pašreizējām dienām, kurās jūs dzīvojat. Tādēļ pielīdziniet tās sev, un jūs nāksiet pie atziņas par situācijas nopietnību, kurā jūs atrodaties, patiesi tie no jums, kam šīs lietas tiks atklātas pēdējās dienās.

118 Un, ja jūs nenožēlosiet, jūs tiksiet iznīcināti kā jūdi Jeruzālemē. Iespējams, arī jūs teiksiet, kā teica tie no seniem laikiem: Mēs nenokaujam Dieva praviešus un neizdzenam tos no sava vidus.

119 Tomēr es jau esmu redzējis jūsu dienu un esmu bijis liecinieks tam, ko jūs esat nodarījuši pirmajam no šiem praviešiem, kas jums nesīs klajā šīs lietas. Un jūs noraidījāt viņa vēstījumu un padzināt viņu no sava vidus, un esat nokāvuši viņu.

120 Jā, pat jūsu valdības vara, kas tika izveidota, lai jūs varētu saņemt šīs lietas brīvībā, nepaglāba viņu no tā, ka jūs noslepkavojāt viņu.

121 Un par šo pēdējo, kurš jums dos šīs lietas, kas ir aizzīmogotas, jūs sacīsiet savās sirdīs: Mums nav vēlmes nogalināt šo pravieti. Taču jūsu vadītāji vēlēšies

nogalināt viņu, un ar savām slepenajām savienībām viņi mēģinās padzīt viņu no sava vidus un nogalināt viņu.

122 Taču lietas, ko viņš jums teiks, ir tās lietas, kas jums ir atklātas šajā pierakstā. Tādēļ, ja jūs atņemsit viņa dzīvību, jūs būsit aizzīmogojusi viņa darbu ar viņa asinīm, kā uz zemes kopš iesākuma ir darījuši visi tie, kas seko Sātanam.

123 Bet Tas Kungs būs ar viņu, un viņš darīs visu, ko Tas Kungs ir pavēlējis viņam darīt, lai viņš dotu jums šo beidzamo liecību par Kristus vārdiem, lai jūs varētu sagatavoties Tā Kunga atnākšanai Tēva godībā.

124 Un tie no jums, kas saņems šīs lietas, centīsies aizsargāt viņu no tiem, kas vēlas nogalināt viņu, patiesi no jūsu dienu farizejiem un rakstu mācītājiem, kas ir liekuļi.

125 Un šis pēdējais pravietis sniegs jums šīs lietas, kas būs līdzeklis, ar ko jūs varētu saņemt Tēva vārdus, ar Tēva Garu un nevis ar miesas roku, kā jūs esat raduši dzirdēt to, kas, jūsuprāt, ir Dieva vārds.

62. NODAĻA

Tiek izskaidrots gara stāvoklis pirms dzimšanas un pēc nāves, kā arī mirušo augšāmcelšanās.

UN es jums esmu devis daudzas lietas, kas attiecas uz Kristus vārdiem, ko viņam deva Tēvs, lai mūs sagatavotu dzīvot Viņa valstībā. Un es esmu runājis skaidrībā uz jums.

2 Un Tas Kungs ir pavēlējis, lai es jums sniegtu papildu skaidrojumu par to, kas notiek uzreiz pēc mūsu nāves jeb pēc mūsu gara atšķiršanās no mūsu ķermeņa no miesas un kauliem.

3 Bet, lai jūs varētu saprast šīs lietas to pilnībā, ir nepieciešams, lai es nedaudz runātu par gara stāvokli pēc tam, kad to šajā

pasaulē ir ievietojis Tēvs.

4 Jo lūk, visi mūsu gari tika radīti tajā pasaulē, kurā dzīvo mūsu Tēvs un mūsu Mūžīgās Mātes. Un, kad mēs esam sasnieguši brieduma vecumu, tas ir, kļūstot par garu, kas ir gatavs ieiet otrajā stāvoklī jeb mūsu pārbaudes stāvoklī, kā tas jums tika izskaidrots; jā, kad mēs esam gatavi šim otrajam stāvoklim, Tēvs ievieto mūsu garus šajā pasaulē tajā Viņa valstības daļā, ko Viņš ir norīkojis mums.

5 Un, kad Viņš ievietoja mūsu garus šajā pasaulē, Viņš lika, lai neviens no mums nepārkāptu tās robežas, ko Viņš ir noteicis attiecībā uz dabas likumiem, kas pārvalda šo pasauli.

6 Un, kaut arī mūsu gari nav pakļauti tiem pašiem dabas likumiem, kuriem ir pakļauti mūsu mirstīgie ķermeņi, tie aizvien ir pakļauti debesu mūžīgajiem likumiem, kuriem ir pakļauti visi šie dabas likumi.

7 Tādēļ elementi, no kā ir veidoti mūsu gari, ir piesaistīti šai zemei un atmosfērai, un gravitācijai, kas notur visas lietas uz šīs zemes.

8 Un pēdējās dienās daudzi no šiem likumiem tiks darīti jums zināmi. Un šie likumi ir bijuši zināmi visiem Dieva praviešiem kopš pasaules radīšanas; tomēr viņiem tika pavēlēts pilnībā neatklāt šos likumus ļaudīm, līdz pienāktu Tā Kunga noliktais laiks, kurā viņš ļautu šiem likumiem tapt zināmiem viņu vidū.

9 Un jūs no pēdējām dienām būsit liecinieki tam, kas notiek, kad cilvēku bērni sāk saprast šos likumus. Jo tie ņems šos likumus un sāks iznīcināt zemi, no kuras ir radīti mūsu ķermeņi no miesas un kauliem.

10 Bet mūsu gara ķermeņi ir izveidoti no elementiem, kas nav pakļauti tiem pašiem likumiem kā mūsu ķermeņi no miesas un kauliem, kā es iepriekš to esmu jums izskaidrojis; un tādēļ šie ķermeņi nevar tikt ietekmēti vai iznīcināti līdzīgi zemes elementiem, kas ir pakļauti dabas zemākajiem likumiem.

11 Tomēr garīgajā stāvoklī mēs visi apzināti apzināties visu, kas notiek mirstīgajā stāvoklī. Taču tie no mirstīgā stāvokļa neapzinās to, kas notiek garīgajā stāvoklī. Tādējādi garīgajā stāvoklī jeb garu pasaulē mēs varam vērot un mācīties visu to, ko visi mirstīgie var vērot un mācīties savu pārbaudes dienu laikā.

12 Un mums ir vara uzņemties uz sevis miesu atbilstoši tam, kas mums ir nepieciešams, lai mums mācītu tās lietas, kuras mums ir jāapgūst, lai sagatavotos Tēva valstībai.

13 Un šī iemesla dēļ mums ir dota rīcības brīvība, lai mēs paši izvēlētos, kuru dzimumu mēs vēlamies savu pārbaudes dienu laikā.

14 Lūk, mēs arī apzināties garā to, kas notiek mirstības dienu laikā, un tādēļ mēs labāk spējam izvēlēties to, kurā mirstīgajā situācijā mēs vēlamies piedzimt.

15 Un, ja mēs kā gars esam vāji un nezinām to, kurā situācijā mums vajadzētu sevi novietot, lai mēs varētu labāk sagatavoties dzīvot Tēva mūžīgajās valstībās, tad garu pasaulē ir tādi gari, kuri var apspriesties ar mums un palīdzēt mums noteikt to, kas mums ir pats labākais.

16 Tad nu visas šīs lietas ir saskaņā ar neatkarīgo stāvokli, kurā Tēvs ir radījis mūs visus. Jo Viņš radīja mūsu garus un deva mums rīcības brīvību — rīkoties saskaņā ar mūsu pašu vēlmēm.

17 Un Viņš mūs nespiež nākt mirstībā un būt bagātiem vai nabīgiem, nebrīviem vai brīviem, baltiem vai melniem, bet ir devis mums brīvību pašiem izvēlēties to, ko katrs no mums vēlas atbilstoši savām personīgajām laimes vēlmēm.

18 Lūk, Tēvam rūp vienīgi tas, lai mēs iemācāmies mīlēt cits citu un pieņemt cits citu, un dzīvot kopā cits ar citu mierā un saskaņā, lai mēs nesagrautu Viņa valstību, kad Viņš mūs tur galu galā ievietos uz mūžību.

19 Un tad nu šis spriedums par to, vai mēs

esam, vai mēs neesam gatavi ieiet Dieva valstībā, mums netiek dots zināms, un tas nav kaut kas tāds, ko mēs paši varam noteikt. Lūk, šo spriedumu var veikt tikai Tēvs un tie, kurus Viņš ir izraudzījis, lai veiktu šo spriedumu mums.

20 Jo neviens cilvēks par sevi nevar teikt: Es esmu gatavs mūžīgi dzīvot Dieva valstībā ar paaugstinātu ķermeni, kas nekad nemirs. Jo, ja mēs paši varētu noteikt sev šo lietu, tad daudzi no mums pieviltu sevi un uzņemtos augšāmceltu ķermeni, ko mēs izmantotu, lai sagrautu Dieva valstību un kārtību.

21 Un, kaut arī Tēvs mums nepavēl to, kā mums ir jāgādā par savu glābšanu, tomēr Viņš patur tiesības un varu noteikt, vai mēs esam, vai neesam gatavi mūžīgi dzīvot Viņa valstībās.

22 Un tas ir tas, ko nozīmē — tikt Dieva tiesātiem un atvestiem, lai stāvētu Kristus tiesas priekšā, lai tiktu tiesāti atbilstoši mūsu darbiem.

23 Un mēs visi zinām tās lietas, ko Tēvs no mums prasa, lai mēs varētu tikt augšāmcelti mūžīgā ķermenī, kas nekad nemirs, patiesi ķermenī, kas ir visādā ziņā pilnīgs; jā, ķermenī, ar ko mēs esam apmierināti atbilstoši savām laimes vēlmēm.

24 Tomēr vienīgi tiem gariem, kuri ir Celestiāli, būs vīrieša vai sievietes ķermenis; jā, visiem tiem no citām valstībām nebūs izvēles attiecībā uz savu dzimumu, jo starp viņiem nebūs nekāda dzimuma.

25 Jā, mēs zināsim to, kad mēs esam gatavi stāties Tēva priekšā un sacīt Viņam: Tēvs, es esmu izdarījis visu, ko Tu esi prasījis no manis, lai ieietu Tavā klātbūtnē, un es esmu gatavs pieņemt to godības pakāpi, ko Tu esi radījis man, lai es tur mūžīgi rastu laimi.

26 Taču līdz tam brīdim, kad mēs godīgi varēsīm to pateikt, mēs tiksīm pārbaudīti un izmēģināti, un pierādīti, lai redzētu, vai mēs patiešām esam gatavi stāties Tēva priekšā un sacīt šīs lietas.

27 Un mūsu pārbaudes dienas jeb mirstība ir tās dienas, kad mums ir jāpierāda pašiem sev un mūsu Tēvam to, ka mēs esam gatavi Viņa valstībai.

28 Un mums ir rīcības brīvība — uzņemties uz sevis tādu ķermeņa tipu, vīrieša vai sievietes, kas, mūsaprāt, palīdzēs mums sagatavoties Kristus tiesai.

29 Un ir daudzi gari, kas uz zemes ir bijuši daudzas reizes, lai tie pilnīgāk varētu sagatavoties.

30 Jo tie, kas ir ļauni, nevar doties pie Tēva un sacīt Viņam: Tēvs, es zinu, ka es biju ļauns manas pārbaudes dienu laikā un nedarīju to, ko Tu man esi pavēlējis; taču kā gars es esmu nācis pie atziņas par savu ceļu kļūdainumu un tagad es esmu gatavs ienākt Tavā klātbūtnē.

31 Tad nu Tēvs jau zina, vai jūs esat, vai neesat gatavi, taču tas jums droši ir jāzina.

32 Tādēļ, ja jūs savu pārbaudes dienu laikā neesat pierādījuši, ka esat cienīgi, tad jums tiks dota iespēja vēlreiz ienākt mirstībā un atkal mēģināt dzīvot pēc Tēva baušļiem. Un jums tiks doti tik daudzi mēģinājumi, cik jums vajadzīgs, lai pierādītu, ka esat Dieva valstības cienīgi.

33 Lūk, garu pasaulē ir tādi gari, kas pastāvīgi dzīvo mirstībā, jo tiem vēl ir jāapgūst tās mācības, kuras tiem ir jāzina, lai sagatavotos Dieva valstībai. Un tur ir arī tie gari, kuri iesākumā sekoja Luciferam un kuriem tika liegta iespēja uzņemties miesu, esot noraidījuši Tēva plānu kopš iesākuma. Tie dzīvos garu pasaulē, līdz Tēvs padzīs tos no Savas valstības viņu pašu vietā.

34 Un tur ir daudzi gari, kuri nepievērš vērību tiem, kas ir pilnvaroti garu pasaulē, un kuri uzņemas uz sevis tādu situāciju mirstībā, kas tiem nesniedz labumu. Tādēļ tie atkal atgriežas garu pasaulē nesagatavoti, lai tiktu augšāmcelti.

35 Bet, kad gars ir sagatavots saņemt savu mūžīgo ķermeni no miesas un kauliem, kas mū āgi b ū stā gara n ans, tad šis gars v a saņemt Tēva dāvanu, tiekot augšāmcelts.

36 Un, kad šīs būtnes ir augšāmceltas, tad tās tiek ievietotas citā vietā, nevis garu pasaulē, jo tās vairs nevar palikt garu pasaulē, esot saņēmušas ķermeni no miesas un kauliem, ko var redzēt un sataustīt, un sajūst mirstības miesa.

37 Un to, vai šīs augšāmceltās būtnes tiek paņemtas mājās uz Tēva planētas un tur dzīvo, līdz tām tiek sagatavota to godības valstība, vai tās tiek novietotas uz kādas no planētām mūsu pašu Saules sistēmā saskaņā ar Dieva spēku, es nevaru teikt, jo Gars man aizliedz, ka es jums to atklāju.

38 Bet to es jums saku, ka augšāmcelšanās ir nemitīgs process, kas notiek mūžīgi atbilstoši to būtņu cienīgumam, kas ir gatavas saņemt savu mūžīgo ķermeni.

39 Un Tas Kungs, patiesi Jēzus Kristus, bija pirmais, kurš tika augšāmcelts uz šīs planētas, viņš būdams augšāmcelšanās pirmais auglis un Tēva paraugs, kuram visiem no mums ir pavēlēts sekot.

40 Un pēc tam, kad viņš atdeva garu pie krusta, Jehova tūlīt pat iegāja garu pasaulē. Un tajā pasaulē viņš tika uzņemts ar lielu pateicību un sajūsmu par to, ko viņš bija paveicis savu pārbaudes dienu laikā.

41 Jo Jehova atdeva savu dzīvību kā upuri jeb, citiem vārdiem, kā piemēru visiem tiem garu pasaulē, ka ir iespējams tas, ka Tēva bērns var dzīvot mirstībā bez grēka. Tādējādi viņš noteica standartu, pēc kura mēs visi tiksim tiesāti; jā, šis standarts ir Kristus tiesa.

42 Un Jehova ienāca mirstībā tikai vienreiz; un tajā reizē viņš pierādīja, ka ir augšāmceltā ķermeņa cienīgs, ko viņš saņēma no Tēva.

43 Taču, pirms viņš tika augšāmcelts, patiesi to trīs dienu laikā, kamēr viņa mirstīgā miesa gulēja zemes kapā, viņš bija garu pasaulē, dodot visas pilnvaras, kuras viņš bija saņēmis no Tēva, Mihaēlam, kas ir Svētais Gars.

44 Jo ar augšāmceltu ķermeni no miesas un kauliem Tas Kungs vairs nevarēja palikt

uz šīs zemes. Taču laiku pa laikam viņš ir apmeklējis šo zemi, sniedzot tiem, kurus viņš ir izraudzījis darīt viņa darbu, norādījumus un spēku viņu vajadzību brīžos.

45 Un viņš ceļo tādā veidā, ka mirstīgā acs nevar saskatīt viņu, ja vien viņš nevēlas parādīties tiem mirstībā. Un man ir aizliegts, ka es šobrīd rakstu vairāk arī par šīm lietām.

46 Un, kad viņš bija iedevis visas Tēva pilnvaras Mihaēlam, Tas Kungs piesauca Tēva spēku, kas viņam pilnībā piemita, un no elementiem radīja pilnīgu ķermeni, kas viņam būs mūžīgi.

47 Un viņš izveidoja šo ķermeni atbilstoši parametriem, ko viņš vēlējās pats sev, būdams saņēmis šos parametrus tieši no Tēva, saglabājot tās savas nāves rētas, ko viņa Tēvs pavēlēja saglabāt kā piemiņu mums visiem par to, ko viņš ir paveicis savu pārbaudes dienu laikā.

48 Un, kad viņa gars bija iegājis ķermenī, ko viņš bija radījis ar Tēva spēku, viņš spēja vērot itin visu gan mirstībā, gan garu pasaulē ar pilnīgajām acīm, kādas ir viņa mūžīgajam ķermenim.

49 Un, vēl aizvien apzinoties tos garu pasaulē, viņš aicināja visus tos, kas ir dzīvojuši uz zemes kopš Ādama dienām līdz viņa dienai; patiesi visus tos, kas bija gatavi saņemt savus mūžīgos ķermeņus; un viņš pavēlēja ar Tēva spēku, lai viņu ķermeņi tiktu radīti un doti viņiem, kā bija izklāstīts Tēva plānā kopš iesākuma.

50 Un tur bija Telestiāli ķermeņi, kurus viņš radīja tiem gariem, kas ir pierādījuši sevi kā cienīgus un gatavus savam mūžīgajam esamības stāvoklim, ko tie nekad neatstātu.

51 Bet vairākums no ķermeņiem, kurus viņš radīja, bija Terestriāli ķermeņi. Un tanī dienā bija daudzi gari, kas tika augšāmcelti ar Kristu un kas pašlaik dzīvo atbilstošā pagaidu vietā, ko Tēvs tiem ir sagatavojis, līdz Viņš būs pabeidzis Savu darbu un sagatavojis citas pasaules, ko tie mūžīgi apdzīvos.

52 Bet tos ķermeņus, kas bija Celestiāli, Tas Kungs neradīja. Jo visi tie, kas bija šīs godības cienīgi, zināja visus Tēva noslēpumus un tādēļ varēja pavēlēt elementiem tāpat kā Dēls.

53 Un ikviens no tiem radīja tādu ķermeni, kas atbilstu tā laimes vēlmēm, vai tas būtu vīrieša vai sievietes, ko katrs gars sev vēlējas.

54 Un tā tas ir ar visiem tiem, kas ir pierādījuši, ka ir Celestiālās godības cienīgi. Jā, tiem visiem ir spēks sevī augšāmcelties tanī laikā, ko tie paši ir izvēlējušies.

55 Bet tiem, kas Celestiāli, šis spēks tiks dots vienīgi no Tēva, un tie nevar saņemt šo spēku un zināšanas no Tā Kunga vai no kāda cita, izņemot, ja tas ir no Tēva.

56 Jo Tēvs pārrauga Celestiālās godības spēku piešķiršanu, kas ir visi debesu spēki, un tiek doti tikai tiem, kas ir pārvarējuši visas lietas un ir pierādījuši, ka ir šo lietu cienīgi. Un tās, kas ir Celestiālās būtnes, ir nedaudzas.

57 Un tā tas ir ar dzimšanas un nāves stāvokli un augšāmcelšanos. Jo mēs piedzimstam atbilstoši mūsu pašu vēlmēm ienākt mirstībā un pierādīt, ka esam tās godības cienīgi, ko mēs esam sev izvēlējušie Dieva valstībā.

58 Un, kad mēs nomirstam, mēs tiekam uzņemti atpakaļ garu sfērā, esot ar izpratni, ka mēs izdarījām to, ko mūsu Tēvs mums pavēlēja, vai to, ko Viņš mums nepavēlēja.

59 Un, ja mēs neesam paklausījuši Tēva pavēlēm mirstībā, tad šajā garīgajā stāvoklī mēs dzīvosim bēdās, līdz mēs atkal būsim gatavi uzņemties uz sevis miesas pārbaudījumus un likstas, lai mēs ar to tiktu pārbaudīti.

60 Tad nu šo Tas Kungs domāja, kad viņš sacīja: Jo ir labāk, ka tu ieej dzīvē bez sava brāļa, nekā tu un tavs brālis top iemests ellē; nekad neizdzēšamā ugunī, kur viņu tārs nemirst un uguns neizdziest.

61 Jo garu pasaulē jūs nevarat izmainīt to, ko jūs esat izdarījuši miesā. Un mokas par

tām lietām, ko jūs esat darījuši miesā, kas ir pretējas Tēva gribai, saēdis jūs kā tārps, kas nemirst. Un jūsu nemiers un kauns par to, ko jūs esat darījuši, degs jūsos, un šis uguns nav izdzēšams garu pasaulē pat caur grēku nožēlošanu.

62 Un vienīgais veids, kā šo uguni var izdzēst, ir tāds, ka jūs vēlreiz ienākat mirstībā un šoreiz paklausāt Tēva pavēlēm visās lietās, pierādot, ka jūs esat Dieva valstības cienīgi.

63 Bet, ja jūs nomirstat un ieejat garu pasaulē, un tiekat tur uzņemti bēdu stāvoklī, tad tur jums būs iespēja mācīties daudzas lietas un izmainīt sava gara dabu, bet tikai tajās lietās, kas attiecas uz to godības valstību, ko jūs sev jau esat izvēlējušies.

64 Un, kad jūs domājat, ka tagad jūs esat gatavi pierādīt sev un savam Tēvam to, ka jūs esat gatavi Viņa valstībai, tad jūs vēlreiz ieiesit miesā un tiksit pārbaudīti, lai redzētu, vai jums ir taisnība jūsu apgalvojumā, ka jūs esat gatavi.

65 Un, ja jūs ejat caur savām pārbaudes dienām un mācīties Tēva vārdus, un dzīvojat pēc tiem, tad, kad jūs nomirstat, tad tārps nomirst un jūs vairs nejūtat uguni, kas neizdziest. Un, ja jūs izvēlaties, jūs tad varat tapt augšāmcelti savos mūžīgajos ķermeņos.

66 Un tad nu es jums esmu teicis, ka garu pasaulē ir tie, kas ir pilnvaroti un kas var mācīt mūs, un dot mums padomu par to, kas mums ir jādara, lai sagatavotu mūs dzīvot mūsu Tēva mūžīgajās valstībās.

67 Un, vai jūs nedomājat, ka ir arī tādi, kas tiek sūtīti pie mums mirstībā, lai mums palīdzētu tam sagatavoties?

68 Jā, mūsu vidū ir tādi, kas ir tikuši Dieva aicināti, lai palīdzētu mums sagatavoties Viņa valstībai. Un tie ir pravieši un taisnīgi cilvēki, kas pie mums tiek sūtīti, lai sniegtu mums Tēva vārdus.

69 Un Viņa vārdi ir vienkārši; jā, šie vārdi, ko mums dod Tēvs, vai mēs tos saņemam garu pasaulē vai mirstības pasaulē, tie ir tādi paši.

70 Un tie ir: lai mēs darām citiem to, ko mēs vēlamies, lai citi darītu mums.

71 Šie ir Tēva vārdi un glābšanas plāns, un tie nevar būt vienkāršāki mūsu sapratnei. Un tā Tas Kungs man pavēlēja dot jums šajā pierakstā.

63. NODAĻA

Moronijs izskaidro Nefija pravietisko vīziju par Mormona Grāmatas un Aizzīmogatās daļas nākšanu klajā un vairāk paskaidro par skaidrajām un vērtīgajām lietām, kas izņemtas no Bībeles. Viņš paskaidro atšķirību starp Dieva eņģeli un Dieva Garu. Tiek izskaidrota Dieva mīlestība. Tiek atklāts divpadsmit apustuļu skaits nozīmīgums.

UN notika, ka Jēzus Kristus evaņģēlijs izplatījās pa visu Jūdejas zemi un pa visu pasauli ar to palīdzību, kas bija izraudzīti sludināt ļaudīm šo evaņģēliju.

2 Taču tur bija citi, kas nebija zināmi jūdiem, nedz arī tie bija Lehija pēcteči, patiesi tie, par kuriem Tas Kungs bija teicis, kas bija citas avis, kurām jādzird viņa balss, lai būtu viens ganāmpulks. Un par dažiem no tiem es sniegšu īsu aprakstu turpmāk.

3 Taču ir vajadzīgs, lai jūs zinātu patiesību par svēto rakstu iesākumiem, kas jums ir savā priekšā, patiesi tas, kas ir rakstīts Bībelē, ko jūs pieņemat kā Dieva vārdu. Jā, ir vajadzīgs, lai jūs zinātu, no kurienes šīs lietas ir nākušas pie jums, un lai es pilnīgāk izskaidrotu to, kādēļ skaidrās un vērtīgās lietas tika izņemtas no šī pieraksta saskaņā ar eņģeļa vārdiem Nefijam.

4 Un daudz no sava skaidrojuma es ņemšu no vārdiem, ko jūs jau esat saņēmuši šī pieraksta neaizzīmogatajā daļā. Tomēr Tas Kungs man ir pavēlējis izskaidrot to, kas jau ir ticis dots Nefija pierakstā, kas ir uz Nefija mazajām plāksnēm, kuras mans tēvs iekļāva

kopā ar pārējo sava pieraksta par Lehija bērniem saīsinājumu.

5 Tādēļ es jums došu Nefija vārdus un izskaidrošu tos, lai jūs zinātu patiesību par tiem un labāk saprastu to, kas ir ticis rakstīts jums.

6 Un Nefijs rakstīja par vīziju, ko viņš saņēma par pēdējām dienām, patiesi par dienām, kurās jūs dzīvojat; jā, par dienām, kurās šīs lietas tiks atklātas jums.

7 Un viņš rakstīja, sacīdams: Jo notika, ka pēc tam, kad es biju vēlējies iepazīt lietas, kuras mans tēvs bija redzējis, un ticot, ka Tas Kungs bija spējīgs darīt tās man zināmas, kad es sēdēju, pārdomādams savā sirdī, es tiku aizrauts Tā Kunga Garā, jā, ļoti augstā kalnā, ko es nekad iepriekš nebiju redzējis, un kur es nekad iepriekš nebiju spēris savu kāju.

8 Un Gars teica man: Lūk, ko tu vēlies? Un es sacīju: Es vēlos redzēt tās lietas, kuras redzēja mans tēvs Un Gars teica man: Vai tu tici, ka tavs tēvs redzēja koku, par kuru viņš runāja? Un es sacīju: Jā, tu zini, ka es ticu visiem sava tēva vārdiem.

9 Un tad nu Tā Kunga eņģelis zināja, ka Nefijs ticēja sava tēva vārdiem. Tomēr bija nepieciešams, ka Nefijs pasludina savu liecību ar savas paša mutes vārdiem, kas liecina ar miesas veidu par tām lietām, kas ir zināmas no gara.

10 Un Nefijs turpināja, sacīdams: Un, kad es biju runājis šos vārdus, Gars skaļā balsī iesaucās, sakot: Ozianna Tam Kungam, Visaugstākajam Dievam, jo Viņš ir Dievs pār visu zemi, jā, pat pār visu. Un svētīts tu esi, Nefij, tādēļ, ka tu tici Visaugstākā Dieva Dēlam; tādēļ tu ieraudzīsi tās lietas, kuras tu vēlējies.

11 Un lūk, šī lieta tiks dota tev par zīmi, kad pēc tam, kad tu būsi redzējis koku, kas nes augli, kuru tavs tēvs nobaudīja, tu ieraudzīsi arī cilvēku nolaižamies no debesīm, un Viņu tu skatīsi; un, kad tu Viņu būsi skatījis, tu liecināsi, ka Tas ir Dieva Dēls.

12 Un notika, ka Gars man sacīja: Skaties! Un es skatījos un redzēju koku, un tas bija līdzīgs kokam, kuru mans tēvs bija redzējis, un tā skaistums bija daudz pārāks, jā, pārsniedza jebkādu skaistumu, un tā baltums pārsniedza uzsniguša sniega baltumu.

13 Un notika, kad es biju redzējis koku, es teicu Garam: Es redzēju, ka tu man parādīji koku, kas ir dārgāks par visu. Un Viņš man sacīja: Ko tu vēlies? Un es viņam sacīju: Uzzināt tā izskaidrojumu; jo es runāju ar viņu, kā cilvēks runā; jo es redzēju, ka viņš bija cilvēka izskatā; taču tomēr es zināju, ka tas bija Tā Kunga Gars; un viņš runāja ar mani, kā cilvēks runā ar citiem.

14 Un notika, ka viņš teica man: Skaties! Un es skatījos, it kā es skatītos uz viņu, un es viņu neredzēju, jo viņš bija aizgājis prom no manis.

15 Un tad nu šis ir veids, kā visas vīzijas tiek dotas tiem miesā. Lūk, tie miesā spēj redzēt vīzijas, ko Tas Kungs tiem vēlas dot ar Gara spēku.

16 Un Nefijs šeitā ir devis savu liecību, ka Gars patiešām parādās cilvēka izskatā un runā uz cilvēkiem atbilstoši viņu spējai saprast to.

17 Un šis Gars, kurš runāja ar Nefiju, bija Jehova, kas bija tas pats Gars, kas Jareda brālim deva tās lietas, kuras viņš redzēja. Tomēr Nefijam tanī brīdī tika pavēlēts neatklāt šī Gara patieso identitāti dēļ tā, ko viņš redzēja vīzijā, ko Jehova viņam parādīja.

18 Un pastāv atšķirība starp tiem, kas ir gari, un tiem, kas ir eņģeļi, kas ir sūtīti no Tēva. Jo eņģelis ir paaugstināta būtne, kurai ir dots ķermenis no miesas un kauliem, kas ir mūžīgs, un kurai Tēvs ir devis noteiktas pavēles tam nolūkam, ko Tēvs vēlas no Saviem eņģeļiem.

19 Un šie eņģeļi, ko Tēvs sūta, nedzīvo uz šīs zemes, nedz garu pasaulē, nedz mirstībā, bet tie var ceļot uz šo pasauli un reaģēt ar tās elementiem saskaņā ar Tēva pavēli, tie būdami līdzīgi Viņam, esot ar ķermeni, kas

līdzīgs kā Viņam.

20 Un Nefijs redzēja vīziju, ko viņš atstāsta ar Gara spēku, ko viņam darīja zināmu Jehova. Taču drīz pēc tam vīzijā viņam parādās Tēva eņģelis un māca viņam par Kristu un viņa misiju.

21 Un Nefijs turpināja, sacīdams: Un notika, ka es skatījos un redzēju lielo Jeruzālemes pilsētu un arī citas pilsētas. Un es ieraudzīju Nacaretas pilsētu, un Nacaretas pilsētā es ieraudzīju jaunavu, un viņa bija ļoti daiļa un gaiša.

22 Un notika, ka es redzēju debesis atvērtas, un eņģelis nāca lejā un nostājās manā priekšā, un viņš teica man: Nefij, ko tu redzi? Un es viņam sacīju: Jaunavu, visdaiļāko un visskaistāko no visām citām jaunavām.

23 Un viņš man sacīja: Vai tu zini Dieva labvēlību? Un es viņam sacīju: Es zinu, ka Viņš mīl Savus bērnus, tomēr es nezinu visu lietu nozīmi.

24 Un viņš man sacīja: Lūk, jaunava, kuru tu redzi, ir Dieva Dēla māte miesā. Un notika, ka es ieraudzīju, ka viņa tika aiznesta projām Garā, un, kad viņa bija tikusi aiznesta projām Garā jau kādu laiku, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

25 Un es skatījos un atkal ieraudzīju jaunavu, kas turēja bērnu savās rokās. Un eņģelis sacīja man: Skati Dieva Jēru, jā, patiesi, Mūžīgā Tēva Dēlu!

26 Vai tu zini tā koka nozīmi, kuru tavs tēvs redzēja? Un es viņam atbildēju, sakot: Jā, tā ir Dieva mīlestība, kas izstaro cilvēku bērnu sirdīs, tādēļ tā ir pati kārojamākā no visām lietām. Un viņš runāja uz mani, sacīdams: Jā, un pats lielākais prieks dvēselei.

27 Tad nu šī mīlestība, par ko runāja Nefijs un eņģelis, bija Tēva mīlestība, kas Viņam ir pret visiem Saviem bērniem; jā, patiesi pret ikvienu no mums, kas dzīvo uz šīs planētas mirstībā un garu pasaulē.

28 Un šī Tēva mīlestība sniedz prieku un mieru mūsu dvēselēm, un tas ir auglis, kas ir

pats kārojamākais pār visiem citiem augļiem.

29 Un šī mīlestība ir tā pati mīlestība, ko Viņš ir pavēlējis, lai mums visiem būtu citam pret citu, un tā ir mīlestība, ko mums tiek prasīts iegūt, pirms mēs varam ieiet Viņa valstībā.

30 Un šo mīlestību sajūt ikviens no mums savā sirdī, kad mēs rūpējamies cits par citu. Un, kad mēs rūpējamies cits par citu, šī Tēva mīlestība sniedz mums prieku un mieru, kas patiešām ir pats lielākais prieks mūsu dvēselēm.

31 Un tā ir šī mīlestība, ko Jēzus mācīja savas kalpošanas laikā, un tas ir viņa vienīgais vēstījums mums.

32 Un Nefijs turpināja, sacīdams: Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņš teica man: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Dēlu ejot starp cilvēku bērniem; un es redzēju daudzus krītam pie Viņa kājām un pielūdzam Viņu.

33 Un notika, ka es sapratu, ka marga no dzelzs, ko mans tēvs bija redzējis, bija Dieva vārds, kas ved uz dzīvā ūdens avotu jeb uz dzīvības koku; šis ūdens ir Dieva mīlestības attēlojums. Un es sapratu, ka arī dzīvības koks bija Dieva mīlestības attēlojums.

34 Un eņģelis atkal man teica: Skaties un redzi Dieva labvēlību! Un es skatījos un redzēju pasaules Pestītāju, par kuru mans tēvs bija runājis; un es arī redzēju pravieti, kuram būs jāsigatavo ceļš Viņa priekšā.

35 Un Dieva Jērs devās un tapa no viņa kristīts; un, kad Viņš bija nokristīts, es ieraudzīju debesis atveramies, un Svētais Gars nāca lejā no debesīm un palika uz Viņa baloža izskatā.

36 Un es redzēju, ka Viņš devās projām, kalpojot ļaudīm, spēkā un lielā godībā; un ļaužu pulki sapulcējās kopā, lai klausītos Viņā; un es redzēju, ka tie izdzina Viņu no sava vidus.

37 Un es arī redzēju divpadsmit citus sekojot Viņam. Un notika, ka tie tika aiznesti Garā prom no mana vaiga, un es tos

vairs neredzēju.

38 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un es redzēju atkal debesis atveramies, un es redzēju eņģelus nolaižamies pie cilvēku bērniem; un viņi tiem kalpoja.

39 Un tad nu šīs lietas, ko Nefijs redzēja, ir tā veida tiešā līdzībā, ko Tēvs atzīst par labu, lai viņa bērni mācītos no viņa. Jo Nefijs redzēja divpadsmit apustuļus, kuri pārstāv visus tos, kas tiek aicināti mācīt Jēzus evaņģēliju, kas ir marga no dzelzs, ko viņš redzēja.

40 Un tad nekavējoties šie apustuļi tika paņemti prom no viņa redzesloka, ka viņš tos neredzēja. Jo viņu vienīgā misija bija mācīt cilvēku bērniem mīlēt citam citu, kas ir vienīgais patiesais Jēzus Kristus evaņģēlijs, un marga no dzelzs, kas vada uz dzīvības koku, kas simbolizē mūžīgo dzīvi Tēva godības valstībās, kas arī ir Dieva mīlestība.

41 Un, kad cilvēku bērni sāk mīlēt cits citu, tad Tēvs sūta Savus eņģelus un Savu Garu, lai kalpotu tiem un sniegtu tiem šo prieku, par ko ir runājis eņģelis.

42 Bet no apustuļu vārdiem, patiesi tiem, kas ir Dieva kalpi, kas tiek sūtīti pie Viņa bērniem, lai dalītos Viņa mīlestībā ar mums visiem, šis prieks netiks gūts; un tas ir iemesls, kādēļ viņi tik pēkšņi tika paņemti prom no Nefija redzesloka vīzijā.

43 Jo apustuļi var sludināt ļaudīm tikai grēku nožēlošanu un mācīt tiem mīlestības baušļus, ko viņi ir saņēmuši no Kristus.

44 Un tad, ja cilvēku bērni nožēlo grēkus un sāk mīlēt cits citu, kā Tēvs ir pavēlējis, tad Tēvs tiem kalpo caur Sava Svētā Gara kalpošanām.

45 Un nevienā brīdī Dieva bērni nesaņems šo prieku cits no cita kā vien no Tēva, kurš tos ir radījis. Un tāds bija šīs Nefija vīzijas daļas nozīmīgums, ko man tika pavēlēts izskaidrot jums.

46 Un Nefijs turpināja, sacīdams: Un viņš atkal runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un

es skatījos un redzēju Dieva Jēru ejot starp cilvēku bērniem. Un es redzēju ļaužu pulkus, kas bija slimi un kas bija visādu sērgu, velnu un nešķīstu garu nomocīti; un eņģelis runāja un rādīja visu to man. Un viņi tika dziedināti ar Dieva Jēra spēku, un velni un nešķīstie gari tika izdzīti.

47 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru, un Viņš bija ļaužu sagrābts; jā, mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules tiesāts; un es redzēju un dodu liecību.

48 Un es, Nefijs, redzēju, ka Viņš tika pacelts pie krusta un nonāvēts par pasaules grēkiem.

49 Un tagad es jums jau esmu izskaidrojis, ka Tas Kungs mira nevis par pasaules grēkiem, bet gan to dēļ; jā, tādēļ ka tie nosprieda, ka viņš ir ļauns.

50 Un šo lietu var viegli saprast, kad jūs ņemat vērā to, ko Nefijs rakstīja, sacīdams: Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru, un Viņš bija ļaužu sagrābts; jā, mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules tiesāts.

51 Un šī pasaules tiesāšana bija to lietu dēļ, ko Jēzus mācīja; un tas bija to lietu dēļ, ka viņš tika nogalināts no tiem, kas nevarēja pieņemt to, ko viņš mācīja.

52 Un Nefijs turpināja, sacīdams: Un, kad Viņš bija nonāvēts, es redzēju zemes ļaužu pulkus, un tie tika savākti kopā, lai cīnītos pret Jēra apustuļiem, jo tā tos divpadsmit aicinātos nosauca Tā Kunga eņģelis.

53 Un zemes ļaužu pulki sapulcējās kopā, un es redzēju, ka tie bija lielā un plašā ēkā, tādā pašā ēkā, kādu bija redzējis mans tēvs.

54 Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skati pasauli un tās gudrību, jā, redzi, Israēla nams ir savākts kopā, lai cīnītos pret Jēra divpadsmit apustuļiem.

55 Un notika, ka es redzēju un dodu liecību, ka lielā un plašā ēkā bija pasaules lepnums, un tā sabruka, un tās posts bija ļoti liels. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Tāda būs visu tautu, cilšu,

valodu un tautību, kas cīnīsies pret Jēra divpadsmit apustuļiem, iznīcināšana.

56 Un tad nu jūs jau zināt, ka divpadsmit apustuļi, kuri bija kopā ar To Kungu viņa kalpošanas laikā, tika nokauti un padzīti no ļaužu vidus. Tādējādi tas, ko eņģelis runāja par tiem, kuri cīnās pret Jēra divpadsmit apustuļiem, tika runāts līdzībā par visiem tiem, kas cīnās pret Kristus evaņģēliju, kā tas tiek dots pasaulei ar tiem, kurus Tas Kungs ir aicinājis sniegt viņa vārdu.

57 Un tie ir pravieši un taisnīgi cilvēki visās tautās un starp visām pasaules kultūrām, kas tikuši nosaukti tā, kā tie ir nosaukti saskaņā ar tās tautas tradīcijām, paražām un valodu, pie kuras Tas Kungs tos ir sūtījis.

58 Un šis lepnums, par ko eņģelis runāja un deva līdzību par lielo un plašo ēku, ir pasaules lepība, kas attur cilvēku bērnus no to vēstījuma pieņemšanas, kurus ir sūtījis Tas Kungs.

59 Un kādudien pasaules lepība kritīs, un liela būs tās krišana, kad tie nāks pie patiesās izpratnes par To Kungu un to, ko Tēvs viņam ir pavēlējis darīt to labā šajā Viņa valstības daļā.

60 Un Nefijs turpināja, sacīdams: Un notika, ka eņģelis man sacīja: Skaties un redzi savus pēcnācējus, un arī savu brāļu pēcnācējus. Un es skatījos un redzēju apsolīto zemi, un es redzēju ļaužu pulkus, jā, tie bija tik lielā skaitā kā jūras smiltis.

61 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus pulcējamies kopā, lai karotu cits pret citu, un es redzēju karus un karu daudzinašanu, un daudzas slepkavošanas ar zobenu starp maniem ļaudīm. Un notika, ka es redzēju daudzas paaudzes pazūdam šajā zemē karos un ķildās, un es redzēju daudzas pilsētas, jā, ka es pat neskaitīju tās.

62 Un notika, ka es redzēju tumsības miglu uz apsolītās zemes virsas, un es redzēju zibeņus, un dzirdēju pārkonus, un zemestrīces, un visādas satrauktas valodas; un es redzēju zemi un klintis, ka tās šķēlās;

un es redzēju kalnus sadrūpam gabalos; un es redzēju zemes līdzenumus, ka tie bija saplaisājuši; un es redzēju daudzas pilsētas, ka tās bija nogrimušas; un es redzēju daudzas, ka tās bija nodedzinātas ar uguni; un es redzēju daudzas, ka tās sabruka dēļ zemes trīcēšanas.

63 Un notika, kad es biju redzējis šīs lietas, es redzēju tumsības miglu, ka tā izklīda no zemes virsas, un redzi, es redzēju ļaužu pulkus, kas nebija krituši no Tā Kunga lielajiem un briesmīgajiem sodiem.

64 Un es redzēju debesis atveramies un Dieva Jēru nokāpjām no debesīm, un Viņš nāca lejā un parādījās tiem. Un es arī redzēju un dodu liecību, ka Svētais Gars nāca pār tiem divpadsmit citiem, un tie bija Dieva ordinēti un izraudzīti.

65 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Jēra divpadsmit mācekļi, kas ir izraudzīti, lai kalpotu taviem pēcnācējiem. Un Viņš man sacīja: Tu atceries Jēra divpadsmit apustuļus? Redzi, viņi ir tie, kas tiesās Israēla divpadsmit ciltis, tādēļ divpadsmit kalpotāji no taviem pēcnācējiem tiks tiesāti no viņiem, jo jūs esat no Israēla nama.

66 Un šie divpadsmit kalpotāji, kurus tu redzi, tiesās tavus pēcnācējus. Un redzi, viņi ir taisnīgi uz mūžiem, jo dēļ viņu ticības Dieva Jēram viņu drānas ir darītas baltas Viņa asinīs.

67 Un tagad ir vajadzīgs, lai jūs saprastu skaitļa divpadsmit nozīmi un līdzību, kurā Tas Kungs lieto šo skaitli, lai aicinātu tos, kas sludina viņa vārdus cilvēku bērniem.

68 Lūk, es jums jau esmu izskaidrojis šajā pierakstā, ka Tēva valstībā ir trīs godības pakāpes un katrā pakāpē ir vēl trīs pakāpes; tādējādi ir deviņas godības pakāpes vai planētas, kurās Tēva bērni dzīvos mūžībā.

69 Tad nu uz katru no šīm planētām Tēvs norīkos divus, kas būs pilnvaroti pār šīm godības valstībām un nodrošinās to, ka tiek ievēroti likumi, kas noteikti katrai valstībai.

70 Un šim pašam nolūkam gan Jehovam,

Kristum, gan Mihaēlam, Svētajam Garam, iesākumā tika dotas pilnvaras un tie kļuva par daļu no Svētās Trīsvienības, Tēvs būdams Pirmais, un šie divi citi būdami pilnvaroti saskaņā ar debesu mūžīgajiem likumiem Tēva vadībā.

71 Tomēr Celestiālajās godībās netiek dotas nekādas pilnvaras diviem, jo tiem, kas ir Celestiāli, nav vajadzības, lai kādam būtu pilnvaras pār tiem, jo tie ir līdzīgi Tēvam visās lietās.

72 Taču pārējās divās valstībās ir nepieciešams, lai Tēvs norīkotu divus pilnvarotos, lai pārraudzītu šīs godības. Tādējādi, neskaitot Celestiālās godības, paliek sešas godības, kurām ir nepieciešami divi pilnvarotie, kurus ir norīkojis Tēvs.

73 Un tas ir, no kurienes ir nākusi skaitļa divpadsmit līdzība, kad Tas Kungs aicināja tos, kuri vadītu viņa ļaudis.

74 Un tad Nefijs šajā savas vīzijas daļā redz apsoltu zemi, uz kurieni tiek vadīti Lehija bērni un dzīvo saskaņā ar solījumiem, kurus Tas Kungs deva Nefijam. Un jūs tagad zināt, ka tie ir dažas no citām avīm, kuras Tēvs pavēlēja Tam Kungam apmeklēt un dot Viņa evaņģēliju.

75 Taču tās nebija vienīgās avis, kuras viņš apmeklēja pēc savas nāves un augšāmcelšanās Jeruzālemes zemē. Jo pēc tam, kad Tas Kungs apmeklēja manus tēvus, viņš devās uz visām pasaules daļām, kur vien bija pulcējušies kāda taisnīgu cilvēku grupa, kas paklausīja Tēva baušļiem, patiesi tie, kas mīlēja cits citu un dzīvoja pēc vārdiem, ko tiem bija mācījuši pravieši, kurus Tas Kungs bija sūtījis pie tiem.

76 Un, kā es jums esmu teicis iepriekš, es sniegšu pārskatu par kādiem no šiem citiem ļaudīm šī pieraksta vēlākā daļā. Taču ir vajadzīgs, lai jūs saprastu, ka Kristus evaņģēlijs tika mācīts visā pasaulē no Dieva Dēla, kuram Tēvs bija pavēlējis sniegt visiem Saviem bērniem vienādu iespēju dzirdēt Viņa balsi; jo Tēvs negodā nevienu no Saviem bērniem augstāk par citiem un

devīgi dod visiem, kas piesauc Viņu; lūk, jebkādā vārdā vai valodā, kādā tie Viņu piesauc; Viņš mīl tos un atbild tiem saskaņā ar Garu.

77 Un Jēzus personīgi apmeklēja visas zemes tautas un aicināja daudzus apustuļus, lai viņi varētu mācīt ļaudīm to, ko viņš ir devis visiem ļaudīm. Un šādā veidā būs viens ganāmpulks un viens gans, saskaņā ar viņa paša vārdiem.

78 Un Nefijs turpināja, sacīdams: Un eņģelis sacīja man: Skaties! Un es skatījos un redzēju, ka trīs paaudzes nodzīvoja taisnībā, un viņu drēbes bija baltas tāpat kā Dieva Jēram. Un eņģelis sacīja man: Šie ir attīrīti balti Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam. Un es, Nefijs, redzēju daudzus no ceturtās paaudzes, kas nodzīvoja taisnībā.

79 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus uz zemes pulcējamies kopā. Un eņģelis sacīja man: Redzi savus pēcnācējus un arī savu brāļu pēcnācējus. Un notika, ka es skatījos un redzēju ļaudis no saviem pēcnācējiem pulcējamies kopā daudzos pulkos pret manu brāļu pēcnācējiem; un viņi tika savākti kopā, lai cīnītos.

80 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi netīrā ūdens avotu, kuru tavs tēvs redzēja; jā, patiesi, upi, par kuru viņš runāja, un tās dziļumi ir elles dziļumi. Un tumsības migla ir velna kārdinājumi, kas aptumšo acis un nocietina cilvēku bērnu sirdis, un aizved tos prom uz platajiem ceļiem, ka tie iet bojā un ir zuduši.

81 Un lielā un plašā ēka, ko tavs tēvs redzēja, ir cilvēku bērnu tukšās iedomas un lepnums. Un liels un briesmīgs bezdibenis tos atdala; jā, patiesi taisnības vārds no Mūžīgā Dieva un Mesijas, kas ir Dieva Jērs, par kuru Svētais Gars dod liecību no pasaules iesākuma līdz šim laikam, un no šī laika turpmāk un mūžīgi.

82 Un tad nu šis briesmīgais bezdibenis, kas atdala cilvēku bērnus, ir tas, ko man ir jāizskaidro jums skaidrībā. Jo šis bezdibenis ir Tā Kunga taisnība, kas nāk starp tiem, kas

tur viņa baušļus, un tiem, kas netur.

83 Jo tiem, kas ir lepni un vērsti paši uz sevi, pat tiktāl, ka tiem nerūp viņu tuvākais, nedz arī tie mīl citus, kā tie vēlas, lai citi tos mīl; jā, tiem nav nevienas daļiņas no Svētā Gara, kas sniedz visiem cilvēku bērniem Tēva mieru un prieku.

84 Un, kaut arī vīzija, ko Nefijs saņēma, ir runājusi konkrēti par viņa paša ļaudīm, kas ir Lehija pēcnācēji, šīs lietas tika dotas līdzībā par visu zemi, patiesi par visām zemes tautām.

85 Jo tā notiks visās pasaules tautās saskaņā ar eņģeļa vārdiem. Un šis lielais bezdibenis ir tas, kas atdala ļaunos no taisnīgajiem.

86 Jo ļaunie ir mūžīgi nelaimīgi un ir dusmīgi un nemierīgi, un tiesā savus tuvākos un ienīst tos viņu vārdu dēļ, kas nesaskan ar viņu pašu vārdiem.

87 Jā, tie ir tie, kas ir bēdīgi savā izskatā un nomākti savā garā, un viņos nav Kristus gaismas.

88 Taču tie, kas ir taisnīgi, ir laimīgi un apmierināti ar savu dzīvi; un tie netiesā savu tuvāko, bet mīl savu tuvāko kā sevi pašu, un nav dusmīgi un mīl savus ienaidniekus tāpat kā savus draugus.

89 Tie saņem Svētā Gara dāvanu, ko Tēvs ir nodrošinājis, lai visu Viņa bērnu dvēseles var mūžīgi pieredzēt prieku un mieru.

90 Un Nefijs turpina, sacīdams: Un, kamēr eņģelis runāja šos vārdus, es skatījos un redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji cīnījās pret maniem pēcnācējiem, saskaņā ar eņģeļa vārdu; un dēļ manu pēcnācēju lepnuma un velna kārdinājumiem, es redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji uzveica manu pēcnācēju tautu.

91 Un notika, ka es skatījos un redzēju tautu no manu brāļu pēcnācējiem, ka viņi bija uzveikuši manus pēcnācējus, un viņi izplatījās pulkos pa visu zemes virsu. Un es redzēju tos pulcējamies kopā daudzos pulkos, un es redzēju karus un karu daudzinašanu starp tiem; un es redzēju, ka

karos un karu daudzinašanā nodzīvoja
daudzas paaudzes.

92 Un eņģelis sacīja uz mani: Redzi, tie
kritīs neticībā. Un notika, ka es redzēju, ka
pēc tam, kad viņi bija krituši neticībā, viņi
kļuva par tumšu un pretīgu, un netīru tautu,
pilnu ar laiskumu un visādām negantībām.

64. NODAĻA

*Moronijs turpina izskaidrot Nefija vīziju.
Tiek izskaidrota lielā un negantā baznīca un
salīdzināta ar PDS Baznīcu. Sātana
atlīdzības tiek salīdzinātas ar Gara
atlīdzībām.*

UN notika, ka eņģelis runāja uz mani,
sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju
daudzas tautas un ķēniņu valstis. Un eņģelis
sacīja man: Ko tu redzi? Un es sacīju: Es
redzu daudz tautas un ķēniņu valstis. Un
Viņš man sacīja: Tās ir cirticībnieku tautas
un ķēniņu valstis.

2 Un notika, ka es redzēju cirticībnieku
tautu vidū lielas baznīcas veidošanu. Un
eņģelis sacīja uz mani: Skati baznīcas
veidošanu, kura ir pati negantākā no visām
citām baznīcām, kura nokauj Dieva svētos,
jā, un spīdzina tos, un sasaista tos, un iejūdz
tos dzelzs jūgā un noved tos gūstā.

3 Un notika, ka es redzēju šo lielo un
neganto baznīcu; un es redzēju velnu, ka
viņš bija tās dibinātājs. Un es arī redzēju
zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu
purpuru, un smalku linu audumu, un visādus
dārgus apģērbus; un es redzēju daudz
netikļu.

4 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams:
Redzi, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans
purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi
apģērbu, un netikles ir tas, pēc kā tiecas šī
lielā un negantā baznīca. Un arī dēļ pasaules
slavas tie iznīcina Dieva svētos, un noved
tos gūstā.

5 Un tagad man, Moronijam, ir pavēlēts

izskaidrot jums šīs lielās un negantās
baznīcas, kas radās no cirticībniekiem,
patieso nozīmi.

6 Lūk, ir daudzi no jums no pēdējām
dienām, kas ticēs, ka šī baznīca ir tā baznīca,
kas ir tikusi nodibināta un ieviesta starp
jums un uz kuru daudzi dodas, ticot, ka tie
saņem Dieva vārdu, bet nesaņem patiesību,
bet tiek šīs baznīcas vadītāju maldināti.

7 Lūk, es saku jums, ka šī lielā un negantā
baznīca nav kāda reliģija, nedz arī tā ir kāda
noteikta baznīca; bet tā ir tas pats zvērs, par
ko Jānis runā savā lielajā atklāsmē; un tā ir
arī tumsības migla un netīrā ūdens avots, par
ko Nefijs runāja, ko es jums jau esmu
paskaidrojis.

8 Jo lūk, nav nevienas noteiktas reliģijas
vai baznīcas, kas ir izveidota starp jums, kas
nokauj Dieva svētos, jā, kas spīdzina tos un
sasaista tos, un iejūdz tos dzelzs jūgā, un
noved tos gūstā; taču daudzās pēdējo dienu
baznīcās tiek mācītas daudzas mācības un
pavēles, kas nodara šīs lietas Dieva
svētajiem.

9 Lūk, ja es varētu izvēlēties kādas
baznīcas piemēru jūsu vidū, kas atbilstošāk
pārstāvētu lielo un neganto baznīcu, ko
Nefijs apraksta savā vīzijā, tad es jums
sniegtu to baznīcu, kas tika izveidota ar šī
pieraksta nākšanu klajā pie tiem, patiesi to
baznīcu, kas tiks saukta par Jēzus Kristus
pēdējo dienu svēto baznīcu.

10 Jo lūk, viņu vidū patiesi nav tādu svēto,
kas netiktu turēti gūstā to lietu dēļ, ko tiem
māca šī baznīca un tās vadītāji.

11 Jā, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans
purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi
apģērbu, un netikles ir tas, pēc kā tiecas šī
pēdējo dienu baznīca. Un arī dēļ pasaules
slavas tie iznīcina Dieva svētos, un noved
tos gūstā.

12 Un šis gūsts ir tas, par ko es esmu
runājis iepriekš, patiesi ar Almas vārdiem,
ko viņš teica ļaudīm, sacīdams: Un tie, kas
nocietina savas sirdis, tiem tiek dota mazāka
vārda daļa, līdz viņi neko nezina par Viņa

noslēpumiem; un tad viņus saņem gūstā velns un pēc savas gribas ved tos uz iznīcību.

13 Tad nu tas ir tas, kas ir domāts ar elles važām un gūstu. Jo šīs baznīcas vadītāji un locekļi ir nocietinājuši savas sirdis pret patiesajiem Kristus vārdiem un tiecas pēc pasaulesniecīgajām lietām un godina sevi pasaules slavā un pagodinājumos, ko ļaudis tiem sniedz.

14 Un viņi ir gērbušies ārkārtīgi smalki, pat tiktāl, ka viņi raugās no augšas uz ikvienu, kas vēlas ienākt viņu sinagogās, lai klausītos viņu vadītāju tukšajos vārdos; lai viņu sinagogās nenāktu tādi, kas nav gērbušies ārkārtīgi smalki — līdzīgi viņiem.

15 Un es saku ikvienai baznīcai, kas darītu šādas lietas: Jā, vai jūsu smalkais apģērbs nav tas, kas ir pasaules pieņemts un uzslavas vērts?

16 Lūk, paraugieties sev apkārt. Vai jūs neievērojat, ka tie, kam pasaulē, patiesi Sātana valstībā, ir vara, vai tie negērbjas līdzīgi jums, kad jūs ieejat savās baznīcās, lai pielūgtu Dievu?

17 Un jūs esat līdzīgi rakstu mācītājiem un farizejiem, un liekuļiem, kas gērbjas baltās drēbēs, lai tie varētu uzskatāmi parādīt savu šķīstumu citiem. Tomēr jūs pārspējat to, ko viņi dara, patiesi, ka jūs valkājat savus kreklus, kas ir balti, un tad uzvelkat pār šo baltumu tumsības uzvalku, neapzināti parādot savu darbu būtību.

18 Un tad, ja ar to, ko jūs darāt, nepietiktu, jūs aptinat ap savu kaklu, patiesi uz kreklu, ko jūs valkājat, baltuma, tumsības lentu, kas nožņaudz jūs no jūsu galvas gaišuma, kas simbolizē Dieva valstību, kas jums tikusi dota.

19 Un, pat esot ar maniem vārdiem, kas jau ir jūsu vidū, par kuriem jūs liecināt pasaulei; jā, tiem pašiem vārdiem, kas jums saka: Jo lūk, jūs mīlat naudu un savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk nekā jūs mīlat nabagos un trūkcietējus, slimos un

nomocītos.

20 Ak, jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdodat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājat Dieva svēto baznīcu? Kāpēc jūs kaunaties uzņemties Kristus Vārdu? Kāpēc jūs nedomājat, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā bēdas, kas nekad nebeidzas, — pasaules goda dēļ?

21 Vai jūs nezināt, ko nozīmē — aplaupīt nabagos savu smalko drānu dēļ?

22 Jā, ļaujiet man vēlreiz runāt uz jums skaidrībā, lai varbūt jūs varētu saprast: Ja jūs nopērkat kādu apģērba gabalu, kas tiek vērtēts tādā pašā cenā kā divi apģērba gabali no mazāk smalkas drānas, bet aplāj ķermeni tieši tādā pašā veidā, tad jūs esat aplaupījuši nabagos, nopērkot dārgāku drānu pasaules slavas dēļ, kad jūs būtu varējuši nopirkt divus apģērba gabalus no mazāk smalkas drānas un vienu iedevuši tam, kam nav nekā.

23 Ak, manas dvēseles bēdas, kad es domāju par šīs baznīcas lielajām ļaundarbībām, jā, patiesi par visām pēdējo dienu baznīcām. Jo tās visas pieder velna baznīcai, kas ir tā lielā un negantā baznīca, kas aprakstīta Nefīja vīzijā.

24 Un neviens no tiem nesaprot Tēva baušļus un gribu. Un viņu sirdis un vēlmes ir pastāvīgi vērstas uz pasaules lietām, uz lietām, kas tiem sniedz prieka brīdi, patiesi tanī brīdī, kad viņi tās pieredz, taču tad šīs lietas liek viņiem ciest un kļūt nelaimīgiem to dēļ.

25 Jo velns nepildīs solījumus, ko viņš dod saviem bērniem, bet viņš tiem dod pasaules lietas kā atlīdzību par nesekošanu glābšanas plānam, ko mums ir devis Tēvs.

26 Un viņa atlīdzības jeb šīs lielās un negantās baznīcas vēlmes ir laicīgas atlīdzības jeb miesas atlīdzības, ko kodes un rūsa maitā un zagļi ielaužas un zog.

27 Un es jums saku, ka tad, kad jūs saņemat šīs atlīdzības no Sātana, vai jūs nepriecājaties tajā, ko jūs saņemat no viņa? Taču, kad kodes iekļūst jūsu skapī un sāk

apēst to atlīdzību, ko jūs esat saņēmuši, patiesi drēbes, ko jūs esat iegādājušies, iztērējot naudu, ko jūs būtu varējuši lietot, lai mīlētu cits citu, vai jūs neciešat bēdās šīs lietas dēļ?

28 Vai jūs nenolādat kodes par to, ko tās jums ir nodarījušas, iznīcinot atlīdzību, ko jūs esat saņēmuši no Sātana?

29 Un, kad tās Sātana atlīdzības, kas var rūsēt, sāk rūsēt un bojāties, vai jūs neklūstat satraukti un nemierīgi, patiesi, ka jūs kļūstat ļoti norūpējušies par to, ka jums ir jāaizvieto tas, ko rūsa ir samaitājusi?

30 Un vai jūs nesatraucaties un neraizējaties bēdās, ka zagļi varētu atņemt tās atlīdzības, ko Sātans jums ir devis? Vai jūs nesākat baidīties no sava kaimiņa tā vietā, lai mīlētu viņu, jo viņš varētu paņemt no jums to, ar ko Sātans ir atlīdzinājis jums?

31 Un tagad, mani brāļi un māsas, es vēlreiz vaicāju jums: kāpēc jūs nedomājat par to, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā bēdas, kas nekad nebeidzas? Jā, jūs esat saņēmuši savas baznīcas vēlmes, kas ir šī lielā un negantā baznīca, patiesi velna baznīca.

32 Un tās vēlmes ir kļuvušas par jūsu vēlmēm, un jums tiks atlīdzināts ar to pašu atlīdzību, ko saņems viņa, patiesi visas zemes netikle.

33 Un Nefijs turpināja stāstījumu par savu vīziju, sacīdams: Un notika, ka es skatījos un redzēju lielus ūdeņus; un tie šķīra citticībniekus no manu brāļu pēcnācējiem.

34 Un notika, ka eņģelis man sacīja: Redzi, Dieva dusmība ir uz tavu brāļu pēcnācējiem. Un es skatījos un redzēju vīru starp citticībniekiem, kuru no manu brāļu pēcnācējiem šķīra lielie ūdeņi; un es redzēju Dieva Garu, ka Tas nāca lejā un ietekmēja šo vīru; un viņš devās pāri lielajiem ūdeņiem, līdz pat manu brāļu pēcnācējiem, kas bija apsolītajā zemē.

35 Un notika, ka es redzēju Dieva Garu, ka Tas ietekmēja citus citticībniekus; un tie devās prom no gūsta, pāri lielajiem ūdeņiem.

Un notika, ka es redzēju daudzus citticībnieku pulkus apsolītajā zemē; un es redzēju Dieva dusmību, ka tā bija uz manu brāļu pēcnācējiem; un viņi bija izkaisīti citticībnieku priekšā un tika sakauti.

36 Un es redzēju Tā Kunga Garu, ka Tas bija uz citticībniekiem, un viņiem veicās un viņi ieguva savā mantojumā zemi; un es redzēju, ka viņi bija balti, un ļoti daiļi un skaisti, tāpat kā mani ļaudis, pirms tie tika nokauti.

37 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, pazemojās Tā Kunga priekšā, un Tā Kunga spēks bija ar tiem. Un es redzēju, ka viņu mātes tautas bija savāktas kopā uz ūdeņiem un arī uz zemes, lai cīnītos pret tiem, kas bija iznākuši no gūsta. Un es redzēju, ka Dieva spēks bija ar viņiem un arī ka Dieva dusmība bija uz visiem tiem, kuri bija pulcējušies kopā, lai cīnītos pret viņiem.

38 Un es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, ar Dieva spēku tika izglābti no visu citu tautu rokām. Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka viņiem veicās zemē; un es redzēju grāmatu, un tā tika nesta to vidū.

39 Un eņģelis sacīja uz mani: Vai tu zini grāmatas nozīmi? Un es viņam sacīju: Es nezinu. Un viņš sacīja: Redzi, tā ir nākusi no jūda mutes. Un es, Nefijs, redzēju to; un viņš sacīja uz mani: Grāmata, kuru tu redzi, ir jūdu pieraksts, kas satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un tā satur arī daudzus svēto praviešu pravietojumus; un tā ir tāds pats pieraksts kā gravējumi, kas ir uz plāksnēm no misiņa, izņemot, ka to nav tik daudz; tomēr tie satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; tādēļ tie ir ļoti vērtīgi citticībniekiem.

40 Un Tā Kunga eņģelis sacīja uz mani: Tu esi redzējis, ka šī grāmata iznāca no jūda mutes, un, kad tā iznāca no jūda mutes, tā saturēja Tā Kunga, par kuru divpadsmit apustuļi dod liecību, evaņģēlija pilnību; un

viņi dod liecību saskaņā ar patiesību, kas ir Dieva Jērā.

41 Tad nu šīs lietas pāriet no jūdiem pie citticībniekiem skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Dievā.

42 Un, kad tās ar Jēra divpadsmit apustuļu roku ir pārgājušas no jūdiem pie citticībniekiem, tu redzi lielās un negantās baznīcas veidošanu, kas ir pati negantākā no visām baznīcām; jo redzi, viņi ir izņēmuši no Jēra evaņģēlija daudzas daļas, kuras ir skaidras un pašas vērtīgākās; un arī daudzas Tā Kunga derības viņi ir izņēmuši. Un visu to viņi ir darījuši, lai viņi varētu sagrozīt Tā Kunga patiesos ceļus, lai viņi varētu aptumšot acis un nocietināt sirdis cilvēku bērniem.

43 Tādējādi tu redzi, ka pēc tam, kad grāmata ir izgājusi caur lielās un negantās baznīcas rokām, šeit daudzas skaidras un vērtīgas lietas ir izņemtas no grāmatas, kura ir Dieva Jēra grāmata.

44 Un, kad šīs skaidrās un svarīgās lietas bija izņemtas, tā pāriet pie visām citticībnieku tautām; un, kad tā ir pārgājusi pie visām citticībnieku tautām, jā, pat pāri lielajiem ūdeņiem, kurus tu esi redzējis ar citticībniekiem, kas bija iznākuši no gūsta, tu redzi — dēļ tā, ka daudzas skaidras un vērtīgas lietas, kuras bija izņemtas no grāmatas, kuras bija skaidras cilvēku bērnu sapratnei, saskaņā ar skaidrību, kas ir Dieva Jērā, — dēļ šīm lietām, kuras ir izņemtas no Jēra evaņģēlija, ļoti daudzi paklūp, jā, tiktāl ka Sātanam ir liela vara pār tiem.

45 Tomēr tu redzi, ka citticībnieki, kas ir izgājuši no gūsta un ar Dieva spēku ir pacelti pāri visām citām tautām uz zemes virsas, kura ir izraudzīta no visām citām zemēm, kura ir zeme, par kuru Dievs Tas Kungs ir noslēdzis derību ar tavu tēvu, ka tā pēcnācējiem būs viņu mantojuma zeme; tad nu tu redzi, ka Dievs Tas Kungs nepieļaus, ka citticībnieki pilnīgi iznīcinātu savu pēcnācēju sajaukumu, kas ir starp taviem brāļiem. Ne arī pieļaus, ka citticībnieki

iznīcinātu savu brāļu pēcnācējus.

46 Ne arī Dievs Tas Kungs pieļaus, ka citticībnieki mūžīgi paliktu šinī šausmīgajā akluma stāvoklī, kurā, kā tu redzēji, viņi ir dēļ tām skaidrajām un visvērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir šīs negantās baznīcas, kuras veidošanu tu redzēji, noklusētas.

47 Tādēļ Dieva Jērs saka: Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem, piemeklējot Israēla nama atlikumu ar lielu sodu.

48 Un notika, ka Tā Kunga eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, saka Dieva Jērs, kad Es būšu piemeklējis Israēla nama atlikumu, — un šis atlikums, par kuru es runāju, ir tava tēva pēcnācēji, — tad nu, kad Es būšu tos piemeklējis ar sodu un sitis tos ar citticībnieku roku, un, kad citticībnieki ļoti nomaldīsies dēļ tām visskaidrākajām un vērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir noklusētas no šīs negantās baznīcas, kura ir netikļu māte, saka Jērs, — Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem šajā dienā tiktāl, ka Es atnesīšu tiem Manā paša spēkā daudz no Mana evaņģēlija, kas būs skaidrs un vērtīgs, saka Jērs.

49 Jo lūk, saka Jērs: Es parādīšos taviem pēcnācējiem, ka tie rakstīs daudzas lietas, ko Es tiem atklāšu, kas būs skaidras un vērtīgas; un pēc tam, kad tavi pēcnācēji tiks iznīcināti un kritīs neticībā, un arī savu brāļu pēcnācēji, redzi, šīs lietas tiks apslēptas, lai ar Jēra dāvanu un spēku nāktu pie citticībniekiem.

50 Un tajās būs rakstīts Mans evaņģēlijs, saka Jērs, un Mana klints un Mana pestīšana. Un svētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu Ciānu tajā dienā, jo viņiem būs Svētā Gara dāvana un spēks; un, ja viņi pastāvēs līdz galam, tie tiks paaugstināti pēdējā dienā un tiks izglābti Jēra mūžīgajā valstībā; un kuri vēstīs mieru, jā, liela prieka vēstis, cik tad brīnīšķi kalnos tie būs.

51 Un notika, ka es redzēju savu brāļu pēcnācēju atlikumu un arī Dieva Jēra grāmatu, kas bija nākusi no jūda mutes, ka tā

pārgāja no citticībniekiem pie manu brāļu pēcnācējiem.

52 Un, kad tā bija pārgājusi pie tiem, es redzēju citas grāmatas, kas nāca ar Jēra spēku no citticībniekiem pie tiem, lai pārliecinātu citticībniekus un manu brāļu pēcnācējus, un arī jūdus, kuri bija izkaisīti pa visu zemes virsu, ka praviešu un Jēra divpadsmit apustuļu pieraksti ir patiesi.

53 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Šie pēdējie pieraksti, kurus tu esi redzējis starp citticībniekiem, apliecinās pirmo pierakstu patiesumu, kuri ir no Jēra divpadsmit apustuļiem, un darīs zināmas skaidrās un vērtīgās lietas, kas ir bijušas izņemtas no tiem; un darīs zināmu visām ciltīm, valodām un tautībām, ka Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules Glābējs, un ka visiem cilvēkiem ir jānāk pie Viņa, vai arī tie nevar tikt izglābti.

54 Un tiem ir jānāk pie Viņa saskaņā ar vārdiem, kas tiks izteikti ar Jēra muti; un Jēra vārdi tiks darīti zināmi tavu pēcnācēju pierakstos, kā arī Jēra divpadsmit apustuļu pierakstos; tāpēc tie abi kļūs par vienu; jo ir viens Dievs un viens Gans pār visu zemi.

55 Un pienāks laiks, kad Viņš pasludinās Sevi visām tautām, gan jūdiem, gan arī citticībniekiem; un, kad Viņš būs pasludinājis Sevi jūdiem un arī citticībniekiem, tad Viņš pasludinās Sevi citticībniekiem un arī jūdiem, un pēdējie būs pirmie, un pirmie būs pēdējie.

56 Un notiks, ka tad, ja citticībnieki uzklausa Dieva Jēru tajā dienā, tad Viņš tiem pasludinās Sevi vārdā un arī spēkā, patiešām, paņemdam projām viņu klupšanas akmeņus; un nenocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru, viņi tiks ieskaitīti starp tava tēva pēcnācējiem, jā, viņi tiks ieskaitīti Israēla namā, un viņi būs svētīta tauta apsoltajā zemē uz mūžiem; viņi vairs netiks aizvesti gūstā, un Israēla nams vairs netiks apkaunots.

57 Un šī lielā bedre, ko tiem izrakusi šī lielā un negantā baznīca, kuru bija dibinājis

velns un viņa bērni, lai viņš varētu novest cilvēku dvēseles lejā ellē, — jā, šī lielā bedre, kas tika izrakta cilvēku pazudināšanai, tiks piepildīta ar tiem, kuri to izraka, viņu pašu pilnīgai pazudināšanai, saka Dieva Jērs; nevis dvēseles pazudināšanai, ja vien tā netiks iemesta tajā ellē, kurai nav gala.

58 Jo redzi, tas ir saskaņā ar velna gūstu un arī saskaņā ar Dieva taisnību pār visiem tiem, kas dara ļaundarbības un negantības Viņa priekšā.

59 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, Nefiju, sacīdams: Tu esi redzējis, ka tad, ja citticībnieki nožēlos grēkus, viss būs labi ar tiem; un tu arī zini attiecībā par Tā Kunga derībām ar Israēla namu; un tu arī esi dzirdējis, ka tiem, kas nožēlos grēkus, nevajadzēs iet bojā.

60 Tādēļ, ak vai citticībniekiem, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru. Jo laiks nāk, saka Dieva Jērs, kad Es darīšu lielu un brīnumainu darbu starp cilvēku bērniem; darbu, kas būs mūžīgs; vai nu no vienas, vai no otras puses; vai nu viņu pārliecināšanai mieram un mūžīgai dzīvei, vai viņu nodošanai viņu cietsirdībai un viņu prātu aklumam — viņu novešanai gūstā un arī iznīcībā, gan laicīgi, gan garīgi, saskaņā ar velna gūstu, par kuru es esmu runājis.

61 Un notika, kad eņģelis bija runājis šos vārdus, viņš sacīja uz mani: Vai tu atceries Tēva derības ar Israēla namu? Es teicu viņam: Jā. Un notika, ka viņš sacīja uz mani: Skaties un redzi lielo un neganto baznīcu, kas ir negantību māte, kuras dibinātājs ir velns.

62 Un Viņš man sacīja: Redzi, ir tikai divas baznīcas; viena ir Dieva Jēra baznīca un otra ir velna baznīca; tāpēc tas, kas nepieder Dieva Jēra baznīcai, pieder tai lielajai baznīcai, kas ir negantību māte; un viņa ir visas zemes netikle.

63 Un notika, ka es skatījos un redzēju visas zemes netikli, un viņa sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; un viņai bija vara pār

visu zemi, starp visām tautām, valstībām, valodām un tautībām. Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra Baznīcu, un tās skaits bija neliels šīs netikles ļaundarību un negantību dēļ, kura sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; tomēr es redzēju, ka Jēra Baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz visas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija neliela dēļ šīs lielās netikles ļaundarībām, kuru es redzēju.

64 Un notika, ka es redzēju, ka lielā negantību māte savāca kopā ļaužu pulkus uz visas zemes virsas starp visām cilticībnieku tautām, lai cīnītos pret Dieva Jēru.

65 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva spēku lielā slavā.

66 Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzināšana starp visām zemes tautām un ciltīm.

67 Un, kad sākās kari un karu daudzināšana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti; un, lūk, tu redzi visas šīs lietas; un, kad nāks diena, kad Dieva dusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad, tajā dienā iesāksies Tēva darbs, sagatavojot ceļu Viņa derību piepildīšanai, ko Tas ir noslēdzis ar saviem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

68 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā apmetnī. Un eņģelis sacīja man: Redzi vienu no Jēra divpadsmit apustuļiem. Lūk, viņš redzēs un rakstīs vēl pārējās no šīm lietām, jā, un arī daudzas lietas, kas ir bijušas. Un viņš arī rakstīs par pasaules galu.

69 Tad nu lietas, ko viņš rakstīs, ir taisnas

un patiesas; un redzi, tās ir rakstītas grāmatā, kuru tu redzēji iznākam no jūda mutes; un laikā, kad tās iznāca no jūda mutes, jeb laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, lietas, kas bija rakstītas, bija skaidras un tīras, un visvērtīgākās, un viegli saprotamas visiem cilvēkiem.

70 Un redzi, šis Jēra apustulis rakstīs par lietām, no kurām daudzas tu esi redzējis, un, lūk, pārējās tu vēl redzēsi. Bet par tām lietām, ko tu redzēsi vēlāk, tu nerakstīsi, jo Dievs Tas Kungs ir noteicis šo Dieva Jēra apustuli, lai viņš rakstītu par tām.

71 Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noteiktā laikā, Israēla namam.

72 Un es, Nefijs, dzirdēju un dodu liecību, ka šī Jēra apustuļa vārds bija Jānis, saskaņā ar tā eņģeļa vārdu.

73 Un redzi, man, Nefijam, ir aizliegts, lai es rakstītu pārējo no tā, ko es redzēju un dzirdēju; tāpēc vārdi, kurus es esmu rakstījis, ir man pietiekami; un es esmu rakstījis tikai mazu daļu no tā, ko es redzēju.

74 Un es dodu liecību, ka es redzēju tās lietas, ko mans tēvs redzēja, un Tā Kunga eņģelis darīja man tās zināmas. Un tagad es beidzu runāt attiecībā par tām lietām, ko es redzēju, kamēr es biju aiznests prom garā; un, ja visas lietas, ko es redzēju, nav rakstītas, tad tās lietas, ko es esmu rakstījis, ir patiesas. Un tā tas ir. Āmen.

75 Un tagad es jums esmu devis daudzus no Nefija vārdiem, lai jūs no pēdējām dienām, kas tagad esat saņēmuši šīs lietas, kas tika aizzīmogotas, lai nāktu klajā savā skaidrībā saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noteiktajā laikā Israēla namam; jā, lai jūs, kas saņemat šīs lietas, droši zinātu, ka Tēvs ir iesācis Savu darbu, sapulcinot izredzētos no šīs lielās un negantās baznīcas, par ko ir runājis Nefijs.

76 Un tur ir tie no jums pēdējās dienās,

kas saņems šīs lietas un ticēs, ka Tēvs jau ir sācis Savu darbu un ka jūs piederat baznīcai, kas īsteno Viņa darbu, patiesi tai baznīcai, kas tiek saukta par Jēzus Kristus pēdējo dienu svēto baznīcu.

77 Ak, kā jūs esat pārpratuši Nefija vārdus un izskaidrojuši tos, lai izlietotu tos savu siržu lepnībā — lepnībā, kas liek jums ticēt, ka jūs piederat Jēra baznīcai un ka ikviens cits pieder velna baznīcai.

78 Lūk, jūs nesaprotat Nefija vārdus, kaut arī tie ir doti skaidrībā tiem, kam ir Tā Kunga Gars, lai saņemtu to patieso nozīmi.

79 Lūk, ja jūs lasāt Nefija vārdus, jūs redzēsiet, ka mana tēva pieraksta neaizzīmogatā daļa, kas jums jau ir savā vidū, ir tā, kurai bija jānāk klajā, lai liecinātu par evaņģēliju, kas ir ietverts tajā grāmatā, kas izgājusi no jūdu mutes.

80 Jo šī pieraksta daļā, kas ir neaizzīmogota, mans tēvs jums ir devis aprakstu par Kristus apmeklējumu pie Lehija bērniem un viņa evaņģēlija ieviešanu starp tiem, kas ir Kristus vārdi, kurus viņš runāja gan viņiem, gan arī jūdiem.

81 Taču tie vārdi, kurus Nefijs jums ir devis, nesaka, ka tas, kas liecinās par pirmo pierakstu, kas ir pieraksts, kas izgājis no jūda mutes, jeb Bībele, kā jūs to dēvējat atbilstoši savai valodai, sniegs jums tās lietas, kuras tika izņemtas no šī pieraksta, patiesi tās skaidrās un vērtīgās lietas, kuras tika nozaudētas tās lielās un negantās baznīcas dēļ, kas pastāv pasaulē, lai novestu gūstā vai vadītu Dieva svētos prom no patiesības, kas tiek dota Dieva Jēra baznīcā.

82 Bet Nefija vārdi jums saka: Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā.

83 Un es, Moronijs, esmu tas, uz kuru šīs lietas attiecas, un arī Jareda brālis ir viens no tiem, kuram Tas Kungs ir parādījis visas lietas to skaidrībā, kas ir tikušas aizzīmogotas, lai nāktu klajā — lai atdotu

atpakaļ tās skaidrās un vērtīgās lietas, kas tika izņemtas no jūdu pieraksta.

84 Lūk, šī pieraksta neaizzīmogatā daļa nesniedz jums skaidrībā tās lietas, kas tika izņemtas no jūdu pieraksta vai no atklāsmes, kas tika dota Jānim, kā to paskaidro Nefija vārdi.

85 Taču neaizzīmogatā daļa, kas ietver mana tēva pierakstu, liecina par tām lietām, kas jums jau ir jūsu priekšā, patiesi par Bībeli, un nesniedz jums visas lietas skaidrībā, bet liecina par Kristus vārdiem, kas tika doti ļaudīm.

86 Taču šīs lietas, kuras jūs saņemat šajā daļā, kas ir tikusi aizzīmogota, ir tās lietas, kuras jums sniegs Jēzus Kristus evaņģēliju tā skaidrībā, patiesi tās lietas, kuras noņems jūsu klupšanas akmeņus, kā tas tika jums paskaidrots; jā, patiesi skaidrībā visas šīs lietas tiks dotas jums.

87 Un šī pieraksta aizzīmogatā daļa nenāks pie jums neaizzīmogatās daļas laikā, lai var tikt piepildīti Nefija vārdi, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzinašana starp visām zemes tautām un ciltīm. Un, kad sākās kari un karu daudzinašana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti; un, lūk, tu redzi visas šīs lietas; un, kad nāks diena, kad Dieva dusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad, tajā dienā iesāksies Tēva darbs, sagatavojot ceļu Viņa derību piepildīšanai, ko Tas ir noslēdzis ar saviem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

88 Un tagad, vai jūs no pēdējām dienām redzat, ka Dieva dusmas sāk tikt izlietas pār šo lielo un neganto baznīcu, par ko ir runājis Nefijs? Vai jūs neredzat, ka ir kari un karu daudzinašana pa visu zemi, patiesi starp visām zemes tautām, kas pieder velna baznīcai?

89 Vai jūs neredzat, ka Tas Kungs ir svētījis šo apsolīto zemi, lai tā varētu būt kā ceļš, ar ko šīs lietas nāks pie jums?

90 Taču pēc tam, kad jūs, kas esat citticībnieki, saņemsit šī pieraksta daļu, kas bija neaizzīmogota un kas liecinās par jūdu pierakstu jeb Bībeli, vai jūs neredzat, ka tajā laikā Dieva dusmas netika izlietas pār šo lielo un neganto baznīcu?

91 Jo lūk, jūsu nācija, patiesi nācija, kas sākumā tika izveidota uz taisnīgiem principiem, kļūs par Sātana troni vai par velna baznīcas sekmētāju visā pasaulē.

92 Un šīs ir lietas, kuras Nefijam tika aizliegts rakstīt jums. Taču šīs lietas ir izskaidrotas Jāņa atklāsmēs un rakstos un tajā izskaidrojumā, ko es jums jau nedaudz esmu devis šajā pierakstā.

93 Un, kad jūsu nācija sāk krist; jā, kad zvēra ekonomika jeb šīs lielās un negantās baznīcas ekonomika, kas ir jūsu vidū, sāks pievilt tos no jums, kas esat saņēmuši zvēra zīmi uz savas labās rokas un arī zvēra zīmi uz savas pieres; jā, kad Sātans uzgriež jums savu muguru un jūs sākat sajūst, ka Dieva dusmas tiek izlietas pār jums dēļ jūsu bagātībām un jūsu lepņības, un jūsu skaudības, un jūsu iekāres uz zeltu un sudrabu, un vērtīgām zemes lietām, kas ir šīs lielās un negantās baznīcas vēlmes;

94 Jā, kad jūsu sirdis ir nomāktības un dusmu pilnas pret jūsu tuvāko, patiesi, ka jūs dzīvojat bailēs no tā, ka jūsu tuvākais paņems no jums to, ko viņš vēlas no zvēra; jā, vai tad jūs ticēsiet, ka Tēvs darbs ir sācies un ka Viņš ir devis jums šo pierakstu, lai jūs varētu aiziet no šīs lielās un negantās baznīcas, kas ir velna baznīca, un pievienoties Dieva Jēra baznīcai?

95 Lūk, ja jūs aiziesiet no šīs lielās un negantās baznīcas un atteiksieties no šīs baznīcas svētībām, kas ir tās vēlmes jeb Satana atlīdzības; jā, ja jūs nāksit uz Kristus baznīcu, tad jūs saņemsit to prieku, ko Tēvs ir apsolījis jums.

96 Tad jums būs miers savā sirdī. Tad jūs

būsit liecinieki tām lietām, kuras rakstīja Nefijs, kad viņš sacīja: Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra Baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva spēku lielā slavā.

97 Un, ja jūs esat bruņoti ar taisnību un ar Dieva spēku, tad jūs necietīsiet kopā ar tiem, kas pieder velna lielajai un negantajai baznīcai, kad Dieva dusmas tiek izlietas uz to.

98 Taču tie, kas pieder velna baznīcai, cietīs un piepildīs bedri, ko tiem izrakusi šī lielā un negantā baznīca, kuru bija dibinājis velns un viņa bērni, lai viņš varētu novest cilvēku dvēseles lejā ellē, — jā, šī lielā bedre, kas tika izrakta cilvēku pazudināšanai, tiks piepildīta ar tiem, kuri to izraka, viņu pašu pilnīgai pazudināšanai, saka Dieva Jērs; nevis dvēseles pazudināšanai, ja vien tā netiks iemesta tajā ellē, kurai nav gala.

99 Jo redzi, tas ir saskaņā ar velna gūstu un arī saskaņā ar Dieva taisnību pār visiem tiem, kas dara ļaundarbības un negantības Viņa priekšā.

100 Un tad nu, mani brāļi un māsas, tagad jūs esat saņēmuši tās lietas, kas tika aizzīmogotas, lai nāktu klajā ar Dieva spēku jūsu glābšanai. Tādēļ lasiet tās un lūdziet, lai jūs varētu saprast tās un tapt izglābti.

65. NODAĻA

Nedaudz tiek aplūkota lielā atkrišana. Tiek noteikti galvenie evaņģēlija principi, kas attiecas uz Dieva baznīcu. Tiek stādīta priekšā vispasaules Katoļu baznīca. Tas, kā tika izņemtas skaidrās un vērtīgās lietas no Bībeles.

UN tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ka pēc tam, kad tika nogalināti Tā Kunga apustuļi un kad citticībnieki bija izveidojuši starp

tiem daudzās dažādās baznīcas; un daudzām no tām apgalvojot, ka tā ir patiesā Kristus baznīca; jā, pēc tam, kad tika izdarītas šīs lietas, tie, kas bija patiesie Dieva svētie, tika padzīti no bagāto baznīcām, patiesi no tiem cilvēkiem, kas bija bagāti un vareni un kas bija iecēlušī sevi par tautas vadītājiem, kam ir Dieva pilnvaras, kuras, kā viņi ticēja, viņu vadītāji bija saņēmuši ar roku uzlikšanu no tiešās Priesterības līnijas, ko Tas Kungs bija devis Pēterim, Jēkabam un Jānim.

2 Un patiesie Dieva svētie, kas bija Viņa izredzētie, tika vajāti un nokauti ar romiešu rokām ar to kristīgās ticības vadītāju piekrišanu, kas bija noslēguši savienības ar romiešiem un citām zemes valdībām.

3 Un tikai pēc dažām paaudzēm Dieva vārds tapa sagrozīts; jā, patiesi pēc tieši tāda paša laika daudzuma, ko Nefijs redzēja savā vīzijā attiecībā uz savu paša tautu, kurā viņš rakstīja, sacīdams: Un eņģelis sacīja man: Skaties! Un es skatījos un redzēju, ka trīs paaudzes nodzīvoja taisnībā, un viņu drēbes bija baltas tāpat kā Dieva Jēram. Un eņģelis sacīja man: Šie ir attīrīti balti Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam. Un es, Nefijs, redzēju daudzus no ceturtās paaudzes, kas nodzīvoja taisnībā.

4 Un šīs lietas bija patiesas arī par jūdiem, kas bija Jeruzālemē, un citticībniekiem, kas saņēma evaņģēliju, pateicoties Tā Kunga apustuļu sludināšanai un darbiem tajā zemes daļā, patiesi tajā pašā laika posmā, kurā Lehija bērni tika svētīti ar taisnīgumu atbilstoši viņu vēlmēm turēt Dieva baušļus.

5 Taču baznīcas sāka tapt samaitātas un nesekot Kristus evaņģēlijam, bet sekot cilvēku padomiem, kas bija iecēlušī sevi pār ļaudīm kā Dieva gribas paudējus, patiesi tie, kas bija bīskapi un evaņģēlisti, un baznīcu vecajie.

6 Jo šie cilvēki domāja, ka viņiem tika dotas īpašas pilnvaras pār cilvēku bērniem, lai dotu tiem padomus un sniegtu tiem Dieva atklāsmes, kā viņi tās saņēma no Viņa.

7 Un ļaudis sāka ticēt šīm lietām un

raudzīties uz savu baznīcu vadītājiem kā uz tādiem, kas ir Dieva aicināti, lai vadītu tos visās lietās.

8 Taču tas nebija Jēzus Kristus evaņģēlija nolūks, nedz arī tas bija Priesterības nolūks, ko tika pieļauts ieviest starp tiem, lai ļaudīm varētu tikt dota evaņģēlija pilnība.

9 Jo pirmais evaņģēlija princips bija tāds, ka ļaudīm jābūt ticībai Tam Kungam, Jēzum Kristus, patiesi, ka tiem ir jāklusās vārdi, ko viņš tiem mācīja, un jāseko piemēram, ko viņš tiem ir noteicis.

10 Tad, kad viņi ir pieņēmuši šīs lietas par Kristu, lai viņi varētu nožēlot grēkus un atnest tās lietas, ko viņi darīja, kas nebija saskaņā ar Kristus vārdiem.

11 Un tad pēc šo lietu nožēlošanas un atmešanas viņiem būtu jānoslēdz derība Dieva priekšā un visu cilvēku priekšā, ka viņi ir ar mieru uzņemties Dēla vārdu un turēt viņa baušļus, kurus viņš tiem ir devis, lai Gars varētu vienmēr būt ar viņiem — Gars, kas viņiem sniedz šo mieru un prieku, kas ir Tēva mīlestība.

12 Un šī derība tika noslēgta ar un caur kristību priekšrakstu. Un pēc tam, kad viņi ir kristīti un ir noslēguši šo derību ar Tēvu, tad viņi saņem Svētā Gara dāvanu, ko Viņš ir apsolījis visiem Saviem bērniem, kas pielūdz Viņu un tur Viņa baušļus — baušļus, kurus Viņš tiem ir devis caur Savu Dēlu.

13 Un tad nu nav neviena cita evaņģēlija principa vai doktrīnas, kam jātiek dotai ļaudīm attiecībā uz to, ko patiesās Kristus baznīcas vadībai būtu tiem jāpiedāvā.

14 Tomēr ļaudis sāka vairāk klausīties savu vadītāju vārdus, kas bija ordinēti Dieva Priesterībā, bet kas bija nolieguši tās spēku savu ļaundarību dēļ.

15 Un viņu ļaundarības bija viņu piemēros; jo viņi mācīja Kristus vārdus, tomēr viņi meklēja pēc pasaules lietām un cilvēku goda un uzslavām, tādējādi aizvainojot Dieva Garu, kurš tiem dotu varu rīkoties Dieva vārdā, ja viņi būtu līdzīgi Kristus it visā.

16 Un šie vadītāji sāka izslēgt no baznīcas tos, kas nāca pie tiem ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, tiecoties pēc piedošanas no Tā Kunga par to, ko viņi bija grēkojuši pret viņu.

17 Un šie vadītāji domāja paši par sevi, ka viņi ir taisnīgi un piepildīti ar Dieva spēku, lai liegtu glābšanu katram no tiem, ko viņi izvēlējās izslēgt no Dieva baznīcas.

18 Un tad nu, vai jūs uzskatāt, ka Tēvs to atļauj tiem, kas rīkojas Viņa vārdā?

Vai jūs uzskatāt, ka, ja kāds Viņa bērns nāk pie Viņa un meklē piedošanu par to, ko šis bērns ir izdarījis pret Tēvu, ka Viņš aizraidīs šo bērnu prom no Sevis, vai atņems šim bērnam Savu Garu?

19 Es saku jums, ka Viņš nedarītu neko tādu, un ir pavēlējis tiem, kam Viņš ļauj vadīt Dieva baznīcā, piedot visiem tiem, kas nāk pie viņiem, meklējot piedošanu no Viņa.

20 Un Tas Kungs deva pavēles apustuļiem attiecībā uz tām lietām, kas ir grēki, kas bija sodāmi ar izslēgšanu no baznīcas, ko viņš bija pieļāvis nodibināt starp tiem. Taču visās šajās pavēlēs viņš pavēlēja saviem mācekļiem piedot visiem tiem, kas nāca pie viņiem, par visām lietām, izņemot slepkavību, kas netiks piedota šajā pasaulē.

21 Taču, ja vīrietis vai sieviete nav veikuši slepkavību, tad par visu, ko viņš vai viņa būtu veikuši, par ko tie meklē piedošanu no baznīcas, tiem tiks piedots un tie netiks padzīti no baznīcas, un tiem netiks atņemtas tās svētības.

22 Bet, baznīcai kļūstot samaitātai, šie vadītāji sāka padzīt visus tos, kas apšaubīja viņu pilnvaras vai kas pastrādāja grēku pret viņu pavēlēm, kas bija cilvēku pavēles un norādījumi.

23 Un notika, ka tādēļ, ka baznīca sāka apskaut pasauli un mācīt cilvēku pavēles un mācības, Sātans sāka atlīdzināt baznīcai un tās vadītājiem un sniegt tiem labklājību un varu, ko viņš dod tiem, kas seko viņam.

24 Un tikai nedaudzu gadu laikā baznīca kļuva bagāta un varena. Un, kad Sātans

redzēja, ka tagad viņam ir pilnīga kontrole pār baznīcu, viņš pameta cilvēku valdības, kuras viņš bija izveidojis, lai kontrolētu cilvēku bērnu sirdis un vēlmes, un pievērsa savu varu un uzmanību baznīcai, kas kļuva varena un spēcīga, patiesi vispasaules baznīca, kas iztulkojot ir — Katoļu.

25 Un pēc tam, kad šī baznīca ar Sātana varu bija gāzusi cilvēku valdības, tā sāka vajāt visus tos, kas nepiederēja baznīcai. Un tā sūtīja savas armijas un savas flotes, kuras bija baznīcas vadītāju varā, visā pasaulē, lai pakļautu pasauli un novestu visus cilvēkus velna baznīcas pakļautībā, ko šī varenā vispasaules baznīca sekmēja.

26 Un tie bija daži no šīs baznīcas vadītājiem, kas pavēlēja, lai visi svētie raksti, kas tika lasīti par Kristus dzīvi un kalpošanu, tiktu atnesti viņu priekšā, lai viņi varētu noteikt to, ko viņiem vajadzētu kanonizēt un dot pasaulei kā Kristus oficiālo mācību.

27 Un, kad viņi bija izvēlējušies šīs lietas, viņi izslēdza tās lietas, kas nesaskanēja ar viņu pašu mācībām un principiem, uzskatot, ka pierakstus bija sagrozījuši tie, kas pirmie tos uzrakstīja.

28 Taču šie pieraksti nebija sagrozīti, bet bija doti savā skaidrībā no daudziem apustuļiem, kuri bija aculiecinieki Kristus dzīvei un kalpošanai, un vārdiem, kurus viņš teica.

29 Taču tādēļ, ka šie skaidrie apustuļu vārdi nesaskanēja ar šīs varenās baznīcas sagrozīto mācību, šie vadītāji izdzēsa tās lietas, kas nesaskanēja ar tiem, tādējādi evaņģēlija skaidrās un vērtīgās daļas tika nozaudētas starp cilvēkiem.

30 Un tās būtu nozaudētas uz mūžīgiem laikiem, ja Tas Kungs nebūtu paredzējis šīs lietas un sagatavojis šo pierakstu, lai tas varētu nākt klajā, lai vēlreiz sniegtu cilvēku bērniem tās lietas, kas tika izņemtas no tā, ko viņš bija pieļāvis, lai tiktu uzrakstīts par viņa evaņģēliju.

31 Jo sākotnējie dokumenti, kas tika

uzrakstīti ar apustuļu rokām, tika iznīcināti. Un saglabājās dažādi viņu vārdu tulkojumi, un tas bija no šiem dokumentiem, kas saglabājās, ka baznīcas vadītāji sastādīja savu Bībeles Jaunās Derības oficiālo versiju, kas jums ir savā priekšā.

32 Un nebija neviena, kas varētu nostāties pret Sātanu un varu, ko viņš sniedza baznīcai. Jo visu nāciju vadītājus bija izraudzījis Sātans, un tie kļuva par viņa sekotājiem. Un varenie un spēcīgie karaļi un karalienes, ko ordinēja un apstiprināja baznīca un tās vadītāji, valdīja un pārvaldīja ļaudis, turpinot Sātana darbus un gribu visā pasaulē.

33 Un šie karaļi un karalienes neko nedarīja, izņemot, ja to vispirms atļāva baznīcas vadītāji, kurus ļaudis pieņēma kā Dieva gribas paudējus visās lietās.

34 Un šajā laikā Tā Kunga Gars bija attālinājies no visas zemes. Šādi iesākās tumsības un neziņas dienas uz zemes.

35 Un, kaut arī Kristus evaņģēlijs bija izplatījies visā pasaulē, bija vien dažī, kas bija pazemīgi Kristus sekotāji. Jā, tas bija laika posms starp laikiem un puslaiku, par ko ir runājis pravietis Daniēls un Jānis. Tas, kuram ir izpratne, lai saprot šīs lietas.

36 Taču, pirms Tas Kungs atņēma Garu no zemes, viņš veica mēģinājumu starp Israēla bērniem tajā pasaules daļā vēlreiz nodibināt savu evaņģēliju starp tiem.

37 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ko nozīmē tas, ka Tas Kungs atņem Savu Garu no zemes virsas.

38 Un jums vajadzētu atcerēties, ko es esmu runājis uz jums par Luciferu un viņa glābšanas plānu, ar ko viņš iesākumā iepazīstināja Tēva priekšā.

39 Tad nu Tēvs nenosodīja Luciferu par to, ka viņš lietoja savu rīcības brīvību, lai runātu, ko viņš vēlējās. Un Lucifera vārdu dēļ daudzi no Dieva gara bērniem sekoja viņam un vēlējās pieņemt to glābšanas plānu, ko viņš tiem bija piedāvājis.

40 Un Tēvs nepiespieda Savus bērnus

nevienā lietā un saskaņā ar mūžīgajiem likumiem nevar piespiest viņus, bet sniedz viņiem spēju nodoties tam, ko viņi vēlas, lai viņi varētu iegūt labāku izpratni par to, kādēļ mūžīgais plāns, ko Viņš tiem ir devis, ir tas plāns, kas viņiem sniegs lielāko mūžīgās laimes un prieka avotu.

41 Taču, ja ar savu rīcības brīvību viņi izvēlas dzīvot pēc kāda cita plāna, tad Viņš neiejaucas, bet sniedz tiem iespēju pašiem mācīties.

42 Un, kad tiek teikts, ka Gars ir atņemts no pasaules, tad tie ir tādi laiki, kad Tēvs pavēl, lai Viņa Gars netiktu dots nevienam uz zemes, vai, citiem vārdiem, lai tiktu pārtrauktas garu pasaules kalpošanas, patiesi saziņa starp tiem garu pasaulē, kas iedvēš cilvēku bērnu sirdīs Tēva plānu, un tiem, kas ir cilvēku bērni mirstībā.

43 Citiem vārdiem, Svētais Gars vairs necenšas sniegt Tēva plānu cilvēku bērniem, lai viņi varētu pieredzēt esamību saskaņā ar tiem likumiem, pēc kuriem Lucifers vēlas, lai viņi dzīvotu.

44 Un tas ir vienīgais iemesls, kādēļ Tēvs pavēlētu, lai Viņa Gars netiek dots Viņa bērniem, kurus Viņš mīl.

45 Un tas tā ir, ka ir bijuši tādi laiki uz šīs zemes, kad Tēva Gars nav ticis dots cilvēku bērniem, lai viņi varētu mācīties paši no savām pieredzēm.

46 Un, kad viņi tiek atstāti savā ziņā, tad viņi tiek pakļauti tam garam, kas vēlas, lai mēs ticētu, ka viņa plāns ir taisnīgs plāns, kas mums sniegs vairāk prieka nekā Tēva plāns.

47 Un kopš Ābrahāma laika Gars ir ticis dots un ir bijis pieejams cilvēku bērniem, vispirms uz laiku, un tad tas tika atņemts viņiem, un tad uz laikiem, kas bija divtik ilgāk par pirmo; un tad tas tika atņemts viņiem; un visbeidzot uz laiku, kas būs puslaiks no pirmā.

48 Un šī puslaika beigās Tas Kungs nāks Tēva godībā, lai vēlreiz dotu Tēva plānu Viņa bērniem, lai viņi varētu to pieredzēt tā

pilnībā.

49 Un šajā laikā Tēvs vairs nekad neatņems Savu Garu no Savu bērnu vidus. Jo šajā laikā viņi būs caur pieredzi mācījušies, ka Viņa plāns ir pats labākais plāns viņiem, patiesi vienīgais plāns, kas viņiem var nodrošināt mūžīgu mieru un laimi uz mūžīgiem laikiem.

50 Un, pirms Tā Kunga Gars tiks atņemts pasaulei otro reizi; jā, patiesi laiku beigās, par ko es esmu runājis, Tas Kungs vēlreiz izstieps pasaulei savu žēlastības roku un aicinās pravieti, kurš būs tās laika atklāšanas pēdējais pravietis, caur kuru viņš vēlreiz sniegs savu evaņģēliju cilvēku bērniem.

66. NODAĻA

Tiek stādīts priekšā pravietis Muhameds, un tiek izskaidrota viņa dzīve un mērķis saskaņā ar to, ko Moronijs saņēma no Jareda brāļa vīzijas.

UN tagad es, Moronijs, vēlreiz atgriežos pie Jareda brāļa vārdiem, kurus viņš rakstīja par šo pēdējo no svētajiem praviešiem, kuru Tas Kungs aicināja kā laiku pēdējo pravieti, ko es esmu pieminējis.

2 Un notika, ka Tas Kungs bija izvēlējies kādu vīrieti un sievieti, kas vēlējās būt par vīru un sievu, no kuriem viens bija jūds, bet otrs kristietis, kas sekoja gnostiķu sektai, kas bija tie, kas bija nošķīrušies no ortodoksālās kristiešu baznīcas, kas bija savas varas pirmsākumos starp pasaules tautām.

3 Un šī vīriēša un šīs sievietes ģimenes strīdējās viena ar otru par reliģijām, kurām tie bija veltījuši savas dzīves. Taču šis vīrietis, kura vārds bija Ismabils, neraizējās par to, ko viņa ģimene domāja par viņa mīlestību pret šo sievieti, kuras vārds bija Šamira.

4 Bet Šamiras ģimene, kas bija no kristiešu ticības, bija ļoti pret viņu meitas laulību ar jūdu, un tie apņēmās nogalināt

Ismabilu, pirms viņš apprecētu Šamiru.

5 Un tika nolikta viņu laulības diena. Taču naktī pirms noliktās dienas Šamiras brālis tumsā devās uz Ismabila gultu un nokāva viņu, viņam guļot.

6 Un no rīta, kad Šamira atrada viņu mirušu, viņa pacēla dunci, lai viņa to varētu iedurt dziļi savā sirdī un pievienoties vīrietim, kuru viņa mīlēja.

7 Bet Tas Kungs sūtīja pie viņas eņģeli un apturēja viņu no tā, ko viņa grasījās darīt. Un eņģelis uzrunāja viņu, sacīdams: Lūk, tu esi Dieva izraudzīta, lai dzemdētu Ismabila dēlu, lai viņš būtu varens pravietis starp šiem ļaudīm un vestu daudzus pie glābšanas ar saviem vārdiem.

8 Un viņš noteiks standartu starp ļaudīm, kas tiks dots pasaulei, lai viņiem varētu tikt dots Dieva vārds tumsībā — lai viņiem būtu gaisma, ar ko viņi var redzēt.

9 Un Šamira runāja uz eņģeli, sacīdama: Es esmu atzinusi Ismabilu tikai vienu reizi, tad ar ko gan es tapu grūta no viņa?

10 Un eņģelis atbildēja viņai, sacīdams: Vai tu tici, ka Ismabils bija taisnīgs vīrs? Un Šamira atbildēja viņam, sakot: Jā, es zinu, ka viņš bija taisnīgs vīrs, kurš mīlēja Dievu no visas savas sirds un arī Kristu, kurš nāktu un izglābtu savus ļaudis. Un viņš centās dzīvot savu dzīvi pēc šī Dieva likumiem, un šajā viņš bija taisnīgs.

11 Un eņģelis atbildēja viņai, sacīdams: Un vai tu tici šim Kristum, par kuru ir runājis Ismabils? Un viņa sacīja: Es nezinu viņa Kristu, bet es ticu Dieva Dēlam atbilstoši tam, ko es esmu mācījusies no sava tēva. Taču es zinu, ka Ismabils ticēja Kristum, un to es viņā mīlēju.

12 Un eņģelis viņai sacīja: Lūk, viņa Kristus patiešām ir Dieva Dēls, kurš nāca pasaulē, lai mācītu Dieva gribu visiem cilvēkiem. Un viņš ir aicinājis citus palīdzēt viņam mācīt šo gribu. Un tavā klēpī viņš tev ir devis dēlu no Ismabila, patiesi, ka tev būtu jāmāca savam dēlam tās lietas, kam ticēja viņa tēvs, kas ir Dieva Dēla taisnīgums.

13 Un viņa sacīja: Es zinu, ka tu pie manis esi sūtīts no Dieva, jo es redzu, ka tu esi eņģelis. Un, ja tu esi sūtīts no Dieva, tad tās lietas, ko tu esi runājis uz mani, ir Dieva vārdi, tādēļ es ticu, ka tie ir patiesi.

14 Un notika, ka Šamira paturēja šīs lietas savā sirdī un neatklāja tās nevienam viņas ģimenē. Taču, kad viņas ģimene uzzināja, ka viņai būs bērns no Ismabila, kurš ir miris, tie ārkārtīgi sēroja par viņu un lūdza, lai bērns nepiedzimtu to vidū.

15 Un notika, ka Šamira pameta savu ģimeni un klejoja tuksnesī, līdz pienāca viņas dēla dzimšanas brīdis. Un, kad bija pienācis dzimšanas brīdis, viņa ceļoja uz Mekas pilsētu un tur dzemdēja bērnu dzīvnieka steliņģī, viņa būdama izraidīta, jo viņai nebija vīra, bet bija ar bērnu.

16 Un bija tā, ka varens pravietis piedzima līdzīgi kā Kristus Jeruzālemē. Un tas bija šis pats pravietis, kurš, būdams kā gars, vadīja savu mirstīgo māti visā, kas viņai būtu jādara.

17 Un pēc tam, kad viņa bija dzemdējusi savu dēlu, Dieva eņģelis, kas viņai iepriekš bija parādījies, nonāca un svētīja bērnu, un deva viņam vārdu, kas bija Muhameds.

18 Un viņa māte nevarēja parūpēties par Muhamedu un aizveda viņu pie vienas no savām māsām, kura iezēlojās par viņu. Taču māsa nevarēja atklāti izrādīt līdzjūtību pret Šamiru, jo viņas ģimene bija pavēlējusi neieļauties nekādās darīšanās ar viņu.

19 Un Šamiras māsa paslēpa zēnu, lai to nezinātu viņas ģimene, viņas vīram esot līdzjūtīgam pret visiem cilvēkiem, viņš būdams neticīgs. Tomēr ar laiku tas tika atklāts Šamiras tēvam, ka viņa bija paņēmusi Muhamedu savā namā.

20 Un notika, ka viņas tēvs sadraudzējās ar Muhamedu un mīlēja viņu, un audzināja viņu saskaņā ar savas tautas paražām.

21 Un uzreiz pēc tam, kad Šamira bija iedevusi savu dēlu savai mātai, viņa devās atpakaļ tuksnesī un nepaņēma sev līdzī nekādu pārtiku un ūdeni, un vēlējās atstāt šo

pasauli un būt atkal kopā ar Ismabilu.

22 Un Ismabilam tika ļauts ar garu pasaules kalpošanu atnākt pie savas sievas viņas novājinātajā stāvoklī un teikt mierinājumu viņai, kad viņa atstāja miesu un iegāja garu pasaulē, lai būtu kopā ar Ismabilu.

23 Un kopā viņi bija garu pasaulē, kamēr Muhameds pieauga savas jaunības dienās. Un viņi vēroja visu, kas tika veikts caur garu pasaules kalpošanām, lai sagatavotu Muhamedu tai misijai, ko viņš veiktu miesā. Un Ismabils ar Šamiru palika laimes stāvoklī garu pasaulē, vērojot visu, ko viņu miesīgais dēls darīja mirstībā.

24 Un Muhameds uzauga līdzīgā veidā kā Jēzus starp tiem, kas nesaprata tā varenību, kam Tēvs bija sagatavojis viņu un ordinējis viņu.

25 Un savas jaunības gadu laikā Muhameds daudz ko mācījās, vērojot to piemērus, ar kuriem kopā viņš dzīvoja. Un notika, ka tad, kad viņš bija sasniedzis brieduma vecumu, viņš sāka prātot sevī par to, ko viņš bija novērojis starp ļaudīm.

26 Jo viņš redzēja naidu, kas jūdam bija pret kristieti, un arī naidu, kas kristietim bija pret jūdu, abām sektām apgalvojot, ka tām ir patiesība. Un, būdams redzējis šo naidu un sekas, ko tās atstāja uz ļaudīm, Muhameds domāja sevī, ka patiesība nevarēja būt starp tādiem ļaudīm, kas domāja, ka ir augstāki cits par citu.

27 Un viņš bija taisnīgs cilvēks visas sava mūža dienas un rūpējās par citu cilvēku labklājību, un visu darīja saskaņā ar Dieva Garu, kas bija viņā.

28 Tomēr Tas Kungs nebija parādījies Muhamedam nekādā veidā kā vien caur garu pasaules kalpošanām, kas tiek dotas cilvēku bērniem ar ticību, patiesi, ka tie neredz, bet uz ko tiem ir cerība.

29 Un notika, ka Muhameds kļuva bēdīgs dēļ tā, ko viņš redzēja starp ļaudīm. Un viņš bija ārkārtīgi turīgs starp ļaudīm, pateicoties viņa godīgumam un labajiem darbiem starp

tiem.

30 Un viņš strādāja kopā ar kādu sievieti, kurai bija daudz tirdzniecības darījumu starp ļaudīm un kura tika vērtēta augstāk par daudziem tajā zemes daļā. Un notika, ka Muhameds apprecēja šo sievieti un audzināja bērnus saskaņā ar tā reģiona ļaužu paražām — paražām, kuras ietekmēja kristiešu un arī jūdu tradīcijas.

31 Tomēr Muhameds netika ietekmēts ar lepnību un bagāto cilvēku prestižu, tāpat viņš nelika savu ģimeni augstāk par sava kaimiņa ģimeni un domāja par visiem cilvēkiem kā par vienlīdzīgiem Dieva priekšā.

32 Un viņš nezināja Dievu, bet zināja, ka mīlestība viņa sirdī varētu būt Dieva mīlestība, ja Viņš patiešām pastāv.

33 Un Muhameda sieva, kuras vārds bija Khadija, bija nodevusies kristīgajai ticībai un mēdza mudināt Muhamedu apmeklēt kristiešu baznīcu un mācīties par to ceļiem.

Tomēr viņš droši sevī nezināja, kura no daudzajām reliģiskajām ticībām bija Dieva patiesā ticība.

34 Un apjukuma dēļ par dažādajām sektām, kas bija starp ļaudīm, Muhameds kļuva nomākts Garā, kas bija Tā Kunga plāns tajā laikā, lai Muhameds būtu gatavs tikt aicināts savā iepriekš ordinētajā aicinājumā par Tā Kunga pravieti.

35 Un notika, ka Muhameds daudzas dienas pavadīja alā, kas saucās Hira, un tajā apcerēja patiesības, kuras viņam sniedza Gars, viņam apzināti nezinot, ka viņš saņem šo gaismu un zināšanas no Gara kalpošanām.

36 Un tie, kas vēlākos laikos dzīvoja pēc Muhameda mācībām, to pašu kalnu, kurā atradās Hiras ala, nosauca par Gaismas kalnu.

37 Un Muhameds klejoja Garā daudzas gadus, meklējot sevī patiesības, kuras viņam darīja skaidras Svētais Gars.

38 Un, kad viņš bija tuvu četrdesmit gadiem, Muhameds vēlreiz devās alā,

būdams nomākts garā daudzo strīdu dēļ, kam viņš bija liecinieks starp ļaudīm. Un viņš pirmo reizi kopš savas bērnības, kad viņš tika mācīts lūgt Dievu, kuram viņš neticēja; nedz arī viņš saprata šo Dievu, kuru viņam tika mācīts lūgt;

39 Neskatoties uz to, Muhameds nometās ceļos Dieva priekšā un lūdza viņu, sacīdams: Varenais Dievs, visa vara un gods lai ir Tavam svētajam Vārdam. Es nepazīstu Tevi; taču šo es zinu, patiesi, ka Tu nevēlies, lai starp Taviem bērniem pastāvētu strīdi, kas izraisa naidu un brāļu un māsu vajāšanas, visu to, kas tic Tev un meklē Tavas patiesības.

40 Un, kad viņš bija runājis šos vārdus, tieši virs viņa parādījās gaismas stabs, kura gaisma bija spožāka par sauli pusdienlaikā un kas izgaismoja alu, ka tā bija redzama mirdzoši balta; jā, pat akmeņi ārkārtīgi spīdēja, pateicoties šai gaismai.

41 Un šajā gaismā Muhameds redzēja divas personas, kuru gaisma un spožums pārsniedza pat staba gaismu, kurā tās atradās.

42 Un pirmā uzrunāja viņu un sacīja: Lūk, šis ir mans Mīļotais Dēls, pie kura Man ir labs prāts to lietu dēļ, ko viņš ir paveicis Manā valstībā. Uzklausi viņu.

43 Un tagad es vēlos, lai jūs zinātu, ka tas bija pats Mūžīgais Tēvs, kurš pavadīja Dēlu, patiesi Jēzu Kristu, kuru Tēvs bija norīkojis īstenot Viņa plānu Viņa bērniem šajā Viņa valstības daļā.

44 Un Jēzus runāja ar Muhamedu, nosaucot viņu vārdā un mācot viņam daudzas lietas, ko viņš bija mācījis saviem mācekļiem savas zemes kalpošanas dienu laikā.

45 Un tagad es, Moronijs, neatstāstu visus vārdus, ko Jēzus teica Muhamedam, jo daudzi no tiem, ja ne visi, bija tie paši vārdi, kurus viņš ir devis visiem svētajiem praviešiem, kurus viņš ir aicinājis, lai mācītu viņa gribu cilvēku bērniem; un visus šos vārdus es esmu devis šajā pierakstā.

46 Bet vienā lietā Tas Kungs pavēlēja Muhamedam, ko viņš nebija pavēlējis saviem apustuļiem Jeruzālemē. Un tas, ko Tas Kungs pavēlēja viņam, ir tas, ko es jums jau esmu devis šajā pierakstā attiecībā uz Jēzus vārdu un šī vārda vai jebkāda cita vārda, kurā Dievs tiek saukts dažādās pasaules kultūrās un tautās, mazsvarīgumu.

47 Un es jums jau esmu rakstījis, sakot: Un saskaņā ar šīm kultūrām un tradīcijām mums ir ticis mācīts Jēzus Kristus evaņģēlijs. Tomēr šis evaņģēlijs netiek saukts par Jēzus Kristus evaņģēliju, saskaņā ar daudzu atšķirīgo pasaules tautu tradīcijām un paražām.

48 Un Tam Kungam nav svarīgi, kā tas tiek saukts, jo tā ir Viņa vēlme — dot visiem Sava evaņģēlija likumus, lai šie likumi tiktu saukti vienalga, ar kādu nosaukumu tie tiktu saukti. Un arī — lai viņš tiktu saukts jebkādā vārdā, kā viņš tiktu nosaukts, saskaņā ar cilvēku bērnu dažādajām kultūrām un tradīcijām.

49 Un Tas Kungs runāja uz maniem tēviem, kad Viņš tos apciemoja pēc Savas augšāmcelšanās un uzkāpšanas debesīs, un Viņš tiem teica: Un patiesi, patiesi Es saku jums, ka Man ir citas avis, kas nav no šīs zemes, nedz arī no Jeruzālemes zemes, nedz arī no citām tās zemes daļām visapkārt, kur Es esmu kalpojais.

50 Jo tie, par kuriem Es runāju, ir tie, kas nav vēl dzirdējuši Manu balsi; nedz arī kādreiz Es esmu parādījis tiem.

51 Bet Es saņēmu pavēli no Tēva, ka Man ir jāiet pie tiem un ka tie dzirdēs Manu balsi, un tiks ieskaitīti starp Manām avīm, lai varētu būt viens ganāmpulks un viens Gans; tādēļ Es eju tiem parādīties.

52 Tagad es, Moronijs, vaicāju jums: vai jūs zināt vārdu, kādā To Kungu sauc šīs citas avis, kas nedzirdēja Viņa balsi laikā, kad Viņš parādījās maniem tēviem? Vai jūs nezināt, ka viņa vārds nav svarīgs viņam, ja ir tā, ka tie tic viņam un tur viņa baušļus?

53 Un ko jūs sakāt par tiem, kas lasa šo

pierakstu, ko Tas Kungs ir pavēlējis man izgatavot, un devis man norādījumu rakstīt tās lietas, kuras Gars man čukst; atkal, ko jūs teiktu, ja jūs dzirdētu mani izrunājam Tā Kunga, Jēzus Kristus, vārdu atbilstoši manai paša valodai, kas man tika mācīta pēc manu tēvu tradīcijām un kultūras? Vai jūs saprastu, par ko es runāju?

54 Lūk, es saku jums, ka jūs nesaprastu vārdus, ko es teiktu, un tāpat arī es nesaprastu vārdus, ko jūs runājat. Un, ja es izrunātu Tā Kunga vārdu atšķirīgā veidā, vai ja es nosauktu Viņu citādā vārdā nekā jūs, ko tad jūs domātu par Jēzus Kristus vārdu?

55 Un, ja mana Kunga un mana Dieva vārds būtu Kummenkinins, un šo būtni es pielūgtu un tai paklausītu, ko tad jūs teiktu par manu taisnīgumu? Un, ja būtu tā, ka Kummenkinins būtu izveidojis baznīcu manu ļaužu vidū, kas būtu izveidota saskaņā ar mūsu tradīcijām un mūsu kultūru, kas noteikti ir atšķirīga no jūsējās, vai tad tas būtu grēks — pielūgt mūsu Dievu šādā veidā, kuru mēs nesauktu par Jēzu Kristu, taču kurš ir tas pats Dievs, kuru jūs pielūdzat saskaņā ar jūsu tradīcijām?

56 Un, ja mūsu pravieši, kurus mēs saucam par Serihlibiem, mums māca Kummenkinina likumu, un mums māca, ka mums jāmīl savi ienaidnieki un jādara labu tiem, kas mūs ienīst un vajā, un, ja mēs dzīvojam saskaņā ar Kummenkinina garu, kā mums māca mūsu Serihlibi, vai mēs tiksim nosodīti par Jēzus Kristus vārda neuzņemšanos tikai tāpēc, ka mēs nesaprotam šo vārdu un mēs to nevaram saprast atbilstoši mūsu valodai un mūsu kultūrai?

57 Lūk, es saku jums, ka tad, kad Tas Kungs apmeklēja šos ļaudis, kuri ir daži no citām avīm, kas nav dzirdējušas viņa balsi, viņš ļaus tiem saukt sevi par Kummenkininu vai jebkurā citā vārdā, ko viņu Serihlibi ir mācījuši viņus par to, ko pielūgt.

58 Un tas nemazina Kristus svētā vārda iedarbību, ar ko visi cilvēki tiks izglābti. Jo

es esmu rakstījis šajā pierakstā dotā vārda simbolisma nozīmi. Un vēl es saku jums, ka visi vārdi simbolizē darbus, kas ir saistīti ar attiecīgo vārdu.

59 Un vai nav tā, ka mēs tiekam izglābti ar Kristus darbiem jeb ar Kummenkinina vai jebkuru citu vārdu, kādā Viņš varētu tikt saukts? Es saku jums, ka mēs tiekam izglābti ar darbiem, ko simbolizē Kristus vārds. Lūk, mēs tiekam izglābti nevis ar Viņa vārdu, bet ar to, ko Viņš ir paveicis mūsu labā.

60 Tādēļ Tēvam nav svarīgi, kādā vārdā mēs saucam Viņu vai tos, kuriem Viņš ir uzdevis kalpot mums un atvest mūs atpakaļ Viņa valstībā.

61 Un, ja ir tādas baznīcas un reliģijas, kas ir nosauktas atbilstoši atšķirīgo pasaules tautu paražām un tradīcijām; un ja tām ir pašām savs rakstītais vārds, kas ir viņu Svētie raksti, tad kā gan viņi būtu atšķirīgi Tā Kunga acīs, ja ir tā, ka viņi māca Viņa evaņģēliju?

62 Es saku jums, ka nav nekādas atšķirības. Un, ja viņi māca Kristus evaņģēlija vārdus, tad viņi ir Viņa pieņemti.

63 Un tad nu Tas Kungs nevēlējas, lai Muhameds lietotu Jēzus Kristus vārdu starp ļaudīm, pie kuriem viņš tiktu sūtīts, lai mācītu viņa evaņģēliju. Un iemesls, kādēļ viņš to pavēlēja Muhamedam, bija tāds, ka tie, kas uzdevās par Jēzus Kristus sekotājiem, patiesi kristiešiem, kuru jau bija daudz uz zemes, bija samaitājuši patieso Tēva evaņģēliju ar Jēzus Kristus vārdu.

64 Un daudzi no viņu vadītājiem bija mācījuši ļaudīm kļūdainu mācību attiecībā uz Jēzus vārdu; un tādēļ, lai izvairītos no jebkādas nesaskaņas ar kristiešiem, ka tie domātu par sevi augstāk par jūdiem, Muhamedam tika aizliegts lietot Jēzus vai Kristus vārdu, kad viņš devās mācīt ļaudīm evaņģēliju.

65 Tomēr Muhamedam tika pavēlēts norādīt, lai ļaudis izrādītu lielu cieņu pret jebkuru no evaņģēlija patiesajām daļām, kas aizvien bija palikušas starp kristiešiem, kas

uzdevās, ka seko Jēzum Kristum, un arī pret tām patiesībām, kas bija palikušas starp jūdiem.

66 Un viņam tika pavēlēts nepieminēt Tēva apmeklējumu vai Jehovas parādīšanos, kurš miesā bija zināms kā Jēzus Kristus, lai nerastos vairāk nesaskaņu starp ļaudīm attiecībā uz šīm lietām.

67 Taču, tā kā gan jūdi, gan kristieši ticēja eņģeļu apmeklējumiem un tā kā viens no visvairāk vispārpieņemtajiem eņģeļa vārdiem šo abu sektu vidū bija eņģelis Gabriēls, tādēļ Muhamedam tika pavēlēts, lai viņš ļaudīm atstāstītu Tēva un Dēla apmeklējumu kā vīziju un erceņģeļa Gabriēla apmeklējumu, kurš, kā viņš liecinātu, pateica viņam, ka viņam ir jābūt Visvarenā Dieva pravietim.

68 Un Tas Kungs pamācīja Muhamedu daudzās lietās un sūtīja citus eņģeļus lejā pie viņa, lai dotu viņam varu un pilnvaras sludināt ļaudīm evaņģēliju.

69 Un notika, ka trīs dienas pēc šo debesu vēstnešu apmeklējuma Muhameds atgriezās Khadijas, savas sievas, namā un atstāstīja to, ko viņam bija pavēlēts sniegt ļaudīm. Un viņa sieva kopš tā brīža noticēja Muhameda vārdiem un kļuva par viņa mācekli.

70 Un notika, ka Muhameds devās starp ļaudīm un mācīja viņiem Jēzus Kristus evaņģēliju jeb Allāha evaņģēliju, kā Tas Kungs viņam bija norādījis sniegt ļaudīm.

71 Un ļaudis izsmēja Muhamedu par to, ko viņš tiem mācīja. Taču starp nabadzīgajiem un izstumtajiem viņš guva daudz panākumu tajās lietās, ko viņš tiem mācīja.

72 Un atkal es saku jums, ka es šeit nesniegšu sīkāku izskaidrojumu par tām lietām, ko viņš mācīja ļaudīm; jo viņš mācīja tieši to pašu evaņģēliju, ko Jēzus bija mācījis savas kalpošanas laikā, neko tajā neizmēģinot, izņemot vārdus, kādos viņš sauca Tēvu un Dēlu, no kuriem viņš bija saņēmis šīs lietas.

73 Un notika, ka dažu gadu laikā

Muhameds saņēma daudzas atklāsmes no Svētā Gara un lika, lai tās pierakstītu rakstveži, kuri klausījās viņa vārdus un pierakstīja tos, kad viņš tos sacīja rakstvežiem.

74 Un viņš kļuva kā Mozus — tanī, ka viņš nebija stiprs rakstībā, nedz viņš varēja lasīt valodu, taču viņš runāja ar spēku, būdams piepildīts ar Dieva dāvanu un spēku.

75 Un no atklāsmēm, kuras Muhameds saņēma no Gara, viņš izveidoja pierakstu ar mācībām, kuras viņš vēlējās, lai mācītos un izprastu tie, kas viņam sekoja. Un šis pieraksts kļuva zināms kā Korāns.

76 Un Muhameds paziņoja, ka Korāns bija pēdējā atklāsmē, ko Dievs dotu ļaudīm tajā laikā. Un vēl viņš mācīja ļaudīm, ka viņš bija pēdējais svētais pravietis, kurš bija Dieva aicināts, lai izglābtu ļaudis tajā laika atklāšanā.

77 Un es jau jums esmu paskaidrojis, ka viņš patiešām bija pēdējais pravietis laika posmā, kas Daniēla un Jāņa atklāsmēs ir atklāts kā laiki, — laika posmā, kas būtu pirms lielās tumsības laika uz zemes, kad Tēvs pavēlēja Svētajam Garam attālināt Savu Garu no cilvēku bērniem.

78 Un tad pēdējās dienās, patiesi puslaika sākumā, ko es jums esmu izskaidrojis, Tā Kunga evaņģēlijs vēlreiz tiks atklāts savā pilnībā pirmajam no šiem diviem beidzamajiem praviešiem, kurš tiks sūtīts starp ļaudīm, lai atjaunotu tiem patiesību par visu.

79 Un līdzīgi, kā tas bija ar Mozus vēstījumu starp jūdiem un Jēzus vēstījumu starp kristiešiem, patiesi ar visu Dieva svēto praviešu vēstījumu; jā, arī dienās pēc Muhameda nāves ļaudis sagrozīs viņa vēstījumu un darīs tādas lietas, kas ir pašas negantākās Dieva skatījumā, un izmainīs Svētā Korāna nozīmi, kas tiks dots ļaudīm, kas taps zināmi savā starpā kā musulmaņi, tiekot tā saukti dēļ savas ticības Islāma reliģijai, kas būs tāda, kas ir līdzīga jūdu reliģijai un kristiešu reliģijai, un reliģijām,

kas radās, pateicoties Dieva praviešu sekotājiem, kas tikuši aicināti, lai mācītu Tēva evaņģēliju savu pašu kultūru ļaudīm.

80 Un, tiklīdz šie varenie pravieši atstāja ļaudis — vairums no viņiem tiekot to nogalināti, kas nevēlējās pieņemt viņu mācības par Dieva vārdu, — viņu sekotāji sagrozīja Dieva vārdu un paaugstināja sevi virs saviem tuvākajiem, un pasludināja, ka viņu pravietis ir tas, kurš ir lielāks par pēdējo vai lielāks par viņu kaimiņa pravieti.

81 Un tādējādi Tā Kunga centienos padarīt visus zemes ļaudis par savām avīm un mācīt savām avīm vienu doktrīnu, kas ir Tēva mācība, patiesi, ka Viņa bērniem ir jāmīl citam citu; jā, neskatoties uz viņa centieniem, ļaudis noraida ganu un kļūst lepni, un ieliek sevi cieši Sātana varā.

82 Un Sātans izmanto cilvēku reliģijas, lai karotu un valdītu ar asinīm un šausmām uz zemes, kā viņš iesākumā apsoliya darīt.

67. NODAĻA

Moronijs izskaidro citas avis, kurām ir ticis mācīts evaņģēlijs. Tiek iepazīstināts ar praviešiem Konfūciju, Laodzi, Budu un Rišabhu. Moronijs vairāk izskaidro par laiku, laikiem un puslaiku kā cilvēces vēstures laika atskaiti. Viņš paskaidro, kas Tēvam ir labs un ļauns.

UN tad nu ir citas avis, kuras Tas Kungs apmeklēja, kurām viņš mācīja Tēva gribu visās lietās. Jo Tēvs bija pavēlējis Savam Dēlam sniegt Viņa evaņģēliju visiem Viņa bērniem.

2 Un jūs zināt par tiem, kas ir Jēkaba pēcnācēji, un viņu pieraksts jums ir jūdu aprakstā. Un tie, kas sekoja Zaratustras mācībām, un daudzi no citiem svētajiem praviešiem, kas tika sūtīti pie Israēla nama, arī ir no Jēkaba pēcnācējiem. Un visi cilvēku bērni, kas izkaisīti pa visu zemi, ir Ādama un Ievas pēcnācēji.

3 Tomēr, lai jūs pēdējās dienās varat zināt

par lielo mīlestību un žēlastību, kas Tēvam ir pret visiem Viņa bērniem, man ir pavēlēts sniegt jums īsu aprakstu par to, ko Jareda brālis redzēja attiecībā uz tiem, kas nošķīrās no citiem Ādama dēliem, vai tiem, kas nošķīrās no cilvēku bērniem, kas radās no Ābrahāma gurniem, kura pieraksts jums ir ticis dots no jūda mutes.

4 Un tie, kas tika nošķirti no Ābrahāma pēcnācējiem, bija daži no tiem, kuru ķermeņus ietekmēja savstarpējā krustošanās ar zemāku radību kārtu, no kuras iesākumā piedzima Benelis, patiesi daudzi no tiem, kas bija kainiešu un beneliešu pēcnācēji, kas iesākumā dzīvoja Ēdenes dārzā un ap to.

5 Tomēr viņu visu gari neatkarīgi no viņu miesas bija Tēva bērni un bija līdzīgi Tēvam visās lietās saskaņā ar gara līdzību.

6 Un notika, ka daži no kainiešiem, kas bija izbēguši no iznīcības, devās uz zemi ziemeļos un atrada zemi, no kuras tie varēja redzēt pāri plašajiem okeānu ūdeņiem. Un pāri plašajiem ūdeņiem viņi varēja redzēt šo zemi, kas bija vēl lielāka par to zemi, uz kuras tie stāvēja.

7 Un tur bija tie, kas uzcēla vienkāršus kuģus, lai viņi varētu šķērsot šo ūdens šaurumu un doties lielajā zemē, ko viņi redzēja.

8 Un, kad viņi bija sasnieguši šo zemi, viņi sāka ceļot uz dienvidiem, paliekot tuvu lielā okeāna robežām. Un to viņi darīja, lai viņi nepazustu savā ceļā, domājot pie sevis, ka viņi izpētītu šo savādo, jauno zemi, un, ja tā nebūtu apdzīvojama, tad viņi varētu viegli doties gar lielā okeāna krastiem un atrast savu ceļu atpakaļ uz to zemi, no kuras viņi bija atnākuši.

9 Un tie, kas ceļoja gar jūras krasta robežām zemē uz dienvidiem, turpināja savu ceļojumu lielā attālumā. Un daudzi no viņiem atklāja, ka zeme ir ļoti zaļojoša un piemērota viņu pastāvēšanai. Un pēc daudzām paaudzēm tur sāka rastos daudz kainiešu pēcnācēju, kas apdzīvoja daudzas daļas no lielās zemes, ko viņi bija atklājuši.

10 Un notika, ka pavisam nedaudzi no kainiešu pēcnācējiem un tikai daži no beneliešiem, kas bija izbēguši no iznīcības, palika Ēdenes zemē. Taču bija tādi, kas palika zemē ziemeļos. Un tie bija šie ļaudis, kuri galu galā nonāca lejup pie Lehija–Nefija zemes un kuri pievienojās Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu ģimenēm, kas bija sacēlušies pret Nefiju, tādējādi turpinot būt ar tumšo ādu, kas radās no saules ietekmes un krustošanās ar tiem, kas bija Benelā pēcnācēji.

11 Un pēc tam, kad vairākums bija pametuši Ēdenes zemi un aizceļojuši uz šo jauno zemi, notika, ka viņi sāka savstarpēji nošķirties un veidot nācijas un pilsētas savā starpā, no kurām dažas kļuva par lielām un varenām civilizācijām.

12 Un notika, ka Tas Kungs sūtīja savus praviešus arī pie šīm tautām un mācīja tām evaņģēliju. Un kādu laiku daudzi no Kaina pēcnācējiem nožēloja grēkus un pievērsās Tēvam, un saņēma no Viņa gara, pat tik daudz, ka viņiem bija ļoti liels miers savā starpā un viņiem veicās tajā zemē.

13 Un divus no lielākajiem praviešiem viņu vidū sauca Konfūcijs un otru sauca Laodzi, viņi būdami galvenie, no kuru mācībām vairākums no šo tautu kultūrām sāka tikt ietekmētas ar Dieva vārdu. Jo lūk, Konfūcija un Laodzi mācības patiesi bija evaņģēlija mācības, kuras viņiem abiem tika mācītas, kad viņi auga savā bērnībā, — līdzīgi tam, kā es jums esmu parādījis aprakstos par daudziem citiem praviešiem, kuri tika Dieva aicināti, lai dotu Viņa bērniem Viņa baušļus.

14 Un šie divi pravieši tika aicināti laiku sākumā, kad Tēvs bija pavēlējis, ka Viņa Garam vēlreiz ir jābūt uz zemes tā pilnībā visu Viņa bērnu labad.

15 Un tagad ir svarīgi, lai es vēlreiz aplūkotu to, kas ir rakstīts attiecībā uz laiku, laikiem un puslaiku, lai jums varētu būt labāka izpratne par Tēva brīnumainajiem darbiem attiecībā uz Viņa bērniem.

16 Un es jums jau esmu izskaidrojis, ka tie ir laika posmi, kad evaņģēlijs tika sludināts visā pasaulē caur Svētā Gara kalpošanām un caur Dieva Dēla svēto Kārtu, ar ko tika aicināti pravieši, gaišreģi un atklājēji, kuriem tika dota evaņģēlija pilnība, lai viņi to varētu sniegt savā pilnībā cilvēku bērniem.

17 Un tagad man ir pavēlēts vairāk izskaidrot šīs lietas, lai jūs varētu zināt Dieva noslēpumus, kas attiecas uz veidu, kādā Viņš ļauj visiem Saviem bērniem pieredzēt miesu, — tā, lai viņi varētu zināt, kas tiem ir vislabākais, patiesi tas, kas tiem sniegs visvairāk laimes.

18 Jo lūk, Tēvs mācīja visiem Saviem bērniem Savu plānu, kas ir šis evaņģēlijs. Taču mūsu rīcības brīvības dēļ Viņš nevarēja piespiest nevienu no mums pieņemt Viņa plānu.

19 Un šī iemesla dēļ Luciferam bija tiesības iepazīstināt mūs ar savu plānu, lai mēs to varētu apsvērt un izvērtēt salīdzinājumā ar Tēva plānu, pašiem nosakot, kurš plāns mums sniegtu vislielāko laimi.

20 Tad nu Tēvs zināja, ka Viņa plāns ir vienīgais plāns, kas ir pieņemams saskaņā ar debesu mūžīgajiem likumiem. Tomēr, lai mēs varētu to uzzināt, būdami bez šaubām, Viņš ir ļāvis Sātanam iekļaut savu izvēles plānu mūsu dzīvēs mirstībā, lai mēs varētu zināt paši no savas pieredzes to, ka Tēva plāns ir vienīgais ceļš uz mūžīgo laimi un glābšanu.

21 Un tad nu pravieši ir daudz runājuši; jā, viņi ir daudz rakstījuši par taisnīgumu un ļaundarību, un Dieva baušļu turēšanu un grēkošanu; patiesi daudzas lietas ir rakstītas un runātas par to, kas ir labs, un to, kas ir ļauns.

22 Un daudzas no šīm lietām es esmu izskaidrojis šajā pierakstā, lai jūs varētu nonākt pie labākas izpratnes par to, kas ir labs, un to, kas ir ļauns. Tomēr es jums šeit esmu arī parādījis, kas tas, kas dažiem

ir ļauns, citiem varētu būt labs; un tāpat tas, kas dažiem ir labs, citiem varētu būt ļauns.

23 Tad nu tās lietas, kas dažiem ir labas un citiem ļaunas, nevar būt tas, kas ir taisnīgums, un tas, kas ir ļaundarība, Tēva plānā. Jo Tēva plānā tas, kas ir taisnīgs, vienmēr ir taisnīgs un mūžīgi būs taisnīgs, patiesi visiem Viņa bērniem.

24 Un tas, kas ir ļaunums, vienmēr ir ļaunums un mūžīgi būs ļaunums. Taču tās lietas, kas jums izraisa šādus strīdus, patiesi tas, ko daži no jums uzskata par taisnīgumu, ko citi no jums uzskata par ļaunumu, un arī tas, ko daži no jums uzskata par ļaunumu un ko citi no jums uzskata par taisnīgumu; jā, šie strīdi nav daļa no Tēva plāna un nekad nebūs.

25 Un šī iemesla dēļ Viņš mums ir pavēlējis netiesāt citam citu, bet ka mums ir jāmīl citam citu un jāpiespriež citiem tādu soda mēru, kādu mēs vēlētos, lai tie piesprieztu mums.

26 Un tagad es jums izskaidrošu skaidrībā un vienkāršībā, lai starp jums vairs nebūtu strīdu, un arī, lai jums būtu labāka izpratne par to, kas patiešām ir labs, un par to, kas patiešām ir ļauns, Dievam, mūsu Tēvam.

27 Un tad, ja jūs zināt labu un ļaunu, kas rūp mūsu Tēvam, lai jūs varētu pārtraukt savus spriedumus par savu tuvāko un mīlēt viņu kā sevi pašu, tam esot Tēva lielajam bauslim.

28 Lūk, tā kā Tēva plāns ir sniegt mums mūžīgo laimi, tad jebkas, kas ir pretējs šai mūžīgajai laimei, ir tas, kas Tēvam ir ļauns.

29 Un tāpat jebkas, kas mums sniedz prieku un rada mums laimi, kas ir mūžīga, ir tas, kas Tēvam ir labs.

30 Un tas, kas mums ir labs un liek mums pieredzēt prieku un mūžīgi palikt laimes stāvoklī, ir tas, ko mums būtu jāgaida citiem, un tas, ko mums būtu jāgaida, ka citi darītu mums; jo šīs lietas ir labas un taisnīgas Tēva priekšā.

31 Tomēr, mani brāļi un māsas, arī Lucifera plāns sniedz mums prieku un laimi.

Taču prieks un laime, ko mēs gūstam no viņa plāna, ir pārejošs un ilgst tikai dažus mirkļus, un nevar mums sniegt nekādu prieku ārpus mīestas.

32 Un tad nu mēs visi zinām tās lietas, kas mums rada ilgstošu laimi, un arī tās lietas, kas mums rada laimes mirkli, — lietas, kas ir īslaicīgas un pēc tam atlīdzina mums ar bēdām, kas ir laimes neesamība.

33 Un tās lietas, kas mums sniedz šo īslaicīgo laimi un pēc tam mums sniedz atpakaļ bēdas, ir grēki Dieva priekšā. Tie ir tas, kas ir ļaundarība un netaisnība, un pret ko runā svētie pravieši un svētie raksti.

34 Bet tas, kas mums sniedz pastāvīgu prieku un novieto mūs tādā laimes stāvoklī, kas nekad nebeidzas; jā, tās lietas ir taisnīgas Dieva lietas, un Tēvs mums tās ir devis mūsu laimei.

35 Lūk, Tēvs vēlas, lai mēs mūžīgi būtu laimīgi. Viņš nevēlas, lai mēs pieredzam bēdas un tad reizēm īslaicīgu prieku, kas nepaliek ar mums. Jo šim nolūkam mēs tikām Viņa radīti, patiesi, lai mums būtu prieks un mēs mūžīgi paliktu laimes stāvoklī.

36 Un tad nu ir daudzi, kas saka, ka uz zemes nav tādu lietu, kas mums sniedz pastāvīgu laimi. Jā, tie saka, ka pasaule ir pilna ar bēdām un nesaskaņām, un visāda veida likstām un ļaunumu; un ka prieki, ko mēs pieredzam, visi ir pagaidu un ilgst tikai īsi brīdi, pirms bēdas atkal pieprasa savu pastāvīgo vietu mūsu sirdīs.

37 Un tas, ko tie saka, ir patiesi, un netiek teikts liekulībā, bet gan gudrībā. Bet par šo gudrību ir tikai nedaudzi, kas saprot to, ko tie runā.

38 Jo lūk, cilvēku bērnu darbi ir ļauni un nes atlīdzības, kas ir saistītas ar šiem ļaunajiem darbiem, patiesi šo īslaicīgo prieku, par ko viņi runā, ko pēc tam aizstāj pastāvīgas bēdas.

39 Un vai jūs domājat, ka tas tā būtu, ja jūs paklausītu Dieva baušļiem un darītu to, kas ir labs un taisnīgs Viņa skatījumā?

Protams, cilvēku bērni cieš visāda veida likstas un bēdas, un postu savā starpā; taču to viņi cieš tādēļ, ka viņi ir ļauni, un nevis tādēļ, ka Dieva vārds nav noteikts tajā, ko Viņš ir apsollījis tiem, kas tur Viņa baušļus.

40 Un to nav tik grūti saprast, ka, ja jūs esat laimīgi, tad jūs darāt to, kas ir labs Tēva priekšā; tas ir, es saku: ja laime, ko jūs pieredzat, ir ilgstoša laime, kas pastāv mūžīgi.

41 Un, ja jūs esat bēdīgi un nelaimīgi, tad jūs darāt to, kas ir ļauns un pretējs Tēva plānam.

42 Un tagad Gars man ir pavēlējis sniegt jums piemēru par to, ko jūs varat darīt, lai ar jums vienmēr būtu šī mūžīgā laime.

43 Jā, jūs jau zināt, ka visi Tēva baušļi ir saistīti ar augstāko bausli, ko Viņš mums ir devis, tas ir, lai jūs cits citu mīlat, kā jūs vēlaties, lai citi jūs mīlētu.

44 Tādējādi grēks ir jebkas, ko jūs citam darāt, ko jūs nevēlētos, lai cits cilvēks darītu jums. Un taisnīgs darbs ir jebkas, ko jūs citam darītu, ko jūs vēlaties, lai cits cilvēks darītu jums.

45 Un, ja jūs citam darāt to, ko jūs vēlaties, lai cits cilvēks darītu jums, un viņš tāpat dara arī jums, tad kur gan tur var pastāvēt kaut kas līdzīgs jebkāda veida bēdām?

46 Vai tad šī laime nepastāvētu mūžīgi tajā, ko jūs esat darījuši cits citam?

47 Un vai likstas un bēdas, ko mēs pieredzam mirstībā, nav vienīgi tas, ko citi dara mums?

48 Jo saule turpina spīdēt savā pilnībā katru dienu, dodot pasaulei gaismu saskaņā ar dabas likumiem, pēc kuriem tā ir izveidota. Tādēļ, dodot mums un neko neņemot no mums, vai tādējādi tā spēj grēkot pret mums?

49 Un vai kāda no tām lietām, ko Dievs mums ir nodrošinājis uz šīs zemes, patiesi augļi un augi, kas nodrošina mūs ar barību, vai kāda no tām grēko pret mums un rada mums bēdas?

50 Tomēr, ja mūsu kaimiņš paņem no augļiem un augiem vairāk, nekā ir nepieciešams viņa paša uzturam, patiesi, ka nekas nepaliek citiem, vai tas nerada bēdas un nesaskaņas starp mums?

51 Un, ja tas, kam nav nekā, ko ēst, atnāk pie tā, kas ir paņēmis vairāk, nekā tam ir nepieciešams viņa paša uzturam, un lūdz viņam kaut ko ēst; un, ja tas, kam ir pārpilnība, saka tam, kam nav nekā: Man nav nekā, ko tev dot, vai tas nerada bēdas un nelaimīgumu?

52 Vai tas neliek tam, kam nav nekā, celties pret savu kaimiņu, kam ir pārpilnība, un ar varu paņemt to, kas tam ir vajadzīgs, lai apmierinātu savu izsalkumu? Vai tas nav bēdu iemesls?

53 Jā, tā ir tiesa, ka tad, kad šis cilvēks paņēma vairāk augļu un augu, nekā viņam bija nepieciešams, lai uzturētu sevi, viņš sāka just īslaicīgu prieku un gandarījumu, ka viņam ir pārpilnība un drošība par savām nākotnes vajadzībām. Taču šis īslaicīgais prieks sekmēja vēl lielākas bēdas, kad viņš novērsās no sava kaimiņa un paturēja šo pārpilnību sev.

54 Un, ja šis cilvēks dotu savam kaimiņam no savas pārpilnības, lai viņi abi būtu piepildīti, tad cik gan liela būtu tā viena pateicība un tā otra gandarījums, zinot, ka viņš ir izglābis sava kaimiņa dzīvību, — un šis prieks nekad netiktu aizmirsts, nedz arī izbeigtos.

55 Tādēļ es vēlos, lai jūs zinātu, ka grēks ir jebkas, kas ir pretējs laimes plānam, ko Tēvs mums mācīja iesākumā.

56 Un, lai Tēvs iemācītu mums, ka Viņa plāns ir vienīgais veids, kā mums būtu iespējams rast šo mūžīgo laimi, Viņš pavēlēja, lai uz zemes būtu tādi laiki, kad Viņa bērni tiek atstāti savā ziņā, un lai Sātanam būtu iespēja sniegt cilvēku bērniem savu plānu bez Dieva praviešu un Svētā Gara kalpošanu iejaukšanās, kas vērš cilvēku bērnu sirdis no ļauna uz labu.

57 Un tie ir laiki starp laiku iesākumā un

laikiem cilvēku bērnu vēstures laika zenītā, un puslaiku, kas būs cilvēku bērnu vēstures pēdējās dienās šajā pasaulē.

58 Jā, tie ir lielu ļaundarību vai grēka un bēdu laiki, kā es jums to esmu izskaidrojis. Vai, citiem vārdiem, tie ir laiki, kad cilvēku bērni dzīvo pretēji Tēva plānam, un, dzīvojot pretēji Tēva plānam, tie pieredz lielu postu un nelaimes savā vidū.

59 Un es jums jau esmu atstāstījis šajā pierakstā īsu vēsturi par daudziem no šiem ļaudīm, kas dzīvoja uz zemes laika un laiku laikā, un arī tiem, kas dzīvoja uz zemes starp šiem abiem laika posmiem.

60 Un tagad es jums esmu arī izskaidrojis to, ka laiks, kad es gatavoju šo pierakstu, ir tuvu laiku beigām, par ko es esmu runājis. Un tas laiks vēl nav, bet drīz pienāks, kad pienāks laiku beigas un uz zemes iesāksies laika posma sākums starp laikiem un puslaiku.

61 Un es esmu saīsinājis Jareda brāļa vārdus attiecībā uz Muhamedu, kurš būs pēdējais pravietis laiku atklāšanā.

62 Un tagad es vēlos, lai jūs vairāk zinātu par šī laikposma, kas ir zināms kā laiki, sākumu, un par citiem no svētajiem praviešiem, kurus Tas Kungs aicināja šī laika sākumā mācīt Tēva plānu visiem tiem, kas bija uz zemes.

63 Jo tas bija šī laika, kas ir laiki, sākumā, kad Zēnoss un Zēnoks tika sagatavoti un sūtīti pie jūdiem Jeruzālemē, un par ko Lehijs liecināja saskaņā ar Nefija pierakstu.

64 Un vēl es jums esmu pieminējis par Konfūciju un Laodzi, kuri tika sūtīti pie tiem ļaudīm, kas bija Beneļa un Kaina pēcnācēji, un viņi tika sūtīti tā laikposma sākumā, kas ir zināms kā laiki.

65 Un vēl ir svarīgi, lai tie no jums, kas saņems šīs lietas pēdējās dienās, zinātu par diviem citiem lieliem praviešiem, kuri tika Tā Kunga aicināti, lai sniegtu viņa vārdu to kultūru ļaudīm, kurās viņi dzīvoja.

66 Un viņi tika saukti Gautama, kuru vēlāk sauca par Budu, un Rišabha.

67 Un viņi abi bija svētie pravieši, kuri mācīja ļaudīm Tēva ieceri, būdami saņēmuši savas zināšanas un savus aicinājumus no Tā Kunga savos pašu laikos.

68 Un ir vajadzīgs, lai jums tiktu pieminēts par viņiem dēļ viņu ietekmes uz kultūrām starp cilvēku bērniem un dēļ tā, kā viņi tiks uztverti pēdējās dienās.

69 Un pēdējās dienās būs daudzas reliģijas un dažādas baznīcas, kas sludina daudzus šo reliģiju paveidus. Taču pēdējo dienu galvenās reliģijas būs tās, kas balstīsies uz šo svēto praviešu sagrozītajām mācībām, ko es esmu pieminējis šajā pierakstā.

70 Lūk, šīs reliģijas būs zināmas kā musulmaņu un hinduistu, un budistu, un jūdu, un kristiešu reliģijas. Un no tām radīsies daudzas sektas, katra mācot šo reliģiju daudzos atšķirīgos paveidus.

71 Un tad nu šīs lietas ir darītas jums zināmas, lai jūs varētu zināt Tēva prātu un gribu attiecībā uz visiem Viņa bērniem.

72 Jā, vai Tas Kungs neaicināja šos svētos praviešus un nedeva viņiem savus baušļus, un nemācīja viņiem savu evaņģēliju, kas ir Tēvs plāns? Un vai mēs visi neesam bērni vienam Dievam, patiesi, mūsu garu Radītājam — Radītājam, kurš iedarbināja šo dabas sistēmu un kārtību, kas griežas ap sauli, ko Viņš ir radījis, lai dotu dzīvību šai planētai, uz kuras mēs dzīvojam?

73 Un vai Tas Kungs neteica saviem mācekļiem, ka viņam ir citas avis, kas nebija no tā ganāmpulka, un ka arī tās viņam ir jāatved pie Tēva, mācot tām savu evaņģēliju?

74 Vai jūs neredzat to, ko Tēvs ir paveicis Savu bērnu labā žēlastībā un pacietībā? Vai jūs neredzat, ka Viņš ir devis jums Savu evaņģēliju laika, laiku un puslaika laikā; un vai šo laiku laikā tur nebija vismaz daži no Viņa bērniem, kas atrada pastāvīgu laimi, kad tie dzīvoja pēc Viņa laimes plāna attiecībā uz tiem?

75 Un laikos, kad Viņš atņēma Savu Garu un atstāja cilvēku bērnus savā ziņā, vai šajos

laika posmos nepieauga posts un nemieri, un ļaundarības starp cilvēku bērniem? Jā, vai šajos laikos varēja atrast uz zemes virsas kādus taisnīgus un laimīgus ļaudis?

76 Vai mūsu pašu vēsture nav liecinājusi jums, ka Tēva plāns ir vienīgais plāns, pēc kura mēs varam dzīvot, lai mūžīgi pieredzētu prieku un laimi?

77 Vai tas nav iemesls, kādēļ Tēvs ir nodrošinājis jums iespēju pieredzēt mirstību, patiesi, lai mēs paši sev varētu pierādīt to, ka visi Viņa vārdi ir patiesi?

78 Un notika, ka tad, kad šie lielie pravieši, kurus es esmu pieminējis, nomira, viņu sekotāji sāka sagrozīt viņu mācības un daudzos veidos izmainīt skaidro evaņģēliju, ko šie pravieši bija tiem devuši.

79 Un pēc tam, kad tie bija sagrozījuši viņu mācības, tie sāka mācīt kā doktrīnu cilvēku priekšrakstus un pavēles, sajauktus ar apgaismotiem gudrības vārdiem, kurus bija devuši šie pravieši.

80 Un šādā veidā Sātans spēja gāzt Dieva plānu un tā vietā likt savu plānu — plānu, kas bija radījis ārkārtīgu postu un sāpes starp cilvēku bērniem.

81 Un tagad es jums sniegšu savus pēdējos vārdus attiecībā uz laiku, laikiem un puslaiku. Jo Tas Kungs man ir aizliedzis sniegt jums kaut ko vairāk par to, ko es jums esmu sniedzis, un to, ko es jums grasos sniegt attiecībā uz šīm lietām.

82 Jo, ja jums patiešām būtu Gars kopā ar jums, tad jūs zinātu šīs lietas. Un, ja jūs uzklausītu praviešus, kas tikuši sūtīti pie jums, tad jūs zinātu šīs lietas, ja ir tā, ka jūs esat pārāk vāji Garā, lai paši izprastu šīs lietas.

83 Lūk, pēc tam, kad būs noslēdzies laiku laikposms, tad būs liels laika laikposms, kad Gars nebūs uz zemes, patiesi laiks, kad netiks aicināts neviens Dieva pravietis, lai sniegtu zemes ļaudīm evaņģēlija pilnību.

84 Taču puslaika sākumā šis pirmais pravietis no pēdējām dienām, patiesi tas, kurš tiks nosaukts par Džozefu pēc sava tēva

vārda; jā, viņš tiks aicināts un vēlreiz sniegs pasaulei evaņģēlija pilnību.

85 Un puslaika zenītā tiks aicināts šis beidzamais pravietis, lai nostiprinātu pirmā patiesumu un noņemtus visus kļūpšanas akmeņus, kurus Tas Kungs ir nolīcis cilvēku ļaundarību dēļ. Un viņš tiks nosaukts par Kristoferu, būdams Kristus vārda nesējs, un viņš būs tas, kurš jums sniegs šo pierakstu.

86 Un šis pieraksts būs beidzamā rakstveida atklāsme, ko Tēvs ir devis, lai sagatavotu pasauli Kristus atnākšanai Tēva godībā.

87 Un Kristus nāks puslaika beigās. Un tajā laikā vairs nebūs vajadzības pēc praviešiem vai svētajiem rakstiem, vai svētiem vīriem, lai mācītu pasaulei evaņģēlija pilnību. Jo Kristus valdīs kā augstākais; un viņš gāzīs visas valdības un pasaules reliģijas, kas tikušas izveidotas saskaņā ar cilvēku priekšstatiem un pavēlēm, kas ir ļaunas.

88 Un Tas Kungs tiks nodibināt beidzamo Dieva valdību, kas tiks izveidota saskaņā ar Tēva plānu.

89 Un tagad ir vajadzīgs, lai jūs zinātu Sātana laikus un viņa varu, lai jūs varētu izprast, ka Tēvs ir devis Luciferam, kas ir Sātans saskaņā ar garu, godīgu iespēju parādīt savu plānu uz zemes.

90 Un kopš laika sākuma Sātans ir mēģinājis iegūt cilvēku bērnu sirdis savam plānam un novērst to sirdis no Tēva plāna.

91 Un to viņš ir darījis caur garu pasaules kalpošanām, kur viņš dzīvo kopā ar tiem, kas seko viņam, kā es jums to jau esmu izskaidrojis.

92 Taču visos zemes laika posmos Tas Kungs ir aizliedzis Sātanam lietot visas savas zināšanas par Dieva spēku, kas ir spēja izprast dabas likumus un pārvaldīt tos, lai sniegtu Dieva bērniem laimi.

93 Un daļa no Lucifera argumenta ir tāda, ka visiem Dieva bērniem vajadzētu būt iespējai kļūt tādiem kā viņu Tēvs un būt ar Viņa spēku, lai viņi varētu paši sev sniegt šo

laimi. Taču Tēva plāns neļauj tiem, kas ir Terestriālie vai Telestiālie gari, būt ar šo spēku. Un to Viņš ir aizliedzis tā dēļ, ko šie gari darītu ar šo spēku.

94 Bet Lucifers nepiekrita Tēvam un apgalvoja, ka visiem Dieva bērniem būtu jābūt vienādei iespējai baudīt visus ieguvumus, esot par paaugstinātu būtni, līdzīgu Tēvam itin visā.

95 Un iesākumā, patiesi būdams kā gars, Lucifers sekmīgi apstrīdēja šo punktu, jo neviens no Dieva bērniem vēl nebija pieredzējis miesas ietekmi uz savu garu.

96 Un Tēvs zināja, ka tiem, kas sev bija izvēlējušies tās godības Viņa valstībās, kur tie nekalpoja citiem, bet kur tiem mūžīgi tika kalpots, nevarēja būt Viņa spēki un zināšanas piešķirtas tiem, jo tie nepareizi lietotu šos spēkus un iznīcinātu paši sevi, un radītu nelīdzsvarotību un haosu Viņa valstībās.

97 Tomēr, tā kā neviens no Viņa bērniem nebija pieredzējis mirstību vai miesas ietekmi, kā es esmu pieminējis, nebija neviena veida, kā Viņš varētu pārliecināt Luciferu vai tos, kas sekoja viņam, nedz arī kāds no mums varēja droši zināt, līdz mēs paši pieredzējām miesas ietekmi, kā bija paredzēts Tēva plānā kopš iesākuma.

98 Taču tajos zemes laikos, kad Sātans klīda turp un šurp pa zemi, pievilot cilvēku bērnus un novēršot tos no Dieva uz savu plānu, Tēvs viņam bija aizliedzis sniegt tiem daudz zināšanu par Dieva spēkiem.

99 Un Tēvs to bija aizliedzis tādēļ, ka Viņš zināja, ka ar šīm zināšanām cilvēku bērni iznīcinātu paši sevi.

100 Tomēr, lai neviens no Viņa bērniem neapšaubītu Viņa plāna pareizību un tā gudrību, Tēvs pieļaus, ka Sātanam būs pilnīga vara pār cilvēku bērnus sirdīm puslaika laikā pēdējo dienu laikā, tajā pašā laikā ļaujot Garam un Dēla svētajai Kārtai mānot ar tiem, kas izvēlas darīt Dieva prātu.

101 Un tajā laikā viņam tiks ļauts dot cilvēku bērniem dažas no Dieva zināšanām

un sapratnes par dabas likumiem, lai viņi varētu lietot šos likumus saskaņā ar viņu pašu vēlēšanos un labpatiku. Un par šīm lietām es sniegšu aprakstu vēlāk šajā pierakstā.

102 Un tagad es beidzu savus vārdus, ko man tika pavēlēts jums sniegt attiecībā uz laiku, laikiem un puslaiku, par ko ir runājuši un rakstījuši svētie pravieši.

68. NODAĻA

Moronijs turpina savu skaidrojumu par Tā Kunga laika atskaiti. Tiek izskaidroti daudzu notikumu laiki pasaules vēsturē, un ar šo atklāsmi un Garu var tikt noskaidrots precīzs Otrās atnākšanas gads.

LŪK, pirms es beidzu savus vārdus attiecībā uz šiem laika posmiem, Tas Kungs man pavēlēja sniegt jums labāku ieskatu dažās lietās, kas ir neskaidras daudziem no jums pēdējās dienās.

2 Jo notika, ka pēc tam, kad Tas Kungs bija paņēmis savu Garu prom no zemes un atstājis cilvēku bērnus savā ziņā; un pēc tam, kad Sātans sāka gūt ārkārtīgi lielu varu pār cilvēku bērnu sirdīm un prātiem; jā, šajā laikā visa zeme kļuva ļauna, noliedzot Tēva plānu visās lietās.

3 Un Jareda brālis rakstīja par daudzām lietām, ko cilvēku bērni sāka darīt pretēji Tēva plānam.

4 Un es jau jums esmu izskaidrojis to, ka Lucifera plāns nav ļauns plāns tiem, kas to ir padarījuši par savu plānu un dzīvo pēc tā. Jā, kad tie, kas dzīvo pēc Lucifera plāna, iekļauj savā dzīvē visu plānu, viņi sāk domāt, ka viņi ir taisnīgi un svētīti ļaudis.

5 Un, kad viņi ir lietojuši savu rīcības brīvību, lai izvēlētos to plānu, ko tie vēlas ievērot, tad šī plāna sekmētājs kļūst par viņu Dievu.

6 Un šādā veidā Sātans kļuva par visas zemes Dievu. Un viņš sāka likt savu plānu

cilvēku bērnus sirdīs un prātos un apzīmogot uz viņu pierēm savu vārdu; un uz savām rokām, saskaņā ar saviem darbiem, tie ir saņēmuši viņa zīmi, kas ir zvēra zīme, par ko ir runājis Jānis.

7 Un Jānis rakstīja arī par Romas impērijas krišanu un tā laika sākumu, kad Sātanam būtu vara pār visu zemi, patiesi par laika posmu starp laikiem un puslaiku, kā es jums to esmu izskaidrojis.

8 Un Jānis rakstīja, sacīdams: Un es redzēju, ka viena no viņa galvām bija kā uz nāvi ievainota. Tad nu tā bija Romas impērija, par ko Jānis rakstīja. Un viņa vīzija turpinājās, sakot: Bet tā nāves brūce atkal tika dziedināta; un visa zeme noraudzījās uz zvēru ar izbrīnu.

9 Un viņi pielūdza pūķi, tādēļ ka tas bija devis varu zvēram un tiem, kas bija to vadītāji. Arī zvēru tie pielūdza, sacīdami: Kas līdzinās zvēram? Kas var ar to karot?

10 Un tam tika dota mute runāt lielas lietas un zaimus un vara to šoreiz darīt četrdesmit divi mēnešus ilgi.

11 Tad tas atvēra savu muti Dieva zaimošanai, lai zaimotu Viņa vārdu un Viņa mājokli, un tos, kas mājā debesīs. Tam tika dots karot ar svētajiem un tos uzvarēt ar nāciju vadītāju vārdiem, kuriem tas bija devis savu varu.

12 Un tam tika dota vara pār visām ciltīm un ļaudīm un valodām un tautām. Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nav rakstīti kopš pasaules radīšanas nokautā Jēra dzīvības grāmatā.

13 Ja kam ir ausis, tas lai dzird. Kas ņem gūstā, aizies pats gūstā; kas nokauj ar zobenu, to nokaus pašu ar zobenu. Šeit parādās svēto izturība un ticība.

14 Un tagad man, Moronijam, ir norādīts sniegt jums skaidrāku nozīmi par Jāņa vārdiem un arī atlikt atpakaļ tās skaidrās un vērtīgās lietas, ko lielā un negantā baznīca ir izņēmusi no Jāņa vārdiem.

15 Un man ir pavēlēts darīt šīs lietas, lai tiem no jums, kas saņems šīs lietas pēdējās

dienās, nebūtu vairs nekādu attaisnojumu par jūsu ļaundarību un lai jūs varētu saskatīt savu ceļu maldīgumu un nožēlot grēkus, un atkal pievērsties Tēva plānam.

16 Jo lūk, pēc romiešu krišanas sākās šīs lielās un negantās baznīcas veidošanās, par ko ir rakstījis Nefijs.

17 Taču tas ir tikai saskaņā ar Jāņa laiku, jo šī negantā baznīca ir pastāvējusi kopš iesākuma, kad to pirmoreiz Ādama dienu laikā nodibināja Benelis.

18 Bet Jānis raksta to, kas attiecas uz viņa laiku, kas ir tas laiks, kas dots atklāsmē, ko viņš saņēma. Un arī Nefijs rakstīja tās lietas, kas attiecās uz viņa paša vīziju.

19 Un Gars man to ir pavēlējis izskaidrot jums, lai jūs nepārprastu Nefija vārdu vai Jāņa vārdu nolūku.

20 Jo lielā un negantā baznīca ir Lucifera plāns, un tās mācības un priekšraksti izraisa postīšanas negantību, par ko ir rakstījuši senie pravieši.

21 Un tās pamati tika veidoti laikā, kad Lucifers sacēlās pret Tēva plānu un darīja zināmu savu plānu visu Dieva bērnu priekšā, kas bija gari.

22 Tādēļ esiet uzmanīgi, lai jūs nepieņemtu, ka šīs baznīcas veidošanās sākās tajā laikā, kurā Nefijs bija pravietojis saskaņā ar vīziju, ko viņš saņēma no Dieva.

23 Jo šī lielā un negantā baznīca, kā es jums to esmu paskaidrojis, ir arī zvērs, kas saņem savu spēku no pūķa, kas ir Lucifers.

24 Un tad nu par šīm lietām man tika norādīts pastāstīt jums vairāk attiecībā uz laikiem, par ko es esmu rakstījis.

25 Lūk, laiku beigas sākās — saskaņā ar pēdējo dienu laika aprēķinu — piedzimstot svētajam pravietim Muhamedam, viņš būdams pēdējais pravietis, kas sūtīts pasaulē tajā laika atklāšanā.

26 Un no laiku beigām līdz puslaika sākumam tas būs līdzvērtīgs — saskaņā ar Jāņa vārdiem un jūsu pašu laika aprēķinu — četrdesmit un diviem mēnešiem jeb, citiem vārdiem, vienam tūkstošim, diviem simtiem

un sešdesmit dienām.

27 Un šīs dienas, ko ir minējis Jānis, ir gadi saskaņā ar to laika aprēķinu, kas jums būs pēdējās dienās.

28 Un tajā pašā mēnesī, kad piedzima Muhameds, patiesi, kad būs pagājuši tieši viens tūkstošs, divi simti un sešdesmit gadi — jā, četrdesmit un divi mēneši, ko pieminēja Jānis, — tad iesāksies puslaika sākums.

29 Un puslaiks sāksies ar to, ka evaņģēlija pilnība vēlreiz tiks dota visiem zemes iedzīvotājiem ar pirmā no šiem pēdējo dienu praviešiem darbu, kurš dzīvos starp jums, patiesi tas, kurš sniegs šī pieraksta neaizīmogoto daļu, kas liecinās pasaulei par Kristus vārdiem, kas ir Tēva plāna pilnība.

30 Un tad, ja jūs lasāt Jāņa vārdus, jums tajos tiks atklāts vairāk attiecībā uz šo laiku.

31 Jo Jānis rakstīja attiecībā uz četrdesmit un diviem mēnešiem, sacīdams: Un pie debesīm parādījās liela zīme zemes lietu līdzībā: sieva, saulē tērpta, mēness apakš viņas kājām un viņai galvā divpadsmit zvaigžņu vainags.

32 Un sieva bija grūta un brēca dzemdēšanas sāpēs un mokās. Un viņai piedzima bērns, dēls, kam bija ganīt visas tautas ar dzelzs zizli; un viņas bērns tika aizrauts pie Dieva un pie Viņa troņa.

33 Vēl cita zīme parādījās pie debesīm: redzi, liels pūķis, ugunīgi sarkans; tam bija septiņas galvas un desmit ragi, un uz viņa galvām septiņi ķēniņa kroņi. Viņa aste noslaucīja trešo daļu zvaigžņu no debesīm un nometa tās uz zemi.

34 Un pūķis stāvēja sievas priekšā, kurai bija jādzemdē, lai aprītu viņas bērnu, kad viņa būs dzemdējusi. Tad sieva bēga tuksnesī, kur tai bija Dieva sataisīta vieta, lai viņa tur tiktu uzturēta tūkstoš divi simti sešdesmit gadus.

35 Izcēlās karš debesīs; Miķelis ar saviem eņģeļiem sāka karot ar pūķi; pūķis un viņa eņģeļi turējās pretim Miķelim; un pūķis

nespēja pieveikt Miķeli, nedz bērnu, nedz sievu, kas bija Dieva baznīca, kas tika atbrīvota no savām sāpēm un dzemdēja mūsu Dieva un Viņa Kristus valstību.

36 Debesīs vairs nebija vietas lielajam pūķim, vecajai čūscai, to sauc par velnu un sātanu, kas pieviļ visu pasauli, un tas tapa gāzts; viņš tika nomests uz zemi un līdz ar viņu tā eņģeļi.

37 Tad es dzirdēju stipru balsi debesīs saucam: Tagad ir atnākusi pestīšana un mūsu Dieva spēks un valstība un Kristus vara, jo ir gāzts mūsu brāļu apsūdzētājs, kas tos apsūdzēja mūsu Dieva priekšā dienām un naktīm.

38 Jo viņi to uzvarējuši ar tā Jēra asinīm un ar savas liecības vārdu; jo viņi nav savu dzīvību mīlējuši, bet turējuši liecību, līdz pat nāvei. Tādēļ priecājieties, debesis un kas tur mājō!

39 Un pēc tam es dzirdēju citu balsi sakām: Vai zemes iedzīvotājiem, jā, un tiem, kas dzīvo uz jūras salām! Jo velns nonācis pie jums lielās dūsmās, zinādams, ka tam maz laika atlicis.

40 Jo, kad pūķis redzēja, ka tas nomests zemes virsū, tas sāka vajāt sievu, kas bija dzemdējusi cilvēka bērnu. Tad sievietai tika doti divi lielā ērgļa spārni, lai tā varētu lidot tuksnesī savā vietā, kur viņas dzīvība, prom no čūskas acīm, tiek uzturēta laiku un laikus un puslaiku.

41 Un čūska izlaiž no savas mutes ūdeni kā upi sievietai pakaļ, lai to aizpludinātu. Bet zeme nāk sievietai palīgā, atvērda savu muti un aprīdama no pūķa mutes izlaisto upi.

42 Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu Kristu.

43 Un vēl viņš rakstīja, sacīdams: Un man tika dota niedre, līdzīga zizlim, ko lieto, lai tiesātu pasauli. Un eņģelis piecēlās, sacīdams: Celies un mērī Dieva tempļi, altāri un dievlūdzējus, kas ir iekšā. Bet atstāj Dieva tempļa ārējo pagalmu ārpusē un

nemērī to, jo tas ir dots pagāniem viņu pašu laikā. Un tajā laikā tie mīdīs svēto pilsētu četrdesmit divus mēnešus.

44 Un es došu spēku saviem diviem lieciniekiem, ka tie maisos tērpti pravietos tūkstoš divi simti sešdesmit dienas.

45 Tad nu es, Moronijs, jau esmu devis nelielu skaidrojumu par šīm lietām iepriekš šajā pierakstā. Tomēr man tika pavēlēts sniegt jums vairāk informācijas attiecībā uz šiem Tā Kunga laikiem, lai jūs no pēdējām dienām varētu redzēt Jāņa vārdus piepildāties tā, kā tie tika doti.

46 Tad nu dzelzs zizlis, par ko Jānis ir rakstījis, ir Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība, kas nāca no bērna, kas ir Kristus. Un tiklīdz pasaulei tika dota evaņģēlija pilnība, jeb, saskaņā ar Jāņa vārdiem, tiklīdz bija jāpiedzimst bērnam, tur bija Sātans, lai pieviltu visus tos, kas uzklausa evaņģēliju; un viņš tiem liek neticēt tam, ko tie dzird.

47 Un jūdu pieraksts satur šī evaņģēlija pilnību. Un mana tēva pieraksts, kas ir šis pieraksts, arī satur šī evaņģēlija pilnību, kā es jums to iepriekš esmu izskaidrojis šajā pierakstā.

48 Taču četrdesmit divu mēnešu jeb tūkstoš divi simti sešdesmit dienu, jeb trīsarpus dienu laikā, kas arī simbolizē trīsarpus gadus, kas arī ir tūkstoš divsimt sešdesmit dienas; jā, šajā laikā pieraksti, kas ietver evaņģēlija pilnību, pravietos, maisos apsegti, vai, citiem vārdiem, tie būs aplēpti no visas pasaules acīm, tā ka, ja viņi lasīs to vārdus, viņi nesaprastu to, ko viņi lasa, jo viņiem nav Gara, kas viņiem sniegtu liecību par šo lietu patiesumu.

49 Un mana tēva pieraksts tiks apsegts — tanī, ka tas tiks paslēpts un nenāks pasaulē līdz Tā Kunga noliktajam laikam, kas ir laiks pēc četrdesmit diviem mēnešiem, kad citticībnieki mīdīs zem kājām svēto pilsētu.

50 Un tas ir lielās atkrišanas laiks, par ko ir pravietojuši svētie pravieši attiecībā uz pēdējām dienām.

51 Un tādēļ, ka Jāņa vārdi, kas jums ir

pēdējās dienās, ir izgājuši caur lielās un negantās baznīcas rokām, daudzi no viņa vārdiem tika izņemti no konteksta, kurā tie tika doti; tādēļ, ka tie, kuriem nebija Gara, mēģināja tos salikt tādā kārtībā, kas, pēc viņu domām, atbalstīja to, kam tie ticēja atbilstoši savai samaitātajai izpratnei par patiesību.

52 Un šī iemesla dēļ Tas Kungs man ir pavēlējis izskaidrot jums šīs lietas skaidrībā.

53 Lūk, jūs no pēdējām dienām varat aicināt tos, kas, jūsuprāt, ir mācītie starp jums, un palūgt tiem, lai viņi izpēta visu šo lietu datumus saskaņā ar laika aprēķinu, kas jums ir savā vidū.

54 Un, ja jūs izpētīsiet šīs lietas patiesībā, jūs patiešām atradīsiet, ka tieši tūkstoš divsimt sešdesmit gadi ir pagājuši kopš laiku atklāšanas pēdējā pravieša, patiesi pravieša Muhameda, dzimšanas un šī pieraksta nākšanu klajā ar pirmā no pēdējo dienu praviešu roku.

55 Un jūsu laika aprēķins ir diezgan pareizs, saskaņā ar Tā Kunga patieso laiku pēc šī pēdējā pravieša dzimšanas. Taču dažas paaudzes pirms šī laika jūsu laika aprēķinā bija aptuveni desmit gadu nobīde — nobīde, kuru korigēja un izskaidroja tie, kam pasaulē bija vara un kas nesa klajā svēto rakstu kanonizēto pierakstu, kas jums ir savā vidū un ko jūs saucat par Bībeli.

56 Tādējādi, ņemot to vērā, jūs sāksit saskatīt visu to pravietojumu piepildījumu, kurus ir devuši svētie pravieši.

57 Lūk, es jums jau esmu devis precīzu datumu, kad pasaulē tiks publicēta šī pieraksta aizzīmogatā daļa. Jā, tieši divus tūkstošus gadus pēc Kristus dzimšanas — un šis laiks ir desmit gadu robežās, ko jūs neesat aprēķinājuši pēc kļūdām, kas tika pieļautas senatnes dienās, — šīs lietas tiks sniegtas jums ar otro no pēdējo dienu diviem praviešiem.

58 Un Tas Kungs aicinās pēdējo no diviem praviešiem starp jums puslaika zenītā un

sāks sagatavot viņu, lai sniegtu jums šo pierakstu, kas būs brīnumains darbs un brīnums, ko Tēvs ir sagatavojis jums.

59 Un, ja jūs esat gudri un sekojat Garam, un lūdzat pēc izpratnes par šīm lietām, tad jūs zināsiet laiku, kad Tas Kungs ir devis jums šīs lietas, patiesi jūs varat zināt gadu, kurā Tas Kungs nāks godībā, ko Tēvs viņam ir devis.

60 Stundu un dienu neviens cilvēks nezina, pat ne Dēls, taču Tēvs zina to dienu un to stundu. Bet gads un tā mēnesis tagad jums ir ticis atklāts. Kam ir ausis, tas lai dzird un saprot.

61 Un tad nu šis laikposms pēc laikiem būs tikpat ilgs laiks, saskaņā ar jūsu aprēķiniem, kā laiku laikposms jeb, citiem vārdiem, tūkstoš divsimt sešdesmit gadi.

62 Un tādējādi laika laikposms ir sešsimt trīsdesmit gadi, un puslaika laikposms ir trīs simt piecpadsmit gadi.

63 Tad nu ir vajadzīgs, lai jūs saprastu notikumu, kas atzīmē sākumu pēc šī aprēķina veida. Jo Tas Kungs ir atzīmējis visas laika atklāšanas ar kādu notikumu, kas ir zināms vienīgi viņam un tiem, kam viņš atklāj savu gribu.

64 Lūk, šis laika aprēķins sākās laikā, kad Ābrahāms saņēma derību un Tā Kunga apsolījumu, ka caur viņa radurakstu līniju miesā nāks Kristus.

65 Un tā diena, kad Tas Kungs noslēdza šo derību un deva solījumu Ābrahāmam, iezīmēja laika sākumu.

66 Tādēļ kopš Ābrahāma derības brīža pagāja sešsimt trīsdesmit gadi, kuros Tēvs brīvi deva Savu Garu visiem zemes iedzīvotājiem gan ar Garu pasaules spēku un kalpošanām, gan arī ar svēto praviešu balsi, kurus Tas Kungs bija izraudzījis, lai sludinātu ļaudīm.

67 Un pēc tam, kad šis laikposms bija beidzies, tad Tēva Gars tika paņemts prom no zemes uz tādu pašu laika posmu jeb uz vēl sešsimt trīsdesmit gadiem.

68 Un to Viņš darīja, lai Luciferam būtu

tāds pats laika posms, kurā iekļaut savu plānu cilvēku bērnu sirdīs, taisnīgi sniedzot viņam iespēju pierādīt sava plāna vērtīgumu.

69 Un, kad sākās laiku laikposms, patiesi laika atklāšana, kurā Viņš atkal sūtīja pasaulē praviešus un Savu Garu, tas ilga tūkstoš divsimt sešdesmit gadus, šis laikposms būdams divreiz ilgāks par pirmo laika posmu.

70 Un tikpat ilgu laiku jeb tūkstoš divsimt sešdesmit gadus būs lielās atkrišanas laikposma ilgums, jeb ilgākais laikposms, kurā Tēvs ir atņēmis Savu Garu un vadību no zemes, ļaujot Luciferam brīvi pildīt savu plānu bez sāncensības ar Dieva vārdu.

71 Un pēc tūkstoš divsimt sešdesmit gadiem, kad cilvēku bērniem netiks dota Tēva plāna pilnība nedz ar Garu, nedz ar pravieša muti, tad sāksies puslaiks, kurā evaņģēlija pilnība vēlreiz tiks dota uz zemes, lai nekad vairs netiktu atņemta, līdz Tas Kungs būs pabeidzis savu darbu.

72 Un tad nu šo puslaika trīssimt piecpadsmit gadu laikā Gars centīsies ietekmēt cilvēku bērnus sirdīs — izvēlēties Tēva plānu, nevis Lucifera plānu.

73 Un puslaika laikā būs pieejami visi svētie raksti, kas ir praviešu vārdi, kas tikuši doti cilvēku bērniem pilnīgi visās laika atklāšanās. Un šie svētie raksti mācīs Tēva plāna pilnību un gribu.

74 Un tādēļ, ka līdzvērtīgs laika posms tika dots Luciferam, lai pierādītu viņa plānu pirms puslaika atklāšanas, viņš un tie, kas seko viņam, varētu iebilst, ka tiem nav dota taisnīga iespēja šī pēdējā laikposma laikā.

75 Tomēr Tēvs atbrīvos Sātānu, kurš bija saistīts tanī, ko viņš var atklāt cilvēku bērniem par Dieva spēku zināšanām. Un Tēvs viņu atbrīvos, lai viņam būtu vara pār viņa paša valdījumiem.

76 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu, ka, lai arī Tēvs ir pārtraucis Savu darbu šajos laika posmos, kas ir starp laiku un laikiem, un puslaiku, tas nenozīmē to, ka taisnīgs cilvēks nevar dzīvot pasaulē.

77 Jo lūk, Tēvs nekad neliegtu kādam no Saviem bērniem tiesības uz Sava Gara svētībām, ja ir tā, ka viņi pakļaujas likumiem, kas sniedz šīs svētības.

78 Tomēr šajos laika posmos Tēvs neko nedara, lai mudinātu Savus bērnus pieņemt Viņa plānu. Tādēļ tie divi pravieši, par kuriem ir runājis Jānis, pravieto, maisos apsegti, četrdesmit divus mēnešus.

79 Un Tēvs atbrīvos Sātānu šī puslaika sākumā. Un ar šo brīvību un varu, ko viņam atļāva lietot uz zemes, viņš sāks pievilt cilvēku bērnus saskaņā ar Jāņa vārdiem, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un tas pievil zemes iedzīvotājus ar brīnuma zīmēm, ko viņam bija dots darīt zvēra priekšā; tas aicina zemes iedzīvotājus celt tēlu zvēram, kam ir zobena brūce un kas tomēr palicis dzīvs.

80 Un tagad ir vajadzīgs, lai jūs nedaudz vairāk saprastu par laika aprēķinu, ko es jums esmu devis šajā pierakstā.

81 Jo lūk, pēdējās dienās būs kādi strīdi un ķildas starp jums par precīzu laiku aprēķinu, ko Tas Kungs ir devis saviem svētajiem praviešiem attiecībā uz to, kas notiek uz zemes.

82 Un Tā Kunga aprēķina veids ir viens veids, un tas ir vienīgais veids, kā var tikt dots patiesais laika mērs, lai saprastu tās lietas, kas tikušas pravietotas ar praviešu muti.

83 Un pēdējās dienās būs daudzi, kas domās, ka viņi ir izglītoti un ka viņi zina laika aprēķinu, kas nesaskan ar to laiku, ko Tas Kungs ir noteicis svētajos rakstos. Un viņi ticēs šīm lietām to pierakstu dēļ, kas viņiem būs par nāciju un tautu vēsturēm uz zemes, kas bija pirms viņiem.

84 Taču šie apraksti savstarpēji nesaskanēs, un tie būs liela strīda iemesls starp jums. Un šis strīds apmulsinās daudzus un izraisīs nesaskaņas starp tiem, kas bažījas par laikiem, kas pieminēti svētajos rakstos.

85 Taču es jums saku, ka tas laika aprēķins, ko es jums šeit esmu devis, ir

patiesais Tā Kunga laiks, kas ticis atklāts visiem svētajiem praviešiem kopš laika iesākuma.

86 Un, ja tas laika aprēķins, ko jūs pieņemat, nesaskan ar to laiku, ko es jums šeit esmu devis, tad jūs zināsi, ka šie laiki nav patiesais Tā Kunga laiks, ko viņš paredzēja saviem sendienu praviešiem.

87 Un daudzi no praviešiem nebija izglītoti vīri attiecībā uz cilvēku laika aprēķināšanu, taču, būdami Svētā Gara iedvesmoti, viņiem tika dotas laika atklāšanas, kuras viņi ir devuši savos pravietojumos.

88 Un jūs redzēsiet, ka laiki, ko viņi ir devuši, ir pareizi un ka tie precīzi atbilst tam notikumam, ko katrs laiks apraksta.

89 Un, ja jūs zināt Dieva noslēpumus, tad jūs zināt arī to, ka jūs neesat saņēmuši skaidrojumu par šiem noslēpumiem ar cilvēku vārdiem un izglītību. Bet skaidrojumu par šīm lietām jūs varat saņemt vienīgi caur to pašu Garu, ar ko šīs lietas tika saņemtas, patiesi ar Svēto Garu, kurš tās atklāja praviešiem.

90 Un liela atklāsmē tika dota pravietim Daniēlam jūdu pierakstā. Un ir rakstīts: Ej, Daniēl, un nepieskaries tam, kas tu redzēsi vēlāk; jo atklāsmēm jāpaliek apslēptām un aizzīmogatām līdz pašam laiku galam.

91 Un tajā laikā daudzi tiks šķīstīti un tīrīti, un pārbaudīti atbilstoši savai ticībai, bet ļaunie rīkosies ļauni, un ar tiem nebūs Gars. Un neviens no ļaunajiem to nesaprātīs, bet saprātīgie to saprātīs.

92 Un no tā laika, kad pārtrauks dienišķo upuri, kad sāksies negantība un postīšana, paies tūkstoš divi simti deviņdesmit dienas.

93 Un svētīgs ir tas, kas to iztur un pārdzīvo, un sasniedz tūkstoš trīs simti trīsdesmit piecas dienas! Bet tu ej un noej beidzamajam laiku posmam pretī līdz galam! Tagad tu drīkstī dusēt, un pēc tam tu atkal celsies saņemt savu tiesu pastarā galā visu dienu beigās.

94 Un tagad es, Moronijs, vaicāju jums:

Vai jūs saprotat šos vārdus? Es saku jums, ka jūs nesaprotat, par ko ir runājis Daniēls, ja vien jums ir Gars, lai sniegtu jums šo lietu nozīmi.

95 Jo tā tas ir rakstīts, un neviens no ļaunajiem to nesaprātīs, bet saprātīgie to saprātīs.

96 Un, ja jūs lasāt manus vārdus, kas doti šajā pierakstā, tad jūs esat saprātīgi un tiekat vadīti Svētajā Garā. Un tās lietas, kas tika aizzīmogotas, ir lietas, ko Daniēlam nebija ļauts rakstīt, un tie ir vārdi, kas ir apslēpti un aizzīmogoti līdz pašam laiku galam.

97 Un tagad, lai jūs zinātu, ka tās lietas, ko es jums esmu rakstījis attiecībā uz laiku, laikiem un puslaiku, ir patiesas; patiesi, ka tās ir patiesais Tā Kunga laika aprēķins; es došu jums šo zīmi, patiesi skaidrojumu par šīm pēdējām lietām, ko Daniēlam tika ļauts dot jums attiecībā uz viņa vīziju.

98 Lūk, šīs lietas ir saistītas ar dienišķo upuri, kas tika pienests saskaņā ar Mozus likumu, kas tika turēts Dieva templī jeb derības šķirstā Mozus laikā.

99 Un laika posmi, ko aprakstīja Daniēls, ir gadi starp laiku, kad pirmoreiz tika iznīcināts derības šķirsts, — patiesi dažus gadus pirms tās atklāšanas beigām, ko sauca par laiku, — un gadu, kurā varenais Jeruzālemes ķēniņš sāka savu valdīšanu, lai Jeruzālemes templis vēlreiz varētu tikt atjaunots, lai jūdi atkal varētu pienest dienišķo upuri. Un šis varenais ķēniņš bija Hērods, kura sirdī Tas Kungs ielika vēlmi darīt visas šīs lietas Israēla namam saskaņā ar svēto praviešu pravietojumiem.

100 Un tā bija derības šķirsta iznīcināšana, kas jūdiem atņēma iespēju pienest dienišķo upuri atbilstoši viņu tradīcijām, un šis notikums iezīmēja laika beigu sākšanos.

101 Un, ja jūs pētīsiet savas vēstures, jūs atradīsiet aptuveni to laiku, kad derības šķirsts pirmoreiz tika iznīcināts un dienišķais upuris paņemts prom.

102 Un tad, ja jūs šim laikam pievienojat tūkstoš divsimt deviņdesmit gadus, jūs

atradīsīt gadu, kurā ķēniņš Hērods sāka savu valdīšanu, lai templis varētu tikt atjaunots, tādējādi sniedzot jūdiem iespēju atkal pienest dienišķo upuri saskaņā ar Mozus likumu, kas viņiem bija dots.

103 Un tad, ja jūs pievienojat šim laikam vēl četrdesmit un piecus gadus, kas tad būtu tūkstoš trīsdesmit un trīsdesmit pieci gadi kopš laika, kad derības šķirsts pirmoreiz tika iznīcināts, jūs tad nonāksit pie Tā Kunga, Jēzus Kristus, dzimšanas gada.

104 Un pavisam noteikti svētīgs ir tas, kas to iztur un pārdzīvo, un sasniedz gadu, kurā Tēvs Dēls piedzima miesā.

105 Tas, kuram ir izpratne, lai saprot to, ko es esmu rakstījis un atklājis jums attiecībā uz patieso Tā Kunga laiku.

106 Un tagad es beidzu savu sakāmo attiecībā uz šīm lietām, taču mudinu jūs, kas saņemat šīs lietas, apdomāt visu svēto praviešu vārdus un jo īpaši tās lietas, kas ir rakstītas šajā aizzīmogatajā daļā, kas tiks sniegtas jums pēdējās dienās.

107 Un, kad jūs esat apdomājuši šīs lietas, es gribētu mudināt, lai jūs vaicātu Tēvam Kristus vārdā, lai Viņš varētu sūtīt jums Savu Garu un lai jūs varētu saprast visus Viņa vārdus, kurus viņš ir ļāvis dot Dieva praviešiem visu to Viņa bērnu labumam, kas attiecas uz šo Viņa mūžīgās valstības daļu.

69. NODAĻA

Cilvēces darbi Dievam ir iepriekšnosakāmi, pateicoties mūžīgai pieredzei ar Viņa bērniem mirstībā. Visas lietas ir pastāvējušas mūžīgi — lietu dabai nav sākuma. Mūsu atmiņas reģistrē mūsu darbus. Tiek izskaidrota dzīvības grāmata. Tas Kungs aicina praviešus, jo viņa žēlastības roka ir pastiepta pret mums. Vienīgi taisnīgo vārdi tiek ierakstīti dzīvības grāmatā. Moronijš atkārti Almas vārdus. (Salīdziniet ar Almas 5. nodaļu.)

UN tagad Gars man ir pavēlējis sniegt tiem no jums, kas esat saņēmuši šīs lietas pēdējās dienās, skaidrojumu vairāk par Jāņa pravietojumu, kas jums ir jūsu priekšā.

2 Un es zinu, ka tādēļ, ka jūs lasāt šīs lietas, tas ir, pateicoties tam, ka jūs esat Svētā Gara ietekmēti un esat iedvesmoti meklēt patiesību par visām lietām, kas attiecas uz Dieva valstību.

3 Un šis pieraksts, kas tika aizzīmogots, lai nāktu klajā pie jums, ir Tēva sagatavots pēdējām dienām, lai Viņa bērniem būtu piekļuve Viņa mīlestībai un Viņa žēlastībai, un skaidrāka izpratne par visiem Viņa darbiem; lai viņi varētu nākt pie Viņa un pieņemt plānu, ko Viņš ir izklāstījis viņu laimei.

4 Jo lūk, Tēvam ir bijusi bezgalīga pieredze, dodot dzīvību Saviem bērniem viņu pirmajā stāvoklī, kas ir viņu garu radīšana Viņa valstībā un arī viņu Mūžīgo Māšu valstībā.

5 Un šo bezgalīgo pieredzi Viņš ir guvis arī, dodot Saviem bērniem viņu otro stāvokli, kas ir miesas stāvoklis, kas viņiem tiek dots mirstībā.

6 Un es jums saku, ka Tēva pieredze ir bezgalīga, jeb, citiem vārdiem, ka Viņš to ir bezgalīgi pieredzējis mūžībā, kur Viņš mājō.

7 Taču es neteicu, ka tā ir mūžīga, kas nozīmē to, ka tai nav sākuma un ka tai nav gala. To es neteicu, bet es teicu, ka Viņa pieredze šajās lietās ir bezgalīga.

8 Jo lūk, kā mēs esam garā un arī mirstībā, mūsu Tēvs reiz bija līdzīgā veidā — Viņa garu radīja Viņa paša Tēvs, kurš ir līdzīgs mūsu Tēvam it visā.

9 Tomēr mēs uzskatām mūsu Tēvu par mūsu Mūžīgo Tēvu, jo Viņa darbi ir mūžīgi, citiem vārdiem, tiem nav sākuma un tiem nav gala.

10 Jo vienmēr ir bijis Tēvs vai Dievs, kurš ir pastāvējis un devis dzīvību citiem Savas paša godības labad, kas Viņam sniedz Viņa laimi.

11 Un nekad nav bijis tāda laika sprīža,

kad nav bijis Dieva. Tādējādi Dieva stāvoklis jeb Mūžīgā Tēva pozīcija un pilnvaras ir bez sākuma un bez gala.

12 Tāpat arī elementi ir mūžīgi. Jo nekad nav bijis tāda laika, kad nebūtu nekādu elementu, no kuriem ir radītas lietas; patiesi gari, kas mums ir, tie ir radīti no tiem pašiem elementiem, pateicoties Tēvam.

13 Tādējādi, kā es esmu teicis, ka mūsu Tēvs ir mūžīgs un Viņa pieredze ir bezgalīga, Gars sniedz man izpratni, ka mūsu Tēva, kurš ir mūsu Dievs un mūsu Radītājs, tituls un loma ir mūžīgi. Taču mūsu Tēvs debesīs nav mūžīgs, vai, citiem vārdiem, arī Viņu radīja Viņa Tēvs. Tomēr mums Viņš ir mūžīgs, jo mums Viņš ir bijis vienmēr kopš mūsu pašu esamības sākuma.

14 Un, kad Viņa Mūžīgais Tēvs radīja Viņa garu, tad iesākās mūsu Tēva pieredze.

15 Un, tā kā mēs esam Viņa bērni un mums piemīt potenciāls kļūt līdzīgiem Viņam, tādēļ mēs varam kļūt tādi kā Viņš.

16 Un arī mūsu pieredze iesākās, kad mūsu Tēvs un mūsu Mātes radīja mūsu garus, šai radīšanai esot mūsu sākumam.

17 Taču tāpat kā Tēvs, tagad mēs esam bezgalīgi un nevaram tikt iznīcināti. Un, ja mūs varētu iznīcināt, tad mēs nebūtu bezgalīgi. Un, ja mēs neesam bezgalīgi, tad mūsu Tēvs nav bezgalīgs, jo mēs esam Viņa bērni, radīti pēc Viņa paša tēla.

18 Un, ja Tēvs nav bezgalīgs, tad kādu dienu Viņam ir jābeidzas jeb jāpārstāj pastāvēt. Un, ja Viņš pārstāj pastāvēt, tad Viņš taps par neko, tādējādi visas lietas sekotu sava Radītāja paraugam un kļūtu par neko, un viss pārstātu pastāvēt.

19 Taču viss nepārstās pastāvēt; jo, ja viss pārstātu pastāvēt, tad pašlaik nekas nepastāvētu, jo mēs nevaram būt, ja mēs nepastāvam. Taču mēs esam, un mēs zinām, ka mēs esam. Un, ja mēs zinām, ka mēs esam, tad mēs pastāvam. Un, ja mēs pastāvam, tad ir jābūt tā, ka mēs tikām radīti. Un, ja mēs tikām radīti, tad kāds mūs noteikti ir radījis. Un Tas, kurš radīja mūs, ir

mūsu Mūžīgais Tēvs, kurš ir tikpat bezgalīgs, kā mēs tagad esam.

20 Un tagad attiecībā uz mūsu Tēva pieredzi. Viņa pieredze ir bezgalīga un nav mūžīga, jo tā sākās, kad Viņu radīja Viņa Tēvs, un mūžīgi turpināsies — bez gala.

21 Tādējādi Viņa pieredze vienmēr būs lielāka par mūsu pieredzi, jo mēs tikām radīti pēc Viņa, no Viņa, lai mēs varētu kļūt tādi kā Viņš. Un, pieaugot mūsu pieredzei, tāpat pieaug mūsu Tēva pieredze.

22 Un, ja mums ir neliela pieredze un papildinām to, šī pieredze top lielāka. Taču tā nekad nevar tapt tik liela kā mūsu Tēva pieredze, kuram jau bija liela pieredze, kad sākās mūsējā pieredze.

23 Un tā tas ir, ka mūsu Tēvs zina visu, kas notiks mūsu esamībā, pateicoties pieredzei, kas Viņam ir šajās lietās. Jo mūsu pasaule nav vienīgā Tēva pasaule, nedz arī tā ir Viņa pirmā pasaule. Un pat tad, ja tā būtu Viņa pirmā pasaule, tomēr Viņš zinātu visu, kas notiks mūsu pasaulē, jo Viņš ir iemācījies visu, ko zina Viņa Tēvs, kas ir mūžīgas zināšanas un pieredze, kas tiek nodotas no Tēva Dēlam un dotas tiem, kam ir Dievs spēks un kas pieder Celestiālajai valstībai.

24 Un tādēļ, ka Tēvs zina visu, kas vien notiks mūsu pasaulē vai mūsu pašu pieredzēs, Viņš sniedz mums brīdinājumus laiku pa laikam, lai sagatavotu mūs tam, kas būs.

25 Un to Viņš dara, lai mēs varētu rast prieku un laimi dzīves grūtībās un likstās, un Viņš zina, ka tās apņems mūs visus un papildinās mūsu pieredzi.

26 Un, ja Viņš nebūtu devis nevienu brīdinājumu vai pareģojumu par to, kas notiks starp mums, tad brīdī, kad tas notiktu, mēs nesaprastu to, kādēļ tas ir noticis, un tad mums radītu bēdas un nelaimīgumu.

27 Lūk, es jums jau esmu izskaidrojis, ka mēs neesam radīti tādēļ, lai pieredzētu bēdas un nelaimīgumu, bet mēs esam radīti, lai gūtu prieku. Tādēļ, lai mums palīdzētu gūt

šo prieku un palikt laimes stāvoklī caur visām pieredzēm, caur kurām mums ir jāiziet mūsu pārbaudes dienu laikā, kas ir mūsu otrais stāvoklis, Tēvs mums ir atklājis to, kas notiks starp mums.

28 Un tie, kam Viņš atklāj šīs lietas, ir pravieši, kurus Tas Kungs ir izraudzījis, lai sniegtu cilvēku bērniem izpratni par visām lietām, caur kurām mums ir jāiziet, lai sniegtu mums pieredzi, kas mums ir vajadzīga, kas mums galu galā nodrošinās šo mūžīgo laimi, ko mums ir apsolījis mūsu Tēvs.

29 Un, ja mēs klausāmies un lasām, un saprotam praviešu vārdus, kas ir atklāsmes un pravietojumi par tām lietām, kas notiks mūsu dzīvēs, tad mēs zināsim veidu, kādā Tēvs mums sniedz norādījumus ar tiem.

30 Jo tie ir kā grāmata, ko var atbilstoši saukt par dzīvības grāmatu. Jā, it viss, ko Tēvs zina par to, kas notiks mūsu dzīvēs, ir šajā dzīvības grāmatā. Un, ja jūs lasāt praviešu vārdus, jums būs kaut kāds priekšstats par dzīvības grāmatu, par kuru viņi runā.

31 Un es zinu, ka jūs esat lasījuši, ka tad, kad pienāks gals, tad būs tiesa un tiks atvērtas grāmatas, un visi tiks tiesāti pēc šīm grāmatām. Tās ir grāmatas par mūsu dzīvēm, patiesi par darbiem un domām, ko mēs esam pieredzējuši savu pārbaudes dienu laikā.

32 Tad nu ir vajadzīgs, lai jūs saprastu, ka šīs grāmatas ir tēlainas tajos izteicienos, kas lietoti praviešu vārdos. Jo tās nav grāmatas, kurās rakstvedis pieraksta precīzu pārskatu par to, ko mēs darām savas mirstības dienās.

33 Tomēr tiek veikta atskaite un pieraksts par visām mūsu domām un rīcībām. Un šis pieraksts tiek veikts mūsos atbilstoši mūsu gara struktūrai un uzbūvei, kas reģistrē visu, ko mēs pieredzam.

34 Tad nu šai lietai jums nevajadzētu būt grūti saprotamai; jā, pat es nesaprotu visus Tā Kunga ceļus un līdzekļus visās lietās. Taču to es saprotu; ka tāpat, kā jūs atceraties

to, ko jūs domājat un darījāt vakardien, jūs atcerēsities visu attiecībā uz sevi, kad jums vairs nebūs miesas; šī miesas vājība kavē mūsu spēju atcerēties visu; un tas ir tas priekšgars, kas ticis novietots pār mūsu mirstīgajiem prātiem saskaņā ar Tēva plānu un ieceri, kā es jums to iepriekš esmu paskaidrojis.

35 Un tad nu jūs zināt, ka jūs varat atcerēties daudzas lietas, jo tās ir pierakstītas jūsu miesas galvas smadzenēs. Taču šīs galvas smadzenes, kas ir no miesas, ir veidotas līdzīgi gara galvas smadzenēm, izņemot to, ka tās nav tik smalkas un pilnveidotas savā būtībā kā tās, kas ir garam.

36 Un visu, ko pieraksta miesa, to pieraksta arī gars. Tomēr to, ko ir pierakstījis gars, patiesi visas mūsu pieredzes, kuras mēs ieguvām pirms ienākšanas miesā, nevar uzskaitīt miesa tās vājības dēļ, taču tas paliek pierakstīts garā, kur to bez piepūles un pilnībā var atminēties ārpus miesas.

37 Tādēļ, ja mēs esam darījuši ļaunu savu pārbaudes dienu laikā un neesam nožēlojuši to, ko mēs esam darījuši, vai neesam salīdzinājušies ar garu par to, ko mēs esam darījuši miesā, tad brīdī, kad mēs atstājam miesu, visas šīs lietas nekavējoties nāks mūsu prātā, un mēs tiksim mocīti par to, ko mēs esam darījuši, kas ir pretēji tam, ko mūsu gars atceras, ka Tēvs mums ir pavēlējis.

38 Tad nu šis ir ciešanu jeb nelaimīguma stāvoklis, vai, citiem vārdiem, elles stāvoklis, kurā jūs atradīsities, ja jūs nesamierināsiet miesu ar garu.

39 Un tagad es esmu rakstījis šīs lietas, lai jūs varētu saprast to, kā jūsu darbi tiek pierakstīti Tēva pierakstā.

40 Jo lūk, Tēvam ir paaugstināts ķermenis no miesas un kauliem, kam ir doti visi Dieva spēki un zināšanas. Un ar šo spēku un zināšanām mūsu Tēvs var lasīt mūsu dzīves grāmatas, vai, citiem vārdiem, Viņš var zināt un saprast mūsu atmiņas un iegūt pilnīgu

atskaiti par mūsu dzīvēm tieši no mūsu gariem, kur šīs atskaites tiek pierakstītas.

41 Tādēļ nekas nevar tikt apslēpts no Tēva, jo Viņš zina visu attiecībā uz Saviem bērniem. Un, pateicoties tam, ka Viņš zina visu, Viņš dara to, kas ir nepieciešams, lai mums palīdzētu apgūt tās lietas, kas mums ir jāapgūst, lai atrastu laimi, kurai mēs tikām radīti.

42 Tādējādi, kā es jums esmu teicis, Viņš ir atklājis daudzas lietas Saviem svētajiem praviešiem, kuri ir redzējuši cilvēku bērnu darbus kopš laika sākuma līdz laika beigām. Un ir bijuši daudzi pravieši, kuri ir redzējuši šīs lietas un devušies pie ļaudīm, un sludinājuši to, ko viņi bija mācījušies no Tēva.

43 Taču vairumā gadījumu ļaudis atsakās uz klausīt praviešu balsi, jo tie pravieto pret to, no kā ļaudis gūst savu laicīgo laimi.

44 Un ļaudis gūst savu laimi no laicīgajām atlīdzībām, ko Sātans tiem dod tādēļ, ka tie seko viņam.

45 Un, ja nāk pravietis un sludina to, kas ir pretējs tam veidam, kurā ļaudis jau ir pieredzējuši laimi, tad viņu vārdi tiek noraidīti no ļaudīm, kas redz ar savām acīm un dzird ar savām ausīm, bet nesaprot ar savām sirdīm, kas ir Dieva Gars, kuru viņi ir noraidījuši vai nav atcerējušies, kas ir viņos.

46 Un, ja ļaudis klausītos Dieva garā, kas ir viņos, tad viņi atrastu šo nebeidzamo laimi jeb bezgalīgo laimi, par ko es iepriekš esmu rakstījis šajā pierakstā.

47 Un, ja viņi klausītos Garā, kas ir viņos, tad Tas Kungs svētītu viņus un paņemtu viņus zem Sava spārna, un aizsargātu viņus, un sniegtu viņiem visu, kas tiem ir nepieciešams savai pašu laimei.

48 Un tādēļ Tas Kungs raudāja par lielo Jeruzālemes pilsētu, sacīdams: Ak, Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nokauj praviešus un nomētā ar akmeņiem tos, kas pie tevis sūtīti; cik reižu es gribēju sapulcināt ap sevi tavus bērnus, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem

spārniem, bet jūs negribējāt.

49 Lūk, Tas Kungs mīl visus Dieva bērnus un vēlas, lai viņi visi ir laimīgi; un šī iemesla dēļ viņš ir aicinājis praviešus un sūtījis tos pie ļaudīm, lai sniegtu tiem šīs labās vēstis jeb, citiem vārdiem, savu evaņģēliju.

50 Jā, viņš runātu uz tiem ar savu paša balsi, kas ir gara balss; taču savas pieredzes dēļ, patiesi vienīgās pieredzes dēļ, ko tie var atcerēties, tie paļaujas uz miesas atbalstu jeb uz tām lietām, kas tiem sniedz laicīgo prieku, ko tie var atcerēties dienu no dienas.

51 Jā, tie ir elles važu aņņemti, un Sātans tos vada gūstā prom no Tēva. Tomēr Tas Kungs cenšas ar visu savu spēku pievērst ļaudis Tēvam.

52 Un tagad es atkārtošu Almas vārdus, jo tie ir daži no maniem mīļākajiem vārdiem, ko sendienu pravieši ir teikuši ļaudīm; jo viņš runāja par dzīvības grāmatu, kurā ir ierakstīti visu taisnīgo vārdi, kas tiks izglābti Dieva valstībā.

53 Un viņš pravietoja, sacīdams: Un tagad, lūk, es saku jums, mani brāļi, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā jūsu tēvu gūstu? Jā, un vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā Viņa žēlastību un iecietību pret tiem?

54 Un vēl, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā to, ka Viņš izglāba to dvēseles no elles? Lūk, Viņš izmainīja to sirdis, jā, Viņš pamodināja tos no dziļa miega, un tie pamodās Dievam.

55 Lūk, viņi bija tumsībā, tomēr viņu dvēseles tika apgaismotas ar mūžīgā vārda gaismu; jā, viņi bija sasaistīti nāves saitēm un elles važām, un mūžīgā iznīcība gaidīja tos.

56 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, vai viņi tika iznīcināti? Lūk, es saku jums: Nē, netika! Un atkal es vaicāju, vai nāves saites tika sarautas, un elles važas, kas tos saistīja, vai tās tika atraisītas?

57 Es saku jums: Jā, tās tika atraisītas, un viņu dvēseles atraisījās, un viņi slavināja pestīšanas mīlestību. Un es saku jums, ka

viņi ir glābti.

58 Un tagad es vaicāju jums, uz kādiem nosacījumiem viņi tika izglābti? Jā, kāds viņiem bija pamats cerēt uz glābšanu? Kas bija par iemeslu tam, ka viņi tika atraisīti no nāves saitēm, jā, un arī no elles važām?

59 Lūk, es varu jums pateikt — vai mans tēvs Alma neticēja tiem vārdiem, kas tika pateikti ar Abinadija muti? Un vai viņš nebija svēts pravietis? Vai viņš nerunāja Dieva vārdus, un vai mans tēvs Alma tiem neticēja?

60 Un atbilstoši viņa ticībai viņa sirdī notika varena pārmaiņa. Lūk, es saku jums, ka tas viss ir patiesība. Un lūk, viņš sludināja vārdu jūsu tēviem, un arī viņu sirdīs notika varena pārmaiņa, un viņi pazemojās un paļāvās uz patieso un dzīvo Dievu.

61 Un lūk, viņi bija uzticīgi līdz galam, tādēļ viņi tika izglābti. Un tagad lūk, es vaicāju jums, vai jūs esat garīgi dzimuši no Dieva? Vai jūs savā izskatā tiecaties pēc līdzības Viņam? Vai jūs esat piedzīvojuši šo vareno pārmaiņu savās sirdīs? Vai jūs pielietojat ticību Viņai, kas jūs radījis, pestīšanai?

62 Vai jūs raugāties uz priekšu ar ticības acīm un skatāt šo mirstīgo ķermeni uzceltu nemirstībā un šo iznīcību uzceltu neiznīcībā, lai stāvētu Dieva priekšā un tiktu tiesāti atbilstoši tam, kas tika darīts mirstīgajā ķermenī?

63 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties, ka jūs dzirdat Tā Kunga balsi, sakot jums tanī dienā: Nāciet pie Manis jūs svēttītie, jo lūk, jūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū?

64 Vai jūs iedomājaties, ka jūs varat melot Tam Kungam tanī dienā un sacīt: Kungs, mūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū; un ka Viņš jūs izglābs?

65 Vai arī jūs varat iedomāties sevi atvestu Dieva tiesas priekšā, kad jūsu dvēseles piepildītas ar vainu un nožēlu, atcerēdamies visu savu vainu, jā, pilnīgi atcerēdamies visu

savu ļaundarību, jā, atcerēdamies, ka jūs neesat pakļāvušies Dieva pavēlēm?

66 Es saku jums, vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām? Es saku jums, vai jūs varat raudzīties, būdami ar Dieva tēlu, iegravētu jūsu sejas izteiksmē?

67 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties tapt izglābti, kad jūs esat ļāvuši velnam jūs pakļaut? Es saku jums, tanī dienā jūs zināsiet, ka jūs nevarat tapt izglābti; jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, ja vien viņa drānas nav mazgātas baltas, jā, viņa drānām ir jābūt šķīstītām, līdz tās ir attīrītas no visiem traipiem caur Viņa asinīm, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, kam jānāk, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem.

68 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, kā katrs no jums jūtiesies, ja jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā un jūsu drānas būs notraipītas ar asinīm un visādiem nefūrumiem? Lūk, ko šīs lietas liecinās pret jums?

69 Lūk, vai tās neliecinās, ka jūs esat slepkavas, jā, un arī ka jūs esat vainīgi visādās ļaundarībās? Lūk, mani brāļi, vai jūs domājat, ka tāds var sēdēt Dieva valstībā ar Ābrahāmu, ar Īzāku un ar Jēkabu, un arī ar visiem svētajiem praviešiem, kuru drānas ir attīrītas un nenotraipītas, tīras un baltas?

70 Es saku jums: Nē! Savādāk jūs padarāt mūsu Radītāju par meli no paša sākuma, vai arī domājat, ka Viņš ir melis no paša sākuma. Jūs nevarat domāt, ka tādiem var būt vieta Debesu valstībā, bet tie tiks atstumti, jo viņi ir velna valstības bērni.

71 Un tad lūk, es saku jums, mani brāļi, ja jūs esat piedzīvojuši pārmaiņu sirdī un ja jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt dziesmu par mīlestību, kas pestī, es gribu vaicāt, vai jūs varat izjust to tagad? Vai jūs esat staigājuši, turēdamies nevainojami Dieva priekšā? Vai jūs varētu sacīt sevī, ja jūs tiktu aicināti mirt šinī brīdī, ka jūs esat bijuši pietiekami pazemīgi? Ka jūsu drānas ir attīrītas un darītas baltas caur Kristus asinīm, kurš nāks,

lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem?

72 Lūk, vai jūs esat novilkuši lepnību? Es saku jums, ja jūs to neesat darījuši, jūs neesat gatavi tikt ar Dievu. Lūk, jums ir ātri jāgatavojas; jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi, un nevienam tādām nebūs mūžīgās dzīves.

73 Lūk, es saku, vai ir kāds starp jums, kas nav novilcis skaudību? Es saku jums, ka tāds nav sagatavojies; un es gribu, lai viņš ātri sagatavotos, jo tā stunda ir tuvu un viņš nezina, kad tas laiks pienāks; jo tāds netiek atrasts par nevainīgu.

74 Un vēl es saku jums, vai ir starp jums kāds, kas izsmej savu brāli, vai kas uzkrauj viņam vajāšanas? Ak vai tādām, jo viņš nav sagatavojies, un laiks ir tuvu, kad viņam ir jānožēlo savi grēki, vai arī viņš nevar tikt izglābts.

75 Jā, patiesi, ak vai visiem jums, nekrietnības darītāji; nožēlojiet, nožēlojiet grēkus, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis. Lūk, Viņš sūta uzaicinājumu visiem cilvēkiem, jo žēlastības rokas ir izstieptas tiem pretim, un Viņš saka: Nožēlojiet grēkus, un Es jūs pieņemšu.

76 Jā, Viņš saka: Nāciet pie Manis un jūs baudīsiet dzīvības koka augli; jā, jūs brīvi ēdīsiet un dzersiet dzīvības maizi un ūdeni; jā, nāciet pie Manis un dariet taisnības darbus, un jūs netiksiet nocirsti un iemesti ugunī.

77 Jo lūk, laiks ir tuvu, kad katram, kas nenes labus augļus jeb kas nedara taisnības darbus, tam ir pamats vaimanāt un raudāt.

78 Ak jūs, nekrietnības darītāji; jūs, kas esat uzpūtušies par pasaules niecīgajām lietām, jūs, kas esat atklāti paziņojuši, ka zināt taisnības ceļus, tomēr esat noklīduši kā avis, kam nav gana, neskatoties uz to, ka Gans jūs sauca un joprojām jūs sauc, bet jūs neklausāt viņa balsij.

79 Lūk, es saku jums, ka Labais Gans jūs sauc; jā, un Sava paša vārdā Viņš jūs sauc, kas ir Kristus vārds; un ja jūs neuzklausīsiet Labā Gana balsi, kura vārdā jūs tiek saukti, lūk, jūs neesat Labā Gana avis.

80 Un tad, ja jūs neesat Labā Gana avis, no kā ganāmpulka tad jūs esat? Lūk, es saku jums, ka velns ir jūsu gans un jūs esat no viņa ganāmpulka; un tagad, kas var to noliegt?

81 Lūk, es saku jums, katrs, kas to noliedz, ir melis un velna bērns. Jo es saku jums, ka viss, kas ir labs, nāk no Dieva, un viss, kas ir ļauns, nāk no velna.

82 Tādēļ, ja cilvēks dara labus darbus, tas uzklausa Labā Gana balsi un tas seko viņam; bet katrs, kas dara ļaunus darbus, tas top par velna bērnu, jo tas uzklausa viņa balsi un seko tam.

83 Un katram, kas to dara, sava alga ir jāsaņem no tā; tādēļ sev algā viņš saņem nāvi attiecībā uz to, kas piederas taisnībai, būdams miris visiem labiem darbiem.

84 Un tagad, mani brāļi, es gribu, lai jūs uzklausītu mani, jo es runāju savas dvēseles dedzībā; jo lūk, es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu kļūdīties, jeb esmu runājis saskaņā ar Dieva pavēlēm.

85 Jo es esmu aicināts runāt šādā veidā, saskaņā ar Dieva svēto kārtu, kas ir Kristū Jēzū; jā, man ir pavēlēts stāvēt un liecināt šai tautai par to, ko ir runājuši mūsu tēvi par nākamajām lietām.

86 Un tas nav viss. Vai jums nešķiet, ka es pats zinu šīs lietas? Lūk, es liecinu jums, ka es zinu, ka šīs lietas, par ko es esmu runājis, ir patiesas.

87 Un kā jums šķiet, kā es zinu par to patiesumu? Lūk, es saku jums, ka tās man ir darītas zināmas ar Dieva Svēto Garu.

88 Lūk, es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas. Un tagad es pats zinu, ka tās ir patiesas; jo Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man ar Savu Svēto Garu, un tas ir atklāsmes gars, kas ir manī.

89 Un vēl, es saku jums, ka tas tā man ir ticis atklāts, ka vārdi, ko ir sacījuši mūsu tēvi, ir patiesi, pat saskaņā ar pravietojuma garu, k α ir man γ k α ir arī Dieva Gara izpausme.

90 Es saku jums, ka es zinu pats, ka tas, ko es jums teikšu par to, kas nāks, ir patiesi; un es saku jums, ka es zinu, ka Jēzus Kristus nāks, jā, Dēls, Tēva Vienpiedzimušais, pilns labvēlības, žēlastības un patiesības.

91 Un lūk, tas ir Viņš, kas nāk, lai uzņemtos pasaules grēkus, jā, katra cilvēka grēkus, kas nelokāmi tic Viņa Vārdam.

92 Un tagad es saku jums, ka šī ir tā kārta, pēc kuras es esmu aicināts, jā, sludināt saviem mīļotajiem brāļiem, jā, un katram, kas dzīvo šai zemē; jā, sludināt visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem; jā, es saku jums, kas esat krietni gados, un arī vidējos gados, un jaunajai paaudzei; jā, saukt uz viņiem, ka viņiem ir jānožēlo grēki un jāpiedzimst no jauna.

93 Jā, tā saka Gars: Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, jo Debesu valstība ir tuvu; jā, Dieva Dēls nāk savā godībā, savā varā, varenībā, spēkā un kundzībā!

94 Jā, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Gars saka: Redziet, visas zemes un Debesu Ķēniņa godība ļoti drīz spīdēs starp visiem cilvēku bērniem.

95 Un Gars man arī saka, jā, sauc uz mani ar varenu balsi, sacīdams: Ej un saki šai tautai: Nožēlojiet grēkus, jo, ja jūs nenožēlojat, jūs nekādā ziņā nevarat iemantot Debesu valstību.

96 Un vēl es saku jums, ka Gars saka: Lūk, cirvis kokam jau pie saknes pielikts; tādēļ ikviens koks, kas nenes labus augļus, taps nocirsts un iemests ugunī; jā, ugunī, kas nevar tikt apdzēsta, patiesi, neizdzēšamā ugunī. Raugiet un atcerieties, Svētais ir to sacījis.

97 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es saku jums, vai jūs varat turēties pretim šiem vārdiem, jā, vai jūs varat atnest šīs lietas un samīdīt Svēto zem savām kājām; jā, vai jūs varat būt uzpūtušies savu siržu lepnībā; jā, vai jūs joprojām neatkāpsities no dārgu drānu nēsāšanas un savu siržu pievēršanas pasaulesniecīgajām lietām, savām bagātībām?

98 Jā, vai jūs neatkāpsities domāt, ka jūs esat labāki nekā citi; jā, vai jūs neatkāpsities no savu brāļu vajāšanām, kas pazemojas un staigā atbilstoši Dieva svētajai kārtai, ar kuru tie ir atvesti Jēra baznīcā, būdami iesvētīti ar Svēto Garu, un viņi dara grēku nožēlošanai pienācīgus darbus?

99 Jā, un vai jūs neatkāpsities no savu muguru uzgriešanas nabagiem un trūkumcietējiem un no savas mantas nedošanas viņiem?

100 Un beidzot, jūs visi, kas neatkāpsities no savas ļaundarbības, es saku jums, ka jūs esat tie, kas tiks nocirsti un iemesti ugunī, ja vien jūs steidzīgi nenožēlojat grēkus.

101 Un tagad es saku jums, visi jūs, kas vēlaties sekot Labā Gana balsij, aizejiet no ļauno vidus un nošķirieties no tiem, un neaiztieciet viņu nešķīstās lietas; un lūk, viņu vārdi tiks izdzēsti, lai ļauno vārdi netiktu ieskaitīti starp taisnīgo vārdiem, lai Dieva vārds varētu tikt piepildīts, kas saka: Ļauno vārdi netiks sajaukti ar Manu ļaužu vārdiem; jo taisno vārdi tiks ierakstīti Dzīvības grāmatā, un viņiem Es dāvāšu mantojumu pie Savas labās rokas.

102 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ko jūs varat teikt tam pretī? Es saku jums, ja jūs runājat pretī, tam nav nozīmes, jo Dieva vārdam ir jātiek piepildītam.

103 Jo vai ir kāds gans starp jums, kam ir daudzas avis un kas neuzrauga tās, lai vilki neienāktu un neaprītu viņa avis? Un lūk, ja vilks ienāk viņa ganāmpulkā, vai viņš nedzen to prom? Jā, un beigās, ja viņš var, viņš to nogalinās.

104 Un tagad es saku jums, ka Labais Gans jūs sauc, un, ja jūs uzklausīsiet Viņa balsi, Viņš atvedīs jūs Savā ganāmpulkā, un jūs esat Viņa avis; un Viņš pavēl jums, lai jūs neļautu nevienam plēsīgam vilkam nākt jūsu starpā, lai jūs netiktu iznīcināti.

105 Un tagad es, Alma, pavēlu jums Tā valodā, kas pavēlēja man, lai jūs ievērotu un pildītu tos vārdus, ko es esmu jums sacījis. Un es to saku kā pavēli jums, kas piederat

Jēra baznīcai; un tiem, kas nepieder šai baznīcai, es to saku kā uzaicinājumu, sakot: Nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs arī varētu baudīt dzīvības koka augli.

70. NODAĻA

Moronijs izskaidro grāmatu, kas ir pieminēta Atklāsmē, kas ir aizzīmogota ar septiņiem zīmogiem. Viņš iepazīstina ar katru no septiņām cilvēces vēstures tūkstošgadēm, kopš Ādams un Ieva tika izraidīti no Ēdenes dārza. Moronijs paglabā atklāsmi par cilvēces vēstures pēdējo posmu līdz Aizzīmogotās daļas beigām.

UN tagad es, Moronijs, turpinu skaidrojumu par Jāņa pravietojumu. Lūk, šajā lielajā pravieša atklāsmē Tas Kungs atklāj daudzas lietas, kas attiecas uz to, kas ir noticis, un to, kas pašlaik notiek, un to, kas notiks pēdējās dienās.

2 Un atklāsmē par šīm lietām Jāņa pravietojumā tiek dota tēlaini, sakot: Tad es redzēju labajā rokā Tam, kas sēd uz goda krēsla, grāmatu, aprakstītu iekšpusē un ārpusē, aizzīmogotu septiņiem zīmogiem.

3 Tad nu Jānis runā par Tēvu kā par To, kurš tur grāmatu Savā labajā rokā. Un es jums jau esmu izskaidrojis, ka mūsu darbi simbolizē to, ko mēs darām ar savu labo roku.

4 Tādēļ Tēvs tur grāmatu Savā labajā rokā, kas satur visus Viņa darbus attiecībā uz mums.

5 Un Jānis piemin, ka viņš redz rakstus ārpusē, jo grāmata ir pilna, pierakstīta iekšpusē un ārpusē, jo nav palikusi pāri neviena lapa, kur varētu vēl kaut ko uzrakstīt.

6 Un šī grāmata satur Tēva zināšanas, Viņš zina, ka tās piepildīsies mirstībā, tiklīdz Viņš ievieto Savus bērnus viņu otrajā stāvoklī.

7 Lūk, viss, kas ir rakstīts grāmatā un tās

ārpusē, tika atklāts mums visiem kā gariem Tēva valstībā. Jo lūk, iesākumā Tēvs neko neslēpa no mums un mācīja mums visu, ko Viņš zināja par to, kas notiks attiecībā uz mums, mums ejot caur mūsu pārbaudes dienām mirstībā. Un to Viņš zina pats no Savas pieredzes.

8 Un tad Jānis sniedz stāstījumu par četrām dzīvām būtnēm, kas ir pielīdzināti dzīvniekiem, kas ir tēlaini apraksts, ko Jānis izmantoja, lai aprakstītu visas radības, kas dzīvo pēc saviem instinktiem, esot bez rīcības brīvības, ko Dievs ir devis saviem bērniem.

9 Tā šīs dzīvās būtnes ir saistītas kopā Ecēhiēla vīzijā, kas ir rakstīta, sakot: Viņu sejas bija vērstas un spārni bija izplesti uz augšu — norādot uz viņu paklausību un cieņu pret Dievu, kurš tās ir radījis, — katram tēlam divi, kas saskārās ar blakustēlu spārnem, un divi apsedza katram viņa ķermeni — norādot uz vienas dabas kārtas atkarību no kādas citas dabas kārtas, lai varētu piepildīt savas radīšanas mēru un rast prieku tanī.

10 Tie ikviens gāja taisni uz priekšu, tie gāja neatskatīdamies, kurp gars tos dzina, — tādējādi norādot uz instinktiem, kurus tajos ir ieprogrammējis un pavēlējis Dievs, kurš tos ir radījis.

11 Un tos Dievs ir radījis, lai nāktu lejup mirstībā un darītu to, ko viņš tiem ir pavēlējis darīt, mūsu dēļ.

12 Un šīs četras dzīvās būtnes simbolizē radību, ko Dievs ir nolīcis uz šīs zemes, noteiktas dabas kārtas, pie kurām pieder arī mūsu miesa.

13 Un viena, kas pārstāv šīs dzīvās būtnes, — patiesi teļš vai vērsis — kas ēd augus, kas pirmie tika nolikti uz zemes, lai sniegtu nepieciešamos elementus, kas būtu vajadzīgi, lai cita veida dzīvība varētu dzīvot uz zemes. Tie saņem savu spēku un dzīvību no saules, kas ir lielā gaisma, kas dod savu dzīvinošo spēku visai zemei.

14 Un vēl viens zvērs, kas pārstāv tās

dzīvās būtnes, — lauva — tika nolikta uz zemes, lai ēstu citu miesu savam uzturam, tādējādi uzturot atbilstošu līdzsvaru dabas kārtā, kurai ir pakļautas visas lietas.

15 Un ērglis pārstāv gaisa putnu dabu, kas pastāv savas dabas kārtā, būdama šķietami neierobežota noteiktos dabas likumos, kas padara to pārvietošanos pa gaisu atšķirīgu no visu pārējo radību pārvietošanās veida. Un tie ir gan no zemes, gan no gaisa, esot atkarīgi no abiem savam laimes stāvoklim.

16 Un pēdējai dzīvajai būtnei ir cilvēka seja, kas pārstāv tās radības, kas bija līdzīgas cilvēkiem, pēc tam, kad Lucifers bija licis tās ietekmēt un pilnveidot daudzu gadu garumā ar savu paša roku, tās būdamas pirmās uz zemes pirms Ādama un Ievas un kļūdamas līdzīgas cilvēku bērniem visās lietās saskaņā ar miesu.

17 Un no šīm radībām radās mūsu ķermeņu samaitātā daba, kā es jums to esmu izskaidrojis šī pieraksta sākumā.

18 Tādējādi ir četras radību kārtas, kuras Tēvs ir ieviesis, lai darītu Viņa gribu un gādātu par glābšanas plānu, ko Viņš ir izveidojis Saviem bērniem.

19 Un katra no šīm radībām, savā pašu kārtā, pastāv savai pašu patikai, saskaņā ar savām laimes vēlmēm, kuras tām devis Dievs; jā, to radību kārtā, kas ēd to, kas izaug pats no sevis, — tā ēdot šos augus, kas piepilda to laimes vēlmes;

20 Un to radību kārtā, kas ēd citu radību miesu, tādējādi uzturot kārtību dabā, — arī tās piepilda savas laimes vēlmes savā pašu kārtā; un līdzīga ir arī gaisa putnu dabas kārtā;

21 Un visbeidzot, radību kārtā, kas sagādāja ķermeņus cilvēku bērniem, kuros tiek ievietoti Dieva bērnu gari viņu pārbaudes dienu laikā, — tās rod laimi savā miesiskumā.

22 Un visas šīs kārtas darbojas kā viena, saskaņā ar pavēlēm, ko katra ir saņēmusi no Tēva. Un bez kādas no tām citas nevar pastāvēt un piepildīt savas radīšanas mēru.

23 Tādi bija šie simboliskie zvēri Dieva troņa priekšā Jāņa vīzijā; jo tās visas ir Dieva radības pēc Viņa paša gribas un patikas.

24 Un tad nu tas, ko Jānis tālāk ir rakstījis, attiecas uz to, ko es jau esmu izskaidrojis šajā pierakstā attiecībā uz Jehovas aicinājumu sākumā — būt par vadītāju visiem Dieva bērniem šajā Viņa valstības daļā.

25 Jo lūk, Tēvs viņu uzskatīja par cienīgu, lai izpildītu Viņa gribu attiecībā uz mums visās lietās, — kā ir rakstīts: Viņš nāca un saņēma grāmatu no Tā labās rokas, kas sēd goda krēslā.

26 Un tajā brīdī mēs visi priecājāmies par Jehovas izraudzīšanu kā par mūsu Tēva pārstāvi, viņš kļūdamas par mūsu Dievu šajā Tēva valstības daļā. Un grāmatā, ko viņš saņēma no Tēva, bija rakstītas visas tās lietas, kas notiks uz zemes atbilstoši tām zināšanām un pieredzei, ko Tēvs bija rakstījis grāmatā attiecībā uz mūsu otro stāvokli, — šīm lietām esot metaforiskām.

27 Un ir precīzs Tēva noliktais laiks, kas ir jāievēro saskaņā ar debesu mūžīgajiem likumiem.

28 Un katras planētas, kas tiek izmantota Dieva bērnu pārbaudes stāvokļa nolūkā, noliktais laiks ir septiņi tūkstoši gadu.

29 Un šie septiņi tūkstoši gadi iesākas tad, kad pirmais no mums, kas esam gari, ienāk mirstībā, vai drīzāk — kad mūsu neiznīcība jeb mūžīgie gari, kas mūžīgi pastāv savās radīšanas stāvoklī, uzvelk iznīcību jeb iznīcīgu miesu, kas ir pakļauta dabas likumiem, kas sevī ietver šīs iznīcīgās miesas nāvi.

30 Un šis laika posms, patiesi pirmā no septiņiem tūkstošiem gadu sākums iesākās tad, kad Ādams un Ieva tika izraidīti no Ēdenes dārza un ieguva iznīcīgu ķermeni.

31 Un septiņu tūkstošu gadu laikposmā šī zeme paliks tādā stāvoklī, kādā tā nonāca pirmajā no septiņiem tūkstošiem gadu, patiesi laikā, kad Ādams un Ieva tika

izraidīti no Ēdenes dārza.

32 Un pēc septiņiem tūkstošiem gadu šī zeme tiks padarīta par vienu no Tēva Celestiālajām valstībām, tai esot trešajai planētai no Saules un piepildot savas radīšanas mēru, tādējādi topot par trešo godības valstību Celestiālajā sfērā.

33 Un, kamēr zeme izies caur šiem septiņiem tūkstošiem gadu, mēs būsim uz tās, izejot caur savām pārbaudes dienām.

34 Un Kristus ir tas, kurš atbild Tēvam par to, ka Viņa griba tiks īstenota uz šīs zemes. Tādēļ saskaņā ar Jāņa vīziju, vienīgi viņam ir spēks un pilnvaras atvērt katru grāmatas zīmogu, vai, citiem vārdiem, vadīt Tēva gribu, kā tā tiek dota katrā laiku atklāšanā.

35 Un tad, kad Kristus atdara grāmatas pirmo zīmogu, dzīvā būtne uzrunā Jāni un pavēl viņam nākt un skatīties. Un arī, kad tiek atdarīts otrais zīmogs un trešais, un arī, kad tiek atdarīts ceturtais zīmogs, dzīvā būtne runā un pavēl, lai Jānis nāk un skatās.

36 Bet, kad piektais un sestais, un septītais zīmogs tiek atdarīts, lūk, neviena dzīvā radība neuzrunā Jāni.

37 Tad nu šī simbolisma pamatojums ir tāds, ka pirmo četru zīmogu atvēršanas laikā vai, citiem vārdiem, cilvēku bērnu esamības laikā pirmajos četros tūkstošos gadu visi brīdinājumi un pravietajumi attiecībā uz tiem ir, pateicoties tām lietām, kas notikušas starp cilvēku bērniem ar viņu pašu roku, tiekot vilināti ar miesas dziņām; patiesi tām lietām, ko cilvēku bērni rada ar saviem pašu darbiem, lietojot rīcības brīvību, ko tiem ir devis Tēvs.

38 Lūk, dzīvās būtnes simbolizē cilvēku bērnu darbus, kas veikti ar viņu pašu rokām.

39 Taču tās lietas, kas notiks, atverot piekto un sesto, un septīto zīmogu, ir tās lietas, kas notiks dabiski jeb ar Tā Kunga roku; cilvēkiem esot bez varas izraisīt vai aizkavēt šīs lietas, ka tās notiktu tiem.

40 Un Tas Kungs parādīs šo varu, parādot cilvēku bērniem, ka viņam ir visa vara aizvērt debesis, vai atvērt tās kā tīstokli pēc

savas gribas; aizzīmogot dzīvībai, vai nomest tumsības apvidos atbilstoši savai paša gribai un nevis atbilstoši cilvēku darbiem.

41 Un no tā, ko cilvēku bērni ir izraisījuši savā starpā pirmo četru tūkstošu gadu laikā, varētu izvairīties, ja viņi būtu dzīvojuši pēc Dieva vārda, kas viņiem tika dots laika un laiku laikposmu laikā.

42 Un tas, ko es jums esmu atklājis attiecībā uz laiku un laikiem, un puslaiku, ir tās lietas, kas attiecas uz cilvēku bērnu gariem, patiesi uz dvēseles glābšanu.

43 Taču tās lietas, kas jums tiek atklātas, atverot zīmogus, ir tās lietas, kas ietekmē fizisko miesu; jā, tās lietas, kas var kaitēt miesai, patiesi līdz nāvei.

44 Un pirmo tūkstoš gadu laikā tiek sūtīts balts zirgs un tās jātnieks, kas ir taisnīguma krāsa, ko noteica tēvs Ādams un viņa taisnīgie dēli, kas mācīja visiem saviem bērniem Dieva ceļus, kas viņam tika doti kopš iesākuma.

45 Un baltais zirgs un tās jātnieks nozīmē to, ka iesākumā visi bija tīri un taisnīgi, vairākumam sekojot tam, ko viņiem mācīja patriarhs Ādams.

46 Un viņi devās pasaulē saskaņā ar Tā Kunga pavēli — valdīt pār visu zemi — tādējādi norādot uz vainagu, kas tika dots cilvēku bērniem, lai izietu uzvarēdami un lai uzvarētu.

47 Un tad zemes ļaudis sāka nošķirties ģimenēs un tautās, un ciltīs un tautībās. Un katra tauta devās uz priekšu, lai pārņemtu kādu citu un vājākos to starpā pakļautu stiprāko gribai.

48 Un tad miers tika paņemts prom no zemes, jo cilvēku bērni sāka nogalināt cits citu savu daudzo karu un strīdu laikā. Un tā tas bija, ka ar cilvēku bērnu roku karš sāka iznīcināt tos un atņemt viņu mieru un laimi.

49 Tādējādi otro tūkstoš gadu laikā tika atvests zirgs un tā jātnieks, un tie bija sarkanā krāsā, simbolizējot asinis, kuras izlēja zemes ļaudis.

50 Un, kad tika atdarīts trešais zīmogs, tad cilvēku bērni sāka darīt visāda veida ļaundarības savā starpā attiecībā uz to, ko viņi ņemtu no zemes un piešķirtu vērtību atbilstoši saviem pašu spriedumiem par šīm lietām, — ko simbolizē svaru kausu pāris viņa rokā — pārdodot un pērkot par naudu tās lietas savā starpā, kas ir dzīves pamatvajadzības.

51 Un šajā laikā tiks nostiprinātas lielas tirdzniecības tautas, un tās sāks uzkrāt bagātības un spēku, un tās sāks ļaunprātīgi izmantot nabagos, lai tās varētu kļūt bagātas.

52 Un tika ieviesta zvēra tirdzniecība un ekonomika, ko redzēja svētie pravieši; un notika negantība, kas dara postu; patiesi vēlmes pēc bagātībām, kas viena vīra namu dara pilnu, bet cita vīra namu — tukšu.

53 Un tas bija šajā laikā, kad pirmo reizi starp cilvēku bērniem sākās postīšanas negantība, par ko tiek runāts ar pravieša Daniēla muti.

54 Un iemesls, kādēļ šī lielā negantība rada postu, ir tāds, ka cilvēku ekonomika sāk tos padarīt pilnībā pamestus no Dieva Gara. Jo viņu sirdis kļūst tik ļoti pievērstas pasaules lietām un cilvēku pagodinājumiem, ka viņu gari paliek pamesti tajā, kas attiecas uz taisnīgumu.

55 Un ar savām ļaundarībām daži cilvēki ir bagāti, taču viņu bagātību dēļ vairākums cilvēku paliek Gara pamesti.

56 Un šī nevienlīdzība ir liela negantība Dieva priekšā, un ir bijusi un ir, un būs negantība, kas rada vislielāko postu un nelaيمي starp cilvēku bērniem.

57 Tādēļ zirgs un tā jātnieks ir melns un tiek atvesti trešā zīmoga laikā, norādot uz cilvēku bērnu lielo ļaundarību viņu tirdzniecības dēļ, kas ieviesta starp tiem.

58 Jo tie pārdod to, kas varētu paēdināt cilvēku, — kviešus un miežus — par naudu, un patur sev to, kas ir droši vērtīgs, — eļļu un vīnu.

59 Un, kad ceturtais zīmogs ir atdarīts, tiek atvests pelēks zirgs un tā jātnieks, norādot

uz miesas nāvi. Un šeit Jānis nepārprotami runā par lielo Romas impēriju, kas ir arī pirmais zvērs, ko viņš vēlāk piemin savā vīzijā.

60 Jo Romas impērijai bija vara pār ceturto daļu no zemes, un tā daudzus nokāva ar zobenu un ar badu, un ar nāvi un ar zemes zvēriem.

61 Un šī lielā impērija nāca pie varas zemes laika ceturto tūkstoš gadu laikā un deva Sātanam viņa lielāko varu un ietekmi pār cilvēku bērnu sirdīm un prātiem, kādu tie vēl nebija pieredzējuši savā starpā līdz šim laikam.

62 Un tad nu visas šīs lietas, kas notika pirmo četrus tūkstošus gadu laikā, izrietēja no cilvēku bērnu ļaundarībām. Jo viņi bija noraidījuši Tēva plānu un tā vietā sekojuši Lucifera plānam, izraisot pār sevi savu pašu iznīcību un gūstu.

63 Bet, kad piektais un sestais, un septītais zīmogs tiek atdarīts, nav neviena zirga un jātnieka, un nerunā neviena dzīvā radība.

64 Jo šo nākamo divu tūkstošu gadu laikā notiks daudzas dabas nelaimes, kas apmulsinās zemes valstības un liks zemes ķēniņiem un varenajiem, un bagātajiem, un virsniekiem, un stiprajiem, un katram vergam un katram brīvajam, jā, patiesi, ikvienam cilvēkam uz zemes domāt par iznīcināšanām, kas notiks, un tās notiks ar dabas spēkiem.

65 Jo viņi zinās, ka šīs lietas nenotiek ar viņu pašu roku, tādēļ tās noteikti notiek ar Dieva roku, kas ir dabas Dievs.

66 Un šīs dabas nelaimes notiks šajā laikā, lai cilvēku bērni varētu apdomāt to, ko viņi neapdomā, patiesi to, kas attiecas uz debesīm un tām lietām, kurām nav nekāda sakara ar miesas iekārēm un skaudību.

67 Tādējādi šīs lietas ir noteiktas, ka tās piepildīsies, — cerībā, ka cilvēku bērni varētu atkal pievērsties Dievam, kurš tos ir radījis un kurš ir radījis visas lietas uz zemes; jo ar šīm lietām notiks viņu iznīcība tajās pēdējās dienās.

68 Taču Tas Kungs neiznīcinās zemi, līdz taisnīgajiem tiks dota iespēja nožēlot savus grēkus un pievērst savas domas Dievam. Citiem vārdiem sakot, Tas Kungs pavēlēs: Nesamaitājiet zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosim Dieva kalpus uz viņu pierēm.

69 Un tajā laikā evaņģēlija pilnība tiks vēlreiz dota pasaulei, sākot ar pēdējiem laiku praviešiem un tad ar pirmo no šiem diviem beidzamajiem praviešiem, kuri nāks pēdējās dienās puslaika laikā, kā es jums to jau esmu izskaidrojis.

70 Un būs daudzi, kas pieņems Tēva zīmi uz savām pierēm un sāks veikt taisnīgus darbus uz zemes.

71 Tomēr viņu skaits būs neliels salīdzinājumā ar visiem pārējiem, kas dzīvo pasaulē. Jo tajā laikā pasaule būs piepildīta ar daudziem cilvēkiem, patiesi uz visiem zemes kontinentiem būs daudzas nācijas un ciltis, un tautas un valodas.

72 Un būs daudzi starp visām šīm nācijām un ciltīm, un tautām, un valodām, kas nomazgās sevi tīrus un kas pametīs lielo zvēru, kas celsies starp tiem.

73 Un viņi būs tie, kuri kaut gan būs spiesti saņemt zvēra zīmi uz savas labās rokas, tomēr viņi ir iezīmēti ar Dieva zīmogu uz savas pieres.

74 Un, kad visi taisnīgie būs iezīmēti uz pieres, tad pienāks septītā zīmoga laiks. Un pēc tam, kad septītais zīmogs būs atdarīts; jā, patiesi septītā tūkstoš gadu sākumā, kas attiecas uz Dieva bērnu vēsturi uz šīs zemes; tad uz zemes notiks tas, ko cilvēku bērni nekad iepriekš vēl nav pieredzējuši.

75 Jo Sātans celsies ar saviem pakalpiņiem un ietekmēs to sirdis, kas ir pieņēmuši viņa zīmi uz savas labās rokas un uz savas pieres. Un ar varu, ko Sātans viņiem ir devis ar to brīnumu palīdzību, ko viņš veic viņu priekšā, patiesi ar zinātnes lielajām zināšanām un tehnoloģijām, viņš sasauks savas armijas un savas flotes, un visus varas spēkus, ko viņš pārvalda, un pēdējo reizi

nostāsies pret visu taisnīgumu, pirms nāk Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena.

76 Jā, viņš dosies uz priekšu un sāks iznīcināt visus zemes iedzīvotājus, patiesi visus tos, kam nav Jēra zīme uzrakstīta uz viņu pieres.

77 Un pēc tam, kad septītais zīmogs būs atdarīts, viņš karos tādu karu, kāds nekad vēl nav piedzīvots starp cilvēku bērniem kopš iesākuma. Un piecus mēnešus viņš karos šo kauju un iznīcinās lielu daļu no zemes, patiesi trešo daļu no visas zemes — ar lielo varu, ko viņš ir devis cilvēkiem.

78 Un tad nāk Tas Kungs savā godībā un kopā ar viņu Dieva eņģeļi. Un viņi iznīcinās visus tos, kas iznīcina un nogalina cilvēku bērnus ar Sātana varu.

79 Un viņa spēks būs Tēva spēks, kas būs daudz lielāks par jebkuru spēku, ko Sātans ir devis cilvēku bērniem.

80 Un šīs ir tās lietas, kuras Jānim bija aizliegts rakstīt, kas bija bazūnes, kas skanēja ilgi un skaļi, patiesi visas lietas, kuras Tas Kungs paveiks līdz septītā tūkstoš gadu beigām jeb līdz laika beigām.

81 Un tagad es, Moronijs, esmu redzējis šīs lietas un esmu lasījis par šīm lietām Jareda brāļa vārdos. Un es esmu saņēmis Gara pavēli, lai es jums nedodu šīs lietas šajā laikā, — lai jūs varētu redzēt Dieva lielo noslēpumu atklāšanos, kas tikuši atklāti viņa praviešiem kopš pasaules iesākuma.

82 Taču pēc tam, kad es būšu jums devis vairāk no Jareda brāļa saīsinājuma vārdiem un arī apraksta par tām lietām, ko Tas Kungs man ir pavēlējis pats ar savu balsi, tad es jums atklāšu to, kas notiks septītā zīmoga laikā, par ko ir rakstījis Jānis.

71. NODAĻA

Nedaudz tiek aplūkota romiešu valdības krišana, kas ir zvērs Jāņa dienās, un tiek izskaidrota zvēra nozīme Jāņa atklāsmē. Savienotās Valstis ir pēdējo dienu lielais

zvērs. Dievs, ko cilvēki pielūdz pēdējās dienās, patiesībā ir Sātans, un Sātans māca cilvēkiem ticēt, ka velns ir patiesais Kristus.

BET tagad ir vajadzīgs, lai es vēlreiz atgrieztos pie romiešu laika posma, par ko Jānis ir rakstījis, un kuras vēsturi es esmu redzējis Jareda brāļa vārdos. Un ir vajadzīgs, lai es jums izskaidroju šo lietu attiecībā uz zvēru, kas tika ievainots ar zobenu un palika dzīvs.

2 Jo zvērs, uz ko Jānis atsaucas, ir romiešu valdība un principi, pēc kuriem šī valdība ir izveidota. Jo romieši bija ārkārtīgi lepnī un turīgi ļaudis saskaņā ar pasaules lietām, kas ir Sātana, pasaules Dieva, svētības.

3 Un, kad romiešu valdība krita, visas pasaules tautas bija pārsteigtas par tās krišanu un brīnījās par to, patiesi, prātojot savā starpā par to, kas bija tās krišanas iemesls no varas un godības, ko tā bija saņēmusi no pūķa.

4 Taču pasaule bija Sātana varā, tādēļ pasaules tautas neticēja, ka tas bija Lucifers, kurš bija devis šīs lietas romiešiem, bet ka tie bija saņēmuši šīs lietas no Dieva.

5 Un šajā ziņā tām bija taisnība. Tomēr Dievs, kurš tiem deva šīs lietas, bija Lucifers, pūķis, par ko runā Jānis, kura aste noslaucīja trešo daļu zvaigžņu no debesīm, — vai, citiem vārdiem, Tēva gara bērņus, kas sekoja Luciferam, — uz nometa tos uz zemi; jā, tie ir velns un viņa eņģeļi.

6 Un Romas valdības principi bija tās lietas, kuras iekāroja citas tautas. Jo citas tautas sāka pētīt romiešu impērijas veidošanos un ņemt no tās pamatus savu valdību izveidei.

7 Un pēdējo dienu lielā Eiropas impērija tiks nodibināta un izveidota saskaņā ar daudzām lietām, ko tā mācīsies no romiešu pārvaldes veida, kuru lielā impērija tiks ievainota ar zobenu, bet tad tiks dziedināta ar lielo un neganto baznīcu, kuru izveidoja velns.

8 Un no šīs septītās impērijas, saskaņā ar

Jāņa vārdiem, nāks astotais zvērs un nodibinās sevi kā troni, kurā Sātans izrādīs savu varu pēdējās dienās.

9 Un tajā dienā, patiesi dienā, kad šīs lietas nonāks pie jums, Sātanam būs liela vara pār visu zemi. Un pēdējo dienu ļaudis ticēs, ka viņi pielūdz Tēvu, kad īstenībā viņi pielūdz Luciferu un dodas pa ceļu, ko viņš tiem ir noteicis ar savu spēku un saskaņā ar savu plānu.

10 Un tajā dienā Sātans būs Dievs, uz kuru tie paļaujas. Un Sātans pārliecinās pasauli, ka viņš nav velns, bet ka viņš ir pasaules Dievs; un viņš arī pārliecinās tos, ka Tas Kungs ir nevis Kristus, bet ka viņš ir velns.

11 Jo tie sagrozīs Kristus vārdus un nepareizi izskaidros tos, un sāks dzīvot savas dzīves saskaņā ar pavēlēm, kuras tie saņēms no sava dieva, kas ir Lucifers. Un pēc Kristus vārdiem viņi nedzīvos; un ikviens, kurš dzīvos pēc Kristus vārdiem, tiks izsmiets un vajāts, un tiesāts, ka tie Kristus darbi, ko viņi dara, ir velna darbi, — īstenajam Kristum esot velnam pasaulei atbilstoši pārliecināšanas spēkam, kas Sātanam ir pār tiem.

12 Un es jums jau esmu izskaidrojis zvēra zīmes un viņa vārda skaitļa nozīmi. Un šīs lietas attiecas uz zeltu un sudrabu, kas ir nauda un to īpašumi, kas dzīvo uz zemes.

13 Un notiks, ka visas zemes tautas dzīsies pēc naudas un zemēm, un pasaules smalkajām lietām. Un savās vēlmēs pēc šīm lietām tās nošķirsies tajās lielajās nācijās, kas karos cita ar citu un liks daudziem no zemes iedzīvotājiem iet bojā savu siržu ļaundarbībā.

14 Un daudzu šo karu, ja ne visu, iemesli ir nauda un lepnība, un mīlestības zudums, kas vienam būtu jābūt pret citu. Jo cilvēku bērņi, būdami nošķirti šajās lielajās nācijās, sāks domāt par sevi augstāk par tiem no citām zemes nācijām.

15 Un visu zemes iedzīvotāju vēlmes būs bagātību uzkrāšana. Un tiem, kuriem nebūs, apskaudīs to, kā tiem nav. Un tie, kuriem

būs, nebūs apmierināti ar savu pārpilnību, bet pastāvīgi tieksies pēc lielākām bagātībām, lai tie varētu būt vieni paši uz zemes un saņemt pagodinājumus, ko citi cilvēki tiem dāvās šo bagātību dēļ.

16 Un tad nu Jānis izskaidroja visas šīs lietas atklāsmē, ko viņš ir devis attiecībā uz pēdējām dienām un pasaules galu. Jā, visi no svētajiem praviešiem, kuri ir redzējuši pēdējās dienas, ir liecinājuši par lielo ļaunumu, kas pastāvēs uz visas zemes pēdējās dienās.

17 Un nav bijis neviena tāda pravieša, kurš ir pravietojis, ka taisnīgums pieaugs pēdējās dienās un ka tie no pēdējām dienām ir paši svētītākie no visiem Dieva bērniem. Bet tie ir pravietojuši par lielu ļaunumu, kas būs pārpilnam pirms Tā Kunga atnākšanas — godībā, ko Tēvs ir devis viņam.

18 Un praviešiem tika aizliegts, ka viņi atklātu šīs lietas savās vīzijās, izņemot, ja tas būtu caur simbolismu, lai vienīgi taisnīgie saņemtu viņu vārdus un saprastu.

19 Jā, šie pravieši redzēja arī zinātnes un tehnoloģiju brīnumus, ko Sātans ieviesīs pēdējās dienās, saņēmis atļauju no Tēva — dot šīs lietas pasaulei, lai viņam būtu šī beidzamā iespēja pierādīt savu plānu.

20 Un šie pravieši izprata šo Dieva spēku un varēja atklāt šo lielo spēku un zināšanas cilvēku bērniem jebkurā laikā, ja tas viņiem būtu palīdzējis kļūt taisnīgākiem.

21 Taču šīs lietas, ko pasaulei pēdējās dienās ir devis Sātans, nav padarījušas cilvēkus taisnīgākus, bet ir nodarījušas tiem vēl lielāku ļaunumu nekā jebkurā citā cilvēku bērnu vēstures laikposmā.

22 Un es jums rakstīšu daudz vairāk attiecībā uz šīm lietām vēlāk šajā pierakstā. Bet tagad ir vajadzīgs, lai mēs vēlreiz atgrieztos pie saīsinājuma, ko man tika pavēlēts veikt no Jareda brāļa vārdiem, un aplūkotu pasaules vēstures gaitu, lai jums varētu tikt atklāts tas, kā Sātanam izdevās novērst cilvēku bērnu sirdis no Tēva.

23 Un uz zemes nebija nevienas citas tādas

nācijas kā Romas impērija, kas ar savu varu un savu godību piepildīja ceturto daļu no zemes. Un savas godības laikā tā kļuva par Sātana troni.

24 Un Jānis piemin lielās Romas impērijas pārvaldes principu un naudas saimniecības iesākumus. Jo grieķi bija tie, kas pirmie iepazīstināja pasauli ar daudziem no šiem principiem.

25 Un Jānis rakstīja par Pergamu, nosaucot to par Sātana troni tās darbu dēļ. Un tad nu, mani brāļi un māsas, vai jūs nezināt, ka visas pasaules tautas raudzījās uz romiešiem kā uz miera un labklājības, un taisnīguma standartu, kuram būtu jāseko visai pasaulei?

26 Vai jūs nezināt to, ka romiešus apskauda visas pārējās zemes tautas, tādēļ ka ļaudis ticēja, ka tie bija augstākie standarti un dzīves kvalitāte uz zemes?

27 Tomēr, ja pat tā, viņu pārvaldes veids un republikas principi, par kuriem viņi iestājās, bija negantība Dieva priekšā.

28 Un Tas Kungs nosodīja Sātana troni, saskaņā ar Jāņa vārdiem, sevišķi atmaskojot to darbus, kas turējās pie Bileāma mācības, kas bija mācība, kuru Benelis bija nodevis tālāk caur Kainu.

29 Un bija rakstīts par viņiem, sakot: Vai tiem, jo tie ir staigājuši Kaina ceļu un krituši peļņas dēļ Bileāma maldos. Jo tie ir kurnētāji, kas sūdzas par likteni un dzīvo savās kārbās; tie ar savu muti runā lielus vārdus, glaimodami acu priekšā, ļaunprātīgi izmantojot cits citu sava labuma dēļ.

30 Un Tas Kungs nosodīja arī Nikolaītu darbus, kas bija ļaužu kārtā pēc Kaina kārtas, kas pārstāvēja valdošās šķiras hierarhiju pār pārējiem ļaudīm, izveidojot miesīgas vadības netaisnīgu kārtu, kas veltīta senatnes slepenajām savienībām, kas tika pieminētas mana tēva pierakstā.

31 Un tās ir tādas pašas cilvēku kārtas, izveidotas starp romiešiem, esot ar saviem ķezariem un saviem senatoriem, un saviem padomniekiem un likumu noteicējiem, kas

pieviļ un ietekmē ļaudis, lai gūtu sev peļņu.

32 Un viņiem bija savi cenzori un konsuli, un savi prokonsuli, un savs pretors un proprators. Un tā tika dēvēti ļaužu vadītāji, kas tika ievēlēti ar tautas balsi, lai kalpotu tiem.

33 Un tie bija no bagātajiem, kurus Romas ļaudis sauca par patriciešiem. Un tie bija nedaudzie, kam piederēja visa zeme un kas tiecās pēc peļņas no likumiem, kurus tie ieviesa starp ļaudīm.

34 Taču viņi nekalpoja ļaužu patiesajām vajadzībām, bet tika to ievēlēti, pateicoties saviem glaimojošajiem vārdiem un savai daiļrunībai, kas vilināja ļaudis un pievīla tos domāšanā, ka viņu ceļi ir taisnīgi un pareizi.

35 Un tiem no jums no pēdējām dienām, kas ir tās lielās nācijas pilsoņi, kas celsies no zemes ar ragu līdzīgi kā jērs, pieviļot ļaudis, ka tas ir jērs, bet būdams pēdējo dienu Sātana tronis:

36 Lūk, šīs lielās nācijas vadītāji arī sekos Nikolaītu ceļiem un sekos Bileāma virzienam, kas tiem tika nodots no vienas zemes paaudzes nākamajai no Beneļa un Kaina, kas pirmie izveidoja šo valdības kārtību starp cilvēku bērniem.

37 Un es esmu redzējis jūsu darbus un zinu, ka jūsu darbi ir vēl maldinošāki un ļaunāki nekā senatnes slepeno savienību darbi, kas pieviļ ļaudis, lai gūtu lielu personīgo labumu un varu.

38 Un jums ir jūsu republikāņi un jūsu demokrāti, jūsu prezidenti un viceprezidenti, un senatori, un kongresmeņi, un visi tie, kas atbalsta Sātana principus, kas ir bagāto valdīšanas principi pār nabadzīgajiem un citu ļaunprātīga izmantošana, pateicoties gudrības un varas svētībām, kuras tie ir saņēmuši no sava dieva, kas ir Sātans.

39 Un šī lielā pēdējo dienu nācija būs līdzīga Romas impērijai tās diženības dienā. Un kādu laiku pasaule uzlūkos šo lielo pēdējo dienu nāciju ar lielu apbrīnu, un pasaule uzskatīs to par augstāku nekā visas pārējās zemes nācijas — kā standartu, ko tā

ir noteikusi augstāk pār visām citām.

40 Un šīs nācijas ļaudis būs kā romieši, kuri domāja, ka viņu nācija ir visvarenākā nācija uz zemes virsas un viņu ķeizars ir visvarenākais vadītājs uz zemes.

41 Un tāpat kā romiešiem tai būs savu armiju un savu kara flotu vara, lai iznīcinātu jebkuru tautu, kas nāktu cīņā pret to. Un tā dosies cīņā pret visām zemes tautām, patiesi pret tiem, kas paceļ tādu standartu, kas ir pretējs tam standartam, ko tā ir noteikusi pasaulei.

42 Un standarts, ko tie noteiks, būs materiālo baudu un vieglas dzīves standarts, un solījums visai pasaulei, ka visi var būt bagāti un spēcīgi tāpat kā viņi, ja vien cilvēki metīsies zemē un pielūgs zvēru, ko tie pielūdz.

43 Un šīs nācijas ļaudis tāpat kā romieši ticēs, ka viņu nācija ir vienota nācija Dieva vadībā un ka to nevar sašķelt vai uzvarēt, pateicoties tās varenajām armijām un kara flotēm.

44 Un tā pievils ļaudis ticēt, ka tā visiem piedāvā brīvību un taisnīgumu. Tad nu patiesi šie vārdi, kurus es esmu rakstījis, būs uzticības solījums šai nācijai, kurus tie, kas pielūdz šo nāciju, sacīs ar savu muti.

45 Un ar šo solījumu viņi pievils paši sevi un nezinās, ka viņi solās būt uzticīgi Sātanam. Un to viņi dara tādēļ, ka tiem ir viņa zīme uz savas labās rokas un uz savas pieres, un tie ir nolieguši patiesos Kristus vārdus un sekojuši tam dievam un Kristum, ko tiem ir devis Sātans; jo viņš ir lielais krāpnieks un zvērs, un viltus pravietis, kurš izdos ļaudīm savu vārdu glaimus, patiesi tos vārdus, ko ļaudis pieņems.

46 Un es esmu redzējis karogu, ko šī varenā nācija pacels savā zemē, lai parādītu pasaulei darbus, ko tā ir darījusi. Un ļaudis pielūgs šo karogu kā tā standarta attēlojumu, ko tie sev ir pieņēmuši.

47 Un karogs būs balts, simbolizējot taisnīgumu, kas tiek apgalvots par šo nāciju. Un šīs taisnīgums būs apraiņpīts ar taisnīgo

asinīm, kurus tā vajā; un arī no viņu pašu dēliem, kuri nezinādami cīnījās, lai šis standarts varētu pārspēt visus citus zemes standartus.

48 Un šīs asinis tiks simboliski attēlotas uz viņu karoga kā sarkanas strīpas, kas noklāj taisnīguma pamatu, ko tā pasludina.

49 Un tā stūrī būs zvaigznes, kas attēlo ļaudis, patiesi saskaņā ar Jāņa vārdiem, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Viņa aste noslaucīja trešo daļu zvaigžņu no debesīm un nometa tās uz zemi.

50 Un šīs zvaigznes būs baltas pēc krāsas vai pēc taisnīguma, ko tie paši par sevi ir pasludinājuši. Taču tās atradīsies tumsības laukā, kas simbolizē to cilvēku lielos maldus un neziņu, kuri godā un sola uzticību šim karogam; visiem ļaudīm esot tumsā un Sātana važu gūstā.

51 Un šīs lietas ir precīzā to lietu līdzībā, kas pastāvēja Romas impērijas varenības laikā.

52 Un tagad, mani mīlotie brāļi un māsas, vai jūs tagad varat redzēt, cik daudz varas un ietekmes ir Sātanam pār cilvēku bērnu prātiem un sirdīm? Vai jūs neredzat, kā jūs esat tikuši viņa pievilti?

53 Un tur būs tādi, kas brīnās par to, kā šīs varenās nācijas, ko es esmu pieminējis, var būt tik turīgas, tomēr tik ļaunas.

54 Un tad nu es jums jau esmu izskaidrojis, ka Sātana svētības ir labklājība — tiem, kas seko viņa plānam un dara viņa gribu. Bet miera tiem nebūs.

55 Un jūs redzēsiet, ka ikvienai tautai, kas seko Lucifera plānam, nebūs miera. Jā, tauta, iespējams, domā, ka tai ir miers, jo tā ir spēcīga un neviena cita tauta nevar nostāvēt pret to karā.

56 Taču tas nav miers, ko Tēvs ir apsolījis tiem, kas seko Viņa plānam. Un, ja jūs paraudzīsities uz šo tautu ļaudīm, kuri šķiet, ka ir mierīgi un turīgi, jūs atklāsiet, ka ļaudis tajās nav mierīgi, bet ir nelaimīgi un samulsuši par savām dzīvēm.

58 Lūk, Sātans pavisam droši var svētīt

kādu tautu ar labklājību un drošību no citām tautām un sniegt tās tautas ļaudīm dziļu patriotisma sajūtu un cieņu pret savu tautu, un to viņš paveic caur viņu siržu emocijām.

59 Taču šīs Sātana nācijas ļaudis nemīlēs cits citu saskaņā ar Kristus vārdiem. Un tādēļ, ka viņi nespēj mīlēt cits citu, viņi nekad neradīs mieru un laimi, ko viņi vēlas.

60 Un tādēļ, ka viņi nevar rast šo laimi atbilstoši tām lietām, kas ir garīgas, viņi meklēs šo laimi no pasaules lietām, kas ir daudzās svētības, kuras Sātans tiem dos.

61 Taču es jums jau esmu izskaidrojis, ka šīs svētības ir pagaidu atelpa no posta cēloņiem, ko nācija Sātana vadībā pieredzēs.

62 Bet, ja nācija dzīvo pēc Dieva plāna un ievēro baušļus, kurus Viņš ir devis Saviem bērniem, kas viņus vadīs uz mūžīgu mieru un laimi, tad tam nebūtu nozīmes, ja ienaidnieki celtos pret tiem un nogalinātu tos, jo tie nomirtu Tai Kungā.

63 Tad nu šī ir lieta, kas tika pieminēta mana tēva pierakstā attiecībā uz lamaniešiem, kas nolika savus ieročus un nevēlējas aizstāvēties pret tiem, kas vēlējās viņus iznīcināt. Un vai par viņiem nav teikts, ka viņi bija vistaisnīgākās dvēseles, kas jebkad dzīvojušas uz zemes?

64 Jā, viņi patiešām dzīvoja laimē un nomira laimē, un tiks uzcelti laimē atbilstoši visām viņu laimes vēlmēm, kuras viņiem ir apsolījis Tēvs.

65 Taču tie, kas seko Sātanam, pilda Sātana gribu, nevis Tēva gribu, tādēļ tie pieredzēs tā laimi, kam viņi kalpo.

66 Un Sātans izveidos šo vareno pēdējo dienu nāciju un pievils tanī visus cilvēku bērnus. Un tur būs daži, kam būs jēra zīme uz viņu pieres, taču viņi būs nedaudzi. Un tiem, kas nepieder lielajai un negantajai velna baznīcai, būs Gara miers, ko Tēvs ir apsolījis visiem Saviem bērniem, kas tur Viņa baušļus.

67 Un Jānis rakstīja vairāk attiecībā uz šo vareno nāciju Sātana vadībā pēdējās dienās. Un viņš rakstīja, sacīdams: Un zvērs, kas ir

bijis, bet kura tagad nav un kas atkal būs, ir devis visu savu spēku astotajam, un šis astotais ir no septiņiem, un šis astotais pielūgs zvēru. Un šis zvērs ir tas, kurš aiziet bojā.

68 Un desmit ragi, ko tu redzēji, ir desmit ķēniņi, tie valdību vēl nav saņēmuši, bet tiem ir ķēniņa vara dota kopā ar zvēru vienu stundu. Tie ir vienisprātis un nodod savu spēku un varu zvēram.

69 Un par šīm lietām es jau iepriekš esmu devis skaidrojumu šajā pierakstā. Bet ir Jāņa vārdi, kurus es jums vēl neesmu izskaidrojis. Un viņš rakstīja, sacīdams: Tie karos ar Jēru, bet Jērs tos uzvarēs pēdējā dienā, jo Viņš ir kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš, un Viņa aicinātie, izredzētie un uzticīgie, kas ir līdz ar Viņu.

70 Tad viņš man saka: Ūdeņi, ko tu redzēji, pie kuriem sēd netikle, ir tautas un ļaužu pulki, ciltis un valodas. Un desmit ragi, ko tu redzēji, un zvērs — tie ienīdīs netikli, to atstās postam un izgērbis kailu, ēdīs viņas miesas un viņu pašu sadedzinās ar uguni.

71 Jo Dievs ir devis viņu sirdīs darīt Viņa gribu, darīt vienu nodomu un nodot savu valstību zvēram, kamēr piepildīsies Dieva vārdi.

72 Un sieva, ko tu redzēji, ir lielā pilsēta, kam pieder valdība pār visas zemes ķēniņiem.

72. NODAĻA

Savienotās Valstis ir pēdējo dienu lielā netikle. Visas citas tautas ienīdīs Savienotās Valstis tās lepības dēļ. Visas tautas un valstības būs nemierā pirms Tā Kunga atnākšanas; un visi kritīs viņa priekšā.

UN tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, es saku tiem no jums, kas esat saņēmuši šo pierakstu un lasāt vārdus, kurus man jums pavēlēja rakstīt Tas Kungs, lūk, sieva un

lielā pilsēta, kas valda pār zemes ķēniņiem, ir šī varenā nācija, kas celsies pēdējās dienās, patiesi nācija, ko jūs dēvēsiet par Savienotajām Valstīm.

2 Un šī nācija būs līdzīga romiešu nācijai visās lietās. Un tāpat kā Romas impērija tā kritīs, un liela būs tās krišana.

3 Un pēdējo dienu laikā būs citas tautas uz zemes, kas arī piederēs velna baznīcai jeb lielajai un negantajai baznīcai, par ko Nefijs ir sniedzis aprakstu.

4 Un arī tās būs zvēra ietekmē un būs pārņemtas ar savām vēlmēm un interesi par naudu un peļņu, un pasaules smalkajām lietām.

5 Un būs desmit varenas nācijas, kas tajā laikā būs uz zemes, kad Savienotās Valstis īstenos savu varu un ietekmi visā pasaulē. Un tās ir tie desmit ragi, par kuriem Jānis ir rakstījis, kuri ienīdīs netikli.

6 Jo lūk, šīs nācijas darīs vienu nodomu un nodos savu valstību zvēram, vai, citiem vārdiem, būs Sātana ietekmē tāpat kā Savienotās Valstis.

7 Taču šīs citas nācijas ienīdīs Savienotās Valstis un sajūtīs riebumu pret to, par ko tās iestājas; jo tās redzēs lielās netikles ietekmi pār visu zemi un viņas ļaundarību cēloni, pateicoties viņas spēka varenībai, kas ir tās armiju un kara flotu spēks, kas pakļaus visus tos, kas ceļas pret viņu.

8 Un viņa būs lepna un augstprātīga tanī, ko tā pieprasa sev, patiesi, ka viņa saka savā sirdī: Es sēdu ķēniņienes tronī un neesmu atraitne, un sēru nekad neredzēšu, un tas ir saskaņā ar Jāņa pravietojumu.

9 Jo Savienotās Valstis pacels savu galvu pār visām pārējām nācijām un pasludinās savu pārākumu pār visām zemes tautām.

10 Un šīs varenās nācijas vadītāji un ļaudis domās, ka viņu nācija ir visvarenākā nācija uz zemes, pret kuru necelsies neviena cita nācija un negūs panākumus.

11 Un citas zemes tautas piekops netiklību ar šo nāciju jeb ar šo lielo netikli, par kuru Jānis runā; un tas nozīmē to, ka tās

iesaistīsies šīs nācijas ekonomikā un kļūs bagātas no viņas lielā greznuma.

12 Lūk, šīs nācijas ļaudis patērēs vairāk no zemes un tās resursiem nekā visas pārējās zemes tautas. Un viņu tieksme uz pasaules lietām būs pretēja dabas likumiem, kas ir ieviesti tās izdzīvošanai kopš iesākuma. Un zemes veselība tiks ietekmēta šīs nācijas vēlmju dēļ.

13 Un tās ļaudis ticēs, ka viņi ir īpaši, jā, izraudzīti ļaudis pār visiem citiem, un tas ir, pateicoties viņu labklājībai un viņu bagātībām, un zemes smalkajām lietām, kuras viņi iekāro un vēlas.

14 Un šīs nācijas jaunieši būs atšķirīgi no visiem citiem, kopš pasaules iesākās. Jo viņi būs izšķērdīgi savās kārtībās, tiekot šīm lietām mācītām no saviem vecākiem.

15 Un tur būs izveidoti lieli veikali, kuros būs redzamas visas pasaules smalkās lietas. Un šīs nācijas jaunieši pulcēsies šajos veikalos un apskaudīs to, kas viņiem nepieder, un pirks visu, ko viņi var nopirkt ar naudu, kurai ir pievērsta viņu sirdis.

16 Un tikumība un taisnīgums, un godīgums un godprātīgums, un smags darbs un upuris; jā, patiesi visas tās lietas, kas ir taisnīguma augļi, būs pagātnes paliekas.

17 Un šīs nācijas jaunieši apspiedīs vecākus ļaudis un radīs lielu nemieru saviem vecākiem. Jo šie jaunieši vēlēšies visas zemes smalkās lietas un pievērsīs šīm lietām savas sirdis un domas un nerūpēsies par nabadzīgajiem un trūcīgajiem, slimajiem un nomocītajiem starp tiem.

18 Un šīs nācijas sievietes celsies varā pret vīriešiem un sāks kontrolēt savus vīrus un noraudzīties uz viņiem no augšas, un pievērst savas sirdis visām pasaules smalkajām lietām, ko viņas var dabūt no saviem vīriem, ikvienai iekārojot šīs lietas savā sirdī.

19 Un jauna sieviete iekāros to, ko viņai var dot vecāks vīrietis, lai viņa justos ērti, un sniegt viņai drošību miesas iekārēs.

20 Un šīs sievietes valdīs pār saviem

vīriem un dzīvot bēdās kopā ar tiem, iekārojot vienīgi tās lietas, ko viņas saņem, pateicoties savu vīru naudai.

21 Un šīs nācijas vīrieši nedomās par ko citu, bet tikai par to, kas viņiem ir jādara, lai iegūtu vairāk materiālo labumu un gūtu lielāku peļņu, lai viņiem savā lepnībā būtu vairāk nekā viņu kaimiņam, un lai uz viņu raudzītos kā uz tādu, kurš ir guvis pasaulīgus panākumus, pateicoties savam smagajam darbam un strādīgumam.

22 Un šie vīrieši nodarbosies ar visāda veida darījumiem, lai gūtu peļņu. Un viņu vēlmes būs vērstas uz izlaidību un tieksies pēc cilvēku uzslavām un pagodinājumiem.

23 Un viņu nauda un viņu īpašumi, un svētību drošība, ko viņi saņem no Sātana, būs viņus sirds vēlmes.

24 Un tad pēdējās dienās piepildīsies pravieša Jesajas vārdi, patiesi, kā viņš teica: Viņu nekautrīgā sejas izteiksme liecina pret viņiem, par saviem grēkiem tie runā atklāti, kā citkārt sodomieši, un tos neslēpj. Bēdas viņu dvēselēm, jo viņi paši sev dara ļaunu!

25 Lieciniet par taisno, ka viņam labi klāsies, jo viņš baudīs sava darba augļus. Bēdas ļaundarim, jo viņam labi nebūs; jo viņam atmaksās pēc viņa roku darba.

26 Un mana tauta, bērni ir viņu apspiedēji, un sievas valda pār viņiem. Ak mana tauta, tie, kas tevi vada, maldina tevi un izposta to ceļu, pa kuru tev jāstaigā.

27 Un tagad, mani brāļi un māsas, es esmu redzējis jūsu dienu un zinu par jūsu ļaundarbībām, patiesi, ka ikviena dvēsele uz zemes virsas ir kaut kādā veidā ļauna, būdama padarījusi Sātanu par savu Dievu un naudu, kas ir zvēra skaitlis, par savu vēlmi.

28 Un šo lietu dēļ un šīs lielās netikles lepnības dēļ citas pasaules tautas ienīdīs to.

29 Un saskaņā ar Jāņa vārdiem: Tie ir vienisprātis un nodod savu spēku un varu zvēram. Jo Dievs ir devis viņu sirdīs darīt Viņa gribu, darīt vienu nodomu un nodot savu valstību zvēram, kamēr piepildīsies Dieva vārdi.

30 Un tad Jānis turpina savu pravietojumu, aprakstot daudzas no lietām, kuras es jums jau esmu izskaidrojis attiecībā uz zvēru un lielo pilsētu jeb netikli, kā es jums to esmu izskaidrojis.

31 Un tā ir šī varenā pilsēta Bābele jeb pilsēta, kas ir visas zemes netikle, patiesi šīs Savienotās Valstis, par kurām Jānis rakstīja, kad viņš sacīja: Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa spožuma.

32 Un viņš sauca spēcīgā balsī: Kritusi, kritusi lielā Bābele! Tā kļuvusi par ļauno garu mājokli, par visu nešķīsto garu mitekli un par visu nešķīsto un ienīsto putnu mitekli.

33 Jo visas tautas ir dzērušas no viņas netiklības dusmu vīna, un pasaules ķēniņi ir piekropuši netiklību ar viņu, un pasaules tirgoņi ir kļuvuši bagāti no viņas lielā greznuma.

34 Un es dzirdēju vēl citu balsi no debesīm saucam: Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības. Jo viņas grēku darbi sniedzas līdz debesīm, un Dievs ir pieminējis viņas noziegumus.

35 Atmaksājiet tai, kā arī viņa atmaksājusi mums, un atdariet tai divkārt pēc viņas darbiem, ar kuriem viņa ir piepildījusi Dieva sašutuma un dusmu kausu; jā, kausu, ko viņa pildījusi, pildiet tai divkārt, kā viņa mums ir darījusi.

36 Kā viņa centās pēc goda un greznuma, tā atmaksājiet tai ar mokām un bēdām viņas sirds lepnības dēļ; jo viņa saka savā sirdī: es sēdu ķēniņienes tronī un neesmu atraitne, un sēru nekad neredzēju.

37 Tādēļ viņas mokas nāks vienā dienā: nāve, sēras un bads, viņu sadedzinās ugunī; jo spēcīgs ir Kungs Dievs, kas viņu tiesājis.

38 Raudās un vaimanās par viņu pasaules valdnieki, kas ar viņu dzīvojuši netiklībā un kārumos, kad tie redzēs viņas liesmu dūmus; attālus stāvēdami aiz bailēm no viņas mokām, tie sauks: Vai! vai! lielā pilsēta, varenā pilsēta Bābele, vienā stundā sodība ir

nākusi pār tevi!

39 Un visas zemes tirgoņi raud un sēro par viņu, tāpēc ka neviens vairs nepērk viņu preces; jā, zeltu un sudrabu, dārgakmeņus un pērles, linu, audeklu un purpuru, zīdu un sarkanu audumu, dažādus tūjas kokus, dažādas zilonkaula lietas, no dārga koka, vara, dzelzs un marmora darinātus priekšmetus; arī kanēli, smaržeļļu, kvēpināmās un svaidāmās zāles, vīraku, vīnu, eļļu, smalkus miltus, kviešus, lopus, avis, zirgus un ratus, vergus un cilvēku dvēseles.

40 Un augļi, pēc kuriem tava dvēsele kāroja, ir pagalam, visi dārgumi un krāšņumi tev zuduši, un tos nekad vairs neredzēt.

41 Veikalnieki, kas ar šīm lietām tirgojās un kas no viņas kļuvuši bagāti, stāvēs attālus aiz bailēm no viņas mokām un raudādami un sērodami sacīs: Vai! vai! lielā pilsēta, kas bija tērpusies dārgā audeklā, purpurā un sarkanā audumā, kas bija rotaļājusies ar zeltu, dārgiem akmeņiem un pērlēm; jo vienā stundā visa šī bagātība gājusi bojā.

42 Un visi stūrmaņi, laivinieki, jūrnieki un visi, kas darbojas uz jūras, stāvēja no tālienes un sauca, redzēdami viņas liesmu dūmus: Kur ir cita šai lielai pilsētai līdzīga? Un tie kaisīja pelnus uz savām galvām un brēca, raudādami un sērodami: Vai! vai! lielā pilsēta, kurā kļuvuši bagāti no viņas mantām visi kuģu īpašnieki; jo vienā stundā tā ir izpostīta.

43 Priecājieties par to, debesis un jūs, svētie apustuļi un pravieši, jo Dievs ir jūsu tiesu spriedis pār viņu.

44 Un stiprs eņģelis pacēla akmeni dzirnakmens lielumā un meta to jūrā, sacīdams: Tā ar spēku metīs Bābeli, lielo pilsētu, un tās nebūs nekad vairs. Tavos mūros vairs nedzirdēs arfistu, spēlētāju, stabulnieku un bazūnētāju skaņas; tur nedarbosies vairs neviens amata meistars; tur nedzirdēs vairs dzirnakmeni rūcam.

45 Tavos mūros nespīdēs vairs sveces gaisma; tur nedzirdēs vairs līgavaiņa un

līgavas prieka balsi, jo tavi tirgoņi bija visas zemes varenie, jo ar tavu burvību ir pieviltas visas tautas.

46 Un viņā ir atrastas praviešu un svēto asinis un visu to, kas noslepkavoti virs zemes.

47 Un tagad es, Moronijs, ārkārtīgi sēroju par to, ko es esmu redzējis ar savām paša acīm attiecībā uz jums, un arī par to, ko es esmu lasījis Jareda brāļa vārdos, kurus viņš rakstīja par jums.

48 Lūk, jums ir bijuši Jāņa vārdi starp jums visas jūsu dzīves dienas. Jā, jums ir arī citu Dieva praviešu liecības un arī to praviešu liecības, kas jums liecināja mana tēva pierakstā.

49 Un tad nu, kā gan jūs varat nesaprast Jāņa vārdus attiecībā uz jums? Lūk, Nefijs sniedza liecību par Jāņa pravietojuma nozīmīgumu, kad viņš rakstīja, sacīdams: Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju vīru, kurš bija ģērbies baltā apmetnī. Un eņģelis sacīja man: Redzi vienu no Jēra divpadsmit apustuļiem.

50 Lūk, viņš redzēs un rakstīs vēl pārējās no šīm lietām. Un viņš arī rakstīs par pasaules galu.

51 Un tad nu, vai Jāņa vārdi nav pareizi tanī, ka viņš ir pravietojis attiecībā uz jums no pēdējām dienām? Vai viņa vārdi neizklausās patiesi jūsu dvēselēm, patiesi, ka, lasot tos, jūsu sirds deg jūsos; tādējādi Svētais Gars liecina jums attiecībā uz viņa vārdu patiesumu?

52 Lūk, Jāņa vārdi ir divkārtš pravietojums, vai, citiem vārdiem, tie ir pravietiski attiecībā gan uz lielo Romas impēriju, kas radās Jāņa dienās, gan uz Savienoto Valstu lielo nāciju, kas jums ir pēdējās dienās.

53 Jo viņu vēstures ir ļoti līdzīgas, un viņu vara un ietekme ir tāda pat visā pasaulē. Un Jānim tika pavēlēts runāt uz jums simboliski par vienu, lai jūs varētu pielietot viņa vārdu nozīmi citai.

54 Un es jums liecinu, ka visi Jāņa vārdi tiks piepildīti, ko viņš ir rakstījis par šīm varenajām nācijām, katra no kurām ir zvēra tronis savā laikā.

55 Un, kad tās būs uz zemes, to vara tām tiks dota laikā, kad Tēvs ir pavēlējis, lai Viņa evaņģēlijs tiktu dots pasaulei gan ar Viņa paša muti, kas ir Viņa Svētā Gara mute, gan arī ar Viņa svēto praviešu muti, kas ir aicināti pēc Viņa Dēla kārtas.

56 Un Romas impērija celsies un tiks pilnībā iznīcināta laiku atklāšanā, kas svēto praviešu pravietojumos ir zināma kā laiki.

57 Un Savienotās Valstis celsies no krēslas un iegūs savu varu un valdījumu, un galu galā tiks iznīcināta laiku atklāšanā, kas ir zināma kā puslaiks.

58 Un tāpat visas zemes nācijas tiks iznīcinātas pirms Tā Kunga lielās un šausmu pilnās dienas.

59 Un pravietis Daniēls sniedza līdžību par šīm lietām, kad viņš izskaidroja Bābeles ķēniņa sapni. Un viņš izskaidroja sapni, sacīdams: Tāds ir sapnis; un tagad mēs dosim ķēniņam sapņa izskaidrojumu.

60 Tu, ak, ķēniņ, esi ķēniņu ķēniņš starp visām zemes tautām, jo debesu Dievs ir pieļāvis, ka tev ir dota spēja valdīt, vara, spēks un gods. Un tavā rokā Viņš nodevis cilvēkus visur, kur vien cilvēki dzīvo, kur ir zvēri laukā un putni apakš debess; Viņš ir pieļāvis, ka tu esi iecelts tiem visiem par valdnieku. Tu esi tā zelta galva.

61 Un pēc tevis nāks cita valsts, kas būs vājāka par tavējo, un tad celsies vēl trešā valsts, no vara, tā valdīs pār visu zemi.

62 Un tad nāks ceturtā valsts, cieta kā dzelzs. Un, kā dzelzs satriec un sagrauj visu, tā šī satrieks un sagraus visas pārējās.

63 Un tu redzēji, ka tēlam bija kājas un kāju pirksti pa daļai no māla, pa daļai no dzelzs, un tas norāda uz to, ka šī valsts būs savā būtībā nevienāda veidojuma valsts: tai piemītīs kaut kas no dzelzs stipruma, jo tu redzēji dzelzi, kas maisīta ar māliem.

64 Bet, ka tu redzēji kāju pirkstus pa daļai

no dzelzs un pa daļai no māla esam, tas norāda, ka šī valsts būs pa daļai stipra, pa daļai tomēr tieksies arī sadrupt. Un, ka tu redzēji, ka dzelzs bija maisīta ar mālu, tas norāda, ka abu daļu cilvēki sadzīvē un laulības noslēdzot gan saskaras cits ar citu, bet neviena daļa nesaraujami nesavienojas ar otru, tieši tā kā dzelzs nesavienojas ar mālu.

65 Bet šo ķēniņu laikā debesu Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi un kuras vara nepāries ne uz vienu citu tautu. Tā satrieks un iznīcinās citas valstis, bet pati pastāvēs mūžīgi.

66 Tādēļ tu arī redzēji, ka akmens bez cilvēku palīdzības novēlās no kalna un satrieca dzelzi, varu, mālu, sudrabu un zeltu. Lielais Dievs ķēniņam parādīja, kas notiks nākotnē. Šis sapnis ir tiešām zīmīgs, un paties ir tā izskaidrojums.

67 Un arī Jānis sniedza aprakstu par šo cilvēku valstību krišanu, kad viņš rakstīja, sacīdams: Es redzēju debesis atvērtas, un raugi: balts zirgs, un, kas sēd uz viņa, Tā vārds Uzticīgais un Patiesais, un Viņš tiesā un karo taisnīgi.

68 Viņa acis ir kā uguns liesma un galvā Tam daudzi ķēniņu kroņi, Vārdu, kas Tam uzrakstīts, neviens nepazīst kā vien Viņš pats. Viņš tērpies drēbēs, kas asinīs mērkta, Viņu sauc: Dieva Vārds.

69 Un debesu kara pulki sekoja Viņam uz baltiem zirgiem, tērti baltā tūrā audeklā.

70 No Viņa mutes iziet ass zobens, ar ko satriekt tautas un nošķirt ļaunos no taisnīgajiem. Un Viņš valdīs pār tiem ar dzelzs zizli, kas ir Dieva vārds, kas iziet no Viņa mutes. Un Viņš min Dieva Visuvaldītāja bargo dusmu viņa spaidu.

71 Un uz Viņa tērpa, proti, sānos, ir rakstīts vārds: ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.

72 Un es redzēju kādu eņģeli, tas stāvēja saulē un sauca stiprā balsī visiem putniem, kas lidoja augstu pie debesīm: Nāciet, pulcējieties Dieva lielajā mielastā, lai jūs varētu ēst ķēniņu un virsnieku un vareno

miesas, zirgu un jātnieku, visu svabado un vergu, mazo un lielo miesas.

73 Un es redzēju zvēru un visas zemes ķēniņus, tie bija sapulcējušies ar saviem karapulkiem, lai karotu ar To, kas sēdēja uz zirga, un ar Viņa karapulku.

74 Bet zvēru sagūstīja un līdz ar viņu arī viltus pravieti, kas viņa priekšā bija darījis brīnuma zīmes un ar tām pievīlis tos, kas pieņēmuši zvēra zīmi un pielūdza viņa tēlu. Tos abus iemeta dzīvus degošā sēra un uguns jūrā.

75 Un visus pārējos nokāva ar zobenu, kas izgāja no jātnieka mutes, un visi putni bija paēduši no viņu miesām.

73. NODAĻA

Mazi bērni ir doti kā piemērs tam, kādai būtu jābūt mūsu attieksmei pret dzīvi. Kad Tas Kungs nāks, ārsti, uzņēmēji, reliģiskie vadītāji un politiķi cietīs lielas bēdas un kaunu to lietu dēļ, kuras viņi dzirdēs nākam no Tā Kunga mutes. Sātans izmanto televīziju, lai rādītu pasaulei savu tēlu.

UN tagad, jūs visi no pēdējām dienām, kuriem šīs lietas tiks atklātas šī pieraksta aizzīmogotajā daļā, jā, vai jūs neredzat lielo iznīcību, kas nāks pār zemes tautām, kad Tas Kungs nāks savā godībā? Cik daudz vairāk vārdu man ir jālieto, lai sniegtu jums skaidrībā to, kas notiks dēļ jūsu ļaundarbām un negantībām Dieva priekšā?

2 Lūk, visas nācijas uz zemes virsas būs pastāvīgā nemiera un satraukuma stāvoklī līdz Dieva Dēla atnākšanai viņa taisnīgumā.

3 Jā, Sātanam būs liela vara pār šo nāciju vadītāju sirdīm; un daži, kas ir bagāti un vareni, valdīs un pārvaldīs ļaužu vairākumu, kas esat tie no jums, kas atbalsta savus vadītājus viņu ļaundarbās un sniedzat tiem viņu varu.

4 Jo lūk, šiem vadītājiem nebūtu nekādas varas, ja to viņiem nedotu ļaudis, kurus viņi

vada.

5 Un jūs esat tie ļaudis, kas esat devuši viņiem šo varu. Un jūs klausāties viņu glaimojošajos vārdos, un jūs redzat viņu dzīves, kas ir labklājības un dīkdienības dzīves; un jūs pielūdzat viņus un apskaužat to, kas viņiem pieder.

6 Un viņi jums dod tukšus solījumus, ka arī jums var būt viss, kas ir viņiem, kuriem jūs sākat ticēt, veltot savas dzīves un savas vēlmes tam, lai kļūtu tādi kā jūs vadītāji.

7 Un jūs domāsit, ka viņi ir taisnīgi un labi, un godājami zemes cilvēki dēļ viņu panākumiem un viņu varas, ko jūs tiem esat devuši. Taču jūs nezināsit par viņu slepenajām savienībām, kuras viņi ir izveidojuši savā starpā, lai saglabātu ietekmi pār jūsu sirdīm un jūsu prātiem.

8 Un kā avis, kas ir nomaldījušās, jūs sekosit šiem vilkiem, kas ir tērpušies avju ādās, lai tie nevarētu tapt atklāti ganāmpulkā; un jūs sekosit tiem jūsu pašu iznīcībai.

9 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, padomājiet kādu brīdi Garā par to. Jā, nedomājiet kādu brīdi par pasauli, bet ieklausieties vārdos, kurus man ir pavēlēts dot jums ar Svētā Gara spēku, kas ir manī.

10 Jūs zināt, ka jūsu sirdis un vēlmes ir pievērstas pasaules lietām. Jūs zināt, ka jūs tiecaties pēc cilvēku uzslavām un pagodinājumiem, kas, jūsuprāt, sniegs jums pasaules smalkās lietas un padarīs jūsu dzīvi laimīgāku un mierīgāku.

11 Bet es jums jautāju: vai jums ir miers, esot ar šīm lietām? Jā, vai jūsu dvēseles netop nomāktas dēļ jūsu vēlmēm pēc pasaules lietām? Vai jūs neredzat, kā dvēsele tiek samaitāta, kad tā vēlas šīs lietas?

12 Un, ja jums ir šīs lietas; jā, ja jums tiktu dotas visas bagātības un cilvēku uzslavas un pagodinājumi, vai jūs domājat, ka tad jūs būtu laimīgi? Es saku jums, ka jūs nebūtu laimīgi.

13 Un jums nav jāpieņem mans viedoklis

par to, bet paraugieties uz tiem, kam ir vara un bagātības, un visas pasaules smalkās lietas. Vai viņi ir laimīgi? Jūs zināt, ka viņi nav laimīgi, kaut arī viņiem ir visas lietas, ko jūs vēlaties un kam jūs esat pievērsuši savas sirdis.

14 Lūk, vai jūs varat atrast starp viņiem kādu, kas ir laimīgs un taisnīgs? Es saku jums, ka jūs nevarat atrast starp viņiem tādu. Un, ja starp jums ir kāds, kas apgalvo, ka viņš ir laimīgs, pateicoties tām lietām, kuras viņš ir uzkrājis sev, vai varai, kas viņam ir dota, tad jūs varat droši zināt, ka viņš jums melo un aplāj savu grēku pulku, lai tie netaptu jums zināmi.

15 Un tagad es vaicāju jums — kurš no jums ir patiešām laimīgs visās lietās? Jā, kurš ir starp jums, kas mīl savu dzīvi un lolo katras dienas stundas, ka tas ir dzīvs, un smaida ar domu, kas tas pastāv, un nevis domājot par to, kā tam vajadzētu dzīvot, patērējot pasaules lietas savai miesai?

16 Lūk, kurš no jums, ja tam iedotu nevērtīgu akmeni, gūs prieku par šo akmeni un lolos to, un metīs to savai dvēselei par prieku?

17 Jā, kurš no jums neraizējas par naudu vai prestižu, vai cilvēku uzslavām un pagodinājumiem?

18 Jā, tos, kurus jūsu atradīsiet starp jums, kas ir tādi, ir tie, kas patiešām ir laimīgi. Un tie ir jūsu mazie bērniņi, jūsu bērni, miesa no jūsu miesas, patiesi tie, kurus jums ir devis Tēvs kā piemēru jums visās lietās. Jā, tie ir laimīgākie starp jums.

19 Viņi ir tie, kas dzīvo bez naida citam pret citu. Viņi ir tie, par kuriem Tas Kungs runāja, kad viņš teica: Ja jūs netopat kā mazi bērni, jūs nekādi nevarēsiet iemantot Dieva valstību.

20 Un tad nu, mani brāļi un māsas, cik daudzi starp jums ir līdzīgi jūsu mazajiem bērniem? Es saku jums, ka jūs neesat līdzīgi maziem bērniem, bet jūs mācāt saviem bērniem to, lai viņi kļūtu līdzīgi jums; jūs, būdami nožēlojami un neapmierināti ar

dzīvi, ko Tēvs jums ir devis.

21 Un jūs rādāt piemēru saviem bērniem par to, kādiem tiem jābūt, un šis piemērs jūsu bērniem tiek sniegts ar jūsu darbiem, kas ir Sātana darbi, kas var sniegt tikai īslaicīgu prieku tajā brīdī, kad jūs saņemat atlīdzību par saviem darbiem.

22 Un jūs mācāt saviem bērniem darīt tos darbus, ko jūs darāt, jeb Sātana darbus, lai arī viņiem varētu būt šis īslaicīgais prieks, ko sniedz Sātana svētības, darot viņa darbus un turot viņa pavēles.

23 Un Sātana svētības ir jūsu smalkais apģērbs, ko jūs valkājat, smalkās mājas, kurās jūs dzīvojat, nauda, kas jums ir, ar ko var nopirkt jebko no pasaules smalkajām lietām.

24 Un jūsu bērni redz jūsu piemērus šajās lietās un jūsu vēlmes iegūt šīs lietas. Un viņi redz, ka jūs pavadāt visas sava mūža dienas, meklējot šīs Sātana laicīgās svētības, kuras viņš jums dod, kā jūs tās nopelnāt.

25 Un jūsu bērni ir liecinieki, kad jūs saņemat šīs lietas no Sātana; un viņi redz īslaicīgo prieku, ko šīs lietas šķietami jums sniedz, kad jūs tās saņemat. Taču jūs nerādāt saviem bērniem bēdas šo lietu dēļ.

26 Jā, jūsu bērni nezina par ļaunumu, ko jūs turat savās sirdīs, dzenoties pēc šīm lietām. Tāpat viņi nezina par saviem tēviem, kas iekāro citas sievietes, kas nav viņu bērnu mātes, un par mātēm, kuras sev iekāro pasaules lietas.

27 Jā, jūsu bērni neredz to, kas ir uz jūsu pieres jeb jūsu prāta domas, patiesi zvēra zīmi, kas ir uz jūsu pieres un uz jūsu labās rokas. Un viņi neredz bēdas, kas rodas, jums dzenoties pēc šīm lietām.

28 Lūk, viņi nevar redzēt šīs lietas, jo jūs tās slēpjat no saviem bērniem. Un tādēļ, ka viņi redz vienīgi īslaicīgo laimi, ko sniedz pasaules lietu iegūšana, viņi neizprot mūžīgo mieru un laimi, kuru tiem ir apsolījis viņu Dievs, kas ir viņu Tēvs debesīs.

29 Un jūs vedat viņus uz savām baznīcām un mācāt viņiem klausīties jūsu baznīcu

vadītājus, kurus jūs stādāt viņu priekšā kā Dieva gribas paudējus uz zemes.

30 Un šie vadītāji arī ir veiksmīgi un pārtikuši zemes ļaudis, kā jūs esat mācījuši saviem bērniem, ka tiem tādiem ir jāklūst; un viņi sāk darīt to, ko jūs viņiem mācāt darīt paši ar savu piemēru un arī ar to piemēru, kuri, kā jūs apgalvojat, ir Dieva piemēri uz zemes.

31 Lūk, cik daudzi no jums mācāt saviem bērniem veidot savas dzīves pēc Kristus un viņa mācību parauga? Jā, cik daudzi no jums mācāt šos nevainīgos bērnus, kuri iesākumā bija laimīgi, ka Kristus jau ir devis viņiem piemēru, kuram viņiem būtu jāseko visās lietās?

32 Jā, ir daudzi no jums, kas sakāt šīs lietas saviem bērniem, tomēr ar jūsu piemēriem un ar jūsu baznīcu vadītāju piemēriem jūsu bērni kļūst apjukusi un nezina, kur atrast patiesu piemēru tam, kā viņiem būtu jādzīvo savas dzīves.

33 Bet jums ir svētie raksti jūsu priekšā, un daudzi no jums norādāt saviem bērniem, ka svētie raksti ir Dieva vārds un ka viņiem vajadzētu dzīvot pēc šiem svētajiem rakstiem un darīt to, kas tajos ir pavēlēts viņiem. Taču, vai jūs dzīvojat pēc tiem pašiem vārdiem?

34 Es saku jums, ka jūs to nedarāt, jo jūs esat liekuļi un paši nelasāt un nesaprotat svētos rakstus. Un dēļ savas kā vecāku ļaundarbības jūs esat apgrēcinājuši šos vismazākos, par kuriem Kristus runāja, kad viņš teica: Patiesi es jums saku: ja jūs neatgriežaties un netopat kā mazi bērni, tad jūs nenāksit Debesu valstībā.

35 Tāpēc, kas pats pazemojas kā šis bērns, tas ir lielākais Debesu valstībā. Un, kas uzņem tādu bērnu manā vārdā, tas uzņem mani. Bet, kas apgrēcina vienu no šiem vismazākajiem, kas tic uz mani, tam būtu labāk, ka tam piesietu dzirnu akmeni pie kakla un to noslīcinātu jūras dziļumā.

36 Vai pasaulei apgrēcības dēļ! Apgrēcībai gan jānāk; bet vai tam cilvēkam, caur ko nāk

apgrēcība. Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicināt, jo es jums saku: viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz mana Debesu Tēva vaigu.

37 Lūk, jūs visi, kas esat saņēmuši manus vārdus šajā pierakstā, kas ir ticis aizzīmogots, lai nāktu klajā lielākās ļaundarības laikā, kāds jebkad ir pastāvējis uz zemes virsas; vai jūs nezināt, ka jūs apgrēcināt bērnus, patiesi visus tos, kuros ir ierakstīta Tēva sejas izteiksme?

38 Vai jūs nezināt, ka tad, kad šie bērni izaugs un kļūs līdzīgi jums, ka viņi cietīs, tāpat kā jūs esat cietuši?

39 Un, ja jūs neesat cietuši miesā, tādēļ ka jūs ticat, ka jums ir veicies un jūs esat mierīgi dzīvojuši visas sava mūža dienas, patiesi jūs cietīsiet tad, kad jūs būsit miruši un atdosiet miesu; un kā gars jūs redzēsiet savas miesas darbu augļus un to, kā jūs esat apgrēcinājuši šos mazos bērnus.

40 Jo jūsu bērni un jūsu bērnu bērni būs tie, kas cietīs Tā Kunga lielajā un šausmu pilnajā dienā. Viņi ir tie, kas dzīvos uz zemes ārkārtīgi liela nemiera un nelaimīguma laikā savu vecāku darbu dēļ, kas bija pirms viņiem.

41 Un jūs, kas būsit miruši, redzēsiet savu darbu augļus un savu bērnu nemieru un ciešanu sāpes, un nespēsiet paņemt atpakaļ to piemēru, ko jūs tiem esat devuši miesā, nedz arī jums tiks dots spēks mācīt viņus atbilstoši gara lietām.

42 Jo jūsu miesas dienās ar jūsu bērniem jūs viņiem mācījāt pievērst savas sirdis pasaules lietām un cilvēku vēlmēm un pagodinājumiem. Un, tā kā viņu sirdis ir pastāvīgi pievērstas šīm lietām, vai jūs domājat, ka viņi uzklausīs Garu un saņems vadību no Dieva?

43 Un, ja viņi neuzklausa Svēto Garu un tos, kam ir uzdots kalpot no garu pasaules jūsu bērniem miesā, vai jūs domājat, ka viņi uzklausīs jūs?

44 Jā, tie no jums, kas esat pavadījuši savas pārbaudes dienas, pastāvīgi noliedzot

Svēto Garu dēļ jūsu dzīšanās pēc pasaules smalkajām lietām; jā, jūs būsit nedzēšamas elles un moku stāvoklī, kad jūs būsit liecinieki tam, kas notiks ar jūsu bērniem miesā.

45 Jo jūsu bērni redzēs Tā Kunga lielo un šausmu pilno dienu. Jā, viņi būs miesā, kad nāks Tas Kungs un ar savu muti, kas ir viņa varas zobens, viņš pakļaus zemes tautas un liks jūsu bērniem dzert no viņa bardzības kausa un sajūst viņa dusmas.

46 Tad nu, vai jūs domājat, ka viņa dusmas būs dusmas dusmās? Vai jūs domājat, ka zobens, kas iziet no viņa mutes, tiks turēts dusmās? Es saku jums, ka Tam Kungam nav iespējams kļūt dusmīgam, kā jūs esat raduši kļūt dusmīgi cits pret citu, bet viņa dusmas ir taisnīgs sašutums, kas tiek izrādīts mīlestībā pret visiem cilvēkiem.

47 Un Jānis jums ir devis atklāsmi un ir pateicis jums, ka viņu sauc: Dieva Vārds. Un tas ir Dieva vārds, kas liks jūsu bērniem raudāt un griezt zobus sāpēs un ciešanās, un tikt mocītiem ar to, kas tajā laikā nāks no Tā Kunga mutes.

48 Jo jūsu bērni dzirdēs Tā Kunga vārdus un sāks saskatīt to lietu, ko jūs tiem esat mācījuši, milzīgo kļūdainumu un maldus, kuros viņi tika vadīti jūsu piemēru dēļ.

49 Jo viņi dzirdēs, ka viņu uzslavas un viņu pagodinājumi, ko viņi saņem no cilvēkiem, un arī pasaules vērtīgās un smalkās lietas, ko jūs esat mācījuši, lai viņi vēlas, ir lietas, kuras Tas Kungs ienīst un kuras viņš nicina saskaņā ar saviem vārdiem.

50 Un viņi redzēs, ka Tas Kungs aicinās nabadzīgos un lēnprātīgos, un tos, kas nepieņēma zvēra zīmi uz savas pieres un kas bija tie, kurus jūsu bērni nicināja un apsmēja, un ieslodzīja par to, kā tie izvēlējās dzīvot savas dzīves, patiesi saskaņā ar Dieva Garu, kas bija viņos.

51 Un jūsu bērnus, kas ir pavadījuši savas pārbaudes dienas, dzenoties pēc apbalvojumiem un jurista vai ārsta, vai

uzņēmēja grādiem, kas ir izveicīgi zvēra ekonomikā, un kas visi ir dzīvojuši greznumā ar zemes netikli un kas ir ieguvuši daudz lietu, pateicoties netikle; jā, viņus Tas Kungs nicinās.

52 Jo viņi ir pavadījuši savas dzīves, dzenoties pēc tām lietām, kas viņiem ir sniegušas bagātības, kad viņi būtu varējuši lietot savus talantus un savu laiku, un sava gara intelektu, lai īstenotu uz zemes mieru.

53 Un jūsu bērni būs liecinieki visiem dižajiem vadītājiem starp ļaudīm un visiem tiem, kas ir saņēmuši slavu un dievināšanu no cilvēkiem, patiesi tiem, kas ir paaugstināti, pateicoties savai popularitātei atlētiskā un zvēra tēlam, kas tiks pārraidīts uz visu zemes ļaužu namu jumtiem.

54 Lūk, šis tēls tiks pārraidīts ar tā palīdzību, kā jūs sauksiet to, kas jums sniegs vīziju jeb zvēra tēlu, ar dabisku impulsu viņšanos, kas tiek raidīti gaisā un zem zemes un saņemt katrā zemes namā, patiesi uz namu jumtiem, pieviļot tos, kas ir atdevuši savas sirdis un prātus zvēram, kas ir radījis šo brīnumu un devis tiem savu tēlu.

55 Un ar šiem līdzekļiem visa zeme tiks Sātana pievilta; un zemes ļaudis mācīsies no viņa tās lietas, kuras viņš vēlas tiem mācīt.

56 Un būs daudzi, kas tiks padarīti slaveni un bagāti, pateicoties zvēra tēla transmisijām pasaulē; un Tas Kungs tos nicinās, kad viņš nāks, lai tiesātu pasauli.

57 Un jūsu bērni, kuri godā un dievina tos, cietīs kopā ar tiem; jo viņi saskatīs savu ceļu kļūdainumu un nespēs raudzīties uz To Kungu savā ļaundarbībā, būdami vēlējušies Sātana lietas visas sava mūža dienas.

58 Un tie starp jums, kas esat miesas ārsti un esat pavadījuši visas savas jaunības dienas, dzenoties pēc medicīnas zināšanām, lai jūs varētu kļūt bagāti un būtu augstākā stāvoklī par citiem; jā, ko jūs domāsi, kad Tas Kungs nāks un dziedinās tikai ar savu pieskārienu?

59 Kāda nozīme tad būs jūsu dzīves izšķiešanai, dzenoties pēc tām lietām, kas,

jūsaprāt, ir cēlas un diženas? Jā, ir daudzi no jums, kas tic, ka tas, pēc kā jūs dzenaties, ir cēls un dižens, un nepieciešams, lai cilvēku bērni varētu būt veselīgi un laimīgi.

60 Bet es jums saku, ka viņi nav veselīgi un laimīgi, jo viņi seko iecerei, ko Sātans ir nolīcis viņu priekšā, kas ir atlikšanas un slinkuma iecere, kas rada zemes ļaudīm nepieciešamību pēc ārstiem, kuriem tiek mācīti Sātana ceļi, lai tie var dziedināt šo ceļu sekas.

61 Un, kad Tas Kungs nāks Tēva godībā, ko tad jūs, ārsti, sacīsiet viņam? Vai jūs sacīsiet viņam, ka jūs esat radījuši vairāk laimes uz zemes, pateicoties jūsu zināšanām un tam, kā jūs esat pievīluši tos, kas raugās uz jums kā uz miesas glābējiem?

62 Vai jūs sacīsiet šīs lietas, kad jūs aptversiet to, ka garu pasaule ir daudz lielāka miera un laimes vieta nekā mirstība, un vai jūs neesat dziedinājuši daudzus cilvēkus no tām slimībām, kas viņiem liktu doties mājās uz garu pasauli, no kurienes viņi nākuši, tad viņi kā gari tur būtu daudz laimīgāki nekā par dzīvību, ko jūs tiem esat devuši, pateicoties jūsu zālēm un jūsu ceļiem, kas uztur viņus dzīvus, lai viņi varētu maksāt jums par jūsu pakalpojumiem un padarīt jūs bagātus ar pasaules smalkajām lietām, kuras jūs vēlaties?

63 Bēdas miesas ārstiem, kad Tas Kungs nāks savā godībā.

64 Jā, bēdas dvēseles ārstiem jeb tiem no jums, kas esat iecēluši sevi par citu cilvēku padomniekiem un garīgajiem padomdevējiem. Un ikvienas baznīcas, kas tikusi izveidota starp cilvēkiem, vadītāji arī tiks Tā Kunga nicināti un satriekti ar zobenu, kas iznāk no viņa mutes.

65 Jo viņš liecinās tajā dienā pret tiem viņu darbu dēļ. Un jūsu bērni redzēs, ka Tas Kungs ignorēs tos, kas domāja par sevi, ka ir viņa pravieši un apustuļi, viņa kalpotāji un viņa evaņģēlisti, viņa priesteri un viņa pāvesti, viņa bīskapi un viņa mācītāji.

66 Un visi tie, kas ir kļuvuši bagāti,

pateicoties Dieva vārdam, tiks nogāzti zemē un mocīti ar to, ko Tas Kungs tiem teiks tajā dienā.

67 Un viņi nāks un metīsies ceļos viņa priekšā, raudot: Kungs! Kungs! Vai mēs neesam pravietojuši tavā vārdā un tavā vārdā velnus izdzinuši, un tavā vārdā daudz brīnumainu darbu darījuši?

68 Un tad Tas Kungs pavēlēs tiem piecelties un aiziet prom no viņa, jo viņš neatzīs to darbus, kas ir nevis viņa darbi, bet gan Sātana darbi.

69 Jo, kas uzdodas par viņa praviešiem un apustuļiem, viņa kalpotājiem un viņa evaņģēlistiem, viņa priesteriem un viņa pāvestiem, viņa bīskapiem un viņa mācītājiem, kas nedzīvo savas dzīves tā, kā viņš dzīvoja, tie nav viņa kalpi.

70 Un tādēļ viņš ir teicis: Pēc viņu darbiem jums būs tos pazīt. Un tad nu, paraugieties uz tiem, kas paziņo jums pēdējās dienās, ka viņi ir Tā Kunga kalpi un pravieši, un gaišreģi, un Dieva gribas atklājēji. Jā, kā šie cilvēki ģērbjas? Jā, kādās mājās viņi dzīvo? Jā, cik daudz naudas un goda un kādu statusu viņi saņem pasaulē? Jā, īsāk sakot, cik lielā mērā viņi patiesībā dzīvo tā, kā dzīvoja mūsu Kungs un Glābējs, Jēzus Kristus?

71 Es saku jums, ka viņi nedzīvo tā, kā dzīvoja Jēzus, nedz arī viņi māca ar saviem piemēriem to, ko mācīja Jēzus, bet viņi sniedz zemes ļaudīm piemēru par Sātana darbiem un godību.

72 Jo tas ir Sātans, kurš vēlas cilvēku prestižu un godu, un godību. Tas ir Sātans, kurš vēlas zeltu un sudrabu, un zemes vērtīgās lietas. Un visas šīs lietas viņš ir devis tiem, kas kalpo viņam un tur viņa pavēles.

73 Un uz visas zemes virsas nebūs nevienas tādas reliģijas, ko Tas Kungs pieņems, kad viņš nāks, bet viņš noraidīs tās visas, jo to darbi ir ļauni un nav balstīti Dieva vārdā, kā to ir devis Kristus.

74 Un Tā Kunga dienā cilvēku valdību

vadītāji nāks pie Tā Kunga, lai saņemtu viņa svētību un tiktu viņa pieņemti. Taču savā vēlmē viņi piedzīvos dziļu vilšanos, jo viņa mutes zobens tiem pavēstīs, ka viņi ir bijuši Sātana nāciju vadītāji un darījuši tās lietas, ko Sātans viņiem ir pavēlējis un iedvesmojis viņus darīt.

75 Jo tie ir cilvēki, kas ir saņēmuši varenību un cieņu no tiem, kurus viņi vada, pieviļot tos, kurus viņi vada, ar savām bagātībām un saviem glaimiem, un saviem miera un labklājības solījumiem.

76 Un, kad šie vadītāji nomirst, viņi saņem lielu godu un slavu no pasaules. Jā, viņiem ir gari bērni gājieni, ko viņiem velta tie, kuri mīlēja viņus un sekoja viņiem, pieminot viņu darbus.

77 Un tagad es vēlos vaicāt tiem no jums pēdējās dienās, kas godājat un slavējat savus vadītājus un sniežat viņiem lielu slavu; jā, ko jūs domājat par to, kā Kristus tika godāts un slavēts no pasaules?

78 Jā, kā visdziļākās dvēseles, kas jebkad ir dzīvojuši miesā, bērni gājieni ir salīdzināms ar to, kas ir jūsu vadītājiem, kuri ir Lucifera plāna sekmētāji un izplatītāji?

79 Es saku jums, ka ikviens no jūsu vadītājiem, kas saņem šīs cilvēku uzslavas un pagodinājumus, saņem tās no Sātana, kurš ir Dievs, kuram viņi seko, kamēr viņi jūs vada.

80 Jo pasaule mīl viņus un sniedz viņiem to godu, pēc kā viņi tiecas. Un jūs varat būt pārliecināti, ka, jo lielāku godu un slavu viņi saņem no pasaules, jo ļaunāki viņi ir savā vadībā, ko viņi sniedz ļaudīm.

81 Un jums vajadzētu spriest par visiem cilvēkiem atbilstoši Kristus dzīvei un viņa darbiem un nevis atbilstoši to darbiem un dzīvēm, kurus jūs esat pieņēmuši kā varenus ļaudis starp jums. Jo šie paši varenie ļaudis nespēs nostāvēt Tā Kunga klātbūtnē, kad viņš nāks Tēva godībā.

82 Un tie no jums, kas esat uzņēmēji un zemes tirgoņi, kas esat ieguvuši savu turību ar zvēra ekonomiku un svētībām, kuras

Sātans dod visiem tiem, kas tiecas sekmēt viņa plānu; jā, vai jūs domājat, ka jūs izbēgsit no Dieva dusmām tajā dienā? Vai jūs domājat, ka jūs atradīsīt kādu attaisnojumu savām bagātībām?

83 Lūk, zemes tautu vēsturei tiekot jums atklātai šajā pierakstā, jūs redzēsīt, ka zemes tirgoņi un bagātnieki ir tie, kas ir radījuši visvairāk posta un nelaimju, kas tiek pieredzētas mirstībā.

84 Un nebūs neviena no jums, kas tiek uzskatīts par bagātu pēc pasaules standarta, jā, pat neviena, kas tiks attaisnots savās bagātībās Tā Kunga dienā. Un jūs nespēsīt nostāvēt Tā Kunga priekšā savu bagātību dēļ.

85 Un jūs esat tie, par kuriem Tas Kungs norādīja, kad viņš runāja uz jūdiem, sacīdams: Kad Cilvēka Dēls nāks Savā godībā un visi svētie eņģeļi līdz ar Viņu, tad Viņš sēdēs uz Sava godības krēsla, ko Viņa Tēvs Viņam ir devis.

86 Un visas zemes tautas tiks sapulcētas Viņa priekšā; un Viņš tās šķirs citu no citas, kā gans šķir savas avis no āžiem, kad tie nāk pie viņa, lai ēstu. un liks avis pa Savu labo, bet āžus pa kreiso roku.

87 Tad Ķēniņš sacīs tiem, kas pa labo roku: Nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētītie, iemantojiet Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma, patiesi Mana Tēva valstības godības.

88 Jo Es biju izsalcis un jūs esat Mani paēdinājuši. Es biju izslāpis, un jūs esat Mani dzirdinājuši. Es biju svešinieks, un jūs esat Mani uzņēmuši; es biju plīks, un jūs esat Mani apģērbuši. Es biju slimis, un jūs esat Mani apmeklējuši; es biju cietumā, un jūs esat nākuši pie Manis.

89 Tad taisnie atbildēs Viņam un sacīs: Kungs, kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu un Tevi paēdinājuši? Vai izslāpušu un Tevi dzirdinājuši? Kad mēs esam Tevi redzējuši kā svešinieku un Tevi uzņēmuši? Vai plīku un Tevi apģērbuši? Kad mēs esam Tevi redzējuši slimu vai cietumā un nākuši

pie Tevis?

90 Tad Ķēniņš tiem atbildēs un sacīs: Patiesi Es jums saku: Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši.

91 Tad Viņš arī sacīs tiem, kas pa kreiso roku: Eita nost no Manis, jūs nolādētie, mūžīgā ugunī, kas sataisīta velnam un viņa eņģeļiem, kas ir tā valstība, ko jūs esat sev izvēlējušies.

92 Jo Es biju izsalcis un jūs neesat Mani paēdinājuši. Es biju izslāpis, un jūs neesat Mani dzirdinājuši. Es biju svešinieks un jūs neesat Mani uzņēmuši; Es biju plīks, un jūs neesat Mani apģērbuši; Es biju slimis un cietumā, un jūs neesat Mani apmeklējuši.

93 Tad tie arīdzan Viņam atbildēs un sacīs: Kungs, kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu vai izslāpušu, vai kā svešinieku, vai plīku, vai slimu, vai cietumā un neesam Tev kalpojuši?

94 Tad Viņš tiem atbildēs un sacīs: Patiesi Es jums saku: Ko jūs neesat darījuši vienam no šiem vismazākajiem, to jūs arīdzan Man neesat darījuši. Un tie ieies mūžīgā sodībā, bet taisnie mūžīgā dzīvībā.

95 Un tā būs ar visiem tiem no jums, kam ir lielas bagātības pēdējās dienās. Jā, patiesi tie no jums, kam ir divi svārki un kas nedod tam, kam nav neviena, jūs tāpat cietīsīt; patiesi visi no jums, kas pelnāt naudu ar savu uzņēmējdarbību un savu tirgošanos; jūs cietīsīt tā dēļ, kas ir no pārpilnības, ko jūs paturat sev, kamēr citi ir trūkumā.

96 Gudrības vārdu es dodu tiem no jums, kas esat bagāti attiecībā uz pasaules lietām, atcerieties atraitni un viņas artavu, jo tajā ir taisnīguma pamats.

97 Kam ir ausis, lai dzirdētu, tas lai dzird un saprot.

74. NODAĻA

Kad Tas Kungs nāks, visvairāk cietīs tiesneši un advokāti dēļ savas ļaunprātīgas

varas izmantošanas par citu cilvēku dzīvēm. Taisnīgajiem vajadzētu nevis tiesāties, bet gan izrādīt mīlestību pret visiem cilvēkiem un ļaut savai gaismai spīdēt ar saviem piemēriem.

UN tie, kas izdod Sātana likumus un piemēro šos likumus cilvēku bērniem, nāks Tā Kunga dienā ar cerību, ka arī viņi varētu saņemt attaisnojumu un atlīdzību par to, ko tie ir darījuši savu pārbaudes dienu laikā.

2 Tad viņa mutes zobens nosodīs tos vairāk par visiem citiem, kas sevi ir paaugstinājuši cilvēku uzslavās un pagodinājumos.

3 Un viņi ir tie, kas aplāj savu taisnīgumu ar apmetņu melnumu, ko tie simboliski valkā, kad tie piemēro Sātana likumus un taisnību cilvēku bērniem.

4 Jo viņi nesaskata, ka viņi uzvelk tumsības apmetni, kad viņi piemēro taisnību, kā viņi uzskata, saviem citiem brāļiem un māsām, un atņem tiem viņu brīvību un viņu īpašumus, un viņu dzīvības atbilstoši Sātana likumiem, kura darbus viņi pārstāv savos melnajos tumsības apmetņos.

5 Un viņi neuzlūkos tos, kurus viņi tiesās, kā savus brāļus un māsas, bet viņi nosodīs tos un domās par tiem kā par zemes sārņiem tā ļaunuma dēļ, kas ir to dvēselēs, kas tiesā, tiem esot Sātana pieviltiem varas dēļ, ko viņi tam ir devuši.

6 Jo lūk, visi Dieva kalpi ir valkājuši gaišas krāsas vai tīri baltu, kad tas viņiem pieejams atbilstoši savām tradīcijām un paražām, lai viņi varētu būt liecība ļaudīm par to, ko Tas Kungs prasa no tiem.

7 Taču pēdējo dienu tiesneši uzvilks tumsības apsegu un sēdēs, tiesājot to dzīves, kas ir vāji un nabadzīgi starp tiem.

8 Un ar saviem tumsības apmetņiem viņi domās par sevi, ka ir augstāki par visiem citiem uz zemes virsas, viņiem vienīgajiem īstenojot Sātana varu viņa valstībā.

9 Un dēļ viņu spriedumiem un viņu ceļiem, patiesi dēļ varas, ko tiem ir devis

Sātans, lai atņemtu cilvēka rīcības brīvību, ko visiem ir devis Tēvs, tie tiks ārkārtīgi nosodīti no Tā Kunga — vairāk par visiem citiem.

10 Un tie, kas ir advokāti, arī ārkārtīgi cietīs; patiesi tie, kas stāv tiesnešu priekšā un kas ir no tiesnešiem, kas iestājas to labā, kas viņiem maksā grēka algas zemes likuma priekšā, un viņi ir pārliecinājuši ļaudis, ka tas ir taisnīguma un taisnības likums.

11 Un viņi apgalvos tanī dienā, ka likums bija nepieciešams, lai starp cilvēkiem uz zemes varētu tikt ieviesta un uzturēta kārtība un miers.

12 Un par šo kārtības principu viņi saka patiesību, taču liekulībā.

13 Jā, Tēvs dzīvo pēc debesu mūžīgajiem likumiem, kas tikuši ieviesti ar nolūku radīt kārtību un uzturēt mieru, kas pastāv Viņa valstībā starp Viņa bērniem.

14 Un šim nolūkam ir dots viss likums, lai tas varētu aizsargāt viena cilvēka tiesības no tā, ko viņam varētu nodarīt kāds cits, kas atņem no viņa rīcības brīvības.

15 Un ir ieviests taisnīgs likums, lai aizsargātu visu tiesības un lai uzturētu mieru un kārtību starp ļaudīm.

16 Bet es esmu teicis, ka šie advokāti un šie tiesneši saņems sava grēka algas, jo tas ir tas, ko tie saņem, neievērojot Kristus likumu, ko viņš mums ir devis, lai mums varētu būt īstens miers starp mums.

17 Jo pēdējo dienu likums būs izveidots tiem, kas piemēro likumu un rīkojas tā vārdā, lai gūtu peļņu un varu pār citiem.

18 Un advokāti uzskūds ļaudis iesūdzēt tiesā citam citu un pavedināt citu cilvēku ar vārdiem, lai lieta varētu tikt nesta tiesneša priekšā un advokāta apstrīdēta, kuram tiek labi maksāts par saviem vārdiem, kas tiek godāti tiesas namā, kam pieder gan advokāts, gan tiesnesis.

19 Un tie būs kā slepena savienība savā starpā, ka tie nesniegs godu un cieņu tādām cilvēkam, kas pārstāv pats sevi tiesneša priekšā un nāk, lai aizstāvētu savu lietu

zemes likuma priekšā, nemaksājot grēka algas saskaņā ar tiesas prasību.

20 Jo, ja visiem cilvēkiem tiktu ļauts sniegt savu lietu patiesībā un godīgumā taisnīga tiesneša priekšā, kurš tiesā nevis pēc tā, ko tas redz, nedz pēc lietas veida, kas tiek nesta viņa priekšā, bet spriež taisnīgu spriedumu, piemērojot visiem vienādu taisnību;

21 Jā, ja kāds cilvēks šādi nāktu tiesneša priekšā, tad nebūtu nekādas vajadzības pēc advokāta, kurš lieto savu viltību un savu kompetenci par likumu, kas tika izveidots viņam, lai gūtu peļņu.

22 Un tad, ja viss likums būtu balstīts uz Dieva baušļiem, patiesi augstākajiem no visiem baušļiem, jā, ka cilvēkam ir jāmīl savs tuvākais kā sevi pašu, un ja katrs tiesnesis sniegtu spriedumu, balstoties vienīgi uz šo lielo bausli, tad likums būtu taisnīgs.

23 Taču Kristus vārdi nosoda cilvēku likumus, jo viņš ir devis Tēvs baušļus, sacīdams: Un, ja kāds grib ar tevi tiesāties un ņemt tavus svārkus, atdod tam arī savu apmetni.

24 Tad nu šis ir Tēva likums. Un tas ir šis likums, pēc kura tiks tiesāti nāciju tiesneši un advokāti.

25 Jo Tas Kungs aizliedz tiem, kas seko viņam, iesūdzēt kādu citu cilvēku tiesā. Un, ja kādu patiesu Kristus sekotāju kāds cits atved tiesneša priekšā, lai atņemtu viņam kādus no viņa zemes īpašumiem, tad šis pazemīgais Kristus sekotājs necīnītos par šo lietu, bet dotu tam, kas iesūdzējis viņu, visu, kas tiek prasīts no viņa.

26 Un, ja cilvēku bērni paklausītu Kristus likumam, tad starp viņiem noteikti būtu miers, jo nebūtu nekādas vajadzības pēc advokātiem.

27 Un, ja būtu godīgi un taisnīgi tiesneši, tad visi cilvēki tiktu tiesāti pēc Kristus vārdiem, kas ir likumi, ko Tēvs viņam ir devis, lai mācītu mums.

28 Un, ja mēs tiktu tiesāti pēc Tēva

likumiem, tad mēs saņemtu taisnīgu sodu, ja būtu tā, ka neesam paklausījuši Viņa likumiem.

29 Bet Sātana likumi nav Dieva likumi. Un viņa likumi ir izveidoti tā, lai viens cilvēks gūtu varu un ietekmi pār kādu citu cilvēku, un lai kāds varētu iegūt naudu, iesūdzot savu tuvāko jebkāda iemesla dēļ, ņemot to, ko tas skauž, no sava tuvākā.

30 Un pēdējās dienās nebūs mīlestības cilvēku bērnu sirdīs. Jo, ja kāds cilvēks aizvaino kādu citu, tad cilvēks, kurš ticis aizvainots, uzmeklēs zemes likuma padomnieku, lai viņš varētu iesūdzēt tiesā to, kurš aizvainoja, lai viņš varētu ņemt tā naudu.

31 Un šādējādi nav miera starp pēdējo dienu cilvēku bērniem dēļ likuma un advokātiem, un tiesnešiem, kas ir starp jums; un tas ir iemesls, kādēļ es jums esmu teicis, ka advokāti un tiesneši ir liekuļi tajā, kam viņi tic, ka tie būtu viņu taisnīgie darbi.

32 Un šie visi tiks ārkārtīgi nosodīti no Tā Kunga un cietīs viņa sašutuma dusmas, kas tiks izpaustas ar vārdiem no viņa mutes.

33 Un jūs visi, kas esat atklājuši lietu pret savu tuvāko, kas esat maksājuši advokātam, lai pārstāvētu jūs pret savu tuvāko tiesas sēdē, vai jūs domājat, ka jūs tiekat attaisnoti šajā lietā un paliksīt neaptraipīti Tā Kunga priekšā, kad jūs zināt, ka jūs esat nepaklausījuši viņa pavēlēm attiecībā uz šīm lietām?

34 Lūk, arī jūs ārkārtīgi cietīsīt — gan tie no jums garu pasaulē, kas būs Tā Kunga atnākšanas liecinieki no turienes, gan arī tie no jums, kas esat to bērni, kuri jums ar savu piemēru mācīja, ka jums ir jāiesūdz savs tuvākais un jānes prasības pieteikums pret viņu Sātana tiesā.

35 Un, ja jūs esat patiess Kristus sekotājs, tad jūs neieiesit tiesā, atbalstot Sātana likumus jebkāda iemesla dēļ. Tomēr būs daži no jums, kurus citi spiedīs iet šajās tiesās; un, ja citi jūs spiedīs iet šajās tiesās, tad necīnīties pret tiem, bet dodiet tiem, ko

tie vēlas no jums.

36 Un, ja jūs dzīvojat pēc Kristus vārdiem, tad jums nebūs tā, ko kāds cits vēlētos paņemt no jums tiesā.

37 Un būs daži, kas būs spiesti doties tiesā pēc Sātana likumiem, kurus jūs neievērojat, domādami, ka jums nav tie jāievēro, jo tie ir pretēji Dieva likumam, pēc kura jūs šķietami dzīvojat.

38 Bet es jums saku, ka, ja jūs dzīvojat pēc Dieva likuma, tad nevajadzētu būt kādam iemeslam, kādēļ cilvēku tiesām būtu pamats vest jūs tur. Jo Dieva likums ir taisnīgs un dara tās lietas, kas rada mieru un saskaņu, un mīlestību un laimi uz zemes.

39 Un, ja jūs dzīvojat savu dzīvi rūgtumā pret saviem ienaidniekiem, kurus jūs varētu uztvert kā Sātanu un viņa sekotājus, tad jūs dzīvojat nevis pēc Dieva pavēles, bet paši pēc savas pavēles; jo Tas Kungs jums ir pavēlējis mīlēt savus ienaidniekus un darīt labu tiem, kas jūs vajā un jūs ienīst, un jūs ļauni izmanto.

40 Un Tēvs jums to ir pavēlējis, tādēļ ka jūs visi esat Viņa bērni un Viņa valstībā nav vietas naidam un lepnībai, un necieņai.

41 Un to es saku jums no pēdējām dienām, kas domājat par sevi, ka jūs esat virs cilvēku likumiem; vai tie būtu Sātana likumi vai nebūtu, tam nav nozīmes, jo jūs esat pakļauti šiem likumiem, līdz Tas Kungs nāk, lai noteiktu savus taisnīguma likumus.

42 Un viņš ir pavēlējis jums, tāpat kā viņš pavēlēja jūdiem, paklausīt šiem likumiem un dot ķeizaram to, kas pienākas ķeizaram, un Dievam to, kas pienākas Dievam.

43 Un, ja jūs turat Dieva baušļus visās lietās, tad ar jums būs Dieva Gars. Un Dieva Gars jūs mācīs mīlēt citam citu un darīt labu cits citam, un lūgt par tiem, kas pret jums slikti izturas un jūs ļaunprātīgi izmanto.

44 Nedomājiet, ka Tas Kungs jūs ir aicinājis laukā no Bābeles vai pasaules, ka jums vajadzētu nošķirties un neievērot citu tiesības paklausīt Sātana likumiem, ja tas ir tas, ko viņi paši izvēlas.

45 Jo tā ir nevis Dieva griba, bet gan izsmalcināti Sātana maldi, ko viņš lieto, lai sasaistītu arī jūsu sirdis un novestu jūs gūstā.

46 Jo, ja jūs būtu patiesi Kristus sekotāji, tad jūs ļautu savai gaismai spīdēt uz saviem brāļiem un māsām un mīlētu viņus, un būtu paraugs viņiem.

47 Jo pat Sātans ir Dieva dēls, un viņš ir arī jūsu brālis. Lūk, viņa plāns nav tāds, kuram Tēvs nekad neļautu sekot. Jo viņa plāns ir labs tiem, kas seko viņam, un nevar nekādi kaitēt to dvēselēm, kas seko Tēva plānam, izņemot to, ka, ja jūs sekojat Lucifera plānam, jūs nevarat iemantot Tēva valstību.

48 Šī iemesla dēļ Tēvs ļauj Lucifera plānam tikt iekļautam mūsu pārbaudes dienās, lai mēs paši varētu redzēt, kurš plāns sniedz laimi un kurš plāns sniedz bēdas.

49 Tādēļ mīliet savu tuvāko un dariet labu tiem, kas seko Lucifera plānam un rada paši sev nelaimīgumu. Nenosodiet viņus, bet mīliet viņus. Jo viņi izraisīs paši savu nosodījumu saskaņā ar to, ko es jums esmu teicis, patiesi laikā, kad viņi redzēs To Kungu viņa godībā un dzirdēs Tēva likumu no viņa paša mutes.

50 Tādēļ, ja viņi cietīs tajā laikā, kādēļ gan jums, kas esat viņu brāļi un māsas, vajadzētu uzkraut tiem jūsu pašu spriedumu un nosodījumu?

51 To es saku tiem no jums, kas domājat, ka jūs sekojat Dieva pavēlēm, tomēr jūs tiesājat un nosodāt savus tuvākos, tādēļ ka tie seko Sātanam, vēloties pasaules lietas.

52 Lūk, Tā Kunga vārdi nevienam tieši nenosodīs, bet tie, kas dzird viņa vārdus, nosodīs paši sevi.

53 Un es jums jau esmu atklājis šajā pierakstā tās lietas, ko Tas Kungs teiks tiesas dienā, kas būs septīto tūkstošo gadu sākumā, kas iezīmēs puslaika beigas un lielā miera un mīlestības laika sākumu starp visiem Dieva bērniem uz zemes;

54 Jo tās lietas ir tie paši vārdi, ko viņš ir teicis visiem cilvēku bērniem kopš pasaules

iesākuma. Tie ir Tēva vārdi un vienīgie vārdi, kurus mums ir nepieciešams klausīties, lai taptu izglābti Dieva valstībā.

55 Un, kad Tas Kungs atkal teiks šos vārdus, tad visi tie, kas nav dzīvojuši šajos vārdos, nosodīs paši sevi, patiesi līdzīgi tam, kā pravietoja Jānis, kad viņš teica par tiem, kas ir zemes ķēniņi un varenie, un bagātie, un virsnieki, un stīpie, un katrs vergs un katrs brīvais, patiesi tie, kas paslēpsies alās un klinšu aizās no Tā Kunga klātbūtnes.

56 Un tie sacīs kalniem un klintīm: Krītiēt uz mums, apslēpiet mūs no Tā vaiga, kas sēd goda krēslā, un no Jēra dusmām.

57 Un viņi ir tie, par kuriem es esmu runājis. Un tajā dienā viņu nosodījums būs viņu pašu.

58 Taču bēdas tiem, kas nosodīs viņus, jo arī jūs esat grēkojuši un nebūsit gatavi, lai nevainīgi stāvētu Tā Kunga priekšā.

59 Un tad nu šī iemesla dēļ Tas Kungs ir pavēlējis, lai šīs lietas nonāktu pie jums no pēdējām dienām, patiesi, lai jūs varētu zināt par tām lietām, kam jānotiek, un lai jūs varētu zināt par Lucifera plānu, kam vairums no jums sekojat pēdējās dienās.

60 Tad nu Tēvs nenosoda jūs, ja jūs sekojat Lucifera plānam, ja tas ir tas, kas jums sniedz laimi, taču Viņš ir pavēlējis Tam Kungam dot jums Viņa paša plānu, lai jūs varētu salīdzināt abus un droši zināt, kurš patiešām sniedz jums visvairāk laimes.

61 Un šis pieraksts tika sagatavots kā brīdinājuma balss jums visiem, kas saņemsit šīs lietas, lai jūs varētu zināt par to, kas drīzumā notiks starp jums.

62 Jo jūs no pēdējām dienām, kas saņemsit šīs lietas, jau esat puslaika beidzamajā daļā, par ko es esmu rakstījis.

63 Un laiks ir īss, kad Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena nāks pār visiem zemes iedzīvotājiem.

64 Un šis pieraksts netiek sūtīts, lai nosodītu pasauli par tās ļaundarbībām, jo kāds gan labums būtu no nosodījuma par viņu ļaundarbībām, ja viņi nevēlas mainīt to,

ko viņi pieredz, ticot, ka viņi ir taisnīgi un laimīgi?

65 Lūk, šī iemesla dēļ tas ir ticis rakstīts, lai šīs lietas nonāktu pie izredzētajiem, kas jau ir ierakstīti Jēra grāmatā un kas ir uzvarējuši pasauli, pateicoties Kristus vārdiem, kurus tie saprot un kuriem tie seko visās lietās.

66 Un tādēļ, ka Sātana vara ir liela virs zemes, vairums no izredzētajiem tajā laikā, kad šis pieraksts tiks atklāts pasaulei, būs gatavi šīm lietām un pieņems tās ar atvērtu prātu un priecīgu sirdi. Jo viņi lasīs par cilvēku bērnu darbiem, kas ir noveduši līdz pasaules galam un Dieva Dēla nākšanai uz zemes, lai sagatavotu šo zemi tās vietai Tēva valstībā.

67 Un tiem no jums, kas saņems šīs lietas ar prieku, ir pavēlēts mācīt šīs lietas jūsu bērniem liksmībā, un viņi priecāsies kopā ar jums.

68 Un, kad jūs būsit miruši, jūs necietīsiet par to, ko jūs novērosit, ka jūsu miesas bērni dara savu pārbaudes dienu laikā. Jo jūs zināsiet par visām lietām, kam jānotiek, un jūs sagatavosiet savus bērnus šīm lietām.

69 Un tagad es saku jums, kas ar prieku saņems šīs lietas: Lūk, ja jūs esat saņēmuši šīs lietas ar prieku, tad šajā priekā dalieties šajās lietās ar saviem pārējiem brāļiem un māsām, kas nav saņēmuši šīs lietas.

70 Nenosodiet tos par viņu neziņu un viņu gūstu Sātana važās, bet lai Dieva vārds nosoda viņus.

71 Bet jums ir pavēlēts priecāties tajā, kas jums ir ticis atklāts. Un, ja jūs priecājaties tajā, kas jums ir ticis atklāts, tad tas varētu būt pamats, kādēļ jūsu tuvākais vēlas uzzināt jūsu priecāšanās iemeslu.

72 Un, ja jūsu tuvākais vēlas uzzināt jūsu lielā prieka iemeslu, tad tas, iespējams, pirmo reizi savu pārbaudes dienu laikā varētu atvērt savu prātu tādām lietām, ko tas nekad iepriekš nav dzirdējis, nedz arī jebkad apsvēris.

73 Jo ir tādi, kas apgalvo, ka ir Kristus

sekotāji, bet nosoda citus un izsmej tos par ceļu, ko tie paši ir izvēlējušies staigāt.

74 Un, ja cilvēks jūt, ka viņu kāds nosoda, viņam nebūs nekāda iemesla zināt spriedumu, ar ko tas ir nosodīts, un izvairīsies no tā, kas ir nosodījis šo cilvēku.

75 Taču, ja šis pats cilvēks redz, ka kāds cilvēks priecājas tajā, ko viņš ir saņēmis no Dieva, tad šis cilvēks nejutīsies nosodīts, bet tas vēlēsies pieredzēt to, ko viņš redz, par ko kāds cits priecājas.

76 Un, ja jums no pēdējām dienām, kas esat izredzētie, būs Dieva Gars, tad jūs būsiet laimīgi un prieka pilni visas savas dzīves dienas; jo nebūs nekāda iemesla, lai jūs būtu nelaimīgi.

77 Jo bēdas izriet no Lucifera plāna, taču tām nav vietas Tēva plānā. Tādēļ es saku jums: priecājieties šajās lietās un dalieties savā priekā ar pasauli, lai viņi jūsu piemēra dēļ varētu godināt jūsu Tēvu debesīs, pateicoties tam, ko Viņš jums ir devis, kas liek jums priecāties.

75. NODAĻA

Moronijs atgriežas pie pasaules vēstures. Tiek iecelti viduslaiku karaļi un karalienes. Reliģijas māca ļaudīm izrādīt godbijību pret zemes karaliskajām ģimenēm. Renesanses mākslas un uzskati rodas Sātana ietekmē.

UN tagad es vēlreiz atgriežos pie Jareda brāļa vīzijas saīsinājuma attiecībā uz pēdējām dienām un tām lietām, kas notiks tajās dienās, kas radīs tik daudz bēdu un nelaimīguma starp cilvēku bērniem.

2 Un notika, ka pēc tam, kad lielā Romas impērija bija kritusi; un tās krišana nebija pēkšņa, bet tā turpināja mazināties savā spēkā un savā godībā daudzu gadu laikā.

3 Un notiks, ka tā tiks izšķīdināta daudzās tautās, katrai piedaloties un veidojot paši savu valdību, balstoties uz to, kas pēc to uzskatiem būtu tām vispiemērotākais. Un

visā pasaulē celsies daudzi vareni karaļi un karalienes, un daudzas valstības, katra pietiekami spēcīga savās robežās, lai aizsargātu to un uzturētu kārtību starp ļaudīm, kas pieņem karaļu vadību, kas valda pār tiem.

4 Un šie karaļi un karalienes sāks domāt par sevi kā par tādiem, kas ir īpaši un Dieva svētīti un izraudzīti. Un viņi pievils ļaudis un liks tiem ticēt, ka viņiem ir karaliska izcelsme, un šī ticība uz visiem laikiem viņiem nodrošinās viņu amatus un pilnvaras starp ļaudīm.

5 Tomēr šīs karaliskās ģimenes nevarētu tikt izveidotas un uzturētas, ja ļaudis tās nepieņemtu un neatbalstītu.

6 Un ļaužu sirdis pievērsīsies viņu reliģijām un viņu ticībām Dievam. Un viņu uzskati un ticība lielākoties ir nabadzīgo cerību un lūgšanu rezultāts — nabadzīgo, kas ir ļaužu vairākums, kas apstrādā zemi un nodrošina karaļus un karalienes ar bagātībām un pasaules smalkajām lietām.

7 Un šie nabadzīgie kļūs par valstības īpašumu un tiks pakļauti valdošās šķiras gribai, kas ir karaļi un karalienes, un dižciltīgie, un tie, kas tikuši iecelti un saņēmuši savu godību no karaliskajām ģimenēm.

8 Bet nabadzīgie, kas ir ļaužu vairākums, ir tie, kas sniegs karaliskajām ģimenēm viņu prestižu un viņu varu. Jo bez pakļautajiem, pār kuriem valdīt, nevarētu būt nekādas valstības un karaliskās varas, lai valdītu.

9 Un šī iemesla dēļ baznīcas šajā laika posmā kļūs turīgas un nozīmīgas karaliskajām ģimenēm. Jo ļaudis ticēs savu baznīcu vadītājiem un viņiem tiks mācīts ticēt, ka viņu vadītāji ir Dieva gribas paudēji tiem.

10 Tādēļ jebko vai jebkuru, ko ir sankcionējuši baznīcas vadītāji, ļaudis pieņem kā tādu, ko ir sankcionējis Dievs.

11 Un, lai saglabātu savu varu pār tautu, karaļi un karalienes, un karaliskās ģimenes ir atkarīgas no baznīcas svētībām.

12 Tādējādi zemes baznīcas ordinēs karaļus un karalienes un darīs viņus turīgus ļaužu priekšā, lai tie varētu zināt, ka šie karaļi un karalienes ir Dieva aicināti valdīt un pārvaldīt tos.

13 Un es jums jau esmu izskaidrojis, ka šajā tumsības laikā, kas pēdējās dienās būs zināmi kā viduslaiki, Tēvs dos Luciferam viņa līdzvērtīgo laiku, lai stādītu priekšā savu plānu cilvēku bērniem.

14 Un tādēļ cilvēki tiks atstāti savā ziņā un Kristus gaismai, kas ir viņos, ja viņi ir taisnīgi; un tiem nepalīdzēs Svētais Gars, nedz arī tie tiks iedvesmoti un vadīti ar to garu kalpošanām garu pasaulē, kas bija viņa vadībā.

15 Un šajā laikā cilvēku bērni tiks atstāti savā ziņā, lai viņi varētu mācīties no savas pieredzes to, kas ir labs, un to, kas ir ļauns.

16 Tomēr ir vajadzīgs, lai jūs saprastu, ka ikvienam cilvēkam aizvien ir sirdsapziņa jeb Kristus gaisma, kā tas jums ticis izskaidrots, ko Tēvs ir devis katram no Saviem bērniem mirstībā.

17 Un es jums esmu izskaidrojis, ka šis ir tas ienaidis, ko Tēvs ir nolīcis starp Ādama dēliem un meitām un Luciferu.

18 Bet Luciferš sāka piepildīt solījumu, ko viņš bija devis Tēvam, kad viņš teica: Un ar šo ienaidu, ko tu esi licis starp mani un cilvēku bērniem, es ņemšu zemes bagātības, un ar zeltu un sudrabu es uzpirkšu armijas un varas spēkus, un priesterus un reliģijas, un es valdīšu ar asinīm un šausmām uz šīs zemes.

19 Un šīs lietas Sātans sāka darīt bez Gara uz zemes, kas palīdz cilvēku bērniem atšķirt starp to, kas ir no Dieva un ir labs, un to, kas ir no Sātana.

20 Un baznīcas vadītāji kļūs par Sātana kalpiem visās lietās. Un viņš tiem labi maksās, saņemot daudzas no zemes smalkajām lietām no karaļiem un karalienēm, kurus tie atbalsta.

21 Un viņu reliģiskie vadītāji mācīs tautai, ka karaļi un karalienes, kas, kā tauta ir

pievilta ticēt, ir Dieva aicināti, ir pelnījuši vislabākās zemes daļas un vislabāko daļu no visas zemes smalkajām lietām, ko tauta var saražot un nodrošināt tiem.

22 Un tādi ir viltus priesterības principi, ko Sātans ir ieviesis starp cilvēku bērniem.

23 Jo lūk, ja ļaudis tic, ka viņu īpašumi un viņu manta, un lietas, kuras viņi rada sava vaiga sviedros, pieder nevis viņiem, bet gan Dievam, tad viņiem ir viegli atdot šīs lietas tiem, kuri, kā viņi tic, ir Dieva aicināti, lai vadītu viņus un aizsargātu viņus.

24 Un dažādo valstību ļaudis zina, ka viņi tiek apdraudēti pie savu zemju robežām no tiem, kas ir laupītāji un vēlas paņemt viņu zemes un viņu īpašumus ar varu.

25 Un šādā veidā ļaudis kļuva atkarīgi no sava karaļa un viņa armijām savai aizsardzībai. Un, kad viņu karalis dodas kaujā pret viņu ienaidniekiem un gūst uzvaru, tad ļaudis tic, ka viņu karalis ir Dieva svētīts un viņam ir dots Dieva spēks, lai tos aizsargātu.

26 Un karaļi sāks pulcēt spēcīgas armijas, lai aizsargātu ļaudis. Un būs kādi laiki, kad pie viņu robežām nebūs nekāda apdraudējuma. Tomēr karaļi tieksies musināt ļaudis ticēt, ka pastāv briesmas no kāda iedomāta ienaidnieka, lai karaļi varētu turēt ļaudis ticībā viņiem un ar nepieciešamību pēc viņu aizsardzības.

27 Un šādā veidā karaliskās ģimenes spēj attaisnot lielo nodokļu slogu, kas tiek uzlikts ļaudīm.

28 Taču daudzos gadījumos atsevišķas valstības tiek apdraudētas no kādas spēcīgākas vai lielākas valstības, kurai ir varenākas armijas, kas var pieveikt vājāku valstību.

29 Un, kad karaļi kļūst vājāki savā popularitātes statusā starp ļaudīm, viņi aicina reliģiju vadītājus runāt ar ļaudīm un pārliecināt tos, ka ar viņiem ir Dievs.

30 Un baznīca, kas tiks nodibināta Romas impērijas beigu laikos, tādējādi sāks izrādīt savas pilnvaras un savu varu visos cilvēku

dzīves aspektos uz zemes.

31 Un starp visām zemes tautām zobens turēs varu un pakļaus ļaudis karaļiem un karalienēm, kas pavēl varas spēkiem, kurus Sātans ir licis ieviest starp visām zemes valstībām.

32 Un tagad es, Moronijs, esmu lasījis par visām šīm lietām, kas notiks starp zemes tautām, Jareda brāļa vārdos, kurus viņš rakstīja par vīziju, ko viņš saņēma no Tā Kunga.

33 Un es nepiesavinuos nopelnus par to, ko es rakstu, izņemot, ja tās ir lietas, kuras es jums saku ar Svētā Gara spēku, kas ir manī, jeb tās lietas, kuras pats Kungs pavēlēja man, lai es rakstītu.

34 Un mans saīsinājums par šīm lietām ir ņemts no Jareda brāļa vīzijas. Un ir reizes, kad es esmu lietojis viņa paša vārdus, taču lielu daļu laika es esmu rakstījis saīsinājumu par to, ko viņš jau ir uzrakstījis attiecībā uz šīm lietām, lai es varētu uzsvērt tās lietas, kuras Gars man pavēl uzsvērt to no jums labad no pēdējām dienām, kuriem šīs lietas tiks atklātas, patiesi tās lietas, kas ir noderīgas jūsu glābšanai un pēdējo dienu laikiem.

35 Lūk, ja jūs pielīdzināt sev visas lietas, kuras es esmu rakstījis savā saīsinājumā par Jareda brāļa vārdiem, tad jūs saskatīsiet šo lietu lielo nozīmīgumu attiecībā uz jums.

36 Un tur būs daudzi no jums pēdējās dienās, kas neticēs, ka jūs esat līdzīgi cilvēkiem pirms jums, kas bija pakļauti karaļiem un karalienēm, un monarhu karaliskajai varai, kuri guva savu peļņu ar varu un ietekmi, kas tiem bija pār tautu.

37 Un, ja jūs tam ticat, tad jūs esat Sātana pievilti, kurš ir nodibinājis savu valstību tādā pašā veidā viscaur zemes vēsturei. Jo vai arī jūs neesat noslogoti ar lieliem nodokļiem, tādēļ ka jūsu vadītāji jūs ir pārlicinājuši, ka, ja jūs neuzturat spēcīgu armiju, tad jūsu nācija un jūsu ģimenes tiks iznīcinātas?

38 Un vai jūsu vadītāji daudzos gadījumos

nav izraisījuši karus starp jums pret tādiem ienaidniekiem, kas nepastāv, lai viņi varētu kontrolēt jūs un parādīt savas vadības un savu spēku varenību? Jo viņiem nerūp citu nāciju cilvēku dzīves, bet viņiem rūp vienīgi pašiem sava vara, ko viņi tur pār savas nācijas ļaužu sirdīm un prātiem.

39 Un jūs no šīm nācijām neziņā sekojat tai iecerei, ko Sātans ir nolīcis jūsu priekšā. Jo, kad Sātans valda pār saviem valdījumiem un viņam ir vara pār visām zemes tautām, tad tās ir viņa rokās un viņš dara ar tām to, ko viņš vēlas.

40 Un, ja ir kāda nācija viņa varā, kas dzīvo mierā, un viņš domā, ka šai nācijai ir vajadzīgs atgādināt par viņa spēku un viņa varu pār to, tad viņš uzcelš kādu citu nāciju un vadīs šo nāciju mesties virsū šai miermīlīgajai nācijai, lai pakļautu to un iznīcinātu to.

41 Un, kad cita nācija Sātana varā ir lieciniece tam, ka tiek pieveikta kāda vājāka nācija, kas ir tādā pašā Sātana varā, tad šī stiprākā nācija ceļas un iznīcina to nāciju, kas mēģina pieveikt vājāko nāciju.

42 Un, kad šī varenā nācija gūst sekmes kaujās, kuras Sātans tai ir licis izcīnīt, tad ļaudis iegūst uzticību saviem vadītājiem un savai nācijai, un tad viņu sirdis tiek pilnīgāk vēltītas savai nācijai un tās vadītājiem, kas ir Sātana kalpi.

43 Tā Sātans liek vienai nācijai celties un iznīcināt citu nāciju, lai viņš varētu turēt visas nācijas savā varā, kā viņš to vēlas, lai turētu visus ļaudis savā varā. Un savas varas laikā viņš dara to, lai viņš varētu saglabāt kontroli pār cilvēku bērnu sirdīm un prātiem.

44 Lūk, vispirms viņš tiem liek nošķirties ģimenēs un pilsētās, un nācijās; tad viņš tiem liek tiekties pēc bagātībām, lai rūpētos par savām ģimenēm un padarītu savu nāciju labāku par savu brāļu nāciju; tad viņš liek šīs nācijas vadītājiem iedvest savu pilsoņu sirdīs bailes un patriotisma pienākumu, lai tie darītu viņa gribu visās lietās.

45 Jo pasaules nācijām un valstībām nerūp kādas citas nācijas darbi un labklājība, jo Sātans ir ielicis viņu sirdīs — ienīst visas pārējās nācijas un domāt, ka vienīgi viņu nācija ir svētīta nācija Dieva vadībā.

46 Un, ja kādas nācijas vai valstības ļaudis sāk apšaubīt savas nācijas vai valstības nostāju, tad Sātans redz, ka viņš zaudē varu pār šo ļaužu sirdīm, tādēļ viņš izraisa karu ar kādu citu nāciju, lai ļaudis baidītos par savu drošību un par savu ģimeņu drošību, tādējādi no jauna gūstot uzvaru pār ļaužu sirdīm, lai tie ienīstu un cīnītos cits ar citu, un dzīvotu bailēs cits no cita.

47 Un, kad viņu nācija ir cēlusies un iznīcinājusi kādu citu nāciju, tad viņi pateicas Dievam un slavē savas nācijas varenību par to, ko viņi ir nodarījuši citai nācijai.

48 Un tad nu, mani brāļi un māsas, vai jūs domājat, ka šīs zemes Tēvs attaisno karu jebkādā veidā? Vai jūs domājat, ka Viņš pavēlētu kādam no Saviem bērniem celties un nogalināt kādu citu? Vai jūs domājat, ka Viņš ienīst kādu nāciju to darbu dēļ vairāk par kādu citu, pat ja viņu darbi ir Sātana darbi?

49 Es saku jums, ka patiesais Dievs neattaisno karu, nedz arī Viņš attaisno kādu nāciju, kas domā par sevi augstāk par kādu citu.

50 Pat aizsargājot jūsu dzīvību, kad kāda cita nācija nāk pret jums, lai iznīcinātu jūs, Dievs nosoda varas un dusmu izmantošanu jūsu aizsardzībai.

51 Jā, Viņš pieļauj to, ka jūs aizstāvaties pret citiem, bet Viņš to neattaisno. Un tas ir tas, ko Tas Kungs domāja, kad viņš teica: Kas grib izglābt savu dzīvību, tas to zaudēs. Un tas, kas savu dzīvību zaudē manis dēļ, to iemantos.

52 Tādējādi, kad ļaudis atbalsta savus vadītājus karā un savā siržu lepnībā viņi nolūkojas uz kādu citu nāciju un domā par sevi, ka tie ir labāka nācija, tad jūs varat droši zināt, ka šie ļaudis pieder nācijai

Sātana vadībā. Jo nācija Dieva vadībā neko tādu nedarītu.

53 Tad nu miera laikos, kad Sātans neizraisa karu un nesaskaņas starp jums, lai turētu jūs savā varā, viņš sāk atklāt cilvēku bērniem tādas lietas, kas sniedz miera un laimes brīžus jeb šo īslaicīgo mieru un laimi, kas, kā esmu izskaidrojis, ir atlīdzība jeb viena no viņa svētībām.

54 Tādējādi šajā tumšajā laika posmā, kurā Dieva Gars nav uz zemes visā savā spēkā un nolūkā, Lucifers sāk iepazīstināt pasauli ar daudzām brīnišķīgām lietām, kas attiecas uz miesu, patiesi ar mākslu un teātri, un mūziku, un tēlniecību, un ēku arhitektūru, ko viņš liek nabadzīgajiem uzcelt bagāto vajadzībām un vēlmēm.

55 Un kopš laika, kad Ādams un Ieva tika izraidīti no Ēdenes dārza, Sātans sāka ietekmēt cilvēku bērnus, lai sniegtu tiem viņa paša svētību augļus.

56 Un atcerieties, ko es jums esmu teicis par Sātana svētību īslaicīgumu, patiesi, ka laimes iespaids, ko jūs gūstat no kādas viņa svētības, ilgst tikai neilgu brīdi, un pēc tam pie jums atgriežas bēdas, ko jūs izjūtat viņa dēļ.

57 Un tad nu, tā kā Lucifera plāns ir apiet Tēva plānu, kas piedāvā mūžīgu laimi tiem, kas pēc tā dzīvo; jā, Lucifers ir iepazīstinājis pasauli ar daudzām lietām, lai novērstu cilvēku prātus no Dieva lietām uz tādām lietām, ko viņš tiem palīdz radīt pašiem ar savām rokām, patiesi uz to, kas tiem sniedz īslaicīgu prieku.

58 Un, kad ļaudis tiek ārkārtīgi apgrūtināti Lucifera plāna iemeslu dēļ, viņš tiem sniedz atelpu no savām sāpēm un no savām bēdām, un no nelaimīguma, ko tie sajūt no viņa.

59 Un tādēļ viņš ir iepazīstinājis arī ar vīnu un citiem stimulējošiem līdzekļiem, kas atvieglo cilvēku dvēseles no ikdienišķās garlaicības viņu mirstīgajā dzīvē, kas nebūtu nožēlojama, ja viņi dzīvotu pēc Tēva plāna.

60 Un tāpat viņš iedvesmo cilvēku prātus viņu glezniecības un tēlniecības, un citu

mākslu izgudrojumos, kas ir viņu pašu roku radītais.

61 Jo lūk, kurš cilvēks starp jums var radīt dabas skaistumu un krāšņumu? Jā, paraugieties uz dzīvniekiem un augiem, ko Tēvs ir radījis visos savos skaistajos veidos un nolīcis uz šī zemes mums par prieku.

62 Un kā gan jūs varat teikt, ka no gleznas vai skulptūras jūs gūstat tādu pašu prieku kā no tā, ko jūs gūstat, vērojot dabu un dabas pilnīgo kārtību visā tās godībā?

63 Un, kad jūs staigājat mežā starp kokiem un augiem, ko Tēvs tur ir nolīcis; un jūs saskatāt dabas mieru un rāmumu visā tās godībā, vai jūs neaizejat prom no šī pieredzes ar prieku un laimi, kas ilgst mūžīgi? Vai tas nesaglabājas ilgāk nekā tas, ko jūs pieredzat gleznu galerijā, kas, jūsprāt, ir izcili mākslas darbi, kas jums doti ar cilvēku rokām?

64 Lūk, tā ir Lucifera vēlme — atdarināt tās lietas, ko Tēvs mums ir devis, lai mums sniegtu prieku un laimi. Taču tās lietas, kurām Lucifers liek nākt klajā, lai atdarinātu šīs lietas, ir lietas, kas izveidotas ar miesas atbalstu.

65 Un tādēļ, ka tās ir izveidotas ar miesas roku, tas cilvēks, kurš ir izveidojis šīs lietas, saņem slavu un godu, ko sniedz tas, ko viņš ir radījis ar savām paša rokām, un tādējādi Lucifera plāns tiek piepildīts.

76. NODAĻA

Cilvēku darbi ir laicīgi un sniedz tiem laicīgu gandarījumu un slavu, taču Dieva darbi ir mūžīgi. Bagātie vada tautas valdību ar savām slepenajām savienībām.

UN tagad ir nepieciešams, lai es jums vairāk izskaidrotu par laika posmiem, kad Dieva Gars nemijiedarbojas ar cilvēku bērnu gariem un nevada viņus tajā, ko viņiem vajadzētu darīt.

2 Lūk, es esmu jums izskaidrojis šos laika posmus, taču ir vajadzīgs, lai jūs saprastu to, ka visi Dieva bērni ir svētīti ar šo sirdsapziņu, kas viņiem dod spēju atšķirt labu no ļauna, vai, citiem vārdiem, to, kas sniedz laimi, un to, kas sagādā bēdas.

3 Un, ja cilvēkam nav Svētā Gara klātbūtnes, tas nenozīmē, ka viņš nesaprot to, kas ir labs, un to, kas ir ļauns. Lūk, mēs visi saprotam šīs lietas, pateicoties savai pašu pieredzei un arī pateicoties sirdsapziņas svētībai, kuru Tēvs mums ir devis.

4 Un, kad cilvēkam nav Dieva Gara, viņš aizvien var darīt to, kas ir labs un sniedz laimi viņa dvēselei. Taču tas, ko viņš dara, viņš dara pats no sevis, un tādēļ sniedz prieku un godu viņam pašam.

5 Tad nu šī ir daļa no Lucifera plāna, patiesi, ka cilvēkam jāsniedz gods pašam sev un savu roku darbiem, nevis jāsniedz slava un gods Tēvam, kurš to radīja.

6 Un bez Tēva šis cilvēks nevarētu pastāvēt, lai pieredzētu jebkādu laimi, tādēļ slava un gods par visu ir jāsniedz Dievam.

7 Un cilvēka darbi vienmēr saņems cilvēka uzslavas un pagodinājumus, taču Dieva darbi vienmēr paudīs to godu un slavu, kas ir Viņā.

8 Un Lucifera plāns patiešām sniedz prieku un laimi tiem, kas dzīvo pēc tā, taču, kā es esmu teicis iepriekš, viņa plāns neatbild par tām lietām, kas nav laicīgas, patiesi par tām lietām, kas ir mūžīgas.

9 Jo cilvēka roku darbi beigsies, kad šis cilvēks nomirs un atstās laicīgo esamību, un ieies mūžīgajā sfērā, kurā nav nekā, kas sniegtu laicīgu prieku, bet sniedz mūžīgu prieku visās lietās.

10 Un Dieva darbi nevar tikt iznīcināti, jo tie ir mūžīgi; taču cilvēka darbi, kas ir laicīgi, vienmēr tiek iznīcināti caur citu cilvēku rīcības sekām vai caur to lietu rīcības sekām, kas ir mūžīgas, vai dabas dēļ.

11 Tā nu tas ir, ka Lucifers ir nodrošinājis saviem bērniem laimi, lai viņu sirdsapziņas varētu būt pietiekami apmierinātas, lai

turpinātu dzīvot pēc viņa plāna.

12 Un šajos viduslaikos Sātans liks izveidot daudzas lielas pilsētas visās zemes nācijās, kas zels un plauks laicīgajās svētībās, kuras viņš ir apsolījis tiem, kas dzīvo pēc viņa plāna.

13 Un zemes ļaudis sāks aizvien tālāk atkrist no savas atkarības no lietu dabiskās kārtības, ko Dievs viņiem ir noteicis, un viņi būs atkarīgi no tām lietām, ko Sātans tiem ir piedāvājis savā iecerē.

14 Un tādēļ, ka zemes lietām ir piešķirta vērtība, ļaudis sāks uzkrāt šīs lietas un ņemt vairāk, nekā ir nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības.

15 Un bagātie sāks kļūt atkarīgi no savas naudas, kas ir viņu zelts un viņu sudrabs, un viņu vērtīgie dārgakmeņi. Un šī nauda sāks kļūt par visaugstāk vērtēto īpašumu visiem zemes ļaudīm.

16 Jo ar zeltu un sudrabu, un vērtīgajiem dārgakmeņiem ļaudis tirgosies par to, ko viņu sirdis vēlas.

17 Un daudzi kļūs nabadzīgi dēļ dažu cilvēku vēlmēm un vajadzībām, kas ir bagāti un kas kontrolē bagātības un naudu, un cenas, kas tiek maksātas par zemes lietām.

18 Jā, daudzi būs nabadzīgi dēļ savas nespējas iegūt naudu un nopirkt to, ko viņi rada ar savām pašu rokām bagātajiem.

19 Lūk, nabadzīgie strādās visas sava mūža dienas, sniedzot bagātajiem tās lietas, kas tiem ir vajadzīgas, lai dzīvotu laiski un nenodarbināti.

20 Un, kad nabadzīgie ar savu smago darbu rada kādu lietu, tad bagātie tai piešķirs cenu, ko viņi jau iepriekš ir noteikuši, lai viņi varētu gūt kaut kādu peļņu no tās.

21 Un viduslaikos bija tādi, kas nevēlējās radīt ar savu darbu to, kas atbalstītu bagātos viņu greznībā. Un viņi mēģināja dzīvot saskaņā ar dabas likumiem visās lietās, ņemot no zemes vienīgi to, kas viņiem bija nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības un savu bērnu dzīvības.

22 Un viņi nevēlējās neko kopēju ar zvēra

ekonomikas sistēmu — sistēmu, kas tika balstīta uz naudu, ko izgudroja un kontrolēja bagātie.

23 Tomēr bagātie ir vareni un tiem ir savas slepenās savienības, un tie izstrādā veidu, kā visi cilvēki ir spiesti radīt to, kas viņiem ir vajadzīgs savām pašu ērtībām.

24 Lūk, sākumā bija daži zemes īpašnieki, kas nebija bagāti. Un bagātie noslēdza līgumus ar nabadzīgajiem, dodot nabadzīgajiem daļu no savas zemes ar nosacījumu, ka, maksājot par zemi, daļa no tā, ko nabadzīgie saražo, tiktu dota bagātajiem, kam pieder zeme, kā nomas maksa.

25 Un tad karalis pieprasīja no nabadzīgajiem daļu no tā, ko tie saražoja, kā nodokli, kam bija jātiek izmantotam, saskaņā ar karaļa aizbaidinājumiem, lai aizsargātu nabadzīgo zemi no viņu ienaidniekiem, kā es jums to esmu izskaidrojis.

26 Un, ja nabadzīgie neražoja to, ko vēlējās bagātie vai karalis, lai tie varētu nomaksāt savus nodokļus, tad tie tika spiesti samainīt to, ko tie ražoja, pret bagāto naudu, ar ko tad varēja tirgoties par visu, kam bagātie bija uzlikuši jau iepriekš noteiktu vērtību.

27 Un, tā kā bagātie nosaka vērtību visām lietām un tā kā viņi arī pieprasa no nabadzīgajiem tās lietas, kuras viņi vēlas, lai apmierinātu savas iekāres un savu vieglo dzīvi, nestrādājot sava vaiga sviedros, nabadzīgie tiek spiesti pakļauties bagāto gribai, pat līdz savai pašu esamībai.

28 Un, ja kāds cilvēks atsakās maksāt savus nodokļus vai atsakās sagādāt bagātajiem tās lietas, ko tie pieprasa no viņa, tad bagātie maksā naudu citiem, kas atnāktu un paņemtu šo cilvēku, un iemestu viņu cietumā, vai nogalinātu viņu.

29 Un šādā veidā bagātie nostiprina zemes likumus — likumus, kas tiek ieviesti vai uzspiesti caur slepenajām savienībām starp tiem.

30 Tad nu es jau jums esmu devis šajā pierakstā skaidrojumu par šīm slepenajām savienībām, kas iesākumā tika izveidotas, lai aizsargātu vienu ļaužu grupu un sniegtu tiem peļņu bez nepieciešamības strādāt sava vaiga sviedros, tādējādi pieļaujot fiziskā darba ciešanas, kas tiem sniegtu viņu bagātības.

31 Un man ir pietiekami pateikt, ka jebkura valdība, jebkura reliģija, jebkura grupa, jebkura organizācija, kas dara kaut ko slepeni, vai kad tā neizpauž savu darbu patieso būtību pārējiem ļaudīm, lai tie netiktu atklāti, tad tā ir slepena savienība.

32 Un pēdējās dienās šīs slepenās savienības būs pārpilnas ļaundarbībā. Jo tās pastāvēs uz zemes daudzos veidos. Un daudzas, ja ne visas no valdībām un reliģijām, un uzņēmējdarbībām, kas ir starp jums pēdējās dienās, pieder šīm slepenajām savienībām, kas ir izveidotas tā, lai starp ļaudīm nebūtu zināms par šo savienību galvenajām darbībām vai līdzekļiem, ko katra no tām izmanto, lai sasniegtu savu vēlmju mērķi; šis mērķis ir ienākums un peļņa, un vara un ietekme pār ļaudīm.

33 Un nācijā, kas ir zvēra tronis pēdējās dienās, šīs slepenās savienības būs kupli sazēlušas. Jo jūsu valdība darbosies slepenās sanāksmēs, kas netiks noturētas sabiedrības priekšā, lai viņi varētu apslēpt veidu, kā viņi kontrolē un ietekmē ļaužu sirdis un prātus.

34 Un pasaules reliģijas neizpaužīs bagātības, kas tām pieder, kas tiek veidotas no ļaužu desmitās tiesas, ko savām baznīcām dod cilvēki, kuri tic, ka viņi ziedo savu naudu Dievam Viņa nolūkiem.

35 Un reliģiju vadītāji arī nošķirsies no ļaudīm un noturēs savas sanāksmes slepenībā, lai ļaudis neatklātu viņu darbus.

36 Un uzņēmumi, kas ir izveidoti starp jums, lai gūtu peļņu, vai arī tās nav slepenās savienības? Vai tas, kas jums pārdod kādu lietu, jums atklāj to, cik lielu peļņu viņš gūst no tā, ko viņš jums pārdod? Vai viņš nepārdod jums šo lietu par tādu cenu, kādu

jūs esat gatavi viņam maksāt?

37 Un tanī dienā jūs redzēsiet, ka jūsu nauda tiks vērtēta saskaņā ar bagāto, kas ir jūsu vadītāji, vēlmēm un iegribām.

38 Jo es esmu redzējis jūsu laiku un redzu, ka ar šīm slepenajām savienībām tiek noteikts tas, kāda vērtība tiek piešķirta nāciju naudai starp jums.

39 Un, slepeni apsverot visas šīs lietas, bagātie neņem vērā tos, kas ražo tās lietas, kuras tiek pārdotas un iegādātas ar šo naudu, nedz arī viņi ņem vērā to, kā šo slepeno savienību lēmumi varētu ietekmēt nabadzīgo dzīves.

40 Taču, kad tiek pieņemts lēmums par kādas nācijas naudas vērtību, tas tiek darīts, ņemot vērā to, kā šīs naudas vērtība ietekmēs bagātos un varenos.

41 Un jūs esat bijuši liecinieki šīm slepenajām savienībām starp jums. Un jūsu likumi, kurus ir ieviesuši bagātie, ir ieviesti, lai aizsargātu šīs slepenās savienības un nodrošinātu to plaukšanu.

42 Lūk, kā gan tas var būt, ka cilvēks, kuram ir noteikts naudas daudzums, ar ko viņš var nopirkt noteiktu maizes daudzumu vienā dienā, pamostas nākamajā rītā un atklāj, ka ar naudu, kas viņam palikusi no vakardienas, šajā jaunajā dienā nevar nopirkt to, ka varēja nopirkt vakardien?

43 Un kā gan jūs ļaujat bagātājiem, kas nestrādā sava vaiga sviedros, izmainīt vērtību naudai, ko nabadzīgie saņem par saviem darbiem?

44 Un būs tā, ka nabadzīgs vīrs strādās vienu dienu par algu, kas, viņaprāt, nodrošinās to, kas viņam ir vajadzīgs viņa ģimenes vajadzībām; un, dodoties gulēt, viņš būs apmierināts ar savu roku darbiem, zinādams, ka viņa ģimenei nākamajā rītā būs, ko ēst.

45 Un tad no rīta, kad šis vīrs pieceļas, lai atkal strādātu, viņš atklāj, ka tas, par ko viņš strādāja vakardien, nenodrošina viņa ģimenes vajadzības, kā viņš bija domājis.

46 Tomēr, kad šis cilvēks paziņo to savam

darba devējam, viņam netiek dots algas pielikums par dienu, kas bija zaudējusi iepriekšējās dienas vērtību, kas būtu taisnīga atlīdzība bagāto lēmuma dēļ, piešķirot vērtību naudai, ko viņš lieto, lai nodrošinātu savas ģimenes vajadzības.

47 Un tas liek šim cilvēkam būt dusmīgam un nolādēt slepenās savienības, kuras viņš atbalsta ar savu pateicību un patriotismu, kas tiek veltīts nācijai, kas, kā viņš ir ticis pārliecināts, aizsargā viņa dzīvību un viņa bērnu dzīvības.

48 Un, kad ļaudis sāk sacelties pret šīm slepenajām savienībām, viņu valdības sāk meklēt to, kas no jauna tām pievēršis ļaužu sirdis. Un tās daudzos gadījumos to dara ar karu un caur nacionālo lepnumu, kas tiek iedvests ļaudīs ar bagāto glaimojošajiem vārdiem.

49 Un tādēļ, mani mīļotie brāļi un māsas, ja jūs zināt par kādu valdību vai reliģiju, vai uzņēmējdarbību, kas jums neizpauž visas lietas; jā, ja tie neļauj jums piedalīties visās viņu sanāksmēs, lai jūs varētu zināt viņu dienas kārtības un viņu sanāksmju mērķus, tad jūs droši zināsi, ka tās ir slepenas savienības, kuras Sātans ir izveidojis savā valstībā, lai dotu godu tiem, kas seko viņam, un pakļautu savā varā tos, kas domā, ka tie neseko viņam.

50 Tādā veidā Sātans valdīs pār zemi laikā, ko Tēvs ir piešķīris viņam, lai pierādītu viņa plānu mums.

51 Un šajā laikā pieaugs zemes pilsētas, cilvēku bērniem pieaugot lielā skaitā. Un viņu pilsētu un viņu skaita pieauguma dēļ pār viņiem nāks liels bads un sērgas, kas iznīcinās daudzus no tiem.

52 Taču bagātie netiks tik viegli iznīcināti šo lietu dēļ, jo viņi turēs sevi atšķirti no ļaužu vairākuma — smalku lietu greznībā, ko viņi ir paņēmuši no ļaudīm ar savu bagātību varenību un naudu, kas viņiem pieder.

53 Tad nu visas šīs lietas, kuras es redzēju Jareda brāļa pierakstā un par kurām es tagad

sniedzu savu saīsinājumu, piepildīs Jāņa vārdus, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Tam bija dotas spējas iedot dzīvības garu zvēra tēlam, lai zvēra tēls varētu runāt un panāktu to, ka visi, kas nepielūgtu zvēra tēlu, tiktu nokauti.

54 Un viņš dara, ka visi, lielie un mazie, bagātie un nabagie, brīvie un vergi, uzspiež zīmi uz savas labās rokas vai uz pieres, lai neviens nevarētu ne pirkt, ne pārdot, kam nav šīs zīmes - zvēra vārda vai viņa vārda skaitļa. Šeit slēpjas gudrība. Kam ir saprašana, lai izdibina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis; un viņa skaitlis ir seši simti sešdesmit seši.

55 Un tagad, vai jūs saprotat, ka zvēra skaitlis ir nauda? Vai jūs neredzat, kā visi tiek spiesti iegūt naudu un iesaistīties ekonomikā, ko ir izveidojis Sātans, vai arī tikt nogalināti?

56 Un pats svarīgākais — vai jūs saprotat, kā jums visiem ir zvēra zīme uz jūsu labās rokas? Un tiem, kas nav izredzētie, vai jūs saprotat, ka tiem šī zīme ir arī uz viņu pieres?

57 Jā, patiesi visa zeme ir Sātana varā un turpinās būt līdz laikam, kad Tas Kungs nāks Tēva godībā.

77. NODAĻA

Sātans sekmē mieru un aizstāj karu ar zinātņu un tehnoloģiju laicīgo mācīšanos. Tēvs dod Luciferam iespēju nožēlot grēkus un atmest savu plānu Viņa bērniem.

UN tad Sātans sāks redzēt, ka visu karu cēlonis starp cilvēku bērniem būs līdzeklis viņu iznīcināšanai.

2 Un, kad mēs esam liecinieki tam, ka Lucifera plāns atklājas mūsu priekšā, gan tiem, kas ir miruši, garu pasaulē, gan tiem no mums, kas aizvien pieredzam Lucifera plāna ietekmi mirstībā, mēs sāksim saskatīt, ka viņa plāns nedara neko citu, kā vien

izraisa lielus nemierus un karus, un karu daudzināšanu visā pasaulē.

3 Un Lucifers sāks saprast, ka viņa plānam neizdodas nest tos augļus, kurus viņš bija apsolījis tiem, kas sekoja viņam, novēršoties no Tēva plāna.

4 Un tagad es šeit iekļaušu dažus no Jareda brāļa vārdiem attiecībā uz to, ko viņš redzēja vīzijā par laiku, kad Lucifers sāks saprast, ka viņa plāns negūst sekmes, kā iesākumā viņš bija paredzējis, ka tas gūs sekmes:

5 Un es redzēju Tā Kunga Garā, ka Lucifers stāvēja to priekšā, kas sekoja viņam garu sfērā, kur tie tiek turēti ieslodzīti cietumā pēc savas vēlmes un nespēdami uzņemties otro stāvokli, kas būtu nepieciešams viņu attīstībai Tēva mūžīgajās pasaulēs.

6 Un tur bija daudzi no šiem gariem, kas žēlojās Luciferam, ka tas, ko viņš tiem bija apsolījis, tiem nesniedza laimi, ko tie vēlējās, patiesi to laimi un prieku, ko viņš tiem bija apsolījis.

7 Un Lucifers nolādēja zemi un izdeva pavēli visiem tiem, kas sekoja viņam, ka tiem uz laiku ir jāpārtrauc savi kari un jāīsteno tās lietas, kas ļaudīm sniegtu īslaicīgu laimi.

8 Un starp visām lielajām nācijām un valstībām, kas bija izveidotas, uz laiku tika pārtraukti kari, un Sātans klīda turp un šurp pa zemi, sniedzot cilvēku bērniem iedvesmu un atklāsmi attiecībā uz viņu kā mirstīgo nožēlojamo stāvokli.

9 Un viņu vidū tika nodibinātas domāšanas skolas un lielas mācību un prakses iestādes, kas viņiem deva iespēju vairāk piepildīt Sātana apsolījumu par to, ka viņi varētu sākt baudīt savas dzīves mirstībā.

10 Un cilvēki sāka tiekties pēc zināšanām, kas atvieglotu viņu dzīves un nastas, kas tiem tika uzliktas ar viņu vadītāju darbiem.

11 Un nāciju vadītāji sāka sūtīt pētniekus un zinātniekus, lai risinātu tos noslēpumus, ko tiem sagādāja daba. Un uz zemes radās

laika posms, kas ir zināms kā lielā Renesanse, sniedzot cilvēku bērniem lielu apziņu pašiem par sevi un par savu būtību.

12 Un, kad Sātans bija ietekmējis ļaudis domāt tā, kā viņš vēlas, lai tie domātu, viņš tos vadīja pa jebkādu ceļu, pa kuru tie dotos, meklējot dzīves jēgu un laimi, pēc kā alka viņu dvēseles.

13 Un notika, ka šajā laikā cēlās daudzi gudri un talantīgi cilvēki, ciktāl tas attiecas uz miesas roku vai attiecībā uz cilvēka zināšanām, kas tiem tika dotas.

14 Un Sātans turpināja saglabāt lielu varu pār ļaužu sirdīm un prātiem, pat sniedzot tiem uz laiku mieru.

15 Taču Lucifers nebija apmierināts ar to, kā viņa plāns atklājās uz zemes, jo viņam joprojām bija aizliegts atklāt cilvēkiem dabas varenos spēkus, kas bija priekšnoteikums tam, lai izprastu varenos spēkus, kas piemīt Tēvam.

16 Un Lucifers sūdzējās Tēvam par to, ka, lai viņa plāns pilnībā stātos spēkā, viņam ir jāspēj sniegt zemei daļu no Dieva spēka, lai viņš varētu parādīt pārējiem Tēva gara bērniem laimes pilno ietekmi, ko tie saņemtu no viņa, sekodami viņam kā savam Dievam.

17 Un viņš runāja garā uz Tēvu, sacīdams: Ak, Tēvs, līdz šim laikam Tu man esi aizliedzis parādīt daļu no Tava spēka tiem no mums, kas vēlas, lai visiem Taviem bērniem būtu Dievu spēks.

18 Un Tu zini, ka gals ir tuvu, un Tu esi noteicis visu lietu kārtību mums. Kā gan tad, ak, Tēvs, es varu pierādīt sava plāna derīgumu, ja vien Tu neatraisi mani un neļauj man dot zemei Tava spēka iesākumus, lai viņi zinātu tā taisnīgumu, ko es esmu piedāvājis viņu priekšā?

19 Un es zinu, ka Tu esi taisnīgs Dievs, bet es arī zinu, ka tad, kad pienāks pēdējais laiks, kad Tu sūtīsi Savu garu uz zemes, lai ietekmētu cilvēku bērnus, tas būs laika gals un man vairs netiks dots vairāk laika, lai izmantotu spēju parādīt mana plāna

taisnīgumu bez Tava Gara iejaukšanās.

20 Tādēļ, ak, Tēvs, visā godīgumā debesu likumu priekšā es lūdzu Tev, lai es tiktu atbrīvots no šīm saitēm un man tiktu ļauts iepazīstināt ar Tavu spēku uz zemes, lai es ar to varētu pierādīt savus vārdus šai ziņā.

21 Un es redzēju, ka Tēvs pasauca Luciferu no garu pasaules Savā paša valstībā, lai atbildētu uz viņa lūgšanu.

22 Un Lucifers nostājās Tēva priekšā. Un Tēvs paņēma Luciferu sev līdzās un sacīja viņam: Mans Dēls, tas, ko tu esi izdarījis pasaulē, ko Es esmu licis radīt mani bērniem, ir pierādījis to, ka tavš plāns nevar darboties visu manu bērnu laimes labumam.

23 Un vai tavu darbu augļi nav pietiekams pierādījums tev, ka mūžīgais plāns, ko Es esmu devis visiem saviem bērniem, ir vienīgais plāns, kas tiem var nodrošināt mūžīgu laimi?

24 Lūdzu, mans Dēls, dodies pie tiem, kas tev seko, un liec tiem atgriezties pie manis un dzīvot pēc tā plāna, ko Es esmu noteicis jūsu priekšā, un jūs visi tiksiet izglābti manā valstībā. Jo lūk, Es jums došu šo iespēju nožēlot jūsu kļūdaino rīcību un vēlreiz pieņemt debesu mūžīgos likumus.

25 Tomēr, mans Dēls, debesu mūžīgo likumu dēļ, kas pārvalda mani, tev uz mūžīgiem laikiem ir liegts iegūt Celestiālu ķermeni un baudīt no tā spēka un godības — to lietu dēļ, ko tu esi vēlējies savai paša godībai un laimei.

26 Un, kad Lucifers dzirdēja šīs lietas, viņš novērsās no Tēva un pieprasīja Tēvam, lai viņam tiktu ļauts darīt to, kas tika darīts citās pasaulēs, un lai viņam tiktu ļauts pierādīt savu plānu tiem, kas sekoja viņam.

27 Un Tēvs raudāja par Luciferu, taču pavēlēja saviem eņģeļiem dot viņam to, ko viņš vēlējās, lai palīdzētu viņam pēdējo reizi mēģināt pierādīt sava plāna derīgumu.

28 Un Tēvs darīja to, lai neviens no viņa bērniem nekad nevarētu norādīt, ka Luciferam netika dota katra pieejamā iespēja, lai lietotu savu rīcības brīvību, radot

to laimi, ko viņš vēlējās atbilstoši saviem plānam.

29 Un tagad es, Moronijs, esmu jums devis laiku un laiku, un puslaika laikposmus; un tas bija puslaika sākumā, kad Tēvs atbrīvoja Luciferu, lai ļautu viņam iepazīstināt pasauli ar daudziem dabas noslēpumiem, kas būtu nepieciešami, lai cilvēku bērni saprastu to, ka tie varētu sākt lietot Dieva spēku savā vidū.

30 Un tas bija tieši pirms šī laika, patiesi pašās laiku beigās, kad zinātnes un tehnoloģiju pilnīgā būtība un varenība tika pirmoreiz ieviesta cilvēku bērniem.

31 Un es esmu redzējis jūsu dienu, un man ir Jareda brāļa vārdi manā priekšā. Un man ir ticis norādīts šajā laikā šajā pierakstā atklāt jums skaidrībā daudzus no dabas noslēpumiem, kurus Sātanam bija aizliegts jums dot iepriekšējās cilvēku bērnu paaudzēs.

32 Un vislielākais noslēpums jūsu vidū, patiesi noslēpums, kas būs cēlonis lieliem nemieriem un bēdām starp jums, ir elektrības spēka noslēpums, kā tas ir zināms starp jums, patiesi dabas varena spēks, kas tiks lietots pēdējās dienās, lai pieviltu zemes ļaudis un novērstu visus cilvēku bērnus no Tēva ieceres.

33 Un, pirms Lucifers tika atbrīvots, lai sniegtu šīs zināšanas pasaulei, viņš sāka šajā laikā, ko Jareda brālis bija aprakstījis kā Renesanses laiku, ietekmēt dažu cilvēku prātus tanī, ko viņš tiem varēja atklāt par zinātni un par zināšanām, kas viņus vadītu pie atklāsmēm, ko viņi galu galā saņemtu, kad viņš tika atraisīts no ierobežojumiem, ko Tēvs bija uzlicis viņam.

34 Un bija daudzi cilvēki, kuri guva lielus panākumus šo Sātana lietu ieviešanā.

35 Un tad nu pēdējās dienās šie cilvēki ir kļuvuši slaveni un vareni visu pārējo cilvēku skatījumā, kas guvuši labumu no viņu darbiem.

36 Un es esmu redzējis dažus no viņu vārdiem Jareda brāļa vārdos, tomēr es

neiekļaušu viņu vārdus šajā pierakstā, jo viņi ir Sātana kalpi un nav pelnījuši vairāk goda par to, ko viņi ir izdarījuši, kā vien to, ko Sātans un tie, kas seko viņam, tiem jau ir devuši.

37 Un tagad jums no pēdējām dienām vajadzētu zināt, kādēļ šie cilvēki tiek uzskatīti par Sātana kalpiem, būdami noderīgi nākšanā klajā ar patiesībām par Dieva spēku.

38 Lūk, visi no svētajiem praviešiem zināja par elektrības lielo spēku un to spēku, kas bija ietverts dabā, lai darītu daudzus brīnumus starp cilvēku bērniem. Jā, šie svētie cilvēki redzēja visus no lielajiem Lucifera plāna sasniegumiem pēdējās dienās.

39 Jā, viņi redzēja neparastos un šķietami brīnumainos pārvietošanās līdzekļus, kas jums ir savā vidū, patiesi pa zemi un pa gaisu, un pa jūru, pat augšup debesīs ārpus šīs zemes robežām.

40 Jā, viņi redzēja brīnumainos līdzekļus, ar kuriem jūs sazināties un runājat cits ar citu, un jūsu dzīves vieglumu tik daudzējādā ziņā.

41 Jā, viņi redzēja jūsu mēģinājumus kolonizēt planētas un padarīt tās par cilvēku valstībām bez Tēva palīdzības.

42 Īsāk sakot, viņi redzēja visus zinātnes un tehnoloģiju brīnumus, kurus Tēvs bija ļāvis Sātanam dot jums pēdējās dienās.

43 Un šīs ir tās lietas, par kurām viņiem bija aizliegts runāt un par kurām viņi nevarēja rakstīt. Jo lūk, viņi zināja to, kā šīs lietas ietekmētu cilvēku bērnu prātus un sirdis; un ka tās radītu lielu ļaunumu un postu starp tiem.

44 Taču pat vairāk — viņi zināja, ka, tiklīdz šīs lietas tiks ieviestas cilvēku bērniem, paies tikai īss laiks, līdz tie paņems varu no šīm lietām un lietos tās, lai iznīcinātu paši sevi un pilnībā novērstu savas sirdis no Tēva ieceres mērķa.

45 Un šī paša iemesla dēļ visi svētie pravieši ir liecinājuši par lielu ļaunumu, kas

būs uz zemes pēdējās dienās pirms Tā Kunga lielās un šausmu pilnās dienas.

46 Un tad nu jūs no pēdējām dienām esat redzējuši, ka praviešu vārdi ir patiesi attiecībā uz šīm lietām. Jo jūs zināt, ka jūsu postu un zemes dabiskās veselības pasliktināšanos ir izraisījusi šī spēka, kas jums ticis dots, nepareiza izmantošana.

47 Un jūs esat izmantojuši pat vēl lielāku spēku nekā to, ko jums ir devusi elektrība; jo jūs esat izstrādājuši kodolspēku — spēku, kas ir daudz lielāks par elektrības spēku.

48 Un jūs vēl atklāsiet, ka pastāv pat vēl lielāks spēks, kas jums ir jūsu vidū. Taču zināšanas par šo lielāko spēku, kas jums tiks dotas, tiks Tā Kunga ierobežotas tā izmantošanā.

49 Jo, ja jūs pilnībā izprastu veidu, kā Dievi lieto šo spēku, tad jūs to izmantotu, lai kādu dienu iznīcinātu zemi.

50 Jo ar šo spēku tika radīta varenā saule, kas sniedz gaismu pasaulei. Taču Tēvs ir ierobežojis Sātana spēju dot jums šo lielāko spēku, lai jūs neiznīcinātu paši sevi, pirms Tas Kungs var vēlreiz nodibināt mieru uz zemes un valdīt starp jums tūkstoš gadus, pēdējo reizi parādot Tēva ieceri bez Sātana ietekmes pret jums.

51 Un šo tūkstoš gadu miera laikā šis varena spēks tiks izmantots, lai dziedinātu zemi un atnestu uz zemes tādas lietas, kuras cilvēku bērni nekad iepriekš nav zinājuši.

78. NODAĻA

Pasaules vēstures bieži vien ir nepareizas un vienpusīgas. Mēs tiekam mudināti meklēt patiesību taisnīgumā saskaņā ar Kristus vārdiem.

UN tagad es jums esmu devis aprakstu par pasaules vēsturi līdz puslaika sākumam.

2 Un tādēļ, ka kopš pravieša Muhameda darbiem netika paveikts neviens Tā Kunga darbs, šajā pierakstā nav nekā tāda, ko

aprakstīt par Tā Kunga darbu. Taču šīs beidzamās lietas es jums saku attiecībā uz šīm tumsības dienām:

3 Lūk, šajā laikā Sātans ir sagatavojis zemi un cilvēku bērnu sirdis, lai vestu tos pēdējās dienās, kad viņam būs vara pār saviem paša valdījumiem, kā es jums to esmu izskaidrojis.

4 Un lielākā daļa no tā, ko jūs zināt par šiem viduslaikiem pēdējās dienās, ir jums dota no tiem, kas nebija klāt, kad tika piepildīta šī zemes vēstures norise.

5 Un tās lietas, kas jums ir, tās ir vienīgās lietas, ko valdnieki un bagātie vēlējas, lai jūs zinātu par viņu darbiem šajos laikos. Bet par nabadzīgajiem un ļaužu masām tikai nedaudzas lietas ir rakstītas.

6 Un, ja tas varētu tikt rakstīts, patiesi pilns apraksts par visiem bagāto un vareno darbiem šajā laikā, patiesi atbilstoši nabadzīgo pieredzēm, tad jūs zinātu par karaļu un karalieņu, pāvestu un priesteru ārkārtīgi lielo ļaundarību, patiesi visu to ļaundarību, kas tika pagodināti no tiem, kas ir rakstījuši šos vēstures aprakstus, kas jums ir savā vidū.

7 Tādēļ neticiet tām lietām, kas jums ir dotas, jo tie ir tendenciozi apraksti, kurus devuši tie, no kuriem jūs tos saņemat.

8 Atcerieties Kristus vārdus, kuros viņš jums ir pavēlējis netiesāt; bet, ja jūs tiesājat, tad spriediet taisnīgi. Un, tā kā jums nav savā priekšā pilna apraksta par to, kā bagātie un varenie, jā, tie, kas tiek godināti jūsu vēsturēs, ir aplaupījuši un ļaunprātīgi izmantojuši nabadzīgos, tādēļ nedodiet tiem slavu un godu, ko tie nav pelnījuši.

9 Lūk, jums ir pavēlēts meklēt patiesību caur studēšanu un arī caur Garu. Un, ja jūs studējat cilvēku viedokļus, atcerieties, ka tie ir tikai viņu viedokļi un bieži vien tā nav patiesība, kāda tā bija, vai kāda tā ir, vai kāda tā būs.

10 Lūk, patiesība ir lietas, kādas tās bija, kādas tās ir un kādas tās būs; un viss, kas nav šī patiesība, ir Sātana izdomāts un

lietots, lai jūs pieviltu.

11 Atcerieties šīs lietas, mani brāļi un māsas, un meklējiet patiesību visās lietās, neticot cilvēka vārdiem un nepaļaujoties uz miesas atbalstu.

79. NODAĻA

Amerika tiek atklāta un iekarota ļaundarībā. Amerikas revolūcija tika izcīnīta Sātana ietekmē, atlīdzinot bagātos. Citticībnieki saņems evaņģēlija pilnības iesākumus caur Džozefu Smitu. Citticībnieki tiks sisti, tādēļ ka tie noraida evaņģēliju un Mormona Grāmatu. Sapulcināšanas darbs iesāksies ar Kristofera Nemelkas darbu un Aizzīmogatās daļas nākšanu klajā.

UN notiks, ka starp šīs lielās Eiropas impērijas nācijām, kas tiks izveidota no citām zemes nācijām un valstībām, ka ļaužu grupa ceļos pāri lielajiem okeāniem un apmetīsies manu tēvu zemē; jā, viņiem sāks ārkārtīgi veikties visās lietās.

2 Un starp viņiem būs arī bagātie, kas kļūs bagāti, pateicoties zemei un lietām, ko tie ņems no manu tēvu zemes.

3 Jo lūk, lamanieši būs uz zemes, kad to atklās šīs pēdējo dienu lielās Eiropas tautas. Un tajā laikā viņi būs pazemīgi ļaudis, esot uz zemes ar savām pašu ciltīm un tautām.

4 Un, kaut arī Tā Kunga Gars nebūs ar viņiem tiešā veidā, viņi atcerēsies daudzas no savu tēvu mācībām un sāks nodibināt mieru savā starpā saskaņā ar savām tradīcijām un paražām, kas tiks nodotas no paaudzes uz paaudzi.

5 Un notiks, ka Lucifers ietekmēs apsolītās zemes atklāšanu, kas ir piepildīta ar visāda veida dārglietām, kas ir šīs lielās un negantās baznīcas vēlmes, par ko es esmu runājis.

6 Un, kad lielās Romas impērijas ļaudis atklās apsolīto zemi, tie sāks meklēt zeltu un sudrabu, un jebko, kas tiem šķiet vērtīgs.

7 Un notiks, ka viņi sāks iznīcināt lamaniešus un atņemt tiem viņu zemes, un spiest viņus doties uz vietām, kas ir neapdzīvotas un bez vērtīgajām lietām, ko šīs Eiropas tautas vēlas.

8 Un lamanieši sāks samazināties skaitā un zaudēt savas tautas un savas zemes dēļ lielās un negantās baznīcas iekāres ietekmes.

9 Un tie vīri, kas iznīcinās lamaniešus, domās, ka viņi veic kalpošanu Dievam, jo viņi tic, ka lamanieši un visi tie, kam ir tumša āda, ir tie, kas ir Dieva nolādēti un nav cienīgi saņemt Tēva pilnās svētības.

10 Un šo ļaunumu tiem mācīs viņu vadītāji un viņu priesteri, kuri visi ir Sātana kalpi un pildīs viņa gribu visās lietās.

11 Un tādā veidā astotais zvērs, par ko rakstīja Jānis, sāks celties no krēslas un iegūt sev spēku.

12 Un tie, kuri kolonizēs apsolīto zemi, uzsāks lielus strīdus un nesaskaņas ar valdību, kas tos kontrolēs pāri okeāniem, — valdību, kas tiks izveidota starp lielās Eiropas impērijas tautām.

13 Un koloniju bagātie vīri, kuri sacelsies pret savu karali, celsies un rīkos sazvērēstību pret savas valdības likumiem, jo tie vēlēšies vairāk paturēt no tā, ko viņi iegūs no nabadzīgo kalpošanas, kas būs starp tiem.

14 Un daudzi no šiem bagātajiem vīriem apvienosies un izveidos savienību, patiesi atbilstoši seno slepeno savienību derībām un saitēm.

15 Un šie bagātie vīri vēlēšies sacelties pret likumiem, kas tiks ieviesti starp viņiem, lai viņi varētu izveidot paši savus likumus, kas tiem kalpos viņu vēlmēs pēc lielākas peļņas.

16 Un šie vīri būs ar lielām gara spējām, kuriem ir liels spēks runā un rakstībā.

17 Un viņi sāks ietekmēt nabadzīgos savā vidū, kas būs vairākums, pievienoties viņu lietai un cīnīties viņu labā pret valdību, kurai tie pieder.

18 Taču bagātie necīnīsies, bet ieviesīs

likumu savā starpā, ka par naudas maksājumu — patiesi trīs simtiem dolāru, kā zvēra skaitli sauks šis varenais un beidzamais zvērs, — viņi tiks atbrīvoti no karaklausības.

19 Un šie paši vīri tiks Lucifera iedvesmoti nodibināt savu nāciju un savus likumus tādā veidā, lai viņi var saglabāt kontroli pār nabadzīgo un vairākuma prātiem un sirdīm.

20 Un tad nu jūs no pēdējām dienām arī slavēsiet un godāsiet tos, kurus jūs dēvējat par savas nācijas tēviem. Jā, viņi patiešām ir jūsu nācijas tēvi, taču kur ir viņu taisnīgums saskaņā ar Kristus vārdiem?

21 Lūk, kā es jums esmu teicis netiesāt, ja vien tas netiek darīts saskaņā ar taisnīguma Garu, jums ir jāzina, ka šie vīri būs Sātana kalpi, kuri izveidos jūsu nācijas valdību, lai gūtu sev ienākumus.

22 Un līdzīgi tiem vadītājiem Sātana valstībās, kas bija pirms viņiem, tie ir darījuši visas lietas, lai viņi varētu gūt peļņu un aizsargāt paši sevi un savas ģimenes.

23 Vai jūs nezināt, ka daudzi no šiem dibinātājiem, kurus jūs tik augstu cienāt, turēja kalpībā tumšas ādas krāsas vīrus?

24 Lūk, nav tāda cilvēka, kurš ir Kristus Gara ietekmēts, kurš var turēt kalpībā kādu citu cilvēku, lai tas varētu gūt peļņu.

25 Un es esmu parādījis jums, ka puslaika laikposms vēl nebija sācies, kad šie vīri izveidoja nāciju, kas kļuva par astoto zvēru, par ko runā Jānis.

26 Un tādēļ, ka Tēvs vēl nebija atraisījis Svēto Garu, lai sūtītu cilvēku bērniem savas kalpošanas, tad kā gan jūs uzskatāt, ka tas bija iespējams, ka jūsu nācijas dibinātāji varēja tikt iedvesmoti ar Tēva Garu?

27 Lūk, viņi patiešām bija iedvesmoti; un Dievs, no kura viņi saņēma savu iedvesmu, bija Lucifers. Jo tā ir Sātana nācija, kas tiks izveidota. Tomēr visas šīs lietas tiks darītas ar spēku un saskaņā ar Tēva lielo gudrību; jo tā ir Viņa vēlme, lai Luciferam tiktu ļauts darīt šīs lietas, lai šī varena nācija varētu būt

brīva nācija iesākumā, sniedzot visiem cilvēkiem iespēju rīkoties saskaņā ar savu rīcības brīvību, ko Tēvs ir devis visiem Saviem bērniem, lai tie varētu tikt pilnīgāk pārbaudīti un izmēģināti savas pārbaudes beidzamo dienu laikā.

28 Un, ja jūs no pēdējām dienām neesat pievilti ar aprakstiem par šo dibinātāju rīcību, kas ir ietverti tajās vēsturēs, ko jūs esat pieņēmuši savā vidū, tad jūs zināsit par viņu ļaundarību un postu, ko viņi ir radījuši daudziem cilvēkiem savu darbu dēļ.

29 Un šo es varu jums pateikt, ka visu šo cilvēku vienīgā interese bija viņu pašu labums un aizsardzība savām pašu ģimenēm un savai mantai, un saviem īpašumiem. Jo viņi nerūpējās par nabadzīgajiem un trūcīgajiem savā vidū, nedz arī viņiem rūpēja pazemīgo lamaniešu lielās ciešanas, kurus viņi ar varu izdzina no savas zemes.

30 Un tad nu šī ir tā lieta, kas man ir jānozēlo, patiesi dusmas, kas briest manā dvēselē tā dēļ, kas notiks ar lamaniešiem, kuri ir mani brāļi un no manas paša miesas, patiesi no mūsu tēva Lehija miesas.

31 Jo lūk, viņu stāvoklis būs nožēlojams pēdējās dienās, un tas ir šī varenā pēdējo dienu zvēra ārkārtīgi lielās ļaundarības dēļ.

32 Un mana dvēsele raud par viņiem. Jo patiesi manā paša dienās viņi ir lepni un cildeni ļaudis. Un tas ir viņu tēvu grēku un tradīciju dēļ, kas tiem tikušas mācītas, kas tiem ir likušas nākt cīnīties pret mums un iznīcināt mūs.

33 Un, ja nefijieši būtu pievērsuši vērību Kristus vārdiem, tad viņi netiktu iznīcināti.

34 Taču patiesi lamanieši būs mierīga tauta savā starpā tajā dienā, kad tos atklās Eiropas nācija, par ko ir rakstījis Jānis.

35 Un atriebība par to, kas tiks nodarīts maniem brāļiem, man nav jāsniedz, bet tiks dota cittybniekiem, kas ir iznīcinājuši lamaniešus, ar Tā Kunga roku, ja būs tā, ka viņi nenožēlos grēkus un neatgriezīsies pie Tā Kunga.

36 Jo notiks, ka tieši pirms puslaika

laikposma sākuma Tas Kungs aicinās pirmo no šiem pēdējo dienu praviešiem, lai sniegtu zemes ļaudīm evaņģēlija pilnību. Un tas ir viņš, kurš tiks nosaukts par Džozefu pēc sava tēva vārda.

37 Un viņš sniegs šī pieraksta neaizzīmogoto daļu un nostiprinās uz zemes vēl vienu liecību par Jēzus Kristus evaņģēliju.

38 Un pierakstā, ko viņam tiks pavēlēts sniegt, būs Kristus vārdi, kurus viņš runāja uz nefijiešiem, kad viņš tiem parādījās Pārpilnības zemē.

39 Un Tas Kungs runāja par lielām svētībām, kuras saņems cittybnieki pēdējās dienās, patiesi visa šī pieraksta nākšanu klajā savā pilnībā, ja būs tā, ka tie nožēlos grēkus un pieņems šīs lietas. Un es jau reiz esmu atkārtojis šīs lietas šajā šī pieraksta daļā, kuru es aizzīmogošu atbilstoši Tā Kunga pavēlei. Un to lielā nozīmīguma dēļ tiem no jums pēdējās dienās, es vēlreiz sniežu jums šos vārdus, lai es varētu tos vairāk izskaidrot.

40 Un Tas Kungs runāja, sacīdams: Un patiesi es saku jums, ers dođu jums zīmi, lai jūs varētu zināt to laiku, kad šīm lietām ir jānotiek — patiesi, kad es sapulcināšu savu tautu no viņu ilgās izklīdināšanas, ak Israēla nams, un atkal nodibināšu starp tiem savu Ciānu;

41 Un, lūk, šī ir tā lieta, ko es dođu jums par zīmi, — jo patiesi es saku jums: kad šīs lietas, kuras es pasludīnu jums un kuras es pats pasludināšu jums vēlāk, un kuras ar Svētā Gara spēku jums tiks dotas no Tēva, tiks darītas zināmas cittybniekiem, lai viņi varētu zināt par šo tautu, kas ir Jēkaba nama atlikums, un par to manu tautu, ko tie izklīdinās;

42 Patiesi, patiesi es saku jums: kad šīs lietas tiks darītas zināmas tiem no Tēva, un nāks no Tēva, no tiem pie jums; jo tā ir gudrība Tēvā, ka viņi tiks nostiprināti šinī zemē un tiks nodibināti kā brīva tauta ar Tēva spēku, lai šīs lietas varētu nākt no tiem

pie atlikušajiem no jūsu pēcnācējiem, lai tā Tēva derība, ko Viņš derēja ar Savu tautu, ak Israēla nams, varētu tikt piepildīta;

43 Tādēļ, kad šie darbi un arī tie darbi, kas tiks veikti starp jums vēlāk, nāks no citticībniekiem pie jūsu pēcnācējiem, kas dzīvos neticībā dēļ savas nekrietnības; jo tā pienākas Tēvam, lai tas nāktu no citticībniekiem, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku citticībniekiem tādēļ, lai citticībnieki, ja tie nenocietinās savas sirdis, lai tie varētu nožēlot grēkus un nākt pie manis, un tapt kristīti manā vārdā un zināt patiesos manas mācības punktus, lai viņi varētu tikt ieskaitīti starp maniem ļaudīm, ak Israēla nams;

44 Un, kad šīs lietas notiks un jūsu pēcnācēji sāks uzzināt par šīm lietām — tā būs zīme tiem, lai viņi varētu zināt, ka Tēva darbs jau ir sācies, piepildot to derību, ko Viņš ir noslēdzis ar ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

45 Un, kad tā diena pienāks, notiks, ka ķēniņi aizvērs savas mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, tas tiem kļūs saprotams.

46 Jo tanī dienā manis dēļ Tēvs darīs darbu, kas būs liels un brīnumains darbs starp tiem; un tur būs starp viņiem tādi, kas neticēs, kaut arī cilvēks tiem to paziņos.

47 Bet lūk, mana kalpa dzīvība būs manā rokā; tādēļ tie viņu nesasītīs, kaut arī viņš tiks izkropļots to dēļ. Tomēr Es viņu izdziedināšu, jo Es parādīšu tiem, ka Mana gudrība ir pārāka par velna viltību.

48 Tādēļ notiks, ka visi, kas neticēs maniem, — kas esmu Jēzus Kristus, — vārdiem, ko Tēvs līks viņam nest citticībniekiem un dos viņam spēku, lai viņš varētu nest tos citticībniekiem, un tas tiks darīts tā, kā Mozus teica, tie tiks izdeldēti no manas tautas, kas ir derībā.

49 Un mana tauta, kas ir Jēkaba atlikums, būs starp citticībniekiem, jā, viņu vidū kā lauva starp meža zvēriem, kā jauns lauvēns

avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, nomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābties. Viņu roka būs augsti pacelta pret viņu pretiniekiem, un visi viņu ienaidnieki taps izdeldēti.

50 Jā, ak vai citticībniekiem, ja vien tie nenožēlos grēkus; jo notiks, ka tanī dienā, saka Tēvs, Es izdeldēšu tavus zirgus no tava vidus un Es iznīcināšu tavus kaujas ratus; un Es izdeldēšu burvestības no tavas zemes, un tev vairs nebūs zīlnieku;

51 Un Es satriekšu gabalos tavus izgrieztos elku tēlus un tavus izlietos elka dievu stabus tavā vidū, lai tu vairs nemestos uz sava vaiga pie zemes tava paša roku darba priekšā; un Es iznīdēšu elku koku birzis no tava vidus, tāpat Es izdeldēšu tavas pilsētas.

52 Un notiks, ka visi meli un krāpšanas, un skaudība, un nesaskaņas, un viltus priesterības, un netiklības tiks izbeigtas.

53 Jo notiks, saka Tēvs, ka tanī dienā visus, kas nenožēlos grēkus un nenāks pie Mana mīļotā Dēla, tos Es izdeldēšu no Savas tautas vidus, ak Israēla nams;

54 Un Es likšu tādai atriebībai un dusmām nākt pār tiem tāpat kā pret pagāniem, par kādu viņi nekad nav dzirdējuši.

55 Bet, ja tie nožēlos grēkus un paklausīs Maniem vārdiem, un nenocietinās savas sirdis, Es nodibināšu Savu baznīcu starp tiem, un tie stāsies derībā un tiks pieskaitīti pie Jēkaba atlikuma, pie tiem, kam Es esmu devis šo zemi mantojumā;

56 Un viņi palīdzēs Manai tautai, Jēkaba atlikumam, un arī visiem tiem no Israēla nama, kas nāks šai zemē, lai viņi varētu celt pilsētu, kas tiks saukta par Jauno Jeruzālemi.

57 Un tad tie palīdzēs Maniem ļaudīm, lai Jaunajā Jeruzālemē varētu tikt sapulcināti kopā tie, kas izkaisīti pa visu zemes virsu. Un tad debesu spēks nāks starp tiem, un Es arī būšu to vidū.

58 Un tad Tēva darbs sāksies tanī dienā, patiesi, kad šis evaņģēlijs tiks sludināts šīs tautas atlikumam. Patiesi Es saku jums, tanī

dienā Tēva darbs sāksies starp visiem, kas izkaisīti no Manas tautas, jā, patiesi ciltīm, kas ir zudušas, kuras Tēvs ir aizvedis prom no Jeruzālemes.

59 Jā, Tēva darbs sāksies starp visiem, kas izkaisīti no manas tautas, lai sagatavotu ceļu, pa kuru viņi var nākt pie manis, lai viņi varētu vērsties pie Tēva manā vārdā.

60 Jā, un tad Tēva darbs sāksies starp visām tautām, sagatavojot ceļu, pa kuru Viņa tauta var tikt sapulcināta mājās sava mantojuma zemē. Un viņi iznāks no visām tautām; un viņi nedosies prom baiļu pilnā steigā, nedz arī bēgot, jo Es iešu tiem pa priekšu, saka Tēvs, un Es būšu arī viņu aizmugure.

61 Un tad nu es zinu, ka ir tādi starp jums no pēdējām dienām, kas tic, ka Tēva darbs iesāksies tad, kad starp jums nāks pirmais no šiem pēdējo dienu praviešiem.

62 Un tas būs sākums tam, ka viņš sagatavos pasauli šī pieraksta aizzīmogotās daļas nākšanai klajā, kas būs tas, kas ir pats noderīgākais, lai papildītu Tā Kunga vārdus, kurus viņš ir runājis.

63 Jo lūk, jūs, kas saņemat šīs lietas, zināt, ka šis pirmais pravietis, kurš nāks pēdējās dienās, tiks citticībnieku nogalināts, un ka baznīca, ko viņš mēģinās nodibināt, tiks iznīcināta no zemes virsas.

64 Un Tas Kungs ir sacījis, ka viņa kalpa dzīvība būs viņa rokā; tādēļ tie viņu nesasiņīs, kaut arī viņš tiks izkropļots to dēļ. Tomēr Es viņu izdziedināšu, jo Es parādīšu tiem, ka Mana gudrība ir pārāka par velna viltību.

65 Tad nu šo Tas Kungs ir teicis attiecībā uz otru no šiem pēdējo dienu praviešiem, kas nāks jūsu vidū. Jo pirmais no viņiem tiks jūsu noslepkavots pēc tam, kad viņš būs paveicis to, ko viņš ieradīsies uz zemes darīt.

66 Jā, viņš tika aicināts Ēlijas garā, ja jūs to varat pieņemt, lai sagatavotu ceļu otrajam pravietim, kurš būs jūsu vidū.

67 Un šis otrais pēdējo dienu pravietis tiks

aicināts Ēlijas garā, lai sagatavotu ļaudis Tā Kunga atnākšanai savā godībā.

68 Un Tā Kunga lielajā dienā viņš nodibinās savu baznīcu starp ļaudīm un sapulcinās izredzētos no četriem zemes stūriem.

69 Un šī otrā pēdējo dienu pravieša dzīvība būs Tā Kunga rokās. Un viņš tiks pasaules izkropļots, taču netiks nogalināts kā pirmais, bet būs līdzeklis, lai vestu daudzus cilvēkus pie patiesā Kristus.

70 Un viņš sniegs šo pieraksta aizzīmogoto daļu, kas mācīs visai pasaulei patiesību visās lietās, kas attiecas uz Jēzus Kristus evaņģēliju.

71 Tādēļ tie no jums, kas piederat tai lielajai baznīcai, kas ir nosaukta pēc pēdējo dienu Jēzus Kristus vārda, netiekat pievilti, ticot, ka jūsu baznīca ir patiesā Dieva baznīca, kā to mēģināja nodibināt šis pirmais pravietis starp jums.

72 Jo jūsu baznīca nemaz nav līdzīga tai baznīcai, ko Džozefs mēģināja nodibināt starp jums. Un pēdējās dienās nebūs nevienas patiesas Kristus baznīcas, līdz viņš nāks savā godībā, lai pats to izveidotu.

73 Tomēr šis pirmais pravietis mēģinās nodibināt Dieva baznīcu jūsu vidū, taču tā cietīs neveiksmi citticībnieku ļaundarību dēļ.

74 Un pēdējo dienu citticībnieku ļaundarību dēļ visi Tā Kunga vārdi tiks papildīti attiecībā uz viņiem.

75 Un taisnīgo lamaniēšu asinis tiks atriebtas pār Jēkaba nama atlikuma galvām, kas būs starp citticībniekiem, jā, viņu vidū kā lauva starp meža zvēriem, kā jauns lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, nomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābties. Viņu roka būs augsti pacelta pret viņu pretiniekiem, un visi viņu ienaidnieki taps izdeldēti.

76 Un tad nu jūs no pēdējām dienām zināt, ka šīs lietas nepiepildījās šī pirmā pēdējo dienu pravieša dienās. Taču šīs lietas piepildīsies šī otrā Dieva pravieša dienās, patiesi Kristus vārda nesēja, kurš jūsu vidū

būs zināms kā Kristofers, dienās.

80. NODAĻA

Savienotās Valstis ir izveidotas tā, lai valdība nedaudz aizsargātu rīcības brīvību. Pieredze ir visprasmīgākais skolotājs. Lucifera plāns ir pilnībā stājies spēkā uz zemes pēdējo dienu laikā. Lucifera plāns pretstatā Dieva plānam.

UN tagad ir noderīgi, lai es jums sniedzu aprakstu par šī pirmā pravieša starp jums dzīvi un kalpošanu, patiesi par viņu, kurš ir nosaukts par Džozefu pēc sava tēva.

2 Un notiks, ka pēc tam, kad šī lielā nācija sāks nostiprināties manu tēvu zemē, patiesi starp visām citām zemes lielajām nācijām, tās valdības principos tiks pilnīgāk ietverti brīvības un neatkarības principi.

3 Un, pateicoties tam, ka šajā puslaika laikposmā viņi nedaudz tiks aizsargāti ar šīs lielās nācijas konstitūciju un statūtiem, visi Dieva bērni sāks saskatīt iemeslus, kādēļ Tēva valstībā ir atšķirīgas godības pakāpes, saskaņā ar debesu mūžīgajiem likumiem; un arī, lai viņi paši varētu zināt, ka tā valstība, ko viņi sev ir izvēlējušies, ir valstība, kas tiem sniegs vislielāko prieku un mūžīgo laimi.

4 Lūk, līdz tam laikam Tēvs ierobežos Savu bērnu rīcības brīvību dažās lietās. Un tas, kā Viņš tos ir ierobežojis, ir zināšanās un izpratnē par debesu dabiskajiem likumiem, kas kontrolē elementus un kontrolē laicīgās dabas principus, ko mēs pieredzam mirstībā.

5 Jo lūk, Tēvs zina, ka Luciferam, kurš arī ir viens no viņa bērniem, kuram ir piešķirtas tiesības uz savu rīcības brīvību, jātiek dotai iespējai iepazīstināt cilvēkus uz zemes ar daudziem no šiem mūžīgajiem likumiem, saskaņā ar viņa ieceres nosacījumiem, lai viņam varētu būt iespēja pārliecināties, ka viņa plāns tiek pilnā mērā pārbaudīts.

6 Un tagad tas ir ārkārtīgi svarīgi, lai jūs vairāk saprastu par varu, kas Sātanam ir pār tiem no jums, kas saņems šīs lietas pēdējās dienās; un arī, lai jūs varētu pilnīgāk zināt Lucifera plāna mērķi un principus, ko viņš lieto, lai parādītu alternatīvu prieka un laimes ceļu tam, ar ko Tēvs mūs iepazīstināja iesākumā.

7 Lūk, tā nav Lucifera vēlme, ka mēs strīdamies un cīnāmies, un kļūstam ķildīgi, jo viņš zina, ka šīs lietas rada mums milzīgu nelaimīgumu. Un plāna, ko Lucifers vēlas mums, mērķis ir tāds, lai mums visiem būtu mūžīgs prieks un Celestiālās valstības svētlaieme, un arī lai mums varētu būt visa vara un visa godība, kas ir mūsu Tēvam, bez pienākuma pierādīt, ka esam šādas varas cienīgi.

8 Tādējādi tā ir Lucifera vēlme — parādīt mums savu alternatīvo plānu, ko viņš kopš iesākuma ir centies ieviest cilvēku bērnu mirstīgajā esamībā.

9 Un laika un laiku, un arī šī beidzamā puslaika laikā, kā arī laikā, pirms tika dota laika uzskaitē atklāsmēs, kuras pravieši mums atklāja mūsu pamācīšanai un zināšanām, jeb pirms tam, kad derība tika dota Ābrahāmam; jā, patiesi, kamēr Tēvs pavēlēja, lai Viņa evaņģēlijs tiktu dots cilvēku bērniem caur garu pasaules kalpošanām un ar Viņa svēto praviešu muti, Sātanam bija ļauts izrādīt savu ietekmi pār cilvēku bērnu sirdīm, lai iekļautu savu plānu viņu dzīvēs.

10 Tādējādi Tēvs viņam ir devis daudz iespēju pierādīt mums savu plānu. Tad nu šeit ir noslēpums, ko jūs no pēdējām dienām neesat zinājuši un ko ir nepieciešams zināt, lai jūs pilnīgāk saprastu visas lietas saskaņā ar Dieva patiesību un nevis saskaņā ar cilvēku viedokļiem un iedomām, kas visai patiesībai liek tiem kļūt neizprotamai.

11 Lūk, Sātans vēlas, lai visi cilvēki dzīvotu laimīgi atbilstoši viņa plāna priekšrakstiem un nosacījumiem. Viņš nevēlas, lai mēs ienīstu cits citu un liktu cits

citam pieredzēt bēdas un sāpes. Jā, viņš nevēlas, lai mēs tik ļoti ciestu no dzīves likstām, ka mēs esam tik lielā mērā nelaimīgi, zinot, ka mūsu dzīves ceļš nevada uz laimi, ko mēs visi vēlamies.

12 Jo, ja mēs pieredzam dzīvi un aptveram, ka dzīvē, ko mēs paši esam izvēlējušies dzīvot, nav miera un laimes, tad mums ir jājautā sev, kādēļ mēs nepieredzam laimi, un pēc kura plāna mēs dzīvojam, kas mums sagādā šīs bēdas.

13 Jā, vai mēs dzīvojam pēc Tēva plāna, kas sniedz šo mieru un laimi bez maksas, bez piepūles un smaga darba, un vai tas ir miers un laime, kas ilgst mūžīgi?

14 Vai arī mēs dzīvojam pēc Lucifera plāna, kas mums nodrošina īslaicīgu prieku un laimi, ko mēs pieredzam, gūstot labumu no svētībām, kuras viņš mums ir devis; taču pēc tam mēs nerodam nekādu mieru un laimi, kas būtu palikusi mūsu dvēselēs; bet mēs atklājam tukšumu un bēdas, kas ir, it kā kāds cilvēks sapņo un savā sapnī viņš ēd visu, ko viņa sirds vēlas. Taču, kad viņš pamostas no sapņa, viņš ierauga sevi, ka ir tukšs un neapmierināts.

15 Un Kristus runāja par šo izsalkumu daudzas reizes, kad viņš mācīja jūdus. Un viņš runāja par svētībām, kuras Lucifera iecere piedāvā cilvēku bērniem; un daudzas reizes viņš pretstatīja šīs svētības tām svētībām, kuras sniedz Tēvs.

16 Un viņš mācīja ļaudis, sacīdams: Vai jums bagātiem, jo jums jau ir sava alga! Vai jums, kas tagad esat paēduši, jo jūs izsalksit! Vai jums, kas tagad smejaties, jo jūs skumsit un raudāsit! Vai jums, kad visi ļaudis jums teic glaimus, jo to pašu viņu tēvi darījuši viltus praviešiem.

17 Un tad nu es jums jau esmu izskaidrojis, ka augļi, ko jūs saņemsit, dzīvojot pēc Lucifera plāna, ir bagātības un cilvēku uzslavas un pagodinājumi, un īslaicīgs prieks, ko jūs sajūtat, kad jūs rodāt laimi tajās lietās, kas ir laicīgas, tomēr jūs laime pēc tam nesaglabājas.

18 Un tad nu tā ir Tā Kunga vēlme, lai jūs to zinātu par Sātanu un par viņa plānu, patiesi, ka tas ir labs un taisnīgs plāns tiem, kurus viņš ir pārliecinājis pēc tā dzīvot.

19 Un tas nav Sātans, kurš izraisa karus starp cilvēkiem, nedz arī viņš rada viņu nelaimīgumu un viņu bēdas. Lūk, kādēļ jūs domājat, ka viņš izraisītu šādas lietas, jo viņš ir apsolījis tiem, kas seko viņam, ka tie necietīs no šīm lietām, bet būs laimīgi, dzīvojot pēc viņa plāna?

20 Un vai jūs domājat, ka Sātans var pavēlēt jūsu gariem un ka tie paklausīs viņa pavēlēm un darīs to, ko viņš vēlas no tiem?

21 Es saku jums, ka viņš nevar pavēlēt jūsu garam un likt jums darīt to, ko jūs nevēlaties darīt.

22 Lūk, viņš var jūs iedvesmot sekot viņam un sniegt jums tādas sajūtas un domas, kas jūs vilinātu sekot viņam, taču viņš nevar rīkoties pretēji rīcības brīvības mūžīgajam likumam, kas ir dots visiem Dieva bērniem viņu neatkarīgajā esamības stāvoklī.

23 Un, tā kā viņš nevar mūs nekādā veidā piespiest, tādēļ viņš nav atbildīgs par mūsu grēkiem un ļaunumu, ko mēs darām savu pārbaudes dienu laikā.

24 Un vēlreiz — viņa vēlme ir sniegt mums laimi un likt mums priecāties par plānu, ar ko viņš ir iepazīstinājis mūs, lai mēs noraidītu Tēva plānu un dzīvotu pēc viņa ieceres.

25 Un kari un karu daudzinašana, un visi strīdi un bēdas, ko mēs ciešam savu pārbaudes dienu laikā, ir tādēļ, ka mēs cenšamies dzīvot pēc Lucifera plāna, kas šķiet pareizais plāns mēsai.

26 Un tad nu Sātans ir pārliecinājis mūsu miesu, ka viņa plāns var mums sniegt laimi, ko mēs vēlamies. Tomēr, kad mēs padodamies miesas vilinājumiem, kas ir Lucifera plāna un viņa svētību vilinājumi, mēs izraisām savā starpā karus un strīdus, un bēdas.

27 Tā mēs mācāmies no pieredzes mūsu

pārbaudes dienu laikā, ka, dzīvojot pēc Lucifera plāna, mums nav iespējams iegūt mūžīgo prieku un laimi, ko mums ir apsolījis Tēvs.

28 Un mums ir doti daudzi piemēri par to, kā mūsu gari mācās. Jo kurš bērns, kas jums pieder saskaņā ar miesu, uzklausa visus jūsu padomus un tic tam, ko jūs jau zināt paši no savas pieredzes?

29 Vai viņi necīnās pret jums tanī, ko jūs mēģināt viņiem mācīt, un neapgalvo, ka jūs esat negudri un ka jūs viņus nesaprotat? Jā, vai viņi nevēlas sekot savam pašu ceļam dzīvē, saskaņā ar savu izpratni, un ieklausīties paši savā sirdī, pirms apvērt to, ko jūs viņiem esat mācījuši?

30 Jūs zināt, ka cilvēku bērni nemācās caur saprātu un pašātvību, bet tiem jātiek mācītiem caur pieredzi, ko viņi pieņems kā patiesību.

31 Un tā nu tas ir ar mūsu gariem, kas ir Tēva burtiskie bērni. Jā, Viņš mums ir mācījis to, kas mums sniegs laimi, un ir parādījis mums ceļu, pa kuru mums jāiet, lai atrastu šo laimi. Taču Viņš mūs nenosoda par to, ka nesaprotam Viņa ceļus un nepieņemam Viņa pieredzi un gudrību visās lietās, bet Viņš mīl mūs un sniedz mums visas iespējas, kas mums nepieciešamas, lai mēs paši mācītos to, kas mums sniedz laimi, un to, kas sniedz bēdas.

32 Un Viņš mums ļauj lietot mūsu rīcības brīvību, lai dotos pa jebkuru ceļu, kas, mūsaprāt, ir labāks par to ceļu, ko Viņš ir nolīcis mūsu priekšā, kas ir vienīgais ceļš uz mūžīgo dzīvi un laimi.

33 Tādēļ tas mums tika simboliski mācīts un nodots tālāk no Ādama attiecībā uz pirmajiem baušļiem, ko Tēvs deva Ādamam un Ievai.

34 Sākumā Viņš tiem pavēlēja, lai viņi neēstu no laba un ļauna atziņas koka, vai, citiem vārdiem, lai viņi nepadotos miesas kārdinājumiem, bet saglabātu kontroli pār to atbilstoši Viņa baušļiem.

35 Taču pēc tam Viņš tiem pavēlēja

vairoties un piepildīt zemi, kas prasītu to, lai viņi baudītu no laba un ļauna atziņas koka augļa.

36 Tad nu viņi nevarēja paklausīt abiem Tēva baušļiem. Taču Ieva sev izvēlējās taisnīgāku bausli un prieku, ko viņa vēlējās pieredzēt; jo viņa vēlējās būt māte un caur pieredzi mācīties to, kas viņai būtu jāzina un jāsaprot, lai kļūtu par Mūžīgo Māti Celestiālajā valstībā, kur viņa mūžīgi priecātos kopā ar saviem bērniem.

37 Tādēļ viņa izvēlējās nepaklausīt Tēvam un baudīt to, ko Tēvs nebija pavēlējis, tādējādi dodot sev iespēju kļūt par māti. Un šajā izvēlē viņa tika svētīta vairāk par Ādamu.

38 Un Sātans mudina cilvēku bērnus meklēt citus veidus, kā iegūt laimi, ko viņi var pieredzēt no miesas, nepaklausot Tēva baušļiem. Un Tēvs ir ļāvis saviem bērniem to darīt, lai mēs paši no savas pieredzes varētu mācīties atšķirību starp Viņa plānu un Lucifera plānu, vai, citiem vārdiem, atšķirību starp labo un ļauno.

39 Un tad nu šī iemesla dēļ Lucifers pieprasīja Tēvam, lai viņam tiktu ļauts pēdējās dienās iepazīstināt pasauli ar dažām zināšanām par Dieva spēku, lai viņš varētu pilnīgāk parādīt savu plānu cilvēku bērniem.

40 Un ar spēju, ko šis spēks viņam ļautu, Sātans varētu tiem dot vairāk no zemes smalkajām lietām un padarīt viņu dzīves vieglākas bez smaga darba un grūtībām, ko viņiem tika pavēlēts darīt sava vaiga sviedros viņu pašu pieredzes labad, kas ir pavēle, ko Tēvs bija devis iesākumā.

41 Un jūs redzēsiet šī spēka, ko Sātans ieviesīs pasaulē pēdējās dienās, lielās sekas. Jā, jūs redzēsiet draudošu iznīcību, kas karājas pār cilvēku bērnu galvām pēdējās dienās, šo zināšanu un šī spēka dēļ, ko Sātanam ir ļauts viņiem dot.

42 Un tajās dienās jūs redzēsiet bagātos un lepnos paceļamies virs saviem brāļiem un savām māsām; un jūs arī redzēsiet nabadzīgos, ka tiem skaudīs tas, ko bagātie

pieredz, kas, viņuprāt, sniegs viņiem laimi un vieglu dzīvi.

43 Jā, jūs redzēsiet, ka Lucifera plāns atkal cietīs lielu neveiksmi, pateicoties tām lietām, ko viņam tiks ļauts dot tiem, kas seko pa viņa ceļu, kuram ir vārti, pa kuriem var viegli ieiet; lai, ieejot pa šiem platajiem vārtiem, viņi varētu doties pa platu ceļu sev par pazušanu.

44 Taču pirms šīs dienas ir vajadzīgs, lai Tēvs vēlreiz nostiprina Savu plānu arī to sirdīs, kam ir vēlme sekot Viņam un baudīt gara augļus, kas ir apsolīti visiem tiem, kas dzīvo pēc Viņa ieceres.

45 Un būs vajadzīgs, lai Viņa evaņģēlijs tiktu atjaunots savā pilnībā uz zemes, lai iesāktu šo pēdējo laikposmu, kas ir zināms kā puslaiks.

81. NODAĻA

Džozefa Smita dzīve un misija. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas rašanās un krišana. Baznīca sašķeļas divās frakcijās saskaņā ar Sātana vēlmēm. Tiek iepazīstināts ar trīs nefījiešiem, kuri palīdzēs Džozefam un Kristoferam viņu misijās. Kristoferam būs spēks apmulsināt tos, kas izsmej Dieva vārdu.

UN notiks, ka Tas Kungs norādīs tiem garu pasaulē — sagatavot pirmo no šiem beidzamajiem diviem praviešiem, kas sniegs šī pieraksta vārdus pasaulei.

2 Un kopš savas dzimšanas laika Džozefu garu pasaulē pārraudzīs tie, kas nodrošinās, lai viņa jaunības pieredzes viņu pietiekami sagatavotu tam, lai viņam būtu nepieciešamās rakstura iezīmes un īpašības, kas viņam būs vajadzīgas, lai izpildītu to misiju, kas tiks prasīta no viņa.

3 Un Tas Kungs noteica, ka Džozefam ir jāpiedzimst nabadzīgā ģimenē, kas dzīvos starp valstu ļaudīm, kas tiks nodibinātas šajā

Savienoto Valstu lielajā nācijā, par ko es esmu rakstījis.

4 Un tas būs viņa jaunībā, kad Džozefu sāks sagatavot tam, lai viņš būtu pirmais no šiem pēdējo dienu beidzamajiem praviešiem.

5 Un, pirms piedzims Džozefs, viņa tēvam piedzims vecāks brālis saskaņā ar miesu un arī tiks Tā Kunga sagatavots, lai mācītos tās lietas par savu ģimeni; un arī, lai viņš varētu mācīties par to ceļiem un paražām, lai viņš varētu palīdzēt sava mirstīgā brāļa izglītošanā un iedvesmošanā.

6 Un Tas Kungs sagatavos viņa brāli šajā lietā un pavēlēs, lai Džozefs nenāk mirstībā, līdz viņa brālis būs sasniedzis atbildības vecumu un sapratni, lai viņš varētu zināt un atcerēties visas lietas attiecībā uz sava jaunākā brāļa Džozefa misiju un dzīvi.

7 Un sava vecākā brāļa astotajā dzīves gadā pasaulē piedzims Džozefs.

8 Un tad tā būs tradīcija starp cilvēku bērniem tajā laikā, ka Tēvs dod savam vecākajam dēlam, kurš ir viņa pirmdzimtais, savu paša vārdu, tādējādi nododot tālāk šo vārdu caur savu pēcnācēju radurakstiem.

9 Taču Džozefa tēvs nedos savu vārdu savam vecākajam dēlam, kuru sauks Alvins, kurš ir tas, kurš ticis izraudzīts, lai palīdzētu rūpēties par Džozefu. Un savam nākamajam dēlam viņš nedos savu vārdu. Taču Tas Kungs ir devis pavēles tiem garu pasaulē — nodrošināt, lai šis nākamais dēls, kurš būs pravietis Džozefs, saņemtu viņa vārdu.

10 Un tajā laikā vēl būs ierasts, ka cilvēku bērniem tiek dots uzvārds, kas viņus atšķirs no citiem, kuriem piedzimstot arī tiek dots tas pats pirmais vārds.

11 Un starp ļaudīm tajā laikā būs daudzi vārdi, taču uzvārds šim pirmajam no abiem beidzamajiem praviešiem būs ļoti parasts vārds starp ļaudīm, lai viņš neizceltos, patiesi, kā Kristum tika dots Jēzus vārds, lai pasaulei būtu zināms, ka viņš piedzima starp parastiem cilvēkiem, lai varētu tikt piepildīti praviešu vārdi, kad tie rakstīja, sakot:

12 Jo raugiet, brāļi, savus aicinātos, nav tur taču daudz pasaules gudro, nav daudz vareno, nav daudz augsti dzimušo, kas ir Dieva aicināti sludināt viņa vārdus. Bet, kas ģeķīgs pasaulē, to Dievs ir izredzējis, lai liktu kaunā gudros; un, kas nespēcīgs pasaulē, to Dievs ir izredzējis, lai liktu kaunā stipros; un, kas pasaulē zems un nicināts un kas nav nekas, to Dievs ir izredzējis, lai iznīcinātu to, kas ir kas; lai nekas, kas ir miesa, nelielītos Dieva priekšā.

13 Bet, pateicoties Viņam, esat jūs vienībā ar Kristu Jēzu, kas mums kļuvis par Dieva gudrību, par taisnību, par dzīves svētumu un pestīšanu, lai būtu, kā ir rakstīts: kas lielās, tas lai lielās ar To Kungu.

14 Un tad nu Džozefs savā jaunībā pieaugs Tā Kunga garā. Un Alvins būs viņam līdzās visas viņa jaunības dienas, lai iedrošinātu viņu un sniegtu viņam spēku tajā, ko viņš ir ticis aicināts darīt.

15 Un Alvina garam tiks pavēlēts atgriezties garu pasaulē, kur viņš varētu labāk iedvesmot savu brāli, taču viņš paliks uz zemes mirstībā kopā ar Džozefu līdz laikam, kad Džozefs būs sagatavots un pieņemts kā nobriedis pieaugušais starp pārējiem savas nācijas ļaudīm, kurā viņš piedzims.

16 Un pēc tam, kad Džozefs būs gandrīz sasniedzis astoņpadsmit gadu vecumu, tad Alvins tiks aizsaukts atpakaļ garu pasaulē, lai tur palīdzētu viņa apmācīšanā un rūpēs.

17 Un notiks, ka Savienoto Valstu ļaudis sāks pielietot to brīvību, kas viņiem tiks piešķirta, lai nodibinātu daudzas reliģijas un ticības atbilstoši savas sirdsapziņas vadībai, nebaidoties paust to, ko viņu gars runā uz tiem.

18 Un tā bija lieta, ko Sātans vēlējās no Tēva, lai viņam varētu būt vairāk iespēju vest cilvēku bērnus atbilstoši savam plānam. Un Sātans sāka radīt lielu satraukumu starp ļaudīm par reliģiskām idejām.

19 Un ar šo satraukumu Savienoto Valstu ļaudis sāks dibināt šīs reliģijas tā, ka ļaudis

būs ievērojami sašķelti tajā, kam viņi tic.

20 Un šī sašķeltība liek visu cilvēku mīlestībai izdzist. Un starp viņiem būs lieli strīdi un liels apjukums, kad viena baznīca centīsies iegūt pievērstos no citas baznīcas ar savu kalpotāju un savu priesteru sludināšanu un glaimojošajiem vārdiem.

21 Un neviens no viņiem nedzīvos pēc Kristus vārdiem — ka viņiem ir jāmīl citam citu, kā viņi vēlas, lai citi tos mīlētu, bet katrs priesteris strīdēsies ar citu cerībā, ka viņš varētu pārliecināt ļaudis pievienoties viņa baznīcai un klausīties viņa vārdus un Dieva vārda skaidrojumu, ko ļaudis pieņems kā Bībeli, kas ir vārdi, kas izgājuši no jūda mutes, kā teikts Nefija vārdos.

22 Un Gars ļoti darbosies ar Džozefu viņa jaunības dienās un liks viņam meklēt patiesību visās lietās.

23 Taču viņš neatradīs šo patiesību cilvēku reliģijās, kas ir izveidotas viņa priekšā, nedz arī viņam mācīs šo patiesību viņa tēvs Džozefs vai viņa māte, katram no tiem esot ar atšķirīgiem viedokļiem, patiesi kā Muhameda vecākiem, kurš būs pēdējais pravietis, kurš tiks aicināts pirms Džozefa ar un caur Dieva Dēla Svēto kārtu.

24 Un viņa patiesības meklējumu ceļš būs tāds pats, pa kādu dosies Muhameds, lai pats atrastu patiesību. Un tādā pašā veidā, kā Muhamedam tiks doti norādījumi un atklāsmes no Dieva, tāpat arī Džozefam tiks dotas šīs zināšanas no Dieva caur tiem pašiem līdzekļiem.

25 Lūk, Tēvs un Dēls atklāsies arī Džozefam un parādīs viņam savas esamības īstenību, lai viņš vairs ilgāk nedzīvotu pēc ticības šajā lietā; un arī, lai viņš netiktu pievilts ar to cilvēku vārdiem un priekšrakstiem, kas domā, ka viņi ir mācīti, un kas domā, ka viņi zina Dieva gribu un prātu attiecībā uz to, ko Tēvs vēlas, lai Viņa bērni zinātu par Viņu savu pārbaudes dienu laikā uz zemes.

26 Un Tas Kungs pavēlēs Džozefam neizpaust tā apmeklējuma īsteno būtību, ko

viņš saņems no Tēva un Dēla, līdz viņš būs noteicis līdzekļus, ar ko viņa evaņģēlija pilnība varētu nākt pie cilvēku bērniem.

27 Un Tas Kungs vēlreiz pieļaus to, ka baznīca tiks nodibināta starp citticībniekiem, lai viņiem būtu iespēja zināt Jēzus Kristus patieso evaņģēliju un lai Dieva Gars mācītu viņiem patiesību par visu, kad viņi būs pilnīgojuši savas dzīves līdz tādai pakāpei, ka Gars var sniegt viņiem Savu liecību.

28 Un, ja cilvēku bērni būtu taisnīgi, tad viņiem būtu Gars, lai mācītu viņiem visu, kas viņus drošībā vadītu pa šauro jo šauro taku, kas ved uz mūžīgo dzīvi un laimi.

29 Taču cilvēku bērni nekad nav bijuši tik taisnīgi, ka viņiem varētu būt Gara lielā svētība.

30 Un tādēļ Tas Kungs pieļaus to, ka Džozefs nodibinās baznīcu pēdējās dienās, lai šīs lietas varētu vieglāk pieņemt tie, kuri ir raduši saņemt savus norādījumus no Dieva caur baznīcu vai caur cilvēku, vai caur pravieti, kas būs tāds kā Mozus.

31 Tad nu es jums jau esmu izskaidrojis, ka tas nav veids, kā Tas Kungs vēlas mums mācīt savus ceļus, taču viņš to pieļauj jūsu ļaunuma dēļ, noliedzot Svētā Gara spēku un neturot baušļus, kas ir doti Kristus vārdos un evaņģēlijā.

32 Un Tēvs pieļaus šīs pēdējo dienu baznīcas celšanos, lai Viņš var ar piemēru parādīt cilvēku bērnu lielo vājību un trūkumus, ievērojot Viņa plānu, kad tie izvēlas sekot tam ceļam, ko Sātans viņiem ir nolīcis.

33 Jo jūs nevarat kalpot Dievam un Mamonam. Kam ir ausis dzirdēt, tas lai saprot.

34 Un notiks, ka šī baznīca, ko nodibinās Džozefs, iesākumā tiks nodibināta taisnīgumā.

35 Un pēc tam, kad tā būs nodibināta taisnīgumā, baznīcas ļaudis sāks sacelties pret Džozefu. Un, kad viņi sāks sacelties pret šo Dieva pravieti, tad baznīca, ko Tas Kungs būs pieļāvis uzcelt Dieva svēto

iesvētīšanai un pamācīšanai, un tās pilnvaras tiks paņemtas prom no zemes.

36 Un tās vietā celsies vēl divas baznīcas, abas no kurām apliecinās tiesības uz spēku un pilnvarām, ko Tas Kungs sākumā deva Džozefam, lai nodibinātu starp ļaudīm Dieva baznīcu.

37 Taču, kad pirmā baznīca būs iznīcināta, Tas Kungs paņems priesterības spēku un pilnvaras, kas ir pēc viņa Svētās kārtas, prom no zemes; un šis spēks un pilnvaras nodibināt taisnīgu baznīcu vairs netiks dotas cilvēku bērniem uz zemes.

38 Un Sātans paņems atlikušos no Dieva baznīcas, un tie būs viņa varā. Un viņš redzēs, kura baznīca viņam dos viņa pilnvaras, vai, citiem vārdiem, kura baznīca meklēs pēc pasaules lietām un cilvēku lepnības un goda uz zemes.

39 Un tur būs viena no šīm divām, kas pacelsies virs visām pārējām pēdējo dienu baznīcām. Tomēr tā pacelsies nevis taisnīgumā, bet gan ļaundarbībā, jo tie, kas piederēs šai baznīcai, piederēs arī velna baznīcai un vēlēties šīs lielās un negantās baznīcas svētības.

40 Un vēlāk šajā pierakstā jūs būsiet liecinieki šī lielās baznīcas sākumam, kas tiks saukta par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu. Un jūs redzēsiet veidu, kā Sātans viltīgumā uzvar šo baznīcu un kontrolē tās vadītājus tā, ka tā kļūst par varenu baznīcu, kas izrādīs varu, ko tā saņems no Sātana, kurš būs tās Dievs un tās Kristus.

41 Taču sākumā tas tā nebija. Un es jums esmu parādījis, ka manu tēvu pieraksts nonāks pie Džozefa un viņš pārtulkos to daļu, kas nav aizzīmogota, un publicēs to pasaulei, lai visi varētu zināt par Tēva darbu, kas tika veikts Ēdenes zemē, kas ir šī absolūtā zeme, kas pēdējās dienās tiks saukta par Amerikas Savienotajām Valstīm.

42 Un šī pieraksta neaizzīmogotā daļa nāks klajā ar Dieva spēku, ko Tas Kungs ir apsolījis man, lai es varētu būt šo plākšņu

sargātājs un pārraugš, lai tās nekristu ļauno rokās un netiktu iznīcinātas.

43 Un notiks, ka es nomiršu; un tad saskaņā ar solījumu, ko Tas Kungs man deva, kad viņš bija manā klātbūtnē, es nekavējoties augšāmcelsos un došos uz Tēva valstību, un saņemšu to godību, ko es esmu sev vēlējies.

44 Un tad Tas Kungs man pavēlēs, lai es pārraudzītu darbu, kas nāks klajā no manas paša rokas Džozefam.

45 Un tur būs citi, kas nav paaugstināti, patiesi tie trīs apustuļi, kuri bija starp tiem, kurus Tas Kungs aicināja, kad viņš apmeklēja manu tautu Pārpilnības zemē.

46 Un tie trīs būs uz zemes līdz laika beigām. Un viņi nebūs zināmi starp cilvēkiem, būdami apslēpušies no cilvēku redzesloka visas sava mūža dienas.

47 Tad nu es saku apslēpušies, jo viņi maskēsies un rīkosies tā, ka citi neatklās, kas viņi ir, lai viņi varētu it visā pārraudzīt Tā Kunga darbu pēdējās dienās.

48 Un manam tēvam bija aizliegts rakstīt viņu vārdus pierakstā, kas bija neaizzīmogots, taču viņu vārdi ir doti šajā pierakstā. Un tie ir Nefija brālis, kuru sauca par Timoteju, kura ķermenis tika pārveidots brīdī, kad viņš tika uzcelts no mirušajiem pēc Nefija vārda; un arī Matonijs un viņa brālis Matonihass; jā, tie ir šie apustuļi, kuri paliek uz zemes mirstības stāvoklī, taču nevar novēcot, būdami saņēmuši šo svētību atbilstoši savām vēlmēm no Tā Kunga.

49 Un viņi dos daudz spēka šiem abiem beidzamajiem pēdējo dienu praviešiem, kuri sniegs šo pierakstu zemes ļaudīm.

50 Jo lūk, es nevarēšu palikt uz zemes, kad es būšu nodevis šo pierakstu Džozefam, kurš ir pirmais no viņiem, jo man tanī dienā būs paaugstināts ķermenis no miesas un kauliem līdzīgi kā Tēvam; un ķermeņa dēļ, kas man būs tajā laikā, es nevarēšu uzturēties starp viņiem un sniegt viņiem palīdzību tajā laikā.

51 Taču es nonākšu Tā Kunga noteiktā laikā, kad pravietis Džozefs būs gatavs

saņemt pierakstu, ko mans tēvs un es esam izgatavojuši saskaņā ar Tā Kunga pavēlēm.

52 Un es došu norādījumus Džozefam daudzās lietās un mācīšu viņam daudz lietas attiecībā uz šo pierakstu un to, kā tam jātiek pārtulkotam un jānāk klajā pasaulē.

53 Un es viņam pavēlēšu nesalauzt stīpas, kuras es izgatavošu, lai aizzīmogotu šo pieraksta daļu attiecībā uz Jareda brāļa vīziju. Un šī pieraksta daļa ietvers Dieva noslēpumus, kurus Viņš vēlas, lai Viņa bērni zinātu puslaika pēdējās dienās, kas ir laika gals, pirms Viņš sūtīs Savu Dēlu visā Savā godībā, lai valdītu uz zemes.

54 Un Džozefs sagatavos pasauli to lietu saņemšanai, kas ir aizzīmogotas. Un viņš piedalīsies šīs aizzīmogatās daļas nākšanā klajā, patiesi, ņemot plāksnes, kas tikušas izgatavotas ar manām paša un ar mana tēva rokām, un nododot tās pēdējam no šiem beidzamajiem praviešiem, kura vārds līdzinās Kristus vārdam.

55 Un notiks, ka tajā pašā gadā, kad Džozefs nodibinās Dieva baznīcu pēdējās dienās, jā, tajā pašā gadā sāksies puslaiks, par ko es esmu runājis.

56 Un tajā pašā mēnesī, kad bija Muhameda piedzimšana, kas bija zīme laiku beigām, šī baznīca tiks stādīta priekšā pasaulei kā vienīgā patiesā Dieva baznīca uz zemes.

57 Un tad nu šie laiki un notikumi ir doti jums, kam trūkst ticības un kas netic šīm lietām. Jo būs daudzi no jums, kas izsmiesit šos pēdējos praviešus un teiksiet, ka šīs lietas ir nākušas pašas par sevi no viņu pašu rokas, lai cilvēku bērni tiktu pievilti.

58 Un es jums saku: Bēdas jums, kas sacīsiet šīs lietas un vadīsiet citus ticēt jūsu vārdiem. Jo vai arī jums nav Bībele pie jums? Un vai jūs pārliecinātu citus, ka šie abi pēdējie pravieši uzrakstīja arī Bībeli?

59 Tomēr šajā pierakstā jums tiks atklātas visas zīmes un lielās atklāsmes, kuras devuši Dieva pravieši Bībelē.

60 Un, kad jums ir izskaidrojums par

simbolismu un alegorijām, kas tika dotas Dieva seno praviešu vārdos, vai jūs tad teiksiet, ka šie divi pravieši ir izgudrojuši šīs lietas, lai pieviltu jūs?

61 Un, kad jūs lasāt šī pieraksta vārdus; lūk, ko šie vārdi saka jums? Vai tie nemēģina jūs mudināt Kristus virzienā un mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu, un atmet pasauli un kļūt vienotiem ar Tēvu visās lietās?

62 Jā, jūs zināt, ka tie sludina šīs lietas, jo tas ir vienīgais Dieva vēstījums, kam vajadzētu tikt mācītam starp jums. Un tie no jums, kas esat saņēmuši šīs lietas un kas sevī šaubās par to, no kurienes tās nākušas; jā, vai jūs esat izlasījuši visus šos vārdus?

63 Jā, vai jūs esat runājuši ar beidzamo no šiem diviem pēdējo dienu praviešiem par šīm lietām? Vai jūs varat apmulsināt viņu viņa vārdos? Es saku jums, ka jūs nevarat viņu apmulsināt viņa vārdos, jo viņš runā saskaņā ar Dieva Garu, kas ir viņā; un tas, kas runā saskaņā ar Dieva Garu, nevar tikt apmulsināts tajā, ko tas runā.

64 Taču jūs, kas nosodāt viņus un kas ticat, ka šīs lietas ir viņu izgudrotas, lai viņi varētu pievilt jūs, kādēļ jūs nerunājat ar Dieva pravieti, kas pašlaik ir starp jums uz zemes?

65 Lūk, es pravietošu jums un pateikšu jums, kādēļ jūs nerunājat ar viņu: Jā, Sātānam ir liela vara pār jūsu sirdīm, un jūs esat piepildīti ar dusmām un ienaidu pret viņu, patiesi ar tādām pašām dusmām un ienaidu, kāds jūdiem bija pret Jēzu, kad viņš runāja uz tiem.

66 Un Sātans jūs iedvesmos neuzmeklēt šo beidzamo pravieti un nerunāt ar viņu par šīm lietām, jo Sātans zina, ka viņš jūs apmulsinās jūsu vārdos. Un, ja jūs tiekat apmulsināti savos vārdos, tad ko jūs teiksiet par savu sapratni un savām zināšanām, un garu, kas mājo jūsos?

67 Lūk, jūs dosities projām, zinot to, ka jūs nezināt patiesību, un jūs būsiet tukši un nobijušies runāt ar šo pēdējo dienu pravieti,

patiesi, kā jūs baidīsities būt Tā Kunga klātbūtnē un uzklausi viņa vārdus, kad viņš nāks savā godībā.

68 Un jūs tieksities nogalināt šo pravieti un atbrīvot pasauli no viņa, jo viņš jūs nosoda jūsu ļaundarbībā un gāz jūsu lepniecību un jūsu augstprātību tajās lietās, kuras, jūsu prāt, jūs saprotat no Dieva.

69 Un, kad Tas Kungs nāk savā godībā un ceļ gaismā plāksnes no rūdas, ko mans tēvs un es esam izgatavojuši ar savām pašu rokām, jā, un jums tiek izskaidrots Urīms un Tumīms un parādīts jums, tad ko jūs teiksiet?

70 Vai jūs raudzīsities uz To Kungu un sacīsiet viņam: Mēs neticam šīm lietām, jo tās nāca klajā no cilvēka rakstiem?

71 Lūk, tanī dienā, kad jums tiks atvērtas visas grāmatas, tie no jums, kas apšaubīja šīs lietas, tiks apkaunoti un pazemoti tajā godībā, ko jūs esat saņēmuši no Sātana velna baznīcā, kurai jūs piederat.

82. NODAĻA

Sākotnējās PDS Baznīcas rašanās un krišana. Džozefs mēģina nodibināt baznīcu pēc Celestiālajiem likumiem, taču tas neizdodas. Brigams Jangs kļūst par emisāru un vadītāju Sātana varā. Soltleiksitija tiek izveidota līdzīgi Jeruzālemei, un tas ir viens daudzajiem Sātana troņiem pēdējās dienās. PDS Baznīca sūtīs Mormona Grāmatu pa visu zemi, pateicoties savu biedru lepniecībai.

UN notiks, ka Džozefs nodibinās Dieva baznīcu starp ļaudīm un vēlreiz iepazīstinās pasauli ar Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību viņiem.

2 Un Džozefs vēlēsies no Tā Kunga, lai baznīca tiktu izveidota saskaņā ar debesu mūžīgo likumu principiem, kas ir Celestiāli.

3 Un Tas Kungs tajā dienā sacīs viņam: Lūk, mans kalps Džozefs, tavš aicinājums nav tāds, lai šiem ļaudīm būtu Tēva

Celestiālās valstības lietas, jo daudzi nav no šīs valstības un nevar dzīvot tajā un rast savu laimi.

4 Taču tu nodibināsi šo baznīcu visu Dieva bērnu labad, lai visi varētu baudīt no Viņa labestības un žēlastības un sagatavoties tai godības valstībai, ko tie paši ir izvēlējušies.

5 Lūk, tu aicināsi daudzus sev palīgā, lai izveidotu šo baznīcu, ko tu vēlies nodibināt starp zemes ļaudīm saskaņā ar debesu principiem, un tie būs no Telestiālās un Telestiālās dabas viņu sirds vēlmju dēļ.

6 Tomēr ir labāk, ka ļaudis tiek vadīti no tiem, kurus viņi var saprast un pieņemt saskaņā ar to godību, kura uz viņiem attiecas, nekā justies nelaimīgiem un mocītiem Tēva godības dēļ, kas viņus mocīs, kad viņi dzirdēs tavus vārdus, kas ir Dieva patiesā pravieša vārdi, kurš zina likumus, kas attiecas uz Tēva Celestiālo valstību.

7 Tādēļ necenties ieviest Celestiālās valstības likumus starp viņiem, jo viņi nedzīvos pēc tiem, un tas vadīs uz viņu iznīcību.

8 Un notiks, ka Džozefs būs tāds kā Mozus un Samuēls, un citi pravieši, kuri savā vēlmē vest ļaudis pie grēku nožēlošanas neņēma vērā Tā Kunga padomu un darīja to, kas, viņuprāt, bija pats labākais ļaudīm atbilstoši ļaužu vēlmēm.

9 Un notiks, ka Džozefs sāks veidot Dieva baznīcu atbilstoši tiem principiem, kurus viņš mācīsies no Gara un arī no svēto eņģeļu mutēm, kas ir Celestiālās valstības principi.

10 Un Tēvs zināja, ka Džozefs to darītu, tādēļ viņš tika izraudzīts. Jo tas bija sagaidāms no Tēva, ka cilvēku bērniem tiktu dota iespēja dzīvot pēc šiem principiem, lai viņi zinātu, ka šie Celestiālie principi nav tas, ko visi vēlas, kas padarītu viņus laimīgus.

11 Un notiks, ka Džozefs ieviesīs ziedošanās likumu starp ļaudīm.

12 Tad nu tas bija tas pats likums, ko Kristus divpadsmit apustuļi ieviesa baznīcā, ko viņi nodibināja starp jūdu ļaudīm.

13 Un šis likums balstās uz principiem, kurus ir devis Tas Kungs, kas ir Dieva valstības principi. Un tādi paši principi tika ieviesti pirmajā Dieva baznīcā, ko nodibināja Ādams ar saviem dēliem Ēdenes zemē.

14 Un pēc šiem principiem ņemts tiek no tiem, kam ir pārpilnība, un dots tiem, kam ir mazāk. Un bauslis ir dots, ka, ja cilvēks dzīvotu pēc šī likuma, tad viņš labprātīgi dotu visiem cilvēkiem pēc savām spējām atbilstoši viņu vajadzībām.

15 Un tas ir komunālās dzīves likums, kurš, ja pēc tā tiek dzīvots tā taisnīgumā un tā pilnībā, svētīs ļaudis ar ārkārtīgi lielu mieru un laimi, kamēr vien viņi dzīvo pēc šī likuma taisnīgumā.

16 Un tie, kas ir bagāti, ir tādi, kas domā, ka viņi, dzīvojot pēc šī likuma, upurē visvairāk, jo viņi dod visu, kas viņiem ir, un saņem tikai to, kas viņiem ir vajadzīgs, tāpat kā nabadzīgie, kuriem nav tā, kas viņiem ir vajadzīgs, un kuri daudz ņem no tā, ko ir devuši bagāti.

17 Un tad nu bagātie, kas domā, ka viņi ir taisnīgi, allaž ir žēlojušies par šo nevienlīdzību attiecībā uz šo lielo debesu likumu, kas nav tikai Celestiālais likums, bet pēc tā tiek dzīvots arī daudzās no Tēva valstībām.

18 Un tad nu, kā gan jūs, kas esat bagāti, varat domāt, ka tā ir nevienlīdzība? Vai jūs nesaprotat, ka jūs nebūtu bagāti, ja vien nebūtu nabago, kuri ir devuši jums savas bagātības un atbalstījuši jūs visā, kas jums ir?

19 Un tad, no kurienes, jūsuprāt, nāk zemes smalkās lietas, kuras jūs baudāt? Jā, kā tās tiek saražotas un izgatavotas? Vai jūs domājat, ka nokrita kaut lāsīte jūsu sviedru, lai iegūtu materiālus visām smalkajām lietām, kas jūs padara bagātus?

20 Es saku jums, ka jūs vispār nesvīstat, bet sviedri plūst no nabago vaigiem, ar kuriem jums būtu jābūt priecīgiem dalīties tajā pārpilnībā, kas jums ir.

21 Un tad nu tie no jums, kuri esat bagāti un kuriem ir grūti dot no tā, kas jums ir, lai dzīvotu pēc Dieva valstības principiem; lūk, vai jūs neredzat, ka jūs neesat gatavi Dieva valstībai un nebūsiat gatavi, līdz bagātības, kas jums ir, jums neko nenožīmēs.

22 Un, ja tās jums neko nenožīmētu, tad jūs nebūtu tās ieguvuši un tādējādi jūs nebūtu bagāti. Un labi Tas Kungs runāja par jums, kad viņš teica: Bagātam ir grūtāk ieiet debesu valstībā, nekā kamielim iziet caur adatas acs vārtiem.

23 Lūk, visi jūs, kas esat bagāti, nekad nebūsiat no Dieva valstības un nedzīvosiet pēc Viņa plāna, bet esat no Sātana valstības, kura plāns ir padarīt jūs bagātus.

24 Un Bībeles pierakstā var lasīt par pirmo baznīcu, ko tika pieļauts izveidot ar Tā Kunga divpadsmit apustuļiem starp jūdiem, sakot: Ticīgo pulks bija viena sirds un viena dvēsele, neviens neko no savas mantas nesauca par savu, bet viņiem viss bija kopīgs.

25 Apustuļi ar lielu spēku apliecināja Kunga Jēzus augšāmcelsanos, un liela žēlastība bija ar viņiem visiem.

26 Viņu starpā arī nebija neviena, kam kā trūktu; jo tie, kam bija tīrumi vai nami, tos pārdeva un atnesa maksu par pārdoto, un nolika apustuļiem pie kājām; un katram tika izdalīts, kā kuram vajadzēja.

27 Un notiks, ka Džozefs mēģinās ieviest šo pašu likumu starp tiem, kas pievienosies Dieva baznīcai pēdējās dienās. Un notiks, ka tas neizdosies baznīcas locekļu ļaundarību dēļ, sevišķi starp tiem, kas ir bagāti attiecībā uz pasaules lietām.

28 Un tajā dienā baznīca sāks nākt klajā, taču tā nenāks klajā taisnīgumā, kā, jūsuprāt, būtu jānāk klajā Dieva baznīcai.

29 Un tad nu šī ir tā lieta, kas jums būtu jāzina, kas saņemsit šīs lietas pēdējās dienās: Lūk, Džozefs netiks aicināts uz zemes, lai nodibinātu baznīcu, jā, tas nav viņa galvenais uzdevums; taču Tas Kungs pieļaus, ka baznīca tiks nodibināta, lai

pierādītu visus viņa vārdus, ko viņš ir runājis attiecībā uz cirticībnieku lielo ļaundarību pēdējās dienās.

30 Jo būs lielas sacelšanās un nesaskaņas starp baznīcas, ko Džozefs nodibinās, vadītājiem, un daudzi atkritīs dēļ savas lepnības un dēļ savām vēlmēm pēc cilvēku pagodinājumiem, kurus viņiem nevajadzētu vēlēties saskaņā ar Tā Kunga pavēlēm.

31 Un pat pašu Džozefu uz kādu laiku pārņems viņa sirds lepnība — lepnība, kas rodas visu cilvēku sirdīs, kad viņi iegūst varu un ietekmi pār to cilvēku sirdīm, kas tic viņiem.

32 Tomēr Tas Kungs pārmācīs viņu un liks viņam nožēlot grēkus un mācīt ļaudīm Kristus vārdus.

33 Un notiks, ka Dieva baznīcas ļaudīm veiksies, kad tie dzīvos mierā, patiesi, kad viņu vadītāji ir pazemīgi un seko Tam Kungam visos viņa ceļos.

34 Taču, kad viņi ir ļauni un ķildīgi un vairāk tiecas pēc pasaules lietām, nekā viņi dara Dieva lietas, tad Tas Kungs atturēs savu palīdzību, lai viņiem nevarētu veikties mierā un būt laimīgi.

35 Un būs tādi no Dieva baznīcas, kas būs pazemīgi Kristus sekotāji, kas mācīsies patieso evaņģēliju un atradīs laimi tanī, ko viņi mācīsies.

36 Taču daudzi no šīs baznīcas vadītājiem neklausīsies pravieša Džozefa vārdos un vēlēties nodibināt baznīcu un Dieva Dēla Svēto kārtu savā pašu veidā. Un, kad Džozefs stāvēs pret viņu ļaunajām vēlmēm, tie sacelsies pret viņu, pasludinot, ka viņš ir viltus pravietis, kurš maldina ļaudis.

37 Tad nu būs daudzi no jums, kas saņems šīs lietas pēdējās dienās, kas ticēs, ka jūs esat no tās baznīcas, ko sākumā nodibināja Džozefs. Taču es jums saku, ka patiesā Dieva baznīca nepastāvēs uz zemes pēdējās dienās cilvēku bērnu ļaundarību dēļ, dzīvojot pēc Lucifera plāna, nevis pēc Dieva plāna.

38 Un baznīcas, kas starp jums būs zināma

kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca, ļaudis tiks maldināti un pievilti no saviem vadītājiem.

39 Jo viņu vadītāji nesniegs savas baznīcas ļaudīm patieso vēsturi par šīs baznīcas pirmsākumiem, nedz arī viņi tiem ļaus apšaubīt sagrozīto un manipulēto vēsturi, ko viņi mācīs savu baznīcu ļaudīm.

40 Lūk, mani mīļotie brāļi un māsas, jūsu vadītāji nevēlas, lai jūs zinātu patiesību, kas slēpjas aiz jūsu baznīcas vēstures, tādēļ ka viņi zina, ka jūs sāksit apšaubīt viņu pilnvaras un prātot, kādēļ viņi ir sagrozījuši vēsturi un slēpuši to no jums.

41 Un viņi ir darījuši šīs lietas tādēļ, lai viņi varētu saglabāt kontroli pār jūsu sirdīm un prātiem un paturēt jūs baznīcā, lai jūs turpinātu sniegt viņiem slavu un godu; un arī, lai jūs turpinātu dot viņiem savu desmito tiesu, lai viņi varētu radīt valstību sev uz zemes.

42 Un es vēlos mudināt tos no jums, kas saņems šīs lietas, meklēt patiesību un uzzināt par tām lietām, kas notika starp Dieva baznīcas ļaudīm, ko Džozefs nodibināja iesākumā.

43 Un man ir pavēlēts atklāt jums daudzas no šīm lietām, lai jūs vairs netiktu savu vadītāju pievilti un lai jūs atstātu velna baznīcu un kļūtu par Dieva Jēra baznīcas locekļiem, kas jums dos iespēju būt ar Dieva Garu, kas jums sniegs mieru un laimi, ko jūs vēlaties.

44 Un notiks, ka zvēra valdība, kas tiks nodibināta pēdējās dienās, celsies pret šīs baznīcas ļaudīm un pret Džozefu un vajās tos, un vēlēšies padzīt tos no pārējo savu ļaužu vidus.

45 Un šādā veidā Sātans ietekmēs savus vadītājus, lai Dieva baznīcai nebūtu iespējas nākt klajā taisnīgumā.

46 Un Džozefs darīs visu, kas ir viņa spēkos, lai mācītu ļaudīm tās lietas, kuras viņš ir apguvis no Gara. Un viņš veiks daudzus mēģinājumus dzīvot mierā ar Savienoto Valstu valdību, aicinot, lai tā

aizsargātu visu savu pilsoņu tiesības tikt aizsargātiem savās tiesībās pielūgt Dievu atbilstoši savas sirdsapziņas vadībai.

47 Un tad nu Sātans vēlas, lai visi ļaudis pielūgtu viņu atbilstoši savas sirdsapziņas vadībai. Bet, ja rodas kāda reliģija vai doma, kas ir pretēja viņa plānam vai kas atbalsta Tēva plānu, tad viņš iedvesmo tos, pār kuriem viņam ir vara, un liek tiem vajāt un iznīcināt tos, kuri nevēlas dzīvot pēc viņa plāna.

48 Tādēļ notiks, ka Savienotās Valstis neaizsargās Dieva baznīcu no citu cilvēku vajāšanām, bet traucēs baznīcai tās izveidē un tās tiesībās tikt nodibinātai, jo tā nav baznīca, kas seko Lucifera plānam.

49 Un notiks, ka visas pārējās reliģijas, kas tiks izveidotas Savienotajās Valstīs, tiks aizsargātas ar šīs nācijas principiem. Taču Dieva baznīca, ko nodibinās Džozefs, netiks aizsargāta, bet tiks vajāta un iznīcināta.

50 Un tā tas notiks ar katru baznīcu vai ļaudīm, kas mēģinās uzurpēt Sātana varu un izraisīt satraukumu viņa valstībā.

51 Un Tas Kungs Džozefam stingri pavēlēs, ka viņš neatklās pasaulei visas zināšanas, ko viņš saņems no Gara un arī no eņģeļu balss, un no Dieva kalpiem, kas dzīvo starp ļaudīm, jo daudz no šīm zināšanām tiks ietvertas šajās lietās, kas ir aizzīmogotas.

52 Taču viņam tiks ļauts dot ļaudīm to, ko viņi ir gatavi pieņemt, un to, kas ir vajadzīgs, lai viņi pieņemtu, atbilstoši Tā Kunga pavēlēm.

53 Jo Tas Kungs zina visu, kas notiks starp cilvēku bērniem. Un to viņš nezinātu, ja vien nebūtu pieredzes, kurā Tēvs ir dalījies ar viņu par tām lietām, kas ir daudzas reizes notikušas iepriekš citās pasaulēs, kas līdzīgas šai.

54 Un Tas Kungs deva Džozefam atklāsmes, lai piepildītos tās lietas, kurām bija paredzēts notikt viņa laikā. Taču Džozefs pie sevis domāja, ka viņš varētu nodibināt Ciānu un īstenot mieru un laimi

pasaulē ar šī miera un laimes principiem, kurus viņam bija devis Dievs.

55 Tomēr citticībnieki būs ļauni un būs tik ļoti iesakņojušies Sātana valstībā, ka viņi nebūs cienīgi, lai starp viņiem būtu Dieva taisnīgā baznīca.

56 Un notiks, ka Džozefs tiks noslepkavots sava vārda dēļ un arī dēļ baznīcas locekļu, kas pieder baznīcai, kuru viņš liks izveidot starp tiem, lielās ļaundarības. Un viņš aizzīmogos savu liecību par savas misijas patiesumu ar savām asinīm.

57 Tomēr pasaule attieksies pret viņa vārda ar nicinājumu, un baznīca, ko viņš liks nodibināt, tiks Sātana pārņemta un viņa vadīta.

58 Jo notiks, ka pēc viņa nāves baznīca tiks sadalīta, kā es jums to esmu izskaidrojis. Un tie, kuriem piederēs vairāk no bagātībām un šīs baznīcas īpašuma un kuriem būs lielākas zināšanas, un kuri labāk pārzinās baznīcas pirmsākumus, jā, patiesi Džozefa ģimene mēģinās turpināt viņa mācības un vēlreiz nodibinās baznīcu uz zemes.

59 Un tie zinās vairāk patiesību par Džozefa vēsturi un viņa mācībām, un baznīcas pirmsākumiem nekā tie, kas atsacīsies sekot viņiem, kas ir neizglītotie un lēnprātīgie starp tiem.

60 Un viņi nošķirsies no baznīcas nabadzīgajiem un lēnprātīgajiem, kas būs vairākums no tiem, kas pievienosies šai baznīcai pēdējās dienās.

61 Un baznīca, ko viņi nodibinās savā vidū, celsies un pazudīs krēslā, esot bez spēka un varas cīnīties pret Sātanu un viņa gribu attiecībā uz tiem.

62 Un tajā dienā Sātanam būs liela vara pār pārējo ļaužu sirdīm, kas paliks šajā baznīcā; un viņš padarīs vienu no viņiem par savu vadītāju un pacels viņu; un Sātans izliksies, ka ir Dievs svētajiem ļaudīm, kas ir vārds, ar ko viņi sauks sevi pēc baznīcas nosaukuma, ko Džozefs nodibinās starp tiem.

63 Un šis vadītājs, ko viņš uzcelš, runās ar pilnvarām un lielu varu un glaimiem uz ļaudīm. Un viņa vārds būs Brigams.

64 Un viņš pievils nabadzīgos un lēnprātīgos un vadīs viņus tuksnesī, izliekoties par Tā Kunga emisāru.

65 Un viņš būs līdzīgs ķēniņam Noam, kura vienīgā vēlme bija izveidot valstību sev un sagādāt slavu sev, sagūstot ļaužu sirdis un prātus ar saviem glaimojošajiem vārdiem.

66 Un notiks, ka Brigams vadīs ļaudis uz tuksnešainu zemi līdzās liela ezera paliekām, kas reiz apklāja to zemes daļu zemes pirmsākumos.

67 Un šī ezera paliekām nebūs nekādas vērtības, un tās būs no sāls, un ļaudis liks rasties pilsētai, ko viņi nosauks par Sālsezera pilsētu.

68 Tad nu tas notiks saskaņā ar Sātana prātu un gribu visās lietās. Jo viņš zina, ka Dieva baznīcas nabadzīgie un lēnprātīgie neprot lasīt, nedz arī viņi prot rakstīt, bet ka viņiem ir stipras muguras. Tādēļ viņiem ir vajadzīgs vadītājs, lai vadītu viņus un mācītu viņiem Dieva lietas.

69 Un Sātans zināja, ka, ja viņš varētu celt vadītāju starp tiem, tad viņš varētu dot ļaudīm svētības, kuras viņš ir devis visiem tiem, kas pielūdz viņu un dzīvo pēc viņa plāna norises.

70 Un apgabals, kurā tiks nodibināta šī lielā pilsēta, būs līdzīgs tam apgabalam, kas aptver Jeruzālemi. Lūk, abām tiekot nodibinātām līdzās sāls jūras robežām, kas cilvēku bērniem nesniedz nekādu dzīvību.

71 Un šīs lietas būs arī saskaņā ar Tā Kunga zināšanām un nolūku. Jo tāpat kā zemes ūdeņi sniedz pasaulei dzīvību, tāpat arī darīs Dieva vārds. Taču jūdiem un tiem, kas apdzīvos Sālsezera pilsētu, nebūs tīro ūdeņu, kas plūst no Dieva mutes, bet gan smaka, kas nāk no sāls jūras, kas ir cilvēku priekšraksti un pavēles.

72 Un Sālsezera ļaudis būs līdzīgi Jeruzālemes ļaudīm, un viņiem tiks atgādināts ar šī lielā sālsezera smaku, kas ir

tuvu viņu pilsētai, patiesi, ka viņiem ir jāatceras tas, ka viņiem nav šī tīrā un atsvaidzinošā ūdens, kas viņiem var sniegt dzīvību.

73 Un Brigams izmantos savu varu pār ļaudīm, lai uzceltu templi, kas līdzīgs templim Jeruzālemē. Un šie ļaudis itin visā būs līdzīgi jūdiem.

74 Tad nu tāda ir Tā Kunga griba, lai viņš kādu dienu var parādīt savu spēku tiem, kā viņš izdarīja jūdiem. Jo varenais templis, kas tiks izveidots starp tiem, kādu dienu tiks iznīcināts līdzīgi kā templis Jeruzālemē, un tas viss notiks tādēļ, ka šie Sālsezera pilsētas ļaudis būs visādā ziņā līdzīgi jūdiem.

75 Un Brigams kļūs varens un slavens kā Sātana kalps un darīs jebko, ko viņam pavēlēs Sātans.

76 Un Sālsezera pilsēta kļūs par lielu tirdzniecības un uzņēmējdarbības pilsētu, pat tiktāl, ka Savienoto Valstu valdība ievēros tās varenību.

77 Un tad nu Brigama vienīgais nolūks būs gūt peļņu un paaugstināt sevi pār ļaudīm, lai viņš varētu tikt pielūgts no viņiem un saņemt no viņu godības. Un ar Brigama darbiem Sātans spēcīgi nostiprināsies starp tiem, kas domā par sevi kā par taisnīgiem Dieva svētajiem.

78 Un no viņa darbiem celsies viena no varenākajām reliģijām, ko pasaule jebkad zinājusi. Jā, tā būs vēl varenāka, patiesi nekā lielā katoļu Baznīca, kas apklās zemi dienās starp laikiem un puslaiku.

79 Un, kaut arī tās skaits būs neliels salīdzinājumā ar citām reliģijām, kurām Sātans liks rasties pēdējās dienās, ar saviem izsmalcinātajiem veidiem Sātans sāks izmantot šo baznīcu kā vienu no līdzekļiem, ko viņš ir izveidojis, lai sekmētu savu plānu un novestu visus cilvēkus savā varā un savā ietekmē.

80 Jo lūk, pēdējās dienās šī baznīca parādīs svētību godību, ko tā ir saņēmusi no Sātana, ar saviem varenajiem templiem un baznīcām un ar lielo naudas daudzumu un

īpašumiem, kas attiecas uz to.

81 Un tās Baznīcas locekļi dzīsies pēc pasaules lietām un tieksies pēc cilvēku goda; un daudzi saņems šos pagodinājumus no Sātana, kurš, viņuprāt, ir viņu Dievs. Tomēr viņi neatpazīs savu Dievu kā Sātanu, jo viņš tos ir pievīlis ar bagātībām un varu, kas tiem būs.

82 Un savā lepnībā Sātans smiesies par Tēvu, un viņš smiesies arī par visiem svētajiem praviešiem, kuri ir bijuši uz zemes un kuri ir liecinājuši pret lielo ļaunumu, kas tiks nodibināts pēdējās dienās starp cilvēku bērniem. Jo lūk, šī baznīca parādīs visiem Dieva bērniem, ka ļaudis var šķist veiksmīgi un taisnīgi, un tiem var būt miers, ja tie dzīvo pēc viņa plāna.

83 Un tagad jums šajā pierakstā tiks atklāts vairāk par šo lielo un neganto baznīcu, kas jūsu vidū būs zināma kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

84 Jā, jums tiks atklāts vairāk par viņu liekulību un viņu ļaundarbībām, un viņu slepenajām savienībām, un arī par viņu krišanu, tuvojoties Tā Kunga lielajai dienai.

85 Un es jums esmu izskaidrojis šajā pierakstā daudzas lietas attiecībā uz šo baznīcu; jo šai baznīcai ir mana tēva pieraksts savā vidū, taču viņi būs kā senatnes jūdi, kuriem bija visu svēto praviešu pieraksti, tomēr viņi tos nelasīja, nedz arī viņi tos saprata.

86 Un Tēvs lietos šo baznīcu un tās varenību, un tās slavu un tās naudu, un tās ļaužu maldināšanu, lai ļautu, ka šis pieraksts tiktu dots visai pasaulei.

87 Jo šie ļaudis ticēs, ka viņi ir vienīgie taisnīgie Dieva bērni uz zemes un ka cilvēks nevar tikt izglābts, līdz tas pievienojas viņu baznīcai un saņem priekšrakstus, ko tās vadītāji ir noteikuši ļaužu glābšanai.

88 Un šīs lepnības dēļ daudzi cilvēki nesīs manas tautas pierakstu citiem cilvēkiem uz zemes, kas ir Dieva izredzētie un kas meklē Dieva patiesību visās lietās.

89 Un tie pievienosies šai baznīcai, taču

nāks pie atziņas, ka tās darbi ir ļauni, un tad tie aizies no tās. Tomēr viņi paņems sev līdzī manu tēvu pierakstu, ko Džozefam tika pavēlēts sniegt viņiem.

90 Un pēc tam, kad viņi būs saņēmuši liecību par tām lietām, kas ir rakstītas pieraksta daļā, kas nav aizzīmogota, tad viņu sirdis un prāti būs gatavi pieņemt šīs lietas, kas ir aizzīmogotas un tikušas saglabātas viņiem, kas ir izredzētie, patiesi tie, kuriem būs Tā Kunga vārds rakstīts viņu sirdīs un uz viņu pierēm.

91 Un viņi zinās, ka tās lietas, kas viņiem ir atklātas, ir patiesas, jo tās liecina par pasaules ļaundarbībām un par cilvēku bērnu lielo samaitātību, tiem dzīvojot pēc Lucifera plāna.

92 Taču šīs lietas, kas tikušas aizzīmogotas, nāks klajā un sniegs viņiem labāku izpratni par Tēva plānu, ko viņi nebija apsvēruši.

93 Un, ja viņi ir izredzētie un nepieder velna baznīcai, tad viņi tiks Tēva uzņemti Jēra baznīcā, un tajā viņi atradīs mieru un laimi, un taisnīgumu, ko viņi ir vēlējušies visas sava mūža dienas.

83. NODAĻA

Sātans izmanto patiesību, lai maldinātu. PDS Baznīcas locekļi dzīvo pēc gudrības vārda liekulībā. Tiek apspriests nozaudētais 116 lappušu manuskripts — Kristofers sniedz to vēlreiz pasaulei pēdējās dienās, lai apliecinātu Aizzīmogatās daļas patiesumu. Moronijs liecina par Džozefa Smita un Kristofera Marka Nemelkas misiju. Vēlme pēc bagātības un nerūpēšanās par trūcīgajiem un nabadzīgajiem ir drošas pazīmes tam, ka cilvēks dzīvo pēc Lucifera plāna. Garīgi atpalikušos Tēvs ir devis kā piemērus.

UN tad nu tāds vienmēr ir bijis Lucifera plāns — ņemt mūžīgās patiesības un

likumus, kurus viņš apguva, būdams gara bērns Tēva valstībā, un padarīt tos par daļu no sava mūžīgā plāna. Tomēr savā laimes plānā viņš ievieš vienīgi tās patiesības un likumus, kas apmierina viņa vajadzības un vēlmes.

2 Un tādēļ cilvēkam tas ir grūti — atšķirt Lucifera plānu no Tēva plāna. Jo mirstīgais cilvēks ir aizmirsis Tēva plānu un tādēļ nezina mūžīgos likumus un patiesības, ko Tēvs deva Saviem bērniem kā gariem Savā valstībā.

3 Taču Sātans nav aizmirsis nevienu no Tēva dotajiem solījumiem, nedz arī viņš ir aizmirsis Tēva mūžīgo plānu, pret ko viņš iesākumā sacēlās.

4 Un ir daudzas daļas no Tēva plāna, kuras Lucifers māca un izmanto, lai sniegtu prieku un laimi, ko vēlas mūsu visu dvēseles. Un, pateicoties daudzajām Tēva patiesībām, ko viņš izmanto savā plānā, daudzas reizes cilvēks var tikt maldināts, domājot, ka tas plāns un dzīvesveids, ko velns mums ir izkārtojis, ir taisnīgs Dieva plāns.

5 Un tādēļ, ka Lucifera plāns sniedz cilvēku bērniem daudz no laicīgās laimes miesā, viņi sāk ticēt, ka tas ir taisnīgs plāns, pateicoties tai labestībai, ko viņi sajūt savās sirdīs, kas, viņuprāt, izriet no dzīvesveida, pēc kā viņi dzīvo saskaņā ar Lucifera plānu, kas, kā viņi ir pievilti ticēt, ir taisnīgums Dieva priekšā.

6 Tad nu es jums jau esmu izskaidrojis, ka Lucifera plāns sniedz laimes svētības tiem, kas dzīvo pēc viņa plāna. Tomēr pastāv lielas atšķirības starp Lucifera plānu un Tēva plānu.

7 Un es jums esmu izskaidrojis vienu no šīm atšķirībām, patiesi, ka tas prieks un laime, ko jūs gūstat, dzīvojot pēc Lucifera plāna, ir īslaicīgs prieks, kas neilgst mūžīgi, bet beidzas, tiklīdz svētības pieredze ir beigusies.

8 Un kā piemēru par šo lietu Tas Kungs mēģināja mācīt to ļaudīm, kad viņš tiem sacīja: Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur

kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi ielaužas un zog; bet krājiet sev mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās maitā, un kur zagļi neielaužas un nezog; jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds.

9 Un tad nu, kad jūs saņemat mantas virs zemes, kas ir tās lietas, ar kurām Sātans jūs svētī par dzīvošanu pēc viņa plāna, vai tās nesniedz tūlītēju prieku jūsu sirdij, kad jūs tās saņemat?

10 Taču pēc tam, kad jūs kādu brītiņu tās esat saņēmuši, vai jūsu sirdī pastāv tas pats prieks kā sākumā, kad jūs saņēmt tās lietas?

11 Un, kad tās sāk rūsēt vai kad kodes tās maitā, vai kad zagļi tās nozog, vai tad jūs nejūtaties nelaimīgi un vai jums nav liels pamats sērot un būt nelaimīgiem dēļ ietekmes, kas šim zaudējumam ir uz jūsu dvēseli?

12 Tad nu tas ir tas, ko nozīmē — laicīgais prieks un laime, ko jūs gūstat no šīm lietām; jo tā ir prieka sajūta, kas nav ilgstoša; un šim pašam priekam ir vara radīt jums bēdas pēc tam, kad ir beidzies sākotnējais prieks.

13 Un pēdējās dienās notiks, ka visas zemes ļaudis sāks meklēt tās bagātības; un visu cilvēku bērnu vēlmes būs pievērstas naudai un lietām, kuras viņi var iegādāties ar savu naudu.

14 Un izredzētie redzēs, ka tas tā ir; un viņi redzēs lielo bēdu un nelaimju cēloni, ko rada zemes bagātības un dzīšanās pēc tām.

15 Un viņi būs liecinieki bagātajiem un varenajiem savā vidū, kuri izliksies, lai izskatītos laimīgi, tādēļ ka viņiem pieder lielas bagātības un vara.

16 Tomēr jūs redzēsiet, ka viņi nav laimīgi. Jo viņi veltīs savas dzīves ēšanai un dzeršanai, un tam, lai visos iespējamajos veidos līksmotos, kas remdētu tās bēdas, kuras rada bagātības.

17 Un uz zemes būs daudz nabadzīgo, kas arī dzīvos pēc Lucifera plāna. Un viņi iekāros un apskaudīs to, ko bagātie ir saņēmuši no Sātana, ticot, ka, ja viņi būtu bagāti, tad viņi būtu laimīgi tāpat kā bagātie

un varenie, kuri, viņuprāt, ir laimīgi, pateicoties savām bagātībām, kas publiski ļaužu priekšā šķietami sniedz viņiem laimi.

18 Taču, kad viņi ir vienatnē savos lielajos namos, būdami ieskauti ar daudzām smalkām un vērtīgām lietām, ko viņu nauda tiem ir sagādājusi, viņi būs bēdīgi vienatnē, jo viņi ir prom no publikas acīm, kas viņus redzētu viņu nožēlojamā stāvoklī, ko viņi ir radījuši sev, pateicoties savām bagātībām.

19 Un, pateicoties zināšanām par debesu likumiem, ko Sātanam tiks ļauts ieviest starp cilvēku bērniem pēdējās dienās, daudzi no cilvēku bērniem būs iedvesmoti izgudrot zāles, ko šie bagātie var iegādāties, kas viņiem sniegs ilgstošu laimi, ko viņi negūst no savām bagātībām, vai atelpu no savām bēdām, pēc kā viņi ilgosies bagātību dēļ.

20 Un Jareda brālis ir rakstījis par šīm lietām un nosaucis tās atbilstoši tam, kā tās atvieglos simptomus, kas tiek izraisīti to no pēdējām dienām nelaimīguma dēļ.

21 Un ne tikai bagātie būs nelaimīgi un ne tikai viņiem vajadzēs stimulantus, ko Sātans tiem nodrošinās, bet arī nabadzīgie apskaudīs un iekāros to, kas ir bagātajiem; jā, arī tie būs nelaimīgi tajā, ko tie vēlas; un arī viņiem būs vajadzīgas zāles un antidepresanti, un citi stimulantu, kurus Sātans iedvesmos cilvēku bērnus radīt, lai sniegtu tiem īslaicīgu prieku vai īslaicīgu atelpu no bēdām, ko viņi izjutīs.

22 Un tad nu, mani brāļi un māsas, kā gan jūs varat sacīt, ka plāns, pēc kura jūs dzīvojat pēdējās dienās, ir Dieva plāns, kad tās lietas, kuras, kā jūs ticat, ir svētības no Dieva, rada jums tādas sirdssāpes un bēdas?

23 Kā gan jūs varat sacīt, ka jūs esat taisnīgi ļaudis, kas dzīvo taisnīgā nācijā Dieva vadībā, kad starp jums nepastāv nekādas paliekošas laimes? Vai jūs neredzat šo stimulantu, kas būs plaši izplatīti pēdējās dienās, ļaunprātīgu izmantošanu starp jums?

24 Un notiks, ka šī baznīca, par kuru es esmu runājis, kura nesīs pasaulē šī pieraksta neaizīmogoto daļu, pavēlēs saviem ļaudīm

nebaudīt alkoholu un vīnu, un citas stimulējošas vielas, kas tiks ražotas dabiskā ceļā no dabas; tomēr viņi atļaus to stimulantu lietošanu, ko viņiem izrakstīs viņu ārsti, kas ir izgatavoti ar zinātnes un medicīnas zināšanām, kuras Sātans viņiem ir devis pēdējās dienās.

25 Un viņi tiesās un nosodīs tos, kas lieto dabiskās zāles un kas dzer vīnu, un kas uzņem savos ķermeņos tās lietas, kuras, kā ir mācījuši viņu vadītāji, nav viņu baznīcas atļautas.

26 Taču notiks, ka viņi patērēs vairāk zāļu, kas ir izgatavotas ar cilvēku roku, nekā jebkuri citi cilvēki uz zemes.

27 Tad ko sakāt jūs no šīs baznīcas, kas domājat, ka tā ir vienīgā Dieva baznīca uz zemes? Ko jūs sakāt par ceļu, pa kuru jūs no šīs baznīcas dosities, lai iegūtu savu laimi? Vai jūs nezināt, ka jūs patiešām dzīvojat pēc Lucifera plāna, pat vairāk nekā pārējie zemes ļaudis?

28 Un kā gan jūs domājat, ka jūs varat attaisnot stimulantus un zāles, ko jūsu ārsti jums izraksta, tomēr jūs tiesājat un izsmejat tos, kas uzņem zemes vielas, kas ķermenim dara to pašu ko tās lietas, kuras ir izrakstījuši jūsu ārsti, kuriem jūs uzticaties, kā zāles savām bēdām?

29 Ak, jūs, liekuļi! Mana dvēsele ir ļoti nomākta jūsu dēļ; jo jums ir mana tēva pieraksts un jums ir dots vairāk zināšanu un liecību par Tēva plānu nekā pārējiem no jūsu brāļiem un māsām, kas ir uz zemes pēdējās dienās, tomēr jūs esat sliktāki nekā viņi.

30 Bēdas, bēdas tiem, kas neesat sirdsšķīsti, bet esat liekuļi, patiesi tie no jums, kas uzskata sevi par taisnīgiem Dieva priekšā, bet tomēr esat netīri. Lūk, ja jūs nesaskatāt savu ceļu kļūdainumu un neatturaties no citu cilvēku tiesāšanas, tad jums tiks atmērots ar to, ar ko jūs mērojat citus.

31 Un pēdējās dienās jūs tiksiet piemeklēti savā veselībā. Un jūs kļūsit pārlieku resni,

un jūs pie sevis nopūtīsities savas nomāktības un savas vientulības, un sava taisnīguma trūkuma dēļ. Un jūsu vadītāji kļūs veci un novecos, pieaugot savām ļaundarbībām, jo viņi ir ļaundarību piemēri, ko jūs esat sev izvēlējušies.

32 Un jums ir dots apsolījums no Tā Kunga caur pravieti Džozefu, ka, ja jūs paklausāt viņa veselības likumiem, tad jūs saņemsiet veselību savā nabā un kaulu smadzenes savos kaulos, un jūs atradīsiet gudrību un lielus zināšanu dārgumus, patiesi apslēptus dārgumus; un jūs skriesiet un nepiekusīsiet, un staigāsiet un nepagursiet.

33 Un tagad paskatieties uz vadītājiem, kuri rāda piemēru jums? Vai viņi skrien un nepiekūst, vai viņi staigā un nepagurst? Vai viņi jums dod jebkādus zināšanu dārgumus, kas jums jau nav starp jums, kas ir nākuši nevis no viņiem, bet no sagrozītām Džozefa mācībām un principiem, ko viņi ir izmainījuši un pielabojuši, un pasnieguši jums kā patiesību?

34 Un vai daudzi no viņiem nav veci vīri, kas runā vienīgi tad, kad viņiem ir jārunā atbilstoši baznīcas vēlmēm un vadlīnijām? Lūk, vai viņi nezaudē savu spēju domāt un darboties, būdami bez ārstu palīdzības, uz kuriem viņi paļaujas?

35 Un, kad viņi ir veci, vai viņi netiek uzturēti pie dzīvības ar brīnumiem, ko Sātans ir ieviesis pasaulē, lai glābtu jūsu dzīvības, lai jūs varētu turpināt dzīvot saskaņā ar viņa plānu miesā, kad jums varētu būt ticība Tam Kungam un jūs nomirtu un ieietu tajā atpūtā un miesā, ko Tas Kungs ir apsolījis tiem, kas dzīvo pēc Kristus vārdiem un ievēro Tēva baušļus?

36 Taču es jums saku, ka jums ir labāk, ka jūs tiekat uzturēti pie dzīvības ar Sātana līdzekļiem, jo tas jums varētu sniegt vairāk iespēju saskatīt savu ceļu kļūdainumu un nožēlot savu liekulību un ļaundarību, kas jūs nosodīs Tā Kunga priekšā.

37 Jo lūk, ja jums būtu jāmirst, jūs nomirtu savā ļaundarbībā un savos maldos, un jūs

tiktu uzņemti atpakaļ garu pasaulē bēdu un elles stāvoklī, ko jūs nevarēsiet remdēt ar jūsu ārstu līdzekļiem un jūsu izrakstītajām zālēm, kas ietekmē tikai miesu un neko nedara, lai atvieglotu jūsu dvēseļu sāpes un ciešanas.

38 Lūk, jūs tiecaties pēc pasaules lietām un cilvēku pagodinājumiem vairāk nekā jebkuri citi cilvēki uz zemes. Jā, jūsu sirdis un vēlmes ir pievērstas šīm lietām līdzīgā veidā, kā tas bija jūdu vadītājiem, kuri bija Jeruzālemē, kad Tas Kungs sūtīja pie tiem savus praviešus mana tēva Lehija dienās.

39 Un jums ir šis pieraksts jūsu baznīcā, kas jums uzliek lielāku atbildību dzīvot pēc Dieva vārda un ievērot Kristus pavēles, kuras viņš jums ir devis ar divām liecībām, kuras jūs nesīsiet pasaulē savā lepnībā.

40 Un notiks, ka Tas Kungs pieļaus, ka mana tēva pieraksta pirmās daļas tulkojums nonāk ļaunu cilvēku rokās, kuri savās sirdīs vēlēšies iznīcināt Tā Kunga darbu, ja viņš ļautu tiem darīt tā.

41 Un notiks, ka Džozefs iedos manuskriptu, kurā viņš ir pārtulkojis pirmo daļu no saīsinājuma, ko mans tēvs ir rakstījis uz šīm plāksnēm, savam rakstvedim, kurš tiks pievilts no ļauniem cilvēkiem, kas nozags manuskriptu, lai tie varētu pierādīt pasaulei, ka Džozefs nevar vēlreiz pārtulkot šī pieraksta pirmo daļu.

42 Un tam viņi ticēs, jo Džozefam bija stingri pavēlēts, ka viņš nedrīkst rādīt nevienam cilvēkam plāksnes, uz kurām šīs lietas ir rakstītas.

43 Tad nu nedz mans tēvs, nedz es nezinājām Tā Kunga gribu attiecībā uz šīm lietām, kad mans tēvs Mormons iekļāva Nefija mazās plāksnes ar pārējo saīsinājumu, ko viņš bija veicis no nefijiešu pierakstiem.

44 Taču man ir Jareda brāļa vārdi, kas sniedz aprakstu par visām lietām, kas ir notikušas, un arī par visām lietām, kas notiks līdz zemes galiem.

45 Un es lasīju viņa vārdus attiecībā uz tām lietām, kas notiks saistībā ar šo

pierakstu pēdējās dienās. Un es zinu, ka tā bija Tā Kunga griba, lai īstenotos šo ļauno cilvēku vēlmes, nozogot no Džozefa šo pirmo manuskriptu, lai Tas Kungs varētu apslēpt no jums pēdējās dienās daudzus vārdus, ko mans tēvs rakstīja attiecībā uz ļaunuma stāvokli, kādā jūdi atradās Jeruzālemē.

46 Jo Dieva baznīca Jeruzālemē Lehija laikā būs tādā pašā ļaunuma stāvoklī kā Dieva baznīca, kā to cirticībnieki uzskata, kas tiks nodibināta lielajā Sāseзера pilsētā pēdējās dienās.

47 Un, ja jums no šīs baznīcas pēdējās dienās būtu bijis mana tēva pieraksta pirmās daļas tulkojums, tad jūs zinātu to, par ko jums nevajadzētu kļūt, esot ar liecību par šīm lietām savā priekšā.

48 Taču šis lielais vadītājs, kurš tiks vadīts ar Sātana linu valgu, kurš jūsu vidū būs zināms kā Brigams, viņš nezinās šīs lietas un ieliks baznīcas pamatus, ko Sātans vēlas nodibināt starp jums pēdējās dienās.

49 Lūk, notiks, ka tad, kad beidzamais no šiem diviem pēdējo dienu praviešiem saņems plāksnes, uz kurām ir rakstīts šis pieraksts, patiesi, lai viņš varētu piepildīt Tā Kunga gribu attiecībā uz šīm lietām, kas ir aizzīmogotas; jā, kad viņš saņems šīs plāksnes, viņam tiks pavēlēts vēlreiz dot jums šo plākšņu pirmās daļas tulkojumu — tulkojumu, ko Džozefs nozaudēs ļaunu cilvēku rokās.

50 Un notiks, ka šie ļaunie cilvēki saglabās to, ko viņi nozags Džozefam, un aizsargās to, un nodos to no vienas paaudzes uz nākamo, lai viņiem varētu būt līdzekļi, ar ko viņi varētu iznīcināt to cilvēku liecību, kas saņems šīs lietas pēdējās dienās.

51 Jo šie cilvēki neticēs, kas pastāv zelta plāksnes, uz kurām ir rakstītas šīs lietas. Un viņi ticēs, ka Džozefs izgudroja šo plākšņu tulkojumu, un pierādījums, ko viņi pasniegs pasaulei, ir manuskriptā, kas tika pārtulkots, ko viņi ir sargājuši un turējuši savā vidū; jo viņi ticēs tam, ka, ja Džozefam būtu no

jauna jāpārtulko šo plāksņu pirmā daļa, tad tulkojums nebūtu tāds pats, un tādējādi viņi varētu pierādīt pasaulei, ka viņš ir viltus pravietis, kurš ir plānojis maldināt pasauli.

52 Un tad nu Tas Kungs varētu pavēlēt Džozefam no jauna pārtulkot plāksņu pirmo daļu caur Urīmu un Tumīmu, un viņa tulkojums būtu tāds pats, izņemot, ja tur būtu kļūdas, kas tiek pieļautas cilvēku vājības dēļ, pierakstot savā dzimtajā valodā.

53 Un, ja šie ļaunie cilvēki jebkādā veidā izmainītu vai pielabotu sākotnējā tulkojuma vārdus, tas būtu zināms ikvienam, kas pētītu manuskriptu, jo būtu atšķirība rokrakstā un rakstveža vārdos, kurš pierakstīja sākotnējos vārdus, ko viņš saņēma no Džozefa, kad viņš tos tulkoja ar Urīmu un Tumīmu.

54 Tomēr Tas Kungs pavēlēs, lai šīs lietas netiktu dotas tajā laikā tā iemesla dēļ, ko es jums esmu izskaidrojis.

55 Lūk, šī lieta arī būs liecība pret tiem ļaunajiem cilvēkiem un viņu bērniem, kas saņems šīs lietas no saviem tēviem, kuriem bija sākotnējais manuskripts, ko bija uzrakstījis Džozefa rakstvedis laikā, kad viņš sāka šo lietu tulkošanu.

56 Lūk, jums ir manuskripts jūsu priekšā; un tagad es jums saku: parādiet to pasaulei, lai tas varētu tikt pārbaudīts un apstiprināts ar zinātnes līdzekļiem, kas jums būs tajās dienās.

57 Jo ar jūsu zinātnes līdzekļiem jūs zināsit, kas tas patiešām tika uzrakstīts ar Džozefa rakstveža roku viņa laikā.

58 Un notiks, ka jums būs to pašu lietu tulkojums, ko jums dos Kristofers, kuram Tas Kungs pavēlēs nest šīs lietas vēlreiz pasaulē kopā ar tulkojumu, ko viņš veiks no tās šī pieraksta daļas, kas tiks aizzīmogota.

59 Jā, jūs zināsit šīs lietas, un jūs redzēsiet to, ar ko Kristofers nāks klajā, kas ir Džozefa manuskripta nozaudētā daļa. Un jūs salīdzināsit abus tulkojumus, un jūs redzēsiet, ka tie ir gandrīz vārds vārdā savā uzbūvē un savā nozīmē, izņemot vājību rakstībā, kas katram no šiem pēdējo dienu

praviešiem būs tajā procesā, kad viņi tulkos caur Urīmu un Tumīmu.

60 Un tagad, ko jūs sakāt par šīm lietām? Jūs redzēsiet, ka tie ir tie paši vārdi, tādēļ jūs zināsit, ka Kristofers būs ņēmis savus tulkojumu no tām pašām plāksnēm, no kurām Džozefs ņēms savu tulkojumu.

61 Taču jūs esat ļauni cilvēki, kas esat Sātana maldināti un pievilti, tādēļ jūs nenesīsiet manuskriptu klajā tajā dienā, bet liksiet, lai tas tiktu iznīcināts pierādījuma dēļ, ko tas var sniegt par šo plāksņu tulkojuma patiesumu un pareizību, ko devis Kristofers.

62 Bēdas jums, jūs ļaunie cilvēki. Lūk, jums būs pierādījums jūsu priekšā par šo lietu patiesumu, tomēr jūs turpināsit noliegt šīs lietas un uzņemties uz sevis — turpināt samaitāt Dieva darbu un maldināt ļaudis.

63 Un pēdējās dienās būs citi, kas mēģinās izgudrot šīs mana pieraksta daļas saturu, kas ir aizzīmogota. Un Sātans nāk pie tiem un pievils tos kā gaismas eņģelis, un dos tiem Urīmu un Tumīmu, lai viņi ticētu tam, ka tiem būs vara zināt šo lietu saturu.

64 Taču kā gan jūs, kas esat pievilti, varat ticēt, ka jūs varat pārtulkot kaut ko tādu, kā jums nav? Jo jums nav zelta plāksņu, kuras mans tēvs un es esam sagatavojuši šīm lietām. Un bez plāksnēm, kuras mēs esam sagatavojuši, kas gan, jūsuprāt, ir tas, ko jūs tulkojat ar savu Urīmu un Tumīmu?

65 Un jūs, kas esat darījuši šīs lietas, arī tiksiet Tā Kunga nosodīti par saviem maldiem un par savu vājību, ļaujot Sātanam jūs pievilt un dot jums viņa atklāsmes, lai viņš varētu arī jūs maldināt un saistīt ar savām važām, kas novedīs pie jūsu dvēseļu iznīcības.

66 Un saku jums visiem no pēdējām dienām, ka nebūs vairāk kā vien divi pēdējo dienu pravieši, kuriem tiks dots spēks un pilnvaras nest šīs lietas pasaulei. Pirmo sauks Džozefs pēc viņa tēva vārda, un viņš jums sniegs vienīgi to, ko Tas Kungs prasīs no viņa.

67 Un otrais būs Kristofers, Kristus vārda nesējs, kurš jums sniegs šī pieraksta aizzīmogotās daļas tulkojumu, un arī viņš jums sniegs vienīgi tās lietas, ko Tas Kungs viņam pavēlēs.

68 Un nebūs neviena cita, no kā nāks klajā jebkas attiecībā uz šo pierakstu, izņemot šos praviešus, kurus es pieminu uz šīm plāksnēm.

69 Un pēdējās dienās Kristofers piedzims tajā varenajā baznīcā, par ko es esmu runājis. Un viņš tiks uzaudzināts un gūs tādas pieredzes, kas viņam ir nepieciešamas, lai paveiktu to, ko Tas Kungs prasīs no viņa.

70 Un viņš tiks vajāts un nonievāts no tiem, kas būs viņa paša saimē, un noraidīts no tiem, kas būs viņa baznīcā. Un Sātans pieliks visas pūles, lai kārdinātu viņu un virzītu viņu tādā dzīves ceļā, kas viņu novērstu no diženās misijas, ko viņš veiks zemes ļaužu labā pēdējās dienās.

71 Jo viņam piemītīs visas zemes vareno vīru īpašības, patiesi viņa saprātā, kas būs daudz lielāks nekā daudziem uz zemes. Un Sātans dos viņam daudzas iespējas un kārdinās viņu dzīvot pēc viņa laimes plāna un kļūt par viņa kalpu, un saņemt svētības, kas gūstamas, dzīvojot pēc viņa plāna.

72 Un viņš pieredzēs daudz ciešanu un likstu zemes ļaužu ļaundarību dēļ un arī nepareizi pielietojot savu rīcības brīvību, ko viņš pielietos, lai izvairītos no aicinājuma, ko viņš saņems no Tā Kunga.

73 Tomēr beigās, patiesi laikā, ko Tas Kungs ir noteicis, ka šīs lietas nāks klajā pasaulē, Kristofers tiks izņemts no attīrošās uguns, kurā viņš tiks iemests un sagatavots, un viņš būs gatavs un nebaudīsies, un viņš darīs visas lietas, kas viņam ir pavēlētas attiecībā uz šo darbu.

74 Un Tas Kungs svētīs viņu ar taisnīgumu un gudrību, un lielām zināšanām par tām lietām, kuras cilvēku bērniem ir nepieciešams zināt viņu laimei un viņu glābšanai pēdējās dienās.

75 Tomēr viņš būs tik nevainīgs kā balodis

un mīlēs visus cilvēkus, un tieksies pēc sava tuvākā labuma, nekad nenodarot ļaunu citam, kā tie vēlētos nodarīt ļaunu viņam, patiesi, kā tie viņam nodarīs ļaunu.

76 Un viņš slēpsies starp citticībniekiem, lai viņš nevarētu tikt atklāts un darīts zināms pasaulei līdz Tā Kunga noteiktajam laikam. Un, kad viņš padarīs sevi zināmu, būs daudzi, kas ir ļauni, kas ienīdīs viņu un vajās viņu, un liks viņam slazdus, lai tie varētu parādīt pasaulei, ka viņš nevar būt Dieva pravietis.

77 Taču viņa liecība balstīsies tajā, ko viņš pārtulkos no šīm plāksnēm, patiesi vārdos, ko es jums pašlaik rakstu.

78 Un nebūs neviena cilvēka, kas var noliegt to lietu spēku, ko viņš sniegs pasaulei, kas tikušas aizzīmogotas pēc Tēva pavēles.

79 Un viņš liecinās visiem tiem, kas uzmeklēs viņu un vēlēsies no viņa liecības. Un viņš daudzus vērsīs uz Kristus vārdiem un laimi, kas gūstama, dzīvojot pēc Tēva plāna.

80 Un tā varenā baznīca, kas sauks sevi par vienīgo patieso un dzīvo Dieva baznīcu uz zemes, tiks ļaužu atklāta tajā dienā, kad šīs lietas nāks klajā. Un šīs baznīcas vadītāji būs veci un neveikli vīri, kuri tiek turēti pie dzīvības ar Sātana svētībām, un kuros nav Dieva spēka.

81 Un, kad pēdējo dienu ļaudis saņems šīs lietas, tad viņi atklās viņu lielās ļaundarības un daudzas lietas, kurām Sātans ir licis nākt klajā starp viņiem.

82 Tomēr vienīgi izredzētie dzirdēs Tēva balsi, kas viņiem tiks dota ar Svētā Gara čukstiem, kas liecinās viņiem par šo lietu patiesumu un arī par pasaules ļaunumu, kura ir Sātana varā.

83 Un daudzi noraidīs šīs lietas, jo šie vārdi liecinās, ka viņu bagātības un viņu sirds vēlmes ir ļaunas, un ka viņu varenā nācija, kurai viņi ir devuši savas dzīves un savu uzticību, ir Sātana tronis, kas sekmē savu plānu un ved visu zemi savā varā.

84 Un tad nu es jums esmu izskaidrojis, ka vēlme pēc pasaules smalkajām lietām un šo lietu baudīšanas ir veids, kā jūs varat pateikt, vai jūs dzīvojat pēc Lucifera plāna vai nedzīvojat.

85 Un jūs zināsi, ka jūs nācija un tās ļaudis dzīvo pēc Lucifera plāna, pateicoties viņu vēlmēm pēc šīm lietām.

86 Bet, lūk, ir vēl viens drošs veids, kā jūs varētu droši zināt to, ka nācija un tās ļaudis dzīvo pēc Lucifera plāna. Jo jūs redzēsiet, ka Savienoto Valstu nācija pacels standartu visai pasaulei, kas aicinās visu pasauli būt līdzīgu viņiem, ja pasaule vēlēšies darīt to, ko viņi dara.

87 Un tā pasludinās, ka visiem cilvēkiem būs iespēja kļūt bagātiem un iegūt pasaules smalkās lietas, sekojot tās plānam, kas sastāv no tās valdības un tās likumiem.

88 Un tad nu tas ir vēl viens veids, kā jūs varat zināt, vai šī nācija dzīvo pēc Lucifera plāna, jo tā solīs ļaudīm to, ko tā nevar tiem dot.

89 Un, ja kādā nācijā starp jums ir tādi, kas ir nabadzīgi un kam nav līdzekļu, lai pienācīgi sevi pabarotu un pienācīgi sevi apģērbtu, un kam nav vietas, kur tie varētu atpūsties, ko tie varētu saukt par mājām; jā, ja kāda nācija starp jums liedz saviem pilsoņiem dzīvei nepieciešamāko, tad jūs varat droši zināt, ka tā seko Lucifera plānam, jo Tēva plāns nepieļautu šādas lietas.

90 Jo lūk, tas ir lielākais grēks no visiem, patiesi, ka jūs nemīlat cits citu tā, kā jūs vēlaties, lai citi jūs mīl.

91 Un, ja jums nebūtu pārtikas, ko ēst, vai apģērba, ko vilkt, vai vietas, kur naktī nolikt savu galvu, vai jūs nevēlētos, lai jums tiktu dota iespēja atbilstoši jūsu spējām iegūt šīs lietas?

92 Un tad nu tas ir, kur Lucifers pieļāva savu lielāko spriešanas kļūdu, kad viņš apsvēra plānu, ko viņš jums piedāvātu kā alternatīvu plānu Tēva plānam.

93 Jo viņš neņēma vērā to, ka mēs visi

esam atšķirīgi savās laimes vēlmēs un ka dažiem no jums strādāšana tādā veidā, kā no jums tiek prasīts strādāt, lai iegūtu pasaules smalkās lietas vai pat uzturētu mūsu dzīvības, nav tas, kas jums sniedz laimi.

94 Taču Lucifers tiecās prasīt šīs lietas no jums visiem. Jā, tā bija viņa vēlme — piespiest mūs dzīvot pēc Celestiālās valstības principiem un pavēlēm, lai jums visiem varētu būt tāda godība un lai mēs iegūtu ārkārtīgi lielo Dieva spēku un godību.

95 Un, ja mēs nevēlētos dzīvot pēc viņa plāna un kļūt par Dievu, kā viņš vēlējas jums visiem, tad viņš domāja, ka jums nevajadzētu būt, vai ka jums nevajadzētu ļaut iemantot jebkādu godības valstību, kur mēs tiktu svētīti ar kaut ko, ko mēs neesam pelnījuši, vai ko mēs nenopelnījām.

96 Un viņš izveidoja savu plānu, lai atlīdzinātu cilvēkam par tā zināšanām un tā labprātību dzīvot pēc viņa plāna principiem, kas tika doti, lai katrs cilvēks varētu iegūt varu un godību, un visas pasaules bagātības.

97 Un šis plāns ir pretrunā ar Tēva plānu, kas pieļauj mūsu rīcības brīvības pilno ietekmi un atlīdzina jums atbilstoši mūsu laimes vēlmēm, mēs būdami Viņa radīti šim nolūkam.

98 Un es jums jau esmu izskaidrojis šajā pierakstā, ko Tēvs sagaida — kādi lai mēs būtu. Lūk, Viņam nerūp, ja mēs vēlamies visas sava mūža dienas būt ubagi un sēdēt pie bagāto vārtiem, ubagojot druskas, kas krīt no viņu galdiem.

99 Jā, Viņam nerūp, ja mūsu laime tiek iegūta, visām lietām tiek nodrošinātām jums bez pūļu pielikšanas, lai iegūtu šīs lietas.

100 Lūk, Tēvs ir licis, lai daži no mūsu brāļiem un māsām nonāktu uz šīs zemes un sniegtu jums piemēru par šiem Viņa bērniem, kurus Viņš mīl, un kuri jau ir pierādījuši, ka ir cienīgi saņemt Viņa valstību un godību, ko viņi sev ir izvēlējušies, lai sniegtu viņiem laimi.

101 Un daudzi no šiem gariem nāks mirstībā miesā, un tiem nebūs spējas tiekties pēc pasaules lietām, nedz arī parūpēties pašiem par sevi.

102 Un sākumā viņi būs līdzīgi pārējiem cilvēku bērniem, taču viņu ķermenis augs viņu garā, nevis viņu gars augs viņu ķermenī.

103 Un viņiem visiem būs izskats, kas ir līdzīgs viņu ķermeņu fiziskajā veidolā, norādot, ka viņi ir Tēva svētīti kā piemērs, lai parādītu mums Viņa plāna nolūku mūsu mūžīgajai laimei.

104 Un viņi nespēs pastāvēt uz zemes, ja viņu vēlmes un vajadzības nenodrošinās citi. Un viņi būs tie, pār kuriem Sātanam nebūs nekādas ietekmes, jo viņš nevar tos kārdināt.

105 Un tad nu viņi ir tie, kas ir īsteni Dieva bērni un itin visā dzīvo pēc Viņa plāna.

106 Un tagad es vaicāju jums pēdējās dienās, vai viņi cieš no nelaimīguma, izņemot ja tas ir nelaimīgums, ko jūs viņiem radāt dēļ sliktas izturēšanās pret viņiem? Tomēr pat tad, kad jūs pret viņiem slikti izturaties, vai viņi jūs tiesā vai slikti izturas pret jums, vai liek ciešanām nākt pār jums?

107 Lūk, viņi necieš no nelaimīguma, bet ir Tēva svētīti un doti mums kā piemērs to dvēseļu skaidrībai, kuri ieies Viņa valstībā.

108 Un jūs, kas dzīvojat pēc Lucifera plāna, raudzīsities uz viņiem kā uz nelietpratīgiem un atpalikušiem savā attīstībā, viņiem esot bez spējas vēlēties zemes lietas, kā jūs to darāt, jo viņi būs apmierināti ar to pārtiku, ko jūs viņiem dosiet.

109 Un viņi neraizēsies par drēbēm, ko viņi valkā, taču tas viņiem būs svarīgi vienīgi tad, ja jūs viņiem to mācīsiet. Un viņi nesapratīs naudas nozīmi, jo tā viņiem nebūs saprotama, viņi būdami tīras dvēseles, kuras nevar tikt šādi kārdinātas no Sātana.

110 Un tad nu šis ir veids kā jūs varat zināt, vai jūs sekojat Lucifera plānam. Jo, ja jūs rodāt laimi, tiecoties pēc pasaules lietām,

un, kad jūs iegūstat šīs lietas, tad prieks, kas ir saistīts ar šīm lietām, ir tikai īslaicīgs, pēc kā jūs esat spiesti meklēt vairāk pēc šīm lietām, kas jums sniedz šo īslaicīgo prieku; un, ja jums vajadzīgi citi līdzekļi, lai atvieglotu jūsu ciešanas, kuras ir radušās tādēļ, ka īslaicīgais prieks ir beidzies, tad jūs varat droši zināt, ka jūs sekojat Lucifera plānam.

111 Un, ja starp jums ir kāds, ko jūs nepabarojat un neapģērbjat, un nedodat mājokli, un jūs tiesājat viņus tādēļ, ka viņi nevēlas pasaules lietas, kā jūs to darāt, arī tad jūs varat zināt, ka jūs esat Sātana bērni un sekojat viņa plānam.

84. NODAĻA

Savienoto Valstu atklāšana un veidošanās kā Sātana tronim. Karš tiek nosodīts kā politisko vadītāju ļaundarība. Amerikas indiāņi sākumā ir lēnprātīgi un miermīlīgi, pateicoties trīs nefijiešu mācībām, kuri tiek nosaukti. Kristofers Kolumbs nav tas cilvēks, ko Nefijs piemin Mormona Grāmatā.

UN tagad es vēlreiz atgriezīšos pie nācijas, kas būs zināma kā Amerikas Savienotās Valstis, iesākuma, un parādīšu tiem no jums, kas saņems šīs lietas, kas ir tikušas aizzīmogotas, vieglo veidu, kā Sātanam būs pārliecināšanas spēks pār visu pasaules cilvēku sirdīm un prātiem, pārliecinot viņus, ka viņa plāns ir taisnīgāks nekā Tēva mūžīgais plāns.

2 Un tad nu Savienotās Valstis nebūs vienīgā nācija uz zemes, kas sekos Lucifera plānam, jo visas nācijas būs viņa varā. Taču šī nācija kļūs par visvarenāko nāciju starp visām zemes nācijām, un tās ietekme būs jūtama visās zemes daļās dēļ zvēra un tā vārda skaitļa pamata, kas tiks ieviests pēdējās dienās šajā varenajā nācijā.

3 Un visas ekonomikas, kuras izveidos

visas pasaules nācijas, būs ietekmētas no šī zvēra; un nekas, kas pasaulē tiks darīts saistībā ar naudas darījumiem starp cilvēku bērniem, netiks darīts bez šī zvēra ievēribas un kontroles, kas būs zvēra skaitļa fiduciārs visā pasaulē.

4 Un tad nu Sātanam ir vieglāk koncentrēties uz vienu nāciju un pakļaut to savai kontrolei, nekā kontrolēt visas zemes nācijas visās lietās.

5 Jo lūk, tie garu pasaulē, kas seko Sātanam un viņa plānam, ir noteikts dvēseļu skaits, kuru darbi atbilstoši tai iedvesmai, ko tie var sniegt cilvēku bērniem mirstībā, var tikt labāk lietoti uz nelielu ļaužu nāciju, kas vēlas sekot Sātanam, nekā tie var tikt lietoti uz daudzu ļaužu nāciju.

6 Tomēr nav vajadzīga liela nācija, lai kontrolētu pārējo pasauli, bet ir vajadzīga varena nācija. Un šī varenība ir nācijas spēkā vai tās spējā nogalināt citus, vai aizsargāt sevi no citiem ar spēku.

7 Lūk, visās Sātana valstībās spēka līdzekļi, kas tiek koncentrēti tās armijās un tās kara flotēs, un jebkurā organizācijā, ko tā rada, lai veiktu kara grēku, vienmēr būs attiecīgās varas mērs.

8 Taču nācija Dieva vadībā savu varenību piedēvē taisnīgumam un mieram, un laimei, kas atrodams starp tās ļaudīm. Jā, nekur nācijā, kas ir Dieva vadībā, nevar būt atrodami kara ieroči, jo tādi nepastāvēs.

9 Un tādēļ ir rakstīts, ka tad, kad Tas Kungs nāk Tēva godībā, lai nodibinātu Savu valstību uz zemes, ir rakstīts, sakot: Un daudzas tautas nāks un sacīs: Iesim un kāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā; un Viņš mācīs mums Savus ceļus un mēs staigāsim Viņa takas! Jo no Ciānas izies likums un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.

10 Tad Viņš spriedīs tiesu tautu starpā un tiesās daudzas tautas. Viņi tad pārkalš savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par vīnadārza dārznieku nažiem. Tauta pret tautu nepacels vairs zobena un nemācīsies vairs karot.

11 Un tad nu šis ir Tēva plāns; jā, tas ir tas, ko Tas Kungs mācīs, patiesi abpusēji griezīgs zobens, kas iziet no viņa mutes, kas ir viņa ceļi un viņa takas, pa kuriem viņš vēlas, lai cilvēku bērni dotos saskaņā ar Tēva mūžīgo plānu, kas tiem sniegs laimi.

12 Un daudzi no ļaunajiem pēdējās dienās ticēs, ka ir nepieciešams, lai tie izveidotu lielus varas un spēka līdzekļus, lai tie varētu aizsargāt savu nāciju no citām nācijām, kas varētu tiem uzbrukt.

13 Tad nu šī lieta ir tā, kam Sātans vēlas, lai tie ticētu — lai viņam varētu būt spēka līdzekļi pieveikt ikvienu, kas nāktu pret viņu, un lai viņš varētu gāzt jebkādu viņa spēka un varas piesavināšanos uz visas zemes.

14 Un pēdējās dienās Amerikas Savienotās Valstis būs pati varenākā nācija uz zemes. Un tā būs arī pati ļaunākā nācija, jo tā visādā ziņā seko Lucifera plānam un vajā tos, kas vēlas sekot Tēva plānam, patiesi tos, kas lūdzas pēc miera un taisnīguma uz visas zemes.

15 Jo notiks, ka visi tie, kas celsies pret šo vareno nāciju, tiks pakļauti ar tās varenajām armijām un kara flotēm, un spēka līdzekļiem.

16 Patiesi tie, kas ir tās pilsoņi, kas lūdzas pēc miera un iesniedz petīciju valdībai pret karu, tiks pieveikti ar ļauno kaislībām, kas domā, ka viņu brāļu un māsu no citām nācijām nogalināšana ir attaisnojama, lai glābtu pašiem savas dzīvības.

17 Un šis lielais patriotisms padarīs aklus šīs nācijas pilsoņu prātus un nocietinās viņu sirdis. Un notiks, ka viņi paļausies uz saviem vadītājiem un padzīs no viņu vidus visus tos, kas runā pret tās varu un tās godību.

18 Un tur būs ārkārtīgi spēcīgi sasniegumi šīs nācijas kara ieroču jomā, un tās vara tiks cildināta ar šiem varenajiem ieročiem, kas tikuši izveidoti, lai caur karu slepkavotu ikvienu, kas runā pret zvēru.

19 Un šīs nācijas vadītāji leposies ar

saviem kara ieročiem, un tos rotās viņu vārdi, un ļaudis pielūgs savus vadītājus, kuru vārdi rotās šīs varenās nāves iekārtas, kuras tie liks uzbūvēt savā vidū.

20 Un bēdas tiem vadītājiem, kas tikuši sankcionēti no zvēra stāvēt starp ļaudīm un iegūt viņu uzticību, un kas izmanto šo uzticību, lai karotu pret Dieva bērniem; jā, jūs būsiet ārkārtīgā mocību un bēdu stāvoklī, kad jūs raudzīsities no garu pasaules un būsiet liecinieki savu brāļu un māsu lielajai iznīcībai, kad ieroči, uz kuriem ir jūsu vārdi, iznīcinās tos un sakropļos tos, un padarīs tos aklus un radīs tiem visāda veida iznīcību.

21 Un ar jūsu vārdiem šie varenie ieroči dosies uz priekšu un radīs lielus nemierus visā pasaulē. Un tie būs cēlonis daudzām atraitnēm un bāreņiem, un bezpajumtniekiem, un nabadzībai un visāda veida ciešanām starp cilvēku bērniem visā pasaulē; jo savā neziņā jūs pielūdzat zvēru, un jūs iznīcināt Sātana vārdā.

22 Un jūs piepildīsiet Jāņa pravietojumu, kurā viņš jūs ir aprakstījis kā lielu zvēru, kam ir divi ragi, tādi kā jēram, un kas runā kā pūķis.

23 Jo jūs izliksties, ka tie, kari, kurus jūs uzsākat, ir miera un taisnīguma labad, līdzīgi kā jērs, kas ir maigs pēc dabas, taču kam ir ragi vienīgi tādēļ, lai atvairītu savus ienaidniekus no kaitēšanas — ar domu, ka šie ragi, kas ir uz jēra galvas, var radīt sāpes, ja tam tiktu uzbrukts.

24 Taču jūs esat zvērs un runājat ar Sātana muti, kas ir pūķis; un visi kari, ko jūs karosiet pēdējās dienās, būs kari, lai aizsargātu jūsu bagātības un tās lietas, kuras jūs esat saņēmuši no Sātana, jo jūs pielūdzat viņu un ejat par viņa plato ceļu.

25 Un visi jūsu vadītāji un jūsu politiķi būs no tiem, kas ir bagāti, kuru interesēm tiek kalpots ar kariem, kurus tie uzsāks, lai iznīcinātu citas zemes nācijas.

26 Un bēdas visiem tiem no jums, kas atbalstāt savus vadītājus kara un posta izplatīšanā pa visu zemi, tādēļ ka jūs

domājat savās sirdīs, ka jūs esat taisnīgāki nekā pārējā pasaule.

27 Lūk, Tēvs mīl visus Savus bērnus visā pasaulē; un vai Viņš jums nav pavēlējis mīlēt citam citu un darīt citiem to, ko jūs vēlaties, lai citi darītu jums?

28 Un ko jūs teiktu, ja kāds no jūsu kaimiņiem, kas ir daudz spēcīgāks par jums, ienāktu jūsu mājās un pavēlētu jums pielūgt tā, kā viņš pielūdz, un sekot viņa ceļos, tādēļ ka viņš tic, ka viņa ceļi ir taisnīgāki un ka jūsu ceļi ir ļauni; un ka, ja jūs tiktu atstāti, lai turpinātu savos ceļos bez viņa iejaukšanās, tad jūs iznīcinātu viņa taisnīgumu un liktu ciest viņa bērniem?

29 Jā, ko jūs teiktu, ja viņš ienāktu jūsu mājās ar saviem varenajiem ieročiem un pakļautu jūs, jo jūs nevarētu pretoties viņa spēkam un varai? Vai jūs domātu, ka šis kaimiņš ir taisnīgs? Vai jūs tā darītu savam kaimiņam?

30 Un kā ir ar Tēva lielo pavēli, ka jums ir jāmīl savi ienaidnieki un jādara labu tiem, kas jūs ienīst un jūs vajā, un jūs ļauni izmanto, lai jūs visi varētu būt tādi paši bērni vienam un vienīgajam patiesajam debesu un zemes Dievam, kurš ir jūsu Mūžīgais Tēvs? Vai jūs nesaprotat šo pavēli un neaptverat, ka Viņš jums ir devis šo pavēli jūsu laimei?

31 Lūk, notiks, ka jūsu lepnība un jūsu augstprātība, un jūsu naid pret jūsu ienaidniekiem būs līdzekļi jūsu pašu iznīcināšanai pēdējās dienās.

32 Un, kad jūs būtu varējuši būvēt mājas un veidot dārzus, un nosaukt tos savu vadītāju vārdos, kas sniegtu labumu pasaules ļaudīm un neiznīcinātu tos; jā, tā vietā, lai darītu šīs lietas, jūs iznīcināsiet savu ienaidnieku tēvus un mātes, un māsas un brāļus, un tēvočus un tantes.

33 Un, kad jūs iznīcināsiet tos, tad viņu dēli un meitas, un viņu māsas un brāļi, un viņi māsīcas un brālēni celsies pret jums un ienīdīs jūs.

34 Un tādēļ, ka jūs esat varenāki nekā tie,

viņi nenāks pret jums atklāti, bet nāks starp jums tajās jūsu sabiedrības daļās, kas ir vājas un vāriņas viņu uzbrukumiem.

35 Un, par spīti jūsu tehnoloģijām un jūsu varenajiem iznīcināšanas ieročiem, savā atreibībā viņi sāks nogalināt jūsu bērnus un jūsu brāļus un māsas, un jūsu tuviniekus.

36 Un tad nu, vai jūs nezināt, ka es esmu redzējis šo pašu lietu notiekam starp maniem ļaudīm, nefījiešiem? Vai jūs nezināt, ka es runāju šīs lietas ne tikai kā pravietojumu attiecībā uz jums, bet ka es runāju šīs lietas no savas paša pieredzes?

37 Lūk, nefījiešu tauta bija varena nācija, un viņi bija lepni par savu nāciju un saviem vadītājiem, kuri tos vadīja karā pret lamaniešiem, kurus viņi uzlūkoja kā savus ienaidniekus.

38 Un tad, ja kāds vadītājs vēlētos doties karā pret kādu citu nāciju, tad šim vadītājam vajadzētu sūtīt savus paša bērnus, lai cīnītos par mieru, kas, viņaprāt, attaisno šo karu.

39 Jo lūk, mans tēvs ir sūtījis mani cīnīties pret lamaniešiem, un cīnoties viņš atdeva pats savu dzīvību — nevis taisnīguma labad, bet lai viņš varētu dzīvot kādu dienu. Jo pašreizējā laikā nefījieši nav taisnīgi, un mums nav cerību par karu, ko mēs karojam pret lamaniešiem.

40 Un, ja kāds vadītājs nevēlas sūtīt savus paša dēlus un meitas un upurēt viņus, lai cīnītos karā, ko viņš ir nolēmis veikt, tad kādēļ gan no nabadzīgajiem un tiem, kas piešķir viņam varu, vajadzētu prasīt cīnīties šajā karā viņa labā?

41 Un jūs varat droši zināt par jebkura vadītāja taisnīgajām vēlmēm karot pret citiem ļaudīm, ja šis vadītājs ir gatavs upurēt savus paša dēlus un meitas, patiesi sava paša dzīvību, lai cīnītos karā, ko viņš ir izraisījis.

42 Un jums no pēdējām dienām vajadzētu prasīt to no katra vadītāja, kurš uzsāk karu un pieņem karaklausību jūsu dēlus un meitas, lai tie mirtu par viņa lietu.

43 Un jūsu kari būs nevis taisnīgi kari, bet gan tādi kari, kas tiek izraisīti, lai aizsargātu

svētības, kuras jūs saņemsiet no Sātana, kurš ir tas dievs, uz kuru jūs paļaujaties, lai izcīnītu jūsu karus jūsu labā.

44 Un pēc tam, kad mana tauta, nefījieši, sāka pievērst savas sirdis pasaules smalkajām lietām un cilvēku uzslavām un pagodinājumiem, tie sāka sekot Lucifera plānam, kas prasa no tiem, lai tie paceltu spēka līdzekļus — lai aizsargātu savas bagātības un savas ģimenes no saviem ienaidniekiem.

45 Un jums ir manas tautas vēsture tajā pierakstā, kam Tas Kungs jau ir licis nākt klajā starp jums. Un, ja jums ir mana tēva pieraksts, tad jūs zināt par daudzajiem kariem un ciešanām, kam mana tauta ir likusi nākt pār sevi savu ļaundarību dēļ.

46 Un tad nu tas ir tieši tas iemesls, kādēļ Tas Kungs pavēlēja manam tēvam iekļaut tik daudz attiecībā uz šiem kariem starp nefījiešiem un lamaniešiem, lai jūs varētu mācīties no kļūdām, kuras viņi pieļāva.

47 Un notiks, ka pēc tam, kad visi nefījieši būs iznīcināti, lamaniešiem kādu laiku būs daudz karu savā starpā. Taču pēc daudziem gadiem viņi atkal mācīsies mieru un pievērsīsies savu tēvu tradīcijām tajā, kas sniedza viņu tēviem Tā Kunga mieru un laimi.

48 Un viņiem nebūs Gara, lai vadītu viņus šajās lietās, bet viņi tiks vadīti ar Kristus gaismu, kas tiek dota visiem cilvēku bērniem uz visas zemes.

49 Un ar Kristus gaismu lamanieši atkal kļūs par ļoti miermīlīgiem un labsirdīgiem ļaudīm, kuri radīs daudz prieka un saskaņas, sekojot Kristus gaismai, kas viņiem palīdzēs zināt tās lietas, kas tiem sniedz laimi, un arī tās lietas, kas tiem sniedz ciešanas.

50 Un notiks, ka pēc daudziem karu gadiem viņu starpā viņi nošķirsies uz zemes atbilstoši savām ģimenēm un savām ciltīm; un viņu ekonomika nebūs balstīta uz zeltu un sudrabu, jo šīs lietas viņiem neko nenozīmēs, kā tas bija iesākumā Ādama laikā.

51 Un viņi mācīsies ņemt no zemes vienīgi to, kas viņiem nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības. Un viņi redzēs, ka dzīvošana saskaņā ar dabu novērsīs daudzas no ciešanām, ko piedzīvoja viņu tēvi, jo viņi nevēlējās tā dzīvot.

52 Un viņi nonāks pie izpratnes, ka ģimenes vienība nesniedz mieru un laimi, bet ka visiem ir jāmīl citam citu un jāizturas pret visiem kā pret brāļiem un māsām.

53 Tad nu es jums iepriekš esmu izskaidrojis, ka Tēvs pavēlēja, lai Viņa Gars tiktu paņemts prom no zemes laika periodos starp laiku un laikiem, un puslaiku, un ka šajos laikposmos neviens pravietis netiktu aicināts doties starp ļaudīm.

54 Taču Viņš nepavēlēja, lai starp cilvēkiem nebūtu taisnīguma, ja viņu vidū būtu tādi, kas izprastu Tēva plānu un dzīvotu pēc Viņa baušļiem.

55 Un pēc tam, kad lamanieši atkal sāks dzīvot savstarpējā mierā; un, kad viņi noliks savus kara ieročus un noslēgs derības savā starpā, ka viņi vairs nedosies karā un neatņems cita cilvēka dzīvību jebkāda iemesla dēļ; jā, šajā laikā Timotejs un Matonijs, un Matonihass dosies pa zemi starp viņiem un vēlreiz sāks sludināt ļaudīm Jēzus Kristus evaņģēliju.

56 Tad nu, ja viņi nesludinātu šiem ļaudīm, tad kā gan, jūsuprāt, viņiem varētu tikt mācītas Dieva lietas? Tāpat laikposmā starp laikiem un puslaiku viņi nedarīja neko pretēji Tēva gribai.

57 Lūk, viņi mācīs ļaudis atbilstoši viņu valodām un paražām, ko viņi ieviesīs savā vidū, — paražām, kas nav saskaņā ar Dieva Dēla Svēto kārtu.

58 Un tie būs šie trīs nefījiešu apustuļi, kuri būs līdzekļi, ar ko lamanieši atkal kļūs par miermīlīgiem un mīlošiem ļaudīm, kas dzīvos uz zemes saskaņā ar Dieva baušļiem. Un patiešām nebūs taisnīgākas un miermīlīgākas tautas starp visām zemes nācijām.

59 Un notiks, ka Timotejs atstās mūsu

tēvu zemi un šķērsos daudzas jūras, lai būtu starp citām nācijām — lai viņš varētu darīt to, kas var iedvesmot citus lietot Kristus gaismu, kas ir bijusi tajos kopš viņu piedzimšanas mirstībā, lai atrastu patiesību un sekotu Tēva plānam. Un to viņš nedarīs saskaņā ar Dieva Dēla Svēto kārtu, kas tajā laikā tiks paņemta no zemes.

60 Taču Matonijs un Matonihass daudzus gadus paliks starp ļaudīm mūsu tēvu zemē, kas ir tā pati zeme, ko jūs pēdējās dienās saucat par Ameriku.

61 Un notiks, ka tad, kad ļaudis sāks zelt mierā un laimē, starp viņiem celsies daži vadoņi, kas atkal tiks ietekmēti ar Sātana ceļiem celt lielas pilsētas un lielceļus, un tie izveidos tirdzniecību, lai tie varētu gūt peļņu.

62 Un šie lamanieši lielākoties paliks zemē uz dienvidiem, kamēr miermīlīgākie lamanieši dzīvos zemē uz ziemeļiem un arī uz okeānu salām, kas ir tuvu Amerikas zemei, kā jūs to dēvēsiet.

63 Un notiks, ka citticībnieku nācijas nezinās par Ameriku līdz laikam, neilgi pirms Tas Kungs ļaus Sātanam izrādīt savu varu un spēku. Un Sātanam tiks ļauts likt, lai nācijas, kas pieder lielajai un negantajai baznīcai, atklāj to zemi, ko Tas Kungs ir paslēpis no tiem.

64 Un tā ir viena lieta, par ko Lucifers žēlojās Tēvam, patiesi, ka viņam nav labākās zemes daļas, kurās īstenot savu plānu un sniegt laimi tiem, kas vēlas sekot viņam.

65 Un šī iemesla dēļ Tas Kungs ļaus Sātanam iedvesmot pētniekus no citticībnieku lielajām nācijām atklāt Amerikas zemi, kas ir manu tēvu zeme.

66 Un tad nu es esmu lasījis Jareda brāļa vārdos to, ko jūs saprotat kā Nefija vārdu nozīmi, ko viņš rakstīja attiecībā uz vīziju, kas viņam bija par pēdējām dienām, kurā viņš rakstīja, sacīdams: Un notika, ka es skatījos un redzēju lielus ūdeņus; un tie šķīra citticībniekus no manu brāļu pēcnācējiem.

67 Un notika, ka eņģelis man sacīja: Redzi, Dieva dusmība ir uz tavu brāļu pēcnācējiem. Un es skatījos un redzēju vīru starp citticībniekiem, kuru no manu brāļu pēcnācējiem šķīra lielie ūdeņi; un es redzēju Dieva Garu, ka Tas nāca lejā un ietekmēja šo vīru; un viņš devās pāri lielajiem ūdeņiem, līdz pat manu brāļu pēcnācējiem, kas bija apsoltajā zemē.

68 Un notika, ka es redzēju Dieva Garu, ka Tas ietekmēja citus citticībniekus; un tie devās prom no gūsta, pāri lielajiem ūdeņiem.

69 Un notika, ka es redzēju daudzus citticībnieku pulkus apsoltajā zemē; un es redzēju Dieva dusmību, ka tā bija uz manu brāļu pēcnācējiem; un viņi bija izkaisīti citticībnieku priekšā un tika sakauti. Un es redzēju Tā Kunga Garu, ka Tas bija uz citticībniekiem, un viņiem veicās un viņi ieguva savā mantojumā zemi; un es redzēju, ka viņi bija balti, un ļoti daiļi un skaisti, tāpat kā mani ļaudis, pirms tie tika nokauti.

70 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, pazemojās Tā Kunga priekšā, un Tā Kunga spēks bija ar tiem.

71 Un es redzēju, ka viņu mātes tautas bija savāktas kopā uz ūdeņiem un arī uz zemes, lai cīnītos pret tiem, kas bija iznākuši no gūsta. Un es redzēju, ka Dieva spēks bija ar viņiem un arī ka Dieva dusmība bija uz visiem tiem, kuri bija pulcējušies kopā, lai cīnītos pret viņiem.

72 Un es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, ar Dieva spēku tika izglābti no visu citu tautu rokām.

73 Un tad nu jūs vēlaties ticēt, ka šis vīrs, par kuru Nefijs ir rakstījis, ir pētnieks, kas jūsu vidū būs zināms kā Kristus vārda nesējs, līdzīgi beidzamajam pēdējo dienu pravietim. Taču tas nav tas vīrs, uz kuru attiecas Nefija vārdi, un šis Kristofers nav tāds kā beidzamais no diviem praviešiem, kas sniegs jums šo pierakstu pēdējās dienās.

74 Jo lūk, šis pētnieks tiks sūtīts, lai atklātu manu tēvu zemi ar vienu vienīgu

nolūku — gūt peļņu sev un tiem, kas sūtīs viņu, patiesi vienai no citticībnieku varenajām nācijām, kas pieder lielajai un negantajai baznīcai, kuras vēlmes ir zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi apģērbi, un netikles.

75 Un tas bija šī pētnieka vienīgais nolūks, patiesi, lai viņš iegūtu šīs lietas sev un tiem, kas sūtīs viņu.

76 Un viņš nonāks manu tēvu zemē laikā, kad lamanieši būs miermīlīgi un labsirdīgi ļaudis, kuri brīvi dos no visa, ka viņiem pieder; jā, viņi dos no sava zelta un sava sudraba, un no visām tām lietām, kas ir atrodamas apsoltajā zemē, kurām nebūs piešķirta nekāda vērtība.

77 Un šis pētnieks tos nogalinās viņu nevainībā un aizvedīs viņus gūstā atpakaļ pie tiem, kas viņu sūtīja gūt peļņu. Un lamanieši ārkārtīgi cietīs šo lietu dēļ.

78 Un notiks, ka daudzi no lamaniešiem metīsies jūras dziļumos, lai viņiem nebūtu jācieš nāve no citticībnieku rokās, kas viņus pieveiks.

79 Un lielā ļaundarībā citticībnieku nācijas pārņems lamaniešu zemi un iznīcinās viņu mieru un viņu mājas, un viņu taisnīgumu.

80 Un tagad es vaicāju jums no pēdējām dienām, kas domājat, ka tas vīrs, par kuru Nefijs ir rakstījis, ir šis pētnieks Kristofers, par kuru es esmu minējis; jā, kā gan tas var būt, ka tas ir vīrs, kurš tika Dieva Gara iedvesmots šķērsot ūdeņus un iznīcināt lamaniešus, vēloties zeltu un sudrabu, un zemes vērtīgās lietas, kas ir šīs lielās un negantās baznīcas vēlme?

81 Un kā gan tas ir, ka jūs tam varat ticēt, kad Nefijs ir rakstījis, ka šie citticībnieki, kas tiks Svētā Gara ietekmēti, iznāks laukā no gūsta?

82 Lūk, šis pētnieks Kristofers neiznāca laukā no gūsta, nedz arī tie, kas sekoja viņam. Lūk, viņi šķērsoja lielos ūdeņus dēļ alkatības un dēļ vajadzības un vēlmes pēc naudas, un dēļ lielās un negantās baznīcas

vēlmēm. Tad nu tas nav tas vīrs, par kuru Nefijs ir rakstījis.

83 Un gūsts, ko Nefijs ir pieminējis, ir cilvēku bērnu dvēseļu gūsts no lielās un negantās baznīcas, kas celsies starp citticībniekiem.

84 Un es jums jau esmu paskaidrojis, ka Tēvs neļaus Garam iedvesmot cilvēku bērnus līdz puslaika sākumam, kā es jums to esmu izskaidrojis.

85 Un šis puslaiks nenotiks līdz vēlākai dienai pēdējo dienu laikā, nevis tajā dienā, kad citticībnieki atklās manu tēvu zemi.

86 Un, ja jūs lasāt visus Nefija vārdus, jūs redzēsiet, ka viņš ir rakstījis: Un notika, ka es redzēju daudzus citticībnieku pulkus apsolītajā zemē.

87 Tad nu tajā dienā, kad šo zemi atklās ļaudis no citām citticībnieku nācijām, uz zemes nebūs daudz citticībnieku. Un, kad viņi nāks uz zemes, viņi nenāks laukā no gūsta.

88 Taču tas, ko Nefijs redzēja, bija pārskats par visu Savienoto Valstu nācijas vēsturi un to, kas notiks uz tās.

89 Un tie, kas nāks laukā no gūsta, ir tie, kas ieradīsies pēc tam, kad šī varenā nācija būs nodibināta kā vara starp visām pārējām zemes nācijām.

90 Un Savienotās Valstis tiks nodibinātas kā atsevišķa nācija no savas citticībnieku mātes jeb no pārējām nācijām, no kurām daudzi ļaudis ieradīsies laukā no gūsta, kas, viņuprāt, tur viņus saistītus viņu brīvībā pielūgt Dievu saskaņā ar savas sirdsapziņas vadību.

91 Jo starp citticībnieku nācijām vara tiks turēta reliģiju, kas nodibinātas starp tiem, vadītāju rokās, kas turēs visu cilvēku bērnu sirdis savas varas un savu vēlmju jūgā. Un tas ir tas, ko Nefijs domāja, kad viņš teica, ka viņi nāks laukā no gūsta.

92 Un, kad Savienotās Valstis sāks zelt, būs daudzi cilvēki uz zemes, kas būs pazemīgi un kas nevēlēsies nekādu dalību lielajā un negantajā baznīcā, bet vēlēsies

vienīgi mieru un laimi, ko viņi sagaidīs, ka viņi iegūs šo Savienoto Valstu paspārnē.

93 Un, tiem nākot uz zemes, tie izklīdinās lamaniešus, kas būs palikuši un kas atkal būs vērsušies pret viņiem doto padomu, patiesi, ka viņi pacels ieročus pret citticībniekiem, lai nokautu tos un padzītu tos laukā no savas tēvu zemes.

94 Un Nefijs redzēja, ka Dieva dusmība bija pār tiem, jo viņi nedarīja to, ko viņiem bija mācījuši viņu tēvi, kuri bija saņēmuši savu pamācību no trīs nefijiešiem, kas dzīvoja starp tiem daudzus gadus.

95 Un, kad viņi sacēlās pret miera vēstījumu, par kuru liecināja Kristus gaisma viņos, viņi tiks iznīcināti ar zobenu, tāpat kā tiks iznīcinātas visas nācijas, kas dzīvo ar zobenu.

96 Un šis vīrs, par kuru Nefijs pieminēja, bija liels reliģijas reformators, kurš spēcīgi lūdza Dievu, lai viņš varētu atstāt citticībnieku nācijas un atrast zemi, kurā viņš varētu pielūgt Dievu saskaņā ar savas sirdsapziņas vadību, kas bija Kristus gaisma, kura bija viņā.

97 Un viņš šķērsoja daudzus ūdeņus un nonāca apsolītajā zemē, un sāka sludināt to, ko viņš sajuta, kas bija Kristus evaņģēlijs lamaniešiem. Un šis vīrs bija Tā Kunga sagatavots caur Timoteja kalpošanām, kurš bija atstājis Matoniju un Matonihasu un šķērsojis lielos okeānus, līdz viņš nonāca zemē, no kuras Lehijs sākumā bija ieradies.

98 Un es grasījos rakstīt viņa vārdu šajā pierakstā, taču Tā Kunga Gars man to aizliedza strīdu dēļ, kas rastos viņa vārda dēļ un to lietu dēļ, ko viņš paveiks starp citticībniekiem apsolītajā zemē pēdējās dienās.

99 Un man ir pietiekami teikt, ka šis vīrs nebūs pētnieks, kā daudzi no jūs domājat, bet viņš būs liels reliģijas reformators, kurš darīs to, kas izveidos pamatu daudz kam labam pēdējās dienās.

100 Un jūs redzēsiet, ka pārējie Nefija vārdi tiks piepildīti — tajā, ko viņš

pravietoja attiecībā uz jebkuru citu nāciju, kas varētu celties pret šo vareno nāciju, ka ikviena nācija, kas celsies pret to, tiks iznīcināta; un tas notiks saskaņā ar Dieva spēku jeb zināšanām, kuras Dievs ir ļāvis Sātanam lietot, lai pilnībā īstenotu viņa plānu.

85. NODAĻA

Pazemīgie ierodas Amerikā no Eiropas, lai meklētu reliģijas brīvību. Amerikas valdība tiek izveidota, lai rūpētos par bagātajiem. Tiek ieviesta verdzība kā lielākais grēks aiz slepkavības. ASV Konstitūcija tiek radīta ar bagātajiem, viņiem un viņu labad. Pēdējo dienu ģimenes vērtības ir no Sātana.

1 **JO** notiks, ka daudzi no nabadzīgajiem un trūcīgajiem, un tiem, kas tiek vajāti citās zemes nācijās, bēgs no savu dvēseļu gūsta un dosies uz apsolīto zemi.

2 Un būs daudzi, kas sāks pazemoties Tēva priekšā un vēlēties mūžīgo laimi, kas ir svētība, kuru Viņš dod ar Gara augļiem, kas tiek doti tiem, kas dzīvo pēc Viņa plāna.

3 Taču tādēļ, ka Lucifera plāns ļauj tiem, kas seko tam, kļūt varenim un gūt peļņu atbilstoši katra spējām gūt peļņu, un arī varu un slavu pār citiem, varenā nācija, kas tiks nodibināta kā brīvo zeme, būs samaitāta kopš tās iesākumiem.

4 Un es jau esmu pieminējis šajā pierakstā to, kā bagātie celsies un izstrādās likumus un noteikumus pār nabadzīgajiem, lai viņi varētu gūt vairāk ienākumu un vairāk varas pār zemes ļaudīm.

5 Un tad nu bagātie nav vienīgie ļaudis, kas radīs daudz ciešanu starp cilvēku bērniem pēdējās dienās. Jā, pirms šīs nācijas nodibināšanas, patiesi neilgi pēc dažu citticībnieku ierašanās, kas ieradīsies zemē nekavējoties pēc tam, kad tā tiks pētnieku atklāta, būs daudzi, kas ir dievticīgi un

liekuļi, kas domā, ka viņi ir visšķīstākie no Dieva bērniem un ka viņu ticība un viņu reliģija ir vienīgā, kas uz zemes ir no Dieva.

6 Un, kad cilvēki sāk šādi domāt par sevi, tad tie kļūst ārkārtīgi ļauni savos spriedumos par citiem. Un notiks, ka uz šīs zemes būs tādi, kas apgalvos, ka dzīvo pēc Kristus vārdiem, taču nedarīs to, ko viņš tiem ir pavēlējis, jo ar tiem nebūs viņa gara.

7 Jo viņi vajās un liks nogalināt ikvienu, kas nezemosies viņu reliģiskajiem vadītājiem un nedzīvos pēc priekšrakstiem, ko šie vadītāji ieviesīs starp ļaudīm.

8 Un viņi liks nogalināt daudzus no lamaniešiem, kuru vienīgais noziegums pret tiem ir viņu vēlme palikt vienatnē un dzīvot mierā tajās zemēs, kuras viņi ir mantojuši no saviem tēviem. Taču šie liekuļi vajās viņus un ienīdīs viņus, un liks viņus iznīcināt ar saviem kara ieročiem — ieročiem, kas būs atšķirīgi no visiem citiem ieročiem, ko pasaule jebkad ir zinājusi līdz šim laikam.

9 Un šie ieroči tiks saukti par kramenīcām un stobrenēm, un visāda veida šautenēm, kas ar pavisam nelielu piepūli var atņemt dzīvību kādam, kas pret to paceļ kādu no šiem ieročiem.

10 Un ar šiem ieročiem citticībnieki sāks iznīcināt lamaniešus un arī visus tos, kas nedzīvo pēc tām pavēlēm un priekšrakstiem, ko tiem māca viņu baznīcu vadītāji.

11 Un ar šiem ieročiem Sātans liks ieviest šajā zemē līdzekļus lielākajai ļaundarbībai, ko viens cilvēks var paveikt pret kādu citu cilvēku, izņemot, ja tā ir slepkavība.

12 Jo citticībnieki dosies citās zemes nācijās un ar varu paverdzinās šo nāciju iedzīvotājus, kas ir nabadzīgi attiecībā uz pasaules lietām. Un, esot bez ieročiem, lai stāvētu pretī tiem no citticībniekiem, daudzas dvēseles no Dieva bērniem tiks pakļautas verdzībai un atrautas no savām sievām un saviem bērniem, un savas valsts, un ieliktas lielos kuģos, lai bagātie ar tām tirgotos un apmainītos, lai viņiem būtu vergi, kas strādātu un gūtu tiem peļņu.

13 Tad nu šī lieta ir pati lielākā negantība Dieva priekšā. Un Jareda brālis rakstīja, sacīdams: Nekad visā pasaules vēsturē es nebiju redzējis šādu Dieva bērnu nežēlību pret citiem. Un šīs kalpības upuri sauc uz Dievu, kurš tos ir radījis, lai tie varētu nomirt un netiktu aizvesti verdzībā — strādāt svešā zemē prom no savas dzimtās tautas, esot bez jebkādas cerības uz brīvību.

14 Un šis lielais grēks uz zemes lika manai dvēselei būt nomāktai, ka es vairs ilgāk nevarēju panest, ka esmu liecinieks bagāto lielajai ļaundarībai, iegādājoties kā preces cilvēku dvēseles, kas, pēc viņu domām, bija zemāki par tiem.

15 Un es piesaucu To Kungu: Ak, Kungs, kā gan tu vari pieļaut, ka šīs lietas notiek starp Dieva bērniem uz zemes? Vai Tēvs nevar parādīt Savu visvarenību un pārtraukt šo bērnu savstarpējo izturēšanos citam pret citu?

16 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Lūk, tā nav Tēva griba, lai šīs lietas notiktu, bet Viņš ir piešķīris visiem Saviem bērniem viņu pašu rīcības brīvību, lai darītu to, ko viņi vēlas savai pašu laimei.

17 Un šīs lietas, kuras tu esi redzējis, ir tās lietas, kas ir pati lielākā negantība Viņa priekšā. Tomēr Viņš apžēlosies par Saviem bērniem, patiesi par tiem, kurus viņu brāļi un māsas turēs verdzībā, patiesi, ka viņi būs stipri garā un kādu dienu celsies varā atbilstoši tam, kā viņi tika nomesti zemē, lai tiktu samīdīti zem ļaužu kājām.

18 Nebaidies par viņu dvēselēm, jo viņi ir Tēva bērni un Viņš tiem ir sagatavojis vietu. Un Viņš pieļauj šīs lietas, lai Viņa bērni varētu saprast to, kas var notikt, kad viņi dzīvo pēc plāna, ko viņiem ir izklāstījis Lucifers.

19 Jo lūk, neviena no laimes svētībām, ko Lucifers ir apsolījis tiem, kas seko viņam, netiks gūta, ja kāds cits netiks kaut kādā veidā izmantots.

20 Un visas šīs ciešanas būs pār bagāto un vareno galvām, kā tu jau grasījies vērot

vīzijā attiecībā uz šīm pēdējo dienu lietām.

21 Un tagad man, Moronijam, arī ir liels iemesls bēdāties to lietu dēļ, ko es esmu lasījis attiecībā uz šīm lietām, kas notiks starp lamaniešiem un arī starp tumšas ādas ļaudīm, kas tiks atvesti apsolītajā zemē važās, lai tie varētu kalpot bagāto iekārēm un alkatībai.

22 Un tie nav vienīgie, kas cietīs no bagāto rokām, taču būs daudz nabadzīgo, kas cietīs savā nabadzībā citās Eiropas impērijas nācijās, un tie vēlēšies nākt uz šo zemi un baudīt brīvību, kas viņiem tiks apsolīta.

23 Taču viņi parakstīs savas dzīves bagātajiem un ar līgumu pakļausies kalpībai, kas daudziem ilgs daudzus no viņu dzīves gadiem. Un tie, kuri būs noslēguši šādu līgumu, arī tiks pirkti un pārdoti kā bagāto īpašums, kuri attaisnos to izmantošanu un savu ļaundarību, paziņojot, ka viņi ir taisnīgāka ļaužu grupa no Dieva radībām, pateicoties savām zināšanām un savām šķietami nebeidzamām svētībām no Dieva, — un tas būs tādēļ, ka Sātans ir viņu Dievs.

24 Un, kad kāds no tiem celsies, nepakļaujoties sliktajai attieksmei no savu saimnieku rokas, tad tie tiks nogalināti ar šautenēm, kas bagātajiem būs pārpilnībā savā vidū, — vai nu paši personīgi, vai pēc valdības pavēles, kas ir zvērējusi aizsargāt viņus.

25 Un nebūs neviena cilvēka, kas nostāvēs pret šautenes uguni pēdējās dienās, jo šie ieroči sašķels miesu un iznīcinās visu savā ceļā.

26 Un notiks, ka bagātajiem pieaugot savā pārpilnībā, pieaugs arī nabadzīgie un to kļūs daudz vairāk par bagātajiem. Un, ja šie nabadzīgie celsies pret bagātajiem, tad viņi tiks atturēti savās vēlmēs dēļ savām dzīvībām ar armiju ieročiem, kuras nolīgst un kontrolē bagātie un kuras pilnvaro viņu valdības tiesiskā sistēma.

27 Un, kad viņi nevarēs attaisnot nabadzīgo un savu kalpu slepkavības, viņi

liks, lai tiktu uzcelti cietumi, kuros viņi varētu ieslodzīt nabadzīgo spēcīgās vēlmes pēc brīvības, un lai viņi varētu pakļaut nabadzīgo vēlmes rīkoties pret zemes likumiem, kurus ieviesīs bagātie — bagāto labad un bagāto dēļ.

28 Un notiks, ka nabadzīgo dumpošanās dēļ, kas būs viņu vidū, daudzi no bagātajiem apvienosies un vēlēsies izveidot nāciju, kas būtu viņu varas simbols, kur viņi varētu ieviest tādus likumus, lai viņi varētu kontrolēt nabadzīgo, kas ir vairākums, sacelšanās un ienākumus, un politisko varu.

29 Jā, šie bagātie vīri, kurus jūs no pēdējām dienām godājat un saucat par savas nācijas dibinātājiem, radīs jūsu vidū valstisku sistēmu, ar kuru viņi varētu saglabāt savas bagātības un arī saglabāt savu varu pār nabadzīgajiem.

30 Un ar šo varu, kas viņiem būs pār nabadzīgo sirdīm, kurus viņi ir pievīlušī ar savām iedomātajām ilūzijām par brīvību un labklājību, ko viņi var radīt nabadzīgajiem, bagātie uzsāks karu pret ikvienu, kas viņiem pretosies.

31 Un šādā veidā viņu armiju virsnieki iegūs slavu, ko viņi vēlas, ar savu karavīru asinīm, kas ir no to ģimenēm, kas ir nabadzīgas.

32 Un zemes varenie tirgotāji pacelsies un palielinās savu bagātību, cilvēku dvēselēm aizvien vairāk tiekot paverdzinātām viņu varā. Īsāk sakot, Lucifera plāna augļi sāks parādīties jau pat jūsu nācijas iesākumā.

33 Un notiks, ka bagātie aicinās no savas šķiras tos, kas ir lieli oratori un kas ir prasmīgi diženu vārdu lietošanā, kas pievils ļaudis un nohipnotizēs tos, un pakļaus tos viņu vēlmju varai.

34 Un tas būs liels nolūks nācijas patriotismam, kā es jums iepriekš esmu izskaidrojis šajā pierakstā.

35 Un nabadzīgie tiks vedināti ticēt, ka, ja viņi atbalsta bagāto noteikumus un likumus, tad arī viņi varētu kļūt bagāti ar šiem pašiem noteikumiem un likumiem.

36 Un viņu pašu skaudības un viņu pašu alkatības dēļ nabadzīgie ļausies tikt pārliecinātiem ar politiķu viltību, kas tiks izraudzīti no viņu vidus, kas jau ir bagāti, ļoti līdzīgi romiešiem viņu valdības iesākumā.

37 Un notiks, ka tie, kas būs vadītāji starp bagātajiem, šīs varenās nācijas iesākumā pārliecinās nabadzīgos, kas ir vairākums viņu vidū, ka visas viņu problēmas ir mātes nācijas dēļ, kas ir tā lielā Eiropas impērija, kas pieprasa nodokļus no ļaudīm, nepārstāvot savas intereses pāri lielajiem okeāniem.

38 Un šo plānu viņi izdomās, lai maldinātu nabadzīgos — pacelt ieročus pret savu valdību, lai bagātie paši varētu kontrolēt ienākumus no nodokļiem, tādējādi vairāk piemērojot savus likumus un noteikumus savai personīgajai labklājībai un peļņai.

39 Un tā tas būs, ka šie vīri, kurus jūs no pēdējām dienām esat godājuši ar lielu slavu, izveidos Sātana troni pēdējās dienās.

40 Un notiks, ka ar savu viltību un savu lietpratību to maldināšanā, kas nespēj lasīt un parasti ir nabadzīgi viņu vidū, bagātie radīs neatkarības deklarāciju no mātes nācijas, kas pieprasa nodokļus no viņu bagātībām.

41 Un šī deklarācija papildus maldinās nabadzīgos domāšanā, ka bagātie par viņiem rūpējas un darbojas viņu vislabākajās interesēs un ka bagātie dara vienīgi to, kas visiem ir vienlīdz labi.

42 Un notiks, ka ar nabadzīgo asinīm Savienoto Valstu bagātie tirgotāji nodibinās sevi kā varenu nāciju.

43 Un ar savu politiķu pastāvīgajiem glaimiem un pamācībām bagātie turpinās valdīt un izrādīt lielu varu pār nabadzīgajiem.

44 Un nabadzīgie būs pārliecināti, ka šī jaunā valdības forma ir gudra un Dieva iedvesmota, lai visiem varētu īstenoties brīvība un taisnība.

45 Un tur būs brīvība un taisnība; jā, bet

ne visiem. Jo šīs nācijas paverdzinātajiem un nabadzīgajiem, un sievietēm nebūs nekādas balsstiesības ļaužu valdībā.

46 Un viņi izveidos konstitūciju, kas ļaudīm piedāvās iespēju vērot šo politiku rīcību, kalpojot visiem ļaudīm. Un radīsies demokrātija, kurā visiem būtu balsstiesības tajā, kā viņi tiek pārvaldīti, izņemot nabadzīgos, paverdzinātos un sievietes.

47 Un pēc daudziem gadiem balsstiesības tiks dotas visiem šīs varenās nācijas pilsoņiem, lai viņi varētu sajust savās sirdīs to, ka viņi ir daļa no valdības, kas radīs likumus, kas pārvaldīs viņus un kontrolēs viņu dzīves.

48 Un jūs no pēdējām dienām tiksiat pastāvīgi maldināti no tiem, kas ir jūsu vadītāji, un jūs nepamanīsiet veidus, kādos Sātans kontrolēs jūs un sasaistīs jūs ar netaisnības važām.

49 Un jūs sāksit prātot, kāds iemesls ir jūsu ļaundarbībai Tā Kunga priekšā. Un vai es neesmu bijis skaidrs savos vārdos? Vai es neesmu skaidrībā jums devis jūsu lielās ļaundarbības iemeslus? Jā, vai šis pieraksts nesauc uz jums skaidrībā, ka jums vairs nevajag tikt pieviltiem un prātot?

50 Jā, jūsu ģimenes vienības ir jūsu ļaundarbības sākums Tā Kunga priekšā. Un es jums jau esmu parādījis lielo ļaunumu, kas var rasties, jums nošķiroties šajās ģimenes vienībās un aizmirstot mīlēt savus tuvākos un darīt tiem to, ko jūs darītu savas ģimenes locekļiem.

51 Un jūsu mīlestības pret jūsu ģimenēm dēļ jūs meklēsiet zemes bagātības, lai sniegtu tās viņiem, lai viņu dzīves varētu būt vieglas un svētītas, kā jūs uzskatāt, ar laimi.

52 Un, kad jūs meklēsiet to, kas atbalstīs jūsu ģimenes, jūs pieļausiet, ka nabagie un trūkcumcietēji, un tie, kurus jūs esat likuši ieslodzīt savu ģimeņu un savu vēlmju pēc bagātībām dēļ, paiet jums garām, ka jūs tos neievērojat, tādēļ ka jūs esat pievērsuši uzmanību savai ģimenei.

53 Un jūs vēlaties, lai jūsu ģimene būtu

aizsargāta; tādēļ jūs atbalstīsiet savas valdības to karos, kas tiek veikti pret citu nāciju ģimenēm, kas arī ir tā paša Dieva bērni tāpat kā jūs visi.

54 Un jūs attaisnosiet savu karu taisnīgumu pret tiem, tādēļ ka jūs tiek atvedināti ticēt, ka viņi ir drauds jūsu pašu ģimenei.

55 Un, ja jūs dzīvotu pēc Dieva plāna, tad jūs saprastu, ka šīs citas nācijas ir no jūsu ģimenes, un tādēļ jūs nepaceltu ieročus pret tiem, lai tos iznīcinātu. Un jūsu ļaunums Tā Kunga priekšā nebeidzas ar jūsu ģimenēm, bet tas sākas ar jūsu ģimenēm.

56 Un tādēļ, ka jūs esat izolējuši savus bērnus no pārējiem viņu brāļiem un māsām, kas visi ir Dieva bērni, viņi sāks ticēt, ka viņi ir īpaši ļaudis un ka viņi ir pelnījuši, lai pret viņiem izturētos labāk nekā pret tiem, kas nav no viņu ģimenes.

57 Un viņi meklēs pēc šīs pasaules lietām, kas, kā jūs esat viņiem mācījuši, sniegs viņiem to laimi, ko viņi vēlas. Un viņi neraizēsies par citu cilvēku, ja tam ir jāmirst; jā, ja kāda brāļa vai māsas Dievā nāve neietekmē viņu dzīves un viņu laimi, tad viņi nepievērsīs vērību šai nāvei.

58 Bet, ja būtu jāmirst kādam no viņu ģimenes locekļiem, tad viņi cietīs bēdās un skumjās par zaudējumu, kas, pēc viņu domām, ir ietekmējis viņu laimi.

59 Un tad nu tā ir pasaules lietu iegūšana, kas cilvēku bērniem radīs vislielāko grēku starp tiem. Jo notiks, ka Savienoto Valstu ļaudīm būs visa tā pārpilnība, ko viņi vēlas.

60 Un viņi, būdami neliels ļaužu skaits salīdzinājumā ar citām pasaules nācijām, šķiedīs savās kārbās un alkatībā vairāk nekā visas pārējās nācijas.

61 Un, kad viņi apsēdīsies pie saviem galdiem un baudīs pārtiku, ko viņi ēdīs, viņi nedomās par to, kas padarīja par iespējamu to pārtiku, ko viņi ēd, patiesi to, kas viņiem ir vajadzīga, lai dzīvotu.

62 Jo nabadzīgie jūsu vidū strādās laukos svelmainas saules karstumā un ievāks ražu,

kas jums ir nepieciešama jūsu barībai.

63 Un tad šie nabadzīgie atgriezīsies savās mājās pēc visu dienas stundu strādāšanas, lai nodrošinātu savu iztiku ar algām, kuras jūs tiem maksāsiet, lai ievāktu pārtiku jūsu vēderiem.

64 Un viņu mājas nebūs tādas kā jūsējās, bet tās būs sliktas uzbūves dēļ viņu nespējas nopelnīt to, kas viņiem būtu vajadzīgs, lai iegūtu tādas mājas kā jums, tādēļ ka jūs esat ieturējuši no viņu algām to, kas viņiem sniegtu šīs lietas.

65 Un jūs domāsiet par viņiem kā par tādiem, kas nav pelnījuši to, ar ko jūs esat svētīti, viņu vārdu dēļ vai zināšanu trūkuma dēļ, kas viņiem būtu nepieciešamas, lai būtu tādi, kuri ir pelnījuši sēdēt pie galda, kas izgatavots no zemes smalkajām lietām, patiesi kā bagātnieks, kurš nestrādā par to, ko tas ēd.

66 Lūk, cik daudzi no jums no pēdējām dienām vēlaties strādāt visas dienas stundas saules karstumā, lai iegūtu pārtiku, kas jums nepieciešama savas dzīvības uzturēšanai?

67 Es saku jums, ka nevienam no jums, kas esat bagāts, nebūs vēlmes darīt to, bet jūs domāsiet, ka šāds darbs ir jūsu necienīgs, kā jūs to esat pieņēmuši.

68 Taču es jums saku: kad Tas Kungs nāks Tēva godībā, viņš pats stāsies darbā kā strādnieks laukos starp tiem, kuri ir viņa draugi un kurus viņš mīl dēļ viņu pazemības un mīlestības pret viņu.

69 Un viņi ir tie, par kuriem viņš ir runājis, kad viņš teica, ka nabagie un lēnprātīgie, un sirdī pazemīgie iemantos zemi un sēdēs namos, kurus ir pametuši bagātie, patiesi tie no jums, kas nestrādājat sava vaiga sviedros, lai apgādātu savu galdu ar to, ko jūs vēlaties ēst.

70 Un tad nu būs daudzi no jums, kas lasīsiet šīs lietas un domāsiet savās sirdīs, ka jūs veicat cita veida darbu, kas ir svarīgs pasaulei, nevis strādājat laukos, lai ražotu pārtiku, ko jūs ēdat.

71 Bet es jums saku: cik svarīgs ir tas

darbs, ko jūs veicat? Vai jūs darāt ko tādu, kas rada to, kas jums ir nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības, patiesi to, kas var jūs pabarot vai jūs apgērbt, vai sniegt jums pajumti no pasaules dabas elementiem?

72 Es saku jums, ka jūs nenodarbojaties ne ar vienu no šīm lietām, kas uzturētu jūsu dzīvības. Un, ja jūs darītu kādu no šīm lietām, tad jūs nebūtu bagāti, jo jums nebūtu cilvēku uzslavu un pagodinājumu, kas ir tas, ko jums vajadzētu sniegt par tām lietām, kas jūs padarījušas bagātus.

73 Jo notiks, ka šis lielais pēdējo dienu zvērs piešķirs vērtību visiem cilvēku bērnu dzīves aspektiem.

74 Un vērtība tiks piešķirta visām zemes lietām, patiesi vērtība, ko noteiks tirgotāji un vadītāji, kas plaši piekops netiklību ar pēdējo dienu netikli.

75 Un šis lielais zvērs, par kuru Jānis ir devis jums piemēru savos vārdos, kas jums ir savā vidū Bībelē, un par ko arī es jums esmu devis skaidrojumu, noteiks vērtību visai pasaulei ļaunuma dēļ, kas izplūdīs no tā mutes.

76 Un šis lielais zvērs, par kuru Jānis ir rakstījis, sāks zelt un izplest savas robežas visā manu tēvu zemē, un Sātans sāks iedvest daudzus dabas mūžīgo likumu spēkus to cilvēku prātos, kas ņems šos spēkus un kontrolēs tos, lai gūtu sev peļņu.

86. NODAĻA

Lielus izgudrojumus un tehnoloģiskus sasniegumus ievieš Sātans, lai kontrolētu pasauli un īstenotu savu plānu tā pilnībā. Vairums sasniegumu izriet no Savienoto Valstu vēlmēm. Pasaule guļ lielā grēkā šo sasniegumu dēļ.

UN tad nu pēdējās dienās būs liels apjukums to svētību dēļ, kuras Sātans dos tiem, kas dzīvo pēc viņa plāna; vai drīzāk — būs liels apjukums dabas spēka dēļ, ko

Sātans izmantos, lai ieviestu savu svētību došanu tiem, kas seko viņam.

2 Lūk, tas ir Lucifera plāna nolūks — padarīt mūsu pārbaudes dienas vieglas un brīvas no darba, lai mēs varētu baudīt viņa svētības bez smaga darba un pūlēm, baudot tos augļus, ko viņš mums sniedz, dzīvojot pēc viņa plāna.

3 Tad nu šajā lietā Sātans savā plānā ir izmantojis dažus no Tēva plāna principiem. Jo arī Tēvs ir apsolījis, ka Viņa valstībās vairs nebūs smaga darba un pūļu un ka visi mūžīgi baudīs miera un laimes mūžīgās svētības.

4 Tomēr jums tiks parādīts, ka Lucifera plāns nožēlojami cietīs neveiksmi viņa solījumos par mūžīgā miera un laimes nodrošināšanu, kā mums to ir apsolījis Tēvs.

5 Un pēdējās dienās Sātanam tiks dota vara pār viņa paša valdījumu puslaika sākumā. Tomēr sākumā Tas Kungs turēs viņu saistītu uz īsu laiku, lai viņš varētu ļaut Džozefam, pirmajam no šiem beidzamajiem pēdējo dienu praviešiem, izveidot baznīcu atbilstoši Džozefa vēlmēm, un Tas Kungs to pieļaus, lai varētu tikt piepildīti viņa vārdi attiecībā uz citticībniekiem.

6 Jo citticībniekiem būs tāda pati iespēja dzīvot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija, kāda bija jūdiem un tiem citiem citticībniekiem, kuriem evaņģēliju mācīja divpadsmit apustuļi, kuri bija kopā ar Kristu viņa kalpošanas dienu laikā.

7 Un pēdējo dienu citticībnieki noraidīs viņa evaņģēlija pilnību, tāpat kā to izdarīja jūdi, kas bija pirmie, tādējādi piepildot Tā Kunga vārdu, kad viņš teica, ka pirmie būs pēdējie un pēdējie būs pirmie, saņemot vienādu iespēju visās lietās.

8 Un notiks, ka pēc tam, kad Džozefs nodibinās šo baznīcu pēdējās dienās, un pēc tam, kad citticībnieki būs noraidījuši viņa evaņģēlija pilnību, tad Sātanam būs pilnīga vara pār viņa paša valdījumiem saskaņā ar vārdiem, kurus Tas Kungs sniedza Džozefam, kuros viņš teica:

9 Un vēl, patiesi Es saku jums, ak, zemes iedzīvotāji: Es, Tas Kungs, gribu darīt šīs lietas zināmas visai radībai; jo Es nešķiroju cilvēkus un gribu, lai visi cilvēki zinātu, ka tā diena nāk ātri; tā stunda vēl nav, bet ir tuvu, kad miers tiks paņemts prom no zemes un velnam būs vara pār viņa paša valdījumu.

10 Un arī Tam Kungam būs vara pār saviem svētajiem un Tas valdīs viņu vidū, un nāks lejā tiesai pār Edomu jeb pasauli.

11 Un tagad, mani brāļi un māsas no pēdējām dienām, es vēlos, lai jūs sameklētu datumu, kad šī atklāsme un šie Tā Kunga vārdi tika doti Džozefam. Jā, jūs redzēsiet, ka tie viņam tiks doti pēc tam, kad viņš pēdējo reizi būs nodibinājis Dieva baznīcu uz zemes.

12 Un jūs redzēsiet, ka Sātans tajā laikā vēl nav ticis atbrīvots, lai tam būtu pilnīga vara pār viņa paša valdījumiem saskaņā ar Tā Kunga vārdiem.

13 Un, ja jūs zināt šo laiku, tad jūs sapratīsiet arī to, ka līdz šim laikam visā cilvēku bērnu vēsturē tika gūti pavisam nelieli panākumi zinātnes un tehnoloģu sasniegumos, patiesi izpratnē par dabas spēkiem un to, kā kontrolēt šos spēkus mirstībā.

14 Tomēr Sātans tiks atbrīvots no ierobežojumiem, kurus Tēvs tam ir uzlicis attiecībā uz šīm lietām; jā, patiesi neilgi pēc tam, kad evaņģēlija pilnība tiks vēlreiz paņemta prom no zemes virsas pēc Džozefa nāves, tad visā pasaulē tiks veikti lieli zinātnes un tehnoloģiju sasniegumi, bet sevišķi starp ļaudīm, kas dzīvo Savienotajās Valstīs, ko Sātans ir izvēlējis, lai izveidotu savu beidzamo valstību, un kurā viņš nostiprinās savu troni.

15 Un tad, kad viņš būs nostiprinājis savu troni, un pēc tam, kad tiks noņemti ierobežojumi, ko viņam uzlicis Tēvs, tad viņš sāks ieviest šos ārkārtīgi brīnumainos sasniegumus zinātnē un tehnoloģijās, kas radikāli pārveidos cilvēku dzīvesveidu visā pasaulē; jā, bet sākumā tikai starp tiem uz

zemes, kas ir bagāti.

16 Jo šo brīnumu ieviešanas starp cilvēku bērniem mērķis ir tāds, lai viņu dzīves varētu tikt vieglāk dzīvotas un lai viņi varētu nodoties savas pašu laimes savtīgajām vēlmēm, nestrādājot tik apnicīgi sava vaiga sviedros, kā Tas Kungs viņiem iesākumā bija pavēlējis.

17 Un jūs zināsiet no šī pieraksta, ka tāds ir bijis Lucifera plāns kopš iesākuma, patiesi vara un svētības, ko viņš ir devis bagātajiem un varenajiem, kuri ir dzīvojuši pēc viņa plāna un kuriem ir dotas atlīdzības par sekošanu viņam.

18 Un viena no šīm svētībām ir dzīves vieglums un vaļas brīži, ko bagātie izbauda visās lietās. Tomēr bagāto dzīvesveids kopš iesākuma līdz laikam, kad Sātanam tiks noņemti Tēva uzliktie ierobežojumi, nav bijis tik viegls un vaļas brīžiem pilns kā tā dzīve, kāda tiem būs pēdējās dienās, kad Sātans izrādīs savu varu, izmantojot zinātnes un tehnoloģiju brīnumus, lai atlīdzinātu tiem, kas seko viņam.

19 Un kopš iesākuma ir bijuši daudzi cilvēki, kuri ir zinājuši par dabas likumiem un kuri ir ieviesuši starp cilvēku bērniem dažas no savām zināšanām par šiem likumiem. Un arī Sātans ir iedvesmojis daudzus cilvēkus kopš iesākuma ar tām pašām zināšanām, ko Dieva pravieši saņem caur Svētā Gara kalpošanām.

20 Tomēr Dieva pravieši neatklāj kādu no šīm lietām pasaulei, jo Tas Kungs viņiem to ir aizliedzis, kā es jums iepriekš to esmu izskaidrojis šajā pierakstā.

21 Bet tie, kas seko Sātanam, neko nezina par Dieva lietām un nesaprot to, kas var notikt uz zemes, kad šie dabas mūžīgie likumi tiek nepareizi izmantoti netaisnīgumā.

22 Šī iemesla dēļ, kaut arī bija daudzi, kuri izprata šo likumu būtību, nevienam netika dota spēja izmantot šīs zināšanas, lai kontrolētu šo likumu spēku. Un tā ir vara izmantot šos mūžīgos likumus, attiecībā uz

ko Tēvs ir ierobežojis Sātanu līdz pēdējām dienām.

23 Jo Tēvs zināja, ka, tiklīdz zināšanas par šo varu tiktu dotas pasaulei, tad tā tiktu izmantota netaisnīgumā no tiem, kas dzīvo pēc Lucifera plāna, — plāna, kas piedāvā visus Dieva spēkus tiem, kas seko viņam.

24 Un es jums jau esmu izskaidrojis, ka tad, kad ļaunie izmanto šos spēkus saviem nolūkiem, kas ir nolūki, ko Sātans tiem ļautu īstenot saskaņā ar viņa plānu, tad pār zemi nāks liels posts un iznīcība.

25 Un, ja šie spēki netiktu kontrolēti ar taisnīgumu, tad viņi drīz vien iznīcinātu zemi, ko Tēvs ir radījis, lai sniegtu Saviem bērniem laimi, nevis postu, ko tie cietīs šo likumu nepareizas izmantošanas dēļ.

26 Un notiks pēdējās dienās, kad Tēvs viņu vairs neturēs saistītu, ka Sātanam turpmāk nebūs uzlikti ierobežojumi un viņš sāks izmantot šo varu, lai atlīdzinātu tiem, kas seko viņam.

27 Un tajā dienā, kad viņš sāks plosīties cilvēku bērnu sirdīs un viņam būs vara pār tām, būs daudzi, kas iepazīstinās pasauli ar saviem izgudrojumiem un savām idejām, un saviem rīkiem, kas izmantos dabas likumus, lai izpildītu Sātana pavēles visās lietās.

28 Jo šīs lietas, kas tiks ieviestas ar Sātana varu, izmantos tie, kas tās ir izgudrojuši un ieviesuši pasaulē, lai gūtu peļņu un kļūtu bagāti. Un daudz no iedvesmas, ko viņi saņems, izgudrojot šīs lietas, nāks no viņu vēlmes nestrādāt sava vaiga sviedros un neveikt fizisku darbu visas sava mūža dienas.

29 Un tad nu Tēvs deva pavēli Ādamam un Ievai, ka viņiem ir jāstrādā un jāēd sava vaiga sviedros visas sava mūža dienas taisnīga nolūka dēļ. Un šis nolūks bija tāds, lai mēs varētu mācīties caur pieredzi, cik lieliskas un brīnišķīgas Viņa godības valstības būs tiem no mums, kuri tās iemantos un kuriem nebūs tajās jāstrādā, lai uzturētu savas dzīvības.

30 Un mēs redzējām šīs mūžīgās pasaules,

būdami Tēva gara bērni; bet kā gara bērniem, kuriem nav zināšanu par labu un ļaunu jeb zināšanu, kādas ir Tēvam, mēs nevarējām izprast to, cik lieliskas ir šīs valstības.

31 Tādēļ mēs tiekam novietoti uz šīs zemes, lai izietu caur mirstības dienām un pieredzētu smagu darbu un pūles, un sviedrus un nogurumu, lai mēs varētu novērtēt un būt laimīgi ar visu to, ko Tēvs mums ir nodrošinājis Savās valstībās.

32 Un tad nu tas ir, kur Lucifers iesākumā nebija vienisprātis ar Tēvu un tad iepazīstināja ar savu plānu, pēc kura mums nevajadzētu ciest šīs lietas mirstībā. Un, pateicoties plānam, ar kuru viņš mūs iepazīstināja, daudzi no mūsu brāļiem un māsām pieņēma to kā taisnīgu plānu, ticēdami, ka galu galā tas sniegtu mūžīgu laimi tiem, kas seko viņam atbilstoši solījumiem, kurus Lucifers tiem deva.

33 Un tas ir šis plāns, pēc kura daudzi ir dzīvojuši uz šīs zemes savu pārbaudes dienu laikā. Un tie ir bagātie un varenie, kas ir pacēlušies sevi virs visiem pārējiem un kas ir paverdzinājuši citus, lai tie strādātu sava vaiga sviedros, lai viņiem nebūtu jāstrādā un lai viņi nenogurtu.

34 Tad nu šeit ir lielākā problēma ar Lucifera plānu salīdzinājumā ar Tēva plānu. Lūk, pēc Lucifera plāna, tikai nedaudziem var būt bagātības un slava, un vara, un tiem tiks dota godība un vara pār citiem, pateicoties tam, ko tie uzskata par savām taisnīgajām vēlmēm, kas ir Lucifera, nevis Tēva taisnīgās vēlmes.

35 Lūk, saskaņā ar Tēva plānu, visi ir radīti vienlīdzīgi un neviens netiek pacelts augstāk par kādu citu. Un tie, kuriem ir Dievu zināšanas un spēks, būs to kalpi, kuriem nav šī spēka.

36 Un tiem, kuriem ir šis varens mūžīgais spēks, šis spēks ir dots vienīgi tādēļ, lai viņi varētu kalpot citiem un nodrošināt tiem laimi, ko Tēvs ir apsolījis visiem Saviem bērniem, kas izvēlējās Viņu

kā savu Dievu un dzīvo pēc plāna, ko Viņš tiem ir izklāstījis.

37 Taču saskaņā ar Lucifera plānu, šis spēks tiek dots visiem, neņemot vērā viņu taisnīgo dabu jeb viņu sirds vēlmes, vai šīs vēlmes kalpo vienīgi viņu pašu savtīgajām interesēm, vai nē.

38 Un saskaņā ar viņa plānu: lai mums varētu būt šis varens spēks, kļūst nepieciešams, ka ir citi, kuri ir mūsu kalpi vai kuriem nav šī spēka un pilnvaru, bet mūžīgi paliks par kalpiem Lucifera dieviem.

39 Tad nu šī ir lielā atšķirība starp Tēva plānu un Lucifera plānu. Jo pēc Tēva plāna kalpi ir tie, kam ir Mūžīgā Dieva spēks, un pēc Lucifera plāna tiem, kam ir tas pats spēks, ir vajadzīgi kalpi.

40 Un arī tā ir daļa no Lucifera plāna, ka nekad nebūs ciešanu, nedz arī būs pavēle strādāt līdzīgi tai pavēlei, kas iesākumā tiks dota Ādamam un Ievai.

41 Un tas ir Lucifera pieredzes trūkuma dēļ, kas viņam lika sacelties pret Tēvu un likt citiem sekot viņam, saceloties pret Dieva plānu.

42 Un Tēvs zināja, ka vienīgais veids, kā Viņš varētu pierādīt, ka Viņa plāns ir vistaisnīgākais plāns, jā, patiesi vienīgais plāns, pēc kura var dzīvot, lai rastu mūžīgu laimi, ir tāds, ja Viņš ļautu Sātanam būt uz zemes un ieviest sava plāna visus aspektus starp cilvēku bērniem.

43 Un notiks, ka jūs no pēdējām dienām redzēsiet Lucifera plāna augļus. Jā, jūs redzēsiet, ka zemes nācijas iekāros Sātana svētības, kas gūstamas, sekojot viņa plānam.

44 Un jūs domāsi, ka jūs esat laimīgi, sekojot šim plānam, taču šajā jūs esat pievilti, jo jūs zināt, ka jūs neesat laimīgi. Jā, jūs gūstat īslaicīgu laimi par saviem augļiem, taču jūs negūstat mūžīgu laimi, kas ilgst mūžīgi, kas ir laime, ko Tēvs ir apsolījis jums.

45 Un notiks, ka Savienoto Valstu ļaudis pacels savu dzīves standartu augstāk par visiem pārējiem standartiem visā pasaulē.

Un viņiem būs visu pasaules smalko lietu pārpilnība. Un Sātans sāks ieviest savas idejas šajā varenajā sabiedrībā, un viņš būs to dievs.

46 Un, lai izsmietu Tēva plānu, jā, patiesi, lai parādītu savu varu starp Savienoto Valstu ļaudīm pēdējās dienās, Sātans liks, lai viņi uzraksta uz savas naudas vārdus: In God We Trust (Mēs paļaujamies uz Dievu).

47 Un es jums jau esmu to izskaidrojis, ka viņi paļausies uz savu naudu vairāk nekā uz jebko citu uz zemes.

48 Un, pateicoties savu tehnoloģiju un saviem zinātņu brīnumiem, daudzi no Savienoto Valstu ļaudīm nezina, kas ir sava vaiga sviedri, lai uzturētu savas dzīvības, taču viņi pavadīs visas savas dzīves dienas, dzenoties pēc naudas un pasaules smalkajām lietām, un uzslavām un pagodinājumiem, ko viņi noteiks sev.

49 Un viņi izraisīs daudzus karus un karu daudzinašanu šī dzīves standarta dēļ, ko viņi noteiks sev. Un viņu bērni izmantos savus vecākus un negodās tos; un viņi tikai vēlēšies sev iegūt savu vecāku naudu, lai viņiem būtu vairāk no zemes smalkajām lietām, nestrādājot ar savām pašu rokām, lai iegūtu šīs lietas.

50 Un tanī dienā cilvēks no rīta piecelsies no savas gultas un domās par to, kas viņam ir jādara, lai viņš var iegūt vairāk naudas un palielināt to lietu pārpilnību, kas viņam jau būs. Un viņš darīs visu, ko viņš var, lai dabūtu šo naudu un palielinātu savu pārpilnību, un dotu tiem no savas ģimenes, kurus viņš mīl, visas lietas, kas, pēc viņam domām, ir svētības no Dieva.

51 Un notiks, ka vecāki dos visas šīs smalkās lietas saviem bērniem, kamēr tie ir jauni, tādējādi mācot saviem bērniem, ka viņiem nav nepieciešams strādāt sava vaiga sviedros, lai iegūtu šīs lietas, bet ka šīs lietas viņiem tiek dotas brīvi.

52 Un tādēļ, ka viņi dzīvo pēc Lucifera plāna un brīvi dod šīs lietas saviem bērniem, neprasot upuri no savu bērnu puses, lai

iegūtu šīs lietas, viņu bērni kļūs neapmierināti ar to, kas viņiem ir, un nenovērtēs to, ko viņi ir saņēmuši no sava tēva un savas mātes, ticot, ka šīs lietas viņiem tiek brīvi dotas bez viņu pašu smagā darba un ka šīs lietas būtu jāsaņem visas viņu mūža dienas.

53 Taču, ja viņi būtu prasījuši upuri no saviem bērniem un nebūtu tiem brīvi devuši šīs lietas, tad viņu bērni novērtētu to, par ko tie ir strādājuši ar savām pašu rokām.

54 Un pēc tam, kad viņi ir ieguvuši pieredzi par to, kas ir nepieciešams, lai iegūtu šīs lietas, tad brīdī, kad viņu vecāki tiem dos šīs lietas, viņi godās savus vecākus un zinās no savas pašu pieredzes to upuri, ko viņu vecāki ir veikuši, lai brīvi dotu tiem šīs lietas.

55 Tad nu tieši tas ir iemesls, kādēļ mūsu Tēvs prasa no mums — nonākt mirstībā un strādāt sava vaiga sviedros, un pieredzēt dzīvi bez lieliskajām svētībām, kuras Viņš mums ir sagatavojis Savās valstībās.

56 Tad nu visas šīs lietas, kas notiks pēdējās dienās, notiks, piepildot Jāņa vārdus, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Un viņš dara lielas brīnuma zīmes, uz viņa pavēli pat uguns krīt no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā. Tas pieviļ zemes iedzīvotājus ar brīnuma zīmēm, kas viņam bija dots darīt zvēra priekšā; tas aicina zemes iedzīvotājus celt tēlu zvēram, kam ir zobena brūce un kas tomēr palicis dzīvs.

57 Un tam bija dotas spējas iedot dzīvības garu zvēra tēlam, lai zvēra tēls varētu runāt un panāktu to, ka visi, kas nepielūgtu zvēra tēlu, tiktu nokauti.

58 Un tad nu šis tēls, par ko ir runājis Jānis, ir dzīves standarts, kas, kā jūs domāsit pēdējās dienās, ir standarts, kas būtu jānosaka visiem zemes ļaudīm. Un tie, kas nevēlas dzīvot pēc tā standarta, ko jūs noteiksiet, jūs dosities cīņā pret tiem un nokausiet tos, lai tie klanītos jūsu nācijai, kura liek, lai šis standarts tiktu dots visiem.

59 Un zvērs apsols šo standartu visiem

tiem, kas to pielūdz. Un tās sacīs visiem: Miers, brīvība un taisnība visiem. Jā, tiecieties pēc pasaules smalkajām lietām un nostiprinieties pēc maniem standartiem, un jūs būsiet laimīgi, tāpat kā visi tie, kas seko man, ir laimīgi.

60 Un notiks, ka visi Jāņa vārdi tiks piepildīti tajās dienās. Jā, patiesi tie vārdi, kas nosoda zvēru un Savienoto Valstu vareno nāciju, kurā zvērs sēž visā savā godībā.

61 Jo notiks, ka visi pasaules cilvēki būs lielā grēka jūgā. Un būs daudzas zemes nācijas, kas būs zvēra varas un pilnvaru pakļautībā. Un celsies daudzi vadītāji, kuri paaugstinās sevi pār ļaudīm, kurus viņi vadīs un kuriem šie vadītāji radīs ārkārtīgas bēdas un postu, jo viņi ir paaugstinājuši sevi saskaņā ar Sātana gribu un ceļiem.

62 Jo šie vadītāji tieksies pēc varas un bagātībām; un ar savas mutes glaimiem viņi iegūs visas lietas, pieviļot nabadzīgos dot viņiem šīs lietas bez sviedriem, ko radītu darbi ar viņu pašu rokām.

63 Un būs dažas nācijas, kas celsies, lai nāktu cīņā pret Sātana troni jeb Savienotajām Valstīm, Sātana varas dēļ, kas būs šajā tronī. Taču šīs nācijas tiks pakļautas un padzītas viņa troņa priekšā, un Sātans pārņems visu pasauli daudzus gadus.

64 Un, kad Savienotās Valstis pakļaus visas pārējās nācijas uz zemes; jā, kad šī nācija kļūs par varenāko un visspēcīgāko nāciju uz zemes, tad Sātana vara sāks būt redzama starp visām zemes nācijām.

65 Jo būs liela ļaundarība un maldināšana starp šīs nācijas ļaudīm. Un viņi sāks pavadīt visas dienas stundas, būdami pārņemti ar vēlmi pēc zemes smalkajām lietām. Un viņi nespēs gulēt to dēļ.

66 Un dabas likumi būs lielā nemierā dēļ viņu izgudrojumiem un viņu tehnoloģiju brīnumiem, kam Sātans liks nākt klajā starp tiem.

67 Un visu cilvēku mīlestība izdzisis, un uz zemes nepastāvēs mīlestība citam pret

citu, izņemot, ja tā būs pret tiem, kas ir viņu pašu ģimenes locekļi, vai tiem, kas dara tās lietas, kas ir pieņemamas zvēra skatījumā.

68 Un notiks, ka laime tiks definēta kā panākumu daudzums, kas vienam cilvēkam ir vairāk nekā citam, tajās lietās, kas viņam pieder. Un uz zemes nebūs paliekošas laimes.

69 Tomēr Sātans atradīs veidus, kā mazināt to cilvēku nelaimīgumu, kas seko viņam. Un to viņš darīs, nepareizi norādot uz viņu posta cēloni. Un, pateicoties viņa lietpratībai nepareizi virzīt ļaudis atbilstoši savai gribai, zemes ļaudis paši nezinās, nedz arī viņi sapratīs, ka viņi ir vienlīdzīgi un ka viņi visi ir bērni Mūžīgajam Tēvam debesīs, kurš mīl viņus un vēlas, lai viņi atrastu to laimi, ko viņi vēlas.

70 Jo katram vīrietim būs savs varonis miesā, un katrai sievietei sava varone miesā, uz ko katrs raugās kā uz paraugu, par ko katrs vēlas kļūt.

71 Un starp tiem būs nedaudzi, kas raugās uz Kristu kā uz savu paraugu, nedz arī kāds no tiem pievērsīs vērību Kristus vārdiem, kas viņus vadītu uz mūžīgo laimi, ko viņi visi vēlas.

72 Jo tanī dienā būs bagātie un slavenie, un tie, kas būs labi pazīstami, pateicoties tehnoloģiju līdzekļiem, kas pārraidīs zvēra tēlu uz katra nama jumta visā zemē. Un tie rādīs viņu personas tēlu, ko citi redzēs un pēc kā citi veidos savas dzīves.

73 Un visa zeme sāks pielūgt zvēra tēlu — tā, ka viņi aizmirsīs par Tēvu un nezinās, no kurienes viņi ir nākuši un ar kā roku viņi nāca esamībā.

74 Jo pēdējās dienās būs daudzi, kas ticēs, ka viņi ir mācīti attiecībā uz pasaules lietām. Un viņi būs pazīstami kā izcili zinātnieki un pētnieki, ārsti un filozofi, un atlēti un aktieri; un tie visi, jā, patiesi ikviens būs Sātana varā un kontrolē un pildīs viņa pavēles visās lietās.

75 Un tie novērsīs cilvēku bērnu sirdis no Tēva plāna un radīs paši savus plānus

ļaudīm uz zemes saskaņā ar Lucifera plānu, kuram viņi sekos un pēc kura viņiem tiks atlīdzināts ar lieliem panākumiem.

76 Un cilvēku bērni sāks vēlēties kļūt tādi kā šie bagātie un veiksmīgie un veidos savas dzīves pēc viņu parauga, lai viņiem varētu būt laime, ko, pēc viņu domām, tie bauda.

77 Un cilvēki sāks baidīties cits no cita; un viņi baidīsies arī no nāves, jo viņi neticēs, ka dzīve pastāv arī pēc tās dzīves, ko viņi nodzīvos mirstībā.

78 Jā, būs daudzi, kas apgalvos, ka viņi tic Dievam un ka viņi tic dzīvei pēc nāves, taču viņi to saka, pateicoties tam, ko viņi ir dzirdējuši pasaulē un nevis no Gara liecības, kurš viņiem mācītu Dieva patiesību visās lietās, ja būtu tā, ka viņi klausītos viņa pamudinājumus.

79 Lūk, pēdējās dienās būs visādi veidi, kā nāve tiks atlikta uz vēlāku laiku un kā pret to cīnīsies ar brīnumiem, ko Sātans ieviesīs jūsu vidū.

80 Un tad nu, ja jūs ticat, ka jums ir mīlošs Debesu Tēvs, vai jūs neticat arī tam, ka Viņš zina laiku, kas jums ir noteikts, lai mirtu? Un, ja ir pienācis Viņa noteiktais laiks un Tēvs aicina kādu cilvēku mājās, tad kādēļ jūs domājat, ka tas ir labi, ka jūs glābjat šī cilvēka dzīvību un cīnāties pret Dieva gribu?

81 Un es esmu aizskāris šo lietu šajā pierakstā, tomēr pēdējās dienās jūsu ticības trūkums Tēvam attiecībā uz nāvi būs iemesls lielām ciešanām un nelaimīgumam starp jums.

82 Lūk, jums ir Kristus vārdi Bībelē, tādēļ, vai jūs esat lasījuši Kristus vārdus attiecībā uz tiem, kas ir miruši? Vai nav rakstīts, sakot: Un kāds cits no Viņa mācekļiem sacīja uz Viņu: Kungs, atļauj man papriekš noiet un apglabāt savu tēvu. Bet Jēzus uz to saka: Nāc Man pakaļ, un lai miroņi apglabā savus miroņus.

83 Lūk, jūs no pēdējām dienām vairāk paļausities uz jūsu ārstiem un zālēm, kuras jūs radīsiet ar brīnumu līdzekļiem, ko Sātans jums dos, nekā uz To Kungu, kurš ir

dzīvības devējs un tas, kurš ir nozīmēts pār nāvi.

84 Jā, jums nav ticības Tam Kungam, jo, ja jums būtu ticība viņam, tad jūs neciestu, kad kāds no jūsu tuviniekiem nomirtu un atkal ieietu garu pasaulē, un tiktu tur uzņemts Tēva mīlestībā.

85 Taču jūs ciešat nāves dēļ, un jūsu ciešanu iemesls ir jūsu ticības trūkums. Jo jūs nevēlaties zināt Tēvu un Viņa glābšanas ieceri jums.

86 Jo, ja jūs zinātu par Viņa ieceri, tad jūs zinātu par savu lielo ļaunumu, un tas jums dotu iemeslu izmainīt savas dzīves virzienu — virzienu, ko jūs esat sev izvēlējušies kā vienīgo līdzekli jūsu laimei.

87 Un to, kurus dzīvības jūs glābjat, būdami cīnījušies pret Tēva gribu, paliks starp jums un būs apgrūtinājums jums. Un jūs arī pieļausiet, ka daudzi no viņiem ārkārtīgi cieš to izvēļu dēļ, ko jūs esat veikuši viņu labā, cīnoties pret Dieva gribu, paturot viņus mirstībā, kad viņi būtu varējuši baudīt mieru un laimi garu pasaulē.

88 Lūk, es sniedzu to kā savu viedokli, ka tas ir labi, ka jūs glābjat savas dzīvības ar saviem ārstiem un savām zālēm, un brīnumiem, ko Sātans ir nodrošinājis jums. Un, pateicoties tam, kas jūsu dzīvības tiek glābtas, jums ir vairāk laika nožēlot savu ļaunumu un labāk sagatavoties nāves un elles stāvoklim, kas pavadīs ļaunos pēc nāves garu pasaulē.

89 Jo jūs pateiksities ārstiem un zālēm, kas jūs ir izglābušas. Jā, ir daudzi no jums, kas varētu teikt, ka tas bija Dievs, kurš izglāba jūsu dzīvību ar ārstu un zāļu palīdzību, kas jums ir savā vidū.

90 Bet es jums saku: patiešām tas bija dievs, kurš jūs ir izglābis, taču tas nebija Mūžīgais Tēvs, kurš jums ir apsollījis mūžīgo dzīvi un laimi, bet tas bija pasaules dievs, kurš dod jums savas svētības atbilstoši jūsu vēlmēm kalpot viņam un turēt viņa pavēles.

91 Un, izglābjot savas dzīvības, jūs tās

zaudēsiet viņam, kurš vēlas turēt jūs saistītus ar savām važām un sasaistīt jūs vēl ciešāk, līdz jūs esat neaizsargāti viņa priekšā, viņam vadot jūs lejā uz iznīcību.

87. NODAĻA

Viegla dzīve vada cilvēka sirdi prom no Dieva plāna. Pēdējās dienās tiks sasniegta laicīgā nemirstība. Cilvēce uz laiku pieredzēs to, kādas ir sekas, mūžīgi dzīvojot grēkā. Moroniju nomāc pēdējo dienu ļaunums, un viņš paskaidro to, kas ir taisnīgs un kas ir ļauns.

UN tagad es, Moronijs, tuvojos saīsinājuma beigām, ko Tas Kungs man pavēlēja veikt no Jareda brāļa pieraksta. Un, lasot Jareda brāļa vārdus attiecībā uz jums no pēdējām dienām, pie kuriem šīs lietas nonāks, mana dvēsele ārkārtīgi bēdājas jūsu dēļ.

2 Jā, mana sirds ir ārkārtīgi noskumusi dēļ tā, ko Jareda brālis ir rakstījis attiecībā uz jums. Jo vīzijā, ko Tas Kungs viņam deva, viņš patiešām redzēja jūsu dienu lielo ļaunumu.

3 Un viņš uzrakstīja daudzus vārdus attiecībā uz jūsu ļaundarībām un jūsu sirds maldiem, kas aplāj un apslēpj jūsu dvēseļu ļaunumu no jūsu sirdsapziņas.

4 Un būs daudzi no jums, kas noraidīs šīs lietas, kuras es esmu rakstījis attiecībā uz šo zemi un tās vēsturi kopš laika, kad Tēvs nolika Ādamu un Ievu uz zemes, līdz laikam, kad Tas Kungs pabeigs Tēva darbu, kas attiecas uz šo zemi, patiesi, kad viņš stādīs Tēvam priekšā šo zemi un visus tās iedzīvotājus, kas ir bijuši, un visus, kas dzīvo, un visus, kas dzīvos uz zemes, lai tiktu Viņa tiesāti.

5 Un tad nu ir vajadzīgs, lai jūs saprastu, ka vairākums no pēdējo dienu ļaudīm ir tie, kas ir dzīvojuši iepriekš un miruši savos grēkos, nespējot dzīvot pēc evaņģēlija un

pēc Tēva likumiem, lai viņi varētu sagatavoties un būt gatavi savai augšāmcelšanai tajā godības ķermenī, ko viņi sev ir izvēlējušies.

6 Un zemes vēsturē pienāks tāds brīdis, kad visi gari, kuriem nepieciešams atgriezties uz zemes, lai tie varētu vēlreiz tikt pārbaudīti un izmēģināti, būs uz zemes un daži paliks garu pasaulē, izņemot, ja tās būs taisnīgās dvēseles, kuras tur paliks Svētā Gara vadībā un spēkā, un arī tie, kas ir Lucifers un viņa sekotāji, kuriem nav atļauts pēc savas izvēles uzņemties uz sevis miesu mirstībā.

7 Un tas notiks, pateicoties tehnoloģijām un izpratnei par Dieva spēku un likumiem, ko Sātans dos pasaulei pēdējās dienās.

8 Jo notiks, ka caur tehnoloģiju sasniegumiem, kas cilvēku bērniem tiks doti tajās dienās, ka viņu zinātnieki atklās debesu likumu noslēpumu, kas attiecas uz nāvi. Citiem vārdiem, viņi atklās veidus, kā cilvēka ķermenis vairs nepaliks vecs un nenovecos, tādējādi mirstot no novecojošas miesas sekām, ko izraisa mirstība.

9 Jo viņi atklās zināšanas par to, ko jūs savā vidū sauksiet par bioģenētiku, kas pēta procesu, kā aizsākas dzīvība un veidojas par miesu, kurā tiek ievietoti Dieva bērnu gari. Un šis dzīvības process tiek nodots no vienas paaudzes uz nākamo, atspoguļojot dzīvības un nāves paraugu, ko vecāks nodod savam bērnam.

10 Un tad nu šis lielais spēks un zināšanas ir tāds kā mūžīgās augšāmcelšanās spēks, ko Tēvs lietos, lai dotu katram no mums mūžīgo ķermeni, ko mēs vēlamies, lai piepildītu tās laimes vēlmes, ko mēs sev vēlamies.

11 Un Tēvs zina visus mūžīgos likumus, un viņš ļaus Sātanam ieviest dažus no šiem likumiem pasaulē, lai mēs varētu redzēt šo likumu ietekmi uz mums netaisnīgumā; jeb, citiem vārdiem sakot, lai mēs varētu redzēt sekas tam, ja pastāv ļaumi cilvēki, kuri seko Lucifera plānam un kuri var dzīvot mūžīgi.

12 Un tehnoloģija, kas jums būs, apturēs jūsu miesas novecošanās procesu. Taču šis novecošanās process nav vienīgais veids, kā nāve nāks pār jums pēdējās dienās. Jo jūs joprojām mirsiet no slimībām un sērgām, un no slepkavībām, ko paveiks cita cilvēka roka, un arī no jūsu kariem un nelaiemes gadījumiem, kas tiks izraisīti tehnoloģiju dēļ, ar kurām Sātans ir iepazīstinājis jūs.

13 Un tā tas būs, ka jūs attīstīsiet spēju dzīvot miesā mūžīgi jauni. Un, ja jūs iemācīsities paklausīt dabas likumiem, kas nodrošina miesas pastāvīgu atjaunošanos, tad jūs dzīvosiet arī bez slimībām un sērgām starp jums.

14 Tomēr šos dabas likumus jūs zināsi, taču jūs nedzīvosiet pēc tiem, to vietā izvēloties baudīt īslaicīgu prieku, ko jums sniegs Sātana svētības.

15 Un, pateicoties tam, ka jūs dzīvosiet šajā mūžīgās jaunības stāvoklī, kā jūs to dēvēsi, jums nebūs bērnu, un jūs lietosiet radīšanas spēku un svētības, ko sniedz šis spēks, savām savtīgajām baudām, kuras tiks uzsvērtas ar īslaicīgo prieku un laimi, ar ko Sātans jūs svētīs, tādēļ ka jūs sekojat viņa plānam.

16 Un tajā dienā, kad Sātans jums dos zināšanas un varu pār šīm lietām, starp jums būs liela šķelšanās, patiesi liels bezdibenis starp tiem no jums, kas esat bagāti, un tiem no jums, kas esat nabadzīgi.

17 Un bagātie sāks augsti domāt par sevi un ieviesīs likumu savā vidū, ka nabadzīgajiem nebūs varas dzīvot uz zemes ar mūžīgo jaunību, izņemot tos, kas ir bagāto kalpi un sniegs viņiem bagātības, kuras viņi vēlas.

18 Un notiks, ka bagātie rezervēs sev tiesības uz miesas atjaunošanu un tās varu, un to viņi darīs, tādēļ ka viņi piešķirs ārkārtīgi lielu monetāro vērtību šai varai, ko nabadzīgie savā vēlmē nespēs atļauties.

19 Un nabadzīgie celsies pret bagātajiem un žēlosies tiem, ka arī viņiem vajadzētu šo varu. Un viņi meklēs kompensāciju par to,

no kā viņi ir tikuši atturēti, caur tiesām, kas tiks ieviestas to vidū.

20 Ak, jūs, ģeķi! Vai jūs ticat tam, ka jums tiks dota kompensācija tiesā, kas ir pildīta ar tiem un ko kontrolē tie, no kuriem jūs prasāt savu kompensāciju? Vai jūs domājat, ka jūs panāksiet taisnību no likumiem, kas ir izveidoti, lai samaltu jūsu sejas putekļos, no kuriem jūs esat padarīti nabagi?

21 Lūk, nešķiediet savu laiku dūsmās pret tiem, kas ir atturējuši no jums šo varu, ko Sātans tiem ir devis. Taču dzīvojiet taisnīgi un mācieties mīlēt savu tuvāko, un sagatavojieties nāvei, lai jūs varētu nomirt un ieiet garu pasaulē, būdami sagatavoti un gatavi satikt Dievu, lai jūs tur varētu tikt uzņemti nebeidzamas laimes stāvoklī.

22 Jā, vai jūs domājat, ka jūs būsiet laimīgi, mūžīgi dzīvojot ciešanās, kas būs Lucifera plāna augļi, kurš ir devis savas svētības tiem, kas seko viņam, un pēc kura svētībām jūs dodaties uz viņa tiesu, lai tās iegūtu caur viņa likumu piemērošanu?

23 Dzenieties vispirms pēc Dieva valstības un Viņa taisnības un beigās jūs necietīsiet, kā cietīs tie, no kuriem jūs meklējat Sātana svētības.

24 Un notiks, ka nabadzīgie nepievērsīs vērību maniem vārdiem, bet turpinās sacelties pret bagātajiem, jo viņi turpinās iekārot Sātana svētības, kas, viņuprāt, sniegtu viņiem laimi; jā, tie cietīs kopā ar bagātajiem.

25 Un tajās dienās nabadzīgie nepacels ieročus pret bagātajiem, kā tas lielākoties ir bijis zemes vēsturē, pateicoties armiju un kara flotu lielajam spēkam un varai, un spēka līdzekļiem, kurus kontrolēs bagātie.

26 Un cilvēka dzīvības vērtību noteiks bagātie un varenie. Un viņi ļaus nabadzīgajiem vairoties un dzemdēt bērnus, lai viņi varētu tos paverdzināt — strādāt viņu laukos un viņu raktuvēs, un viņu tirgu šaurajos nostūros, — lai viņi varētu pastāvīgi gūt peļņu, nestrādājot sava vaiga sviedros.

27 Bet nabadzīgie kļūs veci un mirs daudzus gadus, kamēr bagātie baudīs, kā viņi uzskata, šīs mūžīgās jaunības labumus.

28 Un pēc kāda laika vairs nebūs nekādas vajadzības pēc nabadzīgajiem, jo verga miesa tiks aizstāta ar pēdējo dienu tehnoloģiskajiem un zinātniskajiem sasniegumiem, patiesi ar metāliem no zemes elementiem, kas paši spēj domāt un staigāt, un kustēties bez cilvēka rokas, kas tos vadītu. Un šīs mašīnas veiks nabadzīgo darbu un nodrošinās darba pakalpojumus bagātajiem.

29 Un, kad nabadzīgie vairs nebūs vajadzīgi bagātajiem, lai veiktu viņu darbu verdziskos uzdevumus, tad bagātie nogalinās nabagos, vai drīzāk — tiem tiks ļaut nomirt tā dēļ, ko bagātie atturēs no viņiem tajā dienā.

30 Taču būs daudzi nabadzīgie, kas nepieļaus to, ka viņi tiek iznīcināti. Un viņi slepus apvienosies pret bagātajiem un būs starp tiem nomaskējušies un paslēpušies.

31 Un viņi sāks slepkavot bagātos no savām slēptuvēm un ņemt no tiem viņu zāles un viņu pārtiku, un visas viņu smalkās lietas.

32 Taču bagātie viņus meklēs, un notiks nemitīgs karš starp bagātajiem un nabadzīgajiem, jo abas grupas sekos Lucifera plānam un darīs viņa gribu visās lietās. Un nebūs miera uz visas zemes virsas.

33 Jā, kādu laiku starp bagātajiem būs īslaicīgs miers, jo viņi kontrolēs visu ar varas līdzekļiem, ko Sātans tiem dos. Taču tas būs īslaicīgs miers, jo viņi baidīsies no nabadzīgajiem un tiem, kas meklē viņus nogalināt, kurus viņi neatradīs savās slēptuvēs.

34 Un tās dienas būs līdzīgas Gadiantona laupītāju varas dienām, kuri bija starp nefījiešiem viņu ļaundarību dēļ. Un mans tēvs rakstīja par tiem, sacīdams: Un šie Gadiantona laupītāji, kas bija starp lamaniešiem, apsēda zemi, tā ka tās iedzīvotāji sāka slēpt savus dārgumus zemē; bet tie kļuva slideni, tāpēc ka Tas Kungs bija

notādējis to zemi, lai viņi nevarētu tos noturēt, nedz arī atkal atgūt tos.

35 Un notika, ka tur bija burvestības un pesteļošana, un maģija; un ļaunā spēks darbojās pa visu zemes virsu, patiesi piepildot Abinadija un arī Samuēla-lamanieša vārdus.

36 Un notiks pēdējās dienās, ka zemes ļaudis sāks ticēt tam, ka Dievs viņus ir svētījis ar bagātībām un varu, un zināšanām, kas viņiem būs, lai paliktu savā jaunībā šķietami mūžīgi.

37 Lūk, šīs lietas noteikti notiks starp jums no pēdējām dienām. Un, kad šīs lietas notiks starp jums, jā, kad jūs varēsiet mūžīgi dzīvot jaunības stāvoklī, vai tad jūs pieredzēsiet mūžīgo laimi?

38 Es saku jums, ka jūs nebūsiet laimīgi ļaudis, bet jūs būsiet nelaimīgi ļaudis, tādēļ ka jūs sekojat Lucifera plānam visās šajās lietās. Un jūs kļūsiet atkarīgi no tām lietām, kuras Sātans jums sniegs tai laimei, ko jūs pieredzēsiet.

39 Un zāles un alkoholi, un vīni, un pārtika, ko jūs ēdīsiet, lai sniegtu jums īslaicīgu atelpu no posta, kam jūs liksiet nākt pār sevi; jā, vai to jūs vēlaties saukt par mūžīgo mieru un laimi?

40 Un tajā dienā uz zemes būs lielas izvirtības, un jums nebūs tuvības ar citu cilvēku no pretējā dzimuma vai pat no tā paša dzimuma daudzo partneru dēļ, kas jums būs, pateicoties jūsu pastāvīgajai jaunībai.

41 Un jūs gūsiet īslaicīgu prieku, ko jūs vēlaties, esot ar šiem daudzajiem partneriem, ar kuriem jūs baudīsiet vairošanās svētības, — šī svētība tiks paņemta no jums, kad jūs ieiesiet Tēva terestriālajās un telestiālajās valstībās; un tur beidzot mūžīgi dzīvosiet, zinādami, ka jūs vairs nekad nepieredzēsiet vairošanās svētības.

42 Jā, jūs zināt, ka jūs nerodat prieku un laimi šajās lietās. Un kādēļ tā ir, ka jūs vēlētos dzīvot mūžīgi saskaņā ar Lucifera plānu, kad jūs varētu nožēlot grēkus un

dzīvot saskaņā ar Tēva plānu, un rast tajā ārkārtīgi lielu mieru un laimi?

43 Kā gan tas ir, ka jūs varat dzīvot priekā un laimē, kad visi, kas jums ir apkārt, ir tie, kas nemīl jūs, nedz arī tiem rūp jūsu nožēlojamais stāvoklis?

44 Un tajā dienā, kad jūs dzīvosiet savā jaunībā, nekļūstot veci, jūs aizvien ienīdīsiet savu tuvāko un jūs aizvien vēlēšities vairāk par to, kas būs jūsu tuvākajam; un, kad jums nebūs tā, ko jūsu tuvākais būs ieguvis caur Sātana svētībām, jūs aizvien skaudīsiet un iekārosiet to, kā jums nebūs, un jūs aizvien būsiet nelaimīgi savos centienos iegūt šīs lietas.

45 Jā, tajā dienā jūs ilgosities turēt mazu bērnu savās rokās un atkal klausīties nevainīgos smieklos jūsu vidū, zinot, ka, vienīgi pateicoties bērna nevainīgumam, jūs reiz izjutāt cerību uz mieru un laimi, ko jūs sev vēlaties.

46 Taču tajā dienā nebūs daudz bērnu, un tie, kas būs uz zemes, tiks aizsargāti un uzaudzināti tā, lai tiem nebūtu nekāda nevainīguma no viņu piedzimšanas, līdz tie sasniedz brieduma vecumu, kad viņi paliks līdzīgi jums, ciešot tās pašas bēdas, ko jūs ciešat.

47 Lūk, es jums jau esmu izskaidrojis lielo svētību, ko Tēvs mums ir devis, ļaujot mums pieredzēt maza bērna maigumu un nevainību. Lūk, es jums esmu teicis, ka vienīgi maza bērna sejā jūs mācīsities iepazīt savu Mūžīgo Tēvu, kurš jūs ir radījis.

48 Un tajās dienās, kad uz zemes nebūs daudz bērnu, tad zemes ļaudis vēl daudz vairāk atsvešināsies no Tēva un Viņa plāna.

49 Un tad nu tas bija Lucifera nodoms iesākumā. Jā, tā bija viņa vēlme — aizvest mūs projām no Tēva, lai mēs nezinātu Viņu un nesaprastu Viņu, un nepieņemtu plānu, ar ko Viņš iesākumā mūs iepazīstināja.

50 Un pēdējās dienās visas zemes ļaudis pielūgs Sātanu kā savu Dievu. Taču tie neredzēs viņu, kāds viņš patiesībā ir; jo tanī dienā Sātans pievils cilvēku bērnus un liks

tiem ticēt, ka velnam ir ragi un aste un ka tas ir šaušalīga izskata briesmonis; un ka elle ir uguns un sēra vieta, kur tiek iemesti ļaunie un mūžīgi un nemitīgi dedzināti.

51 Tad nu to viņš liks jums mācīt, tādēļ ka viņš nevēlas, lai jūs zinātu viņas esības patieso būtību. Un kādu dienu jūs visi redzēsiet, kas viņš ir patiesībā, un tad jūs brīnīsities par viņu, jo jūs redzēsiet, ka viņš ir līdzīgs jums un ka viņš ir jūsu brālis un tā paša Dieva dēls, kurš radīja visus garus, kas pastāv šajā pasaulē.

52 Un jūs izsauksities: Kā gan šis, mūsu brālis, varēja pievilt mūs un pakļaut mūs savai varai, ka mēs nevarējām saprast viņa blēdības un viņa ceļus?

53 Lūk, jūs saprotat viņa blēdības un viņa ceļus, jo tie ir ceļi, ko jūs esat sev izvēlējušies, lai dzīvotu uz zemes, ko Tēvs jums ir radījis.

54 Un tagad es, Moronijs, vairs nekavēšos pie pēdējo dienu ārkārtīgi lielajām ļaundarbībām, lai es varētu pabeigt šīs plāksnes, kuras es esmu izgatavojis ar savām pašām rokām, ar brīnišķīgu cerības vārdu saīsinājumu, ko Jareda brālis ir rakstījis attiecībā uz to savas vīzijas daļu, kurā viņš redzēja Tā Kunga, Jēzus Kristus, nākšanu uz zemes, lai pilnībā ieviestu Tēva plānu un lai valdītu uz zemes starp cilvēku bērniem tūkstoš miera un pastāvīgas laimes gadus. Jo šīs lietas liek manai dvēselei ārkārtīgi priecāties.

55 Lūk, tas nospiež manu dvēseli — nemitīgi stāstīt jums šajā pierakstā par lielo ļaunumu, kas pastāvēs pēdējās dienās. Tomēr, pirms es beidzu savu saīsinājumu par pēdējo dienu lielajām ļaundarbībām, ļaujiet man sniegt jums, kas saņemsiet šīs lietas, vēl dažus padoma un brīdinājuma vārdus.

56 Lūk, šī varenā baznīca, kas būs jūsu vidū un kas būs zināma kā pēdējo dienu Jēzus Kristus Baznīca, nemanāmi iegūs lielu varu un ietekmi starp Savienoto Valstu bagātājiem un varenājiem.

57 Un tas notiks tieši tādā pašā veidā kā lielās Katoļu baznīcas celšanās varā. Jo lūk, abas šīs baznīcas savos pamatos tika nodibinātas uz Kristus evaņģēlija pilnības, to dibinātājiem tiekot Dieva aicinātiem pēc Viņa Dēla Svētās kārtas, lai sludinātu evaņģēliju visā pasaulē.

58 Jā, Tas Kungs pieļāva, ka šo baznīcu pamati tiek nodibināti, lai caur mūsu pieredzi varētu tikt pierādīts, ka Jēra baznīca nevar pastāvēt uz zemes taisnīgumā, kas ir tikusi samaitāta un kas tiek kontrolēta ar Sātana spēku.

59 Lūk, kristietības pamati būs lielās Katoļu baznīcas pamats un iesākums, kas atklāti valdīs pār ļaudīm daudzus gadus, un visi redzēs tās varenību un godību.

60 Taču pēdējās dienās Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca celsies no krēslas, un tās pamats būs pierakstā, ko tā saņems no mana tēva, kas būs vēl viena liecība par kristietību. Un šī pieraksta dēļ tās ļaudis tiks saukti par mormoņiem, kas apkaunos mana tēva vārdu.

61 Jo pamats tam, ko jūs dēvēsit par mormonismu, būs šīs varenās pēdējo dienu baznīcas pamats un iesākums. Tomēr tā zināmā mērā paliks nesaprotama jūsu vidū un nebūs populāra starp jums.

62 Un tā ir Sātana vēlme, lai viņš varētu turpināt veikt savus darbus šajā baznīcā, lai tās slepenās darbības netiktu atklātas un lai tās maldi netiktu darīti zināmi ļaudīm.

63 Un tās vadītāji pievils daudzus, apgalvojot, ka viņi nav ļauni, bet ka viņi pieder vienīgajai patiesajai Dieva baznīcai uz zemes. Un tie būs daži no pašiem ļaunākajiem uz zemes, saskaņā ar Lucifera plānu, dēļ viņu vēlmes pēc bagātības un varas.

64 Un savās sirdīs viņi būs kā zoramieši, kuru vēsture jums ir mana tēva pierakstā. Jo viņi uzskatīs sevi par pašiem svētītākajiem ļaudīm uz zemes un tiks pievilti šajā lepnībā, un dievs, kuru tie pielūdz, vadīs tos lejup uz viņu dvēseļu iznīcināšanu.

65 Tādēļ es dodu tiem no jums, kas saņems šīs lietas, kuras ir aizzīmogotas un kurām būtu jātiek dotām caur šo baznīcu, ja tā būtu bijusi taisnīga; jā, es dodu jums šos gudrības vārdus: Atstājiet šo baznīcu un neatbalstiet to savā ļaundarbībā, jo tā jums nekad nesniegs laimi, ko jūs vēlaties.

66 Uzmeklējiet tās slepenās savienības un salīdziniet tās vadītāju dzīves ar Kristus dzīvi, un tad jūs zināsit par šīs pēdējo dienu baznīcas lielo liekulību.

67 Jo tās vara iesniegsies visos Savienoto Valstu aspektos, pateicoties tās ārkārtīgi lielajai turībai. Un zvērs izmantos šo baznīcu, lai izplatītu savu tēlu pa visu zemi.

68 Un šī ir tā lieta, kas nomāc manu dvēseli vairāk nekā jebkas cits; jo šai baznīcai ir šī pieraksta neaizzīmogotā daļa; un tādēļ, ka tai ir šīs lietas, jūs varētu sagaidīt, ka tā ir taisnīga. Tomēr tas, ka tai ir šīs lietas, nenozīmē, ka tā ir taisnīga baznīca, jo tā tāda nav.

69 Pētiet rakstus visās lietās, un jūs uzzināsit patiesību par to, ko es esmu rakstījis. Lūk, jums ir svētie raksti savā priekšā; jā, patiesi visās pasaules daļās Tēvs ir licis, lai Viņa evaņģēlijs tiktu dots cilvēku bērniem caur svēto praviešu mutēm un vārdiem, kurus viņš ir licis sūtīt starp jums.

70 Un visās lietās, ko jūs lasīsit, pielīdziniet tās sev. Un, ja jūs pielīdzināsit tās sev, tad jūs sapratīsiet Tēva gribu attiecībā uz to, ka jūs varētu paklausīt baušļiem, kas tur ir doti.

71 Un ikviens bauslis, kas tur ir dots, ja tas tika dots ar patiesu Dieva pravieša muti, tad tas norādīs jums uz piemēru, ko Kristus ir parādījis mums. Un piemērs, ko viņš ir parādījis mums, ir tāds, ka mums ir jāmīl citam citu un jādara citiem to, ko mēs vēlētos, lai citi darītu mums.

72 Un, ja jūs veidojat savas dzīves pēc šī baušļa, tad jūs atradīsiet mieru un laimi, ko jūs visi vēlaties.

73 Un tie no jums, kas esat ļauni, jā, patiesi tie no jums, kas vairāk domājat par

savām ģimenēm, nekā jūs domājat par saviem tuvākajiem; jā, tie no jums, kas esat pievērsuši savas sirdis pasaules lietām un cilvēku uzslavām un pagodinājumiem;

74 Lūk, ja jūs nenākat, lai iepazītu Tēvu, lai ar jums varētu būt Viņa Gars, tad jūs ne tikai cietīsiet sekas par sekošanu Lucifera plānam savu pārbaudes dienu laikā, bet, kad jūs nomirsiet, jūs ārkārtīgi cietīsiet elles stāvoklī par to, ko jums vajadzēja darīt mirstībā.

75 Un tie no jums, kas dzīvojat laikā, kad jūs nevarat nomirt, — ja jūs nedzīvojat pēc padoma un vārdiem, ko Tas Kungs man ir pavēlējis uzrakstīt jums šajā pierakstā, un nemācāties no tiem, tad jūs cietīsiet miesā; un, ja jūs nodzīvojat līdz Tā Kunga atnākšanai Tēva godībā, tad jūs izjutīsiet ārkārtīgās to mokas, kas cieš elles stāvoklī garu pasaulē.

76 Jo jūs nespēsiet nostāvēt un raudzīties uz To Kungu tajā dienā, jo jūs apzināties, ka jūs esat pavadījuši visas savas pārbaudes dienas ļaundarbībā. Un jūsu izglītības grādi un jūsu bagātības, un visi jūsu zinātņu un tehnoloģiju brīnumi un sasniegumi neapslēps jūsu lielo ļaunumu Tā Kunga vaiga priekšā. Un jūs tiksiet mocīti ciešanās, kas būs kā ugunī un sērā, ko jūs jutīsiet svēto eņģeļu priekšā un Dieva Jēra priekšā.

77 Un ir kāds drošs veids, kā jūs zināsi, vai jūs esat taisnīgi, vai jūs esat ļauni. Lūk, ja jūs esat taisnīgi, tad jūs neko neņemsiet no zemes lietām, izņemot, lai uzturētu savas dzīvības.

78 Un jūs nepieņemsiet cilvēku uzslavas un pagodinājumus, bet jūs tiksiet pasaules noraidīti un padzīti no ļauno vidus, kas būs bagātie un varenie starp jums. Un, ja jūs tiksiet pasaules noraidīti, tad jūs zināsi, ka jūs nesekojat Lucifera plānam.

79 Taču atcerieties Tā Kunga bausli, kurā viņš jums ir pavēlējis, ka jums ir jāmīl savi ienaidnieki un jādara labu tiem, kas jūs ienīst un jūs vajā. Lūk, ja jūs esat taisnīgi, tad jūs atdotu savu dzīvību, nevis ienīstu

kādu vai nodarītu kādam ļaunu.

80 Un tie no jums, kas esat ļauni, zināsi, to, ka jūs esat ļauni, ja jūs piederat kādai no organizētām reliģijām uz zemes pēdējās dienās, jo tās visas ir negantības Dieva priekšā, mācot kā doktrīnu cilvēku, kas ir Lucifera plāna sekotāji, priekšrakstus un pavēles.

81 Jā, jūs zināsi, to, ka jūs esat ļauni, ja jūs ienīstat cits citu un tiesājat kādu cilvēku viņa uzskatu dēļ, kas atšķiras no jūsējiem.

82 Jā, jūs zināsi, to, ka jūs esat ļauni, ja jūs kļūstat dusmīgi uz savu tuvāko un apskaužat viņu par lietām, kuras viņš ir ieguvis no pasaules lietām, kuru jums nav.

83 Un, ja jūs kādu iesūdzat tiesā, tad jūs esat ļauni.

84 Un, ja jūs paļaujaties uz savu naudu un uz cilvēka zināšanām par savas nākotnes pārvaldību, tad jūs esat ļauni.

85 Lūk, ja jūs noraidīsi šīs lietas, kas ir ietvertas šajā pieraksta aizzīmogotajā daļā, kas jums tiks atklātas pēdējās dienās, tad jūs droši zināsi, ka jūs esat ļauni.

86 Un tie no jums, kas dzīvojat uz zemes beidzamā no šiem diviem pēdējo dienu praviešiem laikā, patiesi laikā, kad Kristofers būs uz zemes; jā, uzmeklējiet viņu un iepazīstiet viņu, un viņš jums pateiks, vai jūs esat ļauni, vai arī jūs esat taisnīgi, ar vārdiem, kurus viņš runās uz jums.

87 Un jūs viņu iepazīsi pēc viņa darbiem, jo tie liecinās par viņu un parādīs jums, ka tie ir Kristus darbi un nevis cilvēku darbi. Jo viņam nepiederēs neviena no šīs pasaules lietām, nedz arī kāda no šīm lietām būs svarīga viņam.

88 Un viņš netieksies pēc naudas vai varas, vai cilvēku uzslavām un pagodinājumiem, bet dos visu godu Tēvam, kuram viņš kalpo ar darbiem, kurus viņš veiks jūsu priekšā.

89 Un, ja jūs esat ļauni, jūs būsi dusmīgi uz viņu un meklēsi iznīcināt viņu, tādēļ ka jūs nesaprotat viņu, jo tā ļaunie ir darījuši

visiem Dieva praviešiem kopš iesākuma.

90 Bet, ja jūs esat taisnīgi, tad jūs iepazīsiet viņu un mīlēsiet viņu, un mācīsieties no viņa atbilstoši Garam, kas mājās viņā.

91 Un visbeidzot es saku tiem no jums, kas saņems šīs lietas: Ja jūs domājat, ka jūs neesat Sātana pievilti, tad jūs varat droši zināt, ka jūs tādi esat.

92 Un, ja jūs zināt, ka jūs esat viņa pievilti, tad es saku jums: nožēlojiet grēkus jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Kristus, lai jūs varētu iepazīt Tēvu, kurš ir radījis mūs visus. Un, kad jūs iepazīsiet Tēvu, tad jūs atradīsiet to laimi, ko jūs vēlaties.

88. NODAĻA

Cilvēce izraisa Dieva sodus, kas notiks pirms Kristus otrās atnākšanas uz zemes saskaņā ar Jāņa atklāsmes grāmatu. Tie, kas vēlas zināt, var atrast precīzu Tā Kunga atnākšanas gadu, studējot Svētos Rakstus.

UN tad nu Tas Kungs nāks gadā pēc puslaika beigām, kā es jums to esmu izskaidrojis. Un, pirms viņš nāk pasaulē, visiem pravietojumiem, kas ir rakstīti Atklāsmes grāmatā, kas nāca no Dieva svētā pravieša mutes, ir jātiek piepildītiem.

2 Un lielāko daļu no šiem pravietojumiem es jums esmu izskaidrojis. Un es jums arī esmu izskaidrojis, ka uz zemes būs daudzi un brīnumaini sasniegumi zinātnē un tehnoloģijās. Taču šie sasniegumi neglābs pasauli no Dieva sodiem, kas būs pirms Tā Kunga otrās atnākšanas uz zemes.

3 Jo šie, jūsuprāt, lielie sasniegumi, būs cēlonis daudzām no iznīcībām, kas nāks pār jums pēdējās dienās, piepildot Jāņa pravietojumu.

4 Lūk, iesākumā Tēvs radīja zemi saskaņā ar principiem un dabas likumiem, kas ir mūžīgi. Tad nu šie likumi ir spēcīgi un tālab uztur kārtību dabā, kas darbosies mūžīgi.

5 Taču jūsu vēlmēs sekot Lucifera plānam un īstenot lielos un brīnumainos sasniegumus zinātnē un tehnoloģijās, kas, pēc jūsu no pēdējām dienām domām, sniedz jums laimi, jūs izjauksiet dabas likumu norisi un liksiet, lai šī mūžīgā kārtība kļūst nelīdzsvarota.

6 Un tad nu dēļ šīs nelīdzsvarotības dabas likumos, kurus Tēvs ir noteicis šai planētai, jūs sāksiet saskatīt Lucifera plāna sekas, izmantojot šos likumus viņa plāna, kas ir savtīguma plāns, nolūkiem.

7 Un šo pretdabisko nelīdzsvarotību iemesli pilnīgajā dabas kārtībā, ko Tēvs ir ieviesis iesākumā, būs līdzekļi un cēlonis Jāņa vārdu piepildījumam Atklāsmes grāmatā, kas jums ir savā vidū Bībelē.

8 Lūk, šie pravietojumi ir rakstīti simbolismā, saskaņā ar klupšanas akmeņiem, kurus Tas Kungs ir nolīcis jūsu priekšā dēļ jūsu nespējas dzīvot saskaņā ar Dieva Garu, kurš jums visas lietas padarītu skaidras; tādēļ nedomājiet, ka Tēvs vēlas likt kādai no šīm lietām nākt pār jums; jo Viņš šādi nesoda Savus bērnus, bet ļauj viņiem sodīt pašiem sevi — ar izvēlēm, kuras tie veic atbilstoši savai spējai pašiem rīkoties.

9 Tad nu tas ir tas, kas vienmēr ir domāts ar Dieva dusmību. Lūk, vai jūs domājat, ka Tēvs kļūst dusmīgs uz Saviem bērniem un vēlas tos jebkādā veidā sāpināt? Es saku jums, ka Viņš nekļūst dusmīgs uz tiem, bet lielās bēdās Viņš ir liecinieks iznīcībai un ciešanām, ko tie rada paši sev.

10 Taču, kad pravieši raksta attiecībā uz nākamo lietu iznīcināšanu, viņi attiecina Tēva neiejaukšanos, lai novērstu šīs iznīcības un ciešanas, kā uz Dieva dusmību.

11 Un ir rakstīts, sakot: Es dzirdēju: stipra balss Templī sauca septiņiem eņģeļiem: Eita un izlejiet septiņus Dieva dusmu kausus pār zemi!

12 Un pirmais gāja un izlēja savu kausu pār zemi, tad piemētās ļauni, nikni augoņi cilvēkiem, kam bija zvēra zīme un kas pielūdza viņa tēlu.

13 Un tad nu šie ļaunie un pretīgie augoņi ir daudzās slimības, kas ir jūsu vidū pēdējās dienās. Un to cēlonis ir nepilnvērtīgās un nedabiskās pārtikas, ko jūs ēdīsiet tajā dienā, sekas.

14 Un es jums jau esmu stāstījis šajā pierakstā par gatavotās pārtikas ietekmi, jo gatavošana ar karstumu iznīcina dabisko procesu, ar ko šī pārtika tiek uzņemta caur miesas kārtību. Un tādēļ, ka jūs ēdat pārtiku un miesu, kas ir gatavota ar karstumu, jūs izraisāt nelīdzsvarotību savā miesā, kas ir cēlonis daudzām no jūsu slimībām pēdējās dienās.

15 Un es vēlos, lai jūs raudzītos dabā un uz citiem dzīvniekiem, ar kuriem jūs koplietojat planētu, ko Tēvs ir radījis mums, kur viņš mums ir devis šo smalko dabas līdzsvaru. Jā, vai kāds no tiem liek savai pārtikai iziet caur uguni, lai iznīcinātu nolūku, kam to pārtika tiem tika radīta?

16 Jūs zināt, ka tie nedara šādas lietas, jo tiem nav rīcības brīvības, lai veiktu šīs darbības, esot ieprogrammēti ar instinktiem no Tēva iesākumā — paklausīt visās lietās dabas likumiem.

17 Un vai šiem citiem dzīvniekiem dabā ir ļauni un pretīgi augoņi, kādi ir jums; vai, citiem vārdiem sakot, vai tiem ir miesas slimības, kas rada šos nedabiskos un neveselīgos augoņus, kas izraisa jūsu ciešanas un jūsu nāvi? Lūk, tiem to nav.

18 Lūk, pat tā pārtika, ko jūs ēdat, kas nav izgājusi caur uguns karstumu un tikusi iznīcināta, pat tās lietas ir piesārņotas dēļ cilvēku pretdabiskajiem centieniem gūt peļņu, nodrošinot jums šīs lietas pārpilnībā.

19 Jo tanīs dienās cilvēki iegūs zināšanas par ķīmiju, kā tā būs zināma jūsu vidū, kas viņiem palīdzēs viņu spējā lietot dabiskos elementus, kas pastāv uz zemes, lai radītu virumus un indes, kas nogalinās kukaiņus un citus dzīvniekus, kurus Tēvs ir nolīcis savā pašu kārtā, lai uzturētu pilnīgu dabas līdzsvaru visās lietās.

20 Un tā vietā, lai strādātu sava vaiga

sviedros, izraujot nezāles, kas aug starp labību, ko jūs sev audzējat, jūs lietosiet šos pretdabiskos savas ķīmijas produktus, lai nogalinātu nezāles, kas aug starp augiem, ko jūs ēdat kā savu pārtiku.

21 Un vai jūs nesaprotat, ka tad, kad dabai tiek nodarītas šīs lietas, tad tās pilnīgais līdzsvars tiek sagrauts, un šīs sagraušanas sekas ir cēlonis tiem augoņiem, kas nāks pār jums?

22 Un jūs mirsiet no jūsu nepilnvērtīgā uztura visāda veida sekām, tiekot nodrošināti ar šo uzturu no zvēra, kuru jūs pielūdzat.

23 Un Jāņa pravietojums turpinās, sakot: Un otrs eņģelis izlēja savu kausu pār jūru; un tā kļuva par asinīm, kā miroņa asinīm, kas ir melnas pēc krāsas un smagas pēc savas konsistences; un visa dzīvā radība jūrā nobeidzās.

24 Un tad nu pēdējās dienās jūs sāksiet izmantot zemes resursus, lai piepildītu Lucifera plānu. Un viņš jūs iedvesmos meklēt tos zemes resursus, kas atrodas zem tās virsmas. Un tā būs zināma jūsu vidū kā eļļa, taču tā nebūs tāda kā tīrās dabīgās eļļas, kas tiek iegūtas no augiem, ko Tēvs ir nodrošinājis mūsu patēriņam. Bet šī eļļa būs melna un smaga kā miruša cilvēka asinis, kā Jānis mums to ir vēstījis.

25 Un šī eļļa, ko jūs ņemsiet no tās dabiskās vietas, būs cēlonis okeānu un zemes lielo ūdeņu lielam piesārņojumam un iznīcībai.

26 Un tad nu, kāds nolūks jums ir attiecībā uz šo eļļu, izņemot, lai šķiestu to iekārēs — svētībās, kuras Sātans jums ir devis? Kādēļ jūs vēlaties likt, lai dabisks process kļūst par ko tādu, kas kalpo jūsu savtīgumam, un, to darot, tas kļūst par iznīcības cēloni dabiskajai lietu kārtībai, ko Dievs ir noteicis jums tās skaidrībā?

27 Jā, protams, jūsu lietu apgriešana otrādāk saistībā ar lietu dabisko kārtību nepaliks neievērota attiecībā uz iznīcības iemesliem, ko jūs paši sev izraisīsiet.

28 Un tie no jums, kas īstenojat šīs lietas pasaulē, lai jūs varētu gūt peļņu, vai jūs nepiepildāt pravieša Jesajas vārdus, ko viņš rakstīja, sakot: Bēdas tiem, kas savus nodomus apslēpj Tā Kunga priekšā, lai viņu darbi notiek tumsā, un tad saka: Neviens mūs neredz, neviens to nezina! Ak tavu neprātību! Vai tad mālu var pielīdzināt podniekam, un vai kāds veidojums var sacīt par savu darinātāju: viņš nav mani darinājis? — un kāds darināts tēls savam tēlniekam: viņš nekā neprot?

29 Lūk, Tā Kunga dienā jūs tiksiet tiesāti par to, ko jūs esat nodarījuši dabiskajai kārtībai, ko Tēvs ir noteicis mūsu attīstībai, lai pieredzētu laimi.

30 Un, ja jūs nenožēlojat šīs lietas un turpināt nodarboties ar pret dabiskiem līdzekļiem, ar ko jūs varētu gūt peļņu, tad tiks piepildīti pārējie Jāņa vārdi, kad viņš pravietoja, sacīdams: Trešais izlēja savu kausu upēs un ūdens avotos, un tie kļuva par asinīm.

31 Un es dzirdēju eņģeli, kas valda pār ūdeņiem, sakām: Taisns Tu esi, Svētais, kas Tu esi un biji, ka Tu spriedi tādu tiesu; jo tie ir izlējuši svēto un praviešu asinis, tāpēc Tu tos dzirdīji ar asinīm, viņi to ir pelnījuši. Tad es dzirdēju altārī sakām: Tiešām, Kungs Dievs, Visuvaldītāj, patiesas un taisnas ir Tavas tiesas!

32 Tad nu sodi, ko Tēvs ir noteicis, ir tādi, ka Viņš atturēs Savu roku un neiejauksies dabas iznīcināšanā pēdējās dienās, ļaujot Saviem bērniem pašiem pieredzēt to, kas notiek, kad dabas likumi tiek apieti un ļauni cilvēki tos izmanto saviem savtīgajiem mērķiem.

33 Un Jānis turpina, sacīdams: Ceturtais izlēja savu kausu pār sauli; tad tā dabūja spēku sadedzināt cilvēkus ar uguni. Tā sadega cilvēki lielā karstumā, bet tie zaimoja Dieva Vārdu, kam ir vara pār šīm mocībām, saskaņā ar Viņa gribu, bet neapturēs tās cilvēka labad. Un Viņš atturēja Savu roku, tādēļ ka tie neatgriezās, lai dotu Dievam

godu.

34 Tad nu pēdējās dienās sasniegumi, kurus jūs gūsiet tehnoloģijās un zinātnē, radīs līdzekļus, ar ko zemes dabīgā atmosfēra sāks tā bojāties, ka saules karstums darīs to, ko tam nebija paredzēts darīt saskaņā ar dabisko kārtību, kādēļ saule tika radīta, lai sniegtu dzīvību zemei.

35 Un saules ietekmes dēļ zeme sāks ļoti sasilt, un tas izraisīs postu un iznīcību uz zemes.

36 Taču pat pēc tam, kas šīs lietas notiks, jūs nenožēlosiet grēkus dēļ savām vēlmēm pēc turības un dzīves viegluma, ko jūs vēlaties, tādēļ ka jūs pielūdzat zvēru un vēlaties tēlu, ko tas jums ir radījis ar Sātana spēku.

37 Un Jānis turpina, sacīdams: Un piektais eņģelis izlēja savu kausu pār zvēra troni; tad viņa valstība tapa tumša, un tie aiz sāpēm sakoda savas mēles, un tie zaimoja Dievu debesīs savu sāpju un augoņu dēļ, bet neatgriezās no saviem darbiem.

38 Un tad nu tā ir Amerikas Savienoto Valstu iznīcināšana, kas ir pēdējo dienu zvēra tronis. Un šī iznīcināšana notiks tādā pašā veidā kā Romas impērijas iznīcināšana, kas notika tās pilsoņu ļaundarbību dēļ.

39 Un jums ir pieraksts savā vidū par šīs Romas impērijas vēsturi; tādēļ es jūs mudinu studēt par tās bojāeju, lai jūs varētu zināt zvēra troņa bojāejas iemeslu pēdējās dienās.

40 Lūk, es jums jau esmu parādījis, ka Sātans izmanto jebkuru nāciju, kas ir viņa varā, lai pildītu savu gribu starp cilvēku bērniem uz visas zemes. Un, kad krita Romas impērija, kas bija viņa tronis tajās dienās, viņš atrada citu nāciju, kuru uzcelt un kurā īstenot savu plānu cilvēku bērniem.

41 Un pēdējās dienās, kad kritīs Savienotās Valstis, un liela būs to krišana, viņš sapulcinās kopā visus savus spēkus uz zemes, lai sagatavotos tai lielajai dienai, kad Tas Kungs nāks Tēva godībā, lai padzītu Sātanu un pieprasītu atpakaļ zemi tiem mērķiem, kuriem Tēvs ir licis to radīt.

42 Un Jānis rakstīja par to savā pravietojumā, sacīdams: Sestais izlēja savu kausu lielajā Eifratas upē; tad izsīka tās ūdens, lai ceļš būtu sagatavots ķēniņiem no saules lēkta puses. Un es redzēju no pūķa mutes un no zvēra mutes un no viltus pravieša mutes iznākam trīs nešķīstus garus kā vardes; tie ir ļauni gari, kas dara brīnumus; tie aiziet pie visiem pasaules ķēniņiem, lai tos pulcinātu cīņai Dieva, Visuvaldītāja, lielajā dienā.

43 Un tad nu šie trīs ļaunie gari iznāks no visu to mutes, kas ir netaisnīgi Dieva priekšā; jā, tie ir savtīguma gars un iekāres gars, un ienaida gars; un tie mājās cilvēku bērnu sirdīs un liks viņiem noliegt Svēto Garu un pielūgt zvēru, kas sniedz viņiem pūķa spēku caur viltus pravieša muti.

44 Un zvērs ir valdības, kas ir izveidotas starp jums, kas šķietami nodrošina jums aizsardzību un līdzekļus, ar kuriem jums var būt neatkarības un brīvības svētības un vara dzīties pēc pasaules smalkajām lietām, kuras jums piedāvā zvērs kā svētību par pakļaušanos tās likumiem un tās kārtībai.

45 Un viltus pravietis ir visas organizētās reliģijas uz zemes, kas ir organizētas ar cilvēka roku, lai tās varētu pakļaut Dieva bērnu dvēseles saviem iedomātajiem priekšstatiem un pavēlēm, kas rada nevis mieru un laimi, bet gan nesaskaņas un ciešanas starp visām zemes tautām.

46 Un lielā Eifratas upe sniedza savus dzīvinošos ūdeņus Bābeles pilsētai senatnē. Un Jānis ir lietojis šo Bābeles pilsētu kā piemēru cilvēku lielajām ļaundarbībām un pasaulīgajām vēlmēm. Tādējādi, kad šis eņģelis izlej savu kausu lielajā Eifratas upē, tas nozīmē to, ka visa pasaulīguma un pasaules varenības avots izzūs un pārstās sniegt zemes ļaudīm smalkās un vērtīgās zemes lietas, kuras vēlas viņu sirdis un kurām ir pievērstas viņu dvēseles.

47 Un tas ievērojami ietekmēs zvēra ekonomiku visā pasaulē. Un, kad zemes ekonomika būs nožēlojami cietusi neveiksmi

jeb kad lielās Eifratas upes ūdeņi būs izsīkuši, tā ka tie vairs nesniegs dzīvību varenajai Bābeles pilsētai, tad pasaule būs sagatavota Tā Kunga otrajai atnākšanai un pasaules ļaudis būs sagatavoti arī tam, lai pieņemtu Dieva vārdu, kas izies no viņa mutes.

48 Un Jānis turpina savu pravietojumu, sacīdams: Redzi, Es nāku kā zaglis! Svētīgs, kas ir nomodā un kas tur savas drēbes gatavībā, lai tam nebūtu jāstaigā kailam un nebūtu redzams viņa kauns. Un tie ir Dieva izredzētie, kas ir saņēmuši Viņa zīmi uz savas pieres. Un Viņš tos sapulcināja kādā vietā, ko ebreju valodā sauc par Harmagedonu.

49 Un septītais eņģelis izlēja savu kausu gaisā; tad atskanēja stipra balss no Tempļa goda krēsla: Ir noticis! Un cēlās zibeņi, atskanēja balsis un pērkoni, un notika liela zemestrīce, tik liela, kāda nav bijusi, kamēr cilvēki dzīvo zemes virsū.

50 Lielā pilsēta saplaisāja trīs daļās, pagānu pilsētas sagruva tās priekšā; un lielā pilsēta Bābele tā tika pieminēta Dieva priekšā, Viņš lika tai pasniegt Savas dusmības vīna kausu.

51 Visas salas pazuda, un kalnu vairs nebija. Liela krusa ar daudz mārciņu smagiem graudiem krita no debesīm uz cilvēkiem, bet cilvēki zaimoja Dievu krusas briesmu dēļ, jo tās posts bija ļoti liels.

52 Un es zinu, ka jūs esat pieredzējuši Dieva spēku zemestrīcēs un zibeņos, un vulkānos, un virpuļvējos, kas ir iznīcinājuši daudzas no jūsu pilsētām un daudzus ļaudis visā zemes vēsturē.

53 Un dabas spēks tiek turēts Dieva rokā, un tas ir varenāks par jebkuru spēku, ko Sātanam tiks ļauts ieviest starp jums pēdējās dienās. Un tas ir šis varens dabas spēks, ar ko Tas Kungs īsteno savus sodus un sagatavos zemi savai atnākšanai.

54 Tādēļ nedomājiet, ka Sātans spēs sagatavot jūs tai dienai, kad šie sodi nāks pār pasauli. Jā, viņš izmēģinās savu roku tajā un

dos bagātajiem un varenajiem daudzas lietas, kas, pēc viņu domām, izglābs viņus no dabas spēka; taču galu galā Dieva spēks, kas dots caur dabas iznīcinošo spēku, iznīcinās viņus no zemes virsas saskaņā ar pravietojumiem, kurus devis Jānis un citi svētie pravieši, kurus Tas Kungs ir sūtījis uz zemes, lai brīdinātu tos.

55 Un tad nu šīs lietas, kas notiks, piepildīs Jāņa atlikušo pravietojumu. Jo viņš pravietoja par to, kas notiktu, beidzamajiem zīmogiem tiekot atdarītiem, kas simbolizē pēdējās dienas.

56 Un viņš pravietoja par lielu dabas iznīcību, kas nāks pār zemi, sacīdams: Un pēc tam es redzēju četrus eņģeļus stāvam četros zemes stūros, turot četrus zemes vėjus, lai vējš nepūstu ne pār zemi, ne jūru, ne pār kādu koku. Un es redzēju citu eņģeli uzkāpjām no saules lēkta puses. Viņš turēja dzīvā Dieva zīmogu savā labajā rokā, meklējot visā zemē Dieva izredzētos.

57 Un viņš sauca skaņā balsī četriem eņģeļiem, kam bija dots maitāt zemi un jūru: Nesamaitājiet zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm. Tad es dzirdēju apzīmogoto skaitu: simts četrdesmit četri tūkstoši bija apzīmogoti no visām Israēla bērnu ciltīm.

58 Un tad nu notiks pēdējās dienās, ka izredzētie būs uz zemes katrā nācijā, katrā ciltī un katrā valodā; un ikviens no tiem būs Tā Kunga zināms un uzskaitīts.

59 Un tad nu, pirms šīm dabas nelaimēm tiks ļauts notikt pēc Tā Kunga pavēles, lai sagatavotu zemi viņa atnākšanai, Kristus evaņģēlijs tiks dots zemes izredzētajiem, un viņu klupšanas akmeņi tiks noņemti, lai viņi varētu skaidrāk saskatīt patieso Kristus evaņģēliju.

60 Un, kad izredzētie būs pieņēmuši evaņģēlija pilnību, kas ir Dieva zīmogs uz viņu pierēm, tad viņi sāks sagatavoties Tā Kunga atnākšanai.

61 Un būs daži no izredzētajiem, kas sapulcēsies un apvienosies savās vēlmēs

paklausīt Tēva baušļiem, sekojot Kristus piemēram. Tomēr nebūs tādas vispārējas izredzēto pulcēšanās vienā vietā pirms Tā Kunga atnākšanas, jo būs daudzi, kas būs pa vienam no pilsētas un pa dažiem no nācijas, tādēļ nebūs gudri, ka viņi sapulcētos kopā tajā laikā, jo, ja viņi visi sapulcētos kopā, tad zvērs viņus iznīcinātu.

62 Un notiks, ka Dieva izredzētie sāks sagatavoties Tā Kunga atnākšanai Tēva godībā. Un ar viņiem būs Svētais Gars, lai mācītu viņiem visu, kas tiek prasīts no viņiem, lai viņi varētu būt sagatavoti notikumiem, kas novedīs līdz Tā Kunga lielajai un šausmu pilnajai dienai.

63 Un izredzētajiem šī diena nebūs šausmu pilna, bet tajā dienā viņi priecāsies un slavēs Dievu par Viņa Dēla dāvanu.

64 Un, lai jums vairs nebūtu neskaidrības starp jums attiecībā uz skaitli simts četrdesmit četri tūkstoši, kas tiks apzīmogoti uz viņu pierēm, es vēlos, lai jūs zinātu, ka Jānis lietoja šos skaitļus simboliski kā visu zemes tautu pārstāvību, kurām būs evaņģēlijs savā vidū.

65 Un šī simbolisma norāde ir dota, lai varētu parādīt to, ka izredzētie ir izkaisīti visās zemes tautās, tāpat kā ir izkaisītas divpadsmit Israēla ciltis, taču no katras cilts jeb no katras tautas būs tie, kas ir izredzētie, kas pievērsīs vērību Dieva vārdam un saņems Viņa Garu, lai viņi neciestu no Viņa Dēla nākšanas pasaulē.

66 Tad nu viņu skaits nav nozīmīgs, bet tiek lietots kā piemērs; jo būs daudzi izredzētie uz zemes, patiesi daudz vairāk nekā simts četrdesmit četri tūkstoši, taču viņu skaits būs neliels salīdzinājumā ar to skaitu, kas nav izredzētie un kam nav Tēva zīmoga uzrakstīta uz savām pierēm. Tomēr izredzētie ir saskaitīti un zināmi Tam Kungam un viņa svētajiem eņģeļiem.

67 Un tad nu šī pieraksta aizzīmogatā daļa dosies pa visu pasauli tāpat kā mana tēva neaizzīmogotais pieraksts, un visi izredzētie zinās par lielajām svētībām, kas ir ietvertas

tajos, patiesi patiesība par visām lietām kopš laika sākuma līdz laika beigām.

68 Un, pateicoties tam, ka viņi zina šīs lietas gan ar šī pieraksta balsi, gan arī ar Gara balsi, kas būs ar tiem, viņi būs sagatavoti visās lietās, un viņi necietīs no Dieva dusmības, kad tā tiks izlieta pār Sātana valstību.

69 Un tad tiks piepildīti Kristus vārdi viņa mācekļiem, kurus viņš runāja par dienām pirms savas atnākšanas, kad viņš sacīja: Jo Es saku jums, ka jūs Mani no šī laika neredzēsīt un nezināsīt, ka Es esmu Tas, par kuru ir rakstījuši pravieši, tiekāms jūs sacīsīt: Svētīts ir Tas, kurš nāk Tā Kunga Vārdā debesu mākoņos, un visi svētie eņģeļi līdz ar Viņu.

70 Tad Viņa mācekļi saprata, ka Viņš nāks atkal uz zemi pēc tam, kad Viņš būs godināts un kronēts pie Dieva labās rokas. Un Jēzus izgāja un devās prom no tempļa; un Viņa mācekļi nāca pie Viņa, lai dzirdētu Viņu, sacīdami: Kungs, rādi mums attiecībā uz tempļa ēkām, kā Tu esi sacījis — tās tiks sagrautas un atstātas jums izpostītas.

71 Un Jēzus sacīja uz tiem: Vai jūs neredzat visas šīs lietas un jūs nesaprotat tās? Patiesi Es saku jums — tur netiks atstāts, uz šī tempļa, akmens uz akmens, kas netiks sagrauts.

72 Un Jēzus atstāja tos un devās uz Eļļas kalnu. Un, kad Viņš sēdēja Eļļas kalnā, mācekļi nāca pie Viņa vieni paši, sacīdami: Pastāsti mums par to, ko Tu esi sacījis attiecībā par tempļa un jūdu iznīcināšanu, un kas ir Tavas atnākšanas un pasaules gala zīme, jeb ļauno iznīcināšana — kas ir pasaules gals?

73 Un Jēzus atbildēja un sacīja tiem: Pielūkojiet, ka neviens cilvēks jūs nepieviļ; jo tad daudzi nāks Manā Vārdā un sacīs: Es esmu Kristus, — un tie pievils daudzus. Un tad tie jūs nodos mokās un nogalinās jūs, un jūs tiksīt visu tautu ienīsti Mana Vārda dēļ.

74 Un tad daudzi apgrēcināsies un nodos cits citu, un nīdīs cits citu; un daudzi viltus

pravieši celsies, un pievils daudzus.

75 Un tāpēc ka nekriestība ies vairumā, daudzu cilvēku mīlestība atdzīsīs; bet tas, kas paliks nelokāms un netiks pieveikts, tas tiks izglābts.

76 Kad jūs tādējādi atkal redzēsīt postīšanas negantību, par ko runāja pravietis Daniēls attiecībā uz Jeruzālemes iznīcināšanu, tad jūs stāvēsīt svētā vietā; kurš lasa, tas lai saprot.

77 Tad lai tie, kas ir Jūdejā, bēg kalnos; un tas, kas ir uz mājas jumta, bēg un neatgriežas kaut ko paņemt no savas mājas; un, kas ir uz lauka, lai neatgriežas mājās paņemt savas drēbes. Un ak vai tām, kas gaida bērnu, un tām, kas zīda ar krūti tanīs dienās.

78 Tādēļ lūdziet To Kungu, lai jūsu bēgšana nebūtu ziemā, nedz sabata dienā; jo tad, tanīs dienās, būs lielas bēdas jūdiem un Jeruzālemes iedzīvotājiem, tādas, kādas nav tikušas sūtītas Israēlam no Dieva, kopš viņu ķēniņvalsts sākuma līdz šim laikam, nedz kādreiz atkal tiks sūtītas Israēlam.

79 Un visas šīs lietas, kuras tiem notiks, būs tikai sākums tām bēdām, kuras nāks pār tiem. Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, tad neviens no viņiem miesā netiktu izglābts, bet izredzēto dēļ, saskaņā ar derību, šīs dienas tiks saīsinātas.

80 Lūk, šīs lietas Es esmu runājis uz jums attiecībā uz jūdiem; un vēl, pēc to dienu bēdām, kuras nāks pār Jeruzālemi, ja kāds cilvēks jums sacīs: Rau, še ir Kristus, jeb tur, neticiet viņam; jo tanīs dienās tur celsies arī viltus kristi un viltus pravieši, un rādīs lielas zīmes un brīnumus, tiktāl ka, ja iespējams, viņi pievils pat izredzētos, kuri ir izredzēti saskaņā ar derību.

81 Lūk, Es runāju šīs lietas uz jums izredzēto dēļ; un jūs arī dzirdēsīt par kariem un karu daudzinašanu; skatiet, lai jūs neuztrauktos, jo visam, ko Es jums esmu teicis, ir jānotiek; bet tas vēl nav gals.

82 Lūk, Es jums esmu teicis iepriekš; tādēļ, ja viņi teiks uz jums: Lūk, viņš ir

tuksnesī — neejiet, lūk, viņš ir slepenos kambaros — neticiet; jo kā rīta gaisma nāk no austrumiem un spīd līdz pat rietumiem, un aptver visu zemi, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

83 Un tagad Es rādu jums līdzību. Lūk, kur maita ir, tur salasīsies ērgļi; tāpat līdzīgi Mani izredzētie tiks sapulcināti no četrām zemes pusēm.

84 Un viņi dzirdēs par kariem un karu daudzinašanu. Lūk, Es runāju Manu izredzēto dēļ; jo tauta sacelsies pret tautu un valstība pret valstību; tur būs bads un mēris, un zemestrīces dažādās vietās.

85 Un vēl, tāpēc ka nekrietnība ies vairumā, cilvēku mīlestība atdzīsīs; bet tas, kas netiks uzveikts, tas tiks izglābts.

86 Un vēl, šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals, jeb ļauno iznīcināšana; un vēl postīšanas negantība, par ko runāja pravietis Daniels, tiks piepildīta.

87 Un nekavējoši pēc to dienu bēdām saule aptumšosies un mēness nedos savu gaismu, un zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu spēki tiks satricināti.

88 Patiesi Es saku jums, šī paaudze, kurā visas šīs lietas tiks parādītas, nebeigsies, līdz tas, ko Es jums esmu teicis, tiks piepildīts. Kaut arī pienāks diena, kad debess un zeme zudīs, tomēr Mani vārdi nezudīs, bet visi tiks piepildīti.

89 Un, kā Es teicu iepriekš, pēc to dienu bēdām un tā, ka debesu spēki tiks satricināti, tad parādīsies Cilvēka Dēla zīme debesīs, un tad visas zemes ciltis sēros; un viņi redzēs Cilvēka Dēlu nākam debesu mākoņos, ar spēku un lielu godību;

90 un kas paglabā Manu vārdu, netiks pievilts, jo Cilvēka Dēls nāks, un Viņš sūtīs Savus eņģeļus Sev pa priekšu ar skaļu bazūnes skaņu, un tie sapulcinās kopā palikušos no Viņa izredzētajiem no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

91 Tad nu mācieties līdzību no vīģes koka:

Kad viņa zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt; tāpat Mani izredzētie, kad viņi redzēs visas šīs lietas, viņi zinās, ka Viņš ir tuvu, patiesi pie durvīm; bet to dienu un stundu neviens nezina; nē, pat ne Dieva eņģeļi debesīs, bet tikai Mans Tēvs.

92 Bet kā tas bija Noas dienās, tā tas būs arī pie Cilvēka Dēla atnākšanas; jo ar tiem būs tā, kā tas bija tanīs dienās, kas bija pirms plūdiem; jo līdz tai dienai, kad Noa iegāja šķirstā, viņi ēda un dzēra, precējās un deva laulībā; un tie nezināja, līdz plūdi nāca, un aizrāva tos visus; tāpat būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

93 Tad tiks piepildīts tas, kas ir rakstīts, ka pēdējās dienās divi būs laukā, viens tiks paņemts, un otrs atstāts; divi mals dzirnavās, viens tiks paņemts, otrs atstāts.

94 Un ko Es saku vienam, Es saku visiem cilvēkiem; sargieties tādēļ, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk. Bet ziniet šo, ja nama kungs zinātu, cikoks nāks zaglis, viņš sargātu un neļautu, lai viņa nams tiktu uzlauzts, bet būtu bijis gatavs.

95 Tāpēc esiet arī jūs gatavi, jo tādā stundā, kad jūs nedomājat, Cilvēka Dēls nāk. Kurš tad ir uzticīgais un gudrais kalps, kuru viņa kungs ir darījis par pārvaldnieku pār savu saimi tiem dot barību noteiktā laikā?

96 Svētīts ir tas kalps, ko viņa kungs, kad tas pārnāks, atradīs tā darām; un patiesi Es saku jums, viņš darīs to par pārvaldnieku pār visu savu mantību.

97 Bet, ja tas ļaunais kalps sacīs savā sirdī: Mans kungs kavējas nākt, — un sāks sist kalpus un kalpones, nodosies ēšanai un dzeršanai un piedziersies, tad šī kalpa kungs nāks tādā dienā, kad tas to negaida, un stundā, kuru tas nezina; viņš satrieks to gabalos, un noliks tam viņa daļu ar liekuļiem; tur būs raudāšana un zobu griešana.

98 Un tā pienāk gals ļaunajiem, saskaņā ar Mozus pravietojumu, sakot: Tie tiks

izdeldēti no tautas; bet tas vēl nav zemes gals, bet ir tuvu.

99 Un tad nu Tas Kungs sacīja saviem mācekļiem šīs lietas, lai viņiem būtu labāka izpratne par Tēva gribu attiecībā uz Jeruzālemes izpostīšanu tajās dienās un arī par pēdējām dienām. Un izredzēto dēļ viņš ir sacījis šīs lietas.

100 Un izredzēto dēļ arī šīs lietas, kas ir tikušas aizzīmogotas, nāk klajā pie tiem. Jo nebūs neviena cita kā vien Dieva izredzētie, kas saņems šīs lietas un ticēs tām, lai viņi varētu pilnīgāk sagatavoties Tā Kunga atnākšanai.

101 Un šajā pierakstā izredzētajiem Tā Kunga atnākšanas laiks tiks dots gada robežās, ja būs tā, ka jūs apdomāsiēt tās lietas, kuras Tas Kungs man ir pavēlējis rakstīt jums.

102 Un būs tādi no pēdējām dienām, kas apgalvos, ka Tas Kungs ir teicis, ka neviens cilvēks nezina viņa atnākšanas laiku. Jā, Tas Kungs neteica, ka neviens cilvēks nezinās viņa atnākšanas laiku, vienīgi, ka neviens cilvēks nezinās viņa atnākšanas dienu un stundu.

103 Un, kad būs pienācis tas gads, kas jums ir ticis atklāts šajā pierakstā, tad notiks kā Nefija dienās, kad pravietis Samuēls, lamaniētis, deva pravietojumu, kurā viņš pravietoja, sacīdams: Lūk, es dodu jums zīmi; jo vēl pāiet pieci gadi un, lūk, tad nāk Dieva Dēls, lai atpestītu visus tos, kas ticēs Viņa Vārdam.

104 Un tad nu, mani brāļi un māsas, jā, patiesi jūs visi no pēdējām dienām, kuri saņems šīs lietas, vai Samuēls nesniedza ļaudīm precīzu gadu, kurā Tam Kungam bija jānāk pasaulē?

105 Un, kaut arī ļaudīm tika dota šī zīme, viņi nenožēloja grēkus tajā dienā. Jo, kad pienāca tas gads, ļaudis sāka šaubīties un teikt savā starpā: Lūk, laiks ir pagājis un Samuēla vārdi nav piepildījušies, tādēļ jūsu prieks un jūsu ticība par tiem ir bijuši velti.

106 Un tad nu to viņi teica tādēļ, ka viņi

nezināja viņa atnākšanas dienu un stundu, tomēr viņi zināja precīzu gadu, kā bija pravietojis Samuēls–lamaniētis.

107 Un tagad, mani brāļi un māsas, es vēlos, lai jūs pētītu šīs lietas, kuras Tas Kungs man ir pavēlējis dot jums šajā pierakstā. Lūk, tās ir uzticamas un patiesas, un katrs vārds, kas ir rakstīts uz šīm plāksnēm, tiks piepildīts.

108 Un, ja jūs pētāt šīs lietas, jūs uzzināsiēt daudzus no Dieva noslēpumiem un arī Tēva gribu attiecībā uz visiem Viņa bērniem uz zemes.

89. NODAĻA

Moronijs vēsta pasaulei, ka pastāv iespēja nožēlot grēkus un atturēt no piepildīšanās pravietojumus par iznīcību. Visi pravietojumi tiek doti ar nosacījumiem.

UN tagad ir vajadzīgs, lai jūs saprastu vienu lietu, ko es vēl neesmu izskaidrojis jums šajā pierakstā: Lūk, visi pravietojumi, kas iziet no visu svēto praviešu mutēm, tiek doti cilvēku bērniem kā pareģojumi un brīdinājumi, un brīdinājuma vārdi, lai sagatavotu viņus nākamajām lietām.

2 Taču vissvarīgākais — praviešu vārdi tiek doti tādēļ, lai sagatavotu jūsu dvēseles tam, lai satiktu Tēvu un dzīvotu kādā no Viņa daudzajām godības valstībām.

3 Un šī ir tā lieta, ko jums būtu jāsaprot: Jā, kaut arī kāds pravietis pravietos Tā Kunga vārdā par lielu iznīcību un postu, kas notiks, tas nenozīmē, ka tam ir jānotiek saskaņā ar viņa vārdiem; vai, citiem vārdiem sakot, tas nenozīmē, ka jums nav savas rīcības brīvības, lai izmainītu nākotnes notikumu norisi tā, lai šīs lietas nepiepildītos.

4 Jo praviešu vārdi jums tiek doti tādēļ, lai brīdinātu jūs par jums priekšā esošajām briesmām, dzīvojot ļaundarbībā un grēkā. Un pravieši precīzi nezina par iznīcībām un

postiem, kas nāks pār jums, taču viņi sniedz vispārīgumu par tām lietām, kas notiks saskaņā ar pravietojuma vārdiem, ko viņi saņem no Svētā Gara.

5 Un Svētais Gars saņem visas šīs zināšanas tieši no Dēla, kurš šīs zināšanas saņem no Tēva. Un tās ir Tēva lielās zināšanas un milzīgā pieredze, kas padara par iespējamu to, ka ir zināms par nākotni.

6 Un Tēvs mīl visus Savus bērnus, un tā nav Viņa vēlme, lai mēs ciestu bēdās un postā uz šīs zemes. Un vienīgās reizes, kad mēs ciešam bēdās, ir tad, kad mēs nedzīvojam pēc Viņa plāna. Taču Viņš mūs nevar piespiest dzīvot pēc Viņa plāna, bet ir devis katram no mums mūsu personīgo rīcības brīvību, lai rīkotos atbilstoši mūsu pašu vēlmēm un dzīvotu tā, kā mēs paši izvēlamies.

7 Tādēļ itin viss, kas tiek darīts uz zemes, kas padara mūs nelaimīgus, ir mūsu pašu rīcības dēļ, un tie nav Tēva sodi vai rīcība. Lūk, Tēvs nevienu nesoda, jo Viņš zina, ka mēs sodīsim paši sevi, ja mēs neuzklausām Viņa Garu un nedarām tās lietas, ko Viņš zina, ka mums sniegs prieku un laimi.

8 Taču, kad mēs izvēlamies rīkoties pretēji Viņa plānam, tad Viņš zina arī to, kas notiks dēļ mūsu izvēles rīkoties pret Viņu. Un tas ir iemesls, kādēļ Viņš atļauj, lai pravieši nāk starp mums un sludina mums grēku nožēlošanu, un mēģina pārliecināt mūs klausīties Svētajā Garā, kas sniedz mieru un laimi, ko mēs vēlamies.

9 Tādēļ, ja jūs no pēdējām dienām nožēlojat savas ļaundarbības un no jauna pievēršaties Tēvam, un sekojat Viņa plānam, tad praviešu vārdi attiecībā uz jums netiks piepildīti un jūs necietīsiet bēdas un postu, ko jūs cietīsiet, ja jūs noraidīsiet Viņa evaņģēliju.

10 Un tādēļ, lai jūs no pēdējām dienām pilnīgāk zinātu par Viņa evaņģēliju un arī par tām lietām, kuras Kristus mācīs, kad viņš atgriezīsies uz zemes, lai pēdējo reizi nodibinātu Tēva valstību, Tas Kungs man ir

pavēlējis pabeigt šo pierakstu, izskaidrojot Kristus evaņģēliju, kā tas ir paredzēts cilvēku bērnu ikdienas dzīvē, kas turklāt ir Tēva griba attiecībā uz tiem no jums, kas dzīvojat uz zemes pēdējās dienās, kā tas ir bijis kopš iesākuma attiecībā uz visiem Viņa bērniem.

11 Un man ir ticis pavēlēts sniegt jums to, kas ir rakstīts ar Jareda brāļa roku attiecībā uz laiku, kad Tas Kungs būs uz zemes, lai mācītu ļaudīm savus likumus un lai nodibinātu taisnīgu valdību, kas pārvaldīs ļaudis mierā un taisnīgumā tūkstoš gadus mirstīgajā esamībā uz šīs zemes.

12 Un, man saīsinot Jareda brāļa vārdus, es sniegšu jums izskaidrojumu par šīm lietām saskaņā ar Garu, kurš ir spēcīgi bijis ar mani visa šī saīsinājuma veikšanas laikā, ko es esmu pievienojis mana tēva Mormona pierakstam, taču likšu aizzīmogot atbilstoši Tā Kunga pavēlei.

13 Tādējādi tās lietas, kuras es jums grasos rakstīt, ir lietas, kuras jūs varat darīt, lai īstenotu daudz miera un laimes uz zemes pēdējās dienās un liktu, lai nepiepildītos nelaimes un iznīcības, kas ir pravietotas pret jums.

14 Taču, ja jūs noraidāt tās lietas, kuras es grasos jums rakstīt saskaņā ar Tā Kunga pavēli un Svētā Gara pamudinājumiem, jā, ja jūs atsakāties ieviest tās savās dzīvēs, tad jūs cietīsiet visu to, ko pravieši ir pravietojuši pret jums.

15 Tādēļ lasiet manus vārdus; jā, uzņemiet tos savās sirdīs, lai jūs varētu izprast to nozīmi. Īstenojiet dižo padomu, kas jums tiks sniegts, savā ikdienas dzīvē. Jā, prasiet šīs lietas no saviem vadītājiem un tiem, kam jūs esat devuši varu pār jums, lai jums būtu tas miers un laime, ko Tēvs ir apsolījis mums visiem.

16 Lūk, Sātans cīnīsies pret šo lietu ieviešanu jūsu ikdienas dzīvē, jo tie nav viņa plāna principi un mērķi.

17 Taču nevajadzētu būt nozīmes, ko Sātans vēlas no jums, tādēļ ka jums ir

pašiem sava rīcības brīvība, lai jūs paši izvēlētos, ko jūs darīsiet savu pārbaudes dienu laikā.

18 Un es dodu visiem pasaules ļaudīm pēdējās dienās šo solījumu: Jā, ja jūs darāt šīs lietas, tad jūs būsit laimīgi ļaudis un jūs nevēlēsities vai necietīsiet neko visas savas mūža dienas.

19 Un, ja jūs darāt šīs lietas, tad praviešu vārdi tiks piepildīti, kad viņi jums deva Tā Kunga gribu, sacīdami: Es ātri pabeigšu Savu darbu taisnībā, jo nāk dienas, kad Es sūtīšu savu tiesu uzvarai.

20 Un tad nu šī ir bijusi visu Dieva svēto praviešu vēlme, patiesi, lai tie nodibina taisnīgumu uz zemes starp cilvēku bērniem. Un tā būs arī šo abu beidzamo praviešu vēlme, kuri būs starp jums pēdējās dienās.

21 Un pirmais darīs visu, kas ir viņa varā, lai ieviestu Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību to cilvēku ikdienas dzīvē, kuri pievērsīs vērību viņa vārdiem.

22 Un šis pravietis lūgs To Kungu, sacīdams: Mēs lūdzam Tevi nozīmēt Ciānai citus stabus, bez šī viena, kuru Tu esi nozīmējis, lai Tavu ļaužu pulcēšanās varētu ritēt lielā spēkā un varenībā, lai Tavs darbs varētu tikt ātri pabeigts taisnībā.

23 Un Tas Kungs apsolīs Džozefam, šim pirmajam pravietim starp jums, ka, ja Ciāna tiek nodibināta un ļaudis nožēlo grēkus un rīkojas taisnīgi visās lietās, kas vien viņiem tiktu pavēlētas ar Džozefa muti, tad viņš ātri pabeigs savu darbu taisnībā; patiesi sakot savam kalpam Džozefam: jo Es, Visuvarenais, esmu sagrābis tautas, lai šaustītu tās par viņu ļaundarību. Un sērgas izplatīsies, un tās netiks paņemtas no zemes, līdz Es būšu pabeidzis Savu darbu, kas tiks ātri pabeigts taisnībā.

24 Un tad nu šie Tā Kunga solījumi, ja ļaudis ir taisnīgi viņa priekšā. Lūk, Ēnohs sludināja evaņģēliju sava laika ļaudīm, un tie kļuva par ārkārtīgi taisnīgiem ļaudīm; un viņi palika taisnīgi visas savas dzīves dienas. Un, kad pasaule cēlās pret viņiem, tad Tas

Kungs lika, lai viņi tiktu paņemti prom no zemes, pateicoties solījumiem, kurus viņš tiem bija devis.

25 Taču tās baznīcas ļaudis, kuru Džozefs nodibinās uz zemes, nepaliks taisnīgumā, un tādējādi Tā Kunga solījumi attiecībā uz viņiem netiks piepildīti.

26 Un šie solījumi attiecas arī uz jums, kas esat saņēmuši šo pierakstu. Lūk, ja jūs nožēlojat grēkus un rīkojaties taisnīgi uz zemes, tad Tā Kunga solījumi tiks piepildīti jūsos.

27 Un tagad, mani brāļi un māsas, jā, patiesi jūs visi uz visas zemes virsas, lasiet šīs lietas, kuras es jums sniegšu. Ziniet to, ka Tas Kungs atnāks kādu dienu un atvērs visas grāmatas, kas ir tikušas rakstītas ar viņa spēku, un jūs tiksiet tiesāti pēc vārdiem, kas ir rakstīti šajās grāmatās.

28 Un šī grāmata, kas tiks aizzīmogota, lai nāktu klajā šajā laikā, ir varenākā no visām grāmatām, kas jebkad tikusi rakstīta, pateicoties vārdu skaidrībai un to lietu skaidrībai, ko Tēvs vēlas, lai Viņa bērni zinātu attiecībā uz Viņu.

29 Tādēļ es jums saku: pievērsiet stingru vērību tām lietām, kas šeitān ir rakstītas, jo tās vai nu ārkārtīgi svētīs jūsu dzīves, vai arī nosodīs jūs mūžīgam nosodījumam.

90. NODAĻA

Ja nauda jeb vērtība netiks piešķirta dzīves vajadzībām, tad tas radīs sabiedrībā lielu mieru un laimi. Uzņēmumi un korporācijas ir līdzekļi, ko bagātie izmanto, lai samaltu nabago sejas. Tas Kungs iznīcinās visus uzņēmumus, kas nedara kaut ko, lai nodrošinātu dzīves vajadzības vai cilvēces laimi.

UN tad nu pirmā lieta, kas tiks darīta, kad Tas Kungs atnāks uz zemes, ir tāda, ka viņš norās visus, kas ir piešķīruši vērtību ne tikai zemes lietām — tās zeltam un tās sudrabam,

un tās smalkajām un vērtīgajām lietām —, bet arī vērtību, kas tikusi piešķirta cilvēku bērnu dvēselēm.

2 Lūk, tanī dienā vairs nebūs nekādas naudas, kas ir zvēra skaitlis un kas rada un uztur vērtību tam, kas ir piešķirta visām zemes lietām un arī cilvēku dvēselēm, kas vada uz ļaundarību un verdzību.

3 Un, ja nav naudas un nekāda vērtība netiek piešķirta zemes lietām vai cilvēku dvēselēm, tad nebūs bagāto un nabago, bet visiem viss būs kopīgs.

4 Un Jareda brālis rakstīja par to, sacīdams: Un Tas Kungs atņēma bagāto varu un kontroli, atņemot vērtību, kas ir piešķirta naudas sistēmai, kas ir ieviesta starp cilvēku bērniem.

5 Jo tanī dienā visā pasaulē būs viena naudas sistēma, ko kontrolēs bagātie. Un, kad Tas Kungs devalvēs visu lietu vērtību, tad tanī dienā vairs nebūs nekāda zelta vai sudraba, vai jebkāda veida papīra naudas.

6 Jo bagātību vērtību, kas pieder cilvēkam, viņam saskaita aparāti, kas uztur sevī viņa bagātības aprēķinus, kas ir viņa vārda jeb viņa darbu skaitlis. Un viņa vārda skaitlis tiek izplatīts visiem tiem, kam ir piekļuve šiem aparātiem, lai visi varētu zināt skaitli, ar ko tas ir nosaukts.

7 Un katram vīrietim, sievietei un bērnam uz zemes ir dots konts, kas tiek turēts šajā aparātā. Un, kad cilvēks tiek pieņemts darbā, tad tam, par ko viņš tiek nodarbināts, tiek piešķirta vērtība. Un, kad viņš nostrādā kādu laiku, tad viņa vērtības vai šīs vērtības skaitlis tiek ieskaitīts viņa kontā, kas tiek turēts šajos aparātos.

8 Un, kad viņš iegādājas kaut ko, ko vēlas viņa sirds, tad vērtība, kas ir piešķirta šai lietai, tiek noņemta no konta, kas sniedz viņam viņa vērtību un viņa vārda skaitli.

9 Un tas tiek prasīts no visiem uz zemes, kas ir pilngadīgi, — kaut kādā veidā strādāt, lai viņiem būtu skaitlis savos kontos, kas viņiem sniedz visas lietas, kas viņiem ir nepieciešamas, lai dzīvotu.

10 Un, kad kāds vīrietis vai sieviete vēlas to, ko viņi nevar atļauties dēļ nepietiekami lielā skaitļa savā kontā, tad viņi aizņemas pret savu kontu un tiek spiesti maksāt uzviju, kas pārsniedz skaitli viņu kontā.

11 Un ir daudzi, kuriem ir maz savos kontos dēļ vērtības, kas ir piešķirta tām lietām, kas viņiem ir nepieciešamas, lai ēstu un apģērbtos, un mājoklim, kurā dzīvot.

12 Un šo lietu vērtību nosaka bagātie viņu vidū, lai viņi varētu gūt pastāvīgus ienākumus no tiem, kas tiecas vienīgi pēc tā, lai viņi varētu izdzīvot ar dzīvei nepieciešamāko.

13 Un nabadzīgie sacelsies pret vērtību, kas tiek piešķirta lietām, kas uztur viņu dzīvības, lai bagātie varētu gūt ienākumus no viņiem. Taču, kad viņi sacēlas pret šīm lietām, bagātie viņus saņem ciet un ievieto cietumos prom no pārējiem ļaudīm, kas ir kā sods par nepaklausību bagāto likumiem.

14 Un, atrodoties šajos cietumos, nabadzīgie kļūst nocietināti savās sirdīs pret bagātajiem un iztēlojas savās sirdīs visāda veida ļaunumu, ko viņi varētu nodarīt bagātajiem, kuri ir piešķīruši vērtību dzīvei nepieciešamākajam un arī viņu dvēselēm.

15 Un es redzēju, ka starp viņiem tika uzcelti daudzi cietumi, un daudzi bija celšanas procesā, lai sodītu tos nabagos, kuri sacēlās pret bagāto gribu.

16 Un starp zemes ļaudīm nebija nekādas mīlestības, jo nebija uzticības citam pret citu dēļ visu cilvēku vēlmēm iegūt pasaules smalkās lietas ar savu kontu skaitļiem, kas tiek uzturēti aparātos, ko es redzēju.

17 Un, kad Tas Kungs nāca starp tiem, viņš pavēlēja saviem svētajiem eņģeļiem iznīcināt visus aparātus, kas turēja visu zemes iedzīvotāju kontus un viņu vārdu skaitļus.

18 Un, kad viņš bija iznīcinājis šos aparātus, visi zemes ļaudis kļuva vienlīdzīgi, esot bez kādas vērtības, kas viņiem būtu piešķirta ar viņu vārdu skaitļiem.

19 Un bagātie vaimanāja par to, ko Tas

Kungs bija izdarījis, un nolādēja viņa vārdu un paslēpās no Tā Kunga vaiga savās savrupmājās un savos grandiozajos īpašumos, un savos lepņajos namos un mājokļos.

20 Taču nabadzīgie ārkārtīgi priecājās par to, ko Tas Kungs bija izdarījis. Un nabadzīgie bija tie, kuri bija atbildīgi par dzīvesveida, ko bagātie bija sev radījuši, saglabāšanu un uzturēšanu.

21 Un bagātie bija saglabājuši kontroli pār nabadzīgajiem dēļ viņu vārdu kontiem un skaitļiem, kas sniedza katram vīrietim, sievietei un bērnam spēju iegādāties to, kas viņiem bija nepieciešams, lai izdzīvotu.

22 Un bagātie bija piešķirušī vērtību pārtikai un apģērbam, un nabadzīgo mājokļiem, un maksāja viņiem algās par viņu darbu tikai to, ko nabadzīgie varētu atļauties, lai uzturētu savas dzīvības.

23 Un nabadzīgie bija spiesti strādāt bagāto labā, lai iegūtu skaitli, kas tiktu ievietots viņu kontā, — šo skaitli kontrolēja bagātie.

24 Un bagātie ir piešķirušī vērtību vīrieša un sievietes dvēselei, kas veiktu darbu viņu labā.

25 Taču Tas Kungs ir pavēlējis, lai vairs netiktu dots konts vīrieša, sievietes vai bērna vērtībai, bet ka visi ir vienlīdzīgi jānodrošina ar to, kas tiem ir nepieciešams, lai uzturētu savas dzīvības, visiem esot vienlīdz vienādiem Tā Kunga skatījumā.

26 Un bagātie ārkārtīgi vaimanāja, tādēļ ka viņi vairs nevarēja gūt peļņu no cita cilvēka vēlmes uzturēt savu dzīvību.

27 Un Tas Kungs pavēlēja, lai visi cietumnieki, kas atrodas cietumos, tiktu atbrīvoti un viņiem tiktu dota brīvība visās lietās, kā arī padarīti vienlīdz vienādi ar visiem pārējiem uz zemes.

28 Un cietumnieki, kurus turēja bagātie, iznāca laukā un nometās ceļos Tā Kunga priekšā, un slavēja viņa vārdu un noslēdza derību — paklausīt viņam un turēt viņa baušļus visās lietās.

29 Un viņš pavēlēja ļaudīm turpināt uzņēmējdarbību, ko viņi bija pieraduši veikt, lai varētu pastāvēt tā pati ekonomika, pie kuras ļaudis bija pieraduši dzīvot. Taču viņš pavēlēja saviem eņģeļiem doties pa visu zemi un izmainīt visu to darbu norisi, kas nesniedza zemes ļaudīm laimes iespējas vai dzīvei nepieciešamāko.

30 Un vairākums no visas tirdzniecības un uzņēmumiem, kas bija izveidoti viņu vidū, bija tādi, kam nebija nekāda sakara ar pārtikas, apģērbu vai mājokļu ražošanu, bet tie bija izveidoti, lai pārvaldītu un uzskaitītu, un uzturētu kontus un skaitļus, kas tika turēti viņu aparātos.

31 Un bagātie bija izveidojuši atjautīgu akciju un obligāciju sistēmu, lai viņi varētu iegūt lielākus skaitļus savos kontos, nestrādājot par tiem. Un, ja kāds cilvēks ieguldīja savu skaitli kādā kompānijā, tad kompānija viņam apsolīja, ka viņam tiks atdots lielāks skaitlis par to, ko viņš ieguldīja.

32 Un kompānija tad ņēma naudu, kas tajā tika ieguldīta, un meklēja līdzekļus un veidus, kā tā varētu iegūt lielāku peļņu un palielināt savu skaitli, lai tā varētu atdot ieguldītājam to, ko tā viņam bija solījusi.

33 Tomēr kompānijas bija kā bagāto konti un skaitļi — tanī, ka tās nebija faktiski cilvēki, bet gan korporācijas vienības, kas bija izveidotas pēc bagāto likumiem, lai gūtu peļņu.

34 Un, kad kāds cilvēks ieguldītu savu skaitli kādā kompānijā un šī kompānija nevarētu pietiekami palielināt sava nosaukuma skaitli, lai atmaksātu ieguldītājam dividendi, tad netika dots nekāds kompensācijas veids, lai cilvēks varētu saņemt atpakaļ naudu, ko viņš bija devis, jo kompānija nebija atbildīga, kā viens cilvēks būtu pret otru cilvēku, jo tā bija nevis cilvēks, bet skaitlis.

35 Un, kad kompānija vēlējas gūt peļņu, lai tā varētu samaksāt dividendes tiem, kuri tajā iegulda, tad tā maļ nabago sejas un ņem

vairāk no nabadzīgajiem, un izmanto savu varu pār tiem, lai gūtu peļņu, kādu tā vēlas.

36 Un Tas Kungs nekad vairs neļaus kādam cilvēkam gūt peļņu ar kāda cita cilvēka darbu, bet visi sniegs vienādi no sava laika, lai tiem būtu lietas, kurās visi var dalīties, lai vienlīdzīgi sniegtu tiem laimi.

37 Un, ja kāds cilvēks ir palielinājis savas spējas un var tās velīt citu cilvēku labumam, tad viņš to darīs neatkarīgi no tā, vai viņam ir daudz, ko dot, vai maz, ko dot, atbilstoši tām spējām, kuras viņš ir saņēmis no esamības svētības, ko Tēvs ir devis mums visiem.

38 Un pēdējās dienās bagātie uzspiedīs savus likumus un savus ceļus pār nabadzīgajiem ar spēka līdzekļiem, ko Lucifers ir lietojis, lai valdītu pār tiem.

39 Taču Tā Kunga dienā armijas un kara flotes un visu valdību spēka līdzekļi visā pasaulē tiks izformēti un kļūs nederīgi pret Tā Kunga un viņa svēto eņģeļu spēku; jo ar sava vārda pavēli Tas Kungs var likt kalnam pacelties un aplāt veselu karavīru bataljonu un visus viņu kara ieročus.

40 Un Tas Kungs tiks izveidot darba vietas visiem zemes ļaudīm. Un tam, ko cilvēks darīs savā darbā, netiks piešķirta nekāda vērtība, bet visi būs vienlīdzīgi Tā Kunga priekšā.

41 Un visa pārtika un apģērbs, un mājokļi būs par brīvu visiem.

42 Un tagad es, Moronijs, saku tiem no jums, kas saņemsiet šīs lietas, pirms būs piepildījies pravietojums par Tā Kunga dienu, ko aprakstīja Jareda brālis:

43 Lūk, pirmā lieta, kas jums ir jādara savā vidū, ir jāievieš tāds princips un likums, kas garantē visiem cilvēkiem dzīvei nepieciešamāko.

44 Un tagad es vaicāju jums: Vai tas ir godīgi, ja kādam no jums tiktu liegtas šīs lietas? Lūk, viņu esamības izvēli neveica viņi, bet to veica vecāki, kuri viņus radīja.

45 Tādēļ nevienam no viņiem nevajadzētu būt atbildīgam par to, lai ciestu dēļ vēlmes

pēc kādas no šīm lietām, lai uzturētu savas dzīvības esamībā, kurā viņi tika radīti. Tad nu es jums to jau esmu izskaidrojis šajā pierakstā, patiesi, ka neviens no mums nepieņēma apzinātu izvēli nākt esamībā, bet mēs tikām radīti pēc Tēva gribas un labpatikas.

46 Un šī iemesla dēļ Tēva plāns nodrošina mums visiem tās lietas, kas mums ir nepieciešamas, lai paliktu tajā esamībā, kurā mēs tikām radīti.

47 Un Tēva valstībā nekāda monetārā vērtība netiek piešķirta tām lietām, kuras Viņš mums ir devis, nedz arī tas, ko kāds no mums darītu, saskaņā ar mūsu personīgajām laimes vēlmēm, tiktu vērtēts augstāk par to, ko dara kāds cits.

48 Jo lūk, kad mums tiek garantētas mūsu pamatvajadzības, tad mums ir cerība uz to, ka mūsu esamība ir godīga un taisnīga, un, esot ar šo cerību, mēs sākam ticēt, ka tie, kuri mūs radīja, mīl mūs un rūpējas par mums.

49 Taču, kad mēs paši tiekam spiesti nodrošināt sev šīs lietas, tad mēs domājam, ka tas nav godīgi, ka mēs nācām esamībā kāda cita cilvēka vēlmju dēļ, un tad mēs esam spiesti pret savu brīvo gribu strādāt par to, kas nebija mūsu izvēle, — mums ir nepieciešams strādāt, lai turpinātu esamību, kurā mēs tikām radīti.

50 Tādēļ, mani brāļi un māsas, aiciniet bagātos un valdības, kam ir vara pār jums, un taisnīgumā pieprasiet no tām, lai tās jums nodrošina pamatvajadzības, kas jums ir nepieciešamas, lai uzturētu savas dzīvības.

51 Jā, pieprasiet, lai pastāvētu tādi likumi, kas aizliedz bērna radīšanu, ja to nolūks, kas viņu ir radījuši, nav nodrošināt viņa vajadzības visas viņa mūža dienas.

52 Tādēļ neviens nevar radīt dzīvību Tēva valstībā, izņemot tos, kuri jau ir pierādījuši, ka viņi ir cienīgi vecāki un ka viņi nodrošinās savas radības laimi visās lietās. Jā, vai tas nav godīgi un taisnīgi?

53 Un Lucifera plānā tas tā nav, jo viņš

uzskata, ka mums ir jārada citi, lai tie kalpotu mums. Un šī iemesla dēļ viņš ieliek cilvēku bērnu sirdīs to, lai tie paaugstinātu sevi cits virs cita, lai kāds būtu spiests kalpot kādam citam.

54 Un, kad kāds cilvēks ir spiests kalpot kādam citam, tas vienmēr radīs ciešanas un izmisumu tiem, kas ir spiesti kalpot ne pēc savas izvēles.

55 Un jūs no pēdējām dienām, vai jūs neesat to kalpi, kas jums dod naudu, lai jūs varētu dzīvot? Vai jūs neesat viņu ar līgumu saistītie vergi, lai viņi varētu gūt peļņu no jūsu nodarbināšanas? Vai no jums netiek prasīts strādāt visas jūsu mūža dienas viņu pakļautībā tās varas dēļ, kas viņiem ir pār jums, — naudas dēļ, ko jūs saņemat no viņiem?

56 Tad nu, ja jums būtu taisnīga valdība, kas jūs nodrošinātu ar pārtiku un apģērbu, un pajumti, tad jūs nebūtu kalpi nevienam cilvēkam, jo viņš jums nevarētu pavēlēt nevienā lietā, zinot, ka jūs varat pamest viņa darbu un aizvien spētu izdzīvot un būt laimīgi.

57 Vai jūs nesaskatāt bagāto viltību, paverdzinot jūs, lai viņi varētu gūt peļņu no jums un lai viņiem pašiem nebūtu jāstrādā? Vai tas nav laimes tēls, kam zvērs jūs ir pievilis ticēt, ka tas ir vienīgais ceļš uz mieru un laimi?

58 Un tie no jums, kas esat bagāti un nodarbināt cilvēku bērnu dvēseles, lai tās gūtu peļņu jums, ko jūs sakāt par sevi? Kā jūs varat attaisnot to, ko jūs darāt, lai saglabātu zvēra tēlu?

59 Jā, es esmu lasījis to, ko jūs sakāt Jareda brāļa vārdos; un jūs runājat, sakot: Es esmu bagāts tādēļ, ka es esmu pelnījis Dieva svētības, jo es nodrošinu tos, kurus es nodarbinu, ar lietām, kas viņiem ir nepieciešamas, lai dzīvotu.

60 Un, ja es nenodrošinātu viņiem darbu, tad viņiem nebūtu dzīvei nepieciešamākais un viņi nomirtu. Tādēļ es esmu pelnījis, ka tieku paaugstināts virs viņiem, pateicoties

tam, ko es daru viņu labā.

61 Bēdas bagātājiem, kuri šādi domā, jo jūs tiksiet ļoti nosodīti par to, ko jūs darāt. Jā, cik daudzi no tiem, kurus jūs nodarbināt, strādātu jūsu labā, ja viņiem vienmēr tiktu garantēts tas, kas viņiem ir nepieciešams, lai izdzīvotu? Vai jūs domājat, ka viņi paliktu jūsu darbā, kad jūs izturaties pret viņiem necienīgi un paaugstināt sevi virs viņiem?

62 Vai jūs domājat, ka viņi ir laimīgi jūsu darbā? Es saku jums, ka viņi nav laimīgi jūsu darbā, bet nepieciešamības dēļ viņi ir spiesti būt par jūsu vergiem.

63 Tad nu tā nav grūta lieta nācijās valdībai — izveidot sistēmu, ar ko visiem cilvēkiem var būt tās lietas, kas viņiem ir nepieciešamas, lai uzturētu savas dzīvības.

64 Un tad nu es esmu redzējis pēdējās dienas un Savienoto Valstu nāciju, kas ir pati ļaunākā nācija uz zemes — attiecībā uz tiem, kas tiecas paverdzināt cilvēku bērnu dvēseles, lai viņi varētu gūt peļņu un viņiem pašiem nebūtu jāstrādā sava vaiga sviedros.

65 Jā, jūs šajā nācijā žēlojaties par nabadzīgajiem un trūcīgajiem, kas, pēc jūsu domām, ir slinki un nav pelnījuši pasaules smalkās lietas. Un jums ir daudzi no tiem jūsu cietumos iedomātu draudu dēļ, kurus, jūsuprāt, viņi jums ir radījuši dēļ tā, ko viņi nodara saviem ķermeņiem.

66 Lūk, es esmu redzējis lielu ļaunumu, ko daudzi no šiem nabadzīgajiem nodara saviem ķermeņiem ar zālēm, kuras jūs esat padarījuši par nelikumīgām ar likumiem, kurus jūs esat ieviesuši savā vidū.

67 Tad nu, kādēļ tas ir, ka jūs ieslogāt tos, kuri lieto šīs nelikumīgās zāles, ja iemesls, kādēļ viņi tās lieto, ir tāds, ka viņi meklē īslaicīgu laimi un glābiņu no garlaicīgā darba, kas viņiem tiek uzspiests dēļ jūsu vēlmēm gūt peļņu?

68 Lūk, jums ir daudzas zāles, ko jūs lietojat, kuras izraksta jūsu ārsti, kas ir vēl kaitīgākas par tām zālēm, kuras izplata un lieto vairākums no tiem, kurus jūs ieslogāt cietumos.

69 Un daudzi no tiem, kurus jūs esat ieslodzījuši, ir notiesāti par noziegumiem, kurus jūs tiem esat likuši pastrādāt dēļ netaisnīgajiem likumiem, kurus jūs esat sev ieviesuši. Vai jūs domājat, ka, ievietojot viņus šajos cietumos, jūs atrisināsiet savas sabiedrības nelaiemes un problēmas? Es saku jums, ka tas neatrisinās nevienu no jūsu problēmām, bet padarīs tās jums vēl ļaunākas.

70 Un ko jūs teiksiet, kad Tas Kungs nāks Tēva godībā un pavēlēs, lai visi cietumi tiktu iznīcināti un lai visi cietumnieki, kas tajos ir, tiktu atbrīvoti? Ko tad jūs domāsiet par saviem likumiem?

71 Lūk, ja jūs vēlaties palīdzēt saviem brāļiem un māsām, kuri ir ieslodzīti jūsu dēļ, tad jums vajadzētu meklēt iemeslus, kādēļ viņi ir pārkāpuši likumus, kurus jūs esat ieviesuši pret viņiem.

72 Lūk, kādēļ jūs nedomājat, ka noderīgāk būtu, ja jūs atrastu viņu vēlmju cēloni, lai veiktu šos noziegumus, vai iemeslu, kādēļ viņi ir pārkāpuši jūsu likumus, nevis ārstējat simptomu, ko, kā jūs zināt, cietums neizārstēs?

73 Un tagad es jums došu Tā Kunga gribu attiecībā uz šīm lietām, kas, ja jūs vēlaties, ka jūs veicat nepieciešamās izmaiņas savos likumos un savā valdībā, atrisinās šīs problēmas, kas jums ir savā priekšā.

74 Tā Kunga dienā viņš liks lielu uzsvaru uz pārtiku, kas tiek ražota to dienu patēriņam. Un viņš padarīs par prioritāti to, lai zemes saimniecības un dārzi sāktu ražot visāda veida augļus un pārtiku, kas ir patīkama acij un atspirdzinoša garšai.

75 Un Viņš pavēlēs, lai šī pārtika būtu visiem cilvēkiem atbilstoši viņu vajadzībām un viņu vēlmēm.

76 Un šie augļi un pārtika būs dabiska pārtika, kas tiek radīta saskaņā ar dabas likumiem, kā tas bija iesākumā, kad Ādama dēli un meitas dzīvoja daudzus gadus veselībā un laimē.

77 Un neviens vīrietis vai sieviete, vai

bērns nepaliks bez pietiekami daudz pārtikas, ko ēst; tomēr pārtika, ko viņi ēdīs, būs vienīgi tāda pārtika, kas būs derīga viņu ķermeņiem, patiesi pārtika, kas dziedinās visāda veida slimības viņos.

78 Un tad, tā kā pārtikai, kas būs pieejama visiem, lai to ēstu, netiks piešķirta nekāda vērtība, nebūs nekāda iemesla, kādēļ kādam būtu jāzog šī pārtika.

79 Un, ja kāds cilvēks nozog kaut ko no šīs pārtikas, tad vai viņš teiks kādam citam: Pērc šo pārtiku no manis par maksu? Un tas cilvēks viņam teiks: Kāda maksa, pēc tavām domām, man tev būtu jānodod par kaut ko tādu, ko es varu dabūt bez maksas?

80 Un turklāt nebūs nekādas naudas, ko apmainīt pret pārtiku, tādēļ nav nekāda iemesla zagst šo pārtiku.

81 Un, kad cilvēks zina to, ka viņam ir pietiekami daudz pārtikas, lai viņš varētu dzīvot, tad šis cilvēks sāk ticēt, ka viņš ir laimīgs un ka tie, kas viņam ir nodrošinājuši šo pārtiku, vērtē viņu kā cilvēku, kurš ir vienlīdzīgs ar tiem.

82 Un, kad cilvēks jūt, ka viņš tiek novērtēts un ir vienlīdzīgs ar visiem pārējiem, tad viņš ir laimīgs un viņam nav nekādas vēlmes kaitēt citiem, vai zagst no tiem, vai nodarīt tiem sāpes jebkāda iemesla dēļ.

83 Un, kad jūs visi jutīsities vienlīdz nozīmīgi cits citam, tad jūsu vidū uzplauks cerība un jūs būsiet laimīgi un mierā.

91. NODAĻA

Cerība ar ticību ir vienlīdzīga labiem darbiem, un tā ir formula, kas noteikta taisnīgumam un laimei. Tiek izskaidroti iemesli, kādēļ ļaudis veic noziegumus pret cilvēci. Tiek iepazīstināts ar pārvaldes formu, kas būs uz zemes tūkstošgades laikā. Paaugstinātie tiks pazemoti, un pazemotie tiks paaugstināti. Pēdējo dienu ļaudis tiek mudināti veidot savas valdības atbilstoši

debesu valdībai.

UN tagad, mani brāļi un māsas, ja jūsu vidū pārpilnībā pastāv cerība, tad tur būs arī ārkārtīgi spēcīga ticība tam, kas ir radījis šo cerību.

2 Tādējādi, ja tā ir valdība, kas sekmē un sniedz cilvēkam šo cerību, tad šim cilvēkam būs ticība šai valdībai un viņš atbalstīs to, un, ja nepieciešams, atdos savu dzīvību par to.

3 Un tad nu cilvēku valdības vada tādi vadītāji, kas runā uz ļaudīm glaimojošus cerības vārdus; un, pateicoties saviem glaimojošajiem vārdiem un cerības solījumiem, viņi pieviļ ļaudis un ietekmē viņus ticēt tam, ka cerība, ko viņi sola ļaudīm ar saviem glaimiem, piepildīsies.

4 Taču, kad cerība, uz kuru ļaudis ir paļāvušies, neīstenojas, tad ļaudīm zūd ticība savai valdībai un viņi to neatbalsta. Un, ja ļaudis to neatbalsta, tad valdība kritīs.

5 Tādējādi cilvēkam vissvarīgākais ir viņa cerība, kas sniedz viņam ticību, kas rada viņa darbus.

6 Un tad nu valdībai, kas sagaida, ka ļaudis to atbalsta un paļaujas uz to, jāspēj garantēt ļaudīm to, uz ko viņi cer. Tomēr kopš cilvēku pierakstītās vēstures nav bijusi neviena valdība uz zemes virsas, kas būtu devusi visiem cilvēkiem to, uz ko viņi cer.

7 Jā, tā ir patiesība, ka cilvēku valdības ir sniegušas iespēju dažiem, kuri ir bagāti un kuriem ir vara pār nabadzīgajiem, īstenot cerību, kas viņiem sniedz prieku, taču neviena valdība, kas balstās uz cilvēku principiem un priekšrakstiem, kas tiem tiek doti saskaņā ar Lucifera plānu, nespēj sniegt cerību visiem cilvēkiem.

8 Un tādēļ, ka šīs valdības nav sniegušas šo cerību visiem cilvēkiem, daudziem no tiem nav ticības šīm valdībām, bet tie ir spiesti šo valdību varas dēļ, kas tiek turēta to rokās, kuru cerība ir piepildījies, atbalstīt valdību, ko sev ir nodibinājuši bagātie un varenie.

9 Un, ja vairākums, kas ir nabagie, neatbalsta valdību, tad ar tās varas spēku viņi tiek ieslodzīti vai nogalināti, tādējādi piepildot Jāņa vārdus, kurus viņš rakstīja, sacīdams: Tam bija dotas spējas iedot dzīvības garu zvēra tēlam, lai zvēra tēls varētu runāt un panāktu to, ka visi, kas nepielūgtu zvēra tēlu, tiktu nokauti.

10 Un, kad cilvēki ir zaudējuši cerību uz savu valdību, tad viņiem vairs nav ticības tai un viņu darbi kļūst pretēji tiem principiem un likumiem, ko šīs valdības ir ieviesušas.

11 Tad nu šie ir to noziegumu iemesli, ko nabadzīgie pastrādā pret bagātajiem cilvēku valdībās. Lūk, nabadzīgie ir zaudējuši ticību bagātajiem, jo viņiem tie nerūp, nedz arī viņi pārstāv to intereses un vajadzības savām valdībām.

12 Un, kad viņi ir zaudējuši cerību uz to, ka viņu ticība var tikt īstenota, saskaņā ar viņu laimes vēlmēm, tad viņu darbi šķiet ļauni valdības skatījumā, kas ir izveidojusi sevi kā organizāciju, no kuras viņiem būtu jāsaņem savas ticības vēlmes.

13 Un, kad viņu darbi ir ļauni pēc valdības uzskatiem, tad tie, kas ir zaudējuši cerību, tiek ieslodzīti par to, ko viņi dara pretēji zemes likumiem, kurus ir ieviesušas šīs korumpētās valdības.

14 Un notiks, ka tad, kad Tas Kungs nāks uz zemes, viņš gāzīs visas cilvēku valdības, kas ir teikušas tukšus solījumus ar savu vadītāju glaimojošajiem vārdiem.

15 Un viņš nodibinās tādu valdību, kas visiem garantēs visu viņu vēlmju cerības piepildījumu. Un šī cerība ir tāda, lai viņi būtu laimīgi tajā esamības stāvoklī, kurā viņus ir ielicis Dievs, mūsu Debesu Tēvs.

16 Tādēļ dienā, kad viņš gāzīs visas cilvēku valdības, viņš atbrīvos visus cietumniekus, kas tiek turēti visos cietumos, kas būs uzcelti visā zemē.

17 Un Tam Kungam nebūs svarīgi tas, par kādu noziegumu viņi ir notiesāti, vai kādā nolūkā viņu valdības ir likušas viņus ieslodzīt cietumos; jo visi zemes ļaudis

zinās, ka Tā Kunga jaunā valdība ir taisnīga valdība, kas visiem vienlīdzīgi dod tās lietas, kas uzturēs viņu dzīvības un sniegs viņiem laimi.

18 Un, kad tie, kas reiz bija cietumnieki, sapratīs, ka tagad viņus vada taisnīgs vadītājs un ka zemes valdība ir izveidota visu cilvēku labad un nevis tikai bagāto labad un to nolūkam, tad tie sāks būt ar ārkārtīgi lielu ticību valdībai, un tad tie vairs nevēlēsies pastrādāt nekādu noziegumu pret to.

19 Un notiks, ka visa zeme būs vienas valdības pakļautībā; un tā ieviesīs visā zemē savus likumus un savus principus.

20 Un tiem, kuri bija izvēlēti būt par cilvēku valdību vadītājiem, tajā dienā tiks atklāts viņu kailums. Citiem vārdiem sakot, visa pasaule redzēs tā ļaunumu, kā viņi bija vadījuši ļaudis un bijuši pie varas savās valdībās.

21 Un neviens no viņiem vairs nesaņems to godu un cieņu, ko viņi reiz saņēma starp cilvēkiem. Un visu valdību vadītāji visā pasaules vēsturē zaudēs pasaules ļaužu cieņu un dievināšanu; un viņu vārdi un viņu darbi vairs nebūs zināmi visā zemē.

22 Un tad tiks piepildīti Tā Kunga vārdi, kad viņš teica: Tas, kas ir paaugstināts, taps pazemots, un tas, kas ir pazemots, taps paaugstināts.

23 Lūk, Tā Kunga valdīšanas dienā cilvēku darbi tiks atklāti, kādi tie ir; jā, visa pasaule zinās, ka ikviena valdība, kas tika izveidota starp cilvēku bērniem kopš Ādama dienām, bija valdība, kas sekoja Lucifera plānam un paaugstināja bagātos un varenos, bet pazemoja nabagos un lēnprātīgos, un pazemīgos cilvēku vidū.

24 Un tad nu tas ir šis iemesls, ko es zināju, pirms es sāku veikt šī Jareda brāļa pieraksta saīsinājumu, kādēļ es neesmu iekļāvis šajā pierakstā nevienu no cilvēku valdību vadītāju vārdiem, kuri ir dzīvojuši uz zemes, izņemot tos, kurus ir ietekmējis Tas Kungs vai kurus viņš ir lietojis, lai

īstenotu savu gribu cilvēku labā, patiesi tos izredzētos, kuri ir godājuši To Kungu un paklausījuši viņa pavēlēm.

25 Tādēļ jūs visi, cilvēku valdību vadītāji, kas saņemsiet šīs lietas; jā, patiesi jūs visi, kas esat ļoti slavīnājuši savu valdību un savu nāciju vadītājus, kuri, pēc jūsu domām, bija taisnīgi un cēli cilvēki jūsu vidū; lūk, es saku jums visiem, ka jūs esat ļauni cilvēki un neko neesat darījuši, lai sekmētu Tēva plānu uz zemes.

26 Jā, jūs esat vadījuši bagātos un tos, kuru cerība bija apmierināta ar jums. Taču nabadzīgajiem un trūcīgajiem, atraitei un bārenim, un tiem, kas bija ieslodzīti, jūs neko nedarījāt viņu labā, izņemot, ja bija tā, ka jūs barojāt tos ar druskām, kas nokrita no jūsu galdiem.

27 Un cieņa un gods, ko jūs esat saņēmuši no cilvēkiem, būs kā smiltis, kas tiek nopūstas no palmas tuksnesī. Jā, smiltis apsedz palmu, lai tās dzīvības krāšņums būtu apslēpts skatienam. Un vējš nopūš nost smiltis, atklājot koka krāšņumu un skaistumu.

28 Taču smiltis, kas apsedza koku, tiek nomestas starp pārējiem smilšu graudiņiem, kuru ir ļoti daudz, un starp kuriem nav nekādas atšķirības, visiem graudiņiem esot savstarpēji vienādiem.

29 Jo Tā Kunga dienā neviens cilvēks, kurš ir saņēmis cilvēku slavu un godu, tanī dienā nesaglabās to pašu godu.

30 Un Tas Kungs aicinās tos, kurus viņš izraudzījis būt par viņa valdības vadītājiem, kas ir tāda valdība, kas atbalsta Tēva plānu. Un, kad pasaules ļaudis redzēs tos, kurš viņš būs aicinājis no viņu vidus būt par savas valdības vadītājiem, viņi būs pārsteigti par tiem, kuriem viņš piešķirs šo varu un pilnvaras.

31 Un tad tiks piepildīti praviešu vārdi, kad viņi pravietoja, sakot: Pasaules vājie nāks un nogāzīs varenos un stipros, lai neviens cilvēks nedotu padomu savam līdzcilvēkam, nedz paļautos uz miesas

atbalstu, bet lai katrs cilvēks varētu runāt Dieva, Tā Kunga, patiesi pasaules Glābēja, vārdā.

32 Jo daži tiks aicināti no nabadzīgajiem, kuri ir bagāto un savas valdības padzīti; un tiks aicināti daži, kurus cilvēku valdības ir turējušas ieslodzījumā.

33 Lūk, tad viņš aicinās tos, kas būs galvenie vadītāji pār visas zemes ļaudīm. Un tie būs daudzi no praviešiem, kuri tikuši padzīti un nokauti no valdībām un cilvēku reliģijām, kas ir pastāvējušas uz zemes kopš iesākuma.

34 Un tad valdību un cilvēku reliģiju vadītāji raudzīsies uz tiem vadītājiem, kurus Tas Kungs ir izraudzījis no viņu vidus, un viņi teiks par tiem līdzīgi tam, kā tika teikts par Tā Kunga apustuļiem, kā ir rakstīts, sakot: Kad viņi redzēja Pētera un Jāņa drošsirdību un noprata, ka tie ir nemācīti un vienkārši cilvēki, viņi brīnījās.

35 Un būs lielas mokas starp lepnajiem un bagātajiem, un mācītājiem, un tiem, kuriem reiz bija varas amats pār cilvēku bērniem. Jo viņi zinās, ka viņi nav nekas Dieva skatījumā, bet ka Tas Kungs ir paaugstinājis tos, kurus viņi reiz pazemoja.

36 Un viņš paaugstinās tos, kas reiz tika uzskatīti par nemācītiem un neizglītotiem, un vājiem starp cilvēkiem, un viņš tiem dos varu pār bagātajiem un lepnajiem, un tiem, kuri guva cieņu un godu starp zemes valstībām un nācijām.

37 Un tajā dienā Tas Kungs liks, lai nebūtu ķermeņa apmatojuma uz to sejas vai ķermeņa, kuri nav viņa ordinēti, lai tiem būtu vara pār ļaudīm. Un tā ļaudis zinās to, ka cilvēks ir ticis Dieva izraudzīts, lai vadītu ļaudis.

38 Lūk, vienīgi tie vīrieši, kuri var izaudzēt bārdu un kuriem ir ķermeņa apmatojums, būs tie, kas tiks Tā Kunga izraudzīti, lai vadītu ļaudis. Un šādā veidā vairs nebūs nekādas maldināšanas starp zemes ļaudīm attiecībā uz to, kurš ir vadītājs un dara Tēva gribu, un kurš tāds nav.

39 Lūk, tajā dienā Tas Kungs nodibinās savu valdību un savus likumus un aicinās tos, kuri būs dažādās pasaules daļās, lai vadītu viņa pakļautībā. Un tādēļ, ka viņiem būs bārda, ļaudis zinās, ka viņi ir Dieva izraudzīti, lai kalpotu tiem un vadītu tos pēc Tēva plāna.

40 Un Tas Kungs neļaus ļaunam cilvēkam nēsāt bārdu, nedz arī ļauns cilvēks spēs izaudzēt bārdu dabiskā veidā.

41 Un šie vadītāji, kuri ir Dieva aicināti, izveidos Dieva valstību saskaņā ar to, ko viņiem mācīs Tas Kungs.

42 Un notiks, ka visa pasaule tiks pārvaldīta ar vienu valdību, patiesi ar jaunas pasaules kārtības valdību, kuru vadīs Tas Kungs. Un Tā Kunga valdībā nebūs nekādas birokrātijas, jo tur nebūs nekādas nepieciešamības, lai kāds cilvēks teiktu citam, kas viņam ir jādara, jo visi tiks mācīti pēc Tēva likuma, kas būs vispasaules likums, kam visi paklausīs.

43 Un iemesls tam, kādēļ visi paklausīs šim likumam, ir tāds, ka tas būs taisnīgs likums, ko ļaudīm ir devis Tas Kungs, kurš nāks uz zemes visā Tēva godībā un spēkā.

44 Un ļaudis zinās, ka viņa likums ir taisnīgs likums, jo tas garantē viņiem, ka tiks piepildītas viņu cerības uz mieru un laimi.

45 Un tādēļ, ka ļaudis zinās, ka tas piepilda viņu cerības, viņiem būs ārkārtīgi liela ticība šim likumam, un viņu ticība sniegs darbus, kas būs atbilstoši šim likumam.

46 Un, ja tas ir taisnīgs likums, tad tas sniegs taisnīgus darbus; un, pateicoties visu pasaules cilvēku taisnīgajiem darbiem, tajā valdīs miers un laime.

47 Un tagad es vēlos, lai jūs saprastu kaut ko vairāk attiecībā uz Tā Kunga dienu. Jo es zinu, ka būs daudzi no jums, kas domā, ka tad, kad Tas Kungs nāks Tēva godībā, ka visi ļaunie tiks iznīcināti. Un tam jūs ticat tādēļ, ka jums ir mācīti cilvēku priekšraksti un jūs nesaprotat Tēva plānu attiecībā uz

Viņa bērniem.

48 Lūk, tas jums tika dots alegorijā attiecībā uz šīm lietām, kas notiks Tā Kunga dienā, ko runāja pravietis Zēnoss, kad viņš sacīja: Un notika, ka vīna dārza Kungs sacīja kalpam: Iesim un nocirtīsim mana vīna dārza kokus un iemetīsim tos ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi, jo es esmu darījis visu. Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

49 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, es, Moronijs, esmu saņēmis pavēli no Tā Kunga, ka man ir jāsniedz jums izskaidrojums par šo līdzību, ko Zēnoss lietoja, lai mācītu ļaudīm to, kam bija jānotiek attiecībā uz Dieva valstību uz zemes.

50 Tādēļ es jums sniegšu visu šo lietu nozīmi saskaņā ar Svēto Garu, kas ir manī. Jo lūk, pēc tam, kad evaņģēlijs tiks dots citticībniekiem pēdējās dienās, patiesi caur Džozefu, pirmo no šiem diviem beidzamajiem Dieva praviešiem, baznīca, ko viņš nodibinās pēdējo dienu zvēra tronī, kļūs ārkārtīgi lepna un piepildīs Zēnosa vārdus, kad viņš teica:

51 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Un tagad, redzi, neskatoties uz visām mūsu rūpēm par mūsu vīna dārzu, tā koki ir kļuvuši samaitāti, ka tie nenes labus augļus; un šos es cerēju saglabāt, lai sakrātu to augļus noliktajam laikam priekš sevis.

52 Bet redzi, tie ir kļuvuši par savvaļas eļļas kokiem un tie nav nekā vērti, bet ir jānocērt un jāiemet ugunī; un mani sāpina tas, ka man tie ir jāzaudē. Bet ko vēl vairāk es varēju darīt savā vīna dārzā? Vai es atslābināju savu roku, ka es to nekopu? Nē, es to kopu un apraku tam visapkārt, un apgriezu to, un mēsloju to; un es izstiepu savu roku gandrīz visu dienu, un gals jau ir tuvu.

53 Un mani sāpina tas, ka man ir jānocērt visi koki savā vīna dārzā un jāiemet tie ugunī, lai tie sadegtu. Kas ir tas, kas ir samaitājis manu vīna dārzu?

54 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Vai tā nav tava vīna dārza augstprātība — vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņemot spēku sev. Redzi, es saku, vai tas nav tas iemesls, kādēļ tava vīna dārza koki ir kļuvuši samaitāti?

55 Un tad nu šo Zēnoss teica attiecībā uz baznīcu, kas celsies pēdējās dienās un uzņemsies nosaukumu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. Lūk, viņi ir tie, kas ir saglabājuši koka sakni, kas ir Jēzus Kristus patiesais evaņģēlijs.

56 Un to viņi ir saglabājuši savu siržu lepņībā; jo viņiem ir mana tēva pieraksts, kurā ir dota evaņģēlija pilnība un visi Kristus vārdi; un viņiem ir arī Bībeles vārdi, kas iznāca no jūda mutes.

57 Un šī pirmā liecina par pēdējo, sniedzot liecību visai pasaulei par Jēzus Kristus evaņģēlija patiesumu, kas ir vārdi, kurus viņš vispirms deva jūdiem un pēc tam maniem tēviem, kuri bija nefījieši Pārpilnības zemē.

58 Un šī varenā pēdējo dienu baznīca ir saglabājusi evaņģēlija saknes, taču koka zari, kas ir šīs baznīcas vadītāji un locekļi, ir paņēmuši spēku sev — lepņībā un augstprātībā, ko viņi izrāda, pateicoties patiesajam evaņģēlijam, kas viņiem ir savā vidū.

59 Un tādēļ, ka viņi ir paņēmuši spēku sev, augļi, kurus nes šie zari, ir samaitāti un nelabi augļi, ko Tas Kungs ienīst.

60 Jo lūk, tā ir Jehovas pozīcija un pilnvaras — sagatavot pasauli Tēvam un mācīt cilvēkiem Tēva grību itin visā. Citiem vārdiem, tas ir viņa uzdevums no Tēva — sagatavot vīna dārzu, lai tas varētu nest taisnīgus augļus.

61 Un pēc tam, kad citticībnieki samaitās Tā Kunga darbu; jā, patiesi pēc lielas pacietības un žēlastības, ko viņiem būs izrādījis Tas Kungs, tad Tas Kungs būs samulsis savos centienos izpildīt Tēva grību

visās lietās, ko Tēvs viņam iesākumā pavēlēja attiecībā uz tiem Dieva bērniem, kas attiecas uz šo zemi.

62 Un, kad Tas Kungs izrādīja savu samulsumu par cilvēku bērnu lielo ļaunumu, viņš aicināja visus savus svētos praviešus, patiesi visus tos, kas ir bijuši uz zemes, un apspriedās ar viņiem.

63 Un tajā laikā, kad viņš sapulcinās visus tos, kas tikuši aicināti pravieša amatā, būs tikai viens no viņiem, kurš ticis Dieva aicināts veikt Dieva pravieša darbus, kurš palicis uz zemes.

64 Un tas būs Kristofers, beidzamais no abiem pēdējo dienu praviešiem, kas būs jūsu vidū. Un Tas Kungs aicinās savus praviešus, visi no kuriem būs augšāmcelti tajā laikā un dzīvos Tēva valstībā, izņemot pēdējo no viņiem, kurš joprojām būs uz zemes starp jums.

65 Un Tas Kungs apspriedīsies ar viņiem par to, kas viņiem būtu jādara, lai izpildītu Tēva gribu attiecībā uz šo pasauli.

66 Un Tas Kungs zināja, ka beigu laiks bija tuvu klāt un ka ir vajadzīgs, lai Tēva griba tiktu pabeigta saskaņā ar laika grafiku, ko Tēvs bija noteicis iesākumā.

67 Tādēļ Tas Kungs bija sāpināts par to, ka ir nepieciešams nocirst visus kokus viņa vīna dārzā un jāiemet tie ugunī, lai tie sadegtu.

68 Un Zēnosa vārdi turpinās, sakot: Bet lūk, kalps sacīja vīna dārza kungam: Saudzēsīm to vēl mazliet! Un Tas Kungs teica: Jā, es pasaudzēšu to vēl mazliet, jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē sava vīna dārza koki. Tāpēc ņemsim dažus no šiem zariem, ko es esmu stādījis vistālākajās sava vīna dārza daļās, un uzpotēsīm tos kokam, no kura tie nākuši; un nolauzīsīm kokam tos zarus, kuru augļi ir visrūgtākie, un uzpotēsīm tam dārza koka zarus to vietā.

69 Un to es darīšu, lai koks neaizietu bojā, lai varbūt es varētu saglabāt sev tā saknes savam paša nolūkam. Un, redzi, saknes no dārza koka zariem, kuri bija no koka, ko es

iestādīju, kur man labpatika, ir vēl dzīvas; tāpēc, lai es varētu saglabāt arī tās savam paša nolūkam, es ņemšu dažus šī koka zarus un es uzpotēšu tos tām.

70 Jā, es uzpotēšu tām viņu mātes koka zarus, lai es arī saknes sev varētu saglabāt, lai, kad tās būs pietiekami spēcīgas, varbūt tās varētu man nest labus augļus, un es varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem.

71 Un notika, ka viņi ņēma dārza koka zarus, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos dārza kokiem, kas arī bija kļuvuši slikti. Un viņi arī ņēma zarus no dārza kokiem, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos viņu mātes kokam.

72 Un vīna dārza kungs sacīja kalpam: Nenolauz savvaļas zarus no kokiem, ja vien tie nav paši rūgtākie; un tajos tu potēsi, saskaņā ar to, ko es esmu sacījis. Un mēs atkal kopsim vīna dārza kokus, un mēs apcirpsim to zarus, un mēs nolauzīsīm no kokiem tos zarus, kas ir nobrieduši, lai ietu bojā, un metīsīm tos ugunī.

73 Un to es daru, lai varbūt to saknes varētu sakrāt spēkus, tāpēc ka tās ir labas; un dēļ zaru maiņas, lai labais varētu uzveikt ļauno.

74 Un tāpēc, ka es esmu saglabājis dārza koka zarus un to saknes, un ka es esmu uzpotējis atkal dārza koka zarus viņu mātes kokam, un esmu saglabājis viņu mātes koka saknes, lai varbūt mana vīna dārza koki atkal varētu nest labus augļus; un lai es atkal varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem, un varbūt lai es varētu ļoti priecāties par to, ka es esmu saglabājis pirmā augļa saknes un zarus;

75 tāpēc ej un aicini kalpus, lai mēs varētu strādāt centīgi ar visu savu spēku vīna dārzā, lai mēs varētu sagatavot ceļu, lai es varētu atkal radīt dārza augļus, kas ir labi un visvērtīgākie no visiem citiem augļiem.

76 Tāpēc iesim un strādāsim ar visu savu spēku šo pēdējo brīdi, jo redzi, gals ir tuvu, un šī ir pēdējā reize, kad es apgriezīšu savu

vīna dārzu. Potējiet zarus; sāciet ar pēdējiem, lai tie varētu būt pirmie, un lai pirmie varētu būt pēdējie, un aprociet apkārt kokiem, gan veciem, gan jauniem, pirmajam un pēdējam; un pēdējam un pirmajam, lai visi vēl pēdējo reizi tiktu kopti.

77 Tāpēc aprociet tiem visapkārt un apgrieziet tos, un mēslojiet tos pēdējo reizi, jo gals ir tuvu. Un, ja būs tā, ka šie pēdējie uzpotētie zari aug un nesīs dārza augļus, tad jūs sagatavosiet tiem ceļu, lai tie varētu augt.

78 Un, kad tie sāks augt, jūs aizvāksiet zarus, kas nes rūgtus augļus, atbilstoši labo spēkam un skaitam; un jūs neaizvāksiet tā sliktos zarus visus uzreiz, ka tā saknes nav par spēcīgām uzpotētajiem zariem un tā uzpotētie zari neaiziet bojā, un es nezaudēju sava vīna dārza kokus.

79 Jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šie sava vīna dārza koki; tāpēc jūs aizvāksiet sliktos atbilstoši tam, kā pieaugs labie, lai sakne un galotne būtu vienādas spēkā, kamēr labais pieveiks ļauno un ļaunais tiks nocirsts un iemests ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi; un tā es aizslaucīšu sliktos no sava vīna dārza.

80 Un dārza koka zarus es atkal uzpotēšu dārza kokam; un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza koka zariem; un tā es tos atkal savienošu, lai viņi varētu nest dārza augļus, un viņi būs viens vesels.

81 Un sliktie tiks aizvākti, jā, patiesi prom no visas mana vīna dārza zemes; jo redzi, tikai šo reizi es apgriezīšu savu vīna dārzu.

82 Un notika, ka vīna dārza kungs sūtīja savu kalpu; un kalps gāja un darīja, kā kungs bija viņam pavēlējis, un veda citus kalpus, un viņu nebija daudz.

83 Un vīna dārza kungs sacīja viņiem: Ejiet un strādājiet vīna dārzā ar visu savu spēku. Jo lūk, šī ir pēdējā reize, kad es kopšu savu vīna dārzu, jo gals jau ir tuvu un drīz nāk noliktais laiks; un, ja jūs strādāsiet ar visu savu spēku kopā ar mani, jūs priecāsities par augļiem, kurus es sakrāšu sev tam laikam, kam drīz jānāk.

84 Un notika, ka kalpi gāja un strādāja visiem spēkiem; un vīna dārza kungs arī strādāja ar viņiem; un viņi klausīja vīna dārza kunga pavēlēm visās lietās.

85 Un tad nu, mani brāļi un māsas, šie Zēnosa vārdi nepiepildīsies, līdz Tas Kungs nāks Tēva godībā, lai strādātu kopā ar kalpiem, kurus viņš aicinās, lai palīdzētu viņam mācīt evaņģēliju visā pasaulē. Un viņi ir tie, ko es esmu minējis, kuriem būs sejas apmatojums un kuri būs zināmi kā Tā Kunga kalpi un pasaules nāciju vadītāji.

86 Un visi no ļaunajiem netiks iznīcināti viņa atnākšanā, jo viņi ir tie nelabie augļi, kuriem tiks ļauts palikt uz zemes un kuri tiks noņemti, pieaugot labajiem.

87 Jo lūk, zemes ļaunajiem tiks mācīts Kristus evaņģēlijs atbilstoši viņu spējai to saprast un dzīvot pēc tā priekšrakstiem. Taču, kad taisnīgie sāk pārpludināt zemi, ļaunie tajā vairs nepaliks, jo tiem ir ticis mācīts evaņģēlijs un tie ir pieveikti ar tā spēku.

88 Un piepildīsies pārējie Zēnosa vārdi, kurus viņš runāja, sacīdams: Un vīna dārzā atkal sāka parādīties dārza augļi; un dārza koka zari sāka augt un ļoti zelt; un savvaļas zari tika izgriezti un izmesti; un viņi turēja saknes un to galotnes vienādas, atbilstoši to spēkam.

89 Un tā viņi strādāja ar visu centību, saskaņā ar vīna dārza kunga pavēlēm, līdz sliktie bija izmesti no vīna dārza, un kungs bija saglabājis sev tos kokus, kas atkal sāka nest dārza augļus; un viņi kļuva kā viens, un augļi bija vienādi; un vīna dārza kungs bija saglabājis sev dārza augļus, kas viņam bija paši vērtīgākie jau no sākuma.

90 Un notika, kad vīna dārza kungs redzēja, ka viņa augļi bija labi un ka viņa vīna dārzs vairs nebija samaitāts, viņš sasauca savus kalpus un sacīja tiem: Lūk, šo pēdējo reizi mēs kopām manu vīna dārzu, un jūs saprotat, ka es to darīju pēc savas gribas; un es saglabāju dārza augļi, kas ir labs, tāds pat, kā tas bija sākumā.

91 Un svētīti jūs esat; tādēļ, ka jūs cītīgi strādājāt ar mani manā vīna dārzā, un esat turējuši manas pavēles, un esat nesuši man atkal dārza augļus, ka mans vīna dārzs vairs nav samaitāts un sliktais ir izmests, lūk, jūs priecāsities kopā ar mani par mana vīna dārza augļiem.

92 Jo lūk, ilgam laikam es sakrāšu sava vīna dārza augļus sev noliktajam laikam, kas drīz nāks; un pēdējo reizi es esmu kopis savu vīna dārzu, un apgriezis to, un apracis visapkārt, un mēslojis to; tad nu es sakrāšu sev pašam dažus augļus ilgam laikam, par ko es esmu runājis.

93 Un, kad pienāks laiks, kad atkal nelabi augļi parādīsies manā vīna dārzā, tad es likšu, lai labie un sliktie tiktu savākti; un labos es saglabāšu sev, un sliktos es izsviedīšu tiem atbilstošā vietā. Un tad nāks noliktais laiks un gals; un savu vīna dārzu es likšu sadedzināt ar uguni.

94 Un tad nu, mani mīļotie brāļi un māsas, tikai dažas līdzības ir tik spēcīgas kā vārdi, kurus Zēnoss teica jūdu vadītājiem Jeruzālemē. Un visi viņa vārdi piepildīsies.

95 Un Tas Kungs izveidos savu valdību, kad viņš atnāks, lai valdītu un pārvaldītu uz zemes. Un viņš strādās plecu pie pleca ar praviešiem, kuri ir miruši un tikuši augšāmcelti, lai nāktu tajā dienā un strādātu ar viņu kopā viņa vīna dārzā.

96 Un tagad man ir kaut kas mazliet vairāk, ko teikt jums attiecībā uz Tā Kunga valdību, kas tiks izveidota pēdējo tūkstoš gadu sākumā jeb pēc puslaiku beigām, kā tas tika jums izskaidrots.

97 Lūk, šī valdība tiks izveidota saskaņā ar taisnīgas valdības principiem un likumiem, kurus es jums jau esmu devis un izskaidrojis šajā pierakstā. Tomēr, lai tas varētu būt iespējams, ka Tas Kungs varētu ātri pabeigt savu darbu taisnībā un nonākt starp jums, un atkal sākt savu valdīšanu šeit uz zemes pirms Tēva noliktā laika, tad cerībā, kas man ir uz pēdējo dienu valdībām, ir vajadzīgs, ka es jums vēlreiz dodu šos mūžīgos principus,

ko jūs no pēdējām dienām varētu lietot, lai pieprasītu šīs lietas no vadītājiem, kurus jūs izvēlēsit, lai kalpotu jums.

98 Lūk, es jau jums rakstīju, sacīdams: Un tur pastāv tikai viena skaidra pārvaldības forma, kas vienmēr ir pastāvējusi un turpinās pastāvēt pasaulēs bez gala, un tā ir šī pārvaldības forma, kas jums būtu jāpieprasa no saviem politiķiem un visu zemes nāciju vadītājiem.

99 Jo tā ir pārvaldības forma, ko Tas Kungs nodibinās uz zemes, kad viņš nāks Tēva godībā, jo tā ir Tēva, kurš ir debesīs, pārvaldība.

100 Un šai valdībai ir viens nolūks un prioritāte, kurā ir ietverti visi mūžīgie likumi, kas vada šo valdību un liek tai darboties — nolūkam, kura dēļ tā pastāv. Un tas nolūks, kura dēļ tā pastāv uz zemes mirstībā, ir to laicīgajai laimei, kuriem tā kalpo.

101 Un šīs pārvaldības pirmais princips un likums ir tāds, ka šī pārvaldība nekad nekalpos sev jeb, citiem vārdiem, tā nekad nerīkosies pati par sevi un sevis dēļ, un pēc savas vēlmes savas esamības dēļ.

102 Un šī valdība ir ierobežota savā varā atbilstoši tiem ierobežojumiem, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu to, ka tā ievēro šo pirmo principu un likumu.

103 Un šai valdībai ir jākalpo tiem, kas gūst labumu no tās esamības; un tie, kas gūst labumu no tās esamības, ir tie, kas sniedz tai varu, ko tā ir saņēmusi. Un vara, ko tā ir saņēmusi, šai valdībai ir tikusi dota, lai kalpotu tiem, kas tai ir devuši šo varu.

104 Un šai valdībai vajadzētu nodrošināt katram no mums laimi, ko katrs no mums vēlas saskaņā ar mūsu katra individuālajām laimes vēlmēm.

105 Un šīs mūžīgās pārvaldības otrais princips un likums ir tāds, ka tas garantē brīvību jeb rīcības brīvību visiem, kam tā kalpo.

106 Un šī rīcības brīvība, ko tas garantē, ierobežo tos, kam tā kalpo, aizskart kāda cita

cilvēka rīcības brīvību vai kādam cilvēkam aizskart to rīcības brīvību, kas piemīt katram no tiem, kam tā kalpo.

107 Un šī valdība nedarīs neko tādu, kas aizskars to rīcības brīvību, kam tā kalpo, izņemot, lai aizsargātu cilvēka rīcības brīvību no tā, lai to neaizskartu kāds cits.

108 Un šīs mūžīgās pārvaldības trešais princips un likums ir tāds, ka tā nodrošinās līdzekļus, ar kuriem tie, kam tā kalpo, var būt vienlīdzīgas iespējas pieredzēt laimi, ko tie vēlas.

109 Un tā kā tiem, kuriem tā kalpo, nebija izvēles pastāvēt, šai valdībai ir jānodrošina tās lietas, kas ir nepieciešamas, lai piepildītu viņu radīšanas mēru un nolūku, un šis nolūks ir viņu individuālā laime.

110 Un šai valdībai nevajadzētu nevienu piespiest izmantot tās lietas, ko tā ir nodrošinājusi saviem ļaudīm, lai viņi varētu atrast to laimi, ko tie vēlas. Jo, ja šī valdība piespiestu ļaudis kādā no šīm lietām, tad tā pārkāptu otro likumu, kas to pārvalda, atņemot viņu rīcības brīvību.

111 Un tie ir trīs galvenie taisnīgas un pareizas pārvaldības principi un likumi. Un šie pārvaldības principi un likumi būtu jāpastāv, lai kalpotu tiem, kas ir ieviesuši šo pārvaldību. Un tiem būtu jāpastāv, lai nodrošinātu brīvību tiem, kam šī valdība kalpo. Un tiem būtu jāpastāv, lai nodrošinātu vienlīdzību visiem tiem, kam šī valdība kalpo.

112 Un es jums iepriekš esmu izskaidrojis, ka šiem trim galvenajiem principiem un likumiem ir apakš–principi un apakš–likumi, kas ir izveidoti, lai nodrošinātu šo trīs galveno likumu ievērošanu.

113 Un es jums rakstīju vairāk par šīm lietām, sakot: Un šī pati pārvaldība, kas ir debesīs, ir tikusi izskaidrota un dota cilvēku bērniem caur Dieva praviešiem, kas dzīvojuši to vidū, un arī no Svētā Gara kalpošanām.

114 Un pravieši ir norādījuši cilvēku bērniem veidot savas valdības pēc tās

pārvaldības parauga, kas ir debesīs, patiesi pēc mūžīgās pārvaldības, kas garantē mieru un kārtību visās pasaulēs, kas pastāv, — pasaulēs bez gala.

115 Un saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem, jā, patiesi saskaņā ar manu priekšteču vārdiem, un arī saskaņā ar manu paša pieredzi — kad cilvēku bērni mēģina veidot savas pārvaldības pēc tā parauga, kas tiem ir ticis atklāts, tad uz zemes valda miers.

116 Taču, ja viņi novirzās no parauga, kas tiem ir parādīts, tad viņu starpā ir kari un haoss, un bads un visāda veida iznīcība.

117 Un iemesls, kādēļ viņi novirzās no parauga, kas tiem ticis parādīts, ir tāds, ka viņi noraida svēto praviešu vārdus, vai viņi aizvaino Garu, ka tas aiziet no tiem. Un, kad Gars aiziet no tiem, viņiem nav kalpošanu, kas tiem mācītu pareizo veidu, kā jādabojas pārvaldībai.

118 Un, kad šī skaidrā pārvaldības forma ir ieviesta to vidū no tiem, kam ir pilnvaras, patiesi, no tiem, kas ir uzklauģījuši praviešu vārdus vai kuriem ir Svētais Gars kā viņu pastāvīgais pavadonis, tad viņu vidū valda miers un labklājība, pat tā, ka viņu vidū nav nabadzīgo un trūcīgo.

119 Un tad nu tāda būs valdība laikā, kad Tas Kungs valdīs uz zemes. Un, pateicoties šai pārvaldības formai, nebūs nedz bagāto, nedz nabago, nedz nebrīvo, nedz brīvo, bet viņi visi būs brīvi, un visi būs debesu dāvanas dalībnieki.

120 Lūk, mani brāļi un māsas no pēdējām dienām, es saku jums: vienmēr paturiet sevī šo cerību uz valdību, kas ir veidota pēc šiem principiem.

121 Un, ja jums ir šī cerība, tad jūs tieksities nodibināt šo pārvaldības formu savā vidū.

122 Un, ja jūs nevarat nodibināt šo pārvaldības formu savā vidū jūsu vadītāju varas un ļaunuma dēļ, kuri paļaujas paši uz savu gudrību un savas pašu miesas atbalstu un padzen svētos praviešus, nepievēršot nekādu vērību viņu vārdiem, un kuri meklē

zeltu un sudrabu un zemesniecīgās lietas, jā, tad jums ir jāgaida uz To Kungu; un Tēva spēkā un godībā jūs cerības mērķis tiks piepildīts, un svēto pacietība un ticība tiks atklāta.

92. NODAĻA

Ādama dienās bija taisnīgums un laime bez tehnoloģijām. Labai veselībai ir nepieciešams veselīgs dzīvesveids un vingrinājumi. Tūkstošgades laikā vairs nebūs nāves un miesas ēšanas. Tajā laikā visi ievēros veselības likumus, kas sniegti Dieva plānā viņa bērniem.

LŪK, šāda pārvaldības forma bija uz zemes Ādama dienās, un to viņš nodibināja visu savu bērnu labumam. Un sākumā Ādams un visi viņa bērni dzīvoja pēc Tēva plāna un bija ārkārtīgi laimīgi un taisnīgi ļaudis. Jā, starp viņiem nebija nabago, un katrs no viņiem tika vērtēts vienlīdzīgi ikvienai citai dvēselei uz zemes.

2 Un tajā laikā pasaules lietām netika piešķirta nekāda vērtība, lai kādu lietu varētu pārdot peļņas nolūkā, vai lai kāds cilvēks varētu iegūt varu un ietekmi pār citu cilvēku, pateicoties bagātībām, kas tam piederētu.

3 Un šajos Ādama un Ievas dzīves agrīnajos gados ļaudis bija tādi kā Ēnoha pilsētas ļaudis, kas tika paņemta prom no zemes, pateicoties tās taisnīgumam, dzīvojot pēc visiem Tēva baušļiem un likumiem.

4 Un tad nu jums no pēdējām dienām būtu jāsaprot šī lieta, patiesi, ka Ādama un Ievas dzīves agrīnajos gados visa zeme un tās iedzīvotāji bija taisnīgi un laimīgi.

5 Tad nu, vai viņiem bija tādas tehnoloģijas un zinātnes sasniegumi, kas ir jums no pēdējām dienām? Jā, vai viņiem bija māksla un mūzika, un teātris un sports, un spēles un visas tās lietas, kuras, pēc jūsu no pēdējām dienām domām, sniedz jums

laimi?

6 Un tās lietas, kuras, pēc jūsu domām, sniedz jums dzīves ērtības, vai Ādams nodrošināja šīs lietas saviem bērniem? Lūk, Ādams bija Dieva pravielis un bija tāds kā daudzi no senajiem praviešiem, kas redzēja savu bērnu nākotni, pat līdz pēdējām dienām. Jā, viņš redzēja lielos tehnoloģiskos un zinātnes sasniegumus, kas kādu dienu būs uz zemes starp visiem viņa pēcnācējiem saskaņā ar Lucifera plānu.

7 Un, kad viņš redzēja šīs lietas, viņš bija arī liecinieks lielajam ļaunumam un negantībām, kas tika veiktas pasaulē šo lietu dēļ. Un tajās lietās, kuras viņš redzēja, viņš ļoti bēdējās to izvēļu dēļ, kuras veiks viņa pēcnācēji, kad tie izmantos šo Dieva spēku, lai kalpotu paši savām savtīgajām vajadzībām.

8 Un viņš redzēja zemes un tās vides iznīcināšanu šo lietu dēļ. Un tas bija šis iemesls, kādēļ Ādams neatklāja nevienu no šīm lietām saviem bērniem.

9 Tad nu Ādamam bija pašam sava rīcības brīvība un viņš būtu varējis mācīt saviem bērniem par šo Dieva spēku, kas īstenotu šos zinātnes sasniegumus un šīs tehnoloģijas, ja Tas Kungs nebūtu viņam pavēlējis neizpaust saviem bērniem zināšanas par šīm lietām.

10 Un pat tad, ja Ādams nebūtu saņēmis šo pavēli no Tā Kunga, viņš nebūtu atklājis šīs lietas saviem bērniem, zinādams, ka viņi nepareizi izmantotu Dieva spēku, kā to darītu viņa pēcnācēji pēdējās dienās, un izraisītu sev postu un slimības, un nevienlīdzību, un visas ķermeņa un dvēseles likstas, no kurām cietīs tie no pēdējām dienām.

11 Tad nu Ādama dienās ļaudis dzīvoja daudzus gadus veselībā un spēkā, pat simtiem gadu viņi dzīvoja tolaik. Taču pēdējās dienās cilvēka dienas tiks ārkārtīgi saīsinātas veselības likumu dēļ, kuriem zemes ļaudis nepaklausīs un tos nesapratīs. Un tās dienas tiks saīsinātas arī izredzēto labad, kuri būs spiesti ārkārtīgi ciest to dienu

ļaudarību dēļ.

12 Tomēr, kā es jums esmu izskaidrojis, tehnoloģijas un zināšanas par šīm lietām tiks dotas jums pēdējās dienās no Sātana, lai būtu iespējams tas, ka jūs nekļūstat veci miesas stāvoklī, kurā jūs atradīsities. Taču, ja jūs ar šo tehnoloģiju iegūstat spēju dzīvot mūžīgi jaunības stāvoklī, tas nebūt nenozīmē to, ka jūs pastāvēsiet veselības un laimes stāvoklī.

13 Lūk, es jums esmu izskaidrojis, ka Tēva veselības likumi aizliedz tādu ēdiena gatavošanu, kas iznīcina dabisko kārtību, kas ir noteikta tām lietām, kas tika radītas, lai sniegtu barību mūsu ķermeņiem.

14 Un pēdējās dienās lielākā daļa no pārtikas, kas tiks lietota, būs tās lietas, kuras ir apstrādājuši tie, kas tiecas pēc peļņas gūšanas. Un jūsu vidū būs ieviesti likumi, kas pieprasīs, lai jebkādi pārtikai, kas jums tiek pārdota, jātieks karsētai, lai nogalinātu tās lietas, kas, pēc jūsu domām, var izraisīt miesas slimības.

15 Tad nu, ja karstums, kam jūs pakļaujat savu pārtiku, nogalina tās lietas, kas varētu būt jums kaitīgas, tad vai jūs neuzskatāt, ka tās lietas, kas jums ir visnoderīgākās, arī tiks nogalinātas, kad šis karstums tiks pielietots? Es saku jums, ka jebkāda pārtika, kas iziet caur karstuma procesu, nebūs laba jūsu ķermeņiem un būs cēlonis un iemesls visām jūsu slimībām pēdējās dienās.

16 Un pat tie no jums, kas izvēlēsies dzīvot savā jaunībā, nepieredzot dabiskā novecošanās procesa sekas, jā, arī jūs mirsiet dēļ slimībām un sērgām, kuru cēlonis būs jūsu ēdiena gatavošana.

17 Un pēdējās dienās būs daudzi cilvēki, kas būs neveselīgi un slimi pārtikas dēļ, ko viņi ēdīs. Un būs daudzi citi, kas būs slimi un nomocīti to tehnoloģiju dēļ, ko jūs esat attīstījuši savā vidū, kas liek jums kļūt neaktīviem un pārlietu smagiem, pateicoties jūsu dzīves vieglumam, ko Sātans jums ir devis saskaņā ar savu plānu.

18 Tad nu, ja jūs esat jauni un pārmērīgi

smagi, kāds prieka iemesls jums ir, lai dzīvotu? Vai jums patīk ķermenis, kas jums ir, kas nepaliks vecs, tomēr jūs esat ar lieko svaru un uzņēmīgi pret visāda veida slimībām, kas tāpat var beigt jūsu dzīvi? Jā, vai jūsu dzīves kvalitāte jums ir pietiekama, lai sniegtu jums to laimi, ko jūs vēlaties?

19 Es saku jums, ka jūs esat nevis laimīgi, bet nelaimīgi; un, ja nebūtu to lietu, ko Sātans ir nodrošinājis jums, lai mazinātu jūsu nelaimīgumu, tad jums nebūtu nekādas vēlēšanās dzīvot.

20 Un tagad es jums sniegšu aprakstu par cilvēku dzīvesveidu tajā laikā, kad Tas Kungs būs uz zemes Tēva spēkā. Un šajā aprakstā jūs redzēsiet lielos veselības un spēka ieguvumus, kas būs visiem tiem, kuri dzīvos pēc Tēva plāna.

21 Un, ja jūs dzīvotu pēc Tēva plāna visās lietās, tad jūs iepazītu patiesu laimi, kas ir tāds prieks, kas ilgst mūžīgi pēc mūžīgā plāna, ko mūsu Tēvs mums ir devis, lai sniegtu šo nebeidzamo laimi.

22 Lūk, tajā dienā nebūs arī nāves; un iemesls, kādēļ vairs nebūs nāves, ir tāds, ka neviens, kas būs uz zemes, nekļūs vecs. Un visi izaugs līdz sava brieduma vecumam un paliks šajā stāvoklī mūžīgi.

23 Un Tas Kungs sāks attīrīt zemi no tā, ko tehnoloģijas un zinātne ir lietojušas, lai sniegtu laimi tiem no jums pēdējās dienās. Jo lūk, nekādi šo tehnoloģiju un zinātnes izmantošanai, kas iznīcina zemes dabisko kārtību, vairs netiks ļauts palikt uz zemes.

24 Jā, vairs netiks izmantota eļļa, ko jūs no pēdējām dienām ņemat no zemes; patiesi visi atkritumu blakusprodukti no jūsu centieniem nodrošināt enerģiju to lietu darbībai, ko jūs esat izveidojuši, pateicoties jūsu sasniegumiem zinātnē un tehnoloģijās, patiesi visas šīs lietas tiks paņemtas prom no zemes.

25 Jo Tā Kunga dienā tiks lietots dabiskās saules spēks, lai sniegtu zemei visas lietas, kas ir nepieciešamas tās iedzīvotāju laimei un patikai.

26 Lūk, tas ir šis spēks, kas sniedz dzīvību augiem, kas nodrošina pārtiku, ko mums būtu jāēd, lai uzturētu savu spēku un veselību. Un Tas Kungs un viņa kalpi ieviesīs un lietos procesu, ar ko šie augu saista un izmanto saules spēku, lai nodrošinātu zemes ļaudīm visu nepieciešamo enerģiju, lai viņi būtu laimīgi.

27 Un Sātans pūlēsies sniegt šīs zināšanas par saules spēku cilvēku bērniem pēdējās dienās pirms Tā Kunga atnākšanas. Taču zināšanas, kuras viņš sniegs tiem, kas pielūdz viņu un pieņem viņa zīmi, būs zināšanas, kas ietekmē dabisko stāvokli, kurā zeme tika radīta. Un šīs zināšanas, ko viņi saņems no Sātana, sāks iznīcināt zemi un nogalināt zemes ļaudis.

28 Un tad nu ir svarīgi saprast, ka Tēva spēki nedara neko citu, kā vien sniedz laimi Viņa bērniem. Lūk, nevienu no šiem spēkiem nevajadzētu izmantot, lai kaitētu kādai no Dieva radībām; un zeme un visi tās iedzīvotāji ir Dieva radības.

29 Un Tā Kunga dienā tā procesa vareno spēku, ko lieto zemes augu valsts, lai uzturētu veselīgu dzīves vidi, Tas Kungs lietos, lai dziedinātu zemi un nodrošinātu saldūdeni un tīru gaisu, un garšīgu un bagātīgu pārtiku zemes iedzīvotājiem.

30 Un nebūs nekādas vajadzības pēc uguns vai karstuma, lai gatavotu ēdienu, jo visu lietu dabiskais stāvoklis tiks uzturēts visu veselībai un patīkai.

31 Lūk, iesākumā Tēvs pavēlēja, lai augu sēklas no viņa paša planētas tiktu atnestas uz šo planētu un iedēstītas, lai īstenotu mūžīgo turpinājumu, kas bija ietverts šajās sēklās. Jo lūk, visi augi ir mūžīgi pēc savas būtības. Jo sēkla izaug par nobriedušu augu un atkal izplata savas sēklas, lai mūžīgi un pastāvīgi turpinātos.

32 Tad nu šis varena spēks, kas ir ietverts visās sēklās, kas sniedz dzīvību pasaulē, tiks izmantots atbilstoši Tā Kunga zināšanām un pavēlei. Un viņš pavēlēs, lai vēlreiz atgrieztos dabas līdzsvars, kāds tas

bija Ēdenes dārzā, kurā tika ievietoti Ādams un Ieva.

33 Jo visas indīgās nezāles un augi, kas tika novietoti uz zemes, lai mazinātu cilvēku bērnu laimi viņu pašu labumam un pieredzei, tiks paņemti prom no zemes. Tomēr, ja kāds augs atbalsta dabas līdzsvaru un kārtību tanī, ka tā rada pārtiku pasaules ļaužu patēriņam, tad tas paliks, vai tas būtu ēdams augs vai neēdams.

34 Un ir daudzi augi, kas izdzīvo tajā vidē, kurā tie ir radīti, lai attīrītu gaisu, ko mēs elpojam, un uzturētu pastāvīgu kārtību atmosfērā, kas ļauj dzīvībai pašai mūžīgi turpināties. Un šie augi paliks ne tikai dēļ savām attīrošajām spējām savā dabas kārtībā, bet arī dēļ to skaistuma, ko redz Dieva bērni, un kurā viņi gūst daudz prieka.

35 Taču ikkatrs augs, kas nav noderīgs Dieva bērnu laimei, vairs nebūs uz zemes Tā Kunga dienā, jo viņš pavēlēs, lai tie tiktu iznīcināti, lai tie vairs nemazinātu prieku un laimi, ko pieredz zemes ļaudis.

36 Un tie koki un augi, kas rada pārtiku, tiks vēlreiz novietoti savā dabiskajā stāvoklī — stāvoklī, kuru pārraudzīs tie, kurus Tas Kungs izraudzīs, lai pārpilnībā ražotu pārtiku. Un šis pārtikas ražošanas process notiks saskaņā ar dabas likumiem, nevis pēc cilvēku likumiem.

37 Jo cilvēku likumi izraisa haosu dabas likumos un rada tādus augļus un augus, kas nepietiekami satur dabiskās uzturvielas, kas nodrošina veselību un spēku tiem, kam šie augi ir paredzēti.

38 Un, ja šī pārtika tiek radīta tās dabiskajā stāvoklī, tad tajā tiek saglabātas dabiskās uzturvielas, un tad šī pārtika nodrošinās zemes cilvēku ķermeņus, lai viņi varētu dzīvot savā jaunībā bez vājības un sērgām, un slimībām, kas viņus nogalinātu.

39 Tas nu šī mūžīgā jaunība nav ķermeņa augšāmcelšanās tā mūžīgajā stāvoklī, bet tas ir tikai mirstības stāvoklis. Jo mūžīgajā stāvoklī Dieva bērnu gari nevarēs atstāt miesu, ko tie saņems augšāmcelšanās reizē

atbilstoši tai valstībai, ko viņi iemantos saskaņā ar savām personīgajām laimes vēlmēm.

40 Un Tā Kunga laikā visi gari nonāks uz zemes, lai dzīvotu mirstībā atbilstoši savām pārbaudes dienām — dienām, kas viņiem ir nepieciešamas, lai parādītu viņiem to, ka tā godības pakāpe Tēva valstībās, ko viņi sev ir izvēlējušies, ir tā valstība, kas piepilda visas viņu laimes vēlmes.

41 Lūk, Tā Kunga beidzamās valdīšanas laikā uz zemes visi ķermeņi no miesas un kauliem, kas nav augšāmcelti, būs tādā stāvoklī, kas ir līdzīgs to ķermeņu stāvoklim, kas dzīvos telestiālajā godības valstībā.

42 Tomēr viņu vidū uz zemes būs daži, kuriem būs pilnīgioti ķermeņi, kuri ir saņēmuši augšāmcelšanos, kas attiecas uz to godību, ko viņi sev ir izvēlējušies.

43 Jā, viņi ir tie, kas tika augšāmcelti ar Kristu, un arī tie, kas ir apliecinājuši, ka ir augšāmcelšanās cienīgi pēc tam, kad notikusi pirmā augšāmcelšanās.

44 Tad nu es jau esmu nedaudz aplūkojis šīs lietas šajā pierakstā — attiecībā uz augšāmcelšanos —, bet man ir pietiekami pateikt, ka vairākums no visiem mirstīgajiem ķermeņiem, ko Dieva bērnu gari apdzīvos mirstībā Tā Kunga lielās tūkstošgades laikā, būs līdzīgi tiem ķermeņiem, kam ir terestriālā un telestiālā daba. Un visi šie ķermeņi būs veselīgi ķermeņi, kas sasniegs brieduma vecumu un nekad nekļūs veci.

45 Un viņi ēdīs augļus un pārtiku, ko viņiem ražos ražošanas industrija, ko Tas Kungs ieviesīs visā pasaulē. Un šī pārtika būs pieejama visiem cilvēkiem bez maksas un kad vien viņu sirdis to vēlas.

46 Un zemes vairs netiks ēsta nekāda miesa. Jā, jums ir praviešu vārdi, kurus viņi rakstīja, sakot: Bet ar taisnību Viņš tiesās nabago un patiesi aizstāvēs zemes lēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar savas mutes rīksti, un ar savu lūpu dvašu Viņš nokaus bezdievīgos.

47 Un taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība Viņa lielu siksna. Tad vilks mājās pie jēra un pantera apgulsies pie kazlēna; teļš un jauns lauva, un trekni lopī spēlēsies kopā, un mazs zēns tos ganīs. Un govys un lācis ēdīs zemes augus, no kuriem visas lietas gūst dzīvību; un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.

48 Un zīdāinis bērns rotaļāsies pie odzes alas, un nupat no krūts atšķirts bērns izstieps savu roku uz čūskas midzeni. Neviens nedz ievainos, nedz nokaus visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu, kā ūdeņi piepilda jūru.

49 Lūk, cik svētīta būs Tā Kunga diena un Tēva plāna ieviešana uz zemes. Cik gan brīnišķīgs būs tas laiks, kad vairs nebūs nāves, nedz arī dzīvnieka slepkavības, lai iegūtu pārtiku, — ne ar cilvēka roku, ne ar dabas kārtību, kas liek vienam dzīvniekam apēst citu, lai uzturētu līdzsvaru tajā.

50 Jā, tajās dienās dzīvnieki uz zemes nebaidīsies no cilvēka, kā arī cilvēks nebaidīsies no neviena dzīvnieka. Un visi dzīvnieki tiks pārveidoti pēc Tā Kunga pavēles un zināšanām, kas piepildīs zemi un pavēlēs saviem svētajiem eņģeļiem izmainīt zemes dzīvnieku ķermeņu dabu pēc viņa pavēles.

51 Un, kad pār tiem būs nākusi šī izmaiņa, tad visi dzīvnieki ēdīs augļus un augus, kas gūst savu spēku no saules un nodrošina uzturvielas visai dzīvībai. Un jūras zivis vairs neēdīs cita citu, bet tās būs kā lielais leviatāns, kurš ēd augu kārtu, ko Tas Kungs pārpilnībā ir nodrošinājis jūrā un no kā šie milzīgie jūras zvēri saņem savas uzturvielas. Un visas zivis jūrā šādi saņems savas uzturvielas, neko neievainojot un neiznīcinot visā zemē.

52 Un, kad visi dabas dzīvnieki sāks ēst tās lietas, kas ir no citādas kārtas, patiesi no augu valsts, ko tiem ir nodrošinājis Tas Kungs, lai pastāvētu tajā vidē, kurā tie ir ievietoti, — lai piepildītu savas radīšanas mēru, — tad mazināsies un izzudīs bailes

starp visām zemes radībām.

53 Tad nu visas radības ir radītas Dieva bērnu labumam. Lūk, tās nav radītas, lai darbotos neatkarīgi pašas par sevi, ka tās būtu līdzīgas cilvēku dvēselēm, kuri apzināti rīkojas savās individuālajās prieka un laimes vēlmēs. Bet tās pastāv, lai sniegtu šo prieku tiem no augstākas kārtas, kas ir Dieva bērni, kas ir veidoti pēc Viņa paša tēla.

54 Tādēļ visi tie dzīvnieki, kas nesniedz prieku un laimi Dieva bērniem savā mijiedarbībā ar tiem — atbilstoši tai laimei, ko vīrietis vai sieviete varētu gūt no dzīvnieka; jā, visi tie, kas nekalpo nekādam nolūkam, lai raisītu laimes stāvokli Dieva bērniem, tiks paņemti prom no zemes.

55 Jo lūk, iesākumā tie tika šeit novietoti, lai būtu kā piemērs Tēva bērniem par atšķirību starp Lucifera plānu, kas ļauj vienai radībai būt spēcīgākai par kādu citu un apēst vājāko radību pēc stiprākā vēlēšanās, un Tēva plānu, kas nodrošina visas lietas vienlīdzīgi visu Viņa radību patikai un laimei.

56 Un tagad es saku jums no pēdējām dienām, kas dzīvos uz zemes pirms Tā Kunga lielās dienas, jā, kādēļ jūs nesaskatāt lielos ieguvumus no veselīgas ēšanas saskaņā ar dabas likumiem, kas jums sniegtu veselību un spēku, ko jūs vēlaties?

57 Jā, kādēļ jūs ļaujāt tām lietām, kuras ir apstrādātas ar cilvēka roku un dotas jums pēc tam, kad tās ir izgājušas caur uguns iznīcinošo karstumu, kas paņem no tām to noderīgās uzturvielas, tikt uzņemtām savos ķermeņos?

58 Kādēļ jūs liekat sev būt atkarīgiem no ārstiem un terapeitiem, kas ir iecēlušī sevi pār jums, lai saglabātu varu pār jums un gūtu ienākumus no jums?

59 Lūk, ja jūs ēstu tās lietas, kas ir dabiskas, tad jūs nebūtu slimi un jums nebūtu vajadzības pēc ārsta. Un, ja jūs esat slimi un varētu nomirt, izņemot, ja būtu tā, ka jūs tiekat izglābti ar ārsta roku, kādēļ ir tā, ka jums nav ticības Dievam, ka, ja jūs

nomirtu, jūs nomirtu Viņam?

60 Vai jūs nezināt, ka jūsu Tēvs mīl jūs un ka Viņš paņemtu jūs pie Sevis mīlestībā un žēlastībā mirstīgā ķermeņa, kas rada jums sāpes un bēdas, nāvē? Kādēļ jūs ļaujaties uz miesas atbalstu un izmantojat šos ārstus, lai glābtu miesu, lai tā būtu kā pastāvīga nasta jums, kad jūs varētu baudīt Tēva mieru, ko viņš ir apsolījis taisnīgajiem caur nāves mieru?

61 Lūk, es zinu, kādēļ jūs ļaujaties uz šiem ārstiem un terapeitiem starp jums; jā, jūs ļaujaties uz viņiem, tādēļ ka jums nav ticības Dievam; un tādēļ, ka jums nav ticības Dievam, jūs baidāties no nāves; un tās ir šīs bailes no nāves, kas jums liek meklēt jūsu ārstus un jūsu terapeitus, lai viņi dziedinātu jūsu vājības, kuras jūs esat sev radījuši pārtikas dēļ, ko jūs ēdat, un vingrošanas trūkuma dēļ, kas liek jūsu ķermeņiem iet bojā letargisku ciešanu stāvoklī.

62 Vai jūs kaut brīdi domājat, ka laikā, kad Tas Kungs valdīs uz zemes, patiesi, kad viņš īstēnos Tēva pavēles attiecībā uz veselību un spēku, būs ārsti un terapeiti?

63 Es saku jums, ka nebūs neviena ārsta vai terapeita nekur uz zemes. Un tie, kas būs uz zemes Tā Kunga lielajā un šausmu pilnajā dienā, būs tie, kas cietīs no Dieva dusmām un sašutuma, kas tiem tiks dots ar viņa mutes rīksti; un ar savu lūpu dvašu viņš nokaus visus ārstus un terapeitus uz zemes.

64 Lūk, es esmu redzējis lielu ļaunumu pēdējās dienās attiecībā uz veselības stāvokli, kāds tas būs starp jums. Un nekad uz zemes nav bijis neapmierinātāku cilvēku dēļ viņu ķermeņu neveselīgā stāvokļa, ko jūs uzturat savu pārbaudes dienu laikā mirstībā pēdējās dienās.

65 Jā, jums ir Svētie Raksti jūsu priekšā, tomēr jūs tos nesaprotat, un jūs lasāt vienīgi tās lietas, kas runā labus vārdus jūsu dvēselēm un liek jums attaisnot jūsu sirds ļaunumu.

66 Lūk, pravietis Daniēls deva jums piemēru par Tā Kunga likumu, kas attiecas

uz pārtiku, ko jums vajadzētu ēst jūsu vidū. Un ir rakstīts, sakot: Tad ķēniņš pavēlēja Aspenasam, savam galminieku priekšniekam, izraudzīt no israēliešu vidus no ķēniņa nama vai no dižciltīgo ģimenēm jaunekļus, kas miesīgi bez vainas, kas glīti izskatā, ievadīti visās zināšanās, labi mācīti un ar bagātām gara dāvanām un būtu derīgi kalpot ķēniņa pilī. Tie ir mācāmi kaldeju rakstos, un tiem jāmacās arī kaldeju valoda.

67 Un ķēniņš noteica viņu uzturam ņemt ik dienas ēdienus no ķēniņa galda un dzērienus no ķēniņa vīna pagraba. Viņu izglītībai viņš noteica trīs gadus; un pēc tam tiem bija stāties ķēniņa kalpībā.

68 Viņu starpā bija Jūdas cilts dēli: Daniēls, Hananja, Misaēls un Asarja; bet galminieku priekšnieks deva tiem citus vārdus, nevis tos, kurus bija devuši viņu tēvi, un viņš nosauca Daniēlu par Beltsacaru, Hananju par Sadrahu, Misaēlu par Mesahu un Asarju par Abed-Nego.

69 Bet Daniēls, zinādams Tā Kunga likumu visās lietās, cieši apņēmas savā sirdī neaptraipīt sevi ar ēdienu no ķēniņa galda un ar vīnu, ko ķēniņš dzēra; tādēļ viņš lūdza galminieku priekšnieku nespīest viņu aptraipīt sevi ar šīm lietām.

70 Un Dievs piešķīra Daniēlam žēlastību un pretimnākšanu no galminieku priekšnieka puses. Un galminieku priekšnieks sacīja Daniēlam: Es tikai bīstos sava kunga un ķēniņa, kas ir noteicis jums barību un dzērienu, kas jums jātiek dotiem. Jo, vai ķēniņam ir jāredz, ka jūsu izskats nav tik labs kā citiem jaunekļiem, kas ir viņa dižciltīgie, jūsu vecumā? Ja viņš to redzētu, tad es pēc ķēniņa pavēles zaudētu savu galvu jūsu dēļ.

71 Tad Daniēls atbildēja barības sargam, ko vecākais galminieks bija iecēlis kā uzraugu pār Daniēlu, Hananju, Misaēlu un Asarju: Izmēģini ar saviem kalpiem desmit dienu laikā, lai mums dod augu barību ēst un tīru ūdeni dzert! Tad lai salīdzina mūsu izskatu ar to jaunekļu izskatu, kuri saņem

barību no ķēniņa galda. Tad dari pats ar saviem kalpiem, kā tu atzīsti par labu!

72 Tad viņš piekrita to priekšlikumam un izdarīja mēģinājumu ar tiem desmit dienu laikā. Un pēc šīm desmit dienām tie izskatījās labāki un veselīgāki nekā tie jaunekļi, kuri saņēma savu ēdienu no ķēniņa galda un kuri dzēra viņa vīnu.

73 Tad barības sargs pārtrauca izsniegt tiem nolemto barību no ķēniņa galda un vīnu, kas tiem bija jādzē, un atļāva tiem augu barību. Dievs piešķīra šiem četriem jaunekļiem ieskatu un saprašanu visādās gudrībās un zinībās, bet Daniēlu apveltīja ar spēju saprast visādas parādības un sapņus, jo viņš tika aicināts par Dieva pravieti.

74 Kad laiks notecēja, ko ķēniņš bija noteicis, lai tos vestu viņa priekšā, tad galminieku priekšnieks arī veda tos pie ķēniņa Nebukadnēcara. Un, kad ķēniņš runāja ar tiem, tad izrādījās, ka no visiem jaunekļiem nebija neviena tāda kā Daniēls, Hananja, Misaēls un Asarja; tādēļ viņus arī uzņēma ķēniņa galma darbinieku vidū.

75 Un visos gadījumos, kad ķēniņš vērsās pie tiem, izrādījās, ka tie savās zināšanās, apķērībā un asprātībā bija desmitreiz pārāki par visiem gudrajiem un zīlniekiem visā viņa valstī.

76 Tad nu Daniēls nebūtu pravietis, ja viņš nesaprastu Dieva noslēpumus un likumus attiecībā uz visām lietām. Un viņš saprata šīs lietas un tādēļ iepazīstināja ķēniņu un viņa namu ar veselības likumiem, lai tie varētu zināt, ka viņā bija Dieva spēks.

77 Un tad nu Tam Kungam tik ļoti nerūp tas, ko jūs ēdat, lai dzīvotu, bet viņam vairāk rūp tas, ko jūs darāt ar dzīvību un enerģiju, ko jūs gūstat no pārtikas, ko jūs ēdat.

78 Tomēr tūkstošgades laikā vairs nenotiks dzīvnieka dzīvības atņemšana tā miesas dēļ, nedz arī kādam tiks ļauts gatavot savu ēdienu, kas tajās dienās tiks dots cilvēku bērniem, savu ķermeņu uzturēšanai.

93. NODAĻA

Nedaudz tiek aplūkota kosmētiskās ķirurģijas maldi iedomības dēļ. Tie aprakstītas attiecības starp visiem cilvēkiem tūkstošgades laikā. Tiks izveidotas telestiālo, terestriālo un celestiālo valstību nācijas ar Ciānas pilsētu un Jeruzālemi kā galvenajām pilsētām Tā Kunga valdībā. Evaņģēlijs izplatīsies visā pasaulē, un cilvēki paši izvēlēsies to, kurā nācijā viņi dzīvos. Vienīgi celestiālajiem cilvēkiem tiks ļauts radīt bērnus.

UN tad nu pārtikas lietošana nav vienīgā lieta, ar ko jūs smagi grēkojat pēdējās dienās attiecībā uz veselības un laimes likumiem; bet ir arī citi veidi, kas tiks ieviesti jūsu vidū pēc Lucifera plāna, kas jums liks iznīcināt dabas kārtību, ar ko jūs tikāt radīti.

2 Lūk, pēdējās dienās būs liela lepība un iedomība visā pasaulē tā tēla dēļ, kuru zvērs stādīs jums priekšā un liks jums pielūgt. Jā, zvēra tēls liks, lai tiktu noteikts standarts vīrieša un sievietes izskatam.

3 Un pasaules ļaudis sāks pielūgt šo tēlu un darīt visu, kas ir viņu spēkos, lai sekotu šim tēlam un sasniegtu to skaistuma standartu, kas ticis noteikts viņiem.

4 Un būs daudzi, kas atkal noliegs Dieva spēku un arī savu ticību Dievam — tam, kas viņiem ir dots saskaņā ar visu lietu dabisko kārtību. Jo skaistuma standarts, ko noteiks zvēra tēls, būs tas, ko visi vēlēšies.

5 Un, ja pēc dabas rituma šis skaistums nebūs daudziem no tiem pēdējās dienās, tad viņi dosies pie doktoriem un ārstiem, kas iegūs zināšanas un kompetenci no Sātana, lai pārveidotu savu seju un savu ķermeņu formu, un savus organismus, lai atbilstu tam standartam, ko zvērs tiem ir noteicis.

6 Un es jums saku, ka jūs, kuri darāt šīs lietas, noliedzat Tēva spēku un tiksiet nosodīti par to, ko jūs esat nodarījuši sev, kas ir pretēji tai dabas kārtībai, kas uztur līdzsvaru visās lietās. Un šīs izmaiņas, ko

jūs veiksiet sev, radīs jums vairāk bēdu nekā īslaicīgu prieku, ko tās jums sniegs, kad jūs skatīsieties spogulī un redzēsiet tā tēlu, par ko jūs esat tikuši pārliecināti, ka tas ir skaistuma standarts, kuram jātiek uzturētam.

7 Lūk, Dievs mīl visus savus bērnus un dos viņiem atbilstoši viņu vajadzībām mācīties savu pārbaudes dienu laikā. Un daudzi no viņiem nerasniegs to skaistuma standartu, ko viņiem ir noteicis zvērs; un viņiem nebūs līdzekļu, ar ko viņi varētu veikt šīs izmaiņas savā izskatā, lai atbilstu šim standartam; tomēr, vai jūs domājat, ka Tēvs viņus mīl mazāk nekā tos, kuriem ir dots šis skaistuma standarts no dabas?

8 Es saku jums, ka Viņš tos nemīl mazāk, bet ārkārtīgi svētīs viņus, ja vien viņiem būs ticība Viņam un Viņa gribai. Lūk, Tā Kunga dienā notiks, ka visi tie, kas ir pārveidojuši savu ķermeņi, lai atbilstu tam standartam, ko viņiem noteicis zvēra tēls; jā, tie visi būs paši neglītākie starp visiem cilvēku bērniem uz zemes.

9 Jo tajā dienā visas viņu ķermeņu nedabiskās daļas pievils viņus, un tās vairs nedarbosies tā, kā tām būtu jādarbojas. Un tos, kuriem ir kroplības, vai kurus nomāc tas, ko tie uztver kā skaistuma līmeni, kas ir zemāks par skaistuma standartu, kas tiem sniegtu viņu laimi, tos Tas Kungs svētīs un ar savu spēku liks, lai viņi iegūtu tādu ķermeņi un skaistumu, kādu viņi vēlas savai laimei.

10 Un šīs laimes vēlmes izriet no dabiskajām seksuālajām vēlmēm, ko visi pieredzēs saskaņā ar dabas likumiem. Tomēr tajā dienā būs tikai daži, kuriem būs tādi ķermeņi, kas nepieciešami, lai radītu bērnus un būtu par vecākiem. Jā, viņi ir tie, kas sev ir pierādījuši, ka sava savtīguma upurēšana viņiem sniedz vairāk laimes nekā savu savtīgo vēlmju piepildīšana.

11 Jā, tajā dienā vienīgi tām sievietēm būs krūtis un dabiskais sievietes skaistums, kuras spēj radīt bērnu. Un vienīgi tiem vīriešiem, kuri būs cienīgi, būs tās vīrieša

ķermeņa daļas, kas ir nepieciešamas, lai viņi varētu radīt bērnus.

12 Taču vairākums no zemes ļaudīm tajā laikā būs kā einuhi, jeb tiem būs tādi ķermeņi, kas pastāv terestriālajās un telestiālajās godības valstībās. Un tajā dienā vairs nebūs atšķirības starp vīrieti un sievieti, izņemot, ka tā būs starp tiem, kas ir šīs atšķirības cienīgi.

13 Lūk, Dieva bērnu gari mājās tādā ķermenī, kādu viņi sev ir izvēlējušies pēc savām laimes vēlmēm. Un, ja viņu vēlmes nav pēc dabas celestiālas, tad viņiem nebūs vīrieša vai sievietes ķermenis — ķermenis, kas ir atkarīgs no gara izvēles, kurš izvēlas būt vīrietis vai sieviete atbilstoši tam, kas tam sniedz visvairāk laimes.

14 Un tajās dienās, kas turpināsies mirstības gaitā, būs tikai nedaudzi, kuriem tiks dots spēks un pilnvaras nodrošināt mirstīgos ķermeņus tiem gariem, kas joprojām būs garu pasaulē, gaidot vēl kādu iespēju mirstībā pieredzēt savas pārbaudes dienas.

15 Jo lūk, Tā Kunga tūkstošgades laikā visi Dieva bērnu gari būs uz zemes mirstībā. Un garu pasaulē nebūs palicis neviens, izņemot Luciferu un tos, kas izvēlējās sekot viņam pēc viņa plāna. Un tie paliks garu pasaulē un novēros visu, kas notiks uz zemes, Dieva bērniem dzīvojot atbilstoši Viņa plānam.

16 Un tajā laikā Lucifers būs sasiets un viņam nebūs ļauts iedvesmot cilvēku bērnu sirdis, lai tie sekotu viņa plānam. Jo sešus tūkstošus gadu Lucifera plāns tika pārbaudīts un izmēģināts uz zemes. Un visus šos gadus uz zemes bija nemieri un nesaskaņas, un visāda veida ļaundarbības.

17 Un Tā Kunga tūkstošgades laikā Lucifers un tie, kas seko viņam, redzēs Tēva plāna rezultātus, ko Dēls ieviesīs saskaņā ar Tēva gribu visās lietās.

18 Un tanī dienā no zemes tiks paņemta prom vēlme pēc dzimumattiecībām, izņemot tos, kuriem būs vara savos ķermeņos radīt

mirstīgos ķermeņus tiem gariem, kuriem vēlreiz jānāk mirstībā no garu pasaules.

19 Un tad nu šīs seksuālās vēlmes ir bijušas iemesls lielam ļaunumam pirmo sešu tūkstošu gadu laikā, kopš cilvēku bērni pastāv uz zemes; jā, šie dabiskie vilinājumi, kas pārņēma Ievu, pateicoties viņas vēlmei radīt bērnus un turēt Tēva bausli šajā lietā; patiesi šīs lietas ir to cilvēku miesas vilinājumi, kuriem ir ķermeņa daļas, kas paredzētas bērnu radīšanai.

20 Un, kad cilvēku bērni iziet caur savām pārbaudes dienām uz zemes, viņi tiek pārbaudīti un izmēģināti, lai redzētu, vai viņi ir cienīgi būt ar šo vareno spēku. Un šo pārbaudu līdzekļi ir miesas vilinājumi vēlmē pēc seksa un baudas, ko šie vilinājumi sniedz visiem cilvēku bērniem.

21 Un nav neviena, izņemot tikai dažus, kas ir pierādījuši, ka tie ir šī varenā spēka cienīgi. Un ar šo spēku seksa vilinājums un apmierinājums tiek turpināts to cilvēku labumam un svētībai, kuri ir pierādījuši, ka ir šī spēka cienīgi.

22 Taču vairumam no Dieva bērniem, kuri būs uz zemes Tā Kunga tūkstošgades valdīšanas laikā, nebūs šī spēka, nedz arī viņiem būs šie vilinājumi, kas viņiem radīja tik daudz ļaunuma viņu pārbaudes agrīnajās dienās jeb šo pirmo sešu tūkstošu gadu laikā. Un, esot bez tām ķermeņa daļām, kas ir vajadzīgas bērnu radīšanai, viņiem vairs nebūs vēlmes to darīt.

23 Un tanī dienā vairs nebūs ģimenes vienību, nedz arī būs jebkādas nācijas vai valstības, vai jebkāda veida robežas, izņemot tās, kuras noteiks Tas Kungs atbilstoši Tēva likumiem. Un visi pasaules ļaudis runās tādā pašā valodā, un visi sapratīs savu tuvāko, kā arī viņi tiks saprasti.

24 Un nebūs vairs nekādu partnerību vai pārniecību, vai vīru un sievu, vai brāļu un māsu, kas pieder kādai nošķirtai ģimenei, kas sevi nošķīrusi uz zemes; jo visi zemes iedzīvotāji būs brāļi un māsas, jā, Tēva, viņu Dieva un Radītāja, bērni.

25 Un bērnus, kas piedzims tajā dienā, aprūpēs visi taisnīgās nācijās iedzīvotāji, kurā viņi tiks radīti, bet jo sevišķi mātes, kuras viņus radīja.

26 Un tad nu tur būs draudzības, kas veidosies starp visiem zemes ļaudīm, taču šajās draudzībās nebūs nekādas nošķirtības; citiem vārdiem, visi būs draugi ar saviem kaimiņiem. Un šie kaimiņi, kas kādam nav tuvi zināmi, kļūs zināmi, jo mīlestība, kas mājās visu cilvēku sirdīs, būs vienāda citam pret citu.

27 Jā, tanī laikā uz zemes būs visi no Dieva bērniem, kuri sev ir izvēlējušies to valstību, kurā viņi ir izvēlējušies dzīvot Tēva mūžīgajās valstībās.

28 Un šīs grupas būs vienīgais dalījums, kas tiks veikts starp zemes iedzīvotājiem. Un būs septiņas pasaules daļas, starp kurām būs tādas kā robežas. Un tās būs vienīgās robežas, kuras pastāvēs uz zemes, taču tās nebūs tādas robežas, kuras izveidojusi kāda tauta, lai atturētu kādu citu tautu no nākšanas savā nācijā, bet tās būs robežas, lai atšķirtu vietu uz zemes, ko Tas Kungs noteiks dažādu godības valstību ļaudīm, ko viņi paši sev ir izvēlējušies.

29 Un tur būs trīs atsevišķas valstības tiem, kas ir telestiālie ļaudis. Un tur būs trīs atsevišķas valstības tiem, kas ir terestriālie ļaudis. Un šie ļaudis nodalīsies šajās valstībās saskaņā ar savām laimes vēlmēm.

30 Un likumi, kas tiks ieviesti šajās atsevišķajās valstībās, būs tādi likumi, kas ir līdzīgi tiem mūžīgajiem likumiem, kas pārvaldīs planētu, uz kuras viņi tiks novietoti, lai mūžīgi dzīvotu pēc augšāmcelšanās, iegūstot mūžīgo dzīvi un baudot to stāvokli, ko viņi paši ir izvēlējušies.

31 Un šīs valstības tiks sauktas par valstīm. Un šīs sešas valstis tiks sauktas par Telestialendu un Telestialnomu un Telestiansanu atbilstoši tām robežām, kurās dzīvos tie no telestiālā stāvokļa.

32 Un to cilvēku valstis, kuri vēlas

terestriālā stāvokļa laimes likumus, tiks sauktas par Terestrialendu un Terestrialnomu un Terestriansanu.

33 Un Tas Kungs pavēlēs, lai šo valstu valdības tiktu izveidotas saskaņā ar tiem laimes likumiem, kas pastāvēs šajās godības valstībās Tēva mūžīgajā valstībā.

34 Un septītā valsts būs pārvaldošā valsts, kurā dzīvos tie, kas attiecas uz celestiālo godības valstību. Lūk, tie ir taisnīgie, kas ir dzīvojuši uz zemes. Tie ir tie, no kuriem daži ir vīrieši un pārējie ir sievietes saskaņā ar viņu laimes vēlmēm.

35 Un viņi kalpos visiem pārējiem zemes ļaudīm. Jo viņi būs to cilvēku kalpi, kas pieder pārējām sešām zemes valstīm.

36 Un Tas Kungs iecels divpadsmit no viņu vidus būt par šo valstu valdniekiem. Un šie divpadsmit valdīs un pārvaldīs šajās valstīs Tā Kunga vadībā, kurš nodibinās savu valdību abās zemes puslodēs; vienu no šīm galvaspilsētām sauks par Ciānas pilsētu, kas būs šajā zemē; un otru sauks par Jeruzālemi — pēc tās pilsētas nosaukuma, kurā Tas Kungs nonāca savas paša pārbaudes dienu laikā.

37 Un tad tiks piepildīti praviešu vārdi, kuri tika rakstīti, sakot: Un laiku beigās notiks, ka Tā Kunga nama kalns stāvēs jo stingri savos pamatos un pacelsies pāri visiem kalniem un pakalniem un pie tā saplūds visas tautas.

38 Un daudzas tautas nāks un sacīs: Iesim un kāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā; un Viņš mācīs mums Savus ceļus un mēs staigāsim Viņa takas! Jo no Ciānas izies likums un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.

39 Tad Viņš spriedīs tiesu tautu starpā un tiesās daudzas tautas. Viņi tad pārkals savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par vīnadārza dārznieku nažiem. Tauta pret tautu nepacels vairs zobena un nemācīsies vairs karot.

40 Un tanī dienā notiks, ka zemes ļaudis raudzīsies uz Ciānu un uz Jeruzālemi pēc Tā Kunga likuma. Un ļaudis zinās tos

divpadsmit, kurus ir izraudzījis Tas Kungs, lai valdītu pār pārējām zemes valstīm.

41 Un visiem ļaudīm tiks dota brīvība ceļot visās zemes daļās, apmeklējot visas atšķirīgās valstis un dzīvojot starp ļaudīm atbilstoši savām vēlmēm.

42 Un tad nu šī ir Tēva griba attiecībā uz šo lietu, jo tā būs pēdējā iespēja Viņa bērniem pašiem uzzināt, kura godības valstība vislabāk atbilst viņu laimes vēlmēm.

43 Jo tie, kuri ir telestiāli, ceļos to cilvēku zemēs, kuri dzīvo pēc terestriālās valstības likumiem; un, ierodoties tajā zemē, viņi nejutīsies tik ērti vai nepiespiesti ar tiem likumiem un dzīvesveidu, kā viņi jūtas saistībā ar savas pašu valsts likumiem un dzīvesveidu.

44 Un tie, kuri ir gan telestiālie, gan terestriālie gari, ceļos uz Jeruzālemi un uz Ciānu un redzēs celestiālo ļaužu dzīvesveidu; un viņi paši zinās, ka tā valstība, ko viņi sev ir izvēlējušies, patiešām ir tā, kas viņiem sniegs visvairāk laimes.

45 Jo celestiālo pilsētu ļaudis būs kalpi, kuriem būs Tā Kunga spēks un pilnvaras pavadīt visas savas dzīves dienas kalpošanā citiem, jo tas ir tas, kas viņiem sniedz viņu laimi.

46 Un tie no telestiālajām valstībām un terestriālajām valstībām, jā, tiem nebūs vēlmes kalpot citiem visas savas dzīves dienas, bet viņiem būs vēlme, lai viņiem tiktu kalpots, un saņemt no citiem tās lietas, kas viņus dara laimīgus.

47 Un notiks, ka pastāvēs ārkārtīgi lielas mīlestības un cieņas attieksme citam pret citu, un visi cienīs citu cilvēku tiesības dzīvot savas dzīves tā, kā viņi paši ir izvēlējušies.

48 Un tagad ir vajadzīgs, lai jūs saprastu, kādēļ tā ir, ka Tēvs ir pavēlējis, lai Tas Kungs nodibina Viņa godības valstības uz zemes šajās beidzamajās dienās. Lūk, kad mēs kā gari dzīvojām mūsu Tēva valstībā, mūs uzaudzināja mūsu Mūžīgās Mātes un mācīja mums visas tās lietas, kas bija

nepieciešamas, lai ļautu mums augt kā gariem un izprast Tēva plānu visās lietās.

49 Un mums tika izskaidrotas izvēles par dažādajām godības valstībām, un mēs tās sapratām, un to mums mācīja mūsu Mātes. Tomēr tādēļ, ka mēs bijām gari, mēs nesapratām visas lietas, kas attiecas uz šīm dažādajām godības valstībām; vai, citiem vārdiem, mēs nezinājām paši no savas pieredzes, ko nozīmē — dzīvot šajās valstībās ar ķermeni no miesas un kauliem, kas sniegtu mūsu gariem mūžīgu prieku un laimi, ko mūsu Mūžīgais Tēvs un Mātes bauda savā valstībā.

50 Neskatoties uz to, mēs veicām savu izvēli atbilstoši savai sapratnei. Taču arī mūsu Mūžīgie Vecāki mums palīdzēja noteikt, kura godības valstība būtu tā, kas sniegtu mūsu īpašajam garam un tā individuālajām iezīmēm un personībai vislielāko laimi.

51 Jo Viņi pazina mūs labāk kā Savus gara bērnus, nekā mēs pazinām paši sevi, jo Viņiem bija pieredze, kas mums vēl nebija tā esamības stāvokļa dēļ, kurā mēs dzīvojām pirmslaicīgajā esamībā mūsu Tēva valstībā. Un Viņi jau bija izgājuši caur šo stāvokli un bija paaugstinātas būtnes, kuras pašas zināja visas lietas, kas attiecas uz Dieva valstības visām godībām.

52 Un tās bija mūsu Mūžīgās Mātes, kuras zināja, kurš no mums būs celestiāls un kurš no mums būs terestriāls, un kurš no mums būs telestiāls, jo Viņas bija kopā ar mums kopš mūsu esamības sākuma un vēroja, kā mēs augam un lietojam savu rīcības brīvību, lai paši rīkotos un domātu, un veiktu paši savas izvēles, balstoties uz šo rīcības brīvību.

53 Tādējādi tādēļ, ka mēs zinājām pēc mūsu Mūžīgo Vecāku teiktā un arī pēc mūsu pašu izvēles, kura godības valstība būtu mums vislabāk piemērota mūžībā, mēs bijām gatavi ieiet savā otrajā stāvoklī, kas ir stāvoklis, kurā mēs saņemtu savus ķermeņus no miesas un kauliem un papildus sev

apliecinātu, ka tā godības valstība, kurā mēs esam izvēlējušies dzīvot mūžīgi, ir tā valstība, kas mums sniegtu vislielāko laimi no visām Dieva valstībām.

54 Un es jums jau esmu izskaidrojis to, kā Lucifers sacēlās pret Tēva plānu un stādīja priekšā savu plānu mūsu mūžīgajai glābšanai. Un, ja Luciferam bija viegli pārliecināt vienu trešo daļu no visiem Tēva bērniem, ka viņa plāns varētu mums sniegt vairāk laimes, tad mēs varam redzēt, ka sākumā daudzi no mums nebija pārliecināti par savu galīgo izvēli attiecībā uz mūsu mūžīgo godības valstību.

55 Un bija daudzi, kas nesekoja Luciferam, bet sekoja Jehovam savā vēlmē sekot tam plānam, ar ko Tēvs mūs iepazīstināja, un viņi joprojām nebija droši par sevi, taču viņi mīlēja Tēvu un zināja savas Mātes, kuras lūdzās viņu sekot Tēvam.

56 Un joprojām būs daudzi, pat pēc savām pārbaudes dienām, kuri šaubīsies sevī, vai tā valstība, ko viņi sev ir izvēlējušies, ir vai nav īstā viņiem.

57 Un šī iemesla dēļ Tēvs ir pavēlējis Dēlam izveidot šīs valstības uz zemes tādā līdzībā, kādas tās būs tad, kad planētas tiks pārveidotas šajās valstībās Tēva noteiktajā laikā.

58 Tad nu Tā Kunga tūkstošgades laikā visiem Dieva bērniem būs iespēja dzīvot daudzus, daudzus gadus, jā, patiesi lielāko daļu no tūkstoš gadiem uz zemes mierā un laimē; un šīs tūkstošgades laikā tiks ļauts pieredzēt miesā to valstību, ko viņi paši ir izvēlējušies.

59 Tomēr pat to dienu laikā viņi droši nezinās, kura valstība viņiem sniegs vislielāko laimi. Taču pēc tam, kad viņi būs dzīvojuši saskaņā ar Tēva likumiem, un pēc tam, kad viņiem pašiem būs iespēja redzēt šo likumu ieviešanu savās dzīvēs uz zemes, esot ar ķermenī no miesas un kauliem, kas būs līdzīgs tam ķermenim, ko viņi sev ir izvēlējušies; jā, pēc tik daudziem šādas pieredzes gadiem viņi droši zinās, ka Tēva

plāns ir taisnīgs un ka tā valstība, ko viņi sev ir izvēlējušies, ir mūžīgā valstība, kas viņiem sniegs vislielāko laimes avotu atbilstoši viņu individuālajām laimes vēlmēm.

60 Un tajā laikā notiks, ka Lucifers un tie gari, kas sākumā viņam sekoja; jā, tiem arī būs iespēja būt lieciniekiem no garu pasaules tam, ka Tēva plāns būs pilnā mērā uz zemes. Un tie varēs paši izvēlēties, vai viņi sekos Tēva plānam, vai turpinās sekot Lucifera plānam.

61 Un, ja viņi nožēlos grēkus, tad arī viņiem tiks dota iespēja nākt mirstībā un uzņemties miesu un kaulus, ko sagatavojis Tēvs, un pieredzēt Dieva valstības uz zemes, lai viņi var droši zināt to, ka Tēva plāns ir taisnīgs un paties.

62 Un tad nu šis ir noslēpums, ko Tas Kungs man pavēlēja jums dot; jā, es esmu lasījis par visām šīm lietām Jareda brāļa vīzijas vārdos attiecībā uz laika beigām; un es zinu, ka beigās vairākums no Tēva bērniem izvēlēsies Viņa plānu, nevis Lucifera plānu, un saņems savu mantojumu Viņa valstībā.

63 Un būs daži, kas turpinās atbalstīt Luciferu viņa vēlmēs un tiks turēti pasaules gara gūstā, līdz Tas Kungs būs pabeidzis savu darbu uz zemes.

64 Un pēdējās tūkstošgades beigās tie vēlreiz tiks atbrīvoti un tiem tiks dota iespēja pārliecināt katru, kas tiem pievērsīs vērību, noraidīt Tēva plānu un sekot Lucifera plānam.

65 Un būs daži, kas tajā laikā tiks pievilti ar Lucifera glaimojošajiem vārdiem, esot redzējuši viņa plāna sekas savas esamības pirmo sešu tūkstošu gadu laikā uz zemes mirstībā un garu pasaulē.

66 Taču tie, kas izvēlēsies sekot viņam, tiks sapulcināti un padzīti no Tēva valstības.

67 Un tagad šajā laikā man ir pavēlēts, lai es jums izskaidroju, ko tas nozīmē — tikt padzītam no Dieva valstības, un kāds būs Lucifera un to, kas sekoja viņam, gals.

68 Jā, pēc tik daudziem pieredzes gadiem, kas viņiem būs uz šīs zemes mirstībā, jā, pat pēc visas pacietības un žēlastības, ko Tēvs viņiem izrādīs, dodot tiem iespēju pēc iespējas pieņemt Viņa mūžīgo plānu un dzīvot pēc mūžīgajiem likumiem, kas pārvalda visu Visumu un visas planētas, un visas zvaigznes, un visas valstības, kas tur pastāv, jā, pat pēc visām šīm skaidrajām zināšanām, kas viņiem būs, viņi noraidīs Tēvu un nepieņems ārkārtīgi lielo mīlestību, ko Viņš tiem ir piedāvājis.

69 Un viņi kļūs kā mīļota koka koksne, kuru kāds vīrs iedēstīja un vēroja augam daudzus gadus. Un vīrs to laistīja un mēsloja, un apgriezta, un turēja siltu aukstā laikā un vēsu — karstā laikā.

70 Un, kad koks izauga, patiesi, ka tā zari ārkārtīgi izpletās, tad vīrs zināja, ka ir pienācis laiks izmantot šo koku, lai tas kalpotu viņam un nodrošinātu viņam ērtības visas viņa mūža dienas.

71 Un ar maigām rūpēm vīrs nocirta koku un nozāģēja tā daudzus zarus, un izveidoja to par krēslu, lai tas balstītu viņu vecumdienās un nodrošinātu viņam tās ērtības, ko viņš vēlējas.

72 Un viņš ļoti rūpīgi izveidoja krēslu, kurā viņš varētu sēdēt. Un tas bija skaists krēsls, taču, kad viņš uz tā apsēdās, tas neizturēja viņa svaru un izjuka zem viņa.

73 Un, kad šis vīrs saprata, ka no koka koksnes nevar izgatavot krēslu, uz kura sēdēt, viņam nebija vēlmes sadedzināt vai izmest šo koksni, jo tā bija koksne no viņa mīļotā koka.

74 Tādēļ šis vīrs vēlreiz rūpīgi paņēma koksni, kas reiz bija krēsls, un pārveidoja to par kaut ko, kas viņam kalpotu un noderētu viņa vecumdienās.

75 Un tad nu, mani mīļotie brāļi un māsas, tāds ir to gals, kuri paši izvēlas nekalpot Dievam, kurš tos ir radījis un devis tiem dzīvību un neatkarīgo esamību, kurā viņi varētu rast laimi; lūk, šie, kuri tika radīti no mūžīgajiem elementiem, no kuriem ir radītas

visas lietas, jā, no kuriem tika radīti mūsu visu gari, tiks sadalīti jeb iznīcināti tajā esamības veidā, kurā Tēvs tos bija radījis, lai sniegtu viņiem laimi.

76 Un viņu vairs nebūs. Un matēriju, no kuras viņi tika radīti, nevar iznīcināt; un pat, ja to varētu iznīcināt, Tēvs to neiznīcinātu Viņa mīlestības dēļ pret to, kas viņam ir sniedzis tik daudz prieka.

77 Taču Lucifers un tie, kas seko viņam, pārstās pastāvēt, un elementi, no kuriem bija veidoti viņu gari, tiks izmantoti, lai veidotu citus garus, kas sāks savu esamību Mūžīgās Mātes klēpī, kura tos atšķirs no krūts un lutinās, un atkal priecāsies par viņu piedzimšanu esamībā ar Tēva spēku un gribu.

78 Un tie kļūs par nobriedušiem gariem, un tiem tiks dota iespēja sekot Tēva plānam un gūt laimi, kurai Viņš tos ir radījis.

79 Tad nu tas ir saskaņā ar Tēva lielo žēlastību un taisnību; jo Viņš zina, ka mūžībā nevar pastāvēt tādas būtnes, kas sagrautu visu lietu kārtību.

80 Un šī kārtība ir pastāvējusi mūžīgi, esot bez sākuma un bez gala. Un tas ir Dieva pienākums — saglabāt šo kārtību un taisnību ieviest šīs kārtības likumus, un nodrošināt, lai šiem likumiem tiktu sekots taisnīgumā.

81 Taču Tēvs zina, ka, lai mēs sekotu kādam likumam taisnīgumā, mums vispirms ir jāsaprot tas likums. Un, lai saprastu kādu likumu tā pilnībā, mums ir jātiek dotai iespējai nepaklausīt šim likumam un pieredzēt savas nepaklausības sekas, lai mēs varētu zināt paši no savas pieredzes, ka debesu mūžīgie likumi patiešām ir taisnīgi, — un tas, mani brāļi un māsas, ir dzīves nolūks un iemesls, kādēļ mēs pastāvam mirstīgajā stāvoklī un izejam caur savām pārbaudes dienām.

82 Un tas ir iemesls arī tam, kādēļ Tas Kungs nodibinās savu valstību uz zemes, lai mēs varam uzkrāt tās pieredzes, kas mums ir nepieciešamas, lai mēs saprastu visus šos mūžīgos likumus.

83 Un tanī dienā visas dažādās zemes valstis būs zem viena likuma. Un šis likums, zem kura būs visa zeme, ir Tēva likums, kas attiecas uz visām godības valstībām Dieva valstībā.

84 Un tas ir evaņģēlija likums, ko es jums esmu izskaidrojis visā šajā pierakstā. Un tas ir likums, ko Kristus deva, būdams miesā starp jūdiem, un arī likums, ko viņš deva maniem tēviem Pārplnības zemē.

85 Un ar paklausību šim likumam miers un taisnīgums var tikt nodibināts visā zemē.

86 Un tad nu es jums esmu devis šo likumu šajā pierakstā, tādēļ es jums vēlreiz neatkārošu šo likumu, bet vēlos mudināt, lai jūs lasītu tos vārdus, ko es esmu uzrakstījis attiecībā uz likumu, ko Ādams deva saviem bērniem Ādamondiāmanas zemē.

87 Jo Ādama vārdi ir vareni, un tos pierakstīja Jareda brālis, kurš bija liecinieks lielajā sanāksmē, kurā viņš deva šo likumu saviem bērniem.

88 Studējiet šos vārdus, mani mīļotie brāļi un māsas, jo tas ir likums, pēc kura jūs dzīvosiet uz zemes Tā Kunga dienās; un pēc šī likuma jūs tiksiet tiesāti; un pēc šī likuma jūs dzīvosiet arī pēdējās dienās, ja tā būs jūsu vēlme, lai Tas Kungs ātri pabeigtu savu darbu taisnībā un nāktu pie jums pirms Tēva noliktā laika.

89 Un tas ir šis likums, pēc kura tā pilnībā dzīvoja Ēnohs un tie no Ēnoha pilsētas, kas tika paņemti Tēva valstībā.

90 Lūk, pēc tam, kad Tas Kungs būs ieviesis šo likumu visā zemē, jā, pēc tam, kad Ciāna tiks nodibināta šajā zemē, tad Ēnohs un visi viņa pilsētas ļaudis, kuri tika Tēva pacelti, tiks atvesti atpakaļ uz šo zemi; un viņi apmetīsies tajās valstīs, kurās katrs no viņiem atradīs to prieku, ko katrs vēlas.

91 Un tie no Ēnoha pilsētas, kuri sev ir izvēlējušies celestiālo valstību, ieies Ciānas pilsētā, kas būs zināma kā Jaunā Jeruzāleme, tad viņi satiks citus Dieva izredzētos, kuri tiks sapulcināti no visas pasaules, un viņi tos pieņems savos klēpjos un kritīs tiem ap

kaklu, un skūpstīs tos, un tas tā būs saskaņā ar praviešu vārdiem.

92 Un Tā Kunga likums tiks mācīts visā pasaulē. Un ļaunie, kas paliks uz zemes, būs spiesti dzīvot pēc šī likuma, vai arī viņi tiks padzīti no zemes un ielikti cietumos, kur viņiem tiks mācīts šis likums.

93 Un, ja viņi joprojām nedzīvos pēc šī likuma, tad viņi nomirs cietumos, lai viņi nesamaitātu zemi. Un pēc savas nāves viņi atkal ieies garu pasaulē un pievienosies Luciferam un viņa eņģeļiem, kas gaida Dieva pēdējo tiesu, ar ko tie tiks tiesāti.

94 Taču notiks, ka vairākums no ļaunajiem saskatīs savu ceļu kļūdainumu un nožēlos savus grēkus, un novērsīsies no ļaundarbībām, un sāks paļauties uz evaņģēlija likumu, ko Tas Kungs viņiem dos tajā dienā.

94. NODAĻA

Moronijs izmanto daudzus no Jēkaba vārdiem, lai mācītu to, ko Gars viņam ir pavēlējis rakstīt attiecībā uz Jēzus Kristus evaņģēliju.

UN tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, es vēlos, lai jūs vairāk zinātu par Tā Kunga likumu, ko viņš mācīs visai pasaulei svētītās tūkstošgades laikā, kad viņš dzīvos uz zemes kopā ar mums miesā, lai mācītu mums Tēva gribu visās lietās, lai starp mums varētu būt miers un laime.

2 Jā, es vēlos, lai jūs saprastu tieši to, kā viņš padarīs mūs vienotus ar Tēvu, tādējādi piepildot derību, ko viņš ir noslēdzis ar mums, ka, pateicoties viņa izpirkšanai, mēs atkal ienāksim Dieva valstībā un mūžīgi dzīvosim mūžīgā laimē.

3 Un šādā veidā Jēzus Kristus kļūst par mūsu Dievu un mūsu Radītāju, vai, citiem vārdiem, viņš mūs padara vienotus ar viņu, kā viņš ir vienots ar Tēvu.

4 Un tad nu Jēkabs, Nefija brālis, deva

daudzus norādījumu vārdus sava laika ļaudīm. Un, kad es lasu Jēkaba vārdus, mana sirds priecājas tanī, ko viņš runā uz ļaudīm skaidrībā un vienkāršībā, izņemot tās lietas, ko viņam tika pavēlēts neizpaust ļaužu zināšanai, — klupšanas akmeņu dēļ, ko Tas Kungs bija nolīcis viņu priekšā.

5 Lūk, mana dvēsele nepriecājas par klupšanas akmeņiem, kas ir novietoti ļauno priekšā, kurus tur nav novietojis Tas Kungs, tomēr viņš tos nenoņem cilvēku ļaundarbību dēļ.

6 Taču mana dvēsele priecājas Dieva skaidrajā vārdā un patiesībā. Lūk, Jēkaba vārdi, kurus viņš deva ļaudīm, bija gudrības vārdi, kas viņus izglābtu no viņu grēkiem, ja būtu tā, ka viņi būtu pievērsuši tiem vērību.

7 Un tādēļ, ka mana dvēsele priecājas viņa vārdos, es sniedzu jums vēlreiz šajā mana tēva pieraksta aizzīmogatajā daļā tos vārdus, kas liek manai dvēselei priecāties, pateicoties lielajai gudrībai, kas tajos ir dota.

8 Jo lūk, arī Jēkabs redzēja laika sākumu līdz laika beigām. Un viņš redzēja Tā Kunga lielo dienu, kad viņš valdīs uz zemes Tēva godībā; tomēr viņš pielīdzināja visas lietas tiem ļaudīm, kurus viņš mācīja savā dienā.

9 Un Jēkabs mācīja ļaudis, sacīdams: Lūk, mani mīļotie brāļi, es runāju uz jums šos vārdus, lai jūs varētu priecāties un pacelt savas galvas uz visiem laikiem to svētību dēļ, ko Dievs Tas Kungs dāvās jūsu bērniem.

10 Jo es zinu, ka jūs esat daudz meklējuši, daudzi no jums, lai zinātu to, kam jānāk; tāpēc es zinu, ka jūs zināt, ka mūsu miesai ir jānākst un jāmirst; tomēr savā miesā mēs redzēsīm Dievu.

11 Jā, es zinu, ka jūs zināt, ka Viņš parādīsies miesā tiem, kas ir Jeruzālemē, no kurienes mēs nākam; jo ir nepieciešams, ka tas notiktu starp viņiem; jo tā pienākas dižajam Radītājam, lai Viņš pieļautu pašam tapt cilvēku pakļautam miesā un mirtu par visiem cilvēkiem, lai visi cilvēki varētu tapt pakļauti Viņam.

12 Jo, kā nāve ir nākusi pār visiem cilvēkiem, lai piepildītu diženā Radītāja žēlsirdīgo ieceri, tā ir vajadzīgs augšāmcelšanās spēks, un krišanas dēļ ir vajadzīgs, lai augšāmcelšanās nāktu pie ļaudīm; un krišana nāca pārkāpuma dēļ; un tādēļ, ka cilvēki kļuva krituši, viņi tika padzīti no Tā Kunga vaiga.

13 Tāpēc ir vajadzīgs, lai būtu bezgalīga izpirkšana — ja nebūtu bezgalīgas izpiršanas, šī iznīcība nevarētu tēpties neiznīcībā. Tāpēc pirmajam sodam, kas nāca pār cilvēku, vajadzētu turpināties bezgalīgi ilgi.

14 Un ja tā, šai miesai vajadzētu tikt guldītai sapūšanai un sairšanai zemes mātē, lai nekad vairs neceltos. Ak, Dieva gudrība, Viņa žēlastība un labvēlība. Jo lūk, ja miesa vairs neceltos, mūsu gari tiktu pakļauti tam eņģelim, kas atkrita no Mūžīgā Dieva vaiga un kļuva par velnu, lai nekad vairs neceltos.

15 Un mūsu gariem vajadzētu kļūt tādiem kā viņš, un mēs kļūtu par velniem, velna eņģeļiem, lai tiktu padzīti no mūsu Dieva vaiga un paliktu ar melu tēvu postā, kā viņš pats; jā, par to būtņi, kas pievīla mūsu pirmos vecākus, kas izliekas gandrīz par gaismas eņģeli un vedina cilvēku bērnus uz slepenām savienībām slepkavošanai un visa veida slepeniem tumsas darbiem.

16 Ak, cik liela ir mūsu Dieva labestība, Dieva, kas sagatavo ceļu mūsu izglābšanai no šī drausmīgā briesmoņa ķetnām, jā, no šī briesmoņa, nāves un elles, kā es saucu ķermeņa nāvi un arī gara nāvi.

17 Un dēļ mūsu Dieva, Israēla Svētā atsvabināšanas, šī nāve, par kuru es esmu runājis, kura ir laicīga, atdos savus mirušos; šī nāve ir kaps.

18 Un šī nāve, par kuru es esmu runājis, kas ir garīgā nāve, atdos savus mirušos; šī garīgā nāve ir elle; tāpēc nāvei un ellei vajadzēs atdot savus mirušos, un ellei būs jāatdod tās sagūstītie gari, un kapam būs jāatdod tā sagūstītos ķermeņus, un cilvēku ķermeņi un gari tiks savienoti viens ar otru;

un tas ir ar Israēla Svētā augšāmcelšanās spēku.

19 Ak, cik dižena ir mūsu Dieva iecere. Jo no otras puses, Dieva paradīzei būs jāatdod taisnīgo garus, un kapam būs jāatdod taisnīgo ķermeņi; un gars un ķermenis atkal tiks atjaunoti kopā viens ar otru un visi cilvēki taps neiznīcīgi un nemirstīgi, un viņi būs dzīvojošas dvēseles ar pilnīgām zināšanām, līdzīgi mums miesā, izņemot tikai, ka mūsu zināšanas būs pilnīgas.

20 Tāpēc mums būs pilnīga atziņa par visu mūsu vainu un mūsu nešķīstību, un mūsu kailumu; un taisnīgajiem būs pilnīga atziņa par viņu prieku un viņu taisnīgumu, un viņi būs tērpti šķīstībā, jā, patiesi, taisnības apmetnī.

21 Un notiks, kad visi cilvēki pāries no šīs pirmās nāves dzīvē, tā kā viņi kļūs nemirstīgi, viņiem vajadzēs stāties Israēla Svētā soģa krēsla priekšā; un tad būs tiesa, un viņiem vajadzēs tikt tiesātiem saskaņā ar Dieva svēto tiesu.

22 Nešaubīgi, kā Tas Kungs dzīvo, jo Dievs Tas Kungs ir to sacījis un tas ir Viņa mūžīgs vārds, kas nevar beigties, ka tie, kas ir taisnīgi, arī paliks taisnīgi un tie, kas ir nešķīsti, arī paliks nešķīsti; tāpēc tie, kas ir nešķīsti, ir velns un viņa eņģeļi; un viņi ieies tiem sagatavotā mūžīgā ugunī; un viņu mokas ir kā uguns un sēra jūra, kuras liesma paceļas mūžīgi mūžos un nekad nebeidzas.

23 Ak, mūsu Dieva diženums un taisnīgums. Jo Viņš izpilda visus Savus vārdus, un tie ir nākuši no Viņa mutēs, un Viņa likumam ir jātiek izpildītam.

24 Bet lūk, taisnie, Israēla Svētā svētie, tie, kas ir ticējuši Israēla Svētajam, tie, kas ir izcietuši pasaules krustus un nicinājuši tās izsmieklu, viņi iemantos Dieva valstību, kura bija sagatavota viņiem no pasaules dibināšanas, un viņu prieks būs pilnīgs mūžīgi.

25 Ak, mūsu Dieva, Israēla Svētā, žēlastības diženums. Jo Viņš atbrīvo Savus svētos no tiem drausmīgajiem briesmoņiem,

velna un nāves, un elles, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības.

26 Ak, cik milzīgs ir mūsu Dieva svētums. Jo Viņš zina visu, un nav nekā, ko Viņš nezinātu. Un Viņš nāk pasaulē, lai Viņš varētu izglābt visus cilvēkus, ja viņi paklausīs Viņa balsij; jo lūk, Viņš izcieš sāpes par visiem cilvēkiem; jā, katras dzīvas radības sāpes, gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu, kuri pieder Ādama ģimenei.

27 Un Viņš tās izcieš, lai visi cilvēki varētu augšāmcelties, lai visi varētu stāvēt Viņa priekšā tai lielajā un tiesas dienā.

28 Un Viņš pavēl visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem Viņa Vārdā, esot ar pilnīgu ticību Israēla Svētajam, vai arī viņi nevar tikt izglābti Dieva valstībā. Un, ja viņi nenožēlos grēkus un neticēs Viņa Vārdam, un netaps kristīti Viņa Vārdā, un nepastāvēs līdz galam, viņiem būs jātiek nosodītiem; jo Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, ir to sacījis.

29 Tāpēc Viņš ir devis likumu; un, kur nav dots likums, tur nav soda; un, kur nav soda, tur nav nosodīšanas; un, kur nav nosodīšanas, Israēla Svētā žēlastībai ir tiesības pār viņiem grēku izpirkšanas dēļ; jo viņi ir atbrīvoti ar Viņa spēku.

30 Jo grēku izpirkšana apmierina Viņa taisnības prasības pār visiem tiem, kam likums nav bijis dots, ka viņi ir atbrīvoti no tā drausmīgā briesmoņa, nāves un elles, un velna, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības; un viņi tiek atjaunoti pie Tā Dieva, kas ir devis viņiem elpu, kas ir Israēla Svētais.

31 Bet, ak vai tam, kam likums ir dots, jā, kam ir visi Dieva baušļi kā mums, un kas pārkāpj tos, un izšķiež savas pārbaudījumu dienas, jo drausmīgs ir viņa stāvoklis.

32 Ak, cik viltīga ir ļaunā iecere! Ak, cilvēku iedomība un vājība, un muļķība! Kad viņi ir mācīti, viņi domājas gudri esam, un viņi neklausā Dieva padomam, jo viņi to atliek malā, domādami, ka viņi paši zina, tāpēc viņu gudrība ir muļķība un tā nedod

tiem labumu. Un viņi ies bojā.

33 Bet būt mācītam ir labi, ja paklausa Dieva padomiem.

34 Bet, ak vai tiem bagātajiem, kas ir bagāti ar pasaulīgajām lietām. Jo tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina nabagos, un viņi vajā lēnprātīgos, un viņu sirdis ir pie viņu bagātībām, tāpēc viņu bagātības ir viņu Dievs. Un lūk, arī viņu bagātības aizies bojā kopā ar viņiem.

35 Un, ak vai tiem nedzirdīgajiem, kas negrib klausīties, jo viņi aizies bojā. Ak vai tiem neredzīgajiem, kas negrib skatīties, jo arī viņi aizies bojā. Ak vai tiem, kas ir neapgraizīti sirdīs, jo apziņa par savām nekrietnībām viņus satrieks pēdējā dienā. Ak vai melim, jo viņš tiks nogāzts ellē. Ak vai slepkavam, kas nogalina tīši, jo viņš mirs. Ak vai tiem, kas nododas netiklībai, jo viņi tiks nogāzti ellē. Jā, ak vai tiem, kas pielūdz elkus, jo visu velnu velns priecājas par viņiem.

36 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kuri nomirs savos grēkos, jo viņi atgriezīsies pie Dieva un ieraudzīs Viņa vaigu, un paliks savos grēkos.

37 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties, cik šausmīgi ir grēkot pret Svēto Dievu, un arī cik šausmīgi ir padoties tā viltīgā kārdinājumiem. Atcerieties, ka miesas tieksme ir nāve, un gara tieksme ir mūžīgā dzīve.

38 Ak, mani mīļotie brāļi, pievērsiet ausi maniem vārdiem. Atcerieties Tā Israēla Svētā diženumu.

39 Nesakiet, ka es esmu runājis smagas lietas pret jums; jo, ja jūs to teiksit, jūs zaimosit patiesību; jo es esmu runājis jūsu Radītāja vārdus. Es zinu, ka patiesības vārdi ir smagi pret visiem nešķīstajiem; bet taisnie tos nebaidās, jo viņi mīl patiesību un nav to satriekti.

40 Ak, tad nu, mani mīļotie brāļi, nāciet pie Tā Kunga, Tā Svētā. Atcerieties, ka Viņa ceļi ir taisnīgi. Lūk, cilvēka ceļš ir šaurs, bet tas guļ taisnā virzienā viņa priekšā, un vārtu

sargs ir Israēla Svētais; un Viņš tur nenodarbina nevienu kalpu; un nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem; jo Viņš nevar tikt pievilts, jo Dievs Tas Kungs ir Viņa Vārds.

41 Un, kas kladzina, tam Viņš atvērs; un gudrie, un mācītie, un tie, kas ir bagāti, kas ir uzpūtušies dēļ savām mācībām un savas gudrības, un savām bagātībām — jā, viņi ir tie, ko Viņš nicina, un, ja viņi neatmetīs tās lietas un neuzlūkos sevi par nelgām Dieva priekšā, un nenolaidīsies dziļā pazemībā, Viņš neatvērs tiem.

42 Bet gudro un prātīgo lietas tiks noslēptas no viņiem uz mūžiem; jā, tā laime, kas ir sagatavota svētajiem.

43 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties manus vārdus. Lūk, es novelku savas drānas un nokratu tās jūsu priekšā; es lūdzu savas glābšanas Dievu, lai Viņš uzlūko mani ar Savu visuredzošo aci; tāpēc jūs zināsit pēdējā dienā, kad visi cilvēki tiks tiesāti par saviem darbiem, ka Israēla Dievs liecināja, ka es nokratīju jūsu nekrietnības no savas dvēseles un ka es stāvēju spožumā Viņa priekšā, un esmu tīrs no jūsu asinīm.

44 Ak, mani mīļotie brāļi, novērsieties no saviem grēkiem; nokratiet tā važas, kurš gribētu jūs stingri sasaistīt; nāciet pie šī Dieva, kas ir jūsu glābšanas klints.

45 Sagatavojiet savas dvēseles tai diženajai dienai, kad taisnība tiks dāvāta visiem taisnīgajiem, patiesi tiesas dienai, lai jūs varētu nesarauties drausmīgās bailēs, lai jūs varētu neatcerēties jūsu drausmīgo vainu visā pilnībā un nebūtu spiesti izsaukties: Svēts, svēts ir Tavs sods, ak Dievs Tas Kungs Visvarenais, bet es zinu savu vainu; es pārkāpu tavu likumu, un mani pārkāpumi ir mani; un velns ir dabūjis mani, ka es esmu viņa drausmīgo ciešanu upuris!

46 Bet lūk, mani brāļi, vai ir vajadzīgs, lai es modinātu jūs tai briesmīgajai patiesībai par šīm lietām? Vai es mocītu jūsu dvēseles, ja jūsu domas būtu tīras? Vai es būtu tik tiešs ar jums saskaņā ar patiesības

vienkāršību, ja jūs būtu brīvi no grēka?

47 Lūk, ja jūs būtu svēti, es runātu ar jums par svētumu, bet, tā kā jūs neesat svēti un uzlūkojat mani kā skolotāju, ir vajadzīgs, lai es mācītu jums par grēka sekām.

48 Lūk, manai dvēselei riebj grēks, un mana sirds priecājas taisnībā; un es slavēšu sava Dieva svēto Vārdu.

49 Nāciet, mani brāļi, katrs, kam slāpst, nāciet pie ūdens; un, kam nav naudas, nāciet, pērciet un ēdiet; jā, nāciet pērciet vīnu un pienu bez naudas un bez maksas. Tāpēc nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, nedz savus spēkus tam, kas neder uzturam.

50 Cītīgi uzklausiet mani un atcerieties vārdus, ko es esmu runājis; un nāciet pie Israēla Svētā, un cienājieties ar to, kas nezūd un nemaitājas, un lai jūsu dvēsele priecājas pārpilnībā.

51 Lūk, mani mīļotie brāļi, atcerieties sava Dieva vārdus; lūdziet Viņu pastāvīgi dienā un pateicieties Viņa svētajam Vārdam naktī. Lai jūsu sirdis priecājas!

52 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas no pēdējām dienām, patiesi jūs visi, kas saņemsiet šos lieliskos pravieša Jēkaba vārdus. Vai jūs saprotat viņa vārdus? Vai tie neskan pilnīgā izpratnē jūsu ausīs? Vai tie nevērš jūsu dvēseles uz Kristus vārdiem un nelūdzas, lai jūs paklausītu šiem vārdiem?

53 Lūk, Kristus vārdi ir tās lietas, ar kurām viņš jums ir pavēlējis cienāties, patiesi ar to, kas nezūd un nemaitājas.

54 Un tas ir Kristus evaņģēlijs, kas sevī ietver visus glābšanas principus un priekšrakstus, kas ikvienam Dieva bērnam būs vajadzīgi, lai atkal ieietu Tēva valstībā.

95. NODAĻA

Ļaunumi no dzīšanās pēc mūsdienu laicīgās izglītības. Tas Kungs iznīcinās visas mācīšanās iestādes, kuras nodibinājuši cilvēki. Mēs tiekam mudināti meklēt Dieva

valstību vairāk par visu citu.

UN tad lūk, pēdējās dienās Sātans sāks izmantot varu, ko viņš ir ieguvis pār cilvēku bērnu sirdīm un prātiem, lai novērstu viņus no Tā Kunga likuma.

2 Jo lūk, tajās dienās būs nodibinātas daudzas mācīšanās iestādes visos zemes stūros. Un ļaudis tiks pievilti, lai ticētu, ka vissvarīgākais, ko viņi var iegūt sev, ir izglītība kādā no šīm iestādēm.

3 Un šīs iestādes tiks izveidotas, lai tie, kas tās izveido un tiecas pēc peļņas, gūtu ienākumus. Jo viņi nesniegs zināšanas bez maksas. Bet lūk, tās zināšanas, ko viņi mācīs, būs nevērtīgas Dieva valstībā.

4 Lūk, tās zināšanas, kuras tiks mācītas šo iestāžu studentiem, būs zināšanas, kuras Sātans ir devis pasaulei, lai visi zinātu par viņa plānu un lai visi varētu mācīties to, kas viņiem ir jādara, lai viņa plāns sekmētos.

5 Un Sātans apsolīs visiem tiem, kas apmeklē šīs mācīšanās iestādes, patiesi šīs koledžas un universitātes, un skolas, kā tās būs zināmas viņu vidū; jā, Sātans apsolīs viņiem cilvēku uzslavas un pagodinājumus, ja būs tā, ka viņi ievēros šo iestāžu prasības un maksās naudu, kas tiks prasīta no viņiem.

6 Un tanī dienā ļaunie priecāsies savās zināšanās, kuras viņi ir ieguvuši šajās iestādēs, un viņi uzslavēs cits citu par saviem sasniegumiem, ko viņi guvuši, apmeklējot šīs mācīšanās iestādes.

7 Un zināšanas, kas tur tiks mācītas, atbalstīs to svētību funkcijas, kuras Sātans ir devis tiem, kas seko viņam un tur viņa pavēles.

8 Un pasaules bērni tiks savu vecāku mācīti — paļauties uz zināšanām, kuras viņi tur iegūs. Lūk, bērni saņems uzslavas no saviem vecākiem par atzīmēm, kuras viņi saņems, un grādiem, kuriem viņi pievērsīs savas sirdis.

9 Un, kad viņu sirdis ir pievērstas tam, lai iegūtu cilvēku uzslavas un pagodinājumus, tad viņu taisnīgie darbi attiecībā uz

nabadzīgajiem un slimajiem, un cietējiem, un tiem, kas ir cietumā savu zināšanu trūkuma dēļ, jā, tad viņu rūpes par savu tuvāko mitēsies.

10 Un tā Sātans atkal izrādīs savu varu pār cilvēku bērniem, piepildot Jāņa vārdus, kad viņš runāja par zvēru un tā tēlu, un par šī tēla pieņemšanu un pielūgšanu, kas tiek ieviests un ietekmēts caur šīm mācīšanās iestādēm.

11 Tad nu Ādama dienās nebija nekādu skolu, kur kāds varētu doties, lai mācītos pasaules lietas un zināšanas. Taču visiem Ādama bērniem tika mācīts Tēva plāns — ka viņiem ir jāmīl citam citu un jādara cits citam to, ko viņi vēlas, lai citi darītu viņiem.

12 Un Ēnoha pilsētā, kas bija vistaisnīgākā pilsēta, kāda jebkad ir bijusi uz zemes, jā, šajā pilsētā nebija nodibināta neviena laicīgās mācīšanās iestāde ļaužu vidū.

13 Un šie ļaudis bija paši iemīļotākie un cienījamākie no visiem bērniem, ko Dievs ir nolīcis uz šīs zemes. Un viņi patiešām pieredzēja mūžīgu mieru un laimi savā starpā.

14 Un tagad es vaicāju jums no pēdējām dienām: Jā, kāds labums ir no zināšanām, kas jums tiek mācītas jūsu mācīšanās skolās? Vai zināšanas, kuras jūs apgūstat, vērsīs jūs uz to, lai jūs mīlētu savu tuvāko un darītu tiem labu, vai arī tās jums māca paaugstināt sevi virs sava tuvākā?

15 Jā, vai tās jums nemāca to, kas jums ir jādara, lai iegūtu vairāk ienākumu par tiem, ko saņem nabadzīgie un lēnprātīgie, tādēļ ka viņi neapmeklē šīs skolas?

16 Un kā ir ar nabadzīgajiem? Vai viņi nav tie, kas strādā jūsu laukos un šuj jūsu drēbes, un veic visāda veida fizisku darbu, kas nodrošina jums māju, kurā dzīvot?

17 Un ko šie, kas ir vissvarīgākie cilvēki, kuri atbalsta jūsu ikdienas dzīvi, jā, ko viņi ir mācījušies jūsu iestādēs? Lūk, jūsu iestāžu neapmeklēšana liek viņiem būt pazemīgiem Dieva priekšā un strādāt pašiem sava vaiga sviedros, ko viņiem ir pavēlējis Tas Kungs.

18 Jā, tie ir nabadzīgie un lēnprātīgie, un pazemīgie, kurus jūs esat pazemojuši, tādēļ ka jūs esat pacēluši sevi virs viņiem un maksājat viņiem zemu algu, par kādu jūs nestrādātu.

19 Un daudzi no nabadzīgajiem vēlēšies apmeklēt šīs skolas, lai arī viņi varētu piedalīties zvēra ekonomikā un uzņemties uz sevis tā tēlu. Taču tādēļ, ka viņi ir nabadzīgi, viņiem nav līdzekļu, ar ko viņi var samaksāt par izglītību, kurai bagātie ir piešķirušī vērtību, lai gūtu ienākumus.

20 Lūk, šīs iestādes tiks izveidotas, lai darītu bagātus tos, kas iegulda tajās un maksā profesoru un administratoru algas, kas ir Sātana emisāri un dalās godībā un svētībā, kuras viņš tiem ir apsoltījis.

21 Lūk, viņi ir tikuši Sātana pārliecināti, ka bez izglītības, ko var iegūt vienīgi mācīšanās iestādē, kas ir izveidota, lai gūtu peļņu, zvēra tēlu nevar īstenot, nedz arī var izpildīt lielo izcilības standartu, kam būtu jābūt katra cilvēka vēlmei, kā viņi ir pievilti domāt.

22 Jā, tie ir mācītie, par kuriem pravieši ir liecinājuši, ka tie vajās nabagos un trūkcietējus viņu vārdu dēļ; vai, citiem vārdiem sakot, viņu izglītības trūkuma dēļ, kas tiek piedāvāta šajās iestādēs.

23 Un tad nu Tas Kungs piedāvā savu patiesību un savu zināšanu izpratni visiem bez maksas. Jā, tas ir tas, ko Jēkabs domāja, kad viņš teica: Nāciet, mani brāļi, katrs, kam slāpst, nāciet pie ūdens; un, kam nav naudas, nāciet, pērciet un ēdiet; jā, nāciet pērciet vīnu un pienu bez naudas un bez maksas. Tāpēc nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, nedz savus spēkus tam, kas neder uzturam.

24 Un tad nu, kā gan jūsu grādi un jūsu apbalvojumi, un cilvēku pagodinājumi, ko jūs saņemsit šajās iestādēs, var apmierināt jūsu laimes vēlmes? Jā, vienīgā vēlme, ko tie apmierinās, ir jūsu kāre pēc varas un peļņas saskaņā ar Lucifera plānu un svētībām, kuras viņš jums ir apsoltījis par

sekošanu viņa plānam.

25 Jā, pat pēc tam, kad jūs esat ieguvuši visus cilvēku pagodinājumus, vai jūs tad esat laimīgi un apmierināti ar savām dzīvēm? Es saku jums, ka jūs neesat apmierināti ar savām dzīvēm.

26 Jo lūk, es esmu redzējis jūsu dienu un esmu daudz lasījis par jūsu lielo ļaundarību tajos vārdos, kurus ir uzrakstījis Jareda brālis; un mēs zinām, ka jūs neesat laimīgi. Jo pat pēc tam, kad jūs būsiet saņēmuši visas šīs lietas, jūs joprojām meklēsiet tās lietas, kuras Sātans ir sagādājis jums, lai mazinātu jūsu dvēseļu sāpes un ciešanas.

27 Un jūsu bērni, lūk, vai viņi neizmanto to brīvību, kas viņiem ir, neesot savu vecāku uzraudzībā, lai dzertu vīnu un lietotu tās lietas, kas mazina sāpes un ciešanas no spiediena un nastas, ko šīs mācīšanās iestādes uzliek viņiem? Lūk, kādu laimi jūs rodat šajās lietās?

28 Un tad nu, kāda jēga ir daudzajiem mācību kursiem, ko jums tiek prasīts apgūt, lai jūs varētu iegūt grādu vai pagodinājumu, lai jūs varētu veikt savus pienākumus profesijā, kurā nekad netiks izmantotas tās zināšanas, ko jūs gūstat no šiem obligātajiem kursiem?

29 Lūk, tā ir bagāto vēlēšanās, kuri ir izveidojuši šīs iestādes, lai gūtu peļņu un varu pār jums. Jo lūk, jo vairāk zināšanu no jums tiek prasīts, jo vairāk jūs esat spiesti maksāt tiem, kuri jūs apbalvos ar cilvēku godu un pagodinājumiem.

30 Lūk, kādēļ jūs ļaujiet kādam ietekmēt jūs un kontrolēt jūsu domāšanu, ja tas, par ko tie jūs ir ideoloģiski apstrādājuši, nekādi jums nesniegs mieru un laimi, ko jūs vēlaties?

31 Lūk, kādēļ jūs ļaujaties uz šo pieņemto mācīšanās iestāžu, kas ir jūsu vidū, profesoriem un skolotājiem, un audzinātājiem, tomēr noliedzot Svētā Gara spēku, kas jums varētu mācīt visu, kas jums ir nepieciešams, lai atrastu laimi un tiktu izglābti Dieva valstībā?

32 Vai jūs nezināt, ka senie pravieši zināja un saprata daudzas no lietām, kuras ir daudz varenākas par tām lietām, kas tiek mācītas cilvēku skolās?

33 Un tad, kad Tas Kungs Jēzus Kristus bija uz zemes, vai viņš apmeklēja šīs mācīšanās iestādes? Jā, vai viņš vēlējās jebkādas cilvēku uzslavas un pagodinājumus?

34 Un Džozefs un Kristofers, kuri ir pēdējie pravieši, kuri būs starp jums uz zemes pirms Tā Kunga atnākšanas, ko, jūsprāt, viņi iemācījās šajās iestādēs?

35 Lūk, pirmajam no viņiem nebūs vairāk par to izglītību, kas tiek prasīta no jauna bērna, tomēr viņš jums sniegs patiesības, kādas pasaule nekad nav zinājusi.

36 Un pēdējais no viņiem apmeklēs šo laicīgās mācīšanās iestādi savā attīrīšanas laikā, tiekot Sātana ietekmēts sekot viņa plānam. Taču viņš pārvarēs Sātana kārdinājumus un izsmies šīs iestādes veidus, un pierādīs, ka cilvēka gudrība nav nekas salīdzinājumā ar Dieva gudrību.

37 Un notiks, ka tad, kad Tas Kungs nāks uz zemes, lai valdītu tūkstošgades laikā, viņš liks, lai tiktu iznīcinātas visas mācīšanās iestādes un visas grāmatas, kas tur atrodas, kas māca cilvēku bērniem melus, ko Sātans vēlas, lai tie zinātu attiecībā uz viņa plānu.

38 Lūk, viņš mācīs visiem zemes iedzīvotājiem evaņģēliju, ko viņš mācīja iepriekš, kas mācīja cilvēkam, ka viņam būtu jāmīl savs tuvākais un savi ienaidnieki, tāpat kā viņš mīl pats sevi.

39 Jā, un uz šī pamata zemes iedzīvotāji mācīsies visas patiesības, kas ir nepieciešamas viņu glābšanai un mūžīgajai laimei Tēva valstībā.

40 Un viņš tiem mācīs patiesības par dabas kārtību un likumiem, kas tiks pasniegtas un mācītas tādā veidā, ka pat mazs bērns sapratīs un spēs pielietot zināšanas, kuras tam dos Tas Kungs, savas paša laimes labā.

41 Un tagad es jums jau esmu izskaidrojis, ka vienīgi tiem, kas ir celestiāli savās

vēlmēs, tiks dotas zināšanas un vara pār elementiem, kas viņiem ļaus radīt pasaules un vides, kas ir vajadzīgas šajās pasaulēs, lai ļautu tajās rasties dzīvībai.

42 Tādējādi, ja vienīgi tiem, kas ir celestiāli, būs šīs zināšanas, un šīs zināšanas viņiem mācīs Tas Kungs to skaidrajā veidā, kāda jēga būs citiem studēt dabas funkcijas un likumus, kad viņiem būs aizliegts izmantot šīs zināšanas visās citās valstībās, kas nav celestiālas, — godības valstībās, ko viņi paši ir izvēlējušies savas rīcības brīvības dēļ?

43 Lūk, pēdējo dienu laikā Sātanam būs spēja un vara dot cilvēku bērniem daudzus no Dieva spēkiem un sniegt viņiem ierobežotu izpratni par šiem spēkiem, kā es jums to jau esmu izskaidrojis. Un jūs no pēdējām dienām redzēsiet lielu iznīcību, kas nāks pār zemes iedzīvotājiem šo zināšanu un šo spēku dēļ, ko Tēvs ļaus Sātanam dot viņiem.

44 Tādējādi jūs redzēsiet to, kā ļauni un savtīgi cilvēki izmanto šos spēkus savam pašu labumam. Un tās zināšanas, kuras viņi saņems no Sātana, tiks viņiem atņemtas pēdējās tūkstošgades uz zemes laikā un tiks dotas vienīgi tiem, kas ir taisnīgi un kas lietotu šos spēkus visu Dieva bērnu labumam un laimei.

45 Un tā mēs varam redzēt Dieva lielo gudrību, ļaujot Sātanam piekļūt šiem spēkiem, lai tos iekļautu savā plānā pēdējās dienās. Jo tiks pierādīts tas, ka Lucifera vēlme iesākumā — dot visiem Dieva bērniem tos spēkus, kas piemīt Tēvam, — var vadīt tikai uz haosu un postu dēļ savtīgā veida, kādā šos spēkus izmanto tie, kas nav celestiālas būtnes.

46 Tādēļ, mani mīļotie brāļi un māsas, nedzenieties pēc pasaules zināšanām, jo tās jūs nevadīs pa taisnīguma ceļu — ceļu, kas jums sniegs to laimi, ko jūs vēlaties.

47 Bet, pirms jūs dzenaties pēc zināšanām, dzenieties vairāk pēc Dieva valstības, tad jums visas šīs lietas tiks dotas.

48 Un, kad jūs izprotat Tēvu un zināt Viņu, tad jūs esat viens ar Viņu un lielās izpirkšanas nolūks ir tapis piepildīts, izglābjot jūsu dvēseles no tām ciešanām, kuras jūs pieredzētu, dzīvojot pēc Lucifera plāna.

49 Lūk, nedzenieties pēc izglītības, lai jūs varētu kļūt bagāti un saņemt cilvēku uzslavas un pagodinājumus; jo šajā lietā jūs kļūsiet lepmi un aizvainosiet Dieva Garu.

50 Lūk, šeit ir vēl no Jēkaba vārdiem, kas tikuši doti šī pieraksta neaizzīmogatajā daļā un kas sniedz manai dvēselei lielu prieku.

51 Jo lūk, nefījieši bija līdzīgi jums no pēdējām dienām — tanī, ka viņi ieguva daudzus no pasaules smalkajām lietām. Taču Tas Kungs lika, lai Jēkabs runātu uz ļaudīm par šīm lietām. Tādēļ es vēlos, lai jūs no pēdējām dienām pielīdzinātu viņa vārdus sev, jo tie tika rakstīti un saglabāti, un aizzīmogoti, lai nonāktu pie jums jūsu pamācīšanai.

52 Un ir rakstīts, sakot: Man jums jāsaka patiesība saskaņā ar Dieva vārda skaidrību. Jo lūk, kad es jautāju Tam Kungam, tad vārds nāca pār mani, sakot: Jēkab, uzej templī nākamajā rītā un pasludini šai tautai vārdu, ko Es tev došu.

53 Un tagad lūk, mani brāļi, šis ir tas vārds, ko es jums sludinu, ka daudzi no jums ir sākuši meklēt zeltu un sudrabu, un visādus dārgakmeņus, ar kuriem šī zeme, kas ir apsolītā zeme jums un jūsu pēcnācējiem, ir pārpilna.

54 Un gādības roka ir smaidījusi pār jums labvēlīgi, ka jūs esat ieguvuši daudz bagātību; un tāpēc, ka daži no jums ir dabūjuši vairāk nekā jūsu brāļi, jūs uzpūšaties savu siržu lepniecībā un staigājat stīviem kakliem un augstu paceltām galvām savu dārgo tērpu dēļ, un vajājat savus brāļus, tādēļ ka jūs domājat, ka jūs esat labāki nekā viņi.

55 Un tagad, mani brāļi, vai jūs domājat, ka Dievs attaisnos jūs šīnī lietā? Redzi, es saku jums — nē! Bet Viņš jūs nolād, un, ja

jūs neatkāpsities no šīm lietām, Viņa sodi drīz vien nāks pār jums.

56 Ak, kaut Viņš parādītu jums, ka Viņš var jūs caurdurt un ar vienu acs skatienu Viņš var satriekt jūs pīšļos! Ak, kaut Viņš atbrīvotu jūs no jūsu nekrietnībām un negantībām!

Un, ak, kaut jūs klausītu Viņa pavēļu vārdam un neļautu savu siržu lepnībai iznīcināt jūsu dvēseles.

58 Padomājiet par saviem brāļiem tāpat kā par sevi un esiet draudzīgi ar visiem un brīvi ar savu mantību, lai viņi varētu būt tikpat bagāti kā jūs.

59 Bet, pirms jūs meklējat bagātības, meklējiet pēc Dieva valstības. Un, kad jūs būsit saņēmuši cerību Kristū, jūs iegūsit bagātības, ja jūs tās meklēsiet; un jūs tās meklēsiet ar nolūku darīt labu — apgērbt kailo un pabarot izsalkušo, un atbrīvot sagūstīto, un sniegt atbalstu slimajam un nomocītajam.

60 Un tagad, mani brāļi, es esmu runājis ar jums par lepnību; un tie no jums, kas ir mocījuši savu tuvāko un vajājuši viņu tāpēc, ka jūs bijāt lepnī savās sirdīs par lietām, kuras Dievs jums ir devis, ko jūs sakāt par to?

61 Vai jums nešķiet, ka tādas lietas ir netīkamas Tam, kas radījis visu radību? Un viena būtne Viņa acīs ir tikpat dārga kā cita. Un visa radība ir no pīšļiem; un Viņš ir to radījis tam pašam mērķim, lai tā turētu Viņa pavēles un godinātu Viņu mūžīgi.

62 Un tagad, lūk, mani brāļi un māsas, vai jūs joprojām nesaprotat Jēkaba varenos vārdus, ko Tas Kungs pavēlēja, lai viņš sniegtu ļaudīm? Vai tie nav pietiekami skaidri, lai jūs tos varētu saprast?

63 Vai jūs neredzat, ka tā ir cerība Kristū, ko jums būtu jāvēlas vairāk par visām citām lietām uz zemes? Lūk, ja jums ir cerība Kristū, tad jūs zināsit Kristu; un, ja jūs zināt viņu, tad jūs zināsit Tēvu ar Svētā Gara spēku, kas jums sniegs visas zināšanas, kuras jūs vēlaties, lai darītu jūs laimīgus.

64 Vēlreiz es saku jums: dzenieties vairāk pēc Dieva valstības, tad jums visas šīs lietas tiks dotas.

96. NODAĻA

Rūpes par dabu un visu apkārtējo vidi būs prioritāte tūkstošgades laikā. Zeme tiks atjaunota stāvoklī, kas ir līdzīgs Ēdenes dārzam.

UN notiks, ka Tas Kungs vēlreiz sāks atjaunot zemi tās dabiskajā stāvoklī, kādā tā bija laikā, kad Ādams un Ieva tika ievietoti Ēdenes dārzā, patiesi laikā, kad starp visām zemes radībām nepastāvēja nāve.

2 Jo lūk, visu zemes dzīvnieku kārtu vairošanās process tiks izmainīts, la tas atbilstu Tēva plānam. Jo lūk, ja dzīvniekiem ļautu vairoties un radīt pēcnācējus, un vairs nebūtu citu dzīvnieku, kas ēstu to miesu, mazinot to populācijas pieaugumu, tad šī radību kārtā pārpildītu zemi un nepalīktu vietas cilvēku bērniem.

3 Tādējādi tajā dienā zemes radības kļūs mūžīgas pēc savas dabas, vai, citiem vārdiem, ar tiem pašiem līdzekļiem, ar ko mūsu ķermeņi pieaugs līdz briedumam un nenovecos, tāpat tas būs starp visām zemes radībām.

4 Un visas radības dzīvos tādā vidē, kas tām nodrošinās prieku, kuru vēlēties ir ticis ieprogrammēts ar to instinktiem.

5 Jo lūk, visas radības pastāvēs Dieva bērnu priekam un laimei, kas ir tas nolūks, kādēļ tās tika radītas.

6 Un daudzi no dzīvniekiem, kas būs uz zemes, kalpos Dieva bērniem; un šie dzīvnieki izrādīs instinktīvu uzticību un mīlestību pret visiem Dieva bērniem, patiesi līdzīgu tai, ko cilvēks gūst no dzīvniekiem, kurus tas ir pieradinājis kā savus lolojumdzīvniekus.

7 Un notiks, ka visā pasaulē visu kārtu dzīvnieki tiks aizsargāti ar Tā Kunga spēku

un vārdu.

8 Un kukaiņi turpinās darīt to, ko tiem paredzēts darīt augu labumam, kuriem tie palīdz to esamības procesā. Un tie kukaiņi, kas nesniegs labumu augiem, tiks pārveidoti savā būtībā un to instinkti tiks pārprogrammēti, lai tie kalpotu cilvēka laimei un nenodarītu tam ciešanas; vai arī tie tiks paņemti prom no zemes, jo tie vairs nebūs vajadzīgi uz tās.

9 Jo lūk, tas ir Tēva gudrībā, ka daba tiek uzturēta līdzsvarā un kārtībā, kas tai ļauj piepildīt savas radīšanas mēru visās lietās.

10 Un tagad man ir kaut kas jums sakāms attiecībā uz veidu, kā zemes dzīvnieki un radības tika radītas.

11 Lūk, Tēva labpatikai un reizēm humoram šīs lietas tika radītas un noliktas uz zemes, lai tās veiktu savas individuālās funkcijas dabas kārtības ietvaros un atbilstoši instinktiem, ko Dievs tiem ir devis, lai uzturētu pilnīgu līdzsvaru.

12 Un, kad Tēvs rada kādu no tiem, Viņš to veido pēc Savām sirds vēlmēm, ko bieži vien ietekmē Viņa laime, kas sevī ietver humora izjūtu, ko Viņš ar piemēru ir parādījis garos, ko Viņš ir devis visiem Saviem bērniem.

13 Un daba ir iekārtota Viņa labpatikai, kad tā ir kalpojusi nolūkam — piepildīt Viņa bērnu laimes vajadzības.

14 Tad nu, ja jūs uzmanīgi vērotu dzīvniekus, kas veic savas ikdienas gaitas uz zemes, jūs redzētu to, kā tie ir ieprogrammēti ar saviem instinktiem atbilstoši Tēva labajai gribai un humoram.

15 Un, vērojot šos daudzus dzīvniekus, jūs varētu labāk iepazīt savu Tēvu.

16 Un augi un puķes, un vīnogulāji un sūnas, jā, patiesi visas pasaules skaistās, zaļojošās vietas ir tikušas veidotas un pretstatītas atbilstoši Tēva varai un gribai.

17 Un visās šajās lietās Viņš paklausa dabas mūžīgajiem likumiem, kas pārvalda šīs lietas.

18 Lūk, es esmu teicis, ka tas ir ar Tēva

varu un gribu, taču vairumā gadījumu tā nav Viņa griba, kas tiek darīta šajās lietās. Jo lūk, mūsu Mūžīgās Mātes ir tās, kuru priekšstati un izpratne par dabas skaistumu pārsniedz Tēva līdzdalību šajās lietās.

19 Un tās ir šīs svētītās Mūžīgās Mātes, kuras daudzas reizes pauž Tēvam savus viedokļus un padomus par to, kā zemei un tās dabas kārtībai jātiek veidotai, lai īstenotu tādu skaistuma un brīnumu vidi, kas sniegs laimi Viņu bērniem.

20 Jo vara paveikt šīs lietas piemīt Tēvam, taču to, kā šīs lietas tiek paveiktas, lielā mērā ietekmē un pārrauga mūsu Mūžīgās Mātes.

21 Un notiks, ka Tā Kunga tūkstošgades dienās, ka viņš apspriedīsies ar daudzām no pasaules sievietēm un arī ar tiem, kuriem nav dzimuma, bet kuriem ir vēlēšanās izdaiļot un izgreznot pasauli ar augiem un ziediem, un ar radībām, kas apdzīvo zemes vides; jā, viņš apspriedīsies ar tiem par to, kā tie vēlas, lai viņš atjaunotu zemi visā tās dabiskajā skaistumā un godībā.

22 Un Jareda brāļa vārdi apraksta pasaules varenību un skaistumu, kad Tas Kungs to atkal ir atjaunojis tās sākotnējā stāvoklī. Un viņš rakstīja, sacīdams: Zemes ūdeņi atkal plūdis tīri un nepiesārņoti no kalnu galotnēm, no kurienes tie iztek, līdz zemes lielajiem okeāniem, kur tie nodrošina dzīvību un veldzi visām zemes radībām.

23 Un šie lielie okeāni atkal tiks piepildīti ar nepiesārņotu un tīru ūdeni, kas sniegs dzīvību visām radībām uz zemes.

24 Un būs plaši apgabali ar zaļojošām zemēm, kas būs pārpilni ar visāda veida augiem un puķēm, kas sniedz skaistumu un nodrošina pārtiku zemes radībām.

25 Un uz zemes būs tikai daži tuksneši un postažas vietas, izņemot dažus reģionus, kas būs tās zemes robežās, kas nosaukta par Telestiansanu, šis valsts pilsoņu laimes vēlmju dēļ.

26 Un gaisa putni bezmērķīgi lidināsies debesīs savu laimes vēlmju meklējumos. Un

tie ir skaisti putni, sevišķi izveidoti, lai acs tos uzlūkotu un roka tiem pieskartos un apmīlotu, un apbrīnotu to radības kārtā.

27 Un es redzēju lielo ūdeņu zivis, kuras Tas Kungs pārveidoja, lai brīvi peldētu pa visiem zemes ūdeņiem. Un zemes iedzīvotāji visās valstībās peld līdzās ūdeņu zivīm, un viņi arī lido gaisā līdzās putniem pēc tehnoloģijas veida, ko Tas Kungs dod tiem, kam ir tāda vēlme, lai viņi to varētu pieredzēt un gūt prieku tanī.

28 Un zāle, kas aug pasaules plašajās zemēs, ir mīksta un lokana, un radīta, lai sniegtu prieku dzīvniekiem, kas gūst barību no tās; un to izbauda arī tie, kas skrien pa to, neapsedzot savas pēdas, — izbaudot tās mīksto un maigo pieskārienu miesai.

29 Un skats, ko es redzēju, bija tik apbrīnojams skats, ka es priekā raudāju par Tēva svētību varenību, nodrošinot šo dabas kārtu visā tās godībā Viņa bērnu labumam.

30 Un es brīnījos par skatu, ko es redzēju. Un Tas Kungs man uzsmaidīja un paraudzījās uz mani ar smaidu savā sejas izteiksmē, un uzrunāja mani, sacīdams: Lūk, mans mīļotais brāli, šī ir Tēva godība savā pilnībā.

31 Un šajā godībā Viņš ir sagādājis šīs brīnišķīgās svētības visiem Saviem bērniem. Lūk, svētīts lai ir Tēvs šajā lietā, ko Viņš ir paveicis visu to labā, kas tic Viņam un tur Viņa pavēles.

32 Lūk, pateicoties Viņam, daba un visu lietu kārtība ir izveidota mūsu labumam un mūsu laimei. Un, pateicoties Viņam, mums tiks dotas visas lietas uz mūžīgiem laikiem pasaulēs, kuras Viņš ir radījis mums.

33 Un lai slava un gods, un pateicība tiek dota Viņam mūžīgi.

34 Un notika, ka Jareda brālis smaidīja kopā ar To Kungu, vērojot brīnišķīgās dabas svētības, kas īstenosies Tā Kunga pēdējās tūkstošgades laikā.

35 Un tagad es, Moronijs, nevaru rakstīt visus Jareda brāļa vārdus, ko viņš redzēja attiecībā uz šīm lietām. Taču viņa apraksts

lika man nomesties uz saviem ceļiem un līksmot savā dvēselē ar ārkārtīgi lielu prieku to lietu dēļ, ko es lasīju par Tā Kunga valdīšanu tūkstošgadē.

36 Jo lūk, tik brīnišķīgas un apburošas dabas svētības, kuras mums ir nodrošinājis Dievs, nekad nav bijušas uz zemes, nedz arī kādreiz būs uz zemes līdz tam laikam.

97. NODAĻA

Planētu izpēte un arheoloģija pēdējās dienās tiek nosodīta kā nevērtīga cilvēces laimei. Tā Kunga zināšanas un spēks tiks lietots tūkstošgades laikā, lai sagatavotu planētas par godības pakāpēm Dieva valstībā. Moronijs lieto Džožeļa Smita atklāsmi, lai raksturotu dažādo godības pakāpju iedzīvotājus. Cilvēcei būtu jāizmanto savas zinātniskās zināšanas, lai darītu labu citiem.

UN notiks, ka šī varenā un brīnumainā dabas kārtība tiks izveidota visās mūžīgajās godības valstībās Tēva valstībā.

2 Un es jums jau esmu izskaidrojis, ka planētas, kuras ir fiksētas savā rotācijā ap sauli, kļūs par šīm Dieva valstībām, katrai planētai tiek nozīmēta atšķirīga godības pakāpe celestiālajās, terestriālajās un telestiālajās kārtās.

3 Un pēdējās dienās notiks, ka Sātans sāks izmantot spēku, ar ko viņam tiks ļauts iepazīstināt cilvēku bērnu prātus, lai iedvesmotu viņus pievērst savas sirdis tam, lai izprastu planētas un zvaigznes, un sauli, kas dod dzīvību zemei; jā, starp cilvēku bērniem būs daudzi, kas pavadīs visas sava mūža dienas, tiecoties pēc izpratnes par Visuma noslēpumiem.

4 Un Sātans iedvesmos viņus to darīt, lai viņi varētu nonākt pie izpratnes par Dieva noslēpumiem, neesot cienīgi to saņemt ar Dieva Garu, kas ir veids, kā Tēvs atklāj šīs lietas izredzētajiem.

5 Un ar izpratni, ko viņi iegūs no Sātana, viņi sāks pētīt Visumu, meklējot atbildes un veidus, kā attaisnot Lucifera plānu un izrādīt tam uzticību.

6 Lūk, Lucifers zina, ka tas bija ar Tēva spēku un zināšanām, ka pasaules tika radītas; un viņš zina arī to, ka bez šī spēka un zināšanām šīs lietas nevar tikt radītas un organizētas tādā veidā, kā tās ir novietotas Visumā, lai varētu tikt uzturēta to kārtība un līdzsvars.

7 Un tā ir Lucifera vēlme, lai viņš, iespējams, varētu apiet Dieva spēku un pilnvaras, iedvesmojot cilvēkus lietot tās zināšanas, kuras tie saņems no viņa, lai izprastu dabas likumus attiecībā uz planētu radīšanu, lai caur šiem cilvēkiem, kurus viņš ir iedvesmojis, viņš varētu organizēt un izveidot valstību savrup no Tēva valstības, kur viņš un tie, kas dzīvo kopā ar viņu, varētu dzīvot pēc tiem likumiem, kurus viņš ir ieviesis savā plānā.

8 Un pēdējās dienās cilvēku bērni izmantos daudzus no pasaules resursiem, un viņi veltīs lielu laika daudzumu un lielu naudas daudzumu kosmosa pētījumiem un izpētei, ticot, ka, to darot, viņi varētu saņemt slavu un godu no tiem, kas raugās uz viņiem pēc zināšanām un sapratnes par šīm lietām.

9 Un viņi sacentīsies cits ar citu par to, lai viņi varētu saņemt šo godu, ja notiek tā, ka viņi veic kādu atklājumu, ko neviens cits cilvēks pirms viņiem nav veicis.

10 Un tā vietā, lai veltītu savu laiku un savus talantus, un savus resursus tam, lai rūpētos par trūkcietējiem un nabadzīgajiem, un slimajiem un nomocītajiem, un arī tam, lai rūpētos par tiem, kas ir ieslodzīti viņu dēļ, jā, tā vietā, lai izmantotu savas zināšanas par dabas likumiem, lai uzlabotu planētas stāvokli, uz kuras viņi dzīvo, viņi izniekos savu laiku, vienmēr mācoties un nekad nenonākot pie patiesības atziņas.

11 Un tad par viņiem tiks piepildīti praviešu vārdi, kuri ir rakstīti, sakot: Bet zini

to, ka pēdējās dienās iestāsies grūti laiki. Jo cilvēki būs patmīļīgi, mantas kārīgi, lielīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, neganti, cietsirdīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, nesavaldāmi, labā nīdēji, nodevēji, pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu, izrādīdami ārēju svētbiņību, bet tās spēku noliedzdami.

12 No tādiem izredzētajiem ir pavēlēts izvairīties. Jo tādi ir tie, kas iespiežas namos un gūsta sievas, kas apkrauti grēkiem un ko dažādas kārtības vada, kas vienmēr mācās un nekad nevar nonākt pie patiesības atziņas.

13 Bet, tāpat kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu, tā arī šie uzstājas pret patiesību — ļaudis, kas pavisam samaitāti savā prātā un nav pastāvējuši ticībā. Bet viņi netiks tālāk uz priekšu savās zināšanās un izpratnē par Dieva noslēpumiem, jo viņu neprāts būs visiem skaidri redzams, kā tas arī ar pirmajiem notika.

14 Tad nu Janne un Jambre bija ēģiptiešu burvji, kuri bija izglītoti vīri zinātnes un maģijas mākslās, un kuriem uzticējās faraona galmā, pateicoties viņu laicīgajām zinībām un viņu izglītībai starp ļaudīm.

15 Jā, tie izsmēja Mozu un Dieva spēku un zināšanas, ko Mozus saņēma no Gara, pateicoties viņa aicinājumam būt par Dieva pravieti. Jo tie neticēja, ka Mozus varētu zināt zinātnes principus un likumus, ko, viņuprāt, varēja apgūt vienīgi caur pieredzi un eksperimentēšanu, un ar zinātnes līdzekļiem, kam šie vīri bija veltījuši savas dzīves.

16 Un šie vīri bija pārliecinājuši faraonu, ka viņu zināšanas ir varenas un nozīmīgas ļaudīm un ka bez viņu zināšanām faraons nevarētu pareizi vadīt ļaudis.

17 Jo viņi bija pārliecinājuši faraonu un ļaudis, ka viņu dievi neatklātu sevi ļaudīm un nesvētītu tos, izņemot, ja tas notiktu caur to spēku un zināšanām, kas piemita šiem priesteriem.

18 Un tie nostājās faraona galmā un

dižojās ar savām lielajām zināšanām par zvaigznēm un planētām, kas pastāv Visumā.

19 Un ar saviem viltīgajiem vārdiem un iedomātajām zinību teorijām faraons tika pievilts un deva šiem vīriem lielas bagātības un godu starp ļaudīm.

20 Un tas bija viņu arods, patiesi, kuru viņi bija izkopusi un kurā viņi bija kļuvuši ārkārtīgi atjautīgi, tā ka spēja apmulķot faraonu un ļaudis ar savām iedomātajām zinībām.

21 Un tad nu tas nav grūti — pievilt ļaudis ar teorijām un hipotēžu pasniegšanu par tām lietām, par kurām vairākums no tiem neko nezina. Jā, tas ir viegli — pārliecināt ļaudis dot savu naudu, lai dzītos pēc šīm teorijām un patiesības hipotēzēm ar viltīgiem vārdiem un lieliem solījumiem par izgudrojumiem un atklājumiem, kas sniegs ļaudīm lielāku laimi.

22 Un ļaudis godbijībā raugās uz šiem burvjiem un šiem zinātniekiem, un šiem izglītotajiem vīriem pēc izpratnes par šķietami nebeidzamu maģiju, kas pastāv Visumā. Un ļaudīm tas ir mistisks un maģisks, tādēļ ka viņi to neizprot.

23 Un, ja ļaudis izprastu šīs lietas, tad tās nebūtu mistiskas vai maģiskas un viņi redzētu caur to viltībām, kas viņus maldina un ņem viņu naudu, ka tie varētu gūt peļņu un varu pār ļaužu dzīvēm.

24 Un Mozus drosmīgi stāvēja faraona galmā un norāja Janni un Jambri, sacīdams: Šie vīri, uz kuriem jūs paļaujaties; vai jūs nezināt, ka viņi neko nesaprot par Dieva likumiem un dabas kārtību, kurā Viņš mūs ir nolīcis?

25 Vai jūs nezināt, ka viņi pieviļ jūs dēļ savas vēlmes pēc bagātībām un slavas, ko jūs viņiem sniedzat, pateicoties viņu iedomātajām zinībām?

26 Jā, kāds labums tev, ak, diženo faraon, ir no viņu padoma, kad tava tauta cieš no bada un sērgām, un no viņu pašu dvēseļu ļaunuma?

27 Jā, kāds labums ir no viņu zināšanām

par Visumu un dabas ritumu, kas to satur savās robežas, kad tava tauta tik ārkārtīgi cieš?

28 Lūk, es jums saku, ka dabas Dievs zina un izprot likumus, pēc kuriem Viņš ir radījis visas lietas. Un šo izpratni Viņš nedod ļauniem cilvēkiem, kuri to vēlas, lai tie varētu gūt peļņu un slavu, un varu no ļaudīm.

29 Un tu, ak, diženo faraon, vai tu nezini, ka ar mana vārda spēku, kas ir man dots Dieva spēks, tava valstība tiks nolādēta caur dabu, kas tiek turēta vienīgā patiesā Dieva varā?

30 Un tas tev tiks darīts Dieva bērnu ciešanu dēļ, kuri ir tavā varā un kuriem tu nedod neko salīdzinājumā ar to, ko tu dod šiem lielo zinību vīriem, kas par tādiem uzdodas.

31 Lūk, Dievam nav svarīgi tas, vai jūs saprotat Viņa dabas likumus, jo tie ir Viņa likumi un tiem, kurus Viņš ir izraudzījis, lai kalpotu Viņa ļaudīm, Viņš sniedz pilnīgu izpratni par tiem.

32 Taču Dievam ir svarīgi tas, ka Viņa ļaudis ārkārtīgi cieš no tavas rokas un no to rokas, kuriem tu esi devis varu un kurus esi iecēlis pār tiem.

33 Lūk, tās lietas, ko tavi padomnieki un tavi zinātnieki, un tavi burvji pasniedz tev kā patiesību, nav pilnīga patiesība. Jā, viņiem ir dievības izskats, bet viņi noliedz tās spēku; un šis spēks tiks dots vienīgi tiem, kas lietos šo spēku tam, lai kalpotu Dieva bērniem taisnīgumā, kas ir vienīgais nolūks, kādēļ Viņam tika dots šis spēks un zināšanas, jā, lai Viņš varētu kalpot mums.

34 Un notika, ka faraona galma padomdevēji un padomnieki bija ļoti aizvainoti par to, ko Mozus teica attiecībā uz viņiem; un kopš tā brīža viņi centās izlikt viņam slazdus un pieķert viņu melos, lai tie varētu apsūdzēt viņu faraona priekšā.

35 Taču Mozus nepadevās visām šo ļauno cilvēku mahinācijām; un ar viņa vārda spēku sērgas un dabas lāsti nāca par faraonu un

visu viņa namu.

36 Un tagad es, Moronijs, esmu iekļāvis šīs lietas, kas ir ietvertas Jareda brāļa pierakstā; jā, es esmu tās iekļāvis šajā pierakstā, lai jūs no pēdējām dienām netiktu pievilti no tiem jūsu vidū, kas ņem no jūsu naudas un jūsu mantas, lai izgudrotu neīstas hipotēzes un patiesības teorijas par Visumu, kurā jūs dzīvojat.

37 Jo lūk, kaut tajās būs daļa no patiesības, ko Sātanam tiks ļauts dot tiem pēdējās dienās, viņi nekad nenonāks pie izpratnes par pilnīgu patiesību. Tādējādi viņi būs tādi, kas vienmēr mācās un nekad nevar nonākt pie patiesības atziņas.

38 Lūk, es vēlos, lai jums no pēdējām dienām vairāk rūpētu jūsu ikdienas dzīves bēdīgais stāvoklis un tas, kas ik dienu notiek uz zemes, kur jūs dzīvojat.

39 Lūk, paraugieties sev apkārt un saskatiet lielo nabadzību un tik daudzu jūsu brāļu un māsu neatliekamās vajadzības. Jā, jūs zināt, ka nepastāv ne mīlestība, nedz miers starp jums uz zemes pēdējās dienās; un jūs esat tie, kurus pravieši ir pieminējuši.

40 Lūk, kādēļ jūs ļaujāt, lai jūs pieviļ tie, kuri meklē zināšanas par kaut ko, ko Dievs jums ir radījis, lai jūs varētu būt laimīgi?

41 Jā, ja jūs ņemtu to naudu un laiku, ko jūs veltāt tam, lai dzītos pēc tām lietām, kas jums nekad netiks dotas, jā, patiesi zināšanas un Dieva spēks pār Visumu, un lietotu to, lai rastu veidus, kā paēdināt izsalkušos un sniegtu palīdzību tiem, kas ir trūcumā, tad jūs būtu guvuši panākumus, izpildot Dieva likumus attiecībā uz mīlestību, kas jums būtu jābūt citam pret citu.

42 Un, vienīgi paklausot Dieva likumam, jūs varat atrast laimi un zināšanas, ko jūs vēlaties.

43 Un būs daudzi no jums pēdējās dienās, kas tiksit dēvēti par arheologiem un paleontologiem, un ģeologiem, kas domās, ka ar savām zinībām jūs sniedzat noderīgu kalpošanu saviem līdzcilvēkiem ar to, kam jūs veltāt savas pūles un savu naudu.

44 Taču es jums saku: lai miroņi apglabā savējos un atstājiet šīs pagātnes lietas, lai tās nekļūtu jums par nastu nākotnē.

45 Jo lūk, nav nekā no pagātnes, ko jūs varat mainīt, bet par nākotni jūs es atbildīgi un jums būs jāatbild par tām lietām, kuras jūs veicat pašlaik.

46 Jo lūk, pagātne ir veidojusi tagadni, un tagadne veidos nākotni, un nākotne tiesās tos darbus, ko jūs esat veikuši pagātnē un ko jūs veicat tagadnē.

47 Nedomājiet, ka, rokoties pagātnē un pārdomājot to, jūs jebkāda veidā varat izmainīt nākotni, jo jūs to nevarēsiet. Vienīgi tas, ko jūs darāt šodien, ietekmēs rītdienu.

48 Lūk, ir labāk, ja jūs veltāt sava laika un naudas, un iegūto zināšanu pūliņus tajās problēmās, kuras jūs esat sev radījuši ar saviem pagātnes darbiem.

49 Lūk, Tā Kunga dienā neviena no lietām, ko jūs esat darījuši pagātnē, neietekmēs nākotnes paradīzi, ko jums radīs Tēvs.

50 Un notiks, ka jūsu pārbaudes dienu jeb jūsu mirstības, kurā Tēvs jūs ir nolīcis, pēdējo tūkstoš gadu laikā Tas Kungs sāks lietot spēku un zināšanas, ko viņš ir saņēmis no Tēva, lai sāktu izmainīt planētas, kuras pieder zvaigžņu sistēmai, kas tiek turētas savā gaitā ar saules spēku. Lūk, katra planēta tiks pārveidota par to godības valstību, uz kuru tā attiecas.

51 Un tagad man, Moronijam, ir pavēlēts runāt skaidri uz jums saskaņā ar Jareda brāļa vārdiem, kurus viņš rakstīja attiecībā uz jums, un arī saskaņā ar manu paša izpratni, kuru es esmu saņēmis ar un caur pravietojuņa Garu, kas man ir ticis dots.

52 Lūk, tuvākai saulei ir planēta Merkurs, kā tā būs zināma starp jums pēdējās dienās. Un šī planēta tika pārveidota par valsti, kura būs to mūžīgā pasaule, kuri pieder celestiālās valstības augstākajai godības pakāpei.

53 Un tā tiks saukta par Šinehāsanu,

līdzīgi tai godības valstībai, kurā dzīvo Tēvs. Un uz šīs planētas ar Dieva spēku tiks radīta atmosfēra, kas to pasargās no Koloba karstuma, kas ir nosaukums, ar ko saule būs zināma savā beidzamajā godībā Tēva mūžīgajās valstībās.

54 Un šīs planētas rotācija tiks noteikta atbilstoši laika aprēķinam, kas tiks ieviests uz tās. Un tās laika aprēķins būs tūkstoš gadi no tā laika, ko jūs uzskatāt par dienu, vai kad tiek paveikta pilna rotācija uz tās ass.

55 Un laika aprēķins uz šīs planētas tiks noteikts atbilstoši to laimes vēlmēm, kuri dzīvo uz šīs planētas, kas ir paaugstināti Dievi un Dievietes, kuri ir vienoti kā viena miesa un kuri ir izvēlējušies mūžīgi kalpot Dieva valstībā.

56 Un uz šīs planētas tiks novietota dabas kārtība, kas piepildīs to laimes vēlmes, kas iemantos šo godības valstību.

57 Un nākamā planēta savā secībā no saules, kas jūsu vidū ir zināma kā Venera, jā, šī planēta mūžībās būs zināma kā Šinehāseina, un tā būs vidējā valstība celestiālajā godībā.

58 Un arī tā tiks pārveidota savā dabā un sagatavota tiem, kas to apdzīvos saskaņā ar savām laimes vēlmēm.

59 Un tās būs Dievietes, kuras ir izvēlējušās būt sievietes un kurām ir vēlme audzināt Dieva bērnu garus, un kuras tanī rod Sava prieka avotu. Jā, tās ir Viņas, kuras nevēlas mūžīgu partnerību ar vienu vīrieti, bet ir izvēlējušās rīkoties pēc debesu mūžīgajiem likumiem, izmantojot savus ķermeņus tam, lai audzinātu garus, kas apdzīvos pasaules, ko tiem radīs Tēvs, kuru katra no šīm Dievietēm ir izvēlējusies par Tēvu jeb Dievu Saviem bērniem.

60 Un šī pasaule tiks izveidota tādā veidā, ka spēja audzināt bērnus uz tās sniegs ārkārtīgi lielu prieku šīm Dievietēm, kuras ir izvēlējušās Sev šo pasauli.

61 Un zeme, uz kuras mūsu garī ir piesaistīti septiņus tūkstošus gadu, ir trešā planēta no saules un mūžībās būs zināma kā

Šinehānsama.

62 Un šī zeme arī tiks pārveidota un saņems savu paradīzes godību kā trešā valstība celestiālajā godībā.

63 Un tad nu, kaut arī viena no šīm planētām ir tuvāk saulei nekā cita savā secībā, jā, tas nenozīmē to, ka viena no šīm celestiālās godības planētām būs varenāka par kādu citu; jo tas tā nebūs, bet visas planētas, kas pieder celestiālajai valstībai, būs vienādas savā spēkā un pilnvarās.

64 Tomēr uz katras būs atrodamas tās būtnes, kas būs izvēlējušās atšķirīgus veidus, kā tās kalpos mūžībās, — katra atbilstoši savām personīgajām laimes vēlmēm.

65 Jo lūk, uz Šinehānsamas būs Dieva eņģeļi, kuriem nav vēlmes būt par bērnu Mūžīgajiem Tēviem vai Mūžīgajām Mātēm, bet būs vēlme pildīt Dievu rīkojumus, esot ar tādu pašu varu un godību kā Dieviem, kas tiks izmantota tam, lai sniegtu labumu un laimi Dieva bērniem.

66 Tad nu viņi ir tie, kas nemanāmi nāk šajā pasaulē un uztur lietu līdzsvaru kārtībā saskaņā ar Tēva plānu. Jā, viņi ir tie, kuri liek Tēva spēkam tikt pielietotam uz zemes pēc viņu pavēles vai pēc rīkojuma no Tēva, lai kalpotu Viņa bērnu vajadzībām.

67 Un šādā veidā šie Dieva eņģeļi gūst savu laimi un dzīvo uz šīs planētas, kas pārtaps par viņu mūžīgo pasauli.

68 Un ceturtnā planēta no saules, kas starp jums ir zināma kā Marss, būs terestriālās godības pirmā valstība, un cauri mūžībai būs zināma kā Oleasana.

69 Un arī šī planēta tiks pārveidota un sakārtota saskaņā ar terestriālās godības likumiem, kas nodrošinās tās iedzīvotājus ar visu, kas tiem ir nepieciešams, lai piepildītu savas laimes vēlmes.

70 Un piektā un sestā planēta no saules, kas starp jums ir zināmas kā Jupiters un Saturns, tiks pārveidotas par pārējām terestriālās godības valstībām.

71 Un tās būs attiecīgi zināmas kā Oleaseina un Oleasama, viņu laika aprēķina

kārtības veidam esot atbilstoši to laimes vēlmēm, kas dzīvos uz šīm divām lielajām planētām.

72 Lūk, šīs abas ir lielākās no visām planētām, kuras Dievs ir radījis; un tās ir pietiekami lielas, lai tās varētu nodrošināt Dieva bērnu garus, kuri sev ir izvēlējušies šīs godības pakāpes.

73 Jo lūk, vairums no Dieva bērniem vēlēšies vienu no šīm divām terestriālajām godībām; un lietas, kas uz tām tiks nodrošinātas, piepildīs viņu laimes vēlmes uz mūžīgiem laikiem.

74 Un nākamā planēta, ko jūs dēvējat par Urānu, būs telestiālās godības pirmā valstība; un to sauks par Kokobsanu.

75 Un pēdējās divas planētas, kuras jūs dēvējat par Neptūnu un Plutonu, ir tās, kas ir novietotas šīs sistēmas orbītā saules varā, saskaņā ar Tēva gribu, lai izmitinātu tās dvēseles, kuras sev ir izvēlējušās šīs godības pakāpes.

76 Un Neptūns tiks sauks par Kokobseinu; un Plutons tiks sauks par Kokobsamu, katra tiekot nosaukta ar to nosaukumu, ko Tēvs ir devis katrai no tām tajā kārtībā, kurā Viņš tās ir radījis.

77 Un tagad, mani mīļotie brāļi un māsas, jums ir praviešu vārdi jūsu priekšā, ko viņi ir sacījuši par Tēva valstībām. Un neviena no atklāsmēm, kas jums ir jūsu vidū, nav lielāka par to, ko jums ir devis pravietis Džozefs attiecībā uz Tēva godības valstību iedzīvotājiem.

78 Un viņš rakstīja, sacīdams: Dzirdiet, ak jūs, debesis, un pievērs ausi, ak zeme, un priecājieties jūs, tās iedzīvotāji, jo Tas Kungs ir Dievs, un bez Viņa nav cita Glābēja. Liela ir Viņa gudrība, brīnumaini ir Viņa ceļi, un viņa darbu mēru neviens nevar izdibināt.

79 Viņa nodomi necieš neveiksmi, nedz arī ir kāds, kas var apturēt Viņa roku. No mūžības uz mūžību Viņš ir tas pats, un Viņa gadi nekad nebeidzas.

80 Jo tā saka Tas Kungs: Es, Tas Kungs,

esmu žēlīgs un laipns pret tiem, kas bīstas Manis, un priecājos pagodināt tos, kas kalpo Man taisnībā un patiesībā līdz galam. Liels būs viņu atalgojums un mūžīga būs viņu godība. Un viņiem Es atklāšu visus noslēpumus, jā, visus apslēptos Manas valstības noslēpumus kopš senām dienām un līdz nākamajiem laikmetiem, darīšu Es zināmu tiem Savas gribas labo nodomu attiecībā uz visām lietām, kas piederas Manai valstībai.

81 Jā, pat mūžības brīnumus tie zinās, un nākamās lietas Es tiem rādīšu, pat daudzu paaudžu lietas. Un viņu gudrība būs liela, un viņu saprašana sniegsies līdz debesīm; un viņu priekšā gudro gudrība iznīks un prātīgo saprāts izrādīsies velts.

82 Jo ar Savu Garu Es apgaismošu viņus, un ar Savu spēku Es darīšu tiem zināmus Manas gribas noslēpumus — jā, patiesi to, ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi, un kas vēl neviena cilvēka sirdī nav nācis.

83 Un šīs lietas tika dotas Džozefam un viņa kalpam ar Dieva Garu, kurš bija ar baznīcu, ko viņš bija nodibinājis sākumā.

84 Un viņš turpināja šo atklāsmi, sacīdams: Ar Gara spēku mūsu acis tika atvērtas un mūsu sapratne tika apgaismota, tā lai redzētu un saprastu Dieva lietas — pat tās lietas, kuras bija kopš sākuma, pirms pasaule bija, kuras bija noteiktas no Tēva, caur Viņa Vienpiedzimušo Dēlu, kurš bija Tēva klēpī no paša sākuma; par kuru mēs sniedzam liecību; un tā liecība, ko mēs sniedzam, ir Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība, Viņš ir Dēls, kuru mēs redzējām un ar kuru mēs runājām debesu vīzijā.

85 Jo, kamēr mēs darījām tulkošanas darbu, kuru Tas Kungs bija mums nolīcis, mēs nonācām pie Jāņa evaņģēlija piektās nodaļas divdesmit devītā panta, kas mums tika dots sekojoši — runājot par mirušo augšāmcelšanos, attiecībā uz tiem, kas dzirdēs Cilvēka Dēla balsi: Un nāks ārā; tie, kas labu darījuši, taisno augšāmcelšanā; un tie, kas darījuši ļaunu, netaisno

augšāmcelšanā.

86 Tad nu tas lika mums brīnīties, jo tas tika dots mums no Gara. Un kamēr mēs apcerējām šīs lietas, Tas Kungs aizskāra mūsu sapratnes acis un tās tika atvērtas, un Tā Kunga godība spīdēja visapkārt.

87 Un mēs redzējām Dēla godību, pie Tēva labās rokas, un saņēmām no Viņa pilnības; un redzējām svētos eņģeļus un tos, kas ir svētīti Viņa troņa priekšā, pielūdzam Dievu un Jēru, kuri pielūdz Viņu mūžīgi mūžos.

88 Un tagad, pēc daudzām liecībām, kas ir dotas par Viņu, šī ir liecība, pēdējā no visām, ko mēs dodam par Viņu, — ka Viņš dzīvo! Jo mēs redzējām Viņu, patiesi pie Dieva labās rokas; un mēs dzirdējām balsi liecinām, ka Viņš ir Tēva Vienpiedzimušais Dēls, —

89 ka ar Viņu un caur Viņu, un no Viņa pasaules ir un tika radītas, un to iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva dēliem un meitām.

90 Un to mēs arī redzējām, un sniedzam liecību, ka Dieva eņģelis, kuram bija vara Dieva klātbūtnē, kurš sacēlās pret Vienpiedzimušo Dēlu, ko Tēvs mīlēja un kas bija Tēva klēpī, tika padzīts no Dieva un Dēla vaiga, un tika nosaukts par Pazudušo, jo debesīs raudāja par viņu, — viņš bija Lucifers, rītausmas dēls.

91 Un mēs skatījāmies un rau, viņš ir kritis; jā, kritis, patiesi rītausmas dēls. Un, kamēr mēs vēl bijām Garā, Tas Kungs pavēlēja mums, lai mēs pierakstītu vīziju; jo mēs redzējām Sātanu, veco čūsku, patiesi velnu, kurš sacēlās pret Dievu un centās paņemt mūsu Dieva un Viņa Kristus valstību.

92 Tādēļ viņš karo ar Dieva svētajiem un ielenc tos visapkārt.

93 Un mēs redzējām vīziju par to ciešanām, ar kuriem viņš karoja un uzvarēja, jo tā nāca Tā Kunga balss uz mums: Tā saka Tas Kungs attiecībā uz visiem tiem, kas pazīst Manu varu un ir bijuši tās dalībnieki, un ļāvuši uzvarēt sevi caur velna spēku, un

nolieguši patiesību un izaicinājuši Manu varu.

94 Viņi ir tie, kas ir pazušanas dēli, par kuriem Es saku, ka tiem būtu labāk, ja tie nebūtu dzimuši; jo viņi ir dusmības trauki, nolemti ciest Dieva dusmas kopā ar velnu un viņa eņģeļiem mūžībā; attiecībā par kuriem Es esmu teicis, ka tur nav piedošanas nedz šinī pasaulē, nedz nākamajā pasaulē — noliedzami Svēto Garu pēc tam, kad viņi to saņēma, un noliedzami Tēva Vienpiedzimušo Dēlu, pie sevis situši Viņu krustā un atklāti likuši Viņu kaunā.

95 Viņi ir tie, kas ies uguns un sēra jūrā ar velnu un viņa eņģeļiem — un vienīgie, pār kuriem otrajai nāvei būs kāda vara; jā, patiesi vienīgie, kas netiks atpestīti Tā Kunga noliktajā laikā, pēc Viņa dusmu izciešanas.

96 Jo visi pārējie tiks uzcelti ar mirušo augšāmcelšanos, caur Jēra triumfu un godību, kurš tapa nokauts, kurš bija Tēva klēpī, pirms pasaules tika izveidotas.

97 Un šis ir evaņģēlijs, prieka vēstis, ko balss no debesīm liecināja mums; patiesi, ka Viņš nāca pasaulē, patiesi Jēzus, lai tiktu sist krustā par pasauli un nestu pasaules grēkus, un iesvētītu pasauli, un attīrītu to no visas netaisnības; ka caur Viņu visi var tikt izglābti, kurus Tēvs ir devis Viņa varā un radījis ar Viņu.

98 Un kurš godina Tēvu, un izglābj visu Savu roku darbu, izņemot tos pazušanas dēlus, kuri noliedz Dēlu pēc tam, kad Tēvs Viņu ir atklājis. Tādēļ Viņš izglābj visus, izņemot tos; un tie aizies nebeidzamā sodībā, kas ir bezgalīga sodība, kas ir mūžīga sodība, lai valdītu ar velnu un viņa eņģeļiem mūžībā, kur viņu tārps nemirst un uguns neizdziest, kas ir viņu mokas.

99 Un nedz tās galu, nedz tās vietu, nedz viņu mokas zina kāds cilvēks; tas nedz tika atklāts, nedz ir, nedz tiks atklāts cilvēkam, izņemot tos, kas ir darīti par tās dalībniekiem; tomēr Es, Tas Kungs, parādu vīzijā to daudziem, bet tūlīņ atkal to aizveru.

Tādēļ tās galu, platumu, augstumu, dziļumu un bēdas tie nesaprot, nedz arī kāds cits cilvēks, izņemot tos, kas nolikti šai nosodīšanai.

100 Un mēs dzirdējām balsi, sakot: Rakstiet vīziju, jo rau, šis ir vīzijas gals par bezdievīgo ciešanām.

101 Un atkal mēs liecinām; jo mēs redzējām un dzirdējām, un šī ir liecība par Jēzus Kristus evaņģēliju attiecībā uz tiem, kas nāks ārā taisno augšāmcelšanās reizē.

102 Viņi ir tie, kas pieņēma Jēzus liecību un ticēja Viņa Vārdam, un tapa kristīti pēc Viņa apglabāšanas veida, tikdami apglabāti ūdenī Viņa Vārdā, un tas saskaņā ar pavēli, ko Viņš ir devis; ka, turot Viņa pavēles, tie var tikt mazgāti un attīrīti no visiem saviem grēkiem, un saņemt Svēto Garu ar roku uzlikšanu no tā, kurš ir ordinēts un aizzīmogots šai varai; un tie, kas uzvar ar ticību un tiek apzīmogoti ar apsoliņuma Svēto Garu, ko Tēvs izlej pār visiem tiem, kas ir taisnīgi un patiesi.

103 Viņi ir tie, kas ir Pirmdzimtā baznīca. Viņi ir tie, kuru rokās Tēvs ir devis visas lietas.

104 Viņi ir tie, kas ir priesteri un ķēniņi, kas ir saņēmuši no Viņa pilnības un no Viņa godības; un ir Visaugstākā priesteri pēc Melhisedeka kārtas, kas bija pēc Ēnoha kārtas, kas bija pēc Vienpiedzimušā Dēla kārtas.

105 Tādēļ, kā tas ir rakstīts, viņi ir dievi, patiesi Dieva dēli. Tādēļ viss ir viņu, vai dzīvība vai nāve, vai tagadējās vai nākamās lietas, viss ir viņu, un viņi pieder Kristum, un Kristus pieder Dievam. Un viņi uzvarēs visu.

106 Tādēļ neviens lai nelielās ar cilvēkiem, bet drīzāk, lai godina Dievu, kas noliks visus ienaidniekus Sev zem kājām.

107 Šie dzīvos Dieva un Viņa Kristus klātbūtnē mūžīgi mūžos. Šie ir tie, kurus Viņš atvedīs Sev līdzī, kad Viņš nāks debesu mākoņos, lai valdītu uz zemes pār Saviem ļaudīm. Šie ir tie, kam būs daļa pie pirmās

augšāmcelšanās. Šie ir tie, kas iznāks taisno augšāmcelšanās reizē.

108 Šie ir tie, kas nākuši pie Ciānas kalna un pie dzīvā Dieva pilsētas, debesu vietas, vissvētākās no visām. Šie ir tie, kas nākuši pie eņģeļu neskaitāmiem pulkiem, vispārējā sapulcē un Ēnoha un Pirmdzimtā baznīcā.

109 Šie ir tie, kuru vārdi ir rakstīti debesīs, kur Dievs un Kristus ir soģi pār visu. Šie ir tie, kuri ir taisnie, kas sasnieguši pilnību caur Jēzu, Jaunās Derības starpnieku, kurš veica šo pilnīgo Izpirkšanu, caur Savu asiņu izliešanu.

110 Šie ir tie, kuru ķermeņi ir celestiāli, kuru godība ir tā, kas no saules, tieši Dieva Visaugstākā godība, šī godība simboliski aprakstīta kā saule debess jumā.

111 Un vēl, mēs redzējām terestriālo pasauli, un skatieties un raugiet, šie ir tie, kas ir no terestriālā, kuru godība atšķiras no tās, kas ir Pirmdzimtā baznīcai, kas ir pieņēmuši Tēva pilnību, tāpat kā mēness atšķiras no saules debess jumā.

112 Lūk, šie ir tie, kas nomira bez likuma; un arī tie cilvēku gari, kas tiek turēti cietumā, kurus Dēls apmeklēja un sludināja tiem evaņģēliju, lai viņi varētu tapt tiesāti tāpat kā cilvēki miesā; kas nepieņēma Jēzus liecību miesā, bet vēlāk to pieņēma.

113 Šie ir tie, kas ir godājami zemes cilvēki, kas bija cilvēku viltības apžilbināti. Šie ir tie, kas saņēma no Viņa godības, bet ne no Viņa pilnības. Šie ir tie, kas saņēma no Dēla klātbūtnes, bet ne no Tēva pilnības.

114 Tādēļ viņiem ir terestriāli ķermeņi, un nevis celestiāli ķermeņi, un atšķiras godībā, kā mēness atšķiras no saules.

115 Šie ir tie, kas nav drosmīgi Jēzus liecībā; tādēļ viņi neiegūst kroni pār mūsu Dieva valstību.

116 Un tagad šīs ir beigas vīzijai, ko mēs redzējām no terestriālās, ko Tas Kungs pavēlēja mums rakstīt, kamēr mēs vēl bijām Garā.

117 Un vēl, mēs redzējām telestiālo godību, šī godība ir no tās, kas ir mazākā,

tāpat kā zvaigžņu godība atšķiras no mēness godības debess jumā.

118 Šie ir tie, kas nepieņēma nedz Kristus evaņģēliju, nedz liecību par Jēzu. Šie ir tie, kas nenoliedz Svēto Garu. Šie ir tie, kas ir nogāzti ellē. Šie ir tie, kas netiks atpestīti no velna līdz pēdējai augšāmcelšanās reizei, līdz Tas Kungs, patiesi Jērs Kristus, būs pabeidzis Savu darbu.

119 Šie ir tie, kas nesaņēma no Viņa pilnības mūžīgajā pasaulē, bet no Svētā Gara caur terestriālo kalpošanu; un terestriālie caur celestiālo kalpošanu.

120 Un arī telestiālie saņem to no eņģeļu kalpošanas, kas ir nolikti kalpot tiem, jeb kuri ir nozīmēti būt par gariem, kas kalpo tiem; jo tie būs glābšanas mantinieki.

121 Un tā mēs redzējām debesu vīzijā telestiālo godību, kas ir augstāk par visu saprašanu; un neviens cilvēks to nezina, kā vien tas, kam Dievs to ir atklājis.

122 Un tā mēs redzējām terestriālo godību, kas ir pārāka visās lietās par telestiālo godību, patiesi godībā un spēkā, un varenībā, un varā.

123 Un tā mēs redzējām celestiālo godību, kas ir pārāka visās lietās — kur Dievs, patiesi Tēvs, valda Savā tronī mūžīgi mūžos; kura troņa priekšā visas būtnes noliecas pazemīgā godbijībā un godina Viņu mūžīgi mūžos.

124 Tie, kas dzīvo Viņa klātbūtnē, ir Pirmdzimtā baznīca; un viņi redz, kā paši tiek redzēti, un zina, kā paši tiek zināti, būdami saņēmuši no Viņa pilnības un no Viņa labvēlības; un Viņš dara tos vienlīdzīgus spēkā un varenībā, un varā.

125 Un celestiālā godība ir viena, tāpat kā saules godība ir viena. Un terestriālā godība ir viena, tāpat kā mēness godība ir viena. Un telestiālā godība ir viena, tāpat kā zvaigžņu godība ir viena; jo, kā viena zvaigzne atšķiras no citas zvaigznes godībā, tāpat atšķiras viens no otra godībā telestiālajā pasaulē;

126 jo šie ir tie, kas ir no Pāvila un no

Apolla, un no Kēfas. Šie ir tie, kas saka, ka viņi daži ir no viena, un citi no otra; jā, citi no Kristus un citi no Jāņa, un citi no Mozus, un citi no Ēlijas, un citi no Esajas, un citi no Jesajas, un citi no Ēnoha; bet nepieņēma nedz evaņģēliju, nedz Jēzus liecību, nedz praviešus, nedz mūžīgo derību.

127 Visbeidzot, šie visi ir tie, kas netiks sapulcināti ar svētajiem, lai tiktu aizrauti Pirmdzimtā baznīcā un uzņemti mākonī.

128 Šie ir tie, kas ir meļi un burvji, un laulības pārkāpēji, un netikļi, un katrs, kas mīl un runā melus. Šie ir tie, kas cieš Dieva dusmas uz zemes. Šie ir tie, kas cieš mūžīgās uguns atriebību. Šie ir tie, kas tiek nogāzti ellē un cieš Visvarenā Dieva dusmas līdz laiku pilnībai, kad Kristus būs nolīcis visus ienaidniekus Sev zem kājām un būs pabeidzis Savu darbu;

129 kad Viņš nodos valstību un stādīs to priekšā Tēvam nenotraipītu, sacīdams: Es esmu uzvarējis, un esmu minis vīna spaidu viens pats, patiesi Visvarenā Dieva dusmu niknuma vīna spaidu.

130 Tad Viņš tiks kronēts ar Viņa godības kroni, lai sēdētu Viņa varas tronī valdīt mūžīgi mūžos.

131 Bet skatieties un raugiet, mēs redzējām terestriālās un telestiālās, un pasaulu godību un iedzīvotājus, ka viņi bija neskaitāmi kā zvaigznes debess jumā, vai kā smiltis jūras krastā.

132 Un mēs dzirdējām Tā Kunga balsi sakām: Šie visi lieksies ceļos, un katra mēle atzīsies Viņam, kas sēž tronī mūžīgi mūžos; jo viņi tiks tiesāti pēc saviem darbiem, un katrs cilvēks saņems atbilstoši saviem paša darbiem, savu paša varu mājokļos, kas ir sagatavoti; un viņiem kalpos Visuaugstākais; bet kur Dievs un Kristus mīt, tie nevar nākt, pasaulēs bez gala.

133 Lūk, šis ir beigas vīzijai, ko mēs redzējām, ko mums bija pavēlēts pierakstīt, kamēr mēs vēl bijām Garā.

134 Bet lieli un brīnumaini ir Tā Kunga darbi, un Viņa valstības noslēpumi, ko Viņš

mums parādīja, kas ir augstāk par visu saprašanu godībā un varenībā, un varā; ko Viņš pavēlēja mums, kamēr mēs vēl bijām Garā, ka mēs nedrīkstam rakstīt un nevienam cilvēkam nav ļauts izrunāt; nedz arī cilvēks ir spējīgs tos darīt zināmus, jo tos var redzēt un saprast tikai ar Svēto Garu, ko Dievs dāvā tiem, kas mīl Viņu un šķīstās Viņa priekšā; kuriem Viņš dāvā šo privilēģiju redzēt un zināt pašiem; lai caur Gara spēku un izpausmi, kamēr miesā, viņi varētu izturēt Viņa klātbūtni godības pasaulē.

135 Un gods, un slava, un vara Dievam un Jēram mūžīgi mūžos. Āmen.

136 Un tad nu, ja ir tā, ka Tas Kungs neatklās mūžīgo likumu noslēpumus cilvēkam, izņemot, ja tas ir cilvēks, kurš ir šķīstījies Tā Kunga priekšā, turot viņa pavēles, tad kā gan jūs no pēdējām dienām varat uzskatīt, ka jūsu teorijas un izpratne par dabas likumiem ir patiesi?

137 Lūk, es zinu, ka Sātans ir pievilis jūs tajā, ko, pēc jūsu domām, jūs zināt par savu zinātni un savām tehnoloģijām. Jā, Sātans jums ir devis daļu no zināšanām un izpratnes par šiem likumiem, taču Tēvs viņam neļaus dot jums visu likumu; nedz arī kāds cilvēks uz zemes pēdējās dienās izpratīs spēku, kas piemīt Tēvam, — spēku, ar ko Viņš ir radījis un izveidojis planētas, uz kurām dzīvos visu Viņa bērnu dvēseles, kad Viņa darbs būs pabeigts šajā Visuma daļā.

138 Jo lūk, nevienam cilvēkam viņa jaunumā nebūs šis radīšanas spēks.

139 Taču jūs no pēdējām dienām sāksit saprast daudzas lietas; un jūs apgūsiet daudzas lietas, kuras jūs izmantosiet, lai sekotu Lucifera plānam. Taču, kad Tas Kungs nāks uz zemes Tēva godībā, visas jūsu iedomātās zinības būs veltīgas; un tie no jums, kas domājāt, ka jūs izpratāt dabas patiesības, tiksiet piemeklēti ar lielām ciešanām un nemieru, kad Tas Kungs sāks savu darbu ar spēku, kas viņam piemīt.

140 Jo kurš cilvēks starp jums var pavēlēt

elementiem ar savas balss skaņu? Jā, kurš cilvēks starp jums var likt pasaulei izmainīt tās rotācijas veidu, lai pasaules iedzīvotājiem izskatītos, ka vairs nav nakts? Jā, kurš cilvēks starp jums var likt kalnam atraities no zemes un iemest sevi jūras dziļumos? Jā, kurš cilvēks starp jums dziedināt visāda veida slimības un ciešanas ar savu pieskārienu?

141 Es saku jums, ka, lai arī jums šķiet, ka jūs daudz zināt par pasauli un likumiem, kas to pārvalda, jūs nezināt neko salīdzinājumā ar lielajām zināšanām, kas tiks dotas taisnīgajiem, kuri šīs zināšanas lietos vienīgi tādēļ, lai kalpotu citiem.

142 Lūk, iespējams, jūs izpratīsiet dažas lietas, un šī izpratne ievērojami pārsniegs jūsu priekšteču izpratni, kuri dzīvoja uz zemes pirms jūsu mirstības dienām.

143 Un, kādēļ, jūsuprāt, jūsu priekšteči neizprata šīs lietas tūkstošiem gadu pirms jums, taču tad šķietami neilgā brīdī jūs atrodat šīs zināšanas un lietojat šīs zināšanas, lai sniegtu, kā jūs uzskatāt, jums labumu?

144 Vai tagad jūs saprotat, ka Sātanam tika aizliegts līdz pēdējām dienām sniegt jums šīs zināšanas? Vai tagad jūs saprotat, kam jūs kalpojat?

145 Un jūs, kas domājat, ka jūs izprotat zinātnes un dabas likumus, kam jūs kalpojat taisnīgumā, ja ne tās ir jūsu pašu savtīgās intereses pēc goda un slavas, un peļņas? Lūk, Tā Kunga dienā jūs cietīsiet kopā ar liekuļiem.

146 Un tagad es vēlos pamācīt tos jums, kas esat saņēmuši šīs zināšanas un izpratni no Sātana pēdējās dienās; jā, jūs zināt, ka šīs zināšanas ir izmantotas, lai izraisītu lielu postu un satraukumu uz zemes.

147 Jā, jūs esat redzējuši daudzas dvēseles, kuras šo zināšanu dēļ, kas jums ir starp jums, priekšlaicīgi ir aizsūtītas mājās pie Dieva, kurš deva tām dzīvību.

148 Un Sātans nevar paņemt atpakaļ tās zināšanas, kuras viņš ir atklājis jums, tādēļ

nožēlojiet grēkus un izmantojiet savas zināšanas, lai darītu labu un tiem mērķiem, kam Tas Kungs vēlas, lai jūs izmantotu šīs zināšanas.

149 Lūk, ja jūs sāksit izmantot šīs zināšanas, lai pabarotu izsalkušo, apģērbtu kailo un nodrošinātu mājokli tam, kam nav mājas; jā, ja jūs izmantosiet šīs zināšanas, lai darītu labu savam līdzcilvēkam; patiesi, ja jūs izmantosiet šīs zināšanas, lai paklausītu Kristus vārdiem itin visā, kas ir Tēva pavēles; es saku jums: ja jūs sāksit izmantot šīs zināšanas taisnīgumā, tad Tas Kungs svētīs jūs un dos jums vairāk zināšanu, lai viņš varētu ātri pabeigt savu darbu taisnībā.

150 Atcerieties manus vārdus, mani brāļi un māsas; jā, sagatavojieties, lai satiktu Dievu un sniegtu Viņam atskaiti par visu, ko jūs esat darījuši ar zināšanām un svētībām, kuras jūs esat saņēmuši.

151 Un, ja jūs varat nostāties Viņa priekšā un paziņot Viņam, ka jūs neesat nodarījuši kādam pāri ar saviem darbiem; jā, ja jūs varat teikt, ka visiem jūsu brāļiem un māsām bija pārtika un apģērbs, un pajumte tādā pašā pārpilnībā, kā jums bija, tad jūs tiksiet attaisnoti Tā Kunga priekšā par to, ko jūs esat darījuši ar savu laiku un savu naudu, un zināšanām, kas jums ir.

152 Atcerieties manus vārdus un neaizejiet bojā.

98. NODAĻA

Visas pasaules reliģijas ir samaitātas, tomēr tām ir labas saknes, kas ir sākotnējais evaņģēlijs, ko tās māca. Tiek pārrunāta reliģijas praktizēšana tūkstošgades laikā. Celestiālajā valstībā vairs nebūs nepieciešama lūgšana, taču būtnes citās valstībās vēl aizvien lūgs taisnīgumā un pateiksies Tēvam par visu, ko tās ir saņēmušas no Viņa. Cilvēki pielūgs Dievu ar saviem darbiem.

UN notiks pēdējās dienās, ka cilvēki iegūs savas zināšanas un izpratni ne tikai no šīm mācīšanās iestādēm, patiesi tām, kas ir izveidotas viņu vidū, kas viņiem mācīs to, kas attiecas uz pasaulīgām lietām, jeb laicīgās studijas, kas nodarbojas jautājumiem, kas nav saistīti ar ticību.

2 Jo ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, uz neredzamām lietām, kas darbojas cilvēku bērnu dvēseļu labā.

3 Un šīs ticības lietas tiks mācītas visā pasaulē daudzajās reliģijās, kas tiks izveidotas pēdējās dienās.

4 Un šīm reliģijām arī būs dievbijības izskats, jo tām būs evaņģēlija saknes, kas ir patiesas, jo tās ļaudīm sniedza Dieva pravieši, kuri tika nozīmēti savās noteiktajās kultūrās un laika periodā. Tomēr pēdējās dienās tās visas noliegs Dieva spēku to vadītāju lielo ļaundarību un blēdību dēļ.

5 Un tajās dienās visas pasaules reliģijas būs samaitātas, tādēļ ka šo dažādo reliģiju ļaudīm tiks mācīti ticības priekšstati un koncepcijas, ko darīs cilvēki, kuri nav iedvesmoti un kuriem nav patiesā Dieva Gara, kas viņu vadītu savā pašu izpratnē par Viņa gribu.

6 Jo lūk, nevienam cilvēkam nebūs Dieva Gars, ja vien tas nedzīvos savu dzīvi vienotībā ar Dievu. Jā, ja vien cilvēks nedzīvo pēc Kristus likumiem, ar viņu nevar būt Dieva Gars.

7 Un tādēļ, ka Sātana spēks būs pārpilnam pēdējās dienās, visi zemes ļaudis tiks pievilti ticības jautājumos — tādā pašā veidā, kā viņi tiks pievilti savās iedomātajās zinātnes un tehnoloģiju zinībās, ko viņi saņems no Sātana.

8 Lūk, zemes iedzīvotāji pielūgs Sātanu kā savu Dievu; un tie sauks viņu par savu Tēvu un savu Kristu.

9 Un lielās varas dēļ, kas Sātanam būs pār viņu prātiem, viņi nezinās, ka tas ir Sātans, ko viņi pielūdz, jo viņi tiks vadīti ticēt, ka viņi pielūdz patieso Dievu.

10 Lūk, tā vietā, lai pasaules reliģijas

vienotu visu vīriešu un sieviešu dvēseles uz zemes, tās nodalīs viņus; un viņi karos cits ar citu par ietekmi un pārākumu starp visiem uz zemes.

11 Un kristieši celsies savā lepnībā un nosodīs ikvienu, kas netic Kristum.

12 Un musulmaņi celsies un nosodīs visus tos, kas netic Allāham un viņa pravietim Muhamedam.

13 Un zvēra varenās baznīcas ļaudis, patiesi baznīca, kas starp jums būs zināma pēc mana tēva vārda, ticēs, ka vienīgi tiem ir patiesība un ka, ja vien cilvēks nepievienojas šai baznīcai, tas netiks izglābts.

14 Un tā zemes dievs valdīs un pārvaldīs pēdējo dienu ļaudis. Lūk, Sātans sāks nošķirt nācijās savā starpā un radīt lielu lepnību un lielīšanos vienai nācijai pār otru, pateicoties svētībām, kuras viņš ir devis zemes nācijām.

15 Un Sātana tronis tiks pagodināts pēdējās dienās pār visām pārējām zemes nācijām; un no šī troņa Sātans pārvaldīs pasauli un liks visiem zemoties viņa priekšā un pielūgt viņu.

16 Jā, Sātans iedvesmos cilvēku bērns nošķirt savas dzīves no Dieva, esot ar Dievu savās domās un savās dzīvēs vienīgi tad, kad viņi nenodarbojas ar valdības, izglītības laicīgajiem jautājumiem un aktivitātēm, kuras sniedz īslaicīgu prieku, kas tiek gūts no Sātana svētībām.

17 Un visu zemes reliģiju vadītāji nostiprināsies ar zvēru; un viņi gērbsies kā zvērs; un viņi veiks visus savus darbus ar zvēru, lai viņi tiktu pieņemti un saņemtu godu no zvēra tēla, ko viņi pārstāv savos piemēros savu baznīcu locekļiem.

18 Lūk, jūs pazīsiet šos vadītājus pēc viņu darbiem. Jā, spriediet par viņiem pēc tiem vārdiem, kurus jūs esat saņēmuši šajā pierakstā, patiesi pēc Kristus vārdiem, kurus viņš ir runājis jums un par kuriem jums ir divas liecības — jūdu grāmatā un arī mana tēva pierakstā, kas bija neaizzīmogots un ko jums deva pravietis Džozefs.

19 Es saku jums: nosakiet to kā savu vērtēšanas standartu. Un, ja jūsu reliģiju vadītāji neatbilst šim standartam, ko ir noteicis Kristus, tad jūs varat droši zināt, ka viņi ir Sātana kalpi un ka tas, ko viņi sekmē, nesniegs jums mūžīgo mieru un laimi, ko jūs vēlaties.

20 Lūk, jūs ticēsiet, ka jūs sajūtat Dieva Garu savās baznīcās, kad jūs klausāties savu reliģisko vadītāju glaimos un maldinošajos vārdos; jā, Sātans atdarinās Dieva Garu un liks jums raudāt un sajūst degšanu sirdī, ka tā baznīca, kurai jūs piederat, vai reliģija, kurai jūs sekojat, ir Dieva patiesā baznīca.

21 Tomēr ir tikai viens veids, kā jūs varat būt droši, ka tā baznīca, kurai jūs piederat, ir Dieva patiesā baznīca: Jā, vai jūsu baznīca māca Kristus vārdus? Vai jūsu vadītāji seko Kristus piemēram tanī, kā viņi dzīvo savas dzīves? Jā, vai viņiem ir tā vara, kas bija Kristum, kas ir tā pati vara, kas bija divpadsmit apustuļiem, kad viņi devās pa visu zemi, dziedinot slimos un sludinot evaņģēliju bez maksas visiem, kas vēlējās viņus uzklausīt?

22 Jā, vai no jums tiek prasīts dot no savas naudas, lai dzirdētu Dieva vārdu? Es zinu, ka jūs uzskatāt, ka no jums netiek prasīt to dot, bet ka jūsu vadītāji jums lūdz dot, lai Dievs varētu piepildīt jūsu dvēseles ar Viņa neizsakāmo žēlastību — žēlastību, par kuru jūsu vadītāji nerunā patiesībā, jo viņi to nesaprot.

23 Un, kad viņi ir saņēmuši jūsu naudu, pēc kāda dzīvesveida jūsu vadītāji dzenas? Vai viņi dzīvo līdzīgi Kristum? Vai jūs zināt par viņu namiem un pasaules smalkajām lietām, kuras viņi gūst no naudas, ko jūs dodat viņiem?

24 Un uz zemes būs daži reliģiskie vadītāji, kuri maldinās jūs, sekojot tiem viņu liekuļoto Kristus darbu dēļ. Jā, viņi dzīvos nabadzīgi un gērbsies peticīgi, lai viņi varētu pierādīt jums, ka ir veltījuši savas sirdis Dievam.

25 Taču viņi nemācīs jums mīlēt citam

citū un svētīt savus ienaidniekus, un darīt labu tiem, kas ienīst jūs un vajā jūs; jā, viņi jums mācīs aizstāvēt jūsu Dieva svēto vārdu un veltīt savu dzīvi, lai atņemtu citu cilvēku dzīvības, aizstāvot jūsu Dievu.

26 Tad nu tie nav Kristus darbi, nedz arī tie ir vārdi, kurus viņš ir devis jums. Lūk, jums ir Kristus vārdi, un tagad jums ir mana liecība par šiem vārdiem un arī Jareda brāļa liecība, kuru pavadīja Jehova vīzijā, ko viņš saņēma no Tēva attiecībā uz visām lietām, kas notiks uz šīs zemes kopš tās radīšanas dienām līdz laikam, kad tā kļūs par godību celestiālajā valstībā.

27 Jā, jums ir visas šīs liecības. Un jums ir arī Gara liecība, kas jums čukst, ka šīs lietas ir patiesas; un jūs zināt, ka šīs lietas, kuras jums ir tikušas atklātas šajā pieraksta daļā, ko es aizzīmogošu, ir patiesas.

28 Jā, kad jūs lasāt šīs lietas, jūsu sirds deg jūsos un jūs brīnāties par šo lietu vienkāršību un patiesumu.

29 Tomēr, kaut arī jūs zināsit, ka šīs lietas ir patiesas, ar Gara izpausmēm, kas jums liecinās par šīm lietām, daudzi no jums noliegs tās un noraidīs tās dēļ daudzajiem klupšanas akmeņiem, kas ir nolikti jūsu priekšā jūsu ļaundarību dēļ.

30 Taču šo es pravietošu tiem no jums, kas saņems šīs lietas un kas lasīs tās: Jā, pēc tam, kad jūs būsit izlasījuši šīs lietas, jūs vairs nespēsīt rast mieru nevienā no pasaules reliģijām. Jā, jūs sāksiet saskatīt jūsu reliģiju vadītājus un viņu darbus, un jūs zināsit, ka viņi piepilda visus Tā Kunga pravietojumus attiecībā uz viņu ļaundarībām, kas ir ietverti svētajos rakstos.

31 Un jūs sāksiet saskatīt lietas, kuras jūs nekad neredzējāt, un saprast lietas, kuras jūs nekad iepriekš neapdomājāt.

32 Un tagad, mani mīlotie brāļi un māsas, kad mani vārdi tiks piepildīti jūsos, vai kad jūs būsit sajutuši šīs lietas, vai jūs joprojām turpināsit noliegt šo lietu patiesumu, ko Tas Kungs ir sagatavojis jums, lai jums nebūtu jācieš viņa atnākšanā?

33 Lūk, ja jūs noliedzat šīs lietas un atgriezāties pie savu ceļu ļaunuma, tad jums nekad vairs savā sirdī nebūs miers un Sātans vēl vairāk centīsies maldināt jūs un turēt jūs savā ganāmpulkā.

34 Lūk, ja jūs vēlaties mieru, ko Tēvs ir apsolījis visiem Saviem bērniem, tad jums ir jāraugās uz Kristu un to, ko viņš mācīja.

35 Neraugieties uz cilvēku vārdiem pēc šī mierinājuma, jo to nesniegs neviena cilvēka vārdi.

36 Nāciet laukā no samaitātajām reliģijām, kas ir izveidotas uz zemes, un sagatavojieties Tā Kunga dienai vai tai dienai, kad jūs nomirsiet un droši zināsit, ka šīs lietas ir patiesas.

37 Un tad nu tūkstošgades laikā uz zemes nebūs nekādas reliģijas. Jā, uz zemes nebūs nekādas valdības, izņemot, ja tā ir valdība, ko Tas Kungs pats izveidos, kad viņš atnāks.

38 Un visā pasaulē tiks izveidotas mācīšanās iestādes, un tās būs baznīcas un koledžas, un universitātes, kas mācīs saviem studentiem un biedriem patiesību visās lietās, ko vien Tas Kungs pavēlēs, lai tiktu mācīts, atbilstoši tai valstij vai valstībai, kurā katrs cilvēks izvēlēties dzīvot.

39 Un celestiālajā valstī viņiem tiks mācīts Dieva spēks un zināšanas, lai viņi varētu lietot šo spēku, palīdzot planētu pārveidošanā par Tēva valstībām.

40 Un viņiem tiks mācīts, kā pavēlēt elementiem; jā, kā dziedināt ar pieskārienu, patiesi viņiem tiks mācīts viss, kas attiecas uz Tā Kunga taisnīgajiem darbiem.

41 Un tie, kas tiks Tā Kunga iesvētīti, lai būtu par vadītājiem pār šīm septiņām valstīm, kas pastāvēs uz zemes, mācīs un pildīs Kristus vārdus visās lietās. Un tās ir vienīgās lietas, kuras viņi mācīs ļaudīm, izņemot, ja tie būs noteikti likumi, kas attiecas uz to valstību, kurā viņi dzīvos atbilstoši savām laimes vēlmēm.

42 Un Tā Kunga spēks izplatīsies pa visu zemi, un veids, kā cilvēku bērniem tika mācīts pielūgt Tēvu, tiks pārtraukts viņu

vidū. Jo viņi vairs nepielūgs Tēvu uz saviem ceļiem, bet tie pielūgs Viņu ar saviem darbiem.

43 Jo lūk, Tēvs priecājas, kad Viņš redz, ka Viņa bērni mīl cits citu un rūpējas cits par citu visās lietās. Un šādā veidā Tēvu pielūgs visi zemes iedzīvotāji. Un viņi būs vārda darītāji, nevis tikai klausītāji.

44 Un tad tiks piepildīti praviešu vārdi, kad viņi rakstīja, sakot: Tīra reliģija, kas ir neapgānīta Dieva, Tēva priekšā, ir šī: Apmeklēt bāreņus un atraitnes viņu bēdās, un sevi no pasaules pasargāt neapgānītu.

45 Lūk, mani brāļi un māsas, tā ir ne vien tīra reliģija, bet tā ir vienīgā reliģija, ko Tēvs jebkad ir pieņēmis, pieņem un pieņems, patiesi, ka jums ir jāmiļ citam citu, kā jūs vēlaties, lai citi miļētu jūs.

46 Lūk, nedomājiet, ka jūs metīsities zemē Tā Kunga priekšā viņa varas dienā, lai pielūgtu viņu ar savām asarām un savu pazemību; jo, ja jūs to darīsiet viņa priekšā, viņš jums pavēlēs piecelties un aiziet prom no viņa.

47 Un viņš jums pavēlēs doties un darīt labu jūsu tuvākajam un miļēt jūsu ienaidnieku, un slavēt Tēvu par brīnišķīgajām dzīves svētībām, kuras Viņš jums ir devis.

48 Jo Tas Kungs nepieļaus, lai viņa žēlsirdīgais smaids pagodinātu liekuļa acis, kurš, cenšoties atvieglot savu ciešanu sāpes un mokas, vēlas smaidu no Tā Kunga.

49 Bet tainīgie būs pastāvīgi iesaistīti Tā Kunga darbā, darot labu citiem; un viņi nedomās, ka ir nepieciešams mesties zemē viņa priekšā un raudāt par viņu; taču viņi redzēs viņa smaidu, kad viņš paies tiem garām un būs liecinieks tam, ka tie ir iesaistīti viņa darbā, kas ir mīlestības darbs citam pret citu.

50 Un visi zemes iedzīvotāji zinās viņa vārdu un sapratīs viņa vārdus, jo tie tiks runāti uz visiem skaidrībā, lai nebūtu nekādu kļūdu to tulkojumā.

51 Un tie tiks uzrakstīti uz viņu sirdīm un

viņu prātos, un katrs celis lieksies un katra mēle atzīs, ka viņš ir dzīvē Dieva Dēls, kurš ir izglābis mūs no grēkiem un ir nācis, lai sagatavotu mūs satikt Tēvu, lai mēs varētu būt gatavi dzīvot tajā godības valstībā, ko mēs esam sev izvēlējušies.

99. NODAĻA

Dieva bērniem ir jātiek nodrošinātām noteiktām vajadzībām, lai viņi varētu saprast, ka viņi ir Dieva bērni, un atrast mūžīgo laimi, un arī, lai viņi varētu atbilstoši pārliecināties par to, kura godības valstība ir vislabāk piemērota viņu laimes vēlmēm. Tas Kungs nodrošinās visas šīs vajadzības tūkstošgades laikā. Zeme tiks sagatavota, lai uzņemtu Tēvu un visas mūsu Mūžīgās Mātes grandiozā ģimenes sanākšanā.

UN tagad, mani miļotie brāļi un māsas, ir vajadzīgs tanī, ko Tas Kungs man ir pavēlējis attiecībā uz šī saīsinājuma veidošanu par Jareda brāļa vīziju un vārdiem; un arī par tām lietām, kuras es esmu šeit iekļāvis no maniem paša vārdiem atbilstoši tam, kā es tos esmu saņēmis no Svētā Gara un arī no paša Kunga mutes; jā, ir vajadzīgs šī pieraksta noslēgumā, ka jums tiek izskaidrots tas, kam noteikti ir jānotiek Dieva valstībā, lai Viņa plāns pilnā mērā būtu spēkā attiecībā uz visiem Viņa bērniem.

2 Jo lūk, jums tika izskaidrots, ka, pirms kāds gars ir gatavs ieiet nemirstībā un saņemt mūžīgo dzīvi caur ķermeņa no miesas un kauliem augšāmcelšanos ar gara matēriju, no kuras mēs tikām radīti; jā, ir nepieciešams, lai mēs pilnībā izprastu Tēva plānu visās lietās un pierādītu, ka esam cienīgi dzīvot Viņa valstībā ar ķermeni, kas būs mūsu gara mājoklis uz mūžīgiem laikiem, nekad vairs netiekot šķirts no tā.

3 Lūk, pārbaudes dienas, kurās mēs izejam

cauri mūsu pagaidu uzturēšanās laikā mirstībā, un arī mūsu novērojumi un pieredze garīgajā dimensijā, kas notur mūsu garus uz šīs planētas, kamēr citi ceļo cauri mirstībai, sniedz mums norādījumu par mūsu cienīgumu un gatavību baudīt augšāmcelšanās svētības.

4 Citiem vārdiem, septiņi tūkstoši gadu, kad esam piesaistīti šai planētai mirstībā ar miesu un kauliem un gara dimensijā kā mūžīga matērija, sniedz mums iespēju pierādīt pašiem sev to, ka tā godības valstība, kurā mēs dzīvosim mūžīgi, ir pamatota un mums piemērota atbilstoši mūsu laimes vēlmēm.

5 Un tad nu es esmu daudz rakstījis par mūsu individuālajām laimes vēlmēm; un šīs vēlmes attiecas uz katru no mums personīgi atbilstoši mūsu rīcības brīvībai rīkoties tajā neatkarības stāvoklī, kurā mūs radīja Tēvs.

6 Un jūs zināt no savas pieredzes, ka ikviens no mums uztver laimi savā paša veidā atkarībā no dzimuma, ko mēs sev esam izvēlējušies. Lūk, patiesi dzimums, ko mēs sev izvēlamies, būs atbilstoši mūsu katra individuālajām laimes vēlmēm.

7 Un starp jums uz zemes būs tādi, kas ienāks mirstībā ar dzimumu, ko tie sev ir izvēlējušies, būdami gari. Taču, kad viņi sāks pieredzēt dzimumu, ko viņi sev ir izvēlējušies, ietekmi un dabu, viņi sapratīs, ka šis dzimums nav tas, kas tiem sniedz prieku. Un tie dzīvos iesprostoti mirstībā ķermenī no miesas un kauliem, kas tiem nesniedz pilnīgu prieka piepildījumu, ko tiem būtu jāizjūt.

8 Un pēdējās dienās daudzi no viņiem uzņemsies mainīt sava apgērba veidu, vai ar tehnoloģijām, ko Sātans ieviesīs tajās dienās, izmainīt savu ķermeņu struktūru no viena dzimuma uz otru.

9 Un starp jums būs tādi, kam trūks sapratnes un Dieva gara; un jūs izsmiesiet šos savus brāļus un māsas, ka tie vēlas šīs izmaiņas.

10 Bet es jums saku: vai viņi ir grēkojuši

pret Tēvu, ka vēlas to, kas viņus varētu darīt laimīgus? Lūk, viņi nav grēkojuši, bet jūs, kas izsmejat viņus un netaisnīgi tiesājat viņus, esat tie, kas grēkojat pret Dievu.

11 Jo jums ir pavēlēts mīlēt viņus un darīt labu viņiem, neatkarīgi no tā, vai jūs piekrītat viņu laimes vēlmēm, vai nē.

12 Un tas ir bijis iemesls vairumam no ienaida un ciešanām starp jums mirstībā, patiesi jūsu nespēja izprast Tēva plānu tanī, ka tas sniedz visiem rīcības brīvību — rīkoties pēc savas izvēles savos laimes meklējumos.

13 Jo lūk, mūsu nolikšanas uz šīs zemes nolūks ir atklāt sevi un saprast to, kas mēs esam, un vēl svarīgāk — noskaidrot, kas mums sniedz laimi.

14 Un tad nu, lai katrs no mums nonāktu pie izpratnes par sevi un par savām individuālajām laimes vēlmēm, mums ir jābūt noteiktām tiesībām, lai iegūtu šo izpratni, un mums ir jābūt nodrošinātiem arī ar atbilstošiem līdzekļiem un vidi, kurā šie meklējumi varētu tikt veikti, godīgumā un taisnīgumā pret visiem.

15 Un tas ir Jēzus Kristus evaņģēlija iemesls. Lūk, viņa vēstījums bija tāds, ka, ja tam sekotu, tas mums godīgi un vienlīdzīgi nodrošinātu tādu vidi, kas mums būtu vajadzīga, lai atklātu pašiem sevi.

16 Un tieši šī iemesla dēļ viņš nonāks uz zemes un nodibinās savu evaņģēliju visā pasaulē, tādējādi radot šo vidi visiem Dieva bērniem.

17 Jo lūk, mūsu mirstības pirmo sešu tūkstošu gadu laikā, kad Lucifers veica savus mēģinājumus parādīt mums, ka viņa plāns varētu mums radīt šādu vidi, tikai nedaudzi no mums spēja nonākt pie noteiktas izpratnes par to, kas mēs esam un kas ir mūsu laime.

18 Un iemesls, kādēļ vairākamam no cilvēku bērniem neizdosies nonākt pie šādas pašrealizācijas šo pirmo sešu tūkstošu gadu laikā, ir tāds, ka viņiem nebija vides, kurā viņi var uzzināt šīs lietas.

19 Lūk, visu cilvēku bērnu gari tiek motivēti savos darbos jeb izvēlēs, kuras viņi veic saskaņā ar savu rīcības brīvību, ar noteiktām miesas vajadzībām. Un, pirms var tikt apmierinātas gara vajadzības, jātiek apmierinātām šīm miesas vajadzībām.

20 Lūk, visiem dzīvniekiem, kas ir nolikti uz šīs zemes gan mūsu pamācīšanai, gan arī mūsu laimei, ir tādas pašas miesas vajadzības kā cilvēku bērniem. Tomēr šīm zemākās kārtas radībām nav tādas pašas garīgās vajadzības, jo tie nav Dieva bērni un tām nav vēlēšanās iepazīt sevi un nodoties savām individuālajām laimes vēlmēm.

21 Jā, tās rīkojas tajā dabas kārtā, kurā Dievs tās ir nolīcis, lai instinktīvi tiktu vadītas darbos, ko tās veic mirstībā pēc pavēlēm, kuras Dievs ir ievietojis to miesas ķermeņos.

22 Un to darbu pamats vai to instinktu iemesls, kas ir šīs Dieva pavēles, kuras Dievs tajās ir ievietojis, ir apmierināt šīs miesas zemākās vajadzības.

23 Lūk, ja garu aptver vide, kas ir piesaistīta mirstīgās miesas kārtai, tad miesas vajadzības sāk iegūt augstāku prioritāti pār gara vajadzībām, tādēļ ka miesas vēlmes ir spēcīgas un vilinošas.

24 Un šī iemesla dēļ cilvēku bērni meklē miesas lietas, pirms viņi meklē Dieva valstību.

25 Un tad nu Lucifera plāns nenodrošina taisnīgu vidi, kurā visi varētu vienlīdz vienādi gūt miesas vajadzību piepildījumu, lai visi varētu pilnīgāk koncentrēties uz gara vēlmēm.

26 Tādēļ mēs kā šķietami racionālas būtnes rīkojamies pretēji sava gara būtībai — gara, kas tika radīts pēc Dieva tēla, kas ir taisnīgs. Un, rīkojoties pretēji savai svētajai būtībai, mēs radām paši savu nelaimīgumu un ciešanas.

27 Jo, kamēr mēs tiecamies apmierināt miesas zemākās vajadzības, mēs neko nedarām, lai apmierinātu gara augstākās vajadzības. Un, kad mūsu vide mums neļauj

atrast līdzekļus, lai apmierinātu miesas zemākās vajadzības, mēs esam nemitīgi iesaistīti tajā, ka tiecamies pēc šo vajadzību apmierinājuma — apmierinājuma, kas ir tikai īslaicīgs, liekot miesas vajadzībām palikt mūsos neapmierinātām un tādām, kas vienmēr tiecas pēc apmierinājuma.

28 Un tad nu, tā kā Tēva vēlme kopš iesākuma bija sniegt mums iespēju apmierināt gara vajadzības — gara, kas bija tā radīšanas kārtā, kurā Viņš mūs radīja iesākumā, tādēļ Viņš ir pavēlējis, lai mums tiktu sniegta iespēja miesā — zināt tās lietas, kas mums ir jādara, lai apmierinātu gara augstākās vajadzības.

29 Šī iemesla dēļ svētie pravieši ir tikuši sūtīti visā pasaulē visos laikposmos uz zemes, lai mums mācītu pareizus veidus, kā mēs varam apmierināt savu garu vajadzības.

30 Un tūkstošgades jeb pēdējo tūkstoš gadu laikā uz zemes visas mūsu zemākās vajadzības apmierinās valdība un likumi, ko Tas Kungs ieviesīs visā pasaulē.

31 Un, kad visas mūsu zemākās vajadzības tiks apmierinātas, tad mēs dzīvosim tādā vidē, kur mēs varēsim pilnībā koncentrēties uz sava gara vajadzībām, lai mēs varam iepazīt sevi; un arī lai mēs varētu pilnīgāk izprast un īstenot savas individuālās laimes vajadzības.

32 Un, kad mēs būsime sasnieguši šo pašrealizāciju, tad mēs nešaubīgi zināsim, ka tā godības valstība, ko Tēvs mums ir sagatavojis, ir vienīgā godības valstība, kurā mēs varētu dzīvot mūžīgi un pieredzēt mūžīgu mieru un laimi.

33 Un tagad Gars spiež mani, ka man ir jāraksta uz šīs pēdējās plāksnes no rūdas, kas ir pati pēdējā, ko es spēju izgatavot ar savām paša rokām, — rūdai esot retai — un arī tādēļ, ka es esmu pazaudējis veidni un paraugu, ko es saņēmu no sava tēva, lai izgatavotu vairāk plāksņu; jā, patiesi daudzas dienas es esmu slēpies no lamaniešiem, lai es netiktu iznīcināts, pirms es pabeidzu darbu, ko Tas Kungs man ir

uzdevis darīt.

34 Un Timotejs un Matonijs, un Matonihass ir paņēmuši Nefija plāksnes un arī Jareda brāļa pierakstu. Un man joprojām līdzās ir plāksnes, kuras mans tēvs un es esam izgatavojuši ar savām pašu rokām, un arī izskaidrotāji, kurus es esmu lietojis, lai lasītu Jareda brāļa varenos vārdus, un kuri tiks lietoti, lai pārtulkotu šo pierakstu; taču, neskaitot šīs lietas, man nav neviena cita pieraksta.

35 Lūk, ja lamanieši atrastu mani un šos pierakstus, tad viņi iznīcinātu tos. Un šī iemesla dēļ Timotejs un Matonijs, un Matonihass ir paņēmuši manas tautas pierakstus un darīs ar tiem to, ko Tas Kungs viņiem pavēlēs.

36 Un es zinu, ka viņi tos noslēps, lai tie netiktu atrasti, līdz Tas Kungs aicinās pēc tiem viņa paša noteiktajā laikā, lai pierādītu cilvēku bērniem, ka visi viņa vārdi ir patiesi, kurus ir uzrakstījis mans tēvs un es.

37 Lūk, kad Tas Kungs nāks savā godībā, viņš atklās visas lietas un parādīs cilvēku bērniem to, ko viņš ir paveicis viņu glābšanai.

38 Un, kad Tas Kungs pasniegs pasaulei manas tautas pierakstus, tad jūs zināsi, ka mana tēva pieraksts ir paties; un jūs zināsi arī to, ka šis pieraksts, ko es aizzīmogošu, ir paties.

39 Un to lietu dēļ, kas šeitā ir rakstītas, daudzi no jums, kas esat izsmējuši šīs lietas, raudāsi un gaudosi, un griezīsi savus zobus tā dēļ, ko jūs nevarējat pieņemt, kad tas jums tika dots skaidrībā.

40 Un tagad vietas uz šīs pēdējās plāksnes ir maz; tādēļ ļaujiet man vēlreiz atgriezties pie skaidrojuma, ko Tas Kungs man pavēlēja šeitā uzrakstīt attiecībā uz gara realizēšanu.

41 Un tad nu šīs zemākās vajadzības, kas ir miesas pamatvajadzības, ir vēlme apmierināt mūsu izsalkumu un mūsu slāpes, šis izsalkums un slāpes rodas miesas dēļ; un arī mūsu vēlme atpūtināt miesu un gulēt, lai

saglabātu mūsu spēku, ko novājina miesas iekāres; un arī mūsu vēlme apmierināt alkas pēc sekā, kas ir ieliktas mūsos, lai mēs varētu piepildīt savas radīšanas mēru un vairotos, un piepildītu zemi ar mirstīgiem ķermeņiem, kas nepieciešami Dieva gara bērnu izmitināšanai.

42 Un tā ir arī vajadzība saglabāt mūsu dzīvības un justies drošībā tajā vidē, kurā mēs pastāvam. Šī iemesla dēļ putniem ir ligzdas, lapsām ir alas, un cilvēku bērni meklē kādu vietu uz zemes, ko viņi var padarīt par savām mājām un justies tajās drošībā.

43 Tad nu šīs zemākās vajadzības ir arī instinktīvas jeb ieprogrammētas mūsu miesā tāpat kā visos dzīvniekos, ko Dievs ir nolīcis uz šīs zemes.

44 Lūk, kad tās netiek apmierinātas, mēs varam sajūst slimību, kairinājumu, sāpes un diskomfortu, kas ir miesas vēlmju ietekme, kas mums pavēl apmierināt šīs pamatvajadzības.

45 Lūk, šīs sajūtas mūs motivē atvieglot tās, lai mēs varētu panākt homeostāzi, kas līdzsvars un dabas kārtība, kurā mēs tikām radīti.

46 Jā, kad mēs esam sasnieguši miesas homeostāzi, tad mēs sāksim pilnīgāk koncentrēties uz gara lietām — lietām, kas mūsu atšķir no citiem dzīvniekiem, kas ir nolikti tajā pašā dabas kārtā, kurā ir nolikti mūsu mirstīgie ķermeņi.

47 Lūk, es jau jums esmu paskaidrojis, ka Tēva vaibstus var saskatīt bērņā un ka, ienākot mirstībā kā jaundzimušam zīdainim, mēs piedzimstam Tēva līdzībā visās lietās, kas ir garīgas.

48 Un, raugoties uz maza bērņa vaibstiem, jūs saskatīsiet sava gara potenciālu; jo lūk, mēs radāmies no Mūžīgajiem Vecākiem, kuri ir taisnīgi.

49 Un šie zīdaini ir nevainīgi kopš sākuma un atkarīgi no citiem, kas nodrošinātu viņiem šo zemāko miesas vajadzību apmierināšanu, lai viņi varētu izaugt un gūt

pieredzi.

50 Un mūsu mirstīgās dzīves sākumā mūsu iedaba bija uzticības cienīga un sniegta mīlestībai un piedošanai, un maigumam un žēlastībai. Jā, nekas nelīdzinās garīgā gandarījuma ziņā maza bērna smaidam un attieksmei.

51 Lūk, mazam bērnam ir nosliece uz izaugsmi un mīlestību, pēc kā tas instinktīvi tiecas, tiekot gara vilināts miesā. Un, kamēr tika apmierinātas mūsu miesas vajadzības, mēs palikām šajā stāvoklī.

52 Tomēr, kad šīs vajadzības tiek kavētas un netiek apmierinātas, tad mēs meklējam visus iespējamus līdzekļus, lai apmierinātu šīs vajadzības.

53 Un tādējādi cilvēciskās dabas nevainīgums pārvēršas savtīgumā un kalpošanā sev, un mūsu meklējumos pēc šo zemāko vajadzību apmierināšanas sāk parādīties miesas augļi.

54 Un, tiecoties pēc šīm vajadzībām, mēs pazaudējam nevainīgumu, kas mums reiz bija kā mazam bērnam; un no pastāvīgās vajadzības apmierināt šīs zemākās miesas vajadzības izriet mūsu ciešanu un iznīcības cikls.

55 Jā, karš un slepkavība, un viltus, un meli, un izvirtība, un visāda veida grēks sāks pārvarēt garu dēļ tā, lai miesas vēlmes tiktu apmierinātas.

56 Un šīs lietas ir pretējas mūsu gara laimei — gara, kas vēlas mieru un laimi, un mīlestību.

57 Jā, cilvēks negrēko tādēļ, lai būtu laimīgs, bet viņš grēko vienīgi tādēļ, lai apmierinātu miesas vajadzības. Un, kad miesas vajadzības ir apmierinātas, tad viņš sajūt īsu prieka brīdi savas miesīgās vajadzības apmierinājumā; taču pēc tam viņš paliek izsalcis un atkal vēlas miesas apmierinājumu, jo šī īslaicīgā laime ir viss, ko viņš zina un saprot.

58 Tomēr viņa gars pastāvīgi ilgojas pēc papildījuma. Jā, tas vēlas, lai citi to mīl un pieņem, un novērtē par to, ko viņš iedāvā

tiem, kas mīl un pieņem šo cilvēku.

59 Tad nu šīs ir augstākas gara vajadzības, patiesi, ka cilvēks vēlas būt citu cilvēku mīlēts un pieņemts.

60 Un, ja šis cilvēks vēlmē apmierināt savas miesas vajadzības ir saistīts ar citiem cilvēkiem, kuriem ir tāda pat vēlme, tad rodas saikne, vai starp viņiem rodas mīlestība, kas piepilda gara vajadzības.

61 Tādējādi starp vecāku un bērnu, apmierinot šīs vajadzības, pastāv saikne. Taču, bērnam pieaugot, paliek gara vajadzības, un bērns meklē šo vajadzību papildījumu.

62 Un tādēļ cilvēku bērni nošķiras ģimenēs un kopienās, un pilsētās, un tautās, kur tiek apmierināta vajadzība pēc mīlestības un piederības.

63 Taču, kad viņi šādi ir nošķirušies, tad viņi sāk likt savas ģimenes un savas kopienas, un savas pilsētas, un savas tautas vajadzības augstāk par tām pašām vajadzībām, kuras ir citām ģimenēm un citām kopienām, un citām pilsētām, un citām tautām; un šādā veidā starp cilvēku bērniem sāk rasties kari un strīdi.

64 Un, kad cilvēku bērni ir apmierinājuši savas sirds vajadzību piederēt kādai grupai vai klubam, vai bandai, kuriem ir līdzīgas vēlmes kā viņiem; jā, kad viņi tur jūtas ērti, tad viņi sāk tiekties pēc tā, lai apmierinātu vajadzību tikt atzītiem augstāk par citiem vai kaut kādā īpašā veidā novērtētiem, kas viņiem ļauj izcelties savā grupā, tādējādi nodrošinot sev savu pašvērtību.

65 Un tad nu šis iemesls, kādēļ cilvēku bērni tiecas pēc goda un slavas, un pasaules varas. Jo lūk, viņi ir tikuši pārliecināti ar savām pašrealizācijas vēlmēm, ka, lai viņi tiktu pieņemti un atzīti kā indivīdi, viņiem ir jātieks paaugstinātiem virs kāda cita cilvēka, uzskatāmi parādot savu vērtību un tādējādi attaisnojot savu esamību.

66 Lūk, šī iemesla dēļ cilvēku bērni tiecas pēc pasaules smalkajām lietām un naudas, un tām lietām, kas nosaka viņus kā bagātus

un veiksmīgus. Un, kad viņi ir bagāti, tad viņi var noraudzīties uz nabadzīgajiem un vēl vairāk paaugstināt sevi pār citiem, lai viņi varētu justies labi par sevi.

67 Un pēc tam, kad ir apmierināta šī garīgā vajadzība pēc pieņemšanas un piederības, patiesi, ka cilvēks sajūt, ka viņš tiek pieņemts un godāts tajā grupā, kurai viņš pieder, tad viņam rodas vēlme tikt mīlētam.

68 Jā, garam ir vajadzība pēc pārliecības, ka tas, ko viņš dara, ir taisnīgs un labs, un ka tie, no kuriem viņš meklē šo mīlestību, pieņem to kā taisnīgu un labu.

69 Un tad nu pēc tam, kad visas šīs zemākās vajadzības ir apmierinātas, vai kad cilvēks ir ieguvis sev drošību miesas lietās un arī drošību par to, ka citi viņu mīl un pieņem, tad viņš tiks atstāts savā ziņā, lai noskaidrotu savu patieso būtību jeb laimes vēlmes, kas nosaka to, kas viņš ir patiesībā.

70 Un tas ir šajā stāvoklī, kad cilvēks sāk meklēt sevī gara pamudinājumus; vai, citiem vārdiem, esot šajā drošība stāvoklī, viņš meklē savas radīšanas nolūku jeb to, kādēļ viņš pastāv.

71 Tad nu šie pašrealizācijas pamudinājumi ir gara augļi; jo lūk, mūsu gari tika radīti pēc mūsu Tēva līdzības.

72 Un, kad mēs tikām radīti, mēs sākām pieredzēt savas radīšanas sekas, jeb mēs sākām pieaugt zināšanās un pieredzē.

73 Un, tā kā mēs piedzimām no Dieva, tad ir jābūt tā, ka mēs kļūstam līdzīgi Viņam. Un tā ir lieta, ko mūsu gars mums čukst visas mūsu dzīves dienas.

74 Lūk, vēlreiz es jums saku: šī ir dzīve mūžīgā, ka jūs pazīstat vienīgo gudro un patieso Dievu, un Jēzu Kristu, kuru Viņš ir sūtījis. Tas, kuram ir gudrība, lai to saprot.

75 Un tad nu, mani mīļotie brāļi un māsas, Jēzus Kristus evaņģēlija būtība ir tāda, ka jūs pazīstat Tēvu.

76 Un visos Kristus darbos viņš ir vērsis mūs uz Tēvu, pagodinot Tēvu visās lietās. Un Kristus baušļi, kas mums tika doti pēc

mūsu Tēva pavēles, ir tādi, ka mums visiem ir jābūt iespējai iepazīt Viņu.

77 Taču, lai iepazītu Viņu, mums vispirms ir jāapmierina miesas vajadzības, kā arī gara vajadzības, kā es jums to esmu izskaidrojis.

78 Un tādēļ, kad Tas Kungs nāks Tēva godībā un dzīvos starp cilvēku bērniem uz zemes pēdējo tūkstoš gadu laikā, viņš nodrošinās visas miesas vajadzības un arī gara vajadzības, lai visiem varētu būt līdzvērtīga un taisnīga iespēja saprast to, kas viņi ir, un to, kas ir viņu patiesās laimes vēlmes.

79 Un Tas Kungs brīvi dos pārtiku un apģērbu, un pajumti visiem zemes iedzīvotājiem, saskaņā ar likumiem, kas tiks ieviesti visā pasaulē.

80 Un vajadzība pēc sekas tiks paņemta prom no tiem, kas nav šīs svētības cienīgi, — svētības, kas ir pataupīta tiem, kas tiecas to izmantot, lai pašai izdzīvīti kalpotu citiem, nodrošinot nepieciešamos materiālus Dieva bērnu ķermeņiem.

81 Un, kad šīs miesīgās vajadzības tiks mums garantētas, tad Tas Kungs paaugstinās tos, kas tika pazemoti, un pazemos tos, kas paaugstināja sevi pār citiem.

82 Un starp zemes iedzīvotājiem nebūs nekādas nevienlīdzības, jo visi redzēs To Kungu, kuram ir visa Tēva vara, un tie būs liecinieki viņa piemēram savā vidū.

83 Un tie redzēs, ka viņš ir pieejams un mīlošs, un ar humora izjūtu, un laipns pret visiem. Jā, tie redzēs, ka viņš strādās kopā ar tiem, kas reiz bija nabadzīgi tā darba dēļ, ko tie veica bagātnieku laukos un rūpnīcās, un uzņēmumos. Taču visi šie tirgotāji, kuri padarījuši sevi bagātus ar nabadzīgo darbu un kuri ir paaugstinājuši sevi pār citiem, tiks paņemti prom no zemes.

84 Jā, tanī dienā mēs redzēsīm To Kungu pazemojamies mūsu priekšā, lai mēs visi varētu tikt paaugstināti virs viņa.

85 Un tad, kad mēs redzēsīm Tā Kunga pašpazemošanos, patiesi Dieva Dēlu, kurš valda uz zemes Tēva godībā, ko tad jūs

teiksiet par saviem pagodinājumiem un saviem apbalvojumiem, kurus jūs saņēmt, pirms viņš nāca pasaulē?

86 Jā, kad jūs redzēsiet, ka Dieva Dēls paaugstina ubagu, kurš ir ubagojis visas sava mūža dienas to, par ko viņš nevēlējās strādāt, ko tad teiksiet jūs, kas esat bagāti?

87 Un, kad viņš atbrīvos no jūsu cietumiem cietumniekus, kuri nav pakļāvušies jūsu likumiem — likumiem, kas balstījās jūsu vēlmē sekot Lucifera plānam, nevis Dieva plānam; jā, kad viņš izvedīs viņus un paaugstinās viņus, un padarīs viņus vienlīdzīgus ar citiem, ko tad jūs teiksiet par saviem likumiem?

88 Lūk, Tā Kunga dienā visi pasaules iedzīvotāji, kurus reiz pazemoja tie, kas bija paaugstinājuši sevi pār viņiem; jā, viņi priecīgi dziedās slavu Tam Kungam, kurš viņiem ir devis līdzekļus, ar ko viņi var rast laimi, kas ir viņu radīšanas nolūks.

89 Un tūkstošgades norises laikā visi Dieva bērni iepazīs savu Tēvu caur Dēlu; jo viņš tiem mirdzēs kā pilnīgs Tēva piemērs.

90 Un Tēvs mīl visus Savus bērnus un neuzlūko nevienu cilvēku augstāk par kādu citu.

91 Un tādējādi tiks piepildītas visu zemes iedzīvotāju garīgās vajadzības, jo viņi paši zinās, ka viņi visi ir viena Dieva, patiesi mūsu Mūžīgā Tēva, bērni.

92 Un tagad, mani brāļi un māsas, patiesi jūs no pēdējām dienām, kuri saņemsiet šīs lietas, tagad jūs zināt, kas tiek prasīts no cilvēka, lai tas varētu rast prieku un laimi mirstībā; tad nu kādēļ jūs paildzināt mirstības dienas un turpināt dzīvot sāpēs un ciešanās, un nelaimīgumā, jo jūsu vajadzības netiek pienācīgi apmierinātas?

93 Lūk, jums ir šīs lietas, kuras man tika pavēlēts rakstīt jums, un, ja jūs saprotat šīs lietas, tad tiecieties ieviest šīs lietas savā vidū.

94 Jā, tiecieties sniegt visiem zemes iedzīvotājiem viņu vajadzību piepildījumu. Padariet nabagos bagātus, padariet saistītos

brīvus; dariet, lai izstumtie un ieslodzītie jūsu vidū justos, ka viņi ir svarīgi un ka viņi ir jūsu brāļi un jūsu māsas.

95 Jo lūk, ja viņu vajadzības tiek apmierinātas, tad nevienam vīrietim vai sievietei nebūs iemesla nodarīt jums ļaunu un sekot Lucifera plānam, bet tie priecāsies sava Tēva plānā, kas tiem var nodrošināt pastāvīgu laimes stāvokli visās lietās.

96 Un tad nu viscaur šim pierakstam es jums esmu parādījis, kādas sekas ir tam, ka cilvēku bērni ir mēģinājuši apmierināt šīs vajadzības, par kurām es esmu runājis, saskaņā ar Lucifera plānu.

97 Un jūs esat redzējusi, ka tad, kad jūs tiecaties savtīgi apmierināt šīs vajadzības, tad uz zemes starp jums pastāv liels nelaimīgums.

98 Tādēļ topiet par Dieva bērniem un dzīvojiet pēc tā plāna, ko Viņš ir noteicis jums kopš iesākuma, un jūs tiksiet Viņa svētīti.

99 Lūk, kad Tēvs uzlūko cilvēku, Viņš neuzlūko ļaunos darbus, ko šis cilvēks ir darījis, bet Viņš uzlūko mazo zīdainīti, ko Viņš turēja Savās rokās pēc tā radīšanas.

100 Jā, Tēvs nesaskata slepkavu tā cilvēka sejā, kurš ir nokāvis citu cilvēku, nedz arī Viņš raugās uz grēcinieka seju, kurš ir izšķīdis savas mirstības dienas ārkārtīgi lielā grēkā.

101 Lūk, Tēvs saskata Savu bērnu, kuru Viņš mīl un lolo no visas Savas dvēseles.

102 Un, kad jūsu pašu bērni ir izauguši un kļuvuši veci līdzīgi jums, vai jūs neatceraties laikus, kad viņi bija mazi? Jā, vai jūs neatceraties laikus, kad jūs turējāt viņus savās rokās un bijāt liecinieki viņu maigajiem smaidiem, kad viņi pieglaudās jums un bija atkarīgi no jums attiecībā uz savu laimi?

103 Vai jūs neatceraties mazo bērnu, kurš turēja jūsu roku un sēdēja jums klēpī, un uzlika savu galvu uz jūsu pleca, izrādot jums beznosacījuma mīlestību, ko var sniegt vienīgi bērns?

104 Jā, šīs lietas jūs varat atcerēties. Un kuru no jūsu bērniem, kad tas ir vecs, jūs nemīlēsiet, pateicoties zināšanām, kas palikušas jūsu sirdī par viņu bērniību?

105 Es saku jums, ka Tēvs šādi mīl visus Savus bērnus; labus vai sliktus, bagātus vai nabagus — Viņš tos mīl, tāpat kā Viņš mīlēja tad, kad viņi tika radīti.

106 Un šī iemesla dēļ Viņš vēlreiz sūtīs Savu Vienpiedzimušo Dēlu pasaulē, lai izglābtu Savus bērnus un izrādītu viņiem šīs mīlestības, kas Viņam ir uz tiem, ārkārtīgi lielo varenību.

107 Un Tas Kungs pievērsīs cilvēku bērnu sirdis viņu Debesu Tēvam, un tie ilgosies iepazīt Viņu un kļūt par daļu no Viņa.

108 Un notiks, ka pēc tam, kad pēdējā tūkstošgade būs pagājusi, patiesi pēc tam, kad Tas Kungs būs atīrījis visu zemi no grēka un sagatavojis to Tēva uzņemšanai; jā, patiesi pēc tam, kad starp cilvēku bērniem īstenosies visas šīs brīnišķīgās lietas, tad notiks vislielākā svētība no visām.

109 Tad pienāks tā diena, ko bija gaidījuši visi svētie pravieši kopš laika sākuma, ticībā, ar aci vērstu tikai uz Tēva godību.

110 Lūk, tajā laikā pats Mūžīgais Tēvs un visas Mūžīgās Mātes, kuras ir radījušas visu cilvēku garus, nonāks uz zemes un pieņems Savus bērnus pie Savām krūtīm, un runās ar viņiem, un lutinās viņus, un smiesies ar viņiem, un spēlēsies ar viņiem.

111 Un mēs redzēsīm savus Mūžīgos Vecākus, kādi Viņi ir patiesībā. Un Viņi uzsmaidīs mums un uzņems mūs Savās rokās, kur mēs raudāsim, jo mums ir pietrūcis Viņu šos daudzus mūsu sagatavošanās gadus, lai atkal pārnāktu mājās pie Viņiem.

112 Jā, varena un lieliska būs tā diena, kad mēs beidzot visi atkal tiksim apvienoti vienā ģimenē, kurā mēs vienmēr esam bijuši, — Dieva Mūžīgajā ģimenē.

100. NODAĻA

Moronija epilogs: Mīliet cits citu, kā jūs vēlaties, lai citi jūs mīlētu.

LŪK, manu dvēseli šajā brīdī ir pārņēmis Dieva Gars. Jo lūk, es zinu to, ka es esmu izpildījis pavēli, ko es esmu saņēmis no Tā Kunga, un to, kam Gars mani ir sagatavojis visas mana mūža dienas.

2 Un es zinu, ka es drīzumā miršu un atkal atgriezīšos garu pasaulē; jo lūk, lamanieši ir man visapkārt, un viņi ir apsolijuši atriebt savus tēvus ar manu nāvi.

3 Un, kad es būšu aizzīmogojis šīs lietas un paslēpis zemē, es vairs neskriešu prom, bet es ļaušu, lai viņi sagūsta mani un dara ar mani to, ko tie vēlas.

4 Un es sekošu sava Kunga un Glābēja, Jēzus Kristus, piemēram un pakļaušos viņu ienaidam, līdz pat nāvei.

5 Taču, kad viņi izbeigs manu dzīvi, es mīlēšu viņus un piedošu viņiem to, ko viņi nodara manai miesai, zinot, ka viņiem vairs nebūs nekādas varas pār mani mūžībā.

6 Un manas acis un seja ir slapja no asarām, jo es esmu bēdīgs, ka man ir jāpabeidz šis pieraksts un jābeidz mani vārdi jums, mani mīļotie brāļi un māsas no pēdējām dienām.

7 Lūk, es jūs visus mīlu. Es esmu iepazīnis jūs caur Jareda brāļa vārdu varenību un arī caur vīzijām un atklāsmēm, kuras es esmu saņēmis no Svētā Gara attiecībā uz jums.

8 Un es zinu, ka reizēm es esmu bijis bargs to lietu skaidrības dēļ, ko Tas Kungs man pavēlēja atklāt jums atbilstoši tam amatam un aicinājumam, ko es esmu saņēmis kā Dieva pravietis.

9 Taču visās šajās lietās es nekad neesmu pārstājis jūs mīlēt, jo es arī esmu jūsu brālis. Un tā ir šī ārkārtīgi lielā mīlestība, kas šobrīd ieskauj manu dvēseli.

10 Lūk, es esmu redzējis mūsu esamības sākumu kā Tēva gara bērniem, patiesi iesākumā Viņa valstībā, līdz laika beigām,

kad mēs iemantosim to valstību, kas mums sniegs mūžīgo prieku un laimi mūžīgi.

11 Un mana dvēsele priecājas to lietu dēļ, ko es esmu redzējis, jo es zinu, ka vairākums no jums, jā, patiesu vairums no Dieva bērniem tiks izglābti kādā no Viņa valstībām.

12 Un, kaut arī reizēm jūsu pārbaudes dienas var šķist nomācošas ķermenī un dvēselē, es lūdzu, mani mīļotie brāļi un māsas, lai jūs nezaudējat cerību uz to, ko jūs neredzat un nesaprotat ar miesas dabu, kas jums ir.

13 Lūk, nākotne ir brīnumaina un brīnišķīga. Un notiks, ka labais pārvarēs ļauno visās lietās; un miers un laime, un kārtība būs Visuma stāvoklis, kāds tas vienmēr ir bijis un vienmēr būs, pasaulēs bez gala.

14 Un tagad ar saviem atvadu vārdiem es atstāju jums savu svētību un savu mīlestību.

15 Jā, mīliet cits citu. Dariet labu visiem.

16 Raugieties uz saviem tuvākajiem un iztēlojaties viņus kā Dieva bērnus. Ziniet, ka ikviens no jums ir Dieva bērns un ka Viņš mīl katru no jums un ir darījis visas šīs lietas jūsu labumam.

17 Atcerieties Kristus vārdus, kas jums ir doti. Atcerieties tos, mani mīļotie brāļi un māsas, jo tajos jūs zināsit mieru un laimi.

18 Un kādu dienu mēs tiksimies Tēva valstībā, kur mēs iegūsim mūžīgo dzīvi. Āmen.

1. PIELIKUMS

Aizzīmogatās daļas nākšana klajā

Visā cilvēces vēsturē visos mūsu nelielās planētas laikmetos, ērās, kultūrās un dažādajos ģeogrāfiskajos apvidos ir parādījušies pravieši, gaišreģi un atklājēji. Tādu ir bijis un pašlaik ir daudz, kuri ir pašpasludināti — ar vēlmi uz tiesībām pēc titula, kas taisnīgi pieder tiem, kas patiešām ir saņēmuši šādu aicinājumu no augstāka avota ar pilnvarām to pienācīgi piešķirt.

Ir viegli atpazīt tādu vīrieti vai sievieti, kas sev ir piešķīruši šo titulu, tomēr tiem nav īstu pilnvaru attiecīgi rīkoties. Viņš vai viņa kļūst savtīgi un egocentriski savos centienos iegūt sekotājus. Parasti viņi izolē sevi un savus sekotājus no sabiedrības vairākuma — centienos aizsargāt savas iepriekš pieņemtās doktrīnas un uzskatus, tādējādi izvairoties no rūpīgas pārbaudes, ko veiktu citi cilvēki, kuri nav uzķērušies uz viņu izgudrotajām atklāsmēm, sapņiem un pravietojumiem.

To darot, viltus pravieši ir nodarījuši ievērojamu kaitējumu daudzu cilvēku emocionālajai labsajūtai, un tie ir cēlonis daudzām, ja ne visām pasaules ciešanām, nabadzībai un vispārējai bezcerībai. Tomēr viņu nodomi netiek plānoti kā ļauni vai tādi, kas radītu ciešanas. Būtībā daudzi patiešām tic, ka viņi tiek iedvesmoti rīkoties un sludināt to, ko viņi dara un ko darīt viņus ir aicinājis Dievs.

Lai saprastu nepieciešamību pēc patiesiem praviešiem, gaišreģiem un atklājējiem, cilvēkam ir cītīgi jāmeklē — tieši kādēļ pastāv cilvēku suga. Pateicoties tam, ka mēs zinām to, ka mēs pastāvam, cilvēkam ir jāapsver iespēja, ka pastāv nozīmīgs iemesls, kādēļ mēs pastāvam. Mēs zinām, ka mēs pastāvam, tādēļ ka mēs zinām, — atkarojot, ko ir paziņojis filosofs Renē Dekarts: „Es domāju, tātad es esmu.”

Pretēji to uzskatam, kas mīl un aizsargā brīnišķīgos dzīvniekus, ar kuriem mēs kopā apdzīvojam šo mazo planētu, mēs esam vienīgā suga, kas patiešām zina to, ka mēs pastāvam. Visas pārējās sugas virza dabiskie instinkti, tos vadot visā to esamības laikā. Būtībā tās ir ieprogrammētas funkcionēt noteiktos veidos un noteiktos nolūkos. Tām ir dota pavisam neliela apzinātā izvēle par to, kā rīkoties vai kā dzīvot savas dzīves. Dažām dzīvnieku sugām ir spēcīgāki instinkti nekā citām, tomēr citas var tikt apmācītas un pielāgotas, lai iegūtu neparastas iemaņas. Tomēr nevienai no tām nav spējas domāt, kas piemīt cilvēkiem. Visi dzīvnieki ir ieprogrammēti darīt visu nepieciešamo, lai paliktu dzīvi, — visi dzīvnieki, izņemot cilvēkus.

Atšķirībā no visām pārējām zemes radībām mums piemīt spēja atņemt savu dzīvību jebkurā brīdī, kad to izvēlamies. Mēs varam pārstāt būt jebkurā brīdī, tikai to vēloties un izvēloties tā rīkoties. Par nelaimi mūsu sugai, mēs bieži vien izvēlamies pārēsties un sabotēt savu dabisko veselības stāvokli. Atšķirīgi no visām citām dzīvām dabas radībām, daži no mums pieņem apzinātu lēmumu veikt pašnāvību un priekšlaikus beigt savu dzīvi. Mums ir vara, kuras nav nevienai citai radībai, — rīcības brīvības vara.

Tā kā dzīvniekiem ir dabiskie instinkti, kas tos vada cauri dzīvei, — pavēstot tiem tieši to, kas tiem ir jādara, lai izdzīvotu, — tiem nav nepieciešams neviens vai nekas ārpus to dabiski ieprogrammētajiem instinktiem, kas tiem pavēlētu. Šķiet, ka daba ir sagādājusi pilnīgus norādījumus visiem dzīvniekiem — proti, izņemot cilvēkus. Kaut arī mums ir daži iedzimti, dabiski instinkti (piemēram, saistībā ar seksu, miegu un pārtiku), mums tomēr piemīt arī unikāla vara kontrolēt katru no tiem pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi šķiet, ka būtu saprātīgi pieņemt, ka, ja daba ir nodrošinājusi dzīvniekus ar eksistencei nepieciešamiem norādījumiem un vadību, tad tam pašam būtu jābūt pieejamam arī mums. Tomēr instinkti netiek doti instrukciju rokasgrāmatās, drīzāk tie ir ieprogrammēti pašā

radībā. Balstoties uz pieredzi, kas gūta tūkstošiem gadu laikā, cilvēki, atstāti savā vaļā, lai izdomātu norādījumus savai izdzīvošanai, šķiet neizbēgami ir paši savas izmiršanas cēlonis. Ievērojot to, ka dzīvnieki pastāvīgi izdzīvotu, sekojot saviem instinktiem, cilvēki izdzīvotu vien dažus tūkstošus gadu.

Kaut arī pastāv neskaitāmas teorijas un idejas par dabu un to, kā tā darbojas, vien daži pieņemami skaidrojumi izskaidro to, kādēļ daba pastāv un kā tā radās. Mēs droši zinām, ka pastāv dabas likumi, kuriem ir pakļautas visas dzīvās būtnes, un ka šiem likumiem ir noteikti nosacījumi un ierobežojumi, kurus nevar apiet vai kuriem nepaklausīt. Tāpat kā visi dzīvnieki arī mēs esam pakļauti dabas mūžīgajiem likumiem. Tomēr atšķirībā no citiem dzīvniekiem (kas izdzīvo, vienīgi pateicoties savai spējai ievērot savu instinktu pamudinājumus, ko tiem sniedz šie likumi), mums ir vēlme un spēja izprast šos dabas likumus un izmantot tos savam labumam. Citi dzīvnieki var tikai nedaudz apgūt to, kā manipulēt ar šiem likumiem, lai piepildītu savu dabisko instinktu vēlmes, taču neviens dzīvnieks nelūkojas nakts debesīs un neprāto par to, kas ir zvaigzne; un tiem pavisam noteikti nav vēlmes doties uz kādu zvaigzni.

No visām evolūcijas teorijām, ko cilvēce ir izgudrojusi, lai izskaidrotu to, kas mēs esam un kādēļ mēs esam, neviena nespēj aprakstīt to, kā mēs attīstījāmies līdz ilgu stāvoklim — tādām vēlmes stāvoklim, kas mūs mudina izprast ne vien to, kā mēs pastāvam, bet arī — kādēļ mēs pastāvam. Šīs atšķirības starp cilvēkiem un dzīvniekiem var cilvēkam likt brīnīties, vai mēs patiešām esam svešinieki uz planētas Zeme, ko mēs saucam par mājām. Šīs planētas iezemieši (citi dzīvnieki) šķiet, ka diezgan labi sadzīvo jau miljoniem gadu. Tomēr, tiklīdz parādījāmies mēs, sākās visādas problēmas. Tā kā mēs neesam pakļauti dabisko instinktu ierobežojumiem, mēs izmantojam zemi un tās resursus jebkādā veidā, kas mums sniedz vairāk laimes un baudas. Citi dzīvnieki nogalina vienīgi tādēļ, lai ēstu un aizsargātos. Mēs nogalinām tādēļ, ka mēs to vēlamies. Citiem dzīvniekiem ir sekss, lai radītu pēcnācējus. Mums ir sekss, lai gūtu tikai baudu. (Iedomājieties bifeli, kurš saka savam partnerim: „Es labāk lietošu kontracepcijas līdzekļus, jo ganāmpulks kļūst pārāk liels.” Vai arī: „Man nepatīk, kā izskatās tie bifeli ar nošļukušajām acīm. Liksim tiem palikt prērijas otrā pusē un nogalināsim tos, ja tie mēģinās nākt un ēst mūsu pusē.”)

Nebūdami pilnībā pakļauti dabas likumiem, tomēr esot ar spēju kontrolēt tos savam labumam, ir saprātīgi, ka mums vajadzētu kādus citus likumus, kas nav saistīti ar instinktiem, bet noteikti nodibinātu kārtību starp mums, lai nodrošinātu mūsu sugas mūžīgu turpināšanos.

Ja mēs patiešām esam svešinieki uz šīs planētas (un šķiet, ka mūsu rīcība to apstiprina), tad, lai no kurienes mēs arī būtu, mums ir jāievieš noteikti likumi, kas mūs vadītu un mums vēstītu, kas mums ir jā dara, lai mēs varētu īstenot savas esamības nolūku, proti, laimi. Turklāt, lai kurš tas būtu, kas mūs ir nolīcis uz šīs planētas, tam ir jāzina šie likumi, un ir jābūt kādam veidam, kā tos darīt mums zināmus. Mēs jau esam sapratuši, ka šie likumi mums netiks doti tāpat kā citiem dzīvniekiem (caur instinktiem), tādēļ šķiet saprātīgi, ka šiem likumiem ir jātiek dotiem kādā citā veidā. Veidam, kā mēs saņemam šos likumus, jābūt atbilstošam tam būtņu tipam, kas mēs patiesībā esam. Tā kā mēs esam brīvas būtnes, kas spēj rīkoties atbilstoši savai gribai un patikai, šie likumi nevar mums tikt uzspiesti, bet tiem ir jātiek dotiem tādā veidā, kas pilnīgi sniedz mums izvēli — paklausīt tiem vai nepaklausīt. Paklausot tiem, mēs gūsim mieru, labklājību un laimi. Nepaklausība tiem izraisīs ciešanas un nesaskaņas un galu galā — mūsu sugas bojāeju.

Mēs esam svešinieki uz šīs planētas, un esam šeit nolikti, lai pieredzētu to, ko citi dzīvnieki nekad nepieredzēs. To, kas ir atbildīgi par mūsu nolikšanu šeit, prātā nav neviena cita mērķa, kā vien sniegt mums spēju iegūt to, ko viņi jau bauda, — mūžīgu prieku un laimi. Viņi zina, ka mums ir nepieciešami likumi, pēc kuriem dzīvot, lai arī mēs varētu baudīt šo mieru un laimi. Viņi saprot, ka šiem likumiem ir jātiek dotiem brīvi un bez manipulēšanas no viņu puses, lai mēs

galu galā varētu iemācīties, ka tie ir pareizi likumi, pēc kuriem dzīvot, un ka tie mums sniegs vislielāko laimi, kāda vien iespējama. Tā kā mums ir brīva griba, mums nav obligāti jādzīvo pēc šiem likumiem. Uz mūsu dzimtās planētas mēs uzaugām ar likumiem, pēc kuriem dzīvo šie radītāji (vai citiem vārdiem, šie Dievi). Tomēr, esot ar brīvo gribu, mums nebija jādzīvo pēc tiem.

Lai palīdzētu mums saprast, ka šie likumi ir labi un nepieciešami, lai nodrošinātu mūsu mūžīgo laimi, Dievi zināja, ka ir nepieciešams mūs ievietot tādā pasaulē, kur šie likumi nepastāv. Šajā pasaulē mēs pieredzētu citas dzīvas būtnes, kas nedzīvo pēc šiem likumiem, bet kas dzīvo vienīgi pēc instinktiem. Tāpat mums tiktu sniegta iespēja dzīvot citam ar citu bez šiem likumiem. Tomēr, lai patiešām saprastu laimes mūžīgos likumus, bija nepieciešams, lai šie likumi mums tiktu doti tādā veidā, kas šķiet pilnīgi neuzspiests (tādējādi nodrošinot mums rīcības brīvību), neatkarīgi no tā, vai mēs tiem paklausītu, vai nē. Mēs nevarējām saņemt šos likumus tieši no būtnēm, kurām ir pārdabiska vara pār dabas likumiem un kuri pastāvīgi pieredz mūžīgo laimi. Ja tas tā notiktu, tad mēs acīmredzami tiktu pārliecināti tikai ar viņu klātbūtni — paklausīt likumiem, kurus viņi mums dod; tādējādi mazinot mūsu brīvo gribu, kas padara mūs par tiem, kas mēs esam.

Šie likumi mums tiek doti no avotiem, kas nevar likt mums domāt, ka mums noteikti ir jāpaklausa, citādi nebūs labi. Tā vietā mums tiek doti cilvēki, kurus mēs atbilstoši dēvējam par praviešiem un atklājējiem, — mums līdzīgi vīrieši un sievietes, kas ir vāji un mirstīgi, un pakļauti visām tām pašām cilvēciskās dabas likstām un problēmām, kā mēs esam. Atklājēji ir cilvēki, kas šķietami neiederas ļaužu vairākumā, bet parasti ir vieni savās vēlmēs un tajā, kā viņi izturas. Tie ir cilvēki, kas viegli iemācās un izprot Dievu mūžīgos likumus un bez ierunām spēj iekļaut šos likumus savās dzīvēs, un mācīt citiem darīt to pašu, neņemot vērā savu personīgo drošību, materiālos īpašumus un pasaulīgos pagodinājumus. Citiem vārdiem, tie ir lēnprātīgākie, laipnākie, līdzjūtīgākie un drosmīgākie cilvēki, kādi pasaulē vien ir. Tāds, kurš ģērbjas vienkāršākajās drēbēs, ja nepieciešams, ēd siseņus un medu, sludina ar stiprākās lauvas izturību un drosmi, tomēr par viņu ir teikts, ka „no sievietēm dzimušie neviens nav cēlies lielāks ...; bet mazākais Debesu valstībā ir lielāks par viņu.” Jā, mazākais no Dieviem ir lielāks par vislabāko, ko mēs, cilvēki, varam piedāvāt.

Es neizvēlējos būt par atklājēju. Būtībā es daudz laika pavadīju, bēgot no šī aicinājuma. Es daudzus gadus sacēlos pret visiem mūžīgajiem likumiem, kas man tika mācīti, — cerībā, ka Dievi izvēlēšies kādu citu cilvēku. (Lai būt vieglāk saprast, es lietošu terminus „Dievs” un „Tas Kungs”, lai raksturotu Dievus, kurus esmu minējis.) Līdz pat šai dienai es esmu vēlējies: „Ja tas var būt, tad lai šis biķeris iet man garām.” Pretēji Kristum, ja es varētu izbēgt no „Tēva gribas” pildīšanas, es skrietu prom tik ātri, cik vien spētu. Taču es esmu nobaudījis augli, kuru nobaudījuši ir tikai daži cilvēki. Es esmu redzējis to, ko vairākumam cilvēku nekad neļaus redzēt. Man ir mācīts un dots tas, ko vairākumam ir ļoti grūti apgūt. Es esmu pieredzējis to, ko tikai daži jebkad pieredzēs (un es šaubos, vai daudzi to vispār vēlētos). Īsumā, es esmu mācījies, ka, ja es vēlos baudīt laimi, tad mana vienīgā izvēle ir pildīt manu aicinājumu, vai arī es tikšu spīdzināts ar bezgalīgām mokām un ciešanām.

Es pavadīju daudzus gadus, maldinot citus un liekot tiem domāt, ka es esmu ļauns un neesmu pelnījis kādu īpašu aicinājumu no Dieva. Tomēr visās savās mahinācijās sacelties pret mana likteņa realitāti es nekad neesmu kādam tīšuprāt nodarījis pāri. Es esmu sargājis savu aicinājumu un glabājis to dziļi apslēptu sevī, cerot, ka kādreiz tiktu atrasts kāds cienīgāks un drosmīgāks par mani, — kāds, kurš varētu nostāties pret pasauli, kas vēlas atbrīvoties no ikviena, kas apšaubā tās pareizību. Man bija grūti nostāties un tikt uzskatītam par vājprātīgu un zaimojošu

atkritēju — ateistu, kuram nav nekādu cerību redzēt debesis. Taču, kad pati elles mutes atvērās, lai aprītu manu dvēseli, Tas Kungs mani izvilka laukā un pārliecināja mani, ka nav neviena cita, kas varētu darīt to, kas bija jāpaveic.

Starp cilvēkiem man ir tikai daži draugi. To lietu dēļ, ko es esmu aicināts darīt, es esmu zaudējis ģimeni, sievas, bērnus, brāļus un māsas. Taču no patiesi taisnīgajiem man ir kāds draugs, kāda īpaša māsa, un daži īpaši bērni, kas mīl mani bez nosacījumiem; un viņi paliks uzticīgi neatkarīgi no tā, ko pasaule man nodarītu.

Kad manas pieredzes tiks izklāstītas manā biogrāfijā, lasītājs ātri vien sapratīs, ka ikviena pieredze, ko es guvu, mācīja man kādu svarīgu mācību un sagatavoja mani tai dienai, kad es atklātu pasaulei to, ko Tas Kungs man ir uzdevis darīt. Katra pieredze man kaut ko iemācīja un sniedza man labāku ieskatu par to, kādēļ mūžīgie likumi, pēc kuriem dzīvo Dievi, ir tik būtiski mūsu laimei. Mana sapratne par cilvēka dabu ievērojami pārspēj to, kas ir vidusmēra cilvēkiem, un to papildina sapratne, ko es saņemu caur atklāsmi. Tomēr nevienai daļai no šīs sapratnes nav nekā kopēja ar manu aicinājumu — velns saprot visu daudz labāk par mani. Taču — kas padara viņu par velnu? Tie ir viņa darbi, citiem vārdiem, tas, ko viņš dara ar šīm zināšanām. Kāds var zināt itin visu, ko zina Dievi, tomēr būt nošķirts no mūžīgās laimes, tādēļ ka viņš vai viņa atsakās dzīvot pēc tiem likumiem, kas attiecas uz šo laimi.

Mans aicinājums ir sniegt pasaulei vienu no lielākajām atklāsmēm, ko cilvēce jebkad ir zinājusi. Kāds sens atklājējs izmisīgi centās mācīt pasaulei patiesības, kuras viņam tika mācītas un kuras viņš bija saņēmis. Viņš pierakstīja šo atklāsmi, taču guva pavisam nelielus panākumus starp ļaužu vairākumu, kam viņš savulaik sludināja. Viņš spēja pārliecināt vienu no saviem brāļiem un dažus citus, ka tas, ko viņš izprata, ir vienīgais veids, kā ikviens no viņiem var rast mieru un laimi pasaulē, kurā valda sajukums. Šī atklāsme viņam tika dota vēstures laikā, kad cilvēce bija nobriedusi iznīcībai ar kariem, sērgām un pašizraisītu badu.

Viņa atklāsme ir viena no lielākajām atklāsmēm, kas jebkad dota cilvēkiem. Tā atklāj patiesību kopš iesākuma līdz laika beigām, pārskatot cilvēces dabu un lielo iznīcību, ko tā sev izraisījusi, nedzīvojot pēc debesu mūžīgajiem likumiem. Tā vēsta par laikiem, kad cilvēki paklausīja šiem mūžīgajiem likumiem un tiem bija miers un laime savā starpā. Viņa sniegtā atklāsme atklāj varasvīru slepenos darbus, kuri neievēroja mūžīgos likumus un ieviesa pasaulē vīriešu un sieviešu likumus, lai pieviltnu un pakļautu sev citus cilvēkus, lai gūtu sev peļņu. Tā atklāj vairāk par cilvēces vēsturi un nākotni nekā jebkura cita teorija, pravietojums, atklāsme vai pieņēmums, kas kādam cilvēkam jebkad ir bijis.

Par laimi mums visiem, šī atklāsme tika nodota no paaudzes uz paaudzi — neapgānīta ar cilvēka roku. Tā bija sarakstīta valodā, kas jau sen ir zudusi no mūsu vidus, un tas ir ar nolūku, lai beigu beigās šīs grāmatas vārdi varētu nākt klajā savā skaidrībā un parādīt mums cilvēces maldus un samaitātību. Lasot par mūsu neziņu un cieņas trūkumu pret dabas likumiem un pret miera un laimes mūžīgajiem likumiem, cilvēce tiks atvesta tiesas priekšā un raudās, gaudos un griezīs savus zobus, kaunēdamies par to, ko tie ir darījuši cits citam.

Kad bija pienācis īstais laiks, Tas Kungs nodrošināja līdzekļus, ar ko pārtulkot šo lielo atklāsmi. Divi akmeņi, kas ir zināmi kā Urīms un Tumīms, ir izgatavoti no elementiem, kas neapsūbē un nemainās laika gaitā vai dabas ietekmes dēļ. Urīms un Tumīms ir gaiši un parasti cilvēka acij, izskatā līdzīgi tūkstošiem citu akmeņu, kas atrasti daudzos zemes kalnos. Tomēr šiem šķietami parastajiem akmeņiem ir viena īpaša iezīme, kas nav nevienam citam tāda veida akmenim, — tiem ir pieskārusies Dieva roka. Citiem vārdiem sakot, to molekulārajā struktūrā Dievi ir implantējuši īpašas ierīces, kuras vislabāk varētu salīdzināt ar mūsdienu datoru mikroprocesoriem, tomēr tie ir pārāki par jebkādu tehnoloģiju, ko vien mēs varam iedomāties.

Šīs sīkās ierīces izmanto atstaroto gaismu, kas tās iedarbina un liek gaismā parādīties jebkuras rakstītās valodas nozīmei. Tās darbojas ļoti līdzīgi projektora ekrānam, kur vārdu nozīme tiek brīnumainā veidā pārveidota attēlos, ko var redzēt tikai izraudzītais atklājējs.

Ne katrs cilvēks, kurš tur Urīmu un Tumīmu, var to iedarbināt. Katrā no mums ir gaismas daļiņas, kas ir atšķirīgas katram cilvēkam. (Šīs gaismas daļiņas var vieglāk aprakstīt kā „gara” matēriju, un mēs būtu zinātniski nosaukuši šos „elektriskos impulsus.” Daži šo gaismu dēvē par auru.) Visas gaismas daļiņas viļņojas jeb viļņveidīgi pārvietojas atbilstoši savai uzbūvei un mērķim. Tāpat kā mūsu pirkstu nospiedumi, arī mūsu gaismas viļņi ir katram no mums unikāli un piešķir mums individualitāti un iezīmību. Ir tikai pavisam neliels skaits vīriešu un sieviešu, kuru DNS ir tā ieprogrammēts, lai viņu unikālās gaismas viļņi atbilstu noteiktajām specifikācijām un parametriem, kas ieprogrammēti Urīmā un Tumīmā.

Kad es pirmoreiz turēju Urīmu un Tumīmu, tas darbojās perfekti un patiesībā izbiedēja mani. Tiklīdz tam pieskārs manas rokas, tas sāka ārkārtīgi starot un iedarbojās, lai to varētu lietot nolūkā pārtulkot atklāsmes avotu, kas bija uzrakstīta uz ļoti plānām zelta plāksnēm, kuras nebija sabojājušās laika ietekmē. Man jau iepriekš bija iedotas zelta plāksnes un drīz pēc tam tiku vadīts pie Urīma un Tumīma. Bija nepieciešams, lai es dabūtu Urīmu un Tumīmu no tiem, kam tas piederēja, bet nespēja to darbināt. (Tā kā tie, kam tas piederēja, nespēja to darbināt, tie bija ļoti skeptiski par to, kas tas patiesībā ir. Daudzi no viņiem pieskārs tam un apbrīvoja tā apveida skaidrumu, tomēr nevienam nebija garīgā nolūka, lai iedarbinātu molekulas, kas bija ieprogrammētas akmeņos, lai redzētu, ko tās rāda.)

Es pastāvīgi slēpu zelta plāksnes un Urīmu un Tumīmu no visu to skatiena un zināšanām, kuri bija man līdzās un kļuvuši man tuvi. Man tika dots norādījums — pārbaudīt katru cilvēku, kurš ienāca manā dzīvē, un iegūt apstiprinājumu, ka tie nenodos mani un neliks man pamest aicinājumu, ko man bija uzdots pildīt. Bija vairākas sievietes, kuras vilināja manu sirdi sekot pasaules ceļiem un tās cilvēku attiecībām, nevis pildīt aicinājumu, kas man bija uzdots. Es nevienam neteicu patiesību par to, ka manā rīcībā ir zelta plāksnes un Urīms un Tumīms. Mani maldināšanas iemesli bija skaidri kopš paša sākuma: šiem cilvēkiem bija nepieciešams pierādīt pašiem sev, ka viņi labprāt paklausa šiem mūžīgajiem likumiem, tādēļ ka šie likumi ir tainīgi un labi, nevis tādēļ, ka viņi tikuši pārliecināti ar šķietami brīnumainām lietām, ko es būtu varējis parādīt viņiem. Līdz pat šai rakstīšanas dienai es vēl neesmu atradis nevienu, kurš būtu gatavs redzēt to, ko es esmu redzējis, un pieskarties tam, kam es esmu pieskāries.

Gandrīz katrā gadījumā, kad tika veikta pārbaude, mani partneri, draugi un tuvinieki ir sacēlušies pret mani un nodarījuši man ārkārtīgi lielas sāpes un ciešanas. Viņiem nav izdevies pierādīt man vai pašiem sev, ka laipnība, līdzjūtība, žēlastība un piedošana ir daudz labākas nekā atriebība, atriebīgums, nesaskaņas un vajāšanas. Kad man neizdevās (daudzas reizes tīšām) sniegt šiem partneriem tuvu un draudzīgu pārliecināšanu, ko katrs no viņiem vēlējās, tie novērsās no manis un kļuva par maniem ienaidniekiem. Mana vienīgā vēlēšanās bija atrast kādu cilvēku, kurš nekļūtu tāds, kurš kalpo sev, tādēļ ka viņa vai viņas vajadzības netiek apmierinātas. Vienīgā vajadzība, kas man bija (kas ironiskā kārtā šķita, ka ir instinktīva, manī ieprogrammēta) — bija paveikt manu aicinājumu.

Es esmu cilvēks. Man piemīt tādas pašas kaislības un vajadzības kā jebkuram mirstīgajam. Es vēlos tikt mīlēts un mīlēt. Es ne ar ko neatšķiros no citiem saviem līdzcilvēkiem. Ja es viņiem varētu iedot to, kas man ir, es doti brīvi, neko negaidot, ka viņi man dos kaut ko pretī. Es apskautu viņus kā savus brāļus, māsas, radniekus un draugus, un es zinu, ka mums būtu tas miers un laime, ko mēs visi vēlamies.

Tagad es zinu sava aicinājuma nozīmīgumu, un es esmu gatavs un vēlos atklāt pasaulei to,

kas man ir ticis darīts zināms. Mana biogrāfija būs pieejama ikvienam cilvēkam un visiem, kas vēlas zināt to, ko Tas Kungs ir darījis, lai sagatavotu atklājēju šajās mūsdienās neiedomājami svarīgajam darbam, kas viņam ir jāpaveic.

Vēstījumam jāizplatās pasaulē. Mūžīgajiem laimes likumiem ir jātiek mācītiem. Labajām vēstīm ir jāizplatās pa visu pasauli. Un šai lielajai Dieva atklāsmei ir jātiek dotai cilvēcei vienīgajā veidā, kādā tā jebkad ir dota, kopš cilvēki ir nolikti uz šīs zemes, — caur mirstīgu atklājēju.

Viens no šiem atklājējiem esmu es, Kristofers — Kristus vārda nesējs.

Tas, kā es saņēmu Mormona zelta plāksnes

Tas nav nedz nelikumīgi, nedz neētiski — darīt zināmu pasaulei manu skatījumu uz Jēzus Kristus evaņģēliju. Pasaules reliģijas ir attīstījušās līdz tādām līmenim, ka tās precīzi mērķē uz dažādām ļaužu grupām, kas, tiecoties labāk sevi izprast, ir pievērsušies reliģijai, lai gūtu savas atbildes. Katrai grupai ir savas atbildes; tādējādi daudzās reliģijas, baznīcas un citas organizācijas ir tikušas izveidotas, balstoties uz mūsu neatņemamām tiesībām — rast sev atbildes uz dzīves noslēpumiem.

19. gadsimta sākumā jaundibinātajā nācijā, kas dižojās, ka tā ir pirmā brīvvalsts civilizētajā pasaulē (ASV), jauns vīrietis vārdā Džozefs Smits sniedza savu skatījumu par reliģiju pasaulei, kas izmisīgi meklēja pareizās atbildes. Pateicoties šī jaunā vīrieša jautājumiem, uzplauka reliģiskais uzskats, kas ir ietekmējis miljoniem cilvēku visā pasaulē. Viņa idejas un izpratne balstījās uz grāmatu, kas galu galā kļuva par noslēgakmeni Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai un Reorganizētajai Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai, kas pašlaik ir zināma kā Kristus kopiena (Community of Christ). Šo grāmatu sauc par *Mormona Grāmata*.

Mormona Grāmata ir bijusi vadības un iedvesmas avots miljoniem cilvēku, kuri no visas sirds tic, ka ir atraduši patiesību. Viņu vēlēšanās dalīties šajā patiesībā ar citiem ir izraisījusi nepelnītas vajāšanas un nemierus, ko reti kad ir piedzīvojušas citas amerikāņu nācijas reliģiskās kustības.

Kad Džozefs Smits saņēma aicinājumu tulkot senās plāksnes, viņš atklāja, ka tikai 1/3 daļa no plāksnēm bija neaizzīmogotas un gatavas tulkošanai. Ar Urīmu un Tumīmu, ierīci, kas bija sagatavota un svētīta ar Dieva spēku, viņš sāka tulkot plāksnes, kas nebija aizzīmogotas, un pēc tās sniedza pasaulei, kas kļuva zināma kā *Mormona Grāmata, vēl viena liecība par Jēzu Kristu* — PDS un RPDS ticību noslēgakmens.

Tas Kungs apsolīja, ka pienāks diena, kad plāksnes tiks iedotas atpakaļ mirstīgam cilvēkam, lai varētu tikt pārtulkota atlikusī aizzīmogotā daļa — ar tiem pašiem līdzekļiem, kas tika izmantoti neaizzīmogotās daļas tulkošanai. Šo plāksņu aizzīmogotajā daļā tiktu sniegtas atbildes uz visiem cilvēces jautājumiem, kopš laika sākuma līdz tā beigām, un dotas Dieva atklāsmes, lai sagatavotu pasauli Jēzus Kristus Otrajai atnākšanai. Nevieni citi Svētie Raksti nelīdzinātos *Aizzīmogotās daļas* neparastajam saturam.

Līdzīgi kā Džozefam Smitam tika dotas pilnvaras un spēja nākt klajā ar *Mormona Grāmata*, pārtulkojot Mormona seno plāksņu neaizzīmogoto daļu, tāpat arī man tika dotas pilnvaras un aicinājums darīt to pašu tādā pašā veidā ar šo zelta plāksņu aizzīmogoto daļu, tādējādi sniedzot pasaulei *Mormona Grāmatas aizzīmogoto daļu, beidzamo liecību par Jēzu Kristu*.

Ir citi cilvēki, kuri ir mēģinājuši izgudrot aizzīmogotās daļas saturu un paaugstināt sevi kā tādus, kam ir Dieva pilnvaras to darīt. Tomēr, tikai palasot šos vājos mēģinājumus, cilvēks var apmullēt par ideju, ka vispār kāds ir mēģinājis ko tādu darīt.

Galvenā novirziena PDS Baznīca vēlas, lai pasaule ticētu tam, ka plāksņu priekšastādīšana un tulkošana notiks tikai caur vadītāju, kurš ticis aicināts un iesvētīts no tiem, kam ir atbilstošas Priesterības pilnvaras PDS Baznīcā. Tā ticēja arī jūdi, kad Jēzus uzsāka savu kalpošanu un sludināja savu vēstījumu bez galvenā novirziena baznīcas atļaujas. Tāpat arī Samuēls, lamaniešu

pravietis *Mormona Grāmatā*, tika aicināts sludināt grēku nožēlošanu Baznīcai un tās vadītājiem. Samuēls nebija ordinēts un izraudzīts Baznīcas prezidents savā laikā — tāds bija Nefijs. Tomēr Samuēla misija bija viens no pašiem svarīgākajiem tā laika notikumiem.

Līdzīgi kā Samuēls, Abinadijs, Jona un pats Jēzus Kristus izmisīgi vēlējās tikt atbrīvoti no viņiem dotajiem uzdevumiem, tāpat arī es esmu daudzas reizes mēģinājis pārliecināt sevi un citus, ka es neesmu gatavs šādam aicinājumam, vai neesmu tā cienīgs. Tāpat kā šie izcilie vīri arī es nevarēju izvairīties no savas misijas piepildīšanas.

Tumsības vara izmanto savus spēkus, lai notvertu mani un padarītu par faktiski neiespējamu to, ko man ir uzdots darīt. Es esmu bijis cietumā ilgu laiku periodus melu un neslavas dēļ, ko citi man ir nodarījuši, tādēļ ka tie nav sapratuši un atbalstījuši to, ko man ir nolemts paveikt. Mormoņu tiesneši un juristi iesniedz prasības pret mani visos iespējamās veidos, un tie darītu jebko, kas ir viņu spēkos, lai apturētu *Aizzīmogatās daļas* tulkošanu, publicēšanu un galu galā — izplatīšanu visā pasaulē. Ļauni un nepatīkami vīrieši un sievietes vajā mani un grauj manu reputāciju, mēģinot nodarīt man pietiekami lielu ļaunumu, lai kavētu manu spēju nest klajā to, kas galu galā satrieks viņus Dieva priekšā.

Tomēr visās savās pieredzēs es nekad neesmu nodarījis ļaunu nevienai dvēselei. Manas līdzjūtības dziļumu pret maniem līdzcilvēkiem ir grūti iztēloties, ja ņem vērā to, kādu ietekmi uz mani varētu atstāt citu cilvēku meli un uzvedība. Ir daudzi, kuri uzskata mani par savu ienaidnieku, taču es mīlu viņus un nevēlu viņiem neko ļaunu. Es esmu zaudējis sievas, bērnus un visas savas personīgās mantas, un mani ir vajājuši tie, kas reiz mīlēja mani. Taču, neraugoties uz visām šīm negatīvajām pieredzēm manā dzīvē, es vēl neesmu vērsies pret kādu un perinājis sliktas sajūtas pret kādu cilvēku. Citiem vārdiem sakot, mana sirdsapziņa ir tīra un šķīsta mana Dieva un manu līdzcilvēku priekšā.

Nav nekādu šaubu, ka nākotnē būs vēl citas vajāšanas un sliktas izturēšanās no to puses, kas neizprot manu misiju un vēlas iznīcināt mani *Aizzīmogatās daļas, beidzamās liecības par Jēzu Kristu dēļ*.

Ak, cik gan daudzas reizes es esmu vēlējis, lai kāds atņemtu manu dzīvību un noņemtu to nastu, ko šis aicinājums man ir uzlicis. Ak, ja vien Dievs atstātu mani savā ziņā, lai es varētu normāli dzīvot līdzīgi kā citi mani brāļi un māsa uz zemes. Tik daudz reižu es esmu mēģinājis atbrīvoties no sava aicinājuma! Tik daudz reižu es mēģināju grēkot Dieva priekšā un parādīt sevi kā grēcinieku maniem līdzcilvēkiem — cerībā, ka manā vietā tiktu aicināts kāds cienīgāks par mani. Tomēr savā sirdī es zināju, ka vienīgi es varēju paveikt to, ko paveikt es tiku audzināts un iepriekš ordinēts.

Pagātnē es esmu veicinājis divus viedokļus par mani, cerot, ka es varētu atbrīvot sevi no plākšņu tulkošanas nastas, vai vismaz aizsargāt sevi, to darot. Līdzīgi kā Pēteris nolādēja un noliedza Kristu, kad viņu uzrunāja tie, kuri vēlējās viņu izsmiet un nodarīt ļaunu par ticēšanu Glābējam, arī es esmu padarījis sevi par tādu, lai citiem izskatītos kā nožēlojams grēcinieks, cerot, ka viņi nesaskatīs dievišķo gaismu, kas spīd manā dvēselē. Lucifers daudzas reizes ir kārdinājis mani sekot viņam un iegūt visas pasaules bagātības, skaistumu un godību. Krītot kārdinājumā, es atklāju, ka viņa solījumi bija patiesi. Man varēja būt viss, ko es vēlējos šajā pasaulē, taču neatkarīgi no tā, cik cītīgi es centos bēgt no sava aicinājuma, es tiku ievilkts vaļa elles dziļumos un izspļauts laukā vienīgi tad, kad es no jauna apņēmos savā dvēselē darīt to, kam es biju aicināts.

Šeit nu es esmu, sniedzot pasaulei vienu no lielākajām atklāsmēm, kas cilvēce jebkad ir tikusi dota. Man nav svarīgi, vai pasaulei tai tic vai netic. Man ir svarīgi paveikt savu misiju.

Ja Džozefs Smits bija krāpnieks, kā daži to uzskata, tad tāds esmu arī es. *Mormona*

Grāmata ir kā liecība par Džozefa Smita misijas īstenumu. Tāpat arī *Aizzīmogotā daļa* būs kā liecība manai misijai. Ja Džozefs saņēma Mormona plāksnes un pārtulkoja tās *Mormona Grāmata* ar Dieva aicinājumu un spēku, tad tas, ko pasaule saņems caur mani, būs pats svētīgākais darbs, kas pasaulei jebkad ir bijis zināms.

Vienīgi tam lasītājam, kurš vaicā Dievam ticībā, var būt cerība noskaidrot patiesību. Neatkarīgi no tā, ko kāds cilvēks varētu secināt no saviem meklējumiem, es stāvu nelokāms un sniedzu savu svinīgo liecību par šo:

1987. gada vasaras sākumā es strādāju par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Drošības dienesta darbinieku. Es biju norīkots Ģimenes vēstures bibliotēkā un Baznīcas muzejā, kas atrodas Soltleiksitijas, Jūtas štata, centrā. Drošības departamentā bija ierasts iegūt apmācītu visās Baznīcas drošības jomās. Kādu nakti es tiku norīkots uz Soltleikas templi. Man bija pavēlēts veikt apgaitas visās tempļa daļās un nodrošināt tā drošību.

Pirms tam es biju kļuvis vīlies Baznīcā lielās liekulības dēļ, ko es biju piedzīvojis, būdams iesaistīts ar tās vadītājiem un strādājot kopā ar tiem. Šī vilšanās man lika veikt ārkārtīgi dziļas pārdomas un galu galā vadīja mani pie tā, ka es sāku izmeklēt Baznīcu, kurai es biju veltījis savu dzīvi. Mani meklējumi vadīja mani uz daudzām Baznīcas galvenās pārvaldes daļām, kur nevienam parastam Baznīcas loceklim nebija piekļuves. Es draudzējos ar citām Drošības dienesta amatpersonām un varēju doties, kur vien es vēlējos, ar manu kolēģu palīdzību, kuri atbalstīja mani. Darbinieki drošības kontroles telpā mēdza izslēgt signalizāciju tajos rajonos, kur es vēlējos doties, lai meklētu informāciju. (Lai aizsargātu šos cilvēkus, daudzi no kuriem turpina strādāt Baznīcas darbā, es nesniegšu konkrētus datumus vai laikus, kad notika tālāk aprakstītās epizodes.)

Daudzo stundu laikā, ko veltīju meklējumiem, es atradu kādu ļoti interesantu informāciju, kas mani pārliecināja par to, ka es zinu pavisam nedaudz par Baznīcu, ko man bija mācīts mīlēt un godāt. Tomēr informācija, ko es atklāju, neuzvedināja uz domām par to, ka Baznīcas vadītāji ļaunprātīgi maldinātu tās locekļus. Tieši pretēji — es atklāju, ka šie Brāļi darīja to labāko, ko viņi varēja, neskatoties uz Baznīcas locekļiem, kurus viņi pārstāvēja. Drīz vien man kļuva acīmredzams, ka Baznīcu nevadīja Tas Kungs, nedz kāda daļiņa no Viņa Gara. Es spēju iegūt dažu ļoti ievērojamu vadītāju personīgās piezīmes un domas, kas norādīja uz to, ka Baznīca bija kritusi milzīgā ļaundarbībā, par ko Tas Kungs bija ļoti neapmierināts.

Tajā laikā es sāku paust savas bažas saviem priekšniekiem Drošības dienesta departamentā. Man tika pateikts, lai es klusēju, vai arī es tikšu atlaists. Mani ļoti apbēdināja Baznīcas vadītāju un tās locekļu apātija. Otrdien, 1987. gada 16. jūnijā, kamēr es veicu savas drošības apgaitas Soltleikas templī (naktsmaiņā), notika tālāk aprakstītais.

Vienā no Tempļa augšējiem stāviem ir telpa, kurā tiekas vienīgi Divpadsmit apustuļi. Kad es iegāju tajā krāšņajā telpā, es ieraudzīju vērā ņemamas kvalitātes divpadsmit krēslus, un es ievēroju, ka ikvienam apustulim pie sienas karājās 3x4 pēdu liels, ar roku gleznots portrets.

Es vairs nespēju apslāpēt savu nemieru un ciešanas. Es raudāju, un es rūgti raudāju. Es nometos uz ceļiem un vaicāju Dievam no visas savas dvēseles, vai Brāļi, kuru portreti dekorēja šīs telpas sienas, bija Viņa izraudzīti vadītāji, un ko man darīt ar savu ilūziju zaudēšanu.

Šī lielā izmisuma brīdī es dzirdēju maigu, bet stingru balsi, kas iespiedās manas būtības dziļumos, sakām uz mani: „Kurš gan vēl, tavuprāt, lai vadītu šos ļaudis?”

Tad es paraudzījās apkārt telpai, un man prātā nāca katra šī vīra profesija.

„Protams!” Es izsaucos: „Ārsts, advokāts, apdrošinātājs, uzņēmējs!” Domājot par viņu pasaulīgajām profesijām, es aptvēru lielos panākumus, ko ikviens no viņiem bija guvis savā

izraudzītājā pasaulīgās slavas un goda jomā. Tad es sapratu, kādēļ Tas Kungs bija pieļāvis to, ka šie vīri tiek izraudzīti, — tādēļ, ka viņi bija un ir tādi vadītāji, kādus Baznīcas locekļi vēlas, lai tos vadītu.

Tad es grasījos vaicāt, kas ir tas, ko es varētu darīt, lai kļiedētu savas šaubas par Baznīcas patiesumu. Tiklīdz es biju sakopojis šīs domas savā galvā, es atklāju, ka nespēju izteikt nevienu vārdu, ko es mēģināju. Tajā brīdī telpu piepildīja ārkārtīgi spoža gaisma. Es kļuva ļoti izbijies, nezinādams, vai tikšu norāts vai nogalināts par to, ko biju domājis.

Pirms es spēju vēl ko padomāt, manā priekšā parādījās persona, ko es nekavējoties atpazinu kā pravieti Džozefu Smitu. (Es atpazinu viņu ne tikai pēc tā, kā viņš izskatījās, jo zināju aprakstus, ko par viņu bija sniegusi Baznīca, bet kaut kas manī apliecināja man, ka tas patiešām ir viņš.)

Man nebija ne mazākās jausmas, kā reaģēt. Es vienkārši pārsteigumā biju nometies ceļos. Viņš man uzsmaidīja tik laipni, kā nekad nebiju redzējis, un teica man:

„Kristofer, nebīsties, jo tas esmu es, Džozefs, kuru tev mācīja godāt kā Dieva pravieti.”

Es domāju, ka viņš spēja uztvert manas šaubas par viņa klātbūtni, jo viņš pastiepa savu roku, pacēla mani un apsēdināja mani uz viena no krēsliem, kas bija telpā. Viņš pateica man, ka Tas Kungs labi zināja par mani un ka es izrādīju ticību un spēku, kas piemīt vien dažiem cilvēkiem. Viņš pateica man, ka es paveikšu milzīgu darbu savu līdzcilvēku labā, ja es palikšu uzticīgs pavēlēm, kuras viņš man dos. Tajā brīdī parādījās arī mans vectēvs — gaismā, kas joprojām pildīja telpu ar savu spožumu.

Es gribēju apskaut savu vectēvu, taču man tika pateikts, ka es to nevaru, jo viņš vēl nebija saņēmis ķermeni, ko mirstīgie var sajust. Arī viņš smaidīja un apliecināja man, ka viņš ir atsūtīts no Garu pasaules, lai mierinātu mani un palīdzētu man mācīt to, kas man ir jāzina, lai paveiktu to darbu, ko Tas Kungs prasīs no manis.

Es sāku gauži raudāt, zinādams, ka es bieži grēkoju un daudzas reizes esmu pārkāpis Dieva pavēles. Es paudu savas šaubas, ka es nespēšu paveikt to, kas tiku prasīts no manis. Mans vectēvs pateica man, ka nākotnē man tiks mācītas daudzas lietas, kas sagatavos mani tam darbam, ko man jādara. Viņš teica, es tikšu pēc vajadzības vadīts, lai paveiktu šo darbu.

Tad Džozefs Smits man pateica, ka es esmu izraudzīts, lai nestu klajā Mormona plāksņu aizzīmogoto daļu, ko viņš nepārtulkoja, kad viņš bija uz zemes. Viņš man izskaidroja daudzas lietas par svēto ļaundarbībām viņa laikā; un ka Tas Kungs uzskatīja par lietderīgu paņemt viņu no to vidus, tādēļ ka tie neuzklausīja viņa pavēles un nedzīvoja pēc viņa mācībām.

Es vaicāju, kādēļ es tiku izraudzīts šim darbam un kas no manis tiks prasīts. Džozefs man atbildēja, ka es esmu viens no ļoti nedaudzajiem, kuru neietekmē šīs pasaules materiālās lietas un pagodinājumi. Viņš man pateica, ka nākotnē es tikšu daudzas reizes pārbaudīts, lai redzētu, vai es esmu gatavs upurēt visu, pat savu dzīvību, ja nepieciešams, Dieva valstības labā.

Tajā brīdī es sāku paust savas šaubas un to, ka neesmu cienīgs pildīt šādu aicinājumu. Mans vectēvs apliecināja man, ka es nebūtu izraudzīts, ja es nevarētu paveikt man uzdoto darbu.

Spožas gaismas uzliesmojums parādījās tieši starp Džozefu Smitu un mani, un man par pārsteigumu, tur bija Mormona zelta plāksnes. Es neuzdrīkstējos tām pieskarties, līdz Praviētis man to norādīja darīt. Es lēni pāršķīru katru lapu un biju pārsteigts par rakstu rūpīgumu. Šķīrot lapas, es iedomājos, cik šīs plāksnes varētu būt vērtas. Tiklīdz es to nodomāju, Džozefs brīdināja mani, ka šis kārdinājums vienmēr būs ar mani, tāpat kā tas bija ar viņu, un ka man tas jāizgaiņā no sava prāta, ja tas vēl kādreiz parādīsies. Kad es sēdēju šo abu godpilno būtnu priekšā, es ļoti nokaunējos par to, ko biju domājis.

Abi šie vīri bija ģērbusies baltos apmetņos, kas aplāja visu ķermeni, izņemot viņu potītes,

plaukstu locītavas un kakla izgriezumu. Viņu apmetņi bija apsieti ar baltu lenti, kas bija līdzīga lentei, kas tiek izmantota mūsdienu PDS tempļa ceremonijā. Viņus abus bija ļoti patīkami uzlūkot, un manas bailes no viņiem tobrīd bija pilnībā izgaisušas.

Tad man tika sniegti daudzi norādījumi, un man tika pateikts, ka es zaudēšu visus savus draugus, ģimeni un tuvas paziņas, pirms es būšu gatavs sniegt plākšņu tulkojumu pasaulei. Es vaicāju šim būtnēm, kas vēl tiktu prasīts no manis un vai man par to būtu jāpastāsta savai ģimenei un draugiem.

Man tika norādīts aiziet no PDS Baznīcas darba un nesniegt nekādu iemeslu, kāpēc to daru, kā arī nestāstīt nevienam par to, kas ir noticis. Es nevarēju stāstīt pat savai sievai, jo viņai bija jātiek pārbaudītai, lai noteiktu viņas cienīgumu un spēju atbalstīt mani šajā darbā. Man tika pateikts, ka man būs daudz jāceļo, sagatavojoties šī darba veikšanai, un ka es kļūšu zināms kā atkritējs no Baznīcas, taču man ir jāļauj Baznīcai rīkoties ar mani, kā tā vēlas tās labā. Man tika pateikts, ka man tiks dotas daudzas iespējas satikt tos, kas šajā laikā tika sagatavoti, lai palīdzētu man šajā darbā, taču es tiku brīdināts, ka man ir katrs jāpārbauda, lai es netiktu pievilts vai nodots viņu dēļ. Vēl man tika doti norādījumi daudzās citās lietās, ko es pašlaik nevaru atklāt.

Es daudz prātoju par Baznīcas stāvokli un tās vadītāju taisnīgumu, saskatot, ka tas bija manu lūgšanu iemesls, kas vadīja pie debesu vīzijas. Džozefs Smits sāka man citēt dažas rakstvietas, kuras viņš man lika atcerēties un sniegt pasaulei kopā ar plākšņu tulkojumu, kad tas būs gatavs, lai nāktu klajā. Es jautāju, vai man pašam būs jātulko pieraksts, vai kāds cits man iedos tulkojumu. Man tika pateikts, ka es tajā laikā nevaru tulkot pierakstu, jo tas bija Džozefa Smita ziņā un pilnvarās — noteikt, kad ir īstais laiks. Viņš man pateica, ka tad, kad būs pienācis laiks, lai pieraksts nāktu klajā, viņš apmeklēs mani un sniegs man turpmākus norādījumus.

Es paudu savas šaubas par to, vai izturēšu neizbēgamo izsmiešanu manu apgalvojumu dēļ, un ka tas, ka nevarēšu parādīt plāksnes pasaulei, varētu ievērojami kavēt manu spēju veikt šo darbu. Džozefs ļoti sirsnīgi iesmējās, un mans vectēvs plati smaidīja.

Džozefs atbildēja: „Vai tu domā, ka tavas vajāšanas būs lielākas par tām, kas bija man?”

Tad es pasmaidīju un sāku saprast.

Pagāja daudzi gadi, un es guvu dažas svarīgas izaugsmes un attīrošas pieredzes, kas papildus mani sagatavoja manai misijai. Daudzus gadus es bēgu no šī aicinājuma, nespēdams izturēt vajāšanas, kas gāzās pār mani. Es patiešām esmu atsvešinājies no visiem saviem tuviniekiem. Es esmu kļuvis pilnīgi nesaistīts ar visām pasaules bagātībām un tuvām attiecībām. Man tika dota milzīga gudrība un zināšanas, un tika norādīts darīt daudzas lietas, kas man palīdzētu paveikt to darbu, kas man tika uzdots. Es divreiz tiku ielikts cietumā, uz laiku nomainīju savu vārdu, lai aizsargātu sevi, un tiku izraidīts no Baznīcas kā atkritējs.

Beidzot pienāca laiks, kad Džozefs Smits vēlreiz apmeklēja mani, un es sāku pierakstīt Mormona plākšņu aizzīmogatās daļas tulkojumu.

Pēc viņa apmeklējuma un plākšņu tulkošanas uzsākšanas mani pārņēma milzīga lepnība un augstprātība par to lietu varenību, ko es pierakstīju, un par aicinājumu, ko biju saņēmis. Pēc tam es kļuvu nomākts un satraukts dēļ vajāšanām un upuriem, kas tika prasīti no manis. Šajā nomāktības stāvoklī es veicu dažas ļoti sliktas izvēles savas augstprātības dēļ un gandrīz pazaudēju savu dvēseli. Tomēr Tam Kungam piemīt milzīga pacietība un žēlastība, un drīz vien mani atkal apmeklēja Džozefs Smits un citi Tā Kunga kalpi, kuri ir nozīmēti palīdzēt man šajā darbā; un beidzot Mormona plākšņu aizzīmogatā daļa tiks sniegta visiem tiem pasaulē, kas ir gatavi un vēlas to pieņemt.

Tālāk ir sniegtas dažas rakstvietas, kuras Džozefs Smits man citēja mūsu pirmās tikšanās laikā, kuras man lika apdomāt un atcerēties:

Tā kā šī tauta Man tuvojas tikai ar savu muti un Mani godā tikai ar savām lūpām, bet ar savām sirdīm ir tālu nost no Manis, un viņu bijība Manā priekšā ir ārīgi iemācīta cilvēku ieraža, tad Es turpināšu darīt brīnumainu darbu šai tautā, jā, brīnumainu darbu un brīnumu, tā ka viņas gudro un mācīto gudrība iznīks un prātīgo saprāts būs aptumšots. Un ak vai tiem, kas savus nodomus dziļi apslēpj Tā Kunga priekšā! Un viņu darbi ir tumsā, un viņi saka: Kas mūs redz un kas mūs pazīst? Un viņi arī saka: Tiešām, Tava lietu apgriešana otrādāk tiks uzskatīta kā podnieka māli. Bet lūk, Es parādīšu viņiem, saka Pulku Kungs, ka Es zinu visus viņu darbus. Jo vai tad kāds veidojums var sacīt par savu darinātāju: viņš nav mani darinājis? Vai var kāds darināts tēls sacīt savam tēlniekam: viņš nekā nesaprot? Bet, lūk, saka Tas Kungs Cebaots, Es parādīšu cilvēku bērniem, ka vēl tikai īss brīdis un Libāna tiks pārvērsta par auglīgu lauku, un auglīgs lauks tiks vērtēts kā mežs. Un tanī dienā kurlais dzirdēs grāmatas vārdus un aklā acis raudzīsies ārā no krēslas un tumsas. Un lēnprātīgie arī pieaugs, un viņu prieks būs Tai Kungā, un nabagie cilvēku starpā priecāsies Israēla Svētajā. Jo tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, viņi redzēs, ka varmāka ir kļuvis bezspēcīgs un paļātāja vairs nav, un visi, kas tiecas uz ļaunu, ir iznīcināti; un arī tie, kas citus pavedina ar saviem vārdiem uz ļaunu, un liek slazdus tam, kas vērtos spriež tiesu, un uzgriež muguru taisnajam kā niecībai. Tādēļ tā saka Tas Kungs, kas izglāba Abrahāmu, par Jēkaba namu: Jēkabs nekļūs vairs kaunā, un viņa vaigs vairs nenobālēs, bet, kad viņš redzēs savus bērnus, Manu roku darbu sev visapkārt, tie svētīs Manu Vārdu un svētīs Jēkaba Svēto, un parādīs bijību Israēla Dievam. Un arī tie, kuru gars tagad maldās, nāks pie atzīšanas, un tie, kas kurn, pieņems mācību.

(2. Nefija 27:25–35)

Jo viņi nomaldījušies no Maniem priekšrakstiem un ir laužuši Manu mūžīgo derību; viņi nemeklē To Kungu, lai nodibinātu Viņa taisnību, bet katrs cilvēks staigā pats savu ceļu un pēc sava paša dieva tēla, kura tēls ir pēc pasaules līdzības un kura būtība ir no elka, kurš kļūst vecs un ies bojā Bābelē, patiesi lielajā Bābelē, kas kritīs. (M&D 1:15–16)

Viņi staigā ar stīviem kakliem un augstu paceltām galvām; jā, un savas lepnības un ļaundarības, un negantības un netiklības dēļ viņi visi ir nomaldījušies, izņemot tikai dažus, kas ir pazemīgi Kristus sekotāji; tomēr viņi tiek vadīti tā, ka daudzos gadījumos viņi kļūdās, tāpēc ka viņi tiek mācīti pēc cilvēku priekšrakstiem.

(2. Nefija 28:14)

Un es zinu, ka jūs staigājat savu siržu lepnībā; un tur nav neviena, izņemot tikai dažus, kas nebūtu augstprātīgi savu siržu lepnībā, nēsājot ļoti smalkas drānas, līdz pat skaudībai un naidam, un ļaunprātībai, un vajāšanām, un visāda veida nekrietnībām; un jūsu baznīcas, jā, patiesi katra, ir kļuvušas samaitātas dēļ jūsu siržu lepnības. Jo lūk, jūs mīlat naudu un savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk nekā jūs mīlat nabagos un trūkcietējus, slimos un nomocītos. Ak jūs, ļaunie un samaitātie, un stūrgalvīgie ļaudis, kāpēc jūs dibināt sev baznīcas, lai gūtu peļņu? Kāpēc jūs sagrozāt Dieva svēto vārdu,

ka jūs nesat sodību savām dvēselēm? Ak jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdojat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājāt Dieva svēto baznīcu? Kāpēc jūs kaunaties uzņemties Kristus svēto Vārdu? Kāpēc jūs nedomājat, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā bēdas, kas nekad nebeidzas, — pasaules goda dēļ? Kāpēc jūs izrotājat sevi ar to, kam nav dzīvības, un tomēr ļaujāt izsalkušajam un trūkcūcietējam, un kailajam, un slimajam, un nomocītajam paiet jums garām, un neievērojat tos? Jā, kāpēc jūs veidojat slepenas negantības, lai gūtu peļņu, un liekat, lai atraitnes sērotu Tā Kunga priekšā un arī bāreņi sērotu Tā Kunga priekšā? (Salīdziniet ar Mormona 8:33–40.)

Pagāja gadi, un es izdarīju daudzas lietas, par kurām es nelepojos, cerībā atrast tos, kas man palīdzētu manā aicinājumā. Es izmisīgi vēlējos atrast partneri, kas man palīdzētu tulkošanā, un sievieti, kura būtu mana dzīvesbiedre. Man bija daudz iespēju, un es pārbaudīju un izmēģināju daudzus cilvēkus cerībā atrast kaut vienu, kas palīdzētu. Būdams izmisumā un bez Gara klātbūtnes, es jutos vientuļš un nobijies.

Pēc tam, kad es beidzot sapratu, ka Tas Kungs man nedos dzīvesbiedru vai partneri, lai palīdzētu man tulkošanā, es pietiekami pazemojos, lai ļautu Tā Kunga kalpam palīdzēt man noslēpt plāksnes no pasaules un sniegt man ļoti nepieciešamo iedrošinājumu laiku pa laikam. Pieaugot apmeklējumu biežumam, sākās zelta plākšņu tulkošana.

Man tika pavēlēts sākt tulkošanu no plākšņu sākuma un vispirms pārtulkot to daļu, kas tika nozaudēta Martina Herisa pārkāpuma dēļ, kuram Džozefs bija uzticējies ar roku rakstītā manuskripta 116 lappuses, kad viņš sāka tulkošanu savā laikā. Man tika pateikts, ka zelta plākšņu sākuma atkārtots tulkojums sniegtu pasaulei labāku ieskatu par Lehija misiju un dzīvi un Mormona Grāmatas pieraksta aizsākumiem. Liekas, ka Mormons saīsināja pierakstu par Lehiju un Lehija misiju līdz noteiktai vietai, pirms viņš atrada Nefija mazās plāksnes starp daudzajiem pierakstiem, kas bija viņa īpašumā, — plāksnes, kuras Mormons iekļāva arī savā saīsinājumā.

Vēl interesantāk man bija tas, ko saturēja nozaudētās manuskripta 116 lappuses. Pēc tam, kad biju pabeidzis dažas pirmās lappuses, kas man tika iedotas, es biju pārsteigts par to, cik daudz pravietiskas prozas bija nozaudētajā manuskriptā. Tajā vispārēji bija aprakstīts baznīcas Jeruzālemē stāvoklis Lehija dienās, kas ļoti līdzinājās baznīcai Soltleiksītijā mūsdienās. Ātri vien kļuva skaidrs, ka Tas Kungs bija ļāvis, ka manuskripts tiek nozaudēts, lai mūsdienu baznīcai nebūtu nekādas norādes par to, kādai tai nevajadzētu būt, — lai tā tiktu pārbaudīta un izmēģināta ar ticību. Līdzās Džozefam es aptvēru Tā Kunga lielo gudrību, paturot šos Rakstus no Baznīcas līdz šim laikam. Ir tikai nedaudzas citas rakstvietas, kas ir labāk izgaismojušas mūsdienu PDS Baznīcas kļūdainās rīcības un liekulību. Man tika norādīts vispirms sniegt zelta plākšņu sākuma atkārtotu tulkojumu, ko reiz pārtulkoja Džozefs Smits un manuskripta veidā pierakstīja Martins Heriss, kurš vēlāk to nozaudēja.

Pēc tam visas pasaules labumam es sniegtu pašus fenomenālākos Rakstus un atklāsmi, kas jebkad doti Dieva bērniem. Pēc tam, kad es būšu sniedzis šīs lietas pasaulei, tad jebko, ko Tas Kungs vēlēšies, lai es darītu, to es darīšu. Ja kāds vīrietis vai sieviete vēlas izsmiet mani, tad es to pieņemšu. Taču, ja kāds no jums izsmej šīs lietas, kas jums tagad tiek atklātas, tad jūs izsmejat Dievu; jo šīs lietas nav manas, bet tās ir Viņa. Ja jūs izsmejat Dievu, tad Viņš jūs tiesās atbilstoši jūsu darbiem. Bet darbs, ko Viņš man ir uzdevis paveikt attiecībā uz šīm lietām, ... ir padarīts.

Kristofers Marks Nemelka

2. PIELIKUMS

Lehija grāmata

Nozaudētais 116 lappušu manuskripts

Tālāk ir sniegts oficiālais *Mormona Grāmatas* ievads, kā to sniegusi mūsdienu PDS (Pēdējo dienu svēto) baznīca. Tā saturs ir pietiekami noderīgs, lai iepazīstinātu lasītāju ar nozaudētā 116 lappušu manuskripta nozīmīgumu.

Mormona Grāmata ir Svēto Rakstu grāmata, pielīdzināma Bībelei. Tas ir pieraksts par Dieva darbiem ar Amerikas senajiem iedzīvotājiem un ietver mūžīgā evaņģēlija pilnību.

Grāmatu sarakstīja daudzi senie pravieši ar pravietojuma un atklāsmes garu. Viņu vārdus, rakstītus uz zelta plāksnēm, citēja un saīsināja pravietis—vēsturnieks vārdā Mormons. Pieraksts sniedz aprakstu par divām lielām civilizācijām. Viena cēlās no Jeruzālemes 600. gadā pirms Kristus un vēlāk sadalījās divās tautās, kas pazīstamas kā nefījieši un lamanieši. Otra cēlās daudz agrāk, kad Tas Kungs sajauca valodas pie Bābeles torņa. Šī grupa ir pazīstama kā Jaredieši. Pēc tūkstošiem gadu visi tika iznīcināti, izņemot lamaniešus, un viņi ir Amerikas indiāņu senči.

*Galvenais notikums, kas ir pierakstīts *Mormona Grāmatā*, ir paša Tā Kunga Jēzus Kristus kalpošana starp nefījiešiem drīz pēc Viņa augšāmcelšanās. Tā izskaidro evaņģēlija mācības, galvenajos vilcienos apraksta pestīšanas ieceri un pasaka cilvēkiem, kas tiem ir jādara, lai iegūtu mieru šinī dzīvē un mūžīgu pestīšanu nākamajā dzīvē.*

Kad Mormons bija pabeidzis savu rakstīšanu, viņš nodeva aprakstu savam dēlam Moronijam, kurš pielika dažus vārdus no sevis un noslēpa plāksnes Kumoras pakalnā. 1823. gada 21. septembrī tas pats Moronijs, tad jau apskaidrota un augšāmcelta būtne, parādījās pravietim Džozefam Smitam un pamācīja to attiecībā uz senajiem pierakstiem un to iecerēto tulkošanu angļu valodā.

Noteiktā laikā plāksnes tika nodotas Džozefam Smitam, kurš pārtulkoja tās ar Dieva dāvanu un spēku. Tagad šis pieraksts ir publicēts daudzās valodās kā jauna un papildus liecība par to, ka Jēzus Kristus ir dzīvā Dieva Dēls un ka visi, kas nāks pie Viņa un paklausīs Viņa evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, var tikt izglābti.

*Attiecībā uz šo pierakstu pravietis Džozefs Smits sacīja: „Es pateicu brāļiem, ka *Mormona Grāmata* ir vispareizākā no visām grāmatām uz zemes un mūsu reliģijas noslēgākmenis, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas.”*

Kad Džozefs Smits sāka tulkot zelta plāksnes, viņam palīdzēja daži rakstveži, kas pierakstīja vārdus, ko viņš pārtulkoja. Šie vārdi tika pierakstīti uz britu rakstāmpapīra, kas tolaik bija izplatīts papīra formāts, kas bija aptuveni 13 x 16 collu (17,2 x 21,6 cm) liels. Šis papīrs tika salocīts uz pusēm, un lappuses lielums bija 13 x 8 collas. Parasti vienā lappusē bija aptuveni 225 vārdi, kurus tulkoja pravietis un pierakstīja katrs no rakstvežiem — atkarībā no katra rakstveža rakstības stila.

Pirmās 116 lappuses no *Mormona Grāmatas* oriģinālā manuskripta, ko Džozefs Smits pārtulkoja no Mormona plāksnēm, parasti tiek dēvētas kā „nozaudētās 116 lappuses” vai „nozaudētais manuskripts”. Harmonijā, Pensilvānijas štatā, tās ar roku pierakstīja Martins Heriss, kurš bija galvenais, taču ne vienīgais rakstvedis, kas pravietim pierakstīja šajos manuskriptos.

Martins Heriss satika Džozefu Smitu 1816. gadā, kad Smitu ģimene bija pārcēlusies uz Palmīru, Ņujorkas štatu. Vispirms viņš satika Džozefa Smita tēvu Džozefu Smitu, vecāko, kurš pastāstīja viņam par eņģeļa Moronija parādīšanos un par zelta plāksnēm. 1820. gadā Smitu ģimene pārcēlās uz Mančestru, kur 1827. gadā Džozefs ieguva plāksnes. Vajāšanu dēļ viņš bija spiests doties uz Harmoniju, Pensilvānijas štatā, lai sāktu plākšņu tulkošanu. Kaut kad 1827. gada rudenī Martins piekrita palīdzēt ar tulkošanu — gan finansiāli, gan kalpojot par rakstvedi.

No aptuveni 1828. gada 12. aprīļa līdz 14. jūnijam Martins Heriss kalpoja kā Džozefa Smita galvenais rakstvedis, tajā laikā radot 116 manuskripta lappuses. Tā kā viņš izmantoja daudz savas naudas, lai palīdzētu ar tulkošanu, Herisa ģimenei drīz vien radās aizdomas par to, kas tieši notika starp viņu un Džozefu. Lai iegūtu savas ģimenes atbalstu, Martins Heriss pārliecināja Džozefu, lai viņš atļauj viņam paņemt 116 lappuses, ko viņi bija pabeiguši Palmīrā, lai tās parādītu savai ģimenei. Trīs nedēļu laikā, kamēr Heriss apciemoja savus radniekus, veica citus darbus un kalpoja zvērināto tiesā, 116 lappuses ar nolūku tika nozagtas. Martina sieva Lūsija Herisa apgalvoja, ka viņa tās ir sadedzinājusi, paziņojot, ka tās būtu finansiāli sagrāvušas viņas ģimeni.

Kad Heriss neatgriezās Harmonijā, kā bija solījis, Džozefs kļuva ārkārtīgi satraukts un sāka ļoti raizēties, un bija spiests doties grūtā ceļojumā uz Mančestru, lai noskaidrotu, kas ir noticis. Heriss negribīgi ziņoja, ka kāds bija nozadzis manuskriptu no viņa mājām pēc tam, kad viņš bija lauzis savu solījumu un patvaļīgi parādījis manuskriptu citiem cilvēkiem, kas nebija no viņa ģimenes. Būdams satriekts (es saprotu, kā tieši viņš jutās), Džozefs Smits tuvojās Tam Kungam lūgšanā un uzņēmās atbildību par manuskripta nozaudēšanu.

Savas nepaklausības un manuskripta nozaudēšanas dēļ Džozefs uz kādu laiku zaudēja aizbildnību pār plāksnēm, kā arī Urīmu un Tumīmu. Pēc daudzām neiedomājamu bēdu un sāpju dienām Džozefs Smits atkal saņēma plāksnes, kā arī Urīmu un Tumīmu, un tika atjaunotas visas viņa dāvanas.

Tomēr Tas Kungs aizliedza Džozefam Smitam no jauna tulkot to plākšņu daļu, ko viņš iepriekš jau bija pārtulkojis. Tas tika aizliegts tādēļ, ka tiem, kas bija nozaguši manuskriptu, bija slepeni plāni to publicēt izmainītā veidā, lai apšaubītu viņa spēju precīzi tulkot. Iepriekš paredzot šo traģisko notikumu, pilnībā apzinoties, ka Viņa pravieši un atklājēji reizēm ir krituši cilvēki, Tas Kungs bija norādījis Mormonam pievienot noteiktas plāksnes tām plāksnēm, ko viņš bija izgatavojis, lai apkopotu savu ļaužu vēsturi. Šīs plāksnes ir zināmas kā Nefija Mazās plāksnes, un tās aptver aptuveni to pašu laika periodu kā nozaudētais manuskripts.

Kā Džozefs Smits paskaidroja *Mormona Grāmatas*, pirmā izdevuma (1830. g.) priekšvārdā, 116 lappuses ietvēra materiālu no „*Lehija grāmatas, kas bija pieraksts, kas ar Mormona roku*”

tika saīsināts no *Lehija plāksnēm*.” Lehija pieraksts ir minēts 1. Nefija 1:17, un Nefijs uz to reizēm atsaucas savos rakstos. Mormons paskaidroja savu lēmumu par Nefija Mazo plāksņu iekļaušanu:

Un es daru to ar gudru nodomu, jo tā man to čukst Tā Kunga Gars, kas ir manī. Un tagad es nezinu visas lietas, bet Tas Kungs zina visas lietas, kurām jānāk, tāpēc Viņš vada mani, lai es darītu pēc Viņa gribas. (Mormona vārdi 1:7.)

Tā Kunga patiesais nolūks tam, kādēļ tika nozaudēts manuskripts, ir lai stingri brīdinātu PDS baznīcu par tās ārkārtīgajām ļaundarbībām mūsdienās, un lai sagatavotu ceļu tam, lai es varētu pierādīt pasaulei, ka man patiešām tika uzticētas zelta plāksnes, kā arī Urīms un Tumīms.

Ja man tik tiešām bija Mormona zelta plāksnes — tās pašas, kas bija uzticētas Džozefam, — tad loģiski izrietētu, ka esmu redzējis tās pašas plāksnes. Ja es savu tulkošanu sāktu no pašas pirmās plāksnes, tad tas tiktu tulkots tādā pašā veidā, kā to darīja Džozefs, kad viņš sāka savu tulkošanu, ņemot vērā faktu, ka mēs abi izmantojam to pašu Urīmu un Tumīmu. Tādējādi es spētu no jauna pārtulkot to daļu, kas tika nozaudēta līdz ar 116 lappušu oriģinālo manuskriptu.

Patiesības un taisnīguma ienaidnieki to zina. Viņi arī zina to, ka, ja kāds jebkad paziņotu, ka tā īpašumā ir zelta plāksnes, tad šis paziņotājs varētu pārtulkot plāksņu pirmo daļu un uzrakstīt tos pašus vārdus, kas atrodas šo ļauno, sazvērējušos ļaužu īpašumā kā oriģinālie, ar roku rakstītie manuskripti, kas, kā izrādās, ir sarakstīti Martina Herisa rokrakstā, ko var pierādīt.

Oriģinālais 116 lappušu manuskripts joprojām pastāv. To no paaudzes paaudzē ir nodevuši šie maldinātie cilvēki, kuriem prātā nav citas domas, kā vien apturēt Dieva darbu. Tas ir paslēpts no pasaules, lai tiktu nests gaismā ar cerību sagraut tā cilvēka ticamību, kurš izraudzīts, lai pārtulkotu plāksņu aizzīmogoto daļu.

Es esmu satīcis šos cilvēkus, izliekoties par ateistu un sakot, ka neticu, ka Džozefam Smitam patiesībā bija kādas zelta plāksnes, un ka viņš visu ir izdomājis. Es esmu redzējis dažas pirmās manuskripta lappuses un esmu pārliecinājies, ka tās patiešām lielākoties ir rakstītas Martina Herisa rokrakstā. Es zinu, ka, izmantojot tehnoloģijas, zinātne varētu viegli pierādīt, ka tas ir oriģināls un kopš izveidošanas tas nav pielabots vai mainīts. Šī ļaunprātīgo cilvēku grupa gaida, lai varētu notvert savās lamatās pravieti un atklājēju, kas ticis aicināts nest klajā *Aizzīmogoto daļu*. Tagad viņi zina, kas ir šis atklājējs.

Viņi salīdzinās to, ko es esmu pārtulkojis, ar to, kas ir viņu īpašumā, un viņi atklās, ka uzrakstītie vārdi ir gandrīz tādi paši, ar nelielām redakcionālām izmaiņām manas un Džozefa Smita atšķirīgo personību dēļ (jo mūsu gari ir unikāli un atšķirīgi); Urīms un Tumīms katru reizi vienādi sniedz tulkojumu, un nozīme nekad nemainās.

Šī augsti atzītā cilvēku grupa, kuru nenosaukšu, lai pasargātu sevi, pieņems, ka es esmu atcerējies manuskripta vārdus, ko viņi man pirms vairākiem gadiem ir parādījuši, un mēģinās celt man neslavu un paziņot, ka es esmu tikai pierakstījis to, ko es esmu atcerējies. Tomēr viņi spilgti atcerēsies, ka es pat nepaņēmu manuskriptu savās rokās un ka es redzēju varbūt tikai dažas pirmās lappuses, kas tika atvērtas uz galda manā acu priekšā. Manuskripts bija saglabāts īpašā ietvarā, kas bija tādā veidā aiztaisīts, lai to pēc iespējas labāk saglabātu no bojāšanās un laika ietekmes. Viņi ātri vien sapratīs, ka man nebija iespējams atcerēties kādus vārdus, ko es redzēju, neskaitot nemaz tos tūkstošus vārdu, kas bija uzrakstīti uz lappusēm, kuras es nespēju redzēt zem tām, kas bija redzamas ietvarā.

Viņi lasīs atkārtoti veikto tulkojumu, ko es tagad pirmo reizi atklāju pasaulei, un viņi

šausmās elsos, jo vārdi precīzi saskan ar manuskripta vārdiem. Pēkšņi viņu lamatas izjuks. Paša manuskripta esamība būs būtisks pierādījums tam, ka man patiešām bija senās plāksnes un ka *Mormona Grāmata*, kas ir dota pasaulei, patiešām ir tiešs tulkojums no zelta plāksnēm, kuras saņēma Džozefs Smits un vēlāk tika iedotas man. Viņi nezinās, ko darīt. Kā gan viņi var pieļaut, lai manuskripts nonāktu zinātnes pasaules gaismā? Tehnoloģijas noteikti pierādītu tā īstenumu un izcelsmi. Un, ja tiktu pierādīts, ka manuskripts ir īsts, tad mans atkārtotais tulkojums arī ir īsts, un viņi sāktu saskatīt savu grēku smagumu. Viņi zina, ka ir pastāvīgi cīnījušies pret mormonu ticību kopš tās sākumiem un ir stājušies slepenās savienībās cits ar citu, un ir solījuši saviem priekštečiem un saviem velnišķīgajiem draugiem, ka tie galu galā iznīcinās mormonismu un parādīs, kas tas ir patiesībā — meli un krāpšana. Viņiem nav ne jausmas, ka es biju iefiltrējies viņu grupā (ļoti līdzīgi tam, kā Džozefs iefiltrējās slepenajā masonu savienībā) un atklājis viņu slepenos darbus, un ka es kādu dienu iznīcināšu viņu slepeno savienību.

Es stingri brīdinu šo slepeno grupu: Jūs neapsturēsit Dieva darbu. Viņš ir daudz gudrāks par jums. Es izaicinu jūs nest manuskriptu gaismā, lai pasaule to varētu redzēt un apliecināt, ka tas ir paties. Šis ir Dieva darbs, un, ja jūs neesat iesaistīti Dieva darbā, tad jūs strādājat velna labā, kurš ir nocietinājis jūsu sirdis un padarījis aklus jūsu prātus tādā mērā, ka jūsu dvēseles atrodas mūžīga nosodījuma briesmās. Necīnieties pret Tā Kunga darbu. Nožēlojiet grēkus un nesiet manuskriptu klajā, jo tas var kļūt par šī darba liecību pasaulei, un jūs saņemsiet slavu, ko esat pelnījuši. Turklāt jūs būsit Tā Kunga pusē un necietīsiet kā tādā gadījumā, ja turpināsiet cīnīties pret Viņu.

Diemžēl šos vārdus es rakstu veltīgi. Tikai nedaudzi cilvēki nāks un atzīsies tajā, ko ir nodarījuši. Es esmu pārliecināts, ka viņi iznīcinās manuskriptu, lai tas nenāktu gaismā, lai tas nebūtu liecība pasaulei par mana aicinājuma patiesumu un par Džozefa Smīta aicinājuma, ko viņš saņēma no Tā Kunga, patiesumu. Daudzi no viņiem parādīsies un paudīs lojalitāti savai grupai, un veiks veltīgus centienus celt man neslavu, apgalvojot, ka ir lasījuši 116 lappušu manuskriptu un ka tas ļoti atšķiras no tā, ko es esmu no jauna pārtulkojis. Viņi to darīs, lai nomelnotu manu aicinājumu un turpinātu iznīdēt patiesības, kas pasaulei atklātas caur mormonismu. Tomēr pasaule redzēs, kas viņi patiesībā ir, un viņi kļūs par niecību — kad viņu tumsību apgaismos Jēzus Kristus patiesā evaņģēlija gaisma.

Taču no šīs cilvēku grupas es nebaidos tik ļoti, kā es baidos no mūsdienu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas. Šī baznīca kopumā ir daudz spēcīgāka par šo izolēto cilvēku grupu, kas patiesībā ir bijusi Baznīcas ienaidnieks, kopš Brigams Jangs pārveda svētos uz rietumiem un nodibināja Jūtas štatu. Ironiskā kārtā, ir iespējams, ka šīs abas cilvēku grupas tagad sadarbosies, mēģinot neļaut pasaulei saņemt Mormona zelta plāksņu aizzīmogoto daļu.

Es saku, ka ir iespējams, ka Baznīca kļūs par manu ienaidnieku, taču tam noteikti tā nav jānotiek, jo Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai tiks dota iespēja nožēlot grēkus un sākt rīkoties taisnīgi Tā Kunga priekšā. Baznīcai tiks dota iespēja saņemt *Aizzīmogoto daļu* savā pārvaldībā un darīt to zināmu pasaulei tā, kā tās vadītāji uzskata, ka tas būtu Baznīcas labākajās interesēs, lai svētie varētu tikt pamācīti un apskaidroti, nevis nosodīti tās atklāsmju dēļ.

Baznīcas augstākajam prezidijam un augstākajiem pilnvarotajiem tiks dota iespēja saņemt plāksņu tulkojumu, kā es tiem došu to atbilstoši Tā Kunga noteiktam laikam un pavēlēm. Tiem tiks doti padomi par to, kā to vislabāk darīt zināmu pasaulei, un vislabākais veids, kā sākt Baznīcas pārveidošanu — no ārkārtīgi pasaulīgas un materiālistiskas pēc savas būtības un pozīcijas pasaulē uz patiesu Kristus baznīcu, kādai tai vajadzētu būt, — tādējādi sagatavojot pasauli Tā Kunga, Jēzus Kristus, atnākšanai Viņa godībā.

Ja PDS vadītāji pieņems šo darbu, parastie Baznīcas locekļi un pasaule lielākoties nezinās

manu vārdu un nepazīs mani. Es turpināšu maskēties kā pazemīgs Baznīcas loceklis un neuzskatīšu sevi augstāku par kādu citu cilvēku. Es nebūšu baznīcas pravietis un neieņemšu tajā nekādu vadošu amatu. Es palikšu nošķirts no Baznīcas darbībām un varētu būt tikai kā padomdevējs. Tomēr tikai man būs spēks un spēja izmantot Urīmu un Tumīmu, lai ko jautātu Tam Kungam, — un es to izmantotu gudri un tikai tajās reizēs, kad Tas Kungs to atļaus. Es regulāri apspriedīšos ar Baznīcas vadītājiem un nepārkāpšu viņu amatu robežas Baznīcā. *Aizzīmogotā daļa* tiks atklāta pasaulei tikai un vienīgi Baznīcas augstākā prezidija vadībā — kārtībā un mierā. Prezidents to darīs zināmu pasaulei, it kā to būtu saņēmis no Tā Kunga, kas patiesībā tā arī ir. Viņš to saņēma no Tā Kunga caur mani — cilvēku, kurš tika aicināts nest to klajā. Tomēr mans vārds nekad neparādīsies, dodot visu godu Tēvam un Viņa taisnīgumam.

Galu galā zelta plāksnes tiks iedotas Baznīcas vadībai, lai tās varētu stāvēt kā liecība par to, ko tie savās sirdīs jau zina, ka ir patiesība. Tomēr zelta plāksnes netiks rādītas pasaulei, līdz Tas Kungs nāks Savā godībā. Tad Viņš liks, lai Mormona zelta plāksnes tiktu atnestas un noliktas visas pasaules priekšā kā liecība par tām. Un tad tiks piepildīta rakstvieta, kurā teikts: „*Jo no grāmatām, kas būs rakstītas, Es tiesāšu pasauli, katru cilvēku pēc viņa darbiem, saskaņā ar to, kas ir rakstīts.*” (2. Nefija 29:11.)

Iespējams, ka tikai daži cilvēki jebkad lasīs šos vārdus. Ja Baznīca pieņems to, kas tai tiks piedāvāts, šī grāmata netiks dota pasaulei vai publicēta, vai jebkādā veidā darīta zināma, apejot PDS Baznīcas augstāko vadību. Taču, ja PDS Baznīcas vadība atteiksies no piedāvājuma, ko tā saņems no Tā Kunga caur mani, tad tie redzēs savas lepnības un savas slavas norieta sākumu. Tie redzēs, ka šis darbs nāks klajā pasaulē un tas iezīmēs pašreizējās Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas beigu sākumu un tās vadītāju un locekļu ļaundarības un liekulību.

Tādējādi sāksies avju nošķiršana no āžiem. Avis dzirdēs labo ganu, kurš sauks tās vārdā un aicinās nākt tās laukā no steliņgiem, kas tik daudzus gadus turējuši tās vainas apziņas un posta gūstā. Tās varēs pirkt Kristus augļus, kas ietver glābšanu bez maksas (desmitās tiesas). Tās vairs nebūs apmātas paštaiskas un pasaulīgas baznīcas dēļ, kas ir sagrozījusi Dieva vārdu un māca cilvēku mācības un baušļus. Tās zinās patiesību, un patiesība darīs tās brīvas.

Es neesmu cilvēks, kurš vēlas mirt kā moceklis kādas lietas dēļ. Mana cerība un lūgšana ir, lai tiktu atvieglota mana aicinājuma nasta ar spēcīgās PDS Baznīcas starpniecību, kurai ir līdzekļi un kura spēja sniegt *Aizzīmogotās daļas* vēstījumu pasaulei daudz organizētākā un ātrākā veidā, nekā es to spētu organizēt. Šī cerība tiek pausta tā fakta gaismā, ka es neesmu aicināts organizēt baznīcu vai kādu organizāciju (izņemot Vispasaules apvienoto fondu — The Worldwide United Foundation), lai mācītu *Aizzīmogotās daļas* saturu. Man tika pavēlēts pārtulkot to un publicēt pasaulē, izskaidrojot dievišķības noslēpumus, kā man tika pavēlēts. Es esmu daudzas reizes vaicājis Tā Kunga kalpiem, kas man ir jādara, kad pieraksts ir pārtulkots un pabeigts, un ko man vajadzētu darīt saistībā ar tā prezentēšanu pasaulei, un kāda vēlāk būtu mana loma. Man tika teikts palikt mierā un būt pacietīgam, jo Tā Kunga griba pati to nokārtos, nepaļaujoties uz savu paša miesu vai kāda cita cilvēka roku.

Es nedomāju, ka man tas būtu jāzina. Jo, ja es droši zinātu, ka tie to nepieņems, tad kādēļ gan man būtu jāpakļauj sevi ievērojamām vajāšanām un, iespējams, mocekļa cilpai Baznīcas rokās? Un, ja es zinātu, ka viņi to pieņemtu, tad, ņemot vērā manu dumpīgo un atšķirīgo dabu, es, iespējams, izjauktu Tā Kunga ieceri savu cilvēcisko vājību — nepacietības un dedzīguma — dēļ, tādējādi neievērojot Tā Kunga noteikto laiku un uzspiežot šo darbu PDS Baznīcai.

Pavēles veidā es uzrakstīju šādu vēstuli Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas augstākajam prezidijam, un to nosūtīju 2004. gada marta beigās kopā ar *Lehija grāmatas* eksemplāru, ko apstiprināja un reģistrēja ASV pasta dienests:

The First Presidency of the
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
47 East South Temple
Salt Lake City, UT 84150

Tiem brāļiem, uz kuriem tas varētu attiekties:

Šai vēstulei ir pievienota kodolīga un patiesas manas dzīves biogrāfija un mana saņemtā aicinājuma apraksts — nest pasaulē Mormona zelta plāksņu aizzīmogoto daļu.

Pieliekot patiesas pūles no savas puses, Jūs varat izpētīt šeit sniegtos faktus un apgalvojumus. Visu cilvēku uzvārdi ir noņemti, taču esmu pārliecināts, ka ar nelielām pūlēm Jūsu pētnieki var noteikt, kas ir šie cilvēki. Un, pieliekot pastāvīgas un patiesas pūles, Jūs arī noteiksiet, ka katrs šajā biogrāfijā minētais fakts ir paties un pierādāms. Es palaujos, ka, sūtot tos, kas pārbaudīs faktus un ziņas par saviem atradumiem Jūsu birojam, Jūs būsiet maksimāli piesardzīgi un ievērosiet mūsu valsts likumus.

Būtu abpusēji noderīgi, ja Jūs veltītu laiku un izlasītu grāmatu, pirms Jūs pieņemat spriedumu par to, kā Jūs tālāk rīkosities. Pēc tās satura izlasīšanas un pārrunāšanas savā starpā es sagaidu, ka Jūs pieņemsiet atbilstošu viedokli un lēmumu. Līdz šī lēmuma pieņemšanai es nerīkošos nekādā veidā, lai publicētu tajā ietvertu, kā arī es neatklāšu nevienam citam cilvēkam vai grupai šīs vēstules saturu vai savas dzīves biogrāfiju, līdz es dzirdēšu vai nedzirdēšu tieši no Jūsu biroja. Klusums par šo lietu no Jūsu puses norādīs uz Jūsu lēmumu ignorēt šo vēstuli un pievienotās grāmatas satura nozīmību.

Jūs varat atbildēt uz šo vēstuli ar elektronisko e-pastu uz šādu adresi: sealedportion@yahoo.com.

Ja es saņemšu ziņojumu, kas norādīs, ka Jūs vēlaties pārrunāt šo lietu, es atbildēšu uz Jūsu e-pastu un sniegšu sīkākus norādījumus par to, kā sazināties ar mani.

Lasot pievienoto materiālu, Jūs ātri vien pārliecināsities, ka es netiecos pēc naudas, prestiža, goda, slavas vai jebkāda cita veida personīgas atzinības. Būtībā Jums būs skaidri acīmredzams, ka es vēlos, lai man ar to nebūtu nekādas saistības. Taču man ar to ir saistība.

Lūdzu, rūpīgi izlasiet šo grāmatu, īpašu uzmanību pievēršot I un II pielikumam. Jūs sāksit saskatīt attīstību, kas notiks nākotnē. Es varu vienīgi cerēt, ka Jūsu starpā ir cildeni un taisnīgi vadītāji, kas spēj saskatīt to, kas notiks. Un, ja tas visiem nāktu par labu, es ceru, ka mēs varam kļūt par draugiem, nevis par ienaidniekiem. Es vēlos neko vairāk kā vien to, lai Baznīca būtu manā pusē, nevis lai tā cīnītos pret mani. Tomēr es baidos no Baznīcas un tās spēka. Es esmu gatavs un vēlos redzēt tā aicinājuma piepildījumu, ko es esmu saņēmis, — ar vai bez Jūsu palīdzības.

Es zinu, ka tuvojas Baznīcas vispārējā konference un ka Jūsu laiks ir ierobežots. (Un, lūdzu, lūdzu, Brāļi, NEIZMANTOJIET Jēzus Kristus evaņģēliju aizspriedumu, nauda un fanātisma cīņā viendzimuma laulības dēļ. Jebkādi komentāri, ko šīs baznīcas vadītāji paudīs tās locekļiem Konferences laikā, palielinās maldus viņu sirdīs, kas jau tā ir pilnas ar naidu, aizspriedumiem un neiecietību pret katru, kas nav Baznīcas loceklis. Tā Kunga evaņģēlijs ir mīlestības un pieņemšanas vēsts. Jūs būtu gudri, ja mīlestībā sniegtos pretī tiem, kas, jūsuprāt, dzīvo grēkā un maldos. Nekur Savās mācībās jūdiem vai nefijiešiem mūsu Glābējs nemācīja pret homoseksualitāti, taču Viņš nelokāmi pavēlēja, lai mēs mīlētu savus tuvākos un savus ienaidniekus, un atturētos no savstarpējas tiesāšanas. Atcerieties šo padomu, mani brāļi, tas var izglābt miljoniem dvēseļu un sekmēt mieru pasaulē, kurā tā pietrūkst.)

Ņemot vērā drīzo konferenci un laiku, ko tā no Jums prasa, kā arī to laiku, kas Jums vajadzīgs, lai izpētītu šīs lietas, es negaidu atbildi vai atbildes neesamību no Jūsu biroja vismaz 60 dienas. Ja līdz jūnija 1. datumam es nebūšu saņēmis nekādas ziņas no Jums, es pieņemšu, ka Jūs esat izlēmuši, ka Baznīcas interesēs, ņemot vērā tās pašreizējo stāvokli, nav paredzēta nekāda turpmāka saziņa ar mani. Ja tas tā būs, tad es apspriedīšos ar Tā Kunga kalpiem,

kuri vada un aizsargā mani, lai izlemtu vislabāko veidu, kā nest pasaulē vienu no izcilākajiem Rakstu avotiem, kas jebkad ir zināms, un, mums par abpusēju nožēlu, Jūs uzskatīsiet mani par ienaidnieku. Tomēr pretēji tiem piemēriem, kuriem es personīgi esmu bijis liecinieks Baznīcā, es palikšu nelokāms un nesatricināms, turot Tā Kunga baušļus, un mīlēšu Jūs un darīšu labu Jums, un lūgšu par Jums, zinot, ka beigās mēs redzēsim cits citu kā brāļus un māsas, viena Visvarenā Dieva bērnus.

Es esmu Jūsu pazemīgais kalps,

Kristofers

Lasītājam vajadzētu būt skaidrs, ka, ja viņš vai viņa lasa šos vārdus, tad Baznīca ir atteikusies no piedāvājuma pārņemt savā pārvaldībā *Aizzīmogoto daļu* un pieņemt manu empīriski nemanāmo vadību un padomus. Lasītājam vajadzētu ievērot, ka es būtu darījis visu, lai kļūtu par Baznīcas draugu un palīdzētu tās vadītājiem novērst samaitāto garīgo stāvokli, kādā neapzināti atrodas Baznīcas locekļi.

Es sagaidu, ka PDS Baznīcas vadītāji neatsacīsies no savas lepnības, savas augstprātības un savas acīm redzamās liekulības attiecībā uz Jēzus Kristus patieso evaņģēliju un mācībām. Tomēr, šo rakstot, Gars mani nevedina nevienā no šiem virzieniem. Es vienīgi varu cerēt un lūgt par miljoniem PDS locekļiem un palikt gatavam un vēlēties darīt to, ko man tika pavēlēts darīt.

Martins Heriss galu galā atkāpās no sekošanas Džozefam Smitam un kļuva par kritiķi, kurš nepiekrita tam veidam, kā Džozefs Smits ļāva PDS ticībai augt un plaukt. Kas bija tas, ko zināja Martins un ko nezināja neviens cits cilvēks? Martins zināja to, kas bija ietverts 116 lappušu manuskriptā. Viņš zināja, ka PDS Baznīca visādos veidos ir senās jūdu Baznīcas kopija, kas bija sagrozījusi Kristus evaņģēliju un noskaņojusi cilvēkus pret *patiesajiem* Dieva praviešiem. Martins zināja par pravietojumiem, kas ietverti *Nozaudētajā manuskriptā*, kas skaidri atmaskoja organizēto reliģiju, sevišķi — vēlāko dienu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu, kas kādu dienu saņems Mormona pierakstu. Kad Martins pauda savu viedokli Džozefam, viņam tika klusi pavēlēts paturēt pie sevis to, ko viņš zināja par 116 lappušu manuskriptu.

Tagad visai pasaulei būs iespēja lasīt to, ko lasīja Martins Heriss. Lasītājs sapratīs dilemmu, ar ko saskārās Martins, un patieso iemeslu tam, kādēļ viņš pameta Džozefu un PDS Baznīcu. Būs pavisam maz šaubu par to, ko senatnes pravieši zināja par pēdējām dienām, kurās pasaules iedzīvotāji cits citu maldinās. Viņi pravietoja, ka pēdējo dienu vadītāji kā patiesību piedāvās cilvēku pavēles un norādījumus un sagrozīs Jēzus Kristus evaņģēliju. Martins Heriss vēlējās, lai Džozefs Smits apturētu šo sagrozīšanu un neļautu tai turpināties. Viņš vēlējās, lai Džozefs pasaka cilvēkiem to, ko viņi abi zināja, kas bija ietverts manuskriptā, ko viņš bija nozaudējis. Džozefs zināja labāk, kā rīkoties. Džozefs Smits ļāva cilvēkiem piepildīt savu siržu vēlmes.

Pateicoties šim *brīnumainajam darbam un brīnumam*, kas ir *vienīgais* pēdējo dienu darbs, ko vada Tas Kungs, visi, kas iepazīsies ar to un kas pašlaik ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi, un visi citi cilvēki, kas to varētu saņemt šajā pasaulē, vairs nekad nebūs tādi paši kā iepriekš.

Tad nu, nesakot ardievas, šeit ir pirmā pieraksta daļa, kas zināma kā *Mormona Grāmata*, kas tika pārtulkota ar Urīmu un Tumīmu no pirmās plāksnes, ko bija izgatavojis Mormons, *pēc* tiem vārdiem, kas doti un zināmi kā *Mormona Grāmatas* titullapa, ko jau ir publicējusi mormoņu ticība:

Lehija grāmata

Saīsinājums, ņemts no Nefija plāksnēm

Lehija, Ješrona dēla, kurš dzīvoja un sludināja Jeruzālemē, dzīve un kalpošana. Apraksts par viņa brīnumaino pievēršanos un viņa daudzajām vajāšanām un ciešanām no jūdu rokām to lietu dēļ, ko viņš redzēja un dzirdēja no Tā Kunga. Apraksts arī par viņa klejotajiem tuksnesī ar viņa sievu Sāriju un viņa bērniem, kas sastāvēja no viņa dēliem Lamana, Lemuēla, Sama, Nefija, Jēkaba un Jāzeps un arī viņa meitām — Lenras un Siras. Apraksts arī par daudzajām Lehija vīzijām un par viņa svētībām un pamācībām saviem bērniem. Apraksts arī par viņa ceļojumu tuksnesī un par viņa ierašanos pie plašajiem ūdeņiem, kurus viņš šķērso kopā ar savu ģimeni un atklāj apsoltu zemi. Apraksts arī par Lamana un Lemuēla sacelšanos un viņu nošķiršanos no Nefija, tādējādi izveidojot divas tautas, kas sauktas par nefijiešiem un lamaniešiem.

1. NODAĻA

Pēc Dieva pavēles Mormons izgatavo zelta plāksnes un sāk veikt Nefija Lielo plāksņu saīsinājumu. Tiek izskaidroti Lehija raduraksti un viņa stāvoklis jūdu priesterībā. Tiek iepazīstināts ar praviešiem Zēnosu un Zēnoku. Sniegta Zēnoka sludināšana.

ES, MORMONS, saskaņā ar Tā Kunga pavēli, esmu izgatavojis šīs plāksnes no rūdas atbilstoši tām zināšanām un izpratnei, ko Tas Kungs man ir devis. Un es rakstu to, ko man tika norādīts rakstīt, būdams saņēmis šo norādījumu no Svētā Gara.

2 Jo lūk, Nefija plāksņu ir daudz, un tās satur visu Lehija un viņa dzīves un misijas vēsturi. Tās satur arī Nefija un citu Dieva praviešu pierakstus, kuriem Tas Kungs bija devis stingru pavēli, lai viņi pierakstītu savu vēsturi un savu bērnu vēsturi. Un to Viņš tiem ir pavēlējis darīt, lai Tas Kungs varētu parādīt nākamajām paaudzēm daudzas lielas un brīnumainas lietas, ko Viņš ir izdarījis Lehija bērniem atbilstoši viņu ticībai un paklausībai Viņam.

3 Un, tā kā Nefija plāksņu ir daudz, es, Mormons, esmu saņēmis norādījumu no Tā Kunga iekļaut vienīgi tās lietas, kas būs nodrīgas nākamajām paaudzēm; jā, patiesi tiem, kas saņems šīs plāksnes. Un ikvienam, kas saņems šīs plāksnes, tiks dotas Dieva pavēles attiecībā uz tām.

4 Jo lūk, tā ir Tā Kunga gudrība, ka pasaulei

nebūs šo plāksņu, lai varētu tiku pārbaudīta un izmēģināta visu cilvēku ticība, lai redzētu, vai tie vēlas darīt ticībā visu, ko Tas Kungs tiem pavēlēs. Un, ja tie turēs Dieva pavēles, kā tās tiks dotas tiem, patiesi saskaņā ar pavēlēm, kas rakstītas uz šīm plāksnēm, tad tiem tiks darītas zināmas lielākas lietas attiecībā uz Dieva valstību, līdz tie pilnībā zinās Dieva noslēpumus.

5 Un Tas Kungs man ir parādījis daudzus no šiem Dieva noslēpumiem un ir man stingri pavēlējis nerādīt tos nevienam cilvēkam. Un šīs pavēles dēļ es nerakstu visas lietas, kas man tika parādītas un kas man tika atklātas ar Svētā Gara spēku. Taču lietas, ko Gars man čukst, tās lietas es rakstīšu.

6 Un tās ir Lehija paaudzes. Un es ņemu šīs lietas no pieraksta, ko Nefijs ir rakstījis uz plāksnēm no rūdas un kas ir atrodams starp pierakstiem, ko es saņēmu no Amorona.

7 Un Lehija bija dēls Ješronam, augstajam priesterim jūdu starpā, kurš dzīvoja Jeruzālemē. Un arī Lehija bija augstais priesteris tāpat kā viņa tēvs. Un viņi bija augstie priesteri pēc Ārona kārtas, kurš saņēma norādījumus no Tā Kunga ar Mozus muti tajā laikā, kad israēlieši klejoja pa tuksnesi.

8 Un Ješrons bija Emriša dēls. Un Emrišs bija Nataniēla dēls. Un Nataniēls bija Kemiša dēls. Un Kemišs bija Alabaša dēls. Un Alabašs bija Minoreha, augstā priesteris dēls, kuru ļaudis ļoti mīlēja israēliešu zemē.

9 Un Minorehs bija Libnaha dēls. Un Libnahs bija Jozuas dēls. Un Jozua bija

Gileāda dēls. Un Gileāds bija Sihema dēls, kurš arī bija liels augstais priesteris un Israēla zemēs bija zināms kā taisnīgs Dieva vīrs.

10 Un Sihems bija Šilo dēls. Un Šilo bija Abinadija dēls. Un Abinadijs bija Benjamīna dēls. Un Benjamīns bija Ēbala dēls. Un Ēbals bija Jozuas dēls. Un Jozua bija Koleša dēls. Un Kolešs bija Teršiša dēls. Un Teršišs bija Garicima dēls. Un Garicims bija Maleahija dēls. Un Maleahijs bija Sareša dēls.

11 Un Sarešs bija Jūdas dēls, kurš bija Efraima dēls, kurš bija Jāzepa dēls.

12 Un tas bija tas pats Jāzeps, ko viņa brāļi, Israēla dēli, pārdeva uz Ēģipti. Un Jāzepa raduraksti līdz Ādamam, Dieva dēlam, ir atrodami uz misiņa plāksnēm, kas tiks saglabātas jūdu starpā. Tādēļ es, Mormons, neiekļāju pārējos Lehija ciltsrakstus uz šīm plāksnēm.

13 Un Lehijš visas savas dienas dzīvoja Jeruzālemē. Un viņš bija Ješrona, augstā priestera dēls. Un Lehijš sekoja sava tēva pēdās un tika aicināts un iesvaidīts saskaņā ar Ārona priesterību, kas tika mācīta un pieņemta jūdu starpā, kas piederēja Dieva baznīcai Jeruzālemē.

14 Un notika, ka tajā laikā, kad Lehijš bija augstais priesteris, Tas Kungs sūtīja daudzus praviešus pie Jeruzālemes ļaudīm, lai pārliecinātu tos nožēlot savus grēkus un paklausīt Dieva baušļiem.

15 Un daudzi no šiem praviešiem tika jūdu sagūstīti un vesti augsto priesteru priekšā, lai redzētu, ko ar tiem darīt. Jo Jeruzālemes ļaudis apsmēja praviešus un izsmēja viņu pilnvaras sludināt Dieva vārdu. Jo lūk, jūdi nepazina šos praviešus, jo tie netika atzīti pēc Ārona priesterības atbilstošajām pilnvarām, kas, kā ļaudis ticēja, bija vienīgi tiem augstajiem priesteriem, kas tika aicināti kalpot baznīcā Jeruzālemē pēc priesterības izcelsmes, un arī ar to roku uzlikšanu, kam bija pilnvaras.

16 Jo šiem ļaudīm tika mācīts, ka, izņemot to, kas ir izraudzīts un iecelts ar svētu svaidījumu, nebija neviena cita, kas varētu sniegt Dieva vārdu ļaudīm. Un pravieši, kurus Tas Kungs sūtīja uz Jeruzālemi, nebija šīs

priesterības locekļi, ko bija pieņēmuši baznīcas ļaudis Jeruzālemē, tāpat arī tie netika atzīti par tādiem, kam būtu pilnvaras sludināt ļaudīm Dieva vārdu.

17 Un notika, ka Lehijam un citiem augstajiem priesteriem nācās pārbaudīt un izmēģināt tos, kas uzdevās par Dieva praviešiem. Un to viņi darīja, lai varētu notvert melos tos, kas uzdevās par praviešiem, un pierādīt ļaudīm, ka tie nebija vīri, ko sūtījis Dievs, bet ka tie bija Sātana kalpi, kas tos bija sūtījis, lai pieviltu Dieva ļaudis un sagrozītu priesterības un Ārona pilnvaru taisnos ceļus.

18 Un tur bija daudzi pravieši, kurus Tas Kungs sūtīja pie Jeruzālemes ļaudīm, lai tie nožēlotu grēkus. Un, kad šie pravieši tika saistīti un atvesti cilvēku galveno priesteru priekšā, tie tika norāti un tiem tika pavēlēts atteikties no saviem pravietojumiem un savām liecībām, un savām sludināšanām ļaužu starpā.

19 Jo lūk, pravieši patiesi liecināja par baznīcas nekrietnībām Jeruzālemē. Jo baznīcas ļaudis bija samaitāti savu vadītāju piemēru dēļ, kuriem bija Dieva priesterība, taču nebija tās spēka, un šo spēku var pielietot tikai caur Svēto Garu; un šo Garu var pārvaldīt tikai uz taisnīguma principiem, kas ir cilvēkam, kas iesvaidīts šajā priesterībā. Jo vadītāji bija bagāti un slaveni cilvēki ļaužu vidū un bija paaugstinājuši sevi pār ļaudīm, pat tā, ka ļaudis apskauda tos par viņu amatiem. Un vadītāji izvēlējās citus vadītājus, kas arī bija bagāti un slaveni cilvēki to vidū. Un šādā veidā jūdu tautas vadītāji nodrošināja, ka visi cilvēki, kas tika izvēlēti priesterībai, būtu līdzīgi viņiem pašiem.

20 Un ļaudis attaisnoja savu ļauno stāvokli savu vadītāju piemēru dēļ. Tomēr vadītāji domāja par sevi, ka ir nevis ļauni, bet gan tādi vīri, kurus Dievs ir svētījis ar bagātībām un gudrību. Un, tā kā ļaudis ticēja, ka viņu vadītāji patiešām ir Dieva vīri, tie tika pievilti, ticot, ka bagātības un vara, un pasaulīga slava ir Dieva svētības. Un šādā veidā Sātans pievīla vadītājus; un vadītāji pievīla ļaudis.

21 Un, tā kā vadītāji neuzskatīja, ka viņi ir ļauni, viņi mācīja ļaudīm, ka Dievs nerunās ar ļaudīm citādi, kā vien Viņš to dara caur Ārona priesterības kanāliem, kas tika izveidoti šim

nolūkam. Un vadītāji mācīja ļaudīm, ka nevienam augstajam priesterim, kas pieder pie Ārona kārtas, Dievs neļaus pievilt ļaudis. Un šādā veidā augstie priesteri nodrošinājās, lai ļaudis netiktu ietekmēti ar kādu mācību, kas būtu ārpus baznīcas Jeruzālemē, nedz arī ar sludināšanu, ko tie nav apstiprinājuši.

22 Un tautas vadītāji mācīja tiem baznīcas vakarēdienus un ziedojumus, un priekšrakstus, kas tika nodibināti ļaužu vidū saskaņā ar Mozus likumiem un saskaņā ar jūdu tradīcijām.

23 Un notika, ka tur bija divi pravieši, kas tika sasaistīti un atvesti augsto priesteru priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem noziegumiem. Un viņu vārdi bija Zēnoss un Zēnoks.

24 Un viņi drosmīgi stāvēja savās ķēdēs augsto priesteru padomes priekšā, kas bija pulcējušies, lai tos tiesātu. Un Lehījs bija to priesteru starpā, kam baznīca bija uzdevusi tiesāt ikvienu, kas uzdodas par Dieva pravieti.

25 Un notika, ka Zēnoks stāvēja priesteru priekšā un sāka runāt uz tiem, būdams piepildīts ar Dieva Garu. Un viņš drosmīgi uzrunāja tos, sacīdams:

26 Ak, jūs, ļaunā un samaitātā paaudze. Kādēļ jūs esat aptraipījuši un samaitājuši Dieva svēto baznīcu? Kādēļ jūs esat vadījuši ļaudis tādā veidā, ka Dieva dusmas drīz tos piemeklēs — pat līdz to iznīcināšanai? Lūk, es saku jums, ka no jūsu rokām tiks atprasītas viņu asinis jūsu piemēra dēļ un tā, ko jūs esat tiem mācījuši, dēļ. Tomēr viņu grēki būs viņu pašu un arī viņi cietīs to dēļ. Taču arī jūs cietīsiet kopā ar tiem, jo jūs esat uzdevušies par Dieva gribas paudējiem un esat melojuši tiem, sakot tiem, ka Tas Kungs nepieļaus, ka jūs tos maldinātu.

27 Lūk, jūs nezināt Dieva vārdus, bet runājat aplamības un muļķības uz šiem ļaudīm. Jūs esat mācījuši šos ļaudis, ka tiem jāpielūdz baznīca un tās priekšraksti, un tās tradīcijas, un tomēr jūs noliedzat Dieva Garu, kas mājos vienīgi ar cilvēku bērniem taisnīgumā.

28 Vai jūs neatceraties pravieša Jesajas vārdus? Jums tie ir jūsu priekšā, taču jūs tos nesaprotat. Jūs tos dzirdat, taču jūs nesaklausāt to patieso nozīmi. Jūs tos lasāt, taču jūs

nesaprotat to, ko jūs lasāt, bet jūs esat izmainījuši Dieva mācību, lai to pielāgotu jūsu savtīgajām interesēm un vēlmēm.

29 Lūk, vai Jesaja neteica uz šo baznīcu: Tā saka Tas Kungs: Kam Man vajadzīgi jūsu daudzie kaujamie upuri? Tas Kungs saka: Man ir apnikuši jūsu aunu un baroto teļu dedzināmie upuri, Man netiek jēru un āžu asinis.

30 Kad jūs nākat rādīties Manā priekšā, kas tad no jums prasa, lai jūs samīdāt Manus pagalmus?

31 Nenesiet Man vairs veltīgo un liekulīgo ēdamo upuri, to kvēpināmā smarža ir negantība un iedveš Man riebumu. Es neieredzu un nevaru ciest jūsu jaunajos mēnešos un sabatos noturamās svētku sapulces, jo tās ir gan krāšņas un svinīgas, bet tai pašā laikā bezdievības pilnas.

32 Es ienīstu jūsu jaunus mēnešus un jūsu gadskārtējos svētkus, tie Man ir par nastu, tie Man kļuvuši neciešami!

33 Un, kad jūs paceļat savas rokas, Es apslēpju Savas acis no jums, un, lai cik daudz jūs arī lūgtu, Es jūs tomēr neuzklausu, jo jūsu rokas ir aptraipītas asinīm.

34 Mazgājieties, šķīstaities, pārtrauciet savus ļaunos darbus Manu acu priekšā! Mītiēties ļaunu darīt!

35 Mācaities labu darīt, meklējiet taisnību, palīdziet apspiestajiem, stājiēties pretī varmācībai, piešķīriet pienācīgo tiesu bāriņiem, aizstāviēties atraitni!

36 Tad nāciēties, turēsim tiesu, saka Tas Kungs. Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie palīks balti kā snīegs; kaut tie arī būtu kā purpurs, tomēr tie kļūs kā vilna.

37 Ja jūs būsiēties Man padevīgi un paklausīgi, tad jūs baudiēties zemes svētiēties.

38 Bet, ja jūs pretosiēties un nepaklausīsiēties, būsiēties cietgalvīgi, tad zobens jūs aprīsiēties, jo Tā Kunga mute to runāsiēties!

39 Un notika, ka tad, kad Lehījs bija dzirdējis Zēnoka vārdus, viņu piepildīja lielas mokas, jo viņš zināja, ka Zēnoks runāja uz tiem patiesīties. Jo Lehījs jau iepriekš bija zinājis, ka tās lietas, ko viņš bija darījis kā ļaužu vadītājs, nebija Dieva lietas. Tomēr viņš darīja to, ko no viņa sagaidīja ļaudis, un arī to,

ko baznīca norādīja, lai viņš darītu.

40 Un Lehijs bija bagāts vīrs un bija ieguvis daudz bagātību, darbojoties starp jūdiem Jeruzālemē. Un viņš bija uzkrājis daudz savu bagātību un nedeva to tiem, kas bija nabadzīgi un trūcīgi. Tāpat viņš nedalījās visā savā mantā ar atraitnēm un bāreņiem, un tiem, kas tika apspiesti. Jo viņam bija mācīts, ka viņa bagātības ir svētība no Dieva viņa paša taisnīguma dēļ.

41 Un starp jūdiem bija tradīcija jeb drīzāk baznīcas pavēle, ka ikvienam baznīcas loceklim ir jāmaksā baznīcai desmitā daļa no visiem saviem ienākumiem. Un šī desmitā tiesa bija liela, un tā tika izmantota vienīgi baznīcas nolūkiem. Un vēl tika prasīts, lai baznīcas locekļi regulāri dotu nabadzīgo un trūcīgo labā. Tomēr šis ziedojums, ko ļaudis deva nabadzīgajiem, bija tikai neliela daļa no viņu ienākumiem; ienākumu lielāko daļu ļaudis paturēja sev un savām ģimenēm, kā tiem mācīja viņu vadītāji vārdi un piemērs.

42 Un nebija svarīgi, ja viena cilvēka ienākumi bija daudz lielāki nekā kādam citam, jo no tiem visiem tika prasīti tādi paši ziedojumi. Tādējādi bagātajiem tika ļauts paturēt savas bagātības un pacelties pār tiem, kam bija mazāk nekā viņiem.

43 Un arī no nabadzīgajiem un trūcīgajiem tika prasīts dot desmito tiesu un ziedojumu citiem, kas bija nabadzīgāki par tiem. Tas, kā tiem tika mācīts, bija Dieva pavēle attiecībā uz Viņa baznīcas ļaudīm.

44 Un šādā veidā Dieva baznīca attaisnoja iedalījumu bagātajos un nabagajos — nevienlīdzību starp tiem, kam bija daudz, un tiem, kam bija maz.

45 Un Lehijs pats zināja, kā baznīcas locekļi bija pakļāvušies baznīcas mācībām un tās doktrīnām, un priekšrakstiem, un nolieguši patieso Dieva mācību, par ko runāja Zēnoks.

46 Jo Zēnoks teica priesteriem: Vai jūs nezināt, ka šīs baznīcas priekšraksti un simboli, un ziedojumi un iestādījumi, un tradīcijas nav Tā Kunga evaņģēlijs, bet to nolūks bija vērst cilvēku uz evaņģēliju? Un to, ka šis evaņģēlijs tika mums dots skaidrā veidā ar pravieša Mozus muti? Tomēr Israēla bērni nespēja dzīvot pēc šī skaidrā evaņģēlija, bet

pieprasīja zīmes un simbolus, un priekšrakstus un dāvinājumus, lai tos mācītu un pieminētu.

47 Un Tas Kungs Savā neapmierinātībā ar Israēla bērniem deva Israēla bērniem to, ko tie vēlējās, un pavēlēja Mozum izveidot baznīcas priekšrakstus un dāvinājumus, lai Israēla bērni atcerētos Viņu un turētu Viņa baušļus.

48 Tomēr šīs baznīcas priekšraksti un tradīcijas nav tas, ko Tas Kungs prasa no Saviem ļaudīm. Taču Viņš prasa no tiem taisnīgumu un pazemību Viņa priekšā.

49 Lūk, Tam Kungam nav svarīgi, vai kāds cilvēks pieder vai nepieder šai baznīcai, jeb vai tam ir Ārona priesterība, kā jūs apgalvojat, ka jums tā ir; jo Tas Kungs tiesā cilvēku pēc viņa darbiem — pēc viņa sirds vēlmēm. Un, ja viņa darbi ir labi, tad Tas Kungs pieņems šo cilvēku. Bet, ja viņa darbi ir ļauni, tad viņam nebūs nevienas daļiņas no Dieva Gara.

50 Un jūsu darbi ir ļauni Tā Kunga priekšā. Jo lūk, jūs mācāt šos ļaudis godāt un pielūgt baznīcu un baznīcas prasības, un nemācāt tiem skaidro evaņģēliju un Dieva baušļus; un baznīca tika izveidota, lai mācītu šīs lietas simboliski caur tās priekšrakstiem un kalpošanu. Tādējādi jūs pieviļat šos ļaudis un esat atvēruši durvis to iznīcināšanai.

51 Lūk, es neesmu jūsu baznīcas loceklis, kā arī man nav priesterības, kas, kā jūs apgalvojat, sniedz jums spēku un pilnvaras rīkoties Dieva vārdā, lai cilvēks varētu mācīt ļaudīm Viņa vārdus. Tomēr Tas Kungs ir aicinājis mani caur Savu svēto eņģeļu kalpošanu un arī ar Dieva Garu, kas mājā manī. Un pēc tā jūs zināsiet mani, un pēc maniem darbiem jūs tiesāsiet.

52 Lūk, pateicoties Tā Kunga žēlastībai un labestībai, es tiku izrauts no tā rūgtuma, kas mani sagaidīja, ja es būtu turpinājis dzīvot tā, kā es dzīvoju, pirms es tiku aicināts nākt pie jums un liecināt par jūsu ļaundarbībām.

53 Jo lūk, es biju bagāts un slavens, līdzīgs jums, to vidū, kas dzīvoja tai pilsētā, kurā es dzīvoju. Un es biju vīrs, ko daudzi uzlūkoja un slavēja par tām lielajām lietām, ko es biju paveicis to vidū. Taču visa šī slava un gods bija cilvēku slava un gods. Un tās lietas, par kurām es tiku slavēts, bija šīs pasaules lietas.

54 Un Dievs sūtīja pie manis Savu kalpu

Zēnosu, un viņš satika mani manās mājās un runāja ar mani par Dieva lietām. Un, kamēr viņš runāja ar mani, es tiku piepildīts ar Dieva Garu, pat tā, ka es rūgti raudāju savu daudzo nekrietnību un grēku dēļ.

55 Un pēc tam, kad biju pieredzējis tādu dvēseles rūgtumu, kādu nekad iepriekš nebiju izjutis, es piesaucu Dievu savu grēku piedošanai, patiesi Dieva Dēlu, kurš nāks pasaulē, lai izglābtu taisnīgos no tās samaitātības.

56 Un, kamēr es piesaucu To Kungu savā agonijā, mani piemeklēja maigs un mierīgs gars, kas paņēma projām manas sāpes un manas ciešanas un piepildīja manu dvēseli ar neizsakāmu prieku, ko es nevaru aprakstīt saviem paša vārdiem. Un tas ir prieks, kas pārvērta manus grēkus no purpura vilnā, kā bija rakstījis pravietis Jesaja.

57 Un, pateicoties Dieva Dēlam, man tika dota šī žēlastība. Jo es redzēju vīziju, esot Garā, kas man parādīja Dieva labvēlību jeb, citiem vārdiem, Viņa Dēla nākšanu šajā pasaulē.

58 Un es vīzijā esmu redzējis Dieva Dēla atnākšanu un bijis liecinieks Tā Kunga misijai. Un Viņš nāks pie šiem ļaudīm un parādīs tiem to, kas tiem ir jādara, lai tiktu izglābti Dieva valstībā. Un Viņš dzīvos to vidū un sludinās Dieva vārdu jūdiem, kas ir šeit, Jeruzālemē.

59 Un Viņš arī liecinās pret šo baznīcu un tās vadītājiem. Un baznīcas vadītāji celsies pret Viņu un novērsīs ļaudis no Viņa, izgudrojot visāda veida melus un nepatiesības, lai atturētu ļaudis no evaņģēlija pieņemšanas, ko Viņš tiem mācīs.

60 Un baznīca Jeruzālemē teiks, ka pat Dieva Dēlam nav pilnvaru sludināt Dieva vārdu, jo Viņam nav baznīcas atļaujas vai tās pilnvaru, lai to darītu. Viņam netiks dotas šīs pilnvaras ar šīs baznīcas augstā priesteru roku uzlikšanu. Un šī iemesla dēļ Viņš tiks jūdu noraidīts.

61 Un Tas Kungs dosies ļaužu vidū un nodibinās Sava paša patiesību. Un Viņa baznīca tiks nodibināta saskaņā ar Dieva Garu un nevis saskaņā ar cilvēku pavēlēm un tradīcijām.

62 Un Viņš aicinās citus kalpošanai jeb

sludināt evaņģēliju, ko Viņš tiem dos gan ar Savu paša muti, gan ar Savu Garu, ko Viņš tiem atstās.

63 Un evaņģēlijs, ko viņi sludinās, būs tie vārdi, ko viņi dzirdēs Dieva Dēlu runājam, kamēr Viņš mājos viņu vidū. Un viņi neko nepieliks klāt, nedz arī ko atņems no šī evaņģēlija. Jo tas ir mūžīgais evaņģēlijs, jā, evaņģēlijs, kas tika sludināts, pirms šī pasaule tika radīta.

64 Un to lietu dēļ, ko viņi mācīs, viņus vajās un noraidīs jūdi Jeruzālemē. Un viņi tiks padzīti un nonāvēti. Lūk, pat Dieva Dēls tiks šo ļaužu vadītāju sagūstīts un krustā sistis viņu priekšā.

65 Un šīs baznīcas vadītāji izsmies To Kungu un spļaus uz Viņu ļaužu klātbūtnē. Un arī ļaudis noliegs savu Kungu savu vadītāju piemēru dēļ.

66 Un notika, ka Zēnoks drosmīgi stāvēja baznīcas augsto priesteru priekšā. Un Lehijš bija pārsteigts par to, ko Zēnoks bija liecinājis par Dieva Dēlu un arī par baznīcas ļaundarbībām.

2. NODAĻA

Zēnosa sludināšana. Lābans noraida Zēnosa un Zēnoka sludināšanu un pieprasa viņu nāvi. Lehijš iziet priekšā un lūdzas Lābanam, galvenajam augstajam priesterim, un liecina pret Dieva baznīcu.

UN notika, ka pēc tam, kad Zēnoks bija beidzis savu pārliecināšanu un sludināšanu jūdu vadītājiem, Zēnoss piecēlās un sāka turpināt skaidrot to, ko Zēnoks bija teicis par Dieva Dēla nākšanu pasaulē un jūdu iznīcināšanu.

2 Un es, Mormons, nevaru rakstīt visus vārdus, ko pravieši Zēnoks un Zēnoss sludināja jūdiem Jeruzālemē, jo viņi patiesi runāja daudzas lietas uz jūdiem; un daudzas lietas viņi runāja arī uz jūdu vadītājiem. Un Nefijs savā pierakstā ir pierakstījis visus vārdus, ko Zēnoks un Zēnoss runāja, atbilstoši viņa tēva, Lehija, atmiņai, kurš bija klāt, kad viņi stāvēja augsto priesteru priekšā

Jeruzālemē.

3 Un šo abu praviešu vārdi ir diženi un brīnišķīgi, un tika saglabāti Lehija dēlu un meitu un viņu pēcteču paaudzēm, un arī visiem tiem, kas šo pierakstu saņems pēdējās dienās. Taču Tas Kungs pavēlēja, lai es iekļauju daļu no viņu vārdiem savā Nefija plāksņu saīsinājumā, un šīs plāksnes ir manā priekšā.

4 Un no visiem vārdiem un pravietojumiem, kas ir pierakstīti uz šīm Nefija plāksnēm, nekas nav tik dižens kā tas, ko teica Zēnoks un Zēnoss.

5 Un notika, ka arī Zēnoss drosmīgi stāvēja un runāja uz augstajiem priesteriem, kas bija pulcējušies viņa priekšā. Un Zēnoss izskaidroja viņiem līdzību par eļļaskoku un salīdzināja Israēla namu ar šo eļļaskoku.

6 Un to viņš darīja, lai viņš varētu parādīt jūdiem, kas ar tiem notiks, ja tie turpinās savos jaunajos ceļos un turpinās noliegt Dieva Dēla evaņģēliju.

7 Un notika, ka Zēnoss salīdzināja Israēla bērnus ar dārza eļļaskoku, ko Tas Kungs kopa Savā vīna dārzā jeb, citiem vārdiem, apsolītajā zemē. Un to viņš darīja, lai varētu saprast, ka Tas Kungs bija svētījis Israēla namu un devis tiem zemi, kurā viņi dzīvoja, un bija izdzinis viņu ienaidniekus un sūtījis Savu Garu, lai Tas mājotu viņu vidū.

8 Un koks kļuva samaitāts un sāka panīkt. Un Tas Kungs pavēlēja Saviem kalpiem, kas bija Dieva pravieši, doties vīna dārzā un censties kopt eļļaskoku, lai tas atkal nestu labus augļus.

9 Un Viņš pavēlēja Saviem kalpiem apgriezt to un aprakt tam apkārt, un kopt to kādu laiku, lai redzētu, vai tas atkal radīs dārza augļus.

10 Un Zēnoss pravietoja līdzībā par jūdu iznīcināšanu; un Tas Kungs paņems taisnīgos no to vidus un sūtīs uz citām pasaules daļām, kur tie nevarētu tikt iznīcināti. To Viņš darīs, lai saglabātu Sev koka saknes jeb, citiem vārdiem, Dieva Dēla patieso evaņģēliju.

11 Un šīm lietām bija saistība ar Lehija bērniem un citiem cilvēkiem, kurus Tas Kungs izvedīs no Israēla zemes, pirms tā ienaidnieki to iznīcinātu.

12 Un līdzībā tika runāts par evaņģēlija

atjaunošanu jūdu vidū tajā laikā, kad Tas Kungs nāks pasaulē. Tomēr, tā kā vīna dārza koki ir tik samaitāti, Tas Kungs pavēl Saviem kalpiem uzpotēt savvaļas eļļaskoku zarus, cerībā, ka Viņš varētu saglabāt Sev koka labos augļus. Un savvaļas eļļaskoka zari ir citticībnieki, kam evaņģēliju sludinās Dieva kalpi.

13 Un notiks, ka pēc tam, kad evaņģēlijs būs sludināts citticībniekiem, to vidū kādu laiku būs miers. Un pēc kāda laika vīna dārza koki atkal nesīs samaitātus augļus.

14 Un Zēnoss runāja par šo zemi, kas ir apsolītā zeme nefijiešiem un arī lamaniešiem, un citiem, kurus Tas Kungs atvedīs uz šo zemi. Un evaņģēlijs tiks dots šī kontinenta ļaudīm, tāpat kā tas tika dots jūdiem Jeruzālemē.

15 Un tur būs visādi koki Tā Kunga vīna dārzā, citiem vārdiem, tur būs daudz cilvēku visos pasaules kontinentos, kas dzirdēs Dieva Dēla evaņģēliju un nožēlos savus grēkus. Un tur būs daudz baznīcu, kas uzdosies par tīro eļļaskoku, ko Tas Kungs izaudzēja Savā vīna dārzā.

16 Un pēdējās dienās, pirms Dievs vēlreiz sūtīs Savu Dēlu cilvēku vidū, jā, pat visā Viņa godībā, līdzīgi tai godībai, ko Viņš parādīja nefijiešiem un lamaniešiem Pārplnības zemē, Dievs vēlreiz sniegs Sava evaņģēlija zināšanas citticībniekiem un pēc tam jūdiem, lai pēdējie varētu būt pirmie un pirmie varētu būt pēdējie.

17 Un notiks, ka evaņģēlijs tiks nodibināts visās pasaules daļās; citiem vārdiem, Tas Kungs uzpotēs savvaļas zarus dabīgajiem eļļaskokiem un dabīgos zarus savvaļas kokiem, lai Viņš atkal varētu iegūt augļus, kas ir tīkami Viņam.

18 Un pēc tam, kad šis evaņģēlijs būs sludināts visās pasaules daļās, jā, pat pēc tam, kad Jēzus Kristus balss būs dzirdama visu cilvēku vidū; tad vīna dārza Kungs joprojām raudās un teiks Saviem kalpiem: Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

19 Jo lūk, visi vīna dārza koki būs samaitāti. Un Tas Kungs vaicās Saviem kalpiem, kas bija vīna dārza samaitātības iemesls.

20 Tad Tā Kunga kalps teiks savam samniekam: Vai tā nav tava vīna dārza

augstprātība — vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņemot spēku sev.

21 Un notika, ka Zēnoss izskaidroja līdzības nozīmi augstajiem priesteriem, sakot: Lūk, pēdējās dienās Dieva baznīca būs līdzīga baznīcai Jeruzālemē. Jo Tas Kungs sniegs tiem Sava mūžīgā evaņģēlija skaidrību un nodrošinās tiem veidu, kā tie varētu tapt izglābti Dieva valstībā pēdējā dienā.

22 Tomēr zaru dēļ jeb, citiem vārdiem, Dieva baznīcas un tās iedomātās varenības dēļ, koka saknes, kas ir skaidrais Dieva evaņģēlijs, tiks nomāktas. Un Dieva baznīcas vadītāji un locekļi kļūs augstprātīgi un lepni, un viņu vēlmes būs vērstas uz baznīcu un nebūs balstītas evaņģēlijā, kas ir koka saknes, tādējādi zari nomāks saknes, kas ir labas.

23 Un viņi būs līdzīgi jums un arī līdzīgi tiem, kas būs Jeruzālemē, kad Dievs sūtīs Savu Dēlu to vidū. Jo lūk, viņi neizpratīs evaņģēliju, ko Dieva Dēls tiem sludinās. Un Dieva baznīcas vadītāju piemēru dēļ cilvēki nocietinās savas sirdis pret evaņģēliju un pievērsīs savas sirdis baznīcai, kur gūt savu glābšanu, tādējādi noliedzot Svētā Gara spēku un tā taisnīgumu.

24 Un viņu sirdis un prāti būs pievērsti šīs pasaules lietām un cilvēku godam un slavai. Tad vēlreiz to vidū piepildīsies Jesajas vārdi, ko viņš runāja uz Israēla namu, sakot:

25 Bēdas bezdievim, jo viņam labi nebūs: viņam atmaksās pēc viņa roku darba.

26 Un mana tauta, bērni ir viņu apspiedēji, un sievas valda pār viņiem. Ak mana tauta, tie, kas tevi vada, maldina tevi un izposta to ceļu, pa kuru tev jāstaigā.

27 Tas Kungs ceļas, lai aizstāvētu, un ceļas, lai tiesātu tautas.

28 Tas Kungs spriedīs tiesu pār Savas tautas vecajiem un tās valdniekiem; jo jūs esat nopostījuši viņa dārzu un nabagiem nolaupītā manta ir jūsu namos.

29 Ko jūs domājat, ka jūs sacērtat manus ļaudis gabalos un samaļat nabago sejas? — saka Dievs, Pulku Kungs.

30 Vēl Tas Kungs saka: Tāpēc, ka Ciānas meitas ir augstprātīgas un staigā ar paceltām

galvām un nekautrīgiem skatieniem, tipinot sīkiem solīšiem, skandinādamas savu kurpju važiņas;

31 Tāpēc Tas Kungs padarīs Ciānas meitām galvu pliku, un Tas Kungs atsegs viņu kaunumu.

32 Tanī dienā Tas Kungs atņems viņām viņu šķindošo rotu greznību un pieres saites, un pusmēnešus;

33 ķēdītes un roku sprādzes, un plīvurus;

34 galvassegas, kāju rotas un galvas saites, un smaržu trauciņus, un auskarus;

35 gredzenus un deguna rotas;

36 maināmās svētku drānas un apmetņus, un lakatus, un matu ruļļus;

37 spoguļus un smalkos audumus, un pārsegus, un šķidrautus.

38 Un notiks, ka smalko smaržu vietā būs smirdoņa; un jostas vietā virves gals; un matu sprogu vietā plika galva; un svētku rotas vietā maisa apvalks, verdzības zīme skaistuma vietā.

39 Tavi vīri kritīs no zobena un tavi varoņi kaujā.

40 Un viņas vārti čīkstēs un skums, un tā būs neapdzīvota un izpostīta sēdēs pie zemes.

41 Un notika, ka Zēnoss turpināja pravietot augsto priesteru priekšā. Un viņš pravietoja par Dieva Dēla otro atnākšanu, patiesi kad Viņš parādīsies Savā spēkā un godībā, lai apgrieztu Savu viņa dārzu pēdējo reizi.

42 Un Tas Kungs izstieps Savu roku no jauna pēdējo reizi, lai apgrieztu Savu viņa dārzu un mēģinātu iegūt labus augļus no tā kokiem.

43 Un Viņš aicinās Savus kalpus, lai tie strādātu Viņa labā. Un Viņš ļaus labajiem un sliktajiem turpināt augt kopā. Tomēr Viņš aizvāks sliktos, augot labajiem, lai nodrošinātu, ka zari vairs nekad nepārmāktu sakņu spēku.

44 Un notiks, ka Viņa viņa dārza koki atkal nesīs labus augļus daudzu gadu garumā. Un, kad viņa dārzā atkal radīsies nelabi augļi, tad Tas Kungs liks savākt visus koku augļus. Un labos Viņš saglabās Sev, un nelabos Viņš izsviedīs tiem atbilstošā vietā. Un tad nāks pasaules gals; un Tas Kungs liks, lai Viņa viņa dārzs tiktu sadedzināts ar uguni, — un tas viss

ir saskaņā ar Zēnosa līdzību un pravietojumu.

45 Un notika, ka pēc tam, kad Zēnoss bija liecinājis par pasaules galu un par ļauno iznīcināšanu, Lābans, augstais priesteris, piecēlās un pavēlēja, lai Zēnoss tiktu nogāzts par savu zaimošanu pret Dieva baznīcu. Jo lūk, Lābans noliedza, ka Dieva baznīca bija samaitāta un ka tās vadītāji maldināja ļaudis. Un Lābans piecēlās un liecināja par baznīcas un tās vadītāju taisnīgumu.

46 Un pēc viņa pavēles viens no sargiem, kad veda Zēnoku un Zēnosu augsto priesteru telpā, izvilka savu zobenu, lai apklusinātu Zēnosu.

47 Un Lehijs pielēca no sava krēsla, kas bija novietots augstu virs ļaužu sapulces un bija starp citiem augstajiem priesteriem. Un Lehijs nostājās starp sarga zobenu un Zēnosu.

48 Un Lehijs lūdzās citiem augstajiem priesteriem, lai nekāds ļaunums netiktu nodarīts šiem diviem Dieva praviešiem. Un viņš lūdzās tos, sacīdams: Kāds jums ir iemesls pret šiem diviem vīriem? Vai viņi nerunāja patiesību par mums? Vai viņi nerunāja uz mums par mūsu nekrietnībām un samaitātību? Vai mēs nezinām, ka viņus ir sūtījis Dievs sludināt mums grēku nožēlošanu, lai mums nevajadzētu pieredzēt sāpes un ciešanas Dieva dusmās mūsu grēku dēļ?

49 Lūk, mana dvēsele ir izjutusi lielu nastu šīs baznīcas ceļu un to lietu dēļ, ko mēs mācām ļaudīm. Un vai mēs neesam paaugstinājuši sevi pār ļaudīm, pat tiktāl, ka tad, kad mēs ejam tiem garām uz ielas vai sinagogā, ka tie pielūdz mūs un zemojas mūsu priekšā? Kā gan mēs nespējam redzēt, ka šīs lietas ir negantība Dieva priekšā un ka mēs maldinām šos ļaudis vairāk uzticēties baznīcai un tās vadītājiem, nevis evaņģēlijam, ko mums pienākas mācīt tiem?

50 Un vai mēs neesam ņēmuši naudu, kas tika dota baznīcai Tā Kunga pavēles dēļ attiecībā uz Viņa ļaužu desmito tiesu, un vai mēs neesam lietojuši šo naudu, lai celtu lielas sinagogas un lielus tempļus, tomēr mēs pieļaujam, ka mūsu starpā ir nabagie un trūkumcietēji? Vai tas neliecina par to, ka mēs mīlam naudu un savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk,

nekā mēs mīlam nabagos un trūkumcietējus, slimos un nomocītos?

51 Un mūsu svētajās sapulcēs, vai mēs neattaisnojam savu rīcību un darbus pasaules goda dēļ? Vai mēs neesam piekāpušies attiecībā uz Dieva vārdu, jo mēs domājam, ka mēs tiksīm apsmieti un izsmieti pasaules lepnības un neziņas dēļ? Īsāk sakot, vai mēs neizmainām Dieva norādījumus un mācības, un pat skaidros priekšrakstus, kurus mums deva pravietis Mozus; vai mēs tos neizmainām, lai tie atbilstu mūsu iegribām un apmierinātu pasaules vēlmes, lai mēs tiktu tās pieņemti?

52 Lūk, mana dvēsele tiek spīdināta ciešanās, jo es zinu, ka šīs lietas ir patiesas, un es arī zinu, ka šie abi vīri ir Dieva pravieši, kuri tika sūtīti uz šo baznīcu, lai vestu mūs pie grēku nožēlošanas, lai mēs netiktu iznīcināti.

53 Un notika, ka Lehijs guva panākumus ar dažiem citiem augstiem priesteriem, kas bija telpās, un arī ar daudziem ļaudīm, kas piedalījās Zēnosa un Zēnoka izmeklēšanā.

54 Tomēr Lābans, kurš bija galvenais augstais priesteris, piecēlās, lai apmulsinātu Lehiju; un viņš pavēlēja, lai arī Lehijs tiktu sasaistīts un tiesāts par savu liecību pret Dieva baznīcu un tās vadītājiem.

55 Taču Lehijs bija ļaužu mīlēts, un tur nebija neviena, kas vēlējās redzēt, lai viņš tiktu izdzīts no to vidus.

56 Un tur bija vēl kāds augstais priesteris, kurš zināja, ka tas, ko Lehijs bija teicis, ir patiesība. Un viņa vārds bija Ismaēls, un viņš bija ilgu laiku pazinis Lehiju un viņa ģimeni. Un viņi bija draugi, kuri daudz reižu bija kopā bijuši ar savām ģimenēm. Taču Ismaēls neuzdrīkstējās neko teikt Lehija aizstāvībai; jo Ismaēls baidījās no Lābana.

57 Un Lābans bija ieguvis arī lojalitāti un uzticību no sardzes virsnieka un karavīriem, kas bija norīkoti izpildīt likumu šajā Israēla zemes daļā.

58 Un notika, ka Lehijs varēja saskatīt Lābana cietsirdību, un viņš varēja arī saskatīt, ka ļaudis sāka tikt ietekmēti no Lābana vārdiem.

59 Un Lehijs izgāja no telpas un devās ielā, un nometās ceļos un lūdza To Kungu savu

ļaužu labā. Un viņš lūdza ar visu savas dvēseles spēku, jā, patiesi no visas savas sirds; jo lielas bija viņa ciešanas ļaužu grēku dēļ.

3. NODAĻA

Lehija pievēršanās un aicināšana — viņš sludina jūdiem un tiek to noraidīts. Lehijam tiek pavēlēts atstāt Jeruzālemi kopā ar savu ģimeni un bēgt tuksnesī.

UN notika, ka, Lehijam lūdzot To Kungu, viņš tika Dieva Gara piemeklēts un viņam tika parādīta brīnumaina vīzija, kurā viņa priekšā parādījās uguns stabs. Un šo uguns stabu redzēja tie, kas bija ap to vietu, kur Lehijs bija nometies uz zemes.

2 Un notika, ka kāda balss uzrunāja Lehiju no uguns staba. Tomēr tie, kas bija ap Lehiju, pat tie, kas redzēja uguns stabu, nedzirdēja nekādu balsi no tā.

3 Un man, Mormonom, Tas Kungs pavēlēja nerakstīt to, ko Lehijs dzirdēja no balss, kas nāca no uguns staba. Jo tas, ko viņš dzirdēja, ir daudzas lietas, ko Tas Kungs ir pavēlējis aizzīmogot un paslēpt no pasaules acīm līdz laikam, kad šīs lietas nāks pie cilvēku bērniem Tā Kunga noteiktajā laikā.

4 Taču to lietu dēļ, ko Lehijs redzēja un dzirdēja, viņš ārkārtīgi baidījās savu ļaužu un visas pasaules dēļ.

5 Un notika, ka Lehijs, būdams pieveikts no Gara to lietu dēļ, ko viņš redzēja un dzirdēja vīzijā, atgriezās savās mājās un atgūlās savā gultā.

6 Un Lehijs piesauca To Kungu, lai viņam tiktu piedoti viņa daudzie grēki un lai viņš varētu vairāk saprast, ko Tas Kungs prasa no viņa.

7 Un notika, ka viņš vēlreiz tika aiznests vīzijā, kurā viņš redzēja daudz no tā, par ko bija liecinājuši Zēnoks un Zēnoss.

8 Jo Viņš patiešām redzēja Dieva Dēla nākšanu uz zemes. Un viņš redzēja, ka Tas Kungs dodas ļaužu vidū Jeruzālemē un sāk tiem sludināt Savu evaņģēliju. Un viņš redzēja citus, ko Tas Kungs aicināja, lai palīdzētu Viņam mācīt ļaudīm Viņa evaņģēliju.

9 Un viens no Tā Kunga kalpiem nāca un nostājās Lehija priekšā un iedeva viņam grāmatu, un lika, lai viņš lasītu šo grāmatu. Un, kad Lehijs lasīja grāmatu, viņš tika piepildīts ar Tā Kunga Garu un ārkārtīgi priecājās.

10 Un Lehijs tika Dieva aicināts doties pie Jeruzālemes ļaudīm un mācīt tiem to, ko viņš bija lasījis grāmatā.

11 Un notika, ka Lehijs atkal devās pie Jeruzālemes ļaudīm un sāka skaidrot to, par ko bija liecinājuši Zēnoss un Zēnoks, un arī to, ko viņš bija lasījis grāmatā, kas viņam tika iedota viņa vīzijā.

12 Un Lehijs sludināja daudzas lietas Jeruzālemes ļaudīm un saviem draugiem, un saviem radniekiem, un savai ģimenei, kas sastāvēja no viņa sievas Sārijas un viņa dēliem, un viņa meitām.

13 Un notika, ka Jeruzālemes ļaudis noraidīja Lehija vārdus un izdzina viņu no to vidus, un izsmēja viņu. Jo lūk, ļaudis Jeruzālemē bija nocietinājušies savas lepnības dēļ un arī tās lepnības dēļ, kas tiem bija Dieva baznīcā, kurai tie piederēja.

14 Un tie izsmēja Lehiju, sakot: Kā tu vari, būdams viens pats vīrs, apgalvot, ka Dieva baznīca ir samaitāta? Vai tu netici, ka Tas Kungs ir atbalstījis šo baznīcu un to svētījis tās taisnīguma dēļ? Vai mēs regulāri nepildām priekšrakstus un tradīcijas, ko Mozus mums nodeva? Un mēs zinām, ka Mozus bija Dieva pravietis un ka viņš parādīja mums to, kas mums ir jādara, lai tiktu izglābti Dieva valstībā pēdējā dienā. Un vai mēs nedarām visu to, ko viņš mums pavēlēja?

15 Un Lehijs norāja tos, sacīdams: Vai tad jūs nezināt, ka Tas Kungs pieļāva, lai Mozus dod jums zemāku likumu jūsu ļaundarbības dēļ? Un šis zemākais likums ir likums, ko šī baznīca māca ļaudīm.

16 Jo lūk, tās vakarēdieni un priekšraksti, un visi rituāli ir Tā Kunga skaidrā evaņģēlija simboli un attēlojumi. Un baušļi, kas jums ir doti, ir jums doti tādēļ, ka jūs nespējat dzīvot pēc augstāka likuma, kas ir šis evaņģēlijs, par ko ir runājuši senatnes pravieši.

17 Un, ja neviens likums netiktu dots Israēla bērniem tolaik, kad viņi sacēlās pret To Kungu

tuksnesī, viņi tiktu atstāti vieni un viņiem nekad nebūtu iespējas iemantot apsolīto zemi.

18 Un tas bija šis likums, kas nesa mieru to starpā un ļāva tiem dzīvot citam ar citu bez vardarbības un visāda veida ļaundarbībām, kas noteikti novestu pie viņu iznīcības.

19 Bet lūk, šis likums, kas tika dots Israēla bērniem, bija priekšrakstu un upurēšanas likums, lai viņi neaizmirstu To Kungu, savu Dievu, kurš tos atveda uz apsolīto zemi.

20 Un šie likumi un priekšraksti bija atveidi un zīmes tam, kas notiks mūžībā. Un tas ir šis mūžīgais likums, ko jūs nespējat saprast. Jā, es saku jums, ka šis mūžīgais likums ir Tā Kunga, Jēzus Kristus, evaņģēlijs, patiesi Viņa, kurš nāks pasaulē, un vienīgais veids, kā cilvēks var tikt izglābts mūžīgajā Dieva valstībā. Un jūs nesaprotat šo evaņģēliju, jo jūs esat nocietinājuši savas sirdis pret Tā Kunga Garu, kas māca skaidro evaņģēliju.

21 Un šī baznīca un visas citas baznīcas, ko Tas Kungs ir pēlāvis celt uz šīs zemes, lai pievērstu cilvēku bērnu sirdis Viņam, nav šis evaņģēlijs, nedz arī tās attēlo šo evaņģēliju. Taču tās ir izveidotas cilvēku vidū, lai vērstu tos uz mūžīgo evaņģēliju, kas ir vienīgais mūžīgās glābšanas evaņģēlijs.

22 Un notiks, ka pats Tas Kungs nāks lejā starp Saviem ļaudīm miesā un mācīs tiem šo mūžīgo evaņģēliju. Un tie noraidīs Viņu un nogalinās Viņu, jo tie nesaprot Viņa evaņģēliju, un to viņi dara, jo ar tiem nav Svētā Gara.

23 Un Tas Kungs ir sūtījis daudzus praviešus pie mums, lai sludinātu grēku nožēlošanu un sagatavotu mūs satikt To Kungu un dzirdēt Viņa evaņģēliju — vai nu šajā miesā, vai kā gariem, kad mēs nomirsim.

24 Un mēs esam padzinuši šos svētos Dieva vīrus, jo mēs nespējam saprast to, ko viņi mums sludināja. Un šo vīru asinis būs uz mūsu rokām. Un mēs cietīsim Dieva dusmas viņu dēļ.

25 Un notika, ka ļaudis bija dusmīgi uz Lehiju un kopš tā brīža centās viņu sasaistīt un aizvest uz augsto priesteru telpu, lai arī viņš tiktu tiesāts par ķecerību un zaimošanu baznīcas priekšā.

26 Un viņi centās atņemt viņam dzīvību, kā

tie darīja ar Zēnosu un Zēnoka dzīvībām. Jo lūk, Lābans bija nodevis Zēnosu un Zēnoku, lai tie tiktu nogalināti no ļaužu rokām. Un ļaudis ņēma Zēnosu un Zēnoku, un pēc tam, ka tie bija nomētājuši viņus ar akmeņiem, tie pakāra viņus aiz kakliem, līdz viņi nomira.

27 Un tu nebija daudz ļaužu, kas mīlēja Lehiju un viņa ģimeni un nevēlējās, lai viņš tiktu iznīcināts vai padzīts no to vidus. Bet lielākā ļaužu daļa vēlējās, lai Lehijš tiktu padzīts no to vidus vai sasiets un aizvests citu augsto priesteru priekšā, kas noteikti piespriedu viņam nāves spriedumu.

28 Un notika, ka Lehijš bēga no ļaudīm un devās pie savas ģimenes, un pastāstīja tiem to, kas viņam bija gadījies.

29 Un notika, ka Lehijš sapulcināja savu ģimeni un paņēma nedaudz uztura, un bēga kopā ar tiem tuksnesī, pirms ļaunākā ļaužu daļa varētu brīdināt augstos priesterus par viņa plāniem bēgt no Jeruzālemes.

30 Jo lūk, Tas Kungs bija brīdinājis Lehiju sapnī, ka viņam ir jāņem sava ģimene un jābēg tuksnesī. Un Lehijam tika apsolīts, ka, ja viņš turēs Dieva pavēles visās lietās, viņš tiks svētīts; un arī viņa sieva un viņa bērni tiktu izglābti.

31 Un notika, ka Lehijš atstāja savu zeltu un savu sudrabu, un visas savas materiālās lietas un bēga ar savu ģimeni tuksnesī.

32 Un viņš ceļoja daudzas dienas tuksnesī, līdz viņš nonāca pie Sarkanās jūras krasta.

33 Un notika, ka Lamans un Lemuēls, Lehija vecākie dēli, sāka izsmiet savu tēvu un kurnēt pret viņu. Jo viņi nevēlās pamest savu mantojuma zemi un savu zeltu, un savu sudrabu, un visas savas dārglietas. Un viņi kurnēja un žēlojās, ka viņu tēvs ir vīrs, kurš redz vīzijas, kuram ir sapņi un vīzijas, ko tie nesaprata.

34 Un Lamans un Lemuēls runāja uz savu tēvu, sakot: Kādēļ tu esi tiesājis baznīcas ļaudis Jeruzālemē? Arī tu bijis varens vīrs to vidū un arī priesteris pēc Ārona kārtas. Un vai Tas Kungs neapsolīja Saviem ļaudīm, ka Viņš nekad nepieļaus, lai tos novestu no ceļa tie, kas vada šo baznīcu? Un mēs zinām, ka ļaužu vadītāji ir taisnīgi vīri, jo viņi ir Dieva aicināti ar roku uzlikšanu un arī ar Dieva Garu.

35 Un tu esi tiesājis viņus un piedraudējis ļaunumu pār viņu galvām to muļķīgo sapņu un vīziju dēļ, kas tev ir bijuši, kas mūsaprāt, ir tavas sirds iedomas.

36 Jo lūk, kā gan tas varētu būt iespējams, ka viņi ir ļauni cilvēki, ja Tas Kungs ir izrādījis, ka Viņš pieņem tos, dāvājot viņiem labklājību un laimi? Un viņi māca ļaudīm vārdus, kas ir rakstīti, kas ir Tā Kunga vārdi, kas tika uzrakstīti ar Mozus roku visa Israēla glābšanai.

37 Un tā Lamans un Lemuēls kurnēja pret Lehiju un vēlējās atkal atgriezties Jeruzālemes zemē. Jo lūk, Lehija ģimene patiešām daudz cieta tuksnesī; un šo ciešanu dēļ Lamans un Lemuēls sacēlās un kurnēja pret savu tēvu.

38 Un notika, ka Lehijš piecēlās savu dēlu priekšā un norāja viņus, būdams piepildīts ar Dieva spēku un Garu. Un viņš nokaunināja viņus, pat tiktāl, ka viņi drebēja un trīcēja sava tēva priekšā, pat ka viņi neuzdrīkstējās vairs runāt vai kurnēt pret viņu.

39 Un notika, ka divi jaunākie Lehija dēli, jā, patiesi Sams un Nefijs, uzklausa sava tēva padomu un ticēja tam, ko viņš teica uz viņiem.

40 Jo lūk, Tas Kungs bija izraudzījis Nefiju, jaunāko, vadīt savus vecākos brāļus. Un tādēļ Tas Kungs sūtīja Savu Garu Nefijam un svētīja viņu ar gudrību un izpratni, kas krietni pārspēja to, kas bija viņa vecākajiem brāļiem.

41 Un Tas Kungs apsoltāja Nefijam, ka viņš un viņa pēcnācēji būs par lielu svētību viņa tēvam, Lehijam, un visiem Lehija bērniem, pat līdz Lamana un Lemuēla paaudzēm, ja būs tā, ka viņš turēs Tā Kunga pavēles.

42 Un notika, ka Lehijš pavēlēja saviem dēliem atgriezties Jeruzālemē un iegūt misiņa plāksnes, kas satur viņa tēvutēvu ciltsrakstus un arī jūdu pierakstu. Un viņš pavēlēja saviem dēliem doties pie Lābana un lūgt viņam misiņa plāksnes.

43 Un notika, ka Lamans un Lemuēls atkal kurnēja pret savu tēvu un nosauca viņu par muļķi, ka sūta viņus uz Lābana namu, lai iegūtu jūdu pierakstu. Jo misiņa plāksnes bija ļoti vērtīgas jūdiem, un viņi neticēja, ka Lābans dotu viņiem šīs plāksnes.

44 Tomēr viņi atcerējās to, ko viņu tēvs bija

teicis viņiem. Un viņi arī atcerējās Gara spēku, ko viņi sajuta, kas lika viņu ķermeņiem trīcēt viņa priekšā. Un Lamans un Lemuēls paturēja savu kurnēšanu pie sevis un paņēma uzturu un savus jaunākos brāļus Samu un Nefiju, un devās atpakaļ tuksnesī Jeruzālemes virzienā.

45 Un notika, ka kauliņi krita Lamanam, vecākajam, doties Lābana namā un lūgt viņam misiņa plāksnes, kas saturēja jūdu pierakstu un Lehija ciltsrakstus.

46 Un notika, ka Lābans izsmēja Lamanu un centās atņemt viņa dzīvību. Jo Lābans bija nocietinājis savu sirdi pret Lehiju, jo viņš bija paņēmis savu ģimeni un aizbēdzis tuksnesī. Tomēr Lābans baidījās no tās ļaužu daļas, kas mīlēja Lehiju, un tiem, kas klausījās tajā, ko Lehijš bija teicis par baznīcas un tās vadītāju ļaudarbām.

47 Un Lābans pasauca savus kalpus, lai tie varētu aizvest Lamanu un ieslodzīt viņu saskaņā ar zemes likumiem. Jo Lābans bija melojis saviem kalpiem, pārliecinot tos, ka Lamans bija mēģinājis nozagt plāksnes no viņa. Un Lābans pārliecināja savus kalpus, ka Lamans būtu nozadzis misiņa plāksnes, kas bija ļoti vērtīgas Jeruzālemes ļaudīm, sakot saviem kalpiem, ka Lamans lūdza pierakstus bez samaksas.

48 Un Lamans bēga no Lābana un devās pie saviem brāļiem, kuri bija paslēpušies tuksnesī, ārpus Jeruzālemes pilsētas, un pastāstīja viņiem visu, kas bija noticis Lābana namā.

49 Un notika, ka Lehija dēli atkal atgriezās savā mantojuma zemē un savāca kopā visu savu zeltu un savu sudrabu, un visu, kas viņiem piederēja, pirms viņi aizbēga tuksnesī. Un tur bija daudz mantu to bagātību dēļ, ko Lehijš bija ieguvis, kamēr viņš kalpoja par priesteri baznīcā Jeruzālemē.

50 Un viņi atgriezās Lābana namā un vēlējās no viņa, lai viņi varētu nopirkt misiņa plāksnes, samaksājot ar visu, kas tiem piederēja.

51 Un notika, ka Lābans redzēja bagātības, ko Lehija dēli nolika viņa priekšā. Un viņš vēlējās iegūt šīs bagātības, taču nevēlējās dot viņiem misiņa plāksnes, kā viņi bija prasījuši.

52 Un Lābans sūtīja savus kalpus nogalināt Lehija dēlus. Bet lūk, Lehija dēli atkal bēga uz

tuksnesi, atstājot Lābana īpašumā visu savu zeltu un visu savu sudrabu, un visas savas dārglietas.

53 Un notika, ka Lehija dēli kļuva ārkārtīgi noskumuši un vēlējās atgriezties sava tēva teltī.

54 Un notika, ka Nefijs, jaunākais no Lehija dēliem, piecēlās un lūdās saviem brāļiem, lai viņi neatgrieztos sava tēva teltī bez misiņa plāksnēm, kuras Tas Kungs bija pavēlējis iegūt no Lābana.

55 Un Lamans un Lemuēls kļuva ārkārtīgi dusmīgi pret Nefiju un sāka sist viņu ar rīksti, un nodarīja viņam lielas sāpes. Un Sams nostājās pret saviem vecākajiem brāļiem un lūdās, lai viņi pārtrauktu sist savu jaunāko brāli.

56 Un notika, ka Lamans un Lemuēls neklausīja Sama vārdiem un turpināja sist savu brāli, un viņi sita arī Samu ar rīksti.

57 Un notika, ka Tas Kungs sūtīja eņģeli pie Lehija dēliem un norāja Lamanu un Lemuēlu. Lūk, eņģelis runāja uz tiem daudzas lietas par viņu jaunāko brāli Nefiju, kurš kādudien valdīs pār tiem. Un Tā Kunga eņģelis tiem teica arī, ka Tas Kungs nodos Lābanu un misiņa plāksnes viņu rokās. Un pēc tam Tā Kunga eņģelis aizgāja.

4. NODAĻA

Nefijs atgriežas Jeruzālemē un nogalina Lābanu, lai iegūtu misiņa plāksnes. Tas Kungs sagatavo Zoramū būt par grēkāzi Lehija dēliem — tādēļ tie spēj atgriezties Jeruzālemē un paņemt Ismaēlu un viņa ģimeni sev līdzī tuksnesī.

UN notika, ka tad, kad Lehija dēli atkal atgriezās ārpus sienām, kas ieskāva Jeruzālemi, viņi bija ļoti nobijušies. Un Lamans un Lemuēls atkal apšaubīja Tā Kunga eņģeļa solījumu, kad tika solīts, ka Lābans un misiņa plāksnes tiks nodotas viņiem.

2 Taču Nefijs nešaubījās par eņģeļa vārdiem un norāja savus brāļus, sacīdams: Kā gan jūs varat noliegt Tā Kunga spēku, kad tas ticis jums atkal un atkal izrādīts? Jā, jūs redzējāt

eņģeli, un eņģelis norāja jūs un lika jūsu ķermeņiem trīcēt viņa priekšā. Kā gan jūs varat pastāvīgi noliegt Dieva spēku, kad tas ticis darīts jums zināms šādos varenos un brīnumainos veidos? Kādēļ jums jāpieļauj, lai es, jūsu jaunākais brālis, valdu pār jums jūsu ticības trūkuma un jūsu nekrietnību dēļ?

3 Vai jūs nezināt, ka Tas Kungs var pavēlēt Saviem eņģeļiem un tie nāks mums palīgā, ja būs tā, ka mēs izrādīsim savu ticību un savu cienīgumu baušļu turēšanā? Jūs zināt, ka tā ir patiesība; un jūs tāpat zināt, ka eņģelis ir runājis uz jums; tādēļ — kā jūs varat šaubīties?

4 Un Nefijs teica daudzus iedrošinājuma vārdus saviem vecākajiem brāļiem. Tomēr viņi joprojām baidījās un nevēlējās vēlreiz doties uz Jeruzālemi.

5 Un Nefijs kļuva dusmīgs uz saviem brāļiem; jā, patiesi viņu pārņēma taisnīgs sašutums, un viņš nostājās un sāka norāt savus brāļus, būdams Svētā Gara ietekmēts.

6 Un notika, ka naktī Nefijs devās uz Jeruzālemi; un viņa brālis Sams arī vēlējās doties kopā ar Nefiju uz Jeruzālemi. Jo lūk, Sams patiesi mīlēja savu brāli un vēlējās pasargāt viņu no jebkāda ļaunuma, kas varētu notikt ar viņu.

7 Bet Nefijs nevēlējās, lai Sams viņu tonakt pavadītu uz pilsētu. Un Nefijs teica Samam, lai viņš paliek kopā ar saviem vecākajiem brāļiem, Lamanu un Lemuēlu, un nodrošina, lai viņi nedotos uz pilsētu un nepievērstu jūdu uzmanību, ka viņš atkal dodas uz Lābana namu. Un Nefijs to darīja, jo viņa vecākie brāļi bija draudējuši atzīties jūdiem, ka viņu tēvs bija muļķīgs, un arī viņu vēlmes dēļ atkal būt daļai no Jeruzālemes ļaudīm.

8 Un Sams paklausīja Nefija vārdiem un palika ārpus Jeruzālemes mūra kopā ar saviem vecākajiem brāļiem Lamanu un Lemuēlu.

9 Un notika, ka Nefijs devās uz Lābana namu, un viņš atrada Lābanu piedzērušos no vīna viņa nama ārpusē.

10 Un Gars pavēlēja Nefijam nogalināt Lābanu un uzvilkt viņa drēbes, lai viņš varētu iekļūt Lābana namā, Lābana sargiem nezinot, ka tas nav viņu saimnieks.

11 Un Nefijs pretojās Gara

pamudinājumiem, jo viņš nekad savā dzīvē nebija tik lielā mērā nodarījis pāri kādam cilvēkam vai kādai dzīvai radībai bez taisnīga iemesla. Un Nefijs šaubījās par Gara pamudinājumiem, ko Tas Kungs deva viņam.

12 Taču pēc nemitīgiem Gara pamudinājumiem un pēc viņa paša pārdomām par to, kā Lābans bija izturējies pret viņu un viņa brāļiem, kā arī atceroties Lābana draudus pret viņa tēvu, Nefijs aptvēra, ka Tas Kungs bija nodevis Lābanu viņa rokās un būtu labāk, ka Lābans ietu bojā, nekā Tā Kunga pavēle paliktu neizpildīta.

13 Un Nefijs arī zināja, ka jūdi pamostos nākamās dienas rītā un atrastu Lābanu nogalinātu. Un jūdi zinātu, ka Lehija dēli ir nogalinājuši Lābanu, jo iepriekšējā dienā viņi bija apmeklējuši Lābanu un prasījuši viņam misiņa plāksnes.

14 Un jūdi zinātu, ka tie bija Lehija dēli, kas to nodarījuši Lābanam, jo misiņa plāksnes būtu pazudušas un Lābans tiktu atrasts miris. Un šī iemesla dēļ Nefijs atkal sāka apšaubīt Garu un viņš sāka atkāpties no pavēles, kas viņam tika dota.

15 Un notika, ka Tā Kunga Gars vēlreiz nāca pār Nefiju un lika viņam nogalināt Lābanu un turēt Dieva pavēles, vai arī viņa ģimenei neveiktos un tie tiktu iznīcināti tuksnesī. Un Gars teica Nefijam, ka Tas Kungs ir sagatavojis veidu, kā Lehija dēli netiktu jūdu vainoti par Lābana nāvi vai par misiņa plākšņu nozagšanu.

16 Un Nefijs ticēja Gara vārdiem, viņam esot ar tik daudzām izpausmēm savā jaunībā un ar daudzām pašlaik, tādēļ viņš varēja sajust Gara iesvētīšanu tam, ko viņš grasījās darīt.

17 Un Nefijs paņēma Lābana zobenu un nocirta viņa galvu ar viņa paša zobenu.

18 Un notika, ka Nefijs uzvilka Lābana drēbes un iegāja Lābana namā. Un arī Lābana sargi bija piedzērušies no vīna un nezināja, ka Nefijs nebija viņu saimnieks, kas atgriezās mājās, jo Nefijs bija ģērbies Lābana drēbēs un apmetnī.

19 Un notika, ka Nefijs iegāja Lābana nama iekštelpās un pavēlēja Lābana kalpam paņemt plāksnes un iznest tās ārpus pilsētas mūriem viņa brāļiem.

20 Un Nefijs runāja Lābana balsī. Un Lābana kalps domāja, ka Nefijs runāja par baznīcas brāļiem, starp kuriem tovakar bija Lābans.

21 Un notika, ka Lābana kalps sekoja Nefijam ārpus Jeruzālemes pilsētas, un Nefijs veda kalpu uz vietu, kur slēpās viņa vecākie brāļi.

22 Un, kad Lamans un Lemuēls, un Sams ieraudzīja Nefiju, kurš bija ģērbies Lābana drēbēs, nākam kopā ar Lābana kalpu, viņi izbijās un bēga no viņiem.

23 Bet Nefijs noņēma Lābana pieres saiti un sauca savus brāļus.

24 Un, kad Lābana kalps ieraudzīja, ka Nefijs nebija viņa saimnieks, arī viņš mēģināja bēgt. Bet Nefijs sagrāba Lābana kalpu un cieši turēja viņu, un neļāva viņam aizbēgt no viņa. Un Lābana kalps sāka skaļi saukt pēc palīdzības, lai citi pilsētas mūru iekšpusē sadzirdētu viņa saucienus.

25 Un Nefijs izvilka Lābana zobenu un pateica Lābana kalpam, ka viņš to nogalinās, ja viņš nedos viņiem plāksnes un neatgriezīsies kopā ar viņiem viņu tēva teltī tuksnesī.

26 Un Nefijs lūdzās Lābana kalpam, ka viņi tam nenodarīs ļaunu un ka viņš vairs nebūs kalps nevienam cilvēkam, ja viņš paliks kopā ar tiem tuksnesī.

27 Un Tā Kunga Gars nāca pār Lābana kalpu. Un viņa vārds bija Zorams. Un Zorams nokrita pie Nefija kājām un noslēdza derību ar viņu, ka kopš tā brīža viņš būs viņa kalps, ja viņš saudzēs viņa dzīvību.

28 Un Nefijs piecēla Zoramu un apskāva viņu, un teica viņam: Manu brāli, vai tu nezini, ka tu esi mans brālis un ka mēs visi esam viena un tā paša Dieva bērni? Vai tu nezini, ka tas pats radītājs, kurš deva man spēku nogalināt tavu saimnieku un iegūt šīs plāksnes, ir saudzējis tavu dzīvību un kopš šīs dienas darījis tevi brīvu? Tu būsi mans brālis un mans draugs.

29 Un Zorams noticeja Nefijam, un viņu tik ārkārtīgi ietekmēja Dieva Gars, ka viņš raudāja uz Nefija pleca un kopš tā brīža apsolīja paklausīt visām Dieva pavēlēm.

30 Un šādā veidā Tas Kungs sagatavoja

līdzekļus, lai Lehija dēli netiktu vainoti Lābana slepkavībā vai misiņa plākšņu nozagšanā, kā būtu domājuši Jeruzālemes ļaudis.

31 Jo lūk, nākamajā rītā jūdi atrada Lābana ķermeni; un tie atklāja arī, ka nebija misiņa plākšņu un ka tās bija paņemtas no viņa nama. Tomēr viņi zināja arī, ka viņu vidū nebija Zorama. Un notika, ka jūdi domāja, ka Zorams bija nozadis misiņa plāksnes no Lābana pēc tam, kad bija nogalinājis savu saimnieku. Un jūdi neattiecināja nekādu vainu uz Lehiju vai uz viņa dēliem.

32 Un notika, ka Lehija dēli atgriezās sava tēva teltī tuksnesī.

33 Un, kad viņi bija atgriezušies pie sava tēva tuksnesī, viņu māte Sārija ārkārtīgi priecājās. Un to viņa darīja ciešanu dēļ, ko viņai radīja Tā Kunga pavēle — sūtīt viņas dēlus atpakaļ uz Jeruzālemes pilsētu, lai iegūtu misiņa plāksnes no Lābana.

34 Jo Sārija bija ievērojami žēlojusies savam vīram Lehijam, sakot: Es zinu, ka tu esi Dieva vīrs un ka tu esi kalpojies Tam Kungam visas savas dzīves dienas. Un es zinu, ka tu tici, ka mēs esam izvesti no mūsu mantojuma zemes tavu sapņu un tavu vīziju dēļ. Jā, es zinu, ka tas, ko tu saki par baznīcu Jeruzālemē, ir patiesība, jo es esmu sajutusi to daudz reižu savā pašas dzīvē.

35 Es arī zinu, ka Jeruzālemes ļaudis tiecās atņemt tavu dzīvību un ka tava dzīvība būtu viņu rokās, ja mēs nebūtu aizbēguši tuksnesī.

36 Tomēr kā tu vari teikt, ka Tas Kungs pavēlēja tev sūtīt mūsu dēlus viņu nāvē? Un manas meitas cieš dienu un nakti savu brāļu zaudējuma dēļ un arī viņu izsalkuma un slāpju dēļ, ko mēs ciešam šīs daudzās dienas tuksnesī.

37 Vai tad tu nezini, ka pat tagad es esmu grūta ar bērnu un ka es dzemdēšu šo bērnu tuksnesī? Un manas meitas; ko viņas darīs, kad viņas pieaugs un nebūs neviena vīrieša, ko izvēlēties, lai būtu par vīru? Vai viņas būs vienas un neauglīgas visas sava mūža dienas un ies bojā tuksnesī?

38 Un Sira, viena no Lehija meitām, norāja savu māti un apskāva savu tēvu Lehiju, kurš arī bija nomākts garā to lietu dēļ, ko Tas

Kungs bija prasījis no viņa dēliem.

39 Un Sira runāja mierinošus vārdus uz savu tēvu un norāja savu māti par to, ko viņa bija teikusi. Jo lūk, Sira bija ļoti svētīta ar Tā Kunga Garu un saprata daudzas lietas, ko viņa turēja slepenībā un pie sevis, jo viņa cienīja savu tēvu un viņa pilnvaras priesterībā. Jo Sira patiesi izprata daudzus noslēpumus un Dieva lietas.

40 Un Sira sagādāja lielu prieku un atspirdzinājumu savam tēvam, un viņš apskāva to un norāja savu sievu Sāriju par viņas ticības trūkumu un šaubām.

41 Un notika, ka tad, kad Lehija dēli atgriezās sava tēva teltī tuksnesī, viņu māte un māsas ārkārtīgi priecājās. Un Sārija pazemojās Tā Kunga priekšā un arī sava vīra priekšā; un viņa lūdās piedošanu par savām šaubām un pateicās un nesa upuri Tam Kungam par viņas dēlu drošu atgriešanos.

42 Un tagad es, Mormons, esot Gara ietekmēts, iekļauju savā saīsinājumā paskaidrojumu par misiņa plākšņu nozīmīgumu, ko Nefijs un viņa brāļi bija ieguvuši no Lābana.

43 Lūk, Tā Kunga nolūks vai mērķis nav iznīcināt kādu cilvēku, lai īstenotu Savus mērķus. Un pēc tam, kad Nefijs bija atņēmis Lābanam dzīvību, Tā Kunga Gars viņam apsoltāja, ka Lābana asinis netiks pieprasītas no viņa rokas. Arī to, ka kopš tā brīža neviens cilvēks neizlies cita cilvēka asinis, izņemot, ja tas būs savas dzīvības vai savas ģimenes dzīvības aizstāvībai.

44 Lūk, Gars ir parādījis man Jeruzālemes izpostīšanu un ļaužu aizvešanu uz svešām zemēm. Un, ja misiņa plāksnes būtu palikušas Lābana īpašumā, tās tiktu iznīcinātas.

45 Un arī — misiņa plāksnes ir jūdu pieraksts, kā arī Mozus likumu pieraksts, kas tika ieviesti starp jūdiem taisnīguma labad un lai vadītu baznīcu, kas tika izveidota starp Israēla bērniem. Un tās satur arī daudzus pravietojumus un diženu praviešu vārdus, kas sludināja jūdiem. Un šīs lietas bija nepieciešamas, lai Lehiji varētu mācīt saviem bērniem to, kas tika mācīts Israēla bērniem, lai tie varētu pareizāk tikt mācīti Tā Kunga ceļos.

46 Un Jeruzāleme tika izpostīta, tādējādi

piepildot Tā Kunga vārdu, kā tika pravietots ar Viņa svēto praviešu muti.

47 Un, kad Jeruzāleme tika nopostīta, tika iznīcināti arī daudzi no jūdu skaidrajiem pierakstiem un Rakstiem. Tomēr, pateicoties tam, ka misiņa plāksnes tika saglabātas ar Tā Kunga roku caur Lehija dēliem, pilnīgāks pieraksts par praviešu vārdiem un arī par Dieva pavēlēm tika saglabāts nākamajām paaudzēm.

48 Un tā Tas Kungs saglabā vārdus, ko Viņš dod cilvēku bērniem visos atklāšanas laikmetos. Un kādu dienu visas grāmatas, kas tikušas sarakstītas pēc Tā Kunga pavēles, tiks atvērtas, un visi cilvēku bērni redzēs, ka Tas Kungs ir bijis taisnīgs un žēlīgs pret Saviem bērniem, dodot tās viņiem, katrā paaudzē, Viņa vārdus un Viņa baušļus caur Rakstiem un arī caur Viņa svēto praviešu muti.

49 Un šādā veidā Viņš tiesās visus cilvēkus — atbilstoši tiem pašiem likumiem un tiem pašiem baušļiem, ko tie saņēma no Viņa savā pašu atklāšanas laikmetā. Un, ja šie baušļi netiktu saglabāti no viena paaudzes nākamajā, tad nākamo paaudžu bērniem būtu strīda iemesls, kad tie stāvēs Tā Kunga priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem miesā. Jo šiem bērniem būtu tiesības uz nevainību attiecībā uz stingrajiem Dieva baušļiem, kas tika doti viņu tēviem, bet netika doti viņiem. Un šādā veidā Tas Kungs pievērs tēvu sirdis bērniem un bērniem sirdis viņu tēviem, lai visi varētu tikt tiesāti pēc tiem pašiem likumiem un pēc tiem pašiem baušļiem.

50 Jo lūk, Tas Kungs tiesā visus Savus bērnus saskaņā ar tiem pašiem likumiem, kas ir mūžīgi likumi, noteikti pirms pasaules radīšanas kā vienīgie glābšanas likumi, ar ko cilvēku bērni var tapt izglābti Dieva valstībā.

51 Un tāds ir misiņa plāksņu svarīgums un nozīmīgums, ko Nefijs ieguva no Lābana.

52 Un tā bija Tā Kunga gudrība, noliekot Zoramu par Lābana kalpu, un arī veidā, kā Zorams mēdza iegūt misiņa plāksnes, Jeruzālemes jūdiem nevainojot Lehija dēlus.

53 Jo lūk, Tas Kungs pavēlēja Lehijam vēlreiz sūtīt savus dēlus uz Jeruzālemi, lai pārliecinātu Ismaēlu un viņa ģimeni

pievienoties viņiem tuksnesī. Un, ja Lehija dēli atgrieztos Jeruzālemes zemē, tie tiktu sasieti un vesti zemes soģa priekšā, lai tiktu tiesāti par Lābana slepkavību. Bet jūdi bija pārliecināti par Zorama vainu, jo viņam bija atslēgas no Lābana glabātuvēm un viņš bija vienīgais, kurš varēja iegūt plāksnes. Un šādā veidā Tas Kungs sagatavoja ceļu, lai Lehija dēli varētu atkal atgriezties Jeruzālemē.

54 Un notika, ka Lehija dēli atkal atgriezās Jeruzālemē Ismaēla namā. Bet Zorams neatgriezās kopā ar viņiem atkal Jeruzālemē un palika noslēpies Lehija teltī tuksnesī.

55 Un notika, ka Lehija dēli pārliecināja Ismaēlu pamest Jeruzālemes zemi un pievienoties tiem tuksnesī. Un arī Ismaēlu bija ietekmējuši vārdi, ko teica Zēnoss un Zēnoks. Un arī viņš zināja par baznīcas vadītāju ļaundarību un liekulību. Un šo lietu dēļ Ismaēls bija pametis priesterību un tika izraidīts no baznīcas, un arī viņa ģimene tika izraidīta kopā ar viņu.

56 Un notika, ka Ismaēls un viņa ģimene ceļoja kopā ar Lehija dēliem tuksnesī. Un Ismaēla ģimene sastāvēja no Ismaēla, viņa sievas, un viņa diviem dēliem, un viņa piecām meitām. Un šī atkal bija Tā Kunga gudrība un gādība, sagatavojot ceļu, kā Lehija ģimenei varēja būt dzīvesbiedri un ģimenes Apsolītajā zemē. Jo lūk, Lehijam bija četri dēli, un kopā ar Zoramu tur bija pieci vīri, kuriem nebija sievas. Un Lehijam bija divas meitas, un tur bija divi Ismaēla dēli, kuriem nebija sievas. Un šādā veidā Tas Kungs nodrošināja Lehija un Ismaēla pēcnācējus apsolītajā zemē.

57 Un notika, ka Ismaēla dēli un meitas sāka žēloties pret savu tēvu par viņa muļķību, atstājot Jeruzālemi un viņu māju ērtības un viņu bagātības. Jo lūk, arī Ismaēls bija ļoti bagāts vīrs, jā, viņa bagātības bija vēl lielākas par tām, kas bija Lehijam.

58 Un šie Ismaēla bērni sāka kūdīt Nefija vecākos brāļus, patiesi Lamanu un Lemuēlu, nocietināt savas sirdis un vēlēties atkal atgriezties savā mantojuma zemē. Un divas Ismaēla meitas, kuras Lamans un Lemuēls izvēlējās par savām sievām, kūdīja Nefija brāļus, pat tiktāl, ka viņi sacēlās pret Dieva pavēlēm un nevēlējās atgriezties tuksnesī uz

sava tēva telti.

59 Un Nefijs ārkārtīgi bēdējās par viņa brāļu pastāvīgo sacelšanos un piecēlās, un norāja viņus par to sacelšanos. Un Ismaēla dēli, kas nebija klāt, kad Tā Kunga eņģelis norāja Lamanu un Lemuēlu, nostājās Nefija priekšā un izsmēja viņu par to, ka viņš vēlējās būt viņu vadītājs. Un šie Ismaēla dēli iedvesmoja Lamanu un Lemuēlu nostāties pret savu brāli, sakot:

60 Kā gan tas nākas, ka Dievs izvēlētos jūsu jaunāko brāļi, lai valdītu pār jums? Kā jūs varat būt pārliecināti, ka jūsu jaunākais brālis ir Dieva svētīts un aicināts būt par jūsu vadītāju un arī par mūsu vadītāju? Jūs esat vecākie brāļi, un jums ir tiesības vadīt, saskaņā ar mūsu tēvu paražām un tradīcijām, kas, kā mēs zinām, ir taisnas un patiesas.

61 Un šādā veidā Ismaēla dēli un arī viņa abas meitas ietekmēja Lamana un Lemuēla sirdi līdz tam, ka viņi paņēma Nefiju un sasēja viņu ar virvēm, un grasījās atstāt viņu, lai to aprītu tukšneša zvēri.

62 Un notika, ka Tā Kunga Gara spēks bija ar Nefiju un sarāva saites, kas turēja viņu ieslodzītu viņa brāļu priekšā. Un Nefijs piecēlās un atkal sāka norāt savus brāļus par viņu šaubām un par viņu sacelšanos.

63 Un Lamans un Lemuēls vēl vairāk nocietinājās pret Nefiju un gribēja noslepkavot viņu tukšnesī. Un, kad viņi pastiepa savas rokas, lai paņemtu Nefiju un nonāvētu viņu, Rahele, viena no Ismaēla meitām, un arī viņas māte Habaša lūdzās Lamanu un Lemuēlu, lai viņi saudzētu Nefija dzīvību. Bet Lamans un Lemuēls bija nejutīgi un pastiepa savas rokas pret Nefiju.

64 Un notika, ka viens no Ismaēla dēliem, būdams ļoti spēcīgs, pat ar lielāku spēku, nekā piemīt daudziem vīriem, sāka apžēloties par Nefiju un arī apžēloties par viņa māti, kuru viņš mīlēja no visas savas sirds. Un arī Ismaēls, būdams salieciens lielā vecuma dēļ, lūdzās savam dēlam palīdzēt Nefijam. Un šis Ismaēla dēls, un viņa vārds bija Barhanass, satvēra Nefija brāļus un ar savu ārkārtīgi lielo spēku savaldīja Lamanu un Lemuēlu no viņu brāļa noslepkavošanas.

65 Un Barhanass kļuva bēdīgs sava paša

ļaudarības un sāpju dēļ, ko viņš bija nodarījis savai mātei un arī savam tēvam. Un Tā Kunga Gars bija ar Barhanasu, un viņš sāka norāt Lamanu un Lemuēlu un arī savus pārējos brāļus. Un viņš noņēma ceļos Nefija priekšā un lūdzās viņam piedošanu un arī Tam Kungam piedošanu. Un, redzot šo milzīgo vīru noņemtos ceļos viņu brāļa priekšā, Lamans un Lemuēls noņēma ceļos Nefija priekšā un arī lūdza viņam piedošanu. Un tā mēs redzam ietekmi, kas citiem cilvēkiem bija uz Lamanu un Lemuēlu, kuriem pašiem nepiemita nekāda spēka taisnīgumā.

66 Un notika, ka Lehija dēli turpināja savu ceļojumu kopā ar Ismaēla ģimeni tukšnesī, līdz viņi nonāca pie sava tēva telts.

5. NODAĻA

Lehija un Ismaēls turpina savu ceļojumu tukšnesī. Lehija turpina saņemt vīzijas un atklāsmes. Tas Kungs sagatavo kompasu, kas tos vadītu tukšnesī. Viņu ciešanas un pārbaudījumi tukšnesī. Lamans un Lemuēls turpina sacelties.

UN notika, ka Lehija un Ismaēls kopā devās teltī, lai lūgtu To Kungu un saņemtu iedvesmu no Gara par to, kurp viņiem doties un kā viņiem jāvada savas ģimenes, kamēr viņi ceļo tukšnesī uz zemi, ko Tas Kungs viņiem ir apsolījis.

2 Un Tā Kunga Gars runāja uz Ismaēlu, ka Lehijam jāvada viņu ģimenes tukšnesī līdz jūras malai, un šī zeme ir sagatavota ar daudz uztura, kas tiem būtu vajadzīgs. Un Lehija tika iecelts par vadītāju gan savai ģimenei, gan Ismaēla ģimenei, kad tie ceļoja tukšnesī.

3 Un Ismaēls sapulcināja savu ģimeni un pavēlēja tiem sekot Lehijam un turēt pavēles, ko viņi saņems no Tā Kunga attiecībā uz tiem. Un viņš runāja arī par Nefija taisnīgumu un to, ka arī Nefijs bija Tā Kunga izraudzīts vadīt šos ļaudis pēc Lehija nāves. Un Ismaēls pārliecināja savu ģimeni, ka, ja viņi turēs Tā Kunga pavēles visās lietās, viņi iemantos apsolīto zemi, kas bija atvēlēta viņu pēcnācējiem.

4 Un Ismaēls darīja šīs lietas, jo viņš zināja, ka viņš drīz mirs un atgriezīsies pie Dieva, kas deva viņam dzīvību. Un viņš svētīja katru no saviem bērniem un pamācīja viņus būt uzticīgiem Lehimam un arī Nefijam. Un notika, ka Ismaēla bērni noslēdza derību ar savu tēvu, ka viņi turēs Tā Kunga pavēles un sekos Lehimam un Nefijam, kur vien viņi vadīs tos.

5 Un Lehijs redzēja daudzus sapņus un vīzijas. Un daudzi no tiem bija vareni un brīnumaini. Tomēr es, Mormons, nerakstu šajā pierakstā visus Lehija sapņus un vīzijas, jo to ir daudz. Taču par vienu sapni es rakstu šajā saīsinājumā. Un es rakstu par šo sapni, jo tas ir skaudri skaists un simboliski attēlo Dieva mīlestības labestību un lielumu. Un arī tā pravietiskās nozīmes dēļ attiecībā uz visiem cilvēku bērniem kopš laika sākuma līdz tā galam.

6 Jo lūk, Lehijs vīzijā redzēja lielu un plašu lauku, kas attēlo pasauli un tās plašumu. Un Lehijs klejoja tumšā un drūmā vietā, kas viņam šķita, ka ilga daudzu stundu garumā, — tas attēlo Lehija dzīves sākumu un viņa pārkāpumu un neziņu kā augstajam priesterim, ko iecēlusi baznīca Jeruzālemē.

7 Un Lehijs savā vīzijā lūdza piedošanu, patiesi lai Tas Kungs viņam piedotu viņa daudzos grēkus un pārkāpumus. Un notika, ka Lehijs nonāca lielā un plašā laukā.

8 Un šī lauka vidū Lehijs ieraudzīja koku, kura skaistums un brīnums pārspēja jebko, ko viņš iepriekš bija redzējis. Un koka auglis bija garšīgs un iekārojams, lai padarītu cilvēku laimīgu, — tas norādīja uz Jēzus Kristus evaņģēliju un lielo prieku, ko tas dod tam cilvēkam, kas to pieņem. Un Lehijs raksturoja augli kā saldu un pašu kārojamāko no visa, ko viņš jebkad ir garšojis. Un tā baltums jeb tīrība pārsniedz jebko, ko viņš iepriekš bija redzējis.

9 Un, kad viņš nobaudīja tā koka augli, tas sniedza viņam lielu prieku, pat tik lielu, ka viņš aicināja savu ģimeni, lai arī viņi varētu baudīt no garšīgajiem un kārojamiem augļiem. Un viņa ģimene stāvēja lielas ūdens upes galā, kas simbolizēja pasaules kārdinājumus un ļaundarbības. Un Lehijs bija spiests skaļi saukt savu ģimeni, lai viņi sadzirdētu viņu pār varenās upes skaņu, kas tecēja tuvu kokam,

par kuru viņš runāja.

10 Un notika, ka viņa ģimene nāca uz priekšu un baudīja koka augli, un priecājās kopā ar viņu par tā garšu. Bet Lamans un Lemuēls neklausīja viņa balsij, nedz arī viņi varēja sadzirdēt viņu mutuļojošā ūdens rūkoņā.

11 Un notika, ka Lehijs ieraudzīja margu no dzelzs, kas stiepās visas upes garumā un veda līdz kokam. Un gar dzelzs margu bija taisna un šaura taka, kas arī veda uz koku, par ko viņš runāja, — tas norādīja uz Dieva vārdu un taisno un šauro ceļu, pa kuru cilvēkam jāiet, turot Viņa baušļus.

12 Un Lehijs redzēja daudzus citus cilvēkus, kas spiedās uz priekšu pa taku, un dzelzs margu, kas veda līdz kokam, kura auglis bija iekārojams, lai padarītu cilvēku laimīgu. Un daudzi cilvēki satvēra dzelzs margu un spiedās uz priekšu koka virzienā. Bet, kamēr viņi spiedās uz priekšu, izcēlās tumsības migla un lika daudziem nobīties un pazaudēt savu ceļu.

13 Taču citus viņš redzēja nelokāmi spiežamies uz priekšu, līdz viņi nonāca pie koka un nobaudīja tā augli. Tomēr pēc tam, kad viņi bija nobaudījuši koka augli, viņi pacēla savas acis pāri upei un nolieca savas galvas kaunā.

14 Un Lehijs redzēja viņu kauna iemeslu. Jo lūk, Lehijs ieraudzīja, ka pāri upei bija liela un plaša ēka, kura bija pilna ar visādiem ļaudīm — kā jauniem, tā veciem, kā vīriem, tā sievietēm. Un šie ļaudis bija ģērbusies smalkos apģērbos un aksesuāros, un rādīja ar saviem pirkstiem un izsmēja katru, kas nobaudīja koka augli.

15 Un tie, kas bija nobaudījuši augli un kaunā noliekuši savas galvas, aizsvieda projām augli, ko tie bija ēduši, un atkrita uz aizliegtajām takām, un pazuda no redzeslauka.

16 Un Lehijs redzēja daudzus cilvēkus spiežamies uz priekšu, lai iekļūtu lielajā un plašajā ēkā, — kas ir pasaules lepības un goda, un slavas, un prestiža attēlojums. Un daudzi citi nāca uz priekšu un sāka doties pa taisno un šauro taku, taču drīz vien pazuda no redzeslauka tumsības dēļ, ko radīja migla, kas izcēlās no lielās upes. Un daudzi pazuda upes dziļumos un arī lielajā avotā, ko pildīja upe.

17 Un tur bija citi, kas nāca uz priekšu un cieši turējās pie dzelzs margas un nepievērsa vērību daudzo cilvēku izsmieklam un nicinājumam, kas bija lielajā un plašajā ēkā. Un viņi izgāja cauri tumšajai miglai, kas cēlās no upes un arī no avota. Un viņi nāca uz priekšu un nobaudīja koka augli, un bija laimīgi, tomēr viņu skaits bija ļoti neliels.

18 Un tagad es, Mormons, rakstu to, ko es esmu mācījis no Lehija vīzijas un arī no Gara, kas dod izpratni visiem tiem, kas paklausa Dieva baušļiem un godā Viņu. Un Tas Kungs ir pavēlējis man rakstīt nedaudz par pasaules galu un par pasaules stāvokli, kā tas tika parādīts Lehimam šajā diženajā vīzijā.

19 Jo lūk, es esmu redzējis pasaules sākumu un galu, tiekot parādītām šīm lietām un izprotot šīs lietas ar Svētā Gara dāvanu un spēku. Un daudzas lietas man ir aizliegts rakstīt, jo Tas Kungs pārbaudīs cilvēku ticību un sniegs izpratni vienīgi tiem, kas tur Viņa baušļus un tic Viņam.

20 Lūk, ir skumji ziņot par cilvēku bērnu stāvokli un par viņu pastāvīgo sacelšanos pret Dieva baušļiem un Viņa Dēla evaņģēliju, un šie baušļi ir doti Viņa bērnu laimei. Taču, tā kā pasaules lepnība un bagātības vilina daudzus no cilvēku bērniem neņemt vērā Dieva baušļus un noliegt Svēto Garu, visa pasaules guļ grēkā un nopūšas zem ļaundarību un nelaimīguma nastas.

21 Lūk, es esmu redzējis lielās ļaundarības pēdējās dienās, kurās Tas Kungs atkal uzstādīs dzelzs margu un izveidos taisnīguma taku, kas vedīs Viņa bērnus uz laimi. Es esmu redzējis, ka vairākums no cilvēku bērniem vairāk dzenas pēc pasaules bagātības un lepnības, nekā tie meklē To Kungu un Viņa taisnīgumu.

22 Un Sātana un viņa eņģeļu blēdību dēļ cilvēku bērni nezina, ka viņi nepaklausa Dieva baušļiem un klejo aizliegtajās takās. Tumsības migla ir liela un liek vairākumam no cilvēku bērniem pazaudēt savu ceļu. Un tie, kas nāk pie dzīvības koka un nobauda tā augli, tiek cilvēku norādījumu un lepnības maldināti, pat tiktāl, ka tie izmet augli, kas tiem nodrošinātu viņu laimi.

23 Lūk, pasaules Glābējs nāca pie jūdiem un arī pie maniem tēviem, nefījiešiem, un deva

viņiem dzelzs margu un šo taisno un šauro taku, pa kuru tiem jāiet, kas ir Viņa evaņģēlijs. Un šis evaņģēlijs tiks visiem tiem, kas no tā ēd, ārkārtīgi priecāties. Tomēr Dieva baznīca pēdējās dienās ir kļuvusi samaitāta; jā, tās vadītāji un tās stāvoklis ir līdzīgs kā baznīcai Jeruzālemē tolaik, kad mūsu tēvam Lehimam tika pavēlēts pamest to lielo pilsētu un doties tuksnesī.

24 Un līdzīgi senatnes jūdiem, Dieva baznīcas locekļi paļaujas uz cilvēkiem un noliedz īsteno Jēzus Kristus evaņģēliju, kuru Viņš tiem deva līdzīgā veidā, kā Viņš to deva jūdiem un arī nefījiešiem. Īsāk sakot, baznīcas locekļi domā, ka viņi ir taisnīgi, jo viņi seko savu vadītāju padomiem un izpilda baznīcas priekšrakstus un pavēles.

25 Ak, mani mīļotie brāļi un māsas, vai jūs nesaprotat, kas tas ir jūsu ļaundarības dēļ, ka jums ir priekšraksti un pavēles, ko jums dod baznīca? Vai jūs nesaredzat nemieru un nesaskaņas savā dzīvē, jo jūs nesekojat Jēzus Kristus evaņģēlijam? Kādēļ jūs ģērbjaties dārgās drānās un izsmejat un nicināt tos, kas patiešām ir pazemīgi Kristus sekotāji? Kādēļ jūs domājat, ka nauda un dzīšanās pēc tās ir svarīgāka par lēnprātīgajām pavēlēm, kuras Glābējs ir jums devis ar Savu evaņģēliju?

26 Mana dvēsele pašlaik ir nomākta, jo es zinu jūsu likteni. Es esmu redzējis vilšanos un nemieru jūsu sirdīs, kad jūs cenšaties dzīvot pēc Dieva pavēlēm, kas jums ir dotas, un šīs pavēles ir nevis no Dieva, bet no jūsu baznīcas, jeb, citiem vārdiem, no jūsu baznīcas vadītājiem.

27 Lūk, jums ir jūdu pieraksts, un jums būs arī šis pieraksts, ko Tas Kungs ir pavēlējis uzrakstīt kā otru liecību par Viņa evaņģēliju. Un tagad, kad jums ir šīs abas liecības par Kristus vārdiem, kādēļ jūs esat tik akli, ka jūs neredzat? Jā, kas tie bija par vārdiem, ko Tas Kungs teica maniem tēviem, nefījiešiem? Vai tie nebija tie paši vārdi, ko Viņš teica jūdiem Jeruzālemē?

28 Ak, mani mīļotie brāļi un māsas, lasiet Viņa vārdus. Apdomājiet Viņa evaņģēliju un lūdziet pēc izpratnes. Jūsu baznīcas sanāksmes, jūsu priekšraksti, jūsu ciltsraksti, jūsu desmitās tiesas, jūsu ziedojumi, jūsu

templī, jūsu baznīcas, jūsu rituāli un jūsu lūgšanas nav Tā Kunga vai Viņa Gara sankcionētas, jo visas šīs lietas liek jums noraidīt un noliegt patieso Jēzus Kristus evaņģēliju. Lasiet Jesajas vārdus, ko praviētis Zēnoks runāja uz jūdiem Jeruzālemē, un pielīdziniet tos sev, jo jūsu stāvoklis daudz ļaunāks nekā viņu.

29 Un tagad es, Mormons, pravietoju jums Tā Kunga, patiesi Jēzus Kristus, vārdā, ka tas, ko es šobrīd rakstu, netiks izpausts jums, līdz būs daži, kas būs pietiekami taisnīgi, lai to lasītu un saprastu.

30 Jo lūk, Tas Kungs ir parādījis man, ka šīs lietas tiks aizturētas cilvēku bērniem ļaundarbības dēļ. Tomēr daudz no mana saīsinājuma no Nefija plāksnēm tiks pārtulkots un dots pasaulei. Taču šie pravietojuma vārdi tiks izņemti ļaundarbības dēļ un netiks doti cilvēku bērniem, līdz Dieva baznīca būs kļuvusi kā lielā un plašā ēka, par ko Lehijs ir runājis savā vīzijā.

31 Un tajā laikā šīs lietas nāks klajā kā liecība pret Dieva baznīcu un tās ļaundarbībām. Un tad, kad šīs lietas, kas tika aizturētas, nāks klajā, baznīcas taisnīgie lasīs šīs lietas un pametīs lielo un plašo ēku, un pietversies dzelzs margai, kas tos vadīs pie laimes koka augļa.

32 Lūk, man tika parādīts, ka Dieva baznīcā ir daudzi, kas noliegs šīs lietas un apgalvos, ka tie ir nevis Dieva vārdi, bet velna vārdi, lai pieviltu baznīcas ļaudis. Un to viņi teiks, jo šīs lietas nenāks klajā caur pēdējo dienu baznīcu, bet nāks klajā kādā citā veidā, ko Tas Kungs sagatavos.

33 Un, kad jūs saņemsit šīs lietas, es gribu lūgt jūs rūpīgi tās apdomāt un lūgt, lai Gars sniegtu liecību par to patiesumu. Salīdziniet šos vārdus ar Jēzus Kristus vārdiem, patiesi tiem, kurus Viņš deva jūdiem Jeruzālemē un arī nefījiešiem, kas ir mani priekšteči un kas arī noliedza tos un atmeta tos, izraisot savu pašu iznīcināšanu.

34 Jā, salīdziniet Jēzus Kristus evaņģēliju ar jūsu baznīcas evaņģēliju. Uz ko ir vērstas jūsu sirds vēlmes, mani brāļi un māsas? Vai jūsu baznīca neliek daudziem ciest jūsu lepņības un jūsu augstprātības dēļ? Vai jūs, sekojot

baznīcas pavēlēm, patiesi esat nobaudījuši laimes augli, par ko runāja Lehijs? Es saku jums, ka jūs nevarat būt laimīgi.

35 Jā, daudziem no jums ir bagātības un pasaules spēks un gods, un vēl daudz vairāk no jums dzenas pēc šīm lietām. Bet vai šīs lietas jums sniedz Jēzus Kristus evaņģēlija augļa saldumu? Un atkal es saku jums, ka šīs lietas nav svētības no Dieva. Lūk, Tas Kungs nesvēta kādu no Saviem bērniem, lai šis bērns varētu paaugstināt sevi virs kāda cita — vai nu bagātības, vai varas, vai goda ziņā. Bet visi ir vienlīdz vienādi Jēzus Kristus evaņģēlijā.

36 Jēzus Kristus baznīcai būtu jāamāca Viņa evaņģēlijs un vienīgi tas, ko Viņš mācīja, kad Viņš kalpoja ļaudīm. Viss pārējais ir nevis no Viņa evaņģēlija, bet gan no cilvēku norādījumiem un pavēlēm.

37 Un tagad es, Mormons, turpināšu ar pierakstu par Lehiju un viņa ģimeni tuksnesī. Lūk, tā ir mana vēlme — turpināt sludināt grēku nožēlošanu visiem tiem, kas saņems šo pierakstu un lasīs manis rakstīto. Tomēr es zinu, ka Tas Kungs ir sagatavojis citus līdzekļus, ar ko Viņš sagatavos taisnīgos Viņa atnākšanai, jā, patiesi Viņa atnākšanai visā Tēva spēkā un godībā. Un man tika pavēlēts saīsināt nefījiešu pierakstu, un tādēļ es turpinu.

38 Un notika, ka tad, kad Lehijs no rīta piecēlās, viņš atrada ļoti smalka darba lodi ārpus savas telts durvīm. Un Lehijs paņēma lodi savās rokās un apbrīvoja tās radīšanu un arī tās izsmalcināto skaistumu un meistarību, kādu viņš nekad iepriekš nebija redzējis.

39 Un lodei bija divi rādītāji, kas rādīja noteiktā virzienā, saskaņā ar kompasa uzbūvi. Un vēl uz lodes parādījās vārdi, kas sniedza konkrētus norādījumus personai, kas turēja lodi. Un, kad mans tēvs Lehijs paņēma lodi savās rokās, rādītāji sāka kustēties, līdz tie apstājās. Un Tā Kunga Gars nāca pār Lehiju un pavēlēja viņam turpināt tuksnesī tā, kā to norādīja lodes rādītāji.

40 Un Lamans izrādīja interesi par smalko lodi un paņēma to savās rokās, lai aplūkotu tās skaistumu un smalko meistardarbu. Un tūlīt pat rādītāji sāka griezties un neapstājās nevienā virzienā. Un, kad Lamans iedeva lodi atpakaļ Lehijam, rādītāji atkal nelokāmi

norādīja virzienā, kurp tiem jādodas.

41 Un notika, ka Lehijs veda savu grupu tuksnesī atbilstoši lodes sniegtajiem norādījumiem. Un viņi nesa visāda veida sēklas, lai viņi varētu iedēstīt sēklas, kad viņi ieradīsies zemē, kurp Tas Kungs viņus vadīs. Tomēr viņi nevarēja palikt vienā vietā pietiekami ilgi, lai iedēstītu sēklas un novāktu ražu.

42 Un Tas Kungs pavēlēja Lehijam nekurt nekādu uguni tuksnesī; jo viņš bija Tā Kunga brīdināts, ka no Jeruzālemes tika izsūtīts vīru karapulks, lai meklētu Zoramu un misiņa plāksnes, un jebkāds uguns varētu vadīt karapulku pie tiem. Un Lehijs un viņa ģimene, un Ismaēls un viņa ģimene ēda savu gaļu jēlu tuksnesī. Un Tas Kungs svētīja viņu gaļu un padarīja tās garšu saldu.

43 Un notika, ka Sārija dzemdēja dēlu. Un viņi nosauca to vārdā Jēkabs. Un Sārija dzemdēja vēl vienu dēlu tuksnesī, un viņi nosauca to vārdā Jāzeps. Un Sārija dzemdēja šos divus dēlus Lehijam tuksnesī, esot bez ērtībām, pie kurām viņa bija pieradusi savās mājās Jeruzālemē. Un Tas Kungs svētīja Sāriju un viņas meitas, un arī Ismaēla sievu un viņas meitas ar lielu spēku un izturību, pat tik lielu, ka viņas bija tik stipras kā vīri, ar kuriem viņas kopā ceļoja, un tas bija pateicoties jēlajai gaļai, ko viņas ēda.

44 Un Nefijs un viņa brāļi ņēma Ismaēla meitas sev par sievām. Un Zorams arī bija precējies ar Ismaēla meitu. Tādējādi Lehija un Ismaēla ģimenes sadalījās. Tomēr tiem viss bija kopīgs, saskaņā ar Tā Kunga baušļiem. Un tie arī ievēroja pavēles un norādījumus, ko Lehijs saņēma no Gara un arī no lodes, kas tos vadīja uz visauglīgākajām tuksneša daļām, kur tie varēja pārpilnībā atrast uzturu.

45 Un notika, ka tie ceļoja daudzas dienas tuksnesī, pirms tie uzslēja savas teltis un atpūtās dažu dienu garumā. Tomēr Tas Kungs pavēlēja Lehijam turpināt ceļojumu, līdz viņi nonāca līdz zemei jūras malā, ko tie nodēvēja par Pārpilnību.

46 Un bija daudz reižu, kad pārtikas pietrūka. Un šajās reizēs Lamans un Lemuēls, un daži no Ismaēla bērniem sāka kurnēt viņu ceļošanas grūtību un viņu ciešanu tuksnesī dēļ.

47 Un Ismaēls kļuva vecs un nomira tuksnesī. Un Ismaēla bērni sāka žēloties pret Lehiju sava tēva zaudējuma dēļ.

48 Un arī Lehijs sāka kurnēt pret To Kungu. Un, kad Lehijs šaubījās par To Kungu, lodes rādītāji pārstāja darboties un nebija redzams kāds noteikts virziens. Un ģimenes bezmērķīgi klejoja tuksnesī daudzas dienas.

49 Un notika, ka viņi bija apēduši visu savu uzturu, kas tiem bija līdzī, un arī vīriem neveicās viņu mēģinājumos nomedīt savvaļas medījumu.

50 Un viņu kurnēšana ārkārtīgi pieauga. Un Lehija kurnēšana Tā Kunga priekšā kļuva biežāka. Un Nefijs palika uzticīgs un pilns pašāvības uz To Kungu. Un viņš piecēlās un norāja savu tēvu ar maigumu un cieņu, ko viņam bija pavēlēts izrādīt pret savu tēvu. Un Nefijs lūdza savam tēvam nožēlot viņa kurnēšanu un atkal paņemt lodi savās rokās, un lūgt Tam Kungam, lai rādītāji norādītu, kurp viņam ir jādodas, lai nomedītu barību.

51 Un notika, ka Lehijs pazemojās Tā Kunga priekšā un nožēloja savu kurnēšanu. Un Lehijs paņēma lodi savās rokās, un rādītāji sāka darboties un norādīja noteiktā virzienā, kurp Nefijam bija jādodas meklēt barību.

52 Un notika, ka Nefijam sekmējās, iegūstot pietiekami daudz barības visiem. Un tas sniedza lielāku ticību un prieku Lehija un Ismaēla ģimenēm.

53 Un Tas Kungs stingri norāja Lehiju par viņa kurnēšanu un pavēlēja viņam vienmēr raudzīties uz lodes norādījumiem. Un Tas Kungs pavēlēja Lehijam vienmēr palikt uzticīgam un turēt Viņa pavēles visās lietās, un, ja viņš to darīs, viņa ģimenei nekad nekā netrūks.

54 Un uz lodes laiku pa laikam parādījās uzraksti. Un šie uzraksti deva Lehijam norādījumus par Tā Kunga ceļiem. Tomēr radītāji vai rakstiskie norādījumi nedarbojās bez ticības un Tā Kunga pavēļu ievērošanas.

55 Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un viņu sievas un viens no Ismaēla dēliem sacēlās un ārkārtīgi kurnēja pret Lehiju un Nefiju viņu ciešanu dēļ tuksnesī. Un viņi vēlējās atgriezties Jeruzālemes zemē. Bet Nefijs mēģināja pārrunāt ar viņiem, taču tas bija

velti. Un Lamans un Lemuēls sāka uzskūdit citu sirdis pret Nefiju un viņu tēvu, pat tiktāl, ka viņi atkal centās atņemt Nefija dzīvību un arī sava tēva Lehija dzīvību.

56 Un Tas Kungs zināja par Lamana un Lemuēla sirds cietību. Un Tas Kungs arī zināja, ka bez Viņa dievišķās palīdzības Lamans un Lemuēls varētu īstenot savu nodomu un nogalināt savu tēvu un savu brāli.

57 Un Tas Kungs runāja no debesīm un lika zemei trīcēt vietā, kur stāvēja Lamans un Lemuēls. Un viņi nokrita pie zemes, arī daudzi citi, kas stāvēja tiem līdzās.

58 Un Tas Kungs runāja uz tiem, sacīdams: Laman un Lemuēl, kādēļ jūs esat nolādējuši savu brāli un savu tēvu un centušies atņemt viņu dzīvības? Vai jūs nezināt, ka Es izraudzīju viņus? Un Es esmu izraudzījis viņus vadīt šos ļaudis uz apsolīto zemi, ko Es esmu paslēpis no pārējo Savu bērnu apziņas, lai tā varētu būt apsolītā zeme tiem, kas kalpo Man un tur Manus baušļus.

59 Lūk, Es esmu sūtījis eņģeli pie jums abiem, un jūs esat dzirdējuši eņģeli runājam uz jums. Lūk, jūs esat sajutuši Mana Gara spēku, kas ir jūsu jaunākajam brālim. Tomēr jūs aizvien šaubāties par Manām pavēlēm, un jūs cenšaties atņemt viņa dzīvību. Jā, Es esmu izraudzījis viņu valdīt pār jums, un tas ir viņa taisnīguma dēļ.

60 Un tagad Es saku jums: ja jūs izstiepsit savu roku, lai nogalinātu Manus kalpus, Es jūs sitīšu pat līdz zemei, no kuras jūs esat veidoti, un jūsu vairs nebūs.

61 Un tagad jūs esat dzirdējuši Manu balsi, un Es dodu jums pavēli, ka jums jāievēro sava tēva un arī sava jaunākā brāļa padoms, un jūs tiksit izglābti. Taču, ja jūs turpināsiet noliegt Mani un Manu spēku, kas viņiem abiem ir pārpilnībā no Manis, jūs tiksit iznīcināti; un, ja jūsu pēcnācēji noliegs Mani, tie tiks nolādēti cauri visām laika paaudzēm un cauri visai mūžībai. Un tā Es esmu pavēlējis to.

62 Un notika, ka tad, kad Lamans un Lemuēls atkal atguva spēku, lai viņi varētu nostāties uz kājām, viņi nožēloja to, ko viņi bija nodarījuši, un arī to, kas bija viņu sirdīs. Taču viņi turpināja noliegt Tā Kunga Garu un ticēt, ka Nefijam bija kāds ļauns spēks, ko viņi

nevarēja izprast. Tomēr viņi bijās no Nefija un arī no sava tēva. Un viņu bailes bija par savām pašu dzīvībām un nevis par savu dvēseļu glābšanu.

63 Un tagad es, Mormons, saņēmis pavēli no Gara, sniedzu skaidrojumu par kompasu, kas tika iedots Lehijam un viņa ģimenei, lai tos vadītu tuksnesī.

64 Jo lūk, visi dievišķības noslēpumi tiek doti tiem, kas pielūdz Viņu un paklausa Viņa baušļiem. Taču citiem tiek dotas zīmes un simboli, un attēlojumi, ko nav viegli izprast; un to Tas Kungs ir darījis viņu cietirdības un viņu ticības trūkuma dēļ Svētā Gara pamudinājumu izpratnē, kas tiek doti visiem Viņa bērniem vienlīdz vienādi.

65 Un šo zīmju un simbolu, un attēlojumu dēļ daudzi no Viņa bērniem paklūp un krīt, un daudzi tiek aizvesti prom ar vilinājumiem un pamudinājumiem no velna, kura vienīgā vēlme ir apmulsināt un pievilt visus, kas pievēršīs vērību viņam.

66 Jo lūk, kompass, kas tika dots Lehijam, ir kā Dieva Gars, kurš dod norādījumus tiem, kas ir uzticīgi un uzklausa Viņa pavēles un brīdinājumus. Un tie, kas neuzklausa Dieva pavēles, vai nu tās būtu rakstiskas pavēles, kuras var izlasīt, vai pavēles, kas tiem tiek dotas ar Viņa Gara spēku, nesaņems Gara norādījumus savas dzīves laikā.

67 Tādējādi kompass ir kā Svētais Gars, kas vada uzticīgos visus to dzīves laikā. Un šis Gars ir vienmēr ar viņiem, kamēr vien viņi pievērš vērību pavēlēm un brīdinājumiem, ko tas dod viņiem.

68 Un tie, kas nepievērš vērību Svētā Gara pamudinājumiem, tiks atstāti vieni. Un tie klejos visu savu dzīvi, kā Lehijš un viņa ģimene klejoja — bezmērķīgi un bezpalīdzīgi —, kad viņiem nebija Tā Kunga kompassa, kas tos vadītu.

69 Un tagad es, Mormons, dodu visiem tiem, kas lasīs šīs lietas, padomu un brīdinājumu attiecībā uz šīm lietām, kas tiek saņemtas ar Svētā Gara dāvanu, līdzīgi tām lietām, kas tika rakstītas uz kompassa, ko Tas Kungs sagatavoja Lehijam un viņa ģimenei.

70 Lūk, Tas Kungs ir licis, lai Viņa evaņģēlijs tiktu pierakstīts, lai ļauzu starpā

nebūtu nekādu neskaidrību par tā nozīmi. Tomēr būs daudzi, kas, būdami velna pievilti, pravietos un pavēlēs tās lietas, kas nav atklāsmes no Dieva, it kā tās tādas būtu.

71 Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis man un citiem, kas bija Viņa dzīves un kalpošanas aculiecinieki, pierakstīt tikai tās lietas, kas visvairāk attiecas uz Viņa evaņģēliju.

72 Un šis evaņģēlijs tiks pierakstīts šajā pierakstā tāpat, kā tas ir rakstīts tajā pierakstā, kas nāks klajā no jūdiem.

73 Un ar šiem abiem pierakstiem tiks satriektas visas ķecerības un maldu mācības. Lūk, neviena atklāsmē, kas nāk no Dieva mutēs ar Viņa Gara spēku, nebūs pretrunā un nepieliks tiem vārdiem, ko Jēzus teica gan jūdiem Jeruzālemē, gan arī nefijiešiem un lamaniešiem, kas tika atstāti dzīvi Pārpilnības zemē.

75 Un atkal es saku jums: meklējiet šos vārdus un dzīvojiet pēc tiem. Jo lūk, vienīgi tajos būs atrodami patiesie Dieva baušļi un padomi.

6. NODAĻA

Nefijam tiek pavēlēts būvēt kuģi, lai šķērsotu jūru un nonāktu apsolītajā zemē. Sacelšanās jūrā. Viņu ierašanās apsolītajā zemē.

UN notika, ka Lehijs un viņa ģimene nonāca pie plašajiem ūdeņiem, kas nošķīra lielās zemes, ko Tas Kungs ir sagatavojis pasaules iedzīvotājiem, kur dzīvot cilvēka dēliem un meitām.

2 Un tagad ir nepieciešams, lai es paskaidrotu, ka tur bija daudzas lietas rakstītas ar Nefija roku uz plāksnēm no rūdas attiecībā uz viņa tēva Lehija un viņa ģimenes grūtībām un ciešanām tuksnesī. Tomēr plāksnes, ko es esmu izgatavojis, lai saīsinātu Nefija pierakstu, ir nedaudzas, un tādēļ es varu rakstīt tikai nelielu daļu no viņu pieredzēm tuksnesī.

3 Un notika, ka Nefijam tika pavēlēts uzbūvēt kuģi, lai pārvestu Lehiju un viņa bērnus, un arī Ismaēla bērnus, pāri plašajiem ūdeņiem uz apsolīto zemi.

4 Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un viens no Ismaēla dēliem, un dažas no Ismaēla

meitām atkal sāka izsmiet Nefiju, un viņi vēlējās atgriezties savā mantojuma zemē.

5 Un viņi atkal vēlējās atņemt Nefija un viņu tēva Lehija dzīvību un paņemt savas sievas un savus bērnus, un atgriezties Jeruzālemes zemē.

6 Un notika, ka Zorams piecēlās un pacēla savu nūju pret Nefija ienaidniekiem. Jo lūk, Lehijs bija liels un uzticīgs Nefija draugs, un Tā Kunga Gars bija ar viņu, tāpat kā tas bija ar Nefiju.

7 Un Zorams cīnījās ar lielu spēku un izveicību pret Lamanu un Lemuēlu un vienu no Ismaēla dēliem, un Barnahass tobrīd nebija klāt.

8 Un nolika, ka šie Nefija ienaidnieki bija pārsteigti un izbrīnīti par Zorama spēku, kurš ar savas nūjas galu aizsargāju katru sitienu, ko tie veica pret Nefiju.

9 Un notika, ka Zorams nogāza zemē Ismaēla dēlu un grasījās nogāzt zemē Lamanu un Lemuēlu, bet Nefijs piecēlās un apskāva savu draugu, un lūdzās pēc drošības no saviem brāļiem.

10 Lūk, nekad neviens cilvēks nav bijis uzticīgāks kā draugs, kā Zorams bija pret Nefiju. Un Nefijs mīlēja Zoramu kā savu paša brāli. Un viņš mīlēja arī Samu, kurš arī nostājās pret viņa ienaidniekiem viņa aizsardzībai.

11 Un notika, ka Nefijs sāka būvēt kuģi saskaņā ar Gara pamudinājumiem.

12 Un notika, ka tad, kad kuģis sāka iegūt savu veidolu, patiesi visneparastāko veidolu, kas nekad iepriekš nebija redzēts cilvēku vidū, Lamans un Lemuēls bija ārkārtīgi pārsteigti un atmēta savus plānus nodarīt ļaunu savam brālim, pat tiktāl, ka viņi piedāvāja savas rokas, lai strādātu pie tā būvēšanas.

13 Un, kad kuģis bija pabeigts, viņi bija izbrīnīti par tā uzbūves meistarību un rūpīgumu, un viņi slavēja savu jaunāko brāli par to, ko viņš bija paveicis.

14 Un Lehijs bija priecīgs, ka viņa vecāki dēli atkal bija vienoti ar Nefiju, un viņam bija liela cerība, ka Tas Kungs pasargās viņus no turpmākām ļaundarbībām.

15 Taču šajā ziņā Lehijs stipri vilās. Jo lūk, viņa dēli atkal sacēlās pret savu brāli un centās atņemt viņa dzīvību, kad viņi bija devušies

plašajos ūdeņos un ceļoja virzienā uz apsolīto zemi.

16 Jo notika, ka viņi devās plašajos ūdeņos, iepriekš nezinādami, kurp tiem ir jādodas, ticot Tam Kungam, ka Viņš tos drošībā vadīs uz apsolīto zemi.

17 Un Nefijs bija uzbūvējis platformu, kas bija piestiprināta kuģa priekšgalā. Un Gars pavēlēja Nefijam novietot tur kompasu un piestiprināt to, lai to nevarētu noņemt, līdz viņi atkal sasniegs sauszemi.

18 Un Nefijs darīja to, ko Gars bija norādījis viņam darīt.

19 Un notika, ka Lamans un Lemuēls un viens no Ismaēla dēliem, un dažas no viņa meitām atkal sacēlās pret Lehiju un Nefiju un vēlējās nogalināt viņu, un pārņemt vadību pār kuģi.

20 Un viņi ieslodzīja Samu un Barnahasu, un Zoramu zem kuģa klāja, lai viņi nevarētu nākt palīgā Nefijam. Un viņi sasēja Nefiju un turēja viņu sagūstītu vairākas dienas.

21 Un viņu ļaundarbības dēļ kompass pārstāja darboties. Un notika, ka Tas Kungs lika sacelties ārkārtīgi lielai vētrai, kas draudēja iznīcināt kuģi un visus, kas uz tā bija.

22 Un Lamans un Lemuēls vēlējās iemest Nefiju plašajos ūdeņos, uzskatot, ka viņš bija visu viņu problēmu iemesls.

23 Un notika, ka tad, ka Lamans un Lemuēls grasījās iemest Nefiju ūdens dziļumos, Lehijš piecēlās uz kuģa klāja un cieši satvēra sava dēla Nefija svārkus.

24 Un skaļā balsī viņš sauca caur skarbo vēju, ka viņš nebūs liecinieks sava mīlotā dēla nāvei un ka, ja Lamans un Lemuēls iemetīs Nefiju plašo ūdeņu dziļumos, tad viņš dosies tam līdz.

25 Un notika, ka Lamans un Lemuēls neklausījās savā tēvā, bet satvēra viņu, lai tie arī viņu varētu iemest ūdenī.

26 Un Sira. Lehija meita un Lamana un Lemuēla jaunākā māsa, izlauzās uz kuģa klāju no vietas, kur viņu turēja un apsargāja Ismaēla dēls. Un viņa pieķērās savam tēvam un turēja viņu. Un viņa draudēja, ka pati metīsies ūdenī, ja Lamans un Lemuēls nelaidīs vaļā viņas tēvu un viņas brāli.

27 Un Sira bija Barnahasa, viena no Ismaēla

dēliem, sieva. Un viņa bija ārkārtīgi skaista, tik ļoti, ka viņas vīrs mīlēja viņu no visas savas dvēseles, un viņa arī bija Nefija draugs.

28 Un notika, ka, izdzirdot savas sievas izmisīgos lūgumus, Barhanass izlauzās no vietas, kur viņš bija ieslodzīts, un satvēra Lamanu un Lemuēlu un grasījās tos iemest okeāna dziļumos.

29 Un Lamana un Lemuēla sirdis piepildīja bailes, un viņi lūdzās par savām dzīvībām. Bet Nefijs bija sasiets un nevarēja apturēt Barhanasu no tā nodarīšanas viņiem, ko tie bija vēlējušies nodarīt viņam. Tomēr Sira lūdzās savam vīram par savu brāļu dzīvībām. Un Barhanass uzklaustīja savas sievas lūgumus un atbrīvoja Lamanu un Lemuēlu.

30 Un Sira pacēla savu tēvu no kuģa klāja un apkopa viņa nobrāzumus, kas bija lieli Lamana un Lemuēla skarbās izturēšanās dēļ un arī viņa lielā vecuma dēļ.

31 Un Barhanass sarāva saites, kas turēja Nefiju. Un, tiklīdz Nefijs bija atbrīvots no savām saitēm, kompass atkal sāka darboties. Un notika, ka Nefijs lūdza, lai Tas Kungs piedotu viņa brāļu rīcību un lai viņi drošībā sasniegtu apsolīto zemi.

32 Un notika, ka Tas Kungs izrādīja žēlastību pār Nefija brāļiem, taču nevis viņu taisnīguma dēļ, bet Viņa mīlestības pret Nefiju dēļ. Un arī, lai varētu piepildīties Viņa vārdi, kas tika apsolīti Lehijam, ka visi viņa bērni iemantos apsolīto zemi.

33 Un notika, ka pēc daudzām ciešanām un lielām ciešanām jūrā Lamana un Lemuēla ļaundarbību dēļ, viņi nonāca apsolītajā zemē.

34 Un tagad es, Mormons, nevaru vārdos aprakstīt ārkārtīgi lielo prieku, ko Lehijš un viņa ģimene izjuta, kad viņi sasniedza apsolīto zemi. Jo tā bija skaista zeme, pilna ar daudziem augiem, un tur ir bija daudz dzīvnieku mežā, kas bija ļoti noderīgi Lehijam un tiem, kas bija kopā ar viņu.

35 Un notika, ka viņi atrada zeltu un sudrabu un visāda veida dārgakmeņus un rūdas, kas tiem bija noderīgas.

36 Un uz zemes nebija atrodama neviena cita zeme, ko varētu salīdzināt ar šo brīnumaino skaistumu un ārkārtīgo pārtikas un citu lietu pārpilnību, kas bija atrodama tai

zemē, ko Tas Kungs bija pataupījis tiem, kas uzklausīja Viņu un paklausīja Viņa baušļiem.

7. NODAĻA

Lehija nāve. Lamans un Lemuēls turpina savu sacelšanos pret Nefiju. Divu ļaužu grupu veidošanās: nefijieši un lamanieši. To starpā sākas kari un strīdi. Nefijam tiek pavēlēts nodot savu ļaužu pierakstu viņa brālim Jēkabam. Tiek noteikta plākšņu pēctecība.

UN notika, ka Nefijs un viņa brāļi sāka dēstīt sēklas, ko viņi bija paņēmuši sev līdzī no Jeruzālemes zemes. Un viņi sāka apstrādāt zemi un ievākt tās augļus, tā ka tur sāka rasties visu lietu pārpilnība visā zemē.

2 Un Lehijš sāka kļūt vājš; un pirms savas nāves viņš sasauca kopā visus savus bērnus, un pat tie Ismaēla bērni sapulcējās, lai dzirdētu Lehija vārdus, kuru tēvs, Ismaēls, nomira viņu ceļojumu laikā tuksnesī.

3 Lūk, Ismaēls bija uzticīgs Lehija draugs līdz pat savai pēdējai dienai. Un Lehijam bija daudz vīziju attiecībā uz Ismaēlu, kas brīdināja viņu par sekām, ja viņš un viņa bērni nesekotu Lehija un viņa dēla, Nefija, padomam un vadībai.

4 Un Sārija bija ņēmusi Habašu, Ismaēla sievu, un devusi viņu Lehijam, lai viņš varētu rūpēties par viņu visas viņas atlikušās dienas.

5 Tādējādi Lehijš tika uzskatīts kā Ismaēla dēlu un meitu tēvs, sevišķi no tiem, kas nebija sacēlušies pret Nefiju viņu ceļojumu laikā tuksnesī.

6 Un Nefijš paņēma Raheli, Habašas un Ismaēla meitu, sev par sievu; un viņa dzemdēja viņam četras meitas. Un viņas visas bija skaistas līdzīgi savai mātei, un gudras līdzīgi savam tēvam. Un daudzi no Lamana, Lemuēla dēliem un arī no Ismaēla mazdēliem ļoti vēlējās Nefija meitas. Tomēr viņas bija ļoti gudras savā jaunībā un nevēlējās nevienu vīru, līdz viņas bija pietiekami vecas, lai pašas izvēlētos pēc savas gudrības.

7 Un notika, ka Nefija meitas izvēlējās Zorama dēlus un arī vienu no Barhanasa dēliem. Un to viņas darīja savas lielās

mīlestības un cieņas pret savu tēvu dēļ — Zorams un Barhanass bija viņu tēva Nefija draugi un aizsargi mūža garumā.

8 Un notika, ka Lamana un Lemuēla dēli bija dusmīgi uz Nefija meitām, jo viņi ārkārtīgi vēlējās viņas sev par sievām. Un Lamans un Lemuēls želojās pret Nefiju, ka viņš ir nostādījis sevi augstāk par tiem, tā ka viņa meitas domāja, ka ir augstākas par to dēliem.

9 Un tas bija liela strīda iemesls Lehija beidzamajās dienās, viņam esot ļoti vājam un tuvu savai nāvei.

10 Un notika, ka Lehijš pasauca visus savus bērnus, lai tie nāktu viņa priekšā; un, kad tie bija atnākuši viņa priekšā, viņš runāja uz katru no tiem un pravietoja daudzas lietas attiecībā uz tiem.

11 Un notika, ka Lehijš deva savu svētību Nefijam, ka viņam jābūt ļaužu vadītājam un ka Lamanam un Lemuēlam un Ismaēla dēliem ir jāgodā viņš un jāpaklausā viņam visās lietās, ko vien Tas Kungs viņam pavēlēs.

12 Un notika, ka pēc Lehija nāves Lamans un Lemuēls sacēlās pret savu brāli pēdējo reizi. Jo lūk, Tas Kungs ļaus, lai ļaunie dzīvotu taisnīgo vidū, lai taisnīgie varētu būt paraugs un ietekme uz tiem. Tomēr Viņš neļaus, lai taisnīgie tiktu pilnībā iznīcināti ļauno rīcības dēļ.

13 Un notika, ka Lamans un Lemuēls sāka nošķirties no Nefija ļaudīm, un viņi sauca sevi par lamaniešiem. Un Nefija ļaudis tika saukti par nefijiešiem.

14 Un nefijieši bija strādīgi ļaudis, kas iesaistījās visu veidu tirdzniecībā un darbos, kas deva labumu visiem cilvēkiem.

15 Un lamanieši kļuva laiski un laulības pārkāpēji un nevalkāja apģērbus, ar ko apsegt savus kailos ķermeņus, tādējādi ļaujot saulei padarīt viņu ādu tumšu, kas tika nodota tālāk viņu bērniem. Un līdz ar katru paaudzi lamaniešu un viņu bērnu āda kļuva aizvien tumšāka, tā ka sāka rasties liela atšķirība starp nefijiešiem un lamaniešiem.

16 Jo lūk, nefijieši apģērba un pasargāja savus ķermeņus no saules gaismas, tādēļ viņi bija balti un pievilcīgi ļaudis.

17 Taču savas ļaundarības dēļ lamaniešiem

izveidojās izturība pret saules gaismu, un šādā veidā viņu ķermeņi palika tumšāki. Un tā viņi piepildīja vārdus, ko Lehijs bija pravietojis uz tiem, sacīdams: Ak, manas sāpes ir lielas to vīziju dēļ, kas man bijušas attiecībā uz Lamanu un Lemuēlu. Jo Tas Kungs ir man parādījis lāstu, kas nāks pār viņiem, patiesi, ka viņi kļūs tumši un pretīgi ļaudis, izņemot, ja tie nožēlos grēkus un paklausīs Tā Kunga baušļiem.

18 Un notika, ka nefijieši sāka algot sargus, lai uzraudzītu lamaniešus un neļautu tiem zagt viņu strādīguma un darba augļus.

19 Un Nefijs lūdzās saviem brāļiem nožēlot grēkus un no jauna pievērsties Tam Kungam, lai Viņš apžēlotos par tiem un izglābtu tos no savas pašu iznīcības.

20 Bet Lamans un Lemuēls atteicās uzklaut savu jaunāko brāli un nevēlējās ar viņu vairs neko kopīgu. Un lamanieši cēlās pret Nefiju un viņa tautu un sāka nokaut sargus, kas bija nolikti, lai neļautu lamaniešiem zagt no nefijiešiem.

21 Un Nefijs zināja savā sirdī, ka viņa brāļi bija nejutīgi un ka Tā Kunga Gars vairs nemājoja viņu vidū. Un savās ciešanās Nefijs sauca uz To Kungu:

22 Ak, mans Mūžīgais Tēvs, kā gan es varu izvēlēties atņemt manu brāļu dzīvības, lai es varētu pasargāt savu paša dzīvību un savu bērnu dzīvības? Kā gan velnam var būt tik liela vara pār cilvēku bērnu sirdīm, ka tie nevar censties dzīvot mierā un saskaņā cits ar citu? Kādēļ man ir tāda nasta — atņemt ļauno dzīvības, lai tiktu pasargātas taisnīgo dzīvības? Cik gan reižu Tavai lielajai žēlastībai jātiek dāvātai maniem brāļiem, lai viņi nožēlotu grēkus un rīkotos taisnīgi Tavā priekšā? Lūdzu, mans Tēvs, dod man spēku darīt to, ko es zinu, kam jātiek darītam.

23 Un notika, ka Nefijs pavēlēja saviem vislabākajiem vīriem un saviem spēcīgākajiem sargiem paņemt Lābana zobenu un izveidot citus zobenus līdzīgus tam, lai viņi varētu aizsargāties pret lamaniešiem.

24 Un nefijieši apbruņojās un sāka nogalināt ikvienu lamanieti, kas mēģināja laupīt un zagt no tiem.

25 Un lamanieši ļoti baidījās no nefijiešu

ieročiem, un viņi bēga tuksnesī.

26 Tad nu es, Mormons, nezinu, kas notika lamaniešu starpā kopš laika, kad viņi aizbēga no nefijiešiem un devās tuksnesī, līdz laikam, kad Amons ceļoja to starpā Lehija–Nefija zemē. Jo lūk, viņi neveda pierakstus saskaņā ar pavēlēm, ko Nefijs bija saņēmis no Tā Kunga.

27 Tomēr es zinu, ka viņi kļuva par mežonīgu un nežēlīgu tautu un nicināja nefijiešus, un daudzas reizes mēģināja karot pret tiem, lai tiktu tikai atdzīti atpakaļ un nogalināti. Un viņu tēvi tiem mācīja, ka Nefijs bija nozadzis viņu pilnvaras un izdzinis tos no viņu mantojuma zemes, kas bija visizredzētākā zeme uz visas zemes un tika apsolīta viņu tēviem, Nefija vecākajiem brāļiem. Un tā viņi turēja ārkārtīgu naidu pret nefijiešiem.

28 Un tā vietā, lai kļūtu par čaklu, strādīgu tautu, lamanieši medīja savvaļas zvērus tuksnesī un bija atkarīgi no laupīšanas, kas nodrošināja viņu vajadzības.

29 Un notika, ka nefijieši sāka ārkārtīgi plaukt visā zemē. Un viņi sāka veidot mehānismus un visāda veida ierīces, lai palīdzētu viņiem ražot pārtiku un izgatavot apģērbu, un nodrošināt viņiem daudzas vērtīgas lietas. Un viņu karapulki pieauga un kļuvi spēcīgi ar saviem ieročiem, tā ka no lamaniešiem vairs nebija nekādu draudu.

30 Un Nefijs norādīja savai tautai uzcelt Dievam namu, līdzīgu senatnes tempļiem. Un to viņš darīja, lai tauta saglabātu piemiņā Mozus likumu, ko viņi bija noslēguši derību — godāt un paklausīt.

31 Un Nefijs bija augstais priesteris, būdams sava tēva Lehija ordinēts, kurš bija saņēmis savas pilnvaras no baznīcas Jeruzālemē tolaik, kad viņš bija augstās priesterības loceklis. Un saskaņā ar Mozus likumu, šī priesterība tika nodota no paaudzes uz paaudzi ar svētu iesvaidījumu, kas bija ordinācija, ko Lehijs saņēma no sava tēva Ješrona.

32 Un saskaņā ar Mozus likumu, vienīgi Tas Kungs var dot vai atņemt šīs priesterības pilnvaras; pilnvaras, kas var tikt piešķirtas vīriem, vai tie būtu taisnīgi, vai ļauni. Tomēr šis spēks var tikt pārvaldīts un dāvāts tās

saņēmējam tikai uz taisnīguma principiem. Lūk, kaut arī ir daudz ļaunu cilvēku, kuriem ir piešķirtas priesterības pilnvaras, nevienam no viņiem nav spēka, kas saistīts ar šīm pilnvarām, šis spēks var nākt vienīgi no Dieva.

33 Un tikai pēc pilnvaru tradīcijas jeb, citiem vārdiem, pēc priesterības izcelsmes, Mozus likumi var tikt izpildīti un Dieva baznīcas atļauti.

34 Tomēr daudzos gadījumos Tas Kungs aicinās praviešus un ordinēs viņus ar Savu paša roku. Un šiem praviešiem ir visas pilnvaras rīkoties ar Dieva spēku, nebūdami saņēmuši atļauju no baznīcas un Mozus likuma, bet būdami Svētā Gara iesvētīti, un šīs iesvētīšana ir saistoša visiem tiem, kas sauc sevi par Dieva bērniem.

35 Jo lūk, Dieva baznīca ne vienmēr būs taisnīga. Jā, tā ne vienmēr ievēros Dieva baušļus un pieļaus, ka kļūs samaitāta cilvēku viltības un ļaundarības dēļ.

36 Šī iemesla dēļ Tas Kungs aicina praviešus, kas nav Dieva baznīcas locekļi, kas tiek sūtīti sludināt grēku nožēlošanu baznīcai. Tomēr šiem praviešiem nav nekādu Dieva pilnvaru vadīt baznīcu, kas tikusi izveidota saskaņā ar zemāko Mozus likumu, ko Jēzus Kristus piepildīja Savas laicīgās kalpošanas laikā starp jūdiem.

37 Jā, šis zemākais likums ir nepieciešams Dieva bērnu pilnveidošanai, lai tiem mācītu to, kas tiem ir jāzina, lai sagatavotos saņemt augstākus likumus, kas ir debesu likumi.

38 Un Mozus mācīja Israēla bērniem augstāku Dieva likumu, bet tie nespēja dzīvot pēc tā; un tādēļ tiem tika dots zemāks likums, ko tie varēja ievērot, līdz viņi būtu gatavi pieņemt augstākus glābšanas likumus.

39 Un Dieva labvēlībā tika piepildīts zemākais likums un cilvēku bērniem tika dots augstākais likums.

40 Tomēr ļaudis noraidīja augstāko likumu; un zemākie likumi atkal tika noteikti Dieva bērnu pamācīšanai un šķīstīšanai, līdz tie būtu pietiekami cienīgi pieņemt un dzīvot pēc augstākiem debesu likumiem.

41 Un tagad es, Mormons, gribu, lai jūs zinātu visu likumu un citus noslēpumus, kas ar to saistīti. Bet lūk, Gars man neļauj rakstīt

vairāk par to, ko es esmu nupat uzrakstījis. Un, ja cilvēku bērniem ir vēlme zināt noslēpumus, kas attiecas uz priesterību un augstākiem debesu likumiem, tad es jūs lūdzu vaicāt Dievam ticībā, dzīvojot atbilstoši katram vārdam un bauslim, ko Viņš ir devis jums caur Savu Dēlu, Jēzu Kristu.

42 Un notika, ka Nefijam nebija ļauts mācīt ļaudīm augstākos debesu likumus. Jā, viņam tika pavēlēts būvēt tempļus un baznīcas to vidū, lai ļaudis varētu doties un nest upurus, un veikt priekšrakstus, kas attiecas uz zemāko Mozus likumu.

43 Un notika, ka ļaudis vēlējās, lai Nefijs būtu viņu ķēniņš un likumu devējs, un tas bija milzīgās mīlestības dēļ, kas tiem bija pret Nefiju. Un tas kļuva ierasti viņu vidū padarīt savu ķēniņu arī par augsto priesteri. Un tā Nefijs bija viņu ķēniņš un viņu augstais priesteris.

44 Un Nefijs mācīja daudzas lietas savai tautai un nodibināja taisnīgus likumus, kas sniedza vienlīdzību ikvienam vīram un sievietei visā viņa valstībā.

45 Un Nefijam bija daudz vīziju un sapņu, līdzīgi kā viņa tēvam, Lehijam, un viņš daudz pravietoja par jūdiem un nefijiešiem, un arī par lamaniešiem.

46 Un atkal es, Mormons, esmu Gara spiests nerakstīt visus Nefija pravietojumus, vēlēdamies saglabāt šīs plāksnes laicīgākajai daļai no Lehija bērnu vēstures, mēģinot parādīt, cik viegli Dieva bērni tiek vesti uz iznīcību, jo tie neuzklausa Dieva padomu un pavēles.

47 Jo notika, ka Nefijs kļuva vecs un bija tuvu nāvei, un, būdams bez neviena dēla, kam piešķirt ķēniņvalsti, viņš vēlējās piešķirt ķēniņvalsti savam brālim Jēkabam.

48 Taču Jēkabs atteicās kļūt par ķēniņu nefijiešu vidū; jo lūk, Jēkabs sāka redzēt lielu ļaundarību briestam nefijiešu sirdīs viņu ārkārtīgi lielo bagātību un labklājības dēļ, un tādēļ viņš vēlējās veltīt savu laiku bagātīgo garīgo svētību saglabāšanai, kas bija dāvātas nefijiešu tautai. Un Jēkabs zināja, ka vienīgais veids, lai cilvēkiem būtu pastāvīgs miers un labklājība, ir tāds, ka tiem jātur Dieva baušļi

visās lietās.

49 Un tā bija Jēkaba vēlme — pavadīt savu atlikušo dzīvi, darbojoties baznīcā kā augstais priesteris, pastāvīgi atgādinot ļaudīm viņu grēkus un nekrietnības, lai tie varētu nožēlot grēkus un tikt izglābti.

50 Un notika, ka gan Jēkabs, gan Jāzeps tika iesvaidīti un iesvētīti ar Nefija roku par augstajiem priesteriem un skolotājiem ļaudīm.

51 Un tauta izvēlēja citu vadītāju par savu ķēniņu. Un arī šo ķēniņu sauca Nefijs, godinot viņu iemīļoto pirmo ķēniņu, kurš bija Nefijs, Lehija dēls. Un kopš tā laika nefijiešu ķēniņi tika saukti Nefija vārdā.

8. NODAĻA

Nefijiešu ķēniņi ved tautas pierakstu. Nefijieši kļūst samaitāti, un pieaug kari ar lamaniešiem. Daudzi pravieši tiek sūtīti sludināt ļaudīm grēku nožēlošanu — viņi tiek nefijiešu noraidīti. Lamanieši sāk ieņemt nefijiešu īpašumus un zemes.

UN notika, ka Nefija tautas pieraksti un viņu vēsture tika uzticēta nefijiešu ķēniņu rokās, kuri to nodeva tālāk nākamajam ķēniņam, kas ar tautas balsi tika aicināts valdīt. Un tur bija daudz pierakstu, kas bija rakstīti uz plāksnēm no rūdas. Un man, Mormonam, ir tikuši uzticēti šie pieraksti, kurus man devis Amarons.

2 Un es esmu tos visus izlasījis un veicis savu saīsinājumu no tiem. Tomēr mans saīsinājums ir ļoti maza daļa no nefijiešu pierakstiem. Un Gara vadībā un ar Tā iedvesmu es zinu tās lietas, kas man jāraksta uz šīm plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām. Un šīs plāksnes ir izgatavotas no zelta, kas sajaukts ar citu rūdu, ko mēs zinām, un tādēļ šīs plāksnes ir ļoti vērtīgas. Tomēr es izvēlējos šīs rūdas nevis to vērtības dēļ, bet gan tādēļ, ka tās ir vieglas un uz tām ir viegli rakstīt, un arī lai tās varētu mūžīgi saglabāties.

3 Lūk, es esmu vecs vīrs un nevaru pārvietot visas Nefija plāksnes, kurp vien es dotos, lai slēptos no lamaniešiem, kas nemitīgi vajā

mani.

4 Un es esmu paslēpis plāksnes lielā klints gravā, un šajā gravā es rakstu šo saīsinājumu. Un es esmu pavadījis daudzas dienas, pētot visas Nefija plāksnes un citas plāksnes, kas nonākušas manās rokās, lai es varētu zināt, kas man ir un kas nav jāsaīšina.

5 Un es nedodos prom no šīs klints, izņemot, kad es esmu izsalcis vai izslāpis, un man vajadzīga pārtika. Tomēr Moronijs, mans dēls, zina, kur es slēpjos, un viņš apmeklē mani laiku pa laikam, atnesot man ēdienu un ziņas par karu ar lamaniešiem.

6 Un tagad es turpināšu saīsinājumu no Nefija tautas vēstures: Jo lūk, daudzi gadi pagāja mierā un laimē nefijiešu vidū. Un visi viņu ienaidnieki tika aizslaucīti no to vidus.

7 Un notika, ka ļaudis sāka pavadīt savas dienas, meklējot zeltu un sudrabu, un citas vērtīgas rūdas, kad nedeļa nekādu uzturu viņu dzīvībām, kā vien viņu lepņībai un augstprātībai.

8 Jo lūk, ļaudis sāka ticēt, ka viņu zelts un viņu sudrabs, un viņu vērtīgās lietas ir dāvanas no Dieva viņu taisnīguma dēļ. Un Dieva baznīca kļuva līdzīga tai baznīcai, kas bija Jeruzālemē, kad Lehimam tika pavēlēts doties projām.

9 Un notika, ka ļaudis sāka nošķirties grupās atbilstoši zelta un sudraba, un vērtīgo lietu daudzumam, ko tie bija uzkrājuši.

10 Tad nu tas nebūtu tik smags grēks Tā Kunga acīs, ja šīs uzkrājums tiktu veikts ar viņu pašu strādīgumu un smago darbu. Taču viņu bagātību uzkrājums bija no citu cilvēku sviedriem un darba, kuriem bija mazāk veicies un kuri nespēja uzkrāt bagātību, jo zelts un sudrabs, un vērtīgās rūdas bija retums; un arī tādēļ, ka viņi bija nezinošāka tautas daļa. Tomēr šie nezinošākie ļaudis bija taisnīgāki Dieva baušļu turēšanā — viņu neziņa attiecās vienīgi uz pasaulīgām lietām.

11 Un notika, ka neliela nefijiešu grupa bija uzkrājusi visvairāk bagātību to vidū, un citi nefijieši bija spiesti pastāvīgi strādāt šī mazākuma labā, kam piederēja mehānismi un instrumenti, un uzņēmumi, un arodi, no kuriem tie visi bija atkarīgi, lai varētu izdzīvot.

12 Un tā nefijieši nodalījās bagātnieku šķirā un nabago šķirā, tādējādi noliedzot Dieva baušļus, kuros tiem bija pavēlēts būt vienlīdzīgiem visās lietās.

13 Un bagātnieku šķira atteicās veikt fizisku darbu, bet nolīga visāda veida darbiem, kas prasīja sviedrus, tos, kas bija nabadzīgi un kam vajadzēja to, ko bagātie deva tiem.

14 Un bagātie pārvaldīja sargus, kas uzraudzīja pilsētas robežas. Un tautas vadītāji sāka kļūt bagāti, vedinot ļaudis ticēt, ka tādēļ, ka tie bija vadītāji, tiem bija vajadzīgs vairāk uztura nekā citiem.

15 Un notika, ka sargi sāka izrādīt varu pār nefijiešiem bagāto vadībā. Un ikviens nefijietis, kas žēlojās pret bagātajiem, tika sargu apcietināts un atvests, lai tiktu tiesāts saskaņā ar nefijiešu tiesu sistēmu, ko izveidoja un pārvaldīja bagātie.

16 Tomēr sargiem nebija nekādu pilnvaru pār baznīcu, nedz arī tiem bija pilnvaras pār augstajiem priesteriem, kuri arī bija paaugstinājuši sevi par tautas vadītājiem un pārliecinājuši tautu, ka tie ir pelnījuši vairāk uztura nekā parastais nefijietis, līdzīgi bagātnieku šķirai. Un šādā veidā Dieva baznīcas vadītāji sāka nošķirt sevi no tautas.

17 Un šādā veidā lepnība un skaudība ienāca nefijiešu sirdīs. Un šī lepnība sāka apdraudēt un iznīcināt pašu patiesības un taisnīguma pamatu, šo pamatu sākumā izveidoja Nefijs un viņa brāļi, Jēkabs un Jāzeps, un tas bija balstīts uz Dieva baušļiem.

18 Jo lūk, tā kā baznīca nebija atbildīga par tiesas likumiem, ko izveidoja nefijieši un īstenoja sargi, baznīcas vadītāji sāka kļūt par visļaunākajiem no visiem tautas vadītājiem. Jā, tādēļ, ka šie vadītāji nebija atbildīgi tautas priekšā, tie varēja darīt, ko vien vēlējās savās sirdīs. Un baznīca kļuva ļaunāka nekā baznīca Jeruzālemē Lehija un viņa kalpošanas jūdiem laikā.

19 Un notika, ka Tas Kungs sūtīja praviešus nefijiešu tautā, lai sludinātu tiem grēku nožēlošanu un pievērstu ļaužu sirdis atpakaļ taisnīgumā.

20 Un pravieši tika noraidīti un izdzīti no ļaužu vidus. Un tie pravieši, kas nepārstāja savu sludināšanu, tika apcietināti un aizvesti

zemes soģu priekšā. Un soģi nevarēja atrast nevienu taisnīgu iemeslu, lai aizturētu praviešus, tomēr šie soģi turēja praviešus saistītus un pavēlēja saviem sargiem vest tos baznīcas augsto priesteru priekšā, lai redzētu, ko baznīca darīs ar tiem.

21 Un notika, ka baznīcas vadītāji izsmēja praviešus un šie vadītāji pavēlēja tiem nožēlot savus grēkus, — augstie priesteri uzskatīja, ka pravieši ir grēkojuši, sludinot pret baznīcu, un ka viņi uzdevās par Dieva praviešiem, lai sakūditu tautu uz dusmām. Un augstie priesteri izsmēja praviešus par to, ka tie nosodīja ļaudis par dzīvošanu grēkā, ja ļaudis baudīja daudzus gadā mierā un laimē.

22 Un notika, ka ļaudis noraidīja praviešus un nevēlējās klausīties viņu vārdos. Un nefijieši nocietināja savas sirdis pret praviešiem, jo vadītāji teica, lai tie nepievērstu vērību nevienam, kas nav baznīcas ordinēts un atbalstīts.

23 Un šādā veidā velns ieguva varu pār nefijiešu sirdīm un padarīja aklus viņu prātus pret patiesību; citiem vārdiem, ļaudis tika cilvēku norādījumu vadīti, kas noliedza Dieva Dēla priesterības spēku, ko var pārvaldīt tikai uz taisnīguma principiem.

24 Un viņi visi tika pievilti, izņemot tikai dažus, kas pazemīgi ievēroja Mozus likumu un turēja Dieva baušļus. Tomēr daudzi no šiem pazemīgajiem tika vadīti tā, ka tie maldījās, jo tie klausījās cilvēku norādījumos un sekoja baznīcas vadītāju priekšrakstiem, kas bija pārliecinājuši viņus, ka tie ir taisnīgi, nevis ieklausījās mierpilnajos vārdos, ko šiem pazemīgajiem sniedza Dieva Gars.

25 Un notika, ka nefijiešu vidū dzīvoja kāds vīrs, un viņa vārds bija Mosija. Un Mosija bija tiešs pēctecis Zoramam, Lābana kalpam, kurš iedeva misiņa plāksnes Nefijam un viņa brāļiem.

26 Un Mosija uzklausa praviešu balsi un apzinājās lepnības ļaunumu un savu ļaužu skaudību dēļ viņu ārkārtīgi lielajiem īpašumiem un viņu zelta, un viņu sudraba, un šķirām, kurās viņi sevi bija nodalījuši.

27 Un notika, ka Tas Kungs sūtīja eņģeli uz Mosijas namu, lai runātu ar viņu sapnī. Un Mosija kļuva nospiests sirdī un viņa vaigs

izmainījās to lietu dēļ, ko viņš redzēja un dzirdēja sapnī.

28 Jo lūk, Mosija redzēja nefijiešu tautas pagrimumu un gūstu no lamaniešiem, kas dzīvoja tuvu līdzās nefijiešu zemes robežām un gatavoja savus karapulku, lai nāktu ar saviem lielajiem pulkiem iznīcināt nefijiešus.

29 Un nefijieši neapzinājās to, ka lamanieši pulcināja spēkus netālu no viņu zemes robežām. Jo lūk, viņi pavadīja savu laiku, nemitīgi dzenoties pēc bagātībām. Jā, pat katru dienu nefijieši skaitīja savas bagātības un lielāko daļu sava laika pavadīja, gudrojot veidus un līdzekļus, kā viņi varētu iegūt vēl vairāk bagātību. Un tā viņi bija aizņēmti, kamēr viņu ienaidnieki plānoja viņu iznīcināšanu.

30 Un notika, ka Mosija devās starp tiem no savas ģimenes, ticēdams, ka viņš varētu pārliecināt tos par viņu ļaundarbībām Tā Kunga priekšā. Un viņa ģimene noraidīja Mosijas vārdus un izsmēja un norāja viņu, sakot:

31 Lūk, tev skauž mūsu bagātības un panākumi, kas mums ir bijuši, jo tavas bagātības tev nav nākušas tā kā mūsējās. Jo lūk, tavas grūtības un centieni ir tikko pietiekami, lai sniegtu pārtiku tavai ģimenei un tavai sievai, kura pat šobrīd vēlas atrast citu vīru, kurš var nodrošināt viņu ar skaistajām lietām, ar kurām Tas Kungs ir svētījis mūs.

32 Un vai tā nav svētība no Tā Kunga, ka mēs esam ieguvuši šīs lietas? Vai nav tā, ka mēs esam maksājuši ziedojumus un desmito tiesu baznīcai, ka Tas Kungs ir apsolījis mums šīs bagātības? Un tu esi nabags pēc savas pašas gribas un izvēles; jo lūk, tu pavadī savu laiku tajā, ko tu uztver kā citu cilvēku problēmas, kamēr tavas paša problēmas tiek atstātas novārtā. Vai tas nav iemesls, kādēļ tava sieva vēlas pamest tevi? Vai viņa nemaksā savas desmitās tiesas un ziedojumus baznīcai, ticot, ka Tas Kungs svētīs viņu ar tām lietām, ar kurām mēs esam svētīti?

33 Un notika, ka Mosija nepievērsa vērību ļaužu vārdiem, jo viņš zināja, ka tie bija pievilti savas pašu lepniecības dēļ un arī dēļ viņu biedrošanās ar baznīcu un tās vadītājiem.

34 Un notika, ka Mosija devās tuksnesī, paņemot sev līdzī visus tos, kas bija pazemīgi

un nožēlas pilni, jā, patiesi visus tos, kas ticēja praviešu vārdiem un bija pārliecināti par baznīcas grēkiem un arī par saviem pašu grēkiem.

35 Un notika, ka Mosija un viņa sekotāji ceļoja dziļi tuksnesī, nezinādami, kurp tiem jādodas, būdami Dieva Gara vadīti, kas bija pastāvīgs Mosijas pavadoņs, viņš būdams taisnīgs Dieva vīrs.

36 Un vēl viens pieraksts par Nefija ļaudīm tika rakstīts uz plāksnēm no rūdas, un šis pieraksts ir manā īpašumā. Un tieši šis pieraksts tika izgatavots ar Nefiju roku un nodots tālāk no tēva dēlam, saskaņā ar Nefija pavēli, ko viņš bija saņēmis no Tā Kunga. Tomēr lielākā daļa no nefijiešu tautas vēstures tika sarakstīta uz citām plāksnēm no rūdas un nodotas tālāk caur nefijiešu ķēniņu izcelsmi, kas šo pavēli saņēma no Nefija.

37 Un Abinadoms, kurš tika nosaukts sava tēva vārdā un kurš bija tiešs Lehija pēctecis, paņēma savu ģimeni un bēga tuksnesī kopā ar Mosiju. Un Abinadoma īpašumā bija daudzi nefijiešu pieraksti.

38 Lūk, Abinadoms bija viens no sargu pavēlniekiem, un viņam bija liela vara starp nefijiešiem. Tomēr viņš bija pazemīgs vīrs, kurš daudz deva nabadzīgajiem un trūcīgajiem cilvēkiem, un viņš neatrada vietu bagātnieku šķīrā, kurai piederēja tie, kam bija līdzīgi varas amati.

39 Un notika, ka nefijiešu ķēniņš bija uzdevis Abinadomam gādāt par nefijiešu pierakstiem, lai viņš tos pasargātu. Un Abinadoms paņēma sev līdzī tuksnesī arī šos pierakstus.

40 Un notika, ka Abinadoms izveidoja nelielu sargu karapulku no tiem, kas bija aizbēguši kopā ar Mosiju, lai aizsargātu tos viņu ceļojumos tuksnesī.

41 Un notika, ka Mosijas tauta, jo tā viņi nodēvēja sevi, lai nodalītu sevi no nefijiešiem, kas palika Nefija zemē, ceļoja daudzas dienas tuksnesī.

9. NODAĻA

Mosija atklāj Zarahemlas tautu. Viņš māca tos un atklāj, ka tie ir Cedekijas, pēdējā Jūdas ķēniņa, pēcnācēji. Mosija tiek iecelts par ķēniņu pār tautu un piešķir ķēniņvalsti savam dēlam Benjamīnam.

UN notika, ka pēc daudzu dienu klejošanas tuksnesī Mosijas tauta nonāca zemē, ko apdzīvoja citi ļaudis, kas tiem bija svešinieki.

2 Jo lūk, lamanieši, kas bija atdalījušies no nefījiešiem, bija kļuvuši tumšas ādas krāsas ļaudis — saules ietekmes uz viņu kailumu dēļ. Taču šie zemes ziemeļos savādie iedzīvotāji bija balti un pievilcīgi, līdzīgi nefījiešiem.

3 Un notika, ka Mosija sūtīja Abinadomu ar bruņotu sargu grupu ļaužu vidū, lai mēģinātu runāt ar viņu vadītāju un noskaidrotu, vai viņi ir mierā, un arī, vai viņi ir draudzīgi pret tiem.

4 Un notika, ka Abinadoms atgriezās pie Mosijas un ziņoja, ka viņš un viņa sargi nevarēja saprast šīs tautas valodu un ka tās vidū bija vadītājs, kuru sauca Zarahemla, un ka viņi bija ļoti draudzīgi ļaudis.

5 Un notika, ka Zarahemlas tauta ārkārtīgi priecājās par Mosijas tautas ierašanos, kaut arī viņi nevarēja sazināties cits ar citu. Un viņu prieka iemels bija fiziskās līdzības, kas tiem bija kopīgas, — abas grupas bija balti un pievilcīgi ļaudis.

6 Un notika, ka Mosija mācīja Zarahemlu un viņa tautu nefījiešu valodā, un kopš tā laika viņi sāka saprast cits citu.

7 Un Mosija uzzināja, ka Zarahemla ir pēctecis Mulekam, vienam no Cedekijas, Jūdas ķēniņa, dēliem, ko aizveda viņa brāļadēls, Bābeles ķēniņš, neilgi pēc tam, kad Lehijs bija pametis Jeruzālemes pilsētu.

8 Lūk, Cedekija sacēlās pret Bābeles ķēniņu un sāka ticēt radītājam un tam, ko pravieši sludināja jūdiem Jeruzālemē. Un Cedekija iežēlojās par jūdiem un sāka aizsargāt tos no Bābeles ķēniņa.

9 Un viņa taisnīguma dēļ, Tas Kungs atnāca pie viņa sapnī un parādīja viņam Jeruzālemes izpostīšanu un arī to, ka visi viņa dēli tiktu nokauti, ja viņš būtu palicis Jeruzālemes zemē.

10 Un notika, ka Muleks, Cedekijas dēls, paklausīja sava tēva vārdiem un paņēma daudzas no savām bagātībām, un sapulcināja visus tos, kas klausītu viņam, un bēga tuksnesī, pirms Bābeles ķēniņš varēja viņu iznīcināt.

11 Un notika, ka Dieva Gars vadīja Muleku uz tiem pašiem ūdeņiem, ko bija šķērsojis Lehijs un viņa ģimene. Un Muleks uzbūvēja kuģus, kas pārveda viņa ļaudis pāri daudzajiem ūdeņiem, līdz tie nonāca apsoltajā zemē.

12 Un Mulekam bija dēls, un nosauca viņu vārdā Matanja pēc sava tēva vārda. Un Matanja dzemdinaja Timrahu.

13 Un Timrahs dzemdinaja Sandešu, un Sandešs dzemdinaja Helekiju. Un Helekijam bija dēls, kuru viņš nosauca par Jozuu, kurš bija Jerošama tēvs. Un Jerošams bija Zarahemlas tēvs.

14 Un lūk, tā bija Tā Kunga gudrība, ka Viņam jāsūta Muleks prom no Jeruzālemes. Jo lūk, Mosijas ļaudis uzzināja no Muleka pēcnācējiem, ka visi pravietojumi, kas bija pravietoti par Jeruzālemes izpostīšanu, bija piepildījušies.

15 Un Zarahemla ārkārtīgi priecājās, jo viņam līdzī nebija neviena pieraksta par saviem priekštečiem. Un tādēļ, ka viņam nebija neviena rakstiska pieraksta, Zarahemlas tauta nemācēja ne lasīt, ne rakstīt. Un šādā veidā viņu valoda kļuva samaitāta.

16 Un notika, ka Zarahemlas tauta apvienojās ar Mosijas tautu, un viņi iecēla Mosiju par savu ķēniņu un valdnieku pār viņiem.

17 Un notika, ka Zarahemlas ļaudis atnesa dažus senus pierakstus, kas bija rakstīti uz akmens, un iedeva tos Mosijam, ka viņš varētu zināt to nozīmi.

18 Un notika, ka Mosijam tika dota tulkošanas dāvana ar Svētā Gara spēku, kas bija ar viņu.

19 Un pieraksts saturēja vēsturi par dažiem citiem apsoltās zemes iedzīvotājiem, kas bija šķērsojuši lielos ūdeņus daudzus gadus pirms Muleka ļaudīm, vai pirms Lehijs sasniedza apsoltā zemi.

20 Un šo pierakstu Zarahemlas tautai iedeva

Koriantumrs, kurš bija pēdējais zināmais tautas pēctecis, kurus iznīcināja kari un sērgas un kuru kauli atrodas zemē uz ziemeļiem.

21 Un šis Koriantumrs nomira Zarahemlas tautas vidū tolaik, kad Matanja, Muleka dēls, bija tautas vadītājs.

22 Un Matajna nespēja saprast Koriantumra vārdus, bet viņš saņēma Koriantumra tautas pierakstu, kas bija iegravēts uz akmens. Un tas bija tas pats akmens, ko Zarahemla iedeva Mosijam.

23 Un notika, ka tur bija citi pieraksti, kas arī tika atklāti starp drupām zemē ziemeļos, kas vēlāk tika iedoti ķēniņam Mosijam, kurš bija Mosijas, pirmā Zarahemlas ķēniņa, mazdēls, lai viņš varētu pārtulkot tos. Un pierakstu par šiem citiem pierakstiem es sniegšu citā šī saīsinājuma daļā.

24 Jo lūk, es, Mormons, iepriekš nezinu, ko es rakstīšu saīsinājumā, ko es iegravēju uz šīm plāksnēm no rūdas. Tomēr šo es zinu: Dieva Gars ir ar mani, un es rakstu to, ko Dievs vēlas saglabāt tiem, kas atradīs šīs plāksnes un nesīs klajā vārdus, ko es esmu rakstījis.

25 Lūk, šī iemesla dēļ izskaidrotāji ir tikuši nodoti no paaudzes paaudzē, līdz tie nonākuši manās rokās. Un es aizzīmogošu šo pierakstu kopā ar šiem izskaidrotājiem, kad es būšu pabeidzis to, ko Tas Kungs vēlas, lai es rakstītu šajā saīsinājumā. Un šie ir tie paši izskaidrotāji, kas piederēja ķēniņam Mosijam viņa valdīšanas un kalpošanas laikā, ko viņam iedeva Limhija ļaudis, kas bija gājuši bojā zemē ziemeļos, un pierakstu par to es sniegšu kādā citā sava saīsinājuma daļā.

26 Un notika, ka Zarahemlas tautai bija mācīts Mozus likums un Dieva Dēla nākšanas pasaulē evaņģēlijs, lai izglābtu Viņa ļaudis.

27 Un Zarahemlas tauta sāka saprast Mosijas, sava ķēniņa, vārdus. Un viņi nožēloja savus grēkus un sāka dzīvot taisnīgi.

28 Un notika, ka ķēniņš Mosija bija savas tautas mīlēts, un viņš pavadīja visu savu dzīves laiku, mācot tiem dzīvot mierā un mīlestībā citam pret citu.

29 Un viņš mācīja tautai par Kristus nākšanu pasaulē. Un viņš izklāstīja Rakstus, kas bija to vidū, izkaidrojot tos ļaudīm, lai viņi varētu saprast to nozīmi.

30 Un notika, ka ļaudis Zarahemlas zemē sāka ārkārtīgi vairoties. Tomēr tiem pastāvīgi tika mācīts Kristus evaņģēlijs un Mozus likums, kas vērsa tos uz Dieva Dēla un Viņa evaņģēlija vēsts pieņemšanu.

31 Un tur izcēlās daži strīdi tautas vidū par to, kādēļ tiem neatgriezties Nefija zemē un neatgūt sava mantojuma zemi. Un daudzi vīri savā lepnībā devās atpakaļ tuksnesī pretēji ķēniņa Mosijas padomam, kurš bija brīdinājis viņus, ka nebija īstais laiks, lai viņi to darītu.

32 Un notika, ka ķēniņš Mosija sapulcināja kopā tautu, lai runātu ar tiem pēdējo reizi pirms savas nāves.

33 Un, kad tauta bija sapulcējusies, lai dzirdētu savu vadītāju, Mosija sūtīja savu dēlu Benjamīnu to priekšā, un iesvētīja un iesvaidīja viņu, lai valdītu viņa vietā.

35 Un ķēniņš Mosija piecēlās uz uzrunāja savu tautu, sacīdams: Mani mīļotie brāļi un māsas; lūk, jūs visi patiešām esat mani brāļi un māsas, jo Dievā, mūsu Tēvā, mums ir piederība.

36 Jūs esat iecēluši mani par savu ķēniņu un devuši man iespēju kalpot jums visas manas mūža dienas. Un par šo kalpošanu es neesmu no jums neko ņēmis, izņemot, lai uzturētu savu dzīvību un manas sievas un manu bērnu dzīvības.

37 Pirms daudziem gadiem es uzklausiju Svētā Gara pamudinājumus, kas ir bijis man pastāvīgs pavadonis visu manu dzīves laiku. Lūk, tas bija tas pats Gars, kas izveda mani no mūsu tēvu zemes un veda tuksnesī.

38 Un tas ir tas pats Gars, ka vadīja daudzus no jūsu tēviem sekot man un atstāt Nefija zemi, lai mēs netiktu pakļauti tiem pašiem sodiem kā mūsu brāļi, kas palika Nefija zemē.

39 Lūk, mums nebūtu jāatstāj mūsu mantojuma zeme, ja mēs nebūtu krituši grēkā un samaitātībā. Jā, pat Dieva baznīca, ko izveidoja mūsu tēvs Nefijs, kļuva samaitāta Tā Kunga acīs.

40 Un vai jūs zināt mūsu tautas samaitātības iemeslu? Vai jūs sākat saskatīt to, kas rada tik lielu postu jebkurā Dieva bērnu sabiedrībā, kas atsakās dzīvot pēc Viņa baušļiem? Pat ja es runāju uz jums ar Dieva Gara spēku, kas

šobrīd ieskauj manu dvēseli un sniedz man lielu spēku, pat manā lielajā vecumā, vai jūs sapratīsīt?

41 Ak, mani mīļotie brāļi un māsas, vai jūs nezināt, ka velns ir krāpnieks un ka tam piemīt viltus, lai liktu mums domāt, ka grēks ir taisnīgums un ka taisnīgums ir grēks? Vai jūs nezināt, ka viņš var pasniegt sevi kā Dievu un pasaules glābēju un tad pasniegt patieso Dievu un Viņa Dēlu kā velnu? Vai jūs nezināt, ka tad, kad jūs to vismazāk sagaidāt, velns iegūs varu pār jums un pavērsīs jūsu prātus un jūsu sirdis pret patiesību?

42 Es zinu, ka tā ir patiesība, jo lūk, tas ir noticis Jeruzālemē; tas ir noticis Nefīja zemē; un tas notiks jums, ja jūs rūpīgi neuzraudzīsīt sevi un nedzīvosīt pēc patiesības un taisnīguma norādījumiem.

43 Lūk, kā jūs zināsīt, vai norādījumi, ko jums māca jūsu vadītāji, ir patiesības un taisnīguma norādījumi? Jā, kā jūs zināsīt, vai tas Dievs, kam jūs sekojat, ir patiesais Dievs, nevis nomaskējies velns? Kā jūs zināsīt, vai jūs netiekat savu vadītāju maldināti, kuriem jūs uzticiaties, lai jums mācītu šos patiesības un taisnīguma norādījumus?

44 Ak vai, kā jūs atturēsīt šo postu un nelaimi no nākšanas pār jums, līdzīgi kā tā nākusi pār mūsu brāļiem un māsām, kas palika Jeruzālemē un pašlaik ir Nefīja zemē?

45 Atbilde ir vienkārša. Ak, kaut jūs atvērtu savas sirdis šīs atbildes vienkāršībai. Ak, kaut jūs nelūkotos aiz noliktās zīmes, un šī zīme ir nolikta kopš laiku iesākuma, lai mācītu Dieva bērniem visu, ko tiem nepieciešams zināt, lai mūžam iegūtu mieru un laimi.

46 Lūk, tas ir Dieva standarts un vienīgais veids, kā var iegūt laimi un mieru. Jā, to jums ir mācījuši visi svētie pravieši, kas jums ir sludinājuši. Lūk, tas tiks mācīts jūdiem Jeruzālemē, kad Dieva Dēls nāks pie tiem miesā un tiem mācīs to.

47 Jā, tas tiks mācīts mūsu pēcnācējiem, kuri būs liecinieki augšāmceltajam pasaules Glābējam, kurš nonāks to vidū pēc Savas augšāmcelšanās.

48 Un mana dvēsele raud ārkārtīgā priekā, zinot, ka tas tiks mācīts, kad Tas Kungs nāks

visā Savā spēkā un godībā, lai izveidotu Savu valstību pēdējo reizi uz šīs zemes. Un šī valstība pastāvēs mūžīgi.

49 Lūk, manu dvēseli šobrīd ir pārņēmis Gars, pat tiktāl, ka es vēlos gaviļēties paust šī Dieva standarta brīnišķo vēsti jums, lai jūs to atcerētos un vienmēr pēc tās dzīvotu; lai jums vienmēr būtu miers un laime jūsu vidū, un lai Tā Kunga Gars varētu mūžīgi palikt ar jums.

50 Un šie ir Dieva baušļi, jā, patiesi vienīgais ceļš uz glābšanu:

51 Mīli savu tuvāko kā sevi pašu. Un dari citiem to, ko tu vēlies, lai citi tev darītu, — šī ir tā zīme, mani brāļi un māsas, pēc kuras jūs tiksīt tiesāti un pēc kuras jūs dzīvosīt mūžībās.

52 Tas ir Dieva likuma un pavēļu pamats. Cita pamata nav. Visām pavēlēm un likumiem, un priekšrakstiem, un upuriem, un vakarēdieniem, un dāvinājumiem, un pienākumiem būtu jāvada Dieva bērni uz šo mūžīgo standartu.

53 Un, ja jūs nedzīvosīt pēc šī standarta, jūs tiksīt iznīcināti. Jūs nonāksīt jūgā un cietīsīt, esot bez miera un bez laimes.

54 Neļaujiet, lai lepnība un pasaules bagātības atturētu jūs no šīs vienkāršās zīmes aizsniegšanas. Neļaujiet, lai velns pieviltu jūs ar domām, ka ir taisnīgi, ka jums pieder vairāk nekā citiem, vai ka jūs esat pelnījuši vairāk nekā jūsu tuvākie. Nedomājiet, ka jūs tiekat attaisnoti, paaugstinot sevi pār citu ļaužu šķiru.

55 Jo lūk, kad Tas Kungs nāks Savā godībā un noteiks šo standartu kā vienīgo standartu, kas būs jāievēro, garā nabagie līksmos un tie, kas bēdājas, tiks mierināti, un lēnprātīgie tiks paaugstināti, un žēlsirdīgie iegūs žēlastību, un tur nebūs nedz bagāto, nedz nabago Tā Kunga tautas vidū.

56 Uzklusiet mana dēla vārdus, jo viņš ir taisnīgs vīrs, ar kuru ir Tā Kunga Gars.

57 Dzīvojiet mierā cits ar citu un necentieties iznīcināt savus ienaidniekus, bet māciet viņiem Dieva baušļus un rādiet viņiem ar savu paraugu to standartu, pēc kura arī viņi var rast mieru un laimi.

58 Lai Dievs ir ar jums visiem, mani mīļotie brāļi un māsas.

59 Un notika, ka Zarahemlas tautu saviļņoja

ķēniņa Mosijas vārdi, un viņi ārkārtīgi raudāja par savu ķēniņu. Un ķēniņš Mosija nomira un tika apglabāts netālu no viņa drauga Zarahemlas apbedījuma vietas.

60 Un notika, ka, lai gan Zarahemlas zemes ļaudis mīlēja savu ķēniņu, viņi mīlēja savas bagātības un savu lepību, un savas mājas, un savas vērtīgās lietas vairāk, nekā viņi mīlēja savus līdzcilvēkus.

61 Un notika, ka lamanieši ienāca Zarahemlas zemē un sāka nogalināt nefijiešus un atņemt viņu īpašumus. Un nefijieši cīnījās pretī ar ārkārtīgu spēku un izdzina lamaniešus no savām zemēm.

62 Un izcēlās daudz strīdu visā Zarahemlas zemē. Jā, ikviens vainoja citus par kariem ar lamaniešiem. Jā, ikviens cilvēks apsūdzēja savu tuvāko par grēkošanu pret Dievu un Dieva dusmu izsaukšanu uz tiem, tādējādi noliedzot savu paša ļaundarību.

63 Un notika, ka ķēniņš Benjamīns lūdzās tautai nožēlot savus grēkus un atcerēties to, ko viņa tēvs bija runājis uz tiem.

3. PIELIKUMS

Pirmā vīzija

Ievads

Visnoteicošākais notikums mormoņu reliģijas vēsturē ir Dieva Tēva un Jēzus Kristus parādīšanās jaunajam zēnam Džozefam Smitam. No šīs vīzijas dzima mormoņu ticība.

Mormoņu ticība sastāv no vairākām baznīcām, kas apgalvo, ka tām ir Dieva pilnvaras pasludināt Viņa patiesības pasaulei. Vislielākā un ietekmīgākā no šīm sektām ir zināma kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca, un tā tika nodibināta nevis pēc Tā Kunga gribas, bet tika „pieļauts”, lai tā rastos, pateicoties Džozefa Smita un to, kas bija ieguvuši liecību par *Mormona Grāmatu*, uzstājībai. Mormoņu plākšņu „neaizzīmogatās” daļas tulkošana bija Džozefa VIENĪGAIS dievišķais aicinājums.

Kad Džozefs Smits saņēma to, kas agrīnajā mormoņu vēsturē kļuva zināma kā *Pirmā vīzija*, viņam NETIKA pavēlēts izveidot baznīcu vai kādu citu organizāciju šajā sakarā. Viņš atstāsta šo notikumu saviem paša vārdiem, sacīdams:

Mans nolūks bija vaicāt Tam Kungam, lai uzzinātu, kura no sektām ir pareizā, lai es varētu zināt, kurai pievienoties. Tiklīdz mani spēki bija atgriezušies, tā ka es varēju parunāt, es šīm Personām, kas stāvēja virs manis gaismā, vaicāju, kura no sektām ir pareizā (jo tajā laikā man pat nebija ienācis sirdī, ka tās visas bija nepatiesas) un kurai man vajadzētu pievienoties. Man atbildēja, ka man nevajag pievienoties nevienai no tām, jo tās visas ir nepatiesas, un Persona, kas mani uzrunāja, teica, ka visas viņu mācības bija negantība Viņa acīs, ka visi šie pasniedzēji ir samaitāti; ka „tie tuvojās Man ar savām lūpām, bet viņu sirdis ir tālu no Manis, viņi sludina mācības, kas ir cilvēku likumi, viņiem ir dievības izskats, bet viņi noliedz tās spēku.” Viņš vēlreiz man aizliedza pievienoties jebkurai no sektām un pateica man daudz ko tādu, par ko es pašlaik nevaru rakstīt. (Dārgā Pērle, Džozefa Smita vēsture 1:18–20)

Kas bija tas, ko Džozefam aizliedza rakstīt tajā laikā, kad viņš deva šo atskaiti par *Pirmo vīziju*?

Paturiet prātā, ka šī *Pirmās vīzijas oficiālā* versija NETIKA dota līdz 1838. gadam. Mormoņu doktrīnas ienaidnieki norāda uz dažādajiem pierakstiem par šo svarīgo vīziju, ko ir devis Džozefs Smits pirms *oficiālā* paziņojuma, kas tika dots 1838. gadā. Šie pieraksti patiešām pastāv, un, studējot šos atšķirīgos pierakstus, kas ir viegli pieejami, ja tos patiesi meklē, ikviens nonāks pie slēdziena, ka līdz 1838. gadam, astoņus gadus pēc tam, kad PDS Baznīca tika izveidota, Džozefs Smits nav pieminējis Tēvu un Dēlu kopā.

Kādēļ Džozefs Smits meloja? Kāds bija nolūks tam, ka *Pirmās vīzijas* patiesā būtība tika noklusēta no Baznīcas locekļiem un pasaules? Kas ir „daudz kas tāds”, ko viņš nevarēja atklāt Baznīcas locekļiem, kad viņš sniedza *Pirmās vīzijas* patieso aprakstu 1838. gadā? Atbilde rodama šajā: „Pateica man daudz ko tādu, par ko es pašlaik nevaru rakstīt.”

Paturiet prātā, ka Džozefs Smits zināja to, kas bija rakstīts 116 lappušu manuskriptā (*Lehija grāmatā*), ko bija nozaudējis Martins Heriss. Viņš zināja arī to, ka bija paredzēts, ka tās lietas, kas bija atklātas manuskriptā, bija paredzēts neizpaust „Tā Kunga gudrā nolūkā”. (Vai tas nešķiet pieņemami, ka pastāv kāds „gudrs nolūks”, nesniedzot nozaudētā 116 lappušu manuskripta saturu,

jo Tas Kungs pārzina savu darbu un nekad neļautu cilvēka muļķībai atturēt to no nākšanas klajā?)
Ja vien cilvēks neizlasa *Lehija grāmatu* un *Aizzīmogoto daļu, beidzamo liecību par Jēzu Kristu*, viņš vai viņa nevar pareizi saprast to, ko Džozefam Smitam tika aizliegts dot Baznīcai 1838. gadā. Godīgam pētniekam pienāktos izlasīt šīs grāmatas, lai iegūtu skaidrāku izpratni par šīm lietām.

Šeit ir visi Tā Kunga vārdi, kas doti Džozefam Smitam ***Pirmajā vīzijā***:

Pirmā vīzija

Jēzus Kristus, Dieva Mīlotā Dēla, vārdi, kas doti Džozefam Smitam, jaunākajam, Mančestras rajonā, Ontārio apgabalā, Ņujorkā, 1820. gada 6. aprīļa agrā rīta stundās. Pavēlēts, lai tie netiktu atklāti pasaulei, līdz visas lietas savā pilnībā tiks dotas pasaules iedzīvotājiem Tā Kunga noliktajā laikā. Tagad sniegti pasaulei pavēles veidā; Džozefs Smits tos citējis Kristoferam Nemelkam 2004. gada 23. decembrī.

LŪK, Džozef, ar uzcītību un atbilstošu ticību tu esi vaicājis mūsu Tēvam par šīm baznīcām un ticībām, kas ir negantība Viņa acīs, esot ar dievības izskatu, kā tie izliekas, taču noliedzot Svētā Gara spēku, ko Tēvs ir devis šai pasaulei kā Savas gribas liecinieku attiecībā uz tās iedzīvotājiem.

2 Lūk, tie kā pavēles māca cilvēku doktrīnu un priekšrakstus, kas noliedz Svēto Garu un nemeklē To Kungu, lai nodibinātu viņa taisnību, bet katrs cilvēks staigā pēc miesas veida, ko tas ir saņēmis šajā pasaulē.

3 Lūk, tie tuvojas man ar savām lūpām, bet viņu sirdis ir tālu no manis, nepazīstot nedz mani, nedz Tēvu, kurš tiem liedz mūžīgo dzīvi Viņa valstībās.

4 Lūk, tu esi izraudzīts, lai īstenotu glābšanu daudziem no Dieva bērniem šajā pasaulē, patiesi tiem, kuri uzcītīgi meklē Tēvu, kā tu esi meklējis Viņu, un kuri tur Viņa pavēles, kuras Viņš tiem ir devis caur mani, viņu Glābēju.

5 Patiesi es tev saku: baznīcas veidošana nav tas, ko Tēvs prasa no Saviem bērniem; tomēr Viņš to pieļauj, lai Viņa vārds varētu izplatīties starp Viņa bērniem tajā veidā, ko viņi ir pieņēmuši, lai mācītos.

6 Un es nonācu miesā kā Dieva Dēls un izpildīju visas lietas, kuras Tēvs man bija uzdevis darīt pasaules labā, tiktāl ka tā varētu tapt izglābta no tās paaudžu grēkiem.

7 Un es tiku vajāts un noraidīts, un pacelts pie krusta par tām lietām, kuras es biju mācījis jūdiem, — kas bija tie vārdi, ko Tēvs sūtīja mani sniegt pasaulei. Taču pasaule nepazīst Tēvu, bet ir izgudrojusi daudzus dievus un ticības, kas atņem skaidrību tam plānam, ko mūsu Tēvs ir izveidojis šai Viņa

valstības daļai, pār kuru Viņš ir nolīcis mani kā jūsu Kungu un Dievu.

8 Un Viņš ir pavēlējis visiem zemes galiem nākt pie manis un pieņemt vārdus, kurus Viņš man ir devis, lai dotu cilvēku bērniem, — lai viņi varētu tikt izglābti Viņa mūžīgajās valstībās.

9 Un Viņš ir pieļāvis, lai pravieši tiktu aicināti starp cilvēkiem, lai tie varētu dzirdēt Viņa vārdus; tie savas ļaundarības dēļ nespēj mācīties šīs lietas no Svētā Gara, ko Tēvs tiem ir devis, lai mācītu viņiem visu, kas ir vajadzīgs viņu glābšanai.

10 Taču viņi ir padzinuši svētos praviešus un izmainījuši doktrīnu un priekšrakstus, ko viņi deva, lai vērstu cilvēku bērnus uz mani un baušļiem, ko es esmu tiem devis.

11 Lūk, liela tumsība aplāj visu zemi, un nav neviena, izņemot tikai dažus, kas neapgāna sevi miesā, un tās darbi nosoda viņus, paņemot no viņiem Svētā Gara spēku, kas būtu ar viņiem un sniegtu viņiem Gara augļus.

12 Jo, ja vien viņi nepaklausā Tēva baušļiem, viņiem nevar būt varas saņemt Svēto Garu, kurš dod vienīgi tiem, kas ir vienoti ar Mums; viņiem tad esot vienotiem ar Mums.

13 Lūk, Džozef, mans Dēls, tu tiksi sagatavots savā jaunībā, lai nestu klajā vairāk no Dieva vārda, kas tev tiks atklāts noliktajā laikā, lai tie varētu liecināt par vārdiem, kurus es jau esmu pieļāvis dot pasaulei un kurus cilvēku bērni nes savā vidū, un kurus viņi sludina savās baznīcās, un kurus viņi apdomā savās sirdīs, vienmēr mācoties, bet nekad nenonākot pie zināšanām par Tēvu un Dēlu.

14 Lūk, šī ir mūžīgā dzīve, ka jūs varat pazīt vienīgo gudro un patieso Dievu un Jēzu

Kristu, kuru Viņš ir sūtījis. Es tas esmu. Pieņemiet jūs tādēļ Manu likumu.

15 Jo šauri ir vārti un šaurs ir ceļš, kas ved uz mūžīgo dzīvi mūsu Tēva valstībā, un maz būs to, kas to atradīs, tāpēc ka viņi nepieņem mani pasaulē, nedz arī viņi pazīst mani vai Viņu, kurš mani ir sūtījis.

16 Bet, ja cilvēku bērni pieņem mani pasaulē, tad viņi pazīst mani un saņems mūžīgo dzīvi Tēva mūžīgajās pasaulēs.

17 Lūk, tādēļ, ka šīs pasaules reliģiskās sekta nepazīst mani, viņi nevar saņemt mūžīgo dzīvi, jo viņus vada tādi cilvēki, kas noliedz Svētā Gara spēku, jo viņi nedara tos darbus, ko es esmu darījis, nedz arī viņi māca tās lietas, kuras es esmu tiem mācījis un kuras viņiem ir tajā vārda liecībā, kas viņiem jau ir dota.

18 Un tā ir Tēva griba, lai visi cilvēku bērni nāktu pie Tēva caur mani, lai viņiem varētu būt šī mūžīgā dzīve, par ko es esmu runājis. Lūk, nav cita veida, kā šī glābšana nāk pie viņiem, kā vien ar mani.

19 Un es nācu pie jūdiem, lai es varētu mācīt viņiem to, ka viņiem nav nepieciešams sekot savu baznīcu vadītājiem uz iznīcību, bet, ka, ja viņi meklētu Svēto Garu un turētu manus baušļus, tad viņi atrastu mieru un atpūtu manī, evaņģēlija pilnībai tiekot atklātai viņiem.

20 Taču jūdi noraidīja mani to lietu dēļ, ko es viņiem mācīju, drīzāk vēloties sekot savu baznīcu un savu vadītāju ceļam, uz kuriem viņi raudzījās pēc glābšanas vārdiem.

21 Lūk, cilvēku reliģijas un baznīcas vienmēr ir bijušas negantība Dieva priekšā, jo Viņš tās nicina, jo tās paceļ kādu cilvēku virs viņa tuvākā tajās lietās, kam tie tic.

22 Un šīs baznīcas vada Dieva bērnus prom no Tēva — vadītāju dēļ, kas paaugstina sevi virs šo baznīcu locekļiem, mācot kā pavēles cilvēku doktrīnas un

priekšrakstus.

23 Un ļaudis tiek vadīti ticēt tam, ka viņu baznīca ir varenāka par kādu citu, tādējādi izraisot šķelšanos starp viņiem, kuriem būtu jābūt visam kopīgam Tēva priekšā.

24 Lūk, ar laiku tev tiks doti — Dieva noslēpumi un ceļš, par kuru Viņš vēlas, lai Viņa bērni dotos uz mūžīgo dzīvi; un ne vien uz mūžīgo dzīvi, bet uz miera un laimes nodibināšanu virs zemes.

25 Un tu vēlēšies nodibināt baznīcu starp cilvēkiem saskaņā ar pavēlēm un vārdiem, kurus tu saņemsī attiecībā uz šīm lietām, kā tie tiks doti tev. Taču šī lieta nav tā, kas tev sniegs laimi; tādēļ es tev aizliedzu šo lietu. Bet tev tas tiks dots atbilstoši cirticībnieku vēlmēm.

26 Un tu vēlēšies to darīt, lai pārbaudītu cirticībniekus šai ziņā un parādītu viņiem, ka viņi nav pārāki par jūdiem un ka jūds nav pārāks par cirticībnieku, lai visi varētu zināt, ka Dievs neuzlūko cilvēka vaigu un vēlas, lai visi Viņa bērni meklētu nevis miesas atbalstu, bet gan Viņu un Viņa taisnīgumu.

27 Un tu tiksī saukts par pravieti viņu vidū, būdams pirmais, kurš sagatavos ceļu pēdējam, lai cilvēku bērniem varētu būt iespēja iepazīt Tēvu un saņemt mūžīgo dzīvi, kā es tev esmu izskaidrojis. Un cirticībnieki noraidīs to, kas viņiem tiks dots caur tevi; un viņi padzīs tevi no sava vidus un neuzklausīs tavus priekšstatus un padomu.

28 Un tu vadīsi tos, kas uzklausīs tavus vārdus, līdzīgi kā mans kalps Mozus vadīja tos no Israēla nama, un dosi tiem manus vārdus, kā tu saņem caur mani, līdzīgi kā Mozus un Ārons. Taču cirticībnieki noraidīs tevi, tāpat kā israēlieši noraidīja likumu, ko Mozus viņiem nonesa, lai viņi varētu iepazīt mani un Tēvu, kurš ir sūtījis mani pie viņiem.

29 Un tev tiks pavēlēts dot viņiem zemāku likumu ar priekšrakstiem un upurēšanu līdzīgi tam, ko Mozus deva dumpīgajam Israēla namam, kas nevēlējās klausīties manus vārdus no manas paša mutes, bet

vēlējās, lai tie viņiem tiktu doti caur Mozu.

30 Un, kad viņi noraidīja mani un vairāk paļāvās uz miesas atbalstu nekā uz mani, es paņēmu no viņiem sava evaņģēlija skaidrību un ļāvu viņiem tikt vadītiem atbilstoši viņu pašu vēlmēm, kas bija netaisnīgas Dieva priekšā. Un viņi ārkārtīgi klupa savu ļaundarību dēļ.

31 Un mana evaņģēlija pilnība bija starp viņiem, bet viņi o nesaprata, vairāk paļaujoties uz saviem miesīgajiem priekšrakstiem un upuriem, kas viņiem norādīja uz šo evaņģēliju.

32 Un, kad es nonācu starp viņiem, viņi nespēja atteikties no cilvēku tradīcijām un mācībām, kas bija iezagušās starp viņiem un maldinājušas viņu dvēseles, liekot viņiem paļauties uz savu baznīcu un tās vadītājiem attiecībā uz savu glābšanu.

33 Un, lūk, kā es tiku vests, tā arī tu tiksī vests kā jērs uz nokaušanu, būdams nevainīgs par šīs paaudzes grēkiem, esot devis viņiem iespēju pieņemt mana evaņģēlija pilnību un nodibināt Dieva valstību uz zemes pēdējo reizi.

34 Un citticībnieki tiks vadīti kā senlaiku jūdi, un viņi darīs visas lietas jūdu līdzībā, lai pirmie varētu būt pēdējie un pēdējie varētu būt pirmie, parādot, ka cilvēku vājības ir tādas pašas vakar, kādas tās ir šodien.

35 Un tad Tēvs pastieps Savu roku pēdējo reizi uz zemes un sāks vākt kviešus starp nezālēm, lai tie tiktu sasieti kūlīšos, un kvieši tiks sakrāti klētī, kur tie būs pasargāti no uguns, kas drīz nāks, lai iznīcinātu šo pasauli, sagraujot baznīcas un to doktrīnas, kas māca maldus un vada cilvēku bērnus prom no Tēva.

36 Un, kad Tēva darbs tiks uzsākts uz šīs zemes, tad mana evaņģēlija gaisma atkal mirdzēs, lai tie, kas to redzēs, varētu tai sekot Tā Kunga klētī, kur viņi būs drošībā.

37 Un tur būs viens jums līdzīgs, kurš būs pēdējais, kurš tiks aicināts sniegt citticībniekiem mana evaņģēlija pilnību, kā es to sniedzu jūdiem.

38 Un viņš nebūs tāds kā Mozus, bet viņš būs līdzīgs man, esot ar maniem sejas vaibstiem Tēva darba labumam.

39 Un viņš darīs to, ko es esmu darījis, un sludinās pret cilvēku reliģijām un to doktrīnām, piesaucot visus cilvēkus nožēlot grēkus un nākt pie manis, un tapt izglābtiem.

40 Un būs daudzi, kas saņems tos vārdus, ko viņš tiem dos, kas ir sagatavoti, lai nāktu klajā savā pilnībā. Un šie vārdi nāks klajā no taviem paša darbiem, kas tev tiks doti manis noliktajā laikā, kā tu tiksī sagatavots.

41 Un viņa darbs liecinās par tavu darbu, un tavi vārdi liecinās par viņa vārdiem, sniedzot cilvēku bērniem divu liecības, lai evaņģēlija pilnība varētu nākt klajā, sagatavojot pasauli manai atnākšanai.

42 Lūk, Džozefs, tu esi jauns; tādēļ neraizējies par šo lietu sīkajām ziņām, jo visas tev tiks dotas saskaņā ar manu pavēli un to, ko man ir devis Tēvs.

43 Tu saņemsi pilnvaru atslēgas darīt šīs lietas, kad tu būsi sagatavots, lai saņemtu šīs lietas.

44 Un, kad tu tiksī citticībnieku noraidīts, tad atslēgas, kas tev tiks dotas, tiks paņemtas prom no zemes līdz pēdējam, kuram tiks dots tās pašas atslēgas, lai sniegtu Dieva noslēpumus savā skaidrībā, lai cilvēku bērniem vairs nebūtu nekādu attaisnojumu par to, ka nesaprot Tēva plānu.

45 Un tagad, mans dēls, paglabā visas šīs lietas savā sirdī un neatklāj tās nevienam cilvēkam. Un pavēli es tev dodu, ka tu neatklāsi pasaulei mūsu būtņu patieso iedabu, — mans Tēvs un es esam paaugstinātas būtnes, veidotas no miesas un kauliem līdzīgi citiem cilvēkiem, izņemot mūsu miesas paaugstināto iedabu.

46 Jo, lūk, tas ir noslēpums, kas pasaulei nebūs, līdz tu būsi licis mana evaņģēlija pilnībai nākt klajā pasaulē, lai sagatavotu viņus šīm lietām.

47 Jo tanī dienā, kad tev tiks pavēlēts atklāt šīs lietas pasaulei, tu tiksī vajāts un ienīsts, un tavs darbs tiks ātri pabeigts dēļ

šīm lietām un citiem noslēpumiem, kas tiks doti tev.

48 Un tu neatklāsi šīs lietas tiem, kas sekos tev, līdz Tēva vadībā es to pavēlēšu. Jo tanī dienā Viņš uzsāks Savu beidzamo darbu starp cilvēku bērniem.

49 Jo, ja cirticībniekiem būs šīs lietas, tad viņi nerīkosies ar ticību; un tas, ko viņi varētu darīt, nevar īstenoties, pateicoties viņu zināšanām par šīm lietām.

50 Un, kad viņi saņems šīs lietas, tad viņi zinās, ka Tēvs darbs ir iesācies virs zemes pēdējo reizi. **51** Lūk, ja cirticībnieki noraidīs mana evaņģēlija pilnību, kas viņiem tiks dota caur tevi, tad viņi izveidos savas baznīcas un savas sektas līdzīgi tām, kas pastāv šajā dienā, taču to būs daudz vairāk un viņu doktrīnas būs samaitātākas Dieva priekšā.

52 Bet tā baznīca, kas nāks klajā, pateicoties tev, kļūs līdzīga baznīcai, kas radās no jūdiem Mozus dēļ. Un visās šajās lietās būs simbols un paraugs — pirmais esot pēdējais, un pēdējais esot pirmais.

53 Lūk, tu esi Džozefs, un esi Dieva aicināts doties uz priekšu

Elijas garā un pievērst bērnu sirdis saviem tēviem, kā pareģojuši mani svētie pravieši.

54 Nemeklē pēc cilvēku gudrības; jo visas lietas, kas tev būs vajadzīgas attiecībā uz šo aicinājumu, tiks dotas tev.

55 Atceries manus vārdus un manas pavēles šajā dienā, mans Dēls, un tev tiks pavēlēts īstenot šīs lietas manis noliktajā laikā.

56 Atceries mani un Tēvu, kurš uzsmaida tev šajā laikā. Zini mūs, Džozef, un tur, kur mēs esam, tu nāksi kādu dienu.

57 Miers lai ir ar tevi; tādēļ mēs atstājam ar tevi Mierinātāju, kurš tagad sāks mācīt tev visas lietas tavai glābšanai. Mēs mīlam tevi, Džozef.

4. PIELIKUMS

Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība

Kad Moronijs apmeklēja Džozefu Smitu, viņš konkrēti pastāstīja, kāds būs viņa darbs un kāds bija nolūks pierakstam, kas zināms kā Mormona zelta plāksnes:

*Viņš mani nosauca vārdā un teica man, ka viņš ir vēstnesis, sūtīts no Dieva pie manis, un ka viņa vārds ir Moronijs; ka Dievam ir darbs priekš manis, un ka mans vārds būs par laba un ļauna atziņu starp visām tautām, ciltīm un valodām, jeb ka visas tautas to minēs gan ar labu, gan ļaunu. Viņš teica, ka ir noglabāta grāmata, kas uzrakstīta uz zelta plāksnēm un sniedz aprakstu par šī kontinenta agrākajiem iedzīvotājiem, un viņu izcelsmes pirmsākumiem. Viņš arī teica, ka tajā ietverta **mūžīgā evaņģēlija pilnība, kā to Glābējs deva senajiem iedzīvotājiem**; (Dārgā Pērle, Džozefs Smits — Vēsture [DŽSV] 1:33–34).*

Moronijs citēja arī Jesajas grāmatas vienpadsmito nodaļu (skat. DŽSV 1:40), taču sniedza šādu pareizu tulkojumu:

1 Un zars riesīsies no Isaja celma, kas stiprinās Israēla namu ar savu vārdu. Un viņa vārds izveidos debesu valstības saknes; un atvase no viņa saknēm nesīs augļus, kas mirdzēs starp visām valstībām un visām tautām.

2 Un pār to klāsies Tā Kunga gars, patiesi gudrības un saprāta gars, padoma un spēka gars, un zināšanu gars, kas tiek dots visiem tiem, kas nebaidās no Tā Kunga un tur Viņa baušļus.

3 Un šis gars padarīs viņu apķērīgu; un viņš norās visas zemes tautas, kas dzīvo bailēs no Tā Kunga. Un viņš netiesās pēc tā, ko viņa acis redz, un nespriedīs pēc tā, ko viņa ausis dzird; jo tā dara tie, kas baidās no Tā Kunga un netur Viņa baušļus.

4 Bet ar taisnību viņš tiesās nabago un patiesi aizstāvēs zemes lēnprātīgo, norādot tos, kas ir netaisnīgi tiesājuši viņus; un viņš sitīs zemi ar savas mutes rīksti, un ar savu lūpu dvašu viņš nokaus bezdievīgos.

5 Un taisnība būs viņa gurnu josta, un uzticība viņa lielu sikсна; jo viss, ko Tas Kungs sūtīs viņu darīt, tiks paveikts.

6 Un tajā dienā, kad viņš nodibinās savu taisnību, vilks, kas plosīja viņa aitas, mājās pie jēra; ja nē, tad vilks tiks iznīcināts. Un patiesība taisnīgumā pazeminās tos, kam ir vara pār citiem un kas ir paaugstinājuši sevi virs citiem; un tie būs kā pantera, kas apgulsies pie bērna; un kā teļš un jauns lauva, un trekni lopi spēlēsies kopā mierā un spēka vienlīdzībā. Un, lūk, tie, kas ir kā mazs bērns, vadīs tos visus.

7 Un govys, kas barojas ganībās, kas dotas aitām, un arī lācis, kas ēd govys un aitas, ganīsies kopā vienās ganībās; un viņu bērni gulēs kopā taisnīgumā un mierā; un visi ēdīs tajās pašās ganībās, un tanī dienā pat lauva ēdīs salmus kā vērsis.

8 Un zīdains bērns, kurš ir bez zināšanām, rotaļāsies pie odžu alas, kas ir čūskas, kas rada brūces visu Dieva bērnu papēžos. Jā, tiem, kas ir pildīti ar Tā Kunga pienu, vairs nebūs vajadzības pēc barības; un nupat no krūts atšķirts bērns izstieps savu roku uz čūskas midzeni, jo tas būs pildīts ar Tā Kunga garu un zināšanām.

9 Lūk, tā saka Tas Kungs: neviens nedz ievainos, nedz nokaus visā manā svētajā kalnā; jo zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu, kā ūdeņi piepilda jūru.

10 Un tanī dienā **sakne, ko nostiprinās Isaja celms, stāvēs par karogu visām tautām**; tur citticībnieki meklēs patvērumu no pasaules nelaimēm; un viņi atradīs atdusu zaros, ko ieviesīs dzīvības koka saknes, kas ir Isaja celms, un viņa atdusa būs pilna godības.

11 Un notiks tanī dienā, kad Tas Kungs nostiprinās **Savu karogu** ļaudīm, šis Isaja celms vēl otrreiz izstieps savu roku, lai atgūtu savas tautas atlikumu, kas būs palicis no Asīrijas un no Ēģiptes, un no Patrosas, un no Kuša, un no Ēlāma, un no Sineāra, un no Hamatas, un no jūras salām; jā, patiesi no četriem zemes stūriem.

12 Un viņš pacels **Tā Kunga Dieva karogu** visām tautām un savāks izklīdinātos no Israēla, un sapulcinās kopā izkaisītos jūdus no četriem zemes stūriem.

13 Tad mitēsies Efraima skaudība, un Jūdas naidnieki tiks iznīcināti, pateicoties miera un taisnīguma karogam, kas tiks dots. Efraims neapskaudīs Jūdu, un Jūda vairs nespaidīs Efraimu, bet tie gulēs kopā koka paēnā. Un ērgļi nolaidīsies lejā un mājās koka zaros, pasargājot tos, kas meklē pavēni no dienas karstuma.

14 Un ērgļi lidos uz filistiešu pleciem uz rietumu pusi; un viņi kopā aplaupīs tos, kā arī tos, kas pret austrumiem. Un viņi uzliks savu roku pār Edomu un Moābu, kas ir paaugstinājuši sevi pār tiem no Amonas zemes; un Amona bērni vadīs tos, kas reiz viņus pazemoja, un tie, kas bija paaugstināti, būs paklausīgi viņiem.

15 Un Tas KUNGS pilnīgi iznīcinās visu zemes tautu varu un vārdu, tāpat kā viņš iznīcināja varenās ēģiptiešu tautas mēli, kas bija paaugstinājusi sevi zemē un kuras upe plūda pār visām zemes tautām un jūrā; un **viņa lūpu dvaša** būs kā spēcīgs vējš, un viņš pacels savu roku pār netīrā ūdens upi un saskaldīs to septiņās upītēs, kas nesīs tīru ūdeni **no viņa mutes** visai zemei. Un viņš izveidos lielceļus un ceļus, tā ka visi cilvēki varēs ar kurpēm šķērsot netīros ūdeņus.

16 Un tā radīsies izeja viņa tautas atlikumam, kas palicis pāri no Asīrijas, kā tā radās Israēla namam tanī dienā, kad tas izgāja no Ēģiptes zemes, ko vadīja Tā Kunga izraudzīts kalps, kurš sacīja ļaudīm: **Dievs Kungs iecels jums pravieti no jūsu brāļiem tāpat kā mani; tam klausiet visās lietās, ko tas uz jums runās.** Un notiks, ka ikviena dvēsele, kas neklausīs šim pravietim, tiks izdeldēta no tautas vidus.

Jāņa atklāsmes grāmatā Jānis arī atsaucās uz „**zaru** no Isaja celma”, ko minēja Jesaja, sacīdams: „Viņai piedzima bērns, dēls, kam bija ganīt visas tautas ar dzelzs zizli” (Jāņa atkl. 12:5).

Moronijs paskaidroja Džozefam, ka „pravietis”, ko Jesaja pieminēja 11. nodaļas 16. pantā, ir „Kristus, bet tā diena nav vēl pienākusi, kad „tie, kas neuzklausīs viņa balsi, tiks izdeldēti no tautas vidus,” bet drīz pienāks.” (Skat. DŽSV 1:40.)

Tādēļ nevajadzētu būt nekādam pārsteigumam, ka tad, kad Džozefs, būdams jauns zēns, vaicāja, kura reliģija ir patiesa, viņam tika pateikts, ka neviena un ka tās visas ir negantība. Šīs reliģijas ietvēra arī visas vadošās kristīgās ticības, kas bija toreiz, un visas tās, kas aizvien ir uz zemes šodien. Tās ir negantība, jo tās nemāca „**[sakni], ko nostiprinās Isaja celms, [kas] stāvēs par karogu visām tautām.**” Tās nemāca „**[viņa] mutes rīkstī**” vai to, kas nāca no „**[viņa lūpu dvašas]**”, kā iepriekš norādīja Jesaja. Šīs kristīgās ticības nenorāda uz kādu nozīmīgu faktu

miljoniem cilvēku, kuri apmeklēja šīs baznīcas un klausās to tukšajos un muļķīgajos skaidrojumos par Svētajiem Rakstiem. Ganu, mācītāju un vadītāju lūpu „dvaša” ir pārliecinājusi ļaudis, ka viņus glābj faktiskās „Kristus asinis”, nenorādot, ka Jēzus Kristus *piepildīja* savu misiju ilgu laiku pirms tam, kad viņš tika nogalināts pie krusta. Šie neiedvesmotie vadītāji nevar mācīt saviem sekotājiem par *mūžīgo dzīvi*, tādēļ ka viņi paši nepazīst vienīgo patieso Dievu un Jēzu Kristu, ko Dievs ir sūtījis. Jānis labi pierakstīja Kristus vārdus **pirms** Kristus nāves:

Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un Jēzu Kristu, ko Tu esi sūtījis. Es Tevi esmu paaugstinājis virs zemes, pabeigdams to darbu, ko darīti Tu Man esi uzdevis. (Jāņa 17:3–4.)

Pirms Kristu nogalināja tie, kas noraidīja viņa vēstījumu, viņš bija paveicis savu misiju un atstājis savu liecību par to, ko Tēvs bija paredzējis, lai viņš paveiktu. Ļaužu vairākums izvēlējās citu dievu, nevis to, par kuru runāja Kristus. Par spīti tam, Jēzus atstāja savu priekšzīmi un deva Dieva baušļus, ko viņam bija norādīts dot pasaulei. Viņa evaņģēlijs („dzelzs zizlis”) tika atklāts pasaulei un pierakstīts kā Mateja evaņģēlija 5., 6. un 7. nodaļa Jaunajā Derībā, kaut arī šīs un citas viņa mācības ļaužu vairākums noraidīja viņa dzīves laikā. Pēc savas augšāmcelšanās, taisnīgumā pret visiem cilvēkiem visās pārējās pasaules daļās, Kristus mācīja **tieši tās pašas** mācības citu pasaules vietu cilvēkiem, piepildot vārdus, ko viņš iepriekš bija teicis:

Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts; arī tās Man jāatved; arī viņas dzirdēs Manu balsi, un būs viens ganāms pulks un viens gans. (Jāņa 10:16.)

Šīs mācības bija tās, uz kurām atsaucās Moronijs, kad viņš deva norādījumu Džozefam Smitam par to, „ka tajā ietverta mūžīgā evaņģēlija pilnība, kā to Glābējs deva senajiem iedzīvotājiem.” Šī pilnība ir atrodama *Mormona Grāmatā*, 3. Nefija 12., 13. un 14. nodaļā. Kad Džozefs tulkoja Rietumu puslodes ļaužu pierakstu, viņš atklāja, ka vārdi, kurus Glābējs bija sniedzis Jeruzālemē, ir nepareizi citēti, nepareizi pārtulkoti un nepareizi sniegti Jaunās Derības pierakstā. Tomēr viņam tika norādīts izmantot Mateja evaņģēlija ķēniņa Jēkaba versiju, jo tas bija tulkojums, ko ļaužu vairākums pieņēma kā Kristus vārdu patiesu atspoguļojumu. Vēl Džozefam tika norādīts iestarpināt Jesajas vārdus no pieņemtā ķēniņa Jēkaba Bībeles izdevuma, kā tas tiek citēts visā *Mormona Grāmatā*.

Kad es tulkoju pieraksta aizzīmogoto daļu, arī man tika norādīts iestarpināt pieņemto ķēniņa Jēkaba Bībeles tulkojumu, kad citēju līdzīgas rakstvietas. Tāpat man tika teikts iekļaut Moronija citātus, kas ir aizzīmogatajā daļā, vārds vārdā no neaizzīmogatās daļas, kā tie pašlaik ir doti publicētajā *Mormona Grāmatā*. Gan Džozefs, gan es redzējām tieši to pašu Kristus vārdu tulkojumu, kas publicēts kā 3. Nefija 12., 13. un 14. nodaļa un Mateja evaņģēlija 5., 6. un 7. nodaļa. Mēs abi bijām apmulsuši par to, ka *skaidrās un vērtīgās* daļas bija izslēgtas mūsdienu tulkojumos neuzmanīgu redaktoru dēļ, taču pat tad mēs katrs darījām tā, kā mums tika pavēlēts.

Būdams audzināts kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas loceklis, es (līdzīgi kā Džozefs viņa laikā) biju apjucis dēļ Baznīcas liekulības un uzkrītošās nevērtības pret „mūžīgā evaņģēlija [pilnību], kā to Glābējs deva senajiem iedzīvotājiem.” Arī es sirsnīgi jautāju, vai PDS Baznīca patiešām ir patiesa. Augšāmceltā Džozefa Smita parādīšanās atbildēja uz manu jautājumu un īstenoja *Aizzīmogatās daļas — beidzamās liecības par Jēzu Kristu* publicēšanu.

Abu šo pierakstu tulkošana tika veikta ar Urīma un Tumīma palīdzību. Urīms un Tumīms sastāv no diviem akmeņiem, kas darbojas kā datoram līdzīga tulkošanas ierīce un arī kā augsti

attīstīts tālrunis, kas var sazināties ar būtnēm uz citas planētas. Ja Jēzus ir augšāmcēlies, tad viņam ir jābūt kaut kur, uz kādas citas planētas, gaidot savu Otro atnākšanu. Ja tas tā ir (un tā tas ir), tad varētu likties ticami, ka viņš varētu sazināties ar kādu cilvēku uz šīs zemes. Tieši tāpat kā mūsdienās persona Rietumu puslodē var vienā acumirkli savienoties un sazināties ar citu personu Austrumu puslodē, tāpat pastāv augsti attīstītas tehnoloģijas, kas ļauj personai uz vienas planētas sazināties ar personu uz kādas citas planētas. Tieši tas arī ir Urīms un Tumīms — augsti attīstīta mobilā tālruņa tehnoloģija, kas apslēpta divu akmeņu veidolā.

Būdams ar spēju lietot Urīmu un Tumīmu, es vienkārši jautāju, lai uzzinātu patiesos un visus vārdus, ko Jēzus teica ļaudīm tajā dienā, kad viņš sniedza to, kas ir zināms kā Kalna sprediķis. Man tika norādīts novietot Urīmu un Tumīmu virs vārdiem, kas doti Mateja evaņģēlijā. To darot, Jēzus Kristus Evaņģēlija pareizais tulkojums tika dots ar augšāmceltā Kristus „lūpu dvašu”, kaut arī caur augsti attīstītu mobilā tālruņa tehnoloģiju, kas zināma kā Urīms un Tumīms.

Tagad pirmo reizi tiek doti patiesie un visi vārdi, kurus Kristus deva ļaudīm, kad viņš izpildīja savu misiju un sniedza sava evaņģēlija pilnību zemes ļaudīm.

(Vārdi, kas atšķiras no ķēniņa Jēkaba versijas, ir doti **treknrakstā**.)

5. NODAĻA

1 Un, redzēdams ļaužu pūli, Viņš uzkāpa kalnā, lai mācītu viņiem to, ko Tēvs bija Viņam pavēlējis; un, kad Viņš bija apsēdies vietā, kur Viņš varētu mācīt ļaudis, Viņš pasauca Savus mācekļus, un tie sapulcējās ap Viņu, lai viņi varētu skaidrāk dzirdēt to, ko Viņš pavēlēs ļaudīm, lai viņi varētu mācīt ļaudīm to pašu, jo viņiem bija dotas pilnvaras to darīt.

2 Un, kad Viņš bija stādījis Savus mācekļus ļaužu priekšā, Viņš atvēra Savu muti un mācīja tos, sacīdams: Svētīti jūs esat, ja jūs uzklausīsīt šo divpadsmit vārdus, kurus Es esmu izvēlējis no jūsu vidus, lai tie kalpotu jums un būtu jūsu kalpi; un viņiem Es esmu devis varu, lai viņi vārtu kristīt jūs ar ūdeni, ja jūs nožēlosit grēkus un ticēsīt tam, ko Es jums došu no Sava Tēva; un pēc tam, kad jūs esat kristīti ar ūdeni, kas ir derība, ko jūs noslēgsīt Dieva priekšā, ka jūs darīsīt to, ko Es jums šodien pavēlu, lūk, Es kristīšu jūs ar uguni un ar Svēto Garu, kas jums ļaus zināt, ka tas, ko Es jums došu, ir patiesība. Un šī uguns degs jūsos, sniedzot jums grēku piedošanu ar mieru, ko jūs atradīsīt savās dvēselēs. Jo jūs esat garā nabagi un meklējat Debesu valstību. Un tieši šo valstību Es jums došu šajā dienā.

3 Svētīgi ir garā nabagi, kas nāk pie Manis un mācās, ko Tēvs ir devis Man viņu dēļ; jo viņu gari taps piepildīti un viņi ieies Debesu valstībā.

4 Un vēl, svētīgi ir visi tie, kam ir bēdas tādēļ, ka tie tiecas pēc lielāka taisnīguma, taču nevar to atrast cilvēku mācībās un priekšrakstos, kas tiem ir doti; jo viņi tiks mierināti ar vārdiem, kurus Es tiem došu šajā dienā.

5 Svētīgi ir lēnprātīgie, kuri tiecas darīt Tēva gribu visās lietās; jo tie iemantos zemi, kas tiem ir sagatavota.

6 Un svētīgi ir visi tie, kas cieš badu un slāpes pēc taisnības sirds lēnprātībā un pazemībā; jo viņi tiks piepildīti ar Svēto Garu, kurš tiem mācīs itin visu.

7 Un svētīgi ir žēlsirdīgie, kas mīl citus un nepauž nekādu nosodījumu par to, ko tie dara, kas ir ļauns; jo tie saņems žēlastību par to, ko tie dara, kas ir ļauns.

8 Un svētīgi ir visi sirdsšķīstie, kuri taisnīgumā tiecas iepazīt Dievu un Viņa ceļus, lai viņi varētu izprast patiesību un nešķiestu to savās kārībās, kā dara tie, kas ir nešķīsti; lūk, viņi iepazīs Dievu.

9 Un svētīgi ir miera nesēji, kuri nestrīdas ne ar vienu cilvēku par mācību. Jā, tādi uzzinās patieso mācību, un tad viņi tiks saukti par Dieva bērniem.

10 Un svētīgi ir visi tie, kurus citi vajā un izsmej viņu taisnīgo darbu dēļ; jo tie atradīs mieru un laimi Debesu valstībā.

11 Un svētīgi jūs esat, kad cilvēki zaimos jūs un vajās, un runās visu ko ļaunu nepatiesi pret jums dēļ tā, ko jūs darāt Manis labad.

12 Priecājieties un esiet ārkārtīgi liksmi savās vajāšanās un ciešanās; jo tā viņi vajāja praviešus, kuri bija pirms jums, kurus Es sūtīju pie ļaudīm mācīt šīs lietas; jo jūsu balva tiks sniegta no Debesīm, saņemot mieru un mierinājumu no Dieva Gara.

13 Jūs esat zemes sāls, patiesi jūs esat kā piemēri visiem cilvēkiem tā miera dēļ, ko jūs saņemat no Tēva; bet, ja sāls zaudēs savu garšu, ar ko tad zeme tiks sāļta? No tā laika sāls kļūst nekam nederīga, bet vien ārā izmetama — zemē, no kurienes tā nākusi, un saminama zem cilvēku kājām. Jo Tēvs nepieļaus, ka tie, kurus Viņš ir izraudzījis, sniedz maldīgu piemēru par Viņu.

14 Es esmu pasaules gaisma, ko Tēvs ir devis pasaulei, kas atrodas tumsībā. Un tas, kas seko Man, nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma. Un jūs Man ir devis Tēvs, tādēļ arī jūs esat pasaules gaisma; un ar to gaismu, ko Tēvs ir devis

mums, mēs būsim kā gaismas pilsēta, kas stāv kalnā un dod gaismu visai pasaulei. Pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta, **jo to redz visa pasaule. Tādēļ cilvēki, kas ir saņēmuši gaismu, nevar to apslēpt no pasaules.**

15 Tāpat cilvēks neiededzina sveci un neatvēr šīs gaismas daļu citiem, liekot to zem pūra, **jo gaismu nevar piemērot nevienam cilvēkam pa daļām; bet viņš liek to svečturī, lai visi varētu vienlīdzīgi ņemt no tās; un tas dos gaismu visiem, kas ir namā.**

16 Tādēļ, lai jūsu gaisma spīd visu ļaužu priekšā ar labajiem darbiem, ko jūs darāt, pateicoties tai gaismai, ko Tēvs ir devis jums; lai tie varētu redzēt jūsu labos darbus un godināt jūsu Tēvu, kas ir debesīs.

17 Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atņemt bauslību, ko jums jau devis Mozus, vai praviešus, kas nākuši pirms Manis. Es neesmu nācis atņemt bauslību vai praviešus, bet gan piepildīt tos visādā ziņā. **Jo lūk, Mozus likums un pravieši vērsa visus cilvēkus uz Mani, sniedzot tumsā to, ko jūs tagad redzat gaismā.**

18 Jo patiesi Es jums saku: tiekams debess un zeme zudīs, ja iespējams, nezudīs neviena ne vismazākā rakstu zīmīte, ne raksta galiņš no bauslības, kas ir dota, līdz viss tiks piepildīts. **Jo šī ir bauslība un pravieši, patiesi visi baušļi, kurus ir devis Tēvs: ka jums ir jāpielūdz Dievs no visas savas sirds, spēka, prāta un dvēseles, turot Viņa baušļus; un šie ir Viņa baušļi, ka jums jādara citiem tāpat, kā jūs gribat, lai tie darītu jums. Un netiks dota neviena cita bauslība kā vien tie baušļi, ko Es jums tagad dodu.**

19 Tādēļ ikviens, kas atmet kādu no šiem baušļiem, ko Es jums dodu, un tā māca ļaudīm darīt ar savu piemēru, tas netiks izglābts Debesu valstībā, jo šie baušļi ir likums, ko jūs arī tur turēsiet; bet ikviens, kas pilda šī likuma baušļus, līdz tas būs piepildīts, un māca tos, tas būs liels un tiks

izglābts Debesu valstībā.

20 Jo Es jums saku: ja jūsu taisnība nav labāka par rakstu mācītāju un farizeju taisnību, tad jūs nenāksit Debesu valstībā. **Jo rakstu mācītāji un farizeji sēž Mozus krēslā un māca**

baušļus, taču viņi nedzīvo pēc tiem un ar savu piemēru māca daudzus cilvēkus pārkāpt šos baušļus; tādēļ Es esmu jums teicis, ka ikviens, kas pilda šos baušļus un māca tos, tas tiks izglābts Debesu valstībā. Un lūk, Es došu jums likumu un baušļus no Sava Tēva, lai jūs ticētu Man un lai jūs nožēlotu savus grēkus, un nāktu pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Lūk, jums ir baušļi jūsu priekšā, un jums ir jāzina, ka Manī likums ir piepildīts. Tādēļ nāciet pie Manis un topiet izglābti; jo patiesi Es saku jums, ka, ja vien jūs neturēsiet Manus baušļus, ko Man ir pavēlēts jums tagad dot, jūs nekādā gadījumā neieiesit Debesu valstībā.

21 Lūk, jūs esat dzirdējuši, ka tie, no seniem laikiem, ir teikuši: tev nebūs nokaut, un, katrs, kas nokaus, to gaidīs tiesa; un tas ir likums, ko rakstu mācītāji un farizeji māca jums un ko tie nesa pro t, jo tie ir teikuši: aci pret aci un zobu pret zobu, un ka jums jānomētā akmeņiem un jānogalina tos, kas pārkāpj likumu. Bet kā gan bauslis tiek izpildīts, ja jūs nogalināt to, kas ir nogalinājis? Vai jūs abi neesat vainīgi tajā pašā grēkā?

22 Bet Es saku jums: tas, kas jebkāda veidā un jebkāda iemesla dēļ nogalina, guļ grēkā; un ikvienu, kas ir dusmīgs uz savu brāli jebkāda iemesla dēļ, gaida tāda pat tiesa, jo dusmas viņa sirdī var novest pie viņa brāļa nāves; un ikviens, kas nicinās vai izsmies savu brāli, ir sodāms pēc likuma, ko izdevusi padome, kas izdod likumu; un ikviens, kas jebkāda iemesla dēļ sacīs uz savu brāli: Tu muļķis!, būs elles briesmās, kas ir kā uguns, kas degs viņa dvēselē dēļ tā, ko viņš domā par savu

brāli.

23 Tādēļ, ja tu nāksi pie altāra kā taisnīgs upuris Dievam un tur atcerēsies, ka tavam brālim ir kaut kas pret tevi **dēļ tā, ko tu es nodarījis viņam;**

24 tad atstāj savu dāvanu altāra priekšā, un ej savu ceļu, **līdz tu vari pasniegt dāvanu taisnīgumā; un, pirms tu sniedz sevi kā dāvanu Dievam, vispirms izlīgsti ar savu brāli, un tad nāc un upurē savu dāvanu.**

25 Jā, esi laipns pret savu brāli un cieni tā viedokli, kurš tev nepiekrīt un uzskata tevi par savu ienaidnieku, kamēr tu vēl esi viņa labvēlībā, lai tu varētu palikt ceļā ar viņu; lai kādā brīdī tas, kas tevi uzskata par ienaidnieku, neliktu tev grēkot; jo, lai kādu grēkā tu tiktu atrasts, tu tiks nodots soģim, un soģis tevi nodos tiesas aizpildītājam, un tu tiks iemests cietumā.

26 Jo Es esmu tavs taisnīgais soģis, un pēc Maniem vārdiem tu tiks tiesāts; un, ja būs tā, ka tu dūsmās aizvainosi savu brāli, tu netiksi atbrīvots no savas dvēseles mokām, līdz tu būsi izcietis par to, ko esi nodarījis. Šis ir stāvoklis, kādā tu nokļūsi Mana Tēva valstībā; un šis stāvoklis ir kā cietums. Patiesi Es tev saku: tu no turienes neiziesi, kamēr nenomaksāsi pēdējo artavu.

27 Lūk, jūs esat dzirdējuši no saviem vadītājiem, ka tie, no seniem laikiem, ir pavēlējuši: tev nebūs laulību pārkāpt; taču rakstu mācītāji un farizeji ir jums rādījuši savu netaisnīgo piemēru šajā lietā, jo tie uzlūko sievietes un iekāro tās, turot daudz sievu un blakussievu, attaisnojot savas ļaundarības ar tiem, no seniem laikiem;

28 Bet Es jums saku: ikviens, kas uzlūko sievieti, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī; tādēļ jūs vadītāji ir likuši jums maldīties savu piemēru dēļ. Jūs raugāties uz tiem kā uz saviem ceļvežiem, kam ir acis, kas redz jūs vietā, un rokas, kas dara jūs vietā to, ko, jūsuprāt, Dievs ir tiem pavēlējis.

29 Jo jūs esat redzējuši pie jūdiem, ka tie, kas ir viņu vadītāji, kas tos vada un ir tiem paraugs, maldina tos un liek tiem grēkot Tēva priekšā un nepaklausīt Viņa baušļiem. Un labāk, ja cilvēkam nav vadītāja, nekā tikt aizvestam uz to pašu elli kopā ar savu vadītāju, ko tas ņēmis par savu paraugu. Un, ja tava acs, ar ko tu redzi, patiesi to, kas ir iecelts pārraudzīt tevi, lai rādītu tev gaismu, kļūst par pārkāpēju un apgrēcina tevi, tad izrauj to. Jo ir labāk, ka tu ar vienu aci ieej Dieva valstībā, nekā kad tev ir divas acis, un tu topi iemests ellē. Jo ir labāk, ka tu pats tiek izglābts, nekā tu topi iemests ellē ar saviem vadītājiem, kur viņu tārps nemirst un uguns neizdzies.

30 Un, ja tava labā roka tevi apgrēcina, tad nocērt arī to un met prom; jo darbi, ko veic tavi vadītāji ar savu netaisnīgo piemēru, liek tev kļūpt tumsā; jo tas tev labāk, ka viens no taviem locekļiem pazūd un tu atstāj tos, kas dara Dieva darbus tavā vietā, nekā ja visa tava miesa tiks iemesta ellē.

31 Ir sacīts: ikviens, kas atlaiž savu sievu, tas lai dod viņai šķiršanās rakstu, un to viņi ir teikuši, lai attaisnotu iekāri, kas tiem ir bijusi pret kādu citu sievieti, kas nav to sieva, domājot, ka šķiroties tie kļūs brīvi no grēka;

32 bet Es saku jums, ka ikviens, kas atlaiž savu sievu, lai tas varētu tikt attaisnots savas sirds iekārē un savā netiklībā, ir pārkāpis laulību un nav brīvs no grēka tās derības dēļ, ko tas noslēdzis ar savu sievu; un kas precē to, kas nav šķirusies, tas pārkāpj laulību. Un to Es jums saku, jo jūs vadītāji attaisno sevi savā iekārē pret sievietēm, kas nav to sievas, bet nosoda tās, kas pieķertas netiklībā, kas nav precējušās pēc to likumiem.

33 Un vēl jūs esat dzirdējuši, ka tie, no seniem laikiem, ir pavēlējuši: tev nebūs nepatiesi zvērēt, bet tu izpildīsi Tam Kungam savus zvērestus; un to viņi jums ir

teikuši, lai viņi jūs varētu turēt sev jūgā, kas sevi ir pacēlušī Dieva tronī.

34 Bet Es jums saku: **nezvēriet nevienam cilvēkam, un jums vispār nebūs zvērēt;** nedz pie debesīm, jo tās ir Dieva tronis, **pie kā vienīgi Viņš var pildīt savus zvērestus, un jūsu vadītāji nevar pildīt Viņa zvērestus netaisnībā uz šīs zemes.**

35 **TeV nebūs zvērēt** arī pie zemes; jo tā ir Viņa kāju pamesls, **kur Viņa zvērestī tiks piepildīti, patiesi, kā Es esmu šeit, lai tos piepildītu;** tāpat **teV nebūs zvērēt** pie Jeruzālemes; jo tā ir lielā Ķēniņa pilsēta, **kurš ir no Debesīm, bet taga dir šeit, uz zemes, lai piepildītu visu, ko ir zvērējis Tēvs.**

36 **Nezvēri** arī pie savas galvas **par kādu lietu,** jo tu nespēj padarīt ne vienu vienīgu **savas galvas** matu ne baltu, ne melnu.

37 Bet lai jūsu **savstarpējā** saziņa ir: jā, jā, **to es varu;** vai: nē, nē, **to es nevaru;** jo, kas pāri par to, tas **var radīt** ļaunu.

38 **Un vēl** jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: aci pret aci un zobu pret zobu, **nodarot otram, ko tas ir nodarījis tev.**

39 Bet Es saku jums, ka jums **nebūs pretoties šim** ļaunumam, **ko cits nodara jums,** jo Es jums esmu **pa vlējis da rīt** citiem to, ko jūs vēlaties, lai tie jums darītu; un jūs **nevēlētos zaudēt aci, ja jums to atņemtu;** vai zobu, ja tas **tiktu atņemts ar cita roku;** bet, ja kāds tev sit pa labo vaigu, tam pagriez arī otru, **lai tas redzētu tavu mīlestību pret viņu un pārtrauktu to, ko tas nodara tev.**

40 Un, ja kāds grib ar tevi tiesāties un ņemt tavus svārkus, **nečinies par to, ko tas vēlas no tevis,** bet atdod tam arī savu apmetni.

41 Un ar katru, kas spiež tevi iet vienu jūdzi, paej ar to divas, **parādot, ka tava mīlestība ir lielāka par tā atriebību, kas spiež tevi darīt kaut ko pret tavu gribu.**

42 **Ja tev ir, ko tu vari dot, tad dod tam,** kas tev prasa, un nenovērsies no tā, kas grib no tevis aizņemties, **lai tas neuzskatītu tevi**

par savu ienaidnieku.

43 Jūs esat dzirdējuši, ka **jūsu vadītāji ir teikuši, ka jums būs savu tuvāku mīlēt, kas ir līdzīgs jums un kas tic tāpat kā jūs, un ka jums būs savu ienaidnieku ienīst un dzīt prom no sava vidus, patiesi to, kas netic tā, kā jūs ticat, lai jūs netiktu maldināti ar ienaidnieka roku.**

44 Bet Es jums saku: **mīliet savus ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un lūdziet Dievu par tiem, kas ļauni izmanto jūs un vajā jūs;**

45 ka jūs **topat** sava Debesu Tēva bērni, **kurš neuzlūko cilvēka vaigu;** jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem — **visi ir Viņa mīlotie bērni.**

46 Jo, ja jūs tos mīlat **vienīgi** tos, kas jūs mīl, kāda alga jums pienākas **no jūsu Tēva, kas ir debesīs?** Vai pat muitnieki nedara tāpat? **Un jūs zināt, ka tie ir ļauni; tomēr jūsu Tēvs tos mīl.**

47 Un, ja jūs sveicināt vienīgi savus brāļus, ko sevišķu jūs darāt atšķirībā no tiem, **kurus jūs nosodāt kā grēciniekus?** Vai pat muitnieki **nesveicina vienīgi tos, kas ir viņu draugi?**

48 Lūk, šīs lietas, kas bija senatnē, kas bija pakļautas likumam, ko jums mācījuši jūsu vadītāji, ir piepildītas Manī. Un tādēļ **Tēv sūtīja Ma i pie jums, la i jūs nožēlotu grēkus un darītu to, ko Es esmu jums pavēlējis darīt, un sekotu tam piemēram, ko Es esmu jums dev š, lai jums ar to tiktu pavēlēts būt pilnīgiem mīlestībā, kas jums ir citam pret citu, tāpat kā jūsu Tēvam, kurš ir debesīs, ir pilnīga mīlestība pret jums.**

6. NODAĻA

UN notika, kad Jēzus bija mācījis Savus mācekļus, Viņš sacīja, lai tie māca šos ļaudis, sakot: Sargieties, ka jūs nedodat dāvanas ļaužu priekšā, lai tiktu viņu ieraudzīti un saņemtu pasaules godu un slavu; citādi jums nav nekādas algas no jūsu Tēva, kas ir debesīs, ko Viņš jums dos, nevis kā cilvēku gods tiek dots, bet ar Sava Gara mieru.

2 Tādēļ, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad neliec to izbazūnēt savā priekšā, kā liekuļi to dara sinagogās un ielās, lai ļaudis tos godinātu. Patiesi Es saku jums: tiem jau ir sava alga, ko tiem devuši cilvēki, no kuriem viņi vēlas to saņemt.

3 Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko labā dara; jo, ja tu dod netaisnīgumā, ar to, ko tu dari ar savu kreiso roku, lai saņemtu cilvēku godu, tad tavi taisnības darbi, ko tu dari ar savu labo roku, netiks tava Tēva pieņemti kā taisnīgs upuris; jo tu to nedari cita labumam, kā tu vēlētos, lai cits dara tev, bet tu to dari, lai tiktu cilvēku ieraudzīts un atklāti atalgots.

4 Tādēļ, lai tavas mīlestības dāvanas paliktu apslēptas un tā labumam, kas saņem tavas dāvanas, neļauj savai kreisajai netaisnīguma rokai ietekmēt tavas labās rokas apslēpto darbu; un tavs Tēvs, kurš redz slepenībā, Pats tev atmaksās atklāti.

5 Un, kad tu Dievu lūdz, nedari tā kā liekuļi, kad tie skaļi lūdz, lai citi tos dzirdētu; jo tie mīl lūgt, stāvēdami sinagogās un uz ielu stūriem, lai cilvēki tos varētu redzēt. Patiesi Es jums saku: tiem jau ir sava alga, pēc kuras tie tiecas.

6 Bet tu, kad tu Dievu lūdz, tad ej savas sirds kambarī, kur citi tevi nevar dzirdēt, un, kad tu esi aizslēdzis savas durvis, lai būtu vienatnē Garā, pielūdz savu Tēvu, kurš redz slepenībā; un tavs Tēvs, kurš redz slepenībā, atmaksās tev atklāti caur

Gara kalpošanām.

7 Bet, kad jūs lūdzat, veltīgi neatkārtojaties, kā to dara pagāni grēku maisos un pelnos uz zemes; jo tie domā, ka viņi tiks uzklausīti savu daudzo vārdu dēļ; un tie lūdz pēc savām vēlmēm un savām vajadzībām, pieprasot Tēvam to, ko tiem nevajadzētu.

8 Tad nu netopiet līdzīgi tiem, kas lūdz pēc savām vajadzībām un vēlmēm; jo jūsu Tēvs zina, kas jums vajadzīgs, pirms jūs Viņu lūdzat. Un, ja jūs lūdzat to, kas nav Tēva griba, tad jūs lūdzat veltīgi un nesaņemsit to, ko Tēvs jums dotu pēc Savas paša gribas; tādējādi jūs pretojaties Dieva gribai un apbēdināt Garu.

9 Tādēļ šādā veidā jums būs vienmēr lūgt, lai jūs netiktu ievesti kārdināšanā: Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds.

10 Svētī mūs, lai mēs zinātu un darītu Tavus darbus, lai Tava valstība varētu nākt mūsu vidū, un lai Tavs prāts notiktu uz zemes, tāpat kā tas notiek debesīs.

11 Mēs lūdzam Tevi, dod mums šodien mūsu dienīšķo maizi, lai mums būtu spēks darīt Tavus darbus.

12 Un piedod mums mūsu pārkāpumus pret Tavu gribu, kā mēs piedodam tiem, kuri mums nodarījuši pāri.

13 Un neļauj mums tikt ievestiem kārdināšanā, bet atbrīvo mūs no šīs pasaules ļaunuma un darbiem, ko mēs tanī darām; un palīdzi mums vienmēr darīt Tavu gribu un turēt Tavus baušļus; jo Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi mūžos. Āmen.

14 Jo, ja jūs piedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, jūsu Debesu Tēvs piedos arī jums, dodot jums Gara augļus, ko jūs esat pelnījuši.

15 Bet, ja jūs nepiedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, arī jūsu Tēvs nevar piedot jūsu pārkāpumus.

16 Un, kad jūs gavējat, tad neesat kā liekuļi, saīguši vaigā; jo tie dara savas sejas nejaukas, lai izskatītos, ka tie veic lielu

upuri miesā, lai tie rādītos ļaudīm kā gavētāji. Patiesi Es jums saku: tiem jau ir sava alga.

17 Bet, kad tu gavē, svaidi savu galvu, **pieminot Tēva baušļus, un turi tos, lai pasargātu sevi no pasaules neapgānītu;** un mazgā savu vaigu **un rādi priecīgu seju,** lai tu nerādies cilvēkiem kā gavētājs.

18 Bet savam Tēvam, **kurš redz slepenībā, tu būsi neaptraipīts un tīrs no šīs pasaules grēkiem;** un tavš Tēvs, **kurš redz slepenībā, atmaksās tev atklāti par darbiem, ko tu esi veicis.**

19 Nekrājiet sev mantas virs **šīs zemes,** kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi ielaužas un zog **jūsu sirds dārgumus, kas ir jūsu vēlmes.**

20 Bet krājiet sev **šos dārgumus debesīs,** kur ne kodes, ne rūsa tos nemaitā un kur zagļi neielaužas un nezog.

21 Jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds.

22 Bet tas, kas nes gaismu miesā, ir acs; tādēļ, ja tava acs būs vērsta vienīgi **uz Dieva godību,** visa tava miesa būs gaismas pilna, **jo tā gaisma, ko tu redzēsi, ir dota no Tēva, un cik gan liela ir tā gaisma!**

23 Bet, ja tava acs būs ļauna, tad tā būs aizvērta pret gaismu, un visa tava miesa būs pilna tumsas. Tādēļ, ja tu esi aizvēris savas acis pret gaismu, tad tas, kas ir tevī, ir tumsa, un cik gan liela ir tā tumsa!

24 Un notika, ka Jēzus runāja ar Saviem mācekļiem par to, kas tiks prasīts no tiem, kad tie dosies mācīt ļaudīm evaņģēliju. Un Viņš runāja, sakot: **lūk, neviens cilvēks nevar kalpot diviem kungiem un būt vienlīdz uzticīgs tiem;** jo vai nu viņš vienu nīdīs vairāk nekā otru; vai arī pie viena turēsies un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un mamonam.

25 Un atkal Es saku jums: **ejiet pasaulē un nezūdieties par pasauli; jo pasaule jūs ienīdīs un vajās, tāpat kā Mani, un izdzīs jūs no savām sinagogām. Tomēr jūs iesit no mājas un māju, mācot ļaudis; un Es**

iešu jums pa priekšu. Un jūsu Debesu Tēvs gādās par jums, lai kas jums būtu nepieciešams pārtikai, ko jūs ēdīsiet; un apģērbam, ko jūs valkāsit vai ģērbsit. Tāpēc Es jums saku: nedomājiet par savu dzīvību, ko jūs ēdīsiet vai ko jūs dzersit, nedz arī par savu miesu, ko jūs ģērbsit. Vai dzīvība, ko esmu jums dāvājis no Gara, nav labāka nekā barība, ko jūs ēdat, lai uzturētu savu dzīvību? Un vai miesa ir kas vairāk kā apģērbs jūsu garam? Ja Tēvs ir jums devis jūsu garu un baro to, vai Viņš negādās arī par tā apģērbu?

26 Skatieties uz putniem gaisā, ko arī radījis jūsu Tēvs; jo ne tie sēj, ne tie pļauj, ne sakrāj šķūņos; tomēr jūsu Debesu Tēvs tos baro. Vai jūs, kas kalpojat Viņam, neesat daudz labāki nekā tie?

27 Kurš no jums ar zūdīšanos var kaut vienu olekti pielikt **savam** augumam? **Taču jūsu Tēvs var pielikt to, ko Viņš vēlas, jūsu augumam, kurā mājō gars, ko Viņš mīl un ir radījis pēc Sava tēla.**

28 Un Es teicu, ka šī miesa ir tika i apģērbs jūsu garam; tad nu kādēļ jūs zūdāties apģērba dēļ? Padomājiet par lilijām laukā, kā tās aug; ne tās strādā, ne tās vērpj, lai gādātu apģērbu savai miesai;

29 tomēr Es jums saku, ka pat Salamans visā savā godībā nav tā bijis Tēva apģērbs kā viena no tām. Jo Salamans bija tērpts savu roku darītā apģērbā, izvēloties apsegt savu

miesu, kā zāle noklāj lauku un pārmāc lilijas, kas tērptas Dieva godībā.

30 Tādēļ, ja Dievs tā apģērbj lilijas un pieļauj, ka lauka zāle aplāj tās; un tā pati zāle, kas ir šodien, rīt tiks iemesta krāsni; cik gan vairāk Viņš gādās par jums, ja jūsu ticība nebūs maza un jūs vērsīsiet savu aci uz Dieva godību?

31 Tādēļ nezūdieties, sacīdami: Ko mēs ēdīsim?, vai: Ko dzersim?, vai: Ar ko ģērbsimies?

32 (Jo pēc visa tā pagāni dzenas, lai tie varētu dzīvot bez Dieva); jo jūsu Debesu

Tēvs zina, ka jums visa tā vajag.

33 Tādēļ nedzenieties pēc šīs pasaules lietām, bet dzenieties papriekš uzcelt Dieva valstību un nodibināt Viņa taisnību; un visas šīs lietas jums taps piemestas.

34 Tādēļ nezūdieeties par rītdienu un to, kas notiks; jo rītdiena pati par sevi zūdīsies. Katrai dienai pietiek pašai savu bēdu. Tādēļ māciet šos ļaudis, ka tiem vajag vienmēr lūgt un gavēt, kā Es jums esmu pavēlējis, lai jūs netiktu ievesti tās dienas kārdinājumos un bēdās.

7. NODAĻA

1 LŪK, miesas kārdinājumi liek šiem ļaudīm tiesāt citam citu, un to sirdīs ienāk dusmas un nesaskaņas, tādēļ tie grēko un netur augstāko bausli, ko Es esmu jums devis. Tādēļ māciet šos ļaudis, sakot: Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti.

2 Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat citu, ar tādu pašu jūs tapsit tiesāti. Lūk, jums būtu jāzina atšķirt, kas ir labs un kas ir ļauns, bet spriediet taisnīgumā atbilstoši baušļiem, ko Es esmu jums devis no Tēva. Jo kurš no jums, būdams ļauns, var noteikt taisnīguma mēru citam? Ar taisnīguma mēru, ko Es esmu jums devis, jūs tiesāsit citu cilvēku rīcību, un ar šo mēru, ar kādu jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots, kad Cilvēka Dēls nāks Savā godībā.

3 Un daudzas reizes tavs brālis var skaidri neredzēt sava akluma dēļ, ko radījušas viņa paražas un uzskati. Un vēl jūs teiksit tiem: kāpēc ir tā, ka tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet neieraugi baļķi, kas ir tavā paša acī?

4 Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: laid, es izvilkšu skabargu no tavas acs, lai tu skaidrāk saskatītu Tā Kunga mēru; un neredzi, ka baļķis ir tavā paša acī, jo nedz jūs skaidri redzat, nedz arī jūs saprotat Tēva patieso mēru.

5 Un Jēzus teica Saviem mācekļiem: vai

jūs redzat rakstu mācītājus, farizejus, priesterus un levītus? Tie māca savās sinagogās, bet neievēro likumu un baušļus; un visi ir novirzījušies no ceļa un ir zem grēka. Ejiet un sakiet tiem: kādēļ jūs mācāt ļaudīm likumu un baušļus, kad jūs paši esat samaitātības bērni? Sakiet tiem: jūs, liekuļi, papriekš izvelciet baļķi no savas paša acs, mācoties no Manis un turot baušļus, ko Es esmu jums devis; un tad jūs skaidri redzēsit izvilkst skabargu no sava brāļa acs, un jūs abi ieiesit Manā atdusā.

6 Ejiet pasaulē, sakot visiem: nožēlojiet grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu pie jums nākusi. Un valstības noslēpumus jūs turēsiet pie sevis; jo nav pareizi dot to, kas ir svēts, suņiem; un nemetiet savas pārles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām tās nesamin. Kad jūs būsit mācījušies un ievērosit to, tad jūs saņemsit Svēto Garu, kas jums mācīs Dieva noslēpumus un visu, kas nepieciešams jūsu glābšanai. Jo pasaule nevar pieņemt to, ko jūs paši nespējat panest; tādēļ jūs nedosit tiem savas pārles, lai tie atgriezdamies jūsu pašus nesaplosa.

7 Un, kad tie nāks pie jums un meklēs pēc jūsu perlēm, jūs tiem nedosit tās, bet teiksiet tiem: Lūdziet Dievu, un jums taps dots atbilstoši tai vērībai, ko jūs pievērsīsiet Viņa baušļiem; tiecieties darīt Dieva gribu, nevis savu gribu, un jūs atradīsiet; klauziniet, tad jums taps atvērts atbilstoši tai vēlmei, kas jums būs, vērsoties pie Dieva, lai saņemtu no Viņa. Un, ja jūs velti klauzina, lai to šķiestu savās kārībās, tad Viņš jums neatvērs, un durvis uz Viņa noslēpumu sapratni tiks aizdarītas jūsu priekšā.

8 Jo ikviens, kas lūdz taisnīgumā, saņem taisnīgumā; un tas, kurš meklē taisnīgumā, atrod taisnīgumā; un tam, kurš klauzina taisnīgumā ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, valstības noslēpumi tiks atklāti.

9 Un tad Viņa mācekļi teica Viņam: Tie

sacīs mums: mēs esam taisnīgi, un mums nevajag, lai kāds cilvēks mūs mācītu. Dievu mēs zinām; mēs esam dzirdējuši Mozu un pieņemam viņa glābšanas likumus; un mums ir doti pravieši, no kuriem mēs dzirdam Dieva vārdu; bet mūs Dievs nedzirdēs, nedz runās uz mums. Un tie sacīs: mums ir savs glābšanas likums, un mums ar to pietiek.

10 Tad Jēzus atbildēja un teica Saviem mācekļiem: sakiet tā viņiem: kurš gan no jums, ja viņam ir dēls, un tas piecelsies un teiks: tēvs, atver savu namu, lai es varētu ienākt un turēt ar tevi mielastu, neteiks: ienāc, mans dēls; jo vai mans nav tavš, un tavš nav mans?

11 Jeb vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni? Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čūsku? Ja tad nu jūs, ļauni būdami, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs debesīs nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz taisnīgumā? Bet, ja jūs nelūdzat taisnīgumā, tad Viņš nevar jums dot taisnīgumu. Un Es esmu jums devis standartu, pēc kā jūs izvērtēsīt savu taisnīgumu. Un tas ir standarts un likums, ko ir mācījuši visi svētie pravieši.

12 Tādēļ visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums darītu, tāpat dariet arī jūs viņiem, kā Es jums esmu pavēlējis; jo šis ir likums un pravieši, un vārti, pa kuriem jūs ieiesīt Dieva valstībā.

13 Jā, ieejiet pa šaurajiem vārtiem, kas ved uz glābšanu, jo plati ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazūšanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet; jo tie nedara citiem to, ko tie grib, lai citi darītu viņiem; un tie neieies caur vārtiem Dieva valstībā.

14 Tāpēc ka šauri ir vārti un šaurš ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod. Lūk, tie neatrod to, jo viņus vada cilvēku mācības un priekšraksti, kas tiem māca paļauties uz miesas atbalstu; jā, viņi tiek vadīti pa plato ceļu, caur platajiem vārtiem, caur kuriem ir viegli ieiet, jo tur

ir tādi, kas saka, ka tie zina ceļu, bet nezina; kas tiem parāda vārtus.

15 Sargieties no šiem viltus praviešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi zvēri, kas ielavās ganāmpulkā, lai aprītu cilvēku dvēseles, pakļaujot tās savai varai, lai tie varētu gūt slavu un peļņu.

16 Tādēļ netopiet cilvēku maldināti. Jo ikviens, kas nāk jūsu vidū un pieliek tam vai atņem no tā, ko Es jums šodien esmu devis, un kas tiecas pēc peļņas vai slavas, mācot jums šīs lietas, ir tāds, kura augļi ir samaitāti. Lūk, no viņu augļiem jums būs tos pazīt. Vai cilvēki vāc vīnogas no ērkšķiem, vai vīģes no dadžiem?

17 Patiesi, tā katrs labs koks nes pārpilnībā labus augļus, bet nelabs koks nes nelabus augļus.

18 Labs koks nevar nest nelabus augļus, un nelāga koks nevar nest labus augļus. Un laba koka augļi ir gara augļi, kas cilvēkam liek mīlēt citus un darīt citam to, ko tas vēlas, lai cits tam darītu. Un nelabs koks liek cilvēkam uzskatīt sevi augstāku par citu un ienīst citu, un izraisa nesaskaņas un ķildas, un visu, kas ir pretējs Dieva Garam.

19 Un, kad Cilvēka Dēls nāks Savā godībā, lai apgrieztu Tēva vīna dārzu, katrs koks, kas nenes labus augļus, tiks nocirsts un iemests ugunī.

20 Tāpēc no viņu augļiem jums būs tos pazīt;

jā, patiesi pēc tā, kā viņi tur šos baušļus, ko Tēvs ir devis Man, lai tos dotu jums, lai jūs varētu iet viņu vidū un sagatavot viņus ieiet Debesu valstībā.

21 Un ne ikkatrs, kas saka uz Mani: Kungs! Kungs!, ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva gribu. Tādēļ Es nācu pasaulē, lai visi cilvēki varētu nākt pie Manis un tikt izglābti, turot baušļus, ko Es tiem dodu. Un šie baušļi ir tie, kas viņus sagatavos dzīvot Tēva valstībā.

22 Un Cilvēka Dēls nāks, lai tiesātu katru cilvēku atbilstoši tam, kā tas ir izturējies pret saviem līdzcilvēkiem. Un tanī dienā daudzi sacīs uz Mani: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam pravietojuši un mācījuši ļaudīm to, kas tiem jādara, lai taptu izglābti Tavā Vārdā? Un vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši? Un vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši, kas pagodina Tevi?

23 Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; jo Es neesmu jums prasījis neko no tā; un tas gods, ko jūs Man devāt, ir gods, ko jūs meklējāt paši sev; jo ir tikai viens Dievs, un Es pavēlēju, lai jūs godinātu tikai Viņu, turot Viņa baušļus. Un šo jums bija darīt un to neatstāt nedarītu; patiesi to, ko Es jums pavēlēju darīt, jūs nedarījāt; jo, lūk, Es pavēlēju, lai jūs mīlētu cits citu un lai jūs darītu citiem to, ko jūs vēlaties, lai citi darītu jums; un jūs nedarījāt neko no tā; tādēļ ejiet nost no Manis, jūs ļauna darītāji.

24 Tādēļ ikvienu, kas šos Manus vārdus dzird un dara, Es pielīdzināšu gudram vīram, kas savu namu ceļ uz klints; lūk, Es esmu šī klints, un uz šīs klints Es sapulcināšu visus, kas nāk pie Manis un uzklausā to, ko Es šodien esmu tiem mācījis, un kas ievēro šos Manus vārdus. Lūk, šī ir Mana mācība, un, kas ceļ uz tās, ceļ uz Manas klints, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt.

25 Un, kas sludinās vairāk vai mazāk par šo, un uzdos to par Manu mācību, tas nāk no velna un nav celts uz Manas klints. Tādēļ celiet savu namu uz Manas klints; un stiprs lietus līs, un plūdi gāzīsies, un vēji pūtīs tam namam virsū; un tas nesabruks; jo tas ir celts uz šīs klints.

26 Un ikviens, kas dzird šos Manus vārdus un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz smiltīm, kas saka pie sevis: klints ir pārāk cieta, lai uz tās celtu, bet smiltis ir mīksta un sniegs man lielāku atbalstu.

27 Un stiprs lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji pūta tam namam virsū; un tas sabruka, jo tā pamats bija mīksts un nebija celts uz klints. Un šo pamatu izskaloja stipras vētras, kas traucas no zemes; un, kad pamats bija izskalots, nams sabruka, un liela bija tā sabrukšana.

28 Un notika, kad Jēzus bija beidzis runāt šos vārdus, ļaudis izbrīnījās par Viņa mācību un Viņa mācītā vienkāršību un skaidrību; jo rakstu mācītāji un farizeji mācīja ļaudis ticēt savai mācībai un darīt to, ko no tiem prasīja Mozus likums un baznīca, kas tiem deva pilnvaras.

29 Bet Jēzus tos mācīja nevis kā tāds, kam ir baznīcas pilnvaras, bet kā tāds, kas saņēmis pilnvaras no Dieva, un ne kā baznīcas rakstu mācītāji un farizeji.

praktisks plāns, kā novērst nabadzību...

humanityparty.com

888.499.9666

